

Giới thiệu Tâm Ma Convert

Có lẽ tại cái nào đó mùa đông đêm lạnh, người nghe được một tường bên ngoài có người nhẹ giọng man hát:

Huyền Môn vũ y mây trắng tâm, một cầm Nhất Kiếm một Đan Thanh.

Thiên Tuyết Hồng Lô Hoàng Nha tửu, đêm Tử Vi Động Đình trái qua.

Dư âm lượn lờ, giống như âm thanh thiên nhiên.

Người liền Đạp Tuyết theo tiếng mà đi, chợt thấy phương xa đèn đuốc yếu ớt.

Phục được một khắc đồng hồ, thẳng vào trúc lâm, trước mắt rộng mở trong sáng, ẩm áp đập vào mặt. Liền nhìn thấy một cái Bạch Hạc nhanh nhẹn nhảy múa, một hồng y Long Nữ đánh đàn phụ xướng.

Trong lòng người kinh ngạc, liền xoa xoa Nhãn.

Lại định thần nhìn lại, chỉ phát hiện mình đứng tại nhà mình ngoài cửa, trên đường cây cỏ đìu hiu.

Thế nhân đều là đàm thần tiên, lại không biết có lẽ bọn họ, ngay tại bên cạnh người

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Cửu công tử

Sấm rền lần qua tầng mây, đem bên trong Thủy Khí đều ép đi ra. Từ thứ nhất Tích Vũ máng xối xuống đến mưa to mưa như trút nước, chỉ dùng hai hơi công phu.

Ngay tại cái này ngăn ngui trong nháy mắt Lý Vân Tâm mượn điện quang nhìn thấy tại chỗ rất xa một góc mái cong. Trên mái hiên hùng ngời một cái bầm đen sắc Ly Vãn, tại nặng nề màn mưa bên trong liếc nhìn hẩn một cái. Thế là hẩn che trên cánh tay nhất chỉ đến bao quát kiểm thương, lão đảo chạy tới.

Nếu như này trong phòng có người, có lẽ có thể cứu hẩn nhất mệnh. Thảng như không người, tối nay làm hẩn nơi táng thân cũng hầu như so đã ngoại hoang vu có quan hệ tốt.

Quần áo bị cây cỏ xé rách thành đầu vãi về sau, Lý Vân Tâm ngã vào môn.

Dù là tại dạng này ẩm ướt u ám đêm mưa, mặt đất như cũ dâng lên một mảnh bụi mù. Trong phòng lớn hỗn loạn, tràn ngập trải qua nhiều năm mục nát mùi nấm mốc, cùng trên người hẩn mùi máu tanh.

Không người âm thanh, không đèn đuốc.

Tại hẩn ngã vào trước khi đến liền biết, đây là một gian rách nát miếu.

Lý Vân Tâm trên mặt đất như là đã thú thở dốc một hồi, gầy dựa lấy đứng lên, dùng cả tay chân cọ đến vút bỏ đã lâu Hương Án trước, quay người ngồi dựa vào hướng môn.

Hẩn cảm thấy đêm nay đại khái là chạy không khỏi truy sát.

Nhưng dạng này ngồi chết dù sao cũng so bị người từ phía sau lưng giết chết có quan hệ tốt.

Thiền điện lại sáng lên. Lý Vân Tâm một bên ôi ôi thở dốc một bên phí sức ngẩng lên đầu hướng trên hương án nhìn xem.

Trong niếu cung phụng là nhất tôn không biết tên Tượng Thần, Sơn bào món, lột trần, tàn lòn nửa người, không biết thần thánh phương nào. Hẩn thờ dài, đưa tay tại Tượng Thần trên đùi vỗ vỗ, cười thâm nói: "Rừng núi hoang vắng Vô Hương lửa, muốn đến người cũng thế thâm vô cùng."

Vừa dứt lời, liền nghe được hút no bụng nước giầy vãi rơi trên mặt đất thanh âm.

Hai cái Đạo Sĩ từ màn mưa bên trong xông tới, tay cầm hai ngón tay bao quát Tề Kiếm. Nước mưa từ thân kiếm hội tụ đến mũi kiếm, tại nền đá gạch thượng gõ ra liên tiếp tiếng vang.

"Giao ra." Đạo Sĩ nói, "Tha cho người khỏi chết."

Điện quang lại một lần nữa hoành qua bầu trời, Lý Vân Tâm thấy rõ hai người mặt. Mười tám mười chín tuổi niên kỷ, hai đầu lông mày thậm chí còn có ngây thơ.

Lý Vân Tâm ở trong lòng thờ dài, hấn vận mệnh này không khỏi quá mức hiện thực tàn khốc —— không nên là đạo chơi cao nhân gặp hấn sinh lòng ý yêu tài, dẫn hấn thăng chức rất nhanh a?

Cho tới bây giờ mức này, Bất Canh hấn là trong miếu này Nê Thai bên trong cái gì Thần Quái Hiển Thánh, đem chính mình cứu lên a!

Hấn cắn chặt răng, thờ dài một tiếng: "Đây là làm gì. Các ngươi không phải nói Tu Đạo chi Nhân coi trọng Thái Thượng Vong Tình —— liền không thể tha ta một mạng?"

Đạo Sĩ mi đầu hơi giãn ra, hạ thấp thanh âm: "Cũng chưa chắc không thể. Chỉ cần ngươi nói cho ta biết vật kia, bị ngươi giấu ở nơi nào."

Tin hấn mới có quý.

Lý Vân Tâm chỉ là muốn trì hoãn thời gian, khôi phục chút khí lực. Đêm nay luôn luôn muốn chết, hấn muốn kéo cái trước, không lỗ.

Nhưng một người khác nhìn thấu tâm hấn nghĩ,

Đem Tê Kiếm hướng về phía trước một đưa, kiếm phong cách hấn cổ họng chỉ kém một cây sợi tóc: "Nói, lưu ngươi một cái mạng. Không nói, bản đạo có đủ kiểu thủ đoạn muốn ngươi mở miệng. Ngươi như thức thời —— "

Hấn nói đến đây thời điểm, hơi hơi ngừng dừng một cái từ. Bởi vì hấn phát hiện Lý Vân Tâm ánh mắt trì trệ, tựa hồ sau lưng bọn họ phát hiện cái gì khiến người kinh dị đồ, vật. Nhưng Đạo Sĩ chợt trào phúng cười một tiếng: "Tại bản đạo trước mặt chơi nhỏ như vậy trò xiếc, ngươi quả nhiên là —— "

Lần này hấn lời nói vẫn không nói xong.

Nhưng cũng không phải là hấn có ý dừng lại.

Bởi vì hấn đầu bỗng nhiên ùng ục ục từ trên cổ lăn xuống đến, tung tóe một chỗ máu. Một cái khác Đạo Sĩ bởi vì cái này cảnh tượng chần chờ một lát —— hấn không tin tưởng lắm đây là thật.

Thẳng đến hấn trông thấy một cái mọc lên màu nâu xanh giáp cứng Cự Đại Thủ Chương từ phía sau lưng thăm dò qua đến, nắm chặt đồng bạn thân thể, mới bỗng nhiên trừng to mắt, quay người liền hướng (về) sau đâm ra Nhất Kiếm!

Lại một đường điện quang nương theo lấy hấn một kiếm này sáng lên, hấn thấy rõ ràng sau lưng vật kia.

Hoặc là nói, thấy rõ ràng sau lưng vật kia một con mắt châu. Một cái đỏ như máu cự đại con ngươi, chừng hấn nửa người cao. Cái này con ngươi ở trong có một đầu dài nhỏ con ngươi màu đen, đang lờm trong phòng người, tại điện quang bên trong chiếu ra hấn một trương hoảng sợ điên cuồng mặt.

Đạo Sĩ Tinh Cương Trường Kiếm chính đâm vào con mắt này bên trên.

Nhưng không thể tiến lên mây mây.

Ngoài miếu quái vật lại đem Thủ Trảo tùy tiện vung lên, hấn trường kiếm liền thành toái phiến. Đạo Sĩ muốn quăng kiếm đào tẩu, nhưng mà một cái móng khác thò vào đến, cũng bắt lấy hấn. Đạo Sĩ bắt đầu kêu to, thử từ cự trảo kia bên trong tránh thoát. Dạng này cứ động tựa hồ chọc giận con mắt chủ nhân. Thủ Trảo vừa dùng lực, Đạo Sĩ đầu giống như đưa hấu một dạng phanh một tiếng nổ tung.

Hấn cũng không gọi.

Tiếng thét chói tai một khi đình chỉ, chỉ còn lại ùn ùn kéo đến tiếng mưa rơi cùng tiếng sấm.

Lý Vân Tâm tròn tròn con mắt, kinh ngạc nhìn trước mắt đây hết thấy, ép buộc chính mình khác phát ra bất kỳ thanh âm.

Cái kia cự mắt to chớp chớp, sau đó dòi. Nó móng vuốt bên trong nắm chặt này hai cổ thi thể không đầu, lùi về đến màn mưa bên trong.

Lý Vân Tâm nhìn thấy trước miếu có một cái cự đại tồn tại đang du động, bóng đêm cùng mưa to đưa nó vô cứng độ thành màu xanh đen. Nhưng hấn thậm chí thấy không rõ vật kia hình dáng —— nó quá lớn!

Mà hấn hiện tại liền ngay cả éch ngồi đây giềng cũng không bằng.

Hai sau ba hơi thở, vật kia từ trước cửa biến mất.

Lý Vân Tâm lại chờ một lát, vẫn không dám đứng dậy. Hấn sợ chính mình phát ra vang động lại đem quái vật kia dẫn trở về. Nhưng sau một khắc, hấn ý thức được chính mình quyết định đến cỡ nào ngu xuẩn.

Một cái hắc ảnh hất lên Thủy Quang, đi vào cửa.

Hắc ảnh trong tay kéo lấy hai kiện đồ vật, cùng Thanh Thạch Bàn mặt đất ma sát, phát ra một tiếng tiếng xào xạc. Nhưng tiếng xào xạc âm rất sắp biến thành càng thêm sền sệt vũng bùn tiếng vang, Lý Vân Tâm ngửi được làm cho người ngạt thở mùi máu tươi.

Hắn biết này hai kiện đồ vật là cái gì —— đó là hai cái Đạo Sĩ thi thể không đầu.

Người đến kéo lấy bộ thi thể đi đến trước người hắn xem hắn, phát ra một trận trầm thấp, khiến cho người lạnh đến thực chất bên trong tiếng cười: "Ngược lại là có thể làm ăn khuya."

Nội tâm bị sợ hãi chiếm cứ Lý Vân Tâm, ý thức được thứ này —— vô cùng có khả năng chính là do vừa rồi ngoài cửa này Cự Vật biến ảo thành đồ vật, tạm thời còn không có ý định đòi mạng hắn.

Nhưng hắn lại không dám chạy. Tại này Thần Ma đáng sợ không biết lực lượng trước mặt, hắn cảm thấy sáng suốt nhất lựa chọn cũng là đợi ở chỗ này, chờ đợi thời cơ.

Đến tại thời cơ nào. . . Hắn cũng không dám nghĩ.

Bóng đen kia ngồi xếp bằng đến đại sảnh chính giữa, lại cười quái dị một hồi, nói: "Vụ án cầm trung gian đến!"

Lý Vân Tâm sững sờ một hồi, ý thức được hắn nói là mình lưng tựa Hương Án. Hắn tranh thủ thời gian cẩn thận chịu đựng đau đớn, đem tích đầy tro bụi Hương Án dọn đi trung gian, sau đó tranh thủ thời gian thối lui mấy bước, rời xa vật kia.

Hắc ảnh đưa tay tại trên hương án một điểm, liền có một trận hỏa quang dâng lên á.

Lý Vân Tâm nhờ ánh lửa, rốt cục nhìn thấy người kia mặt —— hắn lại sững sờ.

Không phải là bởi vì đối phương sinh được khủng bố dữ tợn, mà là bởi vì hắn sinh được quá phổ thông!

Này rõ ràng cũng là một trương phổ phổ thông thông tuần tiểu nam tính thanh niên mặt, mà không phải hắn tưởng tượng bên trong mặt giống như ngốc nghếch Đại Quý!

Nhưng đối phương tiếp xuống chỗ làm sự tình, rất nhanh làm hắn ý thức được, cái này vẹn vẹn cái kia đáng sợ đồ vật Sở Phi lấy một tấm da người mà thôi.

Cái này tuần tiểu nam nhân đưa tay tại thi thể trên thân kéo một cái, liền kéo xuống một cái cánh tay. Sau đó hắn liền trên hương án nhóm lửa bắt đầu nướng chi kia cánh tay.

Rất nhanh, một loại khiến Lý Vân Tâm buồn nôn hương khí tại cái này trong phòng lớn tràn ngập đứng lên. Người kia cười liếc hắn một cái, đưa cánh tay đưa đến bên miệng, há miệng ——

Khóe miệng liền ngoác đến mang tai, lộ ra bên trong hai hàng Dao Cạo sắc bén hàm răng.

Hắn một thanh liền nuốt nửa cánh tay, chưa quen máu nước cùng người dầu tại hắn giữa răng môi chảy xuôi. Hắn một bên đem xương cốt nhai đến răng rắc răng rắc rung động, vừa nói: "Người thiếu niên này lá gan ngược lại là lớn."

"Gan lớn người, son mập cao đẹp, liền không thể như vậy ăn. Cần dùng lửa nhỏ chậm rãi chưng, lại tinh tế cắt miếng, hong gió. Đợi đến Âm Thiên, làm đồ nhắm ăn."

Lý Vân Tâm cẩn thận, không để cho mình run quá lợi hại. Hắn lấy hết dũng khí, bỗng nhiên ngẩng đầu để mắt tới đối phương con mắt, hỏi: "Người đến. . . Là cái gì?"

Thanh niên kia lại kéo một cái cánh tay nướng, nheo lại mảnh mọc ra mắt cười nói: "Người lại không sợ?"

Hắn con người lại đi dạo: "Người gọi ta Cửu Công Tử là được."

Lý Vân Tâm kiểm chế chính mình thành thịch cuồng loạn tâm, run giọng nói: "Ta bị hai người này một đường truy sát. . . Đa tạ Cửu Công Tử ân cứu mạng."

Cửu Công Tử toét ra huyết bồn đại khẩu, quái tiểu: "Không cần tạ, ta ngày mai luôn luôn muốn ăn người! Dùng thân thể người cảm ơn ta liền có thể."

Lý Vân Tâm khẽ cắn môi, hít sâu một hơi, nói: "Cửu Công Tử tối nay cứu ta, cũng là người ta duyên phận. Nếu như ngày mai lại ăn ta, duyên phận này chẳng phải là đáng tiếc?"

Người trẻ tuổi cười quái dị: "Người cái này xuân tài, cũng xứng cùng Bản Công Tử kết duyên? Người bắt quá là chỉ là một cái —— "

Hắn nói đến đây, bỗng nhiên không cười. Chẳng những không cười, ngược lại bỗng nhiên nhú mày, phảng phất Lý Vân Tâm bỗng nhiên thành quái vật, hắn ngược lại là phạm nhân.

Cửu Công Tử nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn một hồi, nháy mắt mấy cái: "Kỳ quá thay kỳ quá thay, người người này, mệnh cách ngược lại là thú vị."

Hắn lắc đầu, lại nhìn Lý Vân Tâm liếc một chút, lười biếng nói ra: "Vậy liền tạm lưu tính mệnh của người đi."

Ngoài phòng gió lạnh cùng với Thủy Khí thổi tới, phát ra ô một thanh âm vang lên, hỏa quang lúc sáng lúc tối. Lý Vân Tâm tâm, cũng theo hỏa quang kia, mãnh liệt nhảy lên mấy lần.

Hắn tạm thời sống sót.

Nhưng hắn biết mình sở dĩ có thể còn sống sót, có lẽ bởi vì chính mình "Mệnh cách" thật thú vị, có lẽ là bởi vì cái này giết người ăn thịt người quái vật "Cửu Công Tử", cảm thấy mình thái độ thú vị.

Đại khái hắn phổ biến, đều là loại kia run lấy bảy quỷ xuống đất cầu xin tha thứ nhân vật đi!

Hắn sợ cái này đáng sợ Yêu Vật đối chủ ý, liền lên dây cót tinh thần chuyển đến bên cạnh đồng lửa, từ một cổ thi thể thượng xoẹt một tiếng xé xuống một miếng vạt áo.

Cửu Công Tử hơi kinh ngạc nhìn một chút hắn, không nói chuyện.

Lý Vân Tâm liền phối hợp, dùng ngón tay cùng hàm răng đem trên cánh tay kiếm thương bao vây lại. Sau đó hắn lật qua thi thể kia, từ trong túi tiền lật ra mấy khối hạt cao lương bánh bột ngô.

Bánh bột ngô là ẩm ướt mềm mại —— thấm ướt chúng nó chẳng những là có nước mưa, còn có chút dòng máu.

Cửu Công Tử dùng cặp kia dài nhỏ mà nguy hiểm con mắt, nhiều hứng thú theo dõi hắn.

Lý Vân Tâm liền nhặt lên Đạo Sĩ lúc trước rơi trên mặt đất Tế Kiếm, đem bánh bột ngô bắt đầu xuyên, giống như Cửu Công Tử gác ở trên lửa nướng.

Đội bánh bột ngô bị nướng đến hơi cháy, Lý Vân Tâm từ trên thân kiếm hái kế tiếp, đưa đến bên miệng cắn một cái.

Rất nhỏ răng rắc một thanh âm vang lên, khét lẹt hương khí cùng bánh mì lấp đầy khoang miệng. Nhưng hắn thưởng thức được dừng, không giống bình thường vị đạo —— này là máu người vị đạo.

Hắn mặt không đổi sắc tinh tế nhai, nuốt nuốt xuống.

Cửu Công Tử bỗng nhiên vỗ tay cười to: "Thật là một cái người tuyệt vời! Ta từng gặp một người ma, liền thích ăn đồng loại huyết nhục, đều không có người như vậy thú vị!"

Lý Vân Tâm cảm thấy mình thăm dò hắn tính tình, liền mạnh đánh dừng khí nói: "Ta ngược lại thật ra chưa từng nghe qua Nhân Ma cái này mã sự tình. Cửu Công Tử kiến thức rộng rãi, chắc hẳn —— "

Hắn lời nói này một nửa, đỉnh đầu bỗng nhiên vang lên một tiếng sấm nổ, mặt đất phảng phất đều run run.

Cái này tiếng sấm tựa hồ để Cửu Công Tử hoảng sợ kêu to một tiếng. Hắn quẳng xuống trong tay thịt người đang đứng lên, ngửa đầu đi lên phương nhìn lại. Nhìn một hồi, chợt chau mày, chợt hóa thành một đoàn đen sì âm phong, nhảy lên đi ra cửa.

Thấy một lần nó đi ra ngoài, lần này Lý Vân Tâm không chần chờ chút nào, cầm lên trong tay Tế Kiếm, liền liều mạng xông vào màn mưa, lại liều mạng hướng trong rừng rậm bỏ chạy!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Hình Bộ Đầu

Lý Vân Tâm một cái mười bốn tuổi thiếu niên, không biết nơi nào đến nhiều khí lực như vậy. Hắn tại trong rừng rậm chân không ngừng nghỉ chạy ba canh giờ, mới rút cục một đầu mới ngã xuống đất. Lúc này Thiên đã tạnh, phía đông nắng sớm gần sớm. Hắn nghe thấy chảy xiết tiếng nước, biết mình phụ cận có một con sông.

Thế là trên mặt đất nghỉ một lát mạnh hơn chống đỡ thân thể tìm theo tiếng chậm rãi đỡ Thụ đi qua, rốt cục đến nhìn thấy. Đêm qua một trận mưa to, đục ngầu Hà Thủy mang theo cành khô lá vụn cuộn cuộn mà xuống, không bao quát, lại đủ để cho hắc không sinh ra qua sông dùng khi.

Mà bên kia sông mơ hồ có ngôi xanh tường trắng một mảnh kiến trúc, muốn đến là một cái Thành Trấn. Lý Vân Tâm rất nghĩ đến cái kia Thành Trấn qua tìm chút Ăn uống, nhưng mà đến một lần bắt lực qua sông, thứ hai lo lắng cái kia Yêu Ma giống như Cửu Công Tử —— thực nghiêm túc cũng là cái ăn Nhân Yêu ma đi.

Hắn muốn như thế cũng tốt. Nếu như yêu ma kia lại muốn tới truy hắc, nhất định liệu hắc hội hướng phụ cận Thành Trấn đi. Vậy hắc đều không ngừng lưu, tiếp tục dọc theo sông mà xuống, đi được càng xa một chút hơn.

Nếu như là người bình thường rơi xuống tình cảnh như vậy, đại khái tại cái này trong rừng rậm không chống nổi mấy ngày. Nhưng Lý Vân Tâm có một kiện "Bảo bối".

Cũng là này hai cái mất mạng Đạo Nhân muốn hắc giao ra bảo bối.

Lúc trước hắc lừa gạt hai người kia Thuyết Bảo bối bị chính mình giấu đến một chỗ, bởi vì hai người này mới một đường truy hắc cũng không có thật hạ sát thủ. Hiện tại nhớ tới, hắc lại cảm thấy hơi nghi hoặc một chút —— hai người kia nhìn liền là hoàn toàn không thông người thế tục tình ẩn cư Đạo Sĩ, làm sao lại chạy tìm đến mình sát nhân đoạt bảo?

Bởi vì "Bảo bối" thực bị chính mình giấu ở gầy, giấu tại dưới chân. Buồn cười hai vị kia trước đó đã từng bắt hắc lại về sau lục soát hắc thân thể, lại không chú ý hắc gầy.

Đại khái hai cái Đạo Sĩ cũng không dám nghĩ, bị bọn họ xem như trần bảo "Thông minh Ngọc Giản", sẽ bị Lý Vân Tâm tùy ý như vậy giấu tại loại địa phương kia đi.

Vậy đơn giản cũng là khinh nhờn.

Cái gọi là "Thông minh Ngọc Giản", thực thật sự là một khối thông minh Ngọc Giản. Lớn chừng bàn tay, hình chữ nhật, trong suốt giống như là một khối pha lê. Đại khái cha mẹ của hắc thật muốn hắc an an ổn ổn sống hết đời, lúc còn sống chưa bao giờ đối với hắc nhắc qua thứ này.

Vẫn là hắc ngẫu nhiên tìm tới phụ mẫu trong lúc lơ đãng lưu lại một số manh mối, đưa nó từ phía sau thôn trên một ngọn núi thấp mọc ra.

Về sau liền rất thất vọng —— nhìn thường thường không có gì lạ, ở cái thế giới này nhiều lắm là xem như tương đối ít thấy "Rất tinh khiết Lưu Ly" a.

Về phần hắc làm thế nào biết cái này "Thông minh Ngọc Giản" cùng cha mẹ mình càng nhiều chuyện hơn, cái kia còn đến từ hai cái Đạo Sĩ cái trang cách ăn mặc tìm tới hắc về sau nói lên.

Nhưng dưới mắt cũng không phải nhớ lại trước kia thời điểm tốt. Lý Vân Tâm vẫn phải lên dây cót tinh thần đi lên phía trước. Hắc không muốn mình bị yêu ma kia đuổi kịp đun nấu ăn, hắc còn muốn sống.

Đây là hắc lần thứ nhất nhìn thấy sống sờ sờ yêu quái, lúc ấy cự đại hoảng sợ thậm chí làm hắc phân không ra dư thừa tâm tư chán kinh, đến lúc này mới chậm rãi sau sợ lên,

Lại càng ngày càng mãnh liệt.

Nguyên lai trên thế giới này thật tồn tại loại này đồ vật, còn có thể, chính sau lưng hắc nhìn chăm chăm.

Loại tâm tình này cùng dục vọng cầu sinh kích phát ra hắc trong thân thể tiềm lực, hắc vừa đi cũng là rùng rã hai ngày.

Đến ngày thứ ba buổi trưa thời điểm, hắc nhìn thấy một tòa cầu.

Vượt ngang trên mặt sông Thạch Cung Kiều, trụ cầu chỗ mọc lên rêu xanh. Hà Thủy lúc này đã không còn lúc trước rào rạt chi thế, trở nên thanh lại cạn.

Một cái Lão Ông tại bên kia sông thả câu, lặn xuống nước chỗ có cây rong phiêu đảng, có trong suốt tôm cá chơi đùa. Càng xa xôi lại là một mảnh Tiểu Trấn, khói bếp lượn lờ.

Lý Vân Tâm tâm lý buông lỏng, liền suyết nửa ngã trên mặt đất. Nhưng hắc vẫn ráng chống đỡ một hơi, loạng chà loạng choạng mà dẫn theo kiếm đi đến này Thạch Kiều, hướng trong trấn qua.

Lão Ông ngừng đầu liếc hắc một cái. Lý Vân Tâm biết mình hiện tại bộ dáng nhìn rất kỳ quái. Bắn thiêu, cánh tay mang thương. Quần ở trên cánh tay vải đã bị máu thấm thấu thành màu nâu đen, vết thương hơi choáng, cũng không mười phần đau nhức, cũng không ngứa. Lý Vân Tâm biết đây không phải điềm tốt.

Quần áo tả tơi, nhưng trong tay lại xách một thanh Tinh Cương Tế Kiếm —— đây chính là không phải người bình thường dùng đến lên.

Hắc liền cúi đầu tăng tốc cước bộ, lao đảo đi một hồi liền trông thấy đầu trấn Bài Phường.

Thanh Hà trấn.

Bài Phưởng hạ hai cái tạo áo sai người ôm Tề Mi Đoán Côn, nhủ mày nhìn hấn. Chờ hấn đến gần, liền đưa tay đem hấn ngăn lại, cảnh giác theo dõi hấn kiểm: "Đi nơi nào?"

Lý Vân Tâm cảm thấy trên thân càng phát ra một, tại đất hoang bên trong đào mệnh còn tốt, luôn có một hơi tại. Đến lúc này thấy người ở, khẩu khí kia đã sớm tiêu tán qua, cảm thấy trên thân mỗi một đầu bắp thịt đều muốn lỏng xuống. Hấn khẽ cắn môi lên dây cót tinh thần: "Ta trên đường gặp phải kẻ xấu..."

Một câu nói kia nói ra, trong thân thể tối hậu một hơi giống như đều đều phun ra ngoài. Hấn chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, thân thể liền hướng nghiêng về phía trước. Lý Vân Tâm vô ý thức muốn dùng trong tay trường kiếm chống đỡ một chút, lại không nghĩ cổ tay nghiêng một cái, lưỡi kiếm kia vậy mà thẳng hướng lấy bên trong một cái sai người qua.

Thế là hôn mê trước đó nghe được tối hậu mấy câu là ——

"Ai nha!"

"Khá lắm ác tặc... !"

※※※

Sau khi tỉnh lại Lý Vân Tâm ý thức được sự tình tựa hồ không lớn diệu.

Chung quanh là âm lãnh ẩm ướt mùi nấm mốc, gian phòng rất tối. Hấn hướng chung quanh nhìn, phát hiện mình chỗ cái nhà này chỉ có ba mặt tường, mặt khác là hàng rào gỗ, trên hàng rào treo vết rỉ loang lỗ khóa sắt.

Bên ngoài là Thanh Thạch xây thành tối tăm hành lang, trên vách tường lỗ khảm bên trong có một ngọn đèn dầu.

Hấn bị quăng vào trong nhà giam. Hấn tranh thủ thời gian sờ sờ chính mình giày, phát hiện khối kia Ngọc Giản vẫn còn ở đó.

Bên ngoài người tựa hồ nghe gặp hấn vang động, không bao lâu liền có cái sai người âm mặt, ấn lấy bên hông đao đi tới xem một chút hấn, sau đó vạch ra ổ khóa, mở cửa ra.

Lý Vân Tâm bất động thanh sắc nhìn hấn, phát hiện người này cùng trước đó mình tại đầu trần gặp được hai vị ăn mặc thực còn khác biệt. Hấn nón đen bên trên có căn lục sắc Không Tước Linh Vũ, mặc dù có chút trục, nhưng vẫn mang ý nghĩa vị này là Bán Huyện Bộ Đầu —— chỉ ít tại thành này trong trần là không dậy nổi đại nhân vật.

Bộ Đầu họ Hình, tên một chữ lập. Gần nhất bởi vì một kiện sự tình sút đầu mẽ trán, tính khí thật không tốt.

Tháng trước con trai của Huyền Tôn dẫn người qua xuân săn, tiến thanh bên kia bờ sông Dĩ Lâm. Vào lúc ban đêm không có trở về, ba ngày sau đó cùng hấn lên núi cực nhọc thợ săn cực nhọc lão đầu một mình trở về.

Lão đầu từ đây người máu, bản thủ, gặp người liền nói con trai của Huyền Tôn cùng hai cái Gia Bộc đều bị yêu quái bắt qua ăn. Hình Bộ Đầu dẫn người lúc chạy đến đội lão nhân này đã điên, trừ câu nói kia lại hỏi không ra câu thứ hai.

Ngược lại là nghe nói qua yêu quái. Nhưng tựa như nghe nói qua người nào đó bệnh nặng ba năm về sau bỗng nhiên trở nên Thất Khiếu Linh Lung đã gặp qua là không quên được, ai sẽ tin việc này có thể phát sinh ở nhà mình trên thân?

Nếu như chết người đều nói là bị yêu quái bắt qua ăn, còn muốn cái này Kỳ Luật Cương Thường làm gì.

Huống chi chết là con trai mình.

Huyền Tôn liền giận dữ, đem cực nhọc thợ săn đầu nhập nhà giam, nghiêm lệnh hình Bộ Đầu ngày quy định đem hung thủ tróc nã quy án.

Hình Bộ Đầu nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm cánh tay nhìn xem: "Đó là kiếm thương."

Lại nhìn Lý Vân Tâm con mắt: "Người giết người. Là trong tay người chuỗi này thương tổn người. Kiếm kia nhưng không nên là người."

Lý Vân Tâm lắc đầu: "Ta không giết người, chỉ là Tự Vệ. Ta gặp phải yêu quái."

Hình Bộ Đầu trên mặt lộ ra cổ quái thần sắc, càng phát giác tâm lý suy đoán là dối.

Thiếu niên này quá trấn định. Cho dù là một người trưởng thành sau khi tỉnh lại phát hiện mình bị quăng vào trong lao cũng sẽ sợ hãi một hồi, nhưng dưới mắt thiếu niên này chẳng những không kinh hoảng, ngược lại rất bình tĩnh. Thậm chí nói... Cảm thấy có chút "An tâm" bộ dáng.

Trên thực tế từ Lý Vân Tâm hôn mê đến bây giờ đã qua ba ngày. Sở dĩ không có sớm đi đem hấn làm tỉnh lại là bởi vì Thanh Hà thượng du Cái Huyền cảnh nội phát sinh một kiện đáng sợ sự tình —— hai cái Đạo Sĩ thi thể ở một tòa vút bỏ trong miếu bị tìm tới. Xem ra, bọn họ đúng là bị người giết chết, sau đó nướng ăn.

Hiện trường có một thanh gậy mất Tinh Cương Trường Kiếm, liền cùng thiếu niên này mang kiếm giống như đúc.

Trên người thiếu niên phát hiện một số không giống bình thường đồ vật —— Phù Lục, giấy bút, còn có chút cổ quái vụn vặt.

Hình Bộ Đầu qua Cái Huyền một chuyến, sau đó cảm thấy sự tình dần dần rõ ràng. Thiếu niên này có lẽ là cái Họa Sư, một cái Phong Ma Họa Sư. Hắn ăn người. Ở đây suy đoán phía dưới, rất nhiều chuyện đều chiếm được nhìn như viên mãn giải thích.

Hiện tại chỉ cần chứng thực hẳn thật có giết người ăn người năng lực.

Hôm nay là Huyền Tôn ngày quy định ngày cuối cùng, chỉ cần hắn có năng lực như thế liền tốt.

"Người là Họa Sư, biết một chút tà môn pháp thuật." Hình Bộ Đầu nói, "Chúng ta ở trên thân thể người tìm tới một ít gì đó. Cho nên trước người tại Cái Huyền giết người ăn người, sớm hơn thời điểm, lại giết Huyền Tôn công tử."

Lý Vân Tâm tại tối tắm trong ngọn đèn thờ dài, cảm thấy nghèo đói mau đưa chính mình phá tan. Nhưng hắn vẫn có chút an tâm —— đến bót ở chỗ này so tại đất hoang bên trong tốt hơn nhiều, không cần lo lắng Cửu Công Tử đến ăn hắn, cũng không cần phải lo lắng có người đuổi giết hắn.

"Ta từ nhỏ ở tại Định Châu một cái trong sơn thôn, Gia Phụ Gia Mẫu dạy ta một điểm nhỏ trò xiếc. Người nói ta là Họa Sư, có lẽ quên đi. Nhưng là ta không giết người cũng không ăn thịt người..." Nói đến đây hắn lại thờ dài, không hề nói.

Hắn ngẫm lại, ngừng đầu: "Thực ta nói cái gì đều vô dụng đúng không. Ta đoán người khả năng cần một cái dê thế tội."

"Này, mặc kệ chuyện này người xử lý như thế nào, ta đoán hỏi thăm cũng là tại thu được về, lúc này mới Mùa xuân. Ta hiện tại cần chút thuốc trị thương, cần chút ăn. Ta nếu là chết người liền không tốt giao nộp."

Hình lập lông mày nhăn càng chặt hơn. Hắn nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn một hồi lâu, quay người đi ra cửa. Một lần nữa roi khóa về sau hắn nhện không được hỏi: "Người nói là thật?"

Lý Vân Tâm buông buông tay. Hình lập không Đại Lý hiểu biết động tác này là có ý gì, nhưng cũng có thể đoán ra đối phương đang bày tỏ không thể làm gì.

"... Yêu quái đâu?"

"Người cũng sẽ không tin." Lý Vân Tâm nói.

Hình lập đi ra ngoài. Trong lối đi nhỏ một cái chờ tạo áo sai người chào đón: "Hình Đầu Nhi, thế nào?"

"Thiếu niên kia không đơn giản, là cái nhân vật." Hình lập do dự một hồi, nói, "Đáng tiếc."

"Qua dán thông báo, nói phụ cận có Đạo Phi ẩn hiện, muốn trên trần ít người hướng trên núi qua."

"Đúng."

Tháng trước tại Thanh Hà, ba ngày trước tại Cái Huyền. Hình lập ở trong lòng lặng lẽ nghĩ, nên chậm rãi dọc theo sông đi xa đi... Hắn là sẽ không trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Ngốc nga

Thanh Hà huyện hạ hạt ba trấn, huyện nha ngay tại lớn nhất một trấn, Thanh Hà trấn. Huyền Tôn Trầm Tì Mặc hai mươi năm trước già mới có con, hai mươi năm sau Lão đến không con, sớm đã tâm lực lao lực quá độ, ần có Du Tẫn Đẳng Khô chi tướng.

Chống đỡ hắn không đến một bệnh không dậy nổi, liền là muốn đem giết chết nhi tử hung phạm tróc nã quy án một hồi a.

Dưới mắt hắn bụi tóc lộn xộn, trừng trừng mắt nhìn chăm chăm đường hạ Hình Lập nhìn một hồi lâu, mới sâu kín hỏi: "Một cái Họa Sư?"

"Một cái điên Họa Sư." Hình Lập nói, "Trên thân tìm ra Phù Lục, còn có vẽ tranh giấy bút. Đường tôn là biết, những này Văn Du Tử Phương Họa Sư

thuộc về trên giang hồ Hạ Cửu Lưu, đạo phở lui ngõ hẻm vi phạm Pháp Lệnh người số lượng cũng không ít. Ty Chức qua Cái Huyền , bên kia tình hình một đôi, lại thêm trong tay hấn kiếm, người kia liền thủ nhận bọc trực."

Họa Sur, cũng không phải là đối một cái một loại người gọi chung, mà chính là một cái chức nghiệp. Đại Đạo Vô Hình, thiên địa có linh. Nhưng mọi người tin tưởng có thể thông qua thủ đoạn nào đó đem vô hình chi linh cố hóa xuống tới —— thông qua sách hoặc vẽ phương thức.

Sách, cũng là Phù Lục. Các đạo sĩ phần lớn thông hiểu chút Phù Lục chi Đạo, mà bọn họ Tổ Sư được xưng là Thư Thánh —— cùng Kiếm Thánh tịnh xưng Thiên Hạ Song Thánh.

Về phần vẽ, cũng chỉ là vẽ. Có này hiểu một chút Mật Đạo Pháp Nhân, lấy Bút Mặc Đan Thanh làm môi, trộm đến chút Thiên Địa Chi Linh, phong tại trong bức họa, cũng có chút hoặc nhiều hoặc ít hiệu quả. Nhưng người thế tục nhóm không hề giống tôn kính các đạo sĩ tôn kính Họa Sur. Tại bây giờ có tri thức chỉ sĩ xem ra những tên kia cùng đi khắp hang cùng ngõ hẻm chào hàng "Bảo mệnh Kim Đan" Tên lừa đảo nhóm khác biệt cũng không lớn, hoặc là. . . Chỉ là hơi đỡ một ít đi.

Có đạo hạnh Họa Sur có lẽ có "Thần Tác" —— thí dụ như đường tôn sau lưng bức kia Tùng Hạc đồ cũng là Tiền Triều một vị Họa Sur sở tác. Vẽ ở trong nội đường xác thực sẽ có an tâm Ninh Thần hiệu quả, muốn nói có thể kéo dài tuổi thọ cũng chưa biết chừng. Nhưng đến Bản Triều, đã lập triều hơn bốn trăm năm Bản Triều, những nguyên bản đó cũng chỉ tại phố phường trong giang hồ lưu truyền pháp môn đều chậm rãi điều linh —— các họa sĩ dù sao không giống Thư Thánh môn hạ Đạo Sĩ hoặc là Kiếm Thánh môn hạ Kiếm Sĩ, có đạo thống hoặc Kiếm Tông che chở truyền thừa.

Thế là bắt đầu trở nên tốt xấu lẫn lộn. Chân chính có đạo hạnh người khó gặp, còn lại phần lớn đều là chút dựa vào ngu phụ ngu phụ kiếm tiền Tên lừa đảo a.

Con trai mình liền chết tại như vậy một cái Hạ Cửu Lưu Họa Sur trong tay?

Nhìn sắc mặt hấn, Hình Lập bổ sung: "Là người trẻ tuổi, còn có chút đạo hạnh. Nhưng lại làm ra như thế làm cho người giận sôi sự tình. Lão Đại Nhân nén bi thương."

Qua một hồi lâu huyện lệnh mới thở ra một hơi: "Ngày mai không dùng qua đường."

Hình Lập hơi sững sờ, chợt nhưng.

"Vâng." Hấn nói, "Như vậy tôi nay hấn liền sẽ vượt ngục đào tẩu. Đại nhân. . . Nhưng là muốn tự mình nhìn lấy?"

Trầm Tri Mặc hơi có vẻ đục ngầu nhãn cầu run rẩy mấy lần, chậm rãi đưa tay lồng tiến ống tay áo bên trong: "Người là từ Vân Châu đi theo ta Thanh Hà.

Lập Hằng. . . Lập Hằng từ nhỏ lại cùng người thân cận. Người làm việc ta yên tâm."

Chính là Hình Lập ngờ tới kết quả. Lão nhân kia cho dù nghĩ, đại khái cũng không dám nhìn tới này giết con trai mình "Hung phạm". Không phải sợ này "Hung phạm", là sợ tự mình nhìn gặp hấn, coi như chống cự không ở kia một hơi.

Hình Lập cáo lui, quay người đi ra mấy bước, Trầm Tri Mặc bỗng nhiên lại nói: "Này cực nhọc thợ săn nói là yêu quái."

Hình Lập xoay người trầm giọng nói: "Ta cũng nghĩ thế cực nhọc Lão Hấn bị dọa đến điên, không lựa lời nói. Loại này ăn thịt người người, cùng yêu quái cầm thú lại có gì dị."

Đón đến, hít sâu một hơi: "Lập Hằng từ trước đến nay gọi ta Hình đại ca. Ty Chức. . . Một mực đem hấn khi tự gia huynh đệ đối đãi. Lập Hằng thù, không cần đại nhân nói, ta chính là liều mạng cũng phải báo. May mà thương trời mở mắt, hôm nay. . . Hôm nay. . ."

Hấn nói đến đây thanh âm nghẹn ngào, lại hít sâu một hơi kiềm chế tâm tình, xin lỗi: "Ty Chức vô đáng, đại nhân. . ."

"Đi thôi. Đi thôi." Trầm Tri Mặc đã nước mắt tuôn đầy mặt, liên tục khoát tay, "Chớ để hấn chết đến quá vui sướng!"

"Đứng."

Hình Lập đi ra cửa, mới đưa ngực ngum trực khí phun ra. Một hơi trước đó hấn biểu hiện được bi thương khó mà tự kiềm chế, giờ phút này này bi thương lại đều vô ảnh vô tung.

Đại nhân đến là Lão.

Về phần thiếu niên kia nói chuyện. . .

Hình Lập tin tưởng hấn.

Hấn gặp qua vật kia.

※※※

Bền vững nóc nhà hội xuyên thấu vào từng tia từng sợi quang tuyến. Đây đại khái là một gian lâu năm thiếu tu sửa phòng trọ.

Lý Vân Tâm nằm tại ẩm ướt rom rạ bên trên, muốn chính mình nên làm cái gì.

Hắn chưa từng cảm thấy mình là một cái "Họa Sư". Trên thực tế tại hình Bộ Đầu nói hắn là một cái tà ác Họa Sư trước đó hắn một mực đối cái này chức nghiệp thật tò mò.

Hắn tỉnh lại, hoặc là nói ra sinh về sau, liền sinh hoạt tại Định Châu một cái trong sơn thôn. Núi không lục, nước không rõ, địa phương không phi nhiêu, xem như Đại Khánh hướng vô số Thiên Viễn Sơn Thôn ở trong thường thường không có gì lạ một cái.

Phụ mẫu đều là cực hiền lành người thông minh, Lý Vân Tâm lúc trước liền muốn bọn họ có phải hay không loại kia Khám Phá Hồng Trần Ân Sĩ. Đến hắn bốn năm tuổi phụ thân bắt đầu dạy hắn một ít gì đó thời điểm, hắn chứng thực loại phỏng đoán này.

Nguyên lai cái thế giới này có biện pháp thuật.

Có một ngày trong nhà thiếu muối, qua huyện thượng mua đường lại xa, thế là phụ thân mang tới một trang giấy, vẽ một cái bát, sau đó trảm chút muối mặt tại trong chén câu nhất bút, lại đem tờ giấy kia nhấc lên, rậm rậm hát lên.

Trắng như tuyết Muối tinh liền từ này trên giấy tuôn rơi rơi xuống tới.

Lúc đó đại khái là tuổi trẻ phụ thân muốn đùa hài tử vui vẻ, trong nội viện còn có một Thụ ám hương phù động Nguyệt Chiếu hoa cùng Tà Dương. Nhưng hắn không biết mình cái này nhỏ tiểu nhi tử thực không có đơn giản như vậy.

Về sau hắn đi học này môn kỹ nghệ. Phụ thân nói cho hắn biết chánh thức nắm giữ này môn kỹ nghệ người, gọi Họa Sư.

Lấy vạn vật đẹp như tranh, lấy thiên địa đẹp như tranh, lớn đến thiên lý giang sơn nhỏ đến Tu Di Giới Tử thu hết phương này tác ở giữa, đây là Họa Sư.

Phụ thân trong miệng Họa Sư cùng người thế tục trong miệng Họa Sư đại khái là khác biệt. Nhưng Lý Vân Tâm lúc này còn chưa không rõ ràng.

Định đầu nhật quang chậm rãi biến thành Kim Hoàng Sắc, tối hậu không hề từ khe hở bên trong tiết lộ tiến đến. Lý Vân Tâm biết đã đến ban đêm.

Trong lối đi nhỏ truyền đến tiếng bước chân. Một cái sai người bụng cái khay đi đến cửa nhà lao trước, liếc hắn một cái, đem bên vũng cửa mở ra đi tới đem khay để dưới đất.

"Ăn đi." Sai người ác thanh ác khí nói, "Tinh người vận khí tốt, hình đầu cảm thấy người là nhân vật, chưa từng cho người cuộn cuộn nước nước."

Sau khi nói xong bên kia có người gọi hắn, hắn liền lại trừng Lý Vân Tâm liếc một chút, kéo cửa lên đi ra ngoài.

Lý Vân Tâm nhìn một chút những thực vật đó, lại có nửa cái Ngô Bắp Mần Thầu, còn có nửa bát cháo loãng. Xem như tốt thức ăn đi. Chỉ ít trong thôn thời điểm khá hơn chút người ta đều không thường ăn Ngô Bắp Mần Thầu.

Hắn chần chờ một lát vươn tay ra bụng lên cháo loãng uống một ngụm, sau đó nắm lên Mần Thầu từ từ ăn. Đói đến lâu, hắn hiểu được phải từ từ đến, không phải vậy có thụ.

Đồ, vật vào trong bụng cảm thấy tinh thần hơi chậm tới về sau hắn mới giương mắt đi xem cửa nhà lao.

Này sai người đi ra ngoài thời điểm hắn liền đã chú ý tới, khóa không có bên trên, tựa hồ này sai người quên.

Lý Vân Tâm dùng một loại nào đó cổ quái lại phức tạp biểu lộ nhìn chăm chăm môn kia nhìn một hồi lâu, ý thức được sự tình có thể có chút. . . Không giống bình thường.

Hắn không biết mở cửa đưa cơm chuyện này có phải hay không địa phương thông lệ, nhưng biết cửa nhà lao hàng rào gỗ thực cách xa mặt đất có chút độ cao. Cái này khay bên trong đồ, vật đều có thể từ nơi đó tiến lên tới.

Còn biết trên cửa lao khóa vết rỉ loang lổ, nếu có người đang cấp mỗi một phạm nhân đưa cơm thời điểm đều không tiếc vất vả mở khóa rồi khóa, như vậy ổ khóa tuyệt không nên hiện tại cái dạng này.

Nói đúng là này sai người cố ý mở khóa tiến đến, lại cố ý quên rồi khóa.

Ồ, loại sự tình này.

Đại khái một cái hàng thật giá thật mười bốn tuổi thiếu niên muốn không rõ ràng bên trong nguyên do, nhưng Lý Vân Tâm cũng không phải cái gì thật mười bốn tuổi thiếu niên.

Hình Bộ Đầu muốn cái dê thế tội. Nếu như là hắn cũng phải làm như vậy —— phạm nhân vượt ngục sau đó bị giết chết, vụ án như vậy kết, ai cũng không cần đến liễu mạng hoa khí lực thật qua bất yêu quái gì.

Nghĩ tới đây hắn thở phào. Chỉ ít từ hiện tại, mãi cho đến hắn đi ra khỏi cái cửa này, đi vào trong bóng đêm, đại khái đều sẽ không có người đã quấy rầy hắn.

Thế là. . .

Lý Vân Tâm ăn uống no đủ về sau tại cây lúa trong bụi cỏ tìm dễ chịu chút vị trí, ngủ.

Tuy nhiên giờ phút này giấu ở cách đó không xa hai cái sai người liền không có cách nào nhì giống hần như thế nhàn hạ thoải mái dễ chịu. Hai người các loại một hồi, cũng không nghe thấy trong dự tường đẩy cửa âm thanh cùng tiếng bước chân.

"Tiểu tử kia không thấy lấy?"

". . . Một thiếu niên, đại khái là."

"Me, ngốc nga."

"Ngươi ra cái âm thanh."

Tạo áo sai người thờ dài, giật ra cuống họng: "Nhìn xem cửa nhà lao, một biết uống rượu qua!"

"Đi đi đi, ta còn có thể ra cái gì đường rẽ không thành." Một người khác nói.

Hai người diễn xong bộ phim lại chờ một lát, rốt cục nghe thấy thanh âm

Bất quá là tiếng ngáy.

"Me. . . Cái này ngốc nga. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Thầy thuốc :

Lý Vân Tâm ngủ một canh giờ. Sau khi tỉnh lại cảm thấy tinh thần tốt chút, trên cánh tay trái vết thương tựa hồ cũng tốt chút. Hần không phải là ảo giác đi, dù sao khi còn bé trừ những vật kia bên ngoài, còn học không ít cường thân kiện thể thủ đoạn. Y theo phụ thân thuyết pháp, thân thể tốt, khí huyết đủ, mới có thể tốt hơn không chê này thiên địa linh khí.

Sau đó liền nên đi ra ngoài.

Đây coi như là tương kế tựu kế. Nhưng coi như hần không đi, cũng sẽ có người đuổi hần đi. Một canh giờ đầy đủ hao hết sạch những người kia kiên nhẫn đi. Hần cảm thấy tốt nhất khác "Rượu mời không uống phạt rượu".

Tuy nhiên sau khi ra ngoài sự tình, hần cảm thấy vẫn là đến tùy cơ ứng biến.

Mặc dù nói không rõ ràng bên ngoài là tình huống như thế nào, nhưng Lý Vân Tâm cảm thấy tổng không thể so với bị hai cái Đạo Sĩ cùng Cửu Công Tử truy sát càng hiểm ác chút. Nói đến này hai cái Đạo Sĩ thủ hạ là có chân chương, tùy tiện vung ra gần như Đạo Phù Lục đến liền có thể đem hần làm cho chặt vật. Nếu không phải về sau liên tiếp mấy ngày mưa rơi hần ý nghĩ hủy trong tay bọn họ Phù Lục, đại khái hôm nay cũng đến không cái này Thanh Hà huyện.

Hần đứng dậy, khuất khuất ngón tay, làm mấy cái kỳ quái động tác hoạt động gân cốt.

Sau đó hần đẩy ra cửa nhà lao, đi ra ngoài.

Cũng không phải là giống vượt ngục phạm nhân như thế trốn trốn tránh tránh sợ đầu sợ đuôi, mà chính là bình tĩnh cất bước đi ra ngoài, vừa đi còn một bên nhìn xem cái này Thanh Hà nhà giam—— đây là hần lần thứ nhất nhìn thấy lao ngục bộ dáng. Thậm chí tại đi qua một chỗ thời điểm, hần cố ý chậm dần cước bộ, hướng bên cạnh một cánh cửa bên trong nhiều hứng thú nhìn một chút.

Đãi hần đi qua cánh cửa kia, giấu ở sau cửa hai cái tạo áo sai người mới hai mặt nhìn nhau.

"Người này... Là tình huống như thế nào?"

Hắn đi được dạng này bình tĩnh thong dong chẳng lẽ không biết mình là đang vượt ngục?

"Hắn nhìn một chút, chẳng lẽ phát hiện chúng ta?"

"... Tà môn. Y kế hành sự đi... Một hồi đưa đến hình đầu nơi đó liền tốt."

Hai người trầm mặc một hồi, chợt có một người nói: "Hắn... Sẽ không thật sự là hắn giết người, ăn người a?"

Thăm thăm hàn ý từ trên sống lưng nổi lên tới.

Ra nhà giam, bên ngoài là một khối đất hoang. Thực cách đó không xa liền có đèn đuốc, đại khái cái này nhà giam là xây ở Thành Trấn bên bờ. Phía trước là một rừng cây, Dạ Phong thổi tan trong nhà giam ẩm ướt mục nát vị đạo. Lý Vân Tâm ngừng tại cửa ra vào nhìn hai bên một chút, phát hiện sau lưng cùng phía trước đều có người ép lên đến, đao quang tại ám hắc bên trong ẩn hiện.

Hắn có thể thấy rõ đi ở trước nhất là Hình Lập. Tính cả sau lưng hai vị, tổng cộng là năm người. Hắn tự nghĩ thủ đoạn mình đại khái không có cách nào đào tẩu. Quan sai vô nghệ hẳn là sẽ không quá tốt, nhưng là hắn tình trạng cơ thể thể nhưng không lạc quan.

Thế là hắn nói: "Chuyện này ngươi làm được không lớn xinh đẹp. Ngươi tìm ta gánh tội thay, làm sao biết yêu quái kia sẽ không lại xuất hiện. Đến lúc đó lại giết mấy người, ngươi vẫn phải sút đầu mẻ trán. Ta là ngươi lời nói, liền nghĩ làm sao hoàn toàn giải quyết."

"

"Tuy nhiên yêu quái cũng được cường nhân cũng được, đại khái ngươi đều biết mình đâu không lại họ, không muốn mạo hiểm, cho nên muốn nhìn xem chính mình vận khí có phải hay không đủ tốt, có lẽ tên kia giết mấy người liền đi xa, tại nơi khác như thế nào đi nữa cũng chuyện không liên quan ngươi."

Hình Lập đứng ở trước người hắn xa mấy bước, nắm trong tay lấy đao. Hắn nhúu mày dò xét Lý Vân Tâm, không hiểu rõ thiếu niên này vì sao vì trần định như thế, giọng điệu nói chuyện ngược lại càng giống một cái kiến thức rộng rãi đa mưu túc trí nam tử trưởng thành.

Bởi vì đối phương cử động cùng mình lúc đầu tâm tư, hẳn đem nguyên là kế hoạch làm chút điều chỉnh, nhện không được nói: "Hoàn toàn giải quyết. Chẳng lẽ ngươi còn có thể có biện pháp nào."

Không có trông cậy vào đối phương trả lời, vèn vèn chỉ là bởi vì đối phương không giống bình thường, "Nhịn không được" nói câu nói này mà thôi.

Nhưng nghe đến thiếu niên kia nói: "Đúng vậy a, ta khả năng có chút biện pháp."

Hình Lập xùy cười một tiếng.

Nghe thấy thiếu niên kia còn nói: "Ngươi gặp qua tên kia, đúng hay không? Không phải vậy ngươi sẽ không cứ như vậy không chịu trách nhiệm tìm ta —— ngươi dù sao cũng nên thử một lần. Hiện tại ngươi giống như là bị dọa sợ."

Hình Lập trong bóng đêm trầm mặc một hồi, nắm chặt trong tay đao, trong thanh âm xuất hiện một tia phức tạp phần nộ cùng bi thương: "Ngươi đến là ai?"

Lúc trước hắn nói thiếu niên này không đơn giản, đến lúc này cảm thấy... Chính mình lúc trước vẫn là thấy nhẹ.

Thiếu niên phát phát tay: "Đi thôi, đừng ở chỗ này nói chuyện. Vạn nhất bị người nào gặp được, có lẽ ngươi liền không thể không giết ta diệt khẩu. Đúng, ngươi, qua đem ta giấy bút mang đến."

Hắn quay người đối sau lưng một cái sai người dạng này tự nhiên phân phó một câu, liền dẫn đầu hướng tây một bên trong rừng đi qua.

Sai người kinh ngạc nhìn Hình Lập. Hình Lập nhúu mày nghĩ một lát, thấp giọng nói: "Đi trước lấy ra."

Năm người khí thế vì hắn sờ đoạt, nhưng người nếu là bởi vì Hình Lập tâm lý xác thực có một số việc. Hắn cùng sau lưng Lý Vân Tâm đi mấy bước, lại cảm thấy bộ dạng này thực sự không tương nổi, liền cầm đao nhanh chân chạy tới cùng hắn song hành.

Vào trong rừng cây, Lý Vân Tâm dừng bước lại.

Hình Lập nhện không được lại hỏi một câu: "Ngươi đến là ai?"

Lý Vân Tâm cười cười: "Ngươi không nói ta bây giờ là một cái Họa Sư."

"Bây giờ? Lúc trước đâu?"

"A... Lúc trước a." Lý Vân ngừng lại, "Bác Sĩ Tâm Lý? Tuy nhiên ngươi cũng nghe không hiểu."

"Hiện tại đến nói một chút chuyện này. Ta góc nhìn qua vật kia. Lúc ấy ta bị hai cái Đạo Sĩ truy..."

Hắn lúc nói chuyện Hình Lập vẫn như cũ cầm đao cảnh giác nhìn lấy hắn, ba cái sai người cầm côn vây quanh ở hắn phụ cận. Hắn nói đến tình cảm dạt dào, giảng đến Cửu Công Tử giết người ăn người thời điểm, bốn người trên mặt đều Ma Quý, lộ ra tương đương bất an. Vô luận tin hay không, tại loại hoàn cảnh này bên trong từ một cái nhìn rất là cao thâm mật trắc thiếu niên nói ra những này, đều lộ ra khá là quái dị.

Đãi hắn nói dứt lời, liền lại nói với Hình Lập: "Bây giờ nói nói người sự tình."

Lần này Hình Lập suy tư rất lâu, mới thấp giọng nói: "... Người thật có cái biện pháp gì? Nhưng người chỉ là cái Hội Hòa..."

Lúc này sai người đem Lý Vân Tâm giấy bút mang đến. Lý Vân Tâm vươn tay ra, này sai người sững sờ, nhìn Hình Lập. Có thể Hình Lập tựa hồ lâm vào một loại nào đó tâm tình không rảnh phân tâm, cũng không nói gì thêm.

Thế là sai người quý thần xui khiến đem đồ, vật giao trong tay Lý Vân Tâm.

Hắn tới muộn, cũng không nghe được Lý Vân Tâm trước đó nói chuyện. Nhưng hắn cảm thấy mình cầm trên tay những này thực giao cho hắn cũng không sao ---- -- -- cái Hòa Sư mà thôi. Hắn cùng loại người này đánh qua không ít quan hệ, tuyệt đại đa số đều là Tên lừa đảo, số rất ít có chút thủ đoạn, cũng giới hạn tại hoa thêm mấy ngày thời gian vẽ ra một bức cái gọi là Trần Trạch Thanh Tâm Đồ Hòa. Đẹp mắt là đẹp mắt, hiệu quả đến tốt cùng như thế nào liền hai chuyện.

Cho nên hắn tuyệt không tin cái này cổ quái thiếu niên đến những vật này liền có thể lật trời.

"Ta có biện pháp từ." Lý Vân Tâm lạnh nhạt nói. Hắn đưa tay đem chính mình đồ, vật nhận lấy, nhìn xem. Nên tại đều còn tại.

Loại này vi diệu ngữ điệu để Hình Lập cảm thấy không hiểu an tâm. Hắn thở dài ra một hơi, phát phát tay: "Các người trước tiên lui mở chút."

Chờ bốn cái sai người lui xa, Hình Lập nói: "Ta xác thực gặp qua yêu ma kia."

"Nếu không phải người cũng đã gặp, ta nói cũng không ai tin đi. Năm năm trước. Có một ngày Lôi Vũ, mưa to gió lớn, khi đó ta... Vừa đến một đứa con trai. Nhi tử... Ta tại nhà mình ôm nhi tử ta... Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, nóc nhà liền bị Phong xóc lên. Sau đó cũng là này móng vuốt... Trước muốn tới bắt ta đi, ta vừa lui. Cứ như vậy vừa lui... Đem nhi tử ta thất thủ rơi xuống. Người bên trong... Đi đón."

"Liền đem hai người bọn họ đều bắt lấy. Sau đó yêu ma kia... Tại trong nhà của ta hiện hình, ngay trước mặt ta..."

"Yêu ma kia a..." Hình Lập từ trong hàm răng gạt ra mấy chữ này, "... Về sau ta chỉ nói mưa gió thổi đổ nóc nhà, hai người đều bị nện chết..."

"Cho nên lần này người biết mình không giải quyết được. Đây cũng là Nhân chi thường tình. Dù sao cũng là loại đồ vật này, người làm sao làm." Lý Vân Tâm lý giải thờ dài, lấy ra bút dùng nước bọt làm trơn, ở bên cạnh trên một tảng đá trải rộng ra một trang giấy, "Người một nhà đâu, trọng yếu nhất cũng là chính chính tề tề. Ra loại sự tình này, ai cũng không muốn."

Hắn một bên nói, một bên trên giấy mượn Tinh Thần ánh sáng nhạt phác họa ra một cái hình thể đến: "Người xem một chút, có phải hay không gia hỏa này."

Hắn hạ bút rất nhanh, phác họa ra đến hình tượng cũng sinh động.

Nhưng thực Hình Lập vẫn như cũ duy trì một chút lòng cảnh giác. Mắt hắn hí lại nhìn xem tờ giấy kia, phát hiện thật là cái kia tại năm năm trước, tui sống ăn hết hắn vợ con Yêu Ma.

"Cũng là hắn..." Hình Lập cắn răng nghiêng lợi, thanh âm khẽ run nói.

"Cho nên nói người có sợ hay không."

"Ừm?" Hình Lập nhú mày.

Sau một khắc Lý Vân Tâm hướng về a một hơi. Sơ Xuân ban đêm còn có chút ý lạnh, Lý Vân Tâm khẩu khí này biến thành bạch vụ.

Lập tức thanh quang tăng vọt, này vẽ lên hình người bỗng nhiên tránh thoát trang giấy trôi buộc, bành trướng, mở rộng, đột nhiên xuất hiện tại Hình Lập trước mắt!

"Ày, người giao cho người. Nói sớm ta có biện pháp từ." Lý Vân Tâm vút xuống câu nói này, tựa như một con thỏ, nhanh chân liền chạy.

Cái này bất chợt tới biến hóa khiến Hình Lập tròn mắt hốc mồm, thống khổ trí nhớ cùng tùy theo mà đến cự đại hoảng sợ cảm giác chiếm lấy tâm hắn. Hắn nhìn chằm chằm năm năm qua chưa bao giờ quên đáng sợ gương mặt sững sờ một lát, mới điên cuồng rống to: "Giết hắn! !"

Hắn tự biết tại cái này Yêu Ma trước mặt chính mình chạy không thoát. Đã chạy không thoát, vậy hắn liền khẳng định không cần giống cái kia đêm mưa lúc, buông tay ra!

Phía sau hắn bốn người ngây người. Ai cũng không nghĩ tới cái kia chỉ là Hòa Sư, mười mấy tuổi thiếu niên có thể làm ra loại tình hình này.

Nhưng Hình Lập đao đã hướng này "Cửu Công Tử" chém tới.

Ngâm lấy tuyệt vọng cùng bi phần chi tình nhất kích, vậy mà mang ra gào thét tiếng xé gió!

Đao trảm tại yêu trên ma thân.

Sau đó...

Thân ảnh lác lư mấy lần, biến mất.

Một trang giấy phiêu phiêu dang dang rơi xuống tới.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Giết người đêm :

Hình Lập sống sờ một hồi lâu. Cái này trăm không nhất đao để cánh tay hắn suýt nữa lạp thương, đến tận đây lúc còn cảm giác đến ngón tay hơi hơi phát run, hơn nửa ngày đề không nổi kinh.

Hắn ôm liều mạng sức mạnh qua chặt người kia, chặt tới lại là một trang giấy.

Bốn cái sai người chưa bao giờ thấy qua loại sự tình này —— thực các đạo sĩ cũng có thể làm ra dạng này Huyền Tượng. Nhưng Thiên Hạ Đạo Sĩ đều danh xưng Thụ Thánh Môn Hạ Đệ Tử, nơi nào sẽ trong lúc rảnh rỗi làm loại này ảo thuật. Huống chi Thanh Hà huyện loại địa phương nhỏ này, cũng không phổ biến có đạo hạnh Đạo Sĩ.

Đột nhiên tăng vọt bóng người cùng bóng người biến mất lúc xanh ánh sáng làm bọn hắn trợn mắt hốc mồm. Chỉ ít cái này nhìn rất giống thần tiên thủ đoạn. Bởi vậy sai người nhóm cho tới giờ khắc này mới ý thức tới, người họa sĩ kia làm bộ đùa nghịch bọn họ một trận, sau đó chạy mất.

Một cổ tức giận từ Hình Lập trong lòng dâng lên. Loại này tức giận bắt nguồn từ bị lừa gạt cùng bị hiểu biết hai loại tình cảm.

"Truy!" Tay hắn xách Cương Đao bước nhanh chân đi ra ngoài.

Nhưng sai người nhóm có chút do dự: "Đầu Nhi... Người kia là thật có yêu pháp a!"

Hình Lập cũng không quay đầu lại hướng phủ kín Khô Diệp mặt đất xỉ một thanh: "Thật biết cái gì yêu pháp sớm đem chúng ta giết! Cái này gọi Chương Nhân Pháp! Đêm nay để hắn chạy, các ngươi làm sao Hướng Huyền tôn bàn giao?!"

Trên thực tế hắn bây giờ nghĩ cũng không phải là đều là Huyền Tôn vấn đề này. Hắn càng muốn bắt hơn ở tiểu tử kia sau đó đem hắn tay chân đánh gãy —— hắn làm sao dám, làm sao dám dùng hắn lớn nhất thương tổn đau nhất sự kiện kia tới làm mồi, trước cho hắn một tia hi vọng sau đó liền lập tức đâm thủng nó? !

Đuổi bắt tiếp tục nửa canh giờ. Bốn cái sai người có lẽ không có kinh nghiệm gì, nhưng Hình Lập là lão bộ khoái. Hắn đã từng là cái thợ săn, sau bị Huyền Tôn Trảm Tri Mặc thưởng thức, mới thành công nhân.

Bởi vậy Lý Vân Tâm lưu lại tung tích hắn thấy vô cùng rõ ràng, lại biết hắn thụ thương, vốn nên rất nhanh liền có thể bắt được hắn. Nhưng sự tình ra ngoài ý định, nửa canh giờ thời gian bên trong, thiếu niên kia vậy mà tại mạng lấy bọn hắn vòng quanh.

Ngay tại cái này một rừng cây phụ cận, thủy chung đều không có hướng càng xa xôi trốn, thoát nhìn như là lạc đường.

Theo lý thuyết một cái ba bốn ngày thời gian bên trong chỉ ăn một bữa cơm no, cánh tay còn thụ thương thiếu niên không nên có dạng này tinh lực —— sao có thể tại năm cái thân thể khỏe mạnh Người trưởng thành truy tung hạ kiên trì lâu như vậy? Đến lúc này Hình Lập bắt đầu hoài nghi hắn bàn giao chính mình thân thể —— đến từ Định Châu cái nào đó Sơn Thôn —— chuyện này là không phải có kỳ quái.

Hắn khát vọng nhanh lên một chút bắt được gia hỏa kia, cái này khát vọng càng ngày càng nhanh cắt, thế là hắn quyết định chia ra ba đường. Bốn cái Bộ Khoái chia làm hai đường, chính hắn một đường. Thiếu niên kia đã lạc đường đi ra không được, luôn có người một đường có thể bắt được hắn.

Quyết định này bị quán triệt xuống dưới. Bởi vì sai người nhóm cũng ý thức được đã thiếu niên này tại dài đến nửa canh giờ thời gian bên trong đều không có chút nào hành động, đại khái thật giống hình Bộ Đầu nói như thế —— chỉ là biết chút Chương Nhân Pháp mà thôi.

Thế là ở cái này son trong đêm tối,

Bọn họ phân binh.

Đại khái một khắc đồng hồ về sau, Hình Lập ý thức được chính mình quyết định là chính xác.

Phía tây truyền đến một tiếng kêu đau. Rất ngắn, im bật mà dừng. Đây bốn cái Bộ Khoái đều là hấn tâm phúc, ngày thường trưởng thành sớm. Hấn biết đây kêu thảm không thuộc về bên trong bất cứ người nào.

Bắt được hấn.

Hấn lạnh hừ một tiếng, hướng kêu thảm phát ra vị trí chạy vội. Chờ hấn vượt qua rừng rậm, bụi cây, điền cỏ, đến nơi đó về sau, rốt cục cười lạnh.

Lý Vân Tâm tựa hồ bị đánh ngã trên đất, giờ phút này dựa vào một khóa một người vây quanh Thụ, bưng bít lấy cánh tay trái.

Bốn cái Bộ Khoái đem hấn vây quanh, trong tay dẫn theo Tề Mi Đoàn Côn.

Hình Lập thờ dài ra một hơi, nắm chặt trong tay đao đi qua.

Thiếu niên kia nguyên lai không có lúc trước hấn muốn nhẹ nhàng như vậy. Dưới mắt tại miệng lớn thờ dốc, lồng ngực đập trùng giống như là một cái Phong Tương, hiển nhiên đến sức cùng lực kiệt biên giới.

Hình Lập mặt âm trầm, cắn răng nghiêng lợi nói: "Chạy. Người có thể chạy trốn nơi đâu."

Lý Vân Tâm khoanh tay cánh tay, dựa vào thân cây méo mó đầu, hữu khí vô lực nói: "Người nhìn thẳng Sinh khí (tức giận)."

"Người dám gạt ta, Tiểu Tạp Chủng."

Lý Vân Tâm rất quang còn xùy cười một tiếng: "Bị điên rồi người. Ta không chọc giận người không có đắc tội người, đi ngang qua Quý bảo địa liền bị các người bắt, sau đó liền muốn giết ta gánh tội thay. Từ đầu tới đuôi đều liên quan ta cái rắm —— hiện tại bởi vì ta không chịu ngoan ngoãn bị người giết, người liền Trái Tim Pha Lê? Người cho rằng trên đời đều là mẹ người a."

Hấn cái nào đó từ nhi Hình Lập nghe không hiểu, nhưng biết không phải là cái gì tốt lời nói. Nhưng hấn cũng không muốn lại cùng hấn đàm, sợ đem dài lăm mòng. Thiếu niên này có lẽ không có bản khác sự tình, Chân Công Phu đại khái đều tại há miệng bên trên. Thế là Hình Lập im lặng không lên tiếng. Hoành Dao tiến lên một bước, đưa tay liền hướng bỏ xuống.

Lúc này thiếu niên kia bỗng nhiên kêu lên: "Người có thể tính đến!"

Hình Lập phát hiện hấn nhãn quang đang hướng về mình sau lưng nhìn. Trong lòng của hấn giật mình, lập tức ý thức được thiếu niên này vụng về thủ đoạn —— phở trương thanh thế muốn hấn quay đầu mà thôi. Bởi vậy một đao kia chỉ là hơi do dự một chút tử, vẫn như cũ chém xuống qua.

Nhưng lần này do dự cuối cùng cho Lý Vân Tâm phản ứng thời gian. Hấn nghiêng một cái đầu, đao trầm tại trên cành cây.

Hình Lập lạnh hừ một tiếng, Rút Dao lại trầm.

Sau đó nghe thấy thứ gì xé rách thân thể thanh âm, nặng nề bao tải rơi xuống đất thanh âm.

Bảo động trong lòng hấn ào ào mà qua, hấn lập tức Hoành Dao quay người nghiêng nhảy ra một bước, trông thấy sau lưng cảnh tượng.

Dày đặc mùi máu tanh tràn ngập ra. Sau lưng bốn người đều ngã trên mặt đất. Thân thể đã không còn hình dáng, hoặc là đầu lâu rơi ở một bên, hoặc là thân thể bị xé thành hai nửa. Máu tươi giống suối nước ra bên ngoài tuôn, rất nhanh thấm thấu một miếng đất lớn mặt.

Chỉ bắt quá... Một hơi thời gian mà thôi.

Đây không phải là nhân loại có thể làm được đến sự tình.

Chớ đại hoảng sợ cảm giác chiếm lấy tâm hấn. Hấn đến ép buộc chính mình không nhắm mắt lại, ngẩng đầu, tập trung tinh thần, mới có dũng khí nhìn lại lúc này đứng tại cách đó không xa cái thân ảnh kia.

Trong bóng đêm hấn có thể nhìn thấy một trương khuôn mặt anh tuấn, mặt như ngọc. Vân Văn đại bào, đứng chấp tay. Tay áo tại trong gió đêm hơi đung, không dính một tia mùi máu tanh.

Hình Lập nhận ra gương mặt này. Đời này cũng sẽ không quên.

Gương mặt này chủ nhân tại năm năm trước, ngay trước hấn mặt ăn hết hấn vợ con, sau đó phát một cái ống tay áo, từ Vân mà đi.

Là yêu ma kia...

Ác mộng trở thành sự thật, mồ hôi rơi như mưa. Nội y trong nháy mắt liền bị thấm thấu. Ngày xưa tình cảnh không ngừng tại trong đầu bên trong thoáng hiện, đầu não một mảnh hỗn loạn. Hình Lập tròn tròn con mắt cổ họng khanh khách rung động, nhưng bản năng cầu sinh cuối cùng chiếm thượng phong, hần lập tức thấp người vọt đến Lý Vân Tâm bên cạnh, đem đao gác ở trên cổ hần.

"Đừng... Tới." Hần cầm lấy cổ họng nói, "Đừng tới đây, tới ta liền giết hần, ta liền giết hần!"

Cửu Công Tử đứng ở nơi đó thật không có động, nhiều hứng thú nhìn xem Hình Lập, lại nhìn xem Lý Vân Tâm. Sau đó đưa tay điểm điểm thiếu niên kia: "Là người làm ra đến?"

"Không có cách nào a." Lý Vân cười khở mở ra tay, "Không phải vậy ta liền chết. Ta hiện tại ngay cả động một cái khí lực đều không có."

"Lại nói, chúng ta không là bằng hữu nha."

"Bằng hữu?" Cửu Công Tử kỳ kỳ quái quái cười rộ lên, "Đó là đồ chơi gì đây?"

"Liền giống với nói... Đêm mưa gấp lại, người cứu ta nhất mệnh, trò chuyện với nhau thật vui. Sau đó tới nay ta lại nhớ lại người, tuy nhiên vẫn là không lớn quen, nhưng là cảm thấy có lẽ người có thể giúp ta, liền gọi người tới." Lý Vân Tâm không thêm để ý chút nào một bên Hình Lập run rẩy tay, mắt mang ý cười lạnh nhạt nói, "tuy nhiên cũng sợ người ăn ta, nhưng là vẫn nguyện ý tin tưởng người. Đây chính là bằng hữu."

Cửu Công Tử ngẫm lại, tại trong gió đêm cười: "Nhìn không ăn người xem như đúng. Người thật là một cái thú vị tiểu đồng tây."

Lý Vân Tâm nhếch nhếch miệng. Ở trong lòng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Cuối cùng là tới.

Đại Đạo Vô Hình, vạn vật có linh. Họa Sư lấy thiên địa vạn vật đẹp như tranh, đem này một điểm linh khí dung nhập Đan Thanh bên trong. Linh khí thứ này, tại một ít tồn tại nhìn hần là cực mất cảm. Lúc trước hần thử vừa Cửu Công Tử đẹp như tranh, thế là mượn hần một điểm linh khí.

Mặc kệ hần là người vẫn là Yêu Ma, đã nhìn thần thông quảng đại, tất nhiên cực mất cảm. Những chuyện này phụ thân cùng hần nói qua, nhưng tới nay lần thứ nhất làm, đúng là đối đầu.

Hai người nói những lời này, đem Hình Lập gạt sang một bên. Hần tự nhiên cảm giác được tình thế không lớn diệu, còn có chút quý dị, thế là hần tâm đem Cương Dao để ép, tại Lý Vân Tâm trên cổ siết ra một đầu vết máu đến: "Các người là một đám... Lão từ quả nhiên không nhìn lầm..."

Lý Vân Tâm khẽ nhủ thầm xem hần: "Nhờ có tâm a lời này. Người nói người người này đi, nói người hung ác vẫn là nhút nhát đâu? Giết vợ giết con cừu nhân ở phía đối diện, người chạy tới cùng ta tranh cãi. Người đây là có thể chịu, đối với mình thật sự là hung ác. Cho nên liền nắm lấy ta trút giận, bị ta bày một đạo trái tim nhỏ thụ không, nổi trận lôi đình."

Hần vỗ mặt đất, quát: "Ngẩng lại người vợ con! Chết! Ngay trước mặt người! Đêm nay người coi như giống con chó tiếp tục sợ xuống dưới cũng không sống được! Người giết ta —— giết ta, người còn phải chết! Vợ người từ khi chết đợi người liền nhìn lấy, cho tới hôm nay còn không có tiến bộ còn muốn kéo cá nhân chôn cùng? ! Người hôm nay dù sao đều phải chết! Người là muốn khi một con chó đi chết, vẫn là muốn gia môn một điểm, thử một lần phát phát đao? Vợ người từ đều nhìn đâu!"

Hình Lập tiếng thở dốc tăng thêm, trong tay đao cũng đang phát run.

Cửu Công Tử nghiêng đầu nhìn lấy, tựa hồ càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

"Người bây giờ có sợ hay không? Có sợ hay không? Có phải hay không rất sợ? Có phải hay không tưởng tượng, chính mình có thể sẽ chết, thì càng sợ? Có phải hay không còn đang suy nghĩ trốn muốn chạy muốn mạng sống? Ta nói cho hôm nay không đùa! Người chết chắc! Người có gan, liền hiện tại, người hít sâu một hơi, đứng, cứ như vậy hít sâu một hơi, sau đó cái gì cũng đừng muốn đứng lên tiến lên giết giết giết giết —— hiện tại liền đi a một hai, ba! Qua!"

"Ta giết người ——! !"

Hình Lập giống một thốt Hồng Nhân giống như lang từ Lý Vân Tâm bên người nhảy lên đứng lên.

Lý Vân Tâm đếm tới ba thời điểm, Hình Lập đao vung hướng Cửu Công Tử.

Thối phù một tiếng vang, Hình Lập đầu người phóng lên tận trời.

Chương 6: Nhân tâm :

"Thú vị. Làm sao bây giờ đến?" Cửu Công Tử phát phát tay, đem giữa kê tay một điểm máu tươi vớt bỏ, "Ta biết ngươi nói mỗi câu lời nói đều cùng hân hô hấp tiết tấu, tối hậu số ba lần cũng ép tới chuẩn. Nhưng là... Làm sao bây giờ đến?"

Lý Vân Tâm sờ sờ cổ mình. Vết thương không phải rất sâu.

Hắn mở ra tay: "Nói ngươi đừng giết ta."

Cửu Công Tử cười nhạo: "Ngươi vật nhỏ này còn muốn cùng ta nói điều kiện. Ngươi không biết ta vốn nên Sinh khí (tức giận) a?"

"Không có cùng ngươi bàn điều kiện. Là đang cầu xin ngươi." Lý Vân Tâm nói, "Muốn ăn thịt người có là, nhưng là giống ta thú vị như vậy không nhiều."

"Thực nói đến thẳng đơn giản. Người đều sẽ biết sợ cũng đều sẽ có dũng khí. Một người chém giết một con hổ khẳng định sợ, mười người chém giết một con hổ liền không thể nào sợ, một trăm người lời nói, liền thành giải trí. Lão Hồ vẫn là Lão Hồ, trong lòng mình suy nghĩ không giống nhau. Thực từ trước đó ta ngay tại làm chuẩn bị—— muốn hân nói trong nhà hân sự tình, hao hết sạch hân kiên nhẫn, lại là buổi tối. Loại tình huống này người liền dễ dàng kích động. Nói đến đơn giản, nhưng là mỗi chữ mỗi câu đều phải chăm chú, chậm rãi dẫn đạo ám chỉ. Đến tối hậu, ngươi nói đúng, ta mỗi câu lời nói đều đặt ở hân hô hấp tiết tấu bên trên, tối hậu một hai ba cho hân một cái chỉ thị, muốn hân qua, không cho suy tư cơ hội. Lúc trước hân bị ta ám chỉ bây giờ cùng ta tiết tấu đi, hết thấy nước chảy thành sông."

Cửu Công Tử ngẫm lại: "Nghe thẳng dễ dàng."

"Nhưng là làm khó." Lý Vân Tâm nói, "Không thông qua hệ thống huấn luyện người bình thường không làm được chuyện này. Cho nên ngươi nhìn, ta có nhiều thú."

"Thú vị ngược lại là thú vị..." Cửu Công Tử nhú nhú mày, dùng nhặt con mắt màu vàng không có hảo ý dò xét hân, "Như vậy ta hiện tại cảm thấy ngươi thú vị, không muốn ăn roi ngươi, cũng là bởi vì ngươi làm như vậy?"

Lý Vân Tâm buông tay, thẳng thần cười một tiếng: "Có lẽ đi. Tuy nhiên có quan hệ gì đây... Ngươi mạnh như vậy. Ngươi mạnh như vậy, giết người tựa như chơi đùa, dù là ta là tâm cơ biểu, cũng không tổn thương được ngươi. Cho nên..."

Hắn thành khẩn nói: "Chớ ăn ta, có được hay không?"

Cửu Công Tử nhìn lấy hân, nghĩ một lát, cười ha ha: "Được."

"Không đa nghi cơ biểu là cái gì?"

"Áy." Lý Vân Tâm ngẫm lại, "... Cùng loại Võ Công Bí Tích một vật đi, liền giống với nói, là ta này môn kỹ nghệ Bí Tích."

"Ngược lại là nghe nói qua (Xuất Sư Biểu) cùng (phật tuần biểu)." Cửu Công Tử tựa hồ đối với những vật này cũng không có hứng thú, phát phát tay, "Ngươi thiếu nợ ta một cái mạng. Ân, ngươi thiếu nợ ta một cái mạng."

Hắn lặp lại một lần, tựa hồ cảm thấy thuyết pháp này đối với hân mà nói rất mới lạ, rất thú vị, thậm chí còn phối hợp cười rộ lên: "Ta không thú vị liền tới tìm ngươi. Nếu như ngươi cũng nên cho ta cảm thấy không thú vị ta liền ăn ngươi."

Nói xong lời này, nguyên địa đột nhiên sinh ra một trận vân vụ.

Hắn tay áo tại trong mây mù mở ra, lân phiến lãnh quang chợt hiện, này vân vụ liền bay lên không, biến mất ở trong màn đêm.

Đợi cho một khắc đồng hồ về sau, Lý Vân Tâm mới chính thức thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Một ngày hai ngày ba ngày bốn ngày... Cửu Thiên. Ân." Hắn một bên dựa vào Thụ chậm rãi khôi phục thể lực, một vừa làm bầm lâu bầu, "Liền phát sinh những chuyện này. Ta đây là muốn triển khai ầm ầm sóng dậy nhân sinh."

Chín ngày trước hân còn tại Định Châu. Định Châu một cái trong sơn thôn.

Ngày đó là buổi trưa, hân ngồi ở trong viện dưới cây trên ghế mây nghỉ ngơi, ánh sáng mặt trời từ lá cây khe hở bên trong rơi xuống dưới, ở trên người biến thành Viên Viên quang sáng.

Phụ mẫu là tại một năm trước qua đời. Đối với cái này hân cảm thấy bi thương. Cho dù là hai cái người xa lạ đối với mình tất lòng chiếu cố cùng chung mười hai năm thời gian cũng sẽ sinh ra dứt bỏ không tình cảm, huống chi này thật là hàng thật giá thật "Cha mẹ ruột".

Bởi vậy, mặc dù hắn luôn cảm giác mình một thể này không nên liền ở cái này trong sơn thôn tĩnh tĩnh mê mê độ sống hết đời, cũng vẫn là tạm thời lưu lại. Đại Khánh hướng Phong Tục là phụ mẫu qua đời tức trực bên Linh Cữu ba năm, đối với hắn mà nói này thời gian nguyên bản quá dài đằng đặc, nhưng ở bây giờ tình huống dưới, tựa hồ cũng không phải không có thể tiếp nhận.

Hắn mới mười bốn tuổi. Tuy nhiên bởi vì từ nhỏ Cường Thân duyên có nhìn đã là cái mười tám mười chín tuổi thanh niên, nhưng mà hắn còn chưa nghĩ ra chính mình nên đi làm cái gì.

Liền như là hắn quen thuộc một cái thể giới khác một ít lịch sử, Đại Khánh hướng có sách người. Ở thể tục trong mắt người sách làm quan xem như Thượng Phẩm, hắn đều là Tiểu Đạo. Nhưng phụ mẫu tựa hồ đối với sách làm quan chuyện này có Siêu Thoát ra khỏi Trần Thế cảm giác ưu việt, tổng không đem đầu này "Tân thân con đường" đề vào mắt.

Tuy nhiên ở cái này nhỏ Tiểu Sơn Thôn bên trong bọn hắn một nhà ba nhân khẩu là được công nhận, duy nhất Thi Thư nhà, nhưng Lý Văn Tâm từ nhỏ đã biết, phụ mẫu đã từng đi qua con đường kia, hắn là so sách làm quan, càng thêm Thần Dị khó lường chút.

Kinh điển, Lịch sử, Chư tử, Văn tập hắn đều đọc lướt qua qua, nhưng không dụng tâm. Càng cảm thấy hứng thú là phụ thân đã từng lộ ra cái kia một tay —— tại hắn hai tuổi thời điểm —— giấy vẽ thành muối.

Nhưng mà đợi đến phụ mẫu cảm thấy hắn phải nhớ sự tình về sau, liền không có lại triển lộ qua như thể "Thần thông".

Hắn cảm thấy có lẽ, là phụ mẫu dự định tại hắn lớn chút nữa về sau lại cùng hắn nói ra cái nào đó làm người tìm đập thành thạch không thôi bí mật, cho nên liền cũng không vội. Tâm hắn tính vốn cũng không phải là mười mấy tuổi hài tử, mặc dù làm không được Tâm như chỉ thủy, nhưng đầu thai làm người kinh lịch cũng có thể làm hắn bảo trì bình tĩnh.

Chỉ là không nghĩ tới năm ngoài Mùa xuân, hai người lại đột nhiên chết mất.

Lý Văn Tâm nhớ kỹ đó là một cái Lôi Vũ đêm, hắn tại Westinghouse ngủ say. Một tiếng tiếp theo một tiếng tiếng sấm đem hắn bừng tỉnh, ngẩng đầu hướng ngoài cửa sổ nhìn lên trời, giữa thiên địa một mảnh trắng xóa, thiểm điện đem trong phòng phản chiếu rõ ràng rành mạch. Lăn cón lôi thanh tiếp tục đại khái hai phút đồng hồ. Chờ hắn ngủ tiếp qua, lại sau khi tỉnh lại, phát hiện đông phòng phụ mẫu đã thành hai đoạn than cốt.

Bỉ thương tra tìm gần một tháng manh mối, hắn đạt được một cái kết luận.

Cái này tựa hồ là cái ngoài ý muốn.

Loại chuyện này ngay tại lúc này, tựa hồ nghe rộn cả người, thậm chí hội dẫn phát không tốt liên tưởng, nhưng là tại hắn đã từng vị trí thời đại kia cũng không tính là gì hiếm lạ sự tình. Nói thí dụ như cũng sẽ có người bị hình cầu thiểm điện đánh trúng, hoặc là bị sét đánh trúng, chết đi như thế.

Sự tình trong thôn dẫn dắt nghị luận không có tiếp tục quá lâu. Dù sao cha mẹ của hắn lúc còn sống thiện chí giúp người, người trong thôn cũng thụ không ít chỗ tốt.

Lý Văn Tâm đã từng có một chút bất an, cảm thấy sự tình khả năng không có đơn giản như vậy. Nhưng một năm qua đi, này chút bất an cũng liền chậm rãi tan thành mây khói.

Thăng đến ngày nọ buổi chiều, hai cái Đạo Sĩ đến ngoài cửa.

Đây là Lý Văn Tâm lần thứ nhất nhìn thấy Đạo Sĩ. Hắn biết loại người này cũng có chút thần kỳ thủ đoạn, bởi vậy tâm lý sinh ra chút kỳ lạ cảm giác thân thiết tới. Bởi vì hắn đồng dạng biết mình phụ mẫu cũng không phải người bình thường. Thậm chí ngay cả chính hắn, cũng là có chút trò xiếc.

Đạo Sĩ nhìn mười tám mười chín tuổi, bên môi sợi râu còn rất mềm mại. Khuôn mặt hiền lành, mặc vải xanh Đạo Bào. Nói vân du bốn phương đi ngang qua nơi đây, người trong thôn nói nhà hắn có phòng trống lại thanh tịnh, hỏi có thể hay không dừng chân, còn có Ngân Tệ đền bù tổn thất.

Lý Văn Tâm từ nhỏ ở thôn này Lý Trường lớn, đối thể giới bên ngoài hiểu biết nhiều đến từ cha mẹ của hắn. Song thân quả thật học thức uyên bác kiến thức rộng rãi, nhưng hắn đến không chút tiếp xúc qua bên ngoài người, chớ đừng nói chi là giống hai vị này, nhìn cùng mình niên kỷ phảng phất người thanh niên.

Cho nên hắn lúc ấy, thật là thật cao hứng.

Đến ngày thứ ba hắn cùng hai cái Đạo Sĩ ở trong viện dưới cây chuyện phiếm, ăn năm ngoài đông giầu hạt thông. Hạt thông thịnh tại nhỏ cái sọt bên trong, nhỏ lâu bày ở tứ phương trên bàn gỗ. Góc bàn tùy ý về chút Vân Vãn, nhìn có một phen đặc biệt vận vị.

Hai cái Đạo Nhân một tên Xích Tùng Tử, một tên Kháng Thương Tử. Danh tự ngược lại là chính là ứng hòa hôm nay tình cảnh, ba người không thiếu được nói giỡn một phen.

"Nói như vậy hai vị người thật vốn là tại tương châu, là vì đi ra ngoài lịch luyện tới."

Xích Tùng Tử cười: "Người thật không gọi được, ta hai người chưa chính nghĩa. Lịch luyện ngược lại là thật. Cần biết tu đạo trước Tu Tâm, Tu Tâm thực cũng là Tu Thần hồn."

Phụ mẫu tại thể thời điểm không có cố ý nhắc lên phương diện này, cho nên rất nhiều chuyện Lý Văn Tâm chỉ biết nhưng, không biết nguyên do. Hắn liền

khiểm tốn thỉnh giáo: "Tu Thần hồn... Này làm sao nói?"

Xích Tùng Tử nhìn Kháng Thương Tử liếc một chút, sờ sờ bên môi lông tơ, cười rộ lên: "Nhìn tiểu huynh đệ cũng là hướng đạo người, vậy ta liền giảng một chút."

"Người người đều có thần hồn, hoặc mạnh hoặc yếu. Chúng ta Tu Đạo chi Nhân đầu, cần điều động này thiên địa linh khí cho mình dùng, cho nên Thần Hồn mạnh hơn. Thần Hồn đủ mạnh, mới có thể khiến đến Đại Pháp Lực, chất lọc Thiên Địa Chi Linh. Còn Tu Thần hồn biện pháp, ha ha, trên thực tế nghe thẳng đơn giản —— cũng là Độ Kiếp."

"... Độ Kiếp." Lý Vân Tâm sửng sờ.

Xích Tùng Tử cười: "Không có nghe đứng lên đáng sợ như vậy. Đại Đạo Vô Hình, Thái Thượng Vong Tinh, thực người trong thế tục cũng tại Độ Kiếp, đại đa số tại độ Tinh Kiếp. Người nhìn này phổ phương ở giữa rất thích tàn nhẫn tranh đấu chi đồ, một lời không hợp liền nổi giận dùng đũa mắt đồ tới mạng tai. Lại nhìn những Tài Tử Giai Nhân đó, bởi vì tình sinh hận vì yêu mà thương tổn —— tổng cũng chạy không thoát Thất Tinh Lục Dục. Nhưng chúng ta tu sĩ, tu là Thiên Tâm Chính Pháp, thể ngộ Thiên Địa Đại Đạo, như Thần Hồn không đủ mạnh, tổng động tâm vì ngoại vật, lại cái nào có thể làm được tâm tư tinh khiết, thâm nhuận vạn vật? Có lẽ thi pháp Hàng Ma thời điểm tâm tư một xóa, liền phản phệ tự thân."

"Ừm... Cho nên nói Thần Hồn đủ mạnh ý tứ, thực cũng là không lấy vật vui không lấy chính mình buồn, Thái Thượng Vong Tinh lạc?"

Xích Tùng Tử nhãn tình sáng lên: "Tiểu huynh đệ tốt thông tuệ, đúng là như thế. Này Thái Thượng Vong Tinh chi cảnh, chính là ta các loại tu sĩ tha thiết ước mơ cảnh giới. Cho nên nói Tu Thần hồn, vứt bỏ Lục Dục —— người đầu tiên phải biết này Thất Tinh Lục Dục đến tốt cùng là cái tư vị gì."

"Lớn biết nhiều hơn a?"

Xích Tùng Tử lắc đầu: "Không phải vậy. Thí dụ như biện hộ cho yêu. Giữa nam nữ hữu tình yêu, hoặc vui hoặc buồn. Vui, cam nguyện trầm luân xuống dưới, không cầu giải thoát. Này buồn, chưa đau thấu tim gan, tổng còn có hi vọng. Hai loại, cho dù biết tình yêu là tư vị gì, nhưng cũng độ không được cướp."

"Muốn chờ người vì yêu mà vui mà buồn, Thịnh cực mà Suy, phiền, oán, mới sẽ minh bạch tình yêu thứ này không gì hơn cái này. Từ đó trong lòng buông xuống, liền thanh tịnh."

Lý Vân Tâm lột ra một khóa hạt thông gật gật đầu: "A. Cũng là ăn vào muốn ói, không muốn lại ăn. Thế nhưng là đi, ta cảm thấy cảm tình chia tốt nhiều loại a. Nói thí dụ như người ưa thích tiểu miêu tiểu cẩu cũng ưa thích một nữ nhân khác biệt. Người bởi vì rớt tiền khổ sở cùng bị người vung một bạt tai khổ sở cũng khác biệt. Nhiều như vậy chủng loại, Lịch Kiếp đến lịch tới khi nào a?"

"Ai. Cho nên nói nhân sinh khổ đoản đầu." Xích Tùng Tử nhìn lên trời thở dài, mười tám mười chín tuổi mặt lại có từng trái bộ dáng. "Bởi vậy ta Tu Đạo chi Nhân trước phải cầu trường sinh, mới tốt Lịch Kiếp. Đương nhiên nếu là người kia có cơ duyên tạo hóa, đạt được..."

Hắn nhìn Lý Vân Tâm liếc một chút: "Đạt được thời cổ cao nhân tên quyền, vậy liền dễ dàng rất nhiều."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Thông minh Ngọc Giản :

"A." Lý Vân Tâm sắc mặt như thường nháy mắt mấy cái, "Nói thế nào? Đó là cái gì?"

Ngược lại là Xích Tùng Tử cùng Kháng Thương Tử sắc mặt, đều có chút hơi phức tạp biến hóa. Mà loại biến hóa này, thả tại trong mắt người bình thường, đại khái là nhìn không ra.

"Tiểu huynh đệ có nghe nói qua Họa Sư?" Lần này là Kháng Thương Tử, bỗng nhiên lên tiếng.

Lý Vân Tâm thiêu thiêu mi: "Há, Gia Phụ nhắc qua."

Kháng Thương Tử nói: "A, lệnh tôn cũng biết những sự tình này? Thật sự là kiến thức rộng rãi. Này lệnh tôn lúc còn sống là ——"

Xích Tùng Tử hướng hắn nháy mắt, cười ha ha một tiếng bỏ qua qua: "Họa Sư nha, người trong thế tục ở trong thấy nhiều. Bất quá chúng ta nói không phải những người kia. Chúng ta nói là thời cổ cao nhân."

"Bây giờ phổ phường ở giữa những họa sĩ kia, đã lưu lạc làm Giang Hồ Phiến Tử. Chợt có cao minh, cùng thời cổ cao thủ cũng không thể cùng ngày thì thăm. Nghe nói thời cổ cao minh Họa Sư chỗ lưu truyền tới nay tên quyền bên trong, là Phong Cẩm thiên địa linh khí, vạn vật buồn vui. Thí dụ như đương kim thượng thanh đan đỉnh phải cất giấu tên quyền (ngàn dặm đầu hiu đồ) —— người nếu là dùng thần thức qua tinh tế trải nghiệm, liền có thể cảm nhận được này cổ đầu hiu thanh lãnh chí ý. Thời cổ cao nhân tại đặt bút thời điểm liền thu qua này thiên lý giang sơn ở trong một điểm linh khí, trải nghiệm này Họa Tác liền giống như đích thân tới cảnh —— thậm chí có phần hơn. Đó là bởi vì tiền bối cao nhân cảnh giới cao hơn, đã xem chính mình thể ngộ dung nhập vẽ bên trong. Người đi thể hội này vẽ, liền giống với bị cao nhân Quán Đỉnh."

"Kể từ đó, người lại chỗ nào dùng hồi hải ngược xuôi, màn trời chiếu đất, khổ tư mà không được?" Xích Tùng Tử hơi thở dài một hơi, "Có bao nhiêu hạng người kinh tài tuyệt diệu, cũng bởi vì kém một tơ một hào, cảnh giới không được tăng lên, buồn bức sâu não mà chết a!"

Lý Vân Tâm thuần lương nháy mắt: "Liền giống với cái loại cảm giác này bị làm qua vẽ bên trong, bị phong ấn. Sau đó người khác lại đi nhìn, liền có thể trực tiếp thể ngộ đến vẽ tranh cao thủ tâm đắc —— tương đương trực tiếp hái Quả từ nhà."

"Đúng là như thế."

"Này đã nhưng cái này biện pháp như thế bỗng, liền nhiều vẽ một số nha."

Xích Tùng Tử cười khổ: "Nào có dễ dàng như vậy. Họa Đạo suy bại ngàn năm, đã sự suy thoái. Hôm nay thiên hạ có Song Thánh, nhưng ở hai ngàn năm, Thiên Hạ là Tam Thánh —— Kiếm Thánh Thư Thánh Họa Thánh! Nhưng Họa Thánh về sau Nhập Ma Đạo, bị Thiên Hạ cao thủ hợp nhau tấn công, từ đó về sau Họa Đạo Vô Thượng Bí Điển thông minh Ngọc Giới không biết tung tích, tranh này đạo liền Hưng Thịnh không nổi. Cũng có chút động thiên, Lưu Phái thờ phụng cao nhân —— được gọi là Đan Thanh Đạo Sĩ. Nhưng cho dù là những người này a, cũng kém xa trước."

"Bộ dạng này." Lý Vân Tâm gật gù đầu, "Động thiên, Lưu Phái, lại là cái gì?"

Hắn lúc này thoát nhìn như là thành giáo học sinh, trong mắt tràn đầy khát vọng.

Kháng Thương Tử tựa hồ có chút lo nghĩ, nhưng Xích Tùng Tử lại cho hắn đưa một cái ánh mắt, kiên nhẫn giải đáp: "Hôm nay thiên hạ có Song Thánh. Song Thánh phía dưới là Kiếm Tông mười tám động thiên, đạo thống mười tám động thiên,

Hợp xưng 36 Động Thiên. Những này xem như Song Thánh Thân Truyền Đệ Tử tạo dựng truyền thừa, là có cơ duyên ở trước mặt lắng nghe Song Thánh dạy bảo. Ở đây trở xuống, lại có Kiếm Tông 36 Lưu Phái, đạo thống 36 Lưu Phái. Những này là từ 36 Vị động thiên đệ tử bọn họ từ đó tôn thành lập truyền thừa, hợp xưng bảy mươi hai Lưu Phái, cũng rất không được. Xuống chút nữa, cũng là trong thể tục."

"Bảy mươi hai Lưu Phái ở thế tục ở giữa trú chỗ, trong thế tục người thành lập Bàn Môn Tà Đạo, cùng những cái kia phản bội sư môn đạo sĩ dóm, ân... Đương nhiên cũng có một chút nhất tâm hướng đạo, tiềm tu Thiên Tâm Chính Pháp tán nhân Ân Sĩ..."

"A." Lý Vân Tâm gật gù đầu, "Hai vị đều là Hữu Đạo Chi Sĩ, là cái nào động Thiên Lưu Phái?"

"Ây... Đây bảy mươi hai Lưu Phái đã là nhân gian Thắng Địa —— phạm phủ tục từ phần lớn không có duyên gặp một lần. Còn này 36 Động Thiên càng là Tiên Nhân chỗ ở, ha ha, ta hai người cũng không phải là động Thiên Lưu Phái đệ tử." Xích Tùng Tử cười khổ một tiếng, "Chúng ta chính là này tiềm tu Thiên Tâm Chính Pháp nhân tán Đạo Sĩ. Đương nhiên ngày này Tâm Chính pháp, cũng là Song Thánh cảm giác thừa thiên địa, từ vô thượng Thiên Nhân truyền thụ Huyền Môn Chính Thống."

"Nghe tốt." Lý Vân Tâm nói.

"Ừm?"

"Há, cũng là siêu cấp bông ý tứ."

Tuy nhiên nghe không hiểu lắm, Xích Tùng Tử vẫn là hơi chấp tay: "Đâu có đâu có."

Sau đó hắn nhìn lấy Lý Vân Tâm: "Tiểu huynh đệ cũng không tầm thường người a?"

"Ừm. Không phải."

Lý Vân Tâm trả lời để hai cái Đạo Sĩ hơi sững sờ lập tức. Bọn họ không ngờ tới đối phương thông khoái như vậy thừa nhận —— vậy bọn họ trước đó còn phí những cái kia môi lưỡi làm cái gì?

Xích Tùng Tử háng giọng: "Nghĩ đến cũng là. Lý huynh đệ cốt cách thanh kỳ, tuyệt không phải người tầm thường. Kỳ thực ta hai người đến nhà, chính là vì Lý huynh đệ mà đến."

Thực Lý Vân Tâm cũng nhìn ra được. Nghe hai vị này nói chuyện, hẳn ý thức được cha mẹ mình... Đại khái thật thật không đơn giản. Hắn cũng ý thức được một năm trước này một trận Lôi Bạo, tuyệt sẽ không là cái gì ngẫu nhiên. Nhưng nếu như là cừu gia giết đến tận cửa, vì cái gì không tiếp tục giết hắn, chuyện này, hắn không nghĩ ra.

Có thể cái này không trở ngại hắn phỏng đoán, hai cái này Đạo Sĩ có lẽ cũng là bởi vì một năm trước một lần kia Di Tượng, tìm tới cửa.

Người trong thôn ngẫu nhiên cũng sẽ qua thị trấn. Đầu năm nay khuyết thiếu Đại Tân Văn, cho nên giống Lôi Bạo trong vòng một đêm đánh chết hai người loại sự tình này, tất nhiên tại một đoạn thời gian bên trong trở thành đề tài nói chuyện. Lại càng truyền càng xa, bị cái gì người có quyết tâm nghe được...

Cái này không liên tìm tới sao.

Hai cái Đạo Sĩ có lẽ cảm thấy mình thần sắc có thể giấu diếm được cái này mười bốn tuổi thiếu niên, có lẽ cũng cảm thấy thông qua một ngày trước nói bóng nói gió đã xác định thiếu niên này là một đứa con nít. Nhưng vấn đề là... Lý Vân Tâm cái này Tui da phía dưới, có thể tính không được hàng thật giá thật thiếu niên.

Hắn lúc này cảm thấy phụ mẫu đại khái là nghĩ, nếu như đời này ba người có thể an an ổn ổn tại này son thôn bên trong vượt qua cả đời, này cũng không cần lại nói với chính mình quá nhiều đồ vật. Người thiếu niên nha, biết được nhiều, luôn luôn muốn gây sự.

Nếu có một ngày bất chợt tới gặp đại biến vô pháp an cư, này lại đối với mình nói ti mi cũng không sao. Chỉ bất quá đám bọn hắn không ngờ tới chính mình sẽ tạo ngộ như thế kết cục thân tử.

Nghĩ đến phụ thân đã từng triển lãm qua thần thông, suy nghĩ lại một chút hai cái này Đạo Sĩ vừa mới nói chuyện qua, một cái làm hắn chấn kinh lại hưng phấn phỏng đoán hiện lên ở Lý Vân Tâm trong óc.

Họa Thánh, Họa Đạo, Họa Sư... Thông minh Ngọc Giản.

Này Họa Đạo Bí Điển... Có thể hay không tại phụ mẫu chỗ này?

Thờ ra... Hai cái này Tiểu Đạo Sĩ, là vì tầm bảo tới sao?

Lý Vân Tâm về Xích Tùng Từ lời nói: "Vi ta mà đến?"

"Vâng." Xích Tùng Từ nghiêm mặt nói, "một năm trước nơi đây có lời biển, ta hai người nghe nói, liền biết rõ có lẽ có Linh Bảo xuất thế. Lý huynh đệ phụ mẫu bởi vậy gặp bất hạnh, bản đạo cũng rất là khổ sở. Nhưng nếu là đã như thế, nhìn Lý huynh đệ lại là thân có Đạo Cốt người, bản đạo liền mở ra tới nói."

"Bảo vật thứ này là tốt. Nếu là Kim Ngân tài vật, người trong thế tục phải đi, hưởng một trận vinh hoa phú quý, cũng coi như vật chỉ dùng. Nhưng nếu là bản một ít gì đó, tỉ như đạo thống Linh Bảo, Kiếm Tông Thần Binh các loại, vậy liền không phải người bình thường tiêu thụ nổi. Thí dụ như nói, tiểu huynh đệ nếu là đến cái gì đạo thống Linh Bảo —— nhưng người cũng không biết Tu Luyện Pháp Môn, không hiểu Thiên Tâm Chính Pháp, cũng là như là giống như phế vật. Chẳng, đem này Linh Bảo hiến cùng cái nào đó Lưu Phái, thậm chí động thiên ---- -- -- đến vật chỉ dùng, thứ hai, có lẽ người liền có thể thành là chân chính Huyền Môn Đệ Tử, người trong chốn thần tiên, cùng người cũng là có lớn chỗ cực tốt. Ta hai người đến, chính là bởi vì..."

"Khoan khoan khoan khoan..." Lý Vân Tâm cau mày phát phát tay, "Nói đúng là các người cảm thấy, ta cùng cha mẹ ta, thân phận cũng không lớn tầm thường. Sau đó thì sao, ra chút chuyện, các người cảm thấy ta chỗ này có bảo bối?"

Xích Tùng Từ bởi vì bản thái độ hơi có vẻ nghi hoặc, cùng Kháng Thương Từ liếc nhau, nói: "Thật là như thế. Nhưng ta hai người chỉ là không đành lòng nhìn này Linh Bảo lưu lạc Phàm Trần, cũng không đành lòng gặp tiểu huynh đệ loại thiên tư này người thông tuệ ——"

"Này vấn đề liền đến a." Lý Vân Tâm lấy tay nắm lấy trên bàn nhỏ giò bên trong hạt thông, lắc đầu, "Đã các người cảm thấy này bảo bối có thể hiến cho Lưu Phái hoặc là động thiên —— a trước người nói qua, Oa Nga, được không lên môn phái, vậy vật này khẳng định trân quý cực. Như vậy... Các người có thể hay không nói cho ta biết các người muốn tìm là bảo bối gì? Ta cũng tốt tâm lý có cái đo đếm, một hồi về trong phòng qua lật qua."

Xích Tùng Từ biến sắc đang muốn nói chuyện, Lý Vân Tâm lại nói liên miên lái nhai một bên nắm lấy hạt thông một bên nói đến: "Cái kia còn có một vấn đề. Người nhìn, các người cảm thấy cha mẹ ta không phải thường nhân, y theo người bình thường Logic, vậy ta cũng không nên là thường nhân. Như vậy các người liền không nên dùng vừa rồi loại kia thuyết pháp đến lừa gạt ta. Có thể là các người vẫn là làm như vậy —— điều này nói rõ các người có phải hay không từ nơi nào đến tin tức gì, đến cái gì có quan hệ tin tức ta, nhận định ta xác thực cái gì cũng không biết? Cũng chỉ là đùa bỡn?"

"Các người một là không hiểu biết ta tình huống, thứ hai không biết các người muốn bảo bối đến là cái gì... Nói như vậy, các người là đem chánh thức cảm kích, dự định muốn tới đối phó ta người cho xử lý? Ha-Ha đối cũng là có chuyện như vậy —— chỗ lấy các người cũng là kiến thức nửa vơi, không biết được các người muốn tìm, đến tột cùng là cái gì."

Hai cái Đạo Sĩ liếc nhau, đột nhiên cảm giác được người thiếu niên trước mắt này trên người có một tia tà khí nhi —— không giống như là cái là mười bốn tuổi người thiếu niên, ngược lại càng giống là cái gì một lão quái vật!

Mà hết lần này tới lần khác hắn nói, đều là tình hình thực tế!

Hắn nghĩ như thế nào đến? !

"Ta còn biết hai vị muốn gạt ta giao ra bảo bối sau đó xử lý ta." Lý Vân Tâm ngồi thẳng thân thể, chỉ chỉ chính mình mặt, "Hai vị trên mặt sơ hở quá nhiều. Mọi người đều nói mắt lộ hung quang, các người này ánh sáng đều có thể làm đèn pha dùng."

Kháng Thương Từ bỗng nhiên cười lạnh: "Há, người nói đúng. Đầu đối —— chúng ta là xử lý một cái thụ thương lão gia hỏa. Nghe nói còn là đạo thống động thiên người tới —— được không lên. Nhưng là bây giờ người chỉ là một cái Sơn Dã Tiểu Từ, biết được lại nhiều... Ha ha ha, ân, người cảm thấy

mình có chút thủ đoạn, nhưng nhưng biết huynh đệ của ta hai người thủ đoạn a?"

"Người này phụ mẫu, bắt quá là Chân Vũ Môn hai cái phản bội chạy trốn đệ tử, trộm một kiện bảo vật, lẩn trốn đến tận đây. Nghe nói Phù Lục Chi Thuật còn qua loa, nhưng người cũng đã biết chúng ta là ai? !"

Hắn vỗ án hét lớn, hướng không trung vẫy tay một cái: "Kiểm đến!"

Cũng không biết từ nơi nào, một thanh hai ngón tay bao quát Tinh Cương Trường Kiếm phá không mà tới, ba một tiếng bị hắn nắm đến trong lòng bàn tay.

Xích Tùng Tử cũng im lặng đứng lên, trong tay đồng dạng nhiều một thanh Cương Kiếm.

Ba người vốn là quanh bàn mà ngồi. Giờ phút này hai thanh trường kiếm liền nằm ngang ở Lý Vân Tâm trước người, đem hắc đường lui đều phong kín.

Nhưng hắn ngược lại là tại Xích Tùng Tử đứng lên về sau cũng vỗ bàn một cái, bỗng nhiên rút lên thân hình, không chút nào yếu thế quát lên: "Các người muốn biết trong tay của ta là cái gì? Hả? Tốt ta cho người biết, trong tay của ta bảo bối, nghe kỹ —— chính là này Họa Đạo Bí Điển, thông minh Ngọc Giản! Các người hai cái muốn cái này? Hả? Muốn cái này? Tốt, giết ta, đi lấy a? Các người cầm, chỉ cần để lộ một tia phong thanh, người xem các người có nuốt được xuống không? ! Người bình thường tiêu không chịu nổi? Vật này, các người tiêu không tiêu thụ nổi? !"

Xích Tùng Tử Kháng Thương Tử đang nghe thông minh Ngọc Giản cái này bốn chữ thời điểm, bỗng nhiên tròn tròn con mắt, sững sờ một cái chớp mắt.

Này động thiên đến Lão Đạo... Chỉ nói là... Một ngàn năm trước một cái Đan Thanh Đạo Sĩ lưu lại (Vạn Lý Sơn Hà Đồ) a?

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Thiếu niên :

Trước đó nói nhiều như vậy, Lý Vân Tâm liền chỉ cần cái này một cái chớp mắt liền đủ.

Hai cái làm càn làm bậy. Có lẽ là hai cái thực lực cường đại làm càn làm bậy.

Nhưng hắn cũng không phải cái gì mười bốn tuổi thiếu niên.

Mà chính mình ở cái thế giới này phụ mẫu, chỉ ít cũng không phải bọn họ trong miệng cái gì Chân Vũ Môn phản bội chạy trốn đệ tử, sẽ chỉ chút Phù Lục.

Bọn họ càng có thể là hai người kia trong miệng bị Vọng Tộc Đại Phái cung phụng...

Đan Thanh Đạo Sĩ!

Ngay trong nháy mắt này, nguyên bản vẽ tại bàn gỗ cạnh góc Vân Văn, lặng yên chảy ra qua. Nói là chảy xuôi, nhưng tốc độ cực nhanh. Đợi hai cái Đạo Sĩ nháy một chút mắt, biến phát hiện mình bị này từng tia từng sợi vân vụ cuốn lấy.

Xích Tùng Tử chau mày, liền muốn đem vân vụ đánh xơ xác chế trụ Lý Vân Tâm. Nhưng cái này nhất động cảm thấy càng kinh hãi hơn —— trong khí hải linh lực, vậy mà trở nên giống này vân vụ phiêu phiêu niểu niểu, tự không được việc gì!

Mà Lý Vân Tâm đã một bước nhảy lên ra ngoài, lại trên mặt đất hung hăng dậm chân một cái.

Hai cái Đạo Sĩ không biết hắn còn dự định làm cái gì, nhưng đã ý thức được, chính mình lần này tựa hồ phạm cái sai.

Tựa hồ... Bọn họ lúc trước thiết kế giết chết cái kia động thiên Đạo Sĩ, đối hai người bọn họ cũng không phải là hoàn toàn không có phòng bị —— chỉ ít có một nửa lời nói đều là tại quỷ kéo.

Cái gì "Bản đạo đã quan sát hắn hơn tháng, sớm biết đó bắt quá là cái hoàng khẩu tiểu nhi. Buồn cười này Lý Thần Phong phụ phụ thủ hạ cũng là có chút chân chương, lại thật nghĩ ở nơi đó mai danh ẩn tính, kỹ nghệ ngay cả cái này con trai độc nhất cũng không truyền. Nếu không phải một lần kia Lôi Kiếp bại lộ hành tung, ha ha..."

Cho tới hôm nay đến xem thiếu niên này, tâm cơ thâm trầm, tiến thoái có độ —— ở đâu là cái gì "Hoàng khẩu tiểu nhi" ? !

Tâm lý vừa vội vừa sợ, lập tức cắn chót lưỡi, một ngụm tinh huyết phun tại thân kiếm. Trường kiếm kia lập tức ong ong chấn động, một hơi công phu quán ở trên người vân vụ liền tán đi.

Nhưng vân vụ tán đi, thể nội linh lực vẫn tự không được việc gì. Hai người không biết đây là cái gì cổ quái pháp thuật, chỉ biết là bây giờ hai người cũng chỉ có thể cậy vào một thân thể tục võ nghệ, qua bất thiếu niên kia!

Có thể lại phóng ra một bước thời điểm, toàn bộ trong viện cảnh tượng lại đều biến —— lòng người ở giữa đột nhiên tối xuống, đình đầu một khoảng trời phong vân biến sắc, liền ngay cả trong viện gốc cây kia cũng bắt đầu múa cành lá, tựa như một cái bỗng nhiên sống tới Đại Quỷ!

Đây là phát sinh ở bảy ngày chuyện khi trước. Là bắt đầu.

Liền bắt đầu từ ngày đó, Lý Vân Tâm rốt cục rời đi sinh hoạt mười bốn năm Tiểu Sơn Thôn, chánh thức đặt chân thế gian.

Tuy nhiên cũng không phải là hần lúc trước suy nghĩ loại kia hăng hái, mỹ lệ giả tưởng đường đi. Hiện tại hần sức cùng lực kiệt dựa vào Thụ ngồi, chỉ chờ lại tích lũy chút khí lực, tốt mau rời khỏi nơi thị phi này.

Trước đó một đường truy truy trốn trốn thời điểm hai cái Đạo Sĩ dùng một cái Phù Lục phong bế hần Khí Hải, trận kia truy sát liền từ các tu sĩ ở giữa tranh đấu biến thành ba cái người bình thường ở giữa tranh đấu.

Nếu không có bởi vậy hiện tại Khí Hải vẫn như cũ bị phong ấn lấy, lại cái nào cần phải sợ này năm cái sai người, liệu chết dẫn tới Cửu Công Tử.

Đội nơi xa lại mơ hồ sáng lên gần như đốt đuốc, truyền đến tiếng người lúc, Lý Vân Tâm mới miễn cưỡng từ dưới đất đứng lên thân thể. Trước tiên ở gần như bộ thi thể trên thân tìm tòi một phen, tìm tòi mười mấy đồng tiền, mấy góc bạc vụn, còn có một cái một lượng nén bạc. Sau đó hần liền lao đảo, dọc theo bờ sông hướng hạ du qua.

※※※

Liều rũ cát trắng bờ, mùa xuân tốt phong quang.

Một đội nhân mã tại dọc theo sông đi. Hai cái ngồi trên lưng ngựa Võ Nhân mở đường, sau đó là bốn cái cầm đao người trẻ tuổi. Lại sau này là ba chiếc xe lớn, vết bánh xe ấn rất sâu, muốn đến là chờ không ít hàng. Ba chiếc xe lớn thượng cũng có người, nhưng khiến người chú mục nhất đại khái là sau trên một chiếc xe thiếu nữ.

Thiếu nữ mười mấy tuổi niên kỷ, mặc một thân ăn mặc gọn gàng Hắc Y. Tóc đâm cái đuôi ngựa, thái dương rủ xuống gần như sợi tóc, chính là Giang Hồ Nhi Nữ hoá trang. Giờ phút này thiếu nữ trong tay gãy một nhánh Dương Liễu, buồn bực ngán ngảm trái xem phải xem, một đôi mắt sáng sinh động hoạt bát, nhưng cái miệng anh đào nhỏ nhắn lại hơi hơi vênh lên, hiển nhiên cũng không lớn vui vẻ.

Bởi vì đã đuổi ba ngày đường a. Tuy nhiên phong cảnh là tốt, nhưng người ở thưa thớt, ngẫu nhiên xa xa nhìn thấy trong khe núi dâng lên một sợi lượn lờ khói bếp, đó cũng là làm cho người hai mắt tỏa sáng sự tình.

Thực thiếu nữ kiều Gia Hân có chút hối hận. Nàng liền không nên quần lấy phụ thân cùng đi ra áp tiêu. Nếu như để ở nhà, hiện tại nàng đại khái trong nước mò cá. Sờ chút trong suốt tôm tép nhỏ bé nuôi dưỡng ở trong cái hồ, mỗi ngày thấy bọn nó bơi qua bơi lại cũng là chuyện vui.

Nàng đem Liễu chi trong tay quần một hồi, đưa tay ngăn trở phía đông chiếu tới ánh sáng mặt trời, lệch chân xoay người đi đổi xe ngựa một bên khác một cái xuyên phá Cự Đạo bảo trung niên nhân nói chuyện: "Uy, Lão Lư, biến cái ảo thuật nhi tới chơi a."

Mặc đạo bảo lão đầu tử chau mày: "Bản đạo cũng không phải đi giang hồ mãi nghệ —— bản đạo là cái Họa Sư. Ảo thuật hàng ngũ..."

Kiều Gia Hân bĩu môi một cái: "Trước mấy ngày tại hồ thành thời điểm ta nhìn thấy người tại một đầu trong ngõ nhỏ lôi kéo một nữ nhân, cho người ta ảo thuật nhi tới. Người vẽ trang giấy, vung tay lên cho đốt, kết quả để người ta hoảng sợ chạy."

Đạo Sĩ mặt mo đồ ửng, tranh thủ thời gian cắt ngang nàng: "Chớ nói lung tung, ta là thân phận gì há có thể làm loại chuyện đó, người nhất định là nhìn lầm, nhìn lầm!"

Phía trước Xa Phu cười ha ha đứng lên, quay đầu trên ghé vào lão đạo kia: "Ta tin Gia Hân a —— ta còn trông thấy người tiến phi thúy lâu tới —— "

Lão Đạo sắc mặt lại phát xanh: "Ta ta ta, ta chính là Động Huyền phái Chương Môn, sao lại qua loại địa phương kia!"

Thiếu nữ lại cười khanh khách: "Biết biết Động Huyền phái, người Động Huyền phái cũng chỉ có chính người mà!"

Nàng nói đến chính vui vẻ, xe ngựa bỗng nhiên dừng lại.

Hướng phía trước xem xét, chính nghe thấy ngồi trên lưng ngựa phụ thân kiều đoạn Hồng trầm giọng nói: "Các hạ người nào?"

Kiều Gia Hân tâm, lập tức phù phù phù phù nhảy dựng lên —— gặp gỡ cướp đường sao cướp đường sao? !

Nàng tranh thủ thời gian nhảy xuống xe đưa đầu qua nhìn, lại chỉ nhìn thấy một thiếu niên.

Một cái mặc Thanh y thiếu niên, nhìn như cái thư sinh, nhưng bên hông lại treo một thanh đoản đao, có chút dờ dờ ương ương. Thiếu niên dưới mắt liền đứng tại ven đường, tò mò dò xét bọn họ một hàng, còn duỗi ra một cái tay, nhếch lên ngón tay cái, không biết là có ý gì.

Kiều Gia Hân sững sờ một hồi, mặt hơi đỏ một chút từ.

Bởi vì nàng cảm thấy... Thiếu niên kia đáng đáp thật là tốt nhìn a.

Không giống trong tiêu cục những người kia, bởi vì nhiều năm màn trời chiếu đất, da thịt hơi đen phát hồng. Thiếu niên da thịt rất trắng, lộ ra ánh sáng mặt trời thậm chí có vẻ hơi trong suốt. Y phục dính ở trên người, cả người xây một chút thật dài, giống như đến một trận gió liền sẽ lác a lác.

Phi phi phi, loạn nghĩ gì thế!

Lúc này trông thấy thiếu niên kia gãi gãi đầu, ngưng ngưng cười cười: "Cái kia, các người có phải hay không áp tiêu?"

Kiều đoạn Hồng đem ánh mắt tại bên hông hắc đoản đao thượng hơi dừng lại lập tức, lại cẩn thận liếc hắc đoản đao một cái, nói: "Vị thành hồng phúc Tiêu Cục. Chính là áp tiêu."

Thiếu niên tựa hồ buông lỏng một hơi, đưa tay ôm cái quyền: "Kính đã lâu kính đã lâu, hạnh ngộ hạnh ngộ. Tại hạ Lý Văn Tâm, vừa vặn muốn đi vị thành. Có thể hay không dừng cái đi nhờ xe?"

Kiều Gia Hân nhìn không được cười rộ lên. Mặc dù là nàng lần thứ nhất áp tiêu, nhưng bình thường trong nhà cũng nhìn quen Giang Hồ Nhân Sĩ. Cho nên nàng lập tức liền nhìn ra được thiếu niên này...

Ha ha ha là một đứa con nít a —— đương nhiên đây là thúc thúc bá bá nhóm thuyết pháp. Mỗi khi bọn hắc đoản đao nói lên những Công Tử Ca Nhi đó chạy đến trước mặt bọn hắc đoản đao ra dáng đóng vai Giang Hồ Hào Khách thời điểm, nàng cũng sẽ cười.

Về phần đi nhờ xe cái từ này nàng lần đầu tiên nghe, nhưng đại khái hiểu được là có ý gì. Một người tại đất hoang đi vào trong đương nhiên nguy hiểm, dù là không gặp được giặc cỏ sơn tặc a, cũng sẽ có Sài Lang Hồ Báo.

Àn... Cái kia họ Lưu Lão Đạo cũng là "Dừng đi nhờ xe".

Kiều đoạn Hồng khẽ nhủ mảy, do dự một hồi. Thực hắc đoản đao có chút lo lắng thiếu niên này là cái thám tử. Bình thường tới nói thành quy mô bọn sơn tặc tại làm sự tình trước đó đều sẽ phái ra thám tử xen lẫn trong trong đội xe. Hoặc là thì khờ mê hoặc là hạ thuốc xổ, sau khi chuyện thành công tái phát ra cái âm hiệu, một đám người liền từ một chỗ trùng trùng điệp điệp giết tới —— đương nhiên đây là nghe nói.

Trên thực tế hồng phúc Tiêu Cục chỉ đi Los Angeles đến hắc đoản đao này đây, tuy nhiên mưa gió vài chục năm cũng có gặp nạn thời điểm, nhưng thật còn không có bị qua loại tình huống đó. Dù sao vùng này là Đại Khánh cá gạo nội địa, dung không được thành quy mô tặc nhân giặc cỏ.

Suy nghĩ cứ như vậy chuyển một lần, kiều đoạn Hồng chậm dần khẩu khí: "Tại hạ kiều đoạn Hồng. Quá giang xe không, ngược lại là có thể. Nhưng là nói ——"

Hắn cảm thấy thiếu niên này nếu như không phải tặc nhân thám tử cũng là công tử nhà nào đó trốn chạy đến du ngoạn. Nhìn hai tay của hắn tinh tế thật dài Bạch Tinh tế tỉ mỉ, hiển nhiên không phải cái rèn luyện lực khí. Y phục trên người không tính lộng lẫy, nhưng cũng không giống Tiểu Hộ Nhân Gia. Lại thấy hắn cử chỉ nhẹ nhõm tùy ý, đại khái cũng đã gặp chút Các mặt xã hội. Nếu như là nhà nghèo khổ hải tử, phần lớn sẽ chỉ khúm núm, nào có dạng này khí độ.

Bởi vậy muốn mở miệng —— nhờ xe muốn Ngân Tệ. Hắn sợ cái này Tiểu Công Tử không hiểu.

Nào biết thiếu niên không chờ hắn nói xong cũng rất Thượng Đạo hướng trong tay áo sờ mó, lấy ra một thỏi một lượng bạc vút cho kiều đoạn Hồng: "Mê mê hiểu, những này có đủ hay không?"

Thờ ra, xuất thủ ngược lại là xa xỉ. Một lượng bạc, đủ nông thôn bên trong người nhà sống qua một tháng.

Lúc này kiều đoạn Hồng càng yên lòng, đem bạc bắt lấy thu vào trong ngực: "Đủ. Lý công tử hướng phía sau đi thôi —— tuyền chiếc xe."

Lý Văn Tâm chấp tay cười một tiếng, liền cất bước hướng bên này đi.

Kiều Gia Hân đã nhảy trở lại trên xe, tò mò dò xét hắc đoản đao. Giang Hồ Nhi Nữ mưa gió, Hòa gia bên trong lui tới cũng đều là chút người tập võ, cho nên nàng cũng không có gì tiểu thư khuê các quy củ. Bình thường dạng này dò xét cùng tuổi người thiếu niên, nếu là da mặt mỏng liền sẽ đỏ mặt, hơi trấn định chút cũng lộ ra co quắp. Nàng dù sao cũng là cái cô nương xinh đẹp, các thiếu niên lại chính là đối một loại nào đó tình cảm mẫn cảm nhất thời điểm.

Nhưng vị này lại khác. Đã không đỏ mặt cũng không có co quắp, ngược lại tràn đầy phấn khởi đánh giá bọn họ đoàn người này, tựa hồ mới mẻ không được.

Như thế thật. Hắn tại Tiểu Sơn Thôn bên trong sống mười bốn năm, lần thứ nhất chạy đến, đương nhiên càng hiếu kỳ... Càng lớn chút Cổ Đại Thế Giới, Dị Thế Giới, đến tốt cùng là cái nhân tình gì Phong Tục.

Chờ ánh mắt của hán đối đầu kiều Gia Hân, thậm chí còn hơi vênh khoe miệng cười cười, gật gật đầu.

Kiều Gia Hân ở trong lòng nhẹ nhàng ai nha một tiếng, vô ý thức cúi đầu xuống. Nhưng lập tức lại cảm thấy mình bộ dạng này thẹn thùng càng mắc cỡ hơn, lại ngẩng đầu lên.

Nhưng thiếu niên đã lên xe. Kiều Gia Hân cảm giác xe hơi hơi trầm xuống một cái —— hán ngồi vào Luru lão đạo bên kia qua.

Trong nội tâm nàng có chút may mắn, lại có một chút thất lạc.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Họa Sư :

Đội xe tiếp tục tiến lên. Kiều Gia Hân trên xe ngồi đoàn chính, chỉ chốc lát đã cảm thấy thái dương phơi có chút khó chịu. Thế là thoáng động nhích người, con mắt vụng trộm nghiêng mắt nhìn qua qua.

Nàng cảm thấy thiếu niên này rất thú vị, đại khái trên đường... Sẽ không lại nhàm chán như vậy đi.

Sau đó, xe một bên khác, có ngoài hai người nói tới nói lui.

Thoạt đầu Luru lão đạo không chút để ý thiếu niên này. Nhưng lễ tiết tính phiếm vài câu về sau, tâm lý liền thoải mái.

Hắn là cái Họa Sư, thực là thuộc về lẫn vào tương đối tốt này một loại —— tại vị thành có ở giữa miếu nhỏ, cung phụng Vị Thủy Long Vương. Hương hỏa không vượng, nhưng cũng có thể miễn cưỡng phụ cấp áo cơm. Ngẫu nhiên có nhà đi cầu một bức họa, vận khí tốt bán hơn mấy góc bạc, vậy liền trôi qua càng tươi nhuận.

Hắn trước kia có người sư phụ, nghe nói từ Động Huyền phái —— đương nhiên là chỉ chánh thức bảy mươi hai Luru Phái này người Động Huyền phái —— tại Liễu Thành trú chỗ một tên Thanh y đệ tử nơi đó, học được một điểm thổ nạp Tu Thân pháp môn. Thế là hắn cái kia sư phụ cũng tự xưng Động Huyền phái đệ tử.

Loại sự tình này trên giang hồ cũng không phải ít, tu sĩ các Tiên Nhân cũng cũng không thêm để ý. Trên thực tế nếu quả thật muốn so sánh lên Lee Jin đến lời nói, trên giang hồ Bảng Môn Tả Đạo, bắt nhập lưu Thế Tục Môn Phái lấy cái này tên đơn giản chiếm tám chín phần mười. Dù sao tu sĩ các Tiên Nhân không tâm tư so đo những sự tình này —— bọn họ tất cả đều bận rộn Thái Thượng Vong Tinh cầu trường sinh. Lại nói dễ nghe lại uy phong tên cứ như vậy nhiều, nào có không cho phép người khác dùng đạo lý.

Bởi vậy đến Luru lão đạo lúc này, dứt khoát tự xưng Động Huyền phái Chương Môn. Đương nhiên hắn Động Huyền phái cũng chỉ là chỉ này một gian miếu nhỏ mà thôi. Cái này cao thượng thân phận tại Los Angeles tuy nhiên không phổ biến, nhưng đi ra ngoài hù dọa người kiếm lời đối phương một cái kinh ngạc ánh mắt vẫn là có thể.

Có thể hồng phúc Tiêu Cục người cũng là Los Angeles người, sớm biết hắn mạnh. Cho nên trên đường đi vậy mà không có một người tôn trọng hắn cái này đường đường Chương Môn, nhàm chán lúc liền đến ép buộc hắn. Khúc khúc... Lòng thích cái đẹp mọi người đều có, Luru lão đạo thích chưng diện, đây cũng là thường tình nha.

Dưới mắt thiếu niên này chạy tới, ngược lại thành một cái duy nhất chịu cùng hắn thật dễ nói chuyện.

Bởi vậy Luru lão đạo đối với hắn ấn tượng rất tốt, ra dáng đến cũng có mấy phần thể ngoại cao nhân ý tứ.

"... Nói như vậy tiểu hữu cũng đối tranh này một trong đạo hữu chút nghiên cứu."

"Hiểu sơ hiểu sơ, ngài mới là tiền bối cao nhân."

"A a a... Bần đạo bất tài, nhận nghệ 36 năm, bây giờ cũng coi như có chút tâm đắc. Cái này Los Angeles, muốn nói tu tới Ý Cảnh, đại khái không đủ số lượng một bàn tay —— bần đạo liền thẹn làm một."

"A... Nghe liền rất lợi hại. Ý Cảnh là cái gì?"

"Ha ha. Người thế tục cũng vẽ tranh, Họa Sư cũng vẽ tranh, kém khác ở đâu? Bởi vì Họa Sư, cũng Tu Huyền môn Chính Pháp. Sửa đổi pháp, Tự Linh

khí, tu tới có thể lấy tâm ý dẫn động thiên địa linh khí cái này cảnh giới, liền không giống với người trong thế tục, là vì Ý Cảnh."

Thực những này Lý Văn Tâm đều biết.

Phụ mẫu mặc dù không có cùng hắn nói rất nhiều, nhưng "Huyền Chân Hóa Hư ý" cái này năm cái cảnh giới, lại là đều đề cập qua. Rất khó tưởng tượng bọn họ lúc trước đến là lưu giữ như thế nào tâm tư, một bên dạy hắn pháp môn Tu Thân Luyện Khí, một bên lại e sợ cho hắn biết càng nhiều. Đại khái khi đó bọn họ cũng tại mâu thuẫn —— muốn không để cái này con trai độc nhất học những thứ này.

Tựa như thế nhân tập võ về sau cũng rất dễ dàng bằng vào quyền đầu giải quyết vấn đề dẫn tới phiền phức, nói chung bọn họ cũng sợ này nhi tử học được tốt, tại trong sơn thôn đời không được.

Nhưng tuy nhiên không biết được bọn họ có như thế nào tu vi, có một chút là có thể khẳng định —— ai đều sẽ không cam lòng để cho mình kỹ nghệ mai một.

Có lẽ cũng là tại mâu thuẫn như vậy tâm tình phía dưới, bọn họ còn chưa nghĩ ra đến tột cùng để tự mình biết bao nhiêu đi.

Đáng tiếc đại khái lại rất khó có cơ hội.

Giống như Lưu lão đạo nói, Ý Cảnh, là có thể dẫn động thiên địa linh khí. Nghe rất tuyệt, nhưng theo Lý Văn Tâm biết... Nhưng cũng đúng.

Chỉ ít đối với Hóa Sư mà nói.

Cảnh giới này Hóa Sư có thể đem linh khí dung nhập về bên trong —— những Thanh Tâm đó Trần Trạch Hóa Tác, đều là cái dạng này. Có chút tiêu dung, có chút ít còn hơn không. Có lẽ Ý Cảnh cao thủ có thể làm được càng tốt hơn một chút hơn —— "Nhìn có chút dễ chịu" cùng "Nhìn liền toàn thân thư sướng" dù sao cũng là có khác nhau.

Nhưng nhìn Lưu lão Đạo Ý lấy... Đại khái không thuộc về cao thủ liệt kê.

Đến Hư Cảnh hội khá hơn chút, chỉ ít có thể đem tranh hất lên, làm ra cái gì Huyền Tượng hù dọa người. Hắn hù sợ hình Bộ Đầu cái kia một tay chính là cái này cảnh giới bản sự.

Lại đến Hóa Cảnh, cũng không phải là hư ảnh —— đó là thật có thể gọi ra đến thứ gì, nhưng mà không hề dài lâu.

Sở dĩ hỏi Lão Đạo những này, là bởi vì hắn đi qua những ngày này hành tẩu ý thức được cái này trong thế tục Hóa Sư... Tựa hồ cùng phụ mẫu trong miệng Hóa Sư không giống nhau.

Ân, có chút yếu.

Hoặc là nói, yếu đến không phải một chút xíu.

Có đôi khi Lý Văn Tâm thậm chí hoài nghi phụ mẫu có phải hay không lừa.

Cho nên hắn muốn biết rõ ràng, những người này đến tột cùng yếu thành bộ dáng gì.

Chờ hắn nghe xong Lưu lão đạo dài dòng văn tự đầy cội lòng sùng kính nói xong cái này năm cái cảnh giới, lại phần lớn dùng là "Nghe nói", "Có lẽ", còn có rất nhiều sai lầm về sau, hắn ý thức được này Xích Tùng Tử nói không sai.

Hóa Đạo thật sự là suy bại a...

Los Angeles xem như Đại Thành. Ý Cảnh Hóa Sư có năm người. Cho dù Lưu lão đạo miễn miễn cưỡng cưỡng chiếm cái danh ngạch, cũng vẫn là chỉ có năm người.

Về phần Hư Cảnh đâu, theo Lưu lão đạo nói tại Kinh Đô mới gặp được —— chỉ có Quan to Quyền quý mới gặp được.

Đến Hóa Cảnh, theo hắn thuyết pháp —— "Ai biết có hay không đâu? Tuy nói Hóa Sư cũng không phải người thế tục, nhưng có lẽ là một ít tiền bối vì tranh một hơi, cũng đem kiểm tông đạo thống cái này năm cái cảnh giới sử dụng tới, hi vọng cuối cùng cũng có bối phận ở trong có thể ra một cái cao như vậy người đi. Ai... Hở thẹn hở thẹn."

Nguyên lai Xích Tùng Tử cùng chính mình nói những cái kia, phụ mẫu cùng chính mình nói những cái kia... Không phải người nào đều biết.

Có lẽ Hóa Đạo suy bại còn có nội tình —— không phải vậy không nên là cái dạng này, phảng phất lúc trước lịch sử đều từ trong thế tục bị xóa đi.

Nhưng Lưu lão đạo lại cảm thấy Lý Văn Tâm là cái "Nhất tâm hướng đạo" người. Lại nhìn hắn như thế kiên nhẫn nghe chính mình nói xong cái này rất nhiều, sống lại ra lòng yêu tài.

Thế là liền bắt đầu nói bóng nói gió đứng lên —— "Tiểu hữu là Los Angeles người? Nhà ở chỗ nào nha?"

Lý Văn Tâm làm bộ thờ dài: "Một lời khó nói hết. Trong nhà bị chút biến cố, ta hiện tại là lẻ loi một mình, cũng coi như không cha không mẹ."

Kiều Gia Hân ở bên kia lắng tai nghe, nghe đến đó cảm thấy có chút khổ sở, lại cảm thấy hơi hơi thờ phào.

Lưu lão đạo tâm bên trong vui vẻ, nhưng mặt không đổi sắc: "Ồ? Năm lần này đi Los Angeles, có tính toán gì không?"

Lý Vân Tâm lắc đầu: "Lại được lại nói đi."

"Ngô. Ta này Động Huyền phái Đạo Quan, cũng là cái thanh tịnh chi địa." Lưu lão đạo sờ sờ ria mép.

"Đạo Trường tu vi cao thâm, vậy dĩ nhiên cũng là Phúc Địa."

Kiều Gia Hân ở chỗ này có chút sốt ruột. Nàng cảm thấy này cái đẹp mắt thiếu niên đại khái không rõ ràng Lưu lão nói ". Động Huyền phái Đạo Quan" đến là cái dạng gì địa phương, có thể muốn bị lừa qua.

Thực, trong nhà địa phương lớn đây...

Phụ thân còn luôn nói nhân thù không đủ, muốn nhận người.

Lưu lão đạo cũng có một ít sốt ruột. Nhìn thiếu niên này nói chuyện thông minh lanh lợi cung cung kính kính lại nhất tâm hướng đạo, làm sao lại không rõ chính mình đề bên trong chỉ ý đâu?

Kiều Gia Hân không nhận được muốn bóc Lưu lão nói. Nhưng Lưu lão chào buổi sáng đề phòng đâu? —— sợ chính mình cùng thiếu niên này lúc nói chuyện Tiểu Cục người lại chế cười hân.

Xem xét kiêu Gia Hân nóng lòng muốn thử bộ dáng, dứt khoát hét lớn một tiếng: "Năm! Si Nhi! Còn chưa ngộ sao! Người có thể nghĩ Cầu Đạo!"

Như thế kêu to một tiếng đem kiêu Gia Hân cùng lái xe kiêu bốn giàu đều tiếp theo nhảy. Lưu lão đạo sau khi uống xong tâm lý liền dương dương đắc ý, cảm thấy mình cái khó lớn cái khôn hồ lên đến câu nói này...

Quá có cao nhân phong phạm! !

Lý Vân Tâm tựa hồ cũng giật mình. Nhưng hơi sững sờ về sau, mặt lộ vẻ vui mừng: "Có thể chứ? Thật có thể chứ?"

Sau đó ngồi trên xe đưa tay cúi đầu thật sâu cúi đầu: "Sự phụ ở trên, thụ đệ tử cúi đầu!"

Kiều Gia Hân cùng kiêu bốn phúc tròn mắt hốc mồm. Lão Đạo dương dương đắc ý, vuốt vuốt ria mép làm một hồi tư thái lại tranh thủ thời gian giữ chặt Lý Vân Tâm tay —— sợ đồ đệ này đổi ý.

Thiếu niên này đối với mình lại sùng bái lại cung kính nói chuyện lại tốt nghe, máu chột là, đáng đáp đẹp mắt! Về sau mang đi ra cửa, tràng diện kia khí thế lập tức liền làm đủ nha! Chỉ ít nhiều kiếm lời Tam Giác bạc!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Kiếm Khách

Lý Vân Tâm cũng thờ phào. Ân. . . Đặt chân xem như giải quyết đi.

Đuổi giết hân hai cái Đạo Sĩ chết mất. Gặp qua hân năm cái sai người chết mất. Có lẽ còn có người nào hội đang tìm hân, tìm thông minh Ngọc Giản. Nhưng đã cha mẹ mình ẩn cư nhiều năm như vậy đều vô sự, có thể thấy được muốn tìm tới chính mình cũng không dễ dàng. Vậy liền hướng nhiều người Đại Thành chạy.

Lại không có Internet lại không có bản tin thời sự, tại loại này niên đại, chỗ nào tìm qua.

Hân đến biết rõ ràng này thông minh Ngọc Giản đến tốt cùng là cái gì, lại hiểu biết hân Khí Hải giam cầm. Sau đó. . . Liền có thể điều tra một ít chuyện. Nhất thời trốn tránh hân có thể tiếp nhận, nhưng là muốn cả một đời bó tay bó chân chẳng khác người thường lời nói, làm sao xứng đáng cái này Đệ Nhị Nhân Sinh.

Lái xe kiêu bốn phúc cười ha ha: "Ha ha ha tiểu huynh đệ ta cùng ngươi giảng —— "

Kiều Gia Hân biết hẳn muốn nói gì —— nói này Lưu lão đạo đến là cái như thế nào như thế nào người. Thế nhưng là thiếu nữ một khóa Linh Lung Tâm lại sợ Lý Vân Tâm biết nội tình xấu hổ xấu hổ, mau nói: "Tứ Ca ngươi quản nhiều như vậy làm cái gì!"

Kiều Gia Hân tại trong tiêu cục cũng là không sợ trời không sợ đất tính tình, kiêu bốn phúc bị nàng nói chuyện hơi sững sờ, sau đó giống như là muốn hiểu rõ một chút cái gì, nháy mắt ra hiệu đối Gia Hân cười cười, quay đầu lái xe qua.

Gia Hân mặt hơi đỏ lên, đi xem thiếu niên kia, lại phát hiện Lý Vân Tâm lại tại đối nàng mỉm cười gật đầu. Liên tranh thủ thời gian quý thần xui khiến quay đầu đi chỗ khác.

Gặp Quý. . . Kiêu gia Đại Tiểu Thư ở trong lòng nghĩ, ta đây là làm sao?

Thực nàng là muốn đợi buổi tối đặt chân thời điểm lại vụng trộm nói với Lý Vân Tâm. Dạng như vậy, thiếu niên kia liền sẽ không quá làm khó tình đi. Nàng ngẫm lại cái này cái đẹp mắt thiếu niên hòa hòa khí khí bình tĩnh thông dong bộ dáng, cũng đã rất không muốn nhìn thấy hắn xấu hổ co quắp bộ dáng.

Thế là đội xe lại được nửa ngày.

Đến ngày bắt đầu dần dần hướng tây, dừng lại nhóm lửa. Từ hòn thành đến Los Angeles một đoạn đường này từ trước đến nay thái bình, ngược lại không cần đến vội vã đuổi. Kiêu đoạn Hồng đối người trong nhà nhất quán hiền lành rộng lượng, tại bên ngoài áp tiêu thời điểm chính là một ngày ba bữa. Đến lúc này tại một chỗ dốc thoải thượng hạ trại, cỏ thơm Như Nhân, lưu thanh lại chậm, làm cho người ta cảm thấy một ngày này mệt nhọc đều muốn bị quét tới.

Kiều Gia Hân một đôi mắt to không được hướng Lý Vân Tâm bên kia nghiêng mắt nhìn, muốn tìm một cơ hội cùng hắn nói chuyện.

Có thể Lưu lão đạo giống như là nhật bảo bối sợ bị người cướp đi, giữ chặt Lý Vân Tâm cùng hắn nói chuyện nhà mình, Lý Vân Tâm vậy mà nghe được say sưa ngon lành. Lão Đạo càng phát giác cái tiện nghi này đồ đệ kính cần như thuận, Kiêu đại tiểu thư liền càng phát giác cái này đẹp mắt thiếu niên muốn bị hồ thám.

Kiều bốn phúc chịu chịu từ từ đi đến Kiêu Gia Hân bên người nháy mắt ra hiệu: "Ai ai ngươi nhìn, đáng đáp đẹp mắt, kết quả là cái thiếu thông minh."

Kiều Gia Hân trừng hắn: "Ngươi mới thiếu thông minh."

Kiều bốn phúc hắc hắc cười xấu xa.

Lại các loại một khắc đồng hồ, Kiêu đại tiểu thư nhìn thấy thiếu niên kia cầm Lưu lão đạo bên hông hồ lô đi đến dốc núi sau bờ sông mức nước.

Nàng nghĩ một lát, mặt hơi đỏ lên, chột đá một chút trước mặt ngọn cỏ, chấp tay sau lưng tả điều hữu hoảng theo tới.

Thiếu niên nửa ngồi tại bờ sông mức nước, lộ ra Tà Dương ánh sáng, sợi tóc có một chút phát hồng.

Kiều Gia Hân hướng sau lưng nhìn một cái —— kiêu bốn phúc bị phụ thân gọi lên, đang cấp một cái khác chiếc xe lớn trời dây thừng. Nàng tâm liền an định lại. Lại nhìn này thiếu niên thời điểm, đột nhiên cảm giác được tâm lý sinh ra một loại kỳ dị bình an cảm giác —— giống như tại cái này một vùng thế giới nhỏ ở giữa cũng chỉ còn lại có hai người kia. Tà Dương rất ấm có tươi rất lục, dòng nước rất chậm Phong nhi rất nhẹ. Mười bốn tuổi thiếu nữ bởi vì loại này bất chợt tới, khiến cho nàng khoái lạc lại lại hơi nghi hoặc một chút tâm thần bất định cảm giác mà kinh ngạc, nhưng lại không biết loại cảm giác này, tự làm thích một người.

Mới biết yêu.

Nàng tâm giống một cái Tiểu Lộc nhảy dựng lên, không biết nên đi như thế nào đi qua, làm sao mở miệng.

Nàng dạng này nhìn chăm chăm thiếu niên kia thân hình nhìn một hồi, thẳng đến hắn quay người nhét thượng miệng hồ lô ngẩng đầu, mới ở trong lòng nhẹ nhàng nha một tiếng.

Thiếu niên kia chỉ hơi sững sờ, liền hướng nàng cười cười: "Cô nương ngươi cũng tới mức nước a?"

Gia Hân phát hiện thiếu niên kia bình tĩnh thông dong, không có một chút hoảng hốt, tâm cũng liền bỗng nhiên bình tĩnh trở lại.

Lý Vân Tâm đương nhiên không lại bởi vì loại chuyện này bối rối. Thiếu nữ này trong mắt hắn thực liền vẫn chỉ là cái thiếu nữ mà thôi, có được tình tế thon dài thân hình cùng một trương xinh đẹp mặt, như cái mỹ lệ Lâm Gia Tiểu Muội. Loại sự tình này hắn thấy nhiều —— lúc trước thời điểm, hắn cũng không phải loại kia không được hoan nghênh người.

Kiều Gia Hân chần chờ một hồi, mở miệng: "Ừm ta chính là đến nói cho ngươi một sự kiện. Dù sao ta chính là nhìn ngươi thật giống như cái gì cũng đều không hiểu, cũng là đến cùng ngươi nói lập tức nha. Ngươi đừng tin Lưu lão đạo lời nói a, hắn căn bản cũng không tính là gì Chương Môn, hắn chính là. . ."

Nói đến đây nàng bỗng nhiên lại cảm thấy bộ dạng này tại người ta phía sau nói nói xấu không được tốt, thế là bữu môi không cong ngực: "Hừ dù sao

những này ta ngay trước hần mặt cũng dám nói, ta chính là không muốn để cho ngươi cảm thấy thẹn thùng. Thực ngươi cũng không cần đi theo hần đi nha. Ngươi nếu là không có địa phương qua, nhà ta a. . . Nhà ta a. . . Thực nhà ta Tiểu Cục cũng không tính là nhỏ á. . . Nhà ta Tiểu Cục cũng thiếu người. . . Ân, ta chỉ là thấy ngươi đáng thương mới nói cho ngươi a. . ."

Lý Vân Tâm ôn hòa cười một tiếng: "Ừm, tốt. Cảm ơn ngươi."

Gia Hân sững sờ trong một giây lát: "Ta nói cho ngươi nhiều như vậy a, ta nói là thật nha!"

Lý Vân Tâm lại cười: "Ừm, ta cũng biết. Cảm ơn ngươi rồi. Chỉ là đầu, thân thể ta không được tốt. Giống như các ngươi áp tiêu, ta cảm thấy mình thụ không, thực ta còn thường sẽ sinh bệnh. Cho nên nói. . . Cảm ơn ngươi rồi."

Kiều Gia Hân nho nhỏ thất lạc một hồi. Nhưng là lại nói với chính mình —— Giang Hồ Nhi Nữ, coi như vậy đi.

Thực nhìn hần bộ dáng, xác thực không lớn mạnh lại không Black, giống như thật không thể đánh.

Thiếu niên hướng nàng chấp tay một cái, đi ra hai bước. Kiêu Gia Hân đột nhiên cảm giác được bây giờ nhìn lại có chút ít kỳ quái —— không giống lắm là trước kia nhìn thấy cái dạng kia. Lúc trước hần căn trên đường cổ quái lại ngả ngón, thể nhưng là lúc này nhìn. . . Người này bình tĩnh vừa trầm vững vàng, không hề giống nàng lúc trước gặp qua, hần những Mao Mao đó nóng này nóng này nam hài tử.

Nhưng Lý Vân Tâm đi ra hai bước, bỗng nhiên ngừng đầu, hướng Gia Hân nhìn bên này liếc một chút.

Hần lông mày nhăn lại đến, ánh mắt trong nháy mắt này trở nên băng lãnh, để Kiêu Gia Hân quả thực giật mình. Nàng vừa muốn hỏi "Làm sao", liền cũng nghe đến phía sau truyền đến tiếng bước chân.

Một cái mặc màu nâu xanh vải thô Đạo Bào người tay phải cầm kiếm, đập trên điện cỏ đi tới.

Lý Vân Tâm nhận ra chuôi kiếm này —— liền cùng lúc trước Xích Tùng Tử, Kháng Thương Tử cầm trong tay kiếm giống như đúc.

Kiều Gia Hân vừa muốn nói chuyện, này cầm kiếm người đã lạnh giọng mở miệng: "Ha. Còn có hai cái tiểu gia hỏa. Đi thôi. Theo ta đi."

Thân phận không rõ, nhưng ngữ khí bất thiện. Cho dù là Kiêu Gia Hân cũng biết gia hỏa này không phải người tốt lành gì. Nàng lui ra phía sau một bước ngăn tại Lý Vân Tâm trước mặt, lời mới vừa nói lúc ôn nhu lại lược ngang ngược khẩu khí đã không thấy, trở nên đề phòng lại cảnh giác: "Ngươi là ai?"

Thực nàng ồng tay áo bên trong có một thanh nhỏ Tề Kiếm. Nhưng phụ thân kiêu đoạn Hồng thường nói cho nàng biết là, chúng ta đi tiêu, không phải Giang Hồ Hào Khách. Gặp người có thể không động thủ liền không động thủ, đi ở dưới mái hiên, nếu như cúi đầu có thể giải quyết vấn đề, này cũng không cần Rút Dao.

Thế là Kiêu Gia Hân cũng chỉ chế trụ này Tiểu Kiếm, chưa từng đem nó rút ra.

Cầm kiếm người nhíu mày hừ một tiếng: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt."

Lời nói này xong, liền đem Tề Kiếm hướng phía trước một đưa, vừa người nhào tới.

Lý Vân Tâm cảm thấy cái này nhân thân tay, đại khái không tính quá cao —— chỉ ít so linh lực bị phong, chỉ có thể dùng thể tục võ nghệ đuổi giết hần này hai cái Đạo Sĩ phải kém. Phụ thân đã từng muốn hần luyện một môn công phu, gọi thủy Vân kinh. Nói công phu này "Cũng xem là tốt", đã tu thân thể, cũng Tu Thần hồn, thích hợp nhất người thiếu niên luyện thể Trúc Cơ, hần liền luyện Bát Cửu năm.

Cũng là bởi vì này hần có thể cùng hai cái Đạo Sĩ lượn vòng ba ngày ba đêm chưa từng bị Nhất Kiếm giết chết. Đến lúc này y theo hần nhân quang đến xem, cảm thấy lúc trước chính mình đại khái là có thể đánh thắng được gia hỏa này.

Chỉ tiếc hần dùng phụ mẫu lưu ở trong viện vẽ trận phong hai cái Đạo Sĩ linh lực, hai cái Đạo Sĩ về sau lại đốt cái phù lục phong bế hần Khí Hải. Linh lực đều giấu tại Khí Hải, giờ phút này hần cũng chỉ có thể nhìn. Muốn nói thật động thủ —— mười bốn tuổi thân thể thiếu niên, không có linh lực thôi động ám kinh, không phải một người trưởng thành đối thủ.

Hần mắt nhanh, nhưng giờ phút này thân thể không vui. Chờ hần kịp phản ứng dự định xuất thủ căn một chút thời điểm, cầm kiếm người Tề Kiếm đã chọn trúng Kiêu Gia Hân tay áo phải, đốt một tiếng, trong tay nàng Tiểu Kiếm bị móc hết.

Cho đến lúc này thiếu nữ mới a một tiếng, muốn tránh.

Nhưng Lý Vân Tâm đã từ phía sau đỡ lấy bả vai nàng, đưa nàng kéo đến phía sau mình.

Cầm kiếm nam tử lại nhíu mày: "Đừng cho là ta không dám dẫm thương các ngươi. . ."

"Đại Hiệp hiểu lầm." Lý Vân Tâm cắt ngang hần lời nói, mở ra tay, "Ngài công phu cao, chúng ta nhận sọ."

". . . Uy!" Nam tử cùng Kiêu Gia Hân đều là sững sờ. Chờ một lúc thiếu nữ mới thất vọng kêu lên, "Ngươi làm sao. . ."

Trong lòng nàng thiếu niên này dù là không thể đánh, nhưng là chỉ ít. . . Cũng nên có chút cốt khí a?

Đây coi là chuyện gì xảy ra?

Nam nhân một lần nữa dò xét Lý Vân Tâm một lần, cười lạnh: "Thở ra. Ngược lại là thức thời. Đi thôi!"

Hắn đem Tể Kiếm hất lên, cầm ngược tại trong tay mình, liền cất bước hướng dốc thoải bên kia đi qua, tựa hồ hoàn toàn không thèm để ý hai người thiếu niên hội đào tẩu.

Lý Vân Tâm theo tới. Kiều Gia Hân đưa tay giữ chặt ống tay áo của hắn: "Ngươi ngươi ngươi. . ."

Lý Vân Tâm lắc đầu, thấp giọng nói: "Nhìn dốc núi bên kia."

Thực hai người bọn họ bên trong doanh địa đã có chút khoảng cách, thiếu nữ bởi vì chấn kinh cùng bối rối chưa từng nghe tới dốc núi bên kia thanh âm, nhưng Lý Vân Tâm nghe được. Hắn ý thức được bên kia còn có người —— cái này cảm kiếm nam tử còn có đồng bọn. Hiện ở bên kia đã an tĩnh lại, không từng có kịch liệt tiếng la giết. Trước đó hạ trại nấu cơm thời điểm vẫn tại nói chuyện, về sau hỗn tạp mấy cái lạ lẫm thanh âm, lời nói kia liền lắng lại. Đến thời khắc này hoàn toàn yên tĩnh.

Lý Vân Tâm muốn đại khái là đối phương thi triển cái gì làm cho người kinh ngạc thủ đoạn, chấn nhiếp những tiêu sư đó.

Chờ hai người đi đến dốc thoải, thiếu nữ mới nhìn đến bên kia tình huống.

Năm cái ăn mặc vải thô Đạo Bào nam nhân đem Tiêu Cục người vây quanh.

Nguyên bản gần như người tiêu sư là có dài ngắn vũ khí, nhưng giờ phút này vũ khí rơi xuống tại bên tay bọn họ trên đồng cỏ, không có một người dám đi nhặt.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Heo Chó

Cảm kiếm nam nhân quay đầu nhìn xem hai người thiếu niên, hướng dưới sườn núi nhất chỉ: "Đã đứng qua."

Thế là Lý Vân Tâm cùng Kiều Gia Hân đón trong tiêu cục người các loại ánh mắt, chậm rãi đi qua.

Thực có như vậy một cái chớp mắt, Lý Vân Tâm là dự định như lần trước lại đem Cửu Công Tử gọi đến. Nhưng hắn biết Cửu Công Tử như thế Yêu Ma, hi vọng vô thường, quả quyết sẽ không thích người khác luôn luôn đã quấy rầy hắn. Hai lần trước chính mình cũng trở về từ cõi chết, nhưng hắn khó mà nói lần này Cửu Công Tử có thể hay không chê hắn "Không thú vị", đem chính mình cũng ăn hết.

Có thể dù là lần này hắn lại buông tha mình. . . Chỉ ít bên người cái này gọi Kiều Gia Hân thiếu nữ —— Lý Vân Tâm đối nàng cũng không ác cảm, thậm chí còn có một chút hảo cảm. Không ai hội không có không có lý do chán ghét "Ưu thích người một nhà" —— đại khái khả năng cũng bị Cửu Công Tử giết chết.

Đương nhiên còn có một cái trọng yếu hơn nguyên nhân —— mấy người này Shuriken, cùng ngày đó này hai cái Đạo Sĩ Shuriken kinh người địa tương giống như.

Tuy nói Đại Khánh hướng binh khí luôn có một cái cố định hình dạng và cấu tạo, nhưng bọn hắn loại này kiếm tương đối đặc thù. Kiếm tích rất mỏng, cơ hồ không nhìn thấy, thân kiếm liền phẳng phát một đầu thường thường Thiết Phiến. Loại vũ khí này tuy nói hội nhẹ nhàng linh hoạt không ít, nhưng mà kiên cố tính thượng liền kém hơn quá nhiều, thuộc về được chĩa bằng mắt điển hình.

Lý Vân Tâm cho rằng mấy người này đại khái cùng hai cái Đạo Sĩ có một loại nào đó vi diệu liên hệ, hắn muốn thử xem tìm ra điểm đường Tắc. Hướng chỉ cảm kiếm người ngay từ đầu không có biểu hiện được giống như là muốn thống hạ sát thủ, cũng không có đối với mình biểu thị đặc thù chú ý, tạm thời còn có thể xem chừng.

Chờ cái này hai nhóm người tụ họp đến cùng một chỗ, sáu cái mặc đạo bào cảm kiếm người liền bắt đầu ra lệnh.

Rất kỳ quái, bọn họ muốn Tiêu Cục người đốt xe, nung đỏ hàng.

Thế là các tảo động.

Tiêu sư gặp được cường nhân, vốn là chuyện bình thường. Bình thường tới nói đi giang hồ tiêu sư Hắc Bạch Lưỡng Đạo đều muốn xài được. Đi qua ngọn núi nào đó đầu dâng lên một phần hiệu kính, đầu lĩnh cũng sẽ không quá phận khó xử. Trên giang hồ nhiều như vậy Tiêu Cục, nhiều như vậy cường nhân. Nếu như là gặp được liền muốn giết người cướp của, quy củ loạn, không ai dám làm ăn không nói, làm không tốt quan phủ còn muốn vây quét.

Ngẫu nhiên gặp được bắt thủ quy củ dự định vớt một phiếu liền đi, mục đích nói chung cũng là đồ châu báu, không có ai sẽ thích giết người. Khả năng giúp đỡ tính mạng mình không nói, còn có thể bị kiện, bắt được liền bêu đầu.

Thế là cái này sáu cái cường nhân yêu cầu liền trở nên không thể tưởng tượng đứng lên —— bọn họ không muốn hàng.

Kiều bốn phúc đứng tại Kiêu Đoạn Hồng bên người, hạ giọng: "Đại Bá, tà môn. Ta nói chúng ta muốn hay không. . ."

Hắn vừa nói vừa liếc mắt một cái rơi vào bên chân Đơn Đạo.

Kiều Đoạn Hồng cắn răng thở ra một hơi, khẽ lắc đầu: "Không phải là đối thủ. Tà môn."

Những người này công phu cao đến tà môn.

Từ năm người đánh ven đường hiện thân, giao thủ, đến bị ép đến một cử động nhỏ cũng không dám, cũng bắt quá là thời gian ba cái hô hấp. Ngay cả phát ra một tiếng báo động thời gian đều không có.

Tuy nhiên những nhân thủ này bên trong Tề Kiếm cũng chỉ đánh binh khí, nhưng Kiêu Đoạn Hồng biết bọn họ thật có sát tâm, hiện tại trong tiêu cục mỗi người cổ họng đều phải có một cái lỗ máu, thẳng tắp nằm trên mặt đất.

Trên giang hồ, sáu người này thân thủ đã là Nhị Lưu Cao Thủ. Tùy tiện đặt tại cái nào Tiểu Bang Phái bên trong, đều là Đường Chủ Hương Chủ loại hình nhân vật —— làm sao lại tụ tập lại làm loại sự tình này?

Nghĩ tới đây hắn nhìn không được nhìn một chút Lý Văn Tâm. Trong đội xe người khác biết rõ căn biết rõ, chỉ có thiếu niên này không rõ lai lịch. Nhưng hắn lập tức bỏ ý niệm này đi —— thiếu niên kia đi tới thời điểm, sáu cái cường nhân cũng không phản ứng đặc biệt.

Chạy nhiều năm như vậy tiêu, Kiêu Đoạn Hồng lần thứ nhất hoàn toàn không nghĩ ra.

Cuối cùng hắn vẫn là thở dài, vừa ngoan tâm: "Đốt."

Không phải là không có huyết tính, thực chỉ là sợ chết. Ai không sợ chết đâu, càng những người này phần lớn có quan hệ thân thích. Chính hắn đại khái có thể cùng bên trong một cái lượn vòng một phen, vận khí tốt còn có thể trốn được. Nhưng nhiều người như vậy. . . Đại khái động thủ, một cái đều đi không thoát —— tình thế chắc chắn phải chết.

Nói câu nói này, Kiêu Đoạn Hồng đi về phía trước một bước: "Tại hạ Los Angeles hồng phúc Tiêu Cục Kiêu Đoạn Hồng. Nhận Giang Hồ bằng hữu đề nghị, hô một tiếng tích thủy đạo. Gần như vị bằng hữu hôm nay khai trương, chúng ta nhận thua. Thứ này muốn đốt, cũng liền đốt. Nhưng gần như vị bằng hữu muốn cái gì tìm cái gì, có thể nói rõ. Tại hạ nếu như giúp được một tay. . ."

"Im miệng." Một cái cao quyền mắt nhỏ cầm kiếm người nói, "Dài dòng nữa một câu, chết."

Kiều Đoạn Hồng mặt lúc này đỏ lên, cơ hồ liền muốn xông lên qua. Hắn đi nhiều năm như vậy tiêu, lần thứ nhất nhận đãi ngộ như thế. Nhưng cuối cùng hắn vẫn là đem xông lên óc này cổ khí cường chế qua, chấp tay một cái, không nói thêm gì nữa.

"Đốt." Kiêu Đoạn Hồng còn nói một lần, hung hăng nhìn người kia liếc một chút.

Nhưng đối phương chỉ ở khóe miệng dẫn ra một tia thoáng qua tức thì cười lạnh.

Lý Văn Tâm tâm lý nhảy một cái.

Đối phương muốn giết người.

Một người nguy trang đến cho dù tốt, cũng chỉ có chút rất nhỏ biểu lộ hội trung thực phản ứng ra tâm hắn lý hoạt động. Hắn nhìn này cao quyền mắt nhỏ một vị, ý thức được hắn tuy nhiên nhìn lạnh lùng trấn định, nhưng nhìn những người này ánh mắt, xác thực cũng là giống như là nhìn người chết.

Người kia cảm giác đến bọn hắn sớm tới muốn chết.

Đây là hắn ở kiếp trước dựa vào mưu sinh kỹ năng một trong. Không nói lộ hòa thuận thanh, nhưng ở cái thế giới này, đại khái không ra phải người.

Cuối cùng lựa vẫn là bốc cháy. Sau đó sáu cái cầm kiếm người đem đội xe mười mấy người cùng đến một lúc, hướng ven đường đất hoang đi vào trong.

Lý Văn Tâm đi tại trong đội ngũ ở giữa, bên người là Lưu lão nói. Lão Đạo lúc này có chút hoảng hốt, miệng bên trong a nha a nha nói thầm không

ngừng, đại khái là nói mình làm sao lại không may, đuổi theo chuyến xe này.

Kiều bốn phúc nghe một hồi, nhin không được quay đầu ngó hấn một cái: "Dòng dài cái gì! Không phải nói chính mình là Động Huyền phái Chương Môn! Đến lúc này ngay cả cái rắm cũng không dám phóng!"

Lưu lão đạo than thở, không để ý tới hấn, đại khái thực tại lo lắng cho mình mạng nhỏ, không tâm tư so đo.

Kiều bốn phúc trách mắng hỏa khí, lại trừng Lý Văn Tâm: "Công tử bột. Một người nam nhân bảo hộ không được ta tiểu muội —— ta là người liều mạng cũng phải che chở nữ nhân đi! Phi!"

Lý Văn Tâm cười cười: "Ừm."

Hấn cái này thái độ làm cho Kiêu bốn phúc càng nổi nóng, nhưng cũng không biết nên nói cái gì cho phải. đành phải lại phi một tiếng, quay đầu đi.

Kiều Gia Hân tại Kiêu bốn phúc bên người nhìn Lý Văn Tâm liếc một chút, cũng quay sang.

Thực nữ hài tử tâm lý có chút nhỏ thất vọng. Nàng biết thiếu niên này thoát nhìn như là cái thư sinh thân thể đơn bạc không có khí lực gì nhưng mà. . . Làm sao nguyên lai cũng không có lòng dạ chút đấy. . .

Nàng cảm thấy nếu như vừa rồi Lý Văn Tâm cùng Tứ Ca tranh luận vài câu, trong nội tâm nàng đều sẽ dễ chịu rất nhiều.

Đuổi lấy bọn hấn đi sáu người cũng không can thiệp giữa bọn hấn nói chuyện, chỉ tám lấy một trương kiêu căng mặt, giống mấy cái trang nghiêm người chần chừ.

Kiều Đoạn Hồng hạ giọng, để bên người mấy người đều nghe được: "Nhìn tình huống. Nếu như tình huống không đúng. . . Cũng không thể liền đợi đến chịu làm thịt."

Hấn nhìn nữ nhi Kiêu Gia Hân liếc một chút, khẽ cắn môi: "Bọn họ nếu là ra tay. . . Đến lúc đó liền nghe ta, liều mạng."

Kiều Gia Hân cũng nhếch miệng, gật đầu.

Đã đi nửa canh giờ.

Bọn họ xâm nhập trong rừng đất hoang, chung quanh cây cối càng phát ra cao ngất. Đến tối hậu tán cây che khuất bầu trời, Thiên Đô sớm đêm đen tới.

Càng chạy tâm lý càng hoảng. Đợi đến Kiêu Đoạn Hồng nhìn không được, muốn thử một chút có thể hay không liều một cái mạng, mang mấy người đột xuất qua thời điểm, cao quyền mắt nhỏ cảm kiếm người trầm giọng nói: "Dừng bước. Tạm thời ngủ lại."

Câu nói này nói đến có chút lạ, nhưng mọi người đều biết là có ý gì.

Lý Văn Tâm hơi hơi nhíu mày, cảm thấy mình tựa hồ nghĩ đến một điểm gì đó.

"Dừng bước" cái này từ nhi không nên dùng ở chỗ này. Hấn là "Ngừng bước" đi.

"Tạm thời ngủ lại" cái từ này tuy không tệ, nhưng là hấn đối bọn này tù binh nói như vậy, cũng quá khách khí.

Lý Văn Tâm nhìn ra được người kia đang nói câu nói này về sau, tựa hồ có chút tự đắc —— loại tâm tình này đại khái người kia chính mình cũng không có cảm nhận được.

Mấy tên này, ăn. . .

Dùng hấn thời đại kia lời nói tới nói, liền là muốn trang bức.

Hoặc là muốn đóng vai đến cao lạnh một số. Cho nên không có ý định thật dễ nói chuyện, muốn tóm từ nhi. Bất hạnh là, đại khái tự thân thủy chuẩn hữu hạn, bởi vậy dở dở ương ương.

Làm cho này bày tù binh ở trong một cái duy nhất tinh táo Quan Sát Giả, Lý Văn Tâm cảm thấy hấn sờ đến một số mạch lạc. Sáu người này hiện tại khoe khoang thân phận, lại lại không thể rất tốt thích ứng bọn họ trước mắt đóng vai nhân vật định vị. Ý vị này cái kia có thể làm bọn hấn "Khoe khoang" nguyên nhân hoặc là điều kiện, là gần nhất mới xuất hiện.

Thực còn có một số dấu vết để lại. Sáu người xụ mặt đuổi bọn hấn đi, vẫn muốn làm ra đối bọn hấn không có hứng thú chút nào, coi như là con kiến hôi bộ dáng. Nhưng ánh mắt bán bọn họ —— khi nhìn đến tù binh ở trong nội chiến thời điểm, trên thực tế rất có mấy người có vẻ hơi cười trên nỗi đau của người khác. Đây cũng không phải là "Tâm như chỉ thủy" nên có biểu hiện.

Bọn họ còn mặc đạo bào.

Tại Lý Văn Tâm với cái thế giới này nhận biết bên trong, nếu như nói có một loại thể lực có thể làm cho trên giang hồ cường nhân sùng kính cúng bái thậm chí muốn tận lực bắt chức. . .

Đại khái cũng là đạo thống cùng Kiếm Tông đi.

Hắn cảm thấy mình đoán đúng. Sáu người này, có lẽ thật cùng này hai cái Đạo Sĩ có chút liên hệ.

Không có người biết câu nói kia liền để thiếu niên đạt được cái này rất nhiều suy đoán, bọn họ đều đang nỗ lực đến ra bản thân phán đoán.

Sáu người nói muốn nghỉ, Kiều Đoạn Hồng liền phát phát tay: "Nghỉ một lát."

Vô luận như thế nào hắn dù sao vẫn là cái này Tiêu Cục người đáng tin cậy, hắn thử để cho mình nhìn càng thêm trấn định thông dong một số. Hắn muốn bộ dạng này sáu người kia có lẽ sẽ minh bạch hắn tác dụng cùng "Phân lượng", đại khái tại về sau có thể hảo hảo nói chuyện.

Trời đã chậm rãi đêm đen đến, trong rừng lên gió nhẹ. Một khắc đồng hồ hậu nhân nhóm phát lên hai đồng đồng lửa. Trong tiêu cục người vây quanh ở một khóa ôm hết cao ngất dưới cây cổ thụ, này sáu cái cường nhân cách bọn họ xa hơn một chút, cũng ngồi vây quanh tại bên lửa, ngẫu nhiên nói chuyện với nhau, thỉnh thoảng âm mặt quét mắt một vòng những tù binh này, ánh mắt khinh miệt lạnh lùng, tựa như nhìn Heo Chó.

Bọn họ tựa hồ tại chờ đợi thứ gì.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Láu cá thiếu niên

"Đại Bá, có cơ hội a." Kiều Tứ Phúc nằm Kiều Đoạn Hồng bên người, liếc liếc một chút này sáu cái mặc đạo bào người. Trời tối, cây cối che khuất bầu trời, nếu như tách ra chạy, có lẽ thực sự có thể chạy thoát một số người.

Kiều Đoạn Hồng mặt âm trầm lắc đầu: "Chờ một chút. Ta trên đường đi lưu ít đồ."

Kiều Tứ Phúc sắc mặt cổ quái xem hắn: "Ừm . . . Dẫn đường hương?"

"Ừm."

Kiều Tứ Phúc không nói lời nào. Nhưng khác một người tiêu sư hơi hơi thở dài: "Tiêu Đầu, không trông cậy được vào cái kia a."

Đại khái mỗi nhà Tiêu Cục đều có "Dẫn đường hương" —— mảnh gỗ vụn một vật, từ giữa kẽ tay vụn vụn vật vật vung xuống qua, vượt qua nửa canh giờ liền sẽ có kỳ lạ vị đạo. Tiêu Cục nghiệp đoàn Long Thủ nói mỗi nhà Tiêu Cục đều có trợ giúp lẫn nhau nghĩa vụ, nhìn thấy có người vung cái này dẫn đường hương liền phải biết là gặp nạn, nên tại đủ khả năng phạm vi bên trong giúp một tay.

Nhưng này vị Long Thủ tâm ý ngược lại là tốt, đáng tiếc không có người nào thực biết trông cậy vào không thể làm chung người bóc lột hoặc chết hoặc bị thương nguy hiểm đến trợ quyền. Đầu là lẫn lộn một miếng cơm ăn, cũng không phải loại kia bèo nước gặp nhau liền có thể sinh tử tương nắm Giang Hồ Hào Khách.

"Bọn họ nên tạm thời không muốn thương tổn người." Kiều Đoạn Hồng cân nhắc nói, "Bọn họ công phu cao đến tà môn, vẫn là đợi thêm một chút. Thật động thủ. . . Ai."

Kiều Tứ Phúc cùng gần như người tiêu sư bờ môi động động, không nói lời nào. Kiều Đoạn Hồng lo lắng bọn họ làm sao không biết. Hiện tại động thủ nói chung cũng là một chữ "chết". Chờ một chút đây. . . Người luôn luôn Mê Tín hi vọng cái đồ chơi này.

Kiều Tứ Phúc quay mặt đi nhìn xem Kiều Gia Hân. Thiếu nữ nhìn chăm chăm đồng lửa kinh ngạc nhìn không nói lời nào, ngẫu nhiên dùng ánh mắt còn lại liếc một cái cùng Lão Đạo ngồi càng xa một chút hơn Lý Vân Tâm.

Trong lòng của hắn liền toát ra một luồng khí nóng —— hắn muốn cùng sáu người kia đánh, thế nhưng là lại không dám đánh. Không dám đánh, lại không cam tâm. Thế là liền càng buồn bức hơn. Hắn hạ giọng: "Ta đã cảm thấy tiểu tử kia có quý. Gia Hân nói, hai người bọn họ trông thấy cái kia cường nhân thời điểm, tiểu tử kia có thể trấn chắc chắn cực kì. Hắn đón xe thời điểm giống một đứa con nít, đến lúc này chỗ nào giống."

Kiều Đoạn Hồng lần theo ánh mắt của hắn nhìn sang, trông thấy Lý Vân Tâm một hồi nhìn một cái sáu người kia, một hồi trên mặt đất tô tô vẽ vẽ, nhìn ngược lại thật sự là có chút buồn bức ngán ngấm bộ dáng —— so với bọn hắn còn muốn nhẹ nhõm rất nhiều.

Hắn lắc đầu: "Đại khái là thương nhân nhà. Loại kia hài tử, khi còn bé thấy nhiều chuyện, loại phản ứng này cũng là phải. Coi là trên đời này đồ, vật đều có thể đàm đều có thể thương lượng đều có thể đổi một cái, cũng liền không có như vậy sợ. . . Trần định tự nhiên. Thở ra, nếu là tầm thường kẻ xấu ý tưởng này cũng không tệ. Nhìn hắn xuất thủ hào phóng đại khái là có chút nhà. Nhưng bây giờ cục diện này. . . Người ta sợ là không muốn tiền. Đứa nhỏ này dù sao cũng là tuổi trẻ."

Kiều Tứ Phúc bĩu môi, lại nhìn Lý Vân Tâm liếc một chút. Cứ việc tâm lý không tình nguyện, nhưng còn cảm thấy Đại Bá nói có đạo lý. Loại chuyện đó cũng không phải chưa thấy qua —— trong tiêu cục người mua gió gặp ghen mới có thể làm thành sự,

Đến Lạc thành những Phú Thương đó nơi đó, động động mồm mép, xài bạc liền giải quyết.

Hắn không thích này cổ lâu cá khí cùng dễ dàng sức lực. Cho nên khi nhìn đến Lý Vân Tâm ném ra ngoài một thỏi bạc thời điểm, tâm lý liền không lớn thống khoái.

Kiều đại tiểu thư cũng sâu kín nhìn lấy Lý Vân Tâm, thế nhưng là lại cảm thấy hắn không phải phụ thân cùng Tứ Ca nói cái loại người này.

Rõ ràng. . . Hắn khi đó đem chính mình kéo ra phía sau. Bây giờ nghĩ dù là sẽ cảm thấy hắn không có huyết tính, thế nhưng là hắn còn sẽ biết che chở chính mình a.

Phụ thân đều không có cách, hắn có thể có biện pháp nào đây.

Nhưng lúc này Lý Vân Tâm bỗng nhiên đứng lên. Bên cạnh đồng lứa những người này ánh mắt đều tập trung vào trên người hắn, không rõ ràng cái này không biết sâu cạn thiếu niên dự định làm cái gì.

Sau một khắc đã nhìn thấy hắn cất bước hướng một bên sáu người đi qua.

Lưu lão đạo sau lưng hắn nháy mắt ra hiệu có thể lại không dám nói chuyện lớn tiếng, Kiều Gia Hân trừng to mắt, bị hắn cử động khiến cho sững sốt.

Lý Vân Tâm đi sáu bảy bước, bên trong một cái người liền quát một tiếng: "Làm cái gì! ? Dừng bước!"

Hắn tranh thủ thời gian dừng lại mở ra tay: "Tốt tốt tốt, không có đi hay không."

Trong rừng hoa quang chấp chôn, chung quanh an tĩnh lại. Mọi người ánh mắt đều rơi ở trên người hắn. Nhưng thiếu niên này nhìn thật giống là ghé con mới sinh, tựa hồ vẫn không rõ tình thế trước mắt tại Kiều Đoạn Hồng dạng này Lão Giang Hồ trong mắt đến cỡ nào quý dị khó lường.

"Tại hạ Lý Vân Tâm, Lạc thành người." Hắn chấp tay một cái, nghiêm túc nói, "Chư vị anh hùng trước hết nghe ta một lời. Ta xem chư vị anh hùng võ nghệ cao cường, tuyệt không phải bãi cỏ hoang bên trong người. Lần này bắt đắc dĩ xuất thủ, chỉ hủy đi Tài Hóa lại chưa từng đã thương người, đã là Hiệp chi Đại Giả điển hình. Vân Tâm suy đoán chư vị anh hùng là thiếu chút Ngân Tệ, mới không được đã được việc này. Nói đến Ngân Tệ, Vân Tâm trong tay gần nhất còn có chút dư dả, nếu như chư vị không chê, ta ——"

"Thờ ra. . . Hiệp chi Đại Giả." Một cái cảm kiếm người cười lạnh, xoay mặt âm tình bất định nhìn xem Lý Vân Tâm, "Người tiểu tử này không sợ chết?"

"Cái này từ nhi ngược lại là có chút ý tứ." Một người khác nhiều hứng thú nhìn xem Lý Vân Tâm, "Là chính người nghĩ ra được?"

Đến lúc này, mấy người này trên mặt rốt cục có chút rõ ràng, sinh động thần sắc.

"Hồ thẹn hồ thẹn. Tại hạ tuy nhiên đã từng Hòa gia cha vào Nam ra Bắc, nhưng cũng chút sách. Hiệp chi Đại Giả a, vì nước vì dân. Chư vị anh hùng cái này một thân thích võ nghệ, lại trên giang hồ không có tiếng tăm gì, tất nhiên chỉ là tạm thời ẩn núp, chỉ đợi gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc. Đã bất kíp cơ hội này, Vân Tâm dù là tan hết gia tài lại như thế nào? Cùng chư vị anh hùng tại bãi cỏ hoang lúc tương giao, muốn đến ngày sau. . ."

"Tiểu tử kia đầu có vấn đề?" Kiêu Tứ Phúc nghe được trợn mắt hốc mồm. Hắn cảm thấy Lý Vân Tâm tại quý kéo —— đứa ngốc cũng sẽ không thật giống hắn nói nghĩ như vậy. Nhưng là bây giờ hắn còn nói đến đạo lý rõ ràng. . . Đến muốn làm gì? Coi là bộ dạng này đám người kia liền sẽ đem hắn thả?

Kiều Đoạn Hồng ngược lại là nhíu mày lại.

"Người này. . ." Hắn ngẫm lại, nhờ ánh lửa một lần nữa dò xét Lý Vân Tâm. Lúc trước hắn chưa đem thiếu niên này để ở trong lòng, đến thời khắc này lại mơ hồ cảm thấy, hắn nói tới bên trong tựa hồ còn có chút chỗ tự chính mình tạm thời làm không rõ ý tứ.

Kiều Gia Hân kinh ngạc nhìn hắn, ngược lại là cảm thấy mình muốn bị hắn làm cho hồ đồ.

Lý Vân Tâm mặt không biến sắc tim không đập nói rất nhiều. Kiêu Đoạn Hồng nhíu mày nghe hắn nói xong, nhẹ nhàng lắc đầu. Hắn biết thiếu niên này dự định làm cái gì. Làm một cái mười mấy tuổi người thiếu niên tới nói, gặp được dưới mắt loại cục diện này, còn có thể trấn định như thế, còn có thể thử qua dùng những cái kia lời ca tụng ý đồ thuyết phục này sáu cái cường nhân, cũng coi là nhanh trí.

Thiếu niên kia là muốn cho chính mình lộ ra không đầu không đuôi đi —— chính hắn đại khái cũng sẽ không tin chính mình nói chuyện, những cường nhân đó càng sẽ không tin. Nhưng nếu như đối phương thật cảm thấy như thế một thiếu niên thực sự không có cái uy hiếp gì, lại tham trên người hắn Chân Kim Bạch Ngân, lại bởi vì hắn biểu hiện ra ngoài dũng khí cùng khéo đưa đẩy mà đối với hắn hơi có chút hảo cảm. . .

Này đại khái thật là có khả năng thả hấn đi.

Đáng tiếc thiếu niên này dù sao thấy không rõ lắm tình huống. Mấy cái này cường nhân hiển nhiên không phải vì Tài Hóa, mà chính là vì hấn một vài thứ. Kiều Đoạn Hồng đã muốn thật lâu, nhưng không biết mình những người này trên thân đến có đồ vật gì có thể khác đối phương như thế đại phí khổ tâm.

Giống như Kiều Đoạn Hồng sở liệu, sáu người kia nghe một hồi nghe được phiền, vung tay lên: "Mau mau rút. Trờ về đội, đừng muốn ồn ào!"

Có thể Kiều Đoạn Hồng lại cảm thấy đối phương khẩu khí phát sinh một số không nói rõ được cũng không tả rõ được biến hóa, nhưng nghĩ lại lời nói, hiện tại quả là bất không được dấu vết gì.

Lý Vân Tâm biết.

Cho dù là tại quát lớn hấn —— chỉ ít những này nhân khẩu khí không có lạnh lùng như vậy.

Có chút "Người" vị đạo.

Hấn từ một cái thế giới khác đến, lại làm qua như thế chức nghiệp. Hấn biết tại một ít tình huống dưới, người hội vì sao mà buồn rầu, cảm giận bất bình.

Tỷ như, áo gấm Dạ Hành. Hoặc là nói, trang bức thời điểm không ai vai phụ.

Hấn tốt tính cười cười, cũng không giận, làm cái vãi chào. Sau đó lại đi một bên khác xiêu xiêu vẹo vẹo đi mấy bước, vừa đi một bên cười đùa tí tưng: "Này. . . Chư vị anh hùng, tại hạ còn muốn thương lượng vấn đề, ta cùng bên kia đám người kia vốn không quen biết, trước đó mới tiến tới cùng nhau, ngài nhìn chính ta tìm chỗ ngồi đội được không?"

Lần này này cao quyền mắt nhỏ Kiếm Khách rốt cục hơi không kiên nhẫn, lạnh hừ một tiếng: "Người muốn chết?"

Lý Vân Tâm tựa hồ giật mình, tranh thủ thời gian xiêu xiêu vẹo vẹo lui về sau, khoát tay: "Tốt tốt tốt ta cái này liền trở về!"

Chờ hấn ừ rừ cúi đầu kéo lấy cước bộ, phải đi đến mặt đất cảnh khô là vụn Sa Sa vang, đi trở về đến bên cạnh đồng lửa thời điểm, Kiều Tử Phúc giờ lên mi đầu khinh bỉ nhìn lấy hấn: "Ngài cái này liền trở lại?"

Lại đi mặt đất xì một thanh: "Không phải cùng chúng ta không quen a!"

Đến lúc này, nhìn hấn nhân đại chống đỡ đều là thần sắc giống vậy. Tại hành tẩu giang hồ có rất nhiều sự tình đều có thể mỗi người một ý, nhưng có một việc là mọi người công nhận —— phải nói nghĩa khí.

Hấn vừa rồi làm những chuyện kia ngược lại không gì đáng trách, nhưng một câu cuối cùng muốn cùng những người này phải sạch quan hệ lời nói đem bọn hấn nhảm trúng tức giận. Ngay cả Kiều Gia Hân cũng rốt cục thở dài, nhìn Lý Vân Tâm liếc một chút, hừ một tiếng quay đầu đi. Thiếu Nam Thiếu Nữ ở giữa tình cảm thường thường tới đột nhiên cấp tốc, rút đi thời điểm liền cũng không có gì tình thâm ý trọng có thể nói.

Thiếu nữ ý thức được này đẹp mắt thiếu niên thực cũng liên vền vẹn đẹp mắt mà thôi, thế là cảm thấy mình trắng Bạch Khai Tâm lâu như vậy, còn có một chút mắc lừa bị lừa cảm giác.

Có thể Lý Vân Tâm xoay người thời điểm, thần tình trên mặt đã chẳng phải sa sút tinh thần. Hấn cười cười, chỉ nói: "Ừm."

Sau đó liền lại ngồi vào Lưu lão Đạo Thân một bên.

Dạng này thái độ làm cho bên cạnh đồng lửa các sừng sờ. Vốn định lại ép buộc hấn vài câu, nhưng nhìn hấn hiện tại bộ dáng —— thật giống như vừa rồi đi ra ngoài chỉ là diễn xuất bộ phim, dưới mắt chào cảm ơn về hậu trường. Cho dù là Lão Giang Hồ cũng không cách nào nhi làm đến như hấn dạng này quay người lại liền thay đổi một cái khác phó gương mặt, phảng phất gặp người nói tiếng người gặp quý nói tiếng quý chuyện này đã xe nhẹ đường quen.

Thế nhưng là hấn mới bao nhiêu lớn niên kỷ? Liền liền tại ngồi người cũng chưa chắc làm được giống như hấn khéo đưa đẩy.

. . . Vì mạng sống thật đúng là ngay cả da mặt cũng dùng đi. Bọn họ cũng chỉ có thể nghĩ như vậy.

=====

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Áo gấm Dạ Hành đồ :

Lưu lão đạo ngược lại cũng không nhiều để ý cái tiện nghi này đồ đệ làm cái gì. Hắn dưới mắt đang bận tụng Kinh niệm "Làm sao bây giờ làm sao bây giờ".

Lý Vân Tâm chịu ở bên cạnh hắn, sờ trường chỉ nhẹ nhàng đầm đầm hắn: "Sự phụ."

Lưu lão đạo sàu mi khổ kiểm liếc nhìn hắn một cái: "Này, đồ nhi a. Vì sư hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc, ngươi như còn có cách khác tử..."

"Ngươi biết (áo gấm Dạ Hành đồ) à."

"A?"

"(áo gấm Dạ Hành đồ) —— Đại Sở Uy Liệt Hoàng Đế Hường Vũ trước kia khởi binh mới bắt đầu tại Cai Hạ chiến bại, đau mất Ái Thê. Sau chăm lo quản lý mười hai năm, suất quân đánh tan địch đều, định đình thiên hạ. Đáng tiếc khi đó hắn quan tâm tất cả mọi người đã chết mất, hắn chỉ có Thiên Thu Bá Nghiệp lại cũng không có người chia sẻ, thế là tại cái nào đó Tuyệt Dạ lấy Vân Cẩm Kim Long bào đơn thân độc mã đêm chạy ba trăm dặm hương Cai Hạ lễ tế Vong Thê —— về sau Họa Đạo cao nhân làm tranh này, ngài tổng phải biết a?"

Lý Vân Tâm nói đến rõ ràng rõ ràng, thật giống như tại cái nào đó trời trong gió nhẹ buổi trưa sau tại Thanh Khê một bên nâng cốc Nói Suông. Nhưng loại trạng thái này tại bây giờ lúc này cũng quá quý dị.

Lưu lão đạo kinh ngạc nhìn nhìn hắn một hồi lâu, mới há hốc mồm: "Ngươi... Ngươi... Làm sao ngươi biết..."

"Trước đó đã nói với ngươi ta thật thích Họa Sư cái này có tiền đồ chức nghiệp, cho nên ta biết tranh này nhi cũng không có gì lớn không. Vậy bây giờ, ngươi xem một chút bên kia. Đúng, cũng là bên kia, nhắm mắt lại nhờ ánh lửa nhìn, ta vừa rồi đi qua đi lúc trở về, dùng chân vạch ra đến dấu."

Lưu lão đạo lòng tràn đầy kinh ngạc, không rõ thiếu niên này làm sao giờ phút này bỗng nhiên liên biến một người. Nhưng vẫn vô ý thức lần theo Lý Vân Tâm lặng lẽ chỉ phương hướng hấp mắt nhìn sang.

Tuy nhiên hắn không phải những Pháp Lực Cao Thâm đó Danh Môn tu sĩ, nhưng đã tự khoe là Lạc thành Họa Giới "5 đại cao thủ" một trong, nên hiểu hắn vẫn là hiểu. Thế là nhờ ánh lửa nhìn một lúc sau, Lưu lão đạo hơi hơi tròn tròn con mắt.

Hắn quay đầu nhìn lấy Lý Vân Tâm, khẩu khí trở nên lấp bắp: "Cái này... Cái này... Ngươi đến là..."

"Ừm các ngươi đều ưa thích hỏi ta đến là ai." Lý Vân Tâm vỗ vỗ cánh tay hắn, ra hiệu hắn buông lỏng một điểm, "Tuy nhiên trước không thảo luận chuyện này. Nói như vậy ngươi nhìn ra ta ở bên kia vẽ là (áo gấm Dạ Hành đồ). Nhưng là còn không có vẽ xong. Áo gấm Dạ Hành đồ là lỗi vẽ tỉ mỉ, ta đây là dùng thoải mái biện pháp câu mấy bút, móc ra cái Thần Vận tới."

"Mê mê hiểu..." Lưu lão đạo từ hơi trạng thái dờ dẩn bên trong thoát khỏi đi ra, hắn ý thức được chính mình khả năng đựng đại vận. Bị sáu cái mạnh người bắt cóc đến đây đương nhiên không tính đựng đại vận, nhưng cái này chuyện xui xẻo cùng người thiếu niên trước mắt này nhân tương so... Đơn giản liền không có ý nghĩa.

Các họa sĩ vẽ tranh phân công bút, thoải mái. Lỗi vẽ tỉ mỉ vẽ tranh tinh mịn tinh xảo, rõ ràng rành mạch, vẽ bên trong cảnh vật sinh động như thật. Thoải mái vẽ tranh túng bút huy sái, Mặc màu phấn khởi,

Càng coi trọng một cái vận vị Ý Cảnh.

Nếu như người trong thế tục vẽ tranh, lỗi vẽ tỉ mỉ thoải mái vốn không chia cao thấp. Nhưng ở Họa Sư nơi này, một người có thể dùng một bộ Công Bút Họa đem một vị hai tám giai nhân biểu hiện được sinh động như thật, chưa hẳn có thể sử dụng một bộ thoải mái vẽ thể hiện ra nàng vận vị tới.

Nhưng thiếu niên trước mắt này là... Dùng thoải mái Bút Pháp lấy rải rác mấy bút... Móc ra này một bộ Danh Tác Thần Vận đến!

Chỉ nhìn cái này mấy bút, liền có thể cảm nhận được thuận đạt thông suốt —— đặt bút người lấy Thần Hồn làm dẫn, đem "Họa Quyền" Thượng Linh lực quỹ tích đều quy hoạch đi ra. Chỉ chờ vẽ thành thời điểm dùng thể nội Khí Hải dẫn động thiên địa linh khí rót vào cái này quỹ tích bên trong, một bộ Ý Cảnh cao thủ mới có thể hoàn thành Họa Quyền liền thành!

Lưu lão đạo cũng là may mắn gặp một lần cao nhân Danh Tác. Này Họa Tác ở trong mỗi một chỗ đặt bút đều lớn có chú trọng —— liền giống với các đạo sĩ Phù Lục, là dùng nhất bút một vẽ đem Thiên Địa Linh Lực đạo nhập bức tranh đó ở trong.

Nói là Ý Cảnh Họa Sư vẽ tranh có thể làm người xúc cảnh sinh tình, trên thực tế bản chất tới nói, vẫn là dùng Bút Mặc cấu thành cùng loại Phù Lục đồ, vật —— ngươi có làm hay không thật tốt, liền nhìn ngươi tu hành, kỹ thuật phải chăng tinh diệu!

Nhưng thiếu niên này rải rác mấy bút...

Lưu lão đạo cảm thấy, khả năng so ngày đó nhìn thấy vị cao nhân nào Họa Tác, còn cao minh hơn một số...

... Cái này đến là cái gì người.

Hắn tranh thủ thời gian giữ chặt Lý Vân Tâm tay: "Tại hạ có mắt như mù, lúc trước những cái kia thu đồ đệ lời nói, này, đều không coi là thật! Tiểu Công Tử ngài tuổi còn trẻ đã như tài nghệ như thế bất phàm không biết phủ thượng là —— "

"Người đừng vội, người nghe ta nói." Lý Vân Tâm nhẹ nhàng đẩy hắn ra tay, "Thân thể ta ra chút vấn đề, không có cách nào vẽ rồng điểm mắt."

Cái gọi là "Họa Long điểm Nhân", cũng là đang vẽ thành vẽ sau quan trọng một bút. Cái này nhất bút, đem thiên địa linh khí đạo nhập trong bức họa bút họa phác họa ra đến quỹ tích bên trong. Còn ở nơi nào điểm, như thế nào điểm, cũng chỉ có Họa Sư vốn người biết. Nhưng Lý Vân Tâm Khí Hải bị phong, bước cuối cùng này hắn làm không được.

"Ta không có cách nào vẽ rồng điểm mắt, cho nên người tới." Lý Vân Tâm chỉ chỉ khác một đồng lửa bên cạnh, này cao quyền lông mày nhỏ nhắn Kiếm Khách bên người, "Là ở chỗ này, thiếu nhất bút —— vẽ bên trong Uy Liệt Hoàng Đế kiếm."

Lưu lão đạo há hốc mồm, cổ co rút lại: "Ừm.. Ta nói cao nhân đâu, Tiểu Đạo đạo hạnh thấp..."

"Người không phải Lạc thành ngũ đại ý cảnh cao thủ một trong?"

"Trò đùa lời nói trò đùa lời nói chỗ nào có thể cùng ngài so..."

"Thực cũng đã đầy đủ."

"Ta sợ hồng ngài đại sự a..."

"Ta không sợ."

"Cao nhân ngài tội gì khó xử Tiểu Đạo..."

"Người muốn chết?" Lý Vân Tâm theo dõi hắn nói.

"... Ách." Hai người nguyên bản một câu tiếp một câu bách nói, nghe được câu này, Lưu lão đạo còn lại lời nói đều nghẹn tại cổ họng nhĩ bên trong.

"Chuyện bây giờ không phải đùa giỡn, ta cũng không phải cùng người trò đùa. Bọn họ, là thật muốn giết người." Lý Vân Tâm thu liễm thần sắc, không hề giống trước đó như thế giọng nói nhẹ nhàng. "Bọn họ hiện tại chỉ là đang chờ người nào hoặc là chuyện gì, một khi hạ quyết định sát tâm nơi này một người đều chạy không thoát. Ta chạy không thoát người cũng chạy không thoát. Cho nên hiện tại làm việc này cũng là cứu chính người. Làm thành còn có bên kia đám người kia cảm kích —— người Động Huyền phái tại Lạc thành lẫn vào thế nào ta không biết, nhưng nhất định không thể so với bọn họ tốt. Cho nên chính người nhân mạng cùng bọn hắn nhân tính người có muốn hay không, liền nhìn người có đi hay không điểm này một bút."

Lưu lão đạo ngược lại là sống mấy chục năm, nhưng chưa bao giờ trải qua loại này hung hiểm tràng diện. Đến thời khắc này lại nhìn cái này nguyên bản bình thân không có gì lạ thiếu niên biến thành một cái tu vi cao thâm thần bí nhân, càng thấy cổ họng phát khô chân như nhũn ra. Đồng lửa tại cách đó không xa keng keng rung động, càng xa một chút hơn địa phương, sáu cái Kiếm Khách đang thấp giọng thảo luận thứ gì, thỉnh thoảng hướng bên này quay đầu nhìn một chút.

"Cao nhân người... Thế nhưng là ta làm sao đi?" Lưu lão đạo cảm thấy trên người có điểm lạnh, nhưng là mồ hôi ngược lại là muốn ra bên ngoài thấm. Hắn chúi chúi cái trán, "Lại nói cái này (áo gấm Dạ Hành đồ)... Lúc này nhìn không có tác dụng gì a."

"Đến lúc đó người liền biết." Lý Vân Tâm vỗ vỗ hắn đầu vai, "Đi thôi. Sớm tới người đều phải qua, chính người cũng biết."

Lưu lão đạo đương nhiên biết. Sống đến cái tuổi này, lá gan lại nhỏ, nặng nề hắn cũng phân rõ. Phàm là không phải nhu nhược đến không thể liền Được Nhân, có hi vọng cuối cùng sẽ duỗi tay nắm lấy. Mà lại hắn cảm thấy thiếu niên này thâm tàng bất lộ —— có lẽ là chính hắn là có thể giải quyết vấn đề nhưng là chơi tính cùng một chỗ, muốn "Chơi một chút".

Hắn một bên dạng này tự nhủ một bên lão đạo đứng người lên, thờ ba câu chửi thề về sau đã hoàn toàn tiến vào trạng thái.

Bình thường hốt du Lạc thành những Thổ Tài Chủ đó thời điểm trạng thái.

Dạ Phong cùng một chỗ, hắn Phá Đạo Bào phản phật một vang, hai đồng đồng lửa hơi hơi tối sầm lại. Lưu lão đạo tướng mạo vốn là sinh được không xấu. Mặc dù không nói được sang trọng bức người, anh vĩ thẳng tắp, nhưng cũng coi là có chút khí độ. Giờ phút này hắn bởi vì khẩn trương mà sụ mặt, im lặng không lên tiếng hướng Kiếm Khách bên kia đi mấy bước, sáu người liền cảnh giác lên.

"Người muốn làm gì? Trờ về!"

"Chư vị anh hùng lại nghe ta một lời." Lưu lão đạo nói, "Tại hạ Động Huyền phái Hỗn Nguyên Tử."

Hắn nói câu nói này về sau lại đi về phía trước hai bước: "Tại cái này trên giang hồ cũng hơi có chút chút danh vọng. Hôm nay chuyện này, để Lão Đạo ta đến cùng chư vị anh hùng nói chuyện —— "

Cao quyền mắt nhỏ Kiếm Khách hơi khề cau mày: "Động Huyền phái?"

Hắn nhìn kỹ một chút Lưu lão nói: "Đạo thống Động Huyền phái?"

Lưu lão đạo vuốt râu cười một tiếng: "Ha ha, mặc dù không trùng, không khác nhau lắm vậy. Bản đạo cái này Động Huyền phái, chính là Lạc thành bên trong Động Huyền phái. Tu tập cũng là vô thượng Thiên Nhân truyền lại Huyền Môn Chính Pháp —— "

Kiểm Khách nghe xong lời này, vừa bức mình vừa buồn cười hừ một tiếng: "Nguyên lai là bức này Giang Hồ cận bã. Tiến thêm một bước, ta đoạn chân người."

Giờ phút này Lưu lão đạo cự ly này về rỗng điểm mắt địa phương chỉ kém hai bước. Hắn kiên trì lại nói: "Thiên Hạ Đạo Môn vốn là một nhà nha. Nhớ năm đó ta —— "

Lời nói đến đây, bỗng nhiên truyền đến phá không một tiếng rít gào vang. Lâm bên trong nguyên bản tối tăm, chỉ có hai đồng đồng lửa phát ra ánh sáng mờ nhạt, nhưng tại dạng này trong rừng rậm, cũng giống là bị chung quanh vụ khí đất hoang hấp thu. Giờ phút này nương theo cái này rít gào vang xuất hiện, là một đạo sáng như tuyết quang.

Một thanh Tế Kiếm cắm ở Lưu lão Đạo Thân Biên Địa bên trên. Chuôi kiếm vẫn rung động không ngừng, phát ra tiếng ông ông vang.

Lớn bông bùn đất cùng Khô Diệp vẩy ra đứng lên, Lưu lão đạo bị thoáng một cái dọa đến khẽ run rẩy, đặt mông ngồi dưới đất. cái này, ngược lại đúng lúc ngồi vào điểm này con người nhất bút địa phương.

Kiểm Khách khinh miệt liếc nhìn hắn một cái, lạnh hừ một tiếng: "Còn chưa rút!"

Lưu lão đạo nhìn xem kiếm kia, dùng cả tay chân trên mặt đất phui đi một hồi, chặt vật chạy về bên cạnh đồng lửa.

Tiêu Cục mọi người giờ phút này cũng không có tâm tư qua chế giễu hoặc là mỉa mai đối với ra đủ xấu "Sur đồ" —— bọn họ ánh mắt đều tập trung ở cái kia không biết từ chỗ nào bay tới trên thân kiếm.

Kiểm hình chế cùng Kiểm Khách nhóm trong tay giống như đúc, hiển nhiên cũng không phải là viện binh. Trên thân kiếm mặc một mảnh giấy, trang giấy thượng viết cực nhỏ chữ nhỏ, lộ vẻ "Phi kiếm truyền tin".

Vô luận chìm bỏ câu truyền tin còn là phi tiêu truyền tin đều là Giang Hồ Khách nhóm thường sử dụng thủ đoạn, phi kiếm cũng chưa chắc nhiều hiểm lạ. Nhưng cũng sợ là, không ai nhìn thấy phát ra chuôi kiếm này người. Chỉ ít tại Tiêu Cục mọi người kiến thức bên trong, công lực cỡ này, đã cao đến khó mà tưởng tượng nổi bước.

"Thành." Lý Vân Tâm tại âm tình bất định trong ngọn lửa cười cười, vỗ vỗ Lưu lão đạo cánh tay, "Người đến diễn xuất bộ phim. Ta cam đoan người ưa thích." ===== chú thích: Thoải mái, tục xưng "Thô bút". Cùng "Lối vẽ tỉ mỉ" đối xứng. Tranh Trung Quốc Kỹ Pháp tên. Thông qua ngắn gọn phóng túng phong cách viết cường điệu biểu hiện miêu tả đối tượng thái độ Phong Thần Họa Pháp. Thoải mái vẽ là Quốc Họa cơ bản biểu hiện hình thức, cùng Công Bút Họa tịnh xưng. Tề Bạch Thạch Danh Tác (tôm cũng là thoải mái vẽ. Từ Bi Hồng Bồn Mã cũng thế. Danh Tác (Thanh Minh Thượng Hà Đồ thuộc về nửa lối vẽ tỉ mỉ nửa thoải mái tác phẩm

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Giết đi

Mặc đạo bào Kiểm Khách đứng người lên, đem chuôi kiếm này trân trọng rút ra, gỡ xuống cấp trên giấy viết thư, triển khai. Cục nhanh quét mắt một vòng về sau, lại đưa cho một người khác.

Tựa hồ người này cũng không biết chữ.

Một người khác giương cánh tay tiếp nhận giấy viết thư cẩn thận duyệt một hồi, ngẩng đầu.

"Không cần đến." Hắn nói, "Đều giết đi."

"Ngô?" Mắt nhỏ cao quyền Kiểm Khách khẽ lắc đầu, thờ dài một hồi, "Thật là một cái chuyện phiền toái. Người này còn không ít."

Sau đó hắn rút kiếm đứng người lên, chuyển hướng vài chục bước bên ngoài Tiêu Cục mọi người.

Phía sau hắn năm người cũng đứng lên.

Vô hình khí thể cùng sát ý bỗng nhiên trong đêm tối khuếch tán ra đến, liền ngay cả phía sau bọn họ đồng lửa đều tựa hồ hơi hơi tối sầm lại, trở nên co rúm lại đứng lên.

"Thời điểm đến." Kiều Đoạn Hồng thấp giọng nói.

Hắn có thể Thần Ngự. Cứ việc cách xa nhau vài chục bước, quang tuyến cũng không sáng sủa, nhưng vị này Lão Giang Hồ nhãn quang không có phạm sai lầm. Lại nhìn thấy sáu người kia khí thể cùng thần sắc, hắn biết đối phương nổi sát tâm.

Nguyên nhân ngay tại ở này một phong phi kiếm truyền thư. Tuy nhiên hắn không rõ ràng cấp trên đến tột cùng viết những gì. Nhưng bây giờ hắn biết trừ cách đó không xa sáu vị cao thủ bên ngoài, tại một chỗ có lẽ còn có một vị siêu cấp cao thủ —— vượt qua hắn đối "Vô công" thứ này lý giải năng lực siêu cấp cao thủ.

Chính là vào lúc này trong lòng của hắn bỗng nhiên sinh ra một cái hoang đường suy nghĩ. . .

Có lẽ người kia không phải vô công gì cao thủ.

Có lẽ. . . Là một cái tu sĩ. . .

Loại kia cho tới nay chỉ tồn tại ở các phạm nhân Khẩu Nhĩ Tương Truyền bên trong, người bình thường cả đời đều khó gặp chánh thức tu sĩ. Hoặc là gọi "Tiên Nhân".

Nhưng tại đối mặt như vậy sinh từ thời khác, hắn có thể làm cũng chỉ là để cho mình dừng khí lại nhiều chút. Chỉ ít không thể ngoan ngoãn bị giết.

Thế là hắn lại lặp lại một lần: "Thời điểm đến. Chuẩn bị sẵn sàng."

Sau đó nhìn xem nữ nhi của mình, dùng quyết tuyệt ngữ khí nói: "Gia Hân. Một hồi ngươi đi theo bốn phúc đi. Lão Khách, Lão Lục, chúng ta phải cuốn lấy bọn họ. Lâm Từ mật, để bọn nhỏ đi ra ngoài là được."

Kiều Gia Hân cùng Kiều Tứ Phúc muốn nói chuyện. Nhưng Kiều Đoạn Hồng khề quát một tiếng: "Im miệng. Bây giờ không phải là các ngươi tùy hứng thời điểm. Nếu có người đi ra ngoài, đường vòng về vị thành, nói cho trong tiêu cực người mang lên Ngân Tệ lập tức đi, đời này đều đừng có lại xuất đầu lộ diện."

Hắn nhìn xem sáu người kia, lại quét mắt một vòng hắc ám âm trầm bóng cây: "Chuyện này khả năng cùng những người kia dính dáng đến."

Loại này hiếm thấy nghiêm khắc làm mọi người sững sờ. Kiều Tứ Phúc từ hắn trong giọng nói cảm nhận được sợ hãi, nhưng vẫn có nghi hoặc: "Thúc. . . Người nào?"

"Tu Hành Nhân."

Kiều Đoạn Hồng liếc liếc một chút "Độc không biết đại họa sắp trước mắt", đang cùng Lý Vân Tâm xì xào bàn tán Lưu lão nói, "chánh thức Tu Hành Nhân."

"

Hai nhóm người tại tối tăm trong ngọn lửa giăng co, cách xa nhau mười lăm bước.

Mắt nhỏ cao quyền Kiếm Khách tại khóe miệng lộ ra một tia trào phúng mỉm cười: "Làm gì. Không bằng ngươi ta đều tỉnh chút khí lực. Các ngươi những người này ở đây trong mắt ta giống như con kiến hôi. Thật động thủ, cũng đánh không lại ta một kiếm chi uy —— làm gì vùng vẫy giãy chết."

Kiều Đoạn Hồng theo dõi hắn trong tay Tê Kiếm không nói lời nào, nhưng một thân Tinh Khí Thần đã thúc đến đỉnh phong. Hắn hiểu được cái này cực có thể là chính mình cả đời ở trong trận chiến cuối cùng —— thế nhưng là hắn hiện tại liền ngay cả tại sao phải có một trận chiến này đều không làm rõ ràng.

Đến tại sao phải cướp bọn họ? Đến vì cái gì lại phải giết người?

Đây là mỗi người tâm lý đều muốn hiểu rõ vấn đề, nhưng không ai hỏi ra lời.

Thẳng đến bọn họ nghe thấy thiếu niên kia lấy một loại nhẹ nhàng lại nghi ngờ ngữ khí nói: "Thế nhưng là chư vị, các ngươi làm gì muốn giết chúng ta?"

Đã không ai có tâm tư lại đi chế giễu hắn "Ngu xuẩn" hoặc là "Ngây thơ" hoặc là "Mới sinh không sợ". Liền ngay cả Kiều Gia Hân cũng chỉ ở trong lòng thờ dài. Tiểu cô nương này cảm thấy rất khổ sở —— không nghĩ tới "Nhất kiến chung tình" chuyện này lần thứ nhất phát sinh trên người mình, đối Phương Cảnh Nhiên là một người như vậy.

Nhưng mà câu nói này vậy mà thật đánh phá trong rừng giương cung bạt kiếm bầu không khí. Mắt nhỏ cao quyền Kiếm Khách nguyên bản làm bộ muốn lao vào, nghe câu nói này, thần tình trên mặt lại phát sinh kỳ diệu biến hóa.

Nhìn có chút giống "Như trút được gánh nặng" .

Kiểm Khách dùng khử thể, cười lạnh một tiếng, dùng ngón tay đánh đánh trong lòng bàn tay Tề Kiêm, lấy đùa cột mục đích ánh sáng nhìn cách đó không xa mười mấy người: "Cũng là tốt, để cho các người làm mình bạch quý. Đến Âm Tào Địa Phủ, chớ có báo sai chúng ta sáu huynh đệ danh hào."

"Chúng ta sáu huynh đệ, chính là Hà Trung Lục Quý. Có nghe nói qua danh tự?"

Kiều Đoạn Hồng hơi sững sờ, sau đó nhú mày: "Hà Trung Lục Quý. . . Các người không phải đã sớm bị Hắc Đạo ứng kiên quyết tru sát? !"

"Thở ra. Muốn không phải chúng ta huynh đệ gặp quý nhân, có lẽ ngược lại là tình hình thực tế. Bây giờ a. . ." Kiểm Khách trong mắt lóe lên một tia hận ý, "Làm xong cái này việc sự tình, huynh đệ chúng ta liền muốn đi tìm hắc đem bút trưởng này tính toán cái mình bạch!"

"Ai, nghe tốt ngư bức bộ dáng." Thiếu niên kia ngả ngón thanh âm lại cực không hài hòa chen vào, "Cái gì Quý Nhân? Nghe các người tên lúc trước lẫn vào cũng không lớn tốt —— gọi Hắc Đạo ứng kiên quyết người nghe ngược lại là cái nhân vật. Ta đoán các người lúc trước là người gặp người hận nhân vật phản diện nhân vật, sau đó gây nên công phần bị vị kia Hắc Đạo lấy yêu cùng chính nghĩa tên tiêu diệt hết —— a a, sắp tiêu diệt hết, sau đó gặp được Quý Nhân. Đến là ai?"

Kiểm Khách vậy mà không có tức giận, ngược lại cười gằn: "Ha ha ha, nói đến đây Quý Nhân —— các người những này phạm phụ tục tử nhưng biết Lăng Hư Kiếm Phái?"

Tiêu Cục một hàng người đưa mắt nhìn nhau. Thực Lăng Hư Kiếm Phái danh tự cơ hồ mỗi người đều nghe nói qua —— cái nào Châu Phủ bên trong không có mấy cái "Lăng Hư Kiếm Phái" đâu? Chỉ là không biết được trong miệng hắc nói là cái nào.

Nhưng Lý Vân Tâm lập tức đập mấy lần bàn tay, thanh thúy tiếng vỗ tay ở trong màn đêm truyền ra thật xa: "Oa Nga, có phải hay không trong truyền thuyết bảy mươi hai Lưu Phái cái kia Lăng Hư Kiếm Phái? !"

Kiểm Khách cười ngạo nghễ: "Tính người có chút kiến thức."

Hắn nhắm hướng đông phương chấp tay một cái: "Này Quý Nhân chính là Lăng Hư Kiếm Phái tu sĩ, Tôn Hiệu Hoài Nam Tử, chính là Chương Môn tọa hạ Thân Truyền Đệ Tử, chính là nhập thể Lịch Kiếp đến —— các người nhưng biết cái gì là Lịch Kiếp?"

Tự nhiên không ai đáp lại hắn. Hắn liền phối hợp, thao thao bất tuyệt nói đến. Trên thực tế cái này người biết đến cũng không tính nhiều, hắn nói, Lý Vân Tâm đều nghe Xích Tùng Tử cùng Kháng Thương Tử nói qua.

Mặt, Kiểm Khách nói ra: ". . . Cho nên liền truyền huynh đệ chúng ta sáu người linh đan diệu dược. Chỉ ăn một khóa, liền công lực đại tăng. Nếu các người hôm nay vận khí tốt, đại khái còn có thể nhìn thấy Tiên Trưởng một mặt. Chỉ tiếc, Tiên Trưởng hôm nay có chuyện quan trọng khác không thể đến đây. . . Các người những người này a, liền cũng vô dụng."

"Như vậy thì là lịch Sát Kiếp." Lý Vân Tâm tại nghe xong hắn lời nói về sau nói, "Chỗ lấy các người cướp chúng ta, đem chúng ta giống heo Dương chạy tới nơi này, chờ các người vị tiên trưởng kia tới. Hắn đến, liền giết người. Ta nghĩ hắn đến giết rất nhiều người —— đại khái thủ hạ cũng không chỉ là chỉ có người nhóm sáu người, tại nơi khác còn có hắc khôi lỗ đi."

"Các người dạng này người vì hắn tìm người, sau đó hắn đến liền từng cái giết. Giết tới hắn phiền chán ngán cảm thấy Oa Nga giết người chuyện này thật sự là không thú vị ta vẫn là làm một cái yên tĩnh mỹ nam tử đi về sau. . . Coi như độ kiếp này. Đúng hay không?"

Lý Vân Tâm ngữ khí trở nên nghiêm túc lên.

Kiểm Khách có chút kinh dị xem hắn, cười lạnh: "Người tiểu tử này cũng biết đến không ít —— lai lịch ra sao?"

Đến thời khắc này, Tiêu Cục một đoàn người đại khái trở thành hoàn toàn Khán giả —— vừa rồi những đóng đó tại động thiên, Lưu Phái, Độ Kiếp loại hình thảo luận, liền ngay cả lớn nhất kiến thức rộng rãi Kiêu Đoạn Hồng cũng nghe được không hiểu ra sao.

Hắn dù sao không giống là Lưu lão đạo như thế "Tu Hành Nhân" —— liền ngay cả Lưu lão đạo đối rất nhiều Danh Môn Đại Phái chi tiết, kiêng kỵ cũng không hiểu biết.

Nhưng cũng không trở ngại hắn dần dần ý thức được. . .

Chính mình lại nhìn nhầm.

Đã từng bị hắn cho rằng là một cái "Không thông thế sự, ra về lão luyện trầm ổn thương nhân chi tử" Lý Vân Tâm, vậy mà thể hiện ra làm hắn kinh ngạc thủ đoạn.

Hắn không biết thiếu niên kia là làm sao làm được —— rõ ràng đã đến sống chết trước mắt, lại mấy câu liền làm sáu cái Sát Tinh lấy một loại quý dị lại điên cuồng huyền diệu tư thái, đem bọn hắn biết Tân Bí ngược lại sạch sẽ.

Sự tình không thích hợp. Đây là thiếu niên là làm thủ đoạn gì. Kiêu Đoạn Hồng ở trong lòng nghĩ, không phải vậy tuyệt đối không phải là bộ dáng như hiện tại. . . Thiếu niên này đến là ai? Nói như vậy chúng ta tới nay có thể cứu? !

Kiều Đoạn Hồng lại dò xét Lý Vân Tâm liếc một chút, ánh mắt rơi sau lưng hắn Lưu lão Đạo Thân bên trên.

Trong lòng của hắn nhảy một cái. Lưu lão Đạo Nhân hạ nhìn, giống như là đối một người. Không còn là sợ hãi rụt rè bộ dáng, mà lộ ra trấn định trầm ổn. Hắn ngồi xếp bằng trên mặt đất, hai mắt khép hờ, trong miệng nói lầm bầm, nhìn. . .

Vâng, Thực là hắn! Kiêu Đoạn Hồng nhất thời cảm thấy tâm lý chân chính, Triệt Địa an tâm xuống tới. Kể từ đó hết thấy đều có thể giải thích —— Lưu lão đạo thật đúng là thâm tàng bất lộ. Nhưng theo hắn biết xác thực có một ít Giang Hồ cao nhân liền ưa thích ra vẻ phóng đảng điên cuồng bộ dáng.

Vừa rồi kiếm khách kia nói cái gì Tu Hành Nhân Lịch Kiếp, có lẽ cái này Lưu lão đạo thật là một cái Tu Hành Nhân, cũng tại Lịch Kiếp đâu!

Lời giải thích này, dù sao cũng so "Thiếu niên kia trên thực tế là cái làm cho người kinh ngạc kinh thiên động địa thiên tài" tới hợp lý nhiều —— trên đời này nào có nhiều như vậy dị nhân, như thế nào lại trùng hợp bị chính mình gặp được!

Chính là tại lúc này, hắn lại trông thấy Lưu lão đạo khép tại trong tay áo tay phải nhô ra đến, bóp cái quyết.

Cơ hồ là cùng lúc đó, bên kia chính đang nói chuyện Kiếm Khách thanh âm đột nhiên trở nên cao vút: ". . . Nhưng biết huynh đệ chúng ta sáu người là ăn bao nhiêu đau khổ, mới có hôm nay kỹ nghệ? Nhớ ngày đó này Hắc Đạo muốn đem chúng ta đuổi tận giết tuyệt, chỉ làm chúng ta là con kiến hôi. Đến hôm nay ai là con kiến hôi? Còn có ai dám xem chúng ta không được sao? Các loại liệu đề ý đến các người cái này đơn sự tình, chúng ta liền trở lại trong sông qua —— nhất định phải gọi lúc trước đám người kia biết. . . Ha, ha, ha, chúng ta hôm nay cũng là trở nên nổi bật tại cái này trên giang hồ lập xuống danh hào —— "

Đến lúc này chẳng những là Kiêu Đoạn Hồng, liền ngay cả chậm chạp nhất người cũng phát hiện cái này sáu cái Kiếm Khách dị thường.

Bọn họ đã không còn lúc trước ngạo mạn lãnh khốc bộ dáng, mà chính là trở nên điên cuồng. Thật giống như mấy cái bị điên bụng lấy kiếm tại tự quyết định, không để ý chung quanh còn có người nào, là dạng gì trạng thái.

Từ sáu người như thế nào kết bạn, như thế nào học nghệ, như thế nào xông ra "Hà Trung Lục Quỷ" danh hào, lại đến làm qua cái gì sự tình, giết qua mấy người, như thế nào kết bạn Lăng Hư Kiếm Phái Hoài Nam Tử, như thế nào ăn Dược Hoàn, sau lại đi nơi nào —— hết thấy tung ra.

Lý Vân Tâm đã biết hắn muốn biết hết thấy.

Sau đó hắn ý thức được, chuyện này có thể có chút phiền phức.

Bởi vì hiện tại hắn hiểu rõ Xích Tùng Tử cùng Kháng Thương Tử thân phận.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Đầu ta :

Hai người không phải bọn họ nói tới ở phân tán Đạo Sĩ. Hai vị kia cũng là Lăng Hư Kiếm Phái người —— Chương Môn Thân Truyền thứ ba, Chương Tử Đệ Tử.

Lý Vân Tâm không có tâm tư gì qua cân nhắc đến tột cùng là "Chương Môn Thân Truyền Đệ Tử quá yếu" vẫn là "Phụ mẫu lưu lại trận pháp quá mạnh". Hắn chỉ biết là nguyên bản hắn coi là đã không có đầu đuôi sự tình, hiện tại lại mọc lan tràn ra khó khăn rắc rối tới.

Hai vị kia sư đệ còn sống, nghe có phần có thần thông. Một khi người kia phát giác hai vị sư huynh không có tin tức, hữu tâm đi thăm dò lời nói, có thể hay không thật tra được trên đầu mình?

Hắn còn chưa không mười phần hiểu biết "Người trong chốn thần tiên" thủ đoạn, không dám ngông cuồng ước đoán. Có thể đã đang hoài nghi, người kia tới nay không rảnh tới nơi này giết người "Độ Kiếp", hội không phải là qua điều tra sự kiện kia.

Thật đáng tiếc. Hắn vốn là dự định hiểu biết tường tình liền chạy đi. Nhưng bây giờ biết những sự tình này —— làm không tốt cái này sáu cái Kiếm Khách phía sau Chủ Tử "Hoài Nam Tử" hội phát giác ra dị dạng tới.

Việc quan hệ tính mạng mình a... Như thế nào cẩn thận đều không đủ.

Như vậy...

Sáu người này liền không thể lư.

(áo gấm Dạ Hành đồ) hiệu quả đã phát huy đến mạnh nhất. Dẫn đạo thiên địa linh khí Lưu lão đạo càng phát giác kinh hãi —— hắn cũng coi là có thể về ra Ý Cảnh tác phẩm đến "Cao thủ", nhưng hắn những vật kia cùng dưới mắt thứ này so sánh...

Tựa như là rác rưởi.

Trong trận pháp sáu người đã đã hoàn toàn bỏ lỡ tự mình, bị một loại nào đó cường đại tâm tình không chế.

Nhưng Lý Vân Tâm còn cảm thấy chưa đủ. Dù sao cũng là hắn vội vàng làm ra tới. Y theo phụ thân thuyết pháp, cái này (áo gấm Dạ Hành đồ) trận thành về sau hắn là sẽ để trong trận người mất tích bản tâm, cho dù qua cho hắn nhất đao, hắn cũng vẫn như cũ hồ đắm chìm trong Hư ảo vinh diệu bên trong không thể tự thoát ra được —— tuyệt không phải giống như bây giờ từ.

Cho nên vẫn phải muốn chút nhi khác biện pháp.

Nếu như muốn giết bọn hắn lời nói.

Kiều Đoạn Hồng đẩy ra vờn quanh tại bên cạnh mình người, đi đến Lý Vân Tâm cùng Lưu lão Đạo Thân một bên.

Hắn tiên triều Lưu lão đạo thật sâu làm cái vãi chào, lại hướng Lý Vân Tâm trịnh trọng gật đầu, sau đó nói: "Tại hạ có mắt như mù, một đường khinh mạn Tiên Trưởng, Tiên Trưởng chớ trách."

Hắn nhìn cũng không nhìn bên kia dật hưng thuyền bay, miệng lưỡi lưu loát sáu người, thần tình trên mặt bình tĩnh bình tĩnh, giống như đã đem chính mình thân gia tánh mạng đều giao cho hai vị này "Cao nhân".

Tiêu Cục chúng người đưa mắt nhìn nhau, nhưng rất nhanh chậm chạp nhất người cũng ý thức được bọn họ Tiêu Đầu tại sao phải làm như vậy —— này trước đó bị bọn họ khinh thị chế giễu một già một trẻ, vậy mà thật sự là thâm tàng bất lộ, làm ra hết thảy đều là có thâm ý.

"Xin hỏi Tiên Trưởng, hiện tại chúng ta nên như thế nào? Sáu người kia thế nhưng là bị chế trụ?" Kiều Đoạn Hồng tại hướng Lưu lão đạo nói chuyện.

Lưu lão đạo đương nhiên không có cách nào trả lời vấn đề này. Nhưng cũng may hắn diễn kỹ quá cứng, chỉ nhắc lên một chút mắt, se se sợi râu,

Nói: "Bản đạo đang thi pháp, không tiện nhiều lời. Hỏi ta này đồ nhi đi. Ta đã xem trận pháp này Quan Khiếu đều nói cho hắn nghe."

"Cũng không có." Lý Vân Tâm nói ra.

Hắn Ngữ Tốc rất nhanh, nhú mày, giống như là đang tự hỏi cái gì. Thực càng là hắn không muốn cho Kiều Đoạn Hồng tìm căn nguyên cứu cơ biết —— nói thí dụ như vì cái gì trên đường ngẫu nhiên gặp một thiếu niên giờ phút này liền có thể hiệp trợ một vị "Tiên Trưởng" tác pháp.

"Các ngươi hiện tại khác hành động thiếu suy nghĩ. Có thể nói chuyện có thể hơi đi lại, nhưng đừng nghĩ lấy chạy. Một khi các ngươi động tác lớn sáu người này bị kích thích, vẫn phải tỉnh táo lại. Hiện tại bọn hắn là cảm thấy hết thảy tất cả nằm trong lòng bàn tay, cho nên đang trang bức." Lý Vân Tâm quay đầu nhìn Kiều Đoạn Hồng, lại nhìn phía sau hắn mấy người, "Như vậy Kiều tiên sinh, các ngươi những người này, nếu như tại bọn họ tỉnh táo lại trong tích tắc phát động đánh bất ngờ, giết chết sáu người này khả năng lớn bao nhiêu?"

Kiều Đoạn Hồng hơi sững sờ. Thiếu niên này khẩu khí rất quen thuộc.

Cũng không phải nói như là quen thuộc một người nào đó, mà giống như là loại kia... Thói quen ra lệnh, qua chỉ đạo người khác làm việc loại kia giọng điệu.

Hắn ý thức được chính mình lúc trước đối với thiếu niên này thân phận phỏng đoán sai đến hoàn toàn. Vậy đại khái... Không phải cái gì đơn giản thương nhân nhà hải từ đi. Có lẽ là cái nào đó Cao Môn Đại Hộ công tử đây. Bất quá hắn cùng Lưu lão đạo lại là quan hệ như thế nào? Từ dưới mắt đến xem... Hai người tựa hồ sớm có ân ý.

Hắn vội vàng chấp tay một cái: "Không dám nhận, tại hạ là người thô hào, không dám xưng tiên sinh. Muốn nói đánh bất ngờ lời nói..."

Kiều Đoạn Hồng mặt hơi đỏ lên: "Sợ là... Một cái cũng không thành. Đại khái có thể thương tâm hai ba người. Nhưng công tử khả năng không rõ ràng lắm những sự tình này —— sáu người này đều xem như trên giang hồ Nhị Lưu Cao Thủ. Cũng là ngàn dặm chọn một nhân vật. Chúng ta những người này tuy nói..."

"Ừm, biết." Lý Vân Tâm cắt ngang hắn lời nói, "Này đến muốn cá biệt biện pháp."

Trên mặt hắn không có tâm tình gì ba động, bộ dạng này khiến Kiều Đoạn Hồng cảm thấy rất thụ thương. Hắn đương nhiên không có trông cậy vào như thế một thanh niên công tử mình bạch "Nhị Lưu Cao Thủ" ý vị như thế nào.

Truyền kỳ Chí Dị ở trong Hiệp Khách mỗi lần là đi tới đi lui vượt nóc băng tường, một cái "Nhất Lưu Cao Thủ" cũng chỉ là đầu đường cuối ngõ lưu truyền cổ sự ở trong làm vật làm nền nhân vật. Còn "Nhị Lưu Cao Thủ", bên ngoài được nhóm xem ra cũng là thật nghĩa xấu.

Có thể tình huống hiện thật là, một cái tư chất bình thường người từ khi còn bé bắt đầu luyện võ, được tài, ảm thực đều có người chuyên chuẩn bị, bái là "Danh Sư", học là thượng hạng pháp môn, đến trung niên thời điểm, khả năng cũng chỉ có thể sờ đến "Tam Lưu Cao Thủ" bên cạnh.

Muốn trở thành Nhị Lưu Cao Thủ trừ phải có hậu đãi hoàn cảnh, cơ duyên bên ngoài, còn muốn có Thiên Phú.

Về phần Nhất Lưu Cao Thủ... Đây quả nhiên là vận người không được một Long Phượng.

Kiều Đoạn Hồng tự cảm thấy mình tư chất còn có thể, còn nhỏ cũng coi như nỗ lực, trong nhà cũng coi như giàu có —— đến cái tuổi này miễn cưỡng xem như sờ đến Nhị Lưu Cao Thủ bên cạnh, đã có chút tự đắc.

Chỉ ít tại Lạc thành mấy nhà Bảo Tiêu bên trong, hần thân thủ là xếp hàng đầu.

Nhưng những vật này, hần cảm thấy thiếu niên này đại khái là không rõ ràng. Có lẽ thiếu niên kia Xuất Thân Cao Quý, từ nhỏ tu tập là pháp thuật loại hình đồ chơi, không có hứng thú luyện võ.

Trong thành Cao Môn Đại Hộ phần lớn như vậy —— mộ Tiên hướng đạo, rất ưa thích học người trong tu hành "Đả tọa thổ nạp". Tuy nhiên cũng không đúng phương pháp chỉ tính học đòi văn vẻ, nhưng đối với rèn luyện lực khí kỹ nghệ, từ trước đến nay không chú ý.

Hần cũng chỉ đến lại chấp tay, dùng ánh mắt còn lại chú ý đến Lưu lão đạo phản ứng, thử thăm dò hỏi: "Đây... Chúng ta còn có cái gì có thể giúp được một tay?"

Lưu lão đạo cao thâm mặt trầm không nói lời nào, Lý Vân Tâm ngẫm lại: "Ta ngược lại thật ra có cái biện pháp ——"

Lời nói này một nửa.

Trong rừng Phong bỗng nhiên lớn.

Nguyên bản là có Phong. Mùa Xuân gió lớn, cho dù tại là như thế này rừng già rậm rạp bên trong, cũng y nguyên có gió nhẹ.

Nhưng gió này tới cổ quái —— có ý lạnh âm u.

Phong cơ hồ là dán đất trồng cuốn lại, tại mỗi người bên người đều quấn một vòng. Hai đồng đồng lửa cùng nhau tới sầm lại, lá cây hoa hoa tác hưởng.

Lưu lão đạo sợi râu bị thổi làm cuốn ngược đi lên, nhưng hần không tâm tư để ý tới chuyện này. Bởi vì ngay tại Phong Khởi một sát na này hần chợt phát hiện trong trận pháp linh khí lưu hỗn loạn.

Thế là còn tại thao thao bất tuyệt sáu cái Kiếm Khách chần chờ chậm dần Ngự Túc, sau đó lẫn nhau nhìn xem, lúng túng im lặng.

Sau một khắc, cái này sáu cái thoát khỏi trận pháp khổng chế Sát Tinh rốt cục ý thức được sự tình là lạ. Cao quyền mắt nhỏ Kiếm Khách nhú mày: "Có cao nhân —— trước giết bọn hần!"

Cơ hồ là cùng lúc đó, một cái lạnh lạnh thể lương nhưng lại như có như không thanh âm cùng với này trận âm phong tại mỗi người vang lên bên tai ——

"Ta bị chết thật thâm cái nào ——"

Kiếm Khách sắp phát động thể công bởi vì thanh âm này lần nữa đình trệ.

Lưu lão đạo tròn tròn con mắt, bờ môi hơi hơi phát run.

Kiều Đoạn Hồng cùng Tiêu Cục người liên can mờ mịt nhìn bốn phía, ý đồ biết rõ rằng đến là không phải mình nghe lầm.

Lý Vân Tâm thở dài.

Quý Phiến kinh điển mở màn.

Như vậy câu tiếp theo đại khái là...

"Đem đầu ta trả lại cho ta a..."

Cái này tiếng thứ hai tại bóng đêm cùng trong rừng rậm vang lên thời điểm, liền ngay cả lãnh khốc nhất cái kia Kiếm Khách kiếm trong tay lưỡi đao cũng bắt đầu hơi hơi phát run.

Tại dạng này thế giới, cho dù lại kiến thức rộng rãi người —— đương nhiên không bao gồm những chánh thức đó Tu Hành Giả —— cũng không cách nào nhi giống Lý Vân Tâm thời đại kia, bị nhiều như vậy tin tức oanh tạc. Lý Vân Tâm có thể biết Nữ Quỷ ra sân một hai ba bước phương pháp biết trong truyền thuyết trong sông có thủy quái Hải Lý có Long Vương lòng đất có Diêm La trên trời có Kim Tiên, biết Hoàng Đế sinh hoạt là cái dạng gì Đại Quan sinh hoạt là cái dạng gì nhà giàu sang sinh hoạt là cái dạng gì.

Hần thậm chí có thể sinh ra thăm mỹ một nhọc tĩ như đang nghe nữ quỷ này hai câu nói về sau trong lòng nghĩ ——

A, lại là cái này phương pháp a.

Cho nên dù là hấn kinh ngạc tại "Ta rốt cục muốn ở cái thế giới này lần thứ nhất nhìn thấy chân quý" thời điểm, trong lòng hoảng sợ cũng là xa xa nhỏ cho người khác.

Đợi thêm đến...

Nữ quý này lấy một loại cực kinh điển phương thức hiện thân ——

Một cái bạch y nữ nhân bùng hai tay, từ một lùm thấp bụi cây chân sau bước lướt nhẹ đi tới. Trên người có mảng lớn vết máu, càng không ngừng tại hướng mặt đất tích. Nhưng nàng đầu không có ở trên người —— chỗ cổ to bằng miệng chén một cái vết thương, có thể thấy được xương cốt gốc rạ cùng khí quản, mạch máu.

Đầu nàng trên mặt đất. Liền trước người bốn năm bước xa, đảo quanh lần. Hai cái mắt vẫn là mở ra, cong vẹo nhìn đằng sau thân thể.

Thế là thân thể này liền theo nhấp nhô đầu, đứng đưa đi về phía trước, vừa đi một bên phát ra thê lương ai oán la lên ——

"Đem đầu ta, trả lại cho ta a..."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Rất thơm :

Trong bóng đêm một đầu Tiểu Hắc con lừa dọc theo đường đi tới, trên lưng lừa ngồi một cái thanh tú động lòng người cô nương, phía trước một cái chải song búi tóc nha hoàn vác lấy lam nát Bạch Hoa gói nhỏ, trong tay dẫn theo một ngọn đèn lồng.

Cái này Hắc Lư bị nuôi nấng đến vô cùng tốt, một bộ da lông bóng loáng sáng loáng. Bước đi thời điểm Nam Kinh ba góc lên đến, trước ngực hai cái chuông đồng nhỏ đĩnh linh linh rung động, ở trong màn đêm truyền đi thật xa.

Đi đến một mảnh dốc thoải dưới, Tiểu Nha Hoàn đá thử gì, cau mày nhẹ nhàng nha một tiếng.

Nàng ăn mặc một đôi vải mỏng giầy, đá đồ, vật nhưng lại nhọn vừa cứng, đâm thương nàng chân. Nha hoàn nhủ lại thanh tú lông mày nhỏ nhắn đem đèn lồng hạ thấp chút chiếu chiếu, phát hiện đó là một thanh đao. Nàng lại hướng nơi xa nhìn xem, xoay mặt đối trên lưng lừa ngồi người nói: "Ai nha tiểu thư, người nhìn!"

Đèn lồng ánh sáng chiếu sáng chung quanh bên này khu vực. Thế là nhìn thấy mặt đất tàn mát bình khí, còn có bị thiêu hủy xe ngựa Cốt Giá. Máy chiếc xe con gẹo tựa ở dốc thoải bên trên, cỏ tươi đều đã đốt cháy khét mảng lớn.

Ngồi tại trên lưng lừa thiếu nữ nghiêng đầu hướng mặt đất nhìn một cái, đưa tay che lại chính mình miệng: "Ai nha."

Nàng có một đôi đen bóng sáng mắt to, gương mặt trắng nõn, ở trong màn đêm giống như là có thể tràn ra thanh huy tới. Một đôi tay nhỏ và dài tinh tế, chính là một đôi không ra khuê môn tiểu thư khuê các tay. Nhưng nàng một đầu Thanh Tì lại chải lũng ở sau ót, chỉ cầm một chi tiểu Mộc trâm —— cái này cách ăn mặc ngược lại không giống như là một cái Đại Tiểu Thư.

"Đây là... Đây là..." Trên lưng lừa tiểu thư té thanh té khí nói, "Đây là gặp được cường đạo a?"

Nha hoàn hé miệng ngấm lại, chặc chặc gật đầu: "Chắc là."

Trên lưng lừa tiểu thư dùng một cái khác tinh tế tay che ở ngực, lông mày nhỏ nhắn nhìn lại đến: "Đây chẳng phải là chết thật nhiều người."

Nha hoàn khoát tay: "Không không không, tiểu thư người nhìn, mặt đất chỉ có bình khí không có vết máu, có lẽ người còn rất tốt đây."

"Còn không có gặp qua loại sự tình này đâu, muốn đi xem." Tiểu thư liếc một cái nơi xa này một rừng cây —— cao lớn cây cối ở trong màn đêm nổi thành một mảnh, thật giống như vô số mộng mộng Đồng Đồng, cao Đại Yêu Ma, tại trong gió đêm phát ra vang lên sần sật.

Tiểu Nha Hoàn buồn rầu thở dài, ngẩng mặt lên nhìn trên lưng lừa cô nương, đếm lấy ngón tay: "Ài, tiểu thư nha. Trước mấy ngày người nói chưa có xem

Hầu Hí, chúng ta chạy hai ngày nhìn Hầu Hí. Ngươi còn nói chưa từng nghe qua Thuyết Thư, chúng ta tại Trà Quán nghe bọn hán nói một ngày rười (Long Vương truyền). Hôm trước ngươi còn nói muốn ăn nói bữa bánh, chúng ta liền lại tại huy thành các loại một ngày Hồ Thương. Có thể là tiểu thư nha, ngươi còn muốn qua vị thành nhìn đèn màu tiết nha, chúng ta muốn không đuổi kịp a."

Tiểu thư khó xử nghĩ một lát, thở dài: "Thế nhưng là rất thơm nha."

Nha hoàn mở to hai mắt: "Ủm?"

"Hương bên kia qua, có rất hương vị đạo a." Tiểu thư nhẹ vỗ một cái Mao Lư cái mông, Tiểu Hắc con lừa liền cộc cộc nhỏ hướng ven đường đất hoang bên trong đi mấy bước.

Tại là tiểu thư rút ra sạt sật cái mũi, nâng lên nhỏ và dài tổ thủ hướng nơi xa trong rừng cây nhất chỉ: "Cũng là bên kia, mùi thơm hương bên kia qua."

Nha hoàn buồn rầu xoa xoa trên đầu búi tóc: "Tiểu thư a..."

"Đi xem một chút nha." Tiểu thư mỉm cười, lộ ra một thanh tinh mịn tuyết răng trắng.

Tiểu Nha Hoàn không lay chuyển được Tiểu Chủ Tử, đành phải dẫn theo đèn lồng đi vào Hoang trong bụi cỏ.

Tối như mực trên vùng quê hai người một con lừa, phía trước một điểm như đậu ánh đèn. Tinh tế thân ảnh tại gần một người cao điển trong cỏ ghé qua, xen lẫn Tiểu Nha Hoàn phản nản thanh âm: "Sớm biết ta liền cùng Lão Gia mật báo qua."

Nàng một bên gầy đầy lấy cỏ hoang một bên nói liên miên lái nhai Địa Số rồi: "Còn tưởng rằng cùng tiểu thư vụng trộm chạy đến sẽ có ăn ngon, chơi vui đây. Kết quả đây, tiểu thư ưa thích đều là chút ta đã sớm nhảm chán. Muốn ta nói nha, tiểu thư nha, ngươi không thể bộ dạng này, đông chạy trốn, tây đạo chơi. Chơi vui đồ, vật Kinh Đô nhiều nhất a, bằng không đâu, chúng ta liền hướng cuộn cuộn dương bên kia qua, ta nghe nói bên kia ——"

Tiểu thư cũng không khí không buồn. Thực nhìn, nha hoàn lời nói nàng một câu đều không nghe lọt tai —— nàng trừng mắt một đôi mắt to tại hướng trong rừng một bên nhìn.

Hai người đi hai phút đồng hồ, nha hoàn bỗng nhiên bị vấp cái lão đào.

Lần này nàng hướng mặt đất nhìn một chút, tựa như một con mèo nhảy dựng lên: "Ai nha ta giày!"

Dưới ánh đèn, xanh mảnh đoạn hoa mặt gầy thêu đã ô nhất đại khối. Biến thành màu đen máu, nửa có làm hay không, sền sệt dán tại giày trên mặt.

Một người nam nhân thi thể té nhào vào trong bụi cỏ, trong tay nắm một nửa nhánh cây. Máu từ hán trên cổ chảy ra —— nơi cổ họng rộng chừng một ngón tay vết thương, cắt đến chính chính tề tề.

Trông thấy tình cảnh này tiểu thư cũng giật mình. Nàng lại nhẹ nhàng che miệng lại: "A..., hôm qua mới mua giày đây."

Sau đó lại nhìn xem thi thể kia: "Ngươi nhìn, ta nói sẽ chết người nha."

Tiểu Nha Hoàn vẻ mặt đau khổ, trong thanh âm mau mạp theo giọng nghẹn ngào: "Tiểu thư nha, chúng ta trở về đi —— phía trước nhất định còn có tốt nhiều a!"

Trên lưng lừa cô nương hướng trong rừng cây nhìn một cái, hé miệng cười một tiếng: "Ta nhanh nghe thấy hán. Tìm tiếp nhìn."

Thế là một chủ một bộc lần theo một chút mùi máu tanh, tại ngang eo sâu trong cỏ hoang tiếp tục hướng trong rừng cây đi.

Tiểu Hắc con lừa trước ngực đồng linh đình linh linh vang, lại ở trong màn đêm truyền đi thật xa.

※※※※※※※

Lý Vân Tâm nín hơi, đẩy ra trước mặt một lùm cành lá, nhìn thấy cầm kiếm Kiếm Khách. Cái này một vị thân thù không có lần trước hai vị kia cao minh. Cũng không phải là vền vền Chi Kiếm thuật, còn có sử dụng Phù Lục thủ đoạn.

Xích Tùng Tử cùng Kháng Thương Tử đều có thể tại Khí Hải bị phong về sau sử dụng Phù Lục. Tại những vật kia bị hán thiết kế hủy đi trước đó chúng nó phát huy tác dụng cực lớn —— bao quát nhưng không giới hạn trong truy tung, ẩn nặc, khôi phục thể lực.

Dưới mắt Kiếm Khách liền không có hai vị kia cao minh như vậy. Bọn họ sáu người chia ra lục lộ giết người, đối với mình có chút tự tin. Nhưng Lý Vân Tâm cũng tương tự rất tự tin.

Hắn cho là có người phân tán truy binh chú ý lực có thể khiến hắn lấy thông dong đào tẩu, có thể giờ phút này Tiêu Cục người tựa hồ lại mang đến cho hắn một chút phiền toái.

Một nam một nữ hốt hoảng trốn đến cái phương hướng này, thoát nhìn là Kiều Gia Hân cùng Kiều Tứ Phúc. Trong rừng rất tối, chỉ có từ cành lá khe hở bên trong phóng xuống đến nhỏ vụn ánh trắng, gần như có thể không đáng kể. Nhưng Kiều Gia Hân trên thân đặc thù thiếu nữ mùi vị cùng tinh tế hình dáng khiến Lý Vân Tâm nhận ra nàng.

Hai người đã tận lực chậm dần động tác, thả nhẹ hô hấp, được không dẫn tới người. Nhưng truy bình nhìn so với bọn hắn càng thêm tinh đến đạo này —— Kiếm Khách lúc này khoảng cách Lý Văn Tâm tuy nhiên một bước xa, cước bộ kiên định nhẹ nhàng linh hoạt hướng hai người tiếp cận. Lý Văn Tâm đoán chừng Kiếm Khách lại ở khoảng cách song phương năm bước thời điểm bạo khởi nhất kích ---- -- -- khắc đồng hồ trước đó hắn gặp qua Kiếm Khách như thế giết người. Năm bước bên trong, Tề Kiếm nhanh đến mức giống như là một đạo thiểm điện. Hắn thấy rõ ý đồ đối phương, động tác, nhưng không có linh lực chèo chống thân thể lại không thể ứng phó được đến.

Cũng may hắn từ nhỏ luyện Thủy Vân kinh. Nói đến Bể Khí giấu kín công phu còn tính là thuận buồm xuôi gió. Không phải vậy hắn đại khái chết sớm tại này hai cái Đạo Sĩ trong tay, không sống tới lúc này.

Hắn hướng bốn phía nhìn xem, hy vọng có thể tìm tới chút vật gì, nhưng không thu hoạch được gì.

Hắn là... Là có người nào tại phụ cận đi.

Không phải vậy vừa rồi này Nữ Quỷ là chuyện gì xảy ra.

Nữ Quỷ vừa hiện thân, bên cạnh đồng lứa người đều hoảng sợ kêu to một tiếng. Liền thừa dịp Nữ Quỷ hướng Kiếm Khách phương hướng qua, bọn họ trong lúc nhất thời loạn lòng người thời điểm, Tiêu Cục người trốn bán sống bán chết. Vốn cho rằng này Lệ Quỷ có thể ngăn trở bọn họ một ngăn trở, thậm chí thanh kiếm khách dọa lùi, giết chết.

Nào biết được cuối cùng chỉ là Nhất Kiếm, này Nữ Quỷ liền biến mất không thấy gì nữa.

Nếu không phải Lý Văn Tâm làm qua cùng loại sự tình, hắn cơ hồ muốn hoài nghi đó là cái gì người dùng Họa Đạo Hư Cảnh thủ đoạn, giống lúc trước hắn lấy ra dọa người.

Nhưng đến lúc này, Tiêu Cục người đã chết mấy cái, này "Cao nhân" còn chưa xuất hiện.

Kiếm Khách đã cách hai người bảy bước xa.

Lúc này Kiều Gia Hân cùng Kiều Tứ Phúc lại coi là đã tạm thời an toàn, thấp giọng nói chuyện lên, hồn nhiên không biết chính mình đã thành con mồi.

Nhưng cũng may chính là lần này đối thoại cứu bọn họ nhất mệnh.

Bởi vì Lý Văn Tâm nghe được Kiều đại tiểu thư thấp giọng nói là ——

"Tứ Ca, người nói phụ thân bọn họ chạy đi sao?"

Kiều Tứ Phúc đại khái không tâm tư trả lời nàng, hoặc là dứt khoát không biết nên nói cái gì cho phải.

Thế là Kiều Gia Hân lại nói một mình tựa như nói: "Không biết hắn thế nào... Hi vọng hắn cũng chạy đi."

Lý Văn Tâm ở trong lòng thờ dài.

Nhìn lúc trước hắn làm những sự tình kia làm chính mình hình tượng tại cô nương này tâm lý một lần nữa chuyển biến tới. Cái này tựa hồ là trên thế giới này, trừ cha mẹ mình bên ngoài, cái thứ nhất đối với hắn biểu lộ ra thẳng thắn lại không có không có lý do cảm người.

Cho nên chuyện này... Rất phiền phức a.

Nếu như không có nghe nói như thế, hắn đại khái có thể khê cần môi quyết tâm, để Kiếm Khách đem hai người giết, đi, hắn lại lặng lẽ thôi lui.

Nhưng đến lúc này, hắn cảm thấy mình đại khái không có cách nào làm như vậy.

Đây cũng không phải đạo nghĩa, đồng tình tâm loại hình vấn đề. Mà là bởi vì nếu như cô nương này nếu như đang nói loại lời này về sau lập tức ở trước mặt hắn bị giết chết...

Hắn hội suy nghĩ không thông suốt a.

Dạ Phong lại lên, trong rừng lá cây hoa hoa tác hưởng. Lý Văn Tâm từ trong tay áo lấy ra hắc bút.

Khoản này cùng hắn mười năm gần đây, đầu bút lông vẫn như cũ nhọn tròn Tề Kiện, có thể thấy được cũng vật phi phàm. Nhưng đối với hắn mà nói cũng chỉ là dùng tốt mà thôi, thậm chí thoạt nhìn không có hắn thời đại kia một nhánh hai mươi lăm khối loại kia đào bảo hàng xinh đẹp.

Giống vừa rồi loại kia vẽ trợn hắn hiện tại không có cách nào lấy ra, nhưng cũng còn có thể dọa một chút người. Làm một cái Họa Sư trọng yếu nhất tố dưỡng cũng là giới về quan sát, may mà vô luận kiếp trước vẫn là kiếp này hắn đều là một cái ưa thích nhìn chăm chăm một sự vật hoặc là người gần người gia hỏa.

Ngươi trước phải thấy rõ hắn Tinh Khí Thần. Ngươi phải xem đến hắn hoặc nàng hoặc trong cơ thể nó linh khí lưu chuyển. Cái gọi là Đại Đạo Vô Hình, thiên địa có linh —— cho dù là một cái bàn, thể nội cũng có linh lực.

Xem xét cho hần bản nguyên, sau đó lấy giấy bút vẽ tranh, liền cùng ý hần chí Thần Hồn có thiên ti vạn lữ liên hệ, đến cái hư ảnh nhi đi ra. Tại phụ mẫu trong miệng, cái này quả thật là các họa sĩ lớn nhất cơ bản nhất nhập môn thủ đoạn, nhưng mà đến cái này Thế Tục ở giữa, cũng đã là cao minh có phải hay không thần tiên pháp môn.

Lúc trước hần vẽ Cửu Công Tử hình ảnh, thế là Cửu Công Tử có cảm thấy, chạy tới hiểu biết quanh hần.

Hiện nay hần phải cứu Kiều Gia Hân, liền phải dùng cái này nữa biện pháp.

Luyện vài chục năm thủ pháp, cơ hồ là một hơi ở giữa là được. Trang giấy tại ông tay áo bên trong cất giấu, cổ tay chuyển một cái, ngón tay gầy gầy đặt được tàn ảnh, một cái tiêu nhân sôi nổi trên giấy.

Kiểm Khách lại bước ra một bước, khoảng cách Kiều Gia Hân cùng Kiều Tứ Phúc chỉ có sáu bước xa.

===== của của mọi người khen thưởng, ta tranh thủ thượng đề cử về sau mỗi ngày càng 4000 chữ!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chết

Kiều Tứ Phúc trong lúc vô tình hướng (về) sau nhìn một chút. Bản ý là dự định nhìn một cái có hay không truy binh, kết quả là đạt được ước muốn.

Một sợi ánh trắng chính xuyên thấu qua Lâm Diệp khe hở chiếu xuống, soi sáng Kiểm Khách Tề Kiểm bên trên.

Hần quang chợt hiện.

"Chạy!" Hần vô ý thức quát một tiếng, kéo Kiều Gia Hân tay trốn bán sống bán chết.

Nhưng Kiểm Khách kiểm, so với hần phản ứng càng thêm cấp tốc. Tiếng hừ lạnh cùng kiểm nhận tiếng xé gió đồng thời truyền đến. Chỉ một cái nháy mắt, Kiểm Khách liền vượt qua sáu bước cự ly xa, như một cái Thương Ưng mãnh liệt bỏ nhào qua, mũi kiếm thẳng điểm Kiều Tứ Phúc vì trí hiểm yếu.

Nhưng dù sao cũng là kém một bước. Kiều Tứ Phúc tránh một lần thân thể, cái cổ tránh đi kiếm này lưỡi đao, đem vai trái đưa lên. Huyết quang bắn ra —— cái này nhìn nhẹ nhàng phiêu dật Nhất Kiếm lực đạo cũng rất đủ, lúc này phé bỏ hần một đầu cánh tay.

Nhưng Kiểm Khách đã lần đến hai người trong vòng ba bước. Tề Kiểm như cùng một cái du lịch như rắn thuận thế mà lên, lại lấy hần vì trí hiểm yếu.

Kiều Tứ Phúc khư thế đã già, không có cách nào phát lực né tránh.

Kiều Gia Hân biết cái này là sinh tử tồn vong trước mắt, liều sức mạnh hướng Kiểm Khách trong ngực đụng tới, muốn đụng nghiêng một kiếm này.

Kiểm Khách tự nhiên nghĩ không ra thiếu nữ này sẽ có dạng này dũng khí, thật bị nàng mang lệch một bước, kiếm phong mất chính xác.

Kiều Tứ Phúc né qua một kiếm này, thân thể nghiêng nghiêng ngã về phía sau ——

Chính đổ vào một đoạn nhô lên Lão Căn chạc cây bên trên. Lớn bằng ngón cái khô cằn thân cành từ sau trung tâm xuyên thấu qua, từ ở ngực lộ ra tới. Nhưng không xuyên thấu y phục, ở trước ngực chống lên một cái lều nhỏ, rất nhanh bị máu tươi thẩm thấu.

"Xúi quẩy." Kiểm Khách lạnh hừ một tiếng, tựa hồ đối với lần này thất thủ cảm thấy rất không thoải mái. Nhưng cái này không sao —— hần đã dùng một cái tay kèm ở Kiều Gia Hân cánh tay.

Thiếu nữ trong đêm tối ý đồ phản kháng, nhưng mà nàng thủ đoạn cùng kiếm này khách so ra không đáng giá nhắc tới. Kiểm Khách ống tay áo chắn động, kiếm phong quay lại, đâm thẳng Kiều Gia Hân vì trí hiểm yếu.

Ngay tại cái này ngay miệng, hần nghe thấy một thanh âm: "Lưu người."

Thanh âm nghiêm khắc ngắn ngủi, tại lá cây tiếng xào xạc bên trong có vẻ hơi sai lệch, nhưng cũng không trở ngại hần nghe được rõ ràng.

Kiểm Khách dùng ánh mắt còn lại liếc liếc một chút, kinh ngạc phát hiện cách mình hai bước bên ngoài, một khóa cây thấp về sau, đứng đấy một người.

"Đại ca?" Hắn nhủ mày, cảm thấy có chút kinh ngạc.

Cao quyền mắt nhỏ Kiểm Khách lúc này đứng tại cách đó không xa, giống như lộ ra ánh trắng. Bởi vì hắn nhìn có chút tăng sáng, bằng thêm mấy phần Tiên Khí. Thanh âm hắn nghe có chút lạ lẫm, nhưng Kiểm Khách không có có mơ tưởng —— này dù sao cũng là hắn mười mấy năm qua quen thuộc nhất người.

Huống chỉ nhìn cũng xác thực rất quen thuộc.

Cao quyền mắt nhỏ Kiểm Khách nói một câu gì, nhưng nghe được không rõ ràng.

Thế là hắn một tay chế trụ Kiều Gia Hân, một bên hướng chạy đi đâu một bước. Cái kia vị đại ca đứng dưới tàng cây không nhúc nhích,

Thoạt nhìn như là có chút hành động bất tiện, hắn sợ là thụ thương.

Một bước này bước ra qua, thấy rõ ràng.

Hắn phát hiện vấn đề —— cái kia vị đại ca nhìn có chút trong suốt. Tựa như là. . .

Trước đó xuất hiện tên nữ quý đó.

Trong lòng báo động nảy sinh, vô ý thức rút lui thân thể huy kiếm trở về thủ. Điểm này cảnh giác cứu hắn một lần —— hắn nhìn thấy giấu ở bên cạnh mình bụi cây thấp bên trong người kia.

Một cái thiếu niên áo trắng cầm trong tay một cây to bằng cánh tay trẻ con nhánh cây, chính ra về muộn đêm. Góc độ tuyến rất xảo trá, cách mình cũng đủ gần, nếu như hắn tiến thêm một bước về phía trước, suýt nữa liền nói.

Nhưng động tác dù sao quá chậm —— chậm đến tốt giống như bất động.

Kiểm Khách xùy cười một tiếng: "Ánh sáng đom đóm, không biết tự lượng sức mình."

Lui về sau nữa, Nhất Kiếm đã đâm qua.

Đúng vào lúc này trong lòng của hắn bỗng nhiên ý thức được thiếu niên này nhìn cũng có cái gì không đúng. . .

Hắn làm sao cũng là sương mù mông lung, giống một cái hư ảnh.

Lui ra phía sau một bước an tâm. Ngay tại gầy cùng mặt đất tiếp xúc trong tích tắc, một cỗ tê tâm liệt phế kịch liệt đau nhức đột nhiên từ truyền đến!

Có đồ vật gì —— có lẽ là còn có nhánh chạc cây nha thụ nhánh, cắm đi vào.

Có lẽ trên đùi trên cánh tay trên lưng chống cự nhất đao, hắn đều có thể nhịn đau làm ra phản kích. Nhưng loại địa phương này bị thương, lớn như thế sáng tạo —— tùy theo mà đến trả có cự đại Tâm Lý Trùng Kích.

Tâm tình rất phức tạp cùng kịch liệt đau đớn trong nháy mắt đánh Kiểm Khách ý chí, hắn tựa như là một cái lớn nhất kinh hoàng nhất người bình thường hất ra Kiều Gia Hân, một bên thủ hướng phía trước cắt bước thoát khỏi vật kia, một bên dùng trong tay Tế Kiếm không có kết cấu gì hướng sau lưng vung vẩy —— hắn thậm chí không dám xoay người đi nhìn người tập kích kia đến tại vị trí nào.

Bởi vì quá đau.

Có thể Lý Vân Tâm đã từ sau lưng của hắn đứng người lên, hai tay kẹp chặt này một cây thô nhánh cây, lại dùng lực hướng phía trước đâm một cái, xông hai bước.

Bởi vì hắn động tác, Kiểm Khách trọng tâm mất cân bằng, một đầu mới ngã xuống đất. Tê tâm liệt phế kêu thảm chỉ phát ra nửa tiếng liền im bật mà dừng —— dài năm thước nhánh cây cắm đi vào hai thước, Kiểm Khách đã hoàn toàn đoạn tuyệt sinh cơ.

Lý Vân Tâm buông tay ra bên trong nhánh cây vỗ vỗ tay. Mà cách đó không xa hai cái hư ảnh cũng trong gió chậm rãi tiêu tán, hai mảnh giấy Tuyên Thành phiêu phiêu dang dang rơi xuống, rất nhanh hóa thành tro bụi.

"Đi mau, khả năng có người muốn tới." Lý Vân Tâm đối ngồi yên ở trên mặt đất Kiều Gia Hân vờn tay.

Kiều đại tiểu thư tròn tròn con mắt nhìn xem bên trên thi thể, lại nhìn xem Lý Vân Tâm, cảm thấy mình trên mặt nhiều hai đoàn lửa.

"Người, người, người làm sao. . . Người. . ."

Nàng có thật nhiều vấn đề muốn hỏi. Nói thí dụ như người tại sao lại ở chỗ này người làm sao làm ra hai bóng người nhân huynh giết thế nào hắn —— người làm sao đâm loại địa phương kia. . .

Đáng tiếc thiếu niên này mang cho nàng một đợt lại một đợt "Ngoài ý muốn" thực sự quá nhiều, đến mức nàng không biết nên hỏi thế nào xuất khẩu.

Nhưng nàng đến cũng không phải mềm yếu do dự tính tình. Quay đầu nhìn một chút ngã trên mặt đất Kiều Tứ Phúc, cắn răng một cái đem giữ chặt Lý Vân Tâm tay, mượn lực đứng lên.

"Tốt, cùng tốt ta. Lại sợ cũng đừng kêu. Chúng ta có thể đi ra ngoài." Lý Vân Tâm nói xong trùn xuống thân thể, tiến vào trong rừng rậm.

Kiều Gia Hân mím chặt môi, đi theo sát.

Thiếu niên thanh âm nói chuyện không lớn, nhưng nghe lại làm nàng an tâm.

Càng tại kinh lịch vừa rồi như thế sinh sau khi chết, nàng cảm thấy càng thêm an tâm.

Lý Vân Tâm biết còn sẽ có người đuổi theo, còn có thể là tương đối khó quản một cái kia.

Hắn đã sớm biết bị người "Vẽ" cảm giác. Cái loại cảm giác này tương đương kỳ dị, là hắn kiếp trước chỗ chưa từng trải nghiệm qua.

"Giác Quan Thứ Sáu", dĩ thường mãnh liệt "Giác Quan Thứ Sáu", đại khái cũng là loại cảm giác này. Liên giống với tại một gian yên tĩnh trong phòng chột nghe một cái thanh âm rất nhỏ gọi người một tiếng, sau đó trong lòng người cảm nhận được một loại nào đó triệu hoán —— một chỗ phát sinh thứ gì, thế là người đến tìm đi qua.

Nếu như cách khá xa, có lẽ cảm giác này hội khi tìm thấy cái chỗ kia trước đó biến mất. Nhưng ở tới nay khoảng cách như vậy bên trên, Lý Vân Tâm biết vị kia "Đại ca" chẳng mấy chốc sẽ đuổi tới hắn huynh đệ bị Bạo Cúc hiện trường, đồng thời gian không kèm được bắt đầu truy tung.

Hai người tại hắc ám cùng trong gió đêm chạy gấp, bên tai là cành lá rầm rầm tiếng vang. Tốt hướng mặt trước cùng càng xa xói đều là bóng đêm vô tận, chỉ cần một đầu xông tới liền có thể không chỗ che thân, vĩnh viễn cũng không cần đến trở ra.

Cảm giác này. . .

"Có điểm gì là lạ." Lý Vân Tâm dừng bước lại, nói.

Kiều Gia Hân không dừng bước chân, đâm vào Lý Vân Tâm trên lưng. Thiếu niên đuổi tay vịn chặt nàng, cảm giác được thiếu nữ thân thể mềm mại ẩm ướt. Nàng ra không ít mồ hôi, thân thể còn có một chút phát run —— không biết là bởi vì mệt nhọc vẫn là khẩn trương hoảng sợ. Nàng tại miệng lớn thở dốc, nóng rực khí lưu phun ra tại bộ ngực hắn.

". . . Là lạ ở chỗ nào đây?" Kiều Gia Hân thanh âm phát run, hỏi.

Lý Vân Tâm hơi hơi sững sờ, ý thức được một sự kiện.

Hắn không phải một cái hàng thật giá thật thiếu niên, cô nương này ngược lại là một cái hàng thật giá thật thiếu nữ. Hắn có thể dùng dài dàu sương gió Người trưởng thành tư duy đến cân nhắc sự tình, đến nói chuyện, nhưng thiếu nữ này. . .

Mười mấy tuổi mà thôi.

Tại nàng thế giới kia còn tại Truy Tinh, sách.

Nàng thật là sợ hãi. Đang sợ thời điểm, còn tận lực không nói tiếng nào đi theo hắn đào tẩu, không trùng hai, không Thánh Mẫu. Sẽ còn tại hắn dùng Người trưởng thành tư duy, nói ra câu kia "Có điểm gì là lạ" về sau, giống một người trưởng thành như thế khắc chế hoảng sợ hỏi hắn, "Là lạ ở chỗ nào nhỉ", không núng nịu, không thêm phiền.

Cái này thật khó.

Hắn liền hơi hơi thở dài, dùng lực đỡ lấy nàng cánh tay, chờ nàng đứng vững mới buông ra, thấp giọng hỏi: "Có sợ hay không?"

". . . A?" Thiếu nữ thờ hào hển, dựng ở bên người trên cành cây —— giống như bắt lấy chút gì sẽ để cho nàng an tâm một số.

"Ta biết người sợ." Lý Vân Tâm từ bên hông cõng xuống túi nước đưa cho nàng, "Uống nước. Có một số việc người khả năng không đại tiện —— hoảng sợ phần lớn bắt nguồn từ không biết, cho nên người sẽ sợ, cái này rất bình thường. Đêm nay đuổi giết chúng ta người cùng ta nhóm không có thù gì oán niệm, bọn họ chỉ là cho người khác làm việc. Khác người cùng ta nhóm cũng không có thù gì oán niệm, chỉ là chính tốt muốn giết người, tìm người, trùng hợp tìm tới chúng ta. Cho nên chuyện này, nói tóm lại, chính là chúng ta không may."

Thiếu nữ tiếp nhận túi nước uống một ngụm, sau đó hai tay nắm lấy nó, hơi hơi bình phục thở dốc, cố gắng, lắng nghe Lý Vân Tâm nói chuyện.

Thực nghe hắn nói liền sẽ cảm thấy an tâm trấn định. Nàng cũng không biết vì cái gì.

Đã từng rất muốn xông xáo giang hồ đối mặt mưa gió làm một cái Hồng Y Nữ Hiệp, có thể kinh lịch đêm nay những chuyện này nàng đột nhiên cảm giác được, nguyên lai mình cái gì đều không cần làm cái gì đều không cần nghĩ, chỉ nghe người khác an bài bảo hộ, thực là rất an tâm sự tình.

"Ta biết cái này rất khó, nhưng ta cần ngươi làm đến một sự kiện. Ngươi phải biết chúng ta bây giờ không có cách nào đi cứu người khác. Khả năng dưới mắt phụ thân ngươi, ân. . . Còn có sự phụ ta, cũng ở nơi nào trốn tránh cất giấu, vừa nghĩ tới bọn họ chúng ta sẽ nóng nảy, nhưng là không có cách nào."

"Chúng ta không thể gấp, không vội không hoảng hốt trấn định lại mới có thể cùng đuổi giết chúng ta người lượn vòng. Bọn họ hết thấy sáu người, vừa rồi ta giết một cái, có lẽ người khác cũng giết một cái, nhiều nhất thừa năm cái. Còn có một cái, hẳn là chính hướng chúng ta đuổi tới. Nói cách khác đuổi giết hẳn người chỉ có bốn cái."

"Cho nên nói, chúng ta bảo trụ mệnh không chết, ngăn chặn người tới, chính là cho phụ thân ngươi bọn họ tranh thủ thời gian chia sẻ áp lực —— ngươi bây giờ đã là đang chạy trốn chết, cũng là đang cứu người, ngươi nói đúng hay không?"

Kiều Gia Hân nỗ lực mở to hai mắt, gật gật đầu.

"Thật ngoan. Đi thôi."

Kiều Gia Hân hít sâu một hơi, lần nữa tiến vào trong rừng rậm. Nàng đi hai, ba bước, sau đó quay đầu nhìn lại Lý Vân Tâm.

Nhưng phát hiện thiếu niên kia không thấy.

Vừa mới bình phục lại tâm lập tức lại loạn đứng lên, nàng tranh thủ thời gian quay người lại đi trở lại một bước, muốn nhìn một chút là không phải mình đi được quá nhanh, thiếu niên kia không đuổi kịp.

Nhưng phóng ra hai bước về sau, nàng chợt thấy một điểm Thanh Quang chạm mặt tới.

Tĩnh tế, tựa như tia chớp Thanh Quang chỉ ở nàng trong tầm mắt xuất hiện một giây đồng hồ, nàng đã cảm thấy toàn bộ thế giới đều trở nên đen xuống. Nàng thậm chí không kịp qua muốn những thứ gì —— bởi vì nàng còn không biết đến phát sinh cái gì.

Kiểm Khách rút về Tề Kiểm, Kiều Gia Hân mềm mại ngã trên mặt đất. Hai lông mày ở giữa lưu lại một điểm tĩnh tế hồng sắc ấn ký, giống một cái hồng đậu.

"Muốn chết." Hắn thấp giọng nói, sau đó quay đầu nhìn về phía Lý Vân Tâm, "Ngươi ngược lại là có chút thủ đoạn. Nói một chút, ngươi là cao nhân phương nào?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: 3 Hoa nương nương :

Lý Vân Tâm nhìn một chút Kiều Gia Hân, tốt xác nhận nàng là thật... Chết.

Nữ hài ngược lại trong bụi cỏ, chết đi tư thế cũng không tốt, con mắt không có khép lại.

Hắn liền thở dài, khẽ lắc đầu. Cổ đại nữ hài tử đương nhiên không có hắn lúc kia đẹp mắt —— chỉ ít trên tổng thể tới nói. Thiên Nhiên Khử Điều Sức luôn luôn tốt, nhưng cũng mang ý nghĩa chẳng phải trắng chẳng phải đầu nhang phát chẳng phải mềm mại trên mặt đậu đậu làm sao che lấp được.

Nhưng vị này Kiều đại tiểu thư cho dù tại hiện đại cũng coi là tiểu mỹ nữ, Lý Vân Tâm đối nàng ấn tượng rất không tệ, không nghĩ tới ở chung không đến một ngày, sẽ chết mất.

Quả nhiên vẫn là Hiện Đại Văn Minh, xã hội pháp trị tương đối tốt a.

Chỉ ít sẽ không theo tùy tiện người chết.

Nhưng hắn vèn vèn cảm khái một chút tử. Hắn kiếp trước làm qua không ít chuyện, người chết cũng đã gặp không ít. Đã có thể tiếp nhận vượt qua, yêu quái loại sự tình này, đương nhiên càng có thể tiếp nhận chết mấy người.

Cho nên hắn rất nhanh thu tầm mắt lại, nhìn lấy kiểm khách kia: "Ta sợ nói ra hù chết ngươi."

Kiểm Khách khẽ giật mình, nhủ thầm. Hẳn xác thực đã ý thức được trước mắt thiếu niên mặc áo trắng này, không giống bình thường.

Mặc kệ là thương nhân chi tử vẫn là Quan Hoạn chi tử, đều khó có khả năng khi nhìn đến loại này người chết về sau sắc mặt như thường, thậm chí ngay cả tí xú đau thương khổ sở y tú đều không có. Huống chi lúc trước hắn triển lãm không giống bình thường bản lĩnh —— hẳn cũng không phải một cái đơn thuần người trong thế tục.

Như vậy... Có lẽ thật, cùng những cái kia "Thần tiên" có quan hệ.

Bọn họ "Hà Trung Lục Quỷ" lúc trước bị Hắc Dao ứng kiên quyết truy sát đến như là chó mất chủ, vẫn là gặp được vị kia thần tiên về sau mới xoay người. Bởi vậy bọn họ rất rõ ràng đến tột cùng cái dạng gì người không thể gây —— "36 Động Thiên cùng bảy mươi hai Lưu Phái" lúc trước đối bọn hắn mà nói cũng là chân trời như có như không Vân, nhưng bây giờ bọn họ biết, phạm là cùng những người kia có quan hệ người, đáng sợ đến cỡ nào.

Mà thiếu niên này trước đó sở tác sở vi, bây giờ phản ứng, lại thêm câu này nghe cuồng vọng chi cực lời nói, khiến cho Kiểm Khách ý thức được, chính mình có thể có thể gặp được khó giải quyết nhân vật.

Không thể giết.

Nhưng không giết, cũng đã đắc tội hắn. Vạn nhất về sau thiếu niên này ghi hận trong lòng, lại thật sự là cái gì động thiên, Lưu Phái người...

Bọn họ nhỏ như vậy nhân vật làm sao chịu được?

Chỉ là tại ven đường tùy ý cướp một số người mà thôi, làm sao lại bị dạng này tai bay vạ gió.

Kiểm Khách tại vài giây đồng hồ thời gian bên trong chuyển mấy cái suy nghĩ, Lý Vân Tâm liền dĩ nhiên minh bạch hắn ý nghĩ.

Thế là hắn dự định lần nữa bình hành hiềm chiêu. Trước đó không triệu Cửu Công Tử, là sợ hắn giết người vô tội. Cho tới bây giờ Kiều Gia Hân đã chết, những cái kia "Người vô tội" cũng không biết phải chăng là đã bị hắn mấy cái Kiểm Khách giết hại hầu như không còn, hắn không có gì đáng lo lắng.

Tại Kiểm Khách thay đổi chủ ý, quyết định trước đó, Lý Vân Tâm dùng ngón tay kẹp lấy trong tay áo tấm kia Cửu Công Tử bức họa.

Chỉ cần nhẹ nhàng điểm một cái, Cửu Công Tử huyền ảo liền lại đột nhiên xuất hiện, sau đó này hung tàn Yêu Ma đại khái cũng chẳng mấy chốc sẽ chạy tới.

Nhưng chính tại lúc này, trong rừng vang lên một tiếng bao hàm tức giận quát lớn âm thanh. Thanh âm này tựa như từ bốn phương tám hướng truyền đến, cả kinh cảnh là ở giữa nghỉ đêm phi điều đều ục ục bay lên trời ——

"Lấy ở đâu lớn mật cuồng đồ, dám ở vốn Nương Nương Hành Cung giương oai?!"

Lý Vân Tâm cùng Kiểm Khách đồng thời sửng sốt.

Một giây đồng hồ về sau, Lý Vân Tâm co căng liền hướng phương bắc một lùm cây thấp bên trong chạy như điên.

Tại phụ mẫu trong miệng, Họa Sư là Thiên Hạ Tu Hành Giả ở trong đối với linh khí thứ này miễn cảm nhất đám người. Lý Vân Tâm rất tán thành. Nói thí dụ như ngay tại thanh âm này vang lên thời điểm, hắn đồng thời cảm nhận được một loại nào đó giống như đã từng quen biết linh khí.

Linh khí này, lúc trước này Nữ Quỷ hiện thân thời điểm cũng xuất hiện qua.

Nữ Quỷ hiện thân nhiều lần cùng Lão Đạo bố trí xuống gián dịch về trận, nhưng Lý Vân Tâm tin tưởng linh khí này chủ nhân không có ác ý, mà lại là muốn cứu hắn.

Lần trước hù sợ sáu cái Kiểm Khách, lần này lại vì chính mình tranh thủ thời gian.

Linh khí ngọn nguồn ngay tại Bắc Phương cây thấp về sau, hắn không biết cái kia tồn tại là người hay quỷ là yêu là Tiên, nhưng biết chỉ ít dưới mắt, tên kia không có ý định giết hắn.

Lúc trước hắn dừng bước nói với Kiều Gia Hân "Giống như có chút không thích hợp", chỉ cũng là chuyện này —— khi đó hắn vững tin chính mình liên tiếp hai lần nhìn thấy cùng một cái cây.

Quỷ Đà Tường.

Đại khái cũng là cái này tồn tại, không muốn để cho chính mình đi ra khỏi rừng cây. Nó có lẽ cần chính mình vì nó làm những gì.

Lý Vân Tâm đại khái có thể đoán được.

Hắn xông vào này bụi cây thấp, phi nước đại vài chục bước về sau phát hiện trước mặt rộng mở trong sáng. Rừng cây về sau là một mảnh đất trống, đất trống ở trong cong vẹo sức lấy một tòa rách nát miếu nhỏ. Miếu đã sụp đổ nửa bên, sở dĩ không có tan thành một đồng gạch ngói vụn là bởi vì mặt khác nửa bên từ một góc một người ôm hết Lão Thụ chống đỡ. Cây này đại khái là từ Miếu Thờ bên trong sinh ra, kinh lịch không biết bao nhiêu năm tháng, bây giờ thành nửa bên xà nhà.

Tại cực kỳ lâu trước kia, đại khái trong cánh rừng rậm này cũng là có người ở, đại khái căn này Miếu Thờ hương hóa cũng là có chút tràn đầy. Bởi vì cho dù kinh lịch nhiều năm như vậy, cái này một mảnh đất trống cũng vẫn như cũ rộng lớn. Đại khái ban đầu ở lát thành bàn đá trước đó vẫn còn ở trên mặt đất làm đường xử lý, cho nên cây cỏ sinh được ít, sinh sinh ở chung quanh một mảnh che trời Cự Mộc ở trong vòng một phương Thiên để trống.

Sáng ánh trắng từ trên cao vẩy xuống, Lý Vân Tâm liền thấy rõ chỉ còn một góc còn treo tại trên đầu cửa này phương tàn phá tám biển ——

Ba Hoa nương nương miếu.

Đó là cái cái quý gì tên. Nghe cũng không giống là cái gì Chính Thần.

Ngược lại càng giống là cực kỳ lâu trước kia, ngu dân nhóm vì cái nào đó có chút thủ đoạn thần thông Tinh Quái dựng lên một tòa miếu, coi như Chân Tiên đến cung phụng.

Nhưng Lý Vân Tâm chỉ nhìn một chút, liền vọt vào sớm đã không ván cửa cổng tò vò bên trong.

Miếu bên trong Thần Đài lại còn tại, cấp trên nhất tôn Nê Thai cũng tại. Chỉ là mặt ngoài đã phong hoá bào mòn, lột trần, thấy không rõ khuôn mặt. Có thể chỉ nhìn lơ mơ hình dáng, cái này trên bệ thần nguyên bản cung phụng Tượng Đất giống như là cái hình người dáng người Sơn Thần Thổ Địa.

"Lại là miếu." Lý Vân Tâm dừng cước bộ, thờ dài.

Người bình thường đến xem, hẳn đã lâm vào Tử Địa. Nhưng Lý Vân Tâm biết, đây đại khái là trừ hẳn mời đến Cửu Công Tử bên ngoài, duy nhất có thể được cứu cơ hội.

Bởi vì cái này nhìn như rách nát không chịu nổi Nê Thai tượng nặn bên trên, nhưng lại có kinh người sinh động linh khí.

Hắn liền cũng không hề lo lắng về sau khả năng theo sát mà tới kiểm khách kia, ngược lại trấn định lại, gác tay vòng quanh Tượng Đất đi một vòng, khẽ lắc đầu: "Người đến là cái gì? Tại sao phải giúp ta?"

Tại là trước kia này như có như không giọng nữ lại tại trong miếu đồ nát vang lên: "Bởi vì vì bản thân cùng người hữu duyên. Người gặp Bản Thần còn không quý xuống? Có hay không mang Tam Sinh nha? Hả? Ai nha, người không mang..."

"Tam Sinh... Tam Sinh không mang, hả? Không có cái gì? Hả?"

"A nha, ta... Ân... Hừ. Gặp Bản Thần còn không quý xuống? Hả? Người có phải hay không cái Đạo Sĩ? Hả? Đan Thanh Đạo Sĩ?"

Lý Vân Tâm khẽ nhún mày. Hắn cảm thấy thứ này, tựa hồ không có lúc trước hắn nghĩ đến đơn giản như vậy.

Thứ này biết "Đan Thanh Đạo Sĩ" thuyết pháp này.

Cái này từ nhi, hẳn tự mình biết, phụ mẫu biết, còn lại người, đại khái đã không có mấy cái còn nhớ chứ.

Kháng Thương Tử, Xích Tùng Tử biết. Nhưng bọn hắn tựa hồ là Kiếm Tông người.

Mà dưới mắt vị này... Đại khái là cái Tinh Quái.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Giúp một chút :

Khi còn bé, tại phụ thân hắn cùng mẫu thân cho là hắn chưa đủ lớn hiểu chuyện, vẫn còn con nít thời điểm, đã từng nói với hắn rất nhiều cổ sự. Phần lớn cùng Tinh Quái Sơn Quý có quan hệ, tựa như những Hương Dân đó nhóm tại ngày mùa hè ban đêm, tại cửa thôn dưới đại thụ dao động phiến hóng mát lúc cho bọn nhỏ nói cổ sự.

Nhưng Lý Vân Tâm biết phụ mẫu nói đều là thật. Bởi vì rất nhiều chi tiết đều có thể bằng chứng bọn họ thuyết pháp —— bọn họ đều là có cổ sự người. Thế là hắn cũng biết những này Tinh Quái, đến tốt cùng là dạng gì địa vị.

Đại Đạo Vô Hình, thiên địa có linh. Đã là có linh chi vật, cho dù một khối đá, một cái ghế, cũng là có khả năng tại dưới cơ duyên xảo hợp sinh ra tâm trí, tu ra Linh Thể.

Thường thấy nhất tự nhiên là những cái kia thân nhân loại thời nay sinh vật. Người vốn là linh bên trong chi linh, lại sớm mở mang tâm trí, hiểu được lễ nghi giáo hóa. Cùng người thân cận đến lâu, có này phúc chí tâm linh, liền cũng sinh linh trí. Lại hoặc là này tại trong sơn dã sống được lâu, tại Miếu Thờ Đạo Quan phụ cận nghe Chân Kinh, hút hương hỏa, cũng cũng dễ dàng thành tinh.

Nhưng thành tinh, mở mang tâm trí, hiểu được chút sự cố, chưa hẳn hiểu nhân tình cùng nhân tâm.

Một đứa bé bị ném đi trong bầy sói, còn khả năng biến thành một cái hình người dã thú, huống chi nguyên bản là dị loại.

Có này Tinh Quái có chút tu vi, lại như cũ thú tính khó trừ, làm xằng làm bậy, thậm chí tham ăn ăn thịt người. Còn có chút Tinh Quái thi triển Thần Thông Pháp Thuật, mê tâm trí người ta, nhiễu loạn Nhân Luân Cương Thường.

Cũng có hiểu quy củ, chỉ nhất tâm tu hành, nhưng dù sao hiếm thấy.

Vì vậy nói thông cùng Kiếm Tông đệ tử hành tẩu thiên hạ Lịch Kiếp lúc, cũng sẽ đem những Tinh Quái đó diệt trừ. Đây là công đức.

Lý Vân Tâm phụ mẫu xem như khai minh tiến bộ người, nhưng đối những vật kia cũng không rất có thiện cảm—— Trừ Yêu trước đó trước hỏi một câu có thể từng tai họa quê nhà, đã là hiếm thấy tha thứ.

Nhưng Lý Vân Tâm bản thân đối những vật này... Thực cảm thấy rất hứng thú. Tại hần thời đại kia, ai không có ảo tưởng qua thư sinh cùng Hồ Tiên ái tình đây. Hồng Tụ sách đêm thêm hương, gây bao nhiêu Văn Nhân Mặc Khách mê mẩn.

Huống chi phụ mẫu nói cho hần biết, Tinh Quái, thích nhất Đan Thanh Đạo Sĩ.

Hóa Cảnh Đan Thanh Đạo Sĩ, đã có cổ về thành Chân Thần thông. Gặp được loại kia tu ra Linh Thể nhưng cũng không có thực thể, chỉ có thể nhập thân vào chỗ nào Tinh Quái, đại phát thiện tâm cho nó một cái hình thể, đối với này Tinh Quái tới nói chính là có thể so với tái tạo Thiên Đại Phúc Duyên.

Bởi vậy Lý Vân Tâm lúc đầu cảm thấy cái này Tinh Quái hẳn là bản năng cảm nhận được về trận chỗ sinh ra không giống bình thường linh lực khí tức, sau đó mới y theo chính mình bản năng, yêu ghét làm việc, dự định giúp giúp mình.

Nó làm cho ra một nữ quý Huyền Tượng, làm cho ra Quý Đà Tường cái này Chương Nhân chi pháp, có thể thấy được là có chút bản lĩnh. Tuy nhiên nhỏ như vậy thủ đoạn tại đạo thống, Kiếm Tông đệ tử trước mặt đều không đáng giá nhắc tới, nhưng mà dùng tới đối phó người bình thường—— cho dù là phục dụng bá đạo Đan Dược, lấy tiêu hao sinh mệnh làm đại giá thức ra hùng hồn nội lực Kiếm Khách,

Cũng là đầy đủ.

Nhưng là...

Cái này Tinh Quái vậy mà biết "Đan Thanh Đạo Sĩ"?

Đạo thống cùng Kiếm Tông đệ tử cũng sẽ không hảo tâm nói cho nó biết chuyện này. Mà từ hai ngàn năm trước Họa Thánh sau khi ngã xuống, liền ngay cả Đan Thanh Đạo Sĩ cái từ này, tại Thế Tục Thế Giới đều cơ hồ đã mai danh ẩn tích.

Trên người nó hẳn là có cổ sự.

Mà nghe nó nói chuyện âm dương quái khí, ngôn ngữ không đáp, lại hẳn là một cái hiểu một số người sự tình, chưa hẳn hoàn toàn rõ ràng Nhân Luân lễ nghi.

Tam Sinh là cái gì? Trâu, Dương, heo—— Đế Vương lúc tế tự tối cao quy cách, lại gọi quá bền vững. Cái này ngốc yêu tinh vậy mà hỏi mình mang không mang Tam Sinh.

Quả nhiên là cái đòi tình đòi kiến thức nửa vờ ngây yêu tinh.

Lý Vân Tâm liền cười cười, đưa tay tại Tượng Đất thượng sờ sờ: "Chỉ là một con mèo nhỏ yêu, khẩu vị thật không nhỏ."

Trong miếu bỗng nhiên an tĩnh lại. Chờ một lúc, Lý Vân Tâm mới nghe thấy nó nói: "A? Miêu Yêu? Ai nha, ta mới không phải Miêu Yêu, hà? Ta là ba Hoa nương nương. Nha... Ba Hoa nương nương, lớn mật! A? Làm sao ngươi biết ta là Miêu Yêu? Ngươi nói cho ta biết? A? Ta là ba Hoa nương nương nha!"

"Ngươi danh hào này... Ba Hoa nương nương, có thể không phải liền là chi Tam Hoa mèo? Nói chuyện lại như bệnh thần kinh—— toàn bộ chúng tộc đều là bệnh thần kinh, không phải liền là Con mèo nhỏ a?" Lý Vân Tâm bĩu môi, "Tiểu Miêu yêu, muốn ăn thịt, muốn hương hỏa, đều tốt nói. Nhưng ngươi trước tiên cần phải giúp ta giải quyết bên ngoài người kia. Trước đó nữ quý là ngươi làm ra đến? Làm rất tốt. Nhưng là ta có thể dạy ngươi một chút chơi rất hay."

Lý Vân Tâm đi tới đã qua mấy hơi thời gian, Kiếm Khách hẳn là đến.

Nhưng đôi phương nên không dám truy vào tới. Trước đó chuyện phát sinh đủ để khiến hẳn hiểu được thiếu niên này cùng Tiêu Cục những người kia khác biệt, là một cái nhất định phải nghiêm túc đối phó đối thủ —— nếu như nổi sát tâm, liền nhất định phải giết chết được.

Hắn liền thăm dò hướng ra phía ngoài nhìn xem, phát hiện Kiếm Khách quả nhiên cũng đã xông ra rừng cây. Nhưng mặt đối mặt trước đột nhiên xuất hiện một tòa rách nát Miếu Thờ lộ ra kinh nghi bất định, dùng trong tay Tề Kiếm hướng về phía trước nghiêng nghiêng chỉ chỉ, mới chậm rãi hướng cửa miếu đi —— dùng loại kia vô cùng cẩn thận, hiển nhiên là giấu giếm huyền cơ gì biến hóa Nội Gia Bộ Pháp.

Nhưng điều này làm hắn thoát nhìn như là cái nhảy Hip-hop.

"Ủm? Chơi vui? Ai nha, hảo hảo! Hừ, không có Tam Sinh, vốn Nương Nương.. Há? Trước cho ta một cái... Ân... Một thân hình? A, vốn Nương Nương sẽ giúp ngươi, hừ... Cái gì tốt chơi? Há?"

Lý Vân Tâm bỗng nhiên cảm giác bên người lên một trận gió nhẹ. Phong đánh lấy xoay nhĩ từ bên cạnh hắn lướt qua, trên mặt đất cuốn lên một mảnh nhỏ tro bụi.

Đây cũng là Tinh Quái Linh Thể.

Tinh Quái tu ra pháp lực thần trí, nhưng lại không có nhân loại Thối Thể Đan thuốc pháp môn, thân thể đương nhiên sẽ chết. Thân thể chết mất, thần thức Bất Diệt, liền thành người sau khi chết cùng loại Quỷ Hồn một vật, đây cũng là Linh Thể.

Cái này Tiểu Miêu yêu ngược lại là gan lớn —— không bám vào linh khí sung túc đồ, vật cấp trên, Linh Thể chạy đến du dương. Một khi trùng hợp lúc này một đạo thiên lôi bỏ vào phụ cận, nó coi như hồn phi phách tán.

"Ngốc mèo. Người kia là muốn giết ta. Không trước giúp ta giải quyết trước mắt sự tình, ta thế nào giúp ngươi giải quyết thân hậu sự." Lý Vân Tâm bên cạnh tại thất bại phía sau cửa nhìn chăm chăm kiếm khách kia, "Cái này ngu B vừa rồi giết một cô nương, ta rất khó chịu, muốn giết chết hắn. Ngươi giúp ta giết chết hắn, về sau ta cho ngươi vẽ mở đầu giống, để ngươi phụ đi lên. Tùy tiện tìm ở giữa miếu thờ phụng, ngươi phối hương hương hỏa, về sau có thể hay không Tu Thành Chánh Quả, liền xem chính ngươi."

Miêu Yêu lộc cộc một tiếng: "A? Hương hỏa a? Ai nha, tốt lắm. Há? Không được, hừ, trước, cho ta làm một thân hình, hừ..."

"Ngươi cái này xuân vật!" Lý Vân Tâm nhủ mày tiếng quát khế, "Chỉ là Tinh Quái, dám nói điều kiện với ta? ! Ngươi không biết ta là Đan Thanh Đạo Sĩ a? ! Phúc duyên đang ở trước mắt, ngươi thể mà không biết trân quý? Há?"

Miêu Yêu trầm mặc một hồi: "A nha... Ai nha, a... Vậy ngươi nói nha... Chơi vui, ân..."

Thanh âm ừy khuất, giống con bị đập một bàn tay đè xuống lỗ tai Tiểu Miêu. Còn giống như là cái lấy đường ăn, kết quả bị đánh hài tử.

Nhưng Tinh Quái hàng ngũ vốn là như thế, cùng người đến là khác biệt.

Lý Vân Tâm lại nhủ mày, thấp giọng nói: "Ta hỏi ngươi, ngươi có thể hay không..."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Lục giáp Tướng Quân

Cao quyền mắt nhỏ Kiếm Khách, tên thật Trần Di An. Nguyên bản xuất thân thư hương môn đệ, tên liền có thể thấy được lóm dóm.

Nhưng bây giờ hắn là Hà Gian sáu Quỷ Lão lớn "Xấu sừng quỷ", còn chết huynh đệ.

Muốn đem hắn giết. Trần Di An nghĩ, không nhưng bởi vì hắn giết Tứ Đệ, cũng bởi vì hắn nhìn không thấu.

Đối phương nếu thật là động thiên hoặc là lưu phái ra loại kia không thông thế sự thiếu niên, hẳn có là biện pháp. Những người kia quả thật đều là người trong chốn thần tiên, Tiên Pháp cao minh, nhưng dù sao không hiểu nhân tình thế sự. Hắn chuyển cái con ngươi công phu, liền có thể hống đến bọn hắn tâm hoa nộ phóng.

Có thể tiểu tử này. . .

Hắn từng sinh ra hóa thù thành bạn suy nghĩ. Nhưng cũng chỉ có như vậy trong nháy mắt. Tiểu tử này cũng không biết là từ đâu đụng tới, đầu não linh hoạt đến đáng sợ. Chính mình cùng hắn lá mặt lá trái, làm đến tối hậu, còn không biết là ai chơi ai.

Đã như vậy, cũng chỉ có thể giết.

Giết về sau quần áo thiêu hủy, thân thể tách rời. Tại dạng này trong rừng rậm rất nhanh liền bị chia ăn. Sau đó lại đem người khác thi thể cũng chia, vậy xuống ở phụ cận đây. Mặc hắn nhiều thủ đoạn cao minh, cũng truy không tra được tiểu tử kia hạ lạc.

Quái thì trách hắn quá thông minh, xuất thân quá tốt, nhưng thực lực lại không mạnh.

Rất khó được thực lực không mạnh.

Trần Di An cảm thấy trên thân hơi có chút khô nóng. Thực thiếu niên kia. . .

Rất tuần tiếu a. . .

Những động thiên đó Lưu Phái đệ tử, cao cao tại thượng, đến gia đồ dành cung cấp lấy bọn hắn. Hừ, có thể có một ngày sẽ nghĩ tới, ngay trong bọn họ một cái bị ta vây ở này trong miếu đồ nát?

Chờ đến lúc đó, bị gia giam trên mặt đất. . .

Ân. . . Ép dưới thân thể thời điểm, nhìn hắn còn thể nào Thần Khí? Há? Làm sao Thần Khí?

Hắn nghĩ tới đây thời điểm, đã chỉ kém bốn năm bước liền có thể đi tới cửa trước.

Thực gần như vậy khoảng cách, hắn đề khí bỏ nhào qua cũng chính là một cái nháy mắt. Nhưng tiểu tử kia trước đó ra tay quá xấu bụng cơ quá nặng, hắn tổng đến cẩn thận là hơn.

Mảnh này trong rừng có gì đó quái lạ, tựa hồ nháo quỷ.

Bọn họ lúc trước liền danh xưng Hà Gian sáu quỷ, cũng không phải chưa thấy qua quỷ. Trước đó tuy nhiên bị giạt mình, nhưng cũng không thập phần lo lắng. Đến một lần hắn gặp qua "Thần tiên", hơn nữa cũng biết có chút quỷ hại không người, cũng chỉ có thể dọa người. Lúc trước này Nữ Quỷ bị hắn Nhất Kiếm đâm vào tan thành mây khói, có thể thấy được là cái phổ trương thanh thế.

Người đầu giết không tính toán, lại sợ quỷ? Trò đùa lời nói.

Lại phóng ra một bước, hắn trông thấy Lý Văn Tâm chấp tay sau lưng từ cửa miếu bên trong đi ra tới.

Hắn mặc cả người trắng áo, ở trong rừng chạy trốn thời điểm, ống tay áo bị nhánh cây câu phá. Nhưng bây giờ những cái kia vải trắng đầu rũ xuống ống tay áo, bị Dạ Phong quét đến phiêu phiêu dang dang, ngược lại tăng thêm mấy phần Xuất Trần khí.

Lý Văn Tâm trong tay nắm vuốt một trang giấy, Kiếm Khách khẽ nhíu mày.

Hắn đương nhiên nghe nói qua Họa Sư, đến thời khắc này lại tỉnh tề một muốn. . . Chẳng lẽ lại tiểu tử này là cái Họa Sư?

Hắn lúc trước cùng huynh đệ nhóm cướp bóc,

Không có kiên nhẫn qua suy nghĩ Họa Sư đến chia mấy cảnh giới có cái gì bản lĩnh. Hắn chỉ biết là những cái kia có thể biến hư ảnh Họa Sư đều là phạm nhân khó gặp nhân vật —— đều bị Quan to Quyền quý thờ phụng, chỉ nhìn bọn họ làm nhiều mấy tấm tranh đến Ích Thọ Duyên Niên.

Thiếu niên này tuổi còn trẻ, lại có cao cường như vậy bản lĩnh.

Càng. . . Không thể lưu.

Đáng tiếc. Một cái cao minh Họa Sư. Nhưng cao minh đến đâu. . . Cũng chỉ là chút hư ảnh, ảo thuật mà thôi.

Làm sao cùng động Thiên Lưu Phái Đạo Sĩ cùng Kiếm Sĩ so.

Lúc này nghe thấy thiếu niên kia nói chuyện: "Người lại hướng phía trước, ta có thể không khách khí."

Trần Di An ở trong lòng cười lạnh. Một chiêu này, lúc này đã mất linh.

Hắn giờ phút này đem quanh thân nội kinh thúc đến đỉnh phong, liền ngay cả dặm chân lúc chân cây cỏ uốn cong âm thanh đều nghe được rõ ràng, hồn nhiên không sợ thiếu niên kia lại chơi thủ đoạn gì.

Hắn thấy được rõ ràng, thiếu niên nói chuyện hội bật hơi, bước đi có bóng dáng, là người thật. Trước đó này Nữ Quỷ có lẽ là thiếu niên này lấy ra hù dọa người, nhưng chỉ cần không kinh hoảng, luôn có thể phân biệt ra được.

"Chịu chết đi. Cho người thống khoái."

Hắn chấn động trong tay Tế Kiềm, rộng chừng một ngón tay khinh bạc thân kiếm ông ông tác hường, như cùng một cái bạc lưỡi rắn không ngừng phụt ra hút vào: "Lấy!"

Một kiếm này nhanh lại kén ăn, cho dù lấy trong tiêu cục cái kia Kiều Đoạn Hồng thân thủ cũng trốn không thoát, hắn tin tưởng thiếu niên này hẳn phải chết.

Nhưng mà. . .

Đâm vào không khí.

Kiểm Khách giật mình!

Thiếu niên kia thân hình bỗng nhiên linh hoạt rất nhiều, lấy một cái quỷ dị góc độ tránh đi hắn một kích này, lại rời khỏi một bước, cất giọng kêu lên: "Ta có thể làm pháp a!"

Này né tránh động tác tuyệt đối không thể là người bình thường làm ra được —— chỉ ít lấy một cái bình thường thiếu niên thể lực không được.

Trong điện quang hỏa thạch, Kiếm Khách không thể lại phân thân. Hắn nhìn ra được thiếu niên vừa rồi tránh đi lập tức vẫn còn có chút tổn sức, giờ phút này lực đạo đã già, nhất định không khả năng lại tránh đi kiếm thứ hai.

Ngay sau đó cổ tay rung lên, ngân quang như đồng du như rắn trở về, lại thẳng đến Lý Vân Tâm vì trí hiểm yếu.

Trong chớp nhoáng này nhìn thấy thiếu niên kia rất cục tung ra trong tay nắm vuốt giấy. Một trận thanh quang hiện lên, Kiếm Khách phát hiện mình cùng thiếu niên kia ở giữa đột nhiên thêm một cái Mặc bóng người màu xanh lục.

Cái nhìn này nhìn, Kiếm Khách phát hiện thân ảnh này có chút quái dị. Là cái người khoác lục giáp Tướng Quân, cầm trong tay một thanh màu xanh nhạt khoan nhận kiếm, mang kỳ lạ đầu khô —— cấp trên khảm lít nha lít nhít đá quý màu xanh lục, thoát nhìn như là con ruồi.

Cái dạng gì người sẽ làm như thể cách ăn mặc?

Nhưng Kiếm Khách minh bạch, đây chỉ là một Huyền Tượng. Hắn cắt không thể bị phân tâm, để tiểu tử kia có thể thừa dịp!

Ngay sau đó tâm thần vừa thu lại, không nhìn kiếm kia sử hư ảnh chém tới Nhất Kiếm, vẫn muốn xuyên thủng cái này Huyền Tượng, đâm về Lý Vân Tâm vì trí hiểm yếu!

Nhưng thời phù một tiếng.

Kiểm Khách Trần Di An đầu lâu phóng lên tận trời!

Lục giáp Tướng Quân kiếm bản rộng, cơ hồ là bị Kiếm Sĩ chính mình đụng vào.

Đây không phải hư ảnh. Mà chính là một cái thật sự, bị Hóa Cảnh cao nhân cụ hiện đến thực thể!

Chém giết Kiếm Khách Trần Di An, nhiễm phải người sống nhiệt huyết, này lục giáp Tướng Quân thân ảnh liền bỗng nhiên trở nên bắt đầu mơ hồ. Hắn thu kiếm, xoay mặt hướng Lý Vân Tâm gật gật đầu, trịnh trọng sự tình nói: "Ta kiếm, cũng là người kiếm!"

Sau đó hóa thành một trận quang sáng, biến mất không thấy gì nữa.

Hà Gian sáu quý Đại Quý, Kiếm Sĩ Trần Di An không đầu thi thể ngã trên mặt đất.

Lý Vân Tâm thở dài ra một hơi.

Vẫn không thể lâu dài a. . .

Hắn Khí Hải bị phong, không có cách nào vận dụng linh lực, thế là gọi Miêu Yêu thượng hắn thân thể. Miêu Yêu Linh Thể vì hắn cung cấp một chút linh lực, xem như miễn cưỡng có thể sử dụng đạt tới "Hóa Hư Vi Thực" cảnh giới.

Nhưng dù sao Miêu Yêu linh lực yếu ớt, lại không là chính hắn —— thứ này bị triệu hoán đi ra, chỉ giết một người, bị người sống nhiệt huyết Dương Khí xông lên, liền tán loạn mà đi.

Ngược lại là mèo kia Yêu Thể hội không đến cái này sinh từ một cái chớp mắt kích thích, âm dương quái khí hỏi: "A, nha, chết rồi. A, đó là cái gì? Há? Này lục Tướng Quân, là cái gì, há?"

Lý Vân Tâm thở dài, ngữ khí có chút hoài niệm cùng phiền muộn. Nhưng Miêu Yêu tất nhiên là nghe không hiểu ——

"Hắn a. . . Gọi dễ a. Vô Cực Kiếm Thánh, dễ a."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Hoài Nam Tử :

Miêu Yêu nghe không hiểu, liền ừm ừm một tiếng, tựa hồ rất không thoải mái.

Lý Vân Tâm biết đây là bởi vì nàng bám vào trên thân thể mình. Đạo Sĩ, Kiếm Sĩ, Đan Thanh Đạo Sĩ, tu tập đều là Thiên Tâm Chính Pháp, Huyền Môn Nội Công, trong thân thể tự có một cỗ Hạo Nhiên Khí, không giống với người trong thế tục.

Bởi vậy Yêu Linh bám vào loại người này trên thân, Linh Thể sẽ bị bài xích kháng cự, rất khó chịu. Hắn liền thối lui mấy bước: "Trở về đi. Ngươi giúp ta, ta hội nhận ngươi tình. Nhưng là hiện tại ta Khí Hải bị phong, không có cách nào làm ra đến có thể cho ngươi thư thư phục phục phụ thể tranh. Chờ ta về sau tìm tới biện pháp giải quyết, ta lại tới tìm ngươi."

Một trận âm phong vòng quanh Lý Vân Tâm đánh cái chuyển, Miêu Yêu tức giận thì thầm: "A? Về sau? A? Về sau phải bao lâu oa? Ha... Trước kia liền có người... Ân, hừ! Không lấy về sau, ta không giống nhau... A?"

Nàng bỗng nhiên không có tiếng, mấy bước bên ngoài ngọn cỏ nhí một mảnh thấp nằm, âm phong đi xa.

Miêu Yêu tựa hồ phát hiện cái gì. Lý Vân Tâm không rõ ràng cái này không lớn thông nhân tình thế thái đồ, vật tại đánh ý định quỷ quái gì, chỉ hướng hắn đường đi nhìn sang. Nhưng hai hơi về sau, chợt nghe tắt tiếng xột xoạt tốt thanh âm.

Có người từ bên kia tới.

Hắn cảnh giác nhú mày, lập tức tròn mắt hốc mồm.

Một cô gái lão đạo, hoa chân múa tay từ trong rừng lao ra, một bên lão đạo chạy, một bên phát ra ngân linh nhí tiếng cười, miệng bên trong bừa bãi nói thầm: "A? Tốt, tốt tốt, ha ha ha, đây là ta, Ha-Ha, a, đây là ta, hi hi hi hi ——"

Nữ hài từ khuôn mặt mỹ lệ, người cao thon, váy áo phấn khởi, tắm ánh trắng. Vốn nên là rất tốt đẹp.

Nhưng Lý Vân Tâm nghe được tiếng cười kia chỉ cảm thấy có chút tê cả da đầu.

Bởi vì đó là Kiều Gia Hân.

Miêu Yêu bám vào Kiều Gia Hân trên thi thể.

Từ cô nương kia chết mất đến bây giờ đại khái đã qua mười mấy phút, Kiều Gia Hân Sinh Hồn nên bị câu đi —— nếu như hắn chưa bao giờ thấy qua đen trắng Diêm Quân cũng xác thực tồn tại lời nói.

Như thế một cỗ thi thể, thực còn có chút linh khí lưu giữ lưu, đại khái lại vừa lúc thể chất, canh giờ đặc thù, mèo này yêu liền phụ thân. Chẳng những phụ thân, mà lại hoạt động có chút tự nhiên, đơn giản giống như nguyên bản cỗ này thể xác cũng là thuộc về nàng.

"Kiều Gia Hân" chạy đến Lý Vân Tâm trước mặt, lão đạo một đầu chống đỡ tại bộ ngực hắn. Lý Vân Tâm hơi khẽ cau mày, đỡ lấy. Muốn quát lớn vài câu, lại không biết nói thế nào.

Dù sao cùng Kiều Gia Hân chỉ ở chung một ngày mà thôi, tính không được quá quen thuộc.

Chờ Miêu Yêu tại bộ ngực hắn cọ một hồi mới đứng vững, Lý Vân Tâm liền thở dài: "Tốt a."

"Đây cũng là ngươi phúc duyên, không uống công ngươi giúp ta một trận. Ta nghe nói qua cái này sự tình."

"Lúc trước cũng có qua Tinh Quái bám vào thi thể bên trên, cũng có Chính Đạo cao nhân làm như vậy qua."

Dù sao thi thể cũng nên mục nát, có thể vật chỉ dùng cũng coi là Thiên Đạo. Nhưng là, có mấy chuyện, ngươi phải chú ý."

Những chuyện này cha mẹ hắn từng nói với hắn, hắn đều nhớ. Chỉ là không nghĩ tới hôm nay thật phát huy được tác dụng. Loại sự tình này, là có chút khuôn sáo. Chưa hẳn như hậu thế pháp luật Pháp Quy như thế chứng thực quán triệt, nhưng luôn có chút quy củ phương viên. Lúc trước hắn không Đại

Lý hiểu biết, chỉ cảm thấy có thể là bảo thủ. Cho tới bây giờ nhìn thấy mèo này yêu cùng Cửu Công Tử, hẳn cảm thấy mình hiểu.

Cửu Công Tử, nhìn cơ hồ là cá nhân. Người bộ dáng, người trang phục, nói tiếng người. Nhưng hẳn cảm lấy người đến liền ăn, tựa như người cảm lấy đùi gà liền ăn.

Tại hẳn lớn như vậy Yêu Nhân bên trong, Nhân Luân lễ nghi giáo hóa đều là cầu thí, người cũng là dùng để ăn. Không có khả năng câu thông —— tựa như lúc này người không sẽ cùng Heo Chó câu thông.

Mà lại bây giờ cũng không có nhỏ động bảo đảm.

Mèo này yêu, không có Cửu Công Tử lớn như vậy thần thông, nhập thân vào Tượng Thần bên trên, có một tòa miếu. Đại khái lúc trước không giống Cửu Công Tử làm như vậy ác, nhưng nhìn nàng nói chuyện làm việc, cũng không hiểu lắm nhân tình thế thái. Những này dị loại, cuối cùng không phải người.

Tu Hành Nhân thường nói "Không phải chủng tộc ta tâm tất dị", trên thực tế dù sao cũng hơi đạo lý.

Cho nên cũng có chút quy củ.

"Người là một cái Tinh Quái, sẽ không vô duyên vô cớ có người cho người Lập Miếu, nhất định là qua được cao nhân trợ giúp. Như vậy lúc trước vị cao nhân nào, hẳn là cũng cùng người nói qua một chút quy củ. Ta sợ trôi qua lâu, người quên, liền cho người thêm nói một lần."

Lý Văn Tâm nhìn lấy quen thuộc lại vừa xa lạ Kiều Gia Hân nói: "Người cũng biết ta có thể giúp người, mới giúp ta. Cái này đối ta là ân cứu mạng, giữa chúng ta cũng liền có dính dấp. Khả năng trước đó trợ giúp qua người người cùng ta có cùng loại thân phận, vừa rồi người phụ ta thân thể, cũng kiên thức ta thần thông. Cho nên ta có thể giúp người, cũng có thể hại người. Chỉ nhìn người có thể hay không hào hào làm một người."

"Hiện tại ta phải nói cho người, phụ thân người, tiến vào trong nhân thế, liền muốn tuân thủ người lễ nghi giáo hóa. Người là Tinh Quái, khả năng Dã Tính khó thuần. Nhưng ở gặp được làm tức giận người sự tình về sau, phải sâu nghĩ thời gian ba cái hô hấp, rồi quyết định làm cái gì."

"Thứ nhất, không thể gây thương tổn mạng người."

"Thứ hai, không thể cùng Nhân Hôn phối."

"Đệ Tam ——"

Nói đến đây, "Kiều Gia Hân" bỗng nhiên ở trước mặt hẳn quỳ xuống đến, ngẩng đầu lên nhìn lấy hẳn. Một đôi đen lúng liếng mắt to ở trong ánh trăng sáng rực tránh, trên mặt Thành kính lại nghiêm túc, lại còn có chút rụt rè biểu lộ.

Lý Văn Tâm hơi sững sờ, lập tức ý thức được, đây là cái này Tiểu Miêu yêu tại "Nghe pháp".

Đối với cảm thú các tinh linh tới nói, rất nhiều người tập mãi thành thói quen sự tình, đối bọn nó mà nói đều là "Pháp".

Người cảm thấy hiểu thuận phụ mẫu thiên kinh địa nghĩa, cảm thấy không muốn đồng loại tương ăn thiên kinh địa nghĩa, cảm thấy Lễ Nghĩa Cương Thường lớn nhất phổ thông bất quá, nhưng đối với cảm thú các tinh linh tới nói, lại là Nhân Luân Đại Đạo Diễn Hóa mà đến "Pháp".

Nhìn cái này Tiểu Miêu yêu lúc trước thật bị người Điểm Hóa qua, nếu không bây giờ không sẽ lộ ra dạng này thần sắc.

Lý Văn Tâm đột nhiên cảm giác được tâm tình tốt điểm, hơi cười cợt.

"Thứ ba, tam quan muốn chính."

Kiều Gia Hân nháy mắt mấy cái, thử giống một người bình thường nói như vậy: "A? Tam quan? A? Đó là lớn miếu sao? Người phải cho ta đóng ba gian lớn miếu sao?"

Lý Văn Tâm cười: "Tam quan a, cũng là Nhân Sinh Quan, thế giới quan, giá trị quan. Trước không cần phải hiểu, lý giải liền tốt. Về sau hội hiểu."

"Chẳng qua nếu như người muốn đi theo ta đi lời nói, chúng ta vẫn là phải đi vị thành. Người thân thể này... Liền tạm thời nói hoảng sợ thành bị điên. Dù sao ở nơi đó có đặt chân, cho nên bồi như vậy... Liền phải qua chiếu cố chiếu cố Tiêu Cực người khác. Ân, người không hiểu không quan hệ, đi theo ta là được rồi. Ta gọi người thân trên, người liền lên ta thân thể tới. Chúng ta qua đem bọn hẳn cứu được."

"Khẩu khí thật là lớn a, người thiếu niên."

Lý Văn Tâm vừa dứt lời, một thanh âm khác liền vang lên.

Thanh âm này đại khái cũng thuộc về một người trẻ tuổi, hai mươi hai, hai mươi ba tuổi. Êm tai giàu có từ tính, âm cuối thượng thiêu, có chút phóng đãng không bị trói buộc vị đạo.

Sau đó, một cái Văn Cẩm Bạch Bào nam tử trẻ tuổi liền từ trong rừng cây đi tới.

Lý Vân Tâm nhướng mày, tâm lý nhảy lập tức.

Người này đi tới thời điểm, phảng phất bên người tự có một cỗ nhu hòa lực lượng, đem những cây cỏ đó toàn bộ nhẹ nhàng đẩy ra, không đụng tới hấn y phục một tơ một hào.

Bước chân hấn nhẹ nhàng, tựa hồ ngay cả cỏ tươi cũng sẽ không bị hấn giẫm cong, chỗ đến, liền ngay cả côn trùng kêu vang đều trở nên ôn nhu.

Ở dưới ánh trăng, trên người hấn thậm chí còn lồng có một tầng nhàn nhạt quang hoa, tựa như Thiên Nhân.

Lý Vân Tâm biết, ý vị này trước mắt cái miệng này khí bất thiện người trẻ tuổi, tu tập là Thiên Tâm Chính Pháp, Huyền Môn Nội Công.

Tựa như cha mẹ hấn.

Nhưng đối phương, hấn là đạo thống hoặc là Kiếm Tông người.

Suy nghĩ thêm đến đêm nay chuyện phát sinh, thân phận của hấn nên là bảy mươi hai Lưu Phái một trong Lăng Hư Kiếm Phái Chương Môn Độ Từ, Kháng Thương Từ cùng Xích Tùng Từ đồng môn.

Cũng chính là cho lúc trước Hà Gian sáu quý phi kiếm truyền thư, muốn bọn họ đem chính mình những người này đều giết người.

Trước đó hấn vốn nên đến, nhưng không. Bây giờ hấn tới.

Lý Vân Tâm hít sâu một hơi, cười cười: "Chào buổi tối a. Cực khổ ngài đại giá tự mình đến. Những người kia đâu? Đối —— xưng hô như thế nào?"

Đối phương đi đến khoảng cách Lý Vân Tâm xa mấy chục bước địa phương, liếc một cái mặt đất kiếm khách kia thì thể không đầu, khẽ lắc đầu: "Phàm nhân."

Sau đó ngẩng đầu dò xét Lý Vân Tâm một phen, không yên lòng cười cười: "Đạo hào Hoài Nam Từ. Lúc đến đội trông thấy mấy cái, giết mấy cái. Dần dần không thú vị, việc này. Độ Kiếp chung quy là phiền phức."

"Người cũng là tu sĩ, đúng không. Ngươi, tu cũng là Thiên Tâm Chính Pháp. Vị nào người thật môn hạ? Thờ ra... Tất nhiên không phải. Người cùng ta hai vị sư đệ gọi lên xưng đột, người Tuyết Sơn Khí Hải bị phong, là ta Lăng Hư Kiếm Phái thủ pháp. Mấy ngày trước đây phát hiện hai vị sư đệ đều chết mất. Tuy nhiên nên không phải người làm, mà chính là cái nào đại yêu."

"Tuy nhiên đã cùng người cũng có liên lụy, ta lại vô lực tìm vị kia đại yêu báo thù, liền đem người giết đi. Đến một lần xem như lễ tế hai vị sư đệ, thứ hai xem như Lịch Kiếp. Chớ có nghĩ quẩn, người thực cũng là tại Lịch Kiếp, chỉ bất quá lịch Từ Kiếp."

"Ày, đi tốt."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Yêu Ma làm sao rồi :

Cái này Hoài Nam Từ, thoại âm rơi xuống, liền từ phía sau lưng rút kiếm ra.

Nói là "Rút kiếm" thực cũng không thỏa đáng. Tay phải hấn cũng cái hai Chi Kiếm quyết, cổ tay xoay chuyển, ngón tay nhẹ nhàng vẩy một cái.

Liền có một thanh Tế Kiếm từ sau lưng của hấn một chỗ suu một tiếng thặng lên, treo lên đỉnh đầu ong ong chuyển động, như điện quang ngân xà.

Hấn nhìn chằm chằm Lý Vân Tâm lại nhìn một hồi, vẩy một cái lông mày: "A? Người không sợ?"

"Sợ hữu dụng a?"

"Ách." Hoài Nam Từ lắc đầu, "Sát Kiếp ta muốn độ xong, còn đang độ đồng tâm cướp. Đồng tâm kiếp, người biết a, ta tổng không thể thấy người đáng thương cầu xin tha thứ liền bỏ qua hấn a. Bất quá bây giờ ta còn chưa độ xong, người có thể thử một chút. Vạn nhất, Ha-Ha, ta đạo tâm không kiên

đầu?"

"Ta cũng không phải ngu B." Lý Vân Tâm lắc đầu, "Đồng tâm hiệp lực, liền muốn làm hao mòn rồi chính mình đồng tình tâm, không lại bởi vì cảm thấy một người đáng thương liền ảnh hưởng chính mình phán đoán. Người ước gì ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ sau đó Nhất Kiếm trả ta."

"Dạng này, người đừng giết ta, ta cho người xem cái bảo bối."

"Lười nhác nhìn." Hoài Nam Tử bĩu môi một cái, ngón tay nhất động.

Trên đầu của hắn một thanh Tế Kiếm lập tức tựa như tia chớp bắn ra.

Nhanh. Lý Vân Tâm nghĩ. Lúc trước hắn biết phi kiếm cái đồ chơi này nhanh, đương nhiên cũng biết viên đạn nhanh. Có thể rất nhiều chuyện không thấy tận mắt, tổng không có cách nào cảm nhận được có bao nhiêu.

Ngay tại hắn sinh ra ý nghĩ này đồng thời, này một đạo kiếm quang liền từ trước mắt tránh khỏi. Sau đó một trận liên miên bất tuyệt tiếng vang, chờ hắn quay đầu nhìn lên đợi, phát hiện "Kiều Gia Hân" đã ngã trên mặt đất.

Một thanh Ngân Kiếm suu một tiếng từ sau lưng nàng nhảy lên đi ra, mang đến thân thể nàng động động, lại trở lại Hoài Nam Tử bên người.

Nàng y phục trên người đã quá xấu không còn hình dáng —— ngay tại Lý Vân Tâm vừa quay đầu công phu, không biết được này Ngân Kiếm tại trong cơ thể nàng xuyên toa bao nhiêu lần.

Huyết dịch thật giống như từ một cái ý nghĩ xấu trong túi chảy ra, Lý Vân Tâm rất nhanh người được dày đặc mùi máu tươi. "Kiều Gia Hân" bụng đã không còn hình dáng, dùng "Thối nát" để hình dung cũng không đủ.

Hắn đánh cái giết mình. Miêu Yêu thương hắn thân thể. Nhưng khí tức yếu ớt, Linh Thể kém một chút bị phá hủy.

Hoài Nam Tử thu kiếm, nhìn hắn: "Đó là cái yêu a? Cùng Yêu Ma làm bạn cũng không tốt. Đây là chút dị loại, tàn bạo ác độc, không có vô nhân tính. Người nhìn, nếu như người cầu xin tha thứ, ta liền Nhất Kiếm trả người. Nếu như người không cầu xin, ta cứ như vậy đâm chết người. Chính người tuyên."

"Thật thảo đàn." Lý Vân Tâm thờ dài, "Nợ nhân tình nhiều không tốt còn."

Đã không có bất kỳ đường lui nào. Đối phương dưới mắt thực lực cao hơn hắn mình quá nhiều, mưu lợi cũng vô dụng. Nhìn Hoài Nam Tử là cái cổ tình làm bậy tình tình, như thế trong thời gian ngắn, hắn cũng đoán khó định hắn yêu thích.

Cũng chỉ phải... Mời Cửu Công Tử.

Hắn dùng hai ngón tay từ trong tay áo kẹp ra tờ giấy kia.

Nhưng vừa mới nhất động, liền cảm giác cánh tay mát lạnh. Soạt một tiếng, một nửa ống tay áo rơi trên mặt đất.

Cánh tay có chút ngứa. Hắn cúi đầu nhìn một chút, cánh tay thượng một đạo nhất chỉ dài lỗ hồng. Lỗ hồng rất nhanh từ màu trắng biến thành hồng sắc, lập tức máu tươi rót thành mấy cỗ hướng phía dưới chảy xuôi, ngứa, biến thành đau khổ.

"Người muốn làm gì?" Hoài Nam Tử nhíu mày hỏi hắn, lộ ra rất tức giận, "Người lộn xộn nữa, ta liền cắt đứt tay người. Hiện tại, nhanh lên một chút hướng ta cầu xin tha thứ, ta còn có việc muốn làm. Nếu không phải nhìn người cũng là Tu Hành Nhân, ta mới lười nhác cùng người nói nhảm."

Lý Vân Tâm ...

Hắn cảm thấy mình xác thực lâm vào một cái cực đại khốn cảnh.

Hắn lại không có cách nào khác. Hoặc là nói, không có loại kia tính trước kỹ càng, chắc chắn có thể làm cho mình toàn thân trở ra biện pháp.

Đầu óc hắn bên trong xuất hiện mấy cái suy nghĩ, có mấy cái đối sách. Nhưng bỗng nhiên nhắm mắt lại, dưới ánh trăng cùng trong gió đêm đứng một lúc, lại mở ra: "Được. Ta hướng người cầu xin tha thứ, người Nhất Kiếm giết ta."

Đón đến, lại bổ sung: "Người thật là đến Nhất Kiếm giết ta à. Người biết ta cũng là Tu Hành Nhân, cũng có tôn nghiêm. Người nếu như nói không đếm, nhưng có nhục Đại Phái tôn nghiêm."

Hoài Nam Tử bĩu môi: "Lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy."

Lý Vân Tâm thờ dài, nhún vai, trước chậm chậm hướng hắn làm cái vái chào.

"Mau mau!" Hoài Nam Tử nghiêm nghị thúc giục hắn, "Không phải vậy ta thật muốn giết người!"

Mới có quý. Lý Vân Tâm đương nhiên biết dạng này cảm giác. Một đứa bé cùng người muốn đường, người kiên quyết nói cho hắn biết không có khả năng, hắn năn nỉ năn nỉ người, liền đi mở.

Nhưng nếu như người đáp ứng nhưng lại lè mà lè mè, muốn bắt lại không cầm, hẳn liền có thể quẩn lấy người mấy mươi phút, đều đi không nổi.

"Lập tức liền muốn có khả năng đạt được" loại ý nghĩ này, cũng là để người bức bối, lại không thể nhĩ quả quyết bình tĩnh.

Hắn vậy mới không tin cái này Hoài Nam Tử, giờ phút này thật có thể thẹn quá hoá giận, Nhất Kiếm giết hắn.

Mong mà không được, gần như có được —— tâm ma, chính là như vậy gieo xuống.

Lý Vân Tâm lại vén lên vạt áo, nhấc chân trên mặt đất đá đá, nhúu mày: "Mặt đất phía trên có máu. Làm sao quý?"

Hoài Nam Tử trên mặt rốt cục xuất hiện càng thêm sinh động biểu lộ, lộ ra vừa bức mình vừa buồn cười: "Người một hồi đều phải chết, để ý cái gì máu? Ngu xuẩn!"

"Tóm lại ta phải chuyển sang nơi khác." Lý Vân Tâm dịch chuyển khỏi một bước, nhìn xem Hoài Nam Tử.

Đối phương nhúu mày lại, hung tợn theo dõi hắn. Lý Vân Tâm an tâm thoải mái mở rộng bước chân, giống chánh thức cho tự mình lựa chọn mộ địa, chọn lựa lựa tuyển thức dậy phương tới.

Bởi vì Hoài Nam Tử biểu hiện trên mặt đang nói —— "Ta đã không kiên nhẫn. Quyết định một hồi hảo hảo để người Thường Thường đau khổ. Hiện tại người thỏa thích giày vò. Nhắm trúng ta càng phiền, một hồi người liền càng đau nhức".

Lý Vân Tâm đi lêu lổng năm phút đồng hồ. Đây là hắn mong muốn bên trong, đối phương lớn nhất Đại Nhẫn Nại cực hạn.

Sau đó hắn đứng vững, ngẩng đầu: "Một vấn đề cuối cùng."

Hoài Nam Tử trên mặt lộ ra không dễ cảm thấy, như trút được gánh nặng biểu lộ: "Nói."

"Ta cảm thấy Yêu Ma đều cũng không tệ lắm nha. Làm gì giết bọn nó?"

"Xuân vật. Uống người cũng học đạo —— dị loại, giết liền giết, nào có vì cái gì?" Hoài Nam Tử chân chính động sát tâm, khép lại hai ngón.

Sau đó Lý Vân Tâm cùng Hoài Nam Tử, đồng thời nghe thấy một trận thanh thúy đồng linh âm thanh từ xa mà đến gần.

Một cái nữ hài tử giòn tan nói: "Ai nha, tiểu thư, thật hung khẩu khí a, người kia."

Có lẽ là bởi vì nữ hài tử thanh âm giòn lại thanh, liền truyền ra thật xa.

Hoài Nam Tử sắc mặt thay đổi, kiếm trong tay quyết biến. Từ hai ngón tay khép lại, biến thành cùng loại Lan Hoa Chỉ kỳ quái thủ thế. Thế là một thanh bạc lập loè phi kiếm nhất thời biến thành ba thanh, đầu đuôi đụng vào nhau quẩn ở bên cạnh hắn, phát ra trầm thấp tiếng ô ô.

"Người nào? !" Hắn thấp giọng quát nói.

Hai người nín hơi ngưng thần xem vài phút, mới rốt cục có một cái nhỏ và dài tinh tế tay nhỏ, đánh một người cao trong bụi cỏ nhô ra tới.

Đầy ra có hoang, đi ra một cái chải song búi tóc tiểu nha đầu. Tiểu nha đầu nắm trong tay lấy dây cương, liền lại từ trong bụi cỏ dẫn ra một đầu bóng loáng sáng loáng Tiểu Hắc con lừa.

Hắc Lư bên trên, một vị an an tĩnh tĩnh tiểu thư lệch chân ngồi, một đôi sáng con mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, gấp cắn môi, lại nhìn cũng không nhìn Hoài Nam Tử liếc một chút.

Ngược lại là tiểu nha đầu, nắm Hắc Lư đứng vững, lại đỡ tiểu thư một thanh, mới nhúu lại lông mày nhỏ nhắn không buông tha hỏi: "Đúng nha, Yêu Ma làm sao rồi? Làm gì giết bọn nó?" ===== mấy ngày nay một mực du tẩu tại quét canh biên giới. Bởi vì công việc bây giờ thượng tại làm hai cái hạng mục, đồng thời làm, hai bên đều đang thúc giục, mỗi ngày đều phải thêm ban đến chín giờ tối. Bởi vậy gần nhất mỗi ngày một chương đổi mới đại khái là ta lớn nhất thành ý, nghĩ đến càng ít không quan hệ, không ngừng là được rồi. Đồng thời còn đang suy nghĩ lên giá về sau mỗi ngày viết hai chương 4000. Quyền sách này đổi mới tốc độ chắc chắn sẽ không rất nhanh, nhưng ta hi vọng có thể cam đoan không vui nhưng không ngừng. Hắc hắc. Ta tận lực viết tốt đi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Không phải người

Hoài Nam Từ nhìn chăm chăm Tiểu Nha Hoàn nhìn một hồi, nhúu mày lại.

Bởi vì thấy thế nào, cái này chải song búi tóc thiếu nữ đều là một người bình thường. Không phải yêu, không phải Tu Hành Nhân. Thậm chí nói, nàng lộ ra ống tay áo này một nửa ngó sen trên cánh tay, còn có hai ba Đạo Thụ nhánh cây Diệp tạo thành vết cắt.

Nhưng người bình thường sẽ không ở loại thời giờ này chạy tới chỗ như thế, càng sẽ không nhìn thấy bên trên thi thể mà thờ ơ. Như vậy, có vấn đề là cái kia trên lưng lửa tiểu cô nương.

Tiểu cô nương kia, hẳn đồng dạng nhìn không thấu, nhưng mà chỉ cảm thấy. . .

Cách xa nàng chút mới tốt.

Càng xa càng tốt.

Bởi vậy hắn thu liễm thần sắc, hướng tiểu cô nương kia ôm cái quyền: "Tại hạ Lăng Hư Kiếm Phái Chuông Môn Thủ Đồ Hoài Nam Từ. Đường đột hỏi một câu, cô nương Tiên tung sao là? Cần làm chuyện gì?"

Nhưng trên lưng lửa cô nương không nhìn hắn, cũng giống như không nghe thấy hắn lời nói. Nàng duỗi ra nhỏ và dài tổ thủ tại Tiểu Hắc con lửa trên móng vuốt một cái từ, Hắc Lư liền bước chân, cộc cộc Địa Tẩu đến Lý Vân Tâm bên người.

Lý Vân Tâm không nhúc nhích, chỉ chậm dần thần sắc hơi hơi buông thõng mắt, nhìn này Tiểu Hắc con lửa móng.

Hắn sở dĩ trì hoãn thời gian cũng là bởi vì hai người kia.

Bởi vì tại hắn cảm thấy mình vô kế khả thi thời điểm, phụ hắn thân thể Tiểu Miêu yêu nói cho hắn biết, nơi xa có đáng sợ đồ, vật đang chạy tới. Tiểu Miêu yêu nói chuyện bừa bãi, lại là tại trong thân thể của hắn. Bởi vậy Lý Vân Tâm chỉ biết là, tại Tiểu Miêu yêu trong ấn tượng, người đến —— "Thật là dọa người thật là dọa người thật là dọa người!"

Mà lại không phải người.

Như vậy, Lý Vân Tâm liền vui vẻ. Là người, nhất định đánh không lại Hoài Nam Từ. Không phải người, chính mình mới có đường sống.

Hiện tại cô nương này đi đến Lý Vân Tâm trước mặt, nhìn hắn chăm chăm một hồi, lệch ra dưới đuôi địa.

Bẹp một thanh âm vang lên, nho nhỏ Tú Hoa Hải giẫm vào vũng máu ở trong. Cô nương khẽ nhúu mày, nhưng vẫn là tại đi đến Lý Vân Tâm bên người quần một vòng. Sau đó nàng nhắm mắt lại, tiểu xảo chớp mũi xích lại gần Lý Vân Tâm cổ, thật sâu hít một hơi ——

Từ trên xuống dưới, từ đầu đến chân, tựa như là một cái lớn nhất thành tín nhất Lão thiết nhắm mắt lại, đem trước mặt một đạo cực phẩm mỹ thực chỗ phát ra hương khí, thật sâu hút vào trong phổi!

Một cái tinh tế cô nương xinh đẹp, khom người, từ từ nhắm hai mắt, như thế qua ngữ một người nam nhân vị đạo, là một kiện cũng không nhả, nhìn vừa tròn kê sự tình. Nhưng vô luận Lý Vân Tâm vẫn là Hoài Nam Từ, đều không bật cười.

Bởi vì cô nương này từ cổ bắt đầu, ngữi lướt toàn thân hắn, còn vòng quanh hắn đi ba bốn vòng, trong lúc đó —— liền cũng chỉ là một hơi!

Thật dài một hơi về sau, cô nương mới một lần nữa mở mắt ra, lược gấp rút thở dốc mấy cái, tựa như là đang tiêu hóa vừa rồi hút đi vào khí tức.

Sau đó nàng đối Lý Vân Tâm nở nụ cười, tế thanh tế khí nói: "Ngươi thật là thơm. Ta thích ngươi. Ngươi muốn đi đâu?"

Lý Vân Tâm lúc này mới ngẩng đầu nhìn nàng,

Lộ ra một cái ôn nhu nụ cười: "Ta qua vị thành. Ngươi thì sao?"

Cô nương cười, còn nhe răng, lộ ra một loạt tinh tế tỉ mỉ trắng như tuyết răng nhỏ: "Vậy ta cũng đi vị thành đây. Ngươi cùng ta cùng đi."

Lý Vân Tâm gật đầu: "Được. Ta có cái tên, gọi Lý Vân Tâm."

Cô nương vui vẻ nháy mắt mấy cái, lông mi dài vút sáng vút sáng: "A? Ta cũng có một cái tên, gọi là Bạch Vân Tâm!"

"Thật là dễ nghe." Lý Vân Tâm nói, "Thế nhưng là ta còn đi không ờ. Ngươi nhìn nàng."

Hắn chỉ chỉ mặt đất Kiều Gia Hân: "Lúc đầu nàng và ta là bạn tốt, nhưng là người kia giết nàng. Cho nên ——"

Cô nương vênh lên quệt miệng: "Là đây. Tiểu Miêu yêu thương thân người, nàng không thơm "

Nữ nhân này. . . Nghe ra Miêu Yêu. Lý Vân Tâm tâm hơi hơi nhảy một cái, thờ phào. Lúc trước hắn còn đang lo lắng, lại thế nào cùng với nàng giải thích, chính mình đến mang một cái Tinh Quái lên đường.

Bởi vì dưới mắt hắn đang dùng mười hai vạn phần cẩn thận đến cùng cái này nhìn ôn nhu cô nương xinh đẹp lượn vòng, liền ngay cả ngữ điệu, biểu lộ, ánh mắt đều tận lực điều chỉnh.

Từ cô nương này đi đến bên cạnh hắn, dùng sức hút hắn vị đạo một khắc kia trở đi, Lý Vân Tâm liền ý thức được, nàng không phải người.

Không những không phải người, còn có thể là Cửu Công Tử loại cấp bậc kia đại yêu!

Nàng và Cửu Công Tử tuy nhiên hoàn toàn khác biệt, nhưng hành vi hình thức thượng lại có cùng một loại đặc điểm —— làm theo ý mình, hoàn toàn không thêm đề ý bất luận kẻ nào cái nhìn. Lý Vân Tâm kiếp trước cùng kiếp này, gặp qua không ít người. Lúc trước bởi vì chức nghiệp quan hệ, hắn ưa thích quan sát người, cũng rất là nhớ kỹ một số án lệ. Nhưng cho dù hắn gặp được lớn nhất lạnh lùng nhất gia hỏa, từ tâm vẫn là sẽ để ý người khác ánh mắt —— bất luận là phương diện nào để ý.

Nhưng mà trước đó Cửu Công Tử, hiện tại Bạch Vân Tâm, bọn họ "Không thêm đề ý", giống như cùng là một người "Cô đơn" Địa Tẩu trong rừng rậm.

Hắn cô đơn a? Không. Có cây cối, Hoa Thảo, phi điều, động vật.

Nhưng hắn cũng không đem những vật kia, xem như chính mình đồng loại.

Lý Vân Tâm biết tại đối mặt loại này đáng sợ gia hỏa thời điểm, ngàn vạn không thể biểu hiện được không thú vị. Loại này Yêu Ma xem nhân mạng như con kiến hôi, nếu như để bọn hắn cảm thấy không thú vị, khả năng tiện tay liền xé.

Hắn đến biểu hiện được càng thú vị một số —— tựa như hắn đối mặt Cửu Công Tử thời điểm.

Hắn muốn quan sát nàng mỗi một cái rất nhỏ biểu lộ, động tác ngữ khí, biết nàng tâm tình ý nghĩ, tiếp xuống có thể sẽ làm việc, sau đó lợi dụng gia hỏa này, thoát khỏi trước mắt khốn cảnh!

Thế là Lý Vân Tâm nhìn Hoài Nam Tử liếc một chút, mở ra tay, tựa như nói chuyện phiếm nói như vậy: "Vậy người giúp ta giết hắn nha."

Bạch Vân Tâm con mắt hơi hơi sáng lên.

Sau đó nàng quay đầu nhìn xem Hoài Nam Tử.

Lưu Phái Kiếm Sĩ giờ phút này dùng ba thanh phi kiếm bảo vệ thân thể của mình, không chớp mắt nhìn chằm chằm Lý Vân Tâm cùng Bạch Vân Tâm. Nghe được một câu nói như vậy về sau, hắn hét ra đến: "Vị tiên tử này, người không cần thiết sai lầm! Tiểu tặc kia giết hai ta vị đồng môn sư đệ, lại cùng Yêu Ma làm bạn, ta lúc này mới —— "

Hắn nói tới chỗ này, bỗng nhiên liền im ngay.

Bởi vì hắn trông thấy cách đó không xa đứng đấy này tiểu nha hoàn, cũng đang ngó chừng hắn, mà lại hai mắt sáng lên.

Tham tài người nhìn thấy kim ngân tài bảo cũng sẽ hai mắt sáng lên, nhưng tuyệt không phải như vậy ——

Một đôi nguyên bản Hắc Bạch phân minh mắt to, bỗng nhiên biến thành màu xanh biếc. Ở trong màn đêm thả ra ra sáng rực ánh sáng, phản chiếu một trương lúc đầu có thể Ái Mỹ Lệ - Amelie mặt, phảng phất Quỷ Diện.

Sau đó cái này Tiểu Nha Hoàn há miệng, miệng liền ngoác đến mang tai, lộ ra sắp xếp lít nha lít nhít, lại nhọn vừa mịn răng nanh đến!

Chủ này bực cũng là Yêu Ma! Không phải cái gì người trong tu hành!

Hoài Nam Tử trong lòng run lên, tự biết hôm nay không cầm ra bản thân toàn bộ bản lĩnh, là khó mà toàn thân trở ra. Hắn cũng biết, dù là hôm nay thúc ra một thân tiềm lực, liều mạng hao tổn vài chục năm công lực cùng về sau tấn thăng cảnh giới cao hơn hi vọng, cũng nhất định phải đấu thắng cái này Yêu Ma! Nay về sau, trước phải sống chạy đi, mới có tư bản cầu viện, tu luyện, báo thù!

Cho nên hắn sắc mặt lạnh lẽo, bạo xuất một thanh đan điền khí, nghiêm nghị quát: "Yêu Ma! Người cho ta sợ người ——

Tiểu Nha Hoàn cái cổ bỗng nhiên tăng vọt, một thanh đem Hoài Nam Tử đầu, tính cả che ở trước người ba lưỡi phi kiếm nuốt qua.

Sau đó cái cổ lại trong nháy mắt rút về lại, Tiểu Nha Hoàn nhếch miệng, nhú mày, lại nhìn xem tiểu thư nhà mình: "Không có gia vị đây.

Hoài Nam Tử không đầu thân thể tại nguyên chỗ run rẩy một hồi, phù phù một tiếng ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Sáng

Tiểu Nha Hoàn miệng đầy răng nhỏ cắn quay đầu sợ cùng phi kiểm, thật giống như cắn rơi một cái sắp hòa tan Chocolate bóng. Tình cảnh này để Lý Vân Tâm nhớ tới kiếp trước nhìn qua một thiên bên trong một câu —— "Ngươi làm sao cầm lên liền ăn a".

Mà Hoài Nam Tử, vô luận nói như thế nào cũng coi là "Lăng Hư Kiếm Phái Chương Môn tọa hạ Thân Truyền Đệ Tử". Nay danh đầu nghe giống như là cái người qua đường Vai quần chúng bây giờ cũng xác thực thành người qua đường Vai quần chúng, nhưng Lý Vân Tâm có thể một chút đều sẽ không cho là tại hân thân ở hiện thực này thế giới bên trong, Hoài Nam Tử là một đầu Tạp Ngư.

Ý vị này chủ này bộc hai người, thật là cường đại đến đáng sợ Yêu Ma.

Có lẽ. . . So Cửu Công Tử còn mạnh hơn.

Hắn nhẹ nhàng ra một hơi, nghiêng đầu cười cười: "Bộ dạng này xác thực không thể ăn á. Ta gặp qua một vị phương pháp ăn ngược lại là thẳng thú vị. Vị kia là trước xé rách, sau đó dựng lên tại trên lửa chậm rãi nướng ——"

Tiểu Nha Hoàn nghe đến đó, chớp mắt: "A? Ngươi không sợ chúng ta a? Tiểu thư, người này không sợ chúng ta nha!"

Tiểu thư Bạch Vân Tâm hé miệng cười: "Cho nên hẳn chơi rất vui chút đấy. Nay, ngươi nói một chút, ngươi gặp phải cái kia, là cái dạng gì? Ngươi còn gặp qua khác yêu?"

"A. . . Nên tính là yêu đi. Không thấy rõ là bộ dáng gì, chỉ nhìn thấy con mắt thật lớn, có ta cao như vậy, trên thân còn có lân phiến, nói mình là Cửu Công Tử. . ."

Thực Lý Vân Tâm thật muốn biết rõ ràng Cửu Công Tử nếu như là yêu, là cái gì yêu. Hắn lúc trước là người hiện đại, lại xem tivi kịch. Khi đó liền rất ưa thích qua đoán đoán yêu quái nguyên hình. Cho tới bây giờ mặc dù nói mình trải qua nguy hiểm, có thể điểm ấy lòng hiếu kỳ vẫn chưa che giấu.

Huống chi vô luận lúc trước hắn, vẫn là hiện tại hắn, đều không phải là nghiêm túc "Người bình thường". Nói đến cái thế giới này phạm nhân cùng yêu ma, một số thời khắc ngừng lại lúc trước sự tình, hắn luôn cảm thấy thực chính mình cùng Yêu Ma càng. . . Thân thiết chút.

Hắn cảm thấy cái này "Bạch Vân Tâm" nhìn lợi hại như vậy. . . Có lẽ đại yêu nhóm ở giữa lẫn nhau đều là quen thuộc —— vừa lúc nhận ra Cửu Công Tử cũng không nhất định.

Nhưng hắn sau khi nói xong, phát hiện Tiểu Nha Hoàn cùng Bạch Vân Tâm biểu hiện trên mặt dần dần trở nên quý dị.

Hai người các nàng liếc nhau, sau đó liền ngay cả một mực nhìn bình tĩnh thông dong Bạch Vân Tâm, hô hấp đều hơi dồn dập lên.

"Hắn. . . Ngươi ở đâu trông thấy hắn?" Bạch Vân Tâm nheo mắt lại, khuôn mặt hơi hơi hướng về phía trước nhô ra đến, nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm.

Nàng cái này tư thế rất quý dị, Lý Vân Tâm cảm thấy rất quen thuộc, nhưng lại không nhớ nổi chính mình hẳn là ở nơi nào, hoặc là lúc nào gặp qua.

Nhưng hắn phát hiện cái này Yêu Ma trên mặt đều đã không có nụ cười. Thay vào đó là một loại vội vàng khát vọng —— thậm chí so người được trên người mình hương khí lúc càng thêm khát vọng.

Nếu như hắn kinh nghiệm kiếp trước cùng học thức không có lừa gạt hắn lời nói, hắn cảm thấy đó là một loại, đối với thực vật đói khát.

"A. . . Tại. . . Thanh Hà huyện?"

"Là hắn a tiểu thư!" Tiểu Nha Hoàn trừng to mắt,

Hưng phấn mà giọng chân, "Tiểu Cửu Tiểu Cửu Tiểu Cửu! Là nhỏ chín a!"

"Là nhỏ chín a. . ." Bạch Vân Tâm tựa hồ ý thức được chính mình thất thố, đem cổ rút về lại, một lần nữa biến thành cái kia nhìn dịu dàng yếu đuối con gái rụt. Chỉ là Lý Vân Tâm phát hiện nàng cổ họng động động, giống như là nuốt xuống thứ gì.

"Này. . . Liền không đi theo ngươi vị thành á. Lý. . . Vân Tâm. Ân, là cái tên rất hay đây. Ngươi nhìn, ta có cái tên gọi Bạch Vân Tâm." Bạch Vân Tâm xích lại gần hắn, lại nhẹ nhàng hút hai cái, nói, "Chờ ta tìm tới Tiểu Cửu, lại đi trả lại ngươi."

"Người cũng không thể trốn tránh ta không thấy nha. Ân. . . Dạng này."

Nàng đem bàn tay tiến trong tay áo, sờ sờ, lại hơi dùng lực một chút, liền rút ra một thanh bạc lập loè Tiểu Kiếm tới.

Nói thật là kiếm cũng không đúng đương — cái này thon dài vũ khí có hai ngón tay bao quát, nhìn càng giống là một thanh đỉnh đầu nhọn Trục Dao, có thể một bên toàn bộ triển khai lưỡi đao, một bên khác mở nửa bên lưỡi đao. Xem như một kiện có thể đâm có thể chặt vũ khí.

Thân kiếm có dài một mét, cơ hồ không có kiếm ngác, chỉ có màu trắng, tron nhẵn mà trường kiếm chuôi.

"Ày, cái này cho người." Bạch Vân Tâm nói, "Người cầm nó, ta liền có thể tìm được người."

Lý Vân Tâm duỗi ra hai tay, lập tức tiếp nhận qua: "Được. Ta qua vị thành chờ người, nhưng người cũng không thể không tới."

Bạch Vân Tâm hé miệng cười một tiếng: "Người nha. . . Nếu như chạy mất, ta liền ăn người."

Sau đó nàng bỗng nhiên giang hai cánh tay. Nàng ồng tay áo lập tức trở nên rộng thùng thình, cơ hồ đem cả người đều che khuất. Trong rừng bỗng đứng tụ tập được một trận cuồng phong, nương theo từng tiếng sáng rít lên. Sau đó Bạch Vân Tâm hai mảnh rộng thùng thình ồng tay áo hóa thành một đoàn dây đặc vụ khí, theo cuồng phong xông thẳng lên Thiên —

Vài giây đồng hồ về sau, cánh rừng ở giữa cũng chỉ còn lại có Lý Vân Tâm, cùng trong tay hấn một thanh kiếm.

Hắn lại tại nguyên chỗ đứng mười mấy giây đồng hồ, xác nhận này một chủ một bộc, một đầu Hắc Lư toàn bộ từ Vân mà đi, mới thở ra một hơi thật dài, hơi hơi phụ thân xoa xoa chính mình hai chân.

Chân đều nha, sắp rút gân. Ướt đầm mồ hôi quần áo, giờ phút này gió lạnh thổi tới, trên thân bức bối ướt lạnh, giống như là muốn sinh bệnh.

Gặp Quỷ. Ngắn ngủi hơn mười ngày, gặp phải hai cái Đại Yêu Ma!

Hắn nhìn một chút thủ lý kiếm, khẽ nhủ mảy. Hắn không biết này Bạch Vân Tâm vì cái gì cảm thấy mình "Tốt vị đạo", nhưng biết thanh kiếm này không phải vật gì tốt. Có lẽ yêu ma kia về sau liền sẽ bằng thứ này tìm tới chính mình.

Hắn tí xú đều không tin yêu ma kia đối với mình biểu hiện ra ngoài "Yêu thích" cùng "Thiện ý". Bởi vì hắn biết mình trên thực tế, rất hiểu biết những Yêu Ma đó tâm tính — ừng có nhân loại bộ dáng, ở trong lòng nhưng lại chưa bao giờ đem nhân loại coi là đồng loại tâm tính.

Thế là hắn cúi người, đem chuôi kiếm này dùng lực cắm vào trên mặt cỏ.

Kiếm này kinh người sắc bén kiên cố, vậy mà không tổn sức chút nào ngay cả chuôi chui vào lòng đất — trong lúc đó Lý Vân Tâm cảm thấy hơi hơi bị ngăn trở, hấn là đụng phải thạch đầu. Nhưng, mũi kiếm tựa hồ đem trong đất thạch đầu cũng tùy tiện mở ra.

Sau đó hắn mới tại chính mình cái ốt vỗ vỗ, nói: "Ai, đi ra."

Tinh Quái phụ thân, phần lớn là phụ trên đầu Nê Hoàn Cung. Miêu Yêu đã ở trên người hắn cuộn tròn lâu như vậy, một tiếng nhi đều không lên tiếng, muốn đến là bị Bạch Vân Tâm này đại yêu sợ mất mật.

Qua mấy hơi, mới nghe thấy này ba Hoa nương nương nói: "A? Đi nha? A. . . Hù chết ta, một mỗ, ai nha, hoảng sợ, chết a! Ai, ta tốt thân thể, ai, chỉ có thể dạng này dùng, ai. . ."

Thanh âm dần dần nhạt đi. Sau một khắc, Lý Vân Tâm liền phát hiện nằm trên mặt đất Kiều Gia Hân thi thể, lại một lần nữa đứng lên.

Chỉ bất quá lần này, vô cùng thê thảm. Dùng ruột mặc bụng nát để hình dung cũng không đủ.

Lý Vân Tâm nhủ mảy: "Vẫn là để nàng nhập thổ vì an đi. Đã cái dạng này, người cũng không thể dạng này đi đến trên đường, hội hù đến người."

Nhưng Miêu Yêu tựa hồ đối với cổ thân thể này có không hề tầm thường mê luyện. Nàng bắt mẫn lắc đầu, đưa tay che Đỗ Tử: "Ồi! Y phục, mặc quần áo nha, a? Liền tốt nha mặc quần áo nha! Hừ, lớn mật, đây là vốn Nương Nương Pháp Thể, ách. . . A? Đó là cái gì? Há? Là cái gì? Há?"

Nàng buông ra ôm bụng tay, chú ý lực hoàn toàn bị khác một kiện đồ vật hấp dẫn. Sau đó liền dùng một đôi mắt máu tay đến bắt Lý Vân Tâm.

Một con mèo bộ dạng này thật đáng yêu, nhưng một bộ Nữ Thi liền không thể yêu.

Lý Vân Tâm nhủ mảy uống nàng: "Người làm cái gì? !"

Miêu Yêu giật mình, ngưng ngừng thu tay lại che Đỗ Tử, nhưng ánh mắt đã chăm chăm Lý Vân Tâm ở ngực không hề dời: "A? Đây là cái gì? Ân. . . Ai nha, cái này chơi vui, a nha. . ."

Lúc này, Lý Vân Tâm mới chú ý tới mình ở ngực sáng lên.

Trong rừng có ánh trăng, nhưng chung quy là đêm tối, cũng không phải mười lăm Nguyệt Viên. Bởi vậy vẫn có thể rất rõ ràng xem đến, có màu trắng nhu hòa quang mang từ bộ ngực hân y phục phía dưới lộ ra tới.

Hình vuông quang mang, lớn chừng bàn tay.

Lý Vân Tâm giật mình, liền tranh thủ tay thò vào ở ngực, đem vật kia mò ra.

Nguyên lai là trong suốt sáng long lanh một khối thông minh Ngọc Giản, lúc này biến thành nhu hòa màu ngà sữa. Phảng phất có quang mang tràn ngập tại nó bên trong, lại ngậm mà không rời. Ngọc Giản một mặt, màu trắng trên ánh sáng, xuất hiện một loạt. . .

"Chữ viết".

Mà này sắp xếp "Chữ viết" phía dưới, một cái dài nhỏ điểm đen chính không gián đoạn nhầy nhót lấy.

Lý Vân Tâm nhìn chăm chăm này sắp chữ dấu vết nhìn một chút, sửng sốt.

Sau đó hân đưa tay dùng lực xoa xoa chính mình con mắt, lại đi xem này sắp chữ dấu vết.

Ở trên mặt duy trì cực độ cổ quái thần sắc, kinh ngạc nhìn đứng mấy phút về sau, hân rút cục mở ra hơi hơi phát run bờ môi ——

"Năm . . Rãnh."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Hồng Lô Nhất Mộng

Hiện tại Lý Vân Tâm biết vì cái gì khối này "Ngọc Giản", gọi là "Thông minh Ngọc Giản".

Bởi vì giờ khắc này nó thật là toàn thân sáng ngời.

Tại hân đi tới nơi này cái thời đại giới về sau, rất nhiều thứ đều cho hân cực kỳ chấn động mạnh lay —— tỷ như giấy vẽ thành muối, tỷ như Yêu Ma, lệ như phi kiếm, lệ như mọi người tin tưởng, thật có thể tu luyện thành Tiên.

Nhưng những vật kia chung vào một chỗ, cũng không so ra kém giờ khắc này —— hân nhìn thấy hàng chữ kia một khắc này.

Kích động lại hỗn loạn tâm tình trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ lồng ngực, cho dù lấy hân làm người hai đời kinh lịch, cũng không nhận được trọn tròn con mắt, nhìn chăm chăm ngọc giản kia trực lăng lăng xem một hồi lâu.

Cái đồ chơi này. . . Mở ra.

Trên thực tế tại hân chấn kinh kinh ngạc một phen về sau, nghĩ đến là một vấn đề khác.

Theo cha mẹ giấu kín cái chỗ kia đạt được khối ngọc này giản về sau, hân nghĩ tới vô số loại biện pháp ý đồ mở ra nó, để bảo bối này có thể cho hân cái gì thần kỳ lực lượng, thoát khỏi trước đó khốn cực. Nhưng thứ này thật giống như một khối âm u đầy tử khí pha lê, vô luận như thế nào đều không có bất kỳ cái gì phản ứng —— dù là hân dùng chính mình tu luyện "Thủy Vân kinh" luyện ra điểm này linh lực quán chú đi vào, cũng y nguyên như là trâu đất xuống biển.

Nhưng giờ phút này liền vào đêm khuya ấy bên trong, cái đồ chơi này "Mở ra".

Lý Vân Tâm bùng lấy nó, hoa hai phút đồng hồ kinh ngạc, làm trệch đi ba phút suy nghĩ bất luận cái gì hân có thể nghĩ đến nguyên do.

Cuối cùng tổng kết lại, hân cảm thấy lớn nhất có thể là. . . Đây hai cái Yêu Ma.

Trước đây thử qua rất nhiều biện pháp. Nước ngâm, hỏa thiêu, phơi nắng, độ linh lực. Muốn nói gần nhất những ngày này có cái gì không giống bình thường chỗ. . .

Cũng chính là gặp được Đại Yêu Ma.

Đầu tiên là Cửu Công Tử, sau đó là Bạch Vân Tâm, cùng hán Tiểu Nha Hoàn.

Có lẽ. . . Là Đại Yêu Ma Yêu Lực, ảnh hưởng đến thứ này.

Nhưng là hai ngàn năm trước Họa Thánh lưu lại thông minh Ngọc Giản, vì sao lại sử dụng Yêu Lực mở ra? !

Mà cái kia Họa Thánh lại là người nào? !

Một loại lạ lẫn lại cảm giác quen thuộc cảm giác tại Lý Vân Tâm lồng ngực chảy xuôi, đồng thời còn có một cỗ, hán coi là cho tới bây giờ cũng sẽ không lại thể nghiệm đến, quen thuộc Noãn Lư.

Nguyên lai hán trên thế giới này. . .

Cũng không cô đơn.

Chỉ ít đã từng cũng không cô đơn.

Hán hít sâu một hơi, không để ý tới ở một bên ồn ào Tiểu Miêu yêu, dùng hơi hơi phát run ngón tay, tại ký tự tiếp theo được, điểm chín lần.

Nhưng Ngọc Giản cũng không có có phản ứng gì.

Hán hơi suy nghĩ một chút, một lần nữa điểm mười tám lần.

Lần này, một trận nhu hòa giống như âm thanh thiên nhiên Tiên Nhạc vang lên. Bảo bối này mặt ngoài hai hàng chữ viết biến mất, toàn bộ Ngọc Giản mặt ngoài một trận quang hoa lưu động. Sau đó Lý Vân Tâm nhìn thấy Ngọc Giản thượng lít nha lít nhít văn tự.

Lý Vân Tâm cũng không đi trước quan tâm văn tự biểu đạt nội dung như thế nào,

Mà là đi nhìn văn tự bản thân. Nhìn tìm từ, nhìn ngữ khí, nhìn Ngữ Pháp. Sau đó hán nhắm mắt lại, thở dài ra một hơi, nhìn xem Ngọc Giản góc trên bên phải, ngón tay tại nó mặt ngoài thử điểm ba bốn lần.

Thế là cái này Họa Đạo Chí Bảo, một lần nữa biến thành một khối trong suốt "Lư Ly".

Hán cảm thấy mình đại khái biết được thứ này như thế nào mở ra.

Bên trong văn tự, tuy nhiên hán chỉ nhìn một phần nhỏ, nhưng cũng đã ý thức được thứ này vì sao được xưng là "Họa Đạo Chí Bảo".

Các tu sĩ Độ Kiếp, luôn luôn cần Lịch Kiếp. Bọn họ cần thể ngộ thiên địa vạn vật, thể ngộ các loại tình cảm. Nhưng một người cả một đời, khả năng một mực nghèo rớt mùng tơi, khả năng một mực vừa lòng đẹp ý. Có này khốn cùng lại tiếp tục thăng chức rất nhanh, liền có thể tính toán sống được đặc sắc. Nếu có ngọt bùi cay đắng buồn vui sâu sắc trải nghiệm qua ba bốn dạng, liền đã được xưng tụng "Truyền kỳ cả đời".

Nhân sinh khổ đoản, các tu sĩ càng là tranh thủ thời gian, không có thời gian qua tính tế trải nghiệm Bách Vị Nhân Sinh, thế là liền muốn nhờ ngoại lực. Từ một điểm này lên nói, các họa sĩ Họa Tác, ngược lại là cùng đan thạch Dược Tề có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Nhưng Họa Sư dù sao cũng là người, kinh lịch đồng dạng hữu hạn. Huống chi thời cơ Họa Sư vẫn là Đan Thanh Đạo Sĩ, đồng dạng là Thiên Hạ Tam đại tông phái một trong Huyền Môn Dệt Tử, sinh hoạt càng là hậu đãi, nơi nào có này rất nhiều khốn đốn thất vọng thể nghiệm?

Nhưng mà nhân sinh tâm ma Nghiệp Chướng, lại thường là bởi vì tham si giận dữ. Cái này tham si giận dữ, lại tuyệt đại đa số bắt nguồn từ khốn đốn thất vọng.

Cho nên loại này Danh Tác, chính là ít càng thêm ít.

Truyền Thế nổi danh nhất một bức họa làm, thuộc về thời cổ tuyệt phẩm người thật sờ tác (Hồng Lâu một giấc chiêm bao đồ).

Vị kia tuyệt phẩm người thật sinh ở động thiên Tu Chân Thế Gia, phụ mẫu đều là cao nhân đương thế. Thời niên thiếu tôn sùng vô cùng, hưởng hết nhân gian vinh hoa. Nhưng ở thanh niên lúc trùng hợp Họa Đạo suy bại, lại trải nghiệm tình đời bi thương, tình người âm lạnh. Bởi vậy tại ẩn cư về sau hoa thời gian mười năm làm (Hồng Lâu một giấc chiêm bao đồ). Vị này Chân Cảnh cao nhân dùng suốt đời công lực, đem chính mình chỗ kinh lịch buồn vui thể nghiệm toàn bộ trút xuống vẽ bên trong, tới hậu lưu lại dạng này một bức Truyền Thế Trân Bảo, tinh lực khô kiệt mà chết.

Mặc dù sau đó tới bởi vì chiến loạn, (Hồng Lâu một giấc chiêm bao đồ) tổn hại về đuôi bảy thước quyền, nhưng đến nay vẫn là bị động Thiên Lư Phái chỗ cung phụng Họa Đạo Trân Bảo —— địa vị gần với năm đó Họa Thánh lưu lại hạ "Bát Trân Sách cổ".

Nghe nói Tu Hành Nhân dụng tâm lĩnh ngộ tranh này làm, liền có thể cảm nhận được vô tận bi thương thâm lương, Thối Luyện Đạo Tâm. Nếu như là phạm nhân gặp tranh này làm, những phạm phụ tục từ đó còn thì thôi, nếu là có thân có Đạo Cốt, lại không có tu hành, một khi đến vẽ bên trong Chân Ý, liền sẽ đau lòng mà chết.

Mà bây giờ cái này thông minh trong ngọc giản. . .

Có so với cái kia còn muốn quý giá đồ, vật.

Lý Vân Tâm ý thức được một khi hắn tìm tới có thể một mực cung ứng ngọc giản này Yêu Lục, sẽ chậm chậm đem trong này đồ, vật học tập, tiêu hóa. . .
Hắn liền có có thể trở thành giống trong truyền thuyết, hai ngàn năm trước Họa Thánh như thế người ——

Thất Tinh Lục Dục không chỗ không tra, thiên địa buồn vui thu phóng tùy tâm. Chỗ rất nhỏ có thể vẽ tường vi Mãnh Hổ, bút ngang dọc liền vẽ vạn lý giang sơn!

Nhưng đầu tiên hắn đến giải quyết dưới mắt vấn đề.

Bạch Vân Tâm yêu ma kia muốn quán lên hắn. Hắn đương nhiên không thể thật sự ngoan ngoãn cầm nạng cho mình kiếm qua vị thành —— kiếm kia tất nhiên là tín vật, Yêu Ma có thể bằng vào vật kia tìm tới hắn.

Cho nên hắn đến hướng nơi khác qua.

Vẫn phải mang lên cái này Tiểu Miêu yêu. Nó cuối cùng cũng là yêu, dù sao vẫn là có Yêu Lục.

Cũng phải làm rõ phụ mẫu ẩn cư, mình bị truy sát sự tình.

Ba cái Lưu Phái Đạo Sĩ đều đã chết mất, nhưng toàn quên tại tay yêu ma. Liền để những cái kia gấp ghé thông minh Ngọc Giản người, đi thăm dò, qua tìm Yêu Ma phiền phức đi!

Hắn đến tìm một chỗ hảo hảo nghiên cứu trong tay thứ này, khai quật ra vị kia "Họa Thánh" bí mật, sau đó. . .

Sau đó lại tính toán sau đi!

Cho nên hắn thở dài ra một hơi bình phục tâm tình, đem ngọc giản này một lần nữa bỏ vào trong ngực: "Đi. Ngươi ưa thích thân thể này, liền hảo hảo quán một quán, theo ta đi. Chờ ta tìm tới càng nơi đến tốt đẹp cho ngươi phụ thân, ngươi liền để cô nương này nhập thổ vì an đi."

Miêu Yêu rất tình nguyện. Dù là dưới mắt là "Tạm thời" để cho nàng dùng thân thể này. Nàng trông thấy Lý Vân Tâm co căng liền đi, liền cũng tranh thủ thời gian một bên cầm rách tung toé y phục khóa Đồ Tử, một bên lao đảo theo sau.

Lý Vân Tâm cùng Miêu Yêu ở trong rừng cẩn thận từng li từng tí ghé qua, một khắc đồng hồ về sau, rốt cục nhìn thấy ngoài rừng bãi cỏ ngoại ô —— bọn họ bị áp giải tiến rừng rậm lúc phương hướng.

Hắn tại phía sau cây dừng lại, cảnh giác ra bên ngoài nhìn một cái.

Nhưng Miêu Yêu bỗng nhiên nhẹ nhàng ồ một tiếng. Sau đó nàng hưng phấn lại vui vẻ hơi hơi cúi người, duỗi ra hai cánh tay, một bên vung trộm nhìn Lý Vân Tâm, một bên mím môi, giống như rất muốn làm chút gì, lại lại lo lắng bị trách cứ.

Cuối cùng bản năng rốt cục chiến thắng trong ý nghĩ nhỏ sầu lo, nàng híp mát, cực nhanh vỗ vỗ từ Lý Vân bên hông nhô ra đến đồ, vật, ăn một chút cười lộ lên: "A? Ân, a, trở về. Ân. . . Ha-Ha, chơi vui, a?"

Lý Vân Tâm nhú mày: "Ngươi tại làm thập —— "

Nhưng chỉ tới eo lưng ở giữa nhìn liếc một chút, liền sùng sốt.

Chuôi này Bạch Vân Tâm tặng hắn, bị hắn thật sâu cắm vào trong đất kiếm, lại chính mình treo ở bên hông hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Nửa chết nửa sống Kiều Đoạn Hồng :

Lý Vân Tâm sắc mặt biến biến, nhìn chăm chăm thứ này nhìn một hồi, khe khẽ thở dài.

Hắn tiếp nhận loại sự tình này nhưng so sánh trên cái thế giới này bất kỳ người nào cũng dễ dàng nhiều. Điện Ảnh và Truyền Hình bên trong cùng loại tình tiết biến qua —— Tiên Nhân trêu đùa phạm nhân, tặng một kiện đồ vật. Vô luận như thế nào ném, tổng còn sẽ xuất hiện trong ngực hoặc là trên thân.

Bây giờ hấn xem như thật nhìn thấy loại thần thông này.

Hắn đem ngón tay khoác lên bên hông trên chuôi kiếm, vuốt ve một hồi, lại thở dài: "Đi thôi. Còn qua vị thành."

Đã thứ này lấy hấn hiện tại công lực ném không xong, cũng chỉ có thể mang theo. Nhưng mang thứ như vậy chạy mất, này Bạch Vân Tâm lại tìm đến chính mình... Làm không tốt liền sẽ tức giận.

Có lẽ vừa thấy mặt liền đem chính mình xé đây. Loại kia Yêu Ma hi nộ vô thường, hoàn toàn không có cách nào dùng thường nhân ý nghĩ qua ước đoán.

Thế là hấn đem kiếm từ hông mang ở giữa rút ra, nắm trong lòng bàn tay, thấp giọng nói: "Đi."

Thiên vẫn là Black, nhưng mặt trăng không bị mây tầng lòng qua. Bãi cỏ ngoại ô bên trên có gió nhẹ thổi qua, cỏ hoang hơi hơi dập dòn, giống như là Mặc Lục hải dương màu đen đặc. Lý Vân Tâm lại về hai tấm giấy nắm ở trong tay, cùng Miêu Yêu cẩn thận hướng trên đường đi.

Có lẽ Bạch Vân Tâm lúc đến đợi đem cùng Hà Trung Lục Quý đều giết, có lẽ các nàng chưa từng...

Đi ba bước, Lý Vân Tâm liền dẫm lên một bộ mắt trắng bằng thân thể. Hấn cúi đầu xem xét, là một cỗ thi thể không đầu.

Ngô... Quả nhiên là đều giết. Người chết mặc vải xanh Đạo Bào, đầu bị tấp tới —— thoát nhìn là này Tiểu Nha Hoàn làm.

Kiểm Khách bên cạnh thi thể còn có hai bộ thi thể, là Tiêu Cục người.

Đại khái... Đầu đã chết sạch đi.

Chỉ là vị thành còn muốn đi, cũng nên có đặt chân địa. Lý Vân Tâm nhìn một chút bên người "Kiều Gia Hân", khẽ nhủ mảy. Thực tiểu nha đầu này ngược lại còn có thể dùng...

Lúc này bên người trong bụi cỏ bỗng nhiên truyền đến vang động. Lý Vân Tâm trở tay chính là Nhất Kiếm vỗ tới.

Sắc bén cùng cực thân kiếm không tổn sức chút nào đem cỏ hoang đồng loạt chặt đứt, như là giống như dải lụa trắng vào bụi cỏ chỗ sâu, khó khăn lắm đứng ở một người trên cổ. Đến lúc này hấn nhờ ánh trăng mới nhìn rõ, lại là... Lưu lão nói.

Nhìn Lão Đạo nguyên bản không biết người tới là địch hay bạn, đang định hóp lưng lại như mèo tại trong bụi cỏ lặng lẽ rời đi, lại bị Lý Vân Tâm nghe thấy thanh âm. Dưới mắt một đoạn sáng loáng kiếm nhận đứng ở trên cổ, da giấy đã bị miệng lưỡi cắt vỡ, dọa đến hấn thật lâu ra không âm thanh, hai cái đùi run rẩy tựa như run.

Chờ Lưu lão đạo trọn trắng mắt cũng thấy rõ ràng dưới ánh trăng người kia là thiếu niên Lý Vân Tâm, cổ họng liền động mấy cái, vừa người nhào tới ôm lấy hấn chân: "Cao nhân na! ! Cứu ta với! ! Có yêu quái nha! !"

Lý Vân Tâm đuổi vội vàng che miệng hấn: "Khác hô! Ta hỏi ngươi, những Kiếm Khách đó đều từ quang?"

"Chết... Từ quang a..." Lưu lão đạo chùi chùi mắt, "Lão Hán ta nhiều năm như vậy,

Hôm nay xem như mở mắt... Đây, ai vui lòng mở cái này mắt thì sao? Ta nói là gặp phải cao nhân ngươi là chuyện tốt a, bắt đầu còn gặp Quý gặp yêu a... Thật sự là Yêu Ma a cao nhân, một thanh liền cắn một cái đầu! Nếu không phải Lão Hán ta..."

"Thật là không có sự tình. Yêu Ma ta gặp qua, hiện tại đã đi." Lý Vân Tâm thu hồi kiếm, đem Lưu lão đạo ôm hấn chân tay đẩy ra, lại kéo ra vẫn muốn qua gây Lưu lão đạo đỉnh đầu tẩn ra bụi tóc Miêu Yêu, "Ta hỏi lại ngươi, Tiêu Cục người còn có mấy cái còn sống?"

Nghe Lý Vân Tâm lời nói, Lão Đạo nháy mắt mấy cái, nhìn chăm chăm hấn: "Cao nhân ngươi cùng yêu ma kia so chiêu một chút a! ? Thế nhưng là đưa chúng nó đuổi đi? !"

Sau đó trọn mắt há hốc mồm mà nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn một hồi, bỗng nhiên cúi đầu liền bái: "Tiểu Đạo ta ngờ ngờ ngác ngác nhiều năm như vậy, bây giờ rốt cục gặp Chân Thần! Cầu cao nhân thu ta làm đồ đệ, cũng tốt để Tiểu Đạo ta tại lúc còn sống thấy được Họa Đạo Đại Đạo, Tiểu Đạo ta _____"

Lý Vân Tâm thở dài: "Bệnh thần kinh a ngươi, ngươi có thể hay không về trước ta lời nói nhắc lại việc khác đây?"

"Cha nàng còn tại a, cũng liền chỉ còn cha nàng a." Lưu lão đạo mau từ mặt đất ngẩng đầu bôi đem mặt, lúc này mới nhìn kỹ Kiều Gia Hân, "Ai? Đứa nhỏ này... Là... Mê Tâm?"

Miêu Yêu nháy mắt mấy cái: "A? Đây! Lớn mật! Ân... Vốn Nương Nương... Hà? Lớn mật!"

Lý Vân Tâm thở dài, đem Miêu Yêu kéo ra phía sau: "Nàng là gặp Yêu Ma, dọa sợ. Kiều Đoạn Hồng còn sống? Đây là chuyện tốt. Người ở đâu đây?"

Lưu lão đạo gãi gãi tán loạn bụi tóc, hướng bên cạnh chuyển hai bước, đưa tay gầy đẩy mở một lùm cỏ hoang: "... Chỗ này đây."

Lý Vân Tâm liền thấy hấp hối Kiều Đoạn Hồng. Làm một cái sắp sờ đến Nhị Lưu Cao Thủ bên cạnh Tiêu Cục Đại Đương Gia, tựa hồ lúc trước hấn lực

chiến qua. Trên thân trần đầy kiếm thương, hai chân cẳng hơn. Đại khái là hấn chó cùng rút giậu chọc giận kiếm khách kia, tại là đối phương có chủ tâm đem hấn chậm rãi tra tấn đến chết.

Lại không nghĩ người xấu một khi chơi như vậy, liền có khả năng bị lật bàn —— Tiểu Nha Hoàn chạy tới, một thanh đem đầu hấn cắn rơi.

Nhưng Kiều Đoạn Hồng hai chân, tựa hồ là bị phế sạch. Xương bánh chè gốc rạ trần trụi bên ngoài, máu chảy ồ ạt, không biết có cứu hay không đến về —— Lưu lão đạo đại khái là cảm thấy không cứu lại được.

Lý Văn Tâm đi qua đưa tay ở trên người hấn mấy chỗ Đại Huyết điểm điểm, máu vết thương lưu dần dần thu liễm. Điểm Huyết cầm máu công phu, tu đạo cùng tập võ người đều muốn học, nhưng thực không có thần kỳ như vậy. Đây là nhất thời cứu cấp biện pháp, tạm thời cầm máu dịch lưu động. Nếu như thời gian lâu dài, Thuyết Bất Đắc chỗ nào liền muốn phế bỏ.

Tuy nhiên Lý Văn Tâm cảm thấy Kiều Đoạn Hồng tình huống sẽ không lại hỏng —— hấn này đôi chân tại bây giờ cái này chữa bệnh dưới điều kiện là không thể nào cứu trở về, có thể nhặt một cái mạng cũng là Kiều gia Tô Phần khỏi bị trùng thiên.

Lưu lão đạo nhìn không đáng tin lắm, Kiều Gia Hân càng chỉ không lên. Lý Văn Tâm ngấm lại, từ Lưu lão Đạo Thân thượng xé vài, cho Kiều Đoạn Hồng qua loa băng bó.

Sau đó... Tình huống tương đối phức tạp.

Lý Văn Tâm lúc này ý thức được "Cắt màn ảnh" chuyện này đến tốt cùng có bao nhiêu tiện lợi. Nói ví dụ cái trước màn ảnh một phương phẩm thắng bên người một đồng hấp hối nhưng hài lòng cười thâm thương bình, kế tiếp màn ảnh cũng là quần đây băng vài năm tại thoải mái dễ chịu khô ráo giường bệnh.

Nhưng là bây giờ Lưu lão đạo nhìn có thể bị một trận gió thổi ngã, Kiều Gia Hân vẫn là cái chưa trưởng thành thiếu nữ... Chính hấn công tráng hấn này lại đi một chút xa.

Tình huống rất chán ghét.

"Chờ xe đi." Lý Văn Tâm nói, "Tính toán thời gian đại khái lại có một hơn hai canh giờ liền hùng đông —— ần, hơn hai giờ. Có thể gặp được lấy mang bọn ta đi coi như vị này mạng lớn. Gặp không đến liền xem như hấn đi đến gió táp mưa sa cả đời đi."

Sau khi nói xong hấn thử đem Kiều Đoạn Hồng công lên đến, Lưu lão đạo ở một bên run chân chân nhũn ra vịn. Gặp ghềnh đi mười mấy phút mới đi đến lúc trước con đường kia miệng, sau đó đem Kiều Đoạn Hồng đặt tại một khối trên đồng cỏ.

Liền bắt đầu các loại.

Lưu lão đạo há miệng run rẩy dựa vào ở bên cạnh hấn, suy nghĩ hơn nửa ngày, hỏi: "Ta nói cao nhân đâu, ngài đây là..."

Lý Văn Tâm dựng thẳng lên một ngón tay: "Người nghe ta nói. Người đừng hỏi ta lai lịch, đêm nay sự tình cũng đừng cùng người khác xách. Ta không muốn bị người ta biết thân phận ta, ta là đi ra Lịch Kiếp. Người muốn học đồ, vật ta có thể dạy người, nhưng có người hỏi hôm nay sự tình, người coi như một lần anh hùng. Cô nương này chán kinh, sau khi trở về trong nhà nàng người hỏi, người biết nên nói như thế nào. Tóm lại ta không muốn bị quấy rầy, còn dự định ở chỗ của người ở một đoạn thời gian. Người ai da, ta trước hết dạy người (áo gấm Dạ Hành đồ có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Tại được :

Lưu lão đạo từ đầu tới đuôi liền chỉ quan tâm cái "Đi ra Lịch Kiếp", tâm lý vừa mừng vừa sợ. Hấn cảm thấy mình, có thể là gặp được thông thiên hoặc là Lưu Phái cao nhân —— bằng không sao có thể sợ quá chạy mất yêu ma kia?

Lại nhìn hấn đối với người mệnh sinh từ loại kia cũng không mười phần để ý hờ hững thái độ, càng chắc chắn ý nghĩ của mình. Chỉ có đạo thống cùng Kiếm Tông trấn những nhân tài đó hội làm cái gì... Thái Thượng Vong Tinh mà!

Vứt đi Thất Tinh Lục Dục, đạt tới Thái Thượng Vong Tinh cảnh giới, sau đó Độ Kiếp Vũ Hóa, trở thành vô thượng Thiên Nhân!

Lão Đạo ngấm "Kiều Gia Hân" liếc một chút, lại cảm thấy cái cô nương này rất không thích hợp. Dù sao sắc trời còn tối hấn mắt mờ nhìn không rõ ràng, nếu không đại khái liền có thể nhìn thấy Kiều Gia Hân trên bụng, chính tích tập rướm máu. Trên thực tế thăm đến cũng không nhiều —— ruột mặc bụng

nát, gãy vỡ như thế hồi lâu, trong thân thể huyết dịch đại khái đều đã muốn xói mòn sạch sẽ.

Nếu như không có gì tình huống ngoài ý muốn, tại sau này gần như ngày thời gian bên trong, cỗ thân thể này hội giống bình thường thì thể chậm rãi phân giải, hư thối, thẳng đến cũng không còn cách nào duy trì hoàn chỉnh hình thái, hồng mắt.

Đây cũng là Lý Vân Tâm dự định giải quyết vấn đề.

Lưu lão đạo chính mình suy nghĩ một hồi, ừ nha nha đáp ứng, sau đó thử đề mi thuận nhãn lại đi dò xét Lý Vân Tâm ý. Nhưng Lý Vân Tâm muốn việc của mình, cũng không thể nào phản ứng đến hấn.

Đi thẳng đến chân trời tức sẽ xuất hiện một vòng ngân bạch sắc, Lưu lão đạo bắt đầu ngáp không ngớt, Lý Vân Tâm mới nhìn đến đường phía bên nào, xa xa đi tới hai người.

Một cái Bạch Y, một cái Hắc Y. Tựa hồ trong tay dẫn theo đồng linh xiềng xích, vừa đi, một bên rầm rầm vang.

Chờ đến thêm gần chút, Lý Vân Tâm liền thấy rõ. Bạch Y Nhân trong tay mang theo một cái Hoàng Đồng linh, nắm đầm lớn. Người áo đen trong tay bưng lấy một cây xích sắt, thẳng rừ xuống đến bên chân.

Hai người mang theo nhất Hắc nhất Bạch tăng bóc, trên mặt không có huyết sắc. Ngược lại là một đôi mắt vừa mảnh vừa dài, lại có gần như phản quyển rử, không phân rõ nam nữ.

Hắn nhìn thấy trên mũi có chữ viết, liền hơi hơi nheo lại mắt qua nhìn.

Phát hiện mũi trắng thượng viết là: Ăn thịt người tâm ma nơi nào tới.

Mũi đen thượng viết là: Nhị Thế thác sinh hướng gì qua.

Lý Vân Tâm nhìn thấy hai câu này, tâm lý chính là giật mình, phảng phất có cái lỗi, ở bên tai nổ.

Hai câu này, tựa hồ cũng là ẩn trong lòng hấn, đem hấn tâm sự nói ra. Hấn hướng chính mình tả hữu nhìn, phát hiện Lưu lão nói, Kiều Đoạn Hồng, Kiều Gia Hân cũng không thấy, chỉ có chính hấn lẻ loi tro tro ngồi tại ven đường.

Hắn liền đứng lên, nhú chặt lông mày: "Hai vị là ai?"

Đen trắng hai người ở bên cạnh hấn dừng lại, liếc mắt xem hấn. Bạch Y Nhân liền nói: "A? Người này cực kỳ kỳ quái, Sở Sinh Tử thượng nhưng có hấn?"

Người áo đen trong tay áo moi ra một bản hơi mỏng sổ lật qua, nói: "Không từng có. Người này đúng là để lọt. Ngươi hỏi hấn ngày sinh tháng đẻ,

Kiếp trước người nào, ta bỏ vào."

Bạch Y Nhân liền xoay người lưng lay linh, hỏi: "Ngươi kiếp trước người nào? Bất tự như thế nào? Đều nói với ta."

Lý Vân Tâm nhú mày, lắc đầu: "Các ngươi là ai? Làm sao biết chuyện ta?"

Bạch Y Nhân nhếch miệng cười một tiếng: "Cái này xuẩn vật, thể gian người, trừ thoát ly Luân Hồi người thật, nhưng có ta đen trắng Diêm Quân không biết? Ngươi cũng không nói, liền chớ trách ta trắng Diêm Quân để ngươi chịu đau khổ."

Nói xong liền giương một tay lên, một cái tay trực tiếp cắm vào Lý Vân Tâm ở ngực.

Hắn kinh hãi, vội vàng phi thân rời khỏi mấy bước, che ngực, lại phát hiện một điểm vết thương đều không có.

Lại chỉ gặp Bạch Y Nhân trong tay Không Không, chỉ nắm một đoàn quang mang, hơi hơi trừng to mắt kinh ngạc nói: "A? Kiếp trước, đúng là cái không có tâm?"

Lại nhìn chăm chăm chòm sáng nhìn xem, sắc mặt hơi hơi biến: "A? Vẫn là cái ăn thịt người Nhân Ma."

Hắn mỗi nói một câu, chòm sáng liền hơi hơi trở thành nhạt. Đợi đến đầu ngón tay chỉ còn lại có một điểm như đậu ánh sáng nhạt lúc, trắng Diêm Quân tay run một cái, bỗng nhiên đem này ánh sáng nhạt vút bỏ, hét rầm lên: "Ai nha! Người này!"

Black Diêm Quân bắt mắt nghiêng hấn liếc một chút: "Sao như thể kinh hoảng?"

Trắng Diêm Quân kêu lên: "Ngươi còn nhớ đến hai ngàn năm trước ma đầu kia? ! Đánh giết đến Sâm La Điện? ! Người này lại cùng hấn là người một đường! Không tại Lục Đạo Luân Hồi bên trong!"

Black Diêm Quân giật mình, trong tay Thiết Tác rầm rầm run, lôi kéo trắng Diêm Quân lui một bước tỉnh tể nhìn Lý Vân Tâm, cũng nói: "Này... Này... Nữ tử kia còn đi lấy sao?"

Trắng Diễm Quân kéo một cái ống tay áo của hắn liền đi: "Lấy cái gì cầm? ! Chớ để hắn phát hung tính! Đi đi! Sau này cùng hắn có dính dấp, hồn phách đều chớ cầm! Tránh khỏi lại tới nháo sự!"

Lý Vân Tâm nghe bọn hắn đối thoại nghe được tâm lý bức bối, liền đưa tay muốn cản: "Các người đến là ai? !"

Cái này một hô, hắn liền tỉnh lại.

Trước mặt một cái mặt tròn nam nhân trẻ tuổi chính nhiều hứng thú theo dõi hắn, cầm tay hắn.

Lý Vân Tâm cũng theo dõi hắn nhìn một hồi, nhanh lên đem tay rút về, nhú mồm: "Người làm cái gì? !"

Trời đã sáng, mặt trời chói chang. Trên đường một người một ngựa, một xe.

Nắm tay hắn mặt tròn nam tử, lúc này mới nâng người lên, ôn nhu an ủi: "Đừng hoảng hốt, đừng hoảng hốt. Đã không có việc gì. Tại hạ tại được, tiểu huynh đệ đừng sợ."

Tại được có một đôi mắt to, vẫn là mắt to ngập nước.

Khóe miệng của hắn mỉm cười thối lui một bước, nói: "Tiểu huynh đệ vừa rồi đại khái là làm ác mộng, trong mộng hỏi người nào, đưa tay. Ta thuận thế liền nắm chặt. Chớ hiểu lầm."

Lúc này, Lý Vân Tâm mới ý thức tới chính mình nửa nằm trên đồng cỏ. Lư lão đạo cùng Kiều Gia Hân đã tại này chiếc xe lớn bên trên, Lư lão đạo đại khái là vậy được chịu không nổi, nghiêng người từ đưa lưng về phía hắn đang ngủ. "Kiều Gia Hân" ngược lại là đối mặt hắn, nhưng chỉ trừng mắt một đôi mắt nhìn hắn, một câu đều không nói.

Này cũng khác thường. Lý Vân Tâm trước đó căn dặn mèo này yêu ít nói chuyện, khác để cho người khác đụng thân thể nàng, chỉ coi chính mình là Kiều Gia Hân, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới nàng thực biết giống bây giờ biết điều như vậy.

Mà chính mình vậy mà ngủ. Chuyện này càng bất khả tư nghị.

"Các hạ người nào?" Lý Vân Tâm đứng lên, dò xét cái này tại được. Người này nhìn trừ cặp mắt kia, cũng không có gì khác đặc điểm. Mặc một thân đi đường thời điểm phổ biến thô bộ y, bên ngoài có một kiện áo khoác. Trên đầu mang trúc niệt mũ rộng vành, ánh sáng mặt trời từ mũ rộng vành trong khe hở thấu xuống tới, lốm đốm lấm tấm vậy vào hắn trán.

Ngược lại là hiếm thấy Bạch Tinh. Nhưng cả người khí chất lại thật ôn hòa, nếu như xuất hiện tại phố phường trên đường phố, mặc một thân vải tơ áo, dao động một thanh quạt giấy, là lại thích hợp bất quá.

Nhưng xuất hiện ở đây, tổng còn có chút kỳ quái.

Bởi vì hắn khí chất càng giống là Phú Gia Công Tử, hoặc là thư sinh. Mà không phải khách giang hồ. Lý Vân Tâm đối với mình Thúc Nhân công phu có chút tự tin, nhưng dưới mắt vị này... Hắn cảm giác đến nhìn mình không thấu. Người này, khí chất quá cổ quái.

Tại được chấp tay, ôn nhu nói: "A. Tại hạ tại được."

Lý Vân Tâm nhú mồm: "Ta biết người gọi tại được. Ta nói là, người là... Lại lịch gì?"

Hắn cảm thấy mình hội hiếm thấy tại nguy cơ trùng trùng hoang dã bên trong ngủ, đại khái là bị người làm trò gì. Dưới mắt vị này, có chút khả nghi.

Tại được sững sờ, nháy mắt mấy cái. Sau đó hắn chậm rãi giơ tay lên, chỉ mình: "Ta? Tại hạ tại được a? Người vậy mà không biết ta?"

Đơn giản bệnh thần kinh tăng thêm độ Trung Nhị Tổng Hợp Chứng. Lý Vân Tâm nheo lại mắt: "Ta tại sao phải biết người?"

Tại được lại nháy mắt mấy cái: "A? Người coi thật không biết ta? !"

Lý Vân Tâm nhìn kỹ hắn biểu lộ. Nhưng chưa từng nhìn ra sơ hở gì —— người này kinh ngạc nắm đến vừa đúng, nếu bàn về phần này giả mạo công lực, coi là thật đã là lộ hóa thuần thành.

Tại che mặt thương lộ ra quỷ dị cười. Nụ cười này suýt nữa để Lý Vân Tâm Nhất Kiếm đâm vào bộ ngực hắn bên trong qua. Nhưng ở có hành động trước đó Lý Vân Tâm bỗng nhiên ý thức được một sự kiện —— có lẽ không phải là bởi vì đối phương quá phức tạp, che giấu quá tốt, hắn nhìn không thấu. Mà là bởi vì cái này người... Hắn cũng là cực độ đơn thuần.

Đến khác hắn với thường nhân cấp độ.

Quả nhiên. Cái này tại được xoa xoa tay: "Tại hạ tại được, là Đại Khánh triều, Tiêu Cục nghiệp đoàn đương nhiệm Long Thủ."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Nam Kha Đại Hiệp :

Lý Vân Tâm ngẫm lại, nói: "A."

Gặp hần cái phản ứng này, tại được đã cảm thấy vui vẻ hơn.

Bời vì! Người này! Vậy mà! Không có! Lập tức quần lấy hần ngắn lấy hần, muốn cùng hần kết bái trèo giao ninh nọt một phen!

Mà lại hần đã nói, chính mình chính là Đại Khánh hương Tiêu Cục nghiệp đoàn đương nhiệm Long Thủ!

Phụ thân nói quả nhiên không sai. Tại được ở trong lòng nghĩ, đến trên giang hồ đi vòng một chút, quả nhiên gặp được càng thêm thú vị nhi người, mà không phải giống vị trong thành những cái kia các công tử tiểu thư —— đơn giản muốn để hần phiền chết!

Nghĩ đến đây hần lại nhìn Lý Vân Tâm, tâm lý liền tràn đầy hoan hỉ, nhanh yếu dật xuất lai. Đối phương đã giống bèo nước gặp nhau Giang Hồ Hiệp Sĩ dài hần, hần liền cảm thấy mình cũng nên lấy ra chút người giang hồ khí khái.... Ân... Càng lão luyện hơn thành thực chút.

Bời vậy hần xoa xoa mặt, hắng giọng, nghiêm mặt nói: "Ừm. Dạng này... Tại hạ là là Đại Khánh hương Tiêu Cục nghiệp đoàn đương nhiệm Long Thủ, phụng mệnh gia phụ hành tẩu giang hồ kết giao anh hùng hảo hần. Trở lại vị đi ngang qua nơi này thời điểm, ngời được dẫn đường hương."

"Buồn nôn?"

"Ồ? A, không không, trở lại vị —— trở về vị thành."

"A... Ngài tiếp tục."

"Ừm. Nói đến tại hạ ngời được dẫn đường hương. Cái này dẫn đường hương, chính là tại hạ lúc trước tiền nhiệm về sau hạng thứ nhất tư tượng. Tại lúc trước, cái này Đại Khánh hương Tiêu Cục tất cả là, lẫn nhau ở giữa quan hệ mờ nhạt. Tại hạ nghĩ, Thiên Hạ Tiêu Cục vốn là một nhà, tự nhiên có cùng nhau trông coi nghĩa vụ, thế là liền làm cho người chế được cái này dẫn đường hương. Được tiêu lúc mang ở trên người, gặp nạn thì vụng trộm vấy ra đến —— chỉ có ngời một cái khác vị hương người tài năng nghe được gặp loại này đặc thù vị đạo, thế là liền có thể theo hương mà đi ——"

"Vừa rồi tại hạ đi qua nơi này đã nghe gặp mùi vị kia. Lại gặp ba vị hôn mê, liền đi trước đi điều tra một phen. Ai... Vô cùng thể thâm a!"

Lý Vân Tâm khẽ nhủ mảy. Trước đó hần không có công phu thu thập một chỗ thi thể, chỉ còn chờ qua mấy ngày lại không người nhìn Xuân về Hoa nở, thi thể hư thối, lại bị trong rừng điều thủ chia ăn ăn, liền không có người có thể phỏng đoán đạt được ngày đó đã từng phát sinh qua cái gì.

Nhưng cái này tại được vậy mà lần theo vị đạo, xâm nhập này trong rừng?

Tất nhiên là nhìn thấy các loại kỳ quái dị thường.

Hần ở trong lòng suy nghĩ chính mình có phải hay không được làm chút gì, đã nhìn thấy tại được tại nguyên chỗ bước đi thông thả hai bước, vỗ bàn tay một cái, thờ dài nói: "Đáng tiếc ta đã sớm nghĩ tới việc này, chỉ là bởi vì tài lực hữu hạn, vô pháp thi hành a! Ngươi nhìn ta Đại Khánh tuy nhiên giàu có, nhưng giống như vậy hoang giao dã địa cũng không phải số ít. Dọc theo đường hoặc là liền sẽ có Hồ Báo Sài Lang mạnh như vậy thú, kết bạn lá gan liền sẽ biến lớn, biến lớn liền sẽ tập kích quấy rối người đi đường."

Hần đau lòng nhức óc mà nhìn xem Lý Vân Tâm: "Ta đã tinh tế điều tra những thi thể đó. Ai, có bốn năm cổ bị tấp tới đầu lâu, máu chảy khắp nơi trên đất! Còn có chút người tựa hồ là chết tại nội địa,

Chắc chắn là bởi vì quá mức kinh hoàng lên nội chiến! Thương hại các ngươi bốn cái, một già một trẻ một tàn một phụ nhân, lại bị bọn họ nhét vào ven đường, ai ai, đây quả thực là..."

... Đây quả thực là cái ngu B.

Lý Vân Tâm tròn mắt há hốc mồm mà nghe hần nói những này, liền tục xác nhận vị này không phải đang vì mình cường ép rửa sạch, liền hỏi: "Này... Ngươi cảm thấy, ven đường đồng kia đốt xe cùng Tà Hóa, lại là cái gì tình huống?"

"Người vì bảo mệnh, chuyện gì làm không được? !" Tại được lần nữa đau lòng nhức óc thờ dài, "Lần đầu gặp những mãnh thú kia tập kích thời điểm, tất nhiên là đem tiêu xa đầu đuôi đụng vào nhau làm thành một cái vòng tròn, lấy chống cự chúng nó tiến công. Sau đó giằng co không xong, liền châm lửa muốn dùng hỏa quang đưa chúng nó sợ quá chạy mất! Về sau giữ lẫn nhau quá lâu, lại đành phải nhịn đau đem Tà Hóa quăng vào qua, nóng quá đến

càng lâu. Lại sau này... Cũng là này đàn đã thú rồi cực đột tiến đến, mọi người bồn tẩu đảo mệnh, hỏa thể mất khống chế, đem xe ngựa cũng dẫn đốt!"

"Xin hỏi các hạ lần này hợp tình hợp lý suy đoán, đến tột cùng là thụ cái gì dẫn dắt, từ đâu mà đến?"

"Ha ha. Đây cũng không khó. Ta qua một bản gọi (mảnh thú nhơ trong sách nam Kha Đại Hiệp hành tẩu giang hồ, phá án tập hung, đang có loại này kinh lịch!"

Lý Vân Tâm hít sâu một hơi, nghiêm túc chấp tay, nghiêm túc nói: "Vu huynh mắt sáng như đuốc, kiến thức bất phàm, tại hạ bái phục. Sự thật xác thực như thế. Thực không dám giấu giếm, nhà này Tiêu Cực, chính là Kiều Thị hồng phúc Tiêu Cực. Ta cùng vị lão nhân kia là dụng tiêu người qua đường. Ngày trước trên đường gặp mảnh thú đánh bắt ngò, bây giờ chỉ còn Tiêu Cực chủ nhân Kiều Đoan Hồng không biết sinh tử, còn có một cái dọa sợ tiểu nữ nhi Kiều Gia Hân. Nếu như có thể đến Vu huynh tương trợ, giúp bọn hắn trở về vị thành..."

"Vốn chính là chúng ta Tiêu Cực nghiệp đoàn sự tình, bao tại trên người của ta!" Tại được vung tay lên, hào khí vượt mây, đồng thời rất hài lòng Lý Vân Tâm người bạn này ——

Hắn là thật không rõ ràng "Tiêu Cực nghiệp đoàn Long Thủ" chuyện này ý vị như thế nào, hả?

Cũng không rõ ràng vị thành Vu gia đến tột cùng là cái dạng gì tồn tại, hả?

Người này... Thú vị..

Thế là đang đuổi đến vị thành trước đó, Lý Vân Tâm liên tục thăm dò, rốt cực ý thức được, chính mình gặp được loại kia trong truyền thuyết người.

Loại kia "Trời ạ cái cô nương này vậy mà mắng ta rống ta đối ta không có lễ phép, năng đơn giản quá không giống bình thường quá có sức hấp dẫn "

Cái loại người này. Không sai, cái này tại được nào từ có chút vấn đề. Tuy nói không phải đặc biệt tàn, nhưng khác hẳn với thường nhân. Lý Vân Tâm ẩn ẩn suy đoán ra tại được trong miệng "Vu gia" hẳn là một hộ Siêu Cấp Phú Hào.

Vu gia người vốn là cùng Bảo Tiêu không hề quan hệ. Nhưng một ngày nào đó Vu gia Lão Gia Từ đến bị điên, cho Đại Khánh hưởng mỗi nhà Tiêu Cực đều tán bạc, tối hậu chính hợp đến cùng một chỗ, làm ra một cái Tiêu Cực nghiệp đoàn tới. Con trai mình làm nghiệp đoàn Long Thủ, làm chút mới lạ biện pháp đi chơi. Nhưng không có người nào coi là thật.

Dù sao Tiêu Cực nghiệp đoàn duy nhất làm việc, cũng là mỗi khi gặp ngày tết —— phái tiền. Vu gia tiền, ai không vui lĩnh đâu?

Người đều nói là Vu gia Lão Gia Từ già mới có con lại sinh cái si Sỏa Nhi Từ, muốn cho hắn kiếm kiếm mặt mũi. Chung quy là nhiều tiền, làm sao vậy đều không đau lòng.

Chuyện này là chậm tới Lưu lão đạo cần lỗ tai hắn nói cho hắn biết.

Ba người không khỏi bất tỉnh ngủ mất xác thực không phải tại được nòi. Lý Vân Tâm chỉ muốn đến trước đó mộng, ẩn ẩn cảm thấy hắn là trong mộng sự tình có quan hệ, nhưng cũng không có công phu qua tính tế suy nghĩ.

Bởi vì Tiểu Miêu yêu... Rất không thích hợp.

Cái này Tiểu Miêu yêu thanh tĩnh, lại nhu thuận đến dọa người. Cũng không nói chuyện, chỉ dựa vào tại Lý Vân Tâm bên người, trừng to mắt nhìn tại được, giống như đó là cái quái vật. Lý Vân Tâm sợ thân thể nàng nát bốc mùi, vụng trộm nhìn vết thương.

Kết quả phát hiện vết thương hiện ra quỷ dị trắng —— mềm mại có co dãn, lại giống như là... Cao Su. Bát Hủ, cũng không khép lại.

Đây cũng là chuyện tốt đi..

Nhưng hắn cũng cảm thấy cùng giấc mộng kia có quan hệ.

Trong mộng hai cái tự xưng đen trắng Diêm Quân... Vậy mà nói ra hắn kiếp trước. Nếu như đơn thuần là mộng chuyện này đương nhiên không kỳ quái.

Nhưng bây giờ ngẫm lại hai vị kia vội vàng trước khi rời đi nói câu kia "Lấy cái gì cảm? ! Chớ để hắn phát hung tính! Đi đi! Sau này cùng hắn có dính dấp, hồn phách đều chớ cảm! Tránh khỏi lại tới nháo sự!" Lời như vậy, lại nhìn thấy bây giờ mục nát Kiều Gia Hân thân thể...

Lý Vân Tâm ý thức được, cũng thật sự rất gặp được "Diêm Quân Báo Mộng" loại sự tình này.

Hắn tốt xấu xem như Tu Hành Nhân, biết ở cái thế giới này...

Âm Phủ, Sâm La Điện, đen trắng Diêm Quân, là xác thực tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Hắc Bạch Diêm Quân

Nhưng liên quan tới "Hắc Bạch Diêm Quân" xác thực tồn tại cái này vẫn đề, trên thực tế cũng không có cái gì chứng minh thực tế, càng nhiều là tâm chứng.

Cái này muốn từ cái thế giới này Tu Hành Hệ Thống nói lên.

Nghe nói thế giới này, nguyên bản chỉ có một tầng hơi mỏng xác. Không có sinh mệnh, không có núi non sông suối. Nhưng về sau Thiên Nhân nhóm xuất hiện, lấy vô thượng thần thông đem phiêu phù ở Thái Hư bên trong mỏng xác liều gom lại, ghép thành một cái cự đại bóng —— lấy viên mãn chí ý —— tên là Hồn Thiên bóng.

Sau đó, trên thế giới này mới có Thảo Mộc Sinh Linh, núi non sông suối.

Thiên Nhân nhóm tạo ra phạm nhân, dạy bọn họ Thần Thông Pháp Môn. Phạm là người thu hoạch được lực lượng, ý đồ khiêu chiến Thiên Nhân. Thế là Thiên Nhân Diệt Thế, trùng tạo bây giờ người đi ra. Lại gặp bây giờ người sinh sống khốn khổ, trên đời còn có mạnh mẽ Yêu Ma ẩn hiện, liền lại truyền Tu Hành Pháp Môn Hạ Giới.

Đây cũng là người trong tu hành nói tới "Thiên Tâm Chính Pháp".

Thiên Tâm Chính Pháp, Nhất Pháp Tam Thần thông, thành lập đạo thống, Kiểm Tông, về phái cái này ba cái truyền thừa. Nghe nói các phạm nhân tu luyện Thiên Tâm Chính Pháp chỗ biến hóa ra các loại pháp môn, đến này chỗ cực kỳ cao, đều có thể Vũ Hóa Đẳng Tiên, cũng suốt ngày người.

Nhưng bây giờ về phái đã ít có người biết được, còn lại đạo thống, Kiểm Tông, lại chưa từng nghe nói qua có ai chân vũ hóa.

Đương đại đạo thống Thư Thánh, Kiểm Tông Kiểm Thánh, là tu vi cao nhất hai người, tại thế đã xem gần ba ngàn năm. Dạng này người, ở trong mắt phạm nhân không nhưng chính là thần tiên, mà lại là loại kia "Cờ hồ không thể tin tưởng thật tồn tại mà chỉ cảm thấy là một cái truyền thuyết" thần tiên.

Nhưng cho dù dạng này hai cái đương thời tối cường giả, cũng chậm trễ không thể Vũ Hóa Phi Thăng.

Có người nói Song Thánh trên thực tế sớm có Phá Toái Hư Không thực lực, chỉ là đang chờ đợi thứ gì, nhưng không ai hiểu biết chính xác hiểu.

Ý vị này hơn ba nghìn năm đến nay, người trong tu hành đều biết Thiên Nhân, Chân Tiên xác thực tồn tại, thậm chí ngẫu nhiên còn có thể lắng nghe Tiên Âm, nhưng nhưng lại chưa bao giờ có người từng thấy.

Mà âm gian địa phủ Sâm La Điện, nghe nói là tại Sáng Thế lúc, có hai vị Thiên Nhân tự nguyện hi sinh, tự mình nhập mọi người chỗ cái này Hồn Thiên bóng bên trong, hóa thành Hắc Bạch Diêm Quân, chuyên thu sinh linh hồn phách, được chuyển sinh sự tình.

Cho nên Hắc Bạch Diêm Quân, trên thực tế cũng là Chân Tiên Thiên Nhân.

So với những cao đó cư Cửu Trọng Thiên Chi Thượng Thiên mọi người tới nói, Hắc Bạch Diêm Quân ngược lại là thay quần áo thân gần một chút. Hai cái vị này cũng nên Đồng Nhân liên hệ, có khi liền sẽ Báo Mộng.

Người trong tu hành tu ra Thần Hồn Xuất Khiếu, trong mộng Quán Tưởng thần thông, ngẫu nhiên cũng sẽ ở trong mộng nhìn thấy hai vị Diêm Quân.

Nhưng này cũng không phải là chuyện tốt.

Đại khái là hai cái vị này Diêm Quân đến đây cáo tri những Đắc Đạo Chân Nhân đó —— người dương thọ đã hết, sau ba ngày, liền tới câu người.

Chậm rãi, Hắc Bạch Diêm Quân sự tình lưu truyền tới nay, cũng liền thành phổ biến làm người biết rõ, tin tưởng không nghi ngờ nhân vật.

Mà Lý Vân Tâm biết mình nguyên lai thế giới kia cũng có dạng này truyền thuyết,

Cũng có cùng loại hai vị. Tuy nhiên chúng nó tên là "Hắc Bạch Vô Thường".

Hắn nghĩ như vậy một đường, ý thức được chính mình giấc mộng kia. . .

Đại khái là thật bởi vì nguyên nhân gì, nhìn thấy hai vị Diêm Quân.

Nói thí dụ như bọn họ muốn tới câu Kiều Gia Hân hồn.

Như vậy. . . Kiều Gia Hân hồn phách, còn không có bị bắt đi? Còn ở lại chỗ này Dương Gian một chỗ du dương?

Hoặc là nói về sau cùng chính mình có quan hệ người, chết, hồn phách đều muốn tại dương ở giữa luân quần không đi?

Lý Vân Tâm cũng không biết Tiểu Miêu Yêu Nhãn hạ cái dạng này, có phải hay không cũng cùng chuyện này có liên lụy.

Về phần bọn hán nâng lên, hai ngàn năm trước có một vị "Đánh giết đến Sâm La Điện" sự tình. . .

Là chi ai? Có dạng này thần thông? Cùng mình lại có quan hệ gì?

Tựa hồ có một cái suy đoán trong lòng hán miêu tả sinh động, nhưng cuối cùng không thể xâm nhập nghĩ tiếp.

Bởi vì vị thành đến.

Từ cùng tại được gặp nhau địa phương đến vị thành, hết thấy đi bốn canh giờ. Tại được ngược lại không lớn nói chuyện cùng hán, chỉ đánh xe, thỉnh thoảng lấy ánh mắt liếc Lý Vân Tâm. Thoạt nhìn là muốn một mực thân cận, lại lại sợ hán trở nên cùng lúc trước những người kia.

Lý Vân Tâm chỗ nào không rõ tâm ý của hán. Loại thiếu niên này giống như tính cách cùng IQ, hán ứng phó thành thạo. Thế là trên đường đi chỉ có Lưu lão đạo cho hán lưu lo không ngừng nói vị thành sự tình.

Lão Đầu Nhi cũng biết lần này chọc đại phiền toái, so Lý Vân Tâm càng sợ việc này bị chọc ra. Liên tục căn dặn hán, trong thành này có ít người, là tuyệt đối không thể gây. Hoặc là nói hán cảm thấy Lý Vân Tâm đại khái chọc nổi, nhưng mà hán có thể tiếp nhận không.

Thí dụ như trong thành này, có hai cái Lưu Phái trú chỗ.

Đạo thống thượng thanh đan đỉnh phái, Kiếm Tông Lăng Hư Kiếm Phái. 36 Động Thiên cùng bảy mươi hai Lưu Phái quả thật là một đám "Người trong chốn thần tiên", nhưng cũng không phải chỗ có người trong chốn thần tiên đều bữa ăn Văn Hà. Ăn uống vung rồi, cái nào một hạng đều muốn Ngân Tệ.

Tuy nói Thiên Hạ không chỉ một Đại Khánh triều, mỗi cái Triều Đình hoặc nhiều hoặc ít đều cho Phong Địa, cung phụng, nhưng đa tạ tiền thu luôn luôn tốt. Huống hồ trong nhân thế cũng không yên ổn, chợt có Yêu Ma hiện thế, cũng cần cao nhân hàng phục.

Bởi vậy động thiên cùng Lưu Phái ở thế tục ở giữa Đại Thành có trú chỗ. Những cái kia cảm thấy mình tại trên con đường tu hành lại khó tiến một bước, hoặc là đứng lúc muốn nhập thế Lịch Kiếp, liền sẽ tới này trú trong sở. Ngẫu nhiên Hàng Yêu Trừ Ma, tiếp nhận cung phụng, hoặc là không định giờ chọn lựa chút đệ tử. . .

Hay là, làm chút không muốn người biết sự tình.

Lưu Phái trú chỗ trong thành, chính là quan phủ cũng phải lịch thiệp ba phần. Gặp được Lưu Phái trú chỗ "Cao nhân" vừa lúc gặp được, lại quyết đoán vụ án, chính là huyện lệnh có dị nghị, cũng phải báo cáo Châu Phủ, lại mời định đoạt.

Lại có là trong thành mấy cái Cao Môn Đại Hộ. Vị thành không phải quốc đô, thậm chí cũng không phải Châu Phủ sở tại địa. Nhưng trước đó, là Tiền Triều Cự Đô. Tiền Triều diệt vong về sau tại vị thành lại kinh doanh sáu mươi mấy năm, cuối cùng chống đỡ hết nổi. Đại Khánh quân đánh vào vị thành về sau Đồ Thành ba ngày vừa rồi phong đao, sau đó Bản Triều các quý nhân cảm thấy vị thành chẳng may, liền đem quốc đô chắc chắn tại kinh hoa.

Nhưng vị thành dù sao cũng là dòng nước tụ tập, thương nghiệp trung chuyển chi địa, tại Đại Khánh lập triều về sau hơn trăm năm lại lần nữa Hưng Thịnh đứng lên. Một số Tri Sĩ quan viên sẽ đến vị thành định cư, một số Phú Hào thương nhân cũng tới vị thành định cư. Dần dà, thành này biến thành long bàng hồ cứ chi địa —— chính là quan ở kinh thành đến tận đây, cũng không dám làm càn Trương Dương.

Nhưng mà Lý Vân Tâm không có kiên nhẫn qua nhớ Lão Đạo nói cái nào môn cái nào hộ. Hán đến vị thành vốn là không muốn gây chuyện sinh sự. Hán chỉ muốn tìm tới biện pháp hiểu biết chính mình Tuyệt Sơn Khí Hải cảm chế, sau đó chuyên tâm nghiên cứu khối kia "Thông minh Ngọc Giản". Đây cũng không phải là vèn vèn bởi vì tò mò tâm, cũng bởi vì hán "Thân thể".

Hán ý thức được vị kia Họa Thánh. . .

Tuyệt đối không tầm thường.

Lúc vào thành đội, Lý Vân Tâm chú ý tới vị thành binh. Thủ thành bốn người áo giáp rõ ràng thân thể khỏe mạnh, so sánh Thanh Hà huyện sai người khí sắc tốt quá nhiều.

Còn chú ý tới những thủ thành đồ binh khi nhìn đến tại được thời điểm thái độ.

Đối người qua đường vốn là hờ hững ửng oải bộ dáng, ngẫu nhiên nhìn thấy nhìn như có chất béo mặt lạ hoặc sẽ còn đề ra nghi vấn một phen, lau cái dầu.

Nhưng trong đám người vừa thấy được tại được, lập tức ưỡn ngực, nhấc lên tựa ở bên tường thành đao thương, hồ hết từ vào thành trong người đi đường mở con đường đi ra. Các loại đi đến tại được phụ cận gặp lại trên xe trọng thương hôn mê Kiều Đoạn Hồng, máu me khắp người Kiều Gia Hân lúc, càng là trùng lên mắt, lấy khoa trương ngữ khí hét lớn: "Long Thủ! Là cái nào đuôi mù đem ngài người đã thương? ! Há? Nhỏ cái này kêu là các huynh đệ đi lấy hán!"

Một bên nói, một bên liền đứng tại bên cạnh xe đi, thần sắc như lâm đại địch.

Lý Vân Tâm nhíu mày —— liền xem như muốn xum xoe, cái này diễn cũng quá xuất diễn.

Nhưng rất nhanh là hắn biết cái này bốn cái binh lính cần quấy vì là cái gì.

Tại được cũng nhíu mày, phát tay: "Đi ra đi ra! Không cần các ngươi quản! Là gặp được Hồ Báo! Mau tránh ra!"

Nhưng binh lính cần quấy chỉ coi nghe không được, một bên tiếp tục bảo hộ ở bên cạnh hắn một bên hò hét xua tan người đi đường, muốn vì hắn mở đường.

Tại được buồn bực, tựa hồ rất không thích bị như thế đối đãi, liền đưa tay từ trong ngực sờ bạc đi ra ném trên mặt đất: "Thường các ngươi, đi ra, đi ra! Khác cần ta đường!"

Lý Vân Tâm mất sắc, trông thấy đó là ba thỏi năm lượng bạc.

Mười lăm lượng bạc. . . Theo cái thế giới này sức mua tính toán, đại khái là hắn lúc trước lúc kia ba vạn khối.

Tiền tay trên đường vậy ra ba vạn khối tình cảnh. . .

Này bốn cái binh lính cần quấy vì chính là cái này đi. Nhìn cũng không phải lần đầu tiên làm loại sự tình này. Vu gia là vị thành Hào Môn, tại được là Vu gia một cái duy nhất thiếu gia, lại bị khi dễ thành bộ dạng này.

Bất quá. . . Hắn đại khái từ không cảm thấy đây là bị khi dễ đi.

Dù sao cũng là dạng như vậy tính cách.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Long Vương Miếu

Sau đó sự tình cũng không muốn Lý Vân Tâm lo liệu.

Tại được tuy nhiên nào tử có hơi việc gì, nhưng đến còn tính là người bình thường. Lại có Lưu lão đạo như thế cái Địa Đầu Xà —— mong chờ lấy có thể leo lên trên tại được cái này Siêu Cấp Phú Nhị Đại, làm lên sự tình đến càng là thuận buồm xuôi gió.

Kiều Thị hồng phúc Tiêu Cục trong nhà tổng còn có chút người, đều là phụ nữ và trẻ em. Gặp chỉ về tới một cái Đương Gia Kiêu Đoạn Hồng cùng si ngốc ngây ngốc nữ nhi, toàn bộ nhà khóc thành một mảnh loạn cả một đoàn.

May mà Lưu lão Đạo Chủ cầm cái kia Long Vương Miếu vậy mà liền tại hồng phúc Tiêu Cục Hậu Nhai, thế là hắn cũng đi theo bọn tâu, xử lý không ít chuyện.

Lưu lão đạo tựa hồ còn trông cậy vào tại được có thể thương hạ chút Ngân Tệ đến —— tựa như đuổi thành môn thủ quân dạng như vậy.

Nào biết được cái này quý công tử chỉ ở kêu loạn hồng phúc Tiêu Cục cửa cau mày nhìn một hồi, liền lưu lại mười cái mười thỏi bạc, quay người rồi đi. Nhìn Lưu lão đạo biểu lộ, Lý Vân Tâm phỏng đoán cái này một trăm lượng bạc rộng đại khái vừa đủ hồng phúc Tiêu Cục bồi thường tổn thất Tài Hóa. Có lẽ Lưu lão đạo có thể cọ chút dầu nước, nhưng chắc chắn sẽ không nhiều.

Lý Vân Tâm dưới mắt đứng tại Long Vương Miếu cửa một khóa cái cổ xiêu vẹo Nguyệt Chiếu hoa thụ dưới, nghe một đầu đường nhỏ chỉ cách Kiêu gia trong sân hò hét âm thanh thanh âm.

Tháng này chiếu hoa thụ có một người vây quanh phẩm chất, nhìn có trăm năm lịch sử. Nghiêng nghiêng dò xét lấy, vừa vặn nằm ngang ở Long Vương Miếu cửa phía ngoài mí trước, giống như là một vòng thiên nhiên vòng hoa.

Lúc này giữa xuân. Nhỏ vun um tùm chín cánh màu trắng Nguyệt Chiếu tiêu vào hơi cuộn tròn xanh biếc Diệp ở giữa nộ phóng, theo gió nhẹ lên ngẫu nhiên rơi xuống thăm phương tiểu Hoa cánh, rơi Lý Vân Tâm nửa cái đầu vai.

Tại được chính đứng ở trước mặt hắn nghiêm mặt chấp tay, nói: "Lý huynh đệ, xin từ biệt. Ngu Huynh biết ngươi là không yêu bị quấy rầy người, thanh nhàn mờ nhạt, không yêu quyền quý tính tình. Cho nên Ngu Huynh cũng không cùng ngươi nói chuyện gì Kim Ngân tài vật. Về sau phẩm là có dùng đến lấy Ngu Huynh địa phương, liền cứ mở miệng. Ngươi biết ta ở chỗ nào."

Hắn nói xong lại lưu luyến không rời xem Lý Vân Tâm liếc một chút: "Này. . . Ta liền đi."

Bệnh thần kinh a. Lý Vân Tâm nghĩ, dùng Tiểu Nãi nghĩ cũng biết ta rất cần tiền a. Trên đường đều mẹ nó nói —— ta thuở nhỏ phụ mẫu đều mất một mình Du Lịch Thiên Hạ gần nhất muốn bán Lưu lão đạo vì sư. . . Ta khẳng định cần "Kim Ngân tài vật" a!

Thế là hắn cười nhạt một tiếng: "Vu huynh đi tốt. Có rảnh có thể tới ngồi."

Tại được liền cẩn thận mỗi bước đi Địa Tẩu. Lý Vân Tâm thấy xa xa hắn mới vừa đi tới đầu ngõ, lập tức liền bị một đám thân mang áo tơ người tuổi trẻ vây quanh, cãi nhau nói mấy câu, liền lại bị vây quanh biến mất tại góc đường.

Thực người này. . . Ngược lại cũng không tệ lắm. Thiếu thông minh, nhưng thẳng thiện lương. Có lẽ về sau dùng đến đến.

Hắn quay người đẩy ra Long Vương Miếu hai phiến roi sơn cửa gỗ đi vào trong viện.

Dù sao cũng là ở giữa miếu, cho dù là miếu nhỏ, cũng so tầm thường nhân gia muốn hơi lớn chút. Tiền đình một đầu đá cuối đường, bên trái là bốn khối đá lôm chôm gầy thạch,

Tạp sinh cỏ dại. Bên phải là hai bụi gầy trúc, ở giữa một đầu đường mòn, một phương bàn đá hai cái Ghế đá, cũng có một phen ý vị.

Nhìn chỉ ít ở phương diện này giám thưởng năng lực bên trên, Lưu lão đạo phẩm vị vẫn là xuất chúng. Tượng tượng lại thoải mái —— hắn dù sao cũng là cái Họa Sư. . . Làm nghệ thuật.

Nhà chính cũng là miếu, cung phụng Vị Thủy Long Vương. Lý Vân Tâm nhìn thấy Long Vương giống cùng trong phòng bộ dáng, cùng trong tượng tượng không sai biệt lắm. Chỉ bất quá "Vị Thủy Long Vương" thứ này đến có tồn tại hay không, mãnh liệt đến mức nào dùng, Lý Vân Tâm vẫn là còn nghi vấn. Hắn đương nhiên biết trời mưa chuyện này là một loại hiện tượng tự nhiên. Nhưng là cân nhắc đến cái thế giới này có Yêu Ma thần thông, có lẽ còn có một bộ phận mưa là những Tinh Quái đó, cao nhân làm.

Về phần "Vị Thủy Long Vương" danh hào này. . .

Thực chưa hẳn cũng là rỗng. Có lẽ là cái gì Thủy Tộc Tinh Quái, vì chút hương hỏa, giống Tiểu Miêu yêu hiển lộ chút thần thông, dần dà mọi người liền vì nó Lập Miếu. Cái này một loại, thực có tính không Chính Thần đâu? Cũng coi như —— dù sao hưởng thụ lấy tín đồ Hương Khói Tín Ngưỡng chi Nguyên Lực. Nhưng có phải hay không "Long Vương" đâu? Dĩ nhiên không phải.

Thế giới này Tinh Quái nhóm có thể hưởng thụ tín đồ Hương Khói Nguyên Lực, thậm chí có thể nhờ vào đó tu hành. Nguyên Lực càng mạnh, Tinh Quái nhóm đạt được lực lượng cũng liền càng mạnh. Đáng tiếc bởi vì một loại nào đó quy tắc chế ước, Nhân Gian Tu Sĩ ngược lại là hưởng thụ không loại vật này.

Nói là Nguyên Lực, cũng chưa chắc cũng là mọi người "Sùng kính" "Khâm phục" "Bái phục" loại kia chính diện tình cảm —— "Hoảng sợ" "Chán ghét", cũng giống như vậy. Cho nên Cửu Công Tử lớn như vậy yêu có thể thỏa thích ăn người hại người —— người khác nhắc lên thứ như vậy liền sợ, hắn đạt được Nguyên Lực cũng mạnh.

Nhưng chung quy làm quái, khó tránh khỏi bị hành tẩu trong thế tục tu sĩ dễ mất tới, cuối cùng không bằng làm tốt hơn sự tình tới ổn thỏa.

Lý Vân Tâm đi vào, đưa tay tại Tượng Đất thượng sờ sờ, hơi hơi nhắm mắt.

Tu Hành Cảnh Giới "Huyền Chân Hóa Hư ý", sờ đến Hóa Cảnh bên cạnh liền có thể cảm nhận được Tinh Quái Linh Thê. Lý Vân Tâm tuy nhiên Tuyệt Sơn Khí Hải bị phong, nhưng cuối cùng có Hóa Cảnh cảnh giới, cũng có thể cảm thấy thứ gì.

Thế là liền phát hiện đến. . .

Một loại nào đó hơi khí tức quen thuộc. Nhưng hắn thật lại nói không nên lời ở nơi nào gặp qua. Hắn gặp qua ba cái đại yêu một con mèo con yêu, cái nào đều không khớp hào.

Có lẽ là ảo giác đi.

Nhưng vô luận nói như thế nào, điều này nói rõ trong miếu này tượng nặn thật có linh tính, hoặc là dùng dân chúng lại nói, là "Khai quang". . . Đây được xưng "Long Vương" Tinh Quái lưu linh khí ở đây, là thật có thể nghe được "Quần chúng tổ cầu" —— chỉ cần nó vui lòng.

Lý Vân Tâm xuyên qua cái này ở phòng miếu, hướng phía sau đi, cũng là ngày thường Lưu lão đạo chỗ ở.

Hậu viện một gian Chính Phòng hai gian sương phòng, nhìn đều nhiều năm rồi.

Nhưng ngói mái hiên nhà sinh xanh biếc rêu xanh, dưới thềm có một mảnh nhưng nhưng cỏ mịn. Trong đình viện một phương ao nước nhỏ, dùng đá cuối

xây một bên, ao cũng là đá cuội. Thanh tịnh trên mặt nước tung bay năm mảnh cái bát sen, rút ra cuống, chưa mở.

Bên cạnh ao một đầu đường mòn, ba gian ngoài phòng đều có một hành lang. Muốn đến tại Vũ Thiên tuyết Thiên Thời đợi dựa vào lan can hâm rượu nhìn mưa tuyết, cũng là có phong tình.

Cái này Lưu lão nói. . .

Muộn tao a.

Lý Vân Tâm ở trong viện ngừng nghỉ lưu một hồi, Lưu lão đạo liền vội vã gấp trở về: "Ta nói cao nhân, cao nhân, xảy ra chuyện —— "

Lý Vân Tâm nhủ mảy: "Khác lắm. Tại trong thành này gọi ta tâm Ca Nhi."

Lưu lão đạo không để ý tới đối giọng: "Tiểu cô nương kia xảy ra chuyện!"

"Kiều Gia Hân? Trở về thời điểm không phải thẳng ngoan?"

"Lúc này liền nháo đăng a!" Lưu lão đạo thẳng xoa tay, "Ta nói tâm Ca Nhi, người nói thật với ta, Tiểu Đạo tất nhiên không truyền ra ngoài, cô nương kia đến là hù dọa, vẫn là. . . Đắp lên thân thể? Nàng không ngừng tại Kiều gia trong phòng đầu hô Tam Hoa Nương Nương a. . ."

Lý Vân Tâm thờ dài: "Đi thôi, mang ta đi nhìn một cái."

Lưu lão đạo vội vàng lĩnh Lý Vân Tâm hướng Kiều gia đi. Kiều gia là cái sân rộng —— dù sao làm Tiểu Cục, cũng là giàu có. Bố cục coi trọng, lộ ra Tiểu Khang khí. Nhưng Lý Vân Tâm không tâm tư nhìn kỹ. Bởi vì vừa mới bị một cái nam bộc dịch đưa vào các nữ quyền ở cửa hậu viện bên trong, chỉ nghe thấy âm dương quái khí một tiếng ——

"Ủm? Ta Tam Hoa Nương Nương ở đây, hả? Tam Sinh đâu? Hà? Ăn cái gì cò? Cò gì? Hà? Thịt đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Người xấu

Lý Vân Tâm thờ dài một hồi, càng đi về phía trước mấy bước, đã nhìn thấy "Kiều Gia Hân".

Căn phòng này hẳn là lúc trước chính quy Kiều Gia Hân phòng ngủ. Nhưng dưới mắt môn mở rộng ra, trong phòng tình cảnh nhìn một cái không sót gì.

Trong phòng mấy người, trước đó đưa Kiều Đoạn Hồng cùng "Kiều Gia Hân" lúc trở về liền đã gặp. Một cái mặc màu xanh sẫm Giải Bỉ, xanh nhạt nữ áo trung niên phụ nhân, nên là Kiều Đoạn Hồng Chính Phòng kiều Vương Thị. Một vị khác đầu đội khăn châu một thước trâm, hẳn là Kiều Đoạn Hồng Tiểu Thiếp kiều Lưu Thị.

Dưới mắt hai nữ nhân lẫn nhau đỡ lấy tựa ở cạnh cửa, thần tình trên mặt đã lo lắng sợ hãi, nhìn lấy Kiều Gia Hân.

Khác một cái tuổi trẻ nam tử, Lý Vân Tâm liền là lần đầu tiên gặp. Hạt Y, lông mày nhỏ nhắn mắt nhỏ, bên môi hai phiến Tiểu Hồ Từ, hai mảnh làm một chút mỏng bờ môi. Theo Lưu lão đạo nói là Kiều Đoạn Hồng Biều Chất Nhi, trước đó biết xảy ra chuyện, qua đến giúp đỡ, gọi Kiều Giai Minh.

Nghe nói là cái trong thành Lăng Đăng Từ, ngày thường chơi bởi lêu lổng. Biết chút y thuật, nhưng xưa nay không tinh. Vô sự liền đến nhà đại bá làm tiền lấy tiền tiêu, rất không được chờ thấy. Nhưng lần này Kiều gia Nam Đình cơ hồ đều gây. . . Hắn ngược lại thành rường cột.

Kiều Giai Minh trông thấy Lý Vân Tâm cùng Lưu lão nói, liền chỉ hai người kêu la: "Đến!"

Lý Vân Tâm không nhìn hắn, đi xem "Kiều Gia Hân".

Dưới mắt nàng ngồi xếp bằng tại phòng chính giữa trên bàn, một thân Huyết Y còn chưa bị thay thế. Tay trái đặt tại trên đùi, tay phải giơ cao ở giữa không trung, bốp cái dờ dờ ương ương quyết, nhắm mắt lại gật gù đắc ý, Yêu Khí mười phần.

Lý Vân Tâm khẽ quát một tiếng: "Kiều Gia Hân!"

Miêu Yêu nghe thấy cái này thanh âm quen thuộc, toàn thân một cái giật mình, vội vàng mở mắt ra. Đột nhiên thấy là Lý Vân Tâm, tranh thủ thời gian lộn nhào lòng đất bàn. Tựa hồ muốn hướng dưới mặt bàn hoặc là cái góc nào bên trong chui, lại nghĩ tới trước đó Lý Vân Tâm bàn giao nàng "Đến Kiều gia phải thật tốt làm người không phải vậy về sau ta cũng mặc kệ ngươi" lời như vậy, một trận luống cuống tay chân.

Chân Chân tựa như một cái nhảy lên cái bàn đồ nhào chén nước lại đúng lúc bị chủ nhân phát hiện mèo.

Lý Vân Tâm không biết mèo này yêu vì cái gì trên đường biết điều như vậy, đến thời khắc này nhưng lại thói cũ tái phát. Nhưng suy đoán có lẽ là cái này Tinh Quái phát hiện mình đến Kiều gia, Lý Vân Tâm lại không thấy, đơn giản trong ý nghĩ đã cảm thấy không ai quan tâm nàng.

Lại gặp Kiều gia người cẩn thận từng li từng tí đối nàng, còn có ăn ngon uống sướng, liền giường oai.

Giờ phút này trông thấy Lý Vân Tâm, tự nhiên giống như là làm sai sự tình hải tử.

Lý Vân Tâm quát khẽ một tiếng lại có dạng này hiệu quả, ba người đều hết sức kinh ngạc.

Chờ gặp lại hần tiến lên một bước, này Kiều Gia Hân liền khéo léo cúi đầu ghé vào bên cạnh hần, liền kinh ngạc hơn. Người nào không biết Kiều gia Đại Tiểu Thư là cái nhanh nhẹn nhanh miệng nhảy thoát tính tình, cũng chỉ có tại cha nàng Kiều Đoạn Hồng trước mặt, mới có thể như vậy ngoan ngoãn.

Ba người các lên tâm tư. Hai nữ nhân không tiện mở miệng —— nhà hần dù sao cùng Lưu lão đạo là quen biết.

Trước sau ở, gặp ngày tết sẽ tìm Lưu lão đạo về mấy tấm vui mừng tranh, biết hần là cái "Cao nhân". Lưu lão đạo còn nói cái này gọi Lý Vân Tâm thiếu niên là hần tân thu đồ nhi, hai cái phụ đạo nhân gia tâm tư còn kém vô.

Nhưng Kiều Giai Minh cùng Lưu lão đạo cũng không có gì giao tình. Lại thêm nhìn thấy Lý Vân Tâm tướng mạo —— quả thực là mảy kiếm mắt sáng, môi hồng răng trắng, tuấn tiêu thiếu niên. Trong lòng của hần liền không thoải mái đứng lên.

Hần đánh chính mình cái này biểu muội chủ ý cũng không phải một hai ngày, sớm nghĩ đến có một ngày thân càng thêm thân, cưới chính mình cái này muội tử —— Kiều gia Đại Phòng không có Nam Đình, đã đến mỹ nhân lại được tiền tài, há không đẹp quá thay.

Nhưng bây giờ cái này bị điên, vừa nghi giống bị Tinh Quái thân trên muội tử cùng Lý Vân Tâm như thế thân cận, hần vốn là cái hỗn bất lạn tính tình, liền đăng sinh ra tâm hỏa.

Ngay sau đó đem tay áo một lột, từ phía sau lưng giữ chặt Lý Vân Tâm cánh tay: "Tiểu tử!"

Lý Vân Tâm quay đầu, Kiều Giai Minh liền nhất quyền hướng trên mặt hần đập tới.

Nhưng nện không.

Lý Vân Tâm dạng này thân thủ, Khí Hải bị phong, tuy nói không có cách nào cùng Lăng Hư Kiếm Phái Chưởng Môn Thân Truyền Đệ Tử địch nổi, nhưng đối phó người bình thường liền như là cùng hải đồng trên đùa. Kiều Giai Minh hung dữ nhất quyền trong mắt hần cũng là động tác chậm. Hần mặt lạnh lấy hơi hơi nghiêng đầu, quả đấm đối phương liền từ hần chớp mũi nhí sát qua qua.

Hần lại một bên thân thể, hơi hơi mượn cái lực đẩy, Kiều Giai Minh liền cả người lao đảo nhào tới Tiểu Miêu yêu lúc trước ngồi cái bàn kia —— trán chính cúi tại góc bàn.

Lúc đó liền đau ra nước mắt.

Kiều Giai Minh cái này một đứ con đau đến thẳng dậm chân, một bên che trán một vừa chỉ Lý Vân Tâm chửi ầm lên: "Tốt ngươi cái Tiểu Tạp Chủng! Thông đồng nhà ta muội tử làm chút không đứng đắn sự tình lại tới đánh người? Há? Hôm nay ngươi ra không Kiều gia cái cửa này!"

Lý Vân Tâm không nóng không vội nghiêng đầu xem hần, không để ý tới.

Quay người mặt hướng hai vị lớn Tiểu Phu Nhân, buông tay: "Làm gì? Đây là tìm ta hỏi tội đến?"

Hai vị phu nhân sững sờ thần, nghe thấy Kiều Giai Minh lại gọi: "Đại Thâm Nhị Thâm, đừng để tiểu tử này đi! Ngươi nhìn ta nhà muội tử, bộ dáng như hiện tại, trên thân không có chuyện, đều là máu! Đầu cũng không hiệu nghiệm! Các ngươi nắm lại có thể xảy ra chuyện gì, há? Vừa rồi các ngươi muốn cho muội tử thay quần áo, có phải hay không nắm thật chặt không cho thoát? Sau đó liền phạm bệnh điên?"

"Hai vị thâm thâm ta nói cho các ngươi biết cái này gọi y chứng! Bị kích thích! Nhà ta muội tử hiện tại không dám thoát y! Các ngươi nói là thụ cái gì kích thích, há? Tiểu tạp chủng này cùng ta nhà muội tử tại đất hoang bên trong đợi một đêm, ai biết đều làm chuyện gì? Bây giờ toàn vị thành đều biết chuyện này, nhà ta muội tử về sau có thể làm sao lấy chồng?"

"Ta cái này làm biểu ca không chê nàng, ân, ta ngược lại thật ra không chê nàng. . ." Kiều Giai Minh lại lặp lại một lần, tiếp tục dất cuống họng hô, "Người khác có thể chướng mắt, a! Ngươi nhìn nhìn lại muội tử hiện tại —— cùng người nào dạng này qua? Há? Lôi kéo hần y phục nha! Cái này xảy ra chuyện nha! Việc xấu trong nhà a thâm thâm!"

Lý Vân Tâm liền lại hướng Lưu lão đạo buông tay: "Su phụ, ngươi nói làm sao bây giờ?"

Lưu lão đạo trán chảy ra mồ hôi. Hắn thật không nghĩ đến Kiều Giai Minh này Phá Lạc Hộ đến như vậy vừa ra. Hắn chỉ biết là tối hôm qua Lý Vân Tâm giết không ít người, lại là cái có bối cảnh —— khả năng so Kiều gia tất cả mọi người chung vào một chỗ, bối cảnh còn muốn lớn.

Hắn vẻ mặt đau khổ, hướng hai vị phu nhân chấp tay một cái: "Ta nói hai vị phu nhân, chúng ta có thể nhiều năm như vậy Hàng xóm. Ta Hồn Nguyên Từ làm người các ngươi nhưng biết, ta Lão Đạo không trộm không đoạt, không hãm hại lừa gạt, hạ làm việc, ta càng mắc kệ."

Hắn cao cao chấp tay: "Tiên Sư thế nhưng là Động Huyền phái truyền nhân, ta Hồn Nguyên Từ —— "

Kiều Giai Minh dựa vào bàn ngồi dưới đất kêu lên: "Cái gì Động Huyền phái, hả? Để người ta Động Huyền phái cao nhân nghe không bót chân ngươi, lão lừa đảo!"

Lưu lão đạo tính khí cho dù tốt, lúc này cũng chịu không nổi.

Bởi vì lão đầu nhí này có lẽ tham tài không có cốt khí, nhưng là đối với "Tiên Sư" chuyện này, thấy có thể trọng. Mặc kệ ở nơi nào, một cái Bất Trung Bất Hiếu người, làm sao lẫn vào mở?

Hôm nay cái này Phá Lạc Hộ làm nhục "Tiên Sư" —— bên cạnh còn có mấy cái Nô Bộc nhìn —— hắn "Hồn Nguyên Từ" cũng là cái này vị trong thành tại to mặt lớn Họa Sư, một khi truyền đi, về sau làm sao ngẩng đầu.

Thế là mặt mo lạnh lẽo, phát tay áo tử: "Hai vị phu nhân, đây cũng không phải là Lão Đạo ta không bán mặt mũi. Từ trở về vị thành, Lão Đạo ta bận trước bận sau, cũng là đọc lấy cùng kiểu Tiêu Đầu tương giao một trận. Bây giờ gặp được loại sự tình này, hừ!"

Hắn trừng Kiều Giai Minh liếc một chút, không nói lời nào.

Hai nữ nhân vẫn là áp úng nói không ra lời, Kiều Giai Minh thanh âm lại thành bối cảnh âm.

Lý Vân Tâm cười cười, sờ sờ Kiều Giai Minh đầu thấp giọng nói: "Này liền chờ đợi ở đây đi, ta liền ở đằng sau. Nhớ kỹ ta trước đó nói thế nào, hảo hảo làm người. Nhắc lại Tam Hoa Nương Nương loại sự tình này, ta về sau thật không giúp ngươi. Tuy nhiên trừ chuyện này. . . Ân, ngươi yêu chơi như thế nào liền chơi như thế nào."

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn một chút hai nữ nhân: "Gia Hân là hù dọa. Chúng ta trốn thời điểm, bị truy vào một gian phá miếu, này miếu cũng là Tam Hoa Nương Nương miếu. Thực cũng không phải bị cái gì dã thú, mà chính là gặp gỡ cường nhân, còn có yêu quái. Nhà ngươi Đường Gia không chết lời nói, tình lại liền biết. Là ta vị sư phụ này sợ quá chạy mất yêu quái, tốt xấu bảo vệ đến hai người."

"Ngươi mẹ hắn khi lão từ là ba tuổi tiểu nhi hả? Yêu quái gì? Ta cho ngươi biết ngươi chạy không —— "

Bên kia Kiều Giai Minh lại gọi dậy tới. Lý Vân Tâm cũng không để ý tới hắn: "Nhà ngươi việc nhà chúng ta mắc kệ. Tự giải quyết cho tốt đi. Sư phụ, đi."

Hắn nói xong đi đến Lưu lão Đạo Thân một bên. Lão Đạo lược bên cạnh nghiêng người từ, lại hừ một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Gặp bọn họ thật muốn đi, Kiều Giai Minh trừng mắt: "Đứng đấy làm gì? Cho ta ngăn lại!"

Nhưng Nô Bộc dù sao cũng là Kiều gia Nô Bộc, không phải hắn Nô Bộc, chỉ lấy ánh mắt đi xem hai vị phu nhân. Hai vị phu nhân muốn nói lại thôi, liếc mắt nhìn nhau, không có lên tiếng âm thanh.

Kiều Giai Minh liền cũng không dám chính mình qua can —— vừa rồi này lập tức, hắn biết Lý Vân Tâm có công phu trong người. Hắn tuy nhiên dài Lý Vân Tâm bốn năm tuổi, nhưng nếu thật là cái có huyết tính, cũng sẽ không thành một cái chơi bởi lêu lỏng vô lại.

Đi ra ngoài, Lưu lão đạo liền xin lỗi.

Lý Vân Tâm cười cười: "Trước cho ta thu thập chỗ ở đi."

Hắn thật không đem chuyện này để ở trong lòng. Các loại mặt mũi, IQ thiếu phí người hắn lúc trước không biết gặp bao nhiêu, Kiều Giai Minh dạng này, còn không đáng cho hắn động chân nộ.

Thực Kiều Giai Minh lưu ở bên kia cũng chỉ là phương tiện. Nàng vết thương trên người không có cách nào khép lại, bị trông thấy, cũng liền dọa người. Lý Vân Tâm nguyên bản cũng dự định mượn Trừ Yêu loại hình tên tuổi, đưa nàng làm đến phía bên mình. Tuy nhiên vấn đề này vẫn phải bàn bạc kỹ hơn.

Đề này Tiểu Miêu yêu qua gầy vò. Chỉ cần không quá phận, chớ kinh động đạo thống cùng Kiếm Tông người, tới hậu vẫn phải cầu đến hắn bên này —— dù sao Kiều gia người đều biết, nàng bây giờ nghe chính mình lời nói.

Chương 32: Hảo hảo 1 đóa hoa :

Lý Vân Tâm cùng Lưu lão Đạo Nhất đi, một bên khác liền so đo.

Kiều Gia Hân nghe Lý Vân Tâm lời nói, không hề âm dương quái khí nói chuyện, mà chính là đi đến bên cạnh bàn ngồi, con mắt xoay tít bốn phía nghiêng mắt nhìn, tối hậu tiếp cận trong bình hoa chổi lông gà, lại chuyển không ra.

Chính Phòng kiêu Vương Thị nhìn xem Kiêu Gia Hân, trừng liếc một chút Kiêu Giai Minh: "Gào đủ không có? Đứng lên! Giống kiêu gì?"

Kiều Giai Minh bĩu môi đứng lên, tại Kiêu Gia Hân trên thân nhìn một vòng, muốn nói chuyện.

Nhưng Nhị Phu Nhân kiêu Lưu Thị tranh thủ thời gian hướng hân ngoắc: "Người đi ra đi ra, mau chạy ra đây!"

Chung quy là cảm thấy Kiêu Gia Hân khả năng Trung Tà, tâm lý có chút sợ. Thế là vỗ vỗ trên thân bụi, đi tới.

Chờ cửa đóng lại, ba người căn dặn Nô Bộc cực kỳ nhìn lấy, liền hướng nhà chính đi.

Lúc trước Kiêu Giai Minh tới nơi này thời điểm đều rụt lại ba vai, bây giờ ngược lại là nghênh ngang. Đi tại vườn hoa bên cạnh trông thấy một nhánh Mẫu Đơn mở khả quan, duỗi tay ra liền gãy qua, cầm ở chính mình thái dương hừ lên điệu hát dân gian.

Kiều Vương Thị nhú mày: "Hảo hảo một đóa hoa... Ai, a."

Kiều Giai Minh đắc ý cười: "Vẫn là thăm thăm rõ lý lẽ. Đại bá ta thương thế kia mắt thấy coi như không sống, hân vừa đi, Kiêu gia Nam Đình có thể chỉ có ta. Khi đó hai vị thăm thăm khó mà nói muốn cùng ta ở một chỗ, những này Hoa Hoa Thảo Thảo đây tính toán là cái gì, đều là ta mà! Còn có Gia Hân ——"

Kiều Lưu Thị trừng hân: "Người chó đánh nàng chủ ý!"

Kiều Giai Minh hình thù cổ quái chớp mắt: "A? Nói gì vậy? Cũng không phải hai vị thăm thăm thân sinh. Bình thường nàng thấy các người không phải cũng là không có sắc mặt tốt? Ta cái này muội tử đi theo tiêu đi, xuất đầu lộ diện, còn không biết có phải hay không cái trong sạch thân thể, ta muốn nàng đó là nàng phúc khí ——"

"Người cái này xuân vật." Kiêu Lưu Thị đưa tay qua vặn lỗ tai hân, kiêu Vương Thị chỉ nhìn hai người bọn họ, nhú nhú mày, không nói lời nào.

"Người không gặp đưa bọn hân trở về là ai? Tại gia công tử! Tiêu Cục Long Thủ! Ta hỏi người, Vu gia, một cái Hộ Viện xem chúng ta con mắt đều dài hơn ở trên đỉnh đầu, Kiêu Đoàn Hồng tử quý kia đời trước tu cái gì phúc báo, muốn tại gia công tử tự mình trả lại, còn lưu mười thời bạc? Cũng không phải coi trọng Gia Hân?"

Kiều Giai Minh chớp mắt: "Long Thủ? Tại gia công tử? Tại được? A? Nhị Thăm người nói chuyện này tuy không tệ."

Hân vừa vò xoa tay, thâm trầm cười: "Tuy nhiên muốn ta nói, tại được tuy là cái vị thành người đều biết ngu ngốc, nhưng là nữ nhân tất nhiên là không thiếu. Ngô... Đại khái là muốn chơi chơi... Ta này Gia Hân muội tử cũng là sinh được tốt bộ dáng. Đây. .. Các loại tại gia công tử chơi chán cũng không muộn nha. Ta cũng có thể thu nàng làm phòng nhỏ..."

Kiều Vương Thị lại nhú mày, nhưng ngậm lại, thờ dài: "Ai. Loại lời này, làm sao lại lúc này nói. Đại bá của người còn sinh tử chưa biết đây. Tuy nhiên này tại gia công tử giống như đối Lưu lão nói..."

Kiều Giai Minh hừ một tiếng: "Này ngu ngốc đối với người nào không tốt? Gặp một tên ăn mày, ngu dốt một bốc lên, đều có thể thưởng một lượng bạc. Đây Lưu lão nói, hừ... Trước đó chúng ta làm sao so đo tới? Chuyện này tiêu gãy, vẫn phải Hoa Tiền bồi thường trấn an, cũng không nên đem nhà chúng ta móc sạch. Đây Lưu lão nói, Tao Lão Đầu một cái, trắng chiếm Long Vương Miếu như vậy một chỗ tốt. Muốn ta nói hai vị thăm thăm lấy tiền chuẩn bị lớn một chút Phủ Doãn đại nhân, phán hân cái thông phi cướp tiêu, đem này Long Vương Miếu thu cho chúng ta —— bây giờ vị thành giá đất, cái kia một chỗ bất động sản, nhưng chính là ba trăm lượng Ngân Tệ a!"

"Có thể... Cái này Lưu lão nói, dù sao cũng là có chút điểm danh khí." Kiêu Vương Thị do dự, "Nhà khác cũng sẽ cầu hân vẽ, thí dụ như nói tiểu Thạch cầu Trương gia..."

Kiều Giai Minh cười to: "Ta nói thăm thăm, các người là phụ đạo nhân gia, dù sao không ra khỏi cửa. Đây Lưu lão đạo mỗi lần tới nói khoác, các người liền thật chứ? Hân là có chút danh khí a —— cái nào không biết hân ưỡn nghiêm mặt chuyên qua những Đại Hộ Nhân Gia đó trên cửa, cầu người ta mua vẽ? Nhìn hân đáng thương hoặc là bị cuốn lấy phiền mua một lượng bạc, liền tới cùng các người nói khoác là người ta cầu vẽ. Người nói tiểu Thạch cầu tám kia nhà —— Lưu lão đạo lần kia thiếu Ngân Tệ, lại bắt kịp mưa thuận gió hoà không ai qua này Long Vương Miếu, liền chạy tới Trương gia người gác cổng uống một ngày nước trà, là môn kia phòng không kiên nhẫn hân, cho hân hai sừng bạc, đuổi hân đi!"

Kiều Vương Thị cùng kiều Luru Thị kinh ngạc liếc nhau: "Vậy mà chuyện này?"

Kiều Giai Minh bĩu môi: "Lão già kia tử, hừ. Còn có tiểu tử kia, cùng nhau là thông phi! Chờ chúng ta tìm người chữa trị khỏi Gia Hân muội tử, liền cáo quan qua!"

"Thế nhưng là Luru lão đạo nói. .. Các loại Kiều Đoạn Hồng tỉnh lại, tự nhiên biết là chuyện gì xảy ra..."

Kiều Giai Minh quay đầu, không nói lời nào, cười cười: "Hắc hắc. Vậy cũng muốn tỉnh tới."

Câu nói này về sau, ba người trong lúc nhất thời liên trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Đại thành Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Hoàng Thái Tử

Như thế qua hai ngày đều vô sự. Sinh hoạt bình tĩnh đến làm cho Lý Vân Tâm cảm khái —— hẳn bao lâu không có ung dung như vậy thanh thản qua.

Hai ngày này bên trong Luru lão Đạo Chân đem Lý Vân Tâm xem như "Sư phụ" cung cấp. Hầu hạ trà ngon hảo thủy, Tiểu Ý nịnh nọt, ngay cả môn đều không ra.

Thế là Lý Vân Tâm liền truyền cho hắn "Thủy Vân kinh".

Thủy Vân kinh, theo phụ mẫu nói là nguyên một bộ công pháp bên trong nhập môn một bộ, cũng thuộc về "Thiên Tâm Chính Pháp", cao siêu hơn pháp môn chưa kịp truyền cho hắn. Nhưng công phu này, liền đã coi là bậc đại tinh thâm —— đã thói luyện thân thể, lại thói luyện linh lực. Đối với Họa Sư mà nói, là cực có cách dùng môn.

Mà đối với trong thế tục "Họa Sư" mà nói, đây quả thực là "Vô Thượng Thần Công".

Thế là Luru lão đạo chạy tới phòng nhỏ suy nghĩ Lý Vân Tâm truyền cho hắn khẩu quyết, Lý Vân Tâm liền mở lại này "Thông minh Ngọc Gian". Dưới mắt hắn có thể nhìn chỉ có chút hơi hột, tại ngọc gian này bên trong thuộc về "Hàng thông thường sắc" đồ, vật. Nhưng cho dù là "Hàng thông thường", cũng là trước đây Họa Thánh, Thiên Hạ chỉ đích hàng thông thường.

Hắn từ đó tìm tới như thế nào mở ra Tuyết Sơn Khí Hải cấm chế biện pháp. Chuyện này, rất là hoa hắn một số công phu. Họa Thánh dạng này người liền giống với một vị Đại Học Giáo Sư, giáo sư khoa học trong bút ký tổng sẽ không viết "Căn cứ định lý Pitago chúng ta có thể suy đoán ra. . ." Dạng này nội dung —— bọn họ tương đối trung yêu "Để chứng nhưng phải" dạng này luận điệu.

Thế là rất nhiều bị vị kia Họa Thánh tùy ý xem nhẹ đồ, vật, đều cần Lý Vân Tâm chính mình đau khổ suy nghĩ suy nghĩ. Hắn đoán chừng sát vách phòng nhỏ Luru lão nói, cũng ở vào dạng này tình huống ở trong.

Thí dụ như đối với Tuyết Sơn Khí Hải bị phong chuyện này vị kia Họa Thánh thái độ là "Giải khai liền tốt".

Lý Vân Tâm hoa một ngày rưỡi thời gian, vạch đến ngón tay cái đau nhức, mới miễn cưỡng biết loại này phong ấn Khí Hải cấm chế lực lượng có thể dùng một loại khác lực lượng tương xung. Nói thí dụ như Yêu Lực.

Hắn lúc trước tự nhiên nghĩ tới Cửu Công Tử, Bạch Vân Tâm lớn như vậy yêu có hay không có thể tùy tiện giải khai cấm chế. Nhưng nếu không phải bị điên, ai sẽ để loại kia tồn tại tiếp xúc đến chính mình Khí Hải? Phải biết Tuyết Sơn Khí Hải một phế, đời này cũng đừng nghĩ tu hành.

Tiểu Miêu yêu có Yêu Lực. . . Nhưng hôm nay toàn bộ Linh Thể phụ chính mình thân thể đều không có cách, có thể thấy được nàng những cái kia thấp Yêu Lực là không có tác dụng.

Nhưng còn có một loại khác lực lượng —— Nguyên Lực. Yêu Ma có thể hấp thu Nguyên Lực, chuyển hóa làm chính mình tu vi, có lẽ Nguyên Lực là có thể thực hiện.

Lý Vân Tâm đem chủ ý đánh tới phía trước Long Vương Miếu bên trên.

Cho nên tại trưa hôm nay, hai người tại trúc lâm ở giữa bên cạnh cái bàn đá nhỏ ngồi thời điểm, đang giải đáp Luru lão đạo mấy vấn đề về sau, Lý Vân

Tâm nói: "Ta muốn đem phía trước Long Vương giống đối."

Lưu lão nói: "Vâng vâng vâng. . . A?"

"Này giống sơn đều lộ, tạo hình cũng không đẹp. Người ta đều là làm nghệ thuật, người có thể chịu?"

Lưu lão đạo hai ngày này đã thành thói quen Lý Vân Tâm phương thức nói chuyện,

Biết hẳn đây là đối Long Vương tượng nặn không hài lòng. Nhưng vẫn chế cười nói: "Cái này, tâm Ca Nhi, này giống quả thật không đẹp. Nhưng là Chân Thần chi vị a. . . Cho nên mới một mực không nhúc nhích. Không giống có chút miếu, tượng nặn ngược lại là vàng son lộng lẫy, nhưng cũng liền chỉ là Nê Thai a."

"Nghe nói hơn trăm năm trước thời điểm, có một năm Vị Thủy Long Vương Hành Vân Bồ Vũ, nửa đường mệt mỏi đến trong miếu này nghỉ chân, không biết sao liền coi trọng cái này giống, cho nên chừa chút linh khí ở phía trên. Từ đó về sau người tới này Cầu mưa, liền thường thường hội linh nghiệm. Tiêu Đạo Học Nghệ không tinh, không biết đến có hay không việc này. Nhưng nghe nói trước kia Lưu Phái cao nhân tới qua, nói cái này giống thượng thật có linh khí. . ."

"Này trong thành này còn có hay không hẳn miếu?" Lý Vân Tâm hỏi hẳn, "Người cái này miếu hương hỏa lại không vượng, người tới thiếu. Khẳng định là nơi khác có hẳn lớn miếu a?"

". . . Ngoài thành Tam Hà miệng có cái miếu. Cung phụng cũng là Vị Thủy Long Vương. Hừ, này miếu, vài thập niên trước mới lên, vàng son lộng lẫy, ngược lại là đẹp mắt." Lưu lão đạo không cam lòng, "Lúc này mới đoạt hương hỏa qua. Lúc trước sư phụ tại thế thời điểm. . ."

"Này trong miếu cũng có Chân Thần chi vị?"

"Ây. . . Có là có. . ."

"Vậy là được. Dù sao còn có một cái có thể sử dụng nha. Cứ như vậy chắc chắn. Buổi chiều tìm người đem giống mang ra, ta làm điểm khác đồ, vật treo lên. Ta nói người a, địa lý vị trí lại không tốt, sản phẩm lại không đổi mới, lấy ở đâu Tiền hương khói? Nơi đó cũng là Long Vương Miếu, nơi này người vẫn chỉ là Long Vương Miếu, đương nhiên không đến người nơi này bái nha."

Đổi lại người bên ngoài Lưu lão đạo tất nhiên không thêm đề ý. Nhưng cái này Lý Vân Tâm truyền cho hẳn Thủy Vân kinh, hiện tại lại vân đàm phong khinh nói muốn hủy Chân Thần chi vị, Lưu lão đạo liền chỉ cảm thấy là động Thiên Lưu Phái cao nhân diễn xuất —— lộ về những này thấy nhiều, căn bản không để trong lòng.

Liền khê cắn môi, dậm chân một cái, than thở một phen, nói: "Tốt tốt tốt. Ta liền nghe tâm Ca Nhi a. Chỉ nói là nguyên bản có cái này miếu, mỗi tháng bao nhiêu còn có chút tiền thu. Thật mang ra. . ."

Lý Vân Tâm cười: "Ai nói mang ra cũng không phải là miếu? Ta thả một chút đừng lên qua."

Tốt lúc trước tại được lưu lại trăm lượng bạc, Lưu lão đạo chính mình thuận hai lượng. Thế là tiêu tiền tìm người, buổi chiều liền đem Tượng Thần mang ra.

Sau đó, Lý Vân Tâm tìm hẳn đi qua vẽ rồng điểm mắt.

Lưu lão đạo tiến lúc trước thuộc về mình phòng xem xét, trên bàn để đó một bộ bồi tốt tám thước phòng chính. Dường là trong thế tục các họa sĩ bảo bối từ Vân giấy, không sợ hun khói lửa cháy. Trên giấy vẽ hai người.

Trung gian một nam tử, lấy Kim Khôi Kim Giáp, cầm trong tay tạo hình dữ tợn trường mâu. Này tướng mạo, Lưu lão đạo luôn cảm thấy có chút giống Lý Vân Tâm, nhưng cũng có thể là là ảo giác. Kim Khôi nam tử bên cạnh có đồ lên nón trụ Hồng Giáp nữ tử đứng hầu, chỉ là sắc mặt hơi nghi ngờ âm đạm.

Họa Công tất nhiên là không thể chê —— sinh động như thật, hình tượng rõ ràng, giống như sau một khắc liền muốn từ trên giấy nhảy ra.

Chỉ là Lưu lão đạo không biết vẽ lên hai người là thần thánh phương nào.

Lý Vân Tâm liền đem bút đưa cho hẳn, cười nói: "Cái này nam, họ gia tên văn, chính là Thiên Nhân sở kiến Thần Quốc đại thành Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Hoàng Thái Tử. Cô gái này đầu, gọi là tịch oa na, lúc trước bị Hoàng Tử cứu, về sau nhất tâm hướng đạo, tu thành Long Nữ chân thân."

"Cái này gia Văn hoàng tử, có thể bảo vệ Gia Trạch bình an. Tiêu Cục lập cờ, xây trạch Đào Hàm thời điểm, đều có thể đến bái hẳn. Người nhìn hẳn Kim Khôi Kim Giáp, cũng là Tài Vận tràn đầy, cầu tài cũng là không sai. Cái này tịch Long Nữ, đương nhiên không cần phải nói, có thể hô phong hoán vũ nha. Người ở chỗ này đốt nhất bút, tranh này linh là được."

Lưu lão đạo lần đầu tiên nghe nói hai vị Tôn Thần, đại khí cũng không dám thêm ra một thanh, chỉ tiếp qua bút, ngưng thần nín hơi, điều động chính mình không nhiều một chút điểm linh lực, đem này nhất bút điểm tại đại thành Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Hoàng Thái Tử gia huy Văn Trường mâu bên trên.

Hắn nhất thời cảm giác bức họa này hơi hơi rung động, liền có huyền diệu cùng cực linh lực lưu, kéo dài hướng không biết nơi nào phương xa.

Lưu lão đạo tâm bên trong giật mình. Một là, hắn vốn cho rằng Lý Vân Tâm chỉ cảm tranh này cho đủ số, trên thực tế có khác mục đích. Nào biết được vẽ rồng điểm mắt về sau phát hiện tranh này thượng thật có linh lực hướng chảy —— cùng cái nào đó tồn tại liên hệ đứng dậy. Mà lại như thế chặt chẽ kiên cố. . . Nếu như lấy hai vị Tôn Thần thật ở tại trên chín tầng trời, thật là có cỡ nào thần lực! Lý Vân Tâm vậy mà thật mời đến!

Hai là được. . . Hắn lại có thể cảm nhận được vừa rồi làm chính mình giật mình hết thấy!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hương hỏa cường thịnh :

Nhưng trên thực tế, tranh này linh khí là có. Nhưng mà không phải cái gì Thiên Nhân Hoàng Tử, cũng không phải Long Nữ. Mà chính là Lý Vân Tâm bản thân. Hắn đem chính mình tâm niệm linh khí vẽ tại tranh này bên trên, cho nên Lưu lão đạo mới sẽ cảm thấy người hoàng tử kia giống Lý Vân Tâm —— cho dù hoàn toàn là hai cái khuôn mặt.

Nếu có động thiên hoặc là Lưu Phái tu sĩ ở đây lại biết tường tình, lúc này nhất định nói Lý Vân Tâm là đang tự tìm đường chết —— thế giới này tu sĩ không thể hấp thu Hương Khói Nguyên Lực, thế nhưng là vô số tiên nhân dụng công tán thân từ kinh lịch đến để giáo huấn. Nhưng Lý Vân Tâm không tới kịp theo cha mẹ nơi đó biết hết thấy, Họa Thánh trong chiếc thẻ ngọc lại là "Để chứng nhưng phải" ...

Hắn liền đem chính mình linh khí phụ đi lên.

Trên thực tế bái tranh này, sẽ cùng bái hắn. Bởi vì hắn đối mình đương nhiên là vô cùng quen thuộc, lại đang tranh này phụ cận, Lưu lão đạo mới phát giác được tranh này Thượng Linh lực lưu chặt chẽ kiên cố.

Mà hắn cuối cùng mục đích, cũng là sẽ bởi vậy thu tập Hương Khói Nguyên Lực dẫn nhập thể nội, xông mở Tuyết Sơn Khí Hải cảm chế.

Lý Vân Tâm biết hắn đang suy nghĩ gì, liền cười: "Bình thường a. Ta truyền cho ngươi Thủy Vân kinh cũng không phải cái gì hàng thông thường. Ngươi dù sao làm Họa Sư nhiều năm như vậy, sơ kỳ tiến triển mau mau cũng bình thường. Qua treo lên đi."

Lưu lão đạo thiên ân vạn tạ, chỉ than mình có tài đức gì, gặp được dạng này một vị bình dị gần gũi lại có chân tài thực học cao nhân. Lập tức nâng bức họa kia, linh lợi liền chạy qua tiền đường.

Lưu lão đạo Long Vương Miếu tuy nhiên không có hương hỏa, nhưng ít ra vị thành người vẫn là đều biết —— dù là không rõ ràng trong miếu ở là ai.

Ngày nọ buổi chiều là cái thời tiết tốt, trên đường vốn là người rảnh rỗi nhiều. Gặp hắn mời người mang ra tượng nặn, lại trái phải vô sự, liền một truyền mười, mười truyền trăm đến xem.

Lúc này cho dù là người trong thành cũng không có rất a giải trí có thể nói, dân chúng tầm thường cũng là thả cái Pháo Cối đều có thể khoái hoạt một ngày, chớ đừng nói chi là "Mang ra miếu". Thế là các loại Lưu lão đạo nâng về chạy đến, trước cửa trên đường nhỏ đã đứng đầy người, Tiền Viện cũng chịu chịu chen chặt ních. Mang hài tử phụ nữ, vô sự Nhân Hán, bước đi run rẩy Lão Ấu, thô nhai cũng có gần trăm người.

Đều đang nhìn lăm lét nghị luận, nói Lưu lão đạo đến bị điên, làm sao lại đem Long vương gia cho mang ra. Trước kia kẻ bên này không liền đi Tam Hà miệng Long Vương Miếu, ngay ở chỗ này bái. Tuy nói Long vương gia chủ quản mưa xuống, nhưng thần thông lớn như vậy, lại là thần tiên, ai nói cầu tài, cầu tử, cầu nhà cách vách Vương Nhị nâng đầu trên mặt sinh đau nhức liền không thể bái à nha?

Bây giờ cái này một mạng ra, phụ cận người nhưng là không còn chỗ ngồi bái.

Cho nên Lưu lão đạo vừa ra tới, người liền hỏi tới.

Nhưng gặp cái này Lưu lão nói, một tay nâng vẽ, đi vào phòng trước Cửa sau thời điểm liền đã không chút hoang mang bước đi thông thả lên bát tự bước. Một bên vuốt râu, một bên hạng mục chỉ tiết cụp xuống, hướng phía dưới hư Hư Nhất theo: "Các vị Hương Thân Phụ Lão, an tâm chờ đợi."

"Hôm nay ta Hồn Nguyên Tử, cũng không phải đối Long vương gia bất kính. Mà chính là nói, có cao nhân vì ta cái này Long Vương Miếu,

Khác mời hai vị Tôn Thần!"

"Một, chính là đại thành Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Hoàng Thái Tử. Đây là vô thượng Thiên Nhân ở Cửu Trọng Thiên Thần Quốc Thái Tử, uy năng vô cùng, có thể bảo vệ gia nghiệp hưng vượng, tài nguyên phổ biến tiến, nhiều con nhiều cháu. Hai, chính là đại thành Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Hoàng Thái Tử phụng dưỡng Long Nữ, chính là yếu Hải Long cung Long vương gia thân sinh tỷ tỷ, chương Hành Vân Bố Vũ, bảo đảm một phương nở nang."

"Từ nay về sau, ta cái này Long Vương Miếu, cung phụng cũng là hai cái vị này Tôn Thần, chư vị hàng xóm láng giềng là có phúc!"

Gặp hôm nay nhiều người, biết chuyện này một khi truyền đến, về sau đến xem mới mẻ người khả năng càng nhiều, Lưu lão đạo liền tâm lý khoái hoạt, lời nói được càng xinh đẹp. Nhưng lại nói xinh đẹp, cái này hai tôn Thần Nhân nhóm lại là chưa thấy qua, tự nhiên là không thêm chịu nề mặt mũi. Thế là hư thanh một mảnh, chỉ nói là Lưu lão đạo muốn tiền muốn điền, chính mình lung tung lập hai cái đền thờ vết của cái.

Lưu lão đạo không chút hoang mang, lại mỉm cười.

Hắn biết mình trên tay tranh này, đến tốt cùng là cái gì thủy chuẩn.

Vị thành Ý Cảnh Hòa Sư, có năm vị. Trên thực tế, bản thân hắn vắn vẹo vừa mới sờ đến bên cạnh, nói Hư Cảnh, Ý Cảnh đều có thể. Nhưng mặt khác bốn vị, đây chính là thật cao nhân —— chỉ ít ở thế tục trong mắt người.

Mà hắn càng biết mình trên tay tranh này nhi thủy chuẩn, đại khái so này bốn vị cao nhân cộng lại cao hơn được nhiều!

Thế là cười một tiếng về sau, ngay trước mặt mọi người, liền tung ra tranh này.

Rầm rầm một thanh âm vang lên, một cỗ lực cho người toàn thân thư thái, nhưng lại tâm sinh kính sợ khí tức, giống như ngày xuân ấm như gió, trong nháy mắt đảo qua cái này Long Vương Miếu phòng trước, lại ở trong viện hoành đánh cái xoay nhè! Tiếng ồn ào trong nháy mắt liền dừng, bất luận già trẻ đều trừng lớn mắt. Có này nguyên bản ốm bệnh, cảm thấy trên thân không phải rất nhẹ nhàng khoan khoái, đến lúc này, vậy mà cảm giác trọng lại người nhẹ như yển!

Đây là bởi vì đã muốn làm Tượng Thần bái, cũng nên để cho người ta cảm thấy có bái. Thế là Lý Vân Tâm đang vẽ thời điểm, liền thêm Thanh Tâm Tỳ Tà hiệu quả. Hắn lại là Hóa Cảnh cao nhân, tại cái này vị thành Hòa Sư bên trong, thậm chí trong thế tục Hòa Sư bên trong đều cơ hồ không thể địch nổi, làm loại này sự tình, đương nhiên không nói chơi.

Trầm mặc trong một giây lát, liền có mấy cái tâm trí không kiên, đầu gối hơi cong, làm bộ muốn bái.

Lưu lão đạo càng thêm đắc ý, uy nghiêm nói: "Bây giờ gặp hai vị này Thiên Tôn bức họa, chư vị Hương Thân nhưng chớ có lãnh đạm. Cần biết rõ mọi thứ tâm thành thì linh, nếu không có thành tâm, chính là Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn hạ phạm, cũng là lý cũng sẽ không để ý đến người."

Một bên nói, một bên giẫm lên cái thang, đem tranh này giống treo ở Hương Án sau.

Tiếp theo, liền nhìn cũng không nhìn mọi người, chấp tay sau lưng, thân nhiên chuyển về phía sau viện.

Nhưng vừa ra Cửa sau, liền vội vàng tránh, từ trong khe cửa nhìn về phía trước.

Chỉ gặp những này liền nhau đều tranh trước sự sau hướng bức họa trước quỳ bái, đồng tiền lọt vào trong thùng công đức tiếng leng keng bên tai không dứt, nghe vào Lưu lão đạo trong tai liền giống với Tiên Nhạc. còn có này đi ra ngoài không mang Ngân Tệ, tranh thủ thời gian hướng trong nhà chạy, sợ lãnh đạm hai vị Thiên Tôn. Càng có trong nhà có bệnh nhân, mau về nhà cái đến nhắc đến, muốn dính một chút hai vị Thiên Tôn Tiên Khí.

Tại dạng này một cái bệnh nặng chết, bệnh nhẹ kéo thời đại, một khi Chân Thể nghiệm đến trong miếu này "Tiên Khí" có thể làm người toàn thân thư thái, vậy đơn giản so bất luận cái gì thuyết phục, tuyên truyền đều tới hữu hiệu.

Đến trời sắp tối thời điểm, phụ cận hàng xóm láng giềng cơ hồ đều đến bái một lần. Tuy nói Cường Hào nhóm đối với cái này cũng xem thường, chỉ coi là không kiên thức dân chúng lời đồn nhảm. Nhưng người bình thường, không bao giờ thiếu chính là thời gian cùng tinh lực.

Lưu lão đạo nhìn lấy cái này cảnh tượng, cảm thấy mình hoảng hốt trông thấy vài thập niên trước còn không có này Tam Hà miếu Long Vương Miếu thời điểm. Miệng hắn đều muốn cười đến ngoác đến mang tai, thế là mỹ tư tư qua tìm Lý Vân Tâm báo tin vui.

Có thể chỉ đi đến Lý Vân Tâm ở chính trước cửa phòng còn chưa bước vào, chỉ nghe thấy bên trong quát một tiếng: "Chớ vào!"

Lưu lão đạo tranh thủ thời gian thu chân.

Cách một hồi, lại nghe thấy Lý Vân Tâm nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Sự luyện công của ta chính đến chỗ mấu chốt, đừng quấy rầy ta. Ngươi ăn trước. Ha."

Lưu lão đạo không biết vị cao nhân này đến tốt cùng là cái tình huống gì, liền ngoan ngoãn thôi lui. Tại bên cạnh ao đi dạo một hồi, ánh chùng bên hông túi tiền, lại nhìn trời đã toàn bộ màu đen, liền định từ cửa sau ra ngoài. Đến chỗ rẽ nhà kia Mộc Nam cư, cắt hai lượng tương hương thịt dê, đến một chỗ bờ Đậu Phộng, một đĩa mặn ba tia, lại đến Nhất Hồ hai đầu đao.

Chờ hắn đi, hậu viện an tĩnh lại. Nhưng dần dần, lại có thể nghe thấy tiền đình tới dâng hương tiếng người.

Lý Văn Tâm ngồi trong phòng nghe thanh âm kia, cắn chặt răng.

Hiện tại hắn cảm giác mình tình huống thật không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Tuyệt Sơn Khí Hải :

Hắn tuy nhiên cảm thấy Lưu lão đạo người này "Coi như không tệ", nhưng tổng sẽ không thật đem chính mình thân gia tánh mạng giao phó cho một cái chỉ ở chung mấy ngày người.

Hiện tại hắn không động đây.

Một thân thoải mái dễ chịu vài bông bên trong áo đã bị ướt đầm mồ hôi, liền ngay cả tòa xuống giường đều ướt át một mảng lớn. Dù là trong phòng chỉ có Huyền Nguyệt từ giấy cửa sổ bên trong quảng vào đến quang mang, cũng có thể nhìn thấy đỉnh đầu hắn đang điên cuồng bốc lên bạch vụ.

Giờ phút này hắn Tuyệt Sơn Khí Hải, giống như là muốn nổ tung.

Tuyệt Sơn Khí Hải vật này sở dĩ gọi cái tên này không phải là bởi vì dạng này tương đối tốt nghe tương đối Văn Nghệ, cũng không phải là bởi vì trong thân thể thật có một cái giống như là Tuyệt Sơn đồ chơi.

Đây là bởi vì Tu Hành Giả lúc thời điểm tu luyện, linh lực tụ tập ngưng kết, cuối cùng cùng thân thể hòa làm một thể, cường hóa Tu Hành Nhân Thân Hồn tánh mạng. Cái này một bộ phận linh lực, trên thực tế cấu thành Tu Hành Giả một bộ phận. Chúng nó không phải cái gì đơn độc "Khí", cũng không phải cái gì "Kim quang long lánh" có thể tại trong thân thể mình lưu động đồ, vật —— chúng nó đã thâm thấu đến mỗi một cái tế bào bên trong, biến thành thân thể tạo thành bộ phận.

Họa Sư vẽ tranh thời điểm, đem đối phương linh lực hoặc là chính mình linh lực vẽ đi vào, chỉ cũng là cái này một bộ phận. Cái này một phần là nói "Tuyệt Sơn Khí Hải" bên trong "Núi" —— kiên cố kiên cố cơ sở.

Khác có một ít linh lực, thì là có thể bị điều động —— quyết định bởi người "Núi" đến cỡ nào nguy nga Hùng Tráng. Chúng nó từ "Núi" thượng tháo rời ra, hội tụ đến Khí Hải, lấy các loại hình thức bị vận dụng ra ngoài, biến thành rất nhiều kỹ xảo.

Trên thực tế nếu như gọi Lý Văn Tâm đến mệnh danh lời nói, hắn sẽ nói cái này gọi "Lưu Động Tứ Kim".

Mà hắn Tuyệt Sơn Khí Hải bị phong ấn, cũng là bởi vì "Núi" thượng "Tuyệt", không có cách nào "Hòa tan", không có cách nào hội tụ đến "Khí Hải" bên trong qua.

Hắn muốn dùng Nguyên Lực qua xông phá tầng kia cấm chế. Nhưng đã trong thân thể cũng không có xác thực một tòa "Núi" hình thái, cũng sẽ không có một cái Trảo Tử hoặc là giấy niêm phong thiếp ở phía trên —— hắn cần dùng Nguyên Lực trùng kích toàn thân, qua tiêu trừ sạch này khắp toàn bộ thân thể phong ấn.

Nhưng bây giờ, hơn trăm người Tín Ngưỡng Nguyên Lực thông qua vị kia "Đại thành Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Gia Văn Hoàng Thái Tử" cùng Long Nữ linh lực thông đạo hội tụ đến trên người hắn... Từ tiếp thụ lấy cái này Nguyên Lực Chương bắt đầu từ thời khắc đó, hắn liền ý thức được

Hắn à, hồng

Nguyên Lực cái đồ chơi này, cùng hắn tu ra đến linh lực hoàn toàn là hai loại đồ, vật. Cả hai khác biệt to lớn, liền giống với cùng là dịch thể, nước cùng dầu khác nhau.

Những này Nguyên Lực đối với Đại Yêu Ma mà nói có lẽ không đáng giá nhắc tới, nếu là chuyển hóa làm linh lực, với hắn mà nói cũng không để vào mắt. Nhưng giờ phút này Nguyên Lực tuy ít, lại cũng không có thể bị hắn thúc đẩy, cũng trong lúc nhất thời không có cách nào sắp xếp ra ngoài thân thể. Thật giống như thân thể đột nhiên ở giữa bị vô số dài nhỏ Cương Châm xen kẽ cố định trụ, hắn đứng là động cũng không thể động.

Nghe nói có một loại hình phạt là đem da đầu cắt một cái khe hở,

Đồ thủy ngân đi vào, liền đạt được một trương hoàn chỉnh da người. Giờ phút này Nguyên Lực tuy nhiên không phải Hữu Hình Thủy Ngân, nhưng tại

Thần Hồn tàng này mặt lại có dị khúc đồng công hiệu quả. Khó mà nói nên lời thống khổ khiến Lý Văn Tâm cắn đến hàm răng khanh khách rung động, sờ đi tiếp tục kiên trì không cho Lưu lão đạo tiến đến cũng là bởi vì hắn cảm thấy, tuy nhiên tình huống cùng hắn đoán trước đến một trời một vực, thế nhưng là... Tựa hồ còn có chút tác dụng.

Nguyễn Lực xác thực tại mạng cho hắn thống khổ sau khi, còn đang trùng kích này đạo cấm chế. Cái này thi triển cấm chế phù chú đại khái là một vị nào đó đạo thống cao nhân sờ tác, kiên cố kiên cố. Nhưng cái này Nguyễn Lực tựa hồ cũng thật có hiệu. Hai loại hoàn toàn khác biệt lực lượng trùng kích rửa sạch, Lý Văn Tâm thực sự có thể đủ cảm thụ được cấm chế tại một chút xú "Buông lỏng".

Mà giờ khắc này hắn thống khổ đã nhanh muốn tới chịu đựng cực hạn, chỉ mong nhìn bên ngoài những cái kia cứng bái người nhanh lên tán đi, để cho hắn chậm rãi đem cái này Nguyễn Lực ý nghĩ nhĩ hấp thu, lại đi "Thông minh Ngọc Gian" bên trong hảo hảo điều tra thêm, trừ "Để chứng nhưng phải" bên ngoài, còn có hay không hắn biện pháp có thể thực hiện.

Như thế lại chịu một canh giờ. Đợi đến hắn cảm giác đến trong thân thể mình trình độ đều muốn bị sấy khô về sau, trong miếu rốt cục không có người nào. Lúc này cũng không có cái gì ra dáng giải trí hoạt động, muốn nói việc vui, đại khái cũng chỉ có phu thê giường Chương ở giữa "Chuyện vui". Cho nên người ngủ được sớm, hắn cũng giải thoát đến sớm.

Nguyễn Lực không lại tăng thêm, hắn liền tập trung ý chí, bắt đầu ném thử hấp thu thứ này.

Lúc này hắn còn không rõ ràng lắm nhân loại Tu Hành Giả hấp thu Nguyễn Lực chính là tối kỵ. Chỉ cảm thấy lực lượng này tới nhẹ nhõm tự tại, nếu như mỗi ngày bị người bái cúi đầu liền có thể mạnh lên mạnh lên lại biến mạnh... Đây có sao mà không làm?

Cái này Nguyễn Lực khó hấp thu, liền giống với dầu khó tan trong nước. Nhưng hắn liên tục ném thử, phát hiện đã vô pháp dung hợp lẫn nhau, dứt khoát cũng không cần dung hợp. Để cái này Nguyễn Lực cũng trở thành "Núi" một bộ phận, liền giống với đem dầu cùng nước lẫn lộn cùng một chỗ, lại dùng lực lay động —— tuy nhiên cuối cùng vẫn nước đoàn khóa dầu đoàn, nhưng cuối cùng thành nguyên một chén dịch thể.

Như thế thử một lần, hắn càng cảm thấy mình tìm tới bí quyết —— có cái này Nguyễn Lực pha tạp ở giữa, xác thực có một ít linh lực có thể lộ ra tới. Nguyễn Lực, thật giống như tại "Núi" thượng mở ra cái này đến cái khác lỗ nhỏ.

Hắn hoa nửa canh giờ tới làm chuyện này, đồng thời dự định về sau đem chuyện này tiến hành đến. Hắn tu vài chục năm linh lực, những này Nguyễn Lực đối với hắn "Núi" mà nói ngay cả liên trâu một lông cũng không tính, hắn cảm thấy vẫn phải càng lâu thời gian, mới có thể hoàn toàn đem "Cấm chế" chuyện này giải quyết.

Lúc này, Lưu lão đạo từ cửa sau tiến đến.

Ngày xuân trong đêm cũng không quá lạnh lẽo, còn có hoa đoá cây cỏ hơi hương. Lão Đạo lúc này uống rượu, cảm thấy trên thân hơi ẩm, trong miệng tươi hương còn tại. Lại nghĩ tới trong miếu nhiều nhất bút tiền thu, cả người tựa như cua được trong nước ấm thoải đáng thoải mái dễ chịu.

Hắn xem xét môn, một bên hừ phát "Sơ Ảnh hoành tà Thủy Thanh cạn, ám hương phù động thảng hoàng hôn" hai câu này không biết được vị nào Họa Đạo cao nhân tiền bối tại ngàn năm trước làm thơ, một bên nhanh nhẹn thông suốt hương chính mình toa trong phòng đi. đi đến bên hồ nước thời điểm, quay đầu nhìn một chút nhà chính Lý Văn Tâm chỗ ở.

Phát hiện trong phòng vẫn là hắc ám, im ắng. Lão Đạo liền ánh chừng trong tay dùng giấy dầu bao thịt bò kho tương, trong lòng tự nhủ đáng tiếc. Cao nhân đại khái là luyện công về sau liền sớm ngủ —— đáng tiếc cái này thịt bò.

Trâu là ngoài thành một nông hộ nhà, nửa đêm bị xông vào đến dã thú cắn chết, chỉ cắn xé mấy ngụm, tựa hồ cảm thấy không hợp khẩu vị, sẽ không ăn.

Ngày thứ hai người trong nhà đứng lên phát hiện trâu chết, liền đi báo quan. Quan phủ phái người đến tra, xác nhận là dã thú cắn chết, liền làm nhà hắn tự hành xử lý. Nhà này người không nữ chính mình ăn, bán qua Mộc Nam cư đổi bạc.

Thịt bò là vật hi hân. Lão Đạo trong tay cái này bao thịt bò kho tương hoa hai sừng bạc —— đôi thịt dê có thể mua mười phần.

Hắn muốn gác qua ngày mai sẽ phải hư mất, không bằng hắn mang về chính mình trong phòng đầu chính mình từ từ ăn —— ai nha, chỉ tiếc vừa rồi ăn đến quá no bụng, sớm biết như thế vừa rồi liền ăn cái này thịt bò không ăn này thịt dê.

Hắn như thế vụn vụn vật vật nghĩ, liền quay đầu.

Đi ra hai bước, bỗng nhiên dừng lại, cảm thấy mình đầu ông một tiếng nổ, toàn bộ da đầu chết lặng. Từ Kính nhĩ trong nháy mắt rút đi.

Hắn chậm rãi quay đầu lại, hướng Lý Văn Tâm phòng bên kia nhìn một chút. Nhìn hắn vừa rồi tựa hồ lơ mò nhìn thấy món đồ kia.

Lần này, hắn thấy rõ ràng.

Một cái bạch y nữ nhân ghé vào Lý Văn Tâm ngoài cửa sổ.

Là đầu hướng xuống, chân ở trên, như thế nằm sấp. Tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt của hắn, bạch y nữ nhân ngẩng đầu hướng hắn nhìn một chút

Trên mặt không có ngũ quan.

Lưu lão đạo nào từ lại ông một tiếng, gọn gàng ngắt đi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Không mặt mũi :

Lại hoa nửa canh giờ, Lý Vân Tâm đem này Nguyên Lực đều tiêu hóa sạch sẽ, mới thở dài ra một hơi.

Hắn chậm rãi buông ra hai chân, chờ chúng nó không tê dại không đau, mới một chút xú trong lòng đất. Đem ướt đầm lại khô ráo y phục còi, xóc lên Hồng Mộc Tương Hoàng đồng một bên rương lớn, tìm thân thể sạch sẽ mặc.

Hắn cùng Lưu lão Đạo Thân cao phảng phất, Mập Gầy cũng kém không nhiều. Lưu lão đạo đạo bào, hắn ăn mặc cũng vừa người.

Trong phòng không có đốt đèn, chỉ có yếu ớt Huyền Nguyệt quang. Nhưng Tu Hành Nhân thân thể cũng nhận được linh lực thói luyện, phần lớn là tai thính mắt tinh. Bởi vậy không đốt đèn Lý Vân Tâm cũng thấy rõ, hướng chỉ đốt đèn cũng không quá sáng không nói, trong phòng còn có hun khói lửa cháy mùi vị, để hắn đến nay đều thích ứng không.

Lại ngược lại chén Trà lạnh nước, uống. Không giải khát, đem ấm trà nhắc lên ngựa đầu uống.

Hơi ngựa đầu, nhìn thấy cửa sổ.

Ngay sau đó một thanh sắc nước đến phổi bên trong, ấm trà răng rắc một tiếng rơi trên mặt đất, hắn dọa đến từ đầu đến chân đánh cái cơ linh —— cái gì hắn sao quý? !

Hắn cũng không sợ quý. Nhưng là to gan người, cũng không chịu được đột nhiên nhìn thấy dạng này cảnh tượng ——

Bởi vì trong phòng là Black, bởi vậy ngoài cửa sổ bóng dáng liền thấy càng rõ ràng. Một bóng người, đầu hướng xuống, thân thể hướng lên trên, chính ghé vào cửa sổ! Dài tóc dài rù xuống, còn tại hơi hơi phiêu đảng.

Cái này bóng dáng, so với bình thường bóng dáng còn muốn nhạt chút, tựa hồ có chút hơi mờ. Nhưng Lý Vân Tâm cũng thấy rõ nó động tác —— nó tại bắt giấy cửa sổ, tựa hồ muốn tiến đến.

"Ngọa tào..." Lý Vân Tâm đứng vững, liền tròn tròn con mắt gắt gao nhìn chăm chăm vật kia.

Hắn biết khả năng này là quý.

Trừ trước khi đi tại trong rừng cây nhìn thấy Tiểu Miêu yêu lấy ra huyền ảo không tính, đây là hắn lần thứ nhất gặp Quý. Trước đó gặp qua quý, nhưng đều chỉ có thể cảm giác được là giống như Miêu Yêu Âm Linh. Thế nhưng là thật trông thấy, còn là lần đầu tiên.

Đối với Tu Hành Nhân mà nói, quý tồn tại là xác định không thể nghi ngờ. Muốn gặp được quý, tự nhiên cũng có biện pháp —— dùng đặc chế Dược Tề hoặc là tu một cái loại thần thông, khai Thiên Nhãn. Nhưng vấn đề là ai sẽ không có chuyện tìm cho mình không thoải mái, làm như vậy chứ?

Tu Hành Giả linh lực đã có thể cảm giác, định vị đến bọn họ. Không ai hội nghĩ quả nhất định phải nhìn —— nhìn các loại dừng lại trước khi chết thảm trạng.

Nhưng mà dưới mắt Lý Vân Tâm cảm thấy mình xác thực nhìn thấy.

Nơi này chính là miếu! Còn có Hương Khói Nguyên Lực!

Không nói đến hắn vì cái gì bỗng nhiên liền có thể gặp Quý —— cái quý gì nghĩ như vậy không ra, hướng trong miếu chạy? !

Hắn sững sờ nửa ngày, vẫn là đi tới cửa trước mở cửa. Đây cửa hướng bên cạnh nhìn lên —— nữ quý này cũng đúng lúc xoay mặt đến xem hắn.

Trên mặt không có ngũ quan. Trên thân đầm máu một mảnh. Vô cùng quý dị tư thể duỗi thẳng cổ, cẩn thận chu đáo hắn.

Lý Vân Tâm lại đi trong nội viện nhìn xem, nhìn thấy ngã trên mặt đất Lưu lão nói.

Hắn không để ý tới quý kia, đi nhanh lên qua Luru lão Đạo Thân một bên ngồi xuống, nhặt lên tay hắn tay cầm mạch.

Luru lão đạo năm nay 50 có bốn. Tại bây giờ thời đại này hắn là có Trọng Tôn lão nhân. Nếu như là người bình thường tại cái tuổi này, dạng này giật mình, khó mà nói liền một bệnh không dậy nổi, một mệnh ô hô. Nhưng cũng may hắn mặc dù là cái trong thể tục Họa Sư, nhưng cũng tu tập chút Luyện Khí pháp môn, thân thể xa so với người bình thường có quan hệ tốt chút.

Bắt mạch, thân thể không việc gì, chỉ là bất tỉnh.

Lý Vân Tâm lúc này mới chú ý tới bên tay hắn này giấy dầu bao, mở ra xem, là thịt bò kho tương.

Thế là trong lòng của hắn sinh ra một loại cổ quái tình cảm. Bởi vì hắn biết đây đại khái là cho mình.

Đây là trừ cái thể giới này phụ mẫu bên ngoài... Cái thứ ba đối với mình "Tốt" người?

Trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt. Bởi vì lấy kiếp trước một ít kinh lịch, Lý Vân Tâm cũng không thể rất tốt xâm nhập trải nghiệm "Thiên ý" loại vật này. Đến một thể này tuy nhiên hắn cảm thụ được, cũng có thể tiếp nhận, nhưng mà tiến thêm một bước... Xác thực muốn khó chút.

Dù sao kiếp trước, là...

Nhớ tới những sự tình này bộ ngực hắn một trận bực bội, liền không đi nghĩ.

Liền đem giấy dầu bao nắm tại tay trái bên trong đứng người lên, về một mảnh thịt bò tình tế nhai, ngẩng đầu hỏi quý kia: "Tìm ta làm gì?"

Quý lúc này vẫn ghé vào trên cửa sổ, chỉ là cổ trật cái quý dị góc độ, vẫn đem không có ngũ quan khuôn mặt đối hắn, hơi hơi lúc ẩn lúc hiện, tựa hồ tại lặp đi lặp lại dò xét, tốt xác nhận thứ gì.

Lý Vân Tâm hơi không kiên nhẫn. Hắn có là biện pháp đối loại này quý —— dù là cái này một cái là tương đối đặc thù loại kia.

Người sau khi chết hồn phách sẽ bị Hắc Bạch Diêm Quân câu đi —— hai vị Diêm Quân thần thông quảng đại, hóa thân Úc Vạn cũng không phải việc khó. Nhưng chợt có chút tình huống đặc biệt, quý kia liền sẽ tạm thời Bất Nhập Luân Hồi, lưu luyện trên thế gian.

Nói như vậy quý giữ lại trước khi chết một khắc này tướng mạo. Nhưng nếu như sau khi chết, thì thể bị thứ gì chiếm cứ, quý này liền thành Vô Diện quý.

Hắn dưới mắt đã có thể vận dụng một chút linh lực. Tuy nhiên không có cách nào hoàn toàn phát huy ra Hóa Cảnh thực lực, nhưng làm Ý Cảnh hoặc là Hư Cảnh xuất thân chính quy "Đan Thanh Đạo Sĩ", cũng hoàn toàn không phải những thể tục đó ở giữa Ý Cảnh, Hư Cảnh Họa Sư có thể so sánh.

Ngay sau đó khép lại hai chỉ, trên không trung hư hư vờ vờ, lợi dụng linh lực cấu ra một đạo cấm chế. Cổ tay lại hơi hơi bắn ra lời nói, liền có thể gọi quý này ăn thật ngon chịu đau khổ.

Quý không phải người. Lúc còn sống lại khôn khéo lão luyện, biến thành quý cũng ngờ ngờ ngác ngác. Nhân sinh trước dù sao có thần hồn, Thần Hồn một bộ phận lại giấu ở Bản Mệnh thân thể bên trong. Thân thể không, Thần Hồn bị hao tổn, tự nhiên linh trí cũng mất đi rất nhiều. Bởi vậy muốn cùng những này quý vui sướng câu thông, đại đa số thời điểm đều phải giống thuận phục đã thủ trước gọi chúng nó ăn chút đau khổ, mới tốt ngoan ngoan nói chuyện.

Nhưng, trên ngón tay sắp bắn ra qua thời điểm, Lý Vân Tâm chú ý tới cái này Vô Diện quý cái trán ——

Có một chút đỏ.

Hắn Tâm Nhất Khiêu, nghĩ đến đêm đó Kiều Gia Hân kiêu chết.

Bị Kiếm Khách Nhất Kiếm có một chút cái trán.

Lại nhìn trên người nàng vết máu... Có thể không phải là bụng ở giữa một mảnh vết máu?

Vâng... Kiều Gia Hân Quý Hồn a.

Hôm đó quả nhiên không phải lung tung nằm mơ, mà chính là thật trong mộng gặp Hắc Bạch Diêm Quân. Hai vị Diêm Quân nói hắn giống như là ngàn năm trước "Đánh giết đến Sâm La Điện" người, liền vội vàng rời đi, còn nói cùng hắn có quan hệ, hồn phách liền không câu nệ.

Quả thật là không câu nệ a.

Hắn tranh thủ thời gian tán giỡn giữa ngón tay đơn giản cấm chế: "Người là... Kiều Gia Hân? Có phải hay không Kiều Gia Hân?"

Nhưng hỏi câu này về sau, quý kia chợt giật mình lập tức. Ngay sau đó nó đầu bỗng nhiên ngẩng, hướng phía bắc nhìn xem, sau đó dùng cả tay chân, lấy nhanh làm cho người lông tóc dựng đứng tóc độ, bỏ đi sau phòng.

Lý Vân Tâm vội vàng hét lớn một tiếng: "Người chờ một chút!"

Xách khỏi linh lực, tung người một cái liền lên nóc phòng. Nhưng lại nhìn sau phòng cũng chỉ có ba bốn huê đầu xuân đồ ăn, không có cái kia quỷ ảnh.

Lúc này Thành Thị, tuy nói lớn, cũng không cách nào nhi cùng hấn lúc trước thế giới kia "Đại Thành" so. Gần nhất Thiên lại tương đối làm, không có ô nhiễm, tầm nhìn rất tốt. Lại thêm hấn bởi vì tu hành quan hệ thị lực cực giai, thừa lúc hấn đứng tại cái này trên nóc nhà quay đầu hướng vừa rồi Quỷ Hồn nhìn phương hướng liếc liếc một chút về sau phát hiện, ngoài thành sáng lên lăm ta lăm tăm hỏa quang.

Hỏa quang cực yếu ớt, hấn là cách đến rất xa. Đại khái tại ngoại ô, có Nông Nhân nơi ở địa phương.

Có người tại dạng này ban đêm đánh lửa đem, có lẽ là xảy ra chuyện gì, nhà ai người chết, hoặc là bị tặc loại hình.

Lý Vân Tâm không biết ánh lửa kia cùng Quỷ Hồn rồi đi có phải hay không có quan hệ, liền hơi hơi thờ dài, nhảy xuống phòng.

Có lẽ sẽ còn lại đến đi, hấn nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Thái Thượng Vong Tình :

Hấn đem Lưu lão đạo ôm vào phòng thu xếp tốt, ước chừng hấn đại khái trước kia liền có thể tỉnh lại. Sau đó ngồi ở bên cạnh hấn phát một lát ngọc.

Làm một cái đã từng Bác Sĩ Tâm Lý hấn biết mình bây giờ tình huống không lớn bình thường. Hấn lo nghĩ.

Chuyện dưới mắt xem như giai đoạn tính thuận lợi, nhưng còn có một cái hoặc là mấy cái đại nguy cơ tại giường cung mà không phát.

Cửu Công Tử khả năng tới tìm hấn. Không phải chuyện gì tốt, có thể sẽ chết.

Bạch Vân Tâm khả năng tới tìm hấn. Cũng không phải chuyện gì tốt, cũng có thể sẽ chết.

Dưới mắt Bạch Vân Tâm chạy đi tìm Cửu Công Tử, kết quả tốt là... Có lẽ hai cái Đại Yêu Ma tranh đấu, giải quyết hết một cái. Lý Vân Tâm còn nhớ rõ đêm đó Bạch Vân Tâm phản ứng... Này cũng không phải cái gì "Nghe nói lão bằng hữu" hành tung về sau nên có biểu hiện.

Hồng kết quả là hai tên gia hỏa cùng một chỗ đi tìm đến —— hấn đơn giản vô pháp muốn như thế tình cảnh.

Thực trừ cái đó ra... Thông minh Ngọc Giản.

Hấn có lẽ chưa thấy qua, nhưng biết đạo thống cùng Kiếm Tông có đủ loại thần kỳ thủ đoạn. Ba cái Kiếm Tông Lưu Phái Chương Môn Đệ Tử cũng đã đem hấn khiến cho sứt đầu mẻ trán, càng khỏi cần nói Lưu Phái phía trên còn có động thiên. Ba cái kia ở thế tục ở giữa vênh vào trùng thiên "Chương Môn Đệ Tử", tại toàn bộ Tu Hành Giới, đại khái liền chỉ tương đương với Thành Trấn cơ sở nhân viên công vụ nhân vật đi...

Nếu như thật bị biết được thông minh Ngọc Giản tại trên tay hấn, toàn bộ Tu Hành Giới đều đến cướp đoạt, hấn là tuyệt không có khả năng thủ được đi. Làm không tốt, còn muốn mất đi tính mạng.

Người trong thế tục tổng Ái Tướng những tu vi đó cao thâm Tu Hành Giả coi như "Thần tiên", nhưng lại không biết Thiên Tâm Chính Pháp có một cái "Tâm" chữ, tu cũng là tâm. Nhưng cũng không phải ngu muội vô tri người thế tục nghe đồn "Lòng từ bi", mà chính là "Thái Thượng Vong Tình".

Tu hành năm cái cảnh giới, Huyền Chân Hóa Hư ý. Tu đến Hóa Cảnh, liền muốn coi trọng Tu Tâm, tu. Muốn lại hướng lên, đến Chân Cảnh, Huyền Cảnh, càng là có từng đạo Tâm Ma Kiếp đang chờ bọn họ. Muốn vượt qua những cái kia kiếp, liền muốn thỏa thích. Thiếu một loại tình cảm, liền thiếu đi một kiếp.

Đội cho đem chính mình sở hữu làm người tình cảm đều vứt bỏ, chính là "Huyền Chân Hóa Hư ý" Ngũ Cảnh phía trên "Thái Thượng Vong Tình" chi cảnh. Đến lúc này, Thần Hồn nhục thể đều thói luyện đến vô cùng mạnh mẽ, liền có thể Bạch Nhật Phi Thăng.

Nhưng... Đây chỉ là trên lý luận.

Bởi vì xác thực đã đem gần ba ngàn năm không có người Vũ Hóa Phi Thăng qua.

Lý Vân Tâm không biết "Thái Thượng Vong Tinh" chỉ cảnh đến tột cùng là như thế nào chân thực thể nghiệm, tuy nhiên bởi vì kiếp trước đặc thù kinh lịch, hần cũng có thể hơi lý giải một số.

Nhưng mà hần có thể xác thực biết, tu vi càng cao những người kia, liền càng không có cái gì "Lòng từ bi". Ngược lại cũng không phải nói bọn họ là cái gì Đại Gian Đại Ác chi đồ —— trên thực tế ngay cả "Làm xằng làm bậy" thứ tình cảm đó, cũng là muốn bị vứt bỏ. Bọn họ chỉ là sẽ trở nên vô tình. Giống như máy móc tính toán hết thấy lợi ích được mất, đạt được tối ưu hiểu biết.

Về phần khi lấy được tối ưu hiểu biết quá trình bên trong hội sẽ không tôn thương đến người khác, này cũng không phải là bọn họ quan tâm sự tình.

Bởi vì đồng tình tâm, cũng là một loại tình cảm.

Có đôi khi Lý Vân Tâm sẽ muốn, này đến tột cùng là một loại như thế nào trạng thái. Đến loại cảnh giới đó, có được Di Sơn Đào Hải chi năng, nhưng không có Thất Tinh Lục Dục...

Thì có ích lợi gì đâu?

Vô luận như thế nào một khi bị những người kia để mất tới, đại khái chính mình sẽ rất thảm.

Những người kia nhất định vẫn luôn đang tìm. Bởi vậy đạo thiên lôi này bạo đến, không lâu sau đó liền có người đến cửa.

Lần kia Lôi Bạo đồng dạng là bí mật đoàn. Mà cha mẹ mình vậy mà có thể mang theo ngọc giản này, Ân Cư Tị Thế vài chục năm cũng không từng bị phát giác —— chuyện này suy nghĩ một chút, hần cũng cảm thấy thâm bất khả trắc. Nhưng dạng này "Thâm bất khả trắc" phụ mẫu lại trong một đêm bị Lôi Bạo đánh chết.

Mỗi lần nghĩ đến đây chỗ, hần lại cảm thấy khắp cả người phát lạnh.

Đến là như thế nào tầng cấp tồn tại để mất tới hần, hiện tại, có phải hay không còn đang ngó chừng hần?

Nhưng ít ra hần biết mình còn nắm giữ một trương bài.

Không có hần, những người kia mở không ra ngọc giản này.

Lại Đại Thần Thông cũng mở không ra, dù thông minh người cũng mở không ra, lại kiến thức rộng rãi người cũng mở không ra.

Bởi vì đây không phải là cái thể giới này người có thể làm được đến sự tình.

Lý Vân Tâm thở dài, dùng lực xoa xoa chính mình mặt. Ngoài phòng tiếng côn trùng kêu dần dần lên, lá trúc bị hơi gió thổi vang sáo sạt. Hần một lần nữa cầm lấy túi kia thật bỏ kho tương một bên từng mảnh từng mảnh chọn ăn, vừa đi ra ngoài cửa qua.

Chuẩn bị một chút.

Cái thể giới này Yêu Ma, tu sĩ quả thật cường hãn, nhưng... Hần có một cái khác chút những người kia chưa từng hiểu biết đồ, vật.

Tâm ma mới là đáng sợ nhất.

Tại đồng dạng một cái trong đêm, một đường phố chi cách, Kiều gia Kiều Đoạn Hồng trong phòng ngủ ánh đèn như đậu.

Hần chưa ngừng khí, nhưng cũng không tỉnh. Nằm tại phòng lớn trên giường giống một cái tàn phá Nhân Ngẫu, trên thân phát tán ra dày đặc mùi thuốc.

Vết thương che thương thảo dược cùng Kim Sang Dược, sau đó bị người dùng cũng không chuyên nghiệp thủ pháp lấy băng vải bao khóa. Gương mặt hăm sâu, hai mắt nhắm nghiền. Nếu như không phải lồng ngực ngẫu nhiên còn có đập trùng, liền cùng một cỗ thi thể cũng không quá mức khác nhau.

Một cái Lão Bộc canh giữ ở hần bên giường, tóc trắng rồi tung, giống như là đã mấy ngày chưa chải vuốt qua.

Trên mặt lão nhân trái rộng khe rãnh, một con mắt là mù, hiện ra đục ngầu trắng. Trong tay hần nắm vuốt lau mặt khăn. Bị nắm địa phương vẫn là ướt át, nhưng chỗ trống phương đã làm. Ý vị này hần ở chỗ này ngồi thật lâu, hoặc là nói... Dựa vào tại cạnh giường ngủ.

Thẳng đến sau một canh giờ, tiếng báo canh từ sau đường phố truyền vào trong phòng, lão nhân mới bỗng nhiên tỉnh lại, giường mất đi xem Kiều Đoạn Hồng.

Vẫn chưa tỉnh. Hần đưa tay sờ sờ nam nhân cái trán, vẫn như cũ nóng hổi.

Lão nhân kia cố gắng hết sức đứng dậy, đến bên giường trong chậu đồng tẩy khăn lại thay, mới đi tới cửa một bên đẩy cửa ra.

Tiếng mở cửa bùng tỉnh canh giữ ở ngoài phòng hai cái Gã sai vật.

Lão nhân thở dài một hơi: "Các người hai cái, ngủ một đêm. Thuốc pha a?"

Hai cái Gã sai vặt chà chà nước bọt liếc nhau: "Cái này qua. Mạnh gia đừng vội nha."

Sau đó hai người tranh thủ thời gian vội vàng Địa Tẩu, vừa đi một bên thấp giọng nói chuyện, lại đi tây viện nhìn một cái.

Tây Viện có tiếng người, đang cười. Có nam có nữ, còn có chột cao chột thấp tiếng nói chuyện. Đêm xuân Phong đem bên kia tửu khí thổi qua đến —— là tại Đình Viện dạ ẩm.

Lão nhân còng lưng thân thể, dùng còn sót lại một con mắt hướng bên kia nhìn xem, trọng lại đóng cửa lại.

Hắn biết này hai cái Gã sai vặt sẽ không đi sắc thuốc. Sớm cây mặt được có thể pha. Hai ngày này là hắn dùng tiền mình cho Đại Lang mời Lang Trung. Nhưng hắn tiền vốn cũng không nhiều, lúc này đều dùng chỉ.

Này hai cái không biết liêm sỉ nữ nhân cùng Kiều Giai Minh càng sẽ không quản. Bọn họ chẳng những không sẽ quản, còn chỉ muốn tùy theo Đại Lang tự sanh tự diệt. Cái này Kiều gia Đại Viện từ trên xuống dưới, hơn ba mươi nhân khẩu, nguyên bản đều trông cậy vào cái này Tiêu Cục sống qua. Hiện tại Đại Lang dẫn người ra ngoài đi chuyến này tiêu, toàn gãy, chỉ có chính hắn trở về, không rõ sống chết.

Tại lão nhân nơi này nghĩ... Có đôi khi hắn thậm chí sẽ muốn...

Đại Lang cũng còn không bằng chết ở nơi đó.

Đều cùng chết nhà này có lẽ còn sẽ không giống bây giờ dạng này, Đại Lang cũng không cần giống bây giờ dạng này, nằm ở trên giường... Nghe này hai cái không biết liêm sỉ nữ nhân, cùng này vô lại làm vui.

Lúc trước Đại Lang này Nguyên Phối, này Kiều Văn Thị, mới là một cô gái tốt a... Chỉ tiếc chết sớm. Chỉ lưu lại một nữ nhi, bây giờ cũng điên, bị giam ở phía sau. Nữ nhi a... Dù sao cũng là nữ nhi a. Hắn lão đầu từ hiện tại cũng tạm thời không để ý tới.

Chỉ là đáng thương Đại Lang. Hắn từ nhỏ nhìn lấy Đại Lang lớn lên, khi đó hắn vẫn là người tiêu sư. Nghiễm Nguyên mười ba năm trên đường gặp được Đạo Phi, hắn vì lão tiêu đầu cần Nhất Dao Nhất Kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Sát Nhân Quỷ :

Nhất đao phế hắn một con mắt, Nhất Kiếm phế hắn một cái chân.

Sau đó liền bị lão tiêu đầu lưu tại trong tiêu cục, khi đó ngay trước tất cả mọi người mặt nói "Có ta kiều gặp xuân ăn một miếng, liền có Mạnh ác mộng ăn một miếng. Chờ ta kiều gặp xuân không tại, Mạnh ác mộng liền là mấy người các ngươi Đại Bá."

Nhưng hắn sao có thể thật làm bộ làm tịch. Không đi tiêu, liền lưu tại Kiều gia quản một số chuyện, nhìn lấy tiêu bối một chút xiu lớn lên, ra nghĩ kế. Đợi đến Đại Lang có thể một mình đảm đương một phía, hắn liền càng ít nói hơn. Dù sao cũng là một phế nhân, năm đó sự tình cũng qua hai mươi mấy năm. Đại Lang vẫn coi hắn làm Đại Bá đội, hắn cũng không dám sinh sự. Trong nội viện Nô Bộc nha hoàn đều là chút hài tử, chỉ biết là hắn là cái trong nhà lão nhân, nhưng cũng không làm tôn trọng hắn như thế một cái Người mù Người thọt.

Cho tới bây giờ. Chuyến này tiêu, trong nhà Nam Đình hầu như đều chết chỉ. Lưu lại chút Cô Nhi Quả Mẫu phụ đạo nhân gia, một mặt trông cậy vào hai nữ nhân kia cho chút Ngân Tệ tốt duy sinh, mặt khác lại tại oán hận Đại Lang.

Hắn sống lâu như thế, biết những người kia ở sau lưng nói thế nào ——

"Làm sao lại hắn trở về? Mang nhiều người như vậy đi chết, hắn thế nào không chết? !"

Tình người ấm lạnh, thói đời nóng lạnh. Giao hảo hai cái Tiêu Cục phái tới người nhìn một chút, gặp Đại Lang mất thấy thì không được, lưu lại mười thoi bạc, lại chưa từng tới.

Hắn cũng chỉ có thể dùng chính mình điểm này tiền, cho Đại Lang mời Lang Trung. Treo một hơi, chờ Khánh An người tới.

Kiều gia có khác một cái xa nhánh tại Khánh An, tổng còn có chút bối phận cao Tộc Lão, Nhân Khẩu cũng hưng vượng. Hắn lặng lẽ sai người đưa tin đi qua, gọi ở đâu tới người. Cũng không thể gọi Gia Sản rơi vào Kiều Giai Minh này loạn Nhân Luân súc sinh, cùng hai cái Xương Phụ trong tay.

Lão nhân nghĩ như vậy một hồi, lại đi đến giường vừa đưa tay qua sờ Kiều Đoạn Hồng cái trán.

Càng nóng. Hắn gương mặt bầy biện ra đáng sợ bốn màu xám, mí mắt rung động, bờ môi khô nứt ra.

Vẫn phải dùng một lần thuốc. Lão nhân ngẫm lại, khập khiễng đẩy cửa ra hướng tây viện đi. Đi được gần, thanh âm liền càng phát ra rõ ràng.

Nghe thấy súc sinh kia đắc ý nói "... Này Phủ Doãn gặp khối kia ngọc... Nói chỉ có thể khiến cho... Đều đã bị... Không bằng đưa đi cho Phủ Doãn... Ha ha ha... Nói giỡn thôi, ta cũng có thể lưu làm nhỏ nha..."

Còn có này tiểu xương phụ cười phóng đăng âm thanh "Này Lão Người thọt... Trông coi? ... Nhìn có thể thủ mấy ngày. .. Các loại vừa chết..."

Lão nhân cảm thấy ở ngực có chút buồn bực. Hắn giơ tay lên ngăn chặn miệng, ngột ngạt khàn giọng khực một tiếng, cảm giác hồ khẩu có chút ẩm ướt át. Nhìn cũng không nhìn liền dùng lực xóa đi.

Biết đó là máu. Bị cái này ba cái súc tức giận đến thổ huyết... Coi là thật Lão cũng là Lão, cũng không có tác dụng gì.

Bên trong ba người là uống nhiều tửu, tai mắt không hay quản lý dùng. Cho nên hắn khực một tiếng, không nghe thấy, đi tới cửa trước, không nghe thấy. Đẩy ra tiểu viện môn, vẫn là không nghe thấy.

Trong nội viện trong lương đình tay nắm đèn,

Ba người tại trong đình uống rượu. Này Kiều Lưu Thị giờ phút này quần áo không chỉnh tề, chính lệch qua Kiều Giai Minh trong ngực, khó coi. Lão nhân mắt tối sầm lại, duỗi tay vịn chặt khung cửa.

Kiều Lưu Thị là năm trước mới nhập. Kiều Vương Thị mười năm không xuất ra, Kiều gia cũng nên có cái sau. Mạnh ác mộng phía trước tháng mới phát hiện nữ nhân này cùng súc sinh kia có chút liên lụy, muốn đi xong chuyến tiêu này, đề điểm đề điểm Kiều Đoạn Hồng. Nào biết ra như thế sự tình.

Giờ phút này đã ngay trước Kiều Vương Thị mặt, làm cái này chuyện hạ lưu!

Này Kiều Vương Thị, cũng không thêm nhìn bọn hắn, chậm rãi uống tửu, cúi đầu chính mình nói: "... Lão Người thọt có thể không an phận. Hướng Khánh An đưa tin. Không nói đến đưa hay không đưa đạt được. Đưa đến... Khánh An bên kia, cũng không giống như cái kia Tử Quý như vậy không có tiền đồ. Cùng là Võ Lâm Thế Gia xuất thân hai cánh , bên kia liền... Nghe nói vẫn là Khánh An Thủ Phủ đầu. Cái nào đề ý nơi này? Lại nói này Lão Người thọt ngược lại là Lão. Kêu người nào đưa? Gọi vương bày đưa. Vương bày là ai? Lão Người thọt không biết đó là mẹ ta nhà họ hàng bà con xa a."

Nói câu nói này, che miệng cười. Mặt một bên, đã nhìn thấy cửa Mạnh ác mộng.

Nhưng chỉ là hơi chút kinh ngạc về sau liền nghiêng mắt bưng chén rượu lên, nhàn nhạt hỏi: "Nha. Lão Mạnh nha. Làm sao tới chỗ này? Đại Lang còn tốt?"

Tin không có đưa ra ngoài. Mạnh ác mộng cảm thấy ở ngực càng buồn bực, trước mắt từng trận choáng váng. Hắn rũ xuống mắt không xem bọn hắn trò hề, đỡ lấy cạnh cửa, ráng chống đỡ lấy muốn quay người đi trở về qua. Nhưng bước một bước, trong đình rượu thịt khí cùng son phấn khí một bộ, càng thấy trong lòng lửa lại ép không được, dùng hết lực khí toàn thân khực một tiếng, phốc phun một ngụm máu.

Sau đó lại kéo không được môn, lung lay ngã xuống.

Lại khi tỉnh dậy phát hiện mình đã tại Đại Lang trong phòng. Mặt đất.

Tựa hồ là bọn họ tìm người đem chính mình mang tới đến, liền lại mặc kệ. Gia Bộc vốn có chín cái, những ngày này phân phát bốn cái, chỉ lưu năm cái. Một cái Đầu Bếp, hai tên nha hoàn, hai cái Gã sai vặt. Hai tên nha hoàn nhìn lấy Kiều Gia Hân, hai cái Gã sai vặt nhìn lấy bên này, kì thực cũng là đang đợi Đại Lang chết.

Nên chưa ngắt đi bao lâu. Thiên vẫn là Black. Hắn hướng ngoài cửa nhìn xem, hai cái Gã sai vặt vẫn trông coi, cửa mở một đường nhỏ. Lão nhân què lấy chân chậm rãi từ dưới đất bò dậy, thở dốc một hồi đi đến Đại Lang trước giường. Hắn nhìn càng không tốt, tựa như là chết.

Lão nhân tranh thủ thời gian đưa tay qua dò xét hắn cái trán, phát hiện đốt lui. Đại Lang không hề đốt, cái trán rét lạnh rét lạnh. Cái này khiến hắn nhớ tới chính mình chết con trai của qua. Khi đó thi thể từ trong sông vớt lên đến, nhiệt độ.

Hắn thẳng vào tròng mắt Đại Lang mặt nhìn một hồi, đưa tay đem chân kéo lên.

Tin không có đưa ra ngoài.

Còn có Phủ Doãn... Ân. Cũng không thể dùng.

Mạnh ác mộng cảm thấy mình thân thể lập tức liền không buồn bực cũng không nóng. Bỗng nhiên trở nên rất thoải mái dễ chịu, đồng thời lòng yên tĩnh như nước. Hắn nghĩ một lát, quay người đi tới cửa.

Hai cái Gã sai vật tranh thủ thời gian đứng lên xoa xoa mắt, đưa tay ngăn lại hần: "Hừm, Mạnh gia, ngài thân thể không tốt. Đại Nãi Nãi phản phó gọi ngài trong phòng nuôi một lát, tối nay liền đừng đi ra thôi?"

Lão nhân trầm mặc xem bọn hần một hồi. Hai cái Gã sai vật kinh ngạc phát hiện hần duy nhất một con mắt chẳng phải vẫn đục. Trở nên sáng rực tỏa sáng. Dạng này sáng làm bọn hần cảm thấy bất an... Cái này ánh sáng không nên là thuộc về lão nhân này.

Từ bọn họ đi vào Kiều gia về sau ba bốn năm, lão nhân kia đều chưa từng lớn tiếng nói chuyện qua. Chỉ còng lưng, cà thọt lấy chân, đối mỗi người hiện lạnh cười. Loại bất an này, khiến cho trong lòng bọn họ sinh ra vi diệu, xấu hổ tức giận.

Liên hung ác đẩy một cái lão nhân, cất giọng: "Đi vào đi ngủ. Hảo hảo nói chuyện với người, khác không biết điều. Bây giờ không phải là bên trong này người chết Kiều gia."

Lão nhân giữ chặt khung cửa, không có té ngã. Khàn khàn nói: "Tiêu Đầu người đã không có."

Hai cái Gã sai vật liếc nhau, xùy cười một tiếng: "Người quan tâm cái này làm cái gì? Quan tâm chính người đi. "

Mạnh ác mộng gật gật đầu, quay người vào nhà.

"Lão gia hòa. Ai. Nào từ không hiệu nghiệm, nghĩ quần." Xanh mũ Gã sai vật xoay người, lắc đầu, "Ta là không vui thương tổn hần. Ta nói cho người, ta tốt xấu cũng học mấy ngày quyền cước..."

Lời còn chưa dứt, nghe thấy môn lại một tiếng cọt kẹt.

Hai người đồng thời quay đầu, trên mặt cực không kiên nhẫn: "Ta nói người —— "

Lời còn chưa dứt, Bá Không một tiếng rít gào vang. Một thanh Kim Tỉ hậu bối Đại Hoàn Dao, chính chính chặt cái trước Gã sai vật mặt. "đông" một thanh âm vang lên, sâu khảm đi vào nửa chường dầy. Áp lực thật lớn làm hần hai con mắt thôi phù một tiếng phun ra ngoài, treo ở bên mặt.

Sau đó máu cũng phun ra ngoài.

Xanh mũ Gã sai vật tròn mắt, nhìn đao kia, thân thể bởi vì bất chợt tới chấn kinh tại hoảng sợ mà vô pháp hành động.

Đao này là Kiều Đoạn Hồng đao. Treo ở hần trong phòng trên vách tường.

Hần lại khó khăn chuyển động nhãn cầu, nhìn thấy cầm đao người.

Vâng... Cái kia Lão Người thọt. Nhưng hần mặt lạnh giống như một khối sắt, trong mắt có hần chưa bao giờ thấy qua quang.

"A... Người..." Hần phát ra mấy cái này thanh âm, vô ý thức đưa tay muốn nắm đao kia.

Nhưng mà lãnh quang lóe lên, thôi phù một tiếng vang. Đầu hần cũng ùng ục ục lăn xuống thang.

Lão nhân thu đao, chống trên mặt đất, mặt mũi thờ dốc một hồi. Sau đó đưa tay bôi một cây đao thân thể máu, chậm rãi bôi ở trên mặt mình, mỉm cười. Hần hàm răng cùng Độc Nhân trong bóng đêm lập lòe tỏa sáng.

"Các người những hài tử này."

"Lão già ta, giống các người lớn như vậy thời điểm, thể nhưng là gọi..."

"Sát Nhân Quỷ, Mạnh ác mộng a."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Đạo đồng kia :

Râu tóc bạc trắng, lúc tuổi còn trẻ tên hiệu "Sát Nhân Quỷ" lão nhân, cảm giác mình lồng ngực chập trùng giống như là một cái Phong Tương. Ra sắc bén Lưỡng Đao về sau hần cảm thấy cánh tay khẽ run, trái tim tại lồng ngực đập đều, nhịp nhàng, nhịp đập, rung động đến giống như là muốn nhảy ra.

Nhưng trong thân thể của hắn tràn ngập một lần nữa nóng bỏng máu. Hắn lần nữa thể nghiệm đến loại kia phóng túng, hủy diệt khoái ý.

Hắn nhớ tới cực kỳ lâu trước kia, tại mưa to bên trong chém xuống đầu người thời điểm. Trùng thiên nhiệt huyết phun ra ở trên mặt, tựa như dưới mắt. Huyết dịch khiến da thịt căng cứng, hơi ngọt mùi tanh để hắn tỉnh táo.

Sẽ còn nhớ tới tại quá khứ trong hơn mười năm Cô Gia Quả Nhân hắn là như thế nào nhìn Đại Lang một chút xú lớn lên, cưới vợ, sinh con, một mình đảm đương một phía. Hắn là một người tàn phế là Gia Bộc, nhưng hắn cảm thấy Đại Lang chính là mình nhì từ.

Hiện tại hắn cái gì đều không.

Cảm giác mình bị móc sạch. Nhưng trống rỗng rất nhanh bị một loại khác đồ, vật lấp đầy... Bị một ít tình cảm kiềm chế lệ khí cùng tàn bạo như giấu giếm Hòa Sơn phun ra ngoài.

Sát Nhân Quỷ Mạnh ác mộng đứng thẳng, nhắm mắt lại. Từ trong lồng ngực phát ra ngọt ngào kéo dài tiếng thở dốc. Một khắc đồng hồ về sau hắn bỗng nhiên mở mắt, kêu rên. Quanh thân khớp xương lộp bộp một trận vang, thẳng tắp phía sau lưng lão nhân phảng phất trong nháy mắt dài kỳ trà cao xích. Bị hắn thúc đến đỉnh phong "Thất Sát Dao" đang điên cuồng thiêu đốt tính mạng hắn —— bộ này hắn tuổi trẻ lúc ngẫu nhiên được đến, khiến cho hắn xông ra tên tuổi bá đạo công pháp giờ phút này thành trí mạng độc, cũng là thiêu đốt lửa.

Hắn chậm rãi xuất khí.

Bạch vụ như Lợi Tiễn trường long, đâm rách bầu trời đêm.

Sau ba hơi thở, lão nhân dễ dàng nhắc lên chuỗi này 13 căn hậu bối Đại Hoàn Dao, hướng tây viện đi đến. Đi ra xa mấy bước, nhìn thấy chạm mặt tới một cái nha hoàn.

Tiểu Nha Hoàn vốn là nhìn lấy Kiều Gia Hân. Nhưng Kiều Gia Hân đêm nay vậy mà không nhao nhao cũng không nháo, hai người liền mệt mỏi, lại đối. Thế là nàng liền hướng nhà bếp đi, đi làm ăn chút gì.

Nhưng trong bóng đêm nghe thấy rầm rầm tiếng vang, lại mơ hồ trông thấy bị ánh trăng chiếu sáng lão nhân trắng như tuyết râu tóc. Một môi rã rời Tiểu Nha Hoàn ở trong lòng hừ một tiếng, một bên vội vàng đi, một bên thấp giọng nói: "Lão già kia, hơn nửa đêm hoảng sợ cô nãi nãi nhảy một cái."

Lại đi ba bước rốt cục thấy rõ lão nhân kia. Thấy lão nhân trên mặt máu.

Tiểu Nha Hoàn vô ý thức dừng bước, nghĩ một lát, muốn kêu ra tiếng.

Nhưng lão nhân đã đi đến bên người nàng, chưa dừng bước, cũng không nhìn nàng.

Chỉ là đem giờ tay lên. Dao lên, đầu rơi. Tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Mùi máu tanh tràn ngập tại đêm xuân trong gió nhẹ, cùng mùi rượu mùi thịt sơn phần hương xen lẫn trong một chỗ. Mạnh ác mộng đi đến Tây Viện trước cửa, đẩy cửa ra. Sóng giảng hòa tiếng cười lại trùng kích tới, nhưng bây giờ đã không thể chinh phục hắn.

Hắn mang bức thiết dục vọng, càn thọt lấy chân hướng trong đình đi. Dạ Phong lên. Trong đình ánh nến lơ lửng không có định. Mũi đao rơi xuống đất, kim loại tại đá cứng bên trên vạch ra chói tai tiếng vang —— ba người rốt cục quay đầu.

Chạm chập nhát người cũng phát giác lão nhân không giống bình thường chỗ. Kiều Vương Thị trong nháy mắt này rốt cục hồi tưởng lại Kiều Đoạn Hồng đã từng trong lúc vô tình nhắc qua lời nói.

"... Mạnh gia mấy năm này là càng thấy Lão. Lúc tuổi còn trẻ, cũng không phải tốt tính."

"... Gọi Sát Nhân Quỷ a. Người đừng nhìn Mạnh gia hiện tại cái dạng này... Cùng đường mặt lộ đến trong tiêu cực..."

"... Chưa thấy qua hắn động thủ đi? Cũng là một tay hảo thủ."

Ngay sau đó tâm lý liền không khỏi sợ hãi đứng lên. Nhìn chăm chăm trên mặt hắn máu, giờ ngón tay lên hắn, khó có thể tin kêu sợ hãi: "Giết... Giết người a? Người giết người a?"

"Đúng vậy a. Lão phu... Giết người nha." Râu tóc bạc trắng lão nhân dùng dạng này quái dị ngữ điệu cùng khàn giọng thanh âm nói.

Lúc tuổi còn trẻ, chính là như vậy nói chuyện.

"Còn giết đến không đủ nhiều." Hắn đi lên phía trước hai bước. Đi rất chậm, nhưng không phải vì cố ý kiến tạo cái gì cảm giác áp bách, hoặc là đùa bỡn Miêu Thử Du Hí. Mà là bởi vì "Thất Sát Dao" bá đạo công lực, sắp đem sức sống của hắn tiêu hao.

"Vừa rồi Đại Lang đi. Các người hai cái, muốn đi cùng hắn." Hắn rốt cục thực sự lên bậc cấp, thấy rõ ba người hoảng sợ mặt.

Kiều Giai Minh nháy mắt hồi lâu bởi vì say rượu mà nhập nhèm mắt, mới ý thức tới tay cầm đại đao lão nhân cách mình chỉ có ba bước. Hắn dọa đến khê

run rẩy, như giật điện đả ra kiều Luru Thị, liền hoảng đầu hoảng não muốn trốn.

"Người đi được!" Lão nhân khẽ quát một tiếng, vung đao chém tới. Thân đao phá không, trên sống đao Thiết Hoàn rầm rầm vang lên liên miên.

Đao nhận trước chém xuống ngăn tại giữa hai người màu trắng màn tơ, lại lướt qua kiều Luru Thị cánh tay, kéo ra một dải lỗ lớn. Sau đó... Khử thể đột nhiên một chậm. Giống một con du long bỗng nhiên bỏ lỡ thần thông, trầm trọng bề qua, chém vào trên bàn đá.

Chén bàn bát ngọn tiếng vỡ vụn âm cùng ba người kinh hoảng chạy trốn thanh âm xen lẫn trong một chỗ. Kiều Luru Thị làm cho lớn tiếng, Kiều Giai Minh làm cho càng lớn tiếng. Nhưng ba người tru lên một hồi về sau bỗng nhiên ý thức được... Lão nhân không có tiếng.

Đồng thời nghe thấy nặng nề đại đao leng keng một tiếng rơi thanh âm.

Lại chưa tỉnh hồn quay đầu nhìn, phát hiện lão nhân đã ngã trên mặt đất. Cái trán trước đập đến mép bàn, lại đập đến Ghế đá, sau đó rơi xuống đất. Trong miệng phun ra máu cùng cái trán tràn ra huyết tương râu tóc nhuộm đỏ, nhìn lấy lại giống như là chết đi.

Kiều Giai Minh sững sờ một hồi lâu, mới đẩy ra khóc trách móc chính mình muốn chết đi kiều Luru Thị, cầm mũi chân đập đập Mạnh ác mộng. Gặp hấn không có phản ứng, không giống chơi lừa gạt, mới đi qua xoay người tìm kiếm hấn hơi thở.

Sau đó co rút lại tay, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Cái này Lão sát tài! Lại còn không chết! Phán hấn! Giết người!"

Hấn nói, liền mượn Từ Kính mà đi đủ mặt đất đại đao. Nhưng dù sao cũng là bị Từ Sắc hút khô người, lại uống nhiều tửu, tăng thêm đao này lại nặng. Một cầm, vậy mà không có cầm lên.

Chi nghe thấy kiều Vương Thị đỡ lấy lương đình Hồng Mộc trụ, run giọng nói: "Thôi thôi, trước lưu hấn một cái mạng đi. Trói đưa đi Phủ Doãn nơi đó. Đại Lang chết... Mạnh ác mộng, vừa vặn. Gia Bộc bên trong thông bên ngoài phi, dù sao hấn lúc tuổi còn trẻ, nghe nói cũng là Trộm cướp. Lý Phủ dẫn... Hấn bất chính nói muốn tìm lý do à? Cái này không liên đến."

"Lão Bộc bên trong thông bên ngoài phi? A?" Kiều Giai Minh tròn tròn mắt, "Ai sẽ tin loại sự tình này à?"

"Cũng bởi vì khó tin tưởng, mới phát giác được là thật. Xuân." Kiều Vương Thị mặt âm trầm, nhìn xem Kiều Giai Minh, lại nhìn xem khóc sụt sùi kiều Luru Thị, "Huống hồ lão già này... Ngày bình thường cùng ai thân cận? Người quên rồi?"

"A?" Kiều Giai Minh nháy mắt mấy cái.

"Ai." Kiều Vương Thị thờ dài, "Này Luru lão đạo a. Hai người ngày bình thường không phải thường sẽ cùng một chỗ uống rượu? Người không phải là muốn Hậu Nhai này Long Vương Miếu? Lý Phủ dẫn ngày trước không phải nói, không có lý do dễ động thủ? Cái này liên có nha!"

Kiều Giai Minh lúc này mới vỗ bàn tay một cái, hồn nhiên quên vừa mới kinh hãi, lại tại Rượu Cồn tác dụng dưới tác ý. Trước phải ý một hồi, lại nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tốt tốt tốt, đang muốn đây. Hừ, nguyên bản ta cũng không muốn khó xử lão đầu kia. Nhưng ai gọi tiểu tử kia —— hả? Tiểu tử kia gọi là cái gì nhỉ?"

"Quản hấn kêu cái gì. Gia Hân muội tử ta còn không có đụng một đầu ngón tay đâu, hấn ngược lại là, hả? Ngày đó còn đánh ta? Nhìn hấn này loè loẹt bộ dáng cũng không phải là món hàng tốt. Luru lão Đạo Đồ đệ? Hắc, ta nhưng biết những cái kia bản thủ sự tình! Cái gì Đạo Đồng? Đồng Tử? Có thể không phải liên là cho chơi? Những cái kia nói tu tiên, hừ, cái nào không làm mấy cái, da mịn thịt mềm Tiểu Thỏ Tử? Gọi là cái gì nhỉ, gọi... Ân... Về sau, sau..."

Kiều Vương Thị khẽ nhíu mày, tựa hồ cũng không thích nghe hấn nói những lời này: "Người ngày sau đến Công Đường, cũng không thể nói loại sự tình này. Bao ở chính người miệng. Lần này cũng là Lý Phủ dẫn thiếu Ngân Tệ, mới đề ý này Long Vương Miếu. Vào ngày thường bên trong, hấn một cái Phủ Doãn, một năm liền mấy ngàn lượng bạc tiền thu, làm sao làm một ở giữa tòa nhà gây cái này mùi tanh trời."

"Người nên nói không phải cái gì Đồng Tử, mà chính là nói, chúng ta Kiều gia Tiêu Cục từ trên xuống dưới người đều không, hấn cùng tiêu một Lão Đạo, cùng một thiếu niên lại lông tóc không thương. Sau đó trở về, cùng lão đạo kia giao hảo Gia Bộc lại trước hết giết Gia Chủ, lại phải sát chủ mẹ. Dạy Phủ Doãn đại nhân tình tế thâm vấn, mới tốt biết được nguyên là này Luru lão đạo cùng Mạnh ác mộng thấy hơi tiền nổi máu tham, bên trong thông bên ngoài phi. Người cũng ghi lại, chớ có đến lúc đó lại hỏi gì cũng không biết!"

Kiều Giai Minh không kiên nhẫn khoát khoát tay: "Ha ha, phụ đạo nhân gia, luôn luôn yêu nghĩ đến nhiều. Này Luru lão nói, tiểu tử kia, đều chẳng qua là dân chúng tầm thường. Phủ Doãn muốn phá án, tìm lý do bắt người, đánh lên 50 Sát Uy Bổng, làm bằng sắt hấn tử cũng chiều —— đồng dài nhiều như vậy làm gì..."

...

Nhiều chuyện như vậy, phát sinh ở một đường phố chỉ cách trong nhà, Lý Văn Tâm lại là bảy ngày sau đó mới biết được.

Luru lão đạo ngày thứ hai tỉnh lại, đầu óc mê muội nói mình đêm qua gặp quỷ, nhưng lại sợ là say rượu, hoa mắt. Lý Văn Tâm liền dứt khoát nói với hấn thật là như thế —— chính mình đi ra ngoài, chỉ nhìn thấy hấn tại nguyên chỗ chuyển mấy vòng liên ngất đi.

Bởi như vậy dù sao cũng tốt hơn đối với hấn giải thích càng nhiều chuyện hơn.

Sau đó liền hán mỗi ngày thử xông mở cấm chế thống khổ quá trình. Ngày thứ hai đến bái người hơi đa tạ, ngày thứ ba dần dần thiếu. Chung quy là không đáng chú ý một tòa miếu, phụ cận hàng xóm láng giềng biết được, đến, tin tức cũng cũng sẽ không truyền đi rất nhanh. Đại khái còn phải đợi chút thời gian, "Trong thành Long Vương Miếu hiền chân linh" loại chuyện này mới có thể dần dần khuếch tán đến nhiều người hơn trong tai.

Dù sao không phải hán lúc trước cái kia tin tức bùng nổ thời đại. Cùng ở tại vị thành, một năm sau, trong thành một chỗ người mới hiểu hôm nay sự tình cũng không kỳ quái.

Nhưng đây đối với Lý Vân Tâm mà nói cũng là chuyện tốt một kiện. Trong miếu hương hỏa dần dần tràn đầy đứng lên, lại có thể khe nhỏ sông dài, hán mới tốt chậm rãi thích ứng, thói quen, không đến mức làm được bản thân giống như là muốn nổ tung.

Hán học được dùng đã có thể điều động này một điểm linh lực, bọc lấy Hương Khói Nguyên Lực hướng chính mình "Tuyệt Sơn" bên trong thu. Dùng này Nguyên Lực tại trên tuyết sơn chui ra cái này đến cái khác lỗ, liền cảm thấy mình có thể dùng linh khí ngày ngày tăng nhiều.

Ba ngày sau đó, hán đã có thể tại chịu đựng thống khổ đồng thời, thần sắc như thường đi tới đi lui. Chỉ là cước bộ hơi chậm một chút, sắc mặt hơi tái nhợt một số. Có chút Khách Hành Hương ngẫu nhiên trông thấy Lý Vân Tâm, đang kinh ngạc Lão Đạo lúc nào có cái Tiểu Đò Đệ đồng thời, vừa lại kinh ngạc hán tuần tiểu. Một số nữ nhân nói riêng một chút Lưu lão đạo không có con cái, cái này Tiểu Đạo Trưởng đại khái về sau phải thừa kế hán y bát. Bộ dáng vẫn được, lại có một chỗ bất động sản, lại trong miếu có tiền thu, là Lương Phối.

Chỉ là nhìn cái này Tiểu Đạo Trưởng sắc mặt không tốt, không biết về sau có phải hay không cái nhiều tai nhiều bệnh thân thể.

Lý Vân Tâm nhìn so với tuổi thật phải lớn chút. Bởi vậy lại hai ngày nữa, liền thật có bà mối đến cửa đến hỏi —— hán đương nhiên là buồn cười cự tuyệt.

Đây là bởi vì hán gần nhất thường thường xuất đầu lộ diện.

Lúc trước đợi tại trong sơn thôn, gặp đều là Thôn Dân. Bây giờ đi vào vị thành —— cái thế giới này "Ma Đô", đương nhiên rất muốn nhìn một chút người ở đây là như thế nào sinh hoạt tập tục. Hán kiếp trước xem như cái Bác Sĩ Tâm Lý, lúc trước liền thích xem người, cho tới bây giờ cũng giống như vậy.

Bởi vậy ban ngày thời điểm hán liền tiến vào "Lưu lão nói ". Đồ đệ nhân vật, vậy nước quét nhà Đình Viện, xử lý hương nến. Cùng mấy trương gương mặt quen nói một hai câu, gật gật đầu. Sau đó chuyển một trương Băng ghế ngồi phía trước đình một cái góc nhìn lấy lui tới Khách Hành Hương sống sờ —— người khác nhìn hán là đang sống sờ, nhưng hán là đang trừng kích chính mình cấm chế, thuận tiện nghĩ...

Làm sao đối phó Cửu Công Tử, Bạch Vân Tâm, cùng khả năng tồn tại nguy cơ. Ngay tại lúc này nhìn nhiều nhìn người, chắc chắn sẽ có chút biện pháp tốt.

Người có thể thật là rất thú vị sinh vật.

Chỉ là hán không nghĩ tới, không đợi những này đại nguy cơ đến, lại có khác một cộc chuyện phiền toái tìm tới cửa.

Kiều gia sự tình.

Nhìn thấy Kiêu Gia Hân Vô Diện Quỷ Hồn về sau ngày thứ bảy sáng sớm.

Người đã không có trước mấy ngày nhiều như vậy. đại khái là tại mỗi sáng sớm thời điểm, sát đường bán đậu hũ Yoon tiểu thư hội tới dâng hương cầu nguyện."Yoon tiểu thư" danh tự là Lý Vân Tâm cách gọi —— cô nương kia thì hội khoe mắt mím cười mang xấu hổ liếc qua Lý Vân Tâm, "Ai nha gọi ta Duẩn Tuyệt như rồi" .

Thực bình tĩnh mà xem xét, Yoon tiểu thư xác thực cũng không tệ lắm. Đại khái bởi vì trừ danh bên trong có cái chữ tuyết, cực trắng. Dưới cổ có thể nhìn thấy màu xanh nhạt mạch máu, nồng đậm lông mi tại ánh sáng mặt trời bên trong quăng tại trắng như tuyết trên gương mặt bóng mờ, thật giống như hai con bướm cánh. Nàng là cái tinh tế nhỏ nhắn xinh xắn tư thái. Cách vẩy vãi Lý Vân Tâm không nhìn thấy nàng chân, nhưng chỉ nhìn đáng người, đặt ở hán thời đại kia đại khái cũng là loại kia cũng bị người đuổi theo sủng ái nâng ở lòng bàn tay nhi bên trong Tiểu Vụ Vật.

Tính toán trắng tính toán đẹp, tại trên con đường này, cũng coi như giàu.

Lần trước hương một góc bạc, đổi thành hán thời đại kia Nhân Dân Tệ, cũng là 200 khối. Hán suy nghĩ một chút ---- một cô nương mỗi ngày sáng sớm vãi ra 200 khối, một tháng vãi ra sáu ngàn khối, con mắt đều không nháy mắt một chút... Xem như cái cấp bậc gì Bạch Phú Mỹ?

Nhưng dạng này cô nương, tại truyền kỳ bên trong, cũng chính là cái "Đậu hũ Tây Thi" nhân vật —— cô sự ở trong tầm thường nhất nhi người bình thường vật. Mỗi lần nghĩ đến đây chỗ, hán đã cảm thấy càng phát ra thú vị. Dùng chính mình con mắt nhìn sự tình, cùng dùng khác mắt người nhìn sự tình, thật là khác biệt.

Chính hôm đó sáng sớm, tại vị này Yoon cô nương như là thường ngày dâng hương, lại theo thường lệ lác a lác Địa Tàu đến Lý Vân Tâm bên người nói "Sớm nha Tiểu Đạo Sĩ" thời điểm, Lưu lão đạo nhú lại một đôi lông mày, lúc trước môn đi tới.

Ngẩng đầu nhìn thấy Lý Vân Tâm, liền khổ mặt. Sau đó, lại hình như lấy đường ăn, nhưng lại sợ đại nhân cự tuyệt hài tử đi đến Lý Vân Tâm trước mặt: "Tâm Ca Nhi, xảy ra chuyện..."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Duẩn Bạch Phú Mỹ

Lưu lão đạo mấy ngày nay thời gian trôi qua có tư có vị. Trong miếu có hương hỏa tiền thu, trong túi eo Ngân Giác tử nhiều, làm cái gì đều có thể. Cho nên Lý Vân Tâm trông thấy hần bộ dáng như hiện tại, biết không phải là tại làm bộ làm tịch khoe mẽ. Là thật xảy ra chuyện.

Lão Đạo đầy bụng tâm sự, tựa hồ trong mắt chỉ có Lý Vân Tâm. Bởi vậy mà hoàn toàn không để ý Duẩn cô nương ở đây, lại trực lăng lăng nói: "Tâm Ca Nhi, ta có cái Ông bạn già, cho tổng giám. Cũng là đối diện Kiều gia lão nhân. . . Ta nghe nói lúc này đều cho giày vò đến không còn hình dáng. . . Tâm Ca Nhi, người bản lãnh lớn, người cho ta muốn muốn. . ."

Nói đến đây, mới ý thức tới bên cạnh còn có người, vội vàng im ngay.

Duẩn cô nương đã nghe thấy những lời này, hiếu kỳ vừa lại kinh ngạc nhìn một chút Lý Vân Tâm.

Nguyên lai hần. . . Không phải Lão Đạo đồ đệ sao? Mà lại nghe, chẳng những không phải đồ đệ, vẫn là Lưu lão đạo đến cầu người đây. Duẩn cô nương nghĩ tới đây, nhưng không có tiếp tục lại suy nghĩ sâu xa xuống dưới. Mà là bởi vì một loại tiểu nữ nhi nhà đối vừa ý người sờ độc hữu vi diệu tình cảm, nhẹ nhàng khục một tiếng, thấp giọng dịu dàng nói: "Đạo Gia chớ hoảng sợ nha. Là bằng hữu ngài cho quan phủ cầm? Đã là Kiều gia người, chắc là bản thành, chúng ta bên này Nam Hà phủ cầm đi. Đại bá ta liền trong phủ làm việc, tuy nói chỉ là Bộ Đầu, nhưng cũng nói lên được chút lời nói. Nếu không phải cái đại sự gì. . ."

Lão Đạo than thở: "Ai, Duẩn cô nương. Đa tạ Duẩn cô nương. . . Ai. Không là chuyện nhỏ. Chủ gia cáo hần giết người, muốn sát chủ mẹ. Nói Lý Phủ duẩn tức giận, tự mình sai khiến người cầm. Ta đi gặp Kiều gia người, cũng chưa từng mở cửa. Ta ngược lại nghe nói, thật là giết ba người, ai. . . Lão Mạnh hần làm sao lại làm việc này? Ta không tin, ai. . ."

Duẩn cô nương đưa tay che miệng lại, nhẹ nhàng "A" một tiếng. Muốn nói "Đạo Gia người vì sao lại có dạng này hung tàn bằng hữu", nhìn xem Lý Vân Tâm lại không nói ra miệng, tối hậu chỉ tiếc hận nói: "A. . . Là Phủ Doãn đại nhân nha. . ."

Lão Đạo sầm mi khổ kiểm đối nàng chấp tay một cái.

. . . Nàng cũng vén áo thi lễ.

Thực Lão Đạo là muốn nói "Ai vậy cũng cảm ơn ngài nhưng chúng ta còn có chuyện muốn nói ngài đi thông thả không tiện". Nào biết được cô nương này có giáo đường hoàn lễ, lại không đi, chỉ nhìn Lý Vân Tâm.

Nàng hiếu kỳ Lão Đạo đối nàng Đại Bá nhân vật như vậy đều không để trong lòng, lại muốn "Tâm Ca Nhi nghĩ một chút biện pháp" —— tâm Ca Nhi hần đến tột cùng là ai? Có thể có biện pháp nào?

Chẳng lẽ lại là Quý Nhân gia công tử?

Nhưng như thế nào hội ở tại nơi này ở giữa trong miếu nhỏ.

Tuy nhiên Lý Vân Tâm ngược lại là minh bạch cô nương này vì sao dạng này có nhân lại có tiền. Vị thành a. . . Đặt ở hần lúc trước thế giới kia, đại khái cũng là một cái Trục Hạt Thị đi. Vị thành nội thành bốn cái Phủ Đài phân chia, cũng đại khái tương đương với chỗ của hần địa cấp thành phố. Duẩn cô nương Đại Bá tại Nam Hà phủ làm Bộ Đầu, coi là một cái địa cấp thị Công An Cục Trưởng. Tại mỗi tòa thành thị bên trong đều là hô phong hoán vũ nhân vật —— dù là bây giờ lúc này quyền sở hữu lực kì thực đều tại Chủ Quan trong tay,

Cũng đủ coi là thăng đầu Tiểu Dân trong lòng "Chính Phủ Cao Quan".

Bá phụ nàng cái này "Bộ Đầu", cùng hình Bộ Đầu cái kia "Bộ Đầu", có thể hoàn toàn là hai khái niệm. . .

Lý Vân Tâm khẽ nhủ mảy suy tư một hồi, liền ngừng đầu, nhìn xem Duẩn cô nương, lại nhìn xem Lưu lão nói, nhẹ nhàng lắc đầu: "Sự tình. . . Không đúng lắm a."

Lão Bộc sát chủ mẹ, còn đã giết ba cái Gia Bộc, vô luận là ở đâu quốc gia cái nào thời đại đều hần là coi là oanh động một phương sự tình. Nhưng mà liền ngay cả Duẩn cô nương dạng này ngày bình thường yêu nhất khắp nơi tán bộ nói chuyện phiếm Bạch Phú Mỹ đều là lúc này mới hiểu được, có thể thấy được chuyện này lúc trước là bị giữ bí mật.

Tri độn người cũng sẽ cảm thấy, Kiều gia, giết người, Lưu lão nói, Lão Bộc, những yếu tố này liên hệ với nhau, đại khái rất không thích hợp. Huống chi là

Lý Vân Tâm dạng này người. Hắn hoa năm giây làm rõ mạch suy nghĩ, lại hoa mười lăm giây tới suy đoán sự tình chân tướng, cuối cùng chân tướng sự tình, liền đã trở thành hắn sửa sang lại gần như loại khả năng tính ở trong một loại.

Rất nhiều dấu vết để lại mà theo.

Thí dụ như lần thứ nhất nhìn thấy Kiều Giai Minh lúc người kia nói tới —— mục đích cũng chỉ là giới Ô Thủy, hư mất cái kia vị biểu muội danh tiếng. Tại dạng này một cái biểu ca biểu muội Trời Sinh Một Đôi niên đại, hắn có tính toán gì xem xét liền biết rõ.

Về sau hắn cùng lớn nhỏ hai vị kiều phu nhân nói chuyện, rất là nhìn thấy vị kia Tiểu Kiều Phu Nhân trên mặt đặc sắc rất nhỏ biểu lộ. Không nghĩ tới Kiều gia cũng không tính mười phần tòa nhà lớn bên trong, cũng có loại kia bản thủ sự tình.

Nhưng những sự tình kia đều là người bên ngoài, hắn cũng không phải loại kia tinh thần chính nghĩa bạo rập nhiệt huyết Hiệp Sĩ. Biết một số cũng liền thôi, không muốn truy đến cùng. Thật không nghĩ bây giờ. . .

Hỏi nhiều nữa vài câu, hắn càng phát ra xác định chính mình suy đoán. Tin tức là hôm nay mới phóng xuất, trách không được Lưu lão đạo cũng không tị hiềm Duẫn cô nương. Bởi vì rất nhanh năng cũng sẽ biết.

Loại này hiếm thấy sự tình, năng vậy mà không có nghe chính mình vị kia Đại Bá nói lên, cũng có thể gặp, Bảo Mật Công Tác làm được vô cùng tốt, rất là có chuyện ẩn ở bên trong.

Ân. Chú ý tựa hồ đánh tới trên đầu mình a.

Bệnh thần kinh.

Hào hảo đi mưu đồ nhà các người tài, hào hảo đấu tranh nội bộ không là tốt rồi nha.

Không phải muốn tìm chết.

Hắn ở trong lòng dạng này nhẹ nhàng thờ dài một hơi, liền quay đầu đối Duẫn cô nương nói: "Cô nương, ta cho người xem một kiện đồ vật."

Đề tài này xoay chuyển nhanh, nữ hài tử cùng Lão Đạo đều hơi sững sờ. Nhưng Lý Vân Tâm đã kéo tay nàng, tại trong lòng bàn tay nàng thượng về mấy đầu dây, mỉm cười nói với nàng: "Người tình tề cảm giác một chút, ta vẽ là cái gì?"

Sau đó liền buông ra.

Lão Đạo cùng nữ hài tử càng ngốc. Duẫn cô nương hơi hơi miệng mở rộng "A" nửa ngày mới nhớ tới mất thể diện, tranh thủ thời gian cúi đầu xuống. Hắn là chuyện gì xảy ra a. . . Vì cái gì bỗng nhiên kéo ta tay? Vẽ cái gì? Trời a, hắn là không đúng đối với ta. . . Hắn vừa rồi tại trên tay của ta viết là. . .

Ân. . . Trên tay viết là. . . Hả? Cái gì trên tay? Ai? A. . . Vừa rồi làm sao?

Duẫn cô nương chậm rãi ngẩng đầu, trông thấy Lưu lão nói.

Giống như là gạt mình giống như che miệng lại: "A, Đạo Gia, ngài lúc nào trở về? Ngô. . . Tâm Ca Nhi, ta đi rồi."

Nói xong câu đó, liền tranh thủ thời gian vội vàng chạy ra cửa miếu —— thậm chí chính mình cũng không biết mình làm gì như thế tâm hoảng ý loạn.

Giống như vừa rồi phát sinh cái gì không được sự tình giống như.

Lưu lão đạo nháy nửa ngày mắt: "Cái này. . ."

"Mất tâm phò." Lý Vân Tâm vỗ vỗ tay, "Đạo thống Phù Lục thuật, trò vật, đối loại người như người đều vô dụng. Đối với người bình thường hữu dụng. Còn không thể dùng đến nhiều. Đóng cửa lại, hôm nay không tiếp khách. Lại cùng ta nói rõ chi tiết nói chuyện gì xảy ra."

Lão Đạo nghe, nhanh đi đóng cửa miếu.

Hắn chỉ cho là là mình vị kia lão bằng hữu sự tình, nhưng không ngờ tới Lý Vân Tâm để ý như vậy. Hắn còn tưởng rằng, vị này không chỉ đến từ nơi nào cao nhân chỉ là muốn ở nhờ tại hắn trong miếu nhỏ, thể nghiệm nhân sinh buồn vui, tránh né một chút phiền toái, không yêu liên lụy tục sự.

Chỉ là không nghĩ tới. . . Hắn lại muốn dự định hỗ trợ.

Thế là trong lòng của hắn rất nhanh liền tràn ngập lòng cảm kích, đồng thời cảm thấy an tâm an định lại.

Nhưng mà đến tới, Lưu lão đạo tâm bên trong này một ít "Yên ổn", liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Vô Diện

Thiên nhất gần đen, Lý Vân Tâm liền đi ra ngoài. Nói là qua Kiều gia tìm kiếm ý. Lư lão đạo đang muốn lại nói với hán Kiều gia không gặp người thời điểm, liền đã trông thấy hán đứng tại đường nhỏ Thanh Thạch Bản bên trên, tả hữu xem xét không người, đầu ngón chân điểm đất, liền vượt qua trượng tường cao.

Lư lão đạo lúc này mới ý thức tới vị cao nhân này trừ thủ đoạn cao, vậy mà công phu cũng cao. Tâm nói mình ngược lại là bà ngoại, làm sao lại không nghĩ tới qua nghe lên.

Sau nửa canh giờ, Lý Vân Tâm trở về.

Thật khó khăn từ trên mặt hán suy đoán ra hán tâm tình. Thế là Lư lão đạo mang tâm thần bất định tâm tình hỏi: "Tâm Ca Nhi, vấn đề này, làm sao bây giờ đâu?"

Lý Vân Tâm nhắc lên ẩm cho mình rót chén trà uống, giương mắt nói: "Từ pháp luật góc độ mà nói, người bằng hữu kia không oan. Xác thực giết người lại muốn giết Chủ Mẫu."

Lư lão đạo tròn tròn mắt, hoa râu trắng hơi hơi phát run: "A? Cái này nói như thế nào đây? Hán một cái Lão Ngươi thọt. . ."

"Hán gọi Mạnh ác mộng, lúc trước có cái ngoại hiệu gọi Sát Nhân Quỷ, những này ngươi biết không?"

". . . A?"

"Há, ngươi không biết. Tuy nhiên cái này không quan trọng. Nhưng là từ đạo đức góc độ mà nói, vẫn tương đối ủy khuất. Là bởi vì cái kia Đại Tiểu Kiều thị thông dâm, mưu sát thân phụ, mưu đồ Gia Sản." Lý Vân Tâm bĩu môi, "Bệnh thần kinh, còn đem chủ ý đánh đến nơi đây. Muốn chỗ này viện tử."

Lư lão đạo lại a. Hiển nhiên không có cách nào lập tức tiếp nhận dạng này sự tình.

Một tháng trước Kiều gia còn Hồng Hồng Hòa Hòa, Kiều Đoạn Hồng cũng khá lịch sự. Cho tới bây giờ, thậm chí ngay cả hán cũng bị nhớ thương bên trên.

"Vậy cái này Lão Mạnh. . . Là lòng căm phẫn a. . ."

"Ừm" Lý Vân Tâm đặt chén trà xuống đứng người lên, "Ta cùng đi một chuyến Phủ Doãn chỗ ấy. Ngươi nói cho ta nghe một chút đi đi như thế nào."

"Tâm Ca Nhi đây là muốn. . . Ai, cùng bọn hán giảng không đắc đạo lý. Ngươi cũng nói này Phủ Doãn cũng là tham tài, cái này, cái này. . ."

"Không phải đi giảng đạo lý. Muốn đi nhìn một cái. Có biện pháp từ liền dùng sử dụng thủ đoạn. Không có cách nào khác. . . Ân, cũng có thể tìm tới biện pháp. Sau một canh giờ trở về. Đêm nay còn muốn ăn thịt bò kho tương, ta nghe kiều Vương Thị nói Mộc Nam cư lại tới vài đầu trâu, lại có trâu chết. Chuyện này kỳ quái. Đây là mấy ngày này chết thứ mấy đâu?"

"Lại đến điểm khác đồ ăn, khác muốn nội tạng. Không muốn khương."

Lý Vân Tâm tại đi vào vị thành hơn mười ngày về sau, lần thứ nhất ra "Xa nhà".

Lúc trước tại trong sơn thôn, kiến thức không đến cái gì tình đời. Bây giờ đến trong thành thị, hán gần như tham lam chú ý mỗi một chi tiết nhỏ. Bởi vì hán biết cái thế giới này, không phải hán trong nhận thức biết Phổ Thông Thế Giới.

Cũng không phải là chỉ "Có thần tiên Đạo Pháp". Mà chính là nói, có khả năng tại cực kỳ lâu trước kia, đã từng có một vị có cũng đủ lớn sức ảnh hưởng người, đã từng thử thay đổi qua cái thế giới này. Có lẽ thất bại, nhưng nhất định sẽ lưu lại khó mà xóa đi ấn ký.

Hán muốn tìm được loại này "Ấn ký".

Hán trên đường đi thật nhìn thấy giống Điện Ảnh Truyền Hình kịch bên trong loại tình cảnh kia —— Nam Nam Nữ Nữ đi ra ngoài đi dạo, có chợ đêm. Trong chợ đêm quây ăn vặt từ chỗ xuất hiện hương khí, thậm chí gọi hán cũng thèm. Rất khó tưởng tượng tại dạng này xã hội thực biết có tình cảnh như thế, mà không phải trên đường lấy nam nhân làm chủ, tuổi trẻ các tiểu thư đều khuê nữ.

Cái thế giới này so hán tưởng tượng phải khai minh tiến bộ, khai phóng một số.

Xa xa nhìn thấy Phủ Nha thời điểm, đại khái là hơn tám giờ tối chuông. Ở cái thế giới này muộn tám giờ, trên đường người đã thiếu. Phủ Nha trước cửa có một con sông, là Thủy Liễu bờ sông. Tương đối rộng, dung hạ được ba chiếc Thuyền Hoa song song đi. Bờ sông dùng Thanh Thạch Bản xây, trồng một kiểu xanh Dương Liễu. Lúc này tiết Dương Liễu phát mầm non, mướt mướt một mảnh lục, thật giống như mây khói hình dáng.

Thông hướng Phủ Nha trước cửa đường đi có một tòa Bạch Thạch cầu, tu được uy phong xa hoa, có thể chứa đựng song song hai cỗ xe ngựa.

Lý Vân Tâm tại bên này cầu xa xa nhìn thấy, cầu đầu kia, phủ cửa nha môn trên đường phố, vậy mà còn có không ít người tại đi tới đi lui. Hắn cảm thấy có chút quái, nhưng cũng không để trong lòng. Dù sao hắn vẫn không có thể hoàn toàn lý giải cái thế giới này Phong Tục —— có lẽ là khiếu oan đâu?

Nhiều người là chuyện tốt. Đây trên đường phố nhân số, thô thô tính toán cũng có bảy tám chục. Hắn dự định đi đến trong đám người, trước nhìn một cái địa hình, rồi quyết định từ chỗ nào một bên chui vào đi vào.

Thế là liền qua cầu.

Xuống cầu đi ba bước, mũi chân nhi muốn đạp ở mặt đường thượng thời điểm, hắn dừng chân.

Bởi vì những người này. . .

Giống như không phải người.

Hắn vừa rồi xuống cầu đi này mấy bước thời điểm, từ phía tây một đầu đường nhỏ bên trong ngoặt ra tới một người. Kinh sam nón nhỏ, thoát nhìn như là Đại Hộ Nhân Gia buổi chiều đi ra chọn mua —— có lẽ Gia Chủ người lên hào hứng, dự định Thường Thường cái gì bên đường ăn nhẹ.

Cái này tuổi còn trẻ Gia Bộc ngoặt sau khi đi ra trông thấy Lý Vân Tâm, hướng hắn bên này liếc mắt một cái, sau đó quay mặt đi nhẹ nhàng hừ lên điệu hát dân gian, cước bộ nhẹ nhàng Địa Tẩu.

Sau đó, trên con đường này những người kia, liền động. Lấy một loại cực nhẹ doanh mau lẹ cước bộ nhao nhao hướng quanh hắn lưng tới, đem hắn vây quanh ở bên trong, giống như là tại hộ tống hắn đi.

Nhưng cũng không phải là hộ tống, mà là tại ngữi hắn, nhìn hắn, kiểm tra hắn.

Nhưng mà này Gã sai vật không hề hay biết mình đã bị một đám "Người" vây quanh, tại trải qua Lý Vân Tâm trước mặt thời điểm, thậm chí cười với hắn cười. Mãi cho đến hắn đi ra đầu kia đường phố, xuất phủ nha phạm vi, những hạng đó lấy hắn "Người", mới lại nhao nhao từ bên cạnh hắn đi ra.

Lúc này, Lý Vân Tâm trước mặt đã đứng năm sáu cái "Người" .

Không có ngũ quan "Người" .

Thân dài cổ, tụ tinh hội thần "Nhìn" lấy hắn.

Vâng. . . Vô Diện quý a.

Lý Vân Tâm hít sâu một hơi. Chết đi, thân thể bị chiếm, liền lại biến thành Vô Diện quý. Cái này Phủ Nha trước đường phố, bảy tám chục quý —— làm không tốt từ phía đều có —— làm sao sẽ nhiều như thế?

Đừng nói Phủ Nha trọng địa. Chính là tầm thường Đại Hộ Nhân Gia lên tòa nhà, cũng sẽ muốn giảng Phong Thủy. Tại cái này trên đường tụ tập nhiều như vậy quý, người bình thường đi qua nhất định cảm thấy là lạ —— hoặc là âm u, hoặc là mát. Nhưng dưới mắt những vật này cứ như vậy tụ ở chỗ này. . .

Lý Vân Tâm ý thức được, có lẽ Phủ Nha bên trong một người hoặc là mấy người, là biết việc này.

Trong thành này còn có đạo thống cùng Kiểm Tông Lưu Phái trú chỗ, bọn họ, cũng nên là biết.

Đây cũng là một loại nào đó trận pháp. Hắn khẽ nhủ mảy, không có bước vào đường phố qua, mà chỉ là dọc theo bờ sông Liễu Thụ đi một đoạn đường, cảm thụ loại kia cực nhỏ sóng linh khí.

Một loại nào đó Âm Linh đại trận. Dính đến Âm Linh, chưa hẳn cũng là tà thuật. Nhưng một tòa Phủ Nha, vốn đã là Thế Tục Thế Giới ít có đề phòng thâm nghiêm, vì cái gì lại làm vật như vậy?

Hắn nguyên bản định lặn vào xem Lý Phủ dẫn thuyết pháp. Nhưng lúc này, bỏ đi suy nghĩ. Tại dạng này trong trận pháp vận dụng linh lực, có khả năng bị phát giác. Vô luận bị đạo thống phát giác vẫn là bị Kiểm Tông phát giác, đều không phải là chuyện gì tốt.

Suy nghĩ lâu như vậy, lúc trước đi qua Gã sai vật trở về. Như cũ đi con đường này.

Nhưng lần này, Âm Linh lại không hề đi theo hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Rau xanh xào thịt Phù Dung

Nhìn thấy tình cảnh này, Lý Vân Tâm trong lòng hơi động. Tại hắn đi qua bên cạnh mình thời điểm, chào hỏi: "Nha, nhanh như vậy a."

Gã sai vật đã thấy Lý Vân Tâm ăn mặc. Hôm nay vì điều thấp chút, hắn chỉ mặc vài xanh Đạo Bào, trên đầu cắm cái Mộc Trâm. Nhưng nhan giá trị cứ vẩn hết thấy —— hắn nhìn vẫn cao quý lại Xuất Trần, giống cái trang quý công tử.

Dạng này một cái duyên dáng bộ dáng cùng chính mình chào hỏi, tuổi trẻ Gã sai vật hiển nhiên vui vẻ. Bởi vậy ngừng cước bộ, cúi đầu nhìn xem trong tay hộp cơm, xem chừng nói mấy câu cũng không sao, liền cười: "Đúng vậy a. Công tử ngài lạ mặt, là mới đến vị thành?"

"Xem như thế đi. Chỗ này khí trời có chút quái." Lý Vân Tâm chăm chú cổ áo, "Không có qua cầu, ngược lại vẫn không cảm giác được. Qua cầu thượng cái này đường phố, đã cảm thấy mát xuống tới."

Hắn nói lời này thời điểm. . . Gã sai vật đang đứng đang ngó chừng hắn bất động mấy cái kia Vô Diện quý phía trước.

Bên trong một vị, cơ hồ cùng hắn đứng trọng.

Gã sai vật chau mày: "A? Ngài lời nói này đúng. Ta liền nói hôm nay cái này đường phố Tà Tính đây. Ta đánh trong phủ đi ra, vừa lên cái này đường phố a, trên thân liền từng trận rét run. Liền nói hiện tại, mẹ ta nha, có thể không phải liền là rét tháng ba a? Gió lạnh suru suru hướng ta trong cổ chui đâu!"

"A, ngài là trong phủ. Phủ Doãn trong phủ?" Lý Vân Tâm nhãn tình sáng lên, nhiều hứng thú hỏi.

"Này, Tam Đẳng tôi tớ nha." Gã sai vật có chút rụt rè cười cười, lập tức tựa hồ ý thức được, vị công tử này cũng không hiểu được "Tam Đẳng tôi tớ" là cái khái niệm gì. Thế là lại giải thích, "Vẫn còn thoải mái. Gặp ngày tết có bạc phát, một năm bớt ăn bớt mặc để dành được đến, có thể có hai mươi lượng bạc. Tích lũy tới mấy năm, hồi hương mua vài mẫu, liền có thể. . . Ân. . ."

Nói đến đây lại cảm thấy đại khái người công tử này đối những chuyện này cũng không lớn cảm thấy hứng thú, liền không nói.

Nào biết được Lý Vân Tâm ngược lại đứng thẳng, thân thể hơi nghiêng về phía trước, tựa hồ biểu hiện được cực có hứng thú: "Cái này khi thực là không tồi. Tiểu ca người đây là tìm tốt chủ gia a. Quê nhà ta bên kia, cũng không có tốt như vậy ——"

Hắn nguyên bản liền tốt nhìn. Lại một ra vẻ hiền lành, càng làm cho người ta như một xuân phong. Tăng thêm lúc trước chức nghiệp kinh nghiệm —— Đồng Nhân nói chuyện lời nói khách sáo quả thực là dễ như trở bàn tay.

Chờ mặt, cái này tiểu ca mới vỗ cái ót —— trong hộp cơm quả vật Đô Lương. Liền tranh thủ thời gian cùng Lý Vân Tâm xin lỗi, chạy chậm đến quẹo vào trong hẻm nhỏ qua.

Lý Vân Tâm lại nhìn một chút trong bóng đêm tòa nhà, chấp tay sau lưng đi trở về.

Có Âm Linh trận, hắn không muốn thi pháp gây nên người nào chú ý, cũng chỉ phải thông qua đôi câu vài lời đến thu hoạch được tin tức. Vừa rồi hỏi một trận, tăng thêm chính mình suy đoán phân tích, sự tình cũng liền biết được bảy tám phần.

Hắn mới đầu phỏng đoán là đối. Kiều gia cùng vị kia Lý Phù Duẫn, muốn Lão Đạo viện này.

Vô luận Kiều gia vẫn là Phủ Doãn, đối Lưu lão đạo cùng mình đều cái gì thành kiến —— chỉ là muốn đồ tài.

Kiều gia ba người kia ý nghĩ Lý Vân Tâm đã sớm minh bạch —— Lão Đạo bất động sản đối bọn hắn mà nói thật là một món tiền của khổng lồ. Mà lại lão đầu từ không có con cái, chính mình một cái lại hiếm thiếu niên, càng không được bỏ vào trong mắt qua.

Về phần vị kia Lý Phù Duẫn. . . Hắn lúc đầu não không rõ vì cái gì dạng này một vị quan viên để đó nhiều như vậy đến tiền đường đi không đi nghỉ, lại nhất định phải bốc lên kích thích kêu ca, làm ô chính mình danh tiếng mạo hiểm mưu đồ trị chỗ tiếp theo bất động sản. Đến lúc này, hắn đại khái biết rõ ràng.

Vị này Lý Phù Duẫn, tựa hồ đắc tội người nào.

Rất khó lòng nhận vật —— có thể uy hiếp được tính mạng hắn nhân vật.

Không gặp được, Lý Phú Dẫn tan hết gia tài, van xin lấy vị trong thành đạo thống cùng Kiếm Tông cao nhân, vì hắn làm như thế một cái Âm Linh trận hộ trạch.

Tên kia vì A Trạch Gã sai vật cũng là đêm nay mới phát giác được trên đường "Lạnh lẽo" —— có thể thấy được đại trận này, thật là gần đây hoàn thành.

Lý Phú Dẫn thiếu tiền, bản thân cũng không phải cái gì Thanh Quan. Kiểu gia người đưa một chuyện tốt, khi để lại là cái chán nản Lão Đạo. . . Chuyện này, Lý Vân Tâm cảm thấy mình dối tại Lý Phú Dẫn trên ghế ngồi, đại khái cũng là sẽ làm.

Nghĩ tới đây, hắn thở phào.

Nguyên bản hắn đề ý như vậy, là sợ bên trong có ẩn tình khác —— tí như mình bị người để mất tới. Bây giờ đến xem, chỉ là mình rất không may bị dính lư vào.

Ấn. . . Lời nói ngược lại cũng không thể nói như vậy. . .

Có lẽ không may là người khác.

Một đường đi trở về đến trong miếu, suy nghĩ liền cũng chính lý đến không sai biệt lắm.

Đẩy cửa đóng cửa tiền hậu viện, tiền nhà chính, phát hiện trên bàn đã bày thức ăn.

Cắt miếng mỏng thịt bò kho tương bày Trung Chính, thịt miếng đến cơ hồ trong suốt, trên thịt tương tán ra ánh sáng nhu hòa cùng hương khí; vây quanh nó là một đĩa dầu Đậu Phộng, vàng óng, hạt hạt sung mãn; một đĩa rau xanh xào thịt Phù Dung, Ngọc Sắc Phù Dung thịt phối hợp Hồng Lục hai loại tiêu tia, cần một cái, tươi hương liền muốn tuôn ra đến; một đĩa hương gà tơ, thịt gà là vào nồi bạo quen liền thừa dịp non vớt lên đến, lại tía lấy ngày xuân sáng sớm thừa dịp lộ hái măng tẩm ảnh, vừa mê vừa say.

Bốn dạng đồ ăn bên cạnh bày cái bằng bạc bầu rượu nhỏ, Lý Vân Tâm nhìn lên cứ vui vẻ. Đây không phải Lưu lão đạo bảo bối nhất cái kia —— ngày bình thường lấy ra, đều sợ va chạm.

Lão đạo này, là thật tâm đau hắn cái kia Ông bạn già.

Lý Vân Tâm tại bên cạnh bàn ngồi, cầm lấy đũa trước kẹp mấy hạt Đậu Phộng, cắn nhai càng thơm. Lại chọn một miếng hương măng ăn. Các loại miếng bên trong có chút tươi hương, lại đi ăn thịt bò kho tương. Mấy ngụm vào trong bụng, rót một ly tửu, đưa vào qua.

Tửu không gắt, vào cổ họng kéo dài nhẹ nhàng khoan khoái, đến trong bụng vừa ấm ý hoà thuận vui vẻ, thật đem một ngày mệt mỏi đều xua tan.

Hắn lại uống một chén, mới nhìn rõ Lưu lão đạo từ ngoài cửa chịu chịu từ từ Địa Tiến đến, quan sát sắc mặt hắn, muốn nói lại thôi.

Lý Vân Tâm buồn cười hắn tuổi đã cao người, tại chính mình cái này "Hài tử" trước mặt trái ngược với đứa bé. Liền giương lên cái cằm: "Ăn không?"

Lão Đạo sát bên cái bàn ngồi, theo dõi hắn, tha thiết hỏi: "Tam Ca Nhi, như thế nào?"

Lý Vân Tâm liền đem chuyện này, cho hắn tường tường tế tế nói.

Nhưng Lão Đạo quan tâm hơn hiển nhiên là một phương diện khác —— "Ta này. . . Ông bạn già đâu?"

"Lý Phú Dẫn quyết tâm muốn làm chuyện này lời nói, liền ai cũng cứu không ra hắn tới." Lý Vân Tâm gác lại đũa, nghiêm túc nhìn lấy Lão nói, "không ai có thể thuyết phục hắn a. Bởi vì chuyện này, hắn sẽ cảm thấy liên quan đến chính mình thân gia tánh mạng. Còn có chuyện gì, so cái này quan trọng hơn đâu?"

"Cho nên nói, muốn cứu người này Ông bạn già, liền phải nài đồng rút lương nha. Giải quyết Lý Phú Dẫn vấn đề."

Lão Đạo suy nghĩ một hồi, nháy mắt mấy cái: "Tam Ca Nhi nói là. . . Giúp hắn vượt qua cái này kiếp nạn? Bảo vệ hắn chu toàn? Ai nha. . . Đây làm sao có thể làm được. Hắn một cái Phù Doãn đều không cách nào từ, chúng ta. . ."

Lý Vân Tâm kỳ quái nhìn lấy hắn: "Người ý nghĩ này thật kỳ quái. Nài đồng rút lương, làm gì là muốn giúp hắn?"

Hắn vờ lên một hạt Đậu Phộng ném vào miệng bên trong, cười cười: "Người ta lúc đầu muốn làm ta, ta còn muốn đi hỗ trợ. Ta là có bao nhiêu tiện đâu."

"Đây Lý Phú Dẫn, giết, chẳng phải một trăm?"

Chương 43: Tru tâm :

Lời kia vừa thốt ra, Lão Đạo tranh thủ thời gian làm bộ muốn che miệng hẳn.

Nhưng tốt xấu không có thật vờ ngớ ngẩn, chỉ thiếu hạ thấp người, liền lần nữa ngồi xuống tới. Nhưng vẫn là hạ giọng: "Tâm Ca Nhi, ai da... Lời này sao khiến cho nói lung tung! Này Phù Doãn là nhân vật bậc nào... Cái này vị trong thành phụ mẫu trường quan nha! Cho dù là tại Đại Khánh triều, Chính Ngũ Phẩm quan, có thể có mấy người na! Tâm Ca Nhi về sau có thể không cần nhắc lại lời này... Lý Phù Duẫn có cái gì sơ xuất, khác không nói, tâm Ca Nhi người, không phải cũng không muốn..."

"Ta là không muốn bị người chú ý." Lý Vân Tâm cho Lão Đạo ngược lại chén rượu, khẽ mỉm cười lắc đầu, "Nhưng là chuyện này phát triển tiếp, ta liền không thoải mái."

"Kết quả tốt nhất là hai ta chuyển ra tòa nhà này, thay chỗ ở qua. Bởi như vậy, Ngã Niệm đầu coi như không thông suốt. Ta không khi dễ người, có thể cũng không muốn bị người khi dễ. Ta háo hảo mà đứng ở chỗ này, người chạy tới đập ta một chân —— cái này tính toán chuyện gì?"

"Hóng một điểm kết quả, chẳng những tòa nhà thu, hai ta vẫn phải ăn cơm tù. Đến lúc đó... Ta muốn không bại lộ thân phận cũng khó khăn. Ta đã lớn như vậy, ngay tại Thanh Hà ngũ mấy ngày rom rạ trái, ta nói cho người, ta người này chọn giường, còn có rời giường khí. Một khi ngũ không ngon, ta liền muốn làm người."

"Cho nên người nhìn, cũng chỉ có thể giết hẳn nha. Hẳn một cái Đại Khánh hướng Ngũ Phẩm Phù Doãn, được không lên. Ai có thể nghĩ tới ta một tiểu đạo đồng đem hẳn giết —— vẫn là người cái lão nhân này có cái này năng lực? Nhà hẳn ngoài cửa thể nhưng là có đạo thống cùng Kiếm Tông cao nhân bố trí xuống Âm Linh đại trận mà!"

"Hẳn có cừu gia nha, còn rất lợi hại. Hẳn vừa chết, không phải não tàn, đều sẽ cảm giác phải là này cừu gia làm, liên quan ta cái rắm. Ngược lại khi đó, lại đem Kiều gia mấy vị kia món ăn, bọn họ không hề giãy vò, ai còn nhớ rõ một cái hồng phúc Tiêu Cục như thế nào như thế nào. Người này lão bằng hữu, khi đó nếu như còn mạng lớn, cũng có thể thoát khỏi. Thất thân làm gì? Nâng cốc uống, suy nghĩ thật kỹ, ta nói đúng không phải Lý Cúc phúc?"

Lão Đạo không biết "Lý Cúc phúc" là ai. Nhưng ngầm lại, tuy nhiên cảm thấy Lý Vân Tâm phân tích đến đạo lý rõ ràng, nhưng mà vẫn cảm thấy không đúng chỗ nào.

Chờ uống chén rượu kia, chép miệng một cái, ý thức được vấn đề.

"Thế nhưng là tâm Ca Nhi người... Làm sao, ân... Hẳn?" Lão Đạo vẫn là không có đem này đại nghịch bất đạo lời nói nói ra miệng, "Tâm Ca Nhi cũng nói, hẳn có đại trận kia che chở, người đêm nay đều không dám dùng thủ đoạn gì, sợ phát hiện ra. Nếu là dùng tâm thường thủ đoạn... Luôn luôn có dấu vết mà lần theo. Này khám nghiệm tử thi Nha Dịch cũng không phải ăn không ngồi rồi, đến lúc đó cũng nên tra được trên người chúng ta. Lại nói lại có đạo thống Kiếm Tông người... Này, cũng không rõ ràng bọn họ có cái gì thần thông pháp pháp..."

Lý Vân Tâm lịch chỉ trong âm Tàn Từ, uống một hơi cạn sạch, đứng lên.

Không biết có phải hay không ảo giác, Lưu lão đạo cảm giác trên mặt hẳn tỏa ra kỳ dị ánh sáng —— thậm chí... Có thể tính được có chút yêu dị.

"Ta là không biết những người kia có cái gì thần thông pháp môn."

"Lý Vân Tâm không biết nghĩ đến cái gì, giống như là sắp bật cười. Hẳn trong ánh mắt, thật giống như bao hàm lấy một loại nào đó tràn ngập ác ý, khoái ý, nhưng lại hỗn tạp hủy diệt xúc động tình cảm, "Nhưng là bọn họ cũng không biết ta có cái gì thần thông pháp môn. Ta nói cho người. Ta thần thông a... Gọi tru tâm"

Lưu lão đạo không hiểu nhiều lắm hẳn đang nói cái gì.

Nhưng minh bạch một sự kiện. Hẳn đã từng cho là mình đã không sai biệt lắm hiểu biết vị thiếu niên này cao nhân tính tình, ham mê. Nhưng bây giờ hẳn biết... Chính mình hiểu biết, có lẽ ngay cả một chút da lông cũng không bằng.

Thiếu niên này... Không hề giống hẳn nhìn như thế ôn hòa, tùy tính.

Hẳn thực chất bên trong có lẽ...

Lưu lão đạo hơi hơi đánh cái run rẩy, ép buộc chính mình không nhìn tới lúc này Lý Vân Tâm.

Hẳn thực chất bên trong có lẽ... Cát giấu cái gì đáng sợ Yêu Ma a...

...

...

Ba canh cái mỡ âm thanh truyền vào tai thời điểm, đi tiểu đêm Phong.

Lý Văn Tâm gác lại bút, mượn ánh trăng nhìn xem trên bàn một trang giấy.

Phía trên là hần chinh lý một số tin tức —— có quan hệ Lý Phù Duẫn.

Lưu lão đạo không rõ ràng hần làm sao có thể làm đến, tại đạo thống cùng Kiếm Tông cao nhân bảo vệ dưới, giết chết Lý Phù Duẫn, nhưng lại không lưu mây may tung tích. Nhưng với hần mà nói, chuyện này lại làm hần mở ra ở kiếp trước một ít phù bụi trí nhớ.

Giết người a... Giết người nha.

Lý Văn Tâm trong bóng đêm cười rộ lên.

Lúc trước thích nhất làm việc này.

Hần từ nhỏ tư A Trạch nơi đó biết, Lý Phù Duẫn năm nay bốn mươi sáu.

Hơi mập, hư hư thực thực có Huyết Áp cao cùng gan nhiễm mỡ. Đòi đòi làm quan, tổ tiên đi ra quan lớn. Nhưng từ phụ thân hần thượng số Đệ tứ, cơ hồ đều không phải là kết thúc yên lành —— ba vị Tổ Tiên là "Kính hải chết", phụ thân hần sống được tương đối dài, chết bởi "Tim đập nhanh thở hỗn hển".

Bệnh tim. Đại khái vẫn là gia tộc di truyền.

A Trạch nói Lý Phù Duẫn vô luận dài vẫn là diễn xuất đều rất có phụ chi phong. Như vậy có thể bài trừ... Hần họ Vương khả năng.

Gần nhất bỗng nhiên không thích ăn cá. Ăn gà nhất định phải lột da.

Trước đó vài ngày Tam Hà miếu Long Vương Miếu muốn tu sửa khoản tiền, hần trước đem người hung hăng trách cứ một trận, sau đó mới cấp phát —— số lượng so yêu cầu còn nhiều chút.

Còn có một việc.

Năm sáu ngày trước, trận tiếp theo mưa to. Mãn đêm buông xuống sấm sét vang dội, lôi điện, đem Phủ Nha chính đường đánh. Sau đó, theo A Trạch nói, "Ngày bình thường ăn nhẹ, đại nhân liền đều không thích ăn. Hôm nay khẩu vị mới tốt hơn một chút chút, làm ta đi mua chua canh từ".

Lý Văn Tâm nhìn chăm chăm tờ giấy này nhìn một hồi, đứng dậy từ tây tường bên trên Bạch Văn Tâm tặng hần chuỗi kiếm này lấy xuống. Thân kiếm dưới ánh trăng bên trong hiện ra nhu hòa ánh sáng, hần nắm múa mấy lần.

"Ghét nhất loại cảm giác này." Hần thấp giọng nói.

...

...

Ở sau đó hai ba ngày bên trong, đến trong miếu người biến thiếu. Lý Văn Tâm như thường ngày phía trước đình đi tới đi lui, lại không chỉ là đang chuyên tâm trừ tà hần phong ấn.

Thứ nhất ít như vậy Nguyễn Lực mang cho hần thống khổ, còn chưa đủ lấy làm hần "Chuyên tâm" ứng đối, thứ hai, hần đang thử nghe ngóng một ít chuyện. Nhưng mọi người tựa hồ bắt đầu đối với hần và Lưu lão đạo Kính nhi viễn chi. Hần tai thính mất tinh, thỉnh thoảng sẽ tại người qua đường gặp bọn họ, thần sắc khác thường tránh đi về sau nghe được "... Thông phi a..." "Nghe nói rất sắp bắt người" lời như vậy.

Dạng này sự tình, cũng rất nếu như hần kinh ngạc một phen.

Tại hần trong ấn tượng, loại này xã hội phong kiến quan phủ hần là vô cùng hung ác —— nói bắt người, cầm xiềng xích quay đầu buộc chặt, liền đưa đi nhà giam.

Nhưng hần vậy mà lại tại người qua đường người rảnh rỗi toái ngữ bên trong, nghe được "... Nói người lão bộc kia còn chưa chiều, chứng cứ không xác thực đực" lời như vậy. Hần lúc ấy đơn giản tròn mắt hốc mồm —— "Chứng cứ không xác thực đực"? ?

Tại dạng này một thời đại..

Giảng "Chứng cứ vô cùng xác thực"? ?

Tuy nhiên lại suy nghĩ một chút tại Thanh Hà huyện sự tình... Tựa hồ liền đã có chút quỷ dị. Như thế một cái núi cao hoàng đế xa vắng về thị trấn, làm Địa Đầu Xã hình Bộ Đầu, vậy mà giống trống khua chiêng, đem chính mình lừa vượt ngục... Mới chịu giết!

Hần cũng là đang chú ý cái gì...

"Chứng cứ vô cùng xác thực" à?

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Không thoả mái :

Nếu như nói những chuyện này để Lý Vân Tâm cảm thấy thật không thể tin lời nói, như vậy ngày nọ buổi chiều từ Kiều Giai Minh trong miệng nói ra một cái từ nhĩ, liền thật làm cho hắn kinh ngạc.

Lưu lão đạo những ngày này tinh thần rất uể oải. Hắn đại khái cảm thấy mình dù sao cũng phải tại Lý Vân Tâm bên ngoài lưu đầu đường lui, thế là dày một gương mặt mo bốn tấu khắp nơi. Có thể bày ra loại sự tình này —— Lý Phủ Duẫn tự mình hỏi đến —— nguyên bản là nhân nhạ chỉ giao mấy cái kia "Bằng hữu" e sợ cho tránh không kịp, ai để ý đến hắn qua.

Lão Đạo dưới mắt thật giống như một đầu cái thớt gỗ thượng cá —— biết rõ đạo muốn rơi xuống, nhưng lại bắt lặc.

Buổi chiều Kiều Giai Minh nhanh nhẹn thông suốt, mang theo tàn nhẫn lại được ý thần kỳ đi vào cửa miếu thời điểm, Lão Đạo đã lên đầy miệng vết bóng rộp lên, nói bóng nói gió hỏi Lý Vân Tâm này biện pháp đến tiến hành đến như thế nào.

Lý Vân Tâm chỉ cười cười, ở trong lòng chỉnh lý một ngày này đạt được manh mối.

Lúc này, nghe thấy một tiếng cười quái dị ——

"Nha, ta nói, ngài hai vị còn nhân rồi đâu?" Kiều Giai Minh đầu lĩnh thò vào cửa miếu bên trong trái xem phải xem, gấp cái này lúc sau đã không có một cái Khách Hành Hương, liền thỏa mãn tựa ở trên khung cửa, "Ta nếu là ngài, cũng không có lớn như vậy tâm. Sớm qua đầu thú —— nói không chừng Phủ Doãn đại nhân lòng mềm nhũn, không phán mất đầu, chỉ phán cái sung quân lưu phóng —— vậy cũng có thể sống lâu mấy ngày nha."

Lý Vân Tâm nắm tay chếp tại trong tay áo, đi đến hắn trước mặt trạm định, khẽ gật đầu: "Cực khổ ngài hao tâm tổn trí. Tới dâng hương? Cầu tài vẫn là khứ tại?"

Kiều Giai Minh nghiêng đầu xem hắn, cảm thấy tâm lý mười phần không thoả mái. Tiểu tử này... Vậy mà một điểm sợ hãi e ngại ý tứ cũng không có. Liền trở mặt, xích lại gần Lý Vân Tâm, hung ác nói: "Đừng ngốc, tiểu tử. Ngươi coi ngươi còn có đường sống? Nói cho ngươi, là lão tử tiêu tiền, lão tử muốn ngươi chết. Ngươi cùng lão già kia, một cái đều sống không."

Lý Vân Tâm hơi hơi bên mặt né qua hắn phun ra ngoài nước bọt, nửa điểm thành ý cũng khiếm phụng nói: "A. Ta thật là sợ. Bất quá ta nói ngươi bộ dáng này —— tâm tình dễ dàng như vậy kích động, làm sao lăn lộn đến bây giờ còn không có treo? Ta nghe nói trước đây ít năm ngươi đi khắp hang cùng ngõ hẻm giả danh lừa bịp có thể làm không ít người bệnh... Không ai trả lại ngươi tính sổ sách đâu?"

Kiều Giai Minh mặt tối sầm, muốn chửi ầm lên. Nhưng nghĩ lại dù sao đó là cái qua mấy ngày sẽ chết người chết, có đề xuống tức giận, cười: "Ha ha, ngươi quan tâm ta? Gia gia lúc trước —— "

Đáng tiếc tranh cãi, hắn cuối cùng không phải Lý Vân Tâm đối thủ.

Ngươi tới ta đi nói gần hai phút đồng hồ, Kiều Giai Minh rốt cục kìm nén không được, muốn động thủ. Nhưng rất nhanh lại nghĩ tới một hồi trước Lý Vân Tâm thủ đoạn, hết lần này tới lần khác không dám ra tay —— lúc này đơn giản hỏi hạn chính mình làm gì phạm tiện tới nơi này một chuyến, đẩy mình tà hóa nhĩ lại không thể nào phát tiết. Đánh phải tại cửa miếu liên tiếp phi nhiều lần, phi đến miệng đắng lưỡi khô, mới hận hận nói một mình: "Ngươi chờ, phi! Tốt tốt một cái đại quan nhĩ, hừ... Không phải muốn nói gì trình tự chính nghĩa... Phi! Đó là đồ chơi gì đây?"

Chờ hắn đi,

Lưu lão đạo mới trợn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy Lý Vân Tâm: "Tâm Ca Nhĩ, ngươi..."

Lần thứ nhất nhìn thấy Lý Vân Tâm bộ dạng này —— cùng một cái Du Côn lang thang, ngươi tới ta đi Địa Đầu miệng nói không ngừng. Liền thật tốt giống, là một cái không có gì tâm cơ lại bị gây gổ người thiếu niên.

Nhưng Lý Vân Tâm đã một lần nữa bình tĩnh trở lại. Nhắm mắt lại nghĩ một lát, đối với hắn cười cười.

Không biết làm sao, Lưu lão đạo đột nhiên cảm giác được chính mình từ hắc trong tươi cười..

Nhìn thấy một loại nào đó tàn nhẫn ý vị.

Hắn thật không biết có phải hay không là chính mình ảo giác.

Thực Lý Vân Tâm ở đầu niệm một cái từ nhi —— "Trình tự chính nghĩa" .

Cái từ này... Làm sao có thể xuất hiện trên thế giới này?

Vị tiền bối kia... So với hắn vốn là muốn tượng thú vị a. Hắn đến đem cái thế giới này cải biến bao nhiêu?

...

...

Lý Phù Dẫn muốn đem vụ án hoàn thành "Trình tự chính nghĩa" bản sất. Nhưng đại khái trong lòng cũng có quỷ —— thả ra phong thanh về sau, liền không lại lộ ra. Thậm chí Lý Vân Tâm cảm thấy, cái này "Phong thanh" vẫn là Kiều Giai Minh này ngu xuẩn phóng xuất —— chỉ vì nhìn chính mình cùng Lưu lão đạo mấy ngày nay "Hoảng sợ không chịu nổi một ngày" bộ dáng.

Đáng tiếc hắn thất vọng.

Mà theo Kiều Giai Minh... Lý Vân Tâm tại xế chiều hôm nay "Ráng chống đỡ" sau mấy hiệp, rốt cục ngồi không yên.

—— này Lý Vân Tâm cùng Lưu lão đạo cũng bắt đầu đi khắp hang cùng ngõ hẻm, khắp nơi nghe ngóng. Kiều Giai Minh hỏi một chút, biết được này đưa ngọc đang hỏi hắn lúc trước sự tình. Hắn lúc trước... Ngó, ngược lại là có một số việc không chính công. Nhưng là tiêu cái đồ chơi này, cũng không thể nói, chỉ có thể y tốt, không thể chữa chết đi? Hắn tốt xấu cũng qua chút Y Thư, học một chút Y Thư. Cho những cái kia xem thường nghiêm túc Lang Trung khổ cấp cấp tiêu... Này, khả năng dùng sai một chút thuốc, thu sai ít tiền —— ai không có mã thất tiền đề thời điểm đâu?

Dù sao nhiễm bệnh, xem thường bệnh, đều phải chết.

Cũng không nghe nói cái nào Y Quán Lang Trung thủ hạ chưa từng chết qua người, đúng hay không?

Tiểu tử kia muốn dùng chuyện này tới nói? Phi. Lý Phù Dẫn là quyết tâm muốn này tòa nhà, như thế nào để ý tới hắn.

Lại nghe nói, tiểu tử này còn qua tìm Lý Phù Dẫn phủ thượng người...

A, ngược lại là có chút não tử, biết nắm Môn Lộ. Nhưng hắn cùng Lưu lão đạo trong tay này mấy góc bạc, ai có thể thấy tiền mất qua.

Kiều Giai Minh càng Địa Nhạc.

Thậm chí rất hi vọng, đem Lý Vân Tâm cùng Lưu lão đạo truyền đến Phủ Nha thượng ngày đó tối nay đến —— xem bọn hắn hiện tại giống như là con ruồi không đầu bộ dáng, mới có thú đấy. Nguyên bản nói bọn họ khả năng kết bạn tại được mắc như vậy người... Cho tới bây giờ nhìn, này về công tử thật sự chỉ là nhất thời hứng thú —— sớm đem bọn hắn quên.

Liền là như thế này, lại qua ba ngày.

Lại nói ngày nọ buổi chiều, Phủ Nha rộng rãi trong hậu trạch, Lý Phù Dẫn tại uống trà.

Lý Phù Dẫn tên thật Lý Diệu tự, vốn là cái lòng thoải mái thân thể béo mập, thiện lương Từ Bi tính tình. Nghĩ hắn Lý Diệu tự làm quan hơn hai mươi năm, ở trong quan trường từ trước đến nay là có "Theo lẽ công bằng nghiêm minh" thanh danh tốt đẹp. Trải qua tay hắn vụ án, đều xử lý đến không thể bắt bẻ —— chứng cứ vô cùng xác thực, quá trình hợp lý —— cho dù là kinh hoa "Sát Phán Quan" đến, cũng dù sao tìm không ra cái gì mao bệnh.

Thực dựa vào hắn Từ Bi tính tình, người lão bợc kia tuổi tác đã cao, đánh cho chiêu, mau mau đem vụ án kết, cho hắn thông khoái, cũng là tránh khỏi hắn chịu khổ.

Nào biết này đám xương già lệch là cái khó gặm. Hai chân đều đã bị đánh đến phế bỏ, vẫn là không chịu nhả ra.

Vào ngày thường bên trong, sớm đi để hắn giải thoát, tạo một phần lời chứng cũng coi như. Hết lần này tới lần khác này "Sát Phán Quan" gần nhất cũng phải tuần đến vị thành đến, lại là phải cẩn thận nhiều hơn nữa.

Nhớ tới chuyện này, trong lòng liền phiền não.

Thực cũng vốn không nên phiền não như vậy —— ở ngực thỉnh thoảng nhảy, tâm hoảng ý loạn. Nhìn cái gì đều cảm thấy phiền đến hoảng, hãi đến hoảng, nhưng lại nói không nên lời không đứng chỗ nào.

Ngày thường lớn nhất lạnh lợi Gã sai vật A Trạch, cái này gần như nhìn lấy cũng không vừa mắt. Nói muốn hiểu tâm, hắn là có.

Chỉ là mấy ngày nay, luôn luôn xử lý chuyện xấu.

Mấy ngày trước đây nói, ở trong viện tìm được một khối lằn trước bị tia chớp thời điểm lưu lại một đầu, liền nói là "Lôi Kích Mộc", tránh được tà, Hiến Bảo tựa như lấy ra.

Nhưng hấn tưởng tượng kia buổi tối sự tình, liền cảm giác trong lòng thỉnh thoảng nhảy, lập tức đem hấn trách cứ một phen.

Đến xế chiều, còn nói "Nhìn Lão Gia phiền muộn, giảng chút kỳ văn chuyện bịa tới nghe" —— lại giảng Tam Giang Khẩu Long Vương Miếu sự tình —— vẫn là cho hấn răn dạy một trận.

Về sau liền rụt rè, ủy ủy khuất khuất không nói lời nào. Nhưng biểu tình kia, bộ dáng, tư thế đi..

Hấn lại đem hấn răn dạy một trận.

Là lạ. Tổng có cái gì thích hợp, nhưng chính là nói không nên lời.

Lý Diệu tự đưa trong tay chén trà trùng điệp đặt trên bàn, cảm thấy là thời điểm, đem vụ án này làm kết.

Có lẽ cũng là bởi vì vụ án này... Tâm lý tổng không thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Tâm phòng

Lý Phủ Duẫn làm ra quyết đoán, bị hấn trách cứ Gã sai vật A Trạch tâm lý lại không dễ chịu.

Một không dễ chịu. . . Liền nhớ tới vị công tử kia.

Mấy ngày nay, ngược lại là cùng vị công tử kia thành hảo hữu. Đây Lý công tử hấn là một cái phú quý người rảnh rỗi, mà lại là cái cực ảm cùng thiện lương phú quý người rảnh rỗi. Đêm đó gặp phải về sau, ngày thứ hai không khéo lại đụng phải.

Vốn cho rằng đối phương lại ở vào ban ngày khỏe khoắn thân phận, không cùng mình dạng này tới đáp lời, nào biết đối phương lại thân thiện chào hỏi trước, để cho trong lòng hấn quả thực cảm động rất lâu. Hết lần này tới lần khác cùng vị này Lý công tử nói chuyện, tâm lý lại quả thực thoải mái. Rõ ràng chỉ là nói chuyện phiếm, chỉ là lời khách khí, nhưng từ trong miệng hấn nói ra, nhưng thật giống như mang theo giàu tiết tấu cảm mị lực —— để hấn chỉ cảm thấy mình tâm, giống như là ngâm tại trong nước ảm.

Nhiều năm như vậy, chưa từng có qua loại này thể nghiệm.

Liền rộng mở tâm, đem chính mình phiền não đều nói. Phiền não nói, sinh hoạt hàng ngày bên trong vận vật sự tình cũng nói —— nay Thiên đại nhân ăn cái gì uống gì dùng cái gì, đều nói cho hấn nghe. Thôi chính mình e lệ, nói có đúng hay không giảng những việc này, người toàn không hứng thú. Nhưng vậy công tử lại chỉ ôn hòa mỉm cười lắc đầu, nói giữa bằng hữu nha, có thể không phải liền là những này vận vật sự tình.

Giữa bằng hữu. . . Lý công tử, đem chính mình xem như bằng hữu.

Mang dạng này cảm động, A Trạch từ hậu viện ra cửa nhỏ, vượt qua một đầu cái hẻm nhỏ, liền lại nhìn thấy vị kia Lý công tử, đang đứng tại một khóa dưới cây liễu. Tay hấn cầm một thanh quạt giấy, trong lòng bàn tay nhẹ nhàng đập. Phiến Cốt cùng lòng bàn tay đánh ra tiếng vang, giống như là một chút một chút gõ vào A Trạch tâm lý.

Như thế nghe nghe, bước chân hấn liền vô ý thức, cùng này Gõ âm thanh đồng bộ —— chính hấn đều không phát giác.

Gần nhất mỗi ngày đều muốn gặp một lần mặt, ngay ở chỗ này, tại viên này dưới cây liễu, hai người. Có đôi khi, hội ngẫu nhiên có chợt lóe lên suy nghĩ lướt qua trong lòng —— ta cái này giống như là mê muội. Nhưng dạng này cách nghĩ, rất nhanh liền bị xem nhẹ đi qua.

Hấn vẫn sẽ đến gặp vị này Lý công tử.

"Người lớn nhà người hôm nay trạng thái như thế nào?" Đây Lý công tử hỏi hấn.

"Vẫn là. . . Bực bội." A Trạch nói, "Đại nhân gần đây. . . Là gặp ta liền bực bội."

Hắn trong ngôn ngữ mang chút ủy khuất. Một mình ủy khuất một hồi, lại ngẩng đầu: "Công tử có thể có cái gì dạy ta?"

Lý công tử —— Lý Vân Tâm, cười cười. Hắn hơi hơi hạ giọng: "Người hôm nay trở về, đối người lớn nhà người nói —— tại hắn dùng bữa thời điểm nói với hắn —— mùi vị kia, ngài còn hài lòng?"

Có đôi khi, A Trạch sẽ cảm thấy Lý công tử một ít lười, ngữ điệu có chút lạ, ngữ khí cũng có chút quái. Nhưng hắn hết lần này tới lần khác nói không ra, quái ở nơi nào. Càng quái là, hắn nói một lần, chính mình liền học được. Học được, cùng người lớn nói chuyện thời điểm, liền cũng kim lòng không đáng nói như vậy.

Nhưng tổng muốn. . . Lý công tử là như thế này bích nhân —— chính mình khẩu khí giống hắn,

Tất nhiên là tốt a.

Lúc này, lại nghe thấy Lý công tử dùng quạt giấy gõ gõ lòng bàn tay, thấp giọng nói: "Đi thôi."

A Trạch liền mộng du giống như xoay người, hải lòng, nện bước kỳ lạ tốc độ, trở về qua.

Chờ gặp hắn biến mất tại góc đường, Lý Vân Tâm mới lui lại mấy bước, tựa ở trên cây liễu, nặng nề mà xả giận.

Rất mệt mỏi. Nhưng là. . .

Rất kích thích.

Lần thứ nhất thử làm như vậy —— ám chỉ dẫn đạo một người, sau đó thông qua hắn, đi làm vốn nên chính mình tự mình hoàn thành sự tình —— liền giống với thông qua cái gì không chế từ xa, thao túng một cái khôi lỗi cánh tay, lại thông qua cái này khôi lỗi cánh tay, thao túng một người khác, đi hoàn thành một bức tình điều tề trắc tranh. Loại sự tình này, hắn kiếp trước liền muốn ném thử, nhưng chưa từng cơ hội tốt như vậy.

Lần này. . . Là gã sai vật này chính mình đưa tới cửa.

Mà thời đại này người, tâm phòng, thật liền như là giấy trắng.

Không có thể nghiệm qua như thế phong phú mà phức tạp tin tức oanh tạc, cho dù là một cái ác nhân, từ hắn chỗ tình thông cái kia lĩnh vực góc độ mà nói. . . Tâm tư cũng đơn thuần giống như một tờ giấy trắng.

Mà lại hoa những ngày này tâm tư, Lý Vân Tâm rốt cuộc biết này Lý Phủ Duẫn phòng là cái gì.

Truyền ngôn nói, Phủ Nha trước đó tại một cái Lôi Vũ đêm tao ngộ tia chớp, chính đường đồ hơn phân nửa, còn chết Lý Phủ Duẫn hai vị như hoa Mỹ Thiếp. Nhưng chuyện này chỗ kỳ hoặc ở chỗ. . . Dù là có người tại chính đường bên trong, cũng nên là Lý đại nhân. Hai cái thị thiếp, ở buổi tối, chạy tới chính đường làm cái gì?

Chờ đến hỏi A Trạch, mới biết được chỗ kỳ hoặc ở nơi nào.

Nghe nói đêm đó, tại chính đường, hắn nghe thấy tiếng người. Tựa hồ là nam tử trẻ tuổi cười.

Còn nói Vũ Đình, hắn qua chính đường nhìn. . .

Lại có máu. Chưa sụp đổ một nửa bên trong còn có tro tàn. Thật giống như có người đã từng nhóm lửa.

Đêm đó về sau, Lý đại nhân liền đi vị trong thành thượng thanh đàn đình phái, Lăng Hư Kiếm Phái trú chỗ. Nơi đó cao nhân, từ trước đến nay là không để ý tới thế tục sự tình. Có thể Lý đại nhân lại nói động đến bọn hắn —— chẳng những thuyết phục, còn phái người tới nhìn một cái, cách làm

Ha. . . Lý đại nhân ngược lại là, sống a.

Hết thấy đều có giải thích.

Vị kia.

Như vậy vị kia Lý Phủ Duẫn. . . Gần như có lẽ đã là trần trụi, bại lộ ở trước mặt hắn.

Tại gần nhất cái này, tiếp tục 5 ngày bên trong.

Lý Vân Tâm dần nhẹ một hơi, xoay người sang chỗ khác nhìn nơi xa phong quang. Hôm nay khí trời tốt, nhưng Liễu Như bắt đầu tung bay. Hắn cái mũi có chút ngứa. Thế là dùng quạt giấy tại trước mặt phất phất, một cái tay vất chéo sau lưng, một cái tay nhẹ nhàng phe phẩy quạt, dọc theo đường đi qua.

Trên con đường này có một gian thợ may trải. Lưu lão đạo đối với mấy cái này tự nhiên là không lớn quen, Lý Vân Tâm cũng không hiểu cái gì tài năng. Là vị kia Duẫn tiểu thư vì hắn chương nhãn.

Cô nương kia có một cổ bướng bỉnh sức lực —— tại người người đều cảm dị dạng ánh mắt nhìn này trong miếu ở hai người thời điểm, ngược lại là nàng chạy vào môn, tấm lấy gương mặt hỏi Lý Vân Tâm, có phải hay không cùng này Kiều nhà tiểu thư thật không mình bạch.

Lý Vân Tâm cũng không có gì tâm tư qua quan tâm nàng tiểu nữ nhi nhà tâm sự, chỉ qua loa nói vài lời, liền không kiên nhẫn đi ra.

Ai biết vị kia Duẩn tiểu thư, ngược lại bởi vậy cảm thấy là mình tra hỏi, thương tổn Tâm Ca Nhi tâm.

Tại là trở thành bọn họ kiên định Ké ủng hộ.

Cái này cũng là chuyện tốt. Liền đem chuyện này, giao cho nàng làm.

Lý Vân Tâm đi đến Cửa Hàng cửa, Duẩn tiểu thư đã ở nơi đó chờ lấy. Không biết có phải hay không vị thành nữ hài tử đều lớn mật như thế —— đi qua những ngày gần đây, Duẩn tiểu thư liền đã không tiếc vu biểu đạt chính mình đối Lý Vân Tâm ưa thích. Dưới mắt nàng nhìn thấy Lý Vân Tâm đang đưa quạt giấy tại vui sướng bên trong đi tới, liền cảm giác một khóa trái tim tựa hồ cũng muốn tan đi.

Mấy ngày nay, viên này trái tim rung động đến càng lợi hại. Duẩn tiểu thư gia cảnh coi là tốt, bởi thế là biết chữ. Biết chữ, nàng liền cũng yêu giống như nam tử sách. Không Kinh điển, Lịch sử, Chư tử, Văn tập, chỉ truyền kỳ. Truyền kỳ bên trong những Hiệp Sĩ đó cùng tiểu thư ái tình cổ sự, sớm ở trong lòng mọc rễ.

Bây giờ nhận định Tâm Ca Nhi được oan, không duyên có bị cuốn tiến một trận kiện cáo, trong nhà van xin nàng Đại Bá lại cũng sẽ không để ý tới, liền cảm thấy mình Chân Chân thành truyền kỳ bên trong Nữ Nhân Vật Chính.

Lại đi nhìn nàng Tâm Ca Nhi, chỉ cảm thấy, biệt ly thời gian chậm rãi muốn gần —— có lẽ sẽ giống truyền kỳ thảo luận như thế, một số năm sau, đều tóc mai điểm bạc mới có thể cầm tay nhìn nhau hai mắt đầm lệ —— liền càng thấy khổ sở.

Nàng muốn đại khái Tâm Ca Nhi cũng là nghĩ như vậy đi —— cho nên mới sẽ gọi mình, tìm ở giữa Cửa Hàng cho hấn linh kiện gia công màu nâu xanh bên trong áo. Chẳng những muốn màu nâu xanh, còn có Ngư Lân văn. Nàng chạy nhiều như vậy nhà, cũng chỉ tại nhà này tìm được.

Dưới mắt nàng bụng lấy bộ y phục này, nhìn lấy Lý Vân Tâm đi tới, không biết làm sao, liền cái mũi hơi hơi chua chua —— vành mắt nhĩ đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Duẩn Bình Chí

Thế nhưng là Duẩn tiểu thư lại không tốt trên đường khóc, đành phải nhếch miệng, tiến lên hai bước cầm quần áo đưa cho Lý Vân Tâm: "Tâm Ca Nhi, ngươi muốn bên trong áo đã làm tốt. Ngươi là muốn mặc. . . Đi qua đường a?"

Lý Vân Tâm nhận lấy, cẩn thận nhìn. Duẩn tiểu thư làm việc rất để bụng —— xác thực đúng là hấn muốn. Màu xám vậy văn sa tanh hơi có chút tỏa sáng tại u ám trong phòng, liếc mắt một cái, liền thật tốt giống lân phiến.

Sau đó mới ngẩng đầu, trêu ghẹo nói: "Làm sao? Sợ thô từ bay, mê mắt?"

Duẩn tiểu thư miễn cưỡng ân một tiếng: "Ngươi biết không, Đại Bá nói. . . Buổi chiều muốn xách các ngươi ra toà."

Rốt cục đưa tay chà chà khóe mắt: "Tuy nhiên còn may là ra toà á. . ."

"Ủm? Ra toà. . . Còn có đừng kêu biện pháp a?" Y theo hấn ấn tượng ra toà không sai biệt lắm cũng là đem người mang đi nha môn bên trong, vỗ bàn một cái hét lớn một tiếng quý xuống, sau đó chiêu liền đồng ý không làm cho liền dừng hình —— nhưng là nghe Duẩn cô nương nói, tựa hồ, nơi này "Ra toà" cũng không mười phần đáng sợ.

"Dựa vào trình tự, cũng là trước truyền cho các ngươi đến hỏi lời nói nha. Lần này đi trước khách khí tra hỏi, cũng không cần hình pháp. Nhưng kì thực chính là muốn giám quản. Trở về, cũng sẽ phái Nha Dịch nhìn chăm chăm, phòng các ngươi trốn."

"Cách sau mười hai canh giờ, nhắc lại các ngươi —— khi đó có thể cũng không phải là ra toà, gọi giam giữ, có thể là muốn. . . Là muốn hạ bèn vững. . ."

"A... Nguyên lai là chuyện như vậy." Duẩn tiểu thư nghe được Lý Vân Tâm như vậy nhẹ nhàng nói một câu. Sau đó nàng phát hiện mình vị thiếu niên này ý

trung nhân trên mặt, vậy mà xuất hiện chút nhẹ nhõm kinh hi thần sắc —— thật giống như biết "Ra toà" nguyên lai là chuyện như thế cảm thấy rất vui vẻ.

Thế nhưng là. . . Dù sao vẫn là muốn giam giữ nhà.

Nàng nao không rõ ràng Tâm Ca Nhi tâm tư, chỉ cảm thấy hần lại là muốn ra về nhẹ nhõm cho mình nhìn, tâm lý thì càng đau nhức, cảm thấy toàn thể giới bị ai ưu sầu đều tập trung vào trên người mình, ngay cả trong ánh nắng lộ ra thê lương.

Sau đó mới quay người, hướng Cửa Hàng bên trong nhìn xem.

Một cái tạo áo nam nhân đi tới. Đại Khánh Bộ Khoái Bộ Đầu đều là tạo áo, nhưng khác biệt là Bộ Đầu Quan Mạo bên trái cắm một cây Không Tước Linh.

Đây là một cái Bộ Đầu.

Người đến cước bộ rất nhanh, nhưng là một chủng tập quán tính nhanh. râu cá trê, mặt trắng da. Không mập không ốm, tứ chi dài nhỏ, thoạt nhìn là một cái hảo thủ. Bộ Đầu tại Dẫn tiểu thư bên người đứng vững, hơi hơi neho mắt lại dò xét Lý Vân Tâm —— là cái mắt cận thị.

Dẫn tiểu thư đang muốn cùng Lý Vân Tâm giới thiệu, cái sau đã cười cười, chấp tay thi lễ: "Dẫn tiên sinh? Muốn đến ngài cũng là Dẫn tiên sinh. Dẫn tiểu thư. . . Bá phụ? Ngài tốt."

Bộ Đầu trong mắt hơi lộ ra kinh ngạc. Tại hần bắt đầu thấy Lý Vân Tâm thời điểm, cảm thấy thiếu niên này trừ dung mạo xinh đẹp, có chút khí độ bên ngoài, cũng không quá mức xuất chúng chỗ —— hần là một phủ Bộ Đầu,

Gặp người so với hần vị này chất nữ có thể nhiều hơn. Nhưng không nghĩ tới đối Phương Cảnh Nhiên tại biết thân phận của hần về sau, còn có thể trấn định như thế thông dong.

Khó được.

Thiếu niên này, nhìn đầu não cũng không tệ lắm. Sự tình nào cái này rất nhiều ngày, không phải không biết chờ lấy hần chính là cái gì. Tại nhìn thấy chính mình về sau, tâm lý tất nhiên kinh hoàng —— nhưng vậy mà không có biểu hiện ra ngoài, mà làm ra thái độ như thế. . . Cũng là một cái có thể thành đại sự thiếu niên.

Chỉ cần lại nhiều ma luyện ma luyện, có thể trôi qua tiếp xuống cái này khảm.

Làm Dẫn gia thế hệ này lớn nhất tai to mặt lớn người, Dẫn Bình Chí trên thực tế đối chính mình cái này chất nữ rất dễ bụng, cũng là thời đại này hiếm thấy khai minh tiến bộ người một trong. Hần tại con đường làm quan thượng không có gì truy cầu, mình bạch cây cao chịu gió lớn đạo lý. Bởi vậy chỉ hy vọng nhà mình cái này một chi giàu có an ổn, hần làm một cái có thể ở thành này xài được lại đầu cũng liền đủ.

Bởi vậy gặp nhiều Nhà Giàu Lãng Đẳng Tử hần cũng không tính để chính mình cái này chất nữ trèo chức cao. Hần càng hy vọng trượng phu nàng là kích cỡ nào khôn khéo, hiểu được lí lẽ, có thể vì Dẫn gia làm chút sự tình người thông minh.

Chất nữ những ngày này mê luyện này trong niếu Tiểu Đạo Đồng, hần là hiểu được. Nghe chất nữ các loại lời hữu ích, chính mình lại hiểu biết trong vụ án tình, mình bạch thiếu niên này cùng Lão Đạo đều là vô tội. Lại tổng nghe chất nữ khen hần tốt —— hần cháu gái này thế nhưng là tâm cao khí ngạo, ngày bình thường không dễ dàng khen người —— liền động tâm dự định đến xem.

Tại hần nghĩ, một cái Đạo Đồng, nếu như đầu não cơ linh, sinh được không xấu, chính mình lại chỉ điểm chỉ điểm giúp hần độ kiếp nạn này, này tất nhiên là muốn có ơn lo đáp.

Dưới mắt thật gặp thiếu niên này, mới biết chất nữ nhãn quang thật không tệ.

Hần động tâm, nhưng vẫn có một phương trường quan cùng trường bối khí độ, chỉ khẽ vuốt cằm tính toán hoàn lễ. Mặt không thay đổi nhìn xem Lý Vân Tâm, đi về phía trước, nói: "Tiên sinh không dám nhận. Ngươi lại cùng lên đến, vừa đi vừa nói."

Lý Vân Tâm mắt nhìn Dẫn tiểu thư, thấy đối phương đối với hần nháy mắt ra hiệu, mình bạch là chuyện gì xảy ra.

Cô nương này a. . . Ai. Thật sự là say mê hần, van xin Đại Bá đến "Chỉ điểm" hần.

Hần liền đối Dẫn cô nương hơi cười cợt, theo sau.

Lạc hậu nửa bước.

Dẫn Bình Chí ở trong lòng cười cười, công lên tay: "Này Lưu lão đạo ta đã sai người đi mời. Phủ Doãn đại nhân hôm nay tâm tình không được tốt, cho nên dự định hôm nay ra toà. Ngươi cũng đã biết, đại nhân vì sao tâm tình không tốt?"

Lý Vân Tâm ngẫm lại: "Bởi vì Mạnh ác mộng không hé miệng?"

"Tuýt như ngược lại là không có nói sai. Ngươi là thông minh hài tử." Dẫn Bình Chí để trên mặt mình hơi lộ ra chút ý cười —— đã biểu đạt chính mình thiện ý cùng khen ngợi, cũng sẽ không làm cho đối phương mất đối với mình lòng kính sợ.

"Bởi vì lấy tuyết như cái đũa bé kia, ta đến chỉ điểm ngươi hai câu."

"Chuyện này, ngươi ta đều hiểu, không nói nhiều. Nhưng sinh ở trên đời này, phải hiểu được thuận thế, nhân cơ hội. Ngươi niên kỷ còn nhỏ, ta nói ngươi bây giờ chưa hẳn hiểu. Nhưng ngươi trước nhớ kỹ, đối ngươi có chỗ tốt. Cụ thể đến lần này, vô luận ngươi nghĩ như thế nào, sự tình đều là như thế. Có lẽ ngươi cảm thấy ủy khuất, nhưng cái này tức là, phải hiểu được thuận thế."

Hắn nói xong, nhìn xem Lý Vân Tâm. Phát hiện thiếu niên kia nhắm mắt theo đuôi cùng ở bên cạnh hắn, biểu hiện trên mặt như cũ không mặn không nhạt, hơi có chút thất vọng.

Thiếu niên này. . . Là nghe không hiểu?

A. Dù sao cũng vẫn là hài tử.

Liên lại nói: "Ngươi biết này Mạnh ác mộng không hé miệng, Lý đại nhân tranh luận lắm. Nhưng lại khó làm, dù sao cũng là Phủ Doãn đại nhân, biện pháp nhất định là có, khác nhau đơn giản là đẹp mắt không dễ nhìn a. Nếu là tuyết như cô nương kia đối ngươi có ý, van xin ta tới, ta liền chỉ cho ngươi một con đường. Đến Công Đường, ngươi liền nhận tội, giao cho lão đạo kia. Chỉ nói mình là bị bức hiếp."

"Ngươi vẫn là người thiếu niên, việc này làm tốt, đại nhân liền biết rõ ngươi ý. Lại có ta từ đó hòa giải một phen, ngươi cũng có thể miễn hình phạt phạt. Ngay sau không có chỗ đi, liền đến thủ hạ ta giúp làm sự tình. Tốt tốt một thiếu niên người, đi theo Lão Đạo học chút cổ lộng huyền hư sự tình, như cái gì lời nói."

Nói xong lại nhìn Lý Vân Tâm, phát hiện đôi phương trên mặt hơi lộ ra "Thì ra là thế" thần sắc. Hắn liền ở trong lòng xả giận —— nói với hắn lời này, cũng là vì Lý đại nhân. Hắn đem việc này làm thành, chỉ để lọt một thiếu niên, ai sẽ quan tâm?

Gặp thiếu niên thức thời, tâm tình tốt chút, nhân tiện nói: "Ngày sau ngươi đến thủ hạ ta làm việc, cũng phải nhớ kỹ hôm nay sự tình. Thuận thế, nhân cơ hội. Đã là tuyết như vừa ý ngươi, ta nhìn ngươi cũng coi như Khả Tạo Chi Tài, ngày sau chỉ ít cũng làm cho ngươi vượt qua cái áo cơm giàu có thời gian. Chỉ là ngươi phải nhớ lấy tuyết như phần tình nghĩa này, không thể cô phụ nàng, nếu bị ta biết, ta có là biện pháp ——"

Nói đến đây, bị Lý Vân Tâm cắt ngang.

"Đuẩn tiên sinh." Hắn vừa định nói không cần xưng chính mình tiên sinh chính mình chỉ là cái Võ Nhân, liền nghe thiếu niên kia còn nói, "Đuẩn tiên sinh, ngài cái này Logic liền không đúng. Giảng đạo lý, nếu như ta có thể đem sự tình giao cho này lão đầu tử lời nói, nhân phẩm ta liền khẳng định không được tốt. Này nhân phẩm ta cũng không tốt —— ngươi sao có thể cam đoan, ta về sau không có phụ Đuẩn tiểu thư đâu?"

Hai người cái này lúc sau đã đi một đoạn đường, phía trước ần ần nhìn thấy Phủ Nha mái cong sán tại Lam Thiên dưới.

Bởi vì nhanh đến Phủ Nha, phụ cận người đi đường cũng liền thưa thớt, Lý Vân Tâm liền dừng bước đi đến một khóa thô to liễu rủ một bên.

Đuẩn Bình Chí bởi vì hắn dưới mắt chỗ biểu hiện ra, cùng mình cho tới nay lòng trước hoàn toàn tương phản thái độ mà cảm thấy kinh ngạc, liền cũng vô ý thức theo hắn dừng lại.

Đã nhìn thấy Lý Vân Tâm bắt đầu hiểu biết áo ngoài nút thắt. Một bên hiểu biết, một bên nói: "Đuẩn tiên sinh, vô luận nói như thế nào, ta đều phải cảm ơn ngươi. Mặc kệ ngươi thật sự là từ Đuẩn tiểu thư góc độ xuất phát, xem ở nàng trên mặt mũi, vẫn cảm thấy ta thật là một nhân tài, hoặc là, dù là, là đứng tại Lý Phủ Đuẩn nơi đó, muốn vì hắn tính chút chuyện phiền toái, cũng cho mình tìm một chút công lao."

"Ngài nói với ta ta đều hiểu. Đây, nếu như đối người bình thường, đại khái liền theo lấy ngài đường đi đi xuống."

Hắn cởi xuống áo ngoài, treo ở liễu trên nhánh cây, lại bắt đầu hiểu biết bên trong áo.

Có mấy người đi đường trông thấy thiếu niên bên đường thoát y, quăng tới hiếu kỳ ánh mắt. Nhưng Đuẩn Bình Chí sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn âm âm xem bọn hắn liếc một chút, những người kia liền tranh thủ thời gian vội vàng đi.

Đuẩn Bình Chí đã cảm thấy không thích hợp. Hắn cảm thấy mình vừa rồi "Hảo ý" tựa hồ bị cô phụ. Thiếu niên này. . .

Cùng hắn muốn không giống nhau.

"Ngươi đang làm cái gì?" Hắn mặt âm trầm hỏi, "Nói những này, lại là có ý gì?"

"Không có khác ý tứ, nói đúng là rõ ràng ta ý nghĩ, tránh cho mọi người xấu hổ. Ta đối Đuẩn tiểu thư, không có hắn ý nghĩ. Nàng thích ta là nàng sự tình, không phải nói nàng thích ta, ta liền nhất định sẽ làm ở rõ loại hình —— ngài như thế nào tử, thực cũng sẽ để nữ hài tử khó xử."

"Một điểm nữa, ngài nhìn, ta tại này trong miếu ở được thật tốt. Bỗng nhiên chạy tới một người nói cho ta biết ngươi đến dọn đi, không phải vậy giết chết ngươi, bởi vì ta muốn cái này miếu. Ta đây liền không vui. Đối lại người khác đâu, dù là chính mình có biện pháp giải quyết chuyện này, đại khái cũng sẽ trước lĩnh ngài vừa rồi hảo ý, nói tốt tốt tốt, đứng đứng đứng, sau đó lại tiếp tục làm việc của mình."

"Nhưng là con người của ta đâu, ta tính khí tương đối quái. Ta ngạo kiêu." Lý Vân Tâm đã thoát bên trong áo, chỉ còn một thân áo đuôi ngắn. Lúc này mới đem tân chế món kia màu nâu xanh váy vẫn bên trong áo mặc vào, Khẩu Khẩu từ, "Nếu là gặp được cái gì Đại Yêu Quái, ta không có biện pháp

nào, ta lập tức liền phải sợ, ra về đáng thương tốt mạng sống. Nhưng là gặp được việc khác tình, ta cảm thấy có lẽ có thể giải quyết đâu, lại ra về đáng thương trong lòng ta liền không thoải mái. Cũng tỷ như hôm nay, hiện tại, ta nếu là gạt đầu một cái nói tốt, trong lòng ta liền không thoải mái. Nay, ta liền không muốn làm như vậy."

Hắn tại Duẫn Bình Chí càng âm trầm ánh mắt bên trong lại mặc áo ngoài, nhìn lấy hắn nói: "Cho nên Duẫn tiên sinh, ta không vui làm như vậy. Yoo Lão Đạo Nhân không tệ, hắn cũng không có cấu kết cái gì Đạo Phi. Đây chính là ta có thể nói."

Duẫn Bình Chí nhìn hắn chăm chăm một lát, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng: "Người cho rằng ta không biết người là ai? Có lẽ có thể giải quyết?"

"Người, Lý Văn Tâm, nguyên danh Lý tiêu, nghiệp Quốc Nhân, phụ mẫu đều mất. Từ bảy tuổi lên liền làm Đạo Đồng về đồng, biết một chút trò vật —— sớm gọi người điều tra người. Người là cảm thấy, bằng vào người điểm này trò vật, liền có thể có lẽ giải quyết chuyện này?" Duẫn Bình Chí lạnh hừ một tiếng, "Người là không làm rõ ràng được tình huống? Đạo thống cùng Kiếm Tông cao nhân, đã tại Phủ Nha thiết lập cấm chế. Đừng nói là người, liền xem như người lúc trước những Bằng Môn Tà Đạo đó sư phụ, vào phủ nha môn, cũng đừng không ra tí xú thủ đoạn!"

"Nói chỉ lời hữu ích người không nghe. . . Ha ha. Tuyệt như? Người thật cho là ta sẽ muốn nài ép cho người? Hừ, ta ngược lại muốn xem xem, người cái này không biết điều tiểu tử, có thể có biện pháp nào?"

Lý Văn Tâm sững sờ.

Lý tiêu?

Nghiệp nước?

Cái quỷ gì?

Đi thăm dò chính mình, hắn có thể lý giải. Nhưng là tra ra như thế kết quả, thân là công nhân đối phương còn vô cùng chắc chắn. . . Chuyện gì xảy ra?

Nhưng hắn cái này sững sờ, ở trong mắt Duẫn Bình Chí thành "Bị uống phá thân phận" sững sờ.

Hắn lại cười lạnh: "Cố lộng huyền hư. Y phục này là tuyệt như cho người chế? Ta không biết người muốn có ý đồ gì, nhưng là lần này người vào phủ nha môn, cũng đừng lại nghĩ ra được —— cái này thân thể bên trong áo, giữ lại xuống mồ đi! Đi!"

Lý Văn Tâm liền không nói một lời —— tại trước người hắn, như bị hắn áp lấy như thế đi.

Dưới mắt hắn không tâm tư so đo việc khác, chỉ là đang nghĩ —— cái kia "Thân thể" là chuyện gì xảy ra?

Có người. . . Đang giúp mình?

Ài?

Nhưng hắn suy tư một hồi, liền tạm thời buông xuống ý nghĩ này.

Vô luận như thế nào, trước làm rõ tiếp xuống sự tình.

Một khắc đồng hồ về sau, nguyệt lên Phủ Nha phổ dài. Vào ban ngày, mặt trời chói chang. Vô Diện quỷ môn có chút uể oải, nhưng vẫn tại. Hắn theo bọn nó ở trong xuyên qua. . . Không phản ứng chút nào. Thật giống như hắn không tồn tại.

Lý Văn Tâm không rõ ràng là không là bởi vì chính mình Thần Hồn tương đối đặc thù. Cừu Công Tử đêm đó nhìn hắn mệnh, nói hắn "Thú vị", Bạch Văn Tâm, thì nói hắn "Hương". Nói chung. . . Là bởi vì chính mình cái kia không giống bình thường thân phận.

Nhưng xác thực cảm nhận được cấm chế. Từ đạo thống cùng Kiếm Tông đệ tử bố trí xuống, cơ hồ dựa vào Lý Phủ Duẫn toàn bộ Gia Sản cấm chế. Trong thân thể của hắn cấm chế cùng nơi này so sánh, thật giống như Tiểu San Bản chỉ tại Hàng Không Mẫu Hạm.

Duẫn Bình Chí là người ngoài nghề, không hiểu. Chỉ nghe nói các cao nhân thi pháp, Tà Ma liền không có cách nào thi pháp quấy phá —— ngược lại là nói đúng.

Bất quá, hắn hôm nay lúc đầu cũng không phải đến xuất sắc pháp thuật gì.

Hắn đến xuất sắc kỹ thuật.

Chương 47: Giết người

Lý Vân Tâm lần thứ nhất vào phủ nha. Nhưng cũng may, cái này Phủ Nha nhìn xác thực tựa như là cái Phủ Nha, lại không có xuất hiện cái gì làm hấn kinh ngạc tình huống ngoài ý muốn.

Rảo bước tiến lên cao cao cánh cửa, bên trong là Tiền Viện. Gạch Terrazzo gạch Phô Địa, không thấy một tia hạt bụi. Ngẩng đầu liền có thể trông thấy đại môn rộng mở chính đường —— hấn thị lực tốt, đã trông thấy ngồi tại sau đài Lý Phủ Duẫn.

Chính đường bên trong, hai hàng Nha Dịch chống Thủy Hỏa Côn, chính liếc mắt nhìn nhìn ra ngoài cửa.

Lưu lão nói. . . Đã đến.

Không biết có phải hay không bởi vì phái người qua "Mời" thời điểm tâm hấn hư bối rối muốn chạy, ngoại bào đã xé rách phá, dưới mắt dùng một cái tay bưng bít lấy này chỗ thùng, giống như là "Tây Từ nâng tâm". Chỉ bất quá trên mặt sâu khổ lại thê lương, chính cúi đầu, vụng trộm hướng Lý Phủ Duẫn bên người hai vị nơi đó liếc.

Lý Phủ Duẫn bên người, có hai cái Đạo Nhân.

Một cái nhìn, đã hơn bốn mươi tuổi —— ý vị này niên kỷ của hấn khả năng tại sáu mươi thượng hạ. Bởi vì Tu Hành Giả vốn sẽ phải so người bình thường nhìn tuổi trẻ. Người này mặc đạo bào, lại là màu xanh nhạt sa tanh, trong tay cầm một cây phát trần.

Một người khác thì tựa hồ là chừng hai mươi, chỉ mặc vài thô Đạo Bào, trong tay Không Không. Đạo bào này. . . Lý Vân Tâm nhìn lấy là nhìn quen mắt. Là Xích Tùng Tử, Kháng Thương Tử, Hoài Nam Tử mặc cái loại này Đạo Bào —— người này là Lăng Hư Kiếm Phái Kiếm Sĩ.

Như vậy cái kia cầm trong tay Phát Trần, cũng là thượng thanh đan đỉnh phái Đạo Sĩ.

Lý Phủ Duẫn. . . Đây là bị sợ mất mật đầu. Hai người kia, Lý Vân Tâm nghe A Trạch nói qua. Thượng thanh đan đỉnh phái Đạo Sĩ, đạo hào từ vân từ. Lăng Hư Kiếm Phái cái này một vị, đạo hào Phác Nam Tử. Hai người trong mỗi ngày che chở Lý Diệu Tự hai canh giờ, thu phí ---- -- -- trăm lượng.

Mỗi giờ chỉ toàn kiếm lời mười vạn khối nha.

Liếc mắt qua những này trọng yếu hơn người, hấn mới nhìn Lưu lão đạo đối diện bên kia Nguyên Cáo —— a, nơi này kêu khổ người. Đại Tiểu Kiều thị đứng tại cạnh cửa, Kiều Giai Minh cũng đứng tại cạnh cửa. Ba người châu đầu ghé tai xì xào bàn tán, không biết đang nói cái gì. Gặp Lý Vân Tâm tiến đến, Kiều Giai Minh ác độc liếc hấn một cái, ra dáng Địa Chỉ chỉ hấn, sau đó dùng một cây nhí ngón trỏ bôi một chút cổ mình.

Bệnh thần kinh.

Đãi hấn đem những này nhìn cẩn thận, Duẫn Bình Chí mới tiến lên trước một bước, ở bên cạnh hấn thấp giọng nói: "Tiến nha môn, muốn đi ra ngoài có thể khó. Nhìn chiến trận này, người lại suy nghĩ thật kỹ một hồi nói thế nào. Chớ phạm xuẩn."

Sau đó nhanh chân gạt ra mọi người đi đến Đường Môn trước, hướng Lý Phủ Duẫn xoay người hành lễ, cất cao giọng nói: "Báo đại nhân, nghi phạm đưa đến."

Lý Diệu Tự liền khẽ nhú mày, cẩn thận nhìn cửa một chút những người này, không dễ cảm thấy thờ dài: "Mang vào. Mở đường. Bên ngoài, môn bảo vệ tốt —— hứa nghe hứa nhìn không được quấy nhiễu, không phải vậy mỗi người phạt một lượng bạc."

Lý Vân Tâm hơi sững sờ, quay đầu nhìn ngoài cửa lớn —— vậy mà đúng như phim truyền hình bên trong diễn dạng như vậy, chẳng biết lúc nào,

Đã tụ tập một đám thò đầu ra nhìn bách tính. Hấn mất sắc, nhìn thấy Duẫn tiểu thư cũng ở chính giữa, nhưng thấy không rõ thần sắc.

Phủ Doãn hạ lệnh, tất cả mọi người đều an tĩnh lại.

Hấn không hiểu quy củ, nhưng biết đi theo làm —— Kiều gia ba người thần sắc thoải mái mà vượt qua cánh cửa vào cửa, hấn liền cũng đi đến Lưu lão Đạo Thân một bên, lôi kéo hấn tay áo, ra hiệu hấn đi theo vào.

Lão Đạo lúc này mới phát giác Lý Vân Tâm đến, tranh thủ thời gian hạ giọng, lời nói ở giữa mang theo tiếng khóc nức nở: "Tâm Ca Nhi, vậy phải làm sao bây giờ? Người nhìn này —— "

Hấn liếc một cái Lý Phủ Duẫn bên người hai cái tu sĩ.

Lý Vân Tâm biết hấn muốn nói điều gì.

Hai vị Huyền Môn Tu Sĩ ở đây. . . Người nào dám động thủ giết người? Lão Đạo chỉ biết là hấn những ngày này một mực đang "Chuẩn bị", lại quả thực

không biết, vị này trong lòng mình cao thâm mật trắc "Cao nhân", đến tột cùng chuẩn bị đến như thế nào.

Liên cá nhân hấn mà nói, hấn có khả năng nghĩ đến, sở hữu lý kỳ khả năng mà nói. . .

Tâm Ca Nhi lần này đại khái không còn biện pháp nào.

Sớm biết, liền chạy.

Lý Vân Tâm đối với hấn cười cười.

Lý Phủ Duẩn xem bọn hấn châu đầu ghé tai, cũng mặc kệ. Thực ngày bình thường nhìn thấy tình hình này, dù là chỉ là "Ra toà tra hỏi", hấn cũng sẽ vô kinh đường mọc, để bọn hấn yên lặng chút.

Nhưng hôm nay. . . Thực sự không có ý nghĩa.

Đúng, cũng là không có ý nghĩa. Nhưng loại này không có ý nghĩa, lại không phải đem hết thấy đều thấy nhạt loại kia không có ý nghĩa. Mà chính là. . . Bực bội đến không có ý nghĩa.

Nhìn cái gì đều phiền, nhìn cái gì đều cảm thấy. . . Hải hùng khiếp vía.

Hấn nhìn này đường bên ngoài Gạch Terrazzo trên mặt đất ánh sáng mặt trời, đã cảm thấy chóng mặt. Mặt đất kia sáng loáng mà lộ ra lầy, điệu cho hấn choáng đầu hoa mắt. Liền tranh thủ thời gian chuyển ánh mắt.

Chuyển ánh mắt, trước mắt tối sầm lại —— trong nội đường là râm mát. Thế nhưng là trông thấy trong nội đường u ám nơi hẻo lánh, lại đột nhiên cảm giác được một trận tim đập nhanh, không hiểu sợ lên —— hấn thực sự không biết mình đang sợ cái gì.

Nhìn thấy Quan Ân lòng đất đệm lên bằng lụa, cũng bực bội. Vẫn không biết tại bực bội cái gì.

Luôn cảm thấy có cái gì không đúng kinh. . . Luôn cảm thấy nơi nào có vấn đề. Hấn vội vàng muốn tìm được không thích hợp địa phương để giải quyết rồi. . . Thế nhưng là tổng cũng bắt không được.

Bất không được một cái nào đó điểm, hoặc là một cái một đầu dây.

Vốn cho rằng là gần nhất vụ án này phiền, thế nhưng là bây giờ người liên can đều đưa đến. . . Hấn lại càng buồn bực hơn. Đây một già một trẻ tại châu đầu ghé tai, nên quát lớn.

Nhưng nhìn người tuổi trẻ kia, không biết làm sao lại cảm thấy phiền chán. Hấn bước đi bộ dáng cũng làm cho người ta phiền, miệng há ra hợp lại bộ dáng cũng làm cho người ta phiền, này giờ tay nhắc chân, đều giống như. . .

Gặp quỷ, làm sao lại giống A Trạch?

Hấn mấy ngày nay liền nhìn A Trạch phiền nhất!

Có thể vừa nghĩ tới A Trạch, hấn đã cảm thấy. . . Chính mình tựa hồ quên chuyện gì. Ngay tại mấy ngày nay, đem cái gì rất chuyện trọng yếu quên.

Hắc! Phiền chết!

Lý Diệu Tự một bả nhắc lên kinh đường mọc, hung hăng nện ở trên bàn. Lực đạo to lớn, thậm chí khiến ngón tay hấn phát đau nhức: "Yên lặng! Yên lặng!"

Hấn thậm chí không có chú ý tới, chính mình cái móng đã rời đi cái ghế —— hấn đứng lên.

Từ vân từ cùng Phác Nam Từ khẽ nhủ mảy, trao đổi một ánh mắt —— Lý Diệu Tự hôm nay rất không thích hợp. Cái này là thế nào? Lão Đạo từ vân từ, liền hất lên Phất Trần, bóp quyết, hơi hơi bế một hồi mắt, lại mở ra.

Không có gì dị thường.

Hai người bố trí xuống cái này Âm Linh trận, có lẽ không thể vây khốn Đại Thần Thông giả, nhưng tổng không đến mức không cảm ứng được. Bây giờ cái này Phủ Nha bên trong, trừ hai người không ai vận dụng linh lực.

Như vậy. . . Cũng không cần quan. Cái này Lý Diệu Tự có cái gì hấn phiền lòng sự tình, cũng không tại hai người phụ trách phạm vi bên trong.

Thế là hai vị này, nhàn nhạt quét quét đường hạ nhân, ánh mắt tại Lưu lão Đạo Thân thượng hơi hơi dừng lại một hồi, một lần nữa nhắm mắt lại.

Phù Doãn cái này một hồ, cơ hồ tất cả mọi người dọa đến khẽ run rẩy.

Hồ xong, Lý Diệu Tự chỉ cảm thấy trái tim thùng thùng nhảy thoải mái, trong lòng uất khí, tựa hồ cuối cùng phát tiết một điểm đi ra. Liền thừa cơ tiếp tục nói: "Đường hạ này hai cái —— tên gọi là gì? Há? Nhỏ nhỏ, người nói trước đi!"

Hắn vươn tay, giống một cái say rượu người giống như, trực lăng lăng chỉ Lý Vân Tâm: "Cũng là người! Gọi. . . Cái gì tới?"

Gặp Phú Doãn khí thế kia, Kiều Giai Minh hung tợn cười rộ lên. Phú Doãn đại nhân đây là khí hồng. Cũng khó trách, Mạnh ác mộng này lão đầu từ chống cự những ngày gần đây, chết sống không hé miệng, nhất định phải khiến cho Lý đại nhân sứt đầu mẻ trán, hiện tại là đem khí, toàn bộ rơi tại tiểu tử này trên đầu.

Hắn cùng Lý Vân Tâm cách gần đó, vừa cười lạnh một bên thấp giọng nói: "Một hồi, có người hảo hảo mà chịu đựng!"

Lý Vân Tâm không nhìn hắn, chấp tay một cái: "Hồi Công Đường. Thảo dân, Lý Vân Tâm."

Thanh âm hắn êm tai, trong trẻo. Nhưng ngữ khí hơi có chút quái, Văn chữ cần đến hơi dài, giống như là bộ phim khang —— lại nhiều một chút uể oải vị đạo.

Lý Phú Doãn nghe tên hắn, mặt co lại, giống như là nuốt một con ruồi. Đây Kiều nhà ba người đã cảm thấy khoái ý hơn —— đây là chán ghét tới cực điểm.

Sau đó chuyện phát sinh, chứng thực bọn họ phỏng đoán. Lý Diệu Tự lại đem lòng này nhú chặt, nắm lên trên bàn đựng đầy cái thẻ ống thẻ, liền hướng Lý Vân Tâm quay đầu đập tới —— "Ta bảo người cái Lý Vân Tâm!"

Đáng tiếc chính xác không tốt, nện lệch ra. Cái thẻ rơi là tả trên đất, ống thẻ nện ở chính đường trên khung cửa, đánh cái lẩn, đứng ở Kiều Giai Minh dưới chân bất động.

Lần thứ nhất nhìn thấy Lý Phú Doãn phát lớn như vậy lửa, dạng này mất thể diện. Liền ngay cả Duẩn Bình Chi cũng cảm thấy rất không thích hợp, tranh thủ thời gian tiếp lời nói: "Đại nhân bớt giận, đại nhân bớt giận!"

Nhưng lại không biết nên như thế nào an ủi tốt.

Lưu lão đạo cái này lúc sau đã dọa đến run lẩy bẩy, hai đầu gối như nhũn ra, chỉ nói hôm nay cái này mấu chốt, điểm quyết định, là không chống nổi qua. Ngoài cửa vây xem những người kia, lúc này cũng phát ra trầm thấp sợ hãi thán phục —— Lý Phú Doãn Xử Án bọn họ là gặp qua. Nhưng này a một cái phúc hậu bao quanh người, chưa từng phát qua dạng này hỏa khí?

Tôi đa cũng cũng là vỗ bàn một cái, "Trọng trách 20", "Và miệng ba mươi" —— cho tôi bây giờ lưu người khác máu, chính hắn cũng không thương tổn mây may.

Nhưng bây giờ, là lạ nha.

Duy chỉ có Kiều Giai Minh vui vẻ nhất, lại nghiêng mắt, nhìn Lý Vân Tâm, dùng chỉ có thể bị hai người nghe thấy thanh âm trên chọc hắn: "Hắc hắc, tiểu tử. . ."

Lý Vân Tâm liền quay sang, nhìn lấy hắn: "Ngu B, người có phiền hay không."

Kiều Giai Minh sững sờ: "A?"

Sau đó cười nhạo: "Nha, người còn có tính khí? Người không thấy này Lý đại nhân. . ."

"Lý đại nhân làm sao?" Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn, nhìn hắn bộ biểu tình này, trên mặt hốt nhiên nhưng hiện lên một cái mỉm cười đến, "Người cảm thấy Công Đường vị đại nhân kia là các người những này tạp chủng cây vào? Người người này là có bao nhiêu làm người ta ghét, nhất định phải tại bên tai ta ong ong ong?"

Kiều Giai Minh ý thức được, luận miệng lưỡi bén nhọn chính mình tựa hồ cho tới bây giờ đều không chiếm được lợi lộc gì. Nhưng hắn biết mình nộ khí, luôn có có thể hoàn toàn phát tiết thời điểm —— các loại Lý đại nhân, tức giận vô cùng, đem hai người kia đều hạ lao ngục, muốn làm sao giày vò liền làm sao giày vò.

Thế là cười lạnh: "Người chờ, Lý đại nhân hắn ——"

Lại lại một lần bị đánh gãy.

"Ta hiện tại liền giết hắn, người tin hay không?" Lý Vân Tâm theo dõi hắn con mắt, tựa hồ rất không kiên nhẫn, lại như là ngán, "Vốn là cơ hội khó được, còn muốn nhiều quan sát quan sát. Làm sao hết lần này tới lần khác người đứng ở bên cạnh ta? Khiến cho ta hiện tại một điểm hảo hứng đều không có."

Kiều Giai Minh cảm thấy mình giống như nghe lầm. Sững sờ một hồi suy nghĩ một chút Lý Vân Tâm trước đó nói chuyện, giận quá thành cười: "Mày là dọa sợ? Giết?"

Hắn hung tợn hạ giọng: "Người giết cho ta nhìn? Há? Tiểu Tạp Chủng?"

Hắn một câu nói kia, nói đến hơi lớn âm thanh. Phía sau hắn hai nữ nhân cũng đều nghe thấy. Đại Tiểu Kiều thị là phụ đạo nhân gia, lần thứ nhất thượng loại này đường, sớm bị khí thế hù đến không dám lên tiếng. Về sau lại gặp Lý Phú Doãn giận dữ, cho dù làm Khô Chủ, cũng là cảm thấy tâm lý tâm thần

bất định, càng không dám ngôn ngữ.

Nhưng giờ phút này nghe lời này, biết là hai người tại cãi nhau đầu hung ác —— cũng không chậm trễ các nàng hướng Lý Vân Tâm quăng tới một vòng trào phúng lại ánh mắt đáng thương.

Thế là Lý Vân Tâm thở dài. Thật giống như, bị một cái muốn đường ăn tiểu hài tử dây dưa đến phiền.

Mà hai người nói nhỏ cái này đương lúc, Lý Phú Dẫn lại tại nổi giận đùng đùng, táo bạo hỏi thăm Lưu lão đạo tên, qua lại.

Hắn liền khép hờ con mắt con ngươi, lại mở ra, nhếch miệng cười một tiếng, dùng nhẹ nhàng, gần như thì thầm thanh âm nói: "Được. Giết cho ngươi xem a."

Không đợi Kiều Giai Minh lại nói tiếp, Lý Vân Tâm đã vung lên vạt áo.

Lộ ra bên trong, màu nâu xanh, hơi hơi lóe sáng, có Ngự Lân văn bên trong áo. Hắn vung lên vạt áo đồng thời, đã cất cao giọng nói: "Đại nhân, thảo dân oan uổng a!"

Sau đó một bước tiến lên, ôm quyền, quỳ một chân trên đất.

Lý Diệu Tự táo bạo hỏi han, bị hắn một tiếng này cắt ngang, liền nhú mảy nhìn hắn. Có thể vừa nhìn thấy nửa quỳ Lý Vân Tâm, lại giống như ngây người. Biểu lộ ngưng kết ở trên mặt, hơi hơi miệng mở rộng, cực nhanh nháy mắt da, nói không ra lời.

Khoảng cách gần hắn nhất hai vị tu sĩ lần nữa chú ý tới hắn dị thường. Lần này, là Phác Nam Từ nhú mảy, bóp một cái quyết. Nhưng vẫn không có phát hiện cái gì.

Như vậy vẫn là người này. . . Chính mình vẫn đề. Phác Nam Từ ở trong lòng khẽ lắc đầu —— cái này xuẩn vật. Thân là đường đường quan ngũ phẩm, lại bởi vì lấy một vụ án làm thành cái dạng này. Nhưng, không phải cái gì tà môn pháp thuật vấn đề liền tốt. Có hai người bọn họ tọa trấn ở bên, hảo hảo mà một cái trung niên nam tử, cái nào liền có thể có phong hiểm.

Ngược lại là mình lại đa tâm.

Thế là, một lần nữa nhắm mắt lại.

Nghe được Lý Vân Tâm, còn nói ——

". . . Đêm đó thảo dân Hòa gia sư, cùng Tiêu Cục người cùng một chỗ qua đêm, ở chung hòa hợp cực. Thảo dân còn nhớ rõ này Kiều Tiêu Đầu tại bên cạnh đồng lửa nướng một trương bánh, hỏi kiều tiểu thư. . ."

"Mùi vị kia, còn hài lòng?"

Sau đó, Phác Nam Từ nghe thấy một tiếng đề nén, rên thống khổ.

Là Lý Diệu Tự rên rì.

Hắn bỗng nhiên mở mắt ra, phát hiện cái này Lý Diệu Tự, đặt mộng ngồi trở lại đến quan trên ghế. Sau đó tròn tròn con mắt, thẳng vào nhìn trời, giống như thấy cái gì vô cùng kinh khủng, khiến cho người sắp nứt cả tim gan sợ vật. Hắn cổ họng khanh khách rung động, mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên, hai cánh tay thẳng vào dò xét trước người Cuồng Loạn múa —— thật giống như đang thử xua tan cái gì!

Hai vị tu sĩ, trong mắt đồng thời mãnh liệt bắn tinh quang —— yêu ma kia đến? !

Ngay sau đó quát khẽ một tiếng, liền cùng một chỗ bắt pháp quyết.

Nhưng mà. . . Không có cái gì.

Vẫn là không có cái gì!

Chờ hai người lại kinh ngạc, nghi ngờ đi xem Lý Diệu Tự lúc —— cái sau đã tròn tròn mắt, chết tại trên ghế!

Tiếp tục một hơi, giống như chết yên tĩnh về sau. Công Đường đột nhiên bộc phát ra bối rối la lên. Dẫn Bình Chí trở tay quát ra Yêu Dao, liền ngăn tại Lý Diệu Tự trước thi thể, hoảng sợ trừng mắt trên nóc. Hai bên Nha Dịch, có này phản ứng nhanh, liền đã hò hét chạy đi chuyển Lý đại nhân, dò xét hắn hơi thở. Phản ứng chậm, hai tay vác lên Thủy Hỏa Côn bốn phía nhìn loạn, nhưng lại không biết đến phát sinh cái gì ——

Phát sinh cái gì? !

Lý đại nhân, đường đường Ngũ Phẩm Đại Quan, ngay tại cái này sáng trưng, mọi người vòn quanh, lại có hai vị Tu Hành Giả tọa trấn trong phòng. . .

Chết bất đắc kỳ tử mà chết! !

Kiều gia ba người, đồng dạng một mặt ngốc trẻ. Nhưng bọn hán kế tiếp phản ứng. . .

Muốn đi nhìn Lý Vân Tâm. Giống gặp Quỷ quái, nhìn Lý Vân Tâm.

Thế là nhìn thấy thiếu niên kia tỉnh táo từ dưới đất đứng lên, quay đầu, đối bọn hán cười một tiếng, lộ ra một thanh trắng như tuyết lại chính tề hàm răng: "Ta, giết cho các ngươi nhìn nha."

Sau đó đưa tay, xa xa theo thứ tự điểm điểm ba người, khoái hoạt còn nói: "Ba người các ngươi, cũng một cái đều chạy không thoát hừm."

Lộ ra như thế hoảng sợ bầu không khí, lại nhìn thấy trên mặt hán cười —— không biết vì cái gì ba người cảm thấy cái này cười tàn nhẫn như vậy lại yêu dị —— Kiều Lưu Thị rốt cục nhìn không được phát ra một tiếng chói tai thét lên, bay ngược mấy bước, chỉ Lý Vân Tâm: "A! Là hán a! Hán làm yêu pháp a! Giết Phủ Doãn a! !"

Thê lương giọng nữ chấn người lỗ tai đau nhức, lại nhìn ra không có dừng xu thế. Kiểm kìa tông Phác Nam Tử trong lòng một buồn bực, nhìn một chút bị nàng chỉ thiếu niên, bỗng nhiên vung tay lên, Kiều Lưu Thị thân thể liền giống như là một cái con rối Oa Oa, hung hăng nện ở trên vách tường, lưu lại một đạo Huyết Ấn, lại không động.

Hán làm sao không phiền? ! Làm sao không giận? !

Đường đường đạo thống cùng Kiểm Tông tu sĩ!

Hai người!

Tọa trấn Phủ Nha!

Thiết hạ Âm Linh đại trận!

Bây giờ yêu vật kia lại liền tại bọn hán mí mắt hạ giết người!

Bọn họ lại hoàn toàn không biết gì cả, chân tay luống cuống! Còn muốn nghe này xuẩn phụ chỉ một phạm nhân nói, là hán giết người!

Lớn lao si nhục! Tại này xuẩn phụ tâm lý chính mình dạng này tu sĩ, khô luyện Thiên Tâm Chính Pháp tu sĩ, thậm chí nhìn không ra một đứa bé "Yêu pháp" ? Hà? !

Các tu sĩ biết không có khả năng có người ở trong trận này thi triển pháp thuật lại không bị cảm thấy —— tựa như các phạm nhân biết, không có khả năng có một ngày Thiên biến thành đất, biến thành Thiên. Nhưng Duẫn Bình Chí, nhưng cũng nghe được Kiều Lưu Thị lời nói.

Lời này, phảng phất Kinh Lôi sấm sét tại trong lòng hán.

Hán khó có thể tin nhìn về phía Lý Vân Tâm, nhớ tới thiếu niên kia nửa canh giờ trước đó, tại Dương Liễu Thụ dưới, cùng hán nói câu nói kia ——

"Có lẽ có thể giải quyết".

Hán hít sâu một hơi, thẳng vào nhìn về phía Lý Vân Tâm mặt.

Mà thiếu niên kia, đã vịn Lưu lão nói, giống cái này trong nội đường rất nhiều thất kinh người, dựa vào vách tường đứng đấy. Thiếu niên. . . Cũng đang nhìn hán.

Mang trên mặt một vòng không có hảo ý, đùa cợt giống như cười, nhìn lấy hán, sau đó hơi hơi buông tay.

Giống như đang nói. . .

"Ngươi thì phải làm thế nào đây?"

Doãn Chí Bình khó khăn chuyển khai ánh mắt, lại nhìn xem đã sợ đến không dám lên tiếng, trên mặt đất co lại thành một đoàn Kiều Giai Minh, kiều Vương Thị, cùng. . . Này chảy ra càng ngày càng nhiều huyết dịch Kiều Lưu Thị thi thể. . .

Điện giật tựa hồ thu hồi chính mình ánh mắt, ép buộc chính mình ngó mặt đi chỗ khác, lại không dám nhìn tới Lý Vân Tâm phương hướng.

Không thể. . . Nói. . .

Muốn mạng sống lời nói. . . Không thể. . . Nói a. . .

Ngay cả này hai cái cái gọi là "Cao nhân". . . Đều không cảm thấy. . . Nhìn xem này Kiều Lưu Thị hạ tràng! !

Cũng là cho đến lúc này, Lưu lão đạo mới chăm chú lôi kéo Lý Vân Tâm cánh tay, run bờ môi hỏi hán: "Tâm Ca Nhi. . . Đến, đến làm sao. . . Một chuyện?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Thí nghiệm (1) :

Lý Văn Tâm chỉ hơi cười cợt, nói: "Một hồi lại nói. Chúng ta lập tức đi."

Trên thực tế thật là chờ một lúc, bọn họ liền đi.

Cổ chủ tại hai người mí mắt hạ bị giết —— vẫn là tại hai người bỏ ra nhiều tiền bố trí xuống Âm Linh đại trận tình huống dưới. Có thể làm cho Lý Văn Tâm loại này chuẩn Hóa Cảnh người đều cảm thấy khó giải quyết đại trận, liền tất nhiên không phải hai vị này Hư Cảnh tu sĩ có thể độc lập hoàn thành. Bọn họ xác thực còn xin giúp đỡ sư môn, bằng hữu.

Này cũng cũng không có nghĩa là hai người vì Lý Diệu Tự mười phần để bụng. Mà chính là nói, làm một cái Tu Hành Nhân, tiếp vào dạng này việc, kì thực cũng là tại cùng một cái khả năng tồn tại đại yêu, hoặc là địch nhân giao thủ. Không dụng tâm có thể, hồ lộng qua cũng có thể. Chết một cái thể tục phạm nhân, đại đa số các tu sĩ cũng sẽ không để vào trong lòng.

Nhưng mình danh tiếng coi như thôi rồi.

Liền đến hôm nay —— đại khái về sau hai cái vị này lưu tại Thiên Hạ Tu Sĩ trong lòng ấn tượng là được..."Bố trí xuống Âm Linh đại trận, lại ngay cả ai xuất thủ đều không có cảm thấy người".

Danh tiếng hồng thấu —— không phải nói người tàn nhẫn, âm hiểm, ác độc, mà chính là, vô năng.

Cho nên tại từ vân từ nhìn một chút này mặt đất Kiều Lưu Thị thi thể về sau, cũng chỉ là hơi khẽ cau mày: "Người xuất thủ trọng chút."

Linh Hư Kiếm Phái Phác Nam Từ đã hoàn toàn bỏ lỡ kiên nhẫn, chỉ trừng trừng mắt, dùng hết toàn thân Linh Thức một bên nỗ lực tìm kiếm "Địch nhân" tung tích, vừa nói: "Ta có thể không có các người Thượng Thanh Phái những Từ Bi đó tâm. Sát Kiếp ta đã sớm độ."

Ánh mắt quét đến Dẫn Bình Chí trên thân thời điểm, liền lại quát lớn hắn: "Khiến cái này người cút! Đứng tại đây ngại bản đạo gia sự tình! Lại có loạn gào, còn giết!"

Trong nội đường đều là người bình thường, điểm này có thể vững tin. Dù là có giống như Bạch Văn Tâm lớn như vậy yêu, khiến cho Hoài Nam Từ cũng nhìn không ra, tại dạng này Âm Linh trong trận, lại xuất thủ, cũng tất nhiên sẽ không không bị cảm thấy.

Bọn họ lưu tại nơi này, nhiều người nhiều miệng. Hai người thi triển thủ đoạn gì, sẽ còn bị những này ngu dân nhìn lại. Cũng không phải sợ bọn họ học trộm, ngẫu nhiên bộc lộ tài năng để ngu dân nhóm cứng bái cũng là không tệ, nhưng dưới mắt không có cái tâm tình này.

Trên thực tế hai người chậm rãi tỉnh táo lại về sau, bây giờ hoài nghi là ——

Đến là Yêu Ma xuất thủ, vẫn là... Đối phương xuất thủ. Lại là vì cái gì.

Bị Tiên Sư một quát lớn, Dẫn Bình Chí hơi hơi khẽ run rẩy. Cẩn rằng dùng ánh mắt còn lại liếc một cái Lý Văn Tâm, thấp giọng nói: "Còn mời hai vị Tiên Sư cầm cái chủ ý, vụ án này còn..."

"Cầu thí vụ án. Người cho ta không biết là chuyện gì xảy ra a?" Phác Nam Từ ngay cả một điểm cuối cùng kiên nhẫn đều mất đi, con mắt nguy hiểm nheo lại, "Người là nghĩ, cùng bọn hắn cùng một chỗ lưu tại nơi này, gọi ta lại độ một lần Sát Kiếp? ! Vụ án... Chính là vụ án này tại họa! Sát tài! Sau này lại để ta nghe nói vụ án này, các người lớp học này sâu một hết thầy muốn chết!"

Dẫn Bình Chí không biết Sát Kiếp là cái khái niệm gì,

Nhưng biết đại khái là muốn chết người. Cũng biết cái này Tiên Sư kì thực cũng không thêm để ý bọn họ có phải hay không sâu một, đường hạ nhân có phải hay không oan uổng —— cũng liền chỉ là khó chịu giận chó đánh mèo a.

Nhưng cái này "Giận chó đánh mèo" tới vừa đúng. Hắn tranh thủ thời gian cũng trừng lên mắt phát tay: "Không nghe thấy Tiên Sư lời nói a? Đem người đều cho ta xua tan, xua tan! Bên kia tranh thủ thời gian không đi chờ chậm trễ Tiên Sư làm việc!"

Bọn nha dịch, từ đầu tới đuôi đều không hiểu ra sao. Tại vô luận tại Bộ Đầu trong mắt vẫn là Tiên Sư trong mắt bọn họ đều là tiểu nhân vật, nghe lệnh liền

thời. Cho dù như cũ không biết được phát sinh cái gì, vẫn là phải ngoan ngoãn làm theo.

Ngay sau đó một số người chạy đến Phủ Nha ngoài cửa xưa tan vây xem xem náo nhiệt, một số qua nhắc Kiều Lư Thị thì thề, một số qua áp người đi.

Nhưng Duẩn Bình Chí, là tự mình đi mang Lý Vân Tâm đi.

Vị này Bộ Đầu tại một mảnh trong lúc bối rối đi đến Lý Vân Tâm bên người thời điểm, Kiều Giai Minh cùng Kiều Vương Thị đã bị Nha Dịch xô đẩy đi —— bởi vì hai người này đã không còn dám lớn tiếng hô, cũng đã sợ mất mặt.

Lý Vân Tâm trước đó thần sắc lời nói, đến nay rõ mồn một trước mắt —— "Các ngươi một cái đều chạy không thoát".

Muốn tranh thủ thời gian cầu tình xin tha, lại bị Nha Dịch oanh ra ngoài, lão đạo vừa đi vừa quay đầu nhìn Lý Vân Tâm, đơn giản muốn khóc lên.

Duẩn Bình Chí... Mím chặt miệng, đi đến Lý Vân Tâm cùng Kiều Lão đạo trước mặt.

Hắn cái eo đã không giống trước đó như thế thẳng tắp, mà chính là đầu vai hơi sập, cổ hơi nghiêng về phía trước. Đại khái ngay cả chính hắn đều không ý thức được, đây là hắn luôn luôn gặp được quan thời điểm trạng thái.

"..." Hắn ngẫm lại, vậy mà không biết lúc này nên xưng hô như thế nào Lý Vân Tâm tốt, lại nhìn gặp đối phương trên mặt cực kì nhạt ý cười, chỉ có thể cảm thấy cuống họng nói, "Hai vị, mời... Theo ta ra nha đi."

Một cái Nha Dịch nghe thấy hắn lời này, kinh ngạc nhìn một chút.

Nhưng lúc này Duẩn Bình Chí có thể không tâm tư để ý người khác thấy thế nào hắn.

Lý Vân Tâm ngoài cười nhưng trong không cười liếc hắn một cái, kéo một phát Lư lão nói: "Duẩn Bộ Đầu lên tiếng, sự phụ chúng ta đi."

Lão Đạo là hội mắt nhìn sắc, biết kì thực lúc này, tại hai vị này ai trước mặt hắn đều phải ngoan ngoãn nghe lời, liền không nói một lời, đầy cõi lòng sống sót sau tai nạn cự đại may mắn cùng cảm kích, đi theo Lý Vân Tâm bên người đi.

Ra chính đường môn, Lý Vân Tâm nhìn một chút Tiểu Ý quan sát sắc mặt hắn Duẩn Bình Chí, cười cười: "Ừm, khác đoán. Người là ta giết. Nhưng là dù là người qua đi tâm bình thân khí cùng hai vị kia giảng, bọn họ cũng sẽ không tin, ngược lại người phải ngã năm mốc —— bọn họ sẽ cảm thấy người đang chê cười bọn họ. Tựa như cái kia Kiều Lư Thị."

"Người biết nha, cái loại người này, luôn luôn đối với mình rất có lòng tin. Rất khó tiếp nhận hắn nhận biết bên ngoài sự tình." Lý Vân Tâm nhún nhún vai, "Cũng là ngoan cố. Thực cùng trước người trạng thái không sai biệt lắm. Ta nói có lẽ có biện pháp, người nhìn, người lệch không tin."

Duẩn Bình Chí, trong lòng đi theo hắn lời này nhảy một cái, mau nói: "Vâng... Là tại hạ ta, ta..."

"Người muốn theo ta chịu thua, nhận sai nói xin lỗi. Nhưng là lại không biết việc này đến có phải là thật hay không là ta làm, vẫn là ta tại cố làm ra vẻ." Ba người chạy tới Phủ Nha ngoài cửa, rồi đi trong đường hai cái tu sĩ ánh mắt. Lý Vân Tâm liền dừng bước lại quay người nhìn lấy Duẩn Bình Chí, "Ta hiểu. Dù sao người cũng coi như... Ngộ, làm nhiều năm như vậy Bộ Đầu, vô luận trong nhà vẫn là tại chỗ làm việc, đều bị người cung cấp bùng lầy. Người cũng khó có thể tiếp nhận, chính mình nhận biết bên ngoài sự tình."

"Này người dạng này không quyết định chắc chắn được lời nói, ta có thể lại để cho người mờ mắt một chút." Lý Vân Tâm nghiêng đầu nhìn xem canh giữ ở cách đó không xa một gốc liễu rủ bên cạnh Kiều Giai Minh cùng Kiều Vương Thị, chỉ chỉ hai người bọn họ, "Hai người kia bị vừa rồi sự tình dọa sợ. Ta còn nói cho bọn hắn, bọn họ cũng phải chết. Hiện tại ta cũng nói cho người."

"Một hồi, người đi giúp ta đem hai người kia ngăn lại, đừng gọi bọn hắn tới phiền ta, cũng đừng gọi bọn hắn cùng ta cầu tình. Nói cho bọn hắn hai cái, bọn họ chết chắc. Người nhìn, đây chính là một cái người chứng thực phỏng đoán cơ hội mà —— người có thể quan sát đến nhìn lấy, nhìn xem người có thể hay không tìm tới một chút chứng cứ, nói là ta làm."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Thí nghiệm (2) :

"Đương nhiên người cũng có thể bốc lên nguy hiểm tính mạng chạy tới cùng này hai cái Đạo Sĩ nói, sau đó cũng tìm bọn hắn cùng một chỗ quan sát đến

nhìn. Nhưng điều kiện tiên quyết là người không sợ chết. Ta muốn giết người, rất dễ dàng. Người cũng giống như vậy."

"Đúng, ta người sư phụ này một vị bằng hữu, gọi Mạnh ác mộng, dưới mắt nhốt tại trong lao. Mặc kệ người làm cái biện pháp gì, người này đến trong sạch phóng xuất. Người cũng có thể do dự, không nắm chắc được, không rõ ràng muốn hay không thả. Đây không quan hệ, chỉ ít người bảo lãnh còn sống, có thể ở bên kia hai người kia chết mất về sau lại thả nha."

"Nhưng là vì chính người suy nghĩ... Tốt nhất cầu nguyện hẩn đừng chết tại trong lao. Không phải vậy người muốn chơi xong."

Lý Vân Tâm nói xong lời này, Duẩn Bình Chí hơi sững sờ. Sau đó, hướng cách đó không xa một cái Nha Dịch quát một tiếng: "Bên kia Kiều gia hai người kia mang về phía sau, một hồi ta tra hỏi!"

Sau đó không nói hai lời, quay đầu liền chạy —— hướng phía nhà giam phương hướng.

Lý Vân Tâm lúc này mới quay đầu đối mặt mũi tràn đầy kinh ngạc Lưu lão đạo nói: "Đi thôi. Ta đói. Nghe nói Phủ Nha bên kia là Mộc Nam cư Tổng Điem, đến bên kia nhìn một cái qua. Sau đó ta cho người thêm hảo hảo nói một chút."

"Ừm... Nhìn ta vẫn là không quen điệu thấp trang B. Chuyện này làm xong, không nói với người, ta không thông suốt A ha ha ha..."

...

...

Sau nửa canh giờ, hai người ngồi tại Dương Liễu đường phố Mộc Nam Curie.

Là nhà gian, lầu hai, sát đường. Cửa sổ mở ra, có thể trông thấy long lanh ánh sáng mặt trời, lại sẽ không cảm thấy phơi. Bởi vì bên cửa sổ có một góc hai tầng lầu cao Lão Liễu Thụ, dây xanh thảo đem bắn thẳng đến ánh sáng mặt trời ngăn trở.

Bằng cửa sổ nhìn, có thể trông thấy trên đường người. Đây đại khái là vị thành phồn hoa nhất đường đi một trong, người đến người đi. So ra kém hậu thế Bộ Hành Nhai, nhưng cũng không thua kém bao nhiêu.

Lý Vân Tâm cho Lão Đạo ngược lại chén rượu: "Hát. An ủi một chút. Một hồi về nhà, mua treo roi thả, qua qua xúi quẩy, cũng gọi người biết mình là trong sạch."

Lão Đạo dùng hơi hơi phát run tay tiếp nhận cái chén, một hơi uống cạn, thở dài một hơi, mới lắc đầu, : "Ta nói, Tâm Ca Nhi, thật là người... Đêm này Phủ Doãn giết?"

Lão Đạo yêu uống rượu, nhưng tửu lượng cũng không tốt, dùng vẫn là bên trong chén. Một chén này Mộc Nam xuân vào trong bụng, tinh thần liền buông lỏng rất nhiều, cũng không có trước đây như vậy sợ. Liền lại cẩn thận từng li từng tí hỏi ra một vấn đề: "Thế nhưng là người... Giết thế nào?"

Lý Vân Tâm tay cầm ly rượu tại bên môi chuyển, phát ngây ngốc một hồi, bên môi hiện lên một tia cười: "Cái này a... Thực cũng là một cái thí nghiệm."

"Thí nghiệm?"

"Đúng a thí nghiệm a." Lý Vân Tâm xuyết một ngụm rượu, "Sự tình không cần thiết huyền ảo lớn như vậy, thực. Rất nhiều biện pháp có thể giải quyết, nói thí dụ như ta cũng không phải làm không đến tiền, bọn họ muốn tiền ta hoa hoa tâm tư làm tiền, cho bọn hẩn, mới hảo hảo nói chuyện, là được rồi."

"Hoặc là ta đói Kiều gia người làm cái cái biện pháp gì,

Để bọn hẩn đừng làm rộn cũng có thể. Nhưng là thứ nhất dạng như vậy ta không vui —— người phải biết người sống không dễ dàng, vui vẻ trọng yếu nhất. Ta người này tối kỳ nhất hứ, cũng là tại có biện pháp từ giải quyết tình huống dưới, còn muốn làm oan chính mình. Thứ hai, chính là vì cái này thí nghiệm. Ta trước kia chưa thử qua như thế giết người. Thí nghiệm tốt... Ta còn có việc khác tình phải giải quyết..."

Hẩn nói nói thanh âm dần dần biến thấp, chỉ khổ Lưu lão đạo muốn tự tình hội thần nghe.

Lý Vân Tâm bỗng nhiên hơi ngửa đầu cũng đem rượu uống cạn, vỗ bàn: ". Nói cho người nghe đi. Người đây, trước phải biết một cái khái niệm. Ta nói Lão Lưu, người biết ý thức là cái thứ gì a?"

Lưu lão đạo lập tức nghiêm mặt đang ngồi, trình trọng lắc đầu, thần sắc trên mặt trở nên hơi có chút kích động.

Lý Vân Tâm biết hẩn đây là cảm thấy, chính mình muốn cho hẩn "Cách nói". Nhưng chỉ cười cười, nói tiếp: "Ý thức, chính là một người suy nghĩ nha. Cái này dễ lý giải. Các người lúc này người, đại khái chẳng những không biết ý thức, cũng không biết tiềm thức."

"Vậy người nghe ta chậm rãi nói với người."

"Ý thức —— người dưới mắt đang suy tư ta nói chuyện, người dưới mắt nghe thấy bên ngoài có tiếng bước chân, người biết có thể là tiểu nhị đến mang thức ăn lên. Những ý niệm này, chính người có thể phát giác suy nghĩ, đều là ý thức."

"Nhưng là, Lão Lưu, vì cái gì người nghe thấy tiếng bước chân, lại sẽ cảm thấy, là nhỏ thứ hai mang thức ăn lên?"

"Người muốn tình tế muốn lời nói, là bởi vì người biết nơi này là Mộc Nam cư, biết chúng ta lúc trước gọi món ăn. Gọi món ăn, qua cái này hồi lâu, có người đến, liền nên là mang thức ăn lên tới. Nhưng là từ nghe thấy tiếng bước chân, đến tiểu nhị đến mang thức ăn lên trong chuyện này ở giữa quá trình, bị người ý thức tình lược. Tình lược những ý niệm này, người có thể đem chúng nó xem là người tiềm thức —— lặn giấu đi ý thức."

"Lại nói thí dụ như người luyện chữ, Luyện Kiếm. Người Sơ Học một chữ thời điểm, cần muốn tiếp theo bút, viết ở nơi nào. Người sơ luyện kiếm pháp thời điểm, cần muốn chiêu tiếp theo, là cái gì động tác. Nhưng thời gian lâu dài thuần thục, người hạ bút liền sẽ không muốn làm sao viết, ra chiêu cũng sẽ không muốn làm sao động —— tiềm thức giúp người hoàn thành trung gian quá trình. Chúng nó tồn tại, chỉ là người không có phát giác. Đương nhiên, ta nói, là lớn nhất trực quan, đơn giản nhất ví dụ, còn có thể có chút không chuẩn xác như vậy. Nhưng là muốn người lý giải —— người lý giải không?"

"Ngô... Đồ ăn thả nơi này. Lại đến một bầu rượu. Hắn đồ ăn thức giục điểm"

Lão Đạo lần thứ nhất tiếp xúc những này khái niệm, nghe được có chút kinh ngạc —— rất kinh ngạc Tâm Ca Nhi nói, lại là những này, mà không phải thần tiên Đạo Pháp. nhưng hắn cũng lần thứ nhất muốn những vấn đề này, đồng dạng kinh ngạc tại Tâm Ca Nhi vậy mà nghiên cứu đến như thế thấu triệt.

Hắn không biết Lý Vân Tâm nói những lời này dụng ý là cái gì, nhưng vẫn như cũ nhận thật cẩn thận Địa Thỉnh. Suy nghĩ nửa ngày, chờ Lý Vân Tâm lại uống một chén tửu, ăn mấy ngụm đồ ăn về sau, mới gật đầu: "Tâm Ca Nhi, ta biết đại khái."

"Này, ta nói tiếp."

"Người nhất định chưa thấy qua Băng Sơn. Đại Khánh người, đoán chừng cũng không có mấy người gặp qua. Băng Sơn a, cũng là giống như núi cự khối băng lớn, phủ ở trong nước biển. Nhưng trên thực tế, lộ ra ở trên mặt nước, đại khái chỉ là cả khối băng một phần mười. Mặt khác, càng nhiều, là giấu ở mặt nước trở xuống, người không nhìn thấy."

"Nhân Ý biết cùng tiềm thức, không sai biệt lắm có bộ dáng như vậy. Có thể bị người cảm thấy, chỉ là một phần rất nhỏ. Tuyệt đại bộ phận sự tình, người mỗi ngày nghe được nhìn thấy nghĩ tới, những người đó cho là mình không để ý quên, đều còn tại người trong tiềm thức."

"Tỉ như trước đó một ngày nào đó, người nếu như gặp qua vừa mới tiến vào mang thức ăn lên tiểu nhị, qua đi lại quên. Về sau gặp lại hắn, người cảm thấy, ai nha, người này có chút quen mặt. Người muốn a muốn a, nhớ không nổi. Lúc này ta đối với người nói, ai, cái này tiểu nhị, không phải liền là đoạn thời gian trước, thường xuyên tại nhà ta phụ cận đi dạo, theo dõi ai ai sao?"

"Ta một nhắc nhở như vậy, người liền nói ai nha, còn không phải sao! Người nhớ tới —— lúc trước này đoạn ý thức từ dưới mặt nước trời lên, bị người tiếp nhận."

"Như vậy ta câu nói kia, cũng là đối người ám chỉ dẫn đạo. Chẳng những một câu có thể biến thành ám chỉ dẫn đạo, một loại quang tuyến, một kiện đồ vật, thậm chí gió thổi chúng ta nhà gian màn cửa động, đều có thể, trở thành dẫn đạo."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Thí nghiệm (3) :

"Lại tỉ như người viết một chữ, lưng một đoạn sách. Người nâng bút quên chữ, quên mở đầu làm sao lưng —— đây là bởi vì trí nhớ, bị giấu đi. Lúc này, ta viết ra nhất bút cho người xem, cho người nói một chút mở đầu một câu, người lập tức nói ai nha, ta biết! Đây là ta dẫn đạo ra, bị người che giấu ý thức."

"Lại tỉ như lúc trước có một kiện chuyện thương tâm, người chậm rãi quên, không đi nghĩ, giấu ở trong lòng. Một ngày nào đó người cao hứng bưng bưng thời điểm, ta bỗng nhiên đối người nhắc lên sự kiện kia, người nhớ tới nó, tâm tình trong nháy mắt từ cao hứng bưng bưng, biến thành bi thương khổ sở. Đây cũng là, ta một câu dẫn đạo ra trong lòng người tiềm tàng những vật kia, chỉ cần một câu, liền cải biến người tâm tình."

"Ý thức cùng tiềm thức ở giữa quan hệ, người hiểu biết không có?"

Lưu lão đạo đã thời gian dần qua cảm thấy có hứng thú. Lý Vân Tâm mỗi một câu đối với hắn mà nói đều là thông hướng tân thế giới đại môn. Lúc này hắn đã không đi nghĩ vì cái gì đối phương nhắc tới chút, lại là thể nào giết Lý Phủ Duẫn, chỉ nhất tâm trải nghiệm hắn lời nói.

Hắn gật đầu: "Hiểu biết, hiểu biết một số."

"Như vậy tới nói Lý Diệu Tự đi." Lý Vân Tâm bỗng nhiên chuyển đề tài. Hắn nhìn xem mặt bàn, gác lại đũa, đưa tay từ toàn bộ tản ra mê người hương khí gà quay trên thân xé một đầu dưới đùi gà đến, "Nhà hắn đêm hôm đó, đến cái Đại Yêu Ma —— cũng là hơn mười ngày trước hạ Lôi Vũ, chính đường bị đánh đổ một lần kia."

"A?" Lão Đạo chính nghĩ ra được thần, lúc này nghe thấy "Đại Yêu Ma", bị kinh ngạc.

"Ta nghĩ người trước kia chưa thấy qua cái gì Đại Yêu Ma. Yêu Ma khả năng đều chưa thấy qua. Nhưng là ta là quen thuộc." Lý Vân Tâm nhìn xem đùi gà, cắn một cái, rất dùng lực, còn nhìn lấy Kim Hoàng Sắc da gà bị chính mình hàm răng kéo dài, xé rách, "Ta gặp qua yêu ma kia. Vì cái gì biết chuyện này, thực có thể từ rất nhiều chi tiết bên trong suy đoán ra tới."

Hắn kết bạn A Trạch. Bản thân là đùa bốn nhân tâm cao thủ, cũng rất dễ dàng lấy đối phương tín nhiệm. Lại thêm chút ám chỉ dẫn đạo, liền biết rất nhiều đêm đó tương tình.

Ngày mưa đông, nam tử trẻ tuổi tiếng cười.

Lý phủ không phải là không có nam tử trẻ tuổi, nhưng ở ban đêm, làm càn cười, sẽ không phủ thượng bất cứ người nào. Là người ngoại lai.

Lý Vân Tâm tại trong miếu đồ nát, bị đuổi giết thời điểm, cũng là ngày mưa đông. Cũng nghe qua một người nam tử cười.

Thanh âm rất êm tai.

A Trạch nói ngày thứ hai tại chưa sụp đổ một nửa khác trong phòng nhìn thấy đồng lửa trại tro tàn.

Lý Vân Tâm tại phá miếu ngày đó ban đêm, này Đại Yêu Ma Cừu Công Tử ăn người, cũng là đốt đồng lửa, sảy một chút ăn.

Hình Bộ Đầu vợ con bị ăn, đồng dạng là ngày mưa đông.

Bởi vì lấy những đầu mối này, hắn liền hoài nghi là Cừu Công Tử. Sau đó, dốc hết sức lực, đem A Trạch Thôi Miên. Giao phó hắn rất nhiều nguyên bản cũng không biết được bản lĩnh cùng bản năng,

Từ Lý Diệu Tự nơi đó, đạt được càng nhiều tin tức.

Thực cái này cũng không phải là việc khó gì —— bị Thôi Miên A Trạch, cũng không có khả năng tay không đánh xuyên Thiết Bản. Hắn vẫn như cũ là hắn, chỉ là hắn hội lưu tâm càng nhiều đồ, vật —— tí như Lý Phủ Dẫn một cái nụ cười, trên mặt một tia nếp nhăn, âm điệu một lần chấp trùng, đều sẽ bị hắn trung thực hoàn chỉnh ghi chép lại, lại thuật lại cho Lý Vân Tâm.

Hắn cảm thấy mỗi một lần đều là tại cùng Lý công tử nói chuyện phiếm, trên thực tế... Hắn mỗi một lần "Nói chuyện phiếm" thời điểm, đều mang đến hai lượng tình báo.

Cuối cùng Lý Vân Tâm làm rõ ràng sự tình chân tướng.

Đêm đó thật là Cừu Công Tử.

Cừu Công Tử đêm đó đi qua vị thành. Mang theo Lôi Vũ từ trên bầu trời rơi xuống, đói, muốn ăn khuya. Lý Diệu Tự, đêm đó đang chính đường. Không muốn chết, đúng lúc Lý Cừu Công Tử lại chán ghét hắn, liền gọi mình hai cái mỹ mạo Tiểu Thiếp tới. Đưa cho Cừu Công Tử giết, đẩy lên đồng lửa nướng ăn.

Cừu Công Tử sau khi đi, lần thứ nhất gặp được ăn Nhân Yêu ma Lý Phủ Dẫn trong lòng hoảng sợ có thể nghĩ. Liền dốc hết gia tài, mời đến hai cái Tu Hành Giả hộ vệ chính mình chu toàn.

"... Ta liền mượn này A Trạch miệng, để hắn đem gặp được Cừu Công Tử sự kiện kia, tạm thời quên." Lý Vân Tâm đem đùi gà xương bỏ trên bàn, nhặt lên bên cạnh bàn đựng lấy nước ấm trong chậu đồng một đầu khăn, lau sạch sẽ tay.

"Dạng này đại sự... Sao có thể quên? !" Lưu lão đạo kim lòng không đành kêu ra tiếng.

"Làm sao không thể?" Lý Vân Tâm cười nhìn hắn, "Có người bận rộn, ngay cả ăn cơm loại sự tình này đều có thể quên, tàn thuốc còn có thể đốt tay, khác làm sao lại không thể quên? Vẫn là tại bị dẫn đạo ám chỉ tình huống dưới?"

"Nói thí dụ như người. Cho lúc trước chúng ta đưa đồ ăn cái kia tiểu nhị, kì thực xác thực cũng là trước đó vài ngày tại nhà chúng ta phụ cận giám thị. Là Dẫn Bình Chí thủ hạ. Vừa rồi hắn tiến đến mấy lần, người không phải đã cảm thấy nhìn quen mắt a! Hiện tại, hắn ngay tại bên ngoài màn cửa cầm nỏ ngắm lấy người ——"

Nói đến đây, gió nhẹ lướt qua, màn cửa động động.

Lý Vân Tâm dùng ngón tay, tại mặt bàn dùng lực vừa gõ.

Đồng một thanh âm vang lên.

Lưu lão đạo trong nháy mắt tròn trĩnh mắt, từ trên ghế nhảy dựng lên, gắt gao tiếp cận bên cửa sổ vách tường. Nhưng hai ba giây đồng hồ về sau lại lấy lại tinh thần, khó có thể tin nhìn xem màn cửa, lại nhìn xem Lý Vân Tâm.

"Ngồi xuống đi. Không có việc gì." Lý Vân Tâm cười vẫy tay, "Vừa mới nhìn rõ cái gì?"

Nhưng Lưu lão nói, vẫn là đi mau hai bước, cẩn thận từng li từng tí vung lên màn cửa nhìn xem, mới lại ngồi trở lại đến bên cạnh bàn, trên mặt tràn ngập khó có thể tin cùng cự đại khâm phục: "Tâm Ca Nhi người... A..."

"Ta vừa rồi... Ta nhìn thấy tiểu nhị kia từ rèm đằng sau xông tới, đối ta bắn ra một mũi tên! Chính ở đằng kia... Bắn chệch, liền bắn dính tại bên cửa sổ!"

"Ừm." Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn, "Trước đó người nghi hoặc ta giết thế nào Lý Diệu Tự, tâm lý tràn ngập cự đại hiếu kỳ cảm giác. Ta nói chuyện, đối người mà nói lại rất mới lạ, bản thân người đối con người của ta lại tín nhiệm, thế là, nghe được tập trung tinh thần, hoàn toàn đi theo ta ngoài ý muốn biết đi."

"Mà tại kẻ cho người thời điểm, ta không chỉ một lần dùng người quen, gặp qua, tiểu nhị kia dạng này sự tình nêu ví dụ từ —— Lão Lưu, đây chính là ta dẫn đạo, ám chỉ người quá trình. Thông qua ngữ điệu, tư thế, lặp đi lặp lại làm sâu sắc những vật này tại người trong ý nghĩ ấn tượng."

"Chờ đến xâm nhập đến không sai biệt lắm, người lại uống rượu. Ta liền tại người tinh lực phân tán nhất thời điểm, nói cho người vừa rồi lời nói. Lúc này, người ý thức cùng tiềm thức đường ranh giới đã rất mơ hồ."

"Thế là một lần cuối cùng —— ta gõ một tiếng cái bàn."

"Một tiếng vang này cũng là tối hậu một cộng cò. Bởi vì rất giống tên nó dính tại trên gỗ một thanh âm vang lên, người đầu não cấp tốc đem những cái kia dừng mảnh tiến ra tiềm thức sâu chuỗi đến một chỗ, trở lại như cũ thành cũng không tồn tại hiện thực —— người sinh ra ảo giác. Nhìn thấy người vừa mới nhìn đến. Bất quá... Thân thể người tốt, không quan trọng."

"Người nhìn, cũng là như thế đến. Còn này Lý Diệu Tự ——" Lý Vân Tâm không cho Lưu lão đạo sợ hãi thần phục cơ hội, nói tiếp, "Ta để hắn tạm thời quên đi sự tình. Thế là chính đường sửa chữa tốt, hắn sẽ còn tại chính đường thăm chúng ta."

"Nhưng tuy nhiên hắn quên, ta vẫn là thông qua A Trạch, hoa vài ngày thời gian, đối với hắn không ngừng mà tiến hành ám chỉ dẫn đạo. Để A Trạch cho hắn sét đánh mộc, nói có thể trừ tà. Kì thực là ám chỉ đem đó Lôi Vũ, làm sâu sắc hắn trong tiềm thức hoảng sợ. Cho hắn ăn cá, để hắn nhớ tới yêu ma kia Cửu Công Tử, cũng làm sâu sắc hắn trong tiềm thức hoảng sợ. Còn nói Long Vương Miếu, sông, Vân Vũ, càng là tại làm sâu sắc hắn hoảng sợ."

"Ta để hắn, bao giờ cũng không bị ta dẫn đạo ám chỉ... Chỉ vì thẳng đường ngay đó."

"Những ngày gần đây, hắn vốn là bức bối. Đến thẳng đường, gặp ta, ta dùng âm điệu cùng động tác, phối hợp A Trạch chi trước mấy ngày bộ dáng, hoàn thành tối hậu dẫn đạo. Khi đó hắn, bởi vì lo nghĩ cùng áp lực, cũng cùng trước đó người, ở vào ý thức cùng tiềm thức hỗn tạp điểm tới hạn."

"Thế là, ta nói ra câu nói kia. Câu nói kia, ta trước đó để A Trạch tại hắn lúc ăn cơm đợi hỏi hắn mùi vị kia còn hài lòng. Sau đó ta tại công đường nói với hắn ——"

Lưu lão đạo kim lòng không dặng tiếp lời: "Người nói... Người nghe thấy này Kiều Tiêu Đầu, tại... Đồng lửa trại! Đúng, đồng lửa trại! Bên cạnh hỏi kiều tiêu thư, mùi vị kia... Còn hài lòng!"

"Vâng." Lý Vân Tâm cười cười, "Đồng lửa trại, cùng vị đạo. Yêu ma kia ăn người thời điểm, rất có thể đề cập qua tư vị như thế nào. Đây chính là ta dùng để dẫn bạo hắn câu nói kia. Đồng thời vì bảo hiểm, ta còn mặc bộ này bên trong áo."

"Màu nâu xanh, Ngự Lâm văn. Ngoại Y là Bạch Bào... Bảo đảm, hắn một lần nữa nhớ tới đêm hôm đó sự tình."

"Sau đó, hắn quả nhiên nhớ lại. Kiểm chế nhiều ngày như vậy hoảng sợ, lại bị ta không ngừng từng cường hóa hoảng sợ, đột nhiên trùng kích ý hắn biết. Hết thấy toàn bộ trùng kích lên, hắn liền cùng người vừa rồi, nhìn thấy chính mình tiềm thức tạo ra đến chân thực. Đại khái là nhìn thấy, trên bầu trời lại lên một trận nùng vân? Sấm sét vang dội? Này Đại Yêu Ma, hướng hắn lao xuống?"

"Liên quan tới sinh tử hoảng sợ. Nhưng không phải lên một lần —— lần này hoảng sợ phải mạnh mẽ gấp mười gấp trăm lần. Thế là... Tâm hắn hình dáng liền nổ tung a."

"Gia hỏa này, ha ha. Có Huyết Áp cao, gan nhiễm mỡ. Tổ hơn mấy đời đều chết bởi hội hợp —— cũng còn có gia tộc di truyền tính bệnh tim. A Trạch sớm nói cho ta biết, Lý Diệu Tự ngẫu nhiên cũng tìm đau."

"Cho nên Lão Lưu, người vừa rồi không lắm sợ, thân thể người tốt, người không nhìn. Cái này Lý Diệu Tự... Liền phải chết."

"Cho dù tại... Ân... Tùy tiện thời đại nào, qua kiểm tra thi thể, giống nhau là chết bởi đột phát tính bệnh tim. Không liên quan ta một mao tiền sự tình."

"Người hỏi ta như thế nào làm được. Chính là như vậy làm được." Lý Vân Tâm cười ôn hòa, "Đầy đủ hiểu biết một người. Sau đó... Hắn sinh tử, liền trong tay ta."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Tâm ma :

Lý Vân Tâm nói xong những lời này, liền một lần nữa vì chính mình rót một ly tửu, nhấp một ngụm nhỏ.

Tửu là Lão Đạo ngày thường không bỏ uống được Mộc Nam xuân. Cho dù giống Lý Vân Tâm dạng này không sở trường Phẩm Tửu người, cũng có thể hét ra cây cỏ Tiên Quả hương tới.

Đồ ăn Đồ Lương đến không sai biệt lắm. Nhưng cũng may hai người điểm phần lớn là món ăn nguội. Ất không thể thiếu đều thích ăn dầu Đậu Phộng, thịt bò kho tương, rau xanh xào thịt Phũ Dung. Hắn liền cầm lên đĩa từ từ ăn, lưu Lão Đạo ở nơi đó ngẩn người.

Lý Vân Tâm vì hắn mở ra tân thế giới đại môn.

Lão Đạo không phải người tu vi cao thâm, thậm chí tại gặp được Lý Vân Tâm trước đó, cũng không tính là là chính bát kinh (*) nhi tu sĩ, mà sẽ bị Đạo Sĩ cùng Kiếm Sĩ phân loại làm "Người thế tục" hàng ngũ. Nhưng hắn tổng còn biết được một ít gì đó, có thể ếch ngồi đáy giếng.

Bởi vậy mới có thể hiểu được vì cái gì... Đây hai cái Công Đường Tu Hành Giả, đối bọn hắn không chút nào đem lòng sinh nghi.

Bởi vì Lý Vân Tâm chỗ vận dụng kỹ xảo, là trên cái thế giới này người, chưa bao giờ xâm nhập nghiên cứu qua. Liền giống với tại Lý Vân Tâm thời đại kia, một người bỗng nhiên chết mất. Lúc này một người khác chạy tới đối các cảnh sát nói, là một cái yêu quái làm —— không ai hội để ý tới hắn. Sẽ chỉ cau mày đem người kia đẩy ra một bên, tiếp tục suy nghĩ... Phạm tội phần tử dùng đến là loại thủ pháp nào?

Mà chính là bởi vì Tu Hành Giả, cơ hồ nắm giữ cái thế giới này sở hữu khiến người thế tục "Không thể tưởng tượng" thủ đoạn, bọn họ mới sẽ không tin tưởng... Tại bọn họ nhận biết bên ngoài, tồn tại càng thêm thần bí thủ pháp.

Ngay cả "Tự đại" "Ngoan cố" cũng không tính, chỉ là siêu việt nhận biết.

Lão Đạo thẳng vào nhìn lấy Lý Vân Tâm. Thiếu niên rất mới tuấn tú, môi hồng răng trắng, mày kiếm mắt sáng, là một cái điển hình mỹ nam tử. Ngày xuân bên trong âm áp ánh sáng mặt trời phản chiếu trên mặt hắn cùng trên cổ một tầng lông tơ có thể thấy rõ ràng. Bởi vì tuổi trẻ, da thịt căng cứng, không có lỗ, càng không có nếp nhăn.

Hắn biểu lộ từ trước đến nay ôn hòa. Cho dù là tại muốn giết người thời điểm, cũng là ôn hòa mang ý cười.

Nhưng giờ phút này dạng một thiếu niên ngồi tại ánh sáng mặt trời bên trong, Lưu lão đạo nhìn hắn thời điểm lại chỉ cảm thấy lưng thượng nổi lên một chút hơi lạnh.

Bởi vì nhớ tới trước đó hắn nói chuyện ——

"... Chưa hẳn muốn làm cho phiền toái như vậy... Chỉ là muốn làm thí nghiệm thôi".

Tâm Ca Nhi hắn... Chỉ là vì làm "Thí nghiệm", liền giết người. Giết một cái.. Đương Triều quan ngũ phẩm, còn có hai cái tu sĩ ở bên.

Có một câu Lão Đạo chỉ dám lúc này ở tâm lý nói. Đây là bỗng nhiên ra hiện trong lòng hắn, khiến cho chính hắn cũng cảm thấy kinh ngạc suy nghĩ —— hắn là... Nhân Ma a...

Một cái đùa bỡn nhân tâm, Nhân Ma a...

Phảng phất biết được Lão Đạo tâm ý giống như, Lý Vân Tâm đối diện thượng ánh mắt của hắn. Lão Đạo điện giật tựa như hơi hơi ngó mặt đi chỗ khác, qua về chính mình rìa mép.

"Lão Lưu, đừng sợ." Lý Vân Tâm xem hắn, lại nhìn xem ngoài cửa sổ,

"Con người của ta thực rất dễ nói chuyện. Người không phạm ta, ta liền không phạm nhân. Mà lại người thật là người tốt. Ta thật thích Người tốt. Người vẫn là người thông minh, ta cũng ưa thích người thông minh."

Hắn gác lại đĩa đứng người lên, đi đến bên cửa sổ nhìn ra phía ngoài, nói một mình tựa như nói: "Nhưng là ta ghét nhất ngu xuẩn. Xuẩn là nguyên tội. Đều đáng chết."

Cái này ba câu nói, trong lời nói hơi hơi lộ ra khí lạnh nhĩ cùng hận ý.

Lưu lão nói, chưa bao giờ tại một người trong lời nói nghe ra qua mãnh liệt như vậy hận ý. Hắn cũng không biết Lý Vân Tâm một cái nhìn chỉ có mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên... Lấy ở đâu dạng này phong phú tình cảm, lão luyện thủ đoạn, cùng thành thực tâm trí?

Hắn liền không khỏi lại nghĩ tới cái từ kia.

Đùa bỡn nhân tâm... Nhân Ma.

Tâm ma.

Lúc này Lý Vân Tâm xoay người xem hắn: ". Nhìn ngươi cũng không tâm tư ăn —— gọi tiểu nhị đóng gói. Đưa đến chúng ta... Ân, phủ thượng qua. Ha ha ha. Sổ sách cũng không cần kết, dưới lầu có người chờ lấy tính tiền đây. Đi, mua treo roi thả. Muốn 200 vàng."

Hai người xuống lầu, Lưu lão đạo mới biết được Lý Vân Tâm chỉ là ai.

Đuẩn Bình Chí liền dưới lầu ngồi, trước mặt một chén trà. Chương Quỹ cũng ngồi tại bên cạnh hắn, bởi hắn nói chuyện.

Lưu lão đạo tâm bên trong có chút tâm thần bất định. Không biết cái này Đuẩn Bộ Đầu ý đồ đến —— là cảm thấy là lạ, khó tin tưởng, tới tìm hắn nhóm a?

Nhưng hắn lo lắng, khi nhìn đến Đuẩn Bình Chí thần sắc trên mặt thời điểm liền biến mất không còn tâm tích.

Nguyên bản Đuẩn Bộ Đầu cố gắng trấn định, tại cùng Chương Quỹ câu được câu không nói chuyện. Vừa nhìn thấy hai người từ chất gỗ trên bậc thang xuống tới, liền tranh thủ thời gian đứng người lên. Bộ dáng này giống như là... Các loại hồi lâu Thượng Quan, rốt cục đợi đến.

Chương Quỹ gặp hắn bộ dạng này, cho là mình trên lầu có cái gì không được đại nhân vật cải trang, cũng tranh thủ thời gian một mặt kinh ngạc đứng dậy quay đầu nhìn. Lại chỉ thấy một thiếu niên, cùng một cái Lão Đạo. Thế là tâm lý kinh ngạc hơn.

Đuẩn Bình Chí là nhân vật bậc nào, hắn là biết. Cái này vị trong thành bên ngoài đại nhân vật, trên thực tế đếm được —— phủ bốn Đuẩn.

Quản lý vị thành Tri Phủ Đại Nhân, Chính Tứ Phẩm. Tri Phủ Đại Nhân phía dưới chia hạt vị thành bốn phủ bốn vị Phủ Doãn, Chính Ngũ Phẩm. Nhưng dưới mắt vị thành còn không có Tri Phủ —— thượng nhất nhậm Tri Phủ về nhà túc trực bên Linh Cữu, ần lệ là muốn một năm. Bởi vậy lúc này vị thành, có quan thần cũng chỉ có này bốn vị Phủ Doãn.

Dưới mắt là ba vị.

Còn lại không có quan thân lại, quyền lực lớn nhất, uy nghiêm nặng nhất, trừ Tri Phủ phủ thượng Tứ Môn Tổng Bộ bên ngoài, cũng là Các Phủ Bộ Đầu. Tại đã từng Lý Diệu Tự địa bàn quản lý cái này Liễu Hà phủ, nói chuyện lớn nhất có phân lượng, cũng là Đuẩn Bình Chí.

Trong phủ hơn mười vạn nhân khẩu, phạm là có diện mạo, người nào không biết Đuẩn Bộ Đầu Hắc Bạch Lưỡng Đạo đều xài được. Chính là Lý đại nhân, có một số việc cũng phải cùng Đuẩn Bộ Đầu khách khí tới. tiệm mới khai trương, Cửa Hàng buôn bán, cái nào không cho Đuẩn Bộ Đầu mặt mũi, đó là tuyệt đối không làm tiếp được.

Bởi vậy Chương Quỹ nhìn thấy một nhân vật như vậy, đứng dậy tới đón một già một trẻ này, tâm lý kinh ngạc cực.

Lại nhìn này Lý Vân Tâm, tại trên bậc thang chỉ mặt mang vui vẻ nhìn xem Đuẩn Bộ Đầu, tùy ý chấp tay một cái: "Nha. Nhanh như vậy. Xảy ra chuyện?"

Đuẩn Bình Chí hít sâu một hơi, miễn cưỡng cho Chương Quỹ một cái vẻ mặt vui cười: "Lão Vương, người bạn bị đi thôi. Ta đàm một ít chuyện."

Chương Quỹ mang một bụng kinh ngạc vội nói: "Ngài đàm ngài đàm. Không chậm trễ ngài chuyện đứng đắn."

Xoay mặt lại nói: "Không biết ngài hai vị là Đuẩn Bộ Đầu bằng hữu. Không biết không tội, không biết không tội, hôm nay cái này bỗng nhiên coi như ném thức ăn tươi, hai vị gia sổ sách liền không cần kết!"

Lý Vân Tâm cười: "Vậy nhưng cảm ơn ngài. Trên lầu bàn tiệc đánh cho ta một chút bao, đưa đi Long Vương Miếu đi —— cũng là hồng phúc Tiêu Cục hậu thân nhĩ cái kia. Há? A, đúng, ngài đây là Liên Tỏa xí nghiệp, không biết này tiểu tiêu cục —— ngay tại Đào Khê trên đường."

Chương Quỹ bận bịu gật đầu không ngừng, lại cao giọng phân phó tiểu nhị "Chiếu nguyên dạng sửa trị một tịch" đưa qua, liền đi tới phía sau quầy. Từ ngưỡng bát xoa ngồi, lỗ tai lại chỉ lẳng đứng lên. Đáng tiếc hắn cái gì đều nghe không rõ, liền chỉ có thể nhìn thấy này Đuẩn Bộ Đầu sắc mặt...

Giống tôn tử giống như.

Hắc... Đuẩn Bình Chí người cũng có hôm nay đâu.

Tuy nhiên hai cái vị này đến là thần thánh phương nào?

Chờ Chương Quỹ đi, Đuẩn Bình Chí mới tỉ mỉ quan sát lấy Lý Vân Tâm sắc mặt, chậm rãi phun ra mấy chữ ——

"Vừa rồi, này Kiều Vương Thị, tại hậu viện bị tạm giam nàng Nha Dịch giết. Cái này. . . Cũng là ngươi làm?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Thanh Mai Trúc Mã :

Nhưng Lý Vân Tâm không dừng bước, chỉ chậm rãi hướng ngoài cửa đi. Dẫn Bình Chí đành phải đi theo, không chớp mắt nhìn hần mặt.

Đi đến Mộc Nam cư ngoài cửa ánh sáng mặt trời bên trong, Lý Vân Tâm mới dừng lại. Một bên xử lý chính mình vạt áo, ống tay áo, một bên hơi hơi neho lại mắt thấy trên đường dòng người nói: "Ngài làm một cái nhân viên công vụ nói chuyện muốn giảng chứng cứ. Rõ ràng là Nha Dịch giết, chuyện gì."

Gặp hần phản ứng này, Dẫn Bình Chí đến lúc này, là thật tin.

Nhưng không biết sao hần lại cảm thấy như trút được gánh nặng, phần mà ngôn ngữ trôi chảy rất nhiều: "Được. Ta lời nói bất loạn giảng. Ta..."

Hần nhìn xem Lưu lão nói, lại nhìn xem Lý Vân Tâm: "Ta Dẫn Bình Chí lớn nhất phục có bản lĩnh. Hôm nay ngươi làm việc, chẳng những ta nhìn không ra môn đạo, ngay cả này hai vị đều nhìn không ra. Xong điểm này, ta phục."

"Co được dẫn được. Dẫn tiên sinh là cái nhân vật."

"Nhưng ta chỉ lại cầu ngài một sự kiện. Không cần giết người." Dẫn Bình Chí nhìn lấy Lý Vân Tâm, thành khẩn nói, "Một ngày không có hai cái nhân mạng, vẫn là tại trong phủ. Còn lại Kiều Giai Minh chết lại, vụ án này... Không có cách nào kết. Về sau tại cái này vị thành phạm là ta có thể chen mồm vào được, thuận tiện liền đều là ngài. Chỉ cầu ngài đừng để ta lần này lại khó làm, có được hay không?"

Lưu lão đạo nhìn lấy Dẫn Bình Chí, cảm thấy mình trông mắt đều muốn trừng ra ngoài. Hần là vị thành Thổ Dân, đương nhiên cũng biết vị này Dẫn Bộ Đầu —— hần lúc nào cùng người từng nói như vậy lời nói? !

Hần hiện tại suy nghĩ nhiều nhanh lên đem Lý Vân Tâm đẩy ra qua một bên, cùng Dẫn Bộ Đầu ừ cái tay nói "Tốt tốt tốt, chuyện này chúng ta cứ như vậy kết đi!"

Nhưng mà lại trông thấy Lý Vân Tâm lý hảo y phục, xoay người, cũng nghiêm túc nhìn lấy Dẫn Bộ Đầu: "Dẫn tiên sinh. Về sau, chúng ta có thể muốn thường thường liên hệ. Cho nên có một số việc trước nói rõ ràng tương đối tốt —— tỉ như ngươi biết tiên tri ta là một cái dạng gì người, về sau chúng ta ở chung đứng lên, liền sẽ vui sướng rất nhiều."

"Con người của ta, không thích hù dọa người, cũng không thích nói đùa, còn không thích ngu xuẩn."

"Cho nên ta nói ba người bọn hần đều phải chết, liền thật là đều phải chết. Không hù dọa người. Ta nói ai bảo Ngã Niệm đầu không thông suốt, chỉ cần ta có biện pháp từ, hần liền nhất định phải không may, cũng không phải nói đùa."

"Biết hai điểm này, Dẫn tiên sinh, ngài liền không nên nói nữa hần lời nói. Bởi vì lại nói hần lời nói, sẽ để cho ta không vui, cảm thấy ngươi người này thật là phiền thật là phiền, thế là Ngã Niệm đầu lại hội không thông suốt. Ngài không phải ngu xuẩn, hần là mình bạch ta đang nói cái gì."

Cho dù biết Lý Vân Tâm thủ đoạn, tức liền cảm giác chấn kinh kinh ngạc, cho dù nói vừa rồi những cái kia gần như cầu khẩn chịu thua lời nói, được nghe lại Lý Vân Tâm dạng này một phen ngôn ngữ, Dẫn Bình Chí cũng cảm thấy trên mặt không nhịn được. Hần mặt đã lâu đó —— bị một thiếu niên như thế nghiêm nghị trách cứ.

Hần hít một hơi, từ hàm răng nhi bên trong gạt ra mấy chữ: "Ngươi đang uy hiếp ta?"

Lý Vân Tâm hơi hơi bên mặt,

Gật đầu: "Đúng. Ta là đang uy hiếp ngươi, đe dọa ngươi. Ngươi tiếp tục để cho ta khó chịu, ta liền giết ngươi."

Nói xong lời này hần cười cười, quay người liền đi.

Lưu lão đạo liền thanh "Ai ai" nói, nhìn Dẫn Bình Chí lại nhìn Lý Vân Tâm, cuối cùng vẫn là đuổi theo.

"Tâm Ca Nhi, Tâm Ca Nhi, ta biết ngươi bản lĩnh lớn. Nhưng là cái này..." Lưu lão đạo trên đường hạ giọng, "Người này... Tâm Ca Nhi ngươi không sợ hẳn thật đến tìm phiền toái? Đến lúc đó ngươi thật đừng là muốn..."

"Hắn không biết." Lý Vân Tâm dứt khoát trả lời hắn, "Hắn thật là bởi vì ta những lời này, liền hạ quyết tâm muốn tới tìm ta phiền phức người, cũng không sống tới hiện tại, không kiếm nổi vị trí này."

Lão Đạo đành phải tin hắn lời nói, nhưng trong lòng vẫn nhịn không được hội lo lắng. Cảm thấy Tâm Ca Nhi mấy ngày nay, tựa hồ quá lộ liễu —— hắn không phải nguyên bản nói, muốn tại vị thành lạng yên đợi một đoạn thời gian a?

Lưu lão đạo đương nhiên không rõ ràng Lý Vân Tâm so đo. Cái này Duẫn Bình Chí... Điều tra chính mình.

Không biết thông qua cái gì con đường, thủ đoạn gì, tra chính mình nắn. Tại vị thành đợi nhiều năm như vậy Địa Đầu Xà, tra một người, chẳng những tra được, còn vô cùng chắc chắn.

Có thể thấy được hẳn xác thực là thông qua cái gì tin được con đường đến tra.

Lý Vân Tâm đối với mình có thanh tình nhận biết. Hắn biết dưới mắt chính mình, có lẽ có thể tại Đạo Pháp, võ công, kỹ thuật thượng lấy ưu thế áp đảo nghiền ép đối phương. Nhưng nói đến ở cái thế giới này Nhân Mạch Tự Nguyên... Hắn so ra kém Duẫn Bình Chí một phần vạn.

Có thể cho dù là một người như vậy, cũng kiên định tin tưởng cái kia tin tức giả.

Như vậy lừa bịp hắn, lại vì chính mình làm yểm hộ...

Là ai?

Hắn muốn biết người này. Muốn, đem Duẫn Bình Chí thuần đến ngoan ngoãn, thành vì chính mình Trung Khuyển. Như vậy hiện tại...

Hắn cũng là tại thuần chó.

Hắn liền cùng Lưu lão đạo trên đường tản bộ một hồi, thuận tiện mua treo roi. Cũng không phải ngày tết, thứ này cũng không tốt mua. Nhưng với những chuyện này, Lưu lão đạo lộ ra thành thạo. Cùng mấy cái Ông bạn già chào hỏi, nói vài lời "Sợ bóng sợ gió một trận", liền thật lấy tới.

Buổi sáng đã qua, hai người ở bên ngoài tản bộ một vòng, dần dần cũng cảm thấy mệt. Liền hướng trong nhà đi.

Trên đường Lão Đạo vẫn là không nhịn được, hỏi Lý Vân Tâm... Nay Kiều Vương Thị, lại là thế nào chết?

Hỏi cái này lời nói thời điểm, Lưu lão đạo có chút điểm nhi kinh hãi. Nhìn một cái chính mình dưới mắt cái này trạng thái —— tại Đại Nhật dưới đầu, tại trên đường cái, liền hỏi... Người là thế nào chết. Thực sự muốn biết Tâm Ca Nhi lại làm cái gì thần kỳ thủ đoạn, lại cũng không mui phần để ý này cái nhân mạng bản thân!

Hắn hỏi xong liền ở trong lòng nhắc tới... Ta đây là muốn nhập ma a, là muốn nhập ma a...

Lý Vân Tâm như thường ngày cười cười, dùng cũng là như thường ngày bình thản ngữ khí: "Trước đó nói cho ngươi nhiều như vậy, lần này ta liền để điểm vài câu, chính ngươi suy nghĩ một chút."

"Mấy ngày nay không phải thường ra môn nha. Ta không sao liền hướng trên đường tản bộ, tìm người nói chuyện. Ban đêm còn qua Kiều gia nghe qua chân tường. Cũng là nghe những sự tình này. Kiều Vương Thị, hơi khó giải quyết một chút. Nữ nhân này không có bệnh, bình thường cũng không thể nào đi ra ngoài, cừu gia thiếu."

"Cho nên dự định để Kiều Giai Minh giết nàng. Thế nhưng là về sau nghe ngóng Kiều Giai Minh sự tình thời điểm, cùng hắn liên lụy bên trên. Cái này Kiều Vương Thị hơn ba mươi tuổi, tên thật gọi vương Hương Thảo. Sinh ở Nông Gia, dáng dấp không tệ, từ nhỏ có cái Thanh Mai Trúc Mã, gọi Long Đào Ất."

"Về sau vương Hương Thảo thường thường vào trong thành bán lâm sản, bị Kiều Đoạn Hồng trông thấy. Kiều Đoạn Hồng thích nàng, liền khiến cho người đến cửa đề thân. Kiều Đoạn Hồng a, tuy nhiên lớn tuổi điểm, nhưng cũng có sự nghiệp của mình, còn có công ty mình, đúng hay không. Vương gia liền đem vương Hương Thảo hứa cho hắn."

"Này hẳn cái kia Thanh Mai Trúc Mã, Long Đào Ất, liền thương tâm chứ sao. Đối nàng nhớ mãi không quên, từ đó tức giận phẫn dẫu khi nhân viên công vụ. Cũng là cái kia Nha Dịch. Ngươi nghĩ, Kiều gia, mấy đời người Tiêu Cực, trước đó đi một chuyến tiêu còn muốn cả nhà ra trận, làm sao lại lần lộn thảm như vậy? Bởi vì cái kia Long Đào Ất một mực đang quấy rối a."

Chương 53: Đẹp mắt công tử :

"Diêm Vương dễ trêu tiểu quý khó chơi. Long Đào Ất là cái Tiểu Nha Dịch, nhưng cũng là có biên chế. Cho cái tiểu tiêu cục làm chơi ngáng chân vẫn là thuận buồm xuôi gió. Bây giờ Kiều gia vừa xong trứng, Long Đào Ất cũng không liên vui về?"

"Người này cũng là si tình, đến nay chưa lập gia đình cưới. Cũng chỉ là vua Hương Thảo. Người nói vương Hương Thảo, là cái phản ứng gì? Kiều Đoạn Hồng chết, Kiều gia một cái duy nhất nam nhân cũng là Kiều Giai Minh. Hết lần này tới lần khác Kiều Giai Minh cùng Kiều Lưu Thị có một chân, chương mất nàng Niên Lão Sắc Suy. Vương Hương Thảo tâm nhân, nhưng so sánh Kiều Giai Minh cùng Kiều Lưu Thị cộng lại đều nhiều."

"Nàng liên cũng không vội, mặc kệ lấy Kiều Giai Minh ra mặt chơi đùa tội nhân. Muốn chờ sự tình làm tốt, lại cùng cái kia Long Đào Ất —— hẳn có là biện pháp đem gia tài từ Kiều Giai Minh tên phế vật kia chỗ ấy làm tới."

"Nhưng là nữ nhân nha, nàng cũng biết mình Niên Lão Sắc Suy, cũng biết khoảng cách sinh ra đẹp. Nay Long Đào Ất yêu nàng, cũng là bởi vì hơn mười năm trước nhớ lại, còn có ở ngực một cổ khí. Thật đến bây giờ tuy tiện gọi hẳn đắc thủ, hai người đến gần như phát ngu qua, khó đảm bảo Long Đào Ất cảm thấy, này, không là năm đó cái kia cảm giác, đưa nàng vung."

"Vương Hương Thảo nghĩ như vậy, liền dễ làm. Nàng gần nhất cũng đi ra ngoài, cùng Duẫn Tuyết như, cũng coi như nhận biết. Ta biết các nàng khả năng lúc nào chạm mặt —— không chạm mặt, ta cũng có thể chế tạo cơ hội làm cho các nàng chạm mặt. Cho nên mấy ngày nay ta cùng tiểu cô nương kia vô sự ngay tại tiền đình nói chuyện phiếm... Ha ha, Lão Lưu người thật coi ta thích này Tiểu La Ly?"

"Ta đang cấp nàng quán thâu một ít gì đó. Nàng ngẫu nhiên gặp vương Hương Thảo, lễ tiết tính chào hỏi, sau đó bởi vì lấy cái gì có liên sẽ trò chuyện. Vương Hương Thảo tâm lý chứa nam nhân, Duẫn Tuyết nhọc tâm bên trong lấy ta, này hai người trò chuyện cái gì? Trò chuyện nam nhân."

"Liên sẽ càng không ngừng cho vương Hương Thảo tạo thành dạng này ám chỉ —— đối nam nhân, như gần như xa tốt nhất. Để bọn hắn nhìn lấy, ăn không được, mới có thể khăng khăng một mực. Vương Hương Thảo, tâm lý vốn là có ý nghĩ này, cái này, liền hạ quyết tâm."

"Chuyện này, đặt ở khác trên thân nam nhân, có lẽ hữu hiệu quả. Nhưng là tại Long Đào Ất trên thân... Chắc chắn."

Lý Văn Tâm nói đến đây, hai người qua một tòa cầu.

Lưu lão đạo nghe đến mê mẩn, rất không rõ Tâm Ca Nhi, làm sao đối với nữ nhân nhà tâm tư cũng mờ được như thế thanh? !

Lý Văn Tâm đi được hơi một chút, liền dựa vào lấy Thạch Lan cản dừng lại, nhìn lấy cầu cái trước đeo đao người áo đen nắm một con ngựa ô đi qua, nói tiếp: "Người thuyết cấp. Một người nam nhân, vì một thiếu niên thời đại ưa thích nữ nhân, không Hôn Thụ. Tại các người lúc này, là một kiện nhiều đại sự? Rất lớn a? Ngay cả sau đều không có. Bất hiếu a."

"Thế nhưng là Long Đào Ất hẳn còn cứ làm như vậy. Làm như vậy, không sao. Lúc trước người cùng vương Hương Thảo cũng không có hôn ước, vương Hương Thảo lại là tự nguyện gả cho Kiều Đoạn Hồng. Người bởi vì cái này sự tình, nhiều năm như vậy một mực làm khó dễ người ta —— cái này làm không đúng."

"

"Ý vị này Long Đào Ất người này, là hết sức rõ ràng lại nghiêm trọng cố chấp hình nhân nghiên cứu. Cố chấp hình nhân nghiên cứu, là dạng gì đâu? Yêu ghen ghét. Mẫn cảm. Tư duy cố chấp bảo thủ. Ưa thích phản nản chỉ trích... A, người nhìn ta? Không sai, ta có chút cố chấp hình nhân nghiên cứu. Ta thù rất dai."

Lưu lão đạo tranh thủ thời gian khoát tay: "Không không, Tâm Ca Nhi người đây là..."

Lý Văn Tâm cười cười: "Lão Lưu, người muốn học ta cái này kỹ thuật, đầu tiên người liền phải biết rõ ràng chính mình là dạng gì người. Ta môn kỹ thuật này, gọi Tâm Học. Cho nên người không cần đến nói mấy cái này. Ta biết mình có vấn đề, vẫn là rất nghiêm trọng tâm lý vấn đề. Nhưng cái này không quan trọng, ta không chế được."

"Nói tiếp đi Long Đào Ất. Biết hẳn là như thế này người, quá dễ làm. Tại ta chỗ này, mỗi một cái cố chấp hình nhân nghiên cứu chương ngại người, đều là tốt nhất đao, kiếm, sát thủ."

"Hắn vốn là đối vương Hương Thảo, năm đó gả cho Kiều Đoạn Hồng canh cánh trong lòng. Chẳng những hận Kiều Đoạn Hồng, trong lòng cũng hận vương Hương Thảo. Tuy nhiên chính mình không biết a. Hiện tại Kiều Đoạn Hồng không, vương Hương Thảo lại tìm tới hắn, trong lòng của hắn tại đắc ý sau khi, liền càng thấy ủy khuất —— người đem tốt nhất tuổi tác đều đưa cho người kia. Như vậy hắn hiện tại liền hy vọng nhất vương Hương Thảo Tiểu Ý nịnh nọt, mau đem chính mình hết thảy đều giao ra."

"Lúc này, vương Hương Thảo chơi lên vờ Tha để bắt Thật. Như vậy... Ta lại thông qua khác đường tắt hơi dẫn đạo ám chỉ hắn... Trong lòng của hắn lệ khí, thì càng trọng. Hoài nghi vương Hương Thảo, lần này lại phải phụ nàng. Cảm thấy nàng như gần như xa, chỉ là vì lợi dụng hắn. Vẫn muốn đạt được,

một mực không chiêm được."

"Vị yêu sinh hận."

"Cho tới hôm nay kiều Vương Thị lúc ra cửa đợi —— ta đã để Duẩn Tuyết như ám chỉ nàng rất nhiều ngày. Hôm nay mặc hồng sắc. Ra toà xúi quẩy, mặc màu đỏ hừng hực."

"Hồng sắc. Cũng là Giá Y sắc nha."

"Tiếp đó, hội xảy ra chuyện gì. Bây giờ người cũng liền gặp được."

Lý Vân Tâm nói xong, đứng dậy: "Đi thôi về nhà. Trời lạnh."

Lưu lão đạo hơi hơi miệng mở rộng, mộng du tựa như cùng sau lưng hắn đi.

Vậy mà dạng này... Liền lại giết một người...

Hai người đến Long Vương Miếu trước ngõ nhỏ, phát hiện đã có một cái tiểu nhị xách hai cái hộp đựng thức ăn, chờ ở trước cửa. Hai người bọn họ đi dạo chơi, hòa kẻ này ngược lại là các loại nửa canh giờ. Thấy hai người rốt cục trở về, mau từ trên tường đứng dậy: "Hai vị Đạo Gia trở về á. Vương chương quý phân phó nhỏ đưa cho ngài đến phủ thượng, nhỏ liền ở trước cửa đợi lát nữa..."

Lão Đạo không bị qua dạng này ân cần, vội tiếp đi qua. Tiểu nhị liền đối với hai người chấp tay một cái, muốn đi.

Lý Vân Tâm theo dõi hắn, bỗng nhiên nói: "Vị tiểu ca này. Vừa rồi chờ chúng ta thời điểm, là trông thấy cái gì không được đến?"

Tiểu Hòa Kế sững sờ, tựa như gặp quỷ nhìn xem Lý Vân Tâm, sau đó thờ phào, giơ ngón tay cái lên: "Cao, thật là cao. Trách không được chúng ta Chương Quý nói đến hai vị Đạo Gia phủ thượng, nhỏ hơn ý lấy chút. Còn không phải sao, trông thấy đồ, vật!"

Tiểu nhị cũng là người thiếu niên tính tình, ở chỗ này chờ nửa canh giờ, sớm không kiên nhẫn. Lại biết hai cái vị này là Chương Quý phân phó khách quý, cũng có chút nịnh nọt, liền đứng vững, sinh động như thật nói: "Vừa rồi ta chờ, hơi mệt chút, liền dựa vào tường ngồi dưới đất, muốn nghỉ ngơi một hồi. Kết quả một hồi này, mơ mơ màng màng nửa ngủ nửa tỉnh, an vị giấc mộng. Mộng thấy cái gì?"

"Này, mộng thấy một cái công tử, sinh được xinh đẹp cực, mặc áo bào trắng, đánh nơi này đi qua. Đi đến này môn trước, ngừng. Hướng trong môn nhìn quanh một hồi, nghe, lại trông thấy ta. Ta ở trong mơ, cảm thấy hoặc là có việc hỏi ta, liền nhớ lại."

"Kết quả ngài đoán làm gì? !"

"Trong mộng vậy công tử không phải người! Đối ta cười một tiếng, há miệng! Mẹ ta nha! Há miệng ngoác đến mang tai a! Miệng đầy Lợi Xì! Là cái yêu quái! Ta lập tức liền dọa đến bất tỉnh ngũ mất, không biết bao lâu mới tỉnh lại... Ngài nói giấc mộng này, ai, dọa đến ta đến gặp hai vị thời điểm, còn không có chậm qua thần chút đấy. Càng trông thấy ngài —— cũng là sinh được đẹp mắt, cũng là một thân Bạch Bào!"

Lý Vân Tâm... Cười cười. Nói: "Ừm. Này cũng không có cái gì. Chỉ là sợ người tại chúng ta nơi này thụ ủy khuất. Đã vô sự, liền về đi. Ày, cái này tiền xu cầm lấy đi."

Tiểu Hòa Kế gặp hắn cười, cảm giác đối phương ưa thích chính mình cố sự, liền cũng cười. Tiếp Ngân Giác tử, nói tiếng ngày mai tới lấy hộp com, liền cước bộ nhẹ nhàng Địa Tẩu.

Gặp hắn đi, Lý Vân Tâm trên mặt cười, mới biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lưu lão đạo xách hộp com, vui vẻ đến trên mặt nếp nhăn đều nở rộ thành cúc hoa. Mở cửa, quay đầu mới nhìn đến Lý Vân Tâm biểu lộ. Sững sờ dưới, mới hỏi: "... Tâm Ca Nhi, như thế nào?"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi: "Lão Lưu."

"Mấy ngày nay, người đến ý nghĩ nhi để cho mình trở nên... Thú vị một điểm"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Tiểu gia hỏa :

Lưu lão đạo đem tới hậu một mảnh thịt bò kho tương đưa vào miệng bên trong, lại đem tửu rượu trong chén uống một hơi cạn sạch. Sau đó quệt quệt mồm, lấy xuống hoa râu trắng thượng một điểm thịt mỡ, ngồi thẳng.

Lý Vân nhìn xem trên bàn đồ ăn, hỏi hần: "Lại không ăn chút đây?"

Lão Đầu Nhi lắc đầu, thẳng vào nhìn lấy hần: ". Ăn no."

"Bên kia cái kia Mộc Nam cư đồ ăn thực là coi như không tệ." Lý Vân Tâm thờ dài, "Người muốn thật no bụng, ta liền nói. Chỉ sợ đây là người ăn tới hậu một hồi tốt cơm."

Lão Đạo kéo căng mặt, cẩn thận phỏng đoán hần biểu lộ.

Lý Vân Tâm buông tay: "Đừng nhìn. Không phải trò đùa. Chuyện này... Nói thì dài dòng. Có chút có thể nói với người, có chút là cá nhân ta tư ẩn ha. Ta nhất người có thể nghe nói, không rõ, người liền tự động hợp lý nào bỏ."

Lão Đạo nhất quán không thể hoàn toàn nghe hiểu Tâm Ca Nhi trong lời nói một ít từ ngữ, cho nên chỉ gật gật đầu. Hần biết đối phương có rất chuyện trọng yếu muốn nói với hần. Tại trước khi nói, trước hết để cho hần ăn bữa ngon cơm, uống chút rượu.

Lão Đạo cảm thấy, sự tình tựa hồ có chút nghiêm trọng.

"Sự tình a, đến từ đêm hôm đó nói lên."

"Đêm hôm đó, ta bị hai cái Trí Chưong truy sát..."

Lý Vân Tâm bắt đầu nói thời điểm chính là buổi chiều. Ánh sáng mặt trời ném ở trong viện trong ao nhỏ, Liên Diệp xanh biếc gần như trong suốt, bóng mờ chiếu vào ao.

Chờ hần sắp nói xong thời điểm, sắc trời liền đã tái đi. Một điểm cuối cùng Tà Dương lưu luyến tại viện từ góc đông bắc, cách đó không xa nhìn thấy khói bếp. Trong không khí bắt đầu có thực vật hương khí phiêu đảng, ngẫu nhiên còn có thể sau khi nghe thấy đường phố phụ nhân đang cười mắng các nàng không nghe lời hài tử.

Chân trời một mảnh mây hồng, Kim Hoàng Sắc, giống như là nguyên một khối dùng Hoàng Ngọc điêu khắc thành núi.

Tại như vậy một cái bình thường ngày xuân chạng vạng tối, tại dạng này tràn ngập nhân tình vị nhị hoàn cảnh bên trong, Lão Đạo nghe thấy Lý Vân Tâm tới hậu nói: "Buổi chiều hần không phải nằm mơ. Là trông thấy Cửu Công Tử, sau đó bị dọa ngất. Hần đi tìm đến, mà lại... Khó mà nói lúc nào liền sẽ đến cửa. Nếu như người sợ, người trước tiên có thể dọn đi."

Lưu lão tà vệt nhưng tại cạnh bàn đá ngồi yên nửa ngày, không biết là bởi vì bị chuyện này chấn kinh, vẫn là đã dọa sợ.

Một cái ăn người Đại Yêu Ma, vậy mà thật tồn tại.

Mà lại... Còn sẽ tìm tới môn.

Lại theo Tâm Ca Nhi nói, tuy là hình người đáng người, nhưng nhân tính lại gần như tại không...

Lý Vân Tâm gặp hần một lát còn vẫn chưa tỉnh lại, liền đứng người lên, gầy phiến lá trúc chơi.

Lưu lão đạo phản ứng tương đối tốt lý giải. Cái thế giới này mọi người đều biết có Tu Hành Nhân, mà lại đem bọn hần tương tượng được Thần Dị khó lường. Cho dù là giống từ vân tử, Phác Nam Tử loại kia đợi trong thành, có thể thường bị người nhìn thấy, các phạm nhân cũng sẽ suy nghĩ —— có lẽ đến tới, Tiên Sư liền trốn xa vạn lý, Trảm Yêu Trừ Ma đâu?

Tại hần lúc trước thế giới kia,

Ra trong lúc nhất thời vô pháp giải thích sự tình, mọi người nói ngoại tình nhân, nói Chính Phủ bí mật thí nghiệm.

Nhưng trong cái thế giới này, ra dị thường sự tình, liền chỉ có thần bí học một loại giải thích.

Mọi người cũng tin tưởng Quỷ Quái, Yêu Ma.

Quỷ Quái cùng Yêu Ma số lượng khẳng định phải so tu sĩ nhiều, lại so với nhân loại thiếu. Các phạm nhân Trúc Thành Khẩn Điện, khôi phục nguyên khí, thành lập chính mình Vương Triều, càng thêm Hưng Thịnh. Thế là các yêu ma liền dần dần thối lui càng thêm Thiên Viên rừng sâu núi thẳm. Chợt có này Pháp Lực Cao Cường hạng người trà trộn nhân gian phố phường, hoặc thiện hoặc ác, lưu lại rất nhiều truyền thuyết.

Nhưng cuối cùng chỉ là truyền thuyết —— Yêu Ma cũng sẽ không chạy tới trong thành, đứng tại đầu đường nói với mọi người ta là dị loại mau đến xem. Bởi vậy mọi người tin tưởng có thứ này... Tuyệt đại đa số người người, lại cả một đời cũng chưa chắc gặp được.

Lại hoặc là nhìn thấy, thậm chí cùng nhau sinh hoạt qua, lại không thể nào biết được.

Cho nên Lý Vân Tâm có thể lý giải Lưu lão đạo tâm tình —— trong truyền thuyết vật kia, lấy thực tế nhất phương thức xuất hiện. Đây đối với mỗi một phạm nhân mà nói đều mang ý nghĩa cự đại trùng kích lực cùng cảm giác không chân thật.

Như thế chờ một lúc, Lão Đạo lên tiếng: "Không đi."

Lý Vân Tâm xoay người: "A" ?

"Không đi." Lão Đạo đưa tay lấy rượu, trước muốn bắt cái chén, ngừng lại, trực tiếp lấy bầu rượu. Xốc lên cái nắp uống miệng, biến mất ria mép tiếp nước châu , nói, "Ha ha, ta Lão Đạo tại căn này Long Vương Miếu đợi cả một đời. Hiện tại Tâm Ca Nhi người lại tới, dạy dỗ ta nhiều đồ như vậy. Tuy nhiên người không nói, ta Lão Đạo cũng không tiện gọi, nhưng kì thực Tâm Ca Nhi người chính là ta cái thứ hai sự phụ."

"Ta lúc này đi, trước có lỗi với đó ân sư của ta, về sau, có lỗi với Tâm Ca Nhi người. Ta không đi. Lúc đầu ta Lão Đạo đều tuổi tác, còn có thể sống bao lâu đi? Chết cũng chết ở chỗ này, không đi."

Sắc trời tối xuống, trong rừng trúc càng tối. Lý Vân Tâm dùng sáng lóng lánh con mắt nhìn lấy hán: "Thật không đi? Có thể sẽ chết nha."

Lão Đạo lại uống một hớp rượu, vung tay lên, ống tay áo trong gió ào ào vang, sinh ra mấy phần hào khí đến: "Tâm Ca Nhi chó kích ta. Ta biết người lúc trước qua lại tất nhiên không đơn giản... Ân... Ta hôm nay nhìn người giết người, giết đến Lão Đạo ta, ân, thật sự là kinh Hôn bạt Vía, chỉ cảm thấy người muốn thành ma!"

Hán đem một cái tay khác trụ tại trên đùi, đem trong bầu rượu uống rượu chỉ, trùng điệp ngừng lại trên bàn: "Về sau Lão Đạo ta lại nghĩ, há? Người không đứng đối với ta cũng không tệ lắm? Đây Kiều Vương Thị, Kiều Lưu Thị, Kiều Giai Minh, đều là cái gì không bằng heo chó bản thù đồ, vật! Loại vật này, ân... Giết liền giết!"

Thân thể của hán, theo hán lời nói trước sau bày động: "Ta... A, uất ức hơn nửa đời người. Ta Lưu lão nói, lần này, tất nhiên là muốn đi theo Tâm Ca Nhi người, ân..."

Bịch một tiếng, liền rơi trên mặt đất.

Này Mộc Nam cư trong hộp cơm tiện thể bốn ấm Mộc Nam xuân, đều bị hán uống.

Lý Vân Tâm thở dài, đi đến bên cạnh hán, nhắc chân đem hán còn khoác lên trên mặt ghế đá chân đá xuống qua, tốt gọi hán nằm thoải mái một chút. Sau đó ngồi xổm xuống, quan sát tỉ mỉ Lưu lão nói.

Hoa râu trắng, trên mặt khe rãnh ngang dọc. Da thịt lỏng mà không có quang trạch, trên cổ thậm chí xuất hiện nhân nhạ da đốm mồi. Đây là một cái ở thời đại này phổ biến, bị sinh hoạt tra tấn mấy chục năm lão nhân hình tượng.

Nhưng cứ như vậy cái... Nhu nhược sợ phiền phức lão đầu tử, vậy mà cùng mình ở chung nhiều ngày như vậy.

Chính mình vậy mà không có chán ghét hán.

Thậm chí còn...

Lý Vân Tâm không chớp mắt nhìn lấy hán, nhìn thật lâu, đưa tay từ một bên trên bàn đá rút ra một chiếc đĩa.

Hán đem đĩa tại Lão Đạo trên thân chà chà, ngón tay hơi dùng lực một chút, liền bẻ gãy. Bén nhọn đứt gãy bởi vì chưa lau sạch sẽ dầu trơn, tại vừa mới hàng lâm trong bóng đêm lóe ánh sáng nhạ.

Lý Vân Tâm đem cái này mũi nhọn, chống đỡ tại Lão Đạo trên cổ.

Dạng này chống đỡ một khắc đồng hồ...

Hán đứng người lên, tiện tay đem nửa Chi đĩa vứt qua một bên.

"Hừ."

"Một cái lão đầu tử."

Thanh âm hán tại trong đình viện vang lên, lộ ra phá lệ rõ ràng.

Bởi vì côn trùng kêu vang không biết từ lúc nào biến mất không thấy gì nữa.

Lý Vân Tâm thân thể, bỗng nhiên hơi hơi cứng đờ. Hán đứng tại chỗ, trầm mặc một hồi, mới chậm rãi đi lên phía trước hai bước, lại quay đầu.

Sau lưng hán, Bạch Y, lại có được hơn xa với hán tuần mỹ dung nhan nam tử, nhếch môi, lộ ra một cái mê người mỉm cười.

"Người vẫn là thú vị như vậy à."

"Tiểu gia hòa."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55:

"Hào bằng hữu, đã lâu không gặp nha." Đồng dạng tuần tiểu thiếu niên, trong nháy mắt này biến thành âm.

Lắng nghe, thực vẫn là loại kia âm và dễ nghe tiếng nói. Nhưng nếu như nói ban ngày thời điểm, thanh âm này chỗ truyền ra ngoài tình cảm là lạnh khốc, vô tình lời nói, như vậy lúc này trong thanh âm này, liền hiện ra một loại kỳ dị chán ngắt. Vô luận là một cái âm cuối, chuyển hướng, vẫn là ngữ điệu chấp trùng, tựa hồ cũng có một loại nào đó khó mà miêu tả tiết tấu...

Lý Văn Tâm từ giờ khắc này, làm ra bản thân toàn bộ bản lĩnh cùng hai đời mà đến sở hữu kinh nghiệm mang theo cho hắn vì diệu trực giác.

Bởi vì hắn biết rõ, từ hắn xuất sinh về sau, lớn nhất lớn thời khắc nguy cơ, đến.

Ánh mắt hắn không có buông tha đối phương bất luận cái gì một tia chi tiết —— trên mặt bắp thịt vận động, mí mắt run nhẹ nhẹ, khoe miệng không dễ cảm thấy nhếch lên, hai vai hơi Địa Hậu ngửa —— Cửu Công Tử, đối với hắn câu nói mới vừa rồi kia, rất hài lòng.

Dưới mắt cái này Đại Yêu Ma, ở vào tạm thời vui vẻ trạng thái bên trong.

Cửu Công Tử nhẹ nhàng tại trong viện tử này đi mấy bước, ổng tay áo dưới ánh trắng phản khởi, nhìn xinh đẹp cực. Sau đó hắn lại đi đến Lưu lão Đạo Thân một bên, cười một tiếng: "Nơi này không tệ."

"Tiểu gia hòa nhi, buổi chiều ta liền đến qua." Ánh mắt hắn bên trong chớp động lên vui vẻ mà mới lạ quang mang. "Nhưng là nha, chúng ta là... Bằng hữu. Cho nên ta liền không có xông vào nhà bạn bên trong. Người nhìn, chúng ta là bằng hữu —— ha ha ha!"

Lý Văn Tâm duy trì vừa phải dịu dàng ngoan ngoãn, lại cũng sẽ không làm đối phương cảm thấy khiếm tốn trạng thái. Hắn ý thức được Cửu Công Tử đang nói những lời này thời điểm là thật tâm. Chỉ ít dưới mắt là thật tâm.

Càng tại nâng lên "Bằng hữu" hai chữ này thời điểm.

Cái này Đại Yêu Ma, lúc trước nên không có bằng hữu gì. Đây coi như là tương đối bình thường sự tình à?

Giống như hắn mệnh Đại Yêu Ma tổng sẽ không quá nhiều, lẫn nhau không quá quen, không có xứng với thân phận... Cũng thuộc về chuyện thường. Nay Bạch Vân Tâm cùng là Đại Yêu Ma, tựa hồ cũng biết Cửu Công Tử. Nhưng vấn đề là... Nàng tựa hồ cũng không coi Cửu Công Tử là bằng hữu nhìn.

Lý Văn Tâm đến nay nhớ kỹ này nhìn vô hại "Nữ hài tử", lúc nghe Cửu Công Tử hành tung về sau trong mắt mãnh liệt bắn mà ra, vô cùng tham lam quang mang.

Lý Văn Tâm có thể lý giải Cửu Công Tử đối với "Bằng hữu" loại này mới lạ đồ chơi hảo cảm.

Nhưng nếu như không phải hắn ảo giác, hoặc là người cùng yêu ở giữa tình cảm phương thức biểu đạt có sai lầm, hắn ý thức được Cửu Công Tử vui vẻ, tựa hồ không giới hạn tại "Có một người bạn" đơn giản như vậy.

Hắn cảm thấy được, Cửu Công Tử tại biểu đạt "Vui vẻ" tình cảm đồng thời... Con mắt hơi hơi hơi nheo lại. Đầu lông mày hơi hơi hơi rủ xuống. Thoáng qua tức thì —— nếu như không phải Lý Văn Tâm dùng tới toàn bộ tinh lực chú ý hắn phản ứng, căn bản sẽ không phát giác.

Hơi hơi nheo mắt lại mang ý nghĩa hắn có chút thương tâm. Đầu lông mày ép xuống mang ý nghĩa hắn còn có chút phần nộ.

Cả hai, đều là pha tạp tại vừa rồi trong sự vui sướng, thoáng qua tức thì rất nhỏ tình cảm, đại khái ngay cả Cửu Công Tử bản thân đều không có phát giác. Nhưng những này rất nhỏ biểu lộ, nếu như không phải chịu qua cực nghiêm nghiêm cứu, thời gian dài huấn luyện, là không có cách nào che dấu.

Đây không phải nhắm vào mình tình cảm.

Lý Vân Tâm ý thức được, Cửu Công Tử trên thân còn có hấn sự tình.

Có lẽ là hấn cơ hội.

Hắn đem chuyện này ghi ở trong lòng, ôn hòa cười: "Ngươi coi ta là bằng hữu liền tốt nhất. Vừa mới nhìn đến ngươi, còn tưởng rằng ngươi muốn ăn ta."

Hắn tùy ý đi ra hai bước, còn nói: "Vài ngày trước biết ngươi đi ngang qua chỗ này. Còn ăn hai người. Cái kia Phủ Doãn Tiểu Thiếp, đúng hay không?"

Hắn nói lời này thời điểm, Cửu Công Tử cũng đã đi ra một bước, đưa lưng về phía hắn. Nhưng vừa nghe thấy lời này, thân thể không động, đầu lại bỗng nhiên chuyển một trăm tám mươi độ, từ sau lưng tiếp cận hắn: "A?"

Hắn hít một hơi, đồng tử giống như là tại hơi hơi co vào: "Chuyện này, ngươi cũng biết."

Lý Vân Tâm Tâm Nhất Khiêu. Cái này Yêu Ma... Quả nhiên là hi nộ vô thường. Đây đã là hấn suy đoán ra, có thể nhất làm đôi phương cảm thấy vui vẻ đồng thời sinh ra tán đồng cảm giác sự tình.

Mất thấy Cửu Công Tử lúc đầu Viên Viên đồng tử đã biến thành hình bầu dục, này đôi mắt nhan sắc càng lúc càng mờ nhạt, biến thành màu vàng nhạt, Lý Vân Tâm lại như cũ giống chưa từng chú ý đây hết thấy, cười ha ha một tiếng: "Ha ha, ngươi đoán về sau làm gì?"

"Lý Diệu Tự này ngu xuẩn, không khéo chọc ta."

"Ta hôm nay liền đem hấn giết. Một cái tự chuốc nhục nhã ngu ngốc, không biết chọc ta, chính là muốn chết."

Cửu Công Tử đầu không động, thân thể chậm rãi quay tới. Hắn nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn một hồi, con mắt dần dần, trọng lại biến thành hắc sắc.

"Thú vị." Hắn vỗ tay cười to, "Ngươi là thú vị bằng hữu. Người kia, đều giống như ngươi thú vị, ta coi như đều không nở ăn."

Hắn một bên cười vừa đi đến Ghế đá một bên ngồi xuống, tiện tay đem Lưu lão đạo cầm lên đến —— nắm lấy hấn một cánh tay trái, liền muốn đưa vào miệng bên trong, nói: "Nói là đi qua, thực cũng là không hoàn toàn là đi qua ——"

Lý Vân Tâm vội vàng thấp giọng gọi: "Cửu Công Tử chậm đã!"

Cửu Công Tử bị hấn cắt ngang lời nói, biểu hiện trên mặt lập tức lạnh xuống đến: "A?"

"Người này... Cũng là bằng hữu ta." Lý Vân Tâm cười, "Ngươi biết, những người này đều rất vô vị. Nhưng là ta lại không có Cửu Công Tử như thế thần thông, tới lui như gió, dù sao cũng phải có người chăm sóc. Lão đạo này là không thấy nhiều không chọc ta nhàm chán..."

"A. như thế." Cửu Công Tử lại quả thực đem Lão Đạo bỏ qua, lộ ra có chút nhẹ nhõm, "Ta nói nha. Ngươi thú vị như vậy bằng hữu, làm sao lại cho ta cái này xuẩn vật ăn. Thịt cùi, lại không rất nước. Vậy ta cũng không cần cố nén ăn —— ta vốn định luôn luôn ngươi tâm ý nha."

"Ngươi nói ta đi qua vị thành? Cũng không phải." Cửu Công Tử nhàm chán dùng ngón tay tại trên bàn đá phui đi, mỗi một vẽ, liền lưu lại một đạo dấu vết, "Ta liền ở cái này vị thành phụ cận a."

Hắn nói lời này, liền nhìn Lý Vân Tâm.

Lý Vân Tâm biết rõ tâm ý của hấn, ở trên mặt hiện ra vừa đúng kinh ngạc —— đã không lộ ra vụng về không thú vị, lại có thể nâng hấn: "Cửu Công Tử... Cũng ở phụ cận đây đặt chân?"

"Ha. Lại đoán ta như thế nào tìm đến ngươi?"

"Thực sự không được biết. Ngươi nói nghe một chút, ta hiểu kỳ cực!"

"Ha ha ha." Cửu Công Tử cười to, "Kia buổi tối, ngươi thế nhưng là nhìn ta chân thân?"

Câu nói này, liền khiến Lý Vân Tâm nhớ tới đêm hôm đó. Mưa to mưa lớn, ngoài cửa, bầm đen sắc cự đại lân phiến, cương thiết ma sát thanh âm, một người cao, có được dài nhỏ đồng tử Hoàng Nhân con ngươi —— cự đại mà đáng sợ Yêu Vật.

"Chưa từng nhìn cẩn thận a?" Hắn vừa cười, nheo mắt lại nhìn Lý Vân Tâm, giống là nhớ tới cái gì tốt cười sự tình, "Ta nhưng là nhìn lấy ngươi, bị hai cái Đạo Sĩ truy vào môn. Chỉ là hai người kia quá ồn ào, chọc ta phiền."

"Vào cửa trước đó ngươi có thể từng trông thấy ta? Ha-Ha, ngươi là trông thấy ta. Chỉ bất quá... Ân, đêm đó ta cũng không thú vị cực kỳ, còn tại tránh một cái để người chán ghét gia hỏa." Hắn tựa hồ càng nói, liền hào hứng càng cao, trong mắt bốc lên xảy ra nguy hiểm ánh sáng, "Ta còn nhớ rõ bọn họ nói, ngươi nơi này có cái bảo bối nha?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Nguyên hình :

Lý Vân Tâm tâm bành nhảy một cái.

Tại Cửu Công Tử nói lên đêm đó hẳn kì thực là ở bên ngoài thời điểm, hẳn liền đã có chút dự cảm bất tường. Cho tới bây giờ... Quả nhiên vây quanh trong chuyện này.

Nhưng hẳn hiểu được vị này Cửu Công Tử lúc này liền quả thực chẳng qua là cảm thấy "Chơi vui". Bởi vì hẳn trên mặt loại kia cười là vui vẻ cười, trong mắt ánh sáng thì là mạo xưng đầy mãnh liệt lòng hiếu kỳ quang.

Quang mang này như thế tràn đầy. Lý Vân Tâm minh bạch, nếu như tại hẳn hào hứng tốt nhất tình huống dưới phật ý hẳn, cái này Yêu Ma tất nhiên là muốn nổi trận lôi đình. Hoặc là... Nổi trận lôi đình cũng là xem trọng chính mình. Đại khái hợp lý nhất phản ứng là, mặt lạnh, tiện tay đem chính mình xé thành hai mảnh, cũng lại không có gì hào hứng nhìn này "Bảo bối", bao lấy một đoàn vân vụ liền đi đi thôi!

Cái này tiện hóa...

Lý Vân Tâm ở trong lòng thờ dài, đưa tay thò vào y phục, lấy ra khối kia thiếp thân cất giấu Ngọc Giản: "Chính là cái này nha. Một khối Ngọc Giản, Cửu Công Tử ưa thích, thì lấy đi nhìn."

Nói xong lời này hẳn liền bị kinh ngạc.

Ngọc giản này, lại phát ra màu ngà sữa ánh sáng. Một giây đồng hồ về sau, một điểm sáng hơi hơi nhảy một cái, nổi lên. Sau đó chính là hẳn đã tập mãi thành thói quen này một chuỗi chữ viết.

Hắn phỏng đoán quả nhiên là chính xác. Thứ này, cần lấy Yêu Lực mở ra.

Chi trước mấy ngày hẳn một mực đang nhìn trong ngọc giản đối với hẳn khai phóng những vật kia. Nhưng trong ngọc giản còn sót lại Yêu Lực, dù sao chi là tới từ cùng Cửu Công Tử, Bạch Vân Tâm ngăn ngại tiếp xúc đoạn thời gian kia, rất nhanh liền hao hết.

Cho tới hôm nay... Cùng cái này Đại Yêu Ma tiếp xúc lâu như vậy, nó rốt cục lần nữa mở ra.

Cửu Công Tử hiển nhiên là lần đầu tiên nhìn thấy thứ này, phi thường vui sướng. Hẳn đưa tay liền tiếp, trái xem phải xem, lại dùng ngón tay tại Ngọc Giản thượng gây mấy cái.

Lý Vân Tâm biết hẳn mở không ra. Trên thế giới này trừ hẳn không ai mở ra được.

Quả nhiên, gây mấy cái, liền bỏ lỡ hứng thú. Làm bộ muốn trả lại hẳn.

Lý Vân Tâm khắc chế chính mình, không muốn chính mình biểu hiện ra một tơ một hào khát vọng —— hẳn không biết cái này Cửu Công Tử có thể hay không lại lên chơi tâm, như đứa bé con nói không cho hẳn.

Đưa một nửa, Cửu Công Tử bỗng nhiên nghiêng một cái đầu: "A? Cái này, mở thế nào?"

"Hoàn toàn không rõ ràng." Lý Vân Tâm một nhún vai, "Ta cũng chỉ là xem như cái bảo bối, thiếp thân thu. Có lẽ sẽ có sử dụng đây."

"Dạng này a." Cửu Công Tử nhìn xem Lý Vân Tâm, cười, "Vậy ngươi giữ lại nó làm gì. Vô dụng. Đã là... Ân, bằng hữu, ta Tiểu Cửu cũng không phải hẹp hòi người. Ngươi, cho ngươi thứ gì, đổi lấy ngươi cái này phế vật đi. Về sau chúng ta riêng phần mình giữ lại, ngươi, ta muốn ăn ngươi thời điểm liền nhớ tới chúng ta trao đổi qua đồ, vật..."

"Khẳng định không sống ăn ngươi."

Hắn nói xong tiện tay liền đem thông minh Ngọc Giản thu vào trong ngực, nhưng tay lại không lấy ra. Trong ngực tìm tòi một hồi,

Hơi khẽ cau mày, bỗng nhiên hướng ra phía ngoài co lại ——

Rầm rầm một trận vang, vậy mà quất ra một kiện bì giáp tới.

Lý Vân Tâm theo dõi hẳn ở ngực nhìn một hồi —— ngày xuân, áo mỏng, hẳn từ chỗ nào làm ra thứ này?

Tu Di Giới Tử, không gian Tú Trữ Vật những vật này hẳn tự nhiên biết, nhưng ở cái thế giới này, lại là không có. Lúc trước Bạch Vân Tâm tặng hẳn Tiểu Kiếm, cũng là tại trong tay áo tìm tòi một hồi, sau đó lược vừa dùng lực, co lại, liền quất ra chuỗi này sắc bén cùng cực kiếm.

Chẳng lẽ lại bức này Đại Yêu Ma, còn có chính mình cũng không hiểu biết Bí Pháp a?

Hắn lại nhìn này bị giáp, chỉ là một kiện mỏng giáp. Không có tay, có thể thiếp thân mặc. Mông.. Thoạt nhìn như là hẳn lúc kia CT phim. Nhưng một chi tiết nhỏ khác là... Cửu Công Tử đưa nó rút ra, tiện tay ở phía trên vẽ vẽ. Tựa hồ là cảm thấy dính thứ gì, cũng không hài lòng.

Như thế vẽ mấy lần, cái này bị giáp hoàn hảo không chút tổn hại.

Lý Vân Tâm vô ý thức nhìn xem bị ngón tay hắn vạch ra mấy đầu đầu bàn đá.

Hắn lại ở trong lòng thở dài, nhưng làm ra hoan hi bộ dáng, tiếp: "Đa tạ Cửu Công Tử. Ta nhất định thiếp thân cất kỹ. Tuy nhiên người nói người ở ở phụ cận đây... Là ở nơi đó?"

Cửu Công Tử đồng tử bỗng nhiên co rút lại, theo dõi hắn: "Hỏi cái này làm cái gì?"

"Há, người vừa mới đối với ta nói —— "

"Người muốn dò xét phủ đệ ta? !" Hắn cắt ngang Lý Vân Tâm lời nói, trong mắt đồng tử đã hoàn toàn co lại thành một đầu dây nhỏ, bỗng nhiên hướng về phía trước bước một bước. Lý Vân Tâm thực sự không biết chính mình cái nào một câu, loại kia khẩu khí, cái nào ánh mắt làm tức giận hắn. Lại hoặc là cái này Đại Yêu Ma, vốn là không có quy luật chút nào có thể nói hi nộ vô thường.

Mồ hôi lạnh lập tức từ sau lưng xuất hiện, hắn ngừng thở, không để cho mình nhìn quá quá kích động, cười nói: "Cửu Công Tử..."

Cái này nói còn chưa dứt lời, Cửu Công Tử nhưng lại bỗng nhiên quay đầu, thẳng vào nhìn hướng phía tây bắc. Chỉ chăm chăm một cái chớp mắt, một phát ổng tay áo, liền đem Lý Vân Tâm đánh bay đến trên tường, lòi cuốn lấy một đoàn vân vụ liền xông lên trời!

Yêu Ma bỏ chạy thời điểm cuồng gió thổi trong tiểu viện lá trúc hoa hoa tác hưởng, một hồi lâu mới bình ổn lại. Cũng chính là qua như thế một hồi về sau, ngồi dựa vào ở trên vách tường Lý Vân Tâm mới chậm rãi phát ra một tiếng rên rỉ —— "Bà nội người..."

Trước nhẹ nhàng Địa Động động cánh tay mình, đi đứng, xác nhận tứ chi không có gãy xương. Sẽ chậm chậm hít thở, thật sâu hít thở, xác nhận xương sườn không có gãy xương sẽ không đâm chọt phổi. Sau đó nhắm mắt lại cẩn thận cảm giác một hồi, mới chậm rãi từ dưới đất đứng lên thân thể.

Hắn sao bệnh thần kinh...

Yêu Ma liền hắn sao là Yêu Ma...

Vừa rồi này lập tức, tùy tiện người nào —— tùy tiện cái gì người thế tục, cho dù là một cái thực lực chân chính liền cùng mình biểu hiện ra ngoài tương đương người —— đều đã bị chụp chết ở trên tường.

May mà hắn là Hóa Cảnh.

Họa Sư ở trong Hóa Cảnh, cùng Đạo Sĩ, Kiếm Sĩ Hóa Cảnh là có khác nhau. Ba cái cộng đồng chỗ, cũng là Thần Hồn đều đã đầy đủ mạnh, đối với bản môn hiểu biết đầy đủ sâu, có thể đem trọng tâm chuyển dời đến vứt bỏ Thất Tinh Lục Dục, mà không phải thần hồn tu luyện bên trên.

Từ Hóa Cảnh bắt đầu, các tu sĩ chủ yếu nhiệm vụ cũng là Độ Kiếp. Bởi vì tại cảnh giới này phía trên rất nhiều Huyền Công, không phải "Tâm tư sáng" hạng người vô pháp tu tập. Hóa Cảnh là một đạo đường ranh giới, vô số tu sĩ dừng bước tại này. Đơn giản là các loại không thể bài trừ, tu tập cao siêu hơn công pháp thời điểm, liền dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Đạo Sĩ cùng Kiếm Sĩ tu tới Hóa Cảnh, liền đã có quảng đại thần thông cùng uy năng. Cưỡi hạc Phi Thiên, Ngự Kiếm trốn xa, đều là Hóa Cảnh tu sĩ tiêu chí —— có thể thoát khỏi đại địa trói buộc. Lại có loại kia loại cùng người, cùng Yêu Ma tranh đấu thủ đoạn, cũng đều là uy lực không thể khinh thường.

Lúc này tu sĩ, như chuẩn bị thoả đáng, lại không có bên cạnh nhân quấy nhiễu, mượn Thiên Thời Địa Lợi, một người diệt Nhất Thành cũng không phải việc khó.

Nhưng Họa Sư —— đương nhiên là chỉ lúc trước Họa Sư, Đan Thanh Đạo Sĩ —— tu tới Hóa Cảnh, lại không cách nào Đồng Đạo sĩ cùng Kiếm Sĩ so sánh. Cả hai ngõ hẹp gặp nhau, đột nhiên tranh đấu, năm cái Họa Sư cũng chưa chắc địch nổi một vị Đạo Sĩ, hoặc là Kiếm Sĩ. Tuy nói Chân Cảnh, Huyền Cảnh có lẽ sẽ có khác biệt... Nhưng những sự tình kia, Lý Vân Tâm cũng không thể nào biết được.

Nhưng dù cho như thế, Tu Đạo chi Nhân thói luyện Thần Hồn, cũng thói luyện thân thể. Lý Vân Tâm không phát huy ra Hóa Cảnh thực lực, nhưng lại có Hóa Cảnh tiền vốn —— xa so với thường nhân, thậm chí tu sĩ tầm thường mạnh mẽ thể chất.

Cho nên lần này, mới không có đòi mạng hắn.

Này Cửu Công Tử, cũng vèn vèn bởi vì tức giận, tiện tay vung lên.

Nêu như không phải là Lý Văn Tâm mà đổi lại người bên ngoài —— trước một khắc còn thu hấn mỏng giáp, giờ khắc này liền đã bị hấn đánh chết.

Hấn đứng lên, lại đi mấy bước, mới chậm rãi đi đến cạnh bàn đá vào chỗ, nhìn chăm chăm còn tại mê man Lư lão đạo nhìn.

Nhưng thực cũng không phải là nhìn hấn, mà là tại chỉnh lý trong ý nghĩ suy nghĩ.

Thông minh Ngọc Giản không có.

Tốt a, tổng có biện pháp cảm về. Đây cũng không phải là việc cấp bách.

Cửu Công Tử biết mình ở đâu. Đương nhiên có thể chạy. Nhưng hấn không hoài nghi chút nào Cửu Công Tử cho mình bị giáp, cùng Bạch Văn Tâm cho mình chuỗi kiếm này... Hấn chạy không thoát.

Phải cùng hấn ở chung.

Vấn đề tiếp xúc thời gian thực sự quá ngắn. Dù là đêm nay hấn đã làm ra tất cả vốn liếng, vẫn là tại một khắc cuối cùng chọc giận hấn, kém chút bị giết chết.

Vấn đề ở đâu?

Rõ ràng này người bị bệnh thần kinh nói mình ở tại phụ cận, lại phải hấn đoán, là như thế nào tìm tới nơi này.

Đến hiểu biết hấn. Trước tiên cần phải thử hiểu biết hấn.

Nhất định phải đối với hấn như lòng bàn tay...

Cái này người bị bệnh thần kinh.

Lý Văn Tâm nhìn chăm chăm Lão Đạo nhìn như vậy một hồi, lòng này bỗng nhiên vậy một cái.

Hấn nghĩ tới một sự kiện.

...

...

Lư lão đạo khi tỉnh dậy, trời đã sáng choang.

Say rượu vậy mà một giấc ngủ tới hùng sáng, đại khái là bởi vì này Mộc Nam xuân thật là tốt tửu. Chỉ là trên người có một chút đau nhức, giống như là quảng.

Cửa sổ nửa mở, trong tiểu viện lên nhàn nhạt sương mù. Hòa với Thủy Khí sáng sớm không khí xen lẫn cây cỏ hương hút vào trong phổi, Lư lão đạo liền cảm giác toàn thân thư thái. Nhưng mà các loại cổ này dễ chịu sức lực đi qua, đầu óc hấn thanh tỉnh hơn chút...

Lão Đạo liền lập tức khổ mặt.

Hấn nhớ tới chính mình hôm qua còn khoe khoang khoác lác nói tuyệt không rời đi chỗ này...

Má ơi, phi! Uống rượu hỏng việc! Chưa nghĩ ra sự tình, cứ như vậy nói ra!

Nghĩ tới đây hấn liền nằm không. Một thanh xóc lên chặn mỏng, bồi đem mặt, sờ trường chỉ chải lông chải lông tóc, liền sầu mi khổ kiếm hương Lý Văn Tâm ở Chính Phòng đuổi.

Vừa vào cửa, chính trông thấy Tâm Ca Nhi đang ăn hấn "Sandwich". Cũng là dùng hai mảnh pha tốt Mãn Thầu, gấp thức ăn Diệp, thịt muối, trứng gà, lấy tay cầm ăn.

Trước đó Lão Đạo hiểu kỳ, hỏi cái này phương pháp ăn, cái tên này, có cái gì nói ra.

Tâm Ca Nhi liền nói với chính mình, Tam Minh người, chỉ là trung gian ba loại. Ăn mặn, là thịt muối; làm, là rau quả; không ăn mặn không làm, là trứng gà. Cái này ba loại sự vật bao hàm đại chúng tầm thường có thể ăn đến sở hữu chủng loại thực vật, lại lấy "ba" —— Tam Sinh Vạn Vật chi ý —— ăn cái này ba loại, kì thực cũng là đang ăn Thiên Hạ thực vật, là tại Tu Tâm Phục Khí. Lại dùng hai mảnh Mãn Thầu kẹp, chính là Cố Bản —— không gọi cái này ba loại thực vật Nguyên Khí, đi ra ngoài.

Ăn thứ này, là tu luyện, cũng là Minh Tâm Kiến Tính, đây là "Tam Minh".

Mà "Trì", lại có nghiên cứu, tu tập chi ý, càng cho thấy đây cũng không phải là vèn vèn đang ăn, cũng là tại tu hành.

Hợp hai làm một, lấy tên "Sandwich".

Lão Đạo thân nhiên bắt đầu kính nể, nghĩ thầm, Vọng Tộc Đại Phái đệ tử, quả nhiên khác biệt. Hắn lúc trước kiên quyết không ăn như vậy, cho rằng dạng này cảm ăn, mất thể diện, giống đứa bé. Nhưng nghe Lý Vân Tâm cách nói về sau, hiểu ra, mỗi ngày sáng sớm đều cho hai người làm "Sandwich" .

Tâm Ca Nhi tựa hồ đối với chính mình có thể làm như vậy thật cao hứng..

Nhưng là Lưu lão đạo lại luôn cảm thấy hắn trên mặt có một loại nào đó cổ quái ý cười.

Lý Vân Tâm một bên tại này ăn vật kia, một bên tại mau chóng đọc qua trên bàn một chồng sổ.

Lưu lão đạo quét mắt một vòng, trước kinh ngạc: "Tâm Ca Nhi, ngươi nhìn cái này miếu chỉ làm cái gì?"

Lý Vân Tâm cũng không ngẩng đầu: "Trước nói cho ngươi vấn đề đỡ tốt môn đừng kích động. Tới hôm qua yêu quái kia đến muốn ăn ngươi ta nói với hắn ngươi là ta Nô Bộc hắn sẽ không ăn. Về sau hắn lại đến ngươi liền đóng vai tốt ta Nô Bộc nhân vật. Được khép cửa lại qua bên ngoài hoảng sợ —— ta còn có chuyện đứng đắn."

Lưu lão đạo lần đầu tiên nghe gặp Lý Vân Tâm dùng dạng này Ngữ Tốc cùng chính mình nói chuyện, sững sờ hơn nửa ngày. Há miệng muốn hỏi, lại trông thấy trên bàn một bên khác đã chôn chặt lên cao mười mấy quyển sổ, ý thức được Tâm Ca Nhi là một đêm không ngủ. Cho nên hít sâu một hơi, chậm rãi rời khỏi môn... Tùy ý trong lòng mình sóng to gió lớn qua.

Yêu ma kia, đêm qua vậy mà đến? !

Tâm Ca Nhi hắn... Lại bảo trụ chính mình mệnh a...

Lý Vân Tâm gặp Lão Đạo lặng lẽ lui ra ngoài, liền tiếp tục bắt đầu... Nhìn miếu chỉ.

Đại Khánh hương có "Miếu chỉ" thứ này. Lý Vân Tâm lúc trước biết "Huyện chỉ", nhưng tới nơi này về sau, mới nghe nói "Miếu chỉ" .

Đại Khánh hương Long Vương Miếu một loại tương đối kỳ quái đồ vật —— hắn không có cách nào từ nguyên lai trong thế giới kia, tìm tới cùng loại "Cờ Cầu" hoặc là "Tổ chức" đến tương tự nó.

Chỉ cần có, liền có thể xây miếu. Vô luận là hương hỏa tín đồ góp vốn, vẫn là cái nào Đại Hộ một mình xuất tiền, xây xong miếu, qua quan phủ báo cáo chuẩn bị, nói đây là làm gì. Hắn miếu, đều không có gì đặc biệt ước thúc, duy chỉ có Long Vương Miếu —— sẽ có một cái nghĩa vụ.

Long Vương Miếu Người coi miếu, cần ghi chép năm đó tình hình mưa.

Cũng không phải nói muốn ngươi đem mỗi một ngày sự tình đều ghi chép lại, mà chính là nói, mỗi năm đại hạn hạn, tháng nào ngày nào bao nhiêu bao nhiêu người đến trong miếu cầu Mưa, lại là khi nào trời mưa —— gặp này đại sự, liền muốn Người coi miếu ghi chép lại.

Lý Vân Tâm phỏng đoán, là bởi vì Đại Khánh hương không có "Khí Tượng Cục" . Thế là một cái vị cao nhân vỗ đầu một cái —— đến, Long Vương Miếu đến làm chuyện này đi.

Dù sao là cầu Mưa nha.

Nhưng trừ cái đó ra, cái này miếu chỉ bên trong còn ghi lại mặt khác một ít gì đó. Không biết từ khi nào bắt đầu, một cái một vị Người coi miếu bắt đầu ghi chép, tại Mỗi Mỗi lần mưa xuống trước sau... Bản địa có mấy người mất tích. Chuyện này một khi bắt đầu, liền chậm rãi thành thói quen, bị nhiều đời bảo trì xuống tới.

Lý Vân Tâm chính là dùng cả một cái suốt đêm thời gian, xem hết cái này miếu 104 hai mươi năm qua ghi chép.

Sau đó hắn khép lại tới hậu một quyển sách, dùng ngón tay xoa xoa cái trán, đi ra cửa qua.

Lưu lão đạo không tại. Đại khái là qua quét dọn tiền đình. Mấy ngày nay muốn ra toà, lại bị người vu hãm, tiền đình đến Khách Hành Hương ít, liền cũng bỏ bê quản lý.

Sương mù đã tán đi, Lý Vân Tâm an vị tại phòng trước trên thềm đá phơi một lát thái dương.

Hắn cảm thấy, tự mình biết này Cửu Công Từ chân thân.

Đêm qua Cửu Công Từ đã nói đến rõ ràng, nhưng hắn chỉ lo lắng thông minh Ngọc Giản, chỉ nhớ kỹ, nhưng không có suy nghĩ sâu xa.

Cửu Công Từ nói —— "Vào cửa trước đó ngươi có thể từng trông thấy ta? Ha-Ha, ngươi là trông thấy ta. Chỉ bất quá... Ân, đêm đó ta cũng không thú vị cực kỳ, còn tại tránh một cái đề người chán ghét gia hòa" .

Hắn nói mình tại vào miếu môn trước đó, đã nhìn thấy hắn. Mà hắn, đang tránh né người nào.

Bị hai cái Kiếm Sĩ truy giết cái kia đêm mưa, hắn tại ngã vào trong miếu trước đó, xác thực hướng Miếu Thờ mái hiên, liếc liếc một chút —— ngay tại cái kia gần ngủi trong nháy mắt Lý Vân Tâm mượn điện quang nhìn thấy tại chỗ rất xa một góc mái cong. Trên mái hiên hùng ngồi một cái bầm đen sắc Ly

Vẫn, tại nặng nề màn mưa bên trong liếc nhìn hắt một cái.

Cửu Công Tử...

Không phải yêu.

Hắn là Ly Vẫn.

Rõng con trai thứ chín.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Nháo quỷ :

Cứ việc Lý Văn Tâm với cái thế giới này bên trên có đóng "Yêu Ma" sự tình sớm đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng suy đoán ra sự thật này về sau, tâm lý như cũ sinh ra mãnh liệt kinh ngạc cùng không hài hòa cảm giác.

Long Sinh Cửu Tử, các có sự khác biệt.

Lời này là ý nói rõ ràng thứ này, trời sinh tính háo dâm, đi tới chỗ nào có cảm giác nhìn vừa ý, liền cùng người đến một phát —— cùng các loại động vật đến một phát, sinh ra khác biệt bộ dáng chín con trai.

Vấn đề ở chỗ, liên quan tới rõ ràng a, phượng a, các loại trừ danh Yêu Ma Quỷ Quái A Chi loại truyền thuyết, tại hắn lúc trước thế giới kia, là cực kỳ lâu trước kia liền tồn tại. Xa xưa đến , khiến cho người không làm rõ được đến là tại Viễn Cổ Thời Kỳ thật tồn tại qua những thần kỳ đồ sinh vật, vẫn là mọi người lập phụ sẽ ra ngoài.

Cho nên, đi vào trên cái thế giới này về sau lại nói có những vật này tồn tại, hắn cũng liền có thể tiếp nhận. Có lẽ là bởi vì hai cái vị diện khác biệt a hoặc là Thứ Nguyên a cái gì thế giới, bởi vì lấy một loại nào đó quy tắc, đều sinh ra những Thần Dị đồ sinh vật.

Nhưng là..."Long Sinh Cửu Tử" vật này, lại là xác định, là bị lập đi ra.

Bởi vì Long Cửu tử thuyết pháp này tuy nhiên từ xưa đến nay, nhưng mà có xác thực ghi chép, lại tại một cái tên là "Minh" Triều Đại. Hoàng Đế hiếu kỳ Long Cửu tử đến tột cùng là cái nào Cửu Tử, liền đi hỏi hắn Đại Thần. Các Đại Thần cũng đã được nghe nói thuyết pháp này, nhưng tương tự không lắm. Thế là căn cứ từ chính mình mơ hồ ấn tượng, lại nào bỏ một phen, kiểm tra mấy cái xác thực "Long Tử" tới. Sau đó, chuyện này sẽ chậm chậm lưu truyền, trở nên mọi người đều biết.

Thế nhưng là tại hắn thế giới kia "Bị lập" đi ra đồ, vật, dưới mắt thật tồn tại.

Lý Văn Tâm cảm thấy có chút khó có thể lý giải được. Còn mơ hồ cảm thấy, chỗ nào tựa hồ rất không thích hợp. Có thể chút ít này diệu không hài hòa cảm giác, rất nhanh bị một loại khác lo lắng thay thế.

Long Sinh Cửu Tử a...

Nói cách khác, gặp Quỷ —— còn có tám cái.

Một cái khác điểm chính là, tín ngưỡng chỉ lực có thể cho Yêu Ma trở nên cường đại. Đã ở cái thế giới này, người người đều biết "Long Sinh Cửu Tử" loại sự tình này, thậm chí còn đưa chúng nó hình tượng làm đến khắp nơi đều là...

Như vậy chúng nó tất nhiên cường đại dị thường.

... Khiến cường đại như vậy Cửu Công Tử đều sợ hãi Bạch Văn Tâm, lại hội là cái gì?

Không không không... Là lạ. Trên thế giới này không nên có không hạn chế Địa Cường lớn xuống dưới đồ, vật.

Nếu như nói thế giới này về sau trở nên phồn vinh hưng thịnh... Mấy tỉ nhân khẩu, đều biết cái gì Long Sinh Cửu Tử, chúng nó nên cường đại đến loại tình trạng nào?

Một cái ổn định hiện thực thế giới...

Không nên xuất hiện loại tình huống này.

Cũng hoặc là...

Cái thế giới này chính đi tại sụp đổ trên đường... Đi một nửa.

Hắn thở dài. Thế giới sụp đổ hủy diệt? Cũng không phải hắn có thể quản được sự tình. Vậy ít nhất cũng phải... Ngàn năm về sau đi.

Bất quá dưới mắt cái thế giới này khoa học kỹ thuật Thụ tựa hồ điểm lệch nghiêng —— chiều cái này tình thế phát triển tiếp, đại khái hội tại dạng này trình độ kỹ thuật bồi hồi thật lâu đi.

Lý Vân Tâm đứng người lên, từ trong nội viện phía tây trên kệ áo lấy một thân quần áo sạch, trở lại trong phòng đổi, sau đó đi đến tiền đình.

Lão Đạo đang cùng một cái trung niên phụ nữ nói chuyện phiếm, chấp tay sau lưng, hai mắt nhắm lại, vuốt vuốt ria mép, một bộ tiên phong đạo cốt cao nhân diễn xuất —— nhìn đã hơi Định Thần, không giống trước đó như thế thất hồn lạc phách.

Lý Vân Tâm liền hướng hắn gật gật đầu: "Sur phụ, ta đi ra ngoài một chuyến."

Lão Đạo nhìn hắn ánh mắt, biết hắn muốn hướng Kiều gia qua, vội vàng nháy mắt, nói: "Tâm Ca Nhi, người tới. Có cái chuyện lý thú, người cũng tới nghe."

Phụ nữ kia trông thấy Lý Vân Tâm, con mắt liền híp lại, cười đến vui vẻ. Dáng dấp tuấn tú hài từ ai cũng ưa thích, huống chi nàng còn có cái chưa xuất giá chất nữ. Liền cũng ngạc nhiên: "Đến, Bà Bà nói với người nghe."

Nàng tuổi tác tại Lý Vân Tâm từ tiền thế giới, đại khái sẽ muốn người bảo nàng "Đại tỷ". Nhưng ở chỗ này đã quả thực có thể tự xưng "Bà Bà". Lý Vân Tâm biết Lão Đạo không lại bởi vì "Chuyện này thú vị" liền ngăn lại hắn đến, thế là liền lãnh cười một tiếng: "Bà Bà ngài nói, cái gì chuyện lý thú?"

Phụ nhân cười híp mắt dò xét Lý Vân Tâm một phen, hạ giọng: "Hai người các người, mấy ngày gần đây cũng phải cẩn thận!"

Ném ra câu nói này, lại đi đối diện Kiều gia chỉ chỉ, thanh âm ép tới thấp hơn, giống như sợ bị cái gì không được đồ, vật nghe thấy: "Nháo quý á!"

"A nha!" Lý Vân Tâm kinh ngạc nói nói, "thật đáng sợ."

Phụ nhân đối với hắn biểu hiện hài lòng cực, liền lại nói: "Bà Bà hiện tại biết các người đều là thụ ủy khuất. Nay Đại Tiểu Kiều thị, liền tất nhiên không phải Người tốt. Người nói này đại quan nhi đang thăm vấn các người thời điểm, chẳng phải đột tử? Về sau này Đại Tiểu Kiều thị lại tại Công Đường chết, há? Ai nha, đây cũng là báo ứng á!"

"Cái gì báo ứng? Tất nhiên là oan hồn lấy mạng nha!" Phụ trên mặt người hiện ra chuyên chú mà hưng phấn thần sắc, trong mắt thả ra chỉ có tại có người nghiêm túc lắng nghe lúc mới có thể xuất hiện loại kia trung niên phụ nữ đặc hữu, kích tình tứ xạ quang mang, "Chúng ta những này lắng giềng đều nói, Lão Đạo cùng Tiểu Đạo Sĩ —— Tiểu Đạo Sĩ người sinh được như thế tuấn —— nơi nào sẽ là loại kia hại người người!"

"Hại người người làm sao có thể cung cấp đến cái này Gia Vãn Đại Thiên Tôn cùng tịch oa na Long Nữ! Cho nên nói, người nhìn, ba người kia, nói trong nhà người chết, tất nhiên là Kiều Giai Minh này Lăng Đẳng Tử muốn mưu đồ Gia Sản, đem trung tâm Hộ Chủ hạ nhân đều đánh chết tươi á! Chắc chắn, đánh như thế nào giết? Nghe nói là dùng lụa trắng, tươi sống ghim chết, sau khi chết chưa hết giận, lại trăm đầu, giao cho người lão bộc kia... Chắc chắn, như thế nào hạ thủ được..."

Lý Vân Tâm cùng Lão Đạo liếc nhau.

Vị này phụ nữ không làm biên kịch quả nhiên là nhân tài không được trọng dụng.

Chờ nàng nói một trận phảng phất chính mình thấy tận mắt sự tình, mới mặt không biến sắc tìm không đập hỏi Lão Đạo: "Người nói, đúng hay không?"

Lão Đạo gật đầu: "Ngô... Nói như vậy lời nói, liền..."

Nhưng phụ nhân từ không có tính toán nghe hắn ý kiến ý tứ, phối hợp nói tiếp: "Cho nên nói, này oan hồn liền lấy mạng đến nha!"

"Liền này Kiều nhà Đại Trạch, mỗi đêm nha, đều có nữ nhân cười!"

Lý Vân Tâm ngắt lại: "Bà Bà, Kiều gia còn có cái nữ nhi nha."

Bị Miêu Yêu phụ thể "Kiều Gia Hân" còn tại trong nhà. Trước đây Lý Vân Tâm từng tại ban đêm đi qua mấy lần, chỉ là nói cho mèo kia yêu, không nên nháo quá hung, hồng việc khác.

Miêu Yêu rất nghe lời. Tuy nhiên cảm thấy có chút quái, nhưng hắn cũng không để ở trong lòng qua. Trước đó tại gặp được tại được, Hồi Thành trên đường mèo này yêu liền biểu hiện được dị thường nhu thuận, hắn thời gian dần qua liền thói quen.

Đến mấy ngày nay bởi vì chuyên tâm chuẩn bị trên công đường "Một kích cuối cùng", hắn liền không hề đi xem mèo kia yêu. Đêm qua vốn nên qua cùng nàng hảo hảo bàn giao một phen, nhưng lại đến Cửu Công Tử...

Là bên kia xảy ra vấn đề gì?

Phụ nhân nghe hắn lời nói, liền trừng lớn mắt: "Còn không phải sao! Nói là còn có một cái nữ hài nhi gia —— cũng là người đáng thương —— nhưng người đoán làm gì? Mấy ngày gần đây ở nhà nàng sát vách, quả thực là nghe thấy một đám nữ nhân đang cười! Thanh âm kia âm dương quái khí, cũng không phải tiếng người nhĩ!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Say :

Nghe đến đó, Lý Vân Tâm liền không tâm tư lại nghe tiếp.

Hắn tùy ý đem hai tay hướng Đỗ Tử nơi đó vừa để xuống, trên mặt ngay cả nửa phần thống khổ đều không đáp lại: "Ai nha đau bụng. Ngồi trước trò chuyện."

Sau đó liền đi ra ngoài.

Đi ra ngoài là nhỏ đường phố, đối diện cũng là Kiều gia tường cao. Hắn vốn định leo tường qua, nhưng nghe phụ nhân kia lời nói, quyết định đi Cửa chính. Nếu thật là "Nháo quỷ", như vậy hắn trước tiên cần phải từ cửa chính nhìn.

Hắn một chút đều không lo lắng mèo kia yêu hội xảy ra vấn đề gì. Hắn chỉ là... Hiếu kỳ.

Bởi vì còn không có thực sự từng gặp nháo quỷ tòa nhà đây.

Liên quan tới Âm Trạch, Quỷ Trạch, Phong Thủy Địa Khí thứ này, Lý Vân Tâm lúc trước nghe phụ mẫu lược nói qua, nhưng không có chân thực giảm đáp qua.

Một mảnh thổ địa, bình bằng phẳng, trống rỗng ở nơi đó tồn tại, cũng chỉ là một mảnh thổ địa. Nhưng nếu như người ở phía trên an trí thứ gì, lũy đứng lên thứ gì, những này cao thấp xen vào nhau chên lệch, liền hình thành "Thế".

Thế là liền có thể sinh ra, ràng buộc thứ gì.

Lại đem nơi này vây quanh, chính nó liền thành một cái hệ thống, hình thành một loại đặc biệt..."Sinh Thái Quyền". Cái từ này đương nhiên là Lý Vân Tâm cách gọi, bởi vì hắn cảm thấy ba chữ này, so với cái kia khó đọc lại không có kỹ càng định nghĩa thuyết pháp muốn ngắn gọn được nhiều.

Nói một cách khác, một tòa được người yêu mến tòa nhà hoặc là một tòa nháo quỷ tòa nhà, đều đã tại theo một ý nghĩa nào đó, có "Sinh mệnh", ẩn chứa một loại nào đó "Quy luật".

Bình thường tiến tòa nhà, là từ đại môn tiến.

Nghĩ như vậy muốn hoàn chỉnh thể nghiệm hoặc là quan sát một tòa khả năng "Quỷ Trạch", tốt nhất cũng phải từ đại môn đi.

Lý Vân Tâm cảm thấy chuyện này đại khái là này Tam Hoa Nương Nương làm ra tới. Nhưng là khiến cho diệu —— chính hợp hắn lòng hiếu kỳ cùng tò mò.

Từ phía sau quán qua Kiều gia Đại Trạch cửa trước, thực phải đi rất xa, đi đến một đầu Chủ Lộ.

Lúc này đại khái là sáng sớm bảy tám giờ, trên đường người đã nhiều.

Lý Vân Tâm chấp tay sau lưng, cước bộ nhẹ nhàng Địa Hoa mười phút đồng hồ vòng vào kiều trước cửa nhà ngõ nhỏ, không có chú ý mình bị một người khác cho đề mắt tới.

Kiều Giai Minh.

Thực mới qua một buổi tối mà thôi, Kiều Giai Minh liền cảm thấy mình đã nhanh muốn chóng cự không được.

Trên công đường Lý Vân Tâm tàn nhẫn lại tà khí biểu lộ rõ mồn một trước mắt, một câu kia "Các người một cái đầu chạy không thoát" phảng phất trước một khắc còn ở bên tai. Đặt xuống ngoan thoại chuyện này vốn là hấn Kiều Giai Minh chuyên tình kỹ năng, nhưng bình thường liền giới hạn tại "Đặt xuống ngoan thoại".

Thế nhưng là cái kia Lý Vân Tâm..

Là thật dám giết người a...

Nhớ tới sự kiện kia, hấn đã cảm thấy toàn thân đều là mồ hôi lạnh —— càng khi nhìn đến kiều Vương Thị liền ở trước mặt hấn bị Nha Dịch nhất đao đâm chết, chính hấn thừa dịp loạn trốn sau khi đi ra. Hấn không rõ ràng Lý Vân Tâm là thế nào làm được. Nhưng hấn cảm thấy nếu như mình có lại một lần cơ hội,

Nhất định sẽ có bao xa liền trượt bao xa, tuyệt đối không cùng cái kia đáng sợ gia hỏa phát sinh bất cứ quan hệ nào.

Trước đó bọn nha dịch còn tại đây thành tìm hấn, hiện tại đã hành quân lặng lẽ. Kiều Giai Minh chỉ cảm thấy buồn lòng một hồi, lại không rõ ràng ý vị này...

Đuẩn Bình Chí đã tiếp nhận Lý Vân Tâm uy hiếp, khó giữ được hấn.

Nhưng loại này sáng suốt ý nghĩ, tại hấn một đêm không ngủ, lại là giới tất phiền não trong lòng, uống một cân hai đầu đao về sau, liền tan thành mây khói.

Kiều Giai Minh dự định thoát đi vị thành. Hấn cần làm ít tiền tài.

Kiều gia người tuy nhiên không, nhưng tổng còn có chút nhà. Không nói những Kim Ngân đó Khí Cự, cũng là Đại Tiểu Kiều thị đồ trang sức châu treo, cũng đầy đủ hấn tiêu xài một hồi. Cho nên Kiều Giai Minh tại trước kia liền đến Kiều gia phụ cận lẩn lư —— hấn cảm thấy mình trước tiên cần phải dò xét thăm dò hư thực. Cũng đừng không đầu không đuôi đụng vào mấy cái ôm cây đợi thỏ công nhân, lại bị lấy về.

Cứ như vậy, hấn trông thấy Lý Vân Tâm.

Từ có thể tăng thêm lòng dũng cảm, là đồ tốt.

Trông thấy Lý Vân Tâm thời điểm, Kiều Giai Minh chính ngồi xổm ở một góc trăm năm Hòe Thụ về sau, nắm trong tay lấy một cái thô sứ Tiểu Tửu đàn. Gặp hấn thân ảnh phản ứng đầu tiên là khẽ run rẩy, vô ý thức muốn trốn. Nhưng cảm giác này rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, đồng thời tại hấn lại đi miệng bên trong sau khi ực một hớp rượu về sau, bị mãnh liệt hận ý thay thế.

Bởi vì này Lý Vân Tâm, cũng không có phát hiện mình.

Ha... Hấn cũng có sợ là sơ suất thời điểm.

Hấn cũng vẫn là cá nhân.

Là cá nhân cũng không phải Yêu Ma, cũng không biết cái gì Tiên Pháp, chỉ là vận khí tốt, ăn.. . Giết cái kia Phù Doãn..

Về phần như thế nào giết? Ân... Ai kiên nhẫn quản. Chỉ là vận khí tốt a.

Cũng vẫn chỉ là cái phạm nhân.

Bị Rượu Cồn tê liệt đầu não nhảy qua mấy thứ quan trọng sự thật, chỉ chú ý rõ ràng nhất, lớn nhất trực quan sự tình.

Lý Vân Tâm tại hướng Kiều gia đi.

Hấn không có phát hiện mình.

Mình có thể giết hấn.

Kiều Giai Minh lại uống một hớp rượu, đem Bình Sứ trên mặt đất trở tay một ném, liền chỉ còn một cái mảnh vỡ. Sau đó hấn nắm thứ này, lao đảo đuổi theo qua.

Không ít người chú ý tới cái này sáng sớm liền đầy người tửu khí người, nhưng cũng không có cho quá quan tâm kỹ càng. Tại dạng này thời đại, tin tức lời đồn hiệu suất còn cực thấp dưới. Cho dù là Lý Phù Duẩn chết mất dạng này đại sự, cho tới bây giờ cũng vẫn là có không ít người cũng không hiểu biết.

Nhưng một người khác, lại phá lệ đất nhiều liếc hấn một cái.

Người này là nữ nhân, trước đó đang đứng tại bên đường. Muốn nói xuyên qua, kì thực là rất phổ thông. Mặc thời đại này, mùa này nữ tử phổ biến màu trắng La Y, bên ngoài bảo bọc màu xanh nhạt sa mỏng áo ngoài. Dạng này cách ăn mặc, nếu như trong tay cầm một thanh Quạt tròn, cũng là một cái liễu rủ trong gió con gái rượu.

Nhưng nữ tử này tại bên hông dùng dây lụa buộc lập tức, cả người khí chất liền nhấc lên. Đã có nữ hài tử yếu đuối đáng yêu, nhưng lại giấu vài tia khí khái hào hùng.

Lại nhìn mặt nàng, sẽ phát hiện nàng chỉ đơn giản chải cái đạo kễ, cắm một chi Mộc Trâm. Nhưng hai sợi thuận hoạt Thanh Tỉ từ hai má rủ xuống, tại nghiêm nghị bên trong nhiều thêm mấy phần nữ nhân mùi vị.

Về phần tướng mạo...

Người thật khó khăn miêu tả nàng tướng mạo. Những người đi đường đều có thể thấy được nàng mặt —— tuyệt sẽ không đối nàng tướng mạo sinh lòng phản cảm, chán ghét. Nhưng cũng sẽ không lên cái gì kinh diễm, bi ối tâm tư. Phảng phất tại gặp nàng thời điểm, trong đầu liền sinh ra một đoàn mơ hồ vân vụ đến, đem "Nữ nhân này là đẹp vẫn là xấu" dạng này tâm tư cho cách trở.

Hiện tại nữ nhân này liền tay không, đứng tại hai bên một gốc cây dưới, chung quanh mấy bước đều không người. Phương này tác ở giữa, phảng phất nàng từ thành thiên địa. Nàng xem thấy người qua đường lui tới, lại nhìn thấy nơi xa Kiều Giai Minh động tác, liền nhẹ nhàng bên cạnh nghiêng đầu, ồ một tiếng.

"Có ý tứ." Nàng nói.

Kì thực nàng câu này "Có ý tứ", nói đến không có chút rung động nào, cơ hồ không có gì ngữ điệu chấp trùng. Phảng phất trước mắt cái này người đến người đi thế gian phồn hoa đối nàng mà nói đều là phù vân. Nhưng ngay tại cái này một mảnh phù vân bên trong, nhìn thấy một cái nhỏ vòng xoáy nhỏ.

"Có ý tứ" —— so hoàn toàn không làm sao có hứng nổi, thoáng "Có ý tứ" một điểm a.

Nhưng cho dù là điểm này, cũng đủ để khiến nàng vừa nhấc chân, theo sau.

Vị thành mặc dù là đương thời Đại Thành, nhưng cũng không cách nào nhi giống Lý Vân Tâm thời đại kia, ven đường không gặp được một chút bùn đất. Nữ tử đứng thẳng địa phương là dưới cây, hoàng thổ địa. Bởi vì lấy mấy ngày nay đều không mưa rơi, trên mặt đất che một tầng bụi đất.

Nhưng nàng đi ra về sau... Nơi đó lại ngay cả một cái dấu chân đều không có.

Nữ nhân này chân, cùng mặt đất thủy chung cách một đoạn không dễ cảm thấy khoảng cách.

Nàng là... Đạp trên hư không đi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Quỷ Trạch

Kiều gia môn trước con đường này muốn hơi bao quát một số, có thể cũng trì hai khung Xe ngựa. Đường đi một bên khác là một đầu Minh Cừ. Mương vừa dùng Thanh Thạch Bản xây, Trồng Trọt chút cây thấp.

Lý Vân Tâm không biết cây kia tên là cái gì, nhưng chỉ gặp xanh nhạt cành lá ở giữa treo chút ngón cái bụng lớn nhỏ Hồng Quả Tử, hết sức làm cho người ta yêu thích. Đi vài phút, liền có thể trông thấy Kiêu gia đại môn mái cong. Nguyên bản dọc theo đường có chút hải đồng tại hái những Hồng Quả Tử đó chơi, nhưng dần dần gần Kiêu gia, lại không có người nào.

Cuối cùng Lý Vân Tâm tại Kiêu gia trước cổng chính dừng bước, chấp tay sau lưng cửa trước bên trong nhìn xem.

Nước son đen môn, đóng đến cực kỳ chặt chẽ. Cửa một đôi Thạch Sư, hai bên các Thụ một cây cò lớn.

Một bên viết "Vị thành hồng phúc Tiêu Cục", còn vừa viết "Vị thành hồng phúc Tiêu Cục".

Lý Vân Tâm nhìn một hồi, đi tới cửa đây về trước đẩy cửa.

Đây liền mở. Vô thanh vô tức mở.

Hắn hướng bên trong nhìn một chút, lập tức nhủ mảy. Vừa đưa Kiêu Đoạn Hồng lúc trở về, hắn từ nơi này môn đi qua một lần. Nếu như hắn không có

nhớ lắm, từ cửa chính đi vào nên là một mặt bức tường. Bây giờ nhìn, bức tường không thấy, lại là một gốc cây.

Cây này, không có Diệp Tử, một người ôm hết phẩm chất, sinh được nhánh chạc cây chạc. Nhưng hết lần này tới lần khác vỏ cây bóng loáng cực, lộ ra ngọc giống như thanh huy. Ở trên nhánh cây. . .

Kết đầy Kim Nguyên Bảo.

Không có gió, nhưng là khắp cây Kim Quang Diệu người nguyên bảo bồi lại tại lóc lên lóc lên lác, giống như dụ hoặc người đi hái.

Sự tình ra khác thường vì cái gì. Đạo lý kia Lý Vân Tâm hiểu.

Hắn liền nhắm mắt lại.

Bình thường tu sĩ, trừ phi mượn nhờ thủ đoạn đặc thù cho mình khai Thiên Nhân, Âm Dương Nhân, là không thể trực tiếp nhìn thấy Âm Linh. Nhưng từ khi Lý Vân Tâm hấp thu miếu bên trong Nguyên Lực về sau, lại có thể nhìn thấy Âm Linh. Lần thứ nhất nhìn thấy Kiều Gia Hân Vô Diện quý hân liền phát hiện cái này dị thường.

Nhưng hắn cũng không phải là yêu ngạc nhiên người, không có để trong lòng. Hương Khói Nguyên Lực vốn chính là Tinh Quái nhóm chuyên hưởng đồ vật, hắn một người sống sờ sờ hấp thu qua, phát sinh điểm dị thường cũng hợp tình hợp lý.

Đến lúc này hắn ý thức được, chính mình nhất định là nhìn thấy Tinh Quái chỗ tạo ra đến huyền ảo. Hắn vốn là có thể trực tiếp gặp quý, lại đi vào Tinh Quái chỗ tạo huyền ảo bên trong, càng là thấy được rõ ràng, chân thực —— đây cũng là các tu sĩ, không vui mở Âm Dương Nhân nguyên nhân. Bởi vì lại càng dễ bị mê hoặc.

Nhưng nếu là Tu Hành Giả, cũng tự nhiên có Minh Tâm Kiến Tính, nhìn thấu Mê Chướng thủ đoạn —— chỉ cần cảnh giới đủ cao. Lý Vân Tâm là Hóa Cảnh, tại cái này trong thế tục, đối tại bình thường Quý Quái tới nói, đương nhiên đầy đủ cao.

Thế là hắn hơi hơi bế một hồi mắt, lại mở ra.

Kết đầy Kim Nguyên Bảo Thụ không thấy. Một cổ cây khô thẳng tắp đứng tại bức tường trước, có chút lác. Tuy nói là Xác Uớp, nhưng ánh mắt lại là có. Chẳng những có, vẫn là như nước trong veo một đôi mắt, Hắc Bạch phân minh. Bởi vì không có mí mắt,

Nhìn chính là hai khóa trắng Black nhân nhi Châu Tử khảm tại trong hốc mắt, hiện tại đang theo dõi Lý Vân Tâm không nhúc nhích.

Nếu như cái này Xác Uớp bấp thệ nở nang một số, hắn là có thể nhìn thấy nó hai má chính kéo căng quá chặt chẽ tại dùng lực —— "Đến nha, đến nha, tới mắc câu nha!"

Lý Vân Tâm thở dài, trở tay đóng cửa lại. Đi mấy bước đi qua, một chân đem nó đạp lẩn, hỏi: "Vị bên trong kia bảo người giữ cửa?"

Xác Uớp hiển nhiên phi thường kinh hoàng, một đôi như nước trong veo mắt to xoay tít chuyển, toàn thân đều đang run —— đây là đang thử "Phát công", tốt tranh thủ thời gian lại đem Lý Vân Tâm cho mê.

Thế là hắn liền phóng ra chính mình "Thế" đến —— xác thực cũng là loại kia "Hỗ Khu chấn động, tán thả ra cường giả chi khí". Tu Hành Giả Tinh Khí Thần luôn luôn nội liễm, giương cung mà không phát. Nhưng cũng không có nghĩa là không có cách nào linh khí ngoại phóng.

Thoáng một cái, Xác Uớp thiết thiết thực thực cảm thụ đến Hóa Cảnh cao nhân uy năng, nhất thời liền không nhúc nhích.

Lý Vân Tâm thấy nó ngơ ngơ ngạc ngạc, nghĩ đến cũng là cái linh trí chưa mở Tiểu Yêu. Liền mặc kệ nó, tiếp tục trong nội viện đi.

Lại hướng trước ngược lại là hết thầy bình thường, thẳng đến hắn xuyên qua tiền đình, tiến Hậu Trạch.

Thoáng qua một cái mặt trăng môn, liền nghe có người đang nói chuyện. Thanh âm là quen thuộc —— Kiều Gia Hân thanh âm. Ngừ khí cũng là quen thuộc —— này "Tam Hoa Nương Nương" thanh âm.

Liền nghe nàng âm dương quái khí mà nói: ". . . Há? Tam quan! Vốn Nương Nương nói tam quan cùng các người nghe! Chính là này Nhân Sinh Quan, thế giới quan. . . Ân. . . Giá đỡ xem? A. . . Giá trị quan? Ân. . . Chính là cái này tam quan á. Lại nói cái này tam quan pháp môn. . . Phi! Ngồi xuống! Vốn Nương Nương cách nói? Há? !"

Lý Vân Tâm đứng ở ngoài cửa, chấp tay sau lưng nghe một hồi.

Mèo này yêu. . . Hoặc là nói Tam Hoa Nương Nương, vậy mà thật có chút môn đạo.

Lần thứ nhất gặp nàng, nàng biết "Đan Thanh Đạo Sĩ". Về sau Lý Vân Tâm hỏi nàng từ đâu biết được, nàng chỉ nói nhớ không rõ. Miêu Yêu dùng là Kiều Gia Hân hư mất Túi da, bản thân tinh thần lại tựa hồ có chút vấn đề, bởi vậy cho dù là Lý Vân Tâm nhất thời đều không phân rõ nàng nói là thật là giả.

Hiện tại hắn ở ngoài cửa nghe, chỉ nghe thấy nàng tại "Cách nói".

Son đã Tỉnh Quái, bởi vì ngẫu nhiên cơ duyên mở một chút linh trí, liền có tu luyện chi tâm, Hướng Đạo Chi Tâm. Nhưng Thiên Nhân nhóm truyền lại Thiên Tâm Chính Pháp, cho dù là trong thế tục đạo sĩ dõm cũng tùy tiện không được mà gặp, huống chi những này dị loại.

Bởi vậy cho dù là cơ bản nhất tinh toa Luyện Khí biện pháp, đối với Tỉnh Quái tới nói cũng là trân quý dị thường. Khác có một ít Yêu Ma sống được lâu, gặp được cơ duyên, chính mình cũng có thể ngộ ra chút tu hành biện pháp. Loại này Yêu Ma liền có thể hướng hẩn Tỉnh Quái truyền pháp —— truyền pháp, liền có Đồ Tử Đồ Tôn, tụ tập tại một chỗ dần dần thế lớn, có thể có thể làm hại một phương.

Lý Văn Tâm nghe nàng giảng. . . Đại khái liền là mình ngộ ra đến pháp môn. Thấp thô ráp, nhưng quả thực là có chút tác dụng. Chi là mèo này yêu tựa hồ nhớ kỹ Lý Văn Tâm lúc trước khuyên bảo nó lời nói, đem chính nó pháp môn, nắm "Tam quan lớn (phòng) pháp" tên tuổi, giảng cũng không biết thứ gì nghe.

Nhìn tại hẩn không có tới trong mấy ngày này, mèo này yêu không biết được thông qua cái biện pháp gì tụ tập một đám yêu tinh, tự mình làm lên đường đường chính chính "Tam Hoa Nương Nương", rất nhiều Khai Đan chính vị chi thể.

Thằng nếu là bình thường Tu Hành Giả gặp được loại sự tình này tất nhiên là quát to một tiếng "Yêu nghiệt nguoi dám", liền vọt vào đi giết cái thất linh bát lạc. Nhưng ở Lý Văn Tâm nơi này, hẩn liền chỉ cảm thấy thú vị.

Thứ nhất hẩn là nhận qua những cái kia "Hồ Tiên", "Hoa Tinh" mỹ hảo truyền thuyết hun đúc. Thứ hai hẩn biết rõ năng lực chính mình hạn mức cao nhất cùng hạn cuối ở nơi nào. Thật cảm thấy muốn xảy ra vấn đề lại thu thập cũng không muộn.

Lúc này. . . Hẩn chỉ rất muốn nhìn một chút bên trong "Quần Ma Loạn Vũ" tình cảnh.

Thế là liền cất bước đi đến Kiều Gia Hân nguyên lai cửa phòng ngủ miêng, Tướng Môn đẩy ra.

Cửa vừa mở ra, "Tam Hoa Nương Nương" thanh âm im bất mà dừng.

Lý Văn Tâm nhìn thấy "Kiều Gia Hân" chính đoan đoan chính chính xếp bằng ở cửa đối diện một cái bàn gỗ bên trên, nâng cao cổ. Một tay đặt tại bụng dưới trước, một tay ngón giữa cùng ngón cái bóp cái quyết, nắm ở giữa không trung —— trừng mắt hai mắt nhìn hẩn.

Mà ở trước mặt nàng, mặt đất. . .

Nằm lấy một cái Hồng Quan Đại Công Kê, một cái Bạch Mao Hồng Nhân Thỏ Tử, một con mèo đen, còn có một cái Hôi Mao lão thử.

Cái này bốn cái động vật tựa hồ nghe Tam Hoa Nương Nương cách nói nghe được mê khiêu, nghe thấy tiếng mở cửa vẫn chưa lấy lại tinh thần, còn trên mặt đất không nhúc nhích.

Ngược lại là Miêu Yêu trừng trừng mắt nhìn Lý Văn Tâm một hồi, quay người lại liền nhảy lên hạ cái bàn, tiến vào giường, chỉ lộ ra một đôi mắt đi ra: "A? A. . . A nha, gia gia, gia gia, ai nha, ta cách nói, a? Ta nhớ được tam quan ân. . ."

Cho đến lúc này này mặt đất bốn cái động vật mới biết được kinh hãi, trong lúc nhất thời gà bay chó chạy, vô cùng náo nhiệt. Đây Thỏ Tử chỉ hướng dưới giường nhảy lên, Công Kê phiến cánh muốn hướng ngoài cửa bay, có thể lại sợ Lý Văn Tâm đứng ở đằng kia. Hắc Miêu gặp lão thử, nhẩn nại một hồi cuối cùng không có địch hòm khác tính, mèo một tiếng liền đi dốc sức nó. Đây lão thử ngược lại là cái gan lớn, oạch một tiếng liền chui vào Lý Văn Tâm mu bàn chân bên trên, cảm hai cái tinh tế chân trước dục chân hẩn mắt cá chân, trừng mắt hai cái đen lúng liếng mắt nhỏ ngửa đầu nhìn hẩn.

Lý Văn Tâm biết mèo này yêu là sợ chính mình trách nàng "Tự lại yêu nghiệt làm hại nhân gian".

Nhưng hẩn không tâm tình quản chuyện này. Cũng không tâm tình qua nói chuyện với Miêu Yêu.

Hiện tại hẩn chỉ hơi vênh mặt lên, nhìn lên trên.

Một trương không có ngũ quan gương mặt, cách hẩn mặt chỉ có không đến mười centimet, phảng phất tại gắt gao nhìn chăm chăm hẩn. Gương mặt này chỉ gáy rất dài, mãi cho đến lều đình —— Kiều Gia Hân Quý Hồn, chính leo lên tại trên nóc nhà.

Nàng cũng đang nghe pháp.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Ban tên cho :

Đêm đó nhìn thấy Gia Hân Quý Hồn về sau, nàng liền cũng không có xuất hiện nữa. Lý Vân Tâm từng nghĩ tới nàng có thể hay không cũng bị tù tại Phủ Nha ngoài cửa, trở thành Âm Linh đại trận bên trong một viên.

Nhưng ở hán hoa một canh giờ thời gian, đem những Vô Diện đó Quý Đô nhìn một lần về sau yên tâm. Ở trong đó không có Kiều Gia Hân.

Quý Hồn bộ dáng cũng là chúng nó lúc đầu bộ dáng —— chúng nó y phục, cũng là chúng nó một bộ phận. Muốn cho quý đổi một bộ quần áo? Đó là không thể nào sự tình.

Bây giờ nàng vậy mà chạy tới nơi này.

Quý Hồn phần lớn ngờ ngợ ngạc ngạc, dựa vào lúc còn sống bản năng hành sự. Nàng trước đó tìm chính mình, đại khái là bởi vì trong lòng có hảo cảm cùng chấp niệm. Hiện tại chạy tới Miêu Yêu nơi này, đại khái là bởi vì nàng Túi da còn ở lại chỗ này.

Phát sinh loại sự tình này, Lý Vân Tâm đã cảm thấy thú vị.

Hắn đưa tay tại Gia Hân "Mặt" phía trên một chút lập tức, Quý Hồn cổ liền bỗng nhiên rụt về lại, trọng lại leo lên tại nóc nhà.

"Người đi ra. Loại sự tình này ta không trách người." Lý Vân Tâm đối dưới giường Miêu Yêu nói. Một bên nói chuyện, một bên đem mu bàn chân thượng Hôi Mao lão thử nhấc lên, ném đến ngoài cửa: "Vị này có cái gì danh hào?"

Hết thấy Khai Linh trí súc loại, cũng đều sẽ đối thân phận của mình có mơ mơ hồ hồ nhận biết. Y theo lẽ thường tới nói Miêu Yêu cho chúng nó cách nói, là nên ban thưởng cái danh hào.

Miêu Yêu nháy nháy mắt, gặp Lý Vân Tâm là thật không buồn nàng, tròn mắt lại quay tít một vòng: "A? Danh hào ân... A nha, không có danh hào nha? Gia gia ban tên cho... Há? Ha-Ha, gia gia ban tên cho nha!"

Nàng tiểu tâm tư Lý Vân Tâm biết. Nhìn nàng là gốc bên trong ngu dân như cái bệnh tâm thần, gặp được đại sự lại không mui phần hồ đồ. Nếu như Lý Vân Tâm cho những này súc loại ban tên cho hào, cái kia chính là thật "Không buồn nàng".

Chỉ bất quá cái này "Gia gia", "Gia gia" gọi, để hắn không thoải mái. Lúc trước nhìn Tây Du Ký bên trong đám yêu quái gọi vậy được người "Đại Thánh Gia gia", bây giờ cũng bị gọi gia gia... Bất quá hắn không có cách nào thích ứng.

Nhân tiện nói: "Đừng gọi ta gia gia. Gọi ta Đại Vương."

Miêu Yêu nháy mắt mấy cái, dùng cả tay chân từ dưới giường leo ra, tựa hồ rất hài lòng xưng hô thế này. Cười hi hi ngồi vào trên giường, còn nói: "A? Hi hi... Đại Vương ban tên cho nha... Hắc hắc hắc..."

Lý Vân Tâm nhìn ra ngoài cửa liếc một chút. Cái này Hôi Mao lão thử là thật thông nhân tính, ghé vào trên bậc thang còn chưa đi.

Hắn hơi suy nghĩ một chút, nói: "Người gọi Thụ Khắc đi. Lấy —— suy nghĩ muốn thụ sướng thông suốt, nhưng lại muốn khắc chế súc loại thú tính, sớm thành Đại Đạo chỉ ý."

Chuột nâu nghe, hợp trao liền bái chín bái, gục ở chỗ này bất động.

Lời nói này xong, này Đại Hắc Miêu meo một tiếng, vèo một cái vọt tới lão thử bên người, lại không phải muốn dốc sức nó, ngược lại hai cái chân trước cách mặt đất, chồm người lên, trừng mắt hai cái Hoàng Nhân con người ba mà nhìn xem Lý Vân Tâm.

Lý Vân Tâm hướng nó dưới thân quét mắt một vòng,

Biết chỉ là mèo cái. Ngẩng lại: "Người gọi cảnh sát trường đi. Cảnh, chính là muốn người thời thời khắc khắc cảnh cáo chính mình, không quên tu hành. Dài (giang), dài (c H Ang), là bảo người không thể chần chừ, không có kiên nhẫn. Con đường tu hành hung hiểm rất nhiều. Đã có nguyên do, liền chớ cô phụ."

Hắc Miêu mang trưng chân trước buông xuống, cũng bái chín bái, liếc liếc một chút này lão thử, liếm liếm bờ môi, bất động.

Lý Vân Tâm nhìn nàng một cái, hừ một tiếng: "Người đang suy nghĩ gì? Ta trước cho Thụ Khắc ban tên cho, hắn chính là sư huynh của người. Nếu như người đối còn dám đối sư lên ác ý, coi chừng ta đào người da."

Hắc Miêu vội vàng ép hai cái lỗ tai, sau này từ từ.

Lý Vân Tâm quay đầu, nhất chỉ này Hồng Nhân Bạch Mao Thỏ Tử: "Người tới."

Thỏ Tử bận bịu nhảy lên đến trên bậc thang.

"Người là một con thỏ, liền gọi Tử Cơ đi. Thỏ Tử Cơ." Lý Vân Tâm ngẩng lại, "Cơ, chỉ công trình kiến trúc theo hầu. Người nguyên bản nhất gan, nhưng

ta muốn người ngày sau ổn trọng an tâm, tựa như Tư Cơ."

Thỏ Tử xây lên lỗ tai, Tam Biện Chủy nhai nhai, cũng là Chín Lậy.

Tối hậu Đại Công Kê nghênh đầu nhỏ chạy tới. Lý Vân Tâm ngấm lại: "Về phần người nha.... Tựa Sơn Kê đi."

"Danh tự, trước không muốn nói với người rõ ràng. Ngày sau người tu đạo có thành tựu chứng nhân thân thể, có người gọi người Sơn Kê ca lúc, từ sẽ minh bạch Bản Đại Vương khổ tâm"

Đại Công Kê cũng mở chín mở.

Lý Vân Tâm vùng tay lên: "Này, Bản Đại Vương khi đi tới đội, có cái Trí Chương một mực đi theo ta, đoán chừng hiện tại đã vào cửa. Bốn người các người đi ra sân thi triển thủ đoạn —— cũng nói ra linh trí Tinh Quái trời sinh hội cổ hoặc nhân tâm, ta xem một chút các người đạo hạnh như thế nào. Đừng đùa nhi chết, người kia ta còn hữu dụng"

Cũng không biết này bốn vị phải chăng linh hội Lý Vân Tâm tinh thần, chỉ lẫn nhau nhìn xem, lại gà bay chó chạy nhảy lên ra ngoài.

Lúc này Lý Vân Tâm mới đi đến bên cạnh bàn, kéo ra một cái băng ngồi xuống, thở dài: "Nói một chút đi, chuyện gì xảy ra. Trước tiên nói phía trước này Xác Uóp. Vật kia, dù thế nào cũng sẽ không phải người từ dưới đất mọc ra. Lại nói nàng —— "

Hắn chỉ chỉ lều đình, "Có biết hay không nàng là người thân thể này Nguyên Chủ? Người định làm như thế nào?"

Miêu Yêu nói chuyện từ trước đến nay bừa bãi, lần này cũng không ngoại lệ. Lý Vân Tâm là dùng gần một khắc đồng hồ thời gian, mới hiểu rõ bên ngoài này Xác Uóp nơi nào đến.

Nguyên bản cái này Kiều gia chỉ còn lại có bốn cái tội tử, bị Mạnh ác mộng giết ba cái. Thừa tiếp theo tiểu nha hoàn cũng không phải dễ sống chung, biết chủ gia tại công đường thua kiện, gặt gao đóng đóng, liền lên ý đồ xấu, muốn quyền tài vật đào tẩu.

Nguyên bản Miêu Yêu đối những chuyện này cũng không chú ý, chỉ trong phòng cùng người chơi đùa. Nhưng này Nữ Bộc hết lần này tới lần khác lòng tham không đủ, chú ý đánh tới "Tiểu thư" trên thân.

Lý Vân Tâm cũng có thể hiểu được. Cái này thời đại, đối với một nữ nhân mà nói, tăng lên thông đạo là cỡ nào khó được —— không có cách nào làm quan không có cách nào buôn bán, cơ hồ không có thay đổi chính mình vận mệnh cơ hội.

Bây giờ bày ra cái này việc sự tình, muốn không điên cuồng cũng khó khăn.

Thế là quyền tiền tài liền không đi, chờ đến trong đêm, muốn đem tiểu thư trên thân trên đầu mang những cũng đó cùng nhau lấy đi.

Há biết rõ đến trong đêm, theo Miêu Yêu nói, liền có một trận vân vụ cuốn vào, Chính Tướng này Tiểu Nha Hoàn khóa ở bên trong. Nữ nhân gọi hai tiếng liền không có âm thanh, Miêu Yêu các loại vân vụ bay đi mới dám đi xem —— nha hoàn đã thành Xác Uóp.

Mèo này yêu cảm thấy Xác Uóp nhìn dím đó tương đương đáng yêu, liền điểm lập tức, khiến cho nó thành cái Tinh Quái.

Đến nơi đây...

Lý Vân Tâm tròn tròn con mắt.

Không nói trước này vân vụ. Theo Miêu Yêu miêu tả, nên không phải Cửu Công Tử, mà chính là qua đường cái gì Yêu Ma. Tuy nói không quá khéo chút, nhưng cũng không phải là không có khả năng. Kì thực cùng gần nhất phát sinh mặt khác một ít chuyện còn có chút hần liên lụy, nhưng đều không phải là cần gấp nhất.

Hắn kinh ngạc là...

Cái này Tam Hoa Nương Nương đang thấy khô trên đầu điểm lập tức, vật kia liền thành Tinh Quái?

Hắn tưởng hỏi chuyện này, nhưng này Miêu Yêu nhưng cũng nói không nên lời cái gì một hai ba bốn, chỉ nói "A? Nha, nhớ tới rồi liền điểm nha, hi hi... Ân... Phần lớn thời gian lại nhớ không nổi..."

Nghe nàng như thế cái thuyết pháp... Ngược lại là có một loại nào đó không vì hắn biết thần thông. Nhưng hôm nay thần trí thiếu thốn hốt hoảng, lúc linh lúc mất linh.

UU đọc sách hoan nghênh rộng rãi Thư Hữu quang lâm duyệt, mới nhất, nhanh nhất, nóng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động Người sử dụng mời đến duyệt.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Thụ gian :

Cái này "Tam Hoa Nương Nương", càng phát ra khiến Lý Vân Tâm cảm thấy không có đơn giản như vậy.

Liên tục thời gác lại, lại hỏi Kiều Gia Hân. Kì thực cũng hỏi không ra cái gì —— Vô Diện quý ngơ ngác ngác, tuy nói cùng Tam Hoa Nương Nương bởi vì lấy đều là "Nào từ không được tốt lắm" quan hệ, câu thông yếu lược thông thuận một số, thực cũng không nói gì Thạch Phá Thiên Kinh đại bí mật.

Nàng mấy ngày trước đây là chán kinh, mới chạy mất. Thụ cái gì kinh hải lại nói không nên lời.

Lý Vân Tâm ngửa đầu nhìn xem nóc nhà Gia Hân, ở trong lòng nghĩ, đến xử trí như thế nào nàng.

Ngay tại cái này đương lúc...

Trông thấy Kiều Giai Minh mồm méo mắt lác cười, một bên chảy nước bọt, một bên lão đảo chạy vào hậu viện tới.

Trong tay hân bình rượu mảnh vỡ đã không biết ném đi nơi nào, hai mắt mê mang vô thần, lộ vẻ bị mê hoặc. Lý Vân Tâm liền trong phòng, hân lại làm như không thấy. Lão đảo, cười quái dị chạy mấy bước, nhìn thấy trong đình một khóa bàn căn Lão Thụ, liền bỗng nhiên nhào tới.

Nhào tới, ôm lấy, tam hạ lưỡng hạ trừ chính mình quần, uốn một cái eo, liền đâm vào Lão Thụ hai cây chạc cây ở giữa... Làm lên chuyện này tới.

Này Lão Thụ vô cây thô ráp, Kiều Giai Minh lại mười phần dùng lực. Chỉ vài chục lần, cái kia hạ thể liền đã máu me nhảy nhua một mảnh.

Hết thấy phát sinh nhanh chóng, Lý Vân Tâm nhìn tròn mắt hốc mồm. Miêu Yêu gặp việc này, cười vỗ tay: "A a a, chơi vui, chơi vui!"

Lý Vân Tâm một bàn tay đưa nàng rút về qua: "Dưới giường hảo hảo đợi!"

...

...

Lại nói cũng là vào giờ phút này, nữ tử kia đi đến Kiều gia ngoài cửa lớn.

Thiên lập tức liền Black.

Cái này tự nhiên là nàng cảm giác. Trước một khắc còn có Buổi sáng nắng ấm, sau một khắc liền thành nửa đêm. Nhưng tuy là nửa đêm, lại cũng không đặc biệt hắc ám.

Bởi vì Kiều gia trước cổng chính treo lên liên tiếp Đại Hồng Đăng Lung, ảm áp vừa vui khánh ánh đèn đêm hắc ám mang cho người ta cảm giác sợ hãi, đều xua tan. Nàng liền đứng tại cửa ra vào, cũng đã có thể nghe được trong môn loáng thoáng tiếng cười. Đó là trẻ tuổi nữ hài từ tiếng cười, ba bốn hoặc là càng nhiều.

Còn có vị đạo. Giống như là Đại Hộ Nhân Gia xử lý việc vui thời điểm vị đạo —— mùi rượu, vị thịt, Pháo chuột vị.

Hết thấy đều biểu thị tại dạng này một buổi trưa đêm, đi vào cái này Đại Trạch Môn mới là sáng suốt nhất lựa chọn —— sẽ có mềm mại khô ráo giường chiếu, hoặc là đáng yêu động lòng người thị nữ.

Nữ tử ngấm lại, liền thật đi vào.

Bước qua cánh cửa, đi ba bốn bước, đại môn ở sau lưng nàng lặng lẽ quan bế, không có một tia tiếng vang.

Đối diện trông thấy một cái gầy như que củi Tiểu Nha Hoàn đang cười nhìn chăm chăm nàng. Nha hoàn con mắt trừng đến tròn căng, giống như không có thượng hạ mí mắt, cả con người đều đột xuất tới. Nhưng tại dạng này hoàn cảnh và bầu không khí bên trong, lại tựa hồ như cũng không đột ngột, ngược lại rất bình thường.

Nàng cười,

Khóe miệng một mực ngoác đến mang tai, lộ ra hai hàng tuyết trắng đến phát sáng hàm răng.

Nụ cười này giống như là mặt nạ treo ở trên mặt, không có một tơ một hào biến hóa. Nha hoàn giống như là then chốt cũng không tiện lợi Mộc Ngẫu hơi

Cái này vừa nói một câu, nữ nhân, bàn đá, đèn đuốc, Tiền giấy, Thái Y nam tử cùng bóng đêm, trong nháy mắt còi không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Kiều Giai Minh sững sờ lập tức, rốt cục nhìn thấy trước mặt mình Thụ. Nhưng không chờ hắn lại đi suy nghĩ "Mỹ Nhân Nhi đi đâu ta lại tại sao lại ở chỗ này" vấn đề này, cự đại, như thủy triều cuốn tới đau đớn đã từ khi hạ thân cuồng bạo lan tràn đến hân thân thể mỗi một cái góc. Cực độ thống khổ thúc ra một tiếng rú thảm, nhưng rú thảm vừa vọt tới cổ họng, vốn nhờ vì thống khổ mang đến co rút mà chặn trở về.

Hắn quỳ rạp xuống đất dùng hai tay bưng chặt, mơ hồ không rõ trong tầm mắt nhìn thấy Lý Vân Tâm cùng một nữ nhân khác thân ảnh. ,

Vô ý thức liền muốn hướng Lý Vân Tâm bổ nhào qua, nhưng bởi vì cước bộ lao đảo, nghiêng về nữ nhân kia.

Nhưng nữ nhân tránh cũng không tránh, chỉ nhú mày nhìn một chút Kiều Giai Minh máu ri ri ướt thề, cùng nổi lên ngón giữa tay phải cùng ngón trỏ, trong hư không lấy nhanh đến mức thấy không rõ tốc độ viết chút gì, lại hướng hắn hơi hơi nhất chỉ ——

Bành một thanh âm vang lên, Kiều Giai Minh một cả người liền hóa thành một chùm bột máu, rầm rầm tung tóe đầy nửa cái viện tử.

Lý Vân Tâm nhú mày lại, thở dài một hơi: "Vị tiểu thư này, người cứ như vậy đem ta thí nghiệm phẩm, giết a."

Nhưng nữ nhân không đáp hắn, chỉ là hỏi: "Người là cái nào Nhất Phái đệ tử. Vì cái gì hại người?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Chủ Nghĩa :

Lý Vân Tâm khẽ lắc đầu, dùng đầu ngón tay tại trên mặt mình chùi chùi, sau đó đem một khối nhỏ thịt nát bắn rớt.

Vừa đổi, còn mang theo bỏ kết hương khí một bộ quần áo, hiện tại cũng đã bắn lên vết máu loang lổ.

Sau đó hắn mới lại thở dài, buông tay: "Lần thứ nhất gặp mặt, lại không nói người tên là gì, cũng không hiểu tường tình. Liền khí thế hung hăng hỏi ta vì cái gì hại người —— đạo hữu, giảng đạo lý nha, bộ dạng này không tốt a."

Tại vừa rồi này vài giây đồng hồ thời gian bên trong, Lý Vân Tâm cấp tốc mà cẩn thận quan sát nữ nhân này.

Kết quả tương đối làm cho người kinh hãi.

Hắn thoải mái đi vào Kiều gia cũng là bởi vì không lo lắng. Không lo lắng có người hội xông tới, mà hắn hoàn toàn không biết gì cả.

Vị thành thượng thanh đàn đỉnh phái cái đạo sĩ kia cùng Lăng Hư Kiếm Phái cái kia Kiếm Sĩ, cũng chỉ là Hư Cảnh tu vi. Hắn có lẽ không có cách nào cùng hai người kia cương chính mặt, nhưng lại có một trăm loại biện pháp có thể chơi hỏng bọn họ. Nếu như là hai vị kia đi vào viện tử đại môn, tại hắn sớm có đề phòng điều kiện tiên quyết, trước tiên hắn liền sẽ biết.

Thế nhưng là thẳng đến nữ nhân này đi đến nơi đây, hắn mới phát hiện.

Nữ nhân này... Cảnh giới chỉ ít không kém chính mình. Hơn nữa thoát nhìn cũng là mê —— trước mê mắt cảnh thưởng phong cảnh xem, sau đó, muốn nhảy ra, liền nhảy ra.

Nàng vừa rồi ngón tay nhất động giết người. Giết đến quả quyết bình tĩnh. Nhìn thủ pháp...

Không phải Họa Đạo.

Như vậy liền hắn là đạo thống.

Kiểm Sĩ Ngự Kiếm giết người, các đạo sĩ thì am hiểu Họa Phù. Tu vi đến chỗ cao thâm, đơn giản một chút phù chú liền có thể linh lực bỗng dưng về ra đến, tựa như nàng vừa rồi dạng như vậy.

Lý Vân Tâm muốn nhìn nàng biểu lộ, bắt nàng tâm tư. Nhưng chỉ quét mắt một vòng liền ý thức được nữ nhân này không biết tại trên mặt mình làm thủ đoạn gì —— hắn có thể thấy rõ mặt nàng, nhưng lại nhìn không rõ mặt nàng.

Thật giống như trong đầu, thêm ra một đoàn sương mù.

Đại khái là pháp bảo nào đó. Phụ mẫu cùng mình nói qua "Pháp bảo" thứ này, nhưng mà hấn là lần đầu tiên gặp.

Đây là hiện tượng bình thường —— pháp bảo bên trong đã có một cái bảo bối chữ, này tất nhiên là vật hi hấn. Nếu như tùy tiện một cái Tu Hành Giả đều có như vậy một hai kiện, vậy còn gọi pháp bảo gì.

Thế là hấn chỉ có thể từ nữ nhân này trong lời nói cho, âm điệu, thân thể động tác ở trong đến "" nàng.

Đạt được Chương một cái kết luận là —— còn tốt. Không phải một cái phản xạ (hài hòa em gái người) hội nhân cách khuynh hướng biến thái, miễn cưỡng có thể phân loại đến người bình thường hàng ngũ.

Đương nhiên cũng không bài trừ là một cái ẩn tàng rất sâu biến thái khả năng.

Hấn câu nói này nói đến khí định thần nhân, lẽ thẳng khí hùng, hoàn toàn không có "Làm yêu pháp hại người lại bị Đồng Đạo đánh vỡ" về sau bối rối.

Nữ nhân liền khẽ nhủ mày, dò xét hấn một hồi, thấp giọng nói: "Thú vị."

Lý Vân Tâm tròn mắt trừng một cái.

Cửu Công Tử cũng nói hấn thú vị, Bạch Vân Tâm cũng nói hấn thú vị. Nữ nhân này còn nói hấn thú vị.

Nàng cái này diễn xuất, thắng nếu là mình lần thứ nhất gặp được có lẽ sẽ cảm thấy là cái "Nhìn không thấu" cao nhân, nom nớp lo sợ. Nhưng bây giờ gặp qua Cửu Công Tử, Bạch Vân Tâm dạng này đại yêu, lại nhìn những nhân loại này tu sĩ...

Hoàn toàn không có bất kỳ cái gì áp lực.

Hấn liền chỉ chỉ chính mình: "Tại hạ Lý Vân Tâm. Cô nương xưng hô như thế nào?"

Một giây đồng hồ về sau, nữ nhân không dễ cảm thấy không cong ngực, đầu hơi ngửa về phía sau —— ý vị này nàng giờ phút này lâm vào một loại nào đó "Tương đối chính thức" tâm tình bên trong ——

"Lang Gia động thiên tông tòa Thủ Đồ, lăng không tử." Nàng một chút do dự, lấy một loại không khỏi mà không dễ cảm thấy khoái lạc ngữ điệu lại bỏ sung, "Hành tẩu trong thế tục, có thể gọi ta Lưu Lăng."

Bất được.

Cũng là như thế một tia tâm tình chấp chèn.

Một cái sẽ cảm thấy sự tình gì người nào "Thú vị" "Lang Gia động thiên tông tòa Thủ Đồ".

Cao quý thân phận.

Đạo thống động thiên cùng sở hữu mười tám cái. Mỗi một vị động thiên tông tòa, đều là Thư Thánh đệ tử. Nữ nhân này tự xưng "Tông tòa Thủ Đồ" —— nếu như không phải đang nói láo lời nói —— nàng cơ hồ có thể cùng 36 Lưu Phái Chương Môn phía dưới bất kỳ người nào bình khởi bình tọa.

Trong truyền thuyết động thiên chỗ đều là thế nhân khó có thể tưởng tượng "Tiên Cảnh", từ loại kia "Tiên Cảnh" mà đến lăng không tử tiểu thư, bây giờ đi vào quý này trạch nhìn "Phong cảnh", còn nói hấn "Thú vị".

Mà lại tại giới thiệu chính mình "Thế tục tên" thời điểm, rất có một tia khoái lạc, mới lạ ý vị...

Một cái mang theo khoản tiền lớn chạy tới xóm nghèo thể nghiệm sinh hoạt, tùy tiện nhìn thấy khe gạch ở giữa rêu xanh, mưa dột phá ốc đình, nằm tại bên đường trên ghế mây núi thái dương hấp hối lão nhân, đều sẽ cảm giác đến "Thật tốt đẹp" Bạch Phú Mỹ hình tượng cứ như vậy trong lòng hấn phác họa ra tới.

Lý Vân Tâm liền cười rộ lên: "Ừm. Lưu tiểu thư. Người nhìn, tình huống là cái dạng này —— người phải biết, chúng ta những này trong thế tục Tu Hành Giả, cũng là có chính mình Đạo Trang."

"Nơi này chính là ta nói trận. Ta không biết ngài đối Tinh Quái loại hình đồ, vật là thái độ gì. Nhưng là tại ta chỗ này, cá nhân ta cho rằng Tinh Quái nha, thực là có tốt có xấu. Hữu Giáo Vô Loại cái từ này không biết người nghe chưa nghe nói qua —— Tinh Quái cùng người, đã đều sẽ hướng đạo, như vậy nếu như ta có điều kiện, ta liền sẽ giúp giúp chúng nó."

"Khai Linh trí súc loại, nếu như không có người quy củ, chỉ điểm chúng nó, rất có thể đi đến một đầu Tà Lộ. Ăn thịt người huyết nhục, làm hại quê nhà, tới hậu khả năng bị người dạng này hành tẩu trong thế tục cao nhân trừ bỏ —— nó hại chết người, chính mình cũng không sống."

"Người nhìn, đây là một cái bao nhiêu bi thảm kết quả. Người ta tu hành như vậy người, tu là Thiên Tâm Chính Pháp. Thiên Tâm Chính Pháp từ đâu mà đến? Là Thiên Nhân nhóm truyền thừa. Chúng ta những người này tại thiên nhân nhóm trong mắt, thật so với cái kia súc loại ở trong mắt chúng ta còn cao quý hơn a? Ta nhìn không thấy. Đã Thiên Nhân có thể Từ Bi truyền cho chúng ta Tu Hành Pháp Môn, như vậy chúng ta, có phải hay không cũng có trách nhiệm, đi trợ giúp một cái khác chút chịu khổ gặp nạn sinh linh đâu?"

"Luru tiểu thư, người nhìn thế gian này, vì sao lại có khó khăn? Bởi vì tư nguyên phân phối bất công."

"Một số người có được tài phú, nhưng như cũ tại bóc lột, áp bách một số người khác. Mà những cái kia bị bóc lột áp bách người, tâm lý không ngừng tích lũy lấy oán hận, tới hậu luôn luôn muốn phản kháng. Triều Đại thay đổi —— ta cho rằng cũng là như thế tới. Đây là nói nhân loại thế giới. Nếu như nói đến chúng ta chỗ toàn bộ thế giới, chúng ta đóng vai cái dạng gì nhân vật? Chúng ta nắm giữ nhiều nhất tư nguyên, mà những Tinh Quái đó —— "

Luru Lăng đứng đấy nghe hắn nói. Ngay từ đầu, chỉ là tùy tiện đứng đấy. Càng về sau, liền có chút nghiêng đầu, một cây tinh tế ngón trỏ có chút tại trong tay áo gõ đánh nhau.

Nàng đang tự hỏi —— từ lúc đầu từ chối cho ý kiến, đến về sau nghiêm túc đầu nhập.

Nàng cảm thấy... Cái này gọi Lý Vân Tâm người thiếu niên, nói ra lời nói vậy mà rất có đạo lý. Tuy nhiên chỗ nào cảm thấy rất không thích hợp, nhưng vẫn rất có đạo lý.

"... Cho nên nói ta quản loại này Đại Đồng Thế Giới, gọi là Chủ Nghĩa Cộng Sản. Nhân cùng yêu, hài hòa khoái lạc sinh hoạt chung một chỗ, đó là tốt đẹp đường nào thế giới." Lý Vân Tâm tới hậu làm tổng kết tính phát biểu, "Cho nên vừa rồi người kia, người biết, đặc biệt chán ghét. Vì cái gì nói hắn là thí nghiệm phẩm? Ta vốn là muốn để hắn thử cùng những này vừa Khai Linh trí Tiểu Yêu ở chung nha. Kết quả hắn làm việc, người cũng biết —— "

"Người là Người tốt." Luru Lăng cắt ngang hắn, "Không cần giải thích."

Lý Vân Tâm tròn tròn con mắt.

Nghe thấy Luru Lăng tiếp tục lạnh nhạt nói: "Người nói chưa chắc là tình hình thực tế, người ở chỗ này làm việc, cũng chưa chắc giống người nói như vậy quang minh chính đại."

"Nhưng là người vậy mà có thể nói ra... Như thế có kiến giải lời nói. Không nói đến cái kia Chủ Nghĩa đúng hay không, nhưng người nhất định là cẩn thận suy tư qua. Hội muốn những vấn đề này người, không phải là người xấu. Người là một cái nội tâm Cực Thiện lương nhân."

Nàng dùng không cần suy nghĩ khẩu khí vì Lý Vân Tâm "Định tính", nhưng sau đó xoay người liền đi.

"Đã người nói là người nói trận, như vậy thì là người nói trận. Ta Hồi Hồi qua mảnh suy nghĩ kỹ một chút người lời nói. Nếu như chỗ nào không hiểu, hỏi lại người."

Lý Vân Tâm nháy mắt mấy cái, nhìn nàng chăm chăm một hồi.

Chờ nàng nhanh muốn đi ra mặt trăng môn, mới nhìn không được hỏi: "Luru tiểu thư, người đến đến vị thành làm cái gì?"

Luru Lăng dừng bước, quay đầu liếc hắn một cái.

"Đạo tâm." Nàng nói, "Ta đến tìm kiếm đạo tâm."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Nhập kiếp :

Luru Lăng nói lời này, liền trực tiếp đi ra ngoài.

Lý Vân Tâm nhìn lấy nàng bóng lưng suy tư một hồi, thích một tiếng.

"Trâu so cái gì a." Hắn thấp giọng nói.

Nếu có một cái khác hắn ở đây, nhất định có thể từ câu nói này ở trong suy đoán ra cực tình cảm phức tạp.

Nói thật, câu nói kia kích thích đến hắn.

Hắn thác sinh đến trên cái thế giới này biết có thần kỳ pháp môn, còn có thể có chánh thức thần tiên. Rất may mắn là, cha mẹ của hắn đều là cao nhân —— lúc trước không rõ ràng cao tới trình độ nào, nhưng bây giờ biết được chỉ ít tại Hóa Cảnh phía trên. Tại là có thể cùng bọn hắn học tập thần tiên

Đạo Pháp —— cùng hai vị thâm niên Tu Hành Già học tập.

Thiếu đi rất nhiều đường quanh co, hẳn cũng thông minh, thế là tại mười mấy tuổi thời điểm, Nhập Hóa Cảnh.

Đội tại trong sơn thôn cũng không cảm thấy cái này cảnh giới làm sao không lên, nhưng đến cái này trong thế tục, lại biết đại khái chính mình tầng cấp ở nơi nào. Tại vị trong thành vênh vào trùng thiên từ vân từ cùng Phác Nam Từ bắt quả là Hư Cảnh. Lúc trước đuổi giết hẳn hai cái Kiếm Sĩ, lại có về sau Hoài Nam Từ, cũng đều là Hư Cảnh.

Luận chiến đấu thủ đoạn cùng tranh đấu kinh nghiệm, hẳn không bằng bọn họ —— lúc này Họa Đạo, vốn cũng không phải là lấy tranh đấu lấy xưng. Nhưng hẳn đang bị khu ra cái kia Sơn Thôn về sau nhanh chóng trưởng thành, một hệ liệt nguy cơ sinh tử rất nhanh tính lại hẳn lúc trước phủ bụi trí nhớ. Lúc này lại trở về đối mặt Kháng Thương Từ cùng Xích Tùng Từ, hẳn có thật nhiều biện pháp có thể tại cái nhà kia bên trong liền giết chết bọn họ.

Hắn hiện tại cảnh giới, tại cái này Thế Tục Thế Giới bên trong, rất ngu ru so.

Nhưng vấn đề là...

Hắn muốn ngừng bước không tiến.

Hắn không có phụ mẫu, không có kế thừa. Lúc trước phụ mẫu đại khái cảm thấy ba người có thể tại này trong thôn nhỏ ẩn tàng cực kỳ lâu, lâu đến bọn họ sẽ có sung túc thời gian đến cân nhắc đến muốn hay không đem con trai mình chính thức dẫn lên tu hành đường.

Cho nên liền giống như là lúc trước thế giới kia ở trong làm từng bước giáo dục hệ thống, cùng hẳn nói một cảnh giới sự tình, liền chỉ nói là một cảnh giới sự tình, từ trước tới giờ không hội phát tán nghĩa rộng.

Làm như vậy chỗ tốt là hẳn cơ sở cực kiên cố, khả năng viễn siêu cùng thế hệ. Nhưng chỗ xấu là, một khi Người dẫn đường không có... Hẳn sẽ rất khó tiếp tục tiến lên.

Dù là những động thiên đó Lưu Phái tu sĩ, cũng là rất khó một người tu hành —— chuyện này, không phải nói tùy tiện ném cho người một bộ công pháp gì bí kíp, người nhìn một chút nhìn một chút, liền lĩnh ngộ.

Bí kíp cũng không phải giáo tài.

Từ bị lấy ra một ngày kia trở đi, liền đã tại phòng bị "Bị không có hảo ý người lấy được" tình huống.

Thí dụ như hẳn Hóa Cảnh tại Tu Thủy Vân kinh. Hẳn còn tại Họa Thánh thông minh trong ngọc giản tìm tới một loại khác tựa hồ thích hợp bản thân tiếp tục Tu Hành Công Pháp, tên là "Tư Vân kinh".

Họa Thánh Bí Điển khi bên trong đồ vật, tất nhiên là trân quý pháp môn. Nhưng vấn đề là này "Tư Vân kinh" ...

Hết thầy cũng chỉ có hai mươi lăm cái chữ.

—— thân thể có Cửu Khiếu Âm Dương, phục có Ngũ Thành mười hai lầu, Kim Đường quỳnh cung, xuất khiếu mà tư Vân.

Cái này mẹ hẳn cái quý gì... Ai có thể thấy rõ.

Lúc trước Tu Thủy Vân kinh thời điểm, chính là bên trong một cái "Nhưng" chữ, đều có thể giảng thượng ba ngày ba đêm, sau đó chậm rãi thể ngộ. Mà hẳn lại nhìn chăm chăm này hai mươi lăm cái chữ nhìn, chỉ cảm thấy mỗi một chữ đều ẩn chứa vô cùng tín tức —— nhưng hẳn hiểu biết không ra.

Tu hành càng đến chỗ cao thâm, liền càng tối nghĩa gian nan. Lưu lão đạo có lẽ có thể Tự Học Động Huyền phái Trụ Cột Pháp Môn. Nhưng đến hẳn cảnh giới này, không có Người dẫn đường, muốn chính mình tu hành đơn giản khó như lên trời.

Thế là hẳn có chút tiếc nuối cha mẹ mình không thể sớm cho hẳn một cái có thể cung cấp tham chiếu hệ thống, lại.. Ghen ghét này lãng không từ.

Nàng muốn tu đạo tâm a.

Đến Hóa Cảnh đỉnh phong, Hưởng Chân cảnh rào bước tiến lên thời điểm, nhất định phải tu đạo tâm.

Hóa Cảnh tu sĩ đã đem Tinh Kiếp độ đến bảy tám phần, lại hướng lên tu, nhanh rất biết ngênh tới tu hành người nhất là hiểm ác một kiếp —— chân không cướp.

Trong cái thế giới này, chân không cướp lại xưng Thiên Kiếp.

Cũng không phải là nói có cuốn cuộn thiên lôi biến đổi biện pháp muốn bỏ người, mà chính là nói ở thời điểm này, người sẽ bị lạc. Tình cảm lý trí, có khả năng ở vào một mảnh "Chân không" ở trong. Người còn duy trì thần chí thanh tỉnh, còn có thể cùng người chuyện trò vui vẻ, còn có thể cùng người xuất thủ đấu pháp, nhưng là chỉ... Mất đi tiếp tục tu hành động lực.

Không có gì rõ ràng báo hiệu, thậm chí rất nhiều người đang kiếp trung cũng không có chút nào cảm thấy, cho đến chết qua này một thiên tài biết, chính mình đây là ứng kiếp.

Muốn vượt qua một kiếp này, liền cần đạo tâm.

Kì thực đạo này tâm theo Lý Vân Tâm, chính là hữu ích chỗ, lại lại có thể chủ động thả xuống được "Chấp niệm". Thậm chí cũng không phải là nếu là một cái ý niệm trong đầu, hoặc là một kiện đồ vật có thể có thể.

Người chấp nhất tại nó, nó có thể cho người tích cực hướng lên động lực, lại cũng không cố chấp, liền có thể trở thành người đạo tâm.

Hắn biết rõ kỳ quái nhất đạo tâm, là phụ mẫu giảng cho hắn nghe.

Một vị nào đó đạo thông tu sĩ, nuôi một cái con ếch.

Cái này con ếch là phổ thông con ếch, từ trong hồ nước tìm tới, dùng bình gốm chứa, nuôi trong phòng.

Vị kia Hóa Cảnh Đạo Sĩ hôn phối, ở tại Tông Phái một tòa núi nhỏ bên trên. Cùng ở có hắn cộng đồng tu hành thế tử, còn một cái vừa mới biết đi đường nhi tử.

Một ngày nào đó Đạo Sĩ cảm thấy lòng có cảm giác, cho là mình muốn độ chân không cướp. Lại cảm thấy mình mơ hồ, dường như có đạo tâm. Thế là liền đau khổ tìm kiếm.

Tại trong tông phái không có tìm được, liền từ biệt vợ con, muốn đi trong thế tục tìm.

Hắn đi lần này, cũng là bốn năm. Thời gian bốn năm, cái đứa bé kia lớn lên, càng phát ra tính nghịch.

Có một ngày chạy tới phụ thân trong phòng chơi đùa, không cẩn thận đánh nát cái kia bình gốm. Đây con ếch liền trốn.

Hài tử sợ mẫu thân quả trách, bận bịu qua bắt này con ếch. Nhưng không cẩn thận, đưa nó tươi sống bóp chết.

Ba tháng về sau, đạo sĩ kia trở về. Thần thái an toàn tự đắc, tựa hồ giải thoát. Đối với vợ hắn nói, mình đã nghĩ thoáng rất nhiều chuyện, lại không chấp nhất tại cái gì Thiên Tâm Đại Đạo, mà dự định hảo hảo mà hưởng thụ sinh hoạt. Hắn là Hóa Cảnh Đạo Sĩ, đã hơn tám mươi tuổi, về sau tổng còn có hơn hai trăm năm có thể sống.

Thế là mọi người, đạo sĩ kia chính mình, đều biết hắn là bị chân không cướp.

Nhưng không có biện pháp.

Bởi vì nghe nói này con ếch bị con của hắn không cẩn thận bóp chết một khắc này, tại phía xa ở ngoài ngàn dặm Đạo Sĩ một tay nâng tâm, ai nha một tiếng. Nhứ này thờ dài trong một giây lát, lại tươi cười rạng rỡ.

Này con ếch, chính là hắn đạo tâm.

Hiện tại Lưu Lăng, cũng phải tìm đạo tâm, độ chân không kiếp, tấn thân Chân Cảnh.

Lý Vân Tâm, cũng rất muốn.

Lúc trước không thấy đến so với chính mình cảnh giới Go Soo - cao tu sĩ, ý niệm này không phải mãnh liệt như vậy. Cho tới hôm nay gặp Lưu Lăng —— còn trẻ như vậy liền muốn tìm đạo tâm, lại gặp Cửu Công Tử, Bạch Vân Tâm lớn như vậy yêu, chính mình sinh tồn nhận uy hiếp.

Những chuyện này thêm tại một chỗ, hắn liền cũng rất muốn.

Hắn muốn muốn tiếp tục Chứng Đạo, muốn Độ Kiếp, muốn tìm chính mình đạo tâm, muốn rào bước tiến lên Chân Cảnh cánh cửa.

Muốn muốn chính mình lực lượng giải quyết hết thảy, mà không phải qua cẩn thận từng li từng tí hao tâm tổn trí cơ.

Thế là tại Lưu Lăng rời đi viện này sau năm phút Lý Vân Tâm ý thức được...

Hắn nhập kiếp.

"Vọng Tâm cướp".

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Trở về nhà :

Nhân sinh đau khổ, rất nhiều bắt nguồn từ ba chuyện.

Yêu biệt ly, oán niệm tăng sề, cầu không được.

Đổi vào thế tục người mà nói những chuyện này đều không cách nào thoát khỏi. Không ai có thể làm được hài lòng như ý. Gặp được những chuyện này, chính mình nhẫn nại lại biểu hiện được không thêm để ý chút nào, cũng đủ để bị người cùng tán thưởng.

Nhưng mà đối với Tu Hành Giả nhóm, riêng là cảnh giới cao chút Tu Hành Giả nhóm tới nói, bởi vậy mà sinh ra cố chấp tình cảm, lại mang đến hậu quả nghiêm trọng.

Tu hành không phải một sớm một chiều sự tình, cũng không phải nói buông liền buông đến hạ sự tình.

Dùng hấn tại lúc trước thế giới kia chỗ quen thuộc sự tình nêu ví dụ từ, nói chung cũng là Kiện Thân. Người thế tục là những cái kia từ trước tới giờ không Kiện Thân người bình thường. Nhưng bọn hấn bước đi, ăn cơm, thượng hạ giường, thân thể cũng sẽ từ từ trưởng thành, mạnh lên.

Tu Hành Giả thì là một đám tại trong phòng thể hình đối chính mọi người đều không nhìn thẳng nhìn, chỉ quan tâm chính mình bắp thịt Kiện Thân Cuồng Ma. Bọn họ nỗ lực rất nhiều, nhanh chóng thu hoạch được mạnh mẽ hơn thường nhân lực lượng. Nhưng nếu có một ngày hấn cảm thấy không muốn Kiện Thân, không muốn tu hành, hấn báo hồng năm thế tháng thế, biến thành một cái Từ Trạch...

Hấn vẫn là tại vận động. Hấn đi tới đi lui đưa tay đủ từ đầu giường mị tằm —— cũng vẫn là tại vận động.

Tu Hành Giả mình tương Luyện Khí Thối Thế, đây là vô ý thức quá trình. Nhưng dù là hấn không làm những việc này, chỉ là tại trên đường phổ ánh sáng mặt trời bên trong đi tới đi lui, bên trong thân thể Khí Cơ cũng là đang thông thả tu hành, luyện hóa.

Ý vị này Tu Hành Giả một khi nhập kiếp, liền không có cách nào nhi thông qua "Tạm thời đình chỉ tu luyện" loại biện pháp này đến tránh thoát nguy cơ. Hấn phải đi đối mặt giải quyết, hoặc là Độ Kiếp, hoặc là ứng kiếp.

Đây cũng là vì cái gì những tu sĩ kia, tổng là muốn chủ động qua "Độ Kiếp" nguyên nhân. Nếu như người không chủ động một số, gọi này cướp tìm tới người, lớn như vậy khái cũng là bây giờ Lý Vân Tâm bộ dạng này —— trước một khắc còn cảm thấy tâm tư thông minh, sau một khắc, liền nhập kiếp.

Lý Vân Tâm cảm thấy chuyện này có chút khó giải quyết.

Hấn không phải lần đầu tiên nhập kiếp. Tám tuổi thời điểm, hấn nhập qua "Tự tại cướp". Hấn còn nhớ đến lúc ấy phụ mẫu kinh ngạc mà khó có thể tin phản ứng —— "Tự tại cướp" thứ này, trên thực tế cũng là cùng loại với "Chính người vì sao mà tồn tại, người còn sống mục đích là cái gì" loại vấn đề này.

Kiếp này cũng không khó độ —— đối với nhất tâm hướng đạo người mà nói. Đại khái mỗi người muốn tấn thân Hóa Cảnh thời điểm, đều sẽ nhập kiếp nạn này. Nhưng vấn đề là... Khi đó Lý Vân Tâm tám tuổi, chỉ khó khăn lắm bước vào Hư Cảnh mà thôi. Muốn nói "Nhất tâm hướng đạo"? Hấn một đứa bé biết cái gì nhất tâm hướng đạo —— đương nhiên đây là cha mẹ của hấn cái nhìn.

Khi đó Lý Vân Tâm... Cũng thật không có gì nhất tâm hướng đạo suy nghĩ.

Có lẽ là bởi vì hấn đặc thù thân phận, kiếp này tới kỳ quặc.

Cũng là bởi vì hấn đặc thù thân phận, hấn độ này cướp. Chỉ là Độ Kiếp phương thức cùng thủ đoạn, lại không phải cha mẹ của hấn cho rằng dạng như vậy.

Bây giờ bởi vì "Cầu không được" nhập "Vọng Tâm cướp", hấn biết phiền phức có chút lớn.

Thực hấn một mực có một cái ý niệm trong đầu —— cái này "Cướp", nói trắng ra chính là tâm tư người đối với tu hành quá trình sinh ra ảnh hưởng. Có lẽ người có thể khống chế chủ động ý thức, lại không thể nhi khống chế chính mình tiềm thức, bởi vậy trừ phi hoàn toàn giải quyết vấn đề, nếu không độ không cướp.

Nếu như hấn có thể thông qua phương thức nào đó, đem chính mình cùng "Cướp" có quan hệ tiềm thức cũng thanh không..

Kiếp này nói chung cũng liền người vì bị tiêu diệt.

Nhưng hấn hiện tại còn không làm được đến mức này —— Tâm Lý Học là một môn cực độ phức tạp học vấn, hấn tin tưởng từ xưa đến nay, đại khái còn không người có thể làm được điểm này.

Cho nên đến Độ Kiếp.

Tính mạng hần nhận Cửu Công Tử cùng Bạch Vân Tâm uy hiếp, sau đó nhìn thấy Lưu Lăng, bị kích thích, tại là muốn mạnh lên.

Không mãnh liệt như vậy dục vọng, xem như động lực. Nhưng quá dục vọng mãnh liệt, cũng là Vọng Tâm.

Hần dục vọng bắt nguồn từ hần nhận uy hiếp cảm giác an toàn, cùng hần đối với tự mình, khác hẳn khác người thường nhận biết. Nếu như đổi lại trên thế giới này bất luận cái gì một tu sĩ bình thường tạo ngộ loại tình huống này, đại khái sợ hãi e ngại hội càng nhiều hơn một chút, liền không có một kiếp này. Nhưng đối với hần mà nói sợ hãi e ngại có lẽ có, lại chỉ là càng cố vũ hần tranh đấu tâm.

Hần hai đời kinh lịch tạo thành tính tình làm hần không có cách nào cúi đầu khuất phục —— có lẽ có thể lá mặt lá trái, nhưng tuyệt không có khả năng tại nội tâm bị thuần phục.

Bởi vậy muốn độ kiếp này, chỉ có hai loại biện pháp.

Sờ đến Chân Cảnh cánh cửa, tìm tới chính mình đạo tâm.

Hoặc là thanh trừ uy hiếp.

Khách quan cái trước mà nói, cái sau mạo hiểm cực lớn. Không phải vạn bất đắc dĩ, hần sẽ không làm như vậy. Muốn giết Cửu Công Tử lớn như vậy yêu, lấy hần thực lực bây giờ cùng tư nguyên cũng không hề hoàn toàn nắm chắc.

Hần không phải tại trò chơi gì bên trong, càng không phải là những cái kia nhìn lấy người khác nhân sinh Khán giả. Mạng hần chỉ có một lần —— ngu B mới có thể tại còn có hòa giải chỗ trống tình huống dưới lấy chính mình mệnh đi mạo hiểm.

Hần quyết định tạm thời tuyền cái trước. Hần cho là mình có một cái đường tắt —— Hương Khói Nguyên Lực.

Có lẽ mượn nhờ vật kia... Rất nhanh liền có thể hoàn toàn giải khai cấm chế, sau đó lại trùng kích Chân Cảnh!

Hần đứng phía trước đình ở bên trong muốn như thế một hồi, lại quay đầu nhìn xem trong phòng Miêu Yêu, Gia Hân, còn có trong viện này bốn vị. Lại nhú mày suy nghĩ một hồi gần nhất phát sinh sự tình, gặp được người, dần dần đem thiên đầu vạn tự lý cùng một chỗ.

Hần cảm thấy mình cần một tấm lưới.

Ngô... Một trương đem rất nhiều thứ rất nhiều chuyện đều liên nhận lưới.

Có chút dây cùng điểm, đã có thể thấy rõ ràng. Còn có một số chỗ máu chót vẫn mơ hồ mơ hồ, nhưng là hần cảm thấy có lẽ có thể tìm được thời cơ nào, đưa chúng nó kéo ra tới.

Không có Người dẫn đường, hần hiện tại muốn lẻ loi một mình đối mặt một kiếp này.

Sự tình có chút khó giải quyết. Nhưng Lý Vân Tâm cho là mình chơi được.

Lại chờ một lúc, mơ hồ sau khi nghe thấy đường phố tiếng pháo nổ. Đó là hôm qua cùng Lão Đạo mua về rồi.

Đại khái lại có mấy ngày chuyện này liền sẽ truyền ra, nói mình cùng Lão Đạo kì thực là oan uổng. Đầu năm nay người Mê Tín quan phủ cùng quyền uy lực lượng, trên thực tế cũng là chuyện tốt. Nói thí dụ như "Lão đạo kia cùng tiểu ca quá lớn đường lại bình an trở về", liền so bất cứ chuyện gì đều có thể chứng minh chính mình trong sạch —— chỉ ít tại trong mắt những người kia.

Như thế rất tốt, liền có Nguyên Lực.

Lý Vân Tâm quay người, dự định từ cửa sau đi ra ngoài. Nhưng chỉ đi một bước liền dừng lại. Quay đầu, nhú mày ——

"Hôm nay làm sao náo nhiệt như vậy?"

Hần thấp giọng nói.

Có người đi tới, lúc trước môn. Lý Vân Tâm thả người nhảy lên Già Sơn bên cạnh một khóa Lão Thụ, đứng tại cỡ khoảng cái chén ăn cơm trên nhánh cây. Hần thị lực tốt, có thể nhìn thấy đại môn nơi đó... Có hai người, một con ngựa.

Một người một ngựa tương đối quen. Lý Vân Tâm nhú mày nghĩ một lát, nhớ tới.

Chiều hôm qua hần một bên hướng trong nhà đi một bên cho Lão Đạo giảng hần như thế nào khoảnh khắc kiều Vương Thị, tại trên cầu đá nghỉ ngơi thời điểm, trông thấy một người áo đen đeo đao, nắm một con ngựa ô, chậm rãi đi qua.

Bây giờ Hắc y nhân kia lập tức, ngồi một cái lão nhân. Lý Vân Tâm chưa thấy qua Mạnh ác mộng, nhưng nhìn này Tinh Khí Thần, còn có mới băng vết thương miệng, liền có thể đoán ra đó là hần.

Hần ngừng lại, đối sau lưng quát khẽ: "Kêu cửa miệng vị kia khác làm yêu, thả bọn họ tiến đến."

Hiện tại hân hoan nghênh hết thầy biến số cùng ngoài ý muốn.

Dùng tốt đến dệt lưới.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Hắc Dao :

"Là nơi này?" Người áo đen hỏi Mạnh ác mộng.

Hắn ngửi khí bình thân trầm ổn, đỡ tại trên chuôi đao tay không có một tơ một hào run rẩy, trấn định giống như là một khối Đá Hoa Cương.

Có một người như vậy ở bên người, lão nhân cũng cần phải rất bình tĩnh mới đứng. Nhưng giờ phút này hắn lại có vẻ hơi tâm thần bất an.

Hắn hướng đầu phở nhìn xem, nói: "... Là. Tuy nhiên cũng không có gì dụng cụ... Chúng ta vẫn là..."

"Không thể túm ác." Người áo đen nói ra. Hắn một bên nói, liền một bên dắt dây cương, mang lập tức cùng người trên ngựa cửa trước bên trong đi qua.

Mạnh ác mộng hai chân đã phế bỏ —— chỉ ít y theo lẽ thường tới nói, là phế bỏ. Cơ hồ toàn thân quần đầy băng vải, thương tóc trắng từ băng vải trong khe hở để lộ ra đến, giống như mùa đông từ trong khe đá gạt ra cỏ khô.

"Này Kiều Giai Minh cũng chưa chắc ở đây a..." Lão nhân lại dùng khăn giọng thanh âm nói nói, "ta nhìn việc này bàn bạc kỹ hơn lời nói, còn có thể..."

Người áo đen chợt dừng bước, chuyển hướng Mạnh ác mộng: "Thất Sát Đao, không phải người như vậy tu."

"Người lúc trước tu Thất Sát Đao, tu sát tâm. Nhưng cái này sát tâm sinh ra, là Huyết Dững, là Cốt Dững, lại không phải thần dững."

"Thất Sát như phong mang, duệ không thể đỡ. Người đã tu sát tâm cũng không sao, làm sao về sau lại giấu dốt? Người tại Kiều gia giấu mấy chục năm, làm tiêu sư, làm nô bộc, phong mang đã cùn, lại không sát tâm."

"Người Tu Ngã Thất Sát Đao, gặp được ác nhân, liền nên trả. Không trả, người đao liền sẽ cùn."

"Tựa như trước đó ta tiếp người đi ra, tại trong lao gặp được Nha Dịch. Những người kia cũng không phải người tốt lành gì. Lúc trước tra tấn người, về sau lại giả ý đối người lấy lòng. Nhưng nếu như gặp gỡ là người khác, đã sớm Uống Từ ở nơi đó."

"Loại sự tình này bọn họ sẽ không là lần đầu tiên làm. Ta nhìn không thấy, còn thì thôi. Ta đã nhìn thấy, liền đem bọn hắn giết. Đây cũng là duệ không thể đỡ, nhưng cầu suy nghĩ thông suốt."

Lão đầu từ mấy lần muốn chen vào nói, nhưng đều không thành công. Đến lúc này người áo đen rốt cục hơi đón đến, Mạnh ác mộng mau nói: "Thế nhưng là, ứng Đại Hiệp... Quan phủ người, khả năng tại hướng nơi này truy a..."

Người áo đen cười cười: "Vì những ác nhân đó ra mặt, liền cũng là ác nhân. Dám truy, đều giết là được."

Lão đầu từ lại không biết nên nói cái gì. đành phải im miệng.

Chuyện này phát sinh ở một canh giờ trước đó.

Một canh giờ trước đó, cái này mang Hắc Dao nam nhân... Giết vào phủ nha đại lao.

Nguyên bản trong lao trông coi Mạnh ác mộng cũng không có người nào. Dẫn Bình Chí tốt xấu làm hai tay chuẩn bị, ngày đó Lý Diệu Tự vừa chết, hắn liền lấy người xử lý Mạnh ác mộng vết thương, dùng ăn ngon uống sừng tục lấy một cái mạng.

Hắn là dự định qua hai ba ngày đem Mạnh ác mộng điều dưỡng tốt, lại thả ra. Không phải vậy Lý Văn Tâm sát tinh đó vạn nhất gặp lão đầu từ thâm bộ đáng nổi giận nhi —— Dẫn Bộ Đầu tuy nói dưới mắt cũng không có thật sợ đến nói gì nghe nấy cấp độ,

Nhưng trong lòng quả thực cũng là tại đánh trống.

Bởi vậy trong lao Ngục Tốt cộng lại, cũng chỉ có ba người mà thôi —— đều bị người này giết.

Chờ hẩn lại từ báo danh, lão đầu từ tròn mắt hốc mồm.

Hắc Dao, ứng viên quyết.

Người này... Tại vị thành chỗ mình sông đường, rất nổi danh.

Lúc trước hẩn cùng Hà Trung Lục Quý nổi tranh chấp, đem sáu người kia đuổi đến như chó mất chủ. Lại trước đó hẩn cùng Tùng Nguyên huyện một cái Bộ Đầu nổi tranh chấp, tại một cái buổi sáng đem này công nhân giết.

Người này, Vô Môn Vô Phái, cũng không biết kẻ thừa chỗ nào. Gặp qua người khác tại miếu tà hẩn thời điểm, đều chỉ nói hẩn là một cái bộ dáng —— Hắc Y, Hắc Dao, Hắc Mã. Người này phong cách hành sự làm cho người nhìn không thấu, người giang hồ đối với hẩn đánh giá là "Vừa chính vừa tà". Thực những chuyện này, ngược lại đều tốt nói. Có chút thủ đoạn, hành sự ngông cuồng Võ Nhân cũng không cái gì sự tinh hiểm lạ.

Chánh thức hiểm có là...

Lại tra không được hẩn lai lịch.

Một người, lại như thế nào thần bí, cũng hầu như là có dấu vết mà lần theo. Thí dụ như hẩn hành tẩu giang hồ, cũng nên làm Ngân Tệ. Những Giang Hồ Hào Khách đó động một tí uồng chén rượu lớn, ăn miếng thịt bự —— đều là nguyên bản liên Gia Sản phong phú. Tầm thường Võ Nhân cũng nên kiếm tiền. Hoặc là làm sơn tặc Đạo Phi, hoặc là qua Khán Gia Hộ Viện, hoặc là qua Tiêu Cục mưu sinh.

Nhưng cái này một vị, không có người biết hẩn là dựa vào cái gì nghề nghiệp sống qua.

Không từng nghe nói hẩn là nơi nào Nhân Thị ở nơi nào có Gia Sản, chưa chừng nghe nói hẩn cướp bóc người nào, cũng chưa chừng nghe nói có ai tại tiếp tế hẩn. Cho dù tại hẩn giết công nhân, kinh động phủ đường về sau, quan phủ đến xem kỹ hẩn thời điểm...

Cũng không có tra ra cái gì tới.

Cái này người như là trống rỗng xuất hiện trên thế giới này.

Bây giờ hẩn đến vị thành, tại nhìn thấy lão nhân về sau liền đổ ập xuống nói: "Ta nghe nói người lúc tuổi còn trẻ gọi Sát Nhân Quý, sử là Thất Sát Dao. Thế nhưng là thật?"

Lão nhân đáp là.

Hẩn không nói hai lời đem lão nhân khiêng liền đi ra phía ngoài, nói: "Người cái này Thất Sát Dao, kì thực là ta Thất Sát quyết một bộ phận. Ta nghe nói người thụ ủy khuất, liền tới cứu người. Ta bình sinh không nhìn được nhất ác nhân. Ta còn nghe nói người là bị người hãm hại —— cái này liền dẫn người đi tìm này ác nhân, đem hẩn giết, mang người đi xa."

Sau đó đem hẩn thả trên ngựa, tại trước mắt bao người giục ngựa phi nước đại, vùng thoát khỏi trong phủ hẩn Nha Dịch đuổi bắt.

Một đường đến Kiều gia.

Hẩn dắt ngựa, dọc theo đường đi.

Đương nhiên không gặp được người nào.

Đi một hồi nhanh đến nội trạch, Mạnh ác mộng lại không nhìn được nói: "Úng Đại Hiệp, bên trong là nữ quyền nội trạch. Dưới mắt ứng là tiểu thư còn ở bên trong ở. Người dù sao cũng là nam tử..."

Ứng viên quyết hơi khẽ nâng lên một cái tay, thấp giọng nói: "Mùi máu tanh."

Đem một người trưởng thành đập nát lại phun trong sân, mùi máu tanh tự nhiên nồng. Như thế nồng đậm mùi vị khiến Mạnh ác mộng cũng nhũ mày lại. Hẩn tròn tròn mắt ghen ngào gọi: "Chẳng lẽ tiểu thư nàng..."

"Đến được tốt." ứng viên quyết giật nhẹ khoe miệng, nắm chặt đao, bước vào trong viện, "Ta tới cấp cho người nhìn, chánh thức Thất Sát Dao!"

Nửa cái viện từ đều bị huyết nhục dán đầy. Một cái thiếu niên áo trắng đứng ở trong viện. Một con mèo đen, một con chuột, một cái Bạch Mao Thỏ Tử, một cái Hồng Quan Công Kê gấp kiếp sau người, liên tục không ngừng hướng trong góc nhảy lên qua.

Thiếu niên một người tại trong đình viện, hơi nhếch khoe môi lên lên, nhiều hứng thú nhìn chăm chăm người đến.

Kì thực còn có con mèo yêu. Mà ở Lưu Lăng lúc đến đội, liền đã tránh đi trong phòng. Cái này Tam Hoa Nương Nương tuy nói hơi có vẻ ngu dại, nhưng ở đại sự bên trên, có thể khó được hồ đồ —— nó biết rõ, đối mặt cái dạng gì tồn tại lúc, là hẩn là núp ở nơi hẻo lánh run rẩy bấy.

Thiếu niên mở miệng: "Ta nói hai vị..."

Nhưng một tiếng phá không rít gào vang cắt ngang hần lời nói —— cách sáu bảy bước, này ứng kiên quyết Rút Dao liền chém!

Rút đao, vọt tới trước, chạy lấy đà ba bước, phát lực chém xuống —— cùng với một tiếng hào dũng quát khê, một đao kia ——

Oanh một tiếng trầm tại nền đá trên mặt!

Lý Vân Tâm hướng bên trái chuyển một bước.

"Ha ha, có chút thủ đoạn!"

Một đao kia chém mặt đất đá vụn vẩy ra, Cương Dao cùng bàn đá va chạm, phát ra "Đoạt" một tiếng. Nhưng ứng kiên quyết tại chém ra nhất đao thời điểm liền chưa làm Lão khí lực, lại vận người phát lực, nhắc ngang vung lên, một đao kia liền thẳng đến Lý Vân Tâm eo mà đi!

Lý Vân Tâm nhón chân lên lui về sau ra một bước.

Một đao kia lại trầm không, ứng kiên quyết liền thu đao, nhíu mày lại.

"Các hạ người nào?" Hần trầm giọng hỏi.

"Các hạ có bệnh?" Lý Vân Tâm mặt lạnh xuống tới, đồng thời lại thối lui hai bước, "Người là ai a?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Thú vị :

Đến lúc này, chờ đi Mạnh ác mộng lập tức cũng đi vào trong viện. Lập tức lão đầu tử chưa thấy qua Lý Vân Tâm, nhưng ít ra gặp qua Kiều Giai Minh.

Hần nheo lại mắt thấy nhìn, vội nói: "Sai sai, ứng Đại Hiệp, không phải người này!"

Nhưng ứng kiên quyết, đã nghiêm túc đứng vững. Hần nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn kỹ một chút, ánh mắt rơi vào hai tay của hắn bên trên.

Trắng nõn dài nhỏ hai tay, nhìn không hề giống là một cái rèn luyện lực khí.

Liền hơi hơi bên mặt hỏi sau lưng Mạnh ác mộng: "Người nhận ra người này?"

"Đường như..." Mạnh ác mộng nghĩ một lát, chần chờ nói, "Long Vương Miếu này Lão Quan Tài tân thu Đạo Đồng?"

"Đạo Đồng." Ứng kiên quyết trầm tư một lát, lại nhìn Lý Vân Tâm, "Nói là Đạo Đồng, học Kinh Thân Công Pháp ngược lại nói còn nghe được."

"Được. Hôm nay ta liền cho ngươi xem, như thế nào dốc hết toàn lực!"

Gặp hắn lại phải Rút Dao, Mạnh ác mộng vội nói: "Không phải Kiều Giai Minh, như thế nào còn muốn giết hắn? !"

"Bởi vì hắn nên giết." Ứng kiên quyết hít sâu một hơi, nhưng tay hơi hơi buông lỏng, "Ta lúc trước nói ngươi giấu dốt, giấu Đạo Phong đều cùn. Bây giờ lại xem chính ngươi —— lúc tuổi còn trẻ, ngươi có thể có thể như vậy do dự?"

"Người này có lẽ vô tội. Nhưng ngăn tại ngươi trên đường, liền không vô tội. Không giết hắn, ngươi phong mang liền sẽ cùn. Ngươi phong mang cùn, lại khó tiến bộ, như thế nào rút ra càn Lợi Dao, giết càng nhiều ác nhân, cứu càng nhiều người vô tội?"

Hắn tiếp cận Lý Vân Tâm: "Bởi vậy hôm nay giết hắn, chính là cứu lấy hậu nhân. Hắn dù chết, nhưng làm quỷ cũng nên cảm thấy bị chết chỗ!"

Này Mạnh ác mộng trừng mắt, trong lúc nhất thời vậy mà nói không ra lời.

Lý Vân Tâm nguyên bản mặt âm trầm, rất là khó chịu cái này không nói một lời liền Rút Dao người.

Có thể nghe hán bây giờ lời nói này...

Trên mặt vẻ lo lắng toàn không thấy.

Người này... Thú vị a...

Có thể đem loại chuyện hoang đường này nói đến như thể lẽ thẳng khí hùng —— con hàng này đã tại hoàn toàn trong lòng mình, xây dựng một bộ chính hán cũng tin tưởng không nghi ngờ thể giới quan hệ thống! !

Cho dù ở hán kiếp trước, nhân khẩu nhiều như vậy, tâm lý vấn đề cũng nhiều như vậy, dạng này người, cũng là hiếm thấy bảo bối a!

Lý Vân Tâm trừng to mắt nhìn hán, cảm thấy mình bởi vì vừa mới ý thức tới nhập "Vọng Tâm cướp" mà sinh ra một chút phiền não toàn không thấy.

Hán đến thẳng nỗ lực mới khắc chế không nên cười lên tiếng, hít sâu một hơi, nói: "Các hạ vừa rồi là ý nói..."

"Nói thí dụ như ngươi coi ta là thành một cái nên giết người, lại không có thể giết chết ta. Về sau biết mình lầm, nhất thời cảm thấy tâm tình thật không tốt, suy nghĩ không thông suốt."

"Các hạ lại bởi vì ý nghĩ thế này không thông suốt, mà cảm thấy điểm ấy thất bại nho nhỏ sẽ ảnh hưởng ngươi trên võ đạo thành tựu. Thế là liền định tiếp tục giết ta thành toàn chính ngươi —— ai kêu ta không cẩn thận bị ngươi nhận lầm đâu?"

"... Là ý tứ này a?"

Ứng kiên quyết chậm rãi bước về phía trước một bước,

Lấy một loại rất cổ quái tư thế nắm chặt đao. Hán nhìn chăm chú lên Lý Vân Tâm, giống như là một đầu sắp đột kích Độc Xà, gật đầu: "Ngươi là thông minh thiếu niên. Ta vì về sau được ta cứu tất cả mọi người, ở đây trước cảm tạ ngươi."

"Trời ạ." Lý Vân Tâm che trán, "Ta thật, thật... Ta cỡ nào hiểu kỳ ngươi là như thế nào hình thành bây giờ loại này không gì phá nổi thể giới quan, sau đó còn..."

Lại là một lần lời còn chưa dứt, ứng kiên quyết nhưng đã nhào lên!

Lần này, Lý Vân Tâm nhìn ra được hán phát huy chính mình toàn bộ kỹ xảo, kinh nghiệm, cùng lực lượng!

Lý Vân Tâm không có quá nhiều cùng Giang Hồ võ giả giao thủ kinh nghiệm, hán gặp qua cao minh nhất Thế Tục Võ Giả, đại khái cũng là mấy cái kia Kiếm Khách.

Ăn vào Tu Hành Giả cung cấp có thể thúc đẩy sinh trưởng tiềm lực Dược Hoàn Hà Trung Lục Quỷ, một người liền có thể dễ Tiêu Cục người thúc thủ vô sách. Bây giờ Lý Vân Tâm gặp cái này ứng kiên quyết thân thủ, hán là còn ở những người kia phía trên.

Hán có khả năng đã là Giang Hồ ở trong Nhất Lưu Cao Thủ.

Hiện tại hán một trăm, tựa hồ mang theo Thiên Quân lực đạo, bỏ đến không khí đều ô ô rung động —— còn không có chạm đến Lý Vân Tâm, hán liền đã cảm thấy da mặt đau nhức, tốt giống như trước đem đầu lộ ra cửa xe bên ngoài, bị chạm mặt tới Liệt Phong hồ hồ đập ở trên mặt!

Ứng kiên quyết một đao kia, phảng phất phong kín chung quanh hán mỗi một cái góc. Vô luận Lý Vân Tâm hướng chỗ nào trốn tránh, hán đều có hậu chiêu lập tức cải biến khứ thế, cho đến đem hán áp sát vào góc chết!

Tránh cũng không thể tránh...

Hán đã có thể nhìn thấy ứng kiên quyết lóe sáng Đao Phong, cùng nổi gân xanh cái trán! !

Thế là Lý Vân Tâm hướng phía chém tới đao... Nghiêng đập một bàn tay.

Sắp chém lên hán cái trán đao, ông một tiếng liền bay ra ngoài, cắm sâu vào một bên Lão Thụ thân cây. Lực lượng này đến mức như thể mãnh liệt mà cấp tốc, đến mức ứng kiên quyết còn chưa kịp buông tay, chuôi đao liền đã từ trong bàn tay hán tránh ra. Mãnh liệt lực đạo trong nháy mắt xé rách hán hồ khẩu, thậm chí bản thân hán cũng bị mang đến thân thể nghiêng một cái, oanh một tiếng té ngã trên đất, trượt ra qua hai, ba bước xa.

Lý Vân Tâm thu tay lại, hướng trên lưng ngựa trợn mắt hốc mồm Mạnh ác mộng gật gật đầu: "Nhìn. Đây chính là dốc hết toàn lực."

Võ giả. Cho dù là Nhất Lưu Vũ Giả nội lực cùng phản ứng tốc độ...

Tại sao cùng quán chú toàn thân linh lực so.

Ứng kiên quyết trên mặt đất mộng một hồi mới khôi phục thần trí, lúc này một chiều lại lư đã cồn, bên cạnh lật qua, đứng người lên.

Chờ phân phó hiện Lý Vân Tâm không có thừa thắng xông lên ý tứ, mới nắm chặt song quyền, run giọng nói: "Các hạ... Các hạ đến tốt cùng người nào?"

!"

Nhưng Lý Vân Tâm chỉ lưng hai tay, nhiều hứng thú nhìn hấn: "Không giết người. người đi đi."

Hắc Dao ứng kiên quyết nhú chặt song mi, cảnh giác nhìn xem Lý Vân Tâm, lại liếc liếc một chút Mạnh ác mộng.

Lý Vân Tâm cảm thấy hấn đại khái là đang nói "Người không phải nói hấn chỉ là cái Đạo Đồng?"

Mạnh ác mộng kinh ngạc nhìn nhìn xem Lý Vân Tâm, lại nhìn xem ứng kiên quyết, mờ mịt nháy mắt mấy cái.

Đại khái là đang nói "...".

Hấn liền lại cười cười: "Người thú vị. Thật không giết người. Người có thể đi."

Ứng kiên quyết lại trừng mắt nhìn hấn một hồi, mới vịn phần đề phòng chậm rãi đi đến bên cây, nhịn đau rút ra hấn Hắc Dao. Sau đó cầm đao, nhân quang không hề rời đi Lý Vân Tâm thân thể, đi đến bên cạnh ngựa một bên, dắt dây cương.

Lý Vân Tâm ở trong lòng trông mong một hồi lâu, này Mạnh ác mộng rốt cục mở miệng.

"Ứng Đại Hiệp, cái này. . . Cái này lại như thế nào?"

"Phong mang quả thật trọng yếu. Nhưng không có tánh mạng, làm sao nói chuyện mang?" Ứng kiên quyết nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, thử thăm dò, hướng mặt trắng ngoài cửa bước một bước.

Lý Vân Tâm không nhúc nhích.

"Người ta còn muốn đi giết càng nhiều ác nhân, cứu càng nhiều người vô tội. Người này, tuy nhiên nhất thời cản đường, nhưng vừa rồi ta chém ra một đao kia, thế, ý, khí đều đã đạt tới đỉnh phong, đã suy nghĩ thông suốt —— làm gì nghèo truy không thả, chấp nhất tại ý nghĩ kia?"

"Ta phong mang, kì thực đã xuyên thấu hấn. Đây cũng là sát tâm, sát ý!"

Hấn một bên nói, lại một bên nhô lên bả vai, trọng lại tìm về chỉ lúc trước cái loại này nghiêm nghị khí thế. Lại đi hai bước, rốt cục biến mất tại mặt trắng ngoài cửa.

Lý Vân Tâm liền nghe được gấp rút cước bộ ba tiếng, trở mình lên ngựa thanh âm, uống tiếng ngựa âm, cùng đột nhiên tăng nhanh tiếng vó ngựa.

Người này...

Là thật thú vị a.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Ngư ông Điều Tẩu đồ :

Đội tiếng vó ngựa kia đi xa về sau, Lý Vân Tâm lại nhảy lên đầu cành hướng nơi xa nhìn một cái.

Nhưng gặp Hắc Mã chờ đi hai người xuôi theo phố dài một đường chạy như điên, không bao lâu lại từ đằng xa đến vài con khoái mã, Kỵ Sĩ là Bộ Khoái trang phục, nên là truy tung bọn họ.

Tuy nhiên nhìn tốc độ kia, so sánh Hắc Mã xa kém xa, nên là đuổi không kịp. Này ứng kiên quyết đã là Nhất Lưu Cao Thủ công lực, tuy nhiên tại Lý Vân Tâm quán chú toàn thân linh lực trước mặt không chịu nổi một kích, có thể vận khởi nội kinh đến, xông ra khỏi cửa thành nhưng cũng không nói chơi

Mạnh ác mộng hấn là an toàn không ngại đi.

Lý Vân Tâm không biết này người bị bệnh thần kinh tại sao phải mang theo Mạnh ác mộng đi, nhưng thoát nhìn là không có ác ý.

Vốn cho là là cái cố chấp cuồng, kết quả còn có phần hiểu biến báo —— cũng khó trách. Chỉ là cố chấp cuồng, đại khái không sống tới hiện tại.

Hắn thả hẳn đi, kì thực chính là vì một cái ý niệm trong đầu, hoặc là việc vui.

Tựa như tiện tay vung một khóa thú vị hạt giống, rất muốn nhìn một cái tối hậu hội lớn lên thành hình dáng ra sao.

Hắn nhìn một hồi, vừa quay đầu lại, trông thấy Long Vương Miếu cửa cũng tới một người.

Liên nhảy xuống ngọn cây, cắn dặn Miêu Yêu vài câu, từ Kiêu gia hậu thân cửa nhỏ đi ra ngoài.

Đi ra ngoài đã nghe đến đống pháo về sau đặc thù thứ mùi đó, giấy đỏ mảnh trải rộng một chỗ.

Đuẩn Bình Chí đứng tại cửa ra vào, ấn lấy Yêu Dao, chính cùng mấy cái phụ nhân nói chuyện với nhau. Bên cạnh còn hạng mấy cái Nhân Hán, nhưng sợ hãi không dám đáp lời, có thể lại không nở đi. Tựa hồ rất muốn tại Đuẩn Bộ Đầu đại nhân vật như vậy bên người lẫn lộn cái mất nguyên do, khó mà nói ngày nào có thể được chút tiện nghi việc phải làm.

Lưu lão đạo rụt rè đứng ở một bên vè râu, trên mặt tâm thần bất định toàn không thấy, lộ ra hồng quang đầy mặt, tựa hồ tạm thời quên đem qua ưu phiền.

Nghĩ đến cũng là —— Bản Phủ Bộ Đầu tự mình đến nhà nói chuyện, tội kia tên tất nhiên là hoàn toàn rửa sạch.

Về sau cái này "Bộ Đầu có ý bái qua" Long Vương Miếu, hương hỏa tất nhiên sẽ còn vượng hơn chút —— Tiền hương khói tự nhiên cũng nhiều hơn.

Lý Vân Tâm từ trong đám người đi qua, giống một cái chánh thức không có chút nào tồn tại cảm giác Đạo Đồng thần sắc như thường Địa Tiến môn, thẳng vào hậu viện. Tại trúc lâm ở giữa bên cạnh cái bàn đá ngồi một hồi, Đuẩn Bộ Đầu cùng Lão Đạo liền cũng tiến vào.

Ngắn ngủi một đêm công phu, Đuẩn Bộ Đầu tựa hồ liền đã nghĩ thông suốt chuyện gì. Gặp lại Lý Vân Tâm, kiêu căng hoặc là tâm thần bất định hoặc là e ngại toàn không thấy, phản giống như là cùng tương giao đã lâu ngang hàng người chào hỏi, vừa đi một bên chấp tay một cái: "Ngài thật sự là hảo thủ đoạn. Muốn này Mạnh ác mộng phân phó một tiếng ta liền đưa ra đến —— làm gì giống trống khua chiêng Địa Sát người?"

Lý Vân Tâm nhiều hứng thú quan sát Đuẩn Bình Chí biểu lộ, rừ xuống mắt: "Hắc Dao cũng không phải ta người. Ta nơi đó có lớn như vậy thần thông."

Cái này lời nói thật tại Đuẩn Bình Chí nghe chính là thật thật giả giả hư hư thực thực. Bình thường một thiếu niên nói như vậy Đuẩn Bình Chí hội rất tán thành. Nhưng trước mắt này vị nói như vậy...

Hắn là thật không dám tin.

Liên chuyển hướng cái đề tài này: "Ngài nói là chính là. Bất quá hôm nay đến ngược lại là có chuyện tốt. Ngài hai vị đều là Họa Sư —— nghe chưa nghe nói qua (ngư ông Điều Tầu đồ)?"

Lý Vân Tâm ngón tay hơi động một chút.

Nói đùa, đương nhiên nghe nói qua.

Tranh này ở thế tục ở giữa, là rất nổi danh. Hiện có tuyệt đại đa số trần quý Họa Quyền đều là cổ đại Đan Thanh Đạo Sĩ sở tác, hoặc là từ dưới mắt, bị động Thiên Lưu Phái chỗ cung phụng những Đan Thanh đó Đạo Sĩ sở tác.

Nhưng là cái này (ngư ông Điều Tầu đồ) lại là từ kinh hoa một vị Hóa Cảnh Họa Sư sở tác.

Trong thế tục Hóa Cảnh Họa Sư tự nhiên không có cách nào cùng xuất thân chính quy Đan Thanh Đạo Sĩ so sánh. Nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng trong thế tục một ít cao đẳng Họa Sư ngẫu nhiên đạt được linh cảm, làm ra cực ưu tú Họa Tác tới.

Thí dụ như vị họa sĩ kia, đạo hào đạo lông mày tử. Trước đây là Hoàng Gia Ngự Dụng Họa Sư. Tại hưởng hết vinh hoa phú quý về sau quy ẩn về quê, lấy thụ nghiệp Truyền Đạo làm vui.

Tại cái nào đó mưa phùn Phi Phi ngày xuân bên trong, Lão Họa Sư hất lên áo to hiện một chiếc thuyền con tại trên sông thả câu, lại uống chút tửu. Toàn thân thư thái lúc nghĩ đến chính mình vượt qua cả đời, dưới mắt tình trạng, sinh ra "Nhân sinh không tiếc, lại không sờ cầu" cảm giác.

Thế là ngày đó trở về nhà về sau liền làm ra cái này (ngư ông Điều Tầu đồ).

Nghe nói Họa Tác Nhất Thành, hoa quang cả phòng —— thành tựu một bộ trần phẩm.

Không chỉ có đối vào thế tục người mà nói là trần phẩm, đối với Tu Hành Giả tới nói cũng là trần phẩm —— chính có thể dùng để lĩnh hội Vọng Tâm cướp.

Đạo này lông mày tử làm ra cả đời ở trong đặc ý nhất tác phẩm, lại không tiếc nuôi, vốn nên càng sung sướng hơn chút. Đáng tiếc ngày đó uống rượu, lại hóng gió gặp mưa, về đến nhà liền cảm giác phong hàn. Bệnh tình càng ngày càng nặng, rất nhanh một mệnh ô hô.

Tuy nhiên tranh này chung quy là truyền thừa.

Lưu lão chỉ nghe nói tranh này, lông mày nhíu lại, vẻ hưng phấn liền lộ rõ trên mặt: "Tự nhiên nghe nói qua —— cái kia đạo lông mày từ Đại Sư tác phẩm để lại?!"

"Đúng vậy." Dẫn Bình Chí cười nói, "Đạo lông mày từ Đại Sư là có hậu. Dưới mắt hán Địch Tôn... Ngô, cũng là một vị Họa Sư, nghe nói là Ý Cảnh lớn Họa Sư, đến vị thành. Chính mang bức kia (ngư ông Điều Tầu đồ)."

"Này... Là... Bức quyết từ Đại Sư?" Lưu lão đạo nói lời này, vô ý thức nhìn xem Lý Vân Tâm

Hắn biết Lý Vân Tâm rất có thần thông, tại một số phương diện rất cường đại. Mà ở Họa Đạo một đường, Lão Đạo tuy nhiên cũng biết Tâm Ca Nhi cao hơn chính mình nhiều, lại không biết được đến cao mình bao nhiêu.

Bởi vì Lý Vân Tâm truyền cho cái kia Thủy Vân kinh, cũng chủ yếu là thói luyện Thần Hồn cùng thân thể.

Lý Vân Tâm không nói, Lão Đạo liền cũng không biết —— hắn hiện tại tu luyện chính là lớn nhất chính tông nhất, lớn nhất trọng yếu nhất Thiên Tâm Chính Pháp pháp môn. Hắn Hồn Nguyên Từ Lão Đạo, dưới mắt xác thực xác thực xem như nghiêm túc tu sĩ, mà không phải một cái thể tục đạo sĩ dờm

Nhưng ở Lưu lão đạo nơi này...

Hắn chưa từng thấy động thiên, Lưu Phái những Đan Thanh đó Đạo Sĩ.

Hắn thậm chí không rõ ràng bọn họ tồn tại.

Tại hắn nhận biết bên trong, Họa Sư, liền chỉ là trong thể tục những họa sĩ này. Dựa vào đạo thống cùng Kiếm Tông cảnh giới, cũng chia từ cao tới thấp "Huyền Chân Hóa Hư ý" Ngũ Cảnh. Nhưng mà Họa Sư Ngũ Cảnh cùng nghiêm túc tu sĩ Ngũ Cảnh, có thể tuyệt đối không thể so.

Chỉ ít cái này "Trong thiên hạ", chưa từng xuất hiện qua Hóa Cảnh phía trên Họa Sư —— tại Lưu lão đạo tâm bên trong, này đại khái xác thực là không thể nào.

Tuy nhiên trên một điểm này, hắn ngược lại là muốn.

Trong thể tục Họa Sư, không có Chỉ Dẫn giả, dù là thiên túng kỳ tài chính mình tu đến Hóa Cảnh, lại không biết còn có tìm kiếm "Đạo tâm" chuyện này, làm sao có thể đột tiến Chân Cảnh?

Thế là giờ phút này Lưu lão nói, liền cũng không rõ ràng Tâm Ca Nhi cùng cái kia đạo lông mày từ Đại Sư Địch Tôn bức quyết từ so sánh như thế nào. Cứ việc tâm lý tương đối không phục, nhưng hắn vẫn là không nhịn được sẽ cảm thấy, Tâm Ca Nhi...

Nên không sánh bằng hắn đi.

Hoàng Gia Họa Sư Địch Tôn, từ nhỏ kiến thức rộng rãi, com ngon áo đẹp. Trong nhà cất giấu Danh Họa không đếm được... Tâm Ca Nhi cho dù là xuất thân Thế Gia Hào Môn, lại như thế nào so đây.

Lưu lão đạo liền không nhịn được lo lắng. Hắn biết Lý Vân Tâm là cái tâm cao khí ngạo —— cái này Dẫn Bình Chí tới nói cái này một lần, khó tránh khỏi Tâm Ca Nhi hội buồn bực hắn...

Nào biết lại trông thấy Lý Vân Tâm cười rộ lên: "Ồ? Dẫn tiên sinh hôm nay đến nhà liền vì nói chuyện này? Làm gì, vị này bức quyết từ Đại Sư, là đi ra Du Lịch Thiên Hạ mở mang tầm mắt, vừa lúc đi đến vị thành, muốn tới một trận Giám Bảo Đại Hội?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Bảo Hoa hội

"Đúng vậy." Dẫn Bình Chí cười nói, "bức quyết từ Đại Sư biết được vị thành cũng có năm vị Ý Cảnh Họa Sư, liền quyết định tạm lưu mấy ngày. Mời Đồng Đạo cùng nhau thưởng thức bức kia (ngư ông Điều Tầu đồ). Này hội liền tên là Bảo Hoa biết —— lấy vật Hoa Thiên bảo bối chỉ ý."

Dẫn Bộ Đầu mấy câu nói đó nói đến về nho nhã, ra dáng, cũng không biết là ai dạy, còn là mình suy nghĩ.

Tuy nhiên Lưu lão đạo là cực hường thụ. Hần danh xưng chính mình cũng là vị thành ngữ đại ý cảnh Hòa Sư một trong, kì thực không ai để ý tới hắn. Hắn khó khăn lắm sờ Ý Cảnh bên cạnh, hắn bốn vị lại là thành danh đã lâu, gia tài vạn kim. Bây giờ cái này Duẩn Bình Chí đem hắn cũng nhắc lên, còn nói khả năng hắn cũng có phần qua đi gặp, Lưu lão đạo một trái tim liền treo ngược lên —— rất muốn đi, nhưng lại rất sợ Tâm Ca Nhi không còn mặt mũi, từ chối.

Nhưng cái này lo lắng rất nhanh tan thành mây khói. Lý Vân Tâm cười cười: "Ta có thể qua a?"

Đuần Bộ Đầu chau mày: "Sao lại nói như vậy! Lần này đến chính là cho hai vị đưa thiệp mời."

"Ngài làm việc thủ đoạn cao minh. Tà điem qua ngấm lại, nhiều người bằng hữu dù sao cũng tốt hơn nhiều cái địch thủ. Nhìn Lý công tử khí độ, tất nhiên xuất thân cái nào Thế Gia Vọng Tộc, tại hạ lúc trước nhiều có đắc tội, đang muốn mượn lý do này, cho người bồi cái tội."

Lời nói này đến không kiêu ngạo không tự ti, lại chân thành vô cùng.

Lý Vân Tâm nghiêng đầu xem hắn, lại chuyển mắt chỉ vừa tưởng tượng, cười một tiếng: "Được. Qua. Lúc nào?"

Đuần Bình Chí bện bịu từ trong ngực lấy ra hai lá thiệp vàng đỏ thăm thiệp mời cách tại trên bàn đá: "Kì thực liền tại ngày mai. Đã sớm định ra tới."

Lý Vân Tâm biết hẳn nói là có ý gì, vừa chấp tay: "Cực khổ ngài hao tâm tổn trí. Duẩn tiên sinh năng lượng rất lớn a."

Đuẩn Bình Chí không rõ ràng lắm hần câu thứ hai là có ý gì, nhưng minh bạch là khích lệ chính mình lời nói. Tuy nhiên cái này tiếp xúc mấy lần xuống tới hần cũng chậm chậm thích ứng vị này thói quen —— thích nói chút gọi người nghe không hiểu nói nhảm. Cái này lại thật giống là con cháu thế gia điển xuất —— chính mình vui vẻ là được rồi, quan các người như thế nào.

Hắn liền cũng cười, khách khí nói: "Đâu có đâu có."

Vừa khỏ cười: "Hiện tại muốn đi xử lý. . . Nay ứng viên quyết lưu lại sự tình. Cáo từ."

"Không tặng."

Lưu lão đạo đưa Dẫn Bộ Đầu đi ra ngoài, rất nhanh lại vòng trở lại, nhìn lấy Lý Vân Tâm không nói chuyện.

Lý Vân Tâm vẫy một cái lông mày: "Như thế nào?"

"Tâm Ca Nhi người nếu là... Ân..." Lưu lão đạo đáp ứng, không được tốt ý tứ nói ra miệng.

Lý Văn Tâm là cái Linh Lung người, chỗ nào không biết ý hẩn. Khoát khoát tay: "Chính ta muốn đi. Ngươi cho rằng cái kia Duẩn Bình Chí thật muốn lấy lòng ta?"

"Tên kia cũng muốn tra ta. Nhưng nhất định cái gì đều tra không được, cho nên tâm lý cảm thấy không ổn. Cái kia loại tên giao hoạt, làm sao có thể bị Bản Đại Vương bá khí chấn động, liền tiếp nhận đầu liền bái. Hiện tại hắn là một bên mặt ngoài chịu thua, một bên muốn biết ta càng nhiều chuyện hơn."

"

"Nói thí dụ như ta là nhà ai người. Nếu như bối cảnh thật không được, hẳn cũng sẽ vui lòng gởi liêm ta. Dưới mắt chuyện này, đơn giản nhìn ta có dám đi hay không thôi — chưa hẳn cũng là nhằm vào ta làm cục, nhưng người là Họa Sư, ta cũng là bên cạnh người người, qua phó cái kia Bảo Hoa sẽ, khẳng định trong lúc đó muốn nhắc lên chút chuyện gì đó, quan hệ."

"Vừa ra sự tình, hấn liền tốt thừa cơ nhìn ta bộc lộ ra càng nhiều tin tức. Đây chính là hấn tâm tư. Cái này gọi Dương Mưu."

Lưu lão chỉ nghe Lý Văn Tâm nói, đứng ở nơi đó bưng bình đại ngộ "Ai nha" vài tiếng: "Nguyên lai phía sau còn có cái này nguyên do! Ai nha. . . Tâm Ca Nhi người nhìn sự tình, làm sao lại như thế rõ ràng. . . Này, nếu người vừa rồi từ chối đâu?"

"Vậy hẳn liền sẽ cảm thấy ta trước đó cường ngạnh thái độ cũng không phải là như vậy không có kẻ hồ nha. Sau đó liền sẽ muốn tìm đến càng nhiều ta nhược điểm." Lý Vân Tâm giống như cười mà không phải cười, "Đuẩn Bình Chí người này cũng là tâm cơ biểu, đáng tiếc gặp phải ta."

Lưu lão đạo lai "Úc" một tiếng, nháy mắt mấy cái: "Bất quá, Tâm Ca Nhi, Lão Đạo ta một mực có một vấn đề muốn hỏi. . ."

"Nói"

"Người đến tốt cùng là... là... Lại lịch ra sao?" Lão Đạo lại giải thích, "Ta mới đầu cảm thấy ngươi là cao minh Họa Sư. Nhất định là cái nào Hào Môn chạy đến du lịch. Nhưng ngươi lại truyền ta Tu Hành Pháp Môn... Ta liền đoán không ra. Ngươi cùng trong thành thượng thanh đan đỉnh phái, Lăng Hư Kiếm Phái người còn không giống nhau... Bon họ những tu sĩ kia, nhìn đều không có người nào mùi vị..."

Lý Vân Tâm chột cười to đứng lên.

Hắn đập vỗ bàn, chỉ chỉ Lưu lão nói: "Lão Lưu, người nói ta so với bọn hắn nhân vì nhi đủ?"

Lưu lão đạo không rõ ràng cho lắm há hốc mồm: "A. . ."

". Không đề cập tới cái này. Đi ra ngoài ăn cơm. Sau đó ta rất muốn nghỉ, chơi như thế nào thì người."

...

...

Ngày dần dần tây. Trong viện bóng cây kéo dài, nhưng một ngày nhiệt ý còn chưa biến mất.

Thượng thanh đàn đình phái Tông Vân Từ cùng Lăng Hư Kiếm Phái Phác Nam Từ, lúc này ở trong nội viện ngồi. Nếu như Lưu lão đạo gặp hẳn hai hiện tại bộ dáng, chắc chắn sẽ không cảm giác đến bọn hắn "Không ai mùi vị".

Bởi vì hai người tại cái này có chút tinh xảo trong biệt viện, trái ngược ngày thường cao lạnh thái độ, đang giống người bình thường nói thì thầm.

Này Phác Nam Từ thấp giọng nói: "Cũng là các người đạo thống người, người coi thật một chút tin tức cũng không?"

Tông Vân Từ lắc đầu: "Nói là đạo thống, nàng là thân phận gì! Người ta tự xưng tu sĩ, ở trong mắt nàng có thể chưa hẳn được cho tu sĩ. Lang Gia động thiên tông tòa Thủ Đồ a. . . Là có cơ hội Điện Thánh thân phận. Dạng này nhân sự tình, ta làm sao biết."

Ngắm lại, lại khẽ nhíu mày: "Kì thực. . . Ta đang nghĩ, có phải hay không cho các người sự tình tới."

". . . Chúng ta chuyện gì." Phác Nam Từ không dễ cảm thấy địa vị hơi ngửa ra sau đầu. Nếu như Lý Vân Tâm nhìn, liền biết đây là sinh lòng đề phòng.

"Người thật coi ta, chỉ muốn ở thế tục ở giữa hưởng phúc?" Tông Vân Từ cười nhạt một tiếng, "Các người Lăng Hư Kiếm Phái gây ba người, hiện tại Chương Môn Thủ Đồ là người đi?"

Phác Nam Từ không nói lời nào, chỉ nhìn chăm chăm Tông Vân Từ.

"Làm gì nhìn như vậy ta." Tông Vân Từ về râu cười một tiếng, "Ta cuối cùng so người gốc già này mấy tuổi, tại cái này vị thành kinh doanh đến cũng lâu. Tuy nói ta không muốn xen vào nữa cái gì tu hành sự tình chỉ muốn làm cái ông nhà giàu, nhưng là các người Lăng Hư Kiếm Phái tại vị thành động tác cũng không gạt được mắt của ta."

"Vụn vụn vặt vặt dấu vết để lại ta cũng hiểu được, người đang tra ta cũng đang tra. Cùng là tu sĩ môi hở răng lạnh. . . Thực sự có người lớn mật có thể giết ba người các người, an biết rõ có một ngày sẽ không tìm tới nơi này." Tông Vân Từ hạ giọng, hơi nghiêng về phía trước xích lại gần Phác Nam Từ, "Đến tột cùng chuyện gì?"

Phác Nam Từ vẫn là không nói.

"Ta biết rõ người lo lắng. Nhưng là. . . Đến cái này mấu chốt bên trên. Người nếu không nói, một hồi trong phòng vị kia nghỉ ngơi tốt đi tới, vạn nhất xách chính là việc này. . . Lão Ca Ca ta có thể lực bắt tông tâm"

Phác Nam Từ khẽ cắn môi: "Người nói trước đi người biết."

"Các người bốn vị lần xuống núi này, là muốn độ Sát Kiếp." Tông Vân Từ thấp giọng nói.

Phác Nam Từ mặt không biểu tình.

"Người Sát Kiếp độ, người người sư huynh kia Hoài Nam Từ cũng độ. Đáng thương này Kháng Thương Từ, Xích Tùng Từ, không có độ."

"Muốn ta đoán các người là muốn làm sao Độ Kiếp. . . Chỉ sợ đi không phải Chính Đạo đi."

Phác Nam Từ nhìn hẳn chăm chăm một hồi, lạnh giọng nói: "Như thế Độ Kiếp nhiều người. Không liên lụy đến nhà khác người, ai quản những phạm nhân này chết sống."

Tông Vân Từ cười: "Này, chết như thế nào đây."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Thứ nhất Giới Luật :

Phác Nam Từ vô ý thức hướng phòng phượng hướng nhìn một chút.

Tòng Vân Từ khoát tay: "Áy! Cái này liền suy nghĩ nhiều. Những này môn đạo, năng cao như vậy người sao lại không biết. Quả quyết không phải năng. Ta là ý nói —— gần nhất nghe nói ngoại ô sự tình không?"

Phác Nam Từ cảm thấy mình không đại năng theo kịp lão đạo này mạch suy nghĩ: "Ngoại ô? Chuyện gì?"

"Này ngoại ô Nông Hộ nhà, gần nhất thế nhưng là chết không ít trâu cày oa. Cũng đều là trong đêm chết bất đắc kỳ tử."

Phác Nam Từ tròn mắt trừng một cái: "Những cái kia bản thủ nhân sự, ta mới lười quan tâm tới."

Tòng Vân Từ vẫn là ý vị thâm trường cười: "Đạo hữu ngươi cái này liền không kịp ta. Gặp gì biết vậy —— những người phạm tặc kia thuận tiện so vậy trên mặt đất bụi đất. Quả thật hèn mọn, lại là vô cùng có dùng. Bọn họ bị giết hại. Ngươi liền có thể nhìn thấy ấn ký."

"Ta nghe nói Xích Tùng Từ cùng Kháng Thương Từ hai vị xuống núi, liền cùng các ngươi tách ra. Mấy tháng về sau chết tại Thanh Hà huyện."

"Mấy ngày nay, này phụ cận còn có nông hộ nói là bị dã thú ăn."

"Ngươi người sư huynh kia Hoài Nam Từ, ta đã tìm được là chết tại vị ngoài thành Dã Lâm. Đùng vội —— thi thể đã quá xấu không còn hình dáng, ta lấy người xử lý."

"Nhưng này cái cổ là bị cắn đứt, đầu lâu không thấy. Ngươi người sư huynh kia Hoài Nam Từ, gần như có lẽ đã Nhập Hư cảnh, người nào có thể cắn xuống đến đầu hãn? Ngô, cũng đừng vội, còn có ——"

"Đại khái ngươi người sư huynh kia sau khi chết, Lý Diệu Tự này đoán mệnh, trong nhà cũng liền đến đại yêu. Cũng là tại mấy ngày nay, ngoài thành trâu cày nhao nhao chết bất đắc kỳ tử —— những ngày này trong thành thịt bò giá tiện, liền là bởi vì cái này nguyên nhân."

"Này Đệ Nhất Gia trâu chết, sợ quan phủ truy cứu hãn tư giết trâu cày, liền lão xưng là bị dã thú cắn chết. Về sau bị chết đa tài không gạt được."

"Còn có Lý Diệu Tự, bị chết không minh bạch." Tòng Vân Từ khẩu khí lạnh xuống đến, "Là Yêu Ma. Hiếm thấy Đại Yêu Ma. Còn không chỉ một cái."

"Ngươi chỉ vị thành mấy tháng, rất nhiều tình huống còn không rõ. Nhưng ta đã ở vị thành nhiều năm rồi."

"Cái này vị thành phụ cận a... Thật có một cái Đại Yêu Ma."

Phác Nam Từ trừng mắt: "A?"

"Chớ hoảng sợ." Tòng Vân Từ khoát tay, "Cái này Yêu Ma vẫn còn quy củ, hằng năm chỉ ngẫu nhiên tại vị thành phụ cận ăn mấy người, cũng không nhiều. Phần lớn là ở bên ngoài ăn thịt người —— đã như vậy, ta cũng mặc kệ."

"Nhưng nhìn lần này, này Lý Diệu Tự chết bất đắc kỳ tử, ngoài thành trâu cày cũng liền tiếp chết bất đắc kỳ tử, liền không phải yêu ma kia thủ đoạn. Nên là một cái khác. Theo ta đoán... Là mới tới một cái phệ hồn Yêu Ma, cùng nguyên bản này đại yêu nổi tranh chấp."

Phác Nam Từ lần đầu tiên nghe Lão Đạo nói những sự tình này. Kinh ngạc sau khi nhủ trăm tư một hồi, cảm thấy lời giải thích này mặc dù có chút không thể tưởng tượng, nhưng cũng miễn cưỡng hợp lý.

Hắn nhìn lấy Tòng Vân Từ: "Ngươi nói vị thành phụ cận có cái Đại Yêu Ma,

Là chi... Vị Thủy Long Vương? !"

"Ai. Những Sơn Thần đó, Hà Thần, quả thật có không ít là Yêu Ma biến thành. Nhưng đã bị Lập Miếu, Phong Thần tên, liền cũng nhiều là người lương thiện. Bằng không nhiều như vậy tiền bồi cao nhân hành tẩu thể gian, không còn sớm trừ bỏ." Tòng Vân Từ lắc đầu, "Song Thánh cũng đã nói, chúng nó hộ một phương bách tính, bên kia là công đức, không thêm quan tâm chính là."

"Về phần cái này Vị Thủy Long Vương... Thật sự là rỗng."

Phác Nam Từ lại bị kinh ngạc: "Chân Long?"

Tòng Vân Từ cười một tiếng: "Từ ngươi đến vị thành, còn chưa đi qua này Tam Hà miếu Long Vương Miếu?"

"Ngươi vừa đi liền biết rõ. Nơi đó Tượng Đất thượng thật có linh khí. Không phải yêu ma linh khí, là Long Khí."

"... Ngươi như thế nào biết được là Long Khí?"

"Người quên ta thượng thanh đàn đỉnh phái là làm cái gì? Chúng ta chủ tu Ngoại Đan thuật. Chúng ta trong phái, liền có rồng thuế. Nghe nói là hai ngàn năm trước Thần Long rơi xuống Long Lân một góc, bị ta phái Tổ Sư thu. Ta nhập môn ba mươi năm sau mới cơ duyên đi gặp này rồng thuế, liền nhận biết Long Khí. Về sau ta chán ghét tu hành đến vị thành, ngẫu nhiên qua Tam Giang Khẩu này miếu đi dạo... Mới ý thức tới cái này Thần Vị cung phụng Vị Thủy Long Vương, khi là chân long."

"—— đã là chân long, giống Thần Long, Kỳ Lân, Đại Bàng, Phượng Hoàng như vậy Thần Vật, như thế nào lại là hại người?"

Phác Nam Từ há hốc mồm: "Này... Cái này Vị Thủy Long Vương, làm sao không quản yêu ma kia?"

Tòng Vân Từ thở dài: "Đã là Thần Long, như thế nào thật chỉ ở cái này Vị Thủy một chỗ? Tất nhiên là bốn phía Hành Vân Bố Vũ a? Nó làm sao có thời giờ lý hội những Yêu Ma đó?"

"Như vậy... Vị này lăng không từ lần này tới là muốn..."

"Trừ Ma." Hai chữ, bỗng nhiên từ trong nhà truyền tới, trả lời Phác Nam Từ đặt câu hỏi.

Sau đó cửa bị đẩy ra, Lư Lãng đi tới.

Tòng Vân Từ cùng Phác Nam Từ tròn mắt hốc mồm, ý thức được chính mình vừa rồi tự cho là nhỏ giọng nói chuyện...

Nên là đều bị nghe được.

"Người, người, người..." Phác Nam Từ trên mặt nhan sắc trở nên cực nhanh, lại chỉ là đứng tại chỗ cà lăm. Hắn một cái Hư Cảnh tu sĩ đối mặt Hóa Cảnh đỉnh phong đạo thống cao nhân, khi thật không biết nên làm phản ứng gì mới tốt.

Lư Lãng nhắm mắt lại ngời ngời tràn ngập Đình Viện Hoa Hương, xả giận: "Ta lại không tâm tư quản các người sự tình."

Nghe câu này, Phác Nam Từ mới như được đại xá, sắc mặt hoà hoãn lại: "Tạ, nói cảm ơn bạn... Ân, Tiên Từ..."

Nhưng Lư Lãng lời nói cũng chưa có nói hết: "Việc nơi này, người về Lăng Hư Kiểm Phái hướng người Chương Môn thỉnh tội."

Phác Nam Từ sắc mặt lại biến: "Tiên Từ... Cái này. . ."

Lư Lãng xem hắn mặt, khẽ gật đầu: "Ngô. Nói như vậy các người Lăng Hư Kiểm Phái còn không tính nát đến thực chất bên trong. Ta đang suy nghĩ nếu như trước người nên được tùy ý, ta không thiếu được còn muốn đi các người Lăng Hư Kiểm Phái giảng đạo lý."

Phác Nam Từ lui ra phía sau hai bước, nhìn lấy Lư Lãng, thấp giọng nói: "Lãng không từ đạo hữu, ta kính người là Hóa Cảnh tu sĩ mới đối người lịch thiệp ba phần. Nhưng là người thuộc đạo thống, ta thuộc Kiểm Tông, vốn cũng không phải là ——"

"Mặc kệ đạo thống vẫn là Kiểm Tông, luôn có một điều giới luật là bất biến." Lư Lãng nghiêm túc nhìn lấy Phác Nam Từ. Mặc dù nói chuyện thanh âm không nhanh không chậm, cũng không cao, lại dễ dàng cắt ngang đối phương lời nói, "Không thể nhẹ hại phạm tính mạng người. Thế tục phạm nhân, chính là Tu Hành Giả căn cơ. Tự hủy căn cơ, chính là cùng đạo thống, Kiểm Tông là địch."

"Ta trước đó liền nghe nói qua cái này vị trong thành sự tình. Cho nên ta muốn Trừ Ma. Người cho rằng chỉ là Yêu Ma?"

Phác Nam Từ cùng Tòng Vân Từ... Đồng thời sững sờ.

Có cái này điều giới luật không sai.

Nhưng liền giống với trong thế tục Hoàng Đế cũng nói muốn chuyên cần chính sự yêu dân... Ai sẽ quả thực thật chứ?

Không có thể tùy ý sát thương tính mệnh cũng không sai —— nhưng vì Độ Kiếp mà giết... Tính thế nào được "Nhẹ hại" ?

Tuy nói không chiếm lý, có thể làm như vậy tu sĩ còn thiếu a? Cái này đã là một đầu quy tắc ngầm. Động thiên tông tòa, Lư Phái Chương Môn lớn như vậy nhân vật trở ngại đại nghĩa, chung quy đối làm như vậy, lại quả thực bị bắt tới đệ tử làm trừng phạt. Nhưng người nào cũng sẽ không giống Lư Lãng bộ dạng này, thật dùng "Đệ nhất Giới Luật" tới nói sự tình.

Trừ phi, là vì gây hấn.

Phác Nam Từ nhũ mảy: "Lãng không từ đạo hữu, thế nhưng là ta Lăng Hư Kiểm Phái người nào đó... Đắc tội qua người? Người rất không cần phải dùng chuyện này đến làm văn chương. Ta tại phái nói chuyện, vẫn còn có chút phân lượng ——"

"Minh ngoan bắt linh." Lư Lãng thở dài một tiếng.

Phác Nam Từ không có nghe tiếng, lại nhũ mảy: "Ừm?"

Đây là hấn phát ra tới hậu thanh âm.

Bánh một thanh âm vang lên —— Phác Nam Từ thân thể, đều đều rải đầy hơn phân nửa Đình Viện.

Giống như Kiều Giai Minh.

Tòng Vân Từ bị bắn tung tóe máu me đầy mặt thịt dán. Hắn thậm chí không thấy rõ, Luru Lăng là như thế nào xuất thủ!

Trộn vụn qua mười mấy hơi thở thời gian, hắn mới run rẩy ra một hơi: "Tha... Mệnh..."

Luru Lăng nhìn hắn: "Làm gì cầu ta? Ngươi lại không có nhẹ hại tánh mạng."

Tòng Vân Từ khó khăn nháy mắt mấy cái. Nghe thấy Luru Lăng hỏi hắn ——

"Đệ nhất Giới Luật, giới nhẹ hại phạm tính mạng người, đúng hay không?"

Tòng Vân Từ gật đầu.

"Phác Nam Từ đồ người độ Sát Kiếp, phạm đệ nhất Giới Luật, khi giết, đúng hay không?"

Tòng Vân Từ cũng chỉ biết chút đầu.

"Như vậy giảng đạo lý, vì cái gì cứ như vậy khó?"

"Giới Luật viết rất rõ ràng, chỗ nào không rõ?"

Tòng Vân Từ lại sững sờ trộn vụn mười mấy hơi thở, mới hỏi: "Ngươi thật là bởi vì... Đây đệ nhất Giới Luật giết hắn?"

"Như vậy ngươi cho rằng đâu?"

Lão đạo này, biểu hiện trên mặt đôi vài chục lần, mới miễn cưỡng không có hét to lên, có thể như cũ nhìn không được hỏi: "Thế nhưng là ngươi hôm nay cũng giết một phạm nhân —— "

"Cho nên là ta cùng các ngươi giảng đạo lý."

"Mà không phải là các ngươi cùng ta giảng đạo lý."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Cộc cộc cộc

Nàng nói xong lời này, liền đạp trên một chỗ huyết nhục xuyên qua Đình Viện, nhưng chân không có dính vào một tơ một hào.

Đi mau đến cửa đình viện, mới lại quay đầu: "Các ngươi hai cái tìm ta là có chuyện?"

Tòng Vân Từ khó khăn động động hầu kết: "Ngày mai, có cái Bảo Hoa lại. . . (ngư ông Điều Tẩu đồ). . . Lại ở. Chúng ta nghe nói ngài. . ."

"Ngư ông Điều Tẩu đồ a." Luru Lăng dừng lại ngẫm lại, "Vọng Tâm cướp?"

". . . Là. Vốn định ngài tất nhưng đã độ này kiếp, nhưng này họa quyền dù sao cũng là trong thế tục Họa Sư sở tác. . . Là cái chuyện mới mẻ. . ."

"Ta qua." Luru Lăng không chần chờ chút nào, quay người liền ra tòa viện.

...

...

Vào đêm, vị thành tụ tập Hội Quán.

Vị thành Hội Quán, là cùng loại từ điểm sự vật, thế nhưng là nhà nước. Từ phía tới lui quan viên sau đó giường nơi đây, các phú thương cũng yêu tới nơi này. Nơi này phong cảnh tốt, Phong Thủy tốt, ban công Quán Các tốt, Ca Kỳ Vũ Kỳ cũng tốt.

Bùi Quyết Từ Đại Sư ngủ lại chỗ là giữa hồ Biệt Viện. Nhưng cũng không phải là "Tại một cái hồ trung tâm Biệt Viện", mà chính là "Giữa hồ cô nương Biệt Viện".

Không chịu nổi chinh phạt Mỹ Nhân Nhi đã ngủ thật say, trần trụi tại mền gấm bên ngoài hai vai bị ngoài cửa sổ ánh trăng độ thành ngân sắc, bóng loáng đến không có một tia tí vết. Cho dù ngủ, khe nhếch miệng thơm như cũ đẹp —— Bùi Quyết Từ Đại Sư dùng ngón tay từ từ khước miệng nàng, nhớ tới vừa rồi cái này hai mảnh môi đỏ cùng linh hoạt chiếc lưỡi thơm tho, lại tâm viên ý mã đứng lên.

Nhưng lại đau lòng Mỹ Nhân Nhi vừa rồi hô một môi, liền chỉ trong chăn hạ ôm lấy vuốt ve, muốn trạm tiếp theo nên đi chỗ nào.

Đi ra đi dạo cũng không phải ý hấn, nhưng không thể không như thế đi một lần. Hấn người Tàn gia tại kế nhiệm Quốc Sư trước đó đều phải Du Lịch Thiên Hạ tăng trưởng lịch duyệt, mới tốt phụng dưỡng Hoàng Đế Bệ Hạ.

Nhưng kì thực phụng dưỡng vị kia Bệ Hạ, chỗ nào cần phải "Du Lịch Thiên Hạ" —— "Du Lịch Thiên Hạ mỹ nhân" là đủ. Dù sao này bệ năm tiếp theo tuyệt phần lớn thời gian bên trong đều đợi tại hậu cung. . . Cũng chỉ là cần trợ hứng.

Vị thành ngược lại là đương thời Đại Thành, cũng xứng đáng vật Hoa Thiên bảo bồi khen ngợi. Đáng tiếc Mỹ Nhân Nhi hơi kém sắc chút. Không có Bắc Phương mỹ nhân Băng Cơ Ngọc Cốt, cũng không có Nam Phương mỹ nhân xinh xắn đáng yêu.

Nhưng nghe nói trong thành đến một vị Tiên Từ.

Nghe nói là động Thiên tiên tử. . .

Tiên Nhân a.

Đối với Tu Hành Giả, Bùi Quyết Từ cũng sẽ không giống những cái kia vô tri phạm nhân, thật coi không làm được thần tiên. Hấn không phải tu sĩ, nhưng dù sao cũng là Hào Môn Vọng Tộc. Không nhưng thấy qua tu sĩ, còn cùng tu sĩ nói chuyện với nhau, giao hảo.

Tu Hành Giả lại cao cao tại thượng, cũng cần phạm nhân cung cấp nuôi dưỡng. Hoàng Đế là phạm nhân Thiên Từ, Hoàng Đế có việc, tu sĩ cũng hầu như là muốn giúp đỡ chút. Lưu Phái tu sĩ hấn gặp qua, động thiên tu sĩ, cũng gặp một lần.

Nhưng là động thiên Nữ Tu, nghe nói còn là tông tòa Thủ Đồ,

Hấn chưa thấy qua.

Vị kia Bệ Hạ cũng chưa từng thấy qua.

Không biết có phải hay không là thật giống như Thiên Tiên đẹp —— tuy nhiên Thiên Tiên là cái dạng gì? Vậy liền thật không ai thấy qua đi. . .

Bùi Quyết Từ Đại Sư còn rất trẻ, tuy nhiên hai bốn hai lăm tuổi mà thôi. Bởi vậy tư duy một khi phát tán mở, coi như thật khó dừng lại.

Hấn nghĩ đến nhập thần, đến mức không có phát hiện, trong phòng chưa tắt nến, hơi hơi âm thầm

Cũng không để ý rất nhỏ "Phù phù" âm thanh —— đó là thị vệ tiếng ngả xuống đất âm.

Như thế qua một khắc đồng hồ, chợt nghe "Cộc cộc cộc" tiếng vang.

Thanh âm cắt ngang hấn mạch suy nghĩ, Bùi Quyết Từ nhú mày quay đầu, không biết là như thế nào sự tình sẽ để cho thị vệ ngay tại lúc này quấy rầy hấn. Thế là hạ giọng: "Làm sao?"

Nhưng không ai về hấn, "Cộc cộc cộc" thanh âm vẫn còn tiếp tục. Bùi Quyết Từ cất cao giọng: "Nghe được! Chuyện gì!"

Vẫn chưa nhân lý hội hấn.

Hấn Sinh khí (tức giận), vén chăn lên, qua bên giường tìm ngoại bảo, dự định mặc kệ chuyện gì, nhưng nhất định phải trước mở cửa giáo huấn này gõ cửa người.

Thế nhưng là trên ngón tay chạm đến mềm mại bóng loáng Hạnh Hoàng Tì Trù ngoại bảo trong tích tắc, hấn động tác đột nhiên dừng lại.

Hấn đã là Thế Gia Hào Môn xuất thân, lại là con trai độc nhất, còn một người bên ngoài, tất nhiên có nhiều thứ hộ thân.

Thí dụ như nói đạo này mỗi đêm sắp sửa trước đều treo trên cửa, nghe nói là từ một vị Lưu Phái Hóa Cảnh Đạo Sĩ chỗ viết "Tích Quỷ Phù".

Còn có gia gia hấn đạo lông mày từ Đại Sư lưu lại, đồng dạng treo trên cửa "Song quân Trấn Quỷ đồ".

Dưới mắt. . . Này (song quân Trấn Quỷ đồ) đã dấy lên tới. U lực sắc Hỏa Miêu gần như sắp đem này tẩm ở thể tục ở giữa giả trị liên thành Họa Quyền hoàn toàn tiêu hủy, trong hình vẽ Hắc Bạch Diêm Quân vẽ mặt nhăn nhó mà quái dị, tại hòa điểm bên trong chậm rãi nhảy nhót.

Mà hần phía trên cái kia đạo "Tích Quỷ Phù", vốn là dùng Chu Sa viết tại Kim Bài bên trên. Giờ phút này, này từ Hóa Cảnh Đạo Sĩ Thủ Thư phù vẫn. . . Đang điên cuồng phát ra hồng quang!

Bùi Quyết Từ nhất thời tròn tròn hai mắt, cảm thấy đầu não bị một cỗ không biết tên lực lượng ông va chạm lập tức.

Hai hơi về sau hần điên cuồng thở hổn hển, một tay lấy ngoại bào siết trong tay, cực nhanh phủ thêm.

Sau đó kéo lấy run lên hai chân, thử mấy lần mới thôi tắt trong phòng bốn phía nên. Phòng một khi tối xuống, hần liền có thể rõ ràng hơn xem đến huyết hồng huyết hồng phù vẫn, cùng. . .

Ngoài cửa một cái bóng người to lớn.

Hần nhìn chăm chăm thân ảnh kia nhìn một hồi, ngồi dưới đất, niệm nhiều lần Thanh Tĩnh Kinh, mới có sức lực lại đứng lên, từ trên bàn sờ đến chính mình chiếc bút kia. Bút trên thân dày đặc phức tạp Chú Văn, đầu bút lông ở trong màn đêm thậm chí hơi hơi tản ra hào quang —— cái này đã là một cây bút, cũng là một món pháp bảo. Kì thực dạng này bút, tại phòng bên kia Bảo Nang bên trong còn có khác nhau mười mấy Chi. Nhưng hần thực sự không có dũng khí lại xuyên qua hắc ám phòng.

Lại niệm mười mấy lần trải qua, này "Cộc cộc cộc" thanh âm còn chưa ngừng.

Ngoài cửa bóng người to lớn, kiên nhẫn gõ cửa, còn ngẫu nhiên cúi đầu nhìn một chút —— tựa hồ tại nhìn, trong phòng, vì sao còn không mở cửa.

Nó mỗi gõ một lần, này phù vẫn hồng quang liền run rẩy một lần.

Cũng càng âm đậm.

Bùi Quyết Từ góp nhặt chút dũng khí, rốt cục có thể tái khởi thân thể, đi đến cự môn một bước xa địa phương, dùng cái kia bút qua đâm song cửa sổ thượng dán vách lấy giấy dầu. Tụ tập Hội Quán giấy dầu chất lượng vô cùng tốt, hần đâm một cái chưa phá. Thoáng một cái cơ hồ hao hết hần toàn bộ dũng khí, hoảng được nhanh muốn khóc lên. Nhưng vẫn cũ cắn chặt răng, lại đại lực đâm lập tức.

Rốt cục phá.

Nhưng khí lực lớn, tay lại run, thế là phui đi mở thật dài một đường vết rách.

Bùi Quyết Từ cuống quýt lui lại hai, ba bước, nhưng ráng chống đỡ lấy không có ngã dưới.

Hần thật là sắp hù chết, hần lần thứ nhất gặp loại tình huống này. Liền ngay cả gia gia hần lưu lại (song quân Trấn Quỷ đồ) cùng đạo thống cao nhân "Tích Quỷ Phù" đều chịu không nổi ngoài cửa vật kia Yêu Lực. . . Hần biết mình càng không có bất kỳ biện pháp nào!

Nhưng là hần đồng thời cũng biết, chính mình tới nay muốn bảo mệnh, nhất định phải trước thấy rõ ràng ngoài cửa cái kia, đến tột cùng là cái gì!

Hắc ảnh dừng lại. Ngừng một hồi, chậm rãi cúi đầu, xích lại gần này chỗ thùng.

Bùi Quyết Từ hít vào ngụm khí lạnh, cơ hồ hôn mê. Nhưng hần tốt xấu chống đỡ, thấy rõ.

Đó là một cái sắc mặt giống như Lão ngốc nghếch Đại Quỷ, mắt như đồng linh, huyết bồng đại khẩu, tay giống như Ưng Thảo, đang từ trong khe theo dõi hần. Đại Quỷ trông thấy hần, liền khắc khắc cười, tiếng như chuông lớn: "Quân vì sao không mở cửa?"

Bùi Quyết Từ cắn chặt răng hít sâu một hơi, ấn lấy trong ý nghĩ những ký ức kia nói ra: "Quỷ Vương qua đường, vốn khi nghênh phụng. Nhưng trong phòng đơn sơ, không có Tam Sinh. . ."

Không đợi hần nói xong, Đại Quỷ liền tức giận lên, cầm móng vuốt đập lên môn, chỉ nói: "Quân vì sao không mở cửa? Vì sao không mở cửa?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Túi da :

Không biết này Đại Quý làm thủ đoạn gì, lại không có người ngoài nghe được nó thanh âm.

Nó lúc này bắt đầu phá cửa. (song quân Trần Quý đồ) đã đốt sạch, chỉ còn lại một chỗ tàn bụi. Đây "Tích Quý Phù" thượng hồng quang cũng càng ngày càng âm đậm, mắt thấy là phải dập tắt.

Cửa sổ âm âm rung động, cho dù là thói quen khách nhân ồn ào giữa hồ cô nương cũng đánh phải tỉnh. Còn buồn ngủ đuổi người một cái, lộ ra một đôi mỹ hảo tiêu nhũ đến, hỏi: "Tần lang, chuyện gì dạng này nhao nhao?"

Bùi Quyết Từ vừa nhìn thấy nàng, đầu tiên là sững sờ, sau đó hai mắt liền tỏa ánh sáng. Hắn một cái bước xa chạy vội tới trước giường, không nói lời gì đem này giữa hồ cô nương ôm.

Vừa tỉnh gặp được việc này, giữa hồ cô nương giật mình.

Nhưng giờ phút này này Đại Quý lại cũng không gõ, chỉ dùng một cái mắt to như chuông đồng từ trong khe nhìn.

Giữa hồ cô nương ngược lại không biết được phát sinh cái gì. Còn buồn ngủ, cũng không thận trọng nhìn. Chỉ coi Tần lang vừa rồi có việc, tới tới không hiểu quý cù, đập loạn môn —— hiện nay thấy mình tỉnh tư thái mỹ hảo, nhện không được đùa nàng ngoan.

Các loại ân khách nàng đều thấy nhiều, khác người càng nhiều. Nàng mấy ngày nay đã biết Tần lang là cái nhảy thoát tính tình, đối với mình lại yêu thương, liền cũng không giận. Ráng chống đỡ tinh thần, đuổi ra trắng như tuyết mịn màng nhỏ và dài cánh tay ngọc nắm ở Tần lang cái cổ, đem đầu dựa vào hắn ở ngực, dịu dàng nói: "Đều như vậy muộn, Tần lang hoa văn ngược lại là nhiều —— "

Nói còn chưa dứt lời, Bùi Quyết Từ đã ôm nàng, tới cửa.

Giữa hồ cô nương chớp mắt: "Tần lang là muốn..."

Nhưng nàng Tần lang cũng đã thô bạo kéo nàng một cái tay, từ này giấy dầu chỗ thùng bên trong đưa ra qua: "Mời Quý Vương hưởng dụng, tha tiểu sinh nhất mệnh a!"

Cho đến lúc này, giữa hồ cô nương mới nhìn đến...

Ngoài cửa sổ quý kia.

Mắt thấy quý kia mở ra huyết bồn đại khẩu, lập tức hướng trên tay nàng cắn, này Tần lang không đành lòng nghiêng đầu, giữa hồ cô nương liền muốn hét rầm lên. Có thể trong dự đoán kịch liệt đau nhức không có truyền đến, nàng ngược lại chỉ cảm thấy trên tay hơi hơi tê rần...

Liên bỏ lỗ khí lực, ý thức.

Bùi Quyết Từ cũng trợn mắt hốc mồm —— quý này lại không ăn Huyết Thực?

Nó... Phệ hồn.

Nhẹ buông tay, giữa hồ cô nương thi thể rơi trên mặt đất.

Đại Quý ăn nữ tử này hồn phách, tựa hồ khí lực lại rất nhiều. Nó từ giấy dầu trong khe nhìn chăm chú Bùi Quyết Từ: "Mở cửa, mở cửa, mở cửa!"

Nói một tiếng, liền gõ một chút.

Ba tiếng về sau, trên cửa kia tích Quý Phù rốt cục mất quang mang. Viết thành phù chú Chu Sa hóa thành bột phấn, tuôn rơi rơi.

Môn, âm một tiếng bị đẩy ra.

Đại Quý cúi đầu vào cửa, một nắm chặt sắp nứt cả tim gan Bùi Quyết Từ. Vị này tuổi trẻ Họa Đạo Đại Sư trên thân theo thứ tự sáng lên từng đạo từng đạo quang mang, nhưng rất nhanh biến mất —— bị gia tăng trên người hắn dùng để bảo mệnh hộ chủ phù ấn, đều bị quý này vương tùy tiện bóp nát.

"Ta chính là..." Hắn phát ra tới hậu một tiếng tuyệt vọng la lên, lập tức liền không nhúc nhích.

Đại Quý ăn hắn hồn phách, ngồi dưới đất ngấm lại, liền đóng cửa, đem Bùi Quyết Từ thi thể gậy đẩy đến giữa hai chân.

Dùng sắc nhọn móng tay, cẩn thận từng li từng tí đem trên người hắn Ngoại Y, nội y đều lột sạch, lộ ra thân thể tơi.

Sau đó đụng đến thêm gần, dùng móng tay nhọn tại đỉnh đầu hắn nhẹ nhàng đồng dạng nói. Lại nâng lên quai hàm, bỗng nhiên hướng chỗ thùng bên trong thổi một trận âm phong.

Khá kìm âm phong! Vừa thấy được Túi da hạ huyết nhục, nhất thời liền đem tan rã cái không còn một mảnh. Như thế thổi ba miệng khí, này Bùi Quyết

Từ thi thể liền đã thành dặt dẹo một cái túi nước. Đại Quý lại cầm lên hai chân lác một cái, tanh hôi thi dịch liền cuộn cuộn từ đỉnh đầu chảy ra. Đợi trong túi da không sạch sẽ, cái này Đại Quý liền tại Túi da phía sau lưng về một đường vết rách, trước dò xét một cái tay, lại chen một cái đầu...

Như thế như vậy, to như vậy một kẻ thân thể, vậy mà quả thực chen vào cái này trong túi da!

Cái này "Bùi Quyết Từ" trên mặt đất đứng một lúc, đỡ chính lỗ mũi mình liền bắt đầu nói chuyện. Thoạt đầu thanh âm thô lệ không chịu nổi, dần dần lại trở nên nhu hòa. Các loại nói vài lời qua đi, đã hiển nhiên là trước kia cái kia Bùi Quyết Từ thanh âm.

Hắn lại tả hữu đi mấy bước, mới xoay người lên giường, khóa chân mềm. Lược hắng giọng, bỗng nhiên kêu to lên: "Người tới! Người tới! Người tới!"

Thanh âm này thê lương phi thường, ở trong màn đêm truyền đi thật xa.

Đến lúc này, rốt cục có người nghe thấy. Ước chừng mười mấy hơi thở về sau, một trận hỗn loạn tiếng bước chân, đao binh tiếng va chạm truyền đến. Mấy cái thị vệ vịn Cái mũ xông vào môn, vừa tiến đến đã nhìn thấy mặt đất Nữ Thi cùng một chỗ tanh hôi dịch thể.

—— không kịp cảm thán này mỹ hảo Nữ Thể, liền bị cái này hôi thối hun một cái lão đảo, hoảng hốt vội vội lại miệng mũi. Gặp thị vệ như thế, Bùi Quyết Từ cũng vội vàng che miệng mũi, quát mắng: "Phế vật! Có Yêu Vật trong đêm giết người! Một đám rác rưởi!"

Ra dạng này đại sự, một đám thị vệ có thể lại không lo được mùi vị đó. Bận bịu quỳ một chỗ, buồn bã nói: "Công tử mình xét a, vừa rồi chúng ta mấy cái cũng là bị ám toán, nghe thấy ngài la lên mới tỉnh, thật không phải thuộc hạ —— "

"Bùi Quyết Từ" vỗ chân mềm, liên tục khoát tay: "Ra ngoài! Ra ngoài! Khiêng đi ra! Tôi nay sự tình không cho nói!"

Vốn là ước gì thoát khỏi trừng phạt bọn thị vệ nghe lời này đầu tiên là sững sờ, sau đó liền bận bịu tạ thành một mảnh, ba chân bốn cẳng đem giữa hồ cô nương thi thể khiêng đi ra, lại lưu mấy người dùng tàn bào đem qua loa xoa một lần.

Bọn họ tự nhiên không rõ Chủ Từ vì cái gì khinh địch như vậy liền đem việc này bỏ qua. Nếu muốn bọn họ đoán, "Dọa sợ", "Ban đầu vốn cũng không rất hà khắc" dạng này lý do cũng có thể. Nhưng cuối cùng vẫn —— đại nhân vật "Có dụng ý khác" suy tính.

Rối ren như vậy một đêm, lại tự có đi theo quân sự tới thỉnh tội, hỏi nguyên do.

Nhưng này Đại Quý đóng vai thành Bùi Quyết Từ chỉ nói mình cái gì đều không rõ ràng, liền tự do quân sự qua cùng lúc đó quán thương lượng.

Giữa hồ cô nương không phải tầm thường Xương Kỹ. Nhưng thân phận nàng so sánh chán kinh Bùi Quyết Từ Đại Sự mà nói liền không đáng giá nhắc tới.

Hội Quán quả thật vì nàng khổ sở thương tâm, có thể cũng đành phải dẫn xuống đến, vẫn phải cam đoan thủ khẩu như bình.

Tại Hội Quán bên kia...

Gặp cái quý gì!

Bất quá là chơi đến quá mức, chết người a. Cái này tụ tập Hội Quán, năm nào không được chết như vậy thượng ba bốn cô nương!

Đến Thiên Tướng sáng lên thời điểm, vấn đề này cuối cùng xem như.

Quân sự vốn muốn hủy bỏ ban đêm Bảo Hoa sẽ, để nhà mình chủ nhân nghỉ ngơi thêm nghỉ ngơi. Nhưng làm sao hôm qua buổi chiều đến tin tức, nói Lang Gia động thiên tông tòa Thủ Đồ lăng không từ Đạo Cô cũng tại vị thành, muốn phó biết —— vậy làm sao có thể trì hoãn?

Như thế nhân vật thần tiên, chính là Thiên Từ thiết yển cũng chưa chắc hãnh diện!

Hỏi lại chủ nhân ý tứ —— lại phát hiện chủ nhân hào hứng tốt lắm.

Ngày bình thường thích nữ sắc, lại không đẹp quá ăn, mỗi bữa ăn đều dùng đến thiếu. Từ nhỏ nhi bắt đầu liền để lão phu nhân cảm tận tâm. Có thể trải qua đêm qua như vậy giặt mình, bây giờ lại khẩu vị mở rộng. Đánh kinh hoa mang ra điểm tâm, đều từng, lại điểm gần như bàn đồ ăn. Gọi món ăn, mỗi dạng chỉ từng một điểm liền phát tay gọi người triệt hồi.

Nhiều như rừng ăn đến trăm đạo đồ ăn, lượng cũng kinh người. Quân sự nhìn ở trong mắt vui sướng trong lòng, liền đem những cái kia không cần đồ ăn đều thưởng tới tở, thị vệ, thậm chí trong quán Gã sai vật.

Nhưng không biết có phải hay không gần nhất lâu không mưa, rau quả sinh không được khá. Bọn họ lại ăn cái này đồ ăn thừa thời điểm, lại cảm thấy không có tí xú tư vị.

Nhặt như nước ốc.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Bát Trân Cổ Quyền

Liền như vậy qua một buổi sáng. Đến trưa thời điểm, quân sự đưa buổi chiều đi gặp danh sách tới.

Lại phát hiện mình Gia Chủ người chỉ đứng ở trong viện, đi tây bắc phương nhìn. Nói là nhìn cũng không đúng đương —— hai con mắt xoay tít loạn chuyển, sinh sinh cả kinh Lão Quân sự tình đón đến chân, tìm tề rần.

—— tựa như là bị tà.

Nhưng đến gần nhìn kỹ, đã thấy nhà mình chủ nhân lại êm đẹp, chỉ không được vuốt tay, tựa như sợ hãi tay này thượng lên nhãn.

Đưa qua danh sách đến hỏi, nhưng cũng không lăm nhìn. Chỉ quét mắt một vòng nhân tiện nói: "Tốt tốt tốt, rất tốt. Đi thôi đi thôi."

Đây cũng không phải là Bùi Quyết Từ Đại Sư ngày bình thường kinh hoa Vọng Tộc khí độ. Nhưng Lão Quân sự tình cũng chỉ làm chủ nhân biết được này lằng không Tiên Từ muốn tới, bởi vì quá lo nghĩ mà thất thố.

Thế là bụng lấy danh sách, chậm rãi lui ra.

Chỉ lưu cái này Đại Quý hất lên da người biến thành Bùi Quyết Từ, đột nhiên ngửa đầu nhìn bầu trời một chút thượng một đầu tinh tế vân tuyến, cười khằng khặc quái dị hai tiếng.

...

...

Lúc này, Lý Vân Tâm đang thay đổi một thân Đạo Bào.

Hắn người này cũng không đặc biệt yêu thích hoa phục, nhưng cũng sẽ không không nên ép lấy chính mình mặc vài thô áo. Cái này thời đại Dệt vải kỹ nghệ cũng không mười phần cao minh, tầm thường nhân gia tại Cửa Hàng bên trong mua vài bông cũng còn hơi có vẻ thô ráp, huống chi là vài bố ráp.

Nhưng buổi chiều dự tiệc thân phận của hắn là "Vị thành ngữ đại ý cảnh Họa Sư" một trong Hồn Nguyên Từ Đạo Đồng, này liền không thể mặc mặc áo gấm.

Lão Đạo muốn đi khai nhãn giới, từng trải.

Lý Vân Tâm thì làm bức kia (ngư ông Điều Tẩu đồ).

Các tu sĩ Độ Kiếp, "Đồ" là một đầu sạch sẽ đường tắt. Lý Vân Tâm làm một cái Hóa Cảnh Họa Sư, kì thực liền cùng loại này thứ gì "Luyện Đan Sư" —— là nhà cung cấp.

Nhưng vấn đề là, có thể độ Vọng Tâm cướp đồ, vật, hắn còn làm không được —— chính hắn vẫn chưa Độ Kiếp đây.

Hắn kiếp trước trải qua rất nhiều cực đoan tình cảm thể nghiệm, có thể nghĩ lại muốn. . . Thật có lỗi. Xác thực không bao gồm cái này một loại thể nghiệm —— an toàn không màng danh lợi, vô dục vô cầu.

Về phần những bức họa này Đồ Họa làm, cũng là có đẳng cấp phân chia.

Tầm thường người thể tục học vẽ, sinh lòng cảm ngộ làm ra đến, dù là ký thác lại nhiều hơn mình tình cảm, cũng chung quy là một bức bình thần không có gì lạ Họa Tác mà thôi.

Bởi vì hắn không Tu Linh Lực.

Nhưng các họa sĩ, thu hoạch được các loại thô thiển, còn sót lại trên thế gian Tu Hành Pháp Môn, Tu Linh Lực. Bọn họ đến vẽ tranh, liền không phải phổ thông vẽ. Bọn họ , có thể đem chính mình cảm ngộ, tình cảm, lấy linh lực ký thác đến vẽ bên trong qua.

Một cái Ý Cảnh đỉnh phong Họa Sư, nếu là vừa lúc phúc chí tâm linh, sinh ra mãnh liệt cảm ngộ, lại trùng hợp Tinh, Khí, Thần, cũng đều ở vào điển phong trạng thái, như vậy hắn có thể làm ra "Danh Phẩm Họa Quyền" đến —— tức "Tên quyền" .

Tên quyền, là Ý Cảnh đỉnh phong, thậm chí đỉnh phong phía dưới Họa Sư có khả năng đạt tới thành tựu tối cao.

Tại tên quyền phía dưới, thì còn có Giai Tác, cùng những cái kia ngay cả Giai Tác cũng không tính, chỉ có thể dùng để bán hơn mấy góc bạc, thiếp tại dân chúng tầm thường nhà Họa Tác.

Nếu như Họa Sư đột phá Ý Cảnh, đạt tới Hư Cảnh. Như vậy một cái Hư Cảnh đỉnh phong Họa Sư, nếu là vừa lúc phúc chí tâm linh, sinh ra mãnh liệt cảm ngộ, lại trùng hợp Tinh, Khí, Thần, cũng đều ở vào điển phong trạng thái, như vậy hẳn có thể làm ra "Trần phẩm Họa Quyền" đến —— tức "Trần quyền".

Này (ngư ông Điều Tảo đồ chính là trần quyền).

Đến tận đây, chính là trong thế tục Họa Sư, có khả năng đạt tới thành tựu tối cao.

Bây giờ trong thế tục Họa Sư gần như không rõ ràng hai ngàn năm trước sự tình, thậm chí đang cố ý dẫn đạo dưới, không rõ ràng còn có Họa Thánh tồn tại qua. Cho nên bọn họ mặc dù biết trên thế giới này còn có "Bảo quyền" thứ này tồn tại, lại chỉ cảm thấy. . .

Đại khái là một vị nào đó cổ đại đại năng, đến trời cao chiều cổ, mới làm ra "Bảo quyền".

Nhưng trên thực tế, Hóa Cảnh đỉnh phong Họa Sư, liền có thể làm ra "Bảo quyền" tới.

Mà bảo quyền cao hơn, lúc trước Đan Thanh các đạo sĩ đột phá Hóa Cảnh, thăng vào Chân Cảnh về sau, liền có thể làm ra "Linh Đồ". Đến "Linh Đồ", dù là liên cổ đại Đan Thanh các đạo sĩ mà nói, cũng đã là bọn họ cực hạn.

Lưu giữ thế "Linh Đồ" cực độ hiếm thấy, có danh tự ngẫu nhiên bị Tu Hành Giả đề cập, cũng sẽ không vượt qua ba bức. Loại này đồ, vật, cho dù là động thiên Đạo Sĩ đều đến cẩn thận từng li từng tí thu, thế tục phàm nhân càng là không thể nào nghe nói.

Có thể "Linh Đồ" tuy nhiên bọn họ không biết được, Linh Đồ càng đi lên một loại đồ, vật, lại cơ hồ là Thiên Hạ Họa Sư đều biết.

Bát Trần Sách cổ.

Thiên Hạ các họa sĩ biết là "Một vị nào đó kinh tài tuyệt đỉnh cao nhân làm ra tám bức tác phẩm, mỗi một bức đều viễn siêu bảo quyền phía trên, đã Bát Nhập Phẩm cấp. Thế là đem vị cao nhân nào tám bức tác phẩm, gọi chung Bát Trần Sách cổ."

Mà đổi thành một số, cũng vẹn vẹn có như vậy một số biết được "Họa Thánh" đã từng tồn tại các tu sĩ, thì biết cái này Bát Trần Sách cổ, chính là vị kia Họa Thánh sở tác.

Chỉ là cái này Bát Trần Sách cổ hiện tại là tán dật chẳng biết đi đâu, vẫn là bị Song Thánh thu qua, liền không được biết.

Chỉ biết là này Bát Trần Sách cổ quyền thứ nhất, tên là (sương mù đưa nô Đạt Khai cuồng mậu).

Lý Vân Tâm lần thứ nhất theo cha mẹ trong miệng nghe nói danh tự thời điểm phản ứng là tương đối mộng bức. Tại là yêu cầu phụ mẫu đem mấy chữ này viết xuống tới.

Thật sự là như thế mấy chữ.

Hắn liền hỏi phụ mẫu, danh tự hàm nghĩa, vẽ lên đến tốt cùng về cái gì.

Nhưng phụ mẫu biểu thị bọn họ cũng chưa từng gặp qua Bát Trần Sách cổ, cũng không thể lý giải Họa Thánh thâm ý.

Chỉ bất quá đến lúc này. . .

Lý Vân Tâm cảm thấy "Không có thể hiểu được" là đối. Còn cái gì "Thâm ý" chuyện này a. . . Có lẽ vẫn là muốn châm chọc châm chọc.

Như thế, Đan Thanh các đạo sĩ sở tác Họa Quyền, liền chia làm Bát Trần Sách cổ, Linh Đồ, bảo quyền, trần quyền, tên quyền, Giai Tác.

Trừ bỏ này Bát Trần Sách cổ bên ngoài, còn lại Họa Tác liền cũng chia 5 phẩm cấp, chính chính đối ứng thượng Tu Hành Giả Ngũ Cảnh —— Huyền Chân Hóa Hư ý.

Ý Cảnh Tu Hành Giả thăng nếu muốn Độ Kiếp, tìm này Giai Tác, tình tế phỏng đoán liền có thể. Nhưng Giai Tác dù sao cảm ngộ không đủ, một bức đại khái là không đủ —— vẫn phải tìm thêm mấy tấm lẫn nhau tham chiếu so sánh, mới có thể ngộ được thấu triệt.

Có thể đến một lần cùng một loại Họa Tác chưa hẳn vừa vặn tìm được đến, thứ hai Giai Tác vốn là tốt xấu lẫn lộn. Họa Sư cảm ngộ thường có mất bất công, hoặc là xen lẫn khác tâm tình gì, lại trái lại ảnh hưởng cảm ngộ người cũng không nói được.

Cho nên các tu sĩ Độ Kiếp, phần lớn là không cần loại vật này —— loại này, thường thường bị trong thế tục Phú Thương Cao Quan sưu tầm.

Cảnh giới không cao các tu sĩ, thường dùng là tên quyền. Hư Cảnh các tu sĩ chậm rãi cân nhắc đến Độ Kiếp vấn đề, thế là thu thập loại này Họa Tác. Nhưng Đan Thanh Đạo Sĩ nguyên bản liền số lượng thừa thớt, sản xuất không nhiều. Lại gặp ngàn năm đại kiếp, càng là ít hơn thêm thiếu. Thế là thượng

thừa, hi hữu tên quyền, đại khái chỉ có động thiên đệ tử mới có nguyên do linh hội.

Về phần Lưu Phái đệ tử —— dù là Hoài Nam Tử như thế Chương Môn Thủ Đồ muốn độ Sát Kiếp, đều trong lúc nhất thời tìm không thấy thích hợp tên quyền, chỉ có thể đi này đó nhân đạo đường.

Chờ tu sĩ cảnh giới lại cao hơn chút, chưa Độ Kiếp càng ngày càng ít. . . Còn thừa lại Tình Kiếp liền sẽ càng phát ra cường đại. Bởi vậy rất nhiều người mới sẽ cảm thấy, cảnh giới thấp tu sĩ, nhìn còn giống là nhân loại. Có thể tu sĩ kia cảnh giới càng cao, liền càng phát ra không loại thường nhân.

Đã là Kiếp Số mạnh lên, tên quyền nói chung có thể tạo được tác dụng cũng có hạn. . . Liền muốn tìm trân quyền, bảo quyền.

Mà cái này, cũng là Lý Vân Tâm nhất định phải đi này "Bảo Hoa hội" duyên cớ.

Đuẩn Bình Chi cho là mình cho Lý Vân Tâm thi triển một cái Dương Mưu, ra nan đề.

Lại không biết, là chính cho hắn đưa một cục chỗ tốt!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Thứ nhất màn :

Hai người thay xong y phục về sau, ngày còn chưa ngã về tây. Lão Đạo ngồi tại cạnh bàn đá, một chén tiếp một chén uống trà nước.

Kì thực hắn giữa trưa liền chưa ăn cơm, từ buổi sáng bắt đầu ngay tại dùng nước trà trượt ruột.

Dùng hết đạo lại nói, lần này Bảo Hoa sẽ, chính là "Vị thành chưa bao giờ có chi thịnh hội" —— này kinh hoa đến lớn Họa Sư, đòi đòi vinh sùng Hào Môn con trai độc nhất, tới nơi này biện pháp sẽ, sao lại thất vọng tộc thể diện!

Cũng sẽ không dùng Mộc Nam cư Tổng Điểm bàn tiệc!

—— tất nhiên là đặt trước là Quỳnh Hoa trên lầu các loại bàn tiệc a!

Một tịch, năm mươi lượng bạc!

Hắn Lưu lão đạo sống đến tuổi tác, cũng chưa ăn qua năm mươi lượng bạc bàn tiệc. Vô luận như thế nào... Lần này, nhất định phải ăn như gió cuốn!

Lý Vân Tâm nhìn hắn bộ dạng này đã cảm thấy buồn cười, nhưng tổng có thể lý giải. Chính hắn từ góc đường Mộc Nam cư gọi thịt rượu, bày ở trên bàn đá từ từ ăn.

Lúc trước hắn cũng không thích uống rượu. Nhưng đến cái thể giới này về sau ngược lại thích.

Nhưng cũng còn không yêu uống liệt tửu, chỉ chung tình Mộc Nam cư Mộc Nam xuân —— dựa vào hắn cảm giác đến xem, ngay tại mười độ thượng hạ. Có Tiên Quả hương cùng cốc hương. Hắn mỗi lần uống một lượng, là coi như thư giãn thần kinh.

Bởi vì gần nhất quá mệt mỏi.

Mặc dù là đội trong sân, nhưng mà... Hắn suy nghĩ, trừ đi ngủ bên ngoài, một khắc đều không có ngừng nghỉ qua.

Hắn đang thử làm ra một cái trọng yếu quyết định. Quyết định này cùng hắn lúc trước đến vị thành dự tính ban đầu tương tuyền. Nhưng mà tình huống dù sao trước khác nay khác —— bởi vì hắn ý thức được vị kia Cửu Công Tử không có gì ngoài "Con trai thứ chín Lý Vân" cái thân phận này bên ngoài, còn có chút khác bí mật.

Lại có hôm qua tại Kiều gia gặp phải lăng không tử. Lý Vân Tâm người này... Tự giác tâm lý tương đối u ám. Cho nên hắn rất khó tin tưởng "Trùng hợp" loại chuyện này. Đạo thống tu sĩ lăng không tử gặp được hắn, đã biết chính mình không là phạm nhân. Chuyện này không giải quyết... Thân phận của hắn liền không an toàn.

Tuy nhiên lại nghĩ sâu vào, thân phận bảo đảm không an toàn, cũng chỉ là vì bảo mệnh mà thôi. Bảo mệnh, vẫn còn có rất nhiều cách khác từ...

Hắn đang cố gắng thử tránh cho một cái hồng kết quả, đạt được một cái kết quả tốt. Nhưng mà nhiều khi một sự kiện thành bại từ mưu lược bên ngoài còn muốn dựa vào vận khí. Chính là biết điểm này, hắn liền tại ngay từ đầu làm xấu nhất dự định —— dùng Lý Diệu Tự cùng Kiều gia người mấy người làm thí nghiệm phẩm, nghiệm chứng thử đoạn nào đó.

Hiện tại cái kia thử đoạn đã nghiệm chứng thành, hắn liền muốn chánh thức bắt đầu vì chính mình sau này hảo hảo tính toán.

Nguyên bản an an ổn ổn đợi vài chục năm, bỗng nhiên bị đuổi giết. Sau đó bên người lại liên tiếp chạy tới khả năng đối với mình không có hảo ý, thay đổi thất thường gia hỏa.

Đều nói áp lực là tiến lên động lực, nhưng loại áp lực này hắn có thể một chút đều không muốn.

So sánh cẩn thận từng li từng tí nhìn lấy khác sắc mặt người Cầu Sinh Tồn cầu nguyên chính mình không bị ăn sạch...

Hắn càng hy vọng này ác nhân là mình đến diễn.

Đêm nay... Đại khái lại là tiếp xuống trận kia đại hí đệ nhất màn.

Hắn muốn đạt thành mục tiêu thứ nhất.

...

...

Màn đêm buông xuống, đèn hoa mới lên.

Tối nay hội trường quả thật như Lưu lão đạo nói, tuyển tại Quỳnh Hoa lâu.

Đã dám dùng dạng này tên, lại tại vị thành loại địa phương này quả thật đại đại hữu danh, cái này Quỳnh Hoa lâu liền thật không chỉ là "Tráng lệ" có thể hình dung.

Bởi vậy khi Lý Vân Tâm cùng Lưu lão đạo đi bộ gần nửa canh giờ đi tới nơi này lâu bên ngoài thời điểm, hắn rất là bị kinh ngạc.

Lúc trước ở tại Sơn Thôn, về sau tại rừng núi hoang vắng. Đến vị thành ở tại Lưu lão đạo Long Vương Miếu, cũng ít tới này loại Phồn Hoa Chi Địa. Vì vậy đối với cái này thời đại kiến trúc đại thể ấn tượng chính là "Đẹp thì đẹp vậy, cũng có Cổ Phong, nhưng cuối cùng giới hạn trong kỹ thuật điều kiện, chỉ có thể để lúc này cổ nhân cảm thán, lại không thể nhỡ để cho mình cảm khái".

Nhưng nhìn đến lâu này lần đầu tiên, Lý Vân Tâm liền biết mình cuối cùng vẫn là xem nhẹ thế giới này.

Cái này Quỳnh Hoa lâu mỗi một tầng, cơ hồ đều là không có vách tường —— mỗi một tầng đều giống như phóng đại bản đình nghi mát, ba trăm sáu mươi độ toàn cảnh khoáng đạt, chỉ dựa vào vẽ Lưu Kim hoa điều đồ án Chu Hồng cột gỗ chèo chống. Chỉ nhìn tầng thứ nhất này, liền chứa nổi ba cái Mộc Nam cư Tổng Điểm. Lại hướng thượng tầng tầng hơi co vào, đến tầng thứ sáu, thượng che Lưu Kim bảo bối đình. Lúc này này trên đình, bên cửa sổ đều đã đẩy lên thô to hương nền, ở dưới bóng đêm phản chiếu cả tòa Quỳnh Hoa lâu huy hoàng huy diệu, thật sự như Thiên Tiên đại năng trong tay Bảo Tháp.

Dưới lầu đã là Xa Thủy Mã Long. Liếc mắt nhìn qua, các thức xe sang trọng Mã Vân tập hợp đường đi, mặc các loại ăn mặc Gã sai vật vừa đi vừa về ghé qua bốn tầu.

Có này người mặc tơ lụa Quan to Quyền quý, Mệnh Phụ tiểu thư tại tới tới chen chúc hạ hướng Cửa chính mà đi, còn có áo giáp rõ ràng thị vệ Hộ Viện ánh mắt lấp lánh liếc nhìn bốn phía.

Hắn tới này vị thành về sau trên đường đi dạo, biết dân chúng tầm thường mặc quần áo cách ăn mặc cũng không lạ kỳ, chỉ có thể dùng "Giàu có" để hình dung.

Nhưng lúc này gặp cái này Quỳnh Hoa trước lầu tình cảnh, liền ngay cả hắn dạng này người, đều cảm thấy "Châu Quang Bảo Khí", "Chói lọi rực rỡ". Đây chính là...

Vị thành "Thượng Lưu Xã Hội" đi.

Hắn cùng Lưu lão đạo từ trong một hẻm nhỏ ngoặt đi ra. Vừa ra cửa ngõ, liền nhìn thấy dạng này cảnh tượng, chỉ cảm thấy một trận ồn ào tiếng như cùng thủy triều nhào tới trước mặt.

Lưu lão đạo thấy có chút thất thần, kim lòng không dặng dừng bước.

Nhưng Lý Vân Tâm lại cũng không yêu loại này "Náo nhiệt" —— lúc này đường đi chỉ trải Thanh Thạch Bản, hai bên vẫn là hoàng thổ địa. Liên tiếp nhiều ngày không mưa, sớm làm được không còn hình dáng. Cái này trên đường chẳng những có đi gặp người cùng tới tới, còn có từ trong thành chạy đến xem náo nhiệt bách tính.

Người càng nhiều, kêu la âm thanh, tiếng rao hàng, hài tử tiếng khóc rống liền xen lẫn trong một chỗ. Có khác chút ăn để thừa Trái Cây hạch, không biết

từ nơi nào đến Ô Thủy, cũng trải rộng trên mặt đất...

Rất ồn ào, rất bẩn.

Hai người từ trong hẻm nhỏ đi tới, lại không giống những quan viên kia Phú Thương có xe lập tức Jae Suk tấp trên đường mở đường, bởi vậy chỉ ở cái này cửa ngõ thoáng qua sững sờ một hồi, mới tỉnh giày mặt cùng góc áo liền đã che một tầng mỏng bụi.

Hắn thờ dài, giữ chặt Lão Đạo góc áo, liền muốn từ hai bên dân chúng vây xem bên trong đi tới, qua phố, tiền này Quỳnh Hoa lâu.

Có thể kéo lập tức, Lão Đạo lại không động.

"Làm sao?" Hắn hỏi.

Lưu lão nói, nhìn xem chính mình Đạo Bào, lại nhìn xem này Quỳnh Hoa lâu, cùng trước lâu tiền y nộ mã người. Trước đó thần thái sáng láng biểu lộ không thấy, giờ phút này lại có vẻ hơi co rúm lại.

Hắn đưa tay dường như muốn dùng ống tay áo chùi chùi cái trán, nhưng nhìn hai bên bách tính liếc một chút, vẫn là buông xuống.

"Tâm Ca Nhi..." Lưu lão đạo lúng túng một hồi, nói nói, "không phải vậy... Ta vẫn là không đi đi..."

Lý Vân Tâm gặp hắn bộ dạng này, không nói lời nào.

Hắn nhìn lấy Lưu lão nói, ngẩn ngui trầm mặc một hồi.

Đương nhiên cũng chỉ là như thế một hồi thất thần. Bởi vì lão đạo này bộ dáng, hôm nay tình cảnh...

Cùng hắn trong trí nhớ cái nào đó tình cảnh, người nào đó, chồng vào nhau.

Cứ việc cũng chỉ là như vậy rất ngắn rất ngắn một cái chớp mắt.

Lão Đạo gặp hắn không nói lời nào, cho là hắn là tức giận chính mình, vội nói: "Ai... Tâm Ca Nhi, Lão Đạo ta... Ta kì thực là... Ai..."

Nhưng cái này nói còn chưa dứt lời, Lý Vân Tâm lại đột nhiên cười. Lưu lão đạo nhìn thấy hắn cái này cười, không biết tại sao cảm thấy rất không thích hợp.

Trước kia cũng nhìn Lý Vân Tâm cười, nhưng phần lớn là "Chẳng thềm ngó tới", "Cao thâm mạt trắc", "Tàn nhẫn hung ác nham hiểm", "Không quan tâm" cười.

Mà giờ khắc này nụ cười này, Lưu lão đạo lại cảm thấy...

Tại cái này u ám ồn ào cửa ngõ, trên mặt hắn lộ ra xác thực thật là một cái thật ảm áp cười.

Sau đó nghe thấy Lý Vân Tâm nói: "Không có gì. Có ta đây a..."

Không biết có phải hay không bởi vì thực sự quá ồn, còn là mình quá khẩn trương.

Lưu lão đạo cảm thấy hắn còn chứng kiến Tâm Ca Nhi đang nói câu nói này về sau, bờ môi nhẹ nhàng, nhanh chóng động động, phun ra một cái từ nhi. Ánh mắt của hắn giống như trong nháy mắt xuyên thấu chính mình, nhìn về phía nơi khác phương hoặc là người khác.

Cái từ kia nhi tựa như là...

Gia gia.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Đẹp nhất tuy nhiên Tịch Dương Hồng

Nhưng ít ra, Lý Vân Tâm cái nụ cười này để hấn cảm thấy an tâm.

Tại Lư lão đạo chỗ vượt qua cái này 50 hoặc sáu thời gian mười năm bên trong, có rất ít người đối với hấn lộ ra dạng này nụ cười, nói lời như vậy. Hấn hôm nay nhìn lấy cái này chính mình từ ven đường "Nhật" đến thiếu niên, bỗng nhiên ý thức được. . .

A, không là một người a.

Không hề là một người quản lý này Long Vương Miếu, đi khắp hang cùng ngõ hẻm nhìn sắc mặt người, bán đi mấy trương vẽ liên vui vẻ mấy ngày, sau đó tại trong đêm sớm ngủ, sáng ngày thứ hai đứng lên phía trước đình ngăn người lúc một người nha.

Nếu như không là một người, như vậy một người khác cũng không thêm để ý mình tại trong mắt người khác bộ dáng. . . Minh còn có cái gì tốt để ý đây.

Đều nhiều năm như vậy.

Lư lão nói, bởi vì nhìn thấy trước lâu này lộng lẫy cảnh tượng phồn hoa mà sinh ra e ngại, lập tức liền cũng không thấy.

Hấn liền cười hắc hắc: "Tốt, có Tâm Ca Nhi ngại đây."

"Đi thôi." Lý Vân Tâm cười nói, "Người đối một ngày."

Hai người liền xuyên qua đám người, muốn tụ họp vào Na Lâu trước phồn hoa bên trong qua.

Nhưng đi hai, ba bước vừa tới bên đường, Lão Đạo bỗng nhiên lại ngừng cước bộ.

Lý Vân Tâm khi hấn liền vẫn cảm thấy tự ti mặc cảm, liền khẽ nhủ mảy, cảm thấy mình đại khái đến tốn mấy phút, đối với hấn tiến hành một lần "Tâm lý can thiệp" —— chuyện này đối với hấn mà nói dễ như trở bàn tay. Riêng là đối Lư lão đạo dạng này tín nhiệm người một nhà.

Chuyên nghiệp nhân sĩ, càng giống hấn loại này chuyên nghiệp nhân sĩ bên trong chuyên nghiệp nhân sĩ, dùng mấy phút tại hơi ngắn trong một đoạn thời gian, làm một cái nguyên bản liền đối với mình không có cảnh giác người, xây dựng ra một đạo tính tạm thời, kiên cố tâm lý phòng ngự cũng không phải là chuyện không có khả năng. . . Nhưng trước đó hấn chưa bao giờ nghĩ tới làm như vậy.

Hấn cảm thấy mình đại khái càng ưa thích "Nguyên Sinh Thái" lão đầu tử.

Bởi vì. . . Rất thú vị.

Nhưng vừa muốn mở miệng, lão đầu tử đã hướng bên phải quay người, cất cao giọng nói: "Lúc đạo hữu. Ở chỗ này gặp. Luôn luôn được chứ?"

Lý Vân Tâm lúc này mới hướng bên phải nhìn sang, thiếu thiếu mi.

Lư lão đạo thanh âm này cùng giọng điệu, là đối đến dâng hương các tín đồ, tại trong nội đường lúc nói chuyện mới có thể dùng. Rõ ràng, hùng hậu trong mang theo một tia trong trẻo —— tại hấn tuổi tác rất khó được.

Nhưng mà dưới mắt cái này ba câu nói, mỗi một câu âm cuối đều sẽ có khó có thể dùng cảm thấy run rẩy cùng giương lên ——

Đầu này lão từ hiện tại rất kích động.

Nhưng là bởi vì một loại nào đó mãnh liệt Chính Diện Tâm Tình dẫn dắt kích động.

Chờ Lý Vân Tâm lại nhìn thấy vị kia lúc đạo hữu, liền ở trong lòng hơi mỉm cười.

Ha. Đẹp nhất tuy nhiên Tịch Dương Hồng a.

Lúc đạo hữu là một nữ tử. Đại khái bốn mươi năm mươi tuổi niên kỷ.

Cái thể giới này nữ tử đến bốn mươi năm mươi tuổi, phần lớn tựa như hấn thể giới kia sáu bảy mươi tuổi bộ dáng.

Nhưng vị này "Lúc đạo hữu" nhìn lại lại có như vậy một chút. . .

Phong Vận vẫn còn. Đại khái là mặc dù là tạp môn công pháp Dã Lộ Tử, hoặc nhiều hoặc ít cũng là có chút hiệu quả đi.

Nàng cũng mặc vài xanh Đạo Bào, chải đạo kế. Trên mặt có nếp nhăn, nhưng cũng không làm người ta sinh chán ghét. Da thịt ngược lại bóng loáng, bộ dáng có mấy phần Bảo Tượng, xem xét liền giống như là cái có chút đạo hạnh Đạo Sĩ.

Cùng Lư lão đạo đứng tại một chỗ, người trong thế tục liếc mắt một cái, liền thật cảm thấy là xuất trần thoát tục, thật là có chút Tu Hành Giả cao nhân phong phạm.

Vị này lúc đạo hữu gặp lão đầu tử, trước hơi sững sờ, sau đó con mắt khoái lạc nheo lại, còn cái lễ: "Lư lão nói, người cũng tốt nha."

Hai câu này ngữ điệu cùng thanh âm để Lý Vân Tâm đôi nàng sinh ra hảo cảm. Nữ nhân này tuy nhiên lớn tuổi, nhưng nhìn cũng là vui sướng hoạt bát tính tình. Ở cái thể giới này, tại năng dạng này niên kỷ, rất khó được.

Lão Đạo vội nói: "Tốt, tốt. Lúc đạo hữu. . . Cũng là đến Bảo Hoa biết?"

"Đúng vậy." Vị kia lúc đạo hữu còn tại híp mắt cười, "Vốn nói dạng này Thịnh Hội, không có chúng ta những này Tiểu Quan chuyện gì, ai biết thật đưa thiệp mời tới. Đưa thiệp người nói là vị kia Lang Gia động thiên Thủ Đồ lẳng không từ Đạo Nhân ý tứ, ta đem qua tiếp thiệp mời liền lên đường, gắng sức đuổi theo, lúc này mới đến đây."

Lưu lão đạo chớp mắt: "A?"

Khi đó đạo hữu liền nói: "Nói là vị kia lẳng không từ Đạo Nhân, trong buổi họp có chuyện muốn nói —— thiệp mời đã nói đến khách khí, nói là muốn vị thành phụ cận tu sĩ họp mưu hợp sức. Kỳ thực ta muốn. . . Đại khái là muốn phá những chuyện gì cho chúng ta làm. Chúng ta dạng này người, chỗ nào có thể tính toán tu sĩ đây. Là vị cao nhân nào khách khí á."

Lão Đạo ứng hai tiếng, ngẩn ngui trầm mặc một hồi.

Lý Vân Tâm biết đây là lão đầu tử tẻ ngắt. Liền mỉm cười, tiến lên đôi lúc Đạo Nhân gắp cái lễ, nói: "Xin ra mắt tiền bối."

Nữ nhân trước đó ngay tại nhìn Lý Vân Tâm, lúc này thấy hắn nói chuyện, cười đến càng vui vẻ hơn: "Nha. Lão Đạo, đây là người đồ nhi? Sinh được thật tuấn!"

Lão Đạo vội nói: "Ngô. . . Đây là. . ."

"Tiểu Đạo Vân Tâm tử." Lý Vân Tâm biết Lão Đạo khó xử chỗ, mỉm cười nói, "Chính là gia sư mới đồ. Xin ra mắt tiền bối."

Lưu lão đạo hướng hắn ném tới một cái cảm kích ánh mắt —— Lý Vân Tâm không nói, hắn thật không biết được có nên hay không chính mình nói, "Đây là đồ nhi ta". Đến lúc này bận bịu giới thiệu: "Đồ nhi, vị này là vị ngoài thành hai mươi dặm Địa Đại Cô Sơn Sơn Thần Miếu Người coi miếu, lúc quý tử Đạo Trường. Là vị sư. . . Bạn cũ."

Lý Vân Tâm lại bái một lần, lúc quý tử hoàn lễ. Lưu lão đạo liền nhường lối, hai người song song hướng Quỳnh Hoa trong lầu đi.

Lão đầu tử lúc này lại có vẻ hơi không được tự nhiên, Lý Vân Tâm cũng bởi vì cái này khúc nhạc dạo ngắn, ở trong lòng cười rộ lên —— từ không nghĩ tới Lưu lão đạo còn có đoạn này tình. Hắn nhìn ra được Lưu lão đạo là ái mộ vị kia lúc quý tử, cũng có thể cảm thấy này nữ Đạo Nhân cũng không cảm ghét Lưu lão nói, thậm chí có chút hảo cảm.

Nhưng hai vị này cách xa như vậy, cũng không phải hắn thời đại kia có thể thuận tiện Địa Dị luyện. . . Ở giữa đến là cái gì có sự?

Xuyên qua trên đường phố xe ngựa, liền đến Quỳnh Hoa cửa lầu trước.

Trước đó có người cản trở thấy cũng không chân thiết, đến lúc này mới phát hiện trước cửa bên trái Đại Thạch sư bên cạnh, đã đợi một số người.

Quỳnh Hoa cửa lầu trước Đại Thạch sư, chừng hai người cao. Thạch Sư trung gian lại rộng rãi, môn cũng mở lớn, liền tựa như vị trong thành Tiền Triều phê cung đại môn, sinh sinh khếch trương ra nho nhỏ một mảnh quảng trường.

Có một đám mặc vải xanh Đạo Bào Đạo Nhân liền đợi ở bên trái Thạch Sư Từ bên cạnh.

Hai cái Gã sai vật cũng ở bên kia đợi, gặp có ăn mặc đơn giản, liền ân cần đem dẫn tới, nhìn xem thiệp mời, nói vài lời, để cho người ta ở bên kia chờ lấy.

Thế là liền biết rõ đại khái là Tiếp Dẫn bọn họ dạng này khách mời —— những cái kia tiên y nô mã đều thẳng vào Cửa chính, cũng sẽ không bị ngăn lại.

Tuy nhiên đây cũng không phải cái gì thất lễ sự tình —— dạng này thời đại, dạng này thế giới, vốn là tôn ti có khác. Thật gọi những này được mời đến đạo sĩ dóm nhóm cùng những đạt quan hiển quý đồ đồng tiền môn qua, bọn họ ngược lại hội giống Lưu lão Đạo Nhất dạng, càng không được tự nhiên.

Gặp ba người đi tới, một cái cao gầy Gã sai vật liền tiến lên trước thở dài: "Ba vị Đạo Gia thế nhưng là đến đi gặp? Có thể có thiệp mời?"

Lúc quý tử đáp lễ, lấy ra nho nhỏ một phong hồng sắc thiệp mời đưa cho Gã sai vật nhìn. Liền có một vị khác dẫn nàng đi qua.

Lão Đạo hơi nhú nhú mày, hơi có chút do dự, từ trong tay áo lấy ra hắn thiệp mời.

Bởi vì. . . Đồng thời quý tử không giống nhau lắm a.

Chương 75: Trò đùa lời nói

Gã sai vật vốn là làm theo phép nhìn một cái, quét mắt một vòng, liền qua.

Dạng này Thịnh Hội, lại tới đây a nhiều đại nhân vật, dám lại gần đều không phải là tới quấy rối.

Hắn nhận lấy nhìn một chút liền nói: "Hai vị bên này —— "

Nhưng nói bốn chữ này liền dừng lại, vô ý thức lại nhìn xem thiệp mời, lại ngẩng đầu nhìn Lão Đạo cùng Lý Vân Tâm.

Lưu lão đạo đưa cho hắn thiệp mời hắn kiểu dáng là biết —— thiệp vàng, Tuyên Hoa, chế tác tinh xảo phức tạp, hết thấy phát mười hai phần, đều là cho vị trong thành đám nhân vật.

Dưới mắt thứ này xuất hiện tại Lưu lão đạo trên tay. . .

Hắn nhìn chằm chằm Lưu lão đạo nhìn một hồi, mới khách khí cười làm lạnh mặt hỏi: "Đạo Gia, ngài nhìn có chút quen mặt. Xin hỏi chúng ta là không phải hữu duyên ở nơi nào gặp qua?"

Quỳnh Hoa lâu là vị thành nhất đẳng phong lưu tràng sở. Ở chỗ này làm việc, lại tại hôm nay ra ngoài đón tân, nhất định đều là lòng dạ sắc bén Linh Lung người —— đoạn sẽ không giống Lý Vân Tâm qua những cái kia kiểu đoạn bên trong, chỉ lấy ánh mắt nhìn người, lại sẽ không dùng não tư nghĩ. Bởi vậy hỏi được xảo diệu, chỉ hỏi Lão Đạo có phải hay không vị thành người —— nếu như là vị thành người, lại cảm cái này thiệp mời, hắn không nên không nhận ra.

Lão Đạo cũng không phải lời trẻ con tiểu tử, biết khả năng ra điểm đường rẽ. Nhân tiện nói: "Ngô. . . Bản đạo là vị thành người. Liễu Hà phủ Đào Khê trên đường Long Vương Miếu —— bản đạo là ở đó Người coi miếu."

Này Gã sai vật ngẫm lại, lại cười: "Đạo Gia ngài chờ một lát, khả năng ra một chút đường rẽ. Nhỏ không dám quyết định, vẫn phải hỏi bẩm một chút quan sự —— chỗ này có cái ghế dựa, ngài trước nghỉ ngơi một chút?"

Hai cái Gã sai vật tiếp khách chỗ có cái bàn, vì là ghi chép tới chơi khách mời, lúc này liền nhường lại.

Lão Đạo gặp hắn nói đến khách khí, vội nói: "Không ngại sự tình, không ngại sự tình, người lại đi thôi!"

Gã sai vật lại nhường một chút, liền xin lỗi, bụng lấy này thiệp mời chạy chậm đến hướng trong lâu qua.

Nguyên bản lui tới người cũng sẽ không chú ý tới nơi này, thẳng đến ra như thế việc nhỏ xen giữa. Thi Quỷ Tử đi đến trong đám người đánh gần như cái bắt chuyện, quay đầu lại đến nhìn Lưu lão đạo lúc, liền phát hiện sự đồ hai người cho gần lại.

Đội ở chỗ này cơ hồ đều là lẫn nhau quen biết —— thế giới này đã có Tu Hành Giả, tất nhiên Đạo Pháp hưng thịnh. Đạo sĩ dóm nhóm không có Thiên Tâm Chính Pháp có thể tu, nhưng cũng có không ít cường thân kiện thể, tinh toạ Luyện Khí pháp môn.

Đây cũng là cái Yêu Ma Thần Thú xác thực tồn tại ở thế gian thế giới, bởi vậy vị thành phụ cận Đạo Quan, Miếu Thờ quả thực không ít. Các tu sĩ lẫn nhau biết được môn phái đối phương, những này đạo sĩ dóm nhóm, chỉ ít lẫn nhau cũng là biết. Có mấy người gặp Thi Quỷ Tử là cùng Lão Đạo cùng đi, liền hỏi một chút tử, biết được Lão Đạo thân phận. Gặp hắn bị cản, không khỏi nghị luận lên.

Bên này đội hai mươi, ba mươi người, thỉnh thoảng đem ánh mắt hướng bên kia một ném, Lão Đạo liền cũng không được tự nhiên.

Thi Quỷ Tử liền chậm rãi đi qua,

Hỏi: "Cái này là thế nào?"

Lý Vân Tâm liền lại ở trong lòng mỉm cười. Đạo này cô đối Lão Đạo thật đúng là có hảo cảm —— lúc này nghĩ đến tới qua đến nói một chút lời nói, tốt không đến mức gọi hắn quá xấu hổ.

Lão Đạo liền cho nàng nói nguyên do. Thi Quỷ Tử nghe hắn nói, nhẹ nhàng "A" một tiếng: "Có dạng này sự tình nha. A. . . Vậy đại khái là tính sai."

Nghe Lão Đạo nói này thiệp mời, nàng liền biết là mời khách quý. Nàng và Lưu lão đạo tương giao đã lâu, cũng biết hắn không phải là loại kia "Khách quý". Nhưng nói như vậy, lại lại lo lắng Lão Đạo không được tự nhiên, liền cười chuyển hướng Lý Vân Tâm, nói: "Người cũng đã biết người người sự phụ này, kì thực là vô cùng có bản lĩnh."

Lưu lão đạo lúng túng.

Thì Quỳ Tử chỉ coi hấn khiêm tốn, còn nói: "Vị thành có năm vị Ý Cảnh Họa Sư, sư phụ ngươi cũng xem như một vị. Tuy nói cùng này bốn vị so ra, ngược lại không như ý muốn —— "

Nàng vừa nói , vừa cười nhìn Lưu lão Đạo Nhất mắt: "Nhưng cùng chúng ta những người này so ra, thế nhưng là thật cao nhân. Sư phụ ngươi lúc trước chính mình tu hành, lĩnh ngộ pháp môn, đến hơn hai mươi tuổi có tiểu thành, mới gặp được sư tổ ngươi, bị truyền tu hành biện pháp."

"Ai. Cũng là tạo hóa trêu người." Thì Quỳ Tử chân tâm thực ý cảm thán, "Nếu như sư phó ngươi vận khí tốt nha, khi còn bé gặp được cái đi ra du lịch thể tục động Thiên Lưu Phái tu sĩ. . . Có lẽ hôm nay cũng là người trong chốn thần tiên á."

Lý Vân Tâm hơi kinh ngạc nhìn một chút Lưu lão nói, nhưng Thì Quỳ Tử chỉ coi hấn "Chưa hề biết sư phụ lợi hại như vậy".

Tuy nhiên cũng thật là không biết.

Lý Vân Tâm là bị cha mẹ mình, hai cái Đan Thanh Đạo Sĩ từng chút từng chút dạy dỗ tới. Khởi điểm liền cao hơn trong thiên hạ này bất kỳ một cái nào Họa Sư, Đan Thanh Đạo Sĩ. Bởi vậy cho dù là vị thành này bốn vị Ý Cảnh Họa Sư, kinh hoa vị kia Hư Cảnh lớn Họa Sư, trong mắt hấn cũng giống như là con nít ranh. . .

Hấn như thế nào lại quan tâm Lưu lão Đạo Thủy bình, tại những này đạo sĩ dóm bên trong là như thế nào.

Vậy đại khái tựa như. . . Tại hấn lúc trước thế giới kia, một vị tư sản chực tỷ Phú Hào, cũng sẽ không để ý một cái ngàn vạn Hào Phú cùng một cái trăm vạn Phú Hào khác nhau.

Kì thực trong mắt hấn, đều vẫn là "Tính toán có chút ít tiền".

Như thế xem xét lời nói. . . Lưu lão đạo lúc trước nói với hấn lời nói, cũng không hấn vậy là "Khoác lác".

Hấn lúc trước là khó khăn lắm sờ đến Ý Cảnh bên cạnh, cho tới bây giờ, xem như chính bát kinh (*) nhi Ý Cảnh Họa Sư đi. Hấn cũng chú ý qua này bốn vị Ý Cảnh Họa Sư tình huống —— đều là xuất thân vị thành Hào Môn Thế Gia, bị các loại pháp môn, tư nguyên, tích tụ ra tới.

Cái gọi là Hân Môn khó ra Quý Tử, cũng không phải là không có đạo lý. Có thể Lưu lão đạo dạng này một cái vô căn không cơ người, thật dựa vào bản sự của mình từng chút từng chút địa. . . Cho tới bây giờ phần này bên trên.

Lý Vân Tâm cảm thấy mình lúc trước, đại khái là xem nhẹ hấn.

Bên này Lão Đạo đang muốn khiêm tốn vài câu , bên kia Gã sai vật cũng đã mang theo quân sự vội vã tới.

Không đợi Lão Đạo nói chuyện, quân sự bận bịu làm cái vãi chào: "Đạo Gia đợi lâu. Là phía dưới người kiến thức nông cạn, lằm ngài canh giờ. Ta đã trách cứ một phen, hôm nay cũng không cần hấn làm việc, ngại Đạo Gia mất. Ngài hãy theo ta đến, ta dẫn ngài tiến lâu."

Lão Đạo cùng Thì Quỳ Tử đều sững sờ sững sờ.

Bên kia chờ lấy người, cũng nghe thấy cái này quân sự lời nói, lại đi nơi này nhìn. Có nhận biết Lưu lão nói, khẽ nhủ mày đang suy nghĩ phát sinh cái gì. Lại không lớn quen biết, liền đang nghe người ta nói.

Lưu lão đạo vô ý thức hỏi: "Này thiệp mời. . . Không nói là ra một chút đường rề?"

Quân sự gặp nhiều đến trong lâu Quý Nhân, biết có ít người nhìn hòa hòa khí khí, nhưng kì thực tính khí rất quái, không tốt nói đùa. Liền coi hấn là bởi vì trong lòng không vui tại nắm, bận bịu cười nói: "Đó là bọn nhỏ có mắt như mù. Ngài Hồn Nguyên Tử Đạo Nhân, chính là ta vị thành ngũ đại ý cảnh Họa Sư một trong, cái này thiệp mời, có thể không phải liền là xin ngài. Hết thầy mười hai phần, trừ ngài năm vị, khác bảy phần cũng đều là nhất đẳng tai to mặt lớn —— chỗ nào có thể xảy ra sự cố?"

Quân sự chỉ coi Lão Đạo là cảm thấy mình tại bọn này đạo sĩ dóm trước mặt bị ngăn lại, roi mặt mũi. Bởi vậy muốn vì hấn dài mặt mũi, bốt giận, đem những này đều dùng không lớn không nhỏ lại vừa vận có thể bị kẻ bên này người nghe thấy thanh âm nói.

Nhưng Lưu lão nói ". Vị thành ngũ đại ý cảnh Họa Sư" tên tuổi, lại phần lớn thời gian là mình nói đùa, người khác cũng nghe lấy chơi.

Giờ phút này quân sự dạng này nghiêm túc đứng đắn nói ra. . .

Một đám người đều sững sờ.

Sững sờ một lát, đều còn chưa lên tiếng, lại nghe thấy bên kia, tại qua Cửa chính một bên, một người trẻ tuổi xùy cười một tiếng: "Cái này trò đùa lời nói, cũng có thể ở chỗ này nói?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Không học tốt

Nói thật người, nhìn cùng Lý Vân Tâm niên kỷ không sai biệt lắm, ăn mặc cũng kém không nhiều.

Tuy nói dung mạo không có Lý Vân Tâm tuấn tú, nhưng cũng coi là một cái Thanh Tú nam hài tử. Hắn đồng dạng ăn mặc vải xanh Đạo Bào, chải đạo kễ, cắm Mộc Trâm.

Nhưng nếu như nhìn kỹ —— trên người hắn cái kia đạo bào chế tác, cùng Lý Vân Tâm mặc coi như rất khác nhau. Nếu như lại đem cái này vải xanh Đạo Bào lật ra đến, sẽ phát hiện lớp vải lót là tơ lụa. Mà trên đầu của hắn này một chi nhìn tầm thường Mộc Trâm, chính là Trầm Hương Mộc.

Lại nhìn bên cạnh hắn người, là một người tuổi chừng 50 lão giả. Ăn mặc cùng hắn cùng loại, nhìn sạch sẽ đơn giản, nhưng kì thực là "Điều thấp xa hoa".

Bên này chờ lấy, đều muốn so thiếu niên kia niên kỷ phải lớn. Thế nhưng là hắn như thế xen vào, ngữ khí lại có chút khinh thường, lại không một người lên tiếng quát lớn hắn.

Bởi vì hắn bên người lão nhân kia thân phận.

Thường tại vị thành ra vào, làm Họa Sư, đều biết cái này thật là một cái "Ý Cảnh Họa Sư". Vị trong thành Vu gia người, gọi là tại Mạnh Đạt, đạo hào Huyền Lâm Tử. Mà cái này Vu gia, cũng xác thực liền là trước kia tại được cái kia Vu gia. Tuy nói cũng không phải là chủ gia, nhưng ở vị trong thành cũng thuộc về Hào Môn.

Thiếu niên thấy mọi người đều nhìn hắn qua, cũng không cảm thấy có quái. Hắn đi theo Huyền Lâm Tử bên người lâu, thấy qua việc đời nhiều, tự nhiên liền có một loại thông dong cao ngạo khí độ.

Hắn liền lại nói: "Ta chỉ biết là vị thành có bốn vị Ý Cảnh Họa Sư, lúc nào ra vị thứ năm? Có mấy lời, tự mình nói đùa là có thể. Nhưng vào hôm nay dạng này trường hợp nói đến, có khả năng không thích hợp."

Hắn nói xong, nhìn Lưu lão Đạo Nhất mắt, khẽ gật đầu: "Cũng không phải nhằm vào đạo hữu người. Chỉ là hôm nay Quỳnh Hoa lâu khách quý chật nhà, khách mời tụ tập. Có mấy lời nói ra làm trò hề cho thiên hạ, cũng là mất chúng ta vị thành Họa Sư mặt mũi —— ta muốn ngài cũng có thể hiểu được?"

Bên cạnh hắn Huyền Lâm Tử không nói chuyện, nhưng cũng không đi, chỉ dùng ánh mắt nhìn Lưu lão nói. Muốn là có chút lời nói hắn khoe khoang thân phận không tiện nói, liền có bên cạnh tâm tư này tính xảo đặc sắc Tiểu Đạo Đồng nói.

Người trẻ tuổi miệng không có nặng nhẹ, nói đến "Quá phận", hắn tùy ý quát lớn vài câu cũng chính là.

Lúc đầu lấy hắn thân phận địa vị tổng không đến mức cùng Lưu lão đạo dạng này người so đo. Có thể trước khi đến cũng xác thực nghe nói. . . Hôm nay muốn tới vị thứ năm "Ý Cảnh Họa Sư".

Hay là bởi vì cùng hắn giao hảo Lăng Hư Kiếm Phái Phác Nam Tử Đạo Nhân bởi vì sự tình về môn phái không thể đến đây, cái này thiệp mời mới đưa cho cái này "Hỗ Nguyên Tử Đạo Nhân". Huyền Lâm Tử muốn cùng Phác Nam Tử trò giao, không phải một ngày hai ngày sự tình. Nhưng Tu Hành Nhân phần lớn tính tình quái lạ, hi vọng vô thường, hắn cũng là kinh doanh hồi lâu mới chậm rãi thành lập hảo cảm, gặp mấy lần.

Vốn định hôm nay đến Quỳnh Hoa lâu gặp lại, hắn con đường phía trước đã trải tốt, liền dự định sẽ cùng Phác Nam Tử làm sâu sắc một mối liên hệ, thử hỏi. . . Có thể hay không chiếm được một điểm Huyền Môn Chính Pháp.

Ai biết kinh doanh lâu như vậy,

Lại nghe nói hắn đột nhiên về môn phái qua.

Tu Hành Nhân Trường Thọ, chuyến đi này không biết bao lâu có thể trở về. Mà hắn Huyền Lâm Tử có thể các loại không bao lâu, càng có khả năng sở hữu kế hoạch đều ngâm nước nóng, bởi vậy lúc đầu trong lòng liền tương đương không vui. Mà đi đến nơi đây phải vào môn thời điểm, bên cạnh hắn đạo này đồng nghe thấy những người này lời nói, xuất khẩu giáo huấn một chút —— hắn cũng liền dứt khoát tùy theo qua.

Lại nói này Hỗ Nguyên Tử là thân phận gì? Hắn thỉnh thoảng nghe nói qua —— Long Vương Miếu một cái Người coi miếu mà thôi.

Nhìn bọn này đạo sĩ dõm tại lầu này trước lẫn nhau thổi phồng, hắn liền đã cảm thấy buồn cười. Bây giờ người này lại thật muốn cùng chính mình cũng tịch, đơn giản không biết mùi vị. Phải biết hôm nay Phác Nam Tử mặc dù không đến, lại có một vị khác thân tiên muốn tới —— Hoàng Đế cũng khó gặp động thiên cao đồ!

Hỗn Nguyên Tử dạng này người thượng bàn tiệc, chẳng phải là làm trò hề cho thiên hạ!

Bởi vậy hấn đạo này đồng hời tối hậu một câu như vậy, hấn cũng còn chưa lên tiếng.

Dưới mắt, Lưu lão đạo sắc mặt liền không dễ nhìn. Thi Quỷ Tử cũng nhú mày lại.

Huyền Lâm Tử là loại nhân vật nào tất cả mọi người rõ ràng, bên cạnh hấn Đạo Đồng nói mấy câu, cũng đều có thể sinh thụ lấy. Các loại hai người nói qua đi, những người này tuy nói xấu hổ, nhưng cũng có thể đùa giỡn một chút, như vậy bỏ qua.

Nhưng hôm nay cái này Tiểu Đạo Đồng hỏi một câu "Ta muốn ngài cũng có thể hiểu được?" Về sau, lại hơi hơi hất cằm lên, không có đi.

Hấn tại. . . Các loại Lưu lão đạo đáp lời.

Tại nhiều người như vậy trước mặt bị một cái mười mấy tuổi thiếu niên giáo huấn, bây giờ vẫn phải ứng. . . Mặc cho ai đều cảm thấy khó tự xử. Nếu như hôm nay thật nói một tiếng "Lý giải lý giải", về sau liền thật thành trò cười. Nhưng bởi vì cốt khí không để ý tới, tại loại trường hợp này để Huyền Lâm Tử xuống đài không được. . . Đại khái sau này lại là càng đáng sợ tình cảnh đi.

Lưu lão đạo ánh mắt cực nhanh tại Thi Quỷ Tử trên thân quét mắt một vòng, sắc mặt đỏ bừng lên.

Phía sau hấn đám kia đạo sĩ dõm cùng nhau trầm mặc. Cho dù là không hiểu biết Yoo Lão Đạo Nhân, lúc này cũng có Thỏ từ Hồ bị cảm giác.

Liền tại như vậy một hai giây loại thời gian bên trong, bầu không khí trở nên cực xấu hổ.

Nhưng, cũng liền như vừa rồi cái này Tiểu Đạo Đồng bỗng nhiên chen vào nói, một cái khác đồng dạng tuổi trẻ âm thanh âm vang lên đến ——

"Tuổi còn nhỏ học cái gì không tốt."

"Học người trang B."

Mọi người phản ứng cơ hồ đều đầu tiên là sững sờ, sau đó lấy "Người điên đi" ánh mắt nhìn về phía Lưu lão Đạo Thân một bên, cái kia vì sự phớ ra mặt đỏ nhí "Vân Tâm tử".

Nhưng lại không biết cái này tuần tiếu Tiểu Đạo Sĩ đến lúc trước là lai lịch gì —— tại nhiều như vậy người trong ánh mắt, đối mặt với Huyền Lâm Tử đột nhiên trở nên âm trầm sắc mặt, vẫn trấn định như cũ tự nhiên, thậm chí —— không biết có phải hay không ảo giác —— bên môi còn có chút nhẹ nhõm vui vẻ cười!

Huyền Lâm Tử bên cạnh nói đồng trước sững sờ, sau đó hít sâu một hơi, dùng khó có thể tin thanh âm nói: "Người tại —— cùng ta nói chuyện? Người thật to gan!"

Lý Vân Tâm thở dài: "Ta nói người đứa bé này, làm sao như thế không bớt lo."

"Ồ chỗ này, người nhìn một cái, vị nào không phải người Tôn Trưởng? Một đám tiên bối ở chỗ này nói chuyện, người càng muốn đến xen vào. Xen vào không ai để ý đến người, người liền đi nhanh lên mà —— còn nhất định phải đứng ở chỗ này, chờ người nói tiếp."

"Lui tới nhiều người như vậy, đều trông thấy người một đứa bé không có đại nhân Quân Giáo, ở chỗ này khóc lóc om sòm lẫn lộn. Người nói sợ hôm nay làm trò hề cho thiên hạ —— người cảm thấy chuyện này có tính không làm trò hề cho thiên hạ? Mọi người đều biết, này, vị thành lớn Họa Sư Huyền Lâm Tử bên người Tiểu Đạo Đồng, không có quy củ, không coi bề trên ra gì, dưới ban ngày ban mặt ở giữa hai chứng bệnh phát. . ."

"Ta đơn giản đều không mắt thấy a."

Lý Vân Tâm nói đến tình cảm dạt dào, tối hậu dâng tặng một cái "Không đành lòng nhìn thẳng" biểu lộ.

Tiểu Đạo Đồng bị hấn lời nói này đến trọn mắt hốc mồm —— đuối lý là có, nhưng càng nhiều là kinh ngạc.

Người này dám dạng này nói chuyện cùng hấn? !

Hấn cắn răng, từ trong lỗ mũi phun ra bưng bưng phẫn chấn nộ khí đến, đang muốn chế giễu lại, nhưng lại trông thấy Lý Vân Tâm, hướng vị Huyền Lâm Tử gật gật đầu ——

"Ta giúp ngài Quân Giáo Quân Giáo hấn, ta muốn ngài cũng có thể hiểu được?"

Giống như hấn sở liệu dạng như vậy.

Huyền Lâm Tử. . . Không nói một lời xem hấn. Sau đó trên mặt âm trầm thần sắc đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, ngược lại hướng quân sự khẽ gật đầu: "Chiều cổ tốt vị này Hỗn Nguyên Tử đạo hữu, chớ lãnh đạm. Dù sao cũng là khách quý."

Lại hướng Lưu lão biết chút đầu: "Vị đạo hữu này, trên lầu gặp."

Nói xong hất lên ống tay áo, nhanh chân vào cửa.

Này Tiểu Đạo Đồng liền cũng không dễ nói chuyện, hung hăng trừng Lý Vân Tâm liếc một chút, cũng bước nhanh đuổi theo.

Huyền Lâm Từ thân phận như vậy người. . . Đương nhiên không có khả năng ở chỗ này, tại trước mặt mọi người, cùng chính mình như thế một cái "Vô tri tiểu nhi" so đo, tranh chấp. Bởi vì hắn không nghĩ tới có người dám ở chỗ này không nể mặt hắn nha.

Lưu lão đạo xem bọn hắn đi, liền mang tương Lý Vân Tâm kéo đi một bên, thấp giọng nói: "Tâm Ca Nhi. . . Cái này là vì sao?"

Hắn biết Lý Vân Tâm cũng có một khóa Linh Lung Tâm. Cũng biết Lý Vân Tâm lúc đầu là dự định đến vị thành ản cư, cũng không muốn sinh quá nhiều chuyện bưng. Nhưng hôm nay tại loại trường hợp này làm tức giận Huyền Lâm Từ —— Lưu lão đạo cũng không lo lắng Tâm Ca Nhi có hay không biện pháp giải quyết vấn đề, nhưng chỉ là sợ đối phương vẹn vẹn vì chính mình, mới gây cái này phiền phức đi ra.

Phía sau hắn những người kia gặp Lão Đạo đem Đạo Đồng kéo đi một bên thấp giọng nói chuyện, chỉ coi là đang giáo huấn hắn —— ngược lại là sinh nhất thời miệng lưỡi lợi hại xuất khí. Nhưng ai đều gặp Huyền Lâm Từ này biểu hiện. . .

Nhất định là muốn trên lầu, cho Lưu lão Đạo Nhất cái "Thật to khó xử".

Nhưng Lý Vân Tâm chỉ hơi cười cợt: "Đừng hoảng hốt. Ta tại hạ một bàn rất lớn cờ nha. Vừa vặn chính hắn lại gần lấy đánh."

"Lại nói một hồi lên lầu không ai giam ta. . . Ta làm sao vui sướng trang B a."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Cái nào 1 cái :

Trông thấy Lý Vân Tâm thần sắc biểu lộ, Lưu lão đạo ý thức được Tâm Ca Nhi... Lại tại kế hoạch, mưu đồ thứ gì.

Hắn cũng không có cái gì đại chí, chỉ là theo Lý Vân Tâm đi, cuốn vào rất nhiều thị phi. Nhưng cho dù đến hôm nay cũng không cảm thấy hối hận, ngược lại chậm rãi cảm thấy...

Ngô, tựa hồ cũng không tệ lắm. So với từ trước những tháng ngày đó, tâm lý muốn dễ chịu rất nhiều.

Bởi vậy hắn liền yên tâm: "Lão đạo kia ta, là nên làm những gì?"

"Người tốt nhất dùng bữa uống rượu là được rồi." Lý Vân Tâm tùy ý nói, "Hôm nay chỉ là lộ cái mặt nhi —— đối , bên kia những cái kia, đều là vị thành chung quanh Người coi miếu? Bọn họ chỗ ấy hương hỏa thế nào?"

Lão Đạo không biết Tâm Ca Nhi vì cái gì chú ý loại vấn đề này. Nhưng biết mình không thể nào theo kịp hắn Thiên Mã Hành Không tư duy, liền nói: "Kì thực hương hỏa, so chúng ta miếu có quan hệ tốt —— so chúng ta hiện tại cũng phải tốt."

"Vị người trong thành dù sao kiến thức rộng rãi, tâm tư muốn sống hiện rất nhiều, tâm cũng không thành. Nhưng lại hướng bên ngoài đến này quê nhà, dân phong liền thuần phác rất nhiều, người cũng Thành kính rất nhiều. Còn nữa bên kia đều là mấy chục dặm mới một tòa miếu, tuy nhiên người không bằng vị thành nhiều, miếu lại thiếu. Bởi vậy tính như vậy đứng lên... Quả thực là so chúng ta tốt."

"Cái này cũng không tệ a." Lý Vân Tâm ngẫm lại, "Ta xem qua trong thành vài tòa miếu, đều là Tượng Đất. Rất nhiều Tượng Đất cũng chỉ là Tượng Đất, không có gì Thần Vị tại. Những cái kia trong miếu cũng đều là Tượng Đất? Làm sao không cần bức họa?"

Lúc này, Thi Quỷ Tử đi tới. Nghe thấy hắn tra hỏi, hơi sững sờ.

Vốn cho rằng Lão Đạo đang giáo huấn Lý Vân Tâm. Nàng đối cái này Tiểu Đạo Đồng ấn tượng không tệ, cảm thấy "Tuy nhiên gây phiền toái, nhưng dù sao vẫn là thực tình đối xử phụ hắn tốt", cho nên muốn đến vì hắn trò chuyện.

Kết quả phát hiện hai người nói là chuyện này.

Có thể một chút... Đều không giống sự đồ ở giữa nói chuyện a.

Nhưng vẫn là không nhận được căn dặn vài câu: "Một hồi các người lên lầu... Có thể nhận được thì nhận đi. Người đưa nhỏ này ngược lại là có hiếu tâm, chỉ là sợ người liền vì khó. Sau này gặp chuyện, cũng không thể dạng này."

Lý Văn Tâm cũng không thêm đề ý Thì Quỳ Từ ngữ khí —— đây là một loại trường bối thức tận tình khuyên bảo, cũng tất cả đều là thiện ý. Cũng chỉ mỉm cười gật đầu: "Đúng."

Thì Quỳ Từ lại cảm thấy kinh ngạc.

Người tiểu đạo sĩ này... Có điểm lạ a.

Đến lúc này lại trở nên trấn định thông dong, cũng vừa rồi quả thực là hai người.

Hắn đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Quỳnh Hoa lâu quán sự cũng đi tới, thờ dài: "Đạo Gia, theo ta lên lầu đi."

Nguyên bản cái này quán sự xuống tới nói Lão Đạo trên tay thiệp mời xác nhận không sai, những đạo sĩ kia cũng còn cảm thấy cùng có vinh yên —— dù sao cùng bọn hắn là không sai biệt lắm xuất thân. Nhưng phát sinh trước đó sự tình, cũng đều cảm thấy Lưu lão đạo hơn phân nửa là phải tao ương. Bởi vậy lúc này lại nhìn hắn, chỉ ở trong lòng thờ dài.

Nhưng Lưu lão đạo trên mặt cũng không quá nhiều tâm thần bất định, ngược lại một bên cùng quán sự nhất Tiên nhất Hậu Địa Tẩu, một bên cùng Lý Văn Tâm nói chuyện.

Nói là vừa rồi những chuyện kia.

"... Tuy nói Người coi miếu phần lớn là Họa Sư xuất thân, nhưng không có mấy người có thể làm ra ra dáng Họa Tác. Phần lớn là vẽ chút Thanh Tâm Trần Trạch, bán cho Khách Hành Hương, kì thực hiệu dụng cũng có hạn. Nếu nói giống như Tâm Ca Nhi vì miếu bên trong Chính Thần vẽ tranh giống, đó là muốn cũng không dám muốn —— có thể có bản lĩnh vẽ ra này Thần Vị linh khí đến, cũng liền không cần làm Người coi miếu á..."

"A. Ta tới cho bọn hắn về như thế nào?"

"Cái này... Tâm Ca Nhi bản lĩnh, ta là tin được." Lão Đạo nghe hắn lời này, đón đến, "Nhưng hắn người liền không nói được. Đây miếu, là bọn họ an thân lập mệnh miếu. Có chút tượng nạn thương thật là Thần Vị. Tâm Ca Nhi như bây giờ nói muốn bọn họ hủy này Thần Vị, thay mới... Đại khái có mấy người có thể tin được Lão Đạo ta. Nhưng hắn người a..."

"Hiểu biết." Lý Văn Tâm gật đầu, "Như vậy một hồi lên trên lầu, hỏi người cái gì người một mực ứng. Hết thầy đề ta tới."

Hai người cái này lúc sau đã theo quán sự xuyên qua lầu một Đại Đường, hướng lầu hai qua.

Nếu là thường ngày Lưu lão nói tới cái này Quỳnh Hoa lâu, nhìn thấy trong lầu Châu Quang Bảo Khí, tất nhiên cần phải tinh tế tường tận xem xét thể nghiệm và quan sát, lưu làm ngày sau đề tài nói chuyện. Nhưng bây giờ nghe Lý Văn Tâm mấy câu, hắn bỗng nhiên không khỏi vì đó tâm hoảng lên.

Nói không nên lời vì cái gì hoảng, có thể đã cảm thấy không thích hợp.

Tâm Ca Nhi vẫn là cái kia Tâm Ca Nhi, nhưng hôm nay... Hoặc là nói gần nhất Tâm Ca Nhi rất không thích hợp.

Lão Đạo luôn cảm thấy, hắn có thể muốn làm một kiện rất đại sự tình.

Lớn đến... Chính mình có khả năng lại không gặp được hắn.

Đạp vào nấc thang cuối cùng, quán sự nghiêng người nhường qua một bên: "Hai vị, mời vào bên trong đi. Nhỏ liền dẫn đến nơi đây."

Lưu lão đạo cái này liền thu hồi tâm tư hướng mặt trước nhìn.

Quỳnh Hoa lâu lầu hai là cực kỳ rộng rãi ---- -- -- toàn bộ hoàn chỉnh Đại Đường, trung gian chỉ dùng hai hàng cây cột chèo chống. Y theo Lý Văn Tâm ấn tượng đến xem, rất giống hắn tại Phim Điện Ảnh và Truyền Hình bên trong nhìn thấy Hoàng Cung Chánh Điện bố cục —— đối thang lầu lối vào, Đại Đường một bên khác, là một cái cự đại Lưu Kim bình phong. Trước tám bình phong chính là Chủ Tịch.

Cái này tịch, dĩ nhiên là chỉ "Bàn trà" .

Quỳnh Hoa lâu bàn tiệc nguyên lai là rất có Cổ Phong —— ăn riêng chế. Trên thực tế đây cũng là Đại Khánh hướng tương đối chính thức buổi tiệc chế độ. Mỗi người trước mặt một bàn trà, ngồi quỳ chân, ngay cả uống mấy vòng tửu đều hữu lễ chế.

Lưu lão Đạo Nhất gặp trang diện này liền khổ mặt. Hắn chưa từng gặp qua loại này trận thế, càng không hiểu cái gì "Lễ Chế" .

Trong đại đường hết thảy có 13 tịch —— chính vị Chủ Tịch, hai bên các sáu tịch. Ngắm lại trước đó quán sự nói loại kia thiệp mời hết thảy cũng chỉ có mười hai phần, lớn như vậy khái cũng là đối ứng này mười hai người.

Chỉ bất quá dưới mắt còn không người ngồi vào vị trí. Trong đại đường ba mươi, bốn mươi người, chính tốp năm tốp ba tùy ý chuyện phiếm, dường như đang đợi chính chủ nhân. Tình cảnh này khiến Lý Vân Tâm cảm thấy quen thuộc —— nếu như mỗi trong tay người lại bùng một chén rượu, hẳn đã cảm thấy càng giống là hân thế giới kia "Thượng Lưu Xã Hội" tụ hội.

Trong sảnh người chỉ hướng hai người bọn họ nhìn một chút, thoáng dò xét, liền quay sang không để ý tới. Lý Vân Tâm cười cười: "Chúng ta cũng không để ý đến bọn họ."

Hắn biết tất nhiên là này Huyền Lâm Tử Đạo Đồng đi tới nói chút lời nói. Tại những người này ở trong trên thực tế cũng chỉ cần như vậy mấy câu, liền đủ để đem Lão Đạo cùng mình bài xích bên ngoài —— vốn cũng không phải là một vòng người.

Đã không để ý tới, hẳn cũng không vội. Liền cùng Lưu lão đạo đi đến bên cửa sổ qua.

Quỳnh Hoa lầu bên cửa sổ là cùng loại đình nghỉ mát rào chắn, có tòa, còn có bàn nhỏ. Trên bàn nhỏ bày chút lạnh ăn Trái Cây, vàng vàng Lục Lục Hồng Hồng Tử Tử, bày trông rất đẹp mắt. Hai người tại ngay ở chỗ này ngồi xuống nghỉ ngơi, nhìn trong sảnh những người kia cao đàm khoát luận.

Huyền Lâm Tử cái kia Tiểu Đạo Đồng một mực tìm cơ hội muốn muốn chống lại Lý Vân Tâm ánh mắt, tốt đối với hắn biểu đạt một chút "Ngươi nhìn đi một hồi liền muốn ngươi đẹp mắt" loại hình ý tứ. Đáng tiếc Lý Vân Tâm về tâm lý sớm qua cùng mười mấy tuổi hải tử đầu khí niên kỷ, chỉ thoáng qua quét cái này Đại Đường bố cục, liền đi muốn việc của mình.

Lúc trước cảm thấy là Duẩn Bình Chí cho mình một cái Dương Mưu. Nhưng vừa rồi tại lầu bên ngoài biết cái này thiệp mời phân lượng, liền rõ ràng đây không phải Duẩn Bình Chí có thể làm ra giải quyết tình.

Như vậy người khác, nhằm vào cũng sẽ không là Lưu lão nói, sẽ chỉ là chính hắn.

Có một người đem chính mình bắt đến nơi đây đến —— thông qua Duẩn Bình Chí làm chính mình lâm vào tư duy chỗ nhằm lẫn, phớt lờ.

Người này... Rất sáu a.

Lý Vân Tâm vừa nghĩ lấy, vừa chậm rãi hướng trong đám người nhìn. Lại là cái nào?

Vậy mà để cho mình ăn nhỏ thua thiệt ngầm.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Vẽ ma :

Thế nhưng là chỉ nhìn trong một giây lát, tại không cẩn thận đối đầu này Tiểu Đạo Đồng ánh mắt về sau, Lý Vân Tâm hơi hơi sững sờ lập tức.

Vừa rồi dưới lầu, Thi Quỷ Tử nói các nàng tại hôm qua tiếp vào thiệp mời, gắng sức đuổi theo đến, mới tại hôm nay khó khăn lắm đến. Hai mươi dặm đường, mười cây số, ở thời đại này không tính gần. Qua đưa thiệp mời người tất nhiên đi được sớm hơn. Nếu như là cười ngửa hoặc là thừa xe bò, cũng phải sáng sớm hôm qua lên đường đi.

Như vậy "Lãng không từ mời mời bọn họ đến đi gặp" quyết định này, hẳn là sớm hơn hôm qua nhìn thấy mình làm ra tới.

Nói đúng là tại hôm qua thấy mình trước kia, lãng không từ liền đã đến vị thành.

Cái này mười hai phần chi nhất cao cấp thiệp mời, Duẩn Bình Chí có thể không lấy được.

Như vậy...

Là lãng không từ làm.

Nữ nhân này tại hôm qua qua Kiều gia thấy mình, có thể không phải là bởi vì trùng hợp.

Lý Vân Tâm cái này sững sờ, này Tiểu Đạo Đồng liền đắc ý. Hắn cảm thấy Lý Vân Tâm trước đó chống đối hắn là bởi vì không rõ ràng thân phận của mình —— bây giờ nhìn thấy chính mình cũng ở nơi đây, chân kinh kinh ngạc.

Liền muốn quả nhiên đi ra ngoài không nên mặc đến quá vô danh —— hôm nay là bởi vì có cao nhân muốn tới, không biết người kia lại là cái gì ăn mặc, bởi vậy mới cách ăn mặc thành bộ dạng này. Đổi lại bình thường Cẩm Y xuất hành, bên cửa sổ tên kia đại khái một câu lời cũng không dám lên tiếng.

Tuy nhiên cũng không thể bởi vậy buông tha bọn họ.

Tiểu Đạo Đồng đối Lý Vân Tâm âm hiểm cười một tiếng, đưa tay chỉ chỉ hắn.

Cái này ngu B... Lý Vân Tâm chuyển qua ánh mắt, tiếp tục suy nghĩ hần việc của mình.

Lang Gia động thiên tông tòa Thủ Đồ chú ý chính mình, đại khái lại bởi vì hai chuyện.

Một sự kiện là, ba cái Lăng Hư Kiếm Phái Kiếm Sĩ chết.

Vị trong thành hai cái tu sĩ là ngu xuẩn, nhưng cũng không có nghĩa là Thiên Hạ sở hữu tu sĩ đều là ngu xuẩn. Lăng không từ hoài nghi mình cũng coi như tại lễ thường bên trong —— ngày đó tại Kiều gia nhìn thấy tự mình làm sự tình, loại kia hoài nghi cơ hồ liền có thể được xác nhận.

Nhưng vậy mà không có xuất thủ, ngược lại biểu hiện được hòa hòa khí khí.

Một chuyện khác...

Là thông minh Ngọc Giản. Nếu như là bởi vì thông minh Ngọc Giản tìm tới chính mình, vấn đề này thì càng thao đản.

Kì thực hai chuyện này ở trong bất luận một cái nào một khi bị vững tin, hầu như đều là sống còn đại sự.

Nhưng Lý Vân Tâm ngồi tại bên cửa sổ, suy đoán ra như thế hai cái ý nghĩ về sau, ngược lại hơi mỉm cười.

Lưu lão đạo chính cẩn thận nhặt những cái kia mâm đựng trái cây cạnh góc trái cây để ăn, không muốn ăn tướng quá khó nhìn, làm hư người ta bày kiêu đáng. Lúc này vô ý xem xét Lý Vân Tâm, lại phát hiện Tâm Ca Nhi trên mặt lộ ra kỳ lạ ý cười.

Đây đã là hần hôm nay lần thứ hai, nhìn thấy Lý Vân Tâm trên mặt không giống bình thường cười.

Nhưng lần này không phải âm áp cười, mà chính là...

Lưu lão đạo lịch duyệt dù sao không phải quá nhiều. Nhưng nếu như là một cái lâu dài trà trộn tại phổ phùng ở giữa vô lại lời nói,

Sẽ phát hiện giờ phút này Lý Vân Tâm loại kia nụ cười tương đối quen thuộc.

Đó là một cái kỹ nghệ tinh xảo dân cờ bạc tại đứng trước một trận tránh cũng không thể tránh đánh cược thời điểm, nguy hiểm mà hưng phấn cười.

...

...

Lúc này, lăng không từ tại Quỳnh Hoa sau lầu đường phố dừng bước nói với Tông Vân Từ: "Hôm nay ngươi cũng không cần tới."

Thượng thanh đan đỉnh phái Lão Đạo cũng sờ: "... Tiên Từ cái này là ý gì a?"

"Ta vốn là tới làm hai chuyện." Lăng không từ hơi hơi ngửa đầu, hướng lầu hai nhìn xem, "Bên trong một kiện là đang tra ba cái Lăng Hư Kiếm Phái Kiếm Sĩ chết. Ở thế tục ở giữa chết mất ba cái Kiếm Sĩ cũng không là chuyện nhỏ... Trước khi đến ta Điện Thánh. Kiếm Thánh biết ta muốn du lịch, liền phân phó ta chút sự tình."

"Ngươi gặp... Thánh nhân kia? !" Tông Vân Từ lập tức tròn tròn con mắt.

Bởi vì đã đem gần... Có trăm năm, không ai thấy qua hai vị kia Thánh Nhân.

Nhưng lăng không từ không có trả lời câu này không có chút ý nghĩa nào hỏi lại: "Trước đó cũng đang tra ngươi, đang tra Phác Nam Từ. Nhưng bây giờ ta cảm thấy chuyện này không phải là ngươi làm. Ngươi còn chưa đủ thông minh."

"Cho nên Bảo Hoa hội ngươi cũng không cần đến, miễn cho chậm trễ chuyện ta."

Tông Vân Từ Đạo Nhân không biết mình nghe những lời này là nên vui vẻ vẫn là phải hậm hực. Hắn đứng tại chỗ do dự một hồi, đành phải nói: "Tiên từ kia... Làm một chuyện khác đâu?"

Lăng không từ hơi hơi nheo mắt lại, nhìn lấy lầu hai: "Trừ Ma."

Nói câu nói này, nàng đón đến, lại bổ sung: "Họa Thánh dư nghiệt."

Tông Vân Từ khẽ nhú mày: "Ừm?"

"A. Người không biết Họa Thánh." Lăng không từ gật gật đầu, "Muốn biết sao?"

Tòng Vân Từ sững sờ trong một giây lát.

Nhưng Lăng không từ câu nói mới vừa rồi kia, tựa hồ cũng không phải là đang trung cầu ý hẩn gặp.

"Các người chỉ biết là Thiên Hạ Song Thánh, không biết lúc trước là Thiên Hạ Tam Thánh. Thời gian hai ngàn năm... Ngô, lâu như vậy thời gian, đầy đủ đem sự tình đều quên sạch sẽ."

"Này tổng phải biết Đan Thanh Đạo Sĩ Đan Thanh Đạo Sĩ Tu Luyện Pháp Môn không giống với đạo thống cùng Kiếm Tông, nhưng lại là xác thực xác thực Thiên Tâm Chính Pháp, không hiểu kỳ là chuyện gì xảy ra a?"

"Dạng như vậy có trật tự, có hệ thống, mạnh mẽ pháp môn, nhưng cũng không có càng cao hơn một tầng, Hóa Cảnh phía trên công pháp, cũng không thấy đến kỳ quái a?"

"Bởi vì lúc trước trừ đạo thống cùng Kiếm Tông về sau, còn có vẽ phái. Vẽ phái Đại Tông Sư, được xưng Họa Thánh."

"Đáng tiếc Họa Thánh về sau nhập ma, bị Thiên Nhân cùng Song Thánh cùng Thiên Hạ Tu Sĩ tiêu diệt. Bây giờ còn thừa lại những Đan Thanh đó Đạo Sĩ... Trước kia cũng là Họa Thánh môn hạ. Người nhìn những phổ phưởng đó ở trong Họa Sư..."

"Ngô, hiện tại bọn hẩn bá Song Thánh, cảm thấy mình tu luyện những bất nhập lưu đó pháp môn là đạo thống cùng Kiếm Tông các tu sĩ bên miệng ăn cơm thừa rượu cặn."

"Nhưng lại không biết cái kia chính là vẽ phái còn sót lại công pháp —— là bị bọn họ bây giờ bá Song Thánh, tiêu diệt vị kia Họa Thánh truyền thừa."

"A, không nên gọi Họa Thánh. Là vẽ ma. Bây giờ ta là tới Trừ Ma."

"Hiện tại rõ ràng a?"

Tòng Vân Từ đã tròn mắt hốc mồm. Bởi vì những này cùng Song Thánh có quan hệ Tân Bí qua lại, liền bị Lăng không từ dạng này, đồ ập xuống cũng cho hẩn.

Hẩn có thể... Một chút đều không muốn nghe!

Những chuyện này sờ dĩ trăm ngàn năm không muốn người biết tất nhiên có nó lý do, cho tới bây giờ hẩn lại biết hết đạo ——

Tòng Vân Từ phát một hồi lâu ngốc, nhất thời cảm thấy trên thân sinh ra rùng cả mình đến: "Tiên Từ nói là... Lần này ngài muốn trừ này ma, cũng tại Bảo Hoa sẽ lên? Tiên Từ đem những này nói cho ta nghe, nhưng là muốn ta làm cái gì?"

"Người cái gì đều làm không. Người cảnh giới quá thấp, đầu cũng không đủ thông minh." Lăng không từ vừa nói vừa cất bước, "Trở về đi. Nói cùng người nghe chỉ là những sự tình này buồn bức ở trong lòng, ta quá bức bối, tổng muốn nói ra đến mới tốt chút. Hiện tại người cũng biết —— nêu như không phải cẩn thận ngoại truyền, liền cũng là Tà Ma. Ta liền cùng nhau trừ."

Nói xong lời này nàng lại bước mấy bước, liền từ đất bằng đi vào trong lên không trung, phảng phất trong không khí nhiều một loạt nhìn không thấy bậc thang.

Lại đi vài chục bước, liền đến Quỳnh Hoa lâu lâu hai —— đang này một cái Lưu Kim bình phong về sau.

Nàng dừng bước, từ bình phong trong khe hở nhìn xem những người kia, lại nhìn xem Lý Vân Tâm.

"Người là thể nào làm đây." Nàng nhìn một hồi, bỗng nhiên hơi hơi bên mặt, thấp giọng nói, "thủ vị."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Mây đen áp thành thành muốn phá vỡ

Lưu Kim bình phong đằng sau là một cái rộng thùng thình giường êm. Tại bình thường ngày yến ẩm một nơi có thể tới nơi này nghỉ ngơi, cùng Ca Múa cơ trên chốc lên hào hứng cũng có thể tới nơi này nghỉ ngơi. Lăng không từ nhìn một hồi Lý Vân Tâm, lại xoay mặt nhìn xem cái này giường êm, tựa hồ là muốn dựa đi lên nghỉ một lát.

Nhưng không biết nhớ tới cái gì vẫn là thấy cái gì, hơi khẽ cau mày.

Lúc này liền nghe được tiền đường tiếng người bỗng nhiên lớn, từ nguyên bản tốp năm tốp ba chuyển phiếm biến thành một mảnh âm cần thăm hỏi lấy lòng âm thanh —— hôm nay Bảo Hoa hội chính chủ một trong, Bùi Quyết Từ Đại Sư đến.

Lưu lão đạo cũng vội vàng đứng dậy, Lý Vân Tâm vẫn gần cửa sổ một bên lan can ngồi. Dù sao hần hôm nay thân phận là cái Tiểu Đạo Đồng, nhiều người như vậy cũng không ai sẽ để ý hần.

Huống chi cái này Bùi Quyết Từ Đại Sư một đoàn người lên thời điểm sau lưng còn đi theo đám kia đạo sĩ dõm —— nhân vật chính đến, bọn họ cũng liền có thể đăng tràng. Nhưng chung quy là tôn ti có khác —— nguyên bản những này gần cửa sổ một bên, bày biện Trái Cây bàn bàn trà, chính là vì những người này chuẩn bị.

Lý Vân Tâm hơi hơi nheo mắt lại nhìn một chút này Bùi Quyết Từ. Hần nguyên bản đối Bùi Quyết Từ bản thân cũng không có hứng thú, chỉ là bởi vì nhất quán quan sát bản năng, nhìn trũng liếc một chút a. Có thể cái nhìn này sau khi xem, hần ánh mắt liền chuyển không ra.

Người này. . .

Không thích hợp a.

Mỗi người đều sẽ có chính mình đặc điểm, đặc biệt đam mê —— dù là lại Thiên Môn.

Cũng không phải là nói đại nhân vật lại luôn là cao cao tại thượng sắc mặt, nghèo hèn người lại luôn là ăn nói khép nép bộ dáng.

Nhưng trước mắt này vị Bùi Quyết Từ, Lý Vân Tâm cảm thấy cổ quái cực. Nhìn hần ăn mặc, màu da bề ngoài, thật là cái chính cống com ngon áo đẹp người.

Nhưng lại nhìn thần sắc hần biểu lộ, lại tương đương khó chịu. Người khác, có lẽ bởi vì tôn trọng, e ngại, không dám nhìn hần chăm chăm. Nhưng Lý Vân Tâm phát hiện hần kì thực là tại ra vẻ rụt rè.

Hần tựa hồ là đang nỗ lực xụ mặt, ăn nói có ý tứ. Có thể ánh mắt phiêu hốt, toàn thân rất nhỏ ngôn ngữ tay chân đều là nói —— "Có cái gì chơi vui? Ăn ngon? Làm sao cùng ta muốn không giống nhau? ! Này sao lại thế này? !"

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng ồ một tiếng, ngồi thẳng.

Hôm nay. . . So vốn là muốn chơi vui a.

Cũng là ở thời điểm này, Thiên chậm rãi âm tối xuống.

Nhìn phía ngoài cửa sổ, có thể nhìn thấy nguyên bản chậm rãi nghiêng trời chiều đã bị nùng vẩn bao phủ. Phía tây bầu trời xuất hiện nguyên một phiến dày đặc mây hồng. Nhưng theo tầng mây kia trở nên càng ngày càng dày, liền ngay cả ráng chiều ánh sáng cũng biến mất không thấy gì nữa, đêm tối so bình thường sớm nửa canh giờ đến.

Nhưng Yến Hội đã sớm chuẩn bị, nên đều đã chuẩn bị đầy đủ. Bọn sai vật rất nhanh nối đuôi nhau mà vào, đem trong hành lang nền đốt lên, đóng dấu chong thông khí Tráo Từ. Tuy nói Quỳnh Hoa lâu mái hiên thiết kế đến xảo diệu, tầm thường mưa gió khó mà thổi vào cửa sổ. Nhưng nhìn tới nay cái này mây đen áp thành khí thế, một cái quán sự vẫn là hơi thăm phải chăng cần buông xuống dày rèm vải.

Quỳnh Hoa lâu chỗ vị trong thành thị, đêm xuống từ trên lầu nhìn thấy "Vị thành đèn đuốc" cũng là bản địa trừ danh Bát Cảnh một trong, chỉ ít Quỳnh Hoa lâu lão bản là rất hi vọng Bùi Quyết Từ Đại Sư có thể coi vào mắt, Hồi Kinh đằng sau thuận miệng nâng lên vài câu.

Người liên can liền nhìn ngoài cửa sổ, âm cần vì đại sư cung cấp đề nghị. Nhưng phần lớn là đề nghị buông xuống rèm, để tránh Đại Sư Thiên Kim chi thể thụ phong hàn.

Ngay tại lúc cái này ngay miệng, bỗng nhiên nghe thấy một cái cũng không lớn, lại tại một mảnh âm ỉ trong cực rõ ràng truyền vào trong tai mỗi người thanh âm nói ra: "Mây đen áp thành thành muốn phá vỡ, gió thổi bão giông bão sắp đến —— gió này Vân Chính hợp với tình hình. Không cần."

Sau đó người nói chuyện từ bình phong đằng sau đi tới, đi thẳng đến này một Trương chủ tịch đằng sau ngồi quỳ chân: "(ngư ông Điều Tảo đồ) đâu? Lấy ra nhìn."

Không cao hơn ba bốn giây ngắn ngủi bối rối đằng sau, cả ở giữa Đại Đường lặng ngắt như tờ.

Ở đây "Đại nhân vật", đều phải biết cái này ăn mặc đơn giản nữ nhân là ai. Bọn họ tới có lẽ không biết được, nhưng có thể tại hôm nay theo bên người đều là tinh xảo đặc sắc hạng người, liền càng không dám lên tiếng.

Tất cả mọi người ánh mắt đều Bùi Quyết Từ trên thân dịch chuyển khỏi, đi xem này bạch y nữ nhân. Lại qua mấy hơi đằng sau, mới có Bùi Quyết Từ bên

người một cái quần sự mở miệng: "Cũng không biết lăng không Tiên Tử khi nào giá lâm—— Tiên Tử quả nhiên Đạo Pháp thông thiên, Đạo Pháp thông thiên na!"

Cái này hung hăng một cái vỗ mông ngựa bên trên, mọi người bưng tỉnh đại ngộ, nhao nhao phụ họa.

Chỉ bất quá những này phụ họa đều tới Tiểu Ý —— tán dương Bùi Quyết Tử thời điểm, là lớn bao nhiêu sức lực liền khiến cho bao lớn sức lực. Bùi Quyết Tử Đại Sư cho dù Hào Môn Quý Trụ, cũng vẫn là phạm nhân. Là phạm nhân liền kiếp trước phạm nhân sướng vui đau buồn. Những người này lại đều là nhân tinh, ứng phó Bùi Quyết Tử, vẫn là thành thạo.

Nhưng bây giờ lại đối mặt cái này lăng không Tiên Tử. . .

Liền cảm giác bất lực.

Cao đẳng các tu sĩ có lẽ rất khó từ tâm lý, lại đem những này người trong thế tục xem như đồng loại, mà người trong thế tục cũng khó đem bọn hắn xem như đồng loại.

Một cái tuy nhiên thấp kém, lại cực kỳ trực quan ví dụ chính là, tu đến Hóa Cảnh các tu sĩ, thân thể sẽ thời gian dần qua thoát ly truyền thống nhân loại phạm trù. Chậm rãi, cho dù ăn, uống nước, nhưng lại ngay cả bài tiết cũng sẽ không có. Cực đoan cường đại Sinh Lý công năng hội hấp thu hết thảy, chống cự hết thảy. . . Chỉ là nhìn, giống như là theo một ý nghĩa nào đó nhân loại mà thôi.

Đối mặt dạng này một cái lăng không tử, vẫn là một nữ nhân.

Tại một trận cuồng phong bạo vũ, lại lại cẩn thận từng li từng tí khếch lệ đằng sau, vậy mà không biết được nên nói cái gì.

Vốn là đến bọn họ tới trước , chờ đại nhân vật ra sân. Bùi Quyết Tử đến, mọi người hàn huyền một phen theo thứ tự ngồi xuống , chờ lăng không Tiên Tử giá lâm. Đạo thống cao nhân giá lâm, liền y theo Lễ Chế —— các cao nhân thọ nguyên lâu dài, cho là tuân theo Cổ Lễ —— dẫn cao nhân nhập tọa, lại hoặc bái hoặc hòa, mời Lễ Quan thượng ẩm thực, ứng đối một ít lời, lại từ Bùi Quyết Tử Đại Sư dâng lên này vẽ đến xem. . .

Nhưng bây giờ có thể toàn xáo trộn.

Lăng không tử cười khê cười: "Ta tự nhiên là từ sau tám bình phong đi tới. Cái nào một là vị Bùi Quyết Tử? Đây tranh đâu?"

Mà lúc này, Lý Vân Tâm cũng thấp giọng hỏi Lưu lão nói: "Mây đen áp thành thành muốn phá vỡ, gió thổi bão giông bão sắp đến, như thế hai câu nói, ngươi nghe qua không? Vị nào Thi Nhân làm?"

Lão Đạo đang theo dõi này cao thượng lăng không Tiên Tử nhìn, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt. Các loại Lý Vân Tâm lại hỏi một lần mới hoàn hồn, tinh tế suy nghĩ một phen thấp giọng nói: "A? Tâm Ca Nhi nói hay lắm a. Hai câu này. . . Tuy nhiên không đối trận, bằng trắc cũng không đúng. Đề là cực diệu câu. . . Lão Đạo ta từ chưa từng nghe qua. Dạng này câu, hẳn là Tiên Tử sở tác a? Nàng từ chính mình ngày bình thường Thi Văn trúng tuyển hai câu thuận miệng nói ra. Nếu như là người khác sở tác. . . Cũng chỉ bằng hai câu này, sớm nên Thiên Hạ đều biết á!"

"A. . . Các ngươi chưa từng nghe qua hai câu này a." Lý Vân Tâm ý vị thâm trường gật gật đầu, "Oa Nga."

Lão Đạo chưa từng nghe qua hai câu này.

Lưu lão đạo tuy nhiên cũng không phải là no bụng Thi Thư hạng người, có thể nếu là Họa Sư, cũng không phải bất học vô thuật người.

Ý vị này hai câu này thơ, ở cái thế giới này nguyên bản cũng không tồn tại.

Hắn biết hai câu này. . . Vị kia, vị kia Họa Thánh, cũng hẳn phải biết hai câu này —— tám chín phần mười là hắn lúc trước nói ra.

Đồng dạng bởi vì Lưu lão đạo chưa từng nghe qua hai câu này, liền mang ý nghĩa như thế hai câu thơ, chỉ ở Tu Hành Giả một người trong đó cực trong vòng nhỏ lưu truyền. Nếu không y theo Lưu lão đạo nói, một khi lưu truyền đến trong thế tục, bằng hai câu này thơ, sớm nên Thiên Hạ đều biết.

Tu Hành Giả bên trong, một cái cùng Họa Thánh có quan hệ, cực vòng quan hệ.

Lăng không tử nói hai câu này đi ra, mang ý nghĩa nàng tại trong hội kia.

Mang ý nghĩa nàng có thể có thể biết Họa Thánh bí mật.

Mang ý nghĩa nàng có thể có thể biết thông minh Ngọc Giản.

Mang ý nghĩa, nàng có thể là vì thông minh Ngọc Giản mà đến.

Nữ nhân này. . .

Giữ lại không được.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Gió thổi bão giông bão sắp đến :

Chương một giọt mưa đánh vào chất gỗ trên lan can, nhân ra một mảnh nước choáng.

Phong lớn. Cuồng phong đem màn tơ thổi ra phần phật âm thanh —— nguyên bản nên La Y Khinh Vũ màn tơ trường Thánh Đường, giờ phút này lại không khỏi vì đó sinh ra một hai phần tức sát khí.

Một hơi đằng sau, mưa to điên cuồng rơi xuống, giữa thiên địa một mảnh Thủy Khí mênh mông.

Tại dạng này Liệt Phong, bay sa, mưa như trút nước mưa to bên trong, lăng không từ đoan đoan chính chính ngời quỳ chân có trong hồ sơ gần như trước, mang trên mặt bình tĩnh nhu hòa biểu lộ, y phục trên người không có một tia chấp trùng.

Nàng nói không muốn thả rèm vải, liền không ai dám thả rèm vải.

Cuồng phong liền lôi cuốn giọt mưa từ cửa sổ xông tới, đem mỗi người y phục đều thổi thấu.

Cái này Thiên Địa Chi Thế, lại khép lại cái này lăng không từ trên thân khí thế, trong lúc nhất thời cơ hồ khiến mỗi người đều ngừng thở. Thậm chí có người ở trong lòng muốn cái này bão táp có phải hay không vị tiên tử này triệu hoán đến —— Tiên Nhân chi uy, cũng không phải là phạm nhân có thể ước đoán nha.

Nàng nói lời kia đằng sau trọn vẹn qua vài giây đồng hồ, Bùi Quyết Tử bên người vị kia quân sự, mới bôi một thanh mồ hôi lạnh trên trán, nhẹ nhàng gạt nhẹ hần "Chủ nhân" góc áo.

Quân sự tối nay, cảm giác đến sắp phát điên.

Nhà mình chủ nhân không biết được có phải hay không hù dọa, cả ngày đều không thích hợp.

Theo lý thuyết hần ở thế tục ở giữa thân phận lại cao hơn, gia thế cho dù tốt, tại đối mặt động thiên Thủ Đồ thời điểm, cũng không nên làm bộ làm tịch.

Hoàng Tộc địa vị có cao hay không?

Có thể Tiên Triều Hoàng Tộc liền nghe nói là làm tức giận một vị động thiên cao nhân, đồng thời mất đi đạo thống cùng Kiếm Tông sùng quyền. Thế là mới có Đại Khánh Thái Tổ Hoàng Đế hưng khởi Nghĩa Bình, đem Tiên Triều hoàng thất đuổi tận giết tuyệt —— không có một vị tu sĩ can thiệp.

Nhưng bây giờ nhà mình chủ nhân tựa như là ngốc. Nay lăng không Tiên Tử đã nói hai lần muốn nhìn về!

Hắn vẫn là đứng tại chỗ, lại như trước đó trông mắt ừng ục ục Địa Chuyển... Không biết suy nghĩ cái gì!

Thẳng đến này quân sự lại kéo một lần, mọi người cơ hồ đều tại cảm ánh mắt thúc hần, hần mới như ở trong mộng mới tỉnh, giải khai bên hông một cái bố nang.

Sau đó không hề có kỵ đem này vẽ rút ra, đi đến lăng không từ tịch trước, đem này vẽ đặt ở phía trên, liền lại như Mộc Ngẫu lui mấy bước, lui trở về quân sự bên người.

Hắn cái này một liên xuyên động tác, thật gọi mọi người tại chỗ trên lưng bắt đầu đổ mồ hôi lạnh.

Bọn họ đều là lần thứ nhất gặp Bùi Quyết Tử, cho tới bây giờ nghĩ không ra vị này sắp tiếp nhận Hoàng Gia lớn Họa Sư vị trí cao nhân lại là loại này điển xuất cùng tính tình.

"Buông thả không bị trời buộc", "Không câu nệ tiểu tiết" tính tình cùng bọn hắn ở đây bất luận một vị nào đều có thể khiến cho, nhưng, sao dám cùng lăng không Tiên Tử bộ dạng này? !

Tu Hành Giả vốn là hi nộ vô thường a...

Muốn nói sau một khắc cái này lăng không từ liền nổi trận lôi đình đem cái này Bùi Quyết Tử giết... Cũng không ai hội cảm thấy bất ngờ!

Vừa vặn rất tốt tại... Vị kia Bạch Y Tiên Tử tựa hồ cũng không tính làm như vậy.

Nàng ngẩng đầu nhìn Bùi Quyết Từ liếc một chút, ánh mắt ở trên người hắn ngừng lại một chút, liền trở lại này về lên.

Sau đó đem Họa Quyển ở trên bàn chậm rãi mở ra, như cũ như thế chuyên tâm ngồi, nhìn bức họa kia.

Mọi người lúc này ý thức được...

Không có gì Ca Múa, không có gì hàn huyên, không có gì Lễ Ché —— Bảo Hoa hội đã bắt đầu.

Đại khái... Đây mới là Tu Hành Giả diễn xuất a?

Đơn giản như vậy trực tiếp.

(ngư ông Điều Tẩu đồ) là một bức tranh phẩm, ở đây tuyệt đại đa số người đều khó gặp. Cho nên cho dù là e ngại tại lăng không từ "Cao thâm mạt trắc hi nộ vô thường", cũng có người thân dài cổ muốn nhìn thật cẩn thận chút.

Bốn vị Họa Sư có thể nhìn ra chút môn đạo, nhưng không đủ nhiều. Còn mặt khác một số người bình thường, có thể nhìn liền thật chỉ có này tranh, cùng về mang cho bọn hắn cảm giác.

Lưu lão đạo gấp đến độ thẳng trừng mắt —— bởi vì làm một đám người chậm rãi xúm lại đi qua, đã xem bức tranh đó ngăn trở. Một lát nữa đại khái còn sẽ có người nâng vẽ, cho gần cửa sổ một bên những này đạo sĩ dõm nhóm xa xa "Nhìn một chút", có thể chỗ nào có thể so ra mà vượt xích lại gần chút thấy được rõ ràng.

Lý Vân Tâm liền cười tại trên cánh tay hắn vỗ một cái từ: "Đi qua nhìn. Ngươi nhưng tại mười hai tịch bên trong, sợ cái gì."

Lúc này người trước mặt đem lăng không từ thân ảnh che lại, những này gần cửa sổ một bên đạo sĩ dõm cũng dám thấp giọng nói chuyện. Lúc này mới tại cuồng phong trong mưa to, co rúm lại lấy lẫn nhau chào hỏi. Thì Quỳ Từ khoanh tay chuyển đến Lưu lão Đạo Thân một bên: "Ngươi đi nha, nhìn thấy, trở về cùng chúng ta nói một chút."

Lý Vân Tâm lúc nói chuyện Lão Đạo lược do dự, Thì Quỳ Từ cái này thúc giục, hắn liền không do dự.

Hắn liền đứng dậy, quét mắt một vòng bên người những này Đạo Nhân, xử lý ria mép, nói: "Tốt, cái này qua, cái này qua."

Mặc kệ bởi vì cái gì mời hắn đến, chỉ ít giờ khắc này hắn cảm thấy tại những này Đồng Đạo trước mặt phóng đại thể diện. Lưu lão Đạo Nhất đi, Lý Vân Tâm thu liễm nụ cười, một lần nữa tiếp cận Bùi Quyết Từ.

Hắn nguyên bản thật là vì (ngư ông Điều Tẩu đồ) tới.

Mắt nhìn phát xuống hiện càng thú vị sự tình. Đây Bùi Quyết Từ... Không phải người a.

Lúc đầu chỉ cảm thấy thần sắc hắn quái dị. Có thể từ từ trên trời lẫn sấm rền, mưa to mưa như trút nước đằng sau, Bùi Quyết Từ liền trở nên thần sắc ngốc trẻ. Lý Vân Tâm cảm thấy loại này ngốc trẻ, là bởi vì hắn đang thử hết sức chăm chú "Xử lý" chuyện nào đó, đối kháng lực lượng nào đó, bởi vậy mới lại biến thành bộ dạng này.

Hắn tại đem hết toàn lực, thậm chí một đoạn thời khắc...

Lý Vân Tâm trông thấy có đồ vật gì, từ trên người hắn chui ra —— giống như là một đầu mọc lên đen kịt thô lông chân. Nhưng chỉ như vậy một cái chớp mắt, liền lại điện giật tựa như rụt về lại.

Cái này Bùi Quyết Từ...

Không phải nguyên bản Bùi Quyết Từ. Hắn sở chứng kiến, chính là phụ thân thân thể đồ vật bởi vì quá mức hết sức qua đối kháng lực lượng nào đó, kém chút xuất khiếu.

Lớn nhất giải thích hợp lý là đang đối kháng với lăng không từ. Có thể Lý Vân Tâm nhìn lăng không từ, cảm thấy nữ nhân này cũng chưa phát hiện lớn Họa Sư dị thường.

Điểm này cũng rất kỳ quái...

Nàng một cái Hóa Cảnh đỉnh phong tu sĩ, vậy mà nhìn không ra một cái phụ thân quý?

Lý Vân Tâm liền thử nhắm mắt lại, chỉ dùng linh lực qua cảm ứng.

Kết quả Chân Chân bị kinh ngạc ——

Xác thực không cảm ứng được Âm Linh Quý Khí.

Thứ này... Có chút môn đạo.

Lớn như vậy khái là đang đối kháng với mặt khác nhân vật gì cái gì lực lượng.

Hắn mở to mắt, hướng ngoài cửa sổ mây đen bên trong nhìn một chút.

Có ý tứ. Đêm nay, Yêu Ma Quỷ Quái Đại Du Hành a.

Phía bên nào có thân phận người đều đi xem vẽ, bọn họ tùy từng liền lui ra đến, hướng bên cửa sổ đi, chờ lấy chủ nhân Khai Yến.

Lúc trước ở bên ngoài nhà bị Lý Vân Tâm giáo huấn Tiểu Đạo Đồng há miệng run rẩy đi tới, cố ý tiến đến Lý Vân Tâm bên người, dùng đến ý ánh mắt từ trên cao nhìn xuống dò xét hắn: "Người còn có tâm tư ngồi. Biết một hồi sẽ như thế nào sao?"

Lý Vân Tâm ở trong lòng suy nghĩ chuyện, làm thời điều chỉnh chút kế hoạch biến động, liền thuận miệng ứng: "Không biết."

Tiểu Đạo Đồng gặp thần sắc hắn có chút ngốc trệ, chỉ coi bị tới nay tràng cảnh làm tinh thần hoảng hốt, càng đắc ý: "Này, có muốn biết hay không?"

Lý Vân Tâm mắt tròn trắng, chê hắn ồn ào cắt ngang chính mình mạch suy nghĩ: "Cũng không muốn."

Tiểu Đạo Đồng sững sờ, lại xảy ra khí: "Ha ha, muốn người mạnh miệng. Ta cho người biết, một hồi, sự phụ ta hội gọi sự phụ người Họa Tác hiến cho tiên nhân kia. Sự phụ người là thủ đoạn gì người rõ ràng, tất nhiên thô lậu không chịu nổi. Hắc, khi đó, sự phụ ta liền nói sự phụ người đối Tiên Nhân bất kính —— đã thượng cái này mười hai tịch, sao lại chỉ có điểm ấy thủy chuẩn? Đương nhiên là chưa đem hết toàn lực!"

"Khi đó mặc kệ tiên nhân kia có tức giận không, bởi ngồi Phù Tôn, Phù Doãn luôn luôn muốn tức giận. Sẽ làm các người một cái..."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Không làm không chết :

Lý Vân Tâm đứng người lên, hơi hơi thở dài, ba rút hắn một bạt tai.

Hắn đã rất cẩn thận Không Chế Lực Đạo để phòng chính mình đem hắn hút chết, lại thêm phiền phức. Hắn chỉ là muốn cắt ngang hắn lời nói, để cho mình hảo hảo suy nghĩ mà thôi.

Nhưng cho dù là dạng này cái này Tiểu Đạo Đồng cũng ách một tiếng, đầu vầng mắt hoa bị hắn quát đến đi một vòng, bịch một tiếng té lăn trên đất.

Một vòng đạo sĩ dõm tròn tròn con mắt, nhìn một màn này.

Lý Vân Tâm lần nữa ngồi xuống đến, suy nghĩ chính mình kế hoạch.

Một tiếng này kinh động phía trước gần như vị đại nhân vật, khẽ nhíu mày quay đầu trở lại đến xem.

Khi thấy Tiểu Đạo Đồng dùng cả tay chân từ dưới đất bò dậy, chuyển cái vòng, bùm mặt đang tìm người nhìn. Nhưng vừa nhìn thấy bọn họ ánh mắt, tranh thủ thời gian lại đứng thẳng, thả tay xuống.

"Làm sao?" Huyền Lâm Từ thấp giọng quát lớn hắn.

"Ta... Mưa gió lớn..." Tiểu Đạo Sĩ cắn răng, mím môi, mau tức khóc, "Chính ta quẳng."

Huyền Lâm Từ nguyền hắn một cái, lại nhìn xem Lý Vân Tâm.

Lý Vân Tâm hướng hắn cười. Sau đó dùng khẩu hình nói ——

"Đánh ta nha."

Huyền Lâm Từ mặt lập tức đỏ lên, hận hận quay đầu đi.

Thì Quỷ Từ vội vàng kéo Lý Vân Tâm ông tay áo: "Người đưa nhỏ này..."

Nàng thấp giọng nói: "Ngươi đứa nhỏ này, làm sao như thế, như thế..."

"A Di, ngươi cũng biết, Hùng Hải Tử khó quản." Lý Vân Tâm nhìn nàng ánh mắt, thờ dài, "Hắn lại nhai rất phiền a. Ta cũng không muốn cùng Hùng Hải Tử so đo, cũng không muốn động thủ. Thế nhưng là ta khuyên hắn lời nói, hắn sẽ dùng phong phú kinh nghiệm đánh bại ta. Còn có thể làm sao?"

Thì Quỳ Tử cũng thờ dài: "Ai, ta ngược lại thật ra... Ai. Thế nhưng là ngươi làm khó sư phó ngươi. Ngươi ngược lại là cái hảo hải tử, nhưng là hắn mới vừa nói những cái kia, tuy nhiên chưa hẳn làm như vậy, có thể sau cũng cuối cùng sẽ làm khó dễ các ngươi..."

Lý Vân Tâm cười lắc đầu: "Ngài muốn sai. Hắn mới vừa nói những cái kia, không phải chưa hẳn làm, là nhất định sẽ làm. Ngươi là thiện lương người, chưa hẳn đem người hướng chỗ xấu nghĩ. Nhưng bọn hắn những người kia, làm việc đều ưa thích làm tuyệt —— tại đối đãi không phải cùng bọn hắn cùng một cấp bậc nhân tình huống dưới."

"Ti như ta sẽ không khuyên cái kia Hùng Hải Tử khác lại nhai, sẽ chỉ một bạt tai quất tới cắt ngang hắn lời nói —— đơn giản bạo lực."

"Bọn họ đâu, cũng sẽ không nghĩ đến giáo huấn một chút chúng ta, để cho chúng ta nhớ lâu một chút —— giết chết chúng ta dạng này người tựa như nghiền chết một con kiến, cho nên trực tiếp nghiền chết, không hề tổn sức, tội gì hoa khác tâm tư?"

"Hoặc là căn bản không thèm để ý ngươi, hoặc là liền muốn làm tuyệt. Đây chính là ta cùng bọn hắn đám người kia phong cách. Điều không phải là người tốt lành gì, chúng ta lẫn nhau rất quen thuộc."

Hắn đã muốn đỡ một ít sự tình, bởi vậy có hào hứng cùng Thì Quỳ Tử nói chuyện Thiên.

Thì Quỳ Tử nghe được hắn những lời này,

Phụ cận mấy người cũng nghe đến mấy câu này. Ngày Tiểu Đạo Sĩ bùm mặt hận hận đi tới, đồng dạng nghe phía sau mấy câu.

Trong lúc nhất thời đều hơi kinh ngạc —— Hồn Nguyên Tử cái này Tiểu Đạo Đồng, vậy mà có thể nói ra những lời này tới.

Không hề giống hắn có thể nói đến ra!

Huyền Lâm Tử Tiểu Đạo Đồng cắn răng, kim nén nước mắt, đưa tay chỉ hắn run giọng nói: "Tốt, tốt, tốt, ngươi biết liền tốt, ngươi —— "

Lý Vân Tâm liền giống giới thiệu hắn, hướng cái kia một bên xòe bàn tay ra: "A Di ngươi nhìn. Có bộ dáng như vậy. Hắn lớn như vậy tiểu hải tử, cơ hồ không có gì thị phi xem, tâm có thể là vô cùng tàn nhẫn nhất, ra tay cũng có thể là vô cùng tàn nhẫn nhất. Có đôi khi giáo viên ức hiếp —— a các ngươi cũng không biết có ý tứ gì —— có bộ dáng như vậy niên kỷ làm được. Tựa như hôm nay, làm, hoặc là muốn làm, lại không người quản được chế tài đến, không có một cái công bình đang cùng hoàn cảnh, làm sao bây giờ đâu?"

"Vậy liền giết chết đi." Lý Vân Tâm chuyển hướng này Tiểu Đạo Đồng, "Ti như nhỏ như vậy tạp chủng —— hải tử không nghe lời, luôn yêu thích tai họa người, làm sao bây giờ? Đánh chết liền tốt. Đây, ngươi nhìn, ngươi cùng sư phụ ngươi dự định cạo chết chúng ta, hiện tại ta liền không vui. Thế là dự định một hồi cạo chết ngươi cùng sư phó ngươi. Chúng ta đánh cược, ngươi có dám đánh cược hay không?"

Lý Vân Tâm lúc này nói chuyện, toàn thân liền lộ ra một cỗ sát khí tới.

Người bình thường "Sát khí", "Sát khí", là một loại "Thế".

Nhưng hắn dạng này người phát ra "Sát khí", kì thực là có chút hứa linh lực ở bên trong. Là Chân Chân sẽ sợ người.

Này Tiểu Đạo Đồng vừa nhìn thấy hắn ánh mắt, rốt cục cảm thấy có chút sợ. Đưa tay nói không ra lời, chỉ lại run giọng nói hai ba âm thanh "Ngươi ngươi ngươi", liền vội vàng đi đến một bên.

Lý Vân Tâm liền lại thần sắc như thường ngồi xuống.

Lúc này... Thì Quỳ Tử chỉ nhìn hắn, không nói lời nào. Bên cạnh hắn đạo sĩ dõm, cũng không nói chuyện. Mặc dù chỉ là tu một chút Mật Pháp môn, có thể cuối cùng cũng hoặc nhiều hoặc ít có thể cảm nhận được chút linh lực.

Thế là đều cảm nhận được Lý Vân Tâm trên thân, thật sự sát khí.

Cũng là vào lúc này mới ý thức tới cái này nhìn không giống bình thường "Tiểu Đạo Đồng" ... Thật chưa hẳn chỉ là một cái Đạo Đồng.

Lý Vân Tâm ngẫm lại, đối Thì Quỳ Tử cười: "Được. Cứ nói đi."

"Kì thực ta không phải Hồn Nguyên Tử Đạo Đồng. Vốn là dự định tại cái này vị thành chờ lâu mấy ngày này, mấy ngày gần đây nhìn, là không tiếp tục chờ được nữa. Nhưng là ta đối Lão Đạo ẩn tượng là không tệ."

"Cho nên ta tương đối sợ ta sau khi đi, có người tìm lão đạo này phiền phức. Nói ví dụ này Huyền Lâm Tử —— ta ở bên ngoài nhà tiếp xúc hắn một lần, vừa rồi lại tiếp xúc hắn một lần. Kì thực ta là cố ý —— cố ý muốn hắn cùng ta đối nghịch, địa phương tốt liền ta một hồi làm một ít chuyện. Nhưng là bởi như vậy, hắn hội hận lên lão đạo này, này vì Lưu lão đạo sau này cân nhắc, ta đại khái liền phải giết chết hắn... Bằng không, rất phiền phức. Đối phó

những người này, muốn một lần đánh sợ đánh phục khí. Bằng không, hậu họa vô cùng."

Đang nghe hần lời này, người khác càng là trợn mắt hốc mồm.

Thì Quỷ Tử là nữ tử, đại khái tâm lý năng lực chịu đựng muốn hơi mạnh hơn một chút. Trợn mắt hốc mồm đằng sau, mới chậm rãi suy tư hần vừa rồi lời nói, sau đó nhũn mày: "Người... Không nói trước người nói là thật là giả. Chỉ là người đạo lý kia... Lời này của người không có đạo lý a..."

"Người nói là vì thuận tiện chính mình, mới gây này Huyền Lâm Tử." Thì Quỷ Tử cau mày, chậm rãi tổ chức lời nói, "Này, là người trước không có đạo lý... Nhưng là bây giờ người sử dụng hết hần, nhưng lại nói sợ hần đây đưa không xong, liền muốn đem hần giết... Người đạo lý kia... Người là khi dễ người a?"

Lý Vân Tâm bỗng nhiên cười rộ lên: "Ha ha ha. Ngài đến là sư phụ ưa thích nữ nhân —— tam quan rất chính, ta cũng rất ưa thích."

"Không sai, ta chính là đang khi dễ người nha. Nhưng hần không có cách nào nha. A Di, về sau người đều phải nhớ kỹ một sự kiện —— chó cùng ác nhân giảng đạo lý. Trừ phi, người chỗ hoàn cảnh, có thể duy trì người cùng ác nhân giảng đạo lý."

"Người tốt, không lại bởi vì một chút chuyện nhỏ liền đối ta hạ sát tâm. Cho nên hần không phải Người tốt. Như vậy chết không có gì đáng tiếc."

Thì Quỷ Tử, chung quy là nhìn không được: "Như vậy người... Không phải cũng là vì những việc này, liền hạ sát tâm sao?"

Lý Vân Tâm mỉm cười đối với hần nháy mắt mấy cái: "Cho nên ta cũng không phải Người tốt nha. Tuy nhiên đã người là sư phụ ta ưa thích nữ nhân, này xem ở mặt mũi người bên trên, ta liền cho bọn hần một cơ hội."

"Nếu như một hồi bọn họ không tìm đường chết, như vậy bọn họ sẽ không phải chết, có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Độ Kiếp

Hần nói lời này, đang đứng tại bên cửa sổ, phía sau có mưa gió.

Quỳnh Hoa lâu bên trong ánh nến yếu ớt, ống tay áo của hần tại trong cuồng phong liệt liệt rung động.

Trên bầu trời bỗng nhiên hiện lên một đạo điện quang, cả người hần liền cùng bối cảnh, làm hai màu trắng đen.

Cũng là trong nháy mắt này, Thì Quỷ Tử đột nhiên cảm giác được cái này Lý Vân Tâm nhìn. . . Không giống nhân loại.

Càng giống Yêu Ma. . .

Cũng là bởi vì cái này một đạo thiểm điện, cùng hần vừa rồi nói tới "Sử dụng hết, giết" những lời này. . . Thì Quỷ Tử đột nhiên cảm giác được trên thân có chút lạnh. Nguyên bản ngồi tại bên cửa sổ thổi Phong trên thân liền lạnh, nhưng một trận này lạnh thì là từ thực chất bên trong sinh ra ——

Hiện tại đối bọn hần giải thích những lời này. . .

Có phải hay không cũng phải "Lợi dụng" bọn họ những người này?

Hần thậm chí ngay cả một thiếu niên đều không buông tha!

Nhưng ý niệm này chỉ lên một cái chớp mắt, liền bị Lăng Không Tử thanh âm cắt ngang.

"A, đây chính là trong thế tục trần phẩm. Ngô, coi như không tệ."

Lăng Không Tử nhìn một hồi này về, ngồi dậy ngồi đoan chính.

Nàng khởi thân người khác liền không tốt lại nhìn. Tuy nhiên chỉ thấy một chút da lông cũng không đến Chân Ý, lại cũng chỉ có thể nhao nhao lui ra. Bùi Quyết Tử bên người này quân sự nắm kéo chủ nhân đang lăng không từ ra tay trên ghế ngồi xuống, người khác liền theo thứ tự ngồi xuống.

Chờ tất cả mọi người ngồi an ổn. . . Lưu lão đạo mới tìm được vị trí của mình.

Hắn nhìn có chút co quắp, thậm chí còn đưa tay bôi một thanh cái trán mồ hôi.

Hắn chỗ ngồi tại vị trí thấp nhất, cái này cũng tính là hợp tình hợp lý. Chỉ bất quá để hắn cảm thấy rất không được tự nhiên là, hắn cơ hồ bị tất cả mọi người nhìn chăm chăm. Huyền Lâm Tử đương nhiên theo dõi hắn, hắn mấy người cũng hơi ném qua mấy đạo ánh mắt. Chớ đừng nói chỉ là bên cửa sổ những cái kia đạo sĩ dõm—— thần sắc khác nhau.

Chủ nhân ngồi xuống, đồng bọn liền lại đi qua, phụng dưỡng ở một bên.

Này Tiểu Đạo Đồng đi chậm chậm qua Huyền Lâm Tử bên cạnh xì xào bàn tán một ít lời, thần sắc nhìn hơi có chút do dự. Hắn lại quái đản cũng vẫn là người thiếu niên, ngược lại dễ dàng bị ảnh hưởng, giờ phút này lược có chút lo lắng Lý Vân Tâm những cái kia "Ngoan thoại".

Nhưng Huyền Lâm Tử nghe, vốn chỉ là trên mặt âm trầm, giờ phút này bỗng nhiên hơi mỉm cười. Hắn hướng Lý Vân Tâm bên này liếc liếc một chút, ngay tại không nhìn Lưu lão nói, quay đầu đi cùng lân cận tòa Trì Phủ chuyện trò vui vẻ đứng lên.

Lý Vân Tâm minh bạch đây là bởi vì tại vị kia Ý Cảnh lớn Họa Sư tâm lý, chính mình cùng Lưu lão đạo đã là người chết. Không đáng lại đầu nhập cái gì chú ý.

Mưa gió vẫn mãnh liệt.

Mọi người không rõ ràng hôm nay Bùi Quyết Tử đến có vấn đề gì, nhưng cuối cùng muốn có người linh hoạt bầu không khí. Này Huyền Lâm Tử trong lòng đang có việc, địa vị cũng đầy đủ cao, thân phận xen vào đạo tục ở giữa cũng thỏa đáng, liền nghĩa bất dung từ.

Hắn một chút háng giọng, nhân tiện nói: "Cũng thường qua cái này (ngư ông Điều Tảo đồ chúng ta đều là mở rộng tầm mắt.

Lăng không Tiên Tử xuất thân Tiên Môn, nhân giới tự nhiên so với chúng ta những phạm nhân này cao hơn. Có thể tại Tiên Tử trong miệng xứng đáng cũng không tệ lắm ba chữ, vậy liền đã là có phúc ba đời mà!"

Người khác nhao nhao vỗ tay phụ họa. Lăng Không Tử trên mặt không vui không buồn, chỉ hơi hơi gật gật đầu.

Nhưng như thế cái thái độ, liền để trong lòng mọi người lập tức nhẹ nhõm vui vẻ. Bởi vậy tràng diện dần dần náo nhiệt.

Lại có người đề nghị làm thơ ghi chép lần này Thịnh Hội, liền có người nhao nhao phụ họa. Mấy vị quan viên đều là sách người xuất thân, đương nhiên yêu loại sự tình này, liền cũng lên hào hứng, nói muốn lên Bút Mặc. Lăng Không Tử xem bọn hắn náo một hồi, nhìn Lý Vân Tâm.

Phát hiện hắn đang cùng Lưu lão đạo nói cái gì, lão đầu từ biểu hiện trên mặt biến hoá thất thường, nhìn không ra trong lòng là tư vị gì.

Chờ đám quan chức ghi chép gần như bài thơ đi ra, Lăng Không Tử mới còn nói: "Mưa gió có chút lớn."

Tất cả mọi người từ đầu đến cuối đều đang ngó chừng cái này Tiên Tử sắc mặt. Nghe nàng lại mở miệng, vội nói: "Vâng, mưa gió là có chút lớn. Cũng nên Thượng Tửu tịch, uống chút rượu ủ ấm thân thể. Lăng không Tiên Tử là Tu Đạo chi Nhân, không biết uống Bất Âm tửu?"

"Tiệc rượu không cần. Không thích những cái kia." Lăng Không Tử nói như vậy thời điểm, quét bên cửa sổ các tu sĩ liếc một chút.

Sau đó còn nói: "Các ngươi cũng tại thụ phong hàn, vậy liền nghỉ một chút đi."

Sau khi nói xong đưa tay hơi hơi hướng phía dưới ép một chút. Mọi người vừa muốn tinh tế trải nghiệm Lăng Không Tử câu kia "Nghỉ một chút" hàm nghĩa, liền chợt phát hiện toàn bộ thể giới an tĩnh lại.

Trước đó bên tai tràn ngập tiếng mưa gió, thân thể bị bao hàm Thủy Khí cuồng phong diễn tấu. Đang lăng không từ nói xong câu đó đằng sau, tiếng mưa gió đột nhiên không thấy. Cuồng phong cũng biến mất.

Lâu bên ngoài mưa to vẫn như cũ mưa như trút nước, thế nhưng là vô luận mưa gió đều thấu không tiến cái này trong thánh đường.

Thoáng sững sờ đằng sau, chính là cả sảnh đường tiếng khen ngợi. Cái này tiếng khen ngợi đại đa số là phát ra từ thực tình—— đạo sĩ dõm nhóm từ không nghĩ tới lăng không Tiên Tử sẽ để ý bọn họ cảm thụ, thi triển thần thông cảm tiết mưa gió—— quả nhiên là lòng dạ từ bi.

Nhưng chỉ có Lý Vân Tâm nhẹ nhàng ồ một tiếng.

Huyền Lâm Tử nâng lên "Tiệc rượu", Lăng Không Tử liền vô ý thức hướng bên cửa sổ quét mắt một vòng. Lý Vân Tâm cảm thấy nếu như mình lúc trước kinh nghiệm cùng kinh lịch không sai, đây là một cái liên quan phản ứng.

Bởi vì "Tiệc rượu" chuyện này, để cho nàng hướng bên cửa sổ nhìn.

Bên cửa sổ có hai dạng đồ vật, giống nhau là người, giống nhau là người trước Trái Cây.

Lý Vân Tâm nhìn không rõ Lăng Không Tử biểu hiện trên mặt, nhưng nhìn thấy nàng cái cổ. Nàng bộ mặt thật sự nên là cực trắng nõn. Bởi vì nàng trên

cổ da thịt trắng nõn tinh tế tí mĩ, không có một tia nếp nhăn cùng điểm lấm tấm. Ngay tại vừa rồi, cái này bóng loáng trắng như tuyết cái cổ hai bên hơi căng cứng lập tức.

Cực độ không dễ cảm thấy, nuốt động tác. Chỉ vừa mới có như thế cái động tác, liền bị cưỡng ép áp chế xuống.

Cái này có thể là Lý Vân Tâm sinh ra ảo giác.

Nhưng nàng đằng sau hai câu nói, ngữ điệu hơi hơi hơi thấp, đồng thời làm một cái ép xuống thủ thế.

Ba cái này kết hợp lại, liền đã cực rõ ràng cho thấy vị này Lăng Không Tử tại vô ý thức kiểm chế chính mình một loại nào đó dục vọng mãnh liệt. Mà nàng thuận tay ngừng mưa gió, chỉ là vì giải thích chính mình "Nhìn bên cửa sổ" động tác kia mà thôi —— nàng lại không cần thiết như thế tục người lập uy làm bộ làm tịch, thật muốn hữu tâm, làm gì chờ tới bây giờ lại chú ý những tu sĩ kia "Thụ phong hàn" ?

Cái này Lăng Không Tử. . .

Nói dối a.

Nàng không phải đối tiệc rượu "Không thích", mà là bởi vì cái gì duyên cớ không thể. Nàng biểu hiện được siêu phàm thoát tục, là tuyệt đối không giống với phàm người tu hành người, nhưng là vậy mà lại tại loại vấn đề này đã nói một cái nói dối.

Thế là nàng tại Lý Vân Tâm hình tượng càng thêm rõ ràng rõ ràng.

Trong nội đường phong thanh biến mất, Lăng Không Tử liền lại nói: "Hôm nay đến Bảo Hoa sẽ, kì thực là khác có một việc."

Nói đến đây nàng thẳng tắp thân trên, ánh mắt liếc nhìn trong đường người: "Ta muốn độ Sát Kiếp."

Lời kia vừa thốt ra, các loại người phản ứng coi như thú vị. Tuy nhiên thú vị, đồng thời cũng khiến Lý Vân Tâm hơi hơi kinh hãi.

Trừ Bùi Quyết Tử cùng Lưu lão đạo bên ngoài chín người, sắc mặt đều hơi đổi, tâm tình cực phức tạp. Hắn chỉ quét mắt một vòng liền ý thức được. . .

Đang ngồi những này vị thành Thượng Lưu Xã Hội nhân sĩ đều biết.

Đều biết, Lăng Hư Kiếm Phái Kiếm Sĩ tìm người bắt người, giết người Độ Kiếp.

Ta muốn phiếu đề cử!

Nguyên lai lời nói bản điện thoại di động không nhìn thấy.

Đây không phải bức ta ở chỗ này đông dài a

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Bày sẵn bút mực :

Bọn họ có như vậy trong nháy mắt rất sợ Lăng Không Tử là dự định giết bọn hắn Độ Kiếp, nhưng lập tức cảm thấy ý nghĩ kia khả năng không lớn, liền lại lo lắng Lăng Không Tử là muốn bọn họ vì nàng tìm người.

Dạng như vậy cũng rất phiền phức.

Bọn họ thần sắc đồng dạng rơi ở trong mắt Lăng Không Tử. Đến lúc này, rốt cục nghe được nàng mỉm cười lên tiếng: "Sợ ta giết người nha. Cái này ngược lại sẽ không."

Nàng không đề ý tới bọn họ lần nữa đại biến thần sắc, nói ra: "Dựa vào giết người độ Sát Kiếp, kì thực là rất ngu xuẩn sự tình. Cuối cùng không phải trong lòng người đoạn này tình này muốn, mà chính là dựa vào ngoại lực giải quyết nhất thời vấn đề. Có lẽ dạng như vậy có thể tu đến Hóa Cảnh, nhưng lại hướng lên... Trên thực tế lừa gạt không chính người."

"Có người cảm thấy giết nhảm chán lười nhác lại giết người cũng là độ Sát Giới. Nhưng chánh thức độ, không phải nhảm chán, mà chính là buông xuống. Nhảm chán, là đụng cũng không vui đụng —— trên bản chất, là rất chú ý việc này."

"Mà buông xuống, là không thêm đề ý chuyện này. Muốn cảm, còn có thể cảm lên. Cảm lên, còn có thể lại buông xuống."

"Như thế, mới là Độ Kiếp."

"Đáng tiếc rất nhiều kiếp nạn bên trong, Sát Kiếp là rất khó độ. Ta tại sư môn tìm hiểu tới Trần Bảo quyền, còn kém như vậy một tia cảm ngộ. Cứ như vậy một tia cảm ngộ... Để cho ta ba năm đều không thể độ cái này Sát Kiếp."

"Vị thành chư vị Đồng Đạo, có lẽ tại tu hành phương diện không như ý muốn. Nhưng kinh lịch sự tình, thể ngộ tình cảm, tất nhiên đều có chỗ độc đáo. Hôm nay trình diện Họa Sư hết thấy 36 Vị, đạo hạnh có cao thấp. Nhưng không luận cao thấp, ta đều muốn các người vì ta làm một bức đi ra."

"Một khi cái nào một bức... Đối ta có chỗ trợ giúp, ta liền truyền một môn ta Lang Gia động thiên Luyện Khí Tâm Pháp làm đáp tạ."

Đầu tiên là hoàn toàn yên tĩnh, sau đó mới nổ tung.

Đây là... Thiên Đại Phúc Duyên a!

Cái này lắng không Đạo Nhân ngụ ý, là nàng cũng không thêm đề ý làm đi ra ngoài là bảo quyền vẫn là trần quyền vẫn là tên quyền vẫn là Giai Tác, hoặc là chỉ là một bức có một chút như vậy linh khí ở bên trong Trần Trạch vẽ.

Nàng muốn, chỉ là như vậy một tia thể ngộ!

Thật là ở đây mỗi người, đều có cơ hội.

Tại dạng này phúc duyên trước mặt, bốn vị Ý Cảnh Họa Sư cũng kìm nén không được —— thể diện cùng rụt rè luôn luôn tại thỏa đáng thời điểm mới cần dùng đến. Đến lúc này lại rụt rè, đó chính là điển hình ngu xuẩn.

Huyền Lâm Từ trước khục một tiếng: "Lắng không Tiên Từ đưa tới cái này Đại Phúc Duyên, thật sự là... Thật sự là... Ai nha, chúng ta thật sự là sinh thụ cái này ý đẹp! Tiên gia khí độ a... Ta Huyền Lâm Từ sống lâu như vậy, hôm nay chính là kiến thức đến Tiên gia khí độ cùng Từ Bi!"

Hắn cái này nói chuyện, mọi người nhao nhao gật đầu phụ họa.

"Lắng không Tiên Từ như thế, chúng ta những người này, liền tuyệt không thể có phụ Tiên ân!" Hắn thu liễm thần sắc, nghiêm nghị nói, "chư vị đang ngồi đều là Đồng Đạo, lẫn nhau cảnh giới,

Chúng ta đều rõ ràng. Cái này bàn tiệc bên trên, có ta vị thành năm vị Ý Cảnh Họa Sư, Lão Đạo ta cũng thẹn vì bên trong một trong. Hắn chư vị tuy nói chưa diễn ý cảnh, nhưng đều là nhìn qua một miếu chi chủ, cũng là có chút thủ đoạn công."

"Mấy cái này đạo hữu, làm ra Giai Tác, vậy liền xác thực thật là dụng tâm, hết sức. Cho dù là không, cũng không cần quá trách móc nặng nề, dù sao lâu dài bận bịu vào thể tục sự tình, tối nay lại mưa gió lớn, lực có chưa đến, cũng là có thể thông cảm."

Lời nói này đến xinh đẹp, đạo sĩ dóm nhóm nhao nhao gật đầu. Ý Cảnh đỉnh phong có thể làm ra "Tên quyền" đến, nhưng lại có bao nhiêu người có thể làm đến. Nay bốn vị Ý Cảnh Họa Sư cũng bắt quá cả đời chỉ làm hai ba bức, liền có thể danh chấn vị thành. Còn những này đạo sĩ dóm nhóm... Rất nhiều người ngay cả Giai Tác bên cạnh đều chẳng liên quan.

Bọn họ dù sao thường ngày dựa vào Tiền hương khói, bán Trần Trạch vẽ tiền duy trì sinh kế —— giống như lúc trước Lưu lão Đạo Nhất dạng.

Nói những này, lại có trên ghế mấy người tán Huyền Lâm Từ "Công bằng". Hắn mới lại chuyển lời nói Phong: "Đến tại chúng ta năm người này, nhắc tới cũng không sợ Tiên Từ trò cười, tại vị thành thành danh đã lâu. Chư vị đang ngồi, ai chưa từng nghe qua ta vị thành ngũ đại ý cảnh Họa Sư a —— hôm nay có thể dự thính ở đây, chính là các vị đạo hữu nâng đỡ kết quả."

Bàn tiệc trên người liền ánh mắt khác nhau cười gật đầu.

Đám kia đạo sĩ dóm... Thì thoảng qua trầm mặc.

"Như vậy chúng ta năm người, là tất nhiên muốn hạ khí lực —— lắng không Tiên Từ tìm hiểu tới Trần Bảo quyền, chúng ta làm không ra. Tên kia quyền, thì phải nhìn cơ duyên. Nhưng thượng thừa Giai Tác, ta năm người nếu là còn không làm được —— Tiên Từ người không trách tội, chúng ta, có thể tuyệt không thể khinh xuất tha thứ. Phù Tôn, Phù Doãn đại nhân hôm nay cũng ở tại chỗ. Hôm nay cái này Bảo Hoa sẽ, động Thiên tiên từ thụ phúc duyên truyền pháp, về sau cũng chính là lưu tại phù chí sử sách thượng đại sự. Đại sự như thế, ai dám không tận tâm tận lực ——"

"Chính là ta cũng tuyệt không tha cho hắn." Khai tiệc đến nay, một mực ăn nói có ý tứ vị thành Tri Phù rốt cục nói chuyện. Vị này vị thành tối cao trưởng quan, tập họp Hành Chánh, quân sự, Tư Pháp đại quyền vào một thân một phương Đại Quan dạng này mở miệng, Huyền Lâm Từ liền gật đầu, thỏa mãn kết thúc công việc.

Bên cạnh hắn Tiểu Đạo Đồng hướng Lý Văn Tâm nhìn bên này liếc một chút. Ngu ngốc đến mấy người, cũng minh bạch muốn phát sinh cái gì.

Thì Quỷ Tử không biết mình giờ phút này là như thế nào tâm tình.

Nàng nghĩ... Quả nhiên là thế này phải không?

Bị cái đũa bé kia nói trúng.

Tuy nhiên nàng không rõ ràng lắm lúc này hẳn là lo lắng Lưu lão nói, vẫn là phải lo lắng người khác. Nàng trông thấy trước đó Lý Vân Tâm cùng Lão Đạo thi thắm —— không biết nói cái gì. Nhưng Lưu lão đạo hiện tại không chút kinh hoàng —— chỉ ít nhìn không chút kinh hoàng.

Ngược lại Lý Vân Tâm, lúc này quay đầu, hướng nàng "Bất đắc dĩ" cười cười.

Thì Quỷ Tử minh bạch ý hẩn —— "Người nhìn. Bọn họ bắt đầu tìm đường chết."

Nhưng nàng không rõ ràng Lý Vân Tâm như thế nào làm đến này một điểm..

Huyền Lâm Tử cùng bàn thượng tất cả mọi người giao hảo, lại từng chút từng chút làm bộ dạng này cửa hàng, từng chút từng chút đem Lão Đạo cùng hẩn bách tiến góc chết. có lẽ hai người bọn họ có thể làm ra Giai Tác Danh Tác, có thể trốn qua như thế một kiếp.

Nhưng là... Giết bọn hẩn?

Nàng nghĩ không ra, Lý Vân Tâm như thế nào làm. Như thế nào từng chút từng chút đem cục thế lật về đến, làm đến này một điểm.

Tri Phú nói chuyện đằng sau, trong nội đường bầu không khí liền trở nên có chút tức sát.

Huyền Lâm Tử lại nói: "Bày sẵn bút mực đi."

Nhưng các họa sĩ vẽ tranh, đều có chính mình vừa lòng đẹp ý dụng cụ, cũng không tốt tùy ý thay đổi dụng cụ. Bởi vì một vật dùng đến lâu, cuối cùng sẽ trở nên thuận buồm xuôi gió, rót vào linh khí cũng dễ dàng chút.

Đạo sĩ dõm nhóm đến dự tiệc, kì thực không có mấy người sẽ nghĩ tới còn có như thế vừa ra, liền không có mấy người mang dụng cụ vẽ tranh. Còn Lưu lão đạo —— hẳn cũng không có thể bỗng dưng vẽ tranh, lại biết bên người còn có ý Ca Nhi, càng sẽ không mang.

Nói đến, trong thế tục Họa Sư càng nhiều đem về tranh chuyện này, coi như mưu sinh thủ đoạn.

Mà Đan Thanh các đạo sĩ, thì đem chuyện này coi như tu hành, thủ đoạn bảo mệnh. Bởi vậy mới có thể giống Đạo Sĩ, Kiếm Sĩ, dụng cụ vẽ tranh tựa như pháp khí bất ly thân.

Này bốn vị Ý Cảnh Họa Sư, dù sao tu đến Ý Cảnh, cũng coi là trong thế tục nhân vật đứng đầu, bên người lại có đồng bộc, dụng cụ vẽ tranh cứ giao cho đồng bộc mang.

Chờ hẳn phân phó, liền có đồng bộc là chủ nhân riêng phần mình dâng lên. Còn đạo sĩ dõm nhóm, lại có Quỳnh Hoa lâu Gã sai vật đi lên trước bụng đi Trái Cây bàn, vì bọn họ dâng lên trong lâu chuẩn bị Bút Mực. Dạng này trắng số, thường sẽ có người từ đến uống chưa đủ đồ, muốn nâng bút làm thơ. Bởi vậy phòng Bút Mực cũng là phải có chi ý.

Huyền Lâm Tử nhìn xem Lưu lão đạo tịch trước vẫn trống không, liền kinh ngạc nói: "Hỗn Nguyên Tử đạo hữu, sao không sẵn sàng thượng?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Dạ Vũ tức sát đồ :

Lưu lão đạo nói quanh co một hồi, mới nói: "Ây... Lão Đạo ta, ngày hôm trước thương tổn tay."

Huyền Lâm Tử liền cùng mọi người đều đem ánh mắt quăng tại Lưu lão đạo trên hai tay. Tay kia mặc dù không dễ nhìn, cũng không tính tình tế tĩ mĩ, nhưng là hoàn toàn chính chính, không thấy một điểm vết thương.

Huyền Lâm Tử liền cười nói: "Đạo hữu nói giỡn. Thế này sao lại là thương tổn tay bộ dáng?"

"Đại Sư, là nội thương nha." Lý Vân Tâm ngồi quỳ chân tại Lưu lão Đạo Thân bên cạnh, khổ sở nói, "gia sư trước đó, tại bên đường gặp được một con chó. Con chó kia liền người đối diện sư sãi. Gia sư không để ý tới hắn, con chó kia vẫn là sủa. Gia sư liền thương hắn một bạt tai, kết quả thương tổn tay."

Hắn lại nhìn xem Lăng Không Tử: "Đây thật là một cái bi thương cổ sự nha."

Hắn giọng điệu này cùng diễn xuất, nói chừng chạc đang hoang, lại lại có chút nhảy thoát. Huyền Lâm Tử sắc mặt lạnh lẽo, liền muốn phát tác.

Nhưng Lăng Không Tử lại nhẹ giọng cười một tiếng: "Được. Thú vị. Đây cũng không cần hắn làm."

Nghe Lăng Không Tử kiểu nói này, trên ghế mắt người thần đều là âm thầm. Nhưng lại nghe nàng câu nói tiếp theo, lại một lần nữa sáng lên.

Lăng Không Tử nhất chỉ Lý Vân Tâm: "Người đến làm cái này sát ý. Làm ra trần quyền, ta liền đáp ứng người một cái yêu cầu. Không làm được, ta là muốn làm khó người."

"A..." Lý Vân Tâm nháy mắt mấy cái, lộ ra mười phần khó xử, "Loại này trần quyền a... Thật là khó."

Huyền Lâm Tử tranh thủ thời gian kéo căng ở mặt, khục một tiếng.

Không khục hắn muốn cười.

Hắn cười tiểu tử này... Ngày bình thường tại phố phường ở giữa ngang bướng quen, lại đi theo này Lưu lão Đạo Thân một bên, không có thấy qua việc đòi. Cười đùa tí từng, lẫn lộn khoe mẽ, há lại loại trường hợp này cũng có thể làm? !

Lăng không Tiên Tử hạng gì cao nhân? Gặp hắn cái này không coi bẽ trên ra gì, tại trên ghế không để ý đến thân phận lễ nghi nói chêm chọc cười bộ dáng, như thế nào không giận!

Dưới mắt liền có thể gặp.

Ha ha... Trần quyền.

Hắn Huyền Lâm Tử chính mình, đòi này đều chưa hắn làm được ra trần quyền, này Lưu lão đạo càng là không được... Huống chi hắn một tiểu đạo đồng? !

Hắn liền có chút nghiêng thân thể, cùng một bên cạnh Tri Phủ nói: "Tiên Tử tức giận."

"Vâng." Tri Phủ nhú mày, nhìn Lưu lão đạo cùng Lý Vân Tâm liếc một chút, "Người lão già này muốn xuất khí, kết quả chọc giận cao nhân kia, người lo lắng giận chó đánh mèo."

Huyền Lâm Tử cười một tiếng: "Ta từ có chừng mực. Nhưng không thể để cho hai người kia êm đẹp Địa Tầu ra lâu này."

"Lão đạo kia trong bình thường đánh chúng ta danh hào giả danh lừa bịp, Ngã Niệm hắn một cái Phá Lạc Hộ là kiếm miếng cơm, cũng liền không so đo. Hôm nay gặp cái này tiểu nhi, quả nhiên là không biết sống chết. Kẻ này chưa trừ diệt, có thể khó tiêu mỗi hận trong lòng ta —— lớn lên, cũng tất là kẻ gây họa."

Tri Phủ lơ đãng khoát khoát tay: "Ai. Người người này, vài chục năm, vẫn là như vậy tính nôn nóng. Nhưng nếu như thế, hắn làm sao tới cái này trên ghế?"

Huyền Lâm Tử khinh thường cười một tiếng: "Lúc trước ta cũng nghĩ đến cái này,

liền không có cùng hắn so đo, chỉ sợ là vụng trộm có lai lịch, chúng ta một mực chưa từng biết được. Hôm nay gặp hắn bộ dáng này, gặp lại này Bùi Quyết Tử, người không rõ a?"

"Chỉ tiếc Đệ nhất Quốc Thủ đạo lòng mày từ Đại Sư, Đích Tôn vậy mà như thế. Người nhìn hắn bây giờ đang này trên ghế, một mặt si ngốc ngây ngốc bộ dáng, ai... Ta nghe nói cũng chỉ đánh nữ sắc. Đêm trước tại tụ tập Hội Quán, này giữa hồ cô nương..."

"A? Giữa hồ cô nương là hắn... ?"

"Cũng không phải? Cùng hắn qua đêm, liền chết bất đắc kỳ tử. Cái này Bùi Quyết Tử, thấy một lần mới biết là cái giá áo túi cơm. Nhất định là nghe chút tục vật nói cái gì trò đùa lời nói năm vị Ý Cảnh, liền làm thật. Thật sự là... Ai."

Tri Phủ nghe hắn lời này, chỉ trừng mắt, đau lòng nhức óc, lẩm bẩm nói: "Ai, cũng trách ta, trách ta a... Ta sớm muốn đem giữa hồ thu. Ai..."

Hai người nhỏ giọng nói những này, lại nhìn Lăng Không Tử, lại chỉ phát hiện tiên tử kia nhìn lấy Lý Vân Tâm, cũng không ra tiếng.

Đều thấy được mặt nàng, lại thấy không rõ mặt nàng —— cũng đều cho rằng là Tiên gia thủ đoạn, đem chính mình khuôn mặt che lấp.

Thế là càng cho rằng là cái này Tiên Nhân động chân nộ... Muốn hạ xuống lôi đình.

Cái này Biên tiên tử chỉ rõ muốn này Tiểu Đạo Đồng thay thầy vẽ tranh, liền có người đồng dạng phụng mang bút mực lên.

Tầm thường Bút Mặc, tầm thường trang giấy. Cho dù là bốn vị Ý Cảnh Họa Sư dùng tranh này cỡ, làm ra đến đồ, vật cũng phải đánh một cái chiết khấu... Huống chi đạo này đồng.

Huyền Lâm Tử trong lòng thông suốt, liền cảm giác toàn thân thư sướng. Đạo Đồng vì hắn để lên Chặn giấy, liền đối với Lăng Không Tử vừa chấp tay: "Tiên Tử, Lão Đạo ta vừa rồi Thỉnh Phong mưa tức sát âm thanh, lại nghe ra một điểm sát phạt chi khí. Ngày trước lại nhìn qua Bùi Tường quân phá trận đồ, giờ phút này liền có cảm ngộ. Lão Đạo ta cái này liền vì Tiên Tử làm thượng một bức —— (Dạ Vũ tức sát đồ) đi!"

Lăng Không Tử cũng không nói lời nào, chỉ hơi hơi gật gật đầu.

Huyền Lâm Tử nói cái này rất nhiều, đã đem mọi người chú ý lực hấp dẫn tới. Đạo sĩ dóm nhóm tuy nhiên đồng tình Lưu lão nói, không thích cái này Huyền Lâm Tử diễn xuất, nhưng lại biết hắn là có Chân Bản lĩnh.

Nhìn Ý Cảnh Họa Sư vẽ tranh, cũng sẽ đến chỗ ích không nhỏ, bởi vậy đều nín hơi qua nhìn hắn.

Nhưng gặp cái này Huyền Lâm Tử, trước dùng một chi đại bút trám no bụng mực đậm, ba liền trên giấy hát lên! Vung ra nhất đại đoàn bút tích!

Chiều này, liền làm cho người đều kinh sợ —— làm cái gì vậy? !

Đã thấy hắn không chút hoang mang mỉm cười, lại lấy Chi bút đến, trám Nước trong, liền tại đoàn kia mực đậm bên trong, Bút Tả Long Xà, Cuồng Loạn múa Nhất Khí.

Sau đó giương một tay lên, liền đem bút ném đi mặt đất, đứng người lên, hít sâu một hơi, hướng đoàn kia Thủy Mặc bỗng nhiên thổi, đưa tay liền vẽ từ trên nệm vén lên đến!

Lúc này, mọi người lại nhìn thấy tranh này...

Mới nhao nhao hít sâu một hơi.

Hắn lúc trước gọi lên qua một đoàn mực đậm, bởi vì nước choáng quan hệ, đã kinh biến đến mức đậm nhạt tinh tế —— biến thành một đoàn cuộn cuộn mây mưa. mà tại cái này đoàn mây mưa bên trong, đang có hai điều mực long, quần giao đánh nhau, chỉ lộ chi trào phẫn vậy!

Tranh này, người bình thường đều vẽ được đi ra.

Nhưng dùng bộ dạng này Họa Pháp... Liền thật sự là Đại Sư Cấp Bậc!

"Tốt một bức (Dạ Vũ tức sát đồ)!"

Liền có một vị khác lớn Họa Sư tại chỗ uống lên màu đến!

Câu này, xác thực xác thực cũng không phải là thổi phồng. Mà là bởi vì bức họa này Nhất Thành, có chút công lực người đều nhìn ra được...

Đây là tên quyền a!

Song Long tại mưa kia Vân Trung tranh đấu, mặc dù không thấy đầu đuôi, cũng cũng có thể cảm nhận được, này họa quyền bên trong giương cung mà không phát Sát Phạt Chi Ý!

Cái này Huyền Lâm Tử, lại tới nay làm ra hắn trong cuộc đời Đệ Tam bức tên quyền!

Liền ngay cả Lưu lão nói, cũng sắc mặt thay đổi. Tuy nói chính là đối thủ, nhưng hắn cũng có khả năng Họa Đạo chi tâm —— chính mình cũng có thể làm ra tranh này làm thì tốt biết bao!

Lý Vân Tâm cười hi hi nhìn Huyền Lâm Tử này hào khí bức người bộ dáng, vội vàng vỗ tay: "Bồng!"

Huyền Lâm Tử lúc này đem Họa Tác giao cho đồng tộc cầm, mang theo mặt mũi tràn đầy tự đắc vẻ kiêu ngạo, chuyển hướng hắn: "Ngươi cái này Tiểu Đạo Đồng, lúc trước cùng ta khoe khoang khoác lác. Hiện tại lại có lăng không Tiên Tử ở trên —— cũng nên xuất thủ, để cho chúng ta nhìn một cái a? !"

Lý Vân Tâm liền cười cười: "Ta biết nhân sinh ở trong có chút thoải mái thời điểm, có thể rất khó được."

"So như bây giờ —— ngươi tại Tiên Tử trước mặt Cao Trào một lần, dưới mắt dư vị chưa hết, rất sáng khoái. Ta lúc đầu muốn cho ngươi nhiều vui vẻ một hồi."

"Vậy ngươi như thế không kịp chờ đợi tìm đường chết... Thật sao. Ta cũng tới."

"Ta liền đến một bức... Ngô, (biến thái ăn cơm đồ) đi."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: (biến thái ăn cơm đồ) :

Hắn danh tự nói ra, mọi người cũng không hiểu biết ý.

"Biến thái" hai chữ bọn họ có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng "Ăn cơm" hai cái này từ lại là biết.

Chỉ bất quá... Có thể nào dùng ở chỗ này?

Tựa như (thu sơn đi săn đồ) không gọi (thu sơn Săn bắn đồ (Quân Vương hành lạc đồ) không gọi (Quân Vương chơi đùa đồ)...

"Ăn cơm" cái từ này dùng ở chỗ này, thật sự là thô bỉ.

Cho dù là những cái kia đạo sĩ dóm, cũng có người nhú mày. Cái này Tiểu Đạo Đồng... Trước đó như thế tràn đầy tự tin, cho dù làm không ra trần quyền, chạy không khỏi này trừng phạt, cũng đừng như vậy gây Hồn Nguyên Từ Lão Đạo mặt mũi nha!

Huyền Lâm Từ đến thời khắc này, ngược lại là càng thêm thông dong rộng lượng đứng lên.

"Ồ? Như vậy thì để cho chúng ta nhìn xem nguoi ——" hắn vừa nói vừa quay đầu nhìn xem trên ghế nguoi, cười, "(biến thái ăn cơm đồ)?"

Mọi người liền cùng nhau cười ha ha.

Lão Đạo từ bàn trà trước tránh ra, thấp giọng nói: "Tâm Ca Nhi..."

Lý Vân Tâm cười cười: "Sợ cái gì."

Sau đó hắn tại mọi người trêu tức trong ánh mắt, ngồi quỳ chân mời ra làm chứng gần như trước, đem này giấy Tuyên Thành trải rộng ra.

Trải rộng ra giấy, lại từ giá bút thượng tuyển Chi Tiểu Lang không có. Nhìn nhìn lại trên bàn thuốc màu, lại nhú mày: "A, sơn phấn sắc cùng dây leo hoàng sắc đâu?"

Huyền Lâm Từ liền cười nói: "Không bằng làm bức Thủy Mặc, còn tỉnh chút khí lực."

Lý Vân Tâm buông tay, chân thành nói: "Giảng thật, ta muốn vẽ, không lên sắc, các nguoi không biết là cái gì nha."

Nghe hắn nói như vậy...

Thì càng có người sầu, có người vui.

Cao minh Họa Sư, cho dù dùng Thủy Mặc —— tựa như vừa rồi Huyền Lâm Từ —— cũng có thể vẽ đến sinh động như thật, đoạn sẽ không "Không biết là cái gì". Nghe hắn nói như thế... Thì càng giống những Sơ Học đó vẽ hài đồng.

Ngược lại chỉ có Lưu lão đạo ngược lại thoải qua yên tâm. Bởi vì hắn ý thức được, Tâm Ca Nhi..

Lại đang chơi đùa.

Hắn gặp qua Tâm Ca Nhi vẽ này Daesung Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Hoàng Thái Từ Gia Văn —— như thế họa công, tuyệt đối không kém Huyền Lâm Từ.

Ai. Tâm Ca Nhi chỗ nào đều tốt. Chỉ là... Yêu đùa với người chơi. Đùa với đùa với... Liền đùa chết a.

Tại tiếng cười này bên trong có Gã sai vật đưa lên hai loại nhan sắc.

Lý Vân Tâm liền dùng chỉ kia Tiểu Lang không có trám mực đậm, trên giấy câu một cái hình bầu dục món ăn đi ra.

Câu món ăn, lại tại trong mâm, câu một mảnh, tựa hồ là thịt đồ, vật.

Tiếp theo, ở mảnh này thịt bên cạnh, thêm vào một bông hoa đỏ ăn, hai cây đậu giác, mấy cái cùng loại trái cây đỏ, vật.

Nhìn thấy lúc này, đã không một người nói chuyện, cũng không người cười.

Là bị hấn chấn kinh —— hấn về thứ này...

Tại dạng này trường hợp...

Cho là Tiểu Đồng học về a? !

Ngay trước lăng không Tiên Tử mặt,

Hấn làm sao dám làm như vậy? !

Mọi người đang khiếp sợ, đến mức không có người phát hiện, Thủ Tịch thượng Lăng Không Tử, không dễ cảm thấy thẳng tắp cái eo. Nàng hơi hơi mở to hai mắt, nhìn lấy Lý Vân Tâm vẽ ra đến đồ, vật, lại xem hấn, nhìn nhìn lại vật kia, nhìn nhìn lại hấn...

Đúng là đã hiếm thấy thất thố!

Chính là tại dạng này trong ánh mắt, Lý Vân Tâm lại tại bàn bên trái, thêm một thanh đao.

Bên phải, thêm một thanh xiên.

Mà lúc này đây, sắc mặt hấn cũng thời gian dần qua trở nên nghiêm nghị. Không hề nhẹ nhõm, xinh xắn, bắt cần đòi, mà trở nên... Có chút âm trầm.

Những này phác họa xong, hấn liền ngừng bút. Đem Tiểu Lang không có đặt tại bút đặt bên trên, lại cầm lấy một chi bên trong mây trắng.

Dùng son phấn cùng dây leo vàng điều màu da, đem trong mâm này một mảnh cao cấp.

Thực sự là... Một mảnh thịt.

Sau đó lại theo thứ tự thượng màu khác.

Lục súp lơ, đậu giác, mấy cái đỏ Hồng Quả Tử.

Sau đó là dùng tươi đẹp thực hồng sắc, choáng ra nước canh.

Cuối cùng để bút xuống, hơi hơi bé một hồi mắt, mới lại mở ra, cười: "Được. Biến thái... Ăn cơm đồ."

Hơi trầm mặc đằng sau, này Huyền Lâm Tử giận quá thành cười, nói khẽ: "Chính là này tám, ngươi muốn hiến cho... Lăng không Tiên Tử?"

"Đúng vậy a."

"Lăng không Tiên Tử muốn độ Sát Kiếp, cầu sát ý. Ngươi liền làm này tám... Nói sát ý?"

"Là ờ."

"Ha ha. Ngươi là thật to gan." Huyền Lâm Tử nhìn hấn chăm chăm, đưa tay liền muốn đem cái này một bức đập vỡ vụn, "Ta chưa từ, trong bức họa kia, cảm nhận được một tơ một hào, sát ý!"

"Các ngươi ai có thể? !"

Đến lúc đó vị này lớn Họa Sư là động chân nộ. Hấn chỉ coi lúc trước Lý Vân Tâm cực độ ngang bướng, lại không nghĩ đến lúc này lại nhìn, trừ ngang bướng, còn có ngu xuẩn. Đến lúc này vậy mà dùng biện pháp này đến khóc lóc om sòm lẫn lộn, quả nhiên là... Một lòng muốn chết!

Ngược lại là không một người nói chuyện.

Xác thực không ai có thể.

Tối cao Ý Cảnh tu vi cũng không thể từ trong bức họa kia, thể nghiệm đến một tơ một hào sát ý.

Về phần cái này "Vẽ" ... Nói là vẽ, thật không bằng, nói là vẽ xấu!

Liền tại mảnh này trong yên lặng, nhìn thấy Lăng Không Tử đi tới.

Nếu như mọi người con mắt không có nhìn lầm..

Dưới mắt thấy là, lăng không Tiên Tử mò về trên bàn trà, ý đồ cầm lấy bức họa kia đầu ngón tay, là có một chút điểm hơi run rẩy. Nàng cầm lấy tranh này, nâng trong tay, tinh tế nhìn một hồi lâu, mới giống như Lý Vân Tâm nhắm mắt lại... Lại mở ra.

Huyền Lâm Tử liền biết, Tiên Tử đây cũng là giận đến cực điểm. Hắn càng sợ Tiên Tử giận dữ, quên vừa rồi lời nói, liền cười lạnh một tiếng nói: "Tiên Tử ở trên. Tiên Tử mình giám —— tranh này, thế nhưng là trân quyền?"

Lăng Không Tử trầm mặc một hồi, mới dùng kỳ quái ánh mắt nhìn nhìn hắn, lại nhìn xem Lý Vân Tâm.

"Không phải trân quyền a..."

Một vòng cười lại hiện lên ở Huyền Lâm Tử bên môi. Hắn đang muốn nói chuyện, lại lại nghe được làm hắn hoài nghi mình chính trong mộng một câu

"Vâng... Bảo quyền."

Nghe câu nói này, còn không có có bất cứ người nào có thể nghĩ rõ ràng, đến tốt cùng là có ý gì thời điểm, Lăng Không Tử đã đem vậy cái kia bức (biến thái ăn cơm đồ) hơi hơi lắc một cái.

Ông một thanh âm vang lên. Lăng Không Tử cho dù tại mãnh liệt trong mưa gió đều không có một tơ một hào sóng chấp trùng y phục, lại giống như là bị dữ dẫn cuồng phong quay đầu thôi, rầm rầm kề sát đến trên thân!

Cơ hồ là...

Như thực chất!

Cuồng bạo sát ý!

Trong nháy mắt quét ngang toàn bộ Thính Đường! !

Chính là cái này lắc một cái, trừ Lý Vân Tâm cùng Lăng Không Tử người khác, đều đã bị này sát ý cả kinh ngã ngồi dưới đất, chỉ cảm thấy thế gian hết thảy đáng sợ, u ám, cừu hận, tàn bạo tâm tình... Đều tại vừa rồi này lập tức, như là thủy triều trùng kích não hải, suýt nữa liền thất thần trí, hôn mê tại chỗ!

Cho đến lúc này, Lăng Không Tử mới phảng phát tự lẩm bẫm giống như nói ——

"Các ngươi cảnh giới... Đương nhiên trải nghiệm không đến nơi đây sát ý."

"Thật cảm nhận được, liền cũng phải phơi bày tại chỗ."

"Ta Sát Kiếp..."

"Đã độ."

Sau đó, nàng mới đưa tranh này trân trọng, một lần nữa đặt trên bàn trà, ngồi quỳ chân tại Lý Vân Tâm đối diện.

Nàng xem thấy thiếu niên này thanh tịnh sáng ngời hai mắt, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi tất nhiên là cũng độ Sát Kiếp, mới làm ra dạng này bảo quyền. Ngươi Sát Kiếp, là như thế nào độ?"

Lý Vân Tâm cười nhạt một tiếng: "Cá nhân tư ẩn, không thể trả lời."

"Ta biết, lấy vẻ chờ nói. Nhưng vì cái gì ngươi rõ ràng vẽ là thực vật, lại sinh sát ý đi ra?"

"Cũng là tư ẩn a."

Lăng Không Tử trầm mặc một hồi.

Mới lại hỏi.

"Người kia... Có phải hay không còn ở lại chỗ này thế gian?"

Lý Vân Tâm bên mặt ngẩng lại: "Người nào?"

Lăng Không Tử thanh âm truyền đến hắn bên tai, hắn biết chỉ có chính mình nghe được ——

"Họa Thánh."

Hắn thờ dài, thành khẩn nói: "Ta không rõ ràng."

Lăng Không Tử khẽ nhủ mảy: "Có thể rõ ràng... Thế gian này... Không có người thứ hai, có giống như hắn Họa Pháp."

Lý Vân Tâm lại ngấm lại, mỉm cười: "Không nói trước những thứ này. Người bây giờ có phải hay không cảm thấy, ta càng thú vị?"

Lăng Không Tử hơi sững sờ, sau đó đáp: "Ừm."

"Vậy người giúp ta một việc. Ta còn sẽ nói cho người biết càng thật tốt hơn chơi sự tình." Lý Vân Tâm đứng người lên, nhìn về phía con mắt loạn chuyển Bùi Quyết Tử, "Trong phòng này, có cái quý a."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Chớ đi a :

Lý Vân Tâm nói chuyện thật thật giả giả, hư hư thực thực. Bởi vậy khi hắn nói "Trong phòng này, có cái quý" thời điểm, vậy mà không có người nào đối "Có quý" chuyện này biểu thị kinh ngạc.

Bởi vì Lý Vân Tâm người này bản thân... Đã đầy đủ phá vỡ bọn họ sở hữu nhận biết.

"Hắn không phải..." Thi Quỷ Tử bị vừa rồi sát khí kia choáng váng đầu óc, giờ phút này ngồi dựa vào lâu một bên tay vịn bên trên, vẫn cảm giác trong đầu ông ông tác hưởng, giống như Chân Chân kinh lịch một lần Sinh Tử Đại Kiếp, "Hắn không phải... Vẫn chỉ là cái... Thiếu niên a!?"

Đây đại khái là mỗi người đều muốn hỏi vấn đề... Bao quát Lưu lão nói.

Biết Tâm Ca Nhi xuất thân thần bí, cao thâm mịt mịt. Nhưng cuối cùng cũng vẫn là người thiếu niên mà thôi —— tuy nhiên rất nhiều người nhìn hắn tư thái, sẽ cảm thấy hắn đã mười tám mười chín tuổi. Có thể Lưu lão đạo biết, Lý Vân Tâm đến bây giờ chân thực tuổi là...

Lại có ba tháng, mới tuổi mười lăm.

Có thể nói hắn thiên phú dị bẩm —— Lý Vân Tâm cũng xác thực xứng đáng thiên phú dị bẩm cái này đánh giá —— bởi vậy tại cao nhân dốc sức dạy bảo dưới, tu hành tiến triển thần tốc.

Cũng có thể nói hắn xuất thân Hào Môn Đại Phái, đang tận lực vun trồng phía dưới sự tình thấy nhiều, bởi vậy tạo thành một cỗ thông dong khí độ. Càng bởi vì đầu não thông tuệ hơn người, mọi chuyện đều tại hắn từng bước tính kế phía dưới, bày mưu tính kế.

Nhưng những chuyện này đều không cách nào nhai nhừ bù tuổi tác mang đến thiếu hụt —— hắn khuyết thiếu lịch duyệt. Mà cái này lịch duyệt chỗ đối ứng đồ vật chính là, "Cướp".

Một thiếu niên nghe nói rất nhiều rất nhiều nhân tình thế thái nhỏ bí quyết, minh bạch rất nhiều rất nhiều chuyện lý cùng các trung quan khiêu. Nhưng rất nhiều chuyện hắn không có tự mình trải qua, liền cũng không thể sinh ra như vậy một tia cảm ngộ. Không có như thế một tia cảm ngộ, này Kiếp Số liền sẽ không tới ——

Cái này thuận tiện so...

Một thiếu niên người, rất nhiều sách, minh bạch rất nhiều trưởng thành giữa nam nữ "Chuyện này". Hắn thậm chí thấy tận mắt, có người vì hắn biểu thị.

Nhưng vô luận cỡ nào hiểu biết hắn cuối cùng không phải mình tại thể nghiệm, chưa bao giờ thân từ kinh lịch qua. Hắn liền không biết được cảm giác kia đến vì sao. Đã không biết được cảm giác được vì sao, dù là một ngày nào đó, có người dùng loại này trần quyền, bảo quyền cho hắn, muốn hắn xuyên vào bên trong trải nghiệm, hắn mặc dù lớn khái cũng có khả năng "Độ Kiếp", nhưng độ lại là như là Hoài Nam Tử, Phác Nam Tử như thế giả cướp.

Nhưng bây giờ hắn làm ra... Bảo quyền!

Như vậy cuồng bạo đáng sợ sát ý, đã vượt qua ở đây bất luận kẻ nào có khả năng tiếp nhận, có khả năng nhận biết cực hạn!

Không ai có thể tưởng tượng... Cái này Lý Vân Tâm tại lúc trước gần gũi vài chục năm bên trong, đến tận cùng trải qua cái gì, mới có thể vượt qua Sát Kiếp, mà lại, đối với sát ý, có sâu sắc như vậy nhận biết!

Mà đối thành bên ngoài, để bọn hắn càng thêm không thể tin tưởng là...

Bảo quyền a...

Ở cái này Thế Tục Thế Giới bên trên, là không tồn tại bất luận cái gì một bức bảo quyền. Cho dù tại động thiên cùng Lưu Phái,

Bảo quyền cũng là khó gặp bảo vật —— bảo quyền phía trên chính là Linh Đồ, có thể Truyền Thế Linh Đồ liền chỉ có như vậy mấy tấm.

Huống chi... Là như thế này bao hàm sát ý bảo quyền!

Hoặc là, Lý Vân Tâm trải qua một đoạn tương đối dài, trần ngập giết hại cùng huyết tinh sinh hoạt.

Hoặc là... Hẳn chính là đã đạt Hóa Cảnh Diên Phong Chi Cảnh, có thể làm được ra bảo quyền!

Y theo Lăng Không Từ kiến thức, nàng có thể nghĩ đến sau một điểm. Nhưng đối với Lưu lão nói, Thi Quỷ Từ, Huyền Lâm Từ, cùng những cái kia đạo sĩ dõm tới nói, điểm nào nhất đều là bọn họ không cách nào có thể nghĩ, không cách nào có thể tiếp nhận.

Cho nên tại thời khắc này Huyền Lâm Từ trong lòng kinh ngạc đã vượt xa hoảng sợ, đến mức hấn cứ như vậy ngồi dưới đất, nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, một câu đều nói không nên lời, nhìn hấn cùng Lăng Không Từ...

Ngồi đối diện đối đáp!

Thiếu niên này đến là thân phận gì? !

Làm sao vậy mà có thể cùng Lang Gia động thiên tông tòa Thủ Đồ nói như vậy? !

Lúc này hấn lại nhìn Lý Vân Tâm, thần trí cơ hồ hoàn toàn bị vừa rồi chuyện phát sinh cướp đi. Chỉ cảm thấy hấn mỗi một câu, mỗi một cái động tác, mỗi một ánh mắt, đều thâm ý sâu sắc. Thậm chí cảm thấy mình thấy cái gì... Nhìn thấy có đồ vật gì, Ma Khí hoặc là Tử Khí hoặc là tùy tiện cái gì khí...

Tại vậy quanh hấn!

Cái này Huyền Lâm Từ, chính là bởi vì biết được nhiều, hiểu biết đủ sâu, rốt cục bị vừa rồi sự tình chấn kinh tới cực điểm..

Mất tâm trí.

Ngược lại là bên cạnh hấn Tiểu Đạo Đồng, đối với những chuyện này kiến thức nửa vơi, chích hiểu được cái kia nguyên bản nhìn cũng không lạ kỳ người thiếu niên lại làm ra một kiện kinh thiên động địa đại sự, cũng không có giống như Huyền Lâm Từ suýt nữa bị kinh hãi chết.

Hấn lén lén lút lút đứng dậy, tay chân cùng sử dụng từ giữa đám người chậm rãi bò qua qua, dự định trượt xuống lầu.

Nhưng trên ngựa liền muốn đến đầu bậc thang thời điểm, nghe thấy Lý Vân Tâm nói: "Ai, bên kia cái kia, Vu gia, chớ đi a."

"Trang bức liền muốn chạy, ngươi thật đúng là hấn sao hội chơi kích thích a."

Tiểu Đạo Đồng thân thể hơi hơi cứng đờ, liền ra mồ hôi lạnh. Hấn cắn răng chậm rãi quay đầu nhìn...

Lý Vân Tâm quả nhiên là đang nhìn hấn.

Liền gặp Lý Vân Tâm hướng hấn khoát khoát tay: "Ngươi tới."

Lúc này... Cơ hồ là không ai vì hấn nói chuyện. Cái này Tiểu Đạo Đồng thấy qua việc đòi, biết lúc này tốt nhất vẫn là phải ngoan —— khác càng làm cho người ta bức bối, liền không nói tiếng nào đi qua. Trong lòng của hấn hơi động một chút, lại làm ra không kiêu ngạo không tự ti bộ dáng, ánh mắt lược rũ xuống, nhìn lại không phải cúi đầu nhận tội thái độ.

Đáng tiếc Lý Vân Tâm cũng không hề để ý thần sắc hấn, hấn là làm cho Người mù nhìn. Ngược lại nghe thấy Lăng Không Từ giờ phút này đang nói chuyện với Lý Vân Tâm —— đối phương là tại cùng cái này Tiên Từ lúc nói chuyện chia một chút thần... Đem chính mình gọi lại.

"Ta nói đáp ứng ngươi một sự kiện, ngươi cũng chỉ muốn chuyện này a?" Lăng Không Từ nghiêm túc nhìn lấy hấn, cũng không thấy này Bùi Quyết Từ, "Tróc Quỷ?"

"Không phải vậy là có chuyện gì?"

"Ngươi có biết hay không, ta tại sao tới vị thành." Lăng Không Từ nhìn thẳng vào Lý Vân Tâm con mắt.

"Nếu như ta nói đúng, cũng không có ý gì. Nếu như ta nói sai, khả năng bị hổ. Cho nên không có ý định nói."

Lăng Không Từ thờ dài: "Ngươi không cần thiết bộ dạng này."

"Trong tay ngươi có một kiện bảo vật. Ta vì món kia bảo vật mà đến. Nguyên bản tìm không thấy ngươi, nhưng là biết chết mất ba vị tu sĩ, thế là ta một đường lần theo đi tới, kết quả lại gặp được một cái khác cái cọc kinh hi."

"Người phải biết, ta vốn là phải bắt người về núi. Nhưng ta trước đó nói qua đáp ứng vì người làm một chuyện, liền nhất định sẽ thủ tín —— đây cũng là ta tu hành một bộ phận. Cho nên hiện tại người yêu cầu —— thật sự là bất quý kia vương?"

"Còn có. Người vì cái gì... Không thử trốn?"

Lý Vân Tâm nguyên bản ngồi đoan chính. Đến lúc này, nghe nàng lời nói, cả người bỗng nhiên trở nên nông rộng đứng lên —— thật giống như từ bỏ chuyện gì. Hấn lắc đầu, thờ dài, thanh âm trở nên bất đắc dĩ mà trầm thấp, thật giống như đặt một quyết tâm, có thể như cũ cảm thấy đúng đưa không ngừng, thống khổ cực.

"Người còn nhớ rõ chúng ta lần thứ nhất gặp mặt thời điểm, ta đối với người nói cái gì sao?" Lý Vân Tâm trong mắt tựa hồ đựng đầy đau thương cùng mỏi mệt, giống như là một cái được nghìn vạn dặm đường, tối hậu rốt cục từ bỏ lý tưởng Tuân Đạo người.

"Người..." Lăng Không Tử cảm thấy Lý Vân Tâm dị dạng. Nàng hơi nhú lên lông mày, không biết được đối phương vì sao bỗng nhiên như thế sa sút tinh thần, "Người nói là... Chủ Nghĩa Cộng Sản?"

Chẳng những Lăng Không Tử cảm thấy hấn bỏ lỡ khí lực, người khác, nhưng phạm là cái hội nhìn mặt mà nói chuyện, đều như vậy nghĩ.

Có thể chỉ có một người...

Chỉ có Lưu lão nói.

Hấn từ vừa rồi sát ý trùng kích bên trong lấy lại tinh thần, nhìn thấy Lý Vân Tâm bộ dạng này, tâm lý nhảy lập tức.

Tâm Ca Nhi người...

Tại sao lại muốn giờ trò xấu a.

Đây chính là động thiên tông tòa cao đồ a...

Ta tốt xấu vẫn là viết chương đi ra, không ngừng có chương mới...

Đổi mới, ta ăn cơm chiều qua...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Dẫn quân vào cuộc :

"Đúng vậy a. Chủ Nghĩa Cộng Sản." Lý Vân Tâm gật đầu. Nói xong câu đó đằng sau, hơi trầm mặc một hồi.

Lăng Không Tử là Tu Hành Giả, Tu Hành Giả lực quan sát cũng nên so người bình thường nhạy cảm chút. Bởi vậy có thể nhìn thấy Lý Vân Tâm lòng ngực chấp trùng —— hô hấp tần suất là bình thường, nhưng mà hai vai lại rõ ràng lồng đất ép...

Hấn đang cố gắng điều chỉnh chính mình hô hấp, hấn đang thử kiểm chế một loại nào đó tình cảm.

Sau đó hấn mới lại ngẩng đầu, đối bên người này thành thành thật thật đứng đấy Tiểu Đạo Đồng vẫy tay một cái: "Từ đến!"

Tiểu Đạo Đồng sững sờ một hồi, nhìn xem Lăng Không Tử, lại nhìn xem chủ nhân của mình.

Nhưng Huyền Lâm Tử lúc này ngơ ngác ngây ngốc, trong miệng chỉ không được lẩm bầm cái gì, không để ý đến hấn. Tiểu Đạo Đồng liền lại nhìn Tri Phủ.

Tri Phủ cùng mấy vị quan viên vừa rồi lớn mất Uy Nghi, lúc này vừa mới miễn cưỡng Định Thần, có trong hồ sơ gần như sau đem chính mình bày ngay ngắn. Bọn họ đều là Nhân Tinh, tự nhiên nghe xong liền hiểu được... Nguyên lai thiếu niên kia cùng Lăng Không Tử là quen biết cũ.

Chẳng những là quen biết cũ, còn có thể đang bị nàng truy tìm.

Nhưng loại thời điểm này liền không có người hội ngộ đến mức "Tuyển đội đứng" cấp độ —— Lăng Không Từ xuất thân Lang Gia động thiên, ở thế tục trong mắt người quả thật là cao đến không thể lại cao hơn. Có thể thiếu niên kia vậy mà có thể cùng nàng dạng này nói chuyện với nhau... Như thế nào lại là nhân vật đơn giản?

Hai người, tựa hồ bọn họ ai cũng không thể trâu vào. Nếu có thể, đơn giản muốn co cẳng liền chạy. Cho nên đến lúc này...

Tri Phủ hai mắt hơi nhắm, mới không để ý tới hắn.

Thấy là cái này tình huống, Tiểu Đạo Đồng liền cẩn thận từng li từng tí đi ra mấy bước, từ bên cửa sổ đạo sĩ dõm nhóm trước mặt trên bàn, lấy một bầu rượu đến, hai tay phụng cho Lý Văn Tâm.

Lý Văn Tâm kết quả rượu này ấm, liền cao cao nhắc lên hướng miệng bên trong khuynh đảo. Đợi một đầu từ dây vào cổ họng, hắn mới đem rượu ấm hướng trên bàn một hồi, nhìn lấy Lăng Không Từ nói: "Người là Tu Đạo chi Nhân. Người cầu Đại Đạo, cầu trường sinh, bây giờ tu đến Hóa Cảnh —— vì cái gì?"

Lăng Không Từ không chút nghĩ ngợi liền đáp: "Tu đạo tu tiên là thể nhân cầu mà không thể được Đại Phúc Duyên, nơi nào đến vì cái gì?"

Lý Văn Tâm liền cười một tiếng, đưa tay vạch một cái: "Muốn ta đoán, người ra Lang Gia động thiên, đi tới nơi này thế gian, gặp rất nhiều chuyện. Mỗi thấy nhiều một sự kiện, đã cảm thấy càng thú vị một số. Người chậm rãi phát hiện trên thế giới này còn có nhiều như vậy thú vị sự tình thú vị người, thế nhưng là người... Tâm lý một cái ý niệm khác lại tại nói cho người, những sự tình này cũng chỉ là thoáng qua như mây khói, chỉ có Trường Sinh Đại Đạo mới là căn bản. Hiện tại hai loại suy nghĩ tại trong lòng người chậm rãi đánh đến kịch liệt... Người dần dần cảm thấy thống khổ, đúng hay không?"

Lăng Không Từ nghe hắn nói xong lời này, thoáng qua suy tư một hồi: "Tuy nhiên không rõ ràng người vì cái gì nói những thứ này... Nhưng là cũng không có."

"Ta sớm biết Đại Thiên Thế Giới so Tiểu Thiên Thế Giới thú vị, nhưng ý niệm này cũng không để ta cảm thấy thống khổ."

"Bộ dạng này,

Cũng là đáng sợ nhất a..." Lý Văn Tâm thở dài một tiếng, "Suy nghĩ ngay tại trong lòng người, người nhưng lại chưa nhìn thẳng vào nó. Thậm chí không phải người ép buộc chính mình đứng đi nhìn thẳng vào nó, mà chính là trong lòng người một cái khác ý thức, không muốn người đi nhìn nó."

"Lúc trước ta và người là một cái bộ dáng. Người đã tới tìm này bảo vật, hẳn phải biết ta từ nhỏ đã bốn phía ẩn cư chạy trốn, cho nên kiến thức rất nhiều chuyện —— còn có rất nhiều yêu. Ta gặp bọn họ, biết có tốt có xấu, cũng biết thế gian này sinh Yêu Ma chính là Tự Nhiên Thiên Đạo."

"Yêu Ma hại người, đó là bởi vì bọn họ không có gì thị phi xem. Tựa như người hại những cái kia gà vịt Heo Chó —— đối với chúng nó mà nói chúng ta cũng là Yêu Ma. Có chút lớn yêu, tin đồ đông đảo, sẽ trở nên càng ngày càng mạnh, thế là ta liền muốn, một khi một ngày những này Đại Yêu Ma, mạnh đến tột đỉnh cấp độ, Thiên Hạ không có Tu Hành Giả có thể kiềm chế được nó, vậy làm sao bây giờ?"

"Cho nên ta lại muốn... Làm gì Nhân Yêu muốn vì địch đâu? Vì cái gì không thể... Giáo hóa chúng nó, tiếp nhận chúng nó, để bọn hắn biến thành chúng ta một bộ phận đâu? Chúng ta là người, bọn họ là phi nhân, nhưng tổng cộng còn có người chứ a..."

Lý Văn Tâm nói đến chỗ này, biểu hiện trên mặt càng ngưng trọng, giống như hồ đã hoàn toàn lâm vào chính mình lý luận thế giới.

Mà người khác nghe hắn lời nói, đều là trợn mắt hốc mồm —— hai người này chỗ đàm luận sự tình...

Tương đối với bọn hắn mà nói, hoàn toàn là một cái khác khó lường thế giới, cũng liền thật chỉ có lắng nghe phần.

"Người ý nghĩ này, có chút đạo lý. Nhưng là cũng không đúng lúc." Lăng Không Từ lắng nghe một hồi, nhìn không được phản bác, "Rất nhiều chuyện tuy nói là một chuyện, làm là một chuyện khác. Tiếp nhận Yêu Ma có lẽ về giống người nói thế giới Đại Đồng, nhưng càng có thể có thể bị bọn họ học cao thâm Đạo Pháp, Yêu Ma đặc thù. Một khi loại tình huống này phát sinh, Thiên Hạ nguy rồi. Từ trường viễn mà tính, vẫn là tại chúng nó sự suy thoái thời điểm, áp chế chúng nó tốt."

Lưu lão chỉ nghe Lăng Không Từ lời nói này, rốt cục nhìn không được thở dài.

Hắn tại Lý Văn Tâm bên người thời gian không dài, Lý Văn Tâm lại rất ít đối với hắn giấu diếm cái gì, thậm chí có ý tương thụ —— liên quan tới này "Tâm Học".

Bởi vậy Lưu lão đạo biết vị này lăng không Tiên Từ... Đã thời gian dần qua muốn nhảy vào một cái rất đơn giản trong cạm bẫy.

Tâm Ca Nhi lúc nói chuyện thần sắc thái độ đều chân thành, khiến cho người rất dễ dàng dễ tin. Sau đó lời nói bên trong có bán chút sơ hở —— nghe hẳn nói người có lẽ nguyên bản cũng không quá để ý hắn quan điểm. Nhưng dù cho như thế, nghe được rõ ràng sơ hở cũng sẽ nhìn không được... Thử uốn nắn, bác bỏ lập tức.

Cái này thuận tiện so một khối vải bông đặt tại mép nước.

Không động vào này nước, thủy chung là khô ráo. Có thể dù là có một góc dính nước... Coi như Thuyết Bất Đắc, muốn hút đi bao nhiêu.

Một cái quan điểm, nàng chỉ lắng nghe, có lẽ có thể một mực khách quan lý tính nhìn nhìn lấy. Nhưng mà một khi nhìn không được qua phân bác, liền tất nhiên phải sâu nhập bên trong qua suy nghĩ. Y theo Tâm Ca Nhi lúc trước cho mình thuyết pháp —— đây là Tự Ngã Thôi Miên bước đầu tiên.

Lăng không Tiên Từ... Vào nước a.

Hắn tin tưởng Tâm Ca Nhi nhất định còn có rất nhiều thủ đoạn, thí dụ như đối vị này Lăng Không Từ hiểu biết suy đoán. Có thể Lão Đạo cảm thấy mình có thể nhìn thấy tầng này, đã là không cô phụ Tâm Ca Nhi dạy bảo. Đến lúc này, lão đạo này đã thành lâu này bên trong cái thứ ba lớn nhất bình tĩnh người ——

Hắn muốn nhìn một chút, Tâm Ca Nhi đến muốn làm gì.

"Cho nên vẫn là vấn đề kia." Lý Vân Tâm nghe nàng lời nói, không buồn không giận, trên mặt hốt nhiên nhưng nhiều một chút nhi buồn bã cười. Hắn vốn là khó gặp mỹ nam tử, Lăng Không Từ lại cảm thấy hắn tính toán thú vị. Lúc này nhìn hắn lại đau thương như vậy cười, còn muốn lúc trước hắn tràn đầy tự tin bộ dáng, bỗng nhiên không khỏi vì đó có ba phần bi thiết thương hại chỉ ý.

"Ngươi tại sao phải tu hành đâu? Tu hành chuyện này xuyên qua ngươi nhân sinh mấy năm vài chục năm mấy chục năm... Một khi có một ngày ngươi phát hiện chuyện này là cái bọt nước —— tu hành, tối hậu cũng sẽ không Trường Sinh, thành Tiên... Ngươi sẽ như thế nào đâu?"

"Thật giống như, ta dùng nhiều năm như vậy thời gian qua suy nghĩ, người này cùng yêu hải hòa chung sống thế giới. Có thể kết quả là ta phát hiện... Nguyên lai chính như lời ngươi nói, lúc trước ý nghĩ rất ngu, rất không đúng lúc." Hắn vứt bỏ không bầu rượu, thở dài, "Ta tự xưng là thông minh hơn người, lại một mực xem nhẹ một vấn đề —— đối với một trận biến đổi mà nói, Cựu Thời Đại quyền quý giai cấp, là lớn nhất Đại Trở Lực. Mà ta lúc trước chỗ nhầm lẫn ngay tại ở, ta muốn khởi xướng một trận từ trên xuống dưới cải cách. Nhưng bây giờ ta ý thức được, những mục nát đó lạc hậu Đại Yêu Ma các lão gia, không đi quét sạch chúng nó, chúng nó là không sẽ tự mình đi vào lịch sử Đồng rác rưởi!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Tâm ma :

Nghe hắn nói những lời này, Lăng Không Từ thanh âm bỗng nhiên hơi đổi: "Nói như vậy, ngươi biết ta đến vị thành chuyện thứ hai?"

Lý Vân Tâm đương nhiên không biết.

Nhưng thần sắc hắn liền ngay cả biến cũng không biến: "Đương nhiên biết. Không phải vậy ngươi cho rằng... Ta hôm nay vì cái gì làm ra nhiều chuyện như vậy. Cũng là tại vì sự kiện kia làm chuẩn bị."

"Làm chuẩn bị? Ngươi hôm nay làm việc?"

"Vâng. Ngươi lúc trước hỏi ta vì cái gì không phải thử trốn —— đến bây giờ, ngươi phải biết vì cái gì." Hắn bứt lên lão đến mặt không đổi sắc, nếu như hiện tại có người đem tay đè tại bộ ngực hắn bên trên, sẽ phát hiện hắn tâm nhảy qua nhanh phản ứng đều không có.

Lăng Không Từ... Trầm mặc một hồi.

Sau đó nói: "Nói như vậy, ngươi là dự định giúp ta. Nhưng trước ngươi có thể có thể từng làm hết thảy, đều sẽ phí công nhọc sức —— ngươi thả xuống được?"

Lăng Không Từ cho là mình biết Lý Vân Tâm đang nói cái gì.

Nhưng Lý Vân Tâm có thể căn bản không rõ ràng Lăng Không Từ đang nói cái gì —— hắn bí mật quá nhiều, tùy tiện thứ nào nói ra đại khái đều đối được Lăng Không Từ câu nói này.

Thế là hắn sử xuất đòn sát thủ.

Lăng Không Từ nữ nhân này, dùng pháp bảo che lấp chính mình mặt. Làm như vậy người, phần lớn có mãnh liệt tự thân bảo hộ tâm lý. Loại tâm lý này tuyệt sẽ không tại cái gì hạnh phúc khoái lạc hoàn cảnh bên trong hình thành. Y theo hắn kinh nghiệm, sau trưởng thành vẫn như cũ như thế người, khi còn

bé hoặc là tao ngộ qua thời gian dài Bạo Lực Gia Đình, hoặc là Gia Đình Đơn Thân, cảm giác an toàn thiếu thốn.

Tuyệt đại đa số loại này người còn ưa thích kiềm chế chính mình dục vọng, xem lòng hiếu kỳ như Hồng Thủy Mãnh Thú. Nhưng loại nhân loại này thiên tính chỉ có thể kiềm chế, cũng khó trừ tận gốc. Một khi tại vừa khi thời cơ bị người treu chọc đứng lên, bạo phát đằng sau thường thường so người bình thường tới mãnh liệt.

Hắn kiếp trước gặp quá nhiều dạng này người —— ngày bình thường nhìn thanh cao lạnh lùng, nhưng thường sẽ làm một cái người hoặc là một sự kiện, biểu hiện ra người bình thường chỗ khó mà với tới kiên nhẫn chấp nhất, vô tận nhiệt tình.

Xét thấy cái này hai lần tiếp xúc, mình tại trong lòng vì vị này lãng không Tiên Từ chỗ phác họa ra hình tượng...

Hắn thở dài một tiếng, hơi khẽ nâng lên đầu.

Hắn ánh mắt nhìn bi thương lại mê ly, có thể lại có một loại nào đó đơn thuần mà thanh tịnh chấp nhất tâm tình.

Hắn hơi hé miệng, bởi vì vừa mới uống rượu mà càng thêm đôi môi đỏ thắm, có chút không dễ cảm thấy run rẩy.

Sau đó thân thể hơi nghiêng về phía trước, tại vừa đứng ngăn ngừi nhìn chăm chú đằng sau, hít sâu một hơi. Cái này một hơi hút có chút run rẩy —— tựa hồ bởi vì một loại nào đó mãnh liệt mà bị đè nén tâm tình, khiến cho hắn tiếp xuống thanh âm cũng hơi hơi phát run.

Nhưng cái này run rẩy, cũng làm cho hắn nhìn càng thêm thâm tình, mà câu nói kia, cũng lộ ra càng thêm phát ra từ phế phủ ——

"Vì ngươi, ta có thể từ bỏ... Toàn bộ thế giới a."

Một giây đồng hồ sau khi trầm mặc.

Lãng Không Từ thân thể hơi hơi ngửa về sau một cái, mãnh liệt nâng lên tay tịnh kiểm chỉ,

Chống đỡ Lý Vân Tâm vì trí hiểm yếu, thanh âm bởi vì kích động mà thoáng trở nên sắc nhọn, nghe giống như là một cái vừa mới bị tóm gáy Sơ Trung tiểu nữ sinh: "Ngươi —— nói bậy bạ gì đó? !"

Người khác phản ứng, kì thực so với nàng chẳng cao minh đến đâu —— tuyệt đại bộ phận ở vào rất nhỏ trạng thái dờ dẫm.

Như thấy quý... Tại dạng này một cái bạo trong đêm mưa, Lang Gia động thiên tông tòa Thủ Đồ gặp được một mực truy tìm, thân phận không rõ cường đại địch thù...

Kết quả lại bị thổ lộ a? ?

Đây là hát cái nào vừa ra?

Lưu lão đạo trợn mắt hốc mồm. Hắn nghĩ tới một trăm loại Tâm Ca Nhi có thể có thể dùng đến biện pháp, nhưng không nghĩ tới... Hắn đã vậy còn quá làm.

Lý Vân Tâm bị nàng chống đỡ vì trí hiểm yếu.

Nhưng thần sắc trên mặt cũng không lộ vẻ kinh hoàng.

Hắn cứ như vậy nhìn chăm chăm Lãng Không Từ mặt, tại ba giây đồng hồ đằng sau bỗng nhiên thê cười một tiếng, nghiêng mặt qua lác đầu.

"Coi ta nói bậy chính là. Loại chuyện này... Kì thực chính ta cũng là không tin."

Hắn hơi hơi bên mặt, buồn bã nhìn qua Lãng Không Từ, nhưng đã tránh đi tay nàng chỉ: "Ngươi biết ta lần thứ nhất khi thấy ngươi đợi a?"

"Lần thứ nhất khi thấy ngươi đợi, lại nhìn không ra dung mạo ngươi có đẹp hay không. Cũng không biết ngươi là tính cách gì. Ta tại làm nhiều chuyện xấu tuy nhiên lại bị ngươi gặp được, đơn giản chán ghét ngươi cực —— nơi nào đến chán ghét nữ nhân, ban ngày ban mặt chạy tới nhà của ta, muốn ôn ào loại nào a."

"... Ngươi!" Lãng Không Từ tâm hơi hơi trầm xuống một cái. Nói không rõ ràng vì cái gì thất vọng —— nhưng chính là có chút thất vọng.

Gặp Quý.

Nhưng lại nghe được Lý Vân Tâm nói: "Thế nhưng là về sau ta nói gì với ngươi Chủ Nghĩa Cộng Sản —— ta một người nghĩ kỹ chút năm, nghĩ ra được đồ vật. Người khác nghe, là không có kiên nhẫn nghe ta nói hết. Nhưng là ngươi... Chỉ có ngươi... Qua nhiều năm như vậy một cái duy nhất... Nghe ta nói những thứ này."

"Ta nghĩ ngươi đại khái sẽ không hiểu ta khi đó tâm tình —— rất nhiều rất nhiều năm nha. Tại rất nhiều rất nhiều năm đằng sau, bỗng nhiên có một người, để ta cảm thấy —— a, nguyên lai người này thật tồn tại a. A, người này, thật... Có thể lý giải ta suy nghĩ những sự tình kia, thật... Chính là ta tâm lý một mực đang tìm người kia a." Hắn hơi hơi thở dài, đưa tay trên bàn tấm kia (biến thái ăn cơm đồ) thượng nhẹ nhàng về về. Hắn nói những này hừng hực lời

nói, Lăng Không Tử vốn là ánh mắt lấp lóe, không muốn đi nhìn ánh mắt hắn. Lúc này hắn giống như là vô ý thức trên bàn làm ra vang động, Lăng Không Tử liền tự nhiên đến xem tranh này.

Nhìn thấy tranh này...

Có chút ngốc trệ lập tức.

Chính là thoáng một cái, để Lý Vân Tâm hoàn toàn xác định một kiện nào đó sự tình.

Thế là hắn cuối cùng cười cười, nói khẽ: "Thực... Ta rất tịch mịch a."

Câu nói này... Phảng phất một câu Ma Chú. Tại câu nói này ra miệng đằng sau, Lăng Không Tử tay khẽ run lên, cuối cùng buông xuống.

Nàng bỗng nhiên liền kinh lịch nhân sinh ở trong lần thứ nhất tỏ tình, lại tại là như thế này thời đại, dạng này trường hợp, cho dù thân thể làm một cái tu sĩ, cũng loạn một trái tim.

Sau đó lại nghe Lý Vân Tâm nói những lời kia —— nghe một cái chính mình cũng không ghét người nói những lời kia —— tâm lý bỗng nhiên thất lạc, bỗng nhiên an tâm một chút, đã sớm đã không có bình thần trấn định tâm tình. Chính là tại dạng này trạng thái dưới một mực bị dẫn dắt đến, nghe được tối hậu một câu như vậy.

Thế là thân thể nàng hơi hơi thẳng tắp, nhưng rất nhanh lại buông lỏng, lược gấp rút thở dốc hai lần, rốt cục thấp giọng nói: "Ta... Hiếu."

Đến lúc này...

Tất cả mọi người mắt tròn tròn.

Bởi vì vô luận như thế nào cũng không cách nào nhi làm rõ ràng —— đến tốt cùng phát sinh cái gì?

Vì cái gì... Biến thành bây giờ bộ dạng này? !

Nhưng Lý Vân Tâm tâm lý, đã có cười lạnh vang lên.

Nữ nhân này... Rơi vào trong tay hắn.

Hắn đã bắt lấy trong nội tâm nàng một ít cực kỳ trọng yếu đồ, vật. Tại thời khắc này, hắn liền đã thành nàng ma.

Nàng tâm ma.

Đây là một cái tuổi trẻ nữ nhân, tràn ngập bị đè nén lòng hiếu kỳ. Đi vào trong thế tục hành tẩu, cho dù thân là Hóa Cảnh tu sĩ còn mạo xưng đầy mãnh liệt lòng cảnh giác. Khi nhìn đến (biến thái ăn cơm đồ) đằng sau, nghiêm túc hỏi ra vấn đề thứ nhất là Họa Thánh phải chăng còn tại thế gian này. Khi đó Lý Vân Tâm tuy nhiên không nhìn thấy nàng biểu lộ, nhưng nếu như từ thanh âm chấp trùng cùng trong ngữ điệu còn nghe không ra tiểu cô nương này đối kia là cái gì Họa Thánh mãnh liệt hảo cảm lời nói... Hắn liền thật sự là một cái Kê điểu.

Một cái tâm mềm mại, lại lược cố chấp cô nương, thích một cái trong truyền thuyết nhân vật. Cái này cảm tình nhất định không có cách nào Đồng Nhân nói —— hôm nay gặp được một cái tựa hồ đồng dạng thủ vị thiếu niên, trước Bị Cáo Bạch Nhiên sau lại từ thiếu niên kia trong lời nói nghe được đồng dạng mưu trí lịch trình.

Nếu như là người bình thường còn có thể bách lấy chính mình cần rằng không để ý tới.

Nhưng nếu như là người bình thường như thế nào lại đối Họa Thánh sinh ra hảo cảm?

Thế là bị chính mình tán đồng cảm giác cùng đồng dạng cảm giác cô độc... Cảm động.

Nàng cảm thấy mình gặp được đồng loại —— theo một ý nghĩa nào đó đồng loại.

Chuyện này từ phát sinh một khắc này bắt đầu, liền đã nhất định bây giờ kết cục.

Cái này tràn ngập lãng mạn tự mình hủy diệt ý vị Lăng Không Tử cô nương, đối Lý Vân Tâm đã sinh ra mãnh liệt đồng tình cùng tán đồng cảm giác.

Mà đối với một cái chưa thể sự tiểu cô nương mà nói, tại Lý Vân Tâm dạng này Ma Đầu dẫn đạo dưới, nàng rất khó ý thức được trong lòng mình giờ phút này giờ phút này những phức tạp đó mãnh liệt tình cảm đến tốt cùng là vì ai, lại là bởi vì cái gì.

Mà lại càng dễ đem những này đồng tình cùng tán đồng cảm giác ngộ nhận là ——

A. Đây là... Ái tình a.

Thế là ở cái này đêm mưa, vị này Lăng Không Tử Tiên Tử...

Mới Sát Kiếp, lại nhập Tình Kiếp.

Cho nên Lý Vân Tâm cười cười: "Ta cũng hi vọng ngươi hội hiểu. Như vậy ngươi tới nơi này..."

Đã loạn tâm Lăng Không Tử không chút nghĩ ngợi, liền nói tiếp —— tuy nhiên thanh âm nghe đã khôi phục lại bình tĩnh, đồng thời một lần nữa thẳng tắp cái eo: "Ta hiểu, là ngươi nói những lý niệm đó. Cũng không phải... Khác thứ gì."

"Ngươi người này thú vị. Ngò... Ngày sau ta nghĩ lại qua ngươi nói. Cho nên ta biết trước ngươi nói những lời kia, nên không phải làm bộ. Đây Chủ Nghĩa Cộng Sản thuyết pháp... Nếu là ngươi lâm thời khởi ý biên đề lừa gạt ta phải, quả quyết không thể nói như thế kín đáo. Dựa vào ta nhìn, nếu như là chính ngươi muốn những vật này, không có cái năm sáu năm, nói chung cũng là nghĩ không ra. Cho nên điểm này, ta hiểu ngươi cũng tin ngươi."

"Như vậy hiện tại... Ngươi đến tốt cùng như thế nào dự định? Ta muốn trừ này Long Tử, ngươi muốn ... làm như thế nào?"

Trên thực tế tối nay Lý Vân Tâm xây dựng hết thầy, đều xây dựng ở một cái trên cơ sở.

Hắn đối Lăng Không Tử, nói qua chính mình "Lý tưởng". Tuy nhiên này cái gọi là Nhân Yêu Chủ Nghĩa Cộng Sản biện pháp tuy nhiên là lần đầu tiên gặp nàng thời điểm thuận miệng nói nhằm biên đề lừa gạt nàng.

Nhưng vô luận cái này lý luận tại hắn lúc kia bị phê phán cũng tốt xem thường cũng tốt truy phùng lấy cũng tốt...

Dù sao cũng là một người hao phí mấy chục năm tâm huyết làm ra tới.

Chính là bởi vì giống Lăng Không Tử thông minh như vậy người có thể nhìn ra được điểm này, liền chuyện đương nhiên cho rằng, Lý Vân Tâm thật, tại ý tưởng này thượng tổn hao nhiều thời gian như vậy cùng tâm huyết.

Tại dạng này tiền đề cùng trên cơ sở, lại nói ra đằng sau lời nói, những sụp đổ đó cùng thất vọng lời nói, mới có thể càng tin tưởng Lý Vân Tâm thất ý cô đơn —— giống như hắn nói, nếu như chính mình có một ngày phát hiện, chỗ tu trường sinh đạo bất quá là công dã tràng... Nên sẽ là như thế nào thống khổ a.

Nàng liền lại không nghĩ ngợi, hoặc là nói... Lại không có gì dư thừa tâm tư hoài nghi, rốt cục nói ra nàng mục đích tới.

Trừ Long Tử? !

Lý Vân Tâm ở trong lòng hơi sững sờ.

Nữ nhân này... Còn muốn trừ Cửu Công Tử? !

Nguyên lai nàng một cái khác mục đích là cái này? !

Gặp hắn sao quý... Sớm biết bộ dạng này, làm gì tổn nhiều như vậy tâm tư cùng với nàng làm mưa làm gió...

Còn không phải là vì kích động nàng và yêu ma kia tranh chấp, chính mình tốt từ đó mưu lợi bất chính toàn thân trở ra? !

Nhưng loại này niềm vui ngoài ý muốn, cũng nên so không có tốt. Hắn cười cười: "Ngươi hẳn phải biết ta sẽ làm thế nào. Ta mới vừa nói Đại Yêu Ma... Chỉ cũng là hắn."

"Ta cùng hắn, đã từng là bằng hữu a." Lý Vân Tâm cười khổ, "Ta... Đã từng muốn thử thông qua hắn đi làm ta muốn làm việc. Nhưng chậm rãi ta ý thức được, hắn cũng không khá lắm nhân tuyến. Hắn giết Lăng Hư Kiếm Phái hai cái Kiếm Sĩ, lại giết Hoài Nam Tử. Ta vốn định tại vị thành ẩn cư, kết quả hắn còn giết... Lý Diệu Tự."

Hắn nói lời này, Tri Phủ cùng hắn ba vị Phủ Doãn cùng nhau tròn tròn con mắt.

Chuyện này cùng bọn hắn có quan hệ.

"Hắn tính tình quá bất thường. Nhiều khi hội bỗng nhiên thú tính đại phát, chính là ngay cả ta người bạn này... Cũng không nhận." Lý Vân Tâm nhẹ nhàng lắc đầu, lộ ra đau lòng nhức óc, "Ta nguyên bản, là định dùng này thông minh Ngọc Giản làm chút cang có ý định hơn nghĩa sự tình. Nhưng là hắn biết vật kia, liền đoạt đi —— đến một bước này, ta mới không thể không cùng hắn quyết liệt."

"Cho nên ngươi mới nhìn đến ta tại Kiều gia làm sự tình —— ta muốn từ... Những Tiểu Yêu đó bắt đầu. Ta nghĩ, đã Đại Yêu Ma tàn bạo thành tính, như vậy thì đưa chúng nó trừ. Những Tiểu Yêu đó, có rất nhiều tại làm việc tốt —— cái này trong lâu nhiều như vậy Người coi miếu, đại bộ phận trong miếu bên trong quan cung cấp, đều là những Tinh Quái đó đi..."

"Thông minh Ngọc Giản thật trong tay ngươi." Lăng Không Tử hơi sững sờ, thờ dài một tiếng.

"... Hiện tại cũng không tại."

"Ngươi... Không nên đụng vật kia. Ai." Lăng Không Tử vẫn lắc đầu. Nàng ngẩng lại, thấp giọng nói, "đợi ta trừ Long Tử, ngươi... Cùng ta về núi đi."

Lý Vân Tâm ngẫm lại, thử mạo hiểm hỏi một vấn đề: "Tại sao phải ngọc giản kia? Ta nói là, vật kia, trọng yếu bao nhiêu?"

Lăng Không Tử thoáng qua trầm mặc một hồi, chậm rãi giơ tay lên lơ lửng giữa trời, nhất bút nhất hoạ viết một cái "Ngọc giản" chữ, lại viết một cái "Tình" chữ.

Sau đó nàng cong ngón búng ra —— hai chữ liền tựa như tia chớp, trong hư không tức ngăn ngụt lập loè một cái chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, trừ hai người bên ngoài tất cả mọi người không có tiếng hơi thở, phảng phất trong nháy mắt mất đi thần trí.

Nàng cái này mới nhẹ nhàng xả giận, nhìn lấy Lý Vân Tâm, nói từng chữ từng câu: "Song Thánh đến nay chưa Phi Thăng..."

"Đều là bởi vì đang chờ nó."

"Đang đợi có một người... Có thể mở ra nó."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Phòng tuyến :

Lăng Không Tử nói câu nói này đằng sau Lý Vân Tâm liền biết, chính mình tuyệt không thể cùng nàng "Về núi".

Nếu như là phổ thông bảo vật còn thì thôi. Nhưng nếu là "Song Thánh" đang đợi, vậy mà cùng bọn hắn Phi Thăng có quan hệ đồ, vật... Hắn không rõ ràng lắm người khác sẽ làm sao. Nhưng rõ ràng nếu như là chính mình lời nói, có thể chắc chắn sẽ không để biết bí mật này người, cứ như vậy tự do tự tại sinh sống trên thế giới này.

Chưa hẳn nhất định phải giết chết nhưng là...

Là cùng Phi Thăng có quan hệ sự tình a.

Chờ... Một ngàn năm? Vẫn là hai ngàn năm?

"Hai ngàn năm trước Họa Thánh ngay tại, một ngàn năm trước mới..."

"Trong lúc đó một thời gian ngàn năm, lâu như vậy, liền không ai có thể mở ra ngọc giản kia?" Lý Vân Tâm khẽ nhíu mày, "Về phái đã từng tồn tại một ngàn năm a? Họa Thánh không có truyền nhân?"

"Người đã nhìn qua ngọc giản kia, người hẳn phải biết bên trong văn tự, là như thế nào đi." Lăng Không Tử thoáng qua trầm mặc một hồi, thanh âm bỗng nhiên trở nên vững vàng, nói nói, "đương nhiên là có người nhìn qua ngọc giản kia, cũng qua bên trong văn tự. Nhưng cái này này trong chiếc thẻ ngọc văn tự lập ý cực sâu, tương đương mật mờ. Văn tự bản thân lại là quá cổ thánh nhân sở dụng giản phù. Chúng ta có ít người thông hiểu cái này văn tự, nhưng còn cần nhiều người hơn hợp mưu hợp sức, cùng nhau tham tường. Cho nên chúng ta cũng cần người —— theo ta đi, cũng không phải là một chuyện xấu."

"A. Thì ra là thế." Lý Vân Tâm giơ tay lên xoa xoa cái trán, giống như bởi vì vừa rồi uống rượu, lại kích động duyên cớ hơi có chút đau đầu.

Nhưng trên thực tế, hắc tóc gáy trên người đã chuẩn bị Thụ đứng lên. Hắn đưa tay, cũng là vì che giấu trên mặt khả năng xuất hiện, sẽ bị đối phương cảm thấy rất nhỏ ba động. Thật giống như bỗng nhiên nhìn thấy muốn lao vào kích mãnh thú Độc Xà, thấy lạnh cả người đột nhiên từ hắn trong xương tủy bạo phát đi ra, trong nháy mắt truyền khắp toàn thân!

Câu nói mới vừa rồi kia không thích hợp.

Lăng Không Tử dưới mắt trạng thái cũng không đứng kinh.

Nàng giống như bỗng nhiên biến cá nhân —— hẳn không hiểu giọng nói của nàng.

Nếu như nói vừa rồi Lăng Không Tử đã bị hắn công phá, cả người Nội Tâm Thế Giới đều cội trần ở trước mặt hắn, như vậy thì tại vừa rồi đàm luận lên cùng thông minh Ngọc Giản có quan hệ đề tài một khắc này...

Phảng phất xúc động nội tâm của nàng một người trong đó cảnh báo, nàng tiềm thức tăng diện trong nháy mắt bị một loại nào đó lực lượng cường đại Vô chứa vào, xây dựng một đạo không gì phá nổi tâm phòng —— có người nào, hoặc là đã từng có chuyện gì, đối nàng tiến hành qua rất cường liệt Tâm Lý ám chi! !

Loại này mãnh liệt Tâm Lý ám chi trong lòng nàng thành lập một cái cảnh báo Cơ Chế ---- -- -- sáng có chuyện gì kiện hoặc là người phát động cái này cảnh báo, như vậy nàng cả người tựa hồ liền biến đến tỉnh táo dị thường trầm ổn...

Trong nháy mắt này, thoát khỏi Lý Vân Tâm trước đó đối nàng chương khống!

Mà ở dạng này điều kiện tiên quyết... Lăng Không Tử tựa hồ còn chưa không tự biết —— bản thân nàng,

Tựa hồ cũng không rõ ràng chính mình trong tiềm thức cảnh báo, bị phát động!

Nàng nói "Đã nhìn qua ngọc giản kia, hẳn phải biết bên trong văn tự là như thế nào" —— Lý Vân Tâm nhìn qua.

Cho nên hẳn biết bên trong văn tự, là cái thế giới này người người đều nhìn hiểu văn tự.

Nàng còn nói "Đương nhiên là có người nhìn qua, nhưng lại không hiểu" —— nếu có người nhìn qua, liền không khả năng không hiểu. Hẳn hiện tại cảnh giới có thể nhìn thấy, đều là chút Tu Hành Pháp Môn —— lấy cái thế giới này văn tự viết. Mà Họa Thánh thông qua một loại nào đó, chỉ tồn tại ở cái thế giới này pháp thuật phương thức cho vật kia thiết lập chút hạn chế, khiến cho hắn cần tu vi tiến thêm một tầng, mới có thể nhìn mặt khác một ít gì đó.

Nhưng chỉ liền trước mắt hắn biết mà nói, tuyệt đối sẽ không tồn tại —— "Không hiểu" vấn đề này.

Ý vị này vô luận là nàng, vẫn là trong miệng nàng "Một ít người", đều không có thật mở ra cái này "Thông minh Ngọc Giản", nhìn qua bên trong nội dung.

Nàng kéo cái lão ---- -- -- cái cực dễ dàng bị nhìn xuyên, chỉ khi nào thành công, lại vô cùng có hiệu hoang ngôn.

Đây là bởi vì nàng hoặc là bọn họ đại khái nhận định một cái tiền đề —— không có khả năng có người, biết này thông minh Ngọc Giản mở ra văn tự. Cho nên nàng cũng có thể quý kéo cái gì "Quá cổ thánh nhân sở dụng giản phù".

—— đã đạo thống cùng động thiên nhiều như vậy cường giả đều chưa từng gặp qua, như vậy hẳn Lý Vân Tâm cũng không nên gặp qua —— Lý Vân Tâm hẳn là mở ra không cái này thông minh Ngọc Giản.

Như vậy Lăng Không Tử kì thực là đang cố ý cùng một loại tương đương tùy ý thái độ ám chỉ chính mình —— "Chúng ta đương nhiên biết rõ nói sao mở ra thứ này. Mà lại chúng ta thậm chí duyệt qua thứ này. Vô luận người biết đánh nhau hay không mở nó, có thể hay không duyệt —— chúng ta đều có thể. Mà bây giờ chúng ta rất tình nguyện tiếp nhận người thành cho chúng ta một viên."

Tùy tiện đối lại trên thế giới này bất cứ người nào...

Đại khái liền mắc lừa đi.

Nữ nhân này dưới mắt tại tư duy tăng diện...

Quả thực là...

Bạo tẩu!

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng làm hai lần hít sâu, một lần nữa để cho mình trở lại lý trí lại nhạy cảm trạng thái.

Tại cái này Bảo Hoa sẽ lên hẳn làm rất nhiều chuyện, bố trí xuống rất nhiều dây. Hiện tại, hắn đang thử một lần nữa tìm tới một đầu dây, mau chóng thoát khỏi dưới mắt nguy hiểm cục diện, tốt có cơ hội bàn bạc kỹ hơn.

Tại hai giây đằng sau hắn thả tay xuống, một lần nữa ngẩng đầu, mỉm cười: "Được. Ta đi với người. Trên thực tế ta đã sớm... Có cái này an bài."

Hắn nhìn xem trong nội đường những cái kia không nhìn thấy không nghe thấy không cảm động, chỉ chỉ bên người Lưu lão nói: "Ta hôm nay làm ra nhiều chuyện như vậy, thứ nhất là vì người, thứ hai là vì hắn. Làm tranh này, cũng giống như vậy. Ta đang nghĩ ta có lẽ đến hiện ra một chút chính mình giá trị —— ta chẳng những là Ngọc Giản người nắm giữ, vẫn là một cái lợi hại Đan Thanh Đạo Sĩ."

"Đạo thống cùng Kiếm Tông thiếu ta như vậy người, ta không phải có thể bị tùy tiện hy sinh hết tiểu tiết. nhưng là ta đi, lão đạo này..."

"Ta cùng hắn ở chung lâu như vậy, ta thích hắn." Lý Vân Tâm lược trầm mặc một hồi, "Người biết ta đã tu đến Hóa Cảnh, ta muốn tìm đạo tâm, ta còn muốn Độ Kiếp. Ta không xác định lão đạo này là ta đạo tâm, vẫn là cướp. Đã có người đạo tâm là một cái con ếch, đương nhiên cũng có thể là ta đạo tâm là một người."

"Nếu như hắn có thể trở thành ta đạo tâm, như vậy hắn không thể có sự tình. Nếu như hắn là ta kiếp, như vậy hắn càng không thể có việc —— người cũng rõ ràng, làm cướp hẳn chết mất, kiếp này thì càng khó khăn."

"Cho nên ta hôm nay làm những việc này, đằng sau còn muốn cho những này đạo sĩ dõm thi ân —— chính là vì tại ta sau khi đi, để hấn trôi qua càng tốt hơn một chút hơn. Ta vị bằng hữu nào Cửu Công Tử gặp qua lão đạo này, ta cũng sợ hấn hại hấn, cho nên... Từ nơi này nói, ta cũng là muốn trừ hết này Long Tử."

Lăng Không Tử tựa hồ là hơi cười cợt: "Như vậy vì cái gì không đem hấn cùng một chỗ mang đi đây. Động thiên thể nhưng là bọn họ những người này tâm lý Tiên Cảnh."

"Người biết người, ta, còn có cao đẳng tu sĩ, đều là dạng gì người. Phạm nhân nói tu sĩ là Tiên Nhân, nhưng giảng đạo lý —— chúng ta độ từng cái cướp đẳng sau, nhìn Yêu Ma càng có cảm giác thân thiết đi. Loại kia hoàn cảnh, hấn sẽ không thích. Ta không thích bị nuôi nhốt —— hấn cũng sẽ không thích. Mà lại nơi đó không có Quỳnh Hoa lâu cùng Mộc Nam cư."

"Trên thực tế... Đây là một đạo vậy thành. Ngoài thành người muốn đi tới. Đi tới, liền thân bất do ki, thậm chí ngay cả đi ra ngoài suy nghĩ cũng không sinh ra."

Lăng Không Tử tựa hồ rất hài lòng hấn trả lời, trong thanh âm có ý cười: "Nghe người nói chuyện luôn luôn thú vị. Như vậy đến nói một chút... Người muốn ta Tróc Quỷ. Bắt tới làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Cái quỷ gì :

"Long Tử đang tìm hấn a." Lý Văn Tâm nhìn xem Bùi Quyết Tử. Hấn không rõ ràng Lăng Không Tử lúc nào phát hiện vị này từ kinh hoa đến về sư có cái gì không đúng, nhưng biết này bị phụ thân Họa Sư, đã bị không chế lại.

Bùi Quyết Tử đoan đoan chính chính ngồi có trong hồ sơ gần như đằng sau, nhưng ánh mắt lại trở nên có chút kinh hoàng —— hấn không động đậy.

"Ta cùng Long Tử... Ngô, ta kêu hấn Cửu Công Tử. Ta cùng Cửu Công Tử đồng hành trở lại vị thành đằng sau, hấn liền biến mất. Đoạn thời gian kia vị thành phụ cận cũng bắt đầu xảy ra chuyện —— ta vốn cho rằng là hấn làm, nhưng về sau cảm thấy thủ pháp không giống."

"Đoạn thời gian trước ta trong thành đi khắp nơi, hỏi một số người. Có ít người thân thích ở vùng ngoại ô, vừa vặn trong nhà trâu chết. Hỏi một chút từ trạng, biết hấn không phải là Cửu Công Tử làm —— Cửu Công Tử ăn người, thứ này lại phệ hồn."

"Mà khi đó ta liền đã có ý nghĩ này, liền bắt đầu tra Cửu Công Tử. Từ Long Vương Miếu miếu chỉ bên trong ta đoán hấn là rồng con trai thứ chín Ly Văn —— bây giờ người cũng nói hấn là Long Tử, kia chính là ta đoán đúng."

"Ta lại từ miếu chỉ bên trong phát hiện... Tại trong ghi chép chỉ cần có tương đối dị thường mưa ghi chép, không sai biệt lắm liền sẽ có nhân khẩu mất tích. Cửu Công Tử thích ăn người, lại là Long Tử. Như vậy ta đoán... Hấn cũng là trong miếu... Vị Thủy Long Vương."

"Nếu như hấn là Vị Thủy Long Vương, kẻ bên này liền đều là hấn địa bàn. Ta cảm thấy hấn hấn là một cái Cổ gia nam nhân —— y theo hấn khẩu vị, tại vị thành phụ cận hàng năm chỉ ăn mười mấy người, đã quá khắc chế. Như vậy hiện tại có người tại hấn trên địa bàn quấy rối —— tuy nói là ăn trâu hỗn phách, hấn cũng không cách nào nhai nhẩn."

"Bất quá về sau biết không chỉ là ăn trâu, rất nhiều Gia Cầm cũng chết như vậy. Chỉ bất quá trâu nha, một con trâu cơ hồ có thể thay đổi một cái hộ nông dân nhà cả một đời vận khí, là lớn gia súc, cho nên tất cả mọi người đang nói trâu."

"Như vậy ta đoán Cửu Công Tử cũng là đang tìm vật này... Quỷ này. Vừa rồi hấn tiến đến, Thiên Hạ liền cuồng phong bạo vũ. Hấn đâu, liền không ngừng hướng trên trời nhìn. Ta nhìn ra được hấn có chút đặc ý. Bởi vì Cửu Công Tử, hấn là giờ phút này ngay tại vị thành trên trời tìm hấn đi. Nhưng là ta rất hiểu kì lạ..."

"Có thể làm cho Cửu Công Tử lớn như vậy Yêu Ma cũng không tìm tới, lại có thể bị chúng ta chế trụ. Nhưng là vừa rồi ta lại một chút âm linh khí đều không có cảm giác đến. Cho nên..."

"Các hạ đến cái quỷ gì?"

Hấn đã chuyển hướng này "Bùi Quyết Tử", tại chân thành mà tò mò hỏi.

Lăng Không Tử đánh một chút ngón tay, dường như hiểu biết mở cái gì cấm chế. Thế là cái này "Bùi Quyết Tử" liền miệng phun tiếng người: "Quân vì sao

trời ta?"

"... Quả nhiên có thể nói tiếng người a." Lý Vân Tâm từ đáy lòng tán thưởng nói, "trước đó nhìn hần vô thanh vô tức, một mực là cái kia quân sự nói chuyện, ta còn tưởng rằng không biết nói tiếng người đây."

"Đường như trăm năm Đại Quý." Lăng Không Tử nói, "có thể học nhân ngôn ngữ cũng thuộc về chuyện thường."

Chúng nó nguyên bản là người, thành quý lại cơ duyên xảo hợp bồi hồi tại Dương Gian mới si ngốc ngây ngốc. Nhưng ở Dương Gian đợi đến lâu, như loại này thôn phệ Sinh Hồn, chậm rãi cũng sẽ một lần nữa biết được nhân sự —— nhìn cái này một cái, nói ít cũng có hai trăm năm đạo hạnh."

"A... Cái này ta ngược lại không hiểu nhiều lắm. Nói như vậy quý này sống được lâu, không phải liền là cùng người không có gì khác biệt a? Cái kia còn hội càng mạnh nha, người nhìn, còn biết pháp thuật."

Lý Vân Tâm tại đặt câu hỏi thỉnh giáo, Lăng Không Tử liền đáp hần. Chỉ có quý này còn trừng mắt, liên thanh hỏi "Quân vì sao trời ta" —— lúc này, mới hiện ra cùng "Người" không cùng đi.

"Quý dù sao cũng là Âm Linh." Lăng Không Tử kiên nhẫn đáp, "Thần Hồn nguyên bản cùng nhục thể hợp nhất, chặt chẽ không thể tách rời. Thân người chết, liền có quý hồn. Sở dĩ gọi quý hồn mà không gọi nữa Thần Hồn, là bởi vì thân thể chính là hồn chi điện. Thân tử, Thần Hồn tất nhiên bị hao tổn, mất Cung Phụng Điện đường, cũng liền thành Quý Hồn."

"Cho nên Quý Hồn kì thực là bị hao tổn Thần Hồn. Đã là tổn hại, cũng liền không bù lại. Cho nên vô luận như thế nào, tổng cùng người khác thường. Thí dụ như Quý Hồn luôn có chấp niệm. Có một số việc kì thực cũng là thân thể nó bỏ lỡ một bộ phận, là khó nhớ lên, trừ phi bù đắp, mới có thể phải nhớ rõ. Người nghe quý này nói chuyện —— hiện tại nhưng còn có người nói như vậy?"

Trước đó Lý Vân Tâm chỉ cảm thấy cái này Đại Quý nói chuyện quái. Lúc này nghe Lăng Không Tử nói lại tế phẩm nó lời nói, ý thức được quả nhiên cùng người khác biệt —— cùng hiện tại người khác biệt.

Đại Khánh hướng ở trong mắt Lý Vân Tâm tuy nhiên thuộc đẳng cấp thâm nghiêm cổ đại xã hội, nhưng bầu không khí kì thực là tương đối khai minh tiến bộ khai phóng. Thí dụ như nói như Dẫn Tuyết như loại kia gia cảnh coi như hảo nữ hài tử đều có thể mỗi ngày trên đường xuất đầu lộ diện, mà mọi người cũng không cảm giác có gì không ổn.

Cụ thể đến lễ tiết, lời nói, so sánh Tiên Triều muốn "Thô tục" rất nhiều.

Thí dụ như Lưu lão đạo liền không lớn hiểu hôm nay cái này Bảo Hoa hội yến uống quy củ. Nói là Cổ Lễ, trên thực tế là Tiên Triều tầm thường nhân gia cũng sẽ tuân theo thể tục lễ nghi.

Đến lời nói...

Tiên Triều, vô luận nam nữ, đều là tôn xưng là quân. Đại Khánh hướng người chê cười Tiên Triều bảo thủ, nói hai người tranh chấp chửi rủa thời điểm, vẫn như cũ xưng "Quân chính là Lưu Manh vô lại", tương đương buồn cười. Bây giờ nhìn cái này Đại Quý...

Cũng là tôn xưng là "Quân" .

"Ta cần quý này." Lý Vân Tâm nói, "Ổ chỗ này không thích hợp, ta phải đem nó mang về. Cửu Công Tử đang tìm nó, có lẽ nó còn biết chút Cửu Công Tử sự tình. Bất kể nói thế nào... Hần trước kia là bằng hữu ta. Dù là muốn đổi phò hần, ta cũng hy vọng là ta xuất thủ. Cho nên ta muốn hiểu biết hần càng nhiều chuyện hơn."

Hần nhìn lấy Lăng Không Tử, lại lặp lại một lần: "Ta cần quý này. Hi vọng người có thể giúp ta. Các loại việc nơi này, cảm tới Ngọc Giản, ta liền cùng người về núi."

Lăng Không Tử có vẻ hơi do dự. Vừa rồi Lý Vân Tâm đem đề tài dẫn tới Đại Quý trên thân, lại hỏi nàng một số có thể hữu hiệu làm nàng buông lỏng đề tài. Giờ phút này nàng tâm phòng một lần nữa thư giãn, bị Lý Vân Tâm cắm vào trong lòng ám chỉ dần dần chiếm thượng phong.

Nàng dài nhỏ ngón tay trên mu bàn tay hơi Gõ hai lần, đột nhiên hỏi: "Người có thể làm ra (biến thái ăn cơm đồ) dạng này bảo quyền, có thể thấy được tu hành muốn tới Hóa Cảnh đỉnh phong. Đan Thanh Đạo Sĩ không sở trường tranh đấu ta biết. Nhưng ta nhìn người khí tức... Tựa hồ có chút không đúng."

"Bởi vì lúc trước cùng hai cái Lăng Hư Kiếm Phái Kiếm Sĩ tranh đấu —— khi đó ta còn không chút tiếp xúc qua đạo thống, Kiếm Tông người. Đây hai cái Đạo Sĩ trên thân mang theo Cường Lực Phù lục, đem ta Tuyết Sơn Khí Hải phong bế. Ta đến hôm nay, cũng mới chỉ có thể dùng một điểm linh lực. Người xem không sai." Lý Vân Tâm như nói thật, "Nhưng là... Hai cái Lưu Phái Kiếm Sĩ, vẫn là Ý Cảnh Hư Cảnh tu vi, làm sao lại chạy đến nhà ta bên trong qua tìm ta?"

"Ngày đó bọn họ nói, có một cái Lão Đạo nói trong nhà của ta có (Vạn Lý Sơn Hà Đồ bọn họ vì này đồ mà đến. Đây hai thằng ngu lời nói ta tin, nhưng là chỉ dẫn bọn họ tìm tới ta người, ta cũng không tin thật sự là vì này đồ —— đại khái chỉ là lấy cớ. theo này hai cái Kiếm Sĩ nói, là người kia sắp chết, mới nói chuyện này, bọn họ mới tìm được ta. Cho nên ta muốn biết, người kia là ai?"

Hần thật lòng nói mình tình huống, biết hội khiến Lăng Không Tử an tâm —— đối phương muốn biết chính là cái này.

Cũng biết đối phương sẽ có "Đã như vậy tạm thời theo người. Không sợ người có âm mưu quỷ kế gì —— chỉ cần đưa người mang lên núi, hết thấy cũng sẽ không tiếp tục là phiền phức" loại tâm tính này —— đối phương cũng biết mình không phải thắng ngu.

Nếu như tự tin có tuyệt đối lực lượng chừng không cuối cùng kết cục, như vậy tại đối với mình có đầy đủ hảo cảm tình huống dưới... Hẳn là sẽ không chú ý chính mình mặt khác một số tiêu động tác.

Mà lại nàng cũng nên rõ ràng, chính mình là một cái đối thủ khó dây dưa.

Quả nhiên, tại hần nói xong lời này đằng sau, Lăng Không Từ khẽ ngẫm nghĩ một hồi nhân tiện nói: "Ngô. Thì ra là thế. Người kia... Ngược lại tạm thời không liên cùng người nói."

"Về phần người muốn quỷ này, muốn hiểu biết một số việc, liền tùy người vậy. Muốn ta hỗ trợ lời nói, người cũng có thể mở miệng."

"Nhưng về thời gian... Ta hi vọng không cao hơn nửa tháng. Ta đi ra lâu, nên trở về núi."

"Được."

Lăng Không Từ lại ngẫm lại, nói ra: "Người là thú vị người, cũng là người thông minh. Nhưng có một câu... Ta vẫn là nói rõ tốt."

"Ta là Đạo Sĩ, Hóa Cảnh đỉnh phong. Lúc trước hai cái tháp cảnh Kiếm Sĩ có thể dùng Phù Lục phong người Khí Hải, người nên hiểu được đạo thống tu sĩ tại tranh đấu một đường, là có chút thủ đoạn."

"Cho nên nói nếu như ta nghĩ..."

"Vị thành phương viên trong vòng mười dặm, không người có thể sinh."

"Ta hi vọng, người có thể làm ra chính xác quyết định."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Đầu thú :

Lý Vân Tâm không có nửa chút do dự ngừng đầu, chân thành dâng lên mỉm cười: "Được. Ta tuyệt không làm chuyện điên rồ."

Lăng Không Từ lại nhìn hần một hồi, cảm thấy từ ánh mắt hần bên trong, trừ một loại nào đó cùng loại "Cuồng nhiệt" tình cảm bên ngoài, cũng không có phát hiện lại nhiều dị thường, thế là trầm thấp thờ dài, trên bàn gỗ nhẹ ngón tay.

Lực lượng vô hình giải khai nàng lúc trước thêm tại trên thân mọi người cấm chế. Nhưng mà đối với những người này mà nói, hai vị cao nhân ở giữa đối thoại chỉ tiếp tục ngăn ngại trong nháy mắt —— trước một khắc bọn họ còn chuẩn bị vênh tai lắng nghe, sau một khắc, hai người liền đã trầm mặc ngồi đối diện lấy.

Ngoài cửa sổ vang lên tối hậu một tiếng sấm nổ, sau đó mưa rơi dần dần thu, phong thanh nghi dừng.

Ngủ gật đến mấy người cũng ý thức được chính mình mới vừa rồi bị "Thần tiên" sử dụng "Tiên Pháp", nhưng không rõ ràng hai vị "Thần tiên" ở giữa phát sinh cái gì.

Chỉ nhìn thấy này lăng không Tiên Từ đứng người lên, nói ra: "Người này, đã không phải là người."

Nàng chỉ lập tức Bùi Quyết Từ: "Một cái trăm năm đạo hạnh quý thượng hần thân thể, Bùi Quyết Từ vốn người đã bị phế hồn."

Sau đó lại chuyển hướng Lý Vân Tâm: "Cái này một vị, là ta Lang Gia động thiên đạo hữu. Trước đó có chút hiểu lầm, nhưng đã mở hiểu biết. Quý này, sau này từ hần người quản lý. Nhưng Tàn phủ vị này quản sự có cái gì dị nghị, có thể đến hỏi ta."

Bùi Quyết Từ bên người này quản sự tròn mắt hốc mồm ---- -- mặt không dám tin hần Chủ Từ cái này thành "Bị phụ thân quý", một mặt vô ý thức liên tục khoát tay: "... Không dám không dám..."

—— hần nào có cái gì dừng khí cùng tư cách, qua "Hồi lăng không Tiên Từ" đây.

"Người này —— người tên gì?" Nàng lại nhìn Lưu lão nói.

"... A, a, tại hạ... A, Hồn Nguyên Tử a..."

"Ngô. Vị này Hồn Nguyên Tử Đạo Nhân, chính là ta Lang Gia động thiên bằng hữu —— về sau còn ở tại vị thành. Nhưng không thể bị khinh mạn."

Có quyền lực đối với chuyện này gât đầu, chính là một vị Tri Phủ cùng ba vị Phủ Doãn. Ba người liên thanh ầy ầy, một tràng tiếng đáp ứng, chỉ mong sớm một chút kết thúc cái này Bảo Hoa sẽ, sớm một chút rời xa nữ nhân này.

Nhưng lời kể tiếp nhưng lại làm cho bọn họ trong lòng căng thẳng —— cuối cùng tới.

"Như vậy, ta trước đó nói ta muốn độ Sát Kiếp, bây giờ đã độ." Lăng Không Tử tại bước đi thông thả hai bước, không nhanh không chậm nói, "các người rất nhiều người nhận biết Phác Nam Tử —— Lăng Hư Kiếm Phái Phác Nam Tử. Có người biết hẳn về sơn môn, kì thực cũng không có. Người kia, là bị ta giết."

Trong hành lang trong nháy mắt trở nên lặng im, không ai lại phát ra bất kỳ thanh âm.

"Về phần tại sao giết hẳn, các người nên rõ ràng. Các người những người thế tục này vòng nuôi gia cầm, đánh tới ăn, cũng không cảm thấy có rất không ổn. Nhưng nếu là Gia Cầm chính mình đồng loại tương giết, lại hiến cho các người ăn... Ta muốn tâm lý chung quy không thoải mái."

"Ta nói thông, Kiếm Tông bên trong, thật là có chút người xuất thân trong thế tục."

Thiên Nhân Truyền Đạo Tổ Thiên Tâm Chính pháp lúc, cũng nói muốn thương hại thế nhân, thủ hộ thế nhân sinh sôi không ngừng. Bởi vậy đạo thống Kiếm Tông đệ nhất Giới Luật, chính là không thể uống giết phạm tính mạng người."

"Có chút bại loại, cấu kết người thế tục, lấy người thế tục tánh mạng độ Sát Kiếp. Loại người này, ta gặp một cái liền giết một cái. Mà đang ngồi mấy vị, nên cũng là biết này Phác Nam Tử đi sự tình —— theo ta nghĩ, thậm chí còn cung cấp chút tiện lợi."

"Tiên Tử, chúng ta... Có nỗi khổ tâm nha..."

Này Tri Phủ, gặp sự tình đến nước này, liền lại không lo được thể diện, tiếng buồn bã kêu lên. Tri Phủ vừa gọi, ba cái Phủ Doãn càng ngồi quỳ chân lấy bái trên mặt đất. Này Huyền Lâm Tử tình hình tệ hơn —— vốn là ánh mắt trực câu câu ngời, giờ phút này thân thể mềm nhũn, toàn bộ tê liệt ngã xuống dưới.

"Nỗi khổ tâm a. Nói như vậy nghe một chút."

Tri Phủ sững sờ, vội nói: "Tiên Tử minh giám —— này Lăng Hư Kiếm Phái mặc dù ở trong mắt Tiên Tử không tính Danh Môn Đại Phái, nhưng ở ta người thế tục trong mắt, liền đã là thật Tiên Môn —— ta Đại Khánh lại có Điều Luật, nói Tiên Môn ở thế tục ở giữa làm việc, địa phương quan viên có thể không quyền can thiệp."

"Mặt mũi này thượng quy củ như thế, cụ thể đến các nơi, chỉ có càng cẩn thận chặt chẽ phần —— Tiên Sư nhóm thanh cao thoát tục, tính khí lại... Cùng chúng ta những tục nhân này khác biệt. Phạm là có yêu cầu, ai dám không theo. Chúng ta chính là nói..."

"Người nói là Lăng Hư Kiếm Phái, bức hiếp các người làm như thế."

Tri Phủ hơi sững sờ, mồ hôi xoát chảy ra trán. Hắn làm đến Tứ Phẩm quan lại sao lại không biết loại lời này ở trong ý tứ...

Hắn khả năng...

Tham dự vào...

Tiên Môn đấu đá trong sự tình.

"A. Người cảm thấy... Chính mình tham dự vào Tiên Môn đấu đá bên trong?"

Nhưng lúc này Lăng Không Tử càng đem Tri Phủ lời trong lòng nói ra.

Tri Phủ liền càng sững sờ —— nếu không có như thế... Còn là bởi vì cái gì?

Thật chẳng lẽ vèn vèn bởi vì —— này Lăng Hư Kiếm Phái giết người thế tục?

Cái này lăng không Tiên Tử, liền giết đồng tu? !

Nhưng Lăng Không Tử chỉ hơi hơi cười lạnh, liền không để ý đến hẳn nữa. Điểm điểm bốn vị quan viên cùng ba vị Họa Sư: "Các người bảy cái, trong vòng ba ngày qua đầu thú. Người vị này Tri Phủ đến thăm, thăm bọn họ tái thăm chính mình. Đã các người là người thế tục, liền y theo các người Khánh Quốc luật pháp đến xử lý."

"Người dám làm việc thiện tư, ta liền dựa vào Tiên Môn Giới Luật đến xử lý người."

Nói như thế mấy câu, lâu bên ngoài mưa lại đều đã dừng lại. Lăng Không Tử đứng ở trong sân khẽ ngẩng đầu hướng bầu trời nhìn một hồi, liền nói với Lý Vân Tâm "Qua ba đi xem người. Cái này bảo quyền..."

"Về cho người, cũng là người."

"... Tốt."

Nàng liền mở ra một bước, tới một bước liền đi qua lâu bên ngoài.

Thế là tất cả mọi người đang nhìn hấn.

Lý Vân Tâm từ bàn trà sau đứng người lên hoạt động mấy lần cánh tay. Vừa quay đầu lại gặp này Tri Phủ cùng Phủ Doãn, cùng mấy vị Họa Sư còn tại nhìn hấn, liền đại kinh tiểu quái kêu lên: "Ai nha, ta nếu như các người, bây giờ lập tức liền nhanh chân hướng nhà môn chạy, qua nghiêm túc công tác, học tập, sinh hoạt."

"Bởi vì đi... Các người biết nàng Sinh khí (tức giận), thế nào giết người sao?"

"Gặp qua giới một chỗ lại dính lại nhiều com sao? Người đem món đồ kia đổi thành máu me nhảy nhua..."

"Tốt a, đừng nhìn ta như vậy. Ta chắc chắn sẽ không cho các người biện hộ cho, cũng sẽ không cho các người nghĩ biện pháp —— càng không sẽ giúp các người. Bởi vì hiện tại ta vội vã làm việc khác nhĩ —— cùng những này đồng tu nói điểm chuyện đứng đắn. Giảng đạo lý lời nói, trên thực tế ta so vị kia Lăng Không Tử càng khó chơi hơn —— ta giết người cũng sẽ không nương tay."

"Xéo đi. Ta com còn không có ăn đây."

...

...

Một khắc đồng hồ đằng sau, cái này Quỳnh Hoa lâu lâu hai cũng chỉ thừa Lý Vân Tâm, cùng những cái kia đạo sĩ dóm. Vốn là đặt trước mỹ vị trân tu, lúc này từng đạo từng đạo đều truyền lên. Nhưng không phải bàn trà, mà chính là giống Đại Khánh hướng kết hôn dạng như vậy, tám người một cái bàn, bao quanh ngồi.

Giống Lưu lão đạo dạng này đối một ngày chỉ mong cái này một bữa người số lượng cũng không ít, nhưng giờ phút này... Lại đều không tâm tư qua động những mỹ thực đó. Đã ý thức được Lý Vân Tâm có chừng cái "Không được" thân phận, liền tại phỏng đoán đem bọn hấn lưu lại đến là dụng ý gì.

Đội đồ ăn đều lên Tề, Lý Vân Tâm liền đứng người lên cười cười: "Biết các người đều bị đói, ta liền nói ngắn gọn."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Cổ Na Lạp Hắc Ma Tiên

"Các vị đều là Người coi miếu, Quan Chủ. Tất nhiên là cung phụng Thần Vị. Nhưng không cần ta nói chư vị trong lòng cũng rõ ràng —— này đại đa số đến có phải là thật hay không thần, có hay không linh khí."

"Các người nhìn, hiện tại ta vị thành phụ cận Tông Giáo Giới tình huống là, nhà người cung phụng Long Vương, nhà ta cung phụng Lão Quân, nhà hấn cung cấp cái Sơn Thần Nương Nương. Vương gia trang người thói quen Bái Sơn thần, Nguru gia đồn người ưa thích bái Long Vương —— trên thực tế đâu? Câu đều là kém không nhiều chuyện. Thế nhưng là Vương gia người trang người đi Nguru gia đồn, không cần thận trọng chân muốn muốn bái một chút cầu nhanh lên tốt —— ai nha, nhà người đây là Long vương gia a? Ta bái sơn thần gia không vui làm sao bây giờ?"

"Cứ như vậy chỉ làm thành tổn thất, đúng hay không? Cho nên nói các bằng hữu, chúng ta dưới mắt rất có cần phải, hướng càng thêm chuyên nghiệp phương thức kinh doanh tiến hành chuyển biến. Gọi thế nào càng thêm chuyên nghiệp đâu? Cũng là cùng một Nhãn Hiệu, khuếch trương đại quy mô —— chúng ta vị thành phụ cận Tông Giáo Giới đều liên hợp lại, chỉ bái một cái thần."

"Bối như vậy người tại Vương gia trang cũng là cái này thần, đi đến Ngưu gia đồn, vẫn là cái này thần. Cảm giác thân thiết tự nhiên sinh ra, hai nhà đều thu hoạch, tiền cảnh cỡ nào mỹ diệu. . . A, người nói."

Dám vào lúc này cắt ngang hẳn nói chuyện, cũng liền chỉ có Thi Quỷ Tử. Nàng cùng Lưu lão đạo ngồi một bàn, vừa rồi nói riêng một chút vài câu. Không rõ ràng Lưu lão đạo nói với nàng cái gì làm nàng thả lỏng trong lòng —— dưới mắt tất cả mọi người quy quy củ củ kìm nén một bụng lời nói nghe Lý Vân Tâm giảng thời điểm. . . Nàng xách ngược vấn đề.

"Vân Tâm tử. . . Đạo hữu." Nàng đứng lên, nghiêm túc được cái Đạo Sĩ ở giữa lễ, "Người nói ta lược có thể hiểu rõ một chút. Nhưng là. . . Chúng ta những này Miếu Thờ, Đạo Quan, phần lớn thời gian không tính ngân. Dần dần, có lẽ phụ cận mấy đời người đều tại bái gian này xem miếu. Dù là y theo ngài nói, đổi một cái Thần Vị lời nói, phụ cận tín đồ bọn họ. . ."

"Tốt tốt tốt, cái này thật là cái vấn đề." Lý Vân Tâm hạ thấp xuống ép tay. Lược nghĩ một lát, thở dài, "Nhưng là bằng hữu nhóm, các người còn muốn một vấn đề khác. Tại thế Tiên Nhân, có a. Song Thánh nha. Không nói Song Thánh, những Huyền Cảnh đó, Chân Cảnh tu sĩ, cái nào đều muốn so Sơn Tinh Dã Quái cao mình."

"Lại có Hắc Bạch Diêm Quân, càng là chính bát kinh (*) nhi thần tiên mà —— làm gì không bái bọn họ a? Bởi vì —— không có cái rắm dùng a." Lý Vân Tâm mở ra tay, nghiêng một cái đầu, "Bái Song Thánh, Song Thánh cũng sẽ không chạy tới giúp bọn hắn tìm ném gà. Bái Diêm Quân, nên đòi mạng người vẫn là muốn mạng người. Cho nên nói làm người quá cao lạnh, không tiếp đất khí, là sẽ có vấn đề này."

"Vậy người đi bái những Sơn Tinh đó Dã Quái, tuy nhiên chưa hẳn cầu được ước thấy, nhưng là ngẫu nhiên cũng sẽ làm như vậy một hai kiện nhân sự, cái này được người yêu mến. Bởi vậy, kì thực, chúng ta những này thuần phác đáng yêu Hương Dân, đều là phi thường chân thành Chủ Nghĩa Thực Dụng người. Khi nhưng chuyện này ta cũng có thể hiểu được —— cơm đều ăn không lớn no bụng, ai có tinh thần qua đàm Triết Học."

"Cho nên nói không cần phải lo lắng bọn họ bởi vì thay cái Thần Vị,

liền không đi bái. Người dù là thay cái Cổ Na Lạp Hắc Ma Tiên, nói người đây không phải là miếu, là Ma Tiên bảo —— chỉ cần hắn tiến đến liền đánh tâm nhãn bên trong cảm thấy dễ chịu, thỉnh thoảng nghe ai ai nói này Hắc Ma Tiên hiển linh, dần dần, người muốn hắn bái thời điểm nói rồi lời kéo năng lượng, hắn cũng ngoan ngoãn làm theo."

"Khục. . . Vân Tâm tử đạo hữu, cái này Hắc Ma Tiên. . ."

"Không cần để ý những chi tiết này —— đó là Thái Cổ Tôn Thần, các người chưa nghe nói qua cũng không kì lạ." Lý Vân Tâm cực nhanh nói nói, "cho nên nói ta chỗ này đã có một cái Thí Điểm đơn vị —— Hỗn Nguyên Tử đạo hữu Long Vương Miếu. Vốn là Vị Thủy Long Vương tượng nặn, chúng ta cho đổi thành Daesung Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Gia Văn Hoàng Thái Tử cùng Daesung Long Nữ chi vị —— ngày đầu tiên, các hương thần tiếng vọng cũng rất không tệ mà! Đúng không —— chúng ta lên tháng tiền thu bao nhiêu?"

"Ây. . . Chúng ta còn chưa tới một tháng. Tuy nhiên đến dưới mắt cái này hương hỏa tiền thu coi như. . . Có ba lượng bạc. Là lúc trước hai tháng số lượng." Lưu lão đạo quy quy củ củ đáp.

Lý Vân Tâm buông tay: "Cho nên nói các bằng hữu, nhìn, Danh Lợi Song Thu nha. Ta biết các người lo lắng sự tình gì —— nhưng ta tự mình cho các người về này Thần Vị —— thật là có linh khí tại. Chẳng những có linh khí tại, trả hết nợ tâm Trần Trạch. Chúng ta vị thành Tông Giáo Giới một khi dạng này đạt thành chung nhận thức —— đều cung cấp cái này hai tôn thần, về sau liền xem như từ thô phóng hình sinh sản chuyển thành thâm canh hình sinh sản, há không đẹp quá thay?"

Đạo sĩ dõm nhóm hai mặt nhìn nhau, nhưng không ai nói chuyện trước.

Kì thực đều rõ ràng Lý Vân Tâm thủ đoạn —— hẳn làm được về, vốn nên là bị mọi người phong thưởng.

Nhưng hôm nay. . .

Hắn tựa hồ cùng này lãng không Tiên Tử có chút khúc mắc a. Tuy nói vị này Vân Tâm tử Đạo Nhân nhìn tuổi trẻ tài cao, cũng có bối cảnh thâm hậu. Nhưng nếu là hai hồ đánh nhau, bọn họ những này con kiến hôi. . . Nơi nào có đảm lượng tham gia đi vào.

Lý Vân Tâm thở dài: "Suy nghĩ một chút nha, các bằng hữu, ta là giảng đạo lý người —— ta cũng là vì chúng ta vị thành Tông Giáo Giới suy nghĩ."

Gặp hắn khẩu khí có chút hòa hoãn, liền có một cái Đạo Sĩ thử thăm dò nói ra: "Đạo hữu. . . Ai, kì thực chúng ta hô ngài một tiếng nói bạn, đều đã là trèo cao. Nhưng thực không dám giấu giếm, ngài dưới mắt tình cảnh. . . Ai, chúng ta là dự định, việc này có thể không vội —— đợi ngày sau ngài cùng lãng không Tiên Tử sự tình làm rõ. . ."

Hắn nói thời điểm, không ít người cuối cùng lộ ra đồng ý thần sắc.

"Dạng này a." Lý Vân Tâm cúi đầu xoa xoa tay, rất nhanh lại nâng lên, trên mặt mang ý cười, "Này ta ngược lại thật ra có thể hiểu được. Nói thí dụ như có lẽ chúng ta dùng khác đồ, vật, làm tức giận này lãng không Tiên Tử loại hình ý nghĩ —— bởi vì Cao Giai Tu Sĩ vốn là hi vọng vô thường, đúng hay không?"

Đạo Sĩ vội vàng gật đầu: "Vâng vâng vâng, đúng là như thế."

"Nhưng vấn đề là. . . Ta cũng là một cái, Hóa Cảnh, Cao Giai Tu Sĩ a, các bằng hữu." Hắn bắt đầu đi mở ra tay, "Ta đứng ở chỗ này, cười nói với các người, đến gia nhập liên minh đi. Các người nói thật có lỗi anh em người bây giờ tiền cảnh không rõ chúng ta cũng không muốn —— ta cũng cảm thấy xấu hổ thật mất mặt nha."

". . . Các người liền không sợ ta hi vọng vô thường a."

Hắn cười nói ra câu nói này, liền lại không nhân ngôn ngữ. Trong đại đường trong lúc nhất thời lạnh xuống tới.

Lăng Không Từ ăn nói có ý tứ, người lại thấy không rõ nàng biểu lộ, thế là trong lòng thần bí tăng thêm ba phần.

Nhưng đối Lý Vân Tâm ẩn tượng, ngược lại là vào trước là chủ —— thoát đầu là Lưu lão Đạo Thân một bên "Đạo Đồng", nói chuyện là ôn hòa khách khí. Sau đó biết hiện tại —— cũng còn nhìn thấy hắn biểu hiện trên mặt, nghe được thanh giọng nói, tính tình. . . Cũng rất giống như một người bình thường.

Cùng cái gì Ý Cảnh, Hư Cảnh tu sĩ so, thì càng giống người bình thường.

Cho nên đối với hắn lòng kính sợ, lại bởi vì lấy hắn vừa rồi này phiên lời nói dí dỏm ngữ, lại giảm rất nhiều.

Đến lúc đó Lý Vân Tâm lại nói ra những lời này đến, bọn họ cũng mới như ở trong mộng mới tỉnh ý thức được. . . A.

Đại khái. . . Cũng sẽ là có tính khí a. . .

Thế là lúc này, liền thấy Lý Vân Tâm thu liễm nụ cười, dùng ngón tay trong hư không vẽ thứ gì ——

Vốn là bị trói lại, ngồi tại Đại Đường một góc khác không thể động đậy "Bùi Quyết Từ" thân thể, trong nháy mắt liền giống như là bị thanh không bao tải, mềm mại xếp xuống dưới!

Một cổ hắc khí ở giữa không trung giãy dụa gào thét từ thân thể kia Thất Khiếu bên trong bị rút ra đi ra, sau đó được thu vào Lý Vân Tâm trong tay áo —— cả trong cả quá trình hắn động cũng không động, liền chỉ là dùng ánh mắt nhìn chăm chú lên ở đây mỗi một vị.

Thanh âm kia. . . Cũng nghe được.

Đơn giản thể lương dị thường!

Một cổ ý lạnh. . . Chậm rãi bò lên trên mỗi người lưng.

"Cho nên nói ta cũng là sẽ có tính khí. Nói thí dụ như ta vừa rồi liền khó chịu —— nhưng các người là lão đầu tử bằng hữu, ta cũng chỉ phải bắt hắn trút giận —— ta đem quý này tuổi sống từ trong túi da rút ra. Cái này thể nghiệm. . . Cùng lột da cũng kém không nhiều đi." Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, trên mặt một lần nữa nổi lên ý cười, "Vậy bây giờ, chúng ta là không phải đạt thành chung nhận thức? Ta nói là. . . Đem các người cung cấp những món kia, đổi?"

Không một người nói chuyện.

Lý Vân Tâm liền bụng chén rượu lên, bắt đầu vui vẻ: "Được. Như vậy, các bằng hữu, cho chúng ta hữu nghị —— cạn ly?"

Trầm mặc hai sau ba hơi thở. . .

Đạo sĩ dõm nhóm. . . Cuối cùng cũng bụng chén rượu lên.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 93: Hòe Thụ :

Cạn một chén tửu, liền đều lại buông xuống, giữ im lặng.

Lý Vân Tâm xem bọn hắn, khô sở thờ dài: "Tốt a. Ta ở chỗ này các người không vui. Như vậy ta đi tốt —— Lão Lưu, bởi tốt bọn họ, ta về nhà trước qua."

Hắn sau khi nói xong quay người lại, liền thân nhiên xuống lầu.

Chờ hắn đi chừng một khắc đồng hồ đạo sĩ dõm nhóm mới hai mặt nhìn nhau, rất không thể tin được chuyện này cứ như vậy kết thúc.

Lưu lão đạo lúc này mới lược cười xấu hổ cười: "Kì thực... Ân... Tâm Ca Nhi là cái rất hiền lành người..."

Sau đó bởi vì câu nói này, mọi người tiếp tục hai mặt nhìn nhau.

...

...

Đã là vào đêm.

Tuy nói ngừng mưa, nhưng chênh lệch thời gian không nhiều cũng tại ban đêm tám khoảng chín giờ. Tại hắn lúc trước thế giới kia lúc này chính là tận tình hưởng thụ thời điểm tốt, nhưng ở vị thành, lại là chuyện đương nhiên ngủ say thời khắc.

Bởi vậy bị mưa to rửa sạch qua Thanh Thạch Bàn đường đi ở dưới ánh trăng tỏa sáng lại không người. Hai bên đường phố Thành Âm cây xanh cùng bụi cỏ hoa bởi vì Thủy Khí, bốc hơi ra nồng đậm nhưng lại tươi mát cây cỏ hương.

Hắn đứng trên đường hít sâu một cái, cảm thấy cả người đều bị thơm ngọt khí thấm thấu.

Cái này khiến hắn cảm thấy thoải mái dễ chịu.

Thoải mái dễ chịu cùng thống khổ cùng tồn tại.

Trên thực tế từ ngày đầu tiên đem bức họa treo ở miếu bên trong lên, hắn liền không còn có thể nghiệm qua "Không có đau đớn" cảm giác. Thời thời khắc khắc đều tồn tại thống khổ tra tấn hắn, khiến cho hắn tâm tình trở nên càng ngày càng kém. Lý Vân Tâm rõ ràng loại này chậm chạp mà không thể kháng cự biến hóa tối hậu hội mang đến càng nhiều vấn đề.

Tỷ như trước đó bộ cục kì thực cũng không mui phân tinh diệu —— thống khổ ảnh hưởng hắn tư duy.

Tuy nhiên cũng may Lưu Lăng cùng Cửu Công Tử đều có rõ ràng nhược điểm, hắn có thể dựa bốn bọn họ tình cảm cùng tâm tư.

Nhưng cũng không thể trông cậy vào về sau gặp được tất cả mọi người cái bộ dáng này. Lưu Lăng đã coi như là khác loại ---- -- vị Hóa Cảnh đỉnh phong tu sĩ không nên có rõ ràng như thế tính cách thiếu hụt, nàng lại vẫn cứ có. Chỉ có thể hiểu được là thiên tài tất có khuyết điểm, hoàn mỹ người không có khả năng tồn tại.

Cho nên hắn cần muốn giải quyết vấn đề.

Dựa bốn tâm tư cũng không thể giải quyết sở hữu sự tình, chỉ ít đến Song Thánh loại kia tùy thời có thể bước vào Thái Thượng Vong Tinh chi cảnh, Bạch Nhật Phi Thăng tầng cấp người, là sẽ không cho hắn công phá tâm phòng cơ hội.

Huống chi hắn cũng ý thức được, có cái nhân vật gì đối Lưu Lăng tiến hành qua cường lực tâm lý can thiệp.

Có lẽ là khác tình huống như thế nào, có lẽ là người.

Nếu như là người, cũng là một cái tương đương người đáng sợ —— cùng chính hắn, cực kỳ nguy hiểm.

Hắn nhất định phải... Để cho mình chánh thức cường đại lên.

Chỉ ít thành là chân chính Hóa Cảnh đỉnh phong, độ cái này Vọng Tâm cướp. Cái này kiếp, đã rõ ràng mà ảnh hưởng hắn —— linh lực trở nên tương đương không ổn định, tư duy cũng càng dễ kích động.

Hắn tại ướt át trên đường phố đi dạo, tản bộ, suy nghĩ vấn đề, trải nghiệm trong thân thể đem Hương Khói Nguyên Lực rót vào Tuyết Sơn Khí Hải lúc đau đớn. Cứ như vậy chậm rãi xuyên qua một đầu hẻm nhỏ, nhìn thấy tuyệt đại đa số người nhà đã tắt đèn. Chợt có mấy hộ không có tắt đèn, tĩnh tế nghe, hội nghe thấy sách âm thanh.

Thậm chí còn gặp một nhà Cửa Hàng vừa đóng cửa, tiểu nhị đang lấp cửa tấm. Trông thấy hắn trước hơi sững sờ, sau đó đối với hắn cười cười.

Hắn cũng đối tiểu nhị cười cười, hỏi: "Có ăn không?"

Hắn dung mạo cùng khí độ đều có cảm nhiễm lực. Tiểu nhị không khỏi liền sinh hai ba phần hảo cảm, ngẫm lại, nói: "Ngược lại là có, Đồ Lương."

Lý Vân Tâm liền ném đi một góc bạc: "Không có gì đáng ngại."

Tiểu nhị khoái hoạt tiếp, liền thanh tạ, quay người vào cửa. Không bao lâu bùng lấy hai cái giấy dầu bao đi ra. Một bao bên trong là hai tấm Ngô Bắp

bánh bột ngô, một bao bên trong là chút rau trộn ba tia, còn có chút gà tia.

Lý Vân Tâm nhận lấy, liền đem ba tia cùng thịt gà kẹp ở bánh bột ngô bên trong, cắn một cái, cảm thấy vị đạo cũng không tệ lắm.

Hắn buổi trưa ăn cơm, đến bây giờ tám chín giờ, sớm bụng đói kêu vang.

Tiểu nhị nhìn xem, hiếu kỳ: "Ngài đây là cái gì phương pháp ăn?"

"Hamburger a." Lý Vân Tâm nói, "Các người chỗ này không nên không có bánh bao nhân thịt a. Chưa thấy qua?"

"Chưa thấy qua."

"Tốt a." Hắn cười cười, cất bước đi về phía trước.

Lại nghe thấy tiểu nhị tại sau lưng nói: "Luu gia quản sự mới vừa tới chọn mua qua —— lúc này hắn là còn ở trên đường. Ngài... Ân, đại khái hội gặp được."

Lý Vân Tâm sững sờ, quay người hỏi: "Ủm?"

Tiểu nhị dò xét hắn, chớp mắt, lại hướng mặt trước chỉ chỉ: "... Ngài không phải Luu gia Đạo Sĩ a?"

Lý Vân Tâm quay đầu hướng hắn chỉ bên kia nhìn xem, một chút nghĩ, liền minh bạch. Cười nói cái tạ, quay người tiếp tục đi.

Tiểu nhị chỉ bên kia hắn là Luu gia. Cái hướng kia có đèn đuốc. Từ độ sáng đến xem, hắn là một cái tòa nhà lớn cũng còn thượng lửa cháy nển. Lại tinh tế nghe một chút, còn có Nhạc Khúc âm thanh.

Đương nhiên là nhạc buồn.

Nhà kia người chết.

Hắn ăn mặc Đạo Bào, lại tại dạng này thời gian một mình tại phụ cận trên đường đi, tiểu nhị đại khái cảm thấy hắn là tại Luu gia tổ pháp sự Đạo Sĩ. Khánh Quốc tập tục là trong nhà xử lý tang sự, buổi chiều cầm ăn. Tiểu nhị đại khái cảm thấy hắn là chống cự không được, bởi vậy hảo tâm nhắc nhở hắn Luu gia quản sự khả năng ở phía trước, chớ bị gặp được ăn vụng.

Lý Vân Tâm ngừng lại, cuối cùng cảm thấy người chết điềm xấu, dự định quán một con đường.

Phía trước giao lộ đứng đầy một khóa Đại Hòe Thụ. Lúc này hòe hoa nở, hương khí thấm người muốn say. Vừa rồi trời mưa, hòe bao hoa đánh xuống không ít, lại bị Thủy Khí một chung, vị đạo càng nồng nặc.

Hòe Thụ bên trái cũng là một cái khác đầu lối rẽ. Lý Vân Tâm đi đến Hòe Thụ bên cạnh, lại dừng lại.

Sau đó nhẹ nhàng ồ một tiếng, nhìn chăm chăm này Hòe Thụ nhìn.

Có người... Hoặc là nói như là người đồ, vật...

Tại từ thân cây bên trong đi ra tới.

Đi đầu là thò đầu ra, một đầu đầu lưỡi đỏ choét rũ xuống bên miệng. Sau đó hai cánh tay cũng nhô ra đến đào ở thân cây, vừa dùng lực, thân thể cũng đi ra.

Tối hậu phóng ra chân, đứng vững...

Lý Vân Tâm nhìn một hồi, nhìn không được cười lên: "Đều nói Hòe Thụ thuần âm điềm xấu, nguyên lai là chuyện như vậy —— ngài từ chỗ này đi ra a. Bạch tiên sinh, lần thứ hai gặp mặt."

Đi ra... Là trắng Diêm Quân.

Mặt, giống như y phục trắng bệch trắng bệch trắng Diêm Quân nghe được câu này, lập tức tròn con mắt, nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm.

"Ta đoán không sai lời nói, hai người khẳng định có phân công —— ngài phụ trách cất kỹ người, Black Diêm Quân phụ trách thu người xấu." Lý Vân Tâm cười hi hi nói, "Luu gia chết mất vị kia người nên không tệ a? Cho nên ngài đến?"

Trắng Diêm Quân vẫn là nhìn hắn chăm chăm, không nói lời nào.

Chờ Lý Vân Tâm nói xong những này, hắn mới the the giọng nói: "Người có thể trông thấy ta? !" "

"A?" Lý Vân Tâm chau mày, "Chuyện này hiếm lạ sao? Vẫn là nói chỉ có Báo Mộng mới có thể trông thấy người? Ta bây giờ không phải là đang nằm mơ chứ?"

Trắng Diêm Quân không nói thêm gì nữa, chậm rãi đi tới, hướng về Lý Vân Tâm vươn tay.

Tay hắn cũng trắng bệch, nhưng móng tay nhìn ngược lại là hợp quy tắc —— Lý Vân Tâm không có tránh.

Thoạt đầu trông thấy cái này Câu Hồn Diêm Quân từ dân gian truyền thuyết "Điêm xấu" Lão Hồn Thụ bên trong chui ra hắn cảm thấy thú vị. Lại nghĩ tới lần trước hai vị kia nói chuyện, dự định lại mượn cơ hội này hảo hảo hỏi một chút.

Muốn nói hắn kinh ngạc không kinh ngạc, có sợ hay không?

Người nào nhìn thấy loại này... Một mực tồn tại ở trong truyền thuyết đồ chơi, hội không sợ đây.

Nhưng Lý Vân Tâm biết, như thế nào làm một cái "Nhìn thú vị người".

Tựa hồ chính mình có thể giống trông thấy Quỷ Nhất dạng trông thấy vị này trắng Diêm Quân, là tưởng đảm đương không nổi sự tình. Mà dưới mắt vị này trắng Diêm Quân, cũng dự định nhìn một cái phát sinh cái gì.

Nó tựa hồ không có ác ý.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Tự hủy căn cơ :

Thế là Lý Vân Tâm liền cũng không có tránh.

Cẩn thận chặt chẽ là một chuyện tốt. Nhưng nếu như cẩn thận chặt chẽ đến không bóc lên đảm nhiệm nguy hiểm thế nào cấp độ, vậy liền thành nhu nhược.

Trắng Diêm Quân tay...

Không trở ngại chút nào cắm vào Lý Vân Tâm thân thể. Hắn rất muốn lập tức tránh ra qua, nhưng vẫn cứ ép buộc chính mình đứng ở chỗ này.

Bởi vì hắn đối cái này Hắc Bạch Diêm Quân có không khỏi hảo cảm.

Nhiều khi, "Không khỏi hảo cảm", "Giác Quan Thứ Sáu", kì thực đều là tiềm thức tác dụng, cũng không phải là không có chút nào căn cứ.

Thí dụ như nói một người đi ra ngoài, không khỏi cảm thấy hôm nay sẽ có chuyện tốt. Thế là đến công ty, bị thông tri Thăng Chức —— hắn sẽ cảm thấy, Thiên, Giác Quan Thứ Sáu ờ. Từ nơi sâu xa ta có vận khí tốt.

Nhưng kì thực lúc trước, có lẽ hắn đã biết công ty hội có thay đổi nhân sự, có lẽ một vị nào đó Thủ Trưởng đối với hắn khen ngợi có thừa, có lẽ một vị nào đó tình thông nội mặc đồng sự đối với hắn lấy lòng.

Hắn Chủ Quan Ý Thức không có đem những vật này tập hợp quy kết, nhưng tiềm thức tàng diện, lại đem những này dấu vết để lại liên hệ tới. Bởi vậy lúc ra cửa đội, cũng đã dự liệu được kết quả này...

Mọi người đem xưng là "Giác Quan Thứ Sáu".

Lý Vân Tâm nói không rõ ràng chính mình vì sao đối cái này trắng Diêm Quân có hảo cảm, tín nhiệm hắn. Nhưng hắn hiểu được dạng này vi diệu mà rõ rệt địa hảo cảm, nên là không có bị chính mình chú ý tiềm thức phân tích đạt được kết quả.

Hắn dự cảm luôn luôn chuẩn, thế là tùy ý cái tay kia xuyên thấu thân thể... Cảm nhận được một trận hỏa nhiệt.

Nhưng chỉ tiếp tục trong nháy mắt, trắng Diêm Quân liền rút tay ra, the thé giọng kêu lên: "Người cái này tiểu nhi, a nha, người có biết mạng người không lâu? !"

Lời này người khác nói, Lý Vân Tâm sẽ chỉ cười nhạt một tiếng.

Nhưng bây giờ từ ti chương sinh tử Diêm Quân nói...

Lý Vân Tâm lập tức nhú mày lại: "... Chỉ giáo cho?"

Trắng Diêm Quân theo dõi hắn, một đôi thuần con mắt màu đen giống hai cái cần khủng bố. Dưới tình thế cấp bách nâng lên đầu lưỡi, để cho mình nói chuyện càng lưu loát chút: "Ngươi cái này tiểu nhi, khi thật không biết lợi hại! Ngươi coi ngươi như thế nào nhìn thấy ta? Ngươi tuy là không biết nơi nào đến hồn phách, lại thác sinh là thân người. Đã là thân người, làm sao không hảo hảo tu luyện Thiên Đạo linh lực?!"

"Bây giờ ngươi nhưng lại thụ mọi người hương hỏa triều bái! Đây Hương Khôi Nguyên Lực há lại ngươi thân người nhưng phải! Ngươi Tuyết Sơn Khí Hải, đã là thùng trăm ngàn lỗ, cách công tán thân tử không xa!!"

Lý Vân Tâm hơi hơi sắc mặt thay đổi. Hắn ổn định tâm thần, nói ra: "Ta ngược lại thật ra cũng biết chuyện này. Nhưng nếu như ta chậm rãi, đem trong cơ thể ta linh lực, thay thế vì Nguyên Lực, tái tạo Tuyết Sơn Khí Hải đâu? Về sau ta liền không tu Thiên Tâm Chính Pháp, chuyển tu Thần Đạo —— cái này cũng không thể?"

"Chắc chắn, ngươi cái này tiểu nhi quả nhiên là ghé con mới sinh! Ngươi coi biện pháp này tiền nhân chưa nghĩ tới?!" Trắng Diêm Quân thanh âm càng bén nhọn, "Biện pháp này là có thể. Nhưng thân người dùng chẳng nhiều Nguyên Lực! Ngươi Tuyết Sơn Khí Hải thuận tiện so một kiện tường đá phòng lớn,

Này Nguyên Lực liền giống với vụn cát!"

"Bây giờ ngươi cái này phòng lớn bị phong bế, ngươi liền dùng vụn cát chậm rãi đổi này Gạch đá. Nhất thời nửa khắc cái này phòng lớn ngược lại không đến nỗi sụp đổ, ngươi cũng có thể làm chút linh lực, tự giác giải khai chút phong ấn. Nhưng ngày sau ngươi này Nguyên Lực nhận được nhiều —— vụn cát sao có thể chống lên phòng lớn đến? ! Ngươi cũng không phải Tinh Quái Thần Thú! Bực này tu hành thường thức, đều không Nhân Giáo ngươi?!"

Lý Vân Tâm im lặng im lặng. Đứng bình tĩnh dưới tàng cây nghĩ một lát, mới bắt đầu dĩ thử dài: "Không ai dạy a. Đều hắn sao là giáo sư. Ai sẽ dạy ta một cộng một bằng hai."

"Này, hiện tại nếu là không lại hấp thu những Nguyên Lực đó đâu?"

"Ngươi căn cơ đã bị chính mình hủy! Cả đời này, liền cũng như thế!"

"Ngọa tào..." Lý Vân Tâm che trán, "Cái này hắn sao chơi đến có chút lớn a. Đây... Ngài có không có biện pháp gì? Ngài kiến thức rộng rãi, cho nhỏ Chi cái chiêu đây?"

Trắng Diêm Quân lại trừng mắt dò xét hắn: "Chắc chắn... Ngươi cái này tiểu nhi. Không sợ ta liền thôi, lúc này đang còn muốn trên người của ta tham..."

Có hi vọng a...

Lý Vân Tâm ở trong lòng cười một tiếng, cuối cùng thờ phào.

Hắc Bạch Diêm Quân a. Cũng không phải tùy tiện cái gì ngu ngốc xà thần —— chương không toàn bộ thể giới sinh tử gia hỏa. Dạng này tồn tại, tại sao có thể có tâm tư tùy tiện quan tâm một cái cái gì nhân sinh chết.

Nhắc tới trắng Diêm Quân chỉ là bởi vì trông thấy hắn, hiếu kỳ, mới nói cái này rất nhiều —— vậy liền giống hắn thời đại kia vị kia Chủ Tịch các hạ đi trên đường trông thấy một người bị thiếu lương, liền ba ba theo sát hắn qua lấy lương buồn cười.

"Bởi vì chúng ta gặp qua a." Lý Vân Tâm tâm tình tốt chút, "Lần trước, ngài không thu bởi vì ta mà tử hồn. Còn nâng lên một vị tiền bối. Qua những ngày này ta ngắm lại... Tiền bối kia... Không phải là vị kia Họa Thánh a?"

Hắn nói xong, lại cắn một cái này bánh.

Trắng Diêm Quân hít sâu một hơi: "Ngươi cái này tiểu nhi, còn có tâm tư ăn bánh! Ngươi thật lớn mật!"

Lý Vân Tâm buông tay: "Muốn không thể nào? Còn không phải ngài nhìn lấy làm việc. Kì thực ta thật tò mò... Ngài... Trước đó vị kia đến chuyện gì xảy ra? Ngài làm gì không thu ta?"

"Cái này chẳng phải là nói, dù là ta không cẩn thận treo, cũng không cần sợ?"

"Thờ ra..." Trắng Diêm Quân xùy cười một tiếng, "Ngươi chết, ta chính là không thu ngươi, cũng là thất thần trí Dã Quỷ. Thì có ích lợi gì?"

"A..." Lý Vân Tâm ngẫm lại, ". Cái kia coi như ta xui xẻo rồi."

Hắn nói xong câu đó, bụng lấy này bánh liền tiếp tục dạo bước đi lên phía trước.

Đi ba bốn bước, nghe thấy này trắng Diêm Quân hô: "Ngươi cái này tiểu nhi, không sợ chết?"

"Người đâu, vốn có lúc chết. Hoặc nặng như Thái Sơn, hoặc nhẹ tựa lông hồng." Lý Vân Tâm một bên nhai đồ, một bên mơ hồ không rõ nói, "Ta hôm

này vừa thu cái Đại Quỷ, mấy trăm năm đạo hạnh, cảm giác nó sống được thăng tiêu sái. đã không có cách nào khác... Chết các ngươi lại khẳng định không thu ta, vậy ta ngơ ngác cái mấy trăm năm, tu thành cái Quỷ Vương cũng không tệ nha. Đến lúc đó có phải hay không lộ cái mặt, người người sợ ta —— ta không phải lại có thể Tu Thần nói, thụ Nguyên Lực? Cái này có gì có thể sợ."

Cái này nhật lý vạn ky trắng Diêm Quân, cũng sẽ không vô duyên vô cớ nói với hắn cái này rất nhiều.

Lý Vân Tâm biết hắn đối với mình tất nhiên có chỗ cầu. Cái này sở cầu, tựa hồ nhất định phải thỏa mãn điều kiện chính là... Hắn không thể chết.

Cái này trắng Diêm Quân có chút ngốc. Nếu như là chính mình tới làm việc này, tất nhiên sẽ làm cho đối phương một bên đầy cõi lòng cảm kích, còn một bên phụng ra rất nhiều hứa hẹn tới. Mà sẽ không giống dưới mắt...

Trước mắt lóe lên, này trắng Diêm Quân đem hắn ngăn lại.

Cái này chứng thực Lý Vân Tâm phỏng đoán.

Lần thứ nhất gặp thời điểm, Hắc Bạch Diêm Quân nói không thu hắn hồn, không thu bên cạnh hắn nhân hồn —— sợ này "Đánh giết đến Sâm La Điện Ma Đầu", lại dẫn xuất phiền phức. Mà Lý Vân Tâm biết, chính mình đối với Hắc Bạch Diêm Quân tới nói, cùng thế giới này tất cả mọi người, duy nhất một điểm khác biệt là được...

Tình huống của hắn, cùng vị kia Họa Thánh rất giống.

Nói như vậy, chúng nó trong miệng ma đầu kia, tám chín phần mười chính là Họa Thánh.

Vị tiên bối kia, ngu ru bức a...

Vậy mà làm đến Âm Tào Địa Phủ qua...

Lý Vân Tâm ngừng cước bộ: "A?"

"Ngươi cái này tiểu nhi ngược lại là có tâm cơ." Trắng Diêm Quân hàm hồ nói, "Nhưng chớ cho rằng Bản Quân không có cách nào khác sửa trị ngươi. Bất quá là gần nhất không muốn phân tâm, lại lười nhác phiền phức, khác biệt ngươi so đo a."

"Cái này ta biết." Lý Vân Tâm nói, "Cho nên nói... Đã ngại đều lại đem ta ngăn lại —— có cái biện pháp gì không?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Lớn súc vật :

Trắng Diêm Quân phát ra không rõ ràng cho lắm sắc nhọn tiếng cười, giống như tìm tới có thể xuất khí biện pháp: "Biện pháp a, có oa."

Nó mắt liếc thấy Lý Vân Tâm: "Ngươi cảm từ a?"

Lý Vân Tâm thần sắc như thường: "Sau đó?"

"Sau đó, ta lại không thu ngươi hồn, ngươi đoạt xá nha!"

"Nghe giống lừa ta a." Lý Vân Tâm bất động thanh sắc nói, "Ta biết mấy loại đoạt xá tình hình. Nhưng lạc quan nhất cũng là Kiều Gia Hân loại kia —— thân thể được không mục nát Tủy da, thể nhưng mất đi người Ngũ Cảm. Chớ đừng nói chi là Trọng Tu Tuyết Sơn Khí Hải."

Trắng Diêm Quân giờ phút này lại khặc khặc cười, thanh âm nghe đầy cõi lòng ác ý: "Làm gì làm người? Ngươi đã là có thể tiếp nhận làm quỷ, chẳng lẽ không có thể tiếp nhận làm lớn súc vật?"

"..." Lý Vân Tâm thờ dãi, "Gia gia, ta biết sai. Chúng ta thật dễ nói chuyện. Đến làm gì?"

Trắng Diêm Quân lại cười: "Quả thật là làm lớn súc vật nha. Ngươi muốn này Long Tử, chân thân giống như núi nhỏ lớn —— có thể không phải liền là cái lớn súc vật?"

"Người..." Lý Vân Tâm khẽ nhủ mày, "Đạo Long Tử bỏ?"

"Chỉ có thể đạo những vật kia bỏ." Trắng Diêm Quân vuốt vuốt đầu lưỡi, "Những cái kia... Cái gọi là Thần Thú, hừ. Rồng? Kim Sí Đại Bàng? Long Tử? Vẫn là cái gì Kỳ Lân? Chắc chắn. Tại Bản Quân nơi này, bất quá là lớn sức vật a. Cần biết chúng nó nguyên bản liền..."

Nó nói đến đây, tựa hồ cảm thấy mình thất ngôn, bận bịu sát câu chuyện.

Lý Vân Tâm bèn nhảy cảm thấy được, vị này trắng Diêm Quân, thể gian vạn vật sinh từ Chương Không Giả, tại nâng lên những cái kia bị nó trách là "Lớn sức vật" "Thần Thú" lúc... Tâm tình rất không thích hợp.

Đại khái cũng là loại kia "Ha ha người không phải liền là có mấy cái tiền bản có cái gì không dậy nổi hiện tại lão công người còn không phải như vậy tìm Tiểu Tam" ... Vị chưa vị đạo.

Nếu như như thế một thể hội thoại...

Tựa hồ cũng không phải là một cái hồng lựa chọn?

"Nhưng là vì cái gì?" Lý Vân Tâm khiêm tốn hỏi, "Đạo chúng nó bỏ, cùng đạo một Chích Hầu Tử bỏ, có cái gì khác biệt sao? Cùng người đâu?"

Trắng Diêm Quân khinh thường cười một tiếng: "Thể gian vạn vật đều có linh. Người nha, thân thể cùng Thần Hồn hợp hai làm một, bên nào thiếu, đều không hoàn chỉnh, đều muốn bị hao tổn. Bởi vậy đạo người bỏ, liền không có Ngũ Cầm, chỉ có không thể xác."

"Về phần những linh trí đó chưa mở sức loại... Dem nhân hồn dạng này tinh xảo đồ, vật nhét vào, há có thể thịnh đến hạ?"

"A?" Lý Vân Tâm nhủ mày, "Này rồng, Kỳ Lân, Đại Bàng... Kì thực nguyên bản không phải cũng là sức loại sao?"

"Hừ hừ, người biết cái gì. Cái này, không thể nói. Ta cũng không muốn muốn nói với người." Trắng Diêm Quân không kiên nhẫn vuốt đầu lưỡi, "Người chỉ cần biết, người chết, chỉ còn lại có thể xác. Mà những cái kia lớn sức vật chết, lại muốn lưu cái không."

"... Lưu cái không?" Lý Vân Tâm xác thực không thể lý giải thuyết pháp này,

"Cái gì không?"

Diêm Quân lại không vui, chau mày: "Người cái này tiểu nhi hết lần này tới lần khác nhiều chuyện! Không... Chính là không! Thể gian này khác đồ, vật không chết, cũng là không chết, hết lần này tới lần khác cái này lớn sức vật chết, tuy nói thân thể không, vẫn còn có cái không! Cần phải người Thần Hồn bỏ vào không! Này, đến lúc đó liền biết rõ!"

Lý Vân Tâm nghe nó nói như vậy, một chút suy nghĩ... Liền minh bạch.

Không biết là cái này trắng Diêm Quân không nguyên ý như thế giảng, vẫn là cái thể giới này liền không có thuyết pháp này. Lý Vân Tâm cảm thấy trong miệng nó cái kia "Không", dùng hần có thể lý giải từ nhi đến thay thế, kì thực là..."Thần Cách".

Cái này cái gọi là "Lớn sức vật" ... Nhìn thật là giấu giếm Huyền Cơ a...

Nghĩ tới đây hần càng phát ra an tâm, mà lại cung cung kính kính hướng cái này trắng Diêm Quân thi cái lễ: "Còn mời Quân Thượng tiếp tục dạy ta nên làm như thế nào."

Hần loại này "Nguyên lai ngài đối ta hữu dụng như vậy như vậy ta lập tức liền cho ngài quỳ" chuyển biến khiến cho trắng Diêm Quân tựa hồ hơi có chút kinh ngạc. Nhưng kinh ngạc đằng sau lại the thể giọng cười rộ lên: "Người cái này tiểu nhi, quả nhiên là cái người đẹp. Đến là cùng này Ma Vương giống. Khắc khắc kiệt... Vậy ta liền dạy người tốt —— người có thể nghe kỹ, Bản Quân chỉ nói một lần. Người như đến lúc đó xảy ra sự cố, chính là Bản Quân cũng cứu không được người!"

Hần nói đến nhanh, thanh âm lại sắc nhọn. Nhưng Lý Vân Tâm thông tuệ, chỉ một lần liền bền vững nhớ kỹ.

Nhưng ghi lại đằng sau, hần lại có ý hỏi mấy vấn đề.

Này Diêm Quân tựa hồ đã không kiên nhẫn, chỉ dùng "Chính mình suy nghĩ qua" lời như vậy đến đuổi hần.

Gặp lại hỏi không ra cái gì, Lý Vân Tâm liền vẫy vẫy chính mình tay áo, hỏi trong tay áo quỳ.

Nào biết cái này trắng Diêm Quân, vậy mà cũng biết nó.

Nó khoát khoát tay: "Người tội gì khó xử cái đồ chơi này. Thứ này, đâu chỉ hai trăm năm? Tính toán cho tới bây giờ, liền đã ở cái này vị thành bốn trăm sáu mươi năm hơn! Nó bình thường cũng là không làm ác, tuy nói phệ hồn, lại chỉ là phệ chút Phi Điều Tầu Thú hồn, từ trước tới giờ không hại người. Người nói trước gần như hại Gia Súc? Đó chính là bởi vì cái này vị thành phụ cận lớn chút Phi Điều Tầu Thú đều bị nó ăn chỉ toàn, mới đi phệ Gia Súc mà!"

"Người nói này Long Tử Tác nó? Ha ha ha. Này Long Tử, tựa như cùng dã thú, cư ngụ ở nơi này, chỉ cảm thấy cái này vị thành phụ cận đều là hần sào

huyệt —— như thế cái trăm năm Đại Quỷ tại thôn phệ điều thú, nó tự nhiên Tác lấy nó nha! Tuy nhiên cái đồ chơi này cũng có chút bản lĩnh —— cái này ba bốn trăm năm đều tránh thoát qua, hai người thường thường liền giống bây giờ như vậy làm ồn ào... Hắc hắc, thú vị."

"Ta vì sao không câu nệ cái này Đại Quỷ? Hắc hắc... Bản Quân, liền không thể tìm chút việc vui a? Nhìn nó thú vị, giữ lại ngoan đùa nghịch a."

Lý Vân Tâm mi đầu hơi nhú. Cái này Diêm Quân... Nói đến có chút nghĩ một đằng nói một nẻo nha. Nhưng hắn cũng không nhiều hỏi, chỉ nói: "Có thể gần nhất, nó là giết người."

Trắng Diêm Quân tròn mắt trừng một cái nhĩ: "Hon bốn trăm năm, chung quy lẽ tẻ hại gần như cái tính mạng mà!"

"Quân Thượng... Dường như có ẩn tình." Lý Vân Tâm liền cũng rõ ràng nó cái này thái độ chỗ biểu lộ khuynh hướng. "Như vậy một vấn đề cuối cùng —— cái này Đại Quỷ đã tại vị thành bị Long Tử Tác cầm, lại ăn chỉ phụ cận điều thú... Vì sao không đi?"

"Người làm sao như vậy ồn ào?" Trắng Diêm Quân dựng thẳng lên lông mày. Lý Vân Tâm nghe được, nó là thật không kiên nhẫn, "Người quản nó làm gì? Chờ người chơi đùa đủ, thả chính là, đừng muốn hại nó!"

Nói câu nói này đằng sau tựa hồ là sợ Lý Vân Tâm còn dây dưa không nghĩ, chợt lách người liền mất đi bóng dáng.

Chỉ lưu Lý Vân Tâm đứng tại này cửa ngõ.

Đứng một lúc, mới chậm rãi Địa Tẩu hai bước, đi đến bên tường.

Sau đó chậm rãi đem phía sau lưng áp vào trên tường, ngẩng đầu lên. Cứ như vậy yên lặng nhìn thiên không, nhìn một đoạn thời gian rất dài.

Trên đầu bầu trời đêm vừa trải qua mưa gió tấy lể, đã không thấy một tia mây đen, Tinh Hà rực rỡ. Lý Vân Tâm nhìn lấy này một đầu gần như tỏa ra ánh sáng lung linh Ngân Hà, cùng quen thuộc Bắc Đẩu Thất Tinh, nhìn nhìn lại này khay bạc giống như mặt trăng, thờ dài ra một hơi.

Thế giới này bầu trời đêm, cơ hồ cùng hắn lúc trước thế giới kia giống nhau.

Vâng... Cơ hồ.

Bởi vì tại mỗi ngày bình minh, hắn không nhìn thấy Khải Minh Tinh —— chưa từng có. Tại hoàng hôn, hắn không nhìn thấy Trường Canh tinh —— chưa từng có.

Khải Minh Tinh cùng Trường Canh tinh... Cũng là Kim Tinh a.

Dạng này một cái hết thấy đều rất quen thuộc, nhưng dù sao tại chi tiết bên trong, lộ ra từng tia từng tia quỷ Dị Thế Giới.

Hắn muốn... Đoạt xá.

"Qua người sao." Lý Vân Tâm lại thở ra một hơi, thủ chương ở trên tường khê chống, liền đem chính mình bán lên đến, thẳng tắp cái eo, tiếp tục nhanh chân đi về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: 1 cái cũng không lưu lại :

Lưu lão đạo về đến nhà thời điểm, nhìn thấy Tâm Ca Nhi chính đối một mặt gương đồng ngân người.

Gương đồng... Đối với Lưu lão nói tới nói thể nhưng là cái vật hiếm có. Hắn một người nam tử lại không cần trang điểm, tự nhiên không cần thứ này. Huống hồ là gương đồng a —— Tâm Ca Nhi tại chiếu cái này một khối, cũng không phải lớn cỡ bàn tay, chừng một cái gốm bồn lớn.

Lớn như vậy thứ gì, có giá trị không nhỏ.

Lão Đạo hiện tại học được giống như Tâm Ca Nhi chú ý chi tiết nhỏ, phát hiện gương đồng một vòng lũ hoa bên trong có chút tinh tế bột màu trắng. Liền

biết đây không phải vừa mua. Mà lại lúc này, cũng không có chỗ mua.

Ai nha...

Muộn như vậy, Tâm Ca Nhi không biết từ vị kia Tiểu Nương Tử nơi đó muộn tới cái này gương đồng.

A nha, Tâm Ca Nhi nha...

Lão Đạo đêm nay uống chút rượu, nhưng có tiết chế, bởi vậy chỉ so với bình thường hơi hưng phấn một chút như vậy. Nhưng mới rồi lại nhìn Tâm Ca Nhi làm ra rất nhiều chuyện, hẳn trong lòng mình cũng cất giấu sự tình. Thế là liền có chút trầm mặc ít nói.

Vào nhà nhìn hẳn một hồi, nhặt cạnh cửa một cái ghế ngồi. Một bên thỉnh thoảng ngó ngó Lý Vân Tâm, đi một bên nhặt chính mình tay áo thượng Mao Cầu Venonat bóng. Nhặt xong tay áo, lại nhặt cổ áo bên trên.

Nhưng Lý Vân Tâm vẫn đối với tấm gương ngăn ngời, một mực cũng không lý tới hẳn.

Lão Đạo ở trong lòng thờ dài, cũng cảm thấy có chút buồn ngủ, liền rón rén đứng dậy, dự định về chính mình phòng.

Lúc này bỗng nhiên nghe thấy Lý Vân Tâm giống như là nói một mình, lại như là hỏi hẳn: "Ta có phải hay không rất đẹp trai."

Lão Đạo sững sờ lập tức, nhưng minh bạch "Đẹp trai" là có ý gì. Giống Tâm Ca Nhi ngày thường nói "Khóc đánh chết", "Đẹp trai ngọc" —— hẳn biết là biểu thị có ý tốt.

Liền nói: "Đúng vậy a. Tâm Ca Nhi đẹp trai cực kì."

Lý Vân Tâm thăm thăm thở dài: "Đúng vậy a. Ta cũng cảm thấy như vậy. Cho nên nói giống ta đẹp trai như vậy, lại hài hước khôi hài khéo hiểu lòng người tuổi trẻ tài cao tiểu hỏa tử, cũng không thể chết yếu —— ta mới mười bốn, có thể sử dụng thiên cái từ này a?"

"Ai! Tâm Ca Nhi làm sao nói như thế!" Lưu lão đạo tựa như thời đại này tuyệt đại đa số người, bận bịu phi vài tiếng, "Lời này sao thật là loạn nói!"

Lý Vân Tâm chỉ cười cười, lại qua trong gương đồng xem bản thân hẳn. Lão Đạo suy nghĩ một hồi, lần nữa ngồi xuống đến thấp giọng nói: "Tâm Ca Nhi, Lão Đạo ta không có bản lãnh gì. Những ngày này đều là người tại chiếu cổ ta. Lão Đạo ta cũng không biết được người cùng này Lang Gia động Thiên tiên từ nói cái gì, có tính toán gì."

"Nhưng nếu như là chút không chuyện thật tốt... Tâm Ca Nhi a. Kịp số này... Chúng ta có thể không có trở ngại sao?"

Lý Vân Tâm không có lập tức đáp hẳn, mà chính là lược trầm mặc một hồi, bỗng nhiên lại hỏi: "Lão Lưu. Người nói, nói ví dụ, người là một cái Người coi miếu. Hiện tại, có một người đến hỏi người Thọ Mộc việc làm thế nào —— hỏi người dùng như thế nào một đầu tạo một cái, có thể trên không trung bay Đại Điều. Thế nhưng là... Người hết lần này tới lần khác nói đi ra,

Còn cho hẳn một bộ kỹ cang, làm sao cưa mộc đầu, làm thế nào cơ quan, làm sao ghép lại phương án... Điều này có ý vị gì?"

Lý Vân Tâm nói chuyện, Lưu lão đạo luôn luôn là cực đề bụng. Hẳn cảm thấy vấn đề này —— tuy nhiên không biết quan hệ cái gì —— chính mình lại khả năng giúp đỡ Tâm Ca Nhi tham tường tham tường, thế là liền rơi vào trầm tư.

Tĩnh tế nghĩ một lát thì mới thử mở miệng: "Như thường lệ lý thuyết... Ta một cái Người coi miếu, nơi nào sẽ hiểu Thọ Mộc sống, chớ đừng nói chỉ là cơ quan. Nhưng nếu như ta một vừa nói ra... Như vậy biện pháp này tất nhiên không phải ta nghĩ. Có lẽ là có người nói cho ta biết biện pháp này, có lẽ là ta nhìn thấy có người làm như vậy qua... Ngó, Tâm Ca Nhi, có phải hay không cái này lý nhĩ?"

"Đương nhiên là." Lý Vân Tâm nhìn lấy trong gương đồng chính mình, thấp giọng nói một mình, "Nó một địa phù người lãnh đạo, nào có lòng dạ thanh thần qua nghiên cứu cái kia... Về Trung Linh lực dẫn hướng đều nói đến nhất thanh nhị sở, giống như là cái tông sư. Thế nhưng là hỏi lại nó mấy cái cơ bản vấn đề, cũng đều đáp không được... Biện pháp này, là nó nghĩ ra được mới có quý."

Hẳn lại nhìn mình chăm chăm một hồi, bỗng nhiên cười rộ lên.

Nụ cười này ngược lại là phát ra từ thực tình, phảng phất trước đó u buồn ngột ngạt toàn bộ quét sạch sành sanh, nghĩ thông suốt trung quan khiếu.

"Ngư bức a." Hẳn từ trước gương đứng lên, duỗi người một cái.

"Trách không được Song Thánh như thế ngư bức hồng hồng... Đều không nghe nói có thể đại náo cái Sâm La Điện. Như vậy vị kia, cũng là bởi vì cái này?"

"Ha. Nam nhân a... Quả nhiên là muốn đối với mình hung ác một điểm."

Lưu lão đạo không biết Lý Vân Tâm nghĩ thông suốt cái gì Quan Khiếu mới sẽ như thế vui vẻ. Nhưng hẳn luôn luôn rất ưa thích Lý Vân Tâm cái trạng thái này —— luôn luôn đã tính trước, giống như có thể giải quyết bất cứ chuyện gì.

Thế là hẳn cũng cảm thấy mình tâm tình biến tốt. Biến tốt, liền thử hỏi chút việc khác: "Tâm Ca Nhi, còn có cái sự tình... Chính là ta những đạo hữu đó sự

ình —— "

"A, bọn họ a. Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì." Lý Vân Tâm ở trong phòng nhẹ nhàng Địa Tẩu hai bước, ngữ khí cũng một lần nữa trở nên vui vẻ, "Ngươi là thật tốt người, thật sợ bọn họ dùng ta vẽ, chọc phiền phức?"

"Ha-Ha. Các ngươi những người này a, vẫn là muốn lại học tập một cái —— hình vẽ đồ dày đặc phá, cây dâu quá cảm y phục!" Hắc kỳ kỳ quái quái phát phát tay, "Ta ở chỗ này là làm một cái cao nhân cho các ngươi truyền thụ chút kinh nghiệm —— ví dụ có thể có chút không thỏa đáng, nhưng lời nói cầu thả lý không cầu thả."

"Nói thí dụ như Lão Lưu ngươi, cùng đối diện Kiều gia Kiều Đoạn Hồng nổi tranh chấp, có cừu oán. Minh trước bài trừ ngươi là biến thái, bệnh tâm thần những cái này cô lệ, chỉ nói ngươi là người bình thường —— ngươi có thể hay không bởi vì, Kiều Đoạn Hồng hãm tại ven đường cho ăn mấy đầu Dã Cẩu, liền một đầu một đầu tìm đi qua, đem bọn nó hết thảy đánh chết?"

"A..." Lưu lão đạo há hốc mồm, dường như muốn nói sẽ không, nhưng lại mở không miệng.

Lý Vân Tâm buông tay: "Ta đã nói rồi, ví dụ không thỏa đáng. Ta đây cũng không phải là mắng ngươi. Lại nói Thiên Địa Bất Nhân Dĩ Vạn Vật Vi Sô Cầu —— người cùng chó thực đều không có gì sai biệt nha. chỉ nói là, ta nói như vậy —— ngươi có thể hiểu được sao?"

"... Có thể." Lưu lão biết chút đầu.

"Vậy bọn hãm người đâu? Ai về nhà nấy?"

"... Trong thành tìm khách sạn, bao xuống." Lưu lão đạo thở dài, "Đều đang đợi Tâm Ca Nhi ngươi."

"Nhìn ngươi, lại thở dài. Ngươi là cảm thấy ta quá bá đạo?"

"Ai..."

Lý Vân Tâm cười ha ha một tiếng, gác tay đi ra cửa bên ngoài. Trong đình viện ánh trăng như nước, trúc ảnh Bà Sa. Hắc liền giang hai tay: "Ngươi nhìn, thật đẹp Cảnh nhi. Lúc đầu ta có thể tại cái này Tiểu Biệt Thự bên trong ăn thịt uống rượu trang B trôi qua nhân nhả tiêu sái, thế nhưng là lệch có nhiều như vậy ngu B để cho ta không yên tĩnh."

"Này Cửu Công Tử, có bị bệnh không. Nói ta thú vị, muốn thường đến xem ta. Ai hãm sao hiếm có hãm nhìn."

"Này Lăng Không Tử, cũng là người bị bệnh thần kinh. Cũng nói ta thú vị, muốn dẫn ta về núi. Ta hãm sao còn sợ bị cắt miếng chút đấy."

"Còn có một cái Trí Chương, không nói, dù sao cũng không giống người tốt lành gì —— a, thực cũng không phải người."

"Ngươi nói ta một cái Hóa Cảnh —— Lô-cốt —— lúc đầu Thiên Hạ to lớn đều là có thể đi được. Hết lần này tới lần khác, a, cũng bởi vì ta xuất thân không tốt, đều tìm tới môn."

"Hiện tại ta cất giấu trốn tránh còn muốn bị tìm ra."

"Bởi vì bọn hãm ngư bức nha. Đạo thống, Kiếm Tông, tốt không nổi a. Ta Thế đơn Lực bạc nha."

"Cho nên ta hiện tại cũng không vui. Ta một không vui, ngươi biết, sẽ chết người." Lý Vân Tâm xoay người, nhìn lấy Lưu lão nói, "ngươi nhìn. Qua mấy ngày, những này ngu B."

"Hết thảy đều phải chết."

"Một cái cũng không lưu lại."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Tháng 9 :

Hãm cái này tuyên thệ giống như ngôn từ khiến Lưu lão đạo nói không ra lời.

Lão đầu từ nhìn hấn đứng dưới ánh trăng bên trong, trong lòng bỗng nhiên nổi lên một loại khó mà ngăn chặn cổ quái tình cảm—— Tâm Ca Nhi tình huống bây giờ không có chút nào thích hợp.

Hấn ngược lại cũng không nghi ngờ vị này tên là Lý Vân Tâm thần bí khó lường "Cao nhân" có thể làm được hay không hấn nói những cái kia —— hấn mang đến cho mình kinh ngạc đã thật đủ nhiều. Chẳng qua là cảm thấy hấn lời nói này bên trong..."Thâm liệt quyết tuyệt" ý vị khó tránh khỏi có chút nhiều. Nhiều đến khiến Lão Đạo cảm thấy, có chút bận tâm.

Hấn luôn cảm thấy Tâm Ca Nhi nhân vật như vậy, là sẽ không một mực đợi tại bên cạnh mình.

Ngày nào đó Phong Vân Tế Hội... Liên sẽ Hóa Long mà đi đi...

Hấn ở trong lòng thờ dài.

...

...

Như thế qua một đêm. Đến ngày thứ hai phía đông lộ ra ngân bạch sắc thời điểm, Lưu lão đạo hướng Lý Vân Tâm trong phòng nhìn xem.

Tâm Ca Nhi dường như một đêm không ngủ, tại làm đồ.

Hấn biết Lý Vân Tâm muốn đưa những cái kia xem miếu Đồ Hòa, cũng không phải là hoàn toàn xuất phát từ hảo tâm —— tất nhiên có chính mình dự định. Nhưng hấn muốn một đêm, cảm thấy Lý Vân Tâm nói rất đúng. Cho dù chính hấn có chút dự định, đối những cái kia xem miếu mà nói cũng là một chuyện tốt.

Tiền đình người hoàng tử kia cùng Long Nữ bức họa vẫn còn, mấy ngày nay còn có người đến thăm viếng. Đều nói thật có Thanh Tâm Tinh Khí hiệu quả, thậm chí có người ra trăm lạng bạc ròng muốn mua.

Tâm Ca Nhi là Hóa Cảnh a...

Lưu lão đạo luôn luôn nhìn không được dạng này sợ hãi thần phục —— nghe nói qua Hóa Cảnh Đạo Sĩ, Hóa Cảnh Kiếm Sĩ, nhưng ai nghe nói qua, Hóa Cảnh Họa Sư?

Lại chờ một lúc, Lý Vân Tâm đẩy cửa đi tới, dưới nách kẹp lấy một cuộn giấy. Lão Đạo cũng tranh thủ thời gian đi ra ngoài: "Tâm Ca Nhi, hôm nay làm những gì?"

Hấn luôn cảm giác mình đang tham dự vào một cái Đại Sự Kiện ở trong. Điều này làm hấn cảm giác rất khẩn trương, rất lo lắng, nhưng lại luôn có chút đã lâu rất nhiều năm hưng phấn.

Lý Vân Tâm liền đem kẹp lấy một cuộn giấy đưa cho hấn: "Đều ở chỗ này, 37 phần. Người đi cho bọn hấn chia, trở về phiếu một phiếu cung cấp thượng —— người cũng biết muốn bọn họ làm sao hốt du người. Liên nói ta qua vài ngày qua kiểm tra... Tính toán. Không phải, nhìn thấy tranh này đều biết làm sao bây giờ. Cứ như vậy, người chia xong, để bọn hấn nhanh đi về —— ta đi ra ngoài đi bộ một chút."

Lưu lão đạo nghe hấn nói lời này, nhất thời đã cảm thấy trong tay lập tức trở nên nặng nề ——

Đây là này 37 phần Tượng Thần a? !

Gần bốn ngàn lượng bạc a!

Hấn nhất thời cảm thấy có chút đứng không vững.

Nhưng hấn vẫn là can can lại: "Tâm Ca Nhi... Người có tính toán gì, muốn hay không cùng ta nói một chút? Lão Đạo ta, sợ người xấu đại sự a!"

Lý Vân Tâm cười cười, tựa hồ muốn nói chút gì, nhưng cuối cùng chỉ niệm hai câu thơ: "Không biết chân thực diện mạo, chỉ nguyên do thân ở trong núi này a —— nghe qua cái này thơ không?"

Lão Đạo nghe,

Chỉ cảm thấy tốt. Vừa ý nghĩ lại nhất thời ở giữa trải nghiệm không ra. đành phải lắc đầu: "Tâm Ca Nhi người cái này thơ..."

"Không phải ta thơ, là ta chép thơ." Hấn dùng lực vỗ vỗ Lưu lão đạo cánh tay, nhất chỉ những Họa Quyển đó, "Đem chuyện này giải quyết. Xin nhờ."

Mặc dù nói tùy ý, nhưng Lưu lão đạo nghe ra được chữ này câu bên trong bao hàm trịnh trọng. Hấn liền cũng nghiêm túc gật đầu: "Người yên tâm đi."

Hai người cùng nhau đi ra ngoài.

Lão Đạo hướng các đạo sĩ tạm cư khách sạn qua, Lý Vân Tâm lại là hướng ra khỏi thành phương hướng đi. Hấn trên người mình hạ cái đơn giản phù, bởi

vậy đi trên đường tựa như một trận gió, nhanh, lại không nhanh đến để người chú ý trình độ.

Hắn dừng nửa canh giờ thời gian ra vị thành, xem chừng mới là buổi sáng tám chín giờ thời gian. Vừa ra thành, phong mạo liền khác nhiều. Hướng phía đông nhìn, là một đạo kéo dài như long sơn mạch, hướng tây vừa nhìn, chính là một vùng đất bằng phẳng. Một đầu vuông vức Quan Đạo thẳng hướng bắc qua, nếu như dọc theo đầu này Quan Đạo đi thẳng đi thẳng đi thẳng, tối hậu liền sẽ đến Khánh Quốc Thủ Đô, kinh hoa.

Nhưng Lý Vân Tâm cùng một số xe bò, Xe ngựa, chọn đồ ăn gánh Người bán hàng rong đồng hành một đoạn đường đằng sau, liền ngoặt lên một cái khác đầu.

Con đường này mặc dù không có Quan Đạo hợp quy tắc, nhưng mà hai bên đều mọc lên xanh um tươi tốt một loạt Thụ. Cây cối lại hướng sau là tưới tiêu Mương Máng, sau đó liền mương lớn mương lớn phi nhiều ruộng đất. Cái này người đi đường thừa thớt, chỉ có cái nông phụ chăm chú vác lấy khuỷu tay một rổ trứng ngỗng, cảnh giác đề phòng hắn một đoạn đường đằng sau, liền ngoặt qua một cái khác đầu đường nhỏ.

Thế là chỉ còn lại có chính hắn, lại đi nửa canh giờ.

Hai bên cây cối thưa dần, tầm mắt dần dần khoáng đạt. Trong không khí có một chút nước mùi tanh, đồng thời chung quanh không hề chỉ có Điều Minh côn trùng kêu vang, mà chính là đa tạ bối cảnh âm.

Lại đi một đoạn đường, liền rốt cục nghe được thanh bên đằng tiếng nước.

Cuối đường là một cái Độ Khẩu. Đổ lấy hai ba đầu Tiểu San Bản, xa xa gặp Lý Vân Tâm đi tới, liền có nhà dò cao giọng hỏi có phải hay không muốn qua sông. Lý Vân Tâm nhìn xem, lắc đầu. Thế là mấy người kia liền lại rảnh rỗi trò chuyện qua, không để ý tới hắn.

Hắn ven đường, dọc theo bờ sông đi. Bờ sông mọc lên rậm rạp cỏ lau, không thấy bãi sông. Cái này Vị Thủy cũng không biết sâu bao nhiêu, nhưng nơi đây cực bao quát. Vừa rồi này Độ Khẩu bên kia bờ sông nên cũng là có cầu tàu, thế nhưng là cho dù lấy Lý Vân Tâm thị lực cũng nhìn không rõ lắm —— giấu ở trong hơi nước.

Nói nơi này là một con sông lớn, nhưng cho dù là nói một cái đại hồ, cũng sẽ có người tin.

Lý Vân Tâm bị dạng này rộng lớn mặt nước chắn nhiếp có chút thất thần, càng trông thấy trên mặt nước có không ít vòng xoáy khổng lồ, cùng chảy xiết dòng nước mang theo ra đầu sóng —— tại dạng này dưới mặt nước, không biết ẩn giấu đi bao nhiêu Yêu Vật đâu!

Hắn dứt khoát lại đi mấy bước, đi đến bờ sông một cái phủ kín Như Nhân cỏ xanh sườn núi nhỏ, đứng ở chỗ này lại nhận thật cẩn thận nhìn một hồi.

Theo hắn biết, Khánh Quốc là một cái nội địa nước. Trên thế giới này Hoàng Triều có rất nhiều, Khánh Quốc cũng không tính lớn nhất một cái, nhưng cũng không phải nhỏ nhất một cái. Đã Khánh Quốc là Nội Lục Quốc, như vậy một đoạn này liền sẽ không là Vị Thủy cửa sông, mà chính là trung du. Một con sông lớn trung du còn có như thế khí tượng... Cái này Vị Thủy hạ du, khi thật không biết đến cỡ nào hùng hồn tráng lệ!

Hắn bên tai tiếng nước khuấy động, quanh người Thủy Khí mật mờ. Nhìn lấy cái này Thủy Thiên Nhất Sắc, không thấy bờ đầu cảnh tượng, qua một hồi lâu mới thò ra một hơi thật dài.

Trách không được... Có người muốn tranh Thiên Hạ.

Ngồi trong thư phòng thời điểm, Thiên Hạ hai chữ chỉ là một cái rộng rãi khái niệm. Người có thể tưởng tượng núi non sông suối, nhưng đang tưởng tượng bên trong người tựa như là một cái Cự Nhân, đang quan sát chúng nó —— chúng nó co lại hơi tại người trong ý thức.

Nhưng hôm nay tận mắt nhìn đến cái này cảnh tượng, vẹn vẹn nhìn thấy dạng này một con sông liền đã cảm thấy bao la hùng vĩ, cái này toàn bộ thiên hạ, lại nên đến cỡ nào tráng lệ phi phàm!

Nếu như... Lại thêm như thế một cái ý nghĩ ——

Cái này Vị Thủy... Liền muốn là ta.

Ta rất sắp trở thành cái này khói trên sông mệnh mỏng, âm âm sóng dậy vị Thủy Chi Chủ —— Vị Thủy Long Vương!

Lý Vân Tâm nghẹn một hơi, nhìn chăm chăm cực độ rộng lớn mặt nước nhìn chừng một khắc đồng hồ, mới rốt cục lại phun ra ngoài: "... Giống như nghĩ như vậy, cảm giác liền tốt hơn nhiều."

"Tốt a... Bằng hữu của ta, vậy chúng ta nên gặp một lần."

Thế là hắn liền từ trong tay áo lấy ra một trang giấy, ngón tay búng một cái lắc một cái, cái này giấy liền hóa thành bụi.

Cửu Công Tử hư ảnh nhĩ trống rỗng xuất hiện, đứng tại chỗ nhìn chăm chăm hắn. Lý Vân Tâm kiên nhẫn cùng hắn đối mặt một hồi, cái này hư ảnh liền dần dần mờ hồ, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn ngay tại như chiến trên đồng cỏ ngồi xuống, tại phong thanh cùng tiếng sóng bên trong, nhẹ nhàng hừ lên một ca khúc ——

"Chính mắt trông thấy Chúng Thần từ vong trên thảo nguyên hoa đại một mảnh... Xa ở phương xa Phong so phương xa càng xa..."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Bằng hữu :

Lý Vân Tâm hừ xong một chi ca, Cửu Công Tử còn chưa tới.

Hắn liền đứng lên, lại dùng một trương bức họa. Cùng lúc trước, tranh này giống bên trong ả chứa Cửu Công Tử trên thân điểm điểm linh khí, trên thực tế nếu như bức tranh này giống, Cửu Công Tử liền cũng hấp thu đến này Hương Khói Nguyên Lực.

Dùng tám thứ hai đằng sau hắn lần nữa ngồi xuống, tiếp tục hừ ca.

Như thế lần như vậy... Mãi cho đến buổi trưa. Hắn tiền tiền hậu hậu dùng chín cái.

Thái dương dời đến đỉnh đầu, bầu trời lam đến diễm lệ, một áng mây màu đều không có. Ánh sáng mặt trời chung lấy lá cây cùng cây cỏ, hắn vài bông bảo cũng bị phơi khô ráo mà âm áp, trên thân thậm chí bắt đầu chảy ra điểm điểm mồ hôi.

Nhưng hắn không có thử đuổi người ra, mà chính là đem chính mình lại khóa khóa. Bộ dạng này qua một khắc đồng hồ, hắn cái trán cũng chảy ra mồ hôi —— tăng thêm cả một cái ban đêm, một buổi sáng đều giọt nước không vào, cũng không có ăn cái gì, dưới mắt hắn nhìn có chút chật vật.

Hắn xoa xoa mắt, lấy ra tám thứ mười bức họa, té ra.

Cái này một trương bức họa thanh quang tán đi đằng sau, Lý Vân Tâm nghe thấy sau lưng tiếng bước chân.

Cùng thanh âm quen thuộc.

"Người như vậy vội vã gọi Bản Công Tử, là vội vã muốn chết à?"

Cũng không phải là như thế nào thân mật ngữ khí, tựa hồ người nói chuyện cảm thấy tương đương không thoải mái.

Nhưng Lý Vân Tâm lại ở trong lòng như trút được gánh nặng ra một hơi, từ trên mặt lộ ra một cái mỉm cười. Sau đó hắn bỗng nhiên xoay người, nụ cười trên mặt đột nhiên không thấy, thay đổi hoảng hốt lo nghĩ biểu lộ: "Cửu Công Tử, đại sự không ổn a! !"

"... A." Cửu Công Tử trông thấy hắn cái này thần sắc, nguyên bản tràn đầy lệ khí khuôn mặt hơi chậm lại. Sau một lát nhưng lại hiện ra tàn nhẫn quỷ dị cười, đồng thời lộ ra một loạt bén nhọn hàm răng, "Vậy người nói một chút nhìn, làm sao đại sự không ổn, a?"

Hắn nói lời này thời điểm, miệng bên trong hàm răng đang từ từ thành dài. Chờ hắn lấy một loại thật dài mà lên giương hồi lại thức âm cuối nói ra cái kia "A" chữ đằng sau, miệng gần như có lẽ đã liệt đến bên tai, trong miệng nanh trắng... Đã biến thành răng nanh!

Dạng này một thanh hàm răng, xuất hiện tại một cái Tuấn Mỹ Nam Tử trên thân, lại tại mặt trời rực rỡ phía dưới... Quỷ dị, khủng bố cực độ.

Hắn cái này thần thái cùng khẩu khí, thật giống như vốn đã đầy cõi lòng nộ khí muốn hưng sư vãn tội, lại phát hiện Lý Vân Tâm phản ứng hoàn toàn vượt quá hắn dự liệu. Thế là một bồn lửa giận bởi vì cái này khác thường tạm thời không có trút xuống ra ngoài —— nhưng cũng chỉ là tạm thời kiềm chế lấy, lấy một loại cực kỳ nguy hiểm thái độ, định nghe nghe người trước mắt muốn nói cái gì.

Một khi một lời không hợp, liền sẽ gấp bội bạo phát đi ra!

Lý Vân Tâm bôi một thanh mồ hôi, không thèm để ý chút nào hắn thái độ, nhanh chóng hướng này Vị Thủy bên trong nhất chỉ: "Người đi nhanh đi! Không có thời gian giải thích! Có người muốn mạng người! Ta chờ ở chỗ này chính là vì cùng người nói chuyện này! Ta còn tưởng rằng người đến không!"

"Bản Công Tử có là thời gian.

"Cửu Công Tử một đôi mắt, dần dần biến thành màu vàng nhạt. Đôi kia đồng tử cũng biến thành càng ngày càng mãnh —— Lý Vân Tâm biết đây là hắn cực độ phản nộ điểm báo.

Nhưng hắn vẫn không thèm để ý: "Coi ta là bạn, người cũng nhanh đi! Người có biết ta đã sống không bao lâu? ! Người muốn ta không công chết mất sao! ?"

Hắn hít sâu một hơi, tại Cửu Công Tử đồng tử hoàn toàn biến thành một đầu dây nhỏ trước đó nói ra: "Ta đã xem cái này vị thành phụ cận, ngươi sở hữu Thần Vị đều gọi người đó! Mặc dù không biết có hiệu quả hay không xử lý không làm được đến, nhưng... Đã bị nàng phát hiện!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, liền phảng phát thời gian bị tạm dừng, bánh răng bị kẹt lại.

Cửu Công Tử cực độ phần nộ thần sắc ngưng kết ở trên mặt. Sau đó hắn ánh mắt đột nhiên hoà hoãn lại, một lần nữa biến thành người bình thường bộ dáng: "Ngươi? Há? Ngươi khiến người làm? Ngươi là có ý làm việc này?"

Lý Vân Tâm kinh ngạc chớp mắt: "A? Ngươi... Biết việc này?"

Cửu Công Tử không nói lời nào, hai cái mắt tại trong hốc mắt quý dị loạn chuyển. Xoay tít chuyển một hồi, âm âm nói: "Vậy ngươi nói một chút, vì sao làm việc này?"

"Ta biết ngươi chính là Vị Thủy Long Vương a!" Lý Vân Tâm kích động la to, "Này đi tìm đến, ta càng nghĩ, cảm thấy tất có nguyên nhân. Ta lại tra miếu chí, lại tra này Tam Hà miếu Long Vương Miếu trung khí hơi thờ, liền biết rõ ngươi là Vị Thủy Long Vương!"

"Lưu lão đạo trong miếu này Thần Vị vốn cũng là ngươi... Ta vì giải khai trên người mình phong ấn, trừ ngươi Thần Vị, đổi ta —— dễ chịu này Hương Khôi Nguyên Lực. Về sau biết..." Lý Vân Tâm cắn chặt răng răng, nhìn thẳng Cửu Công Tử, giống như là đang cố gắng kiềm chế chính mình tình cảm, "Về sau mới biết được việc này... Ngươi... Ngươi... Ngươi quả nhiên là, đem ta coi như bằng hữu!"

Lời nói này, Cửu Công Tử tâm kia tuần tiểu mặt gần như không thể tra địa vị hơi ngửa về đằng sau từ, nhưng rất nhanh lại nghiêng về phía trước tới —— phảng phát vừa rồi Lý Vân Tâm biểu đạt đi ra những cái kia mãnh liệt mà mãnh liệt tình cảm như là cuồng bạo gọn sống làm hắn kinh ngạc mà khó có thể chịu đựng. Nhưng thoáng qua ở giữa lại ý thức được...

Đó chính là hắn một mực chỗ khát vọng tình cảm.

Bị... Chân chính quan tâm, không có bất kỳ cái gì đại giới, trao đổi, nỗ lực cảm giác an toàn.

Cửu Công Tử là Lý Vân, long chi con trai thứ chín.

Đêm qua, Lý Vân Tâm tỉnh tở hồi này Đại Quý.

Đại Quý tại thế bốn trăm sáu mươi năm hơn, lại cùng Cửu Công Tử trốn trốn tránh tránh lâu như vậy —— cái này vị thành phụ cận lớn nhất hiểu biết cái này Long Tử, chính là nó.

Tại Quỳnh Hoa lâu thời điểm Lý Vân Tâm biết Cửu Công Tử đang tìm cái này Đại Quý, liền muốn Lưu Lăng giúp hắn cảm. Hắn chỉ muốn, đã bị Cửu Công Tử dạng này tìm, có lẽ trong tay có hắn vị này "Hào bằng hữu" cực coi trọng đồ vật, có lẽ có thể tiến hành lợi dụng.

Kết quả đêm qua từ nơi này Đại Quý miệng bên trong biết được... Viễn siêu hắn tưởng tượng.

Đại Quý tuy nhiên không hề giống sợ người bình thường như thế Logic rõ ràng, thần chí rõ ràng, nhưng dù sao không giống với Kiều Gia Hân như thế vong hồn. Lý Vân Tâm chỉ hỏi hắn một canh giờ, liền làm rõ ràng rất nhiều chuyện.

Cái này Cửu Công Tử...

Nguyên lai là không được sủng ái.

Thế giới này có Chân Long. Có lại chỉ có một đầu Chân Long.

Đầu này Chân Long Thần Thủ thống ngự Thiên Hạ Thủy Tộc thậm chí Yêu Tộc, cơ hồ cùng cấp thế giới yêu ma Đế Vương.

Nhưng cái này Chân Long "Đế Vị", lại không phải bị người nào phong —— là mình được đến. Nghe nói cái kia thật rồng xuất thế thời điểm trên đời này khác có thật nhiều mạnh mẽ đại yêu, nhưng đều bị Chân Long từng cái hàng phục.

Sau đó thế giới yêu ma "Quý tộc" nhóm thần phục với Long Uy, khiến cho nó có được vô thượng quyền uy.

Thiên Hạ đã bình, cái này Chân Long liền ẩn thế.

Ẩn thế đằng sau... Lại phong Cửu Tử.

Phân biệt là —— Từ Ngưu, Nhại Tỉ, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Phách Hạ, Bệ Ngạn, Phụ Hỷ, Lý Vân.

Cái này Cửu Tử, liền chương quân lấy Thiên Hạ bảy phần Thủy Hệ. Tuy nói loại này chương quân cũng không phải là tuyệt đối, mạnh hữu lực chương không, mà càng giống là trên danh nghĩa một phương "Linh Chủ", nhưng vô luận như thế nào...

Thiên hạ này là cực lớn. Theo Lý Vân Tâm tính ra, cái này Đại Khánh nước Cương Vực, đại khái là lúc trước hắn chỗ tại quốc gia kia một phần ba. Nhưng dạng này Quốc Thổ diện tích, cũng chỉ là đông đảo Hoàng Triều bên trong một cái trung đẳng Đế Quốc.

Tại Khánh Quốc Bắc Phương, cách nghiệp nước, chính là cái này đã biết trong thế giới siêu cấp bá chủ —— cách. Cách nước Cương Vực diện tích, đại khái cùng cấp mười cái Khánh Quốc. Mà cách Quốc hoàng đế, càng là tự xưng "Thiên Hoàng đế" .

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Còn quân 1 mệnh :

Dạng này Đại Thế Giới, Hà Lưu dày đặc. Mà cái này bày thành Thủy Vực bên trong, thuộc về cái này Cửu Tử Ly Vấn...

Chỉ có như vậy một đầu Vị Thủy —— lại là trên danh nghĩa.

Bởi vì ra Khánh Quốc đằng sau Lưu Vực, liền cũng không phải hẳn có thể chường không.

Đại Quý không biết vì sao như thế, nhưng cái này cũng không trọng yếu. Lý Văn Tâm đã biết được... Cửu Công Tử vì sao là dạng này Cửu Công Tử.

Trên người hắn biểu hiện ra nghi kỵ, cô độc, hi vọng vô thường, lại mãnh liệt khát vọng tán đồng cảm giác...

Đây quả thực là một cái Sách Giáo Khoa thức, bởi vì tuổi thơ, gia đình, khi còn bé chỗ tao ngộ khôn cảnh mà dẫn đến nghiêm trọng mất tính tâm lý sáng tạo người bệnh mô bản a.

Cho nên Lý Văn Tâm nói lời này đằng sau, Cửu Công Tử đầy ngập nộ hỏa, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Lý Văn Tâm ở trong lòng tung chiếc thứ hai khí.

Yêu Ma... Tuy nói không có cái gì nhân tính, nhưng dù sao vẫn là có thần trí, có Logic sinh vật. Cái nào sợ chúng nó này một bộ Logic cùng nhân loại khác biệt, tự thành hệ thống, nhưng đã cũng coi là "Logic" ...

Cũng liền còn tại trong lòng bàn tay hắn bên trong.

Cái này bị giáng chức trích Long Tử, nghe Lý Văn Tâm lời nói, liền đứng tại cuộn cuộn Vị Thủy một bên, tựa hồ nỗ lực muốn làm chính mình nhìn càng thêm hung ác một số. Lại cuối cùng bị trong lòng đột nhiên lấp đầy đồ, vật khiến cho loạn lòng người, qua hai ba hơi mới rốt cục hung ác tiếng nói: "Đã là như thế, người vì sao làm việc này?"

Lý Văn Tâm giờ phút này nhìn đã không hề bối rối, mà chính là đứng thẳng người, hít sâu một hơi, nói từng chữ từng câu: "Cửu Công Tử, người có thể từng nghe qua dạng này một cái cổ sự?"

"—— Thiên Phương nước Quốc Quân có một vị Môn Khách, tên là phiến cách. Vị này Môn Khách đã từng tuân tự vì ba quốc gia hiệu lực —— những quốc gia kia lại đều bị diệt quốc. Thế là phiến cách đến Thiên Phương nước. Về sau, Thiên Phương nước cũng bị diệt quốc. Môn kia khách như thường ngày chạy mất."

"Lại qua mấy năm, diệt đi Thiên Phương nước, giết chết Quốc Quân Diệp Đàn Quốc Quốc Quân tại qua một tòa cầu thời điểm, tao ngộ ám sát. Nhưng hắn bình yên vô sự, thích khách bị bắt lại. Diệp Đàn Quốc Quốc Quân hỏi hắn, vì cái gì ám sát chính mình. Thích khách này nói, hắn bắt đầu từ hôm trước phương nước Quốc Quân Môn Khách, phiến cách."

"Tại cái này thời gian mấy năm bên trong, hắn dùng đao nhỏ vẽ chính mình mặt, hủy dung nhan. Lại nuốt đốt nóng than, hủy đi chính mình thanh âm. Sau đó các loại lâu như vậy, rốt cục đợi đến cơ hội này."

Lý Văn Tâm lược đón đến, chà chà trên mặt mình mồ hôi, cho hắn suy tư thời gian.

Cái này Long Tử lúc này thần sắc trên mặt, đã kinh biến đến mức khá phức tạp —— đây là Lý Văn Tâm lần thứ nhất nhìn thấy, trên mặt hắn lộ ra gần như thế giống như nhân loại bình thường tình cảm. Hắn nhíu mày, hỏi: "Vì cái gì lần này không trốn?"

"Mảnh này cách nói, lúc trước hắn phụng dưỡng mấy vị kia Quốc Quân thời điểm, Quốc Quân đều coi hắn là tôi tớ. Mà hắn đi theo Thiên Phương nước Quốc Quân thời điểm, Quốc Quân lại xem hắn vì nước sĩ."

Bởi vậy ——" Lý Văn Tâm thân thể thẳng tắp, thần tình trên mặt nghiêm nghị mà ngưng trọng, tại tuôn trào không ngừng Vị Thủy tiếng sóng bên trong nói

nói, " quân, lấy Quốc Sĩ đợi ta, ta, lấy Quốc Sĩ báo chi! Tại này trong miếu, người đã cứu ta một lần. Tại này Thanh Hà huyện, người lại cứu ta một lần. Cùng người mà nói tuy là tiện tay mà thôi, nhưng tại ta mà nói, chính là tái tạo chi ân."

"Lúc trước ta không biết được trung quan khiếu, lấy Hương Khói Nguyên Lực trùng kích Phong Cẩm, đã phạm tu hành tối kỵ, không tiến thêm tấc nào nữa khả năng. Đã là như thế... Ta liền còn quân nhất mệnh đi!"

"Nữ nhân kia biết ta cùng công tử người là bằng hữu, liền mang ta, muốn ta trợ nàng tới giết người —— ta há lại vong ân phụ nghĩa người? ! Ta liền đối với nữ nhân kia nói, người là Vị Thủy Long Vương, hưởng Hương Khói Nguyên Lực. Một khi đem những cái kia bái người miếu đều trừ, người mất đông đảo tín đồ tín ngưỡng, tất nhiên thực lực đại tổn. Đến lúc đó, chúng ta liền có thể giết người."

"Nữ nhân kia không tin ta... Ha ha, ta tự nhiên có biện pháp tử thủ tín nàng." Lý Vân Tâm buồn bã cười một tiếng, "Lấy bức họa thay thế Tượng Thần, luôn luôn muốn bám vào chút linh khí, những Người coi miếu đó, Quan Chủ mới phát giác được xác thực là Chân Thần Thần Vị, mới tốt cam tâm tình nguyện đổi. Ta liền nói với nàng.. Nàng không tin ta, ta liền đến làm này bị triều bái đi! Ta một người thân thể, thụ Hương Khói Nguyên Lực, liền muốn công tán thân từ..."

"Ta ngay cả mình mệnh cũng đừng, nàng tự nhiên... Liền tin." Lý Vân Tâm lắc đầu, "Nàng lại hỏi ta vì sao làm như vậy. Ta nói ta ở cùng với người thời điểm... Chỗ tạo sát nghiệt rất nặng. Nếu là người chết cùng ta có quan hệ... Ta vậy. Không có mặt mũi gì sống chui nhui ở thế gian!"

Lý Vân Tâm nói xong lời này, liền bắt đầu hít sâu. Hắn lồng ngực kịch liệt đập trùng, đứng lên... Lại giống như là kích động trong lòng không thôi, thật lâu khó mà bình tĩnh!

Cái này Cửu Công Tử ngờ ngạc đứng ở trước mặt hắn nghe hắn lời nói. Nghe xong, lại sững sờ vài giây đồng hồ, bỗng nhiên bạo giận lên.

Hắn vung tay lên, liền đem Lý Vân Tâm đánh ra mấy trượng xa, một khuôn mặt trong nháy mắt trở nên dữ tợn không chịu nổi, tức giận kêu lên: "Xuẩn tài! Xuẩn tài! Uổng Bản Công Tử cảm thấy người thú vị!"

"Bản Công Tử —— chính là Vị Thủy Long Vương! Vị Thủy Long Vương! ! Há đến phiên người như thế hành sự? ! Xuẩn tài! Coi là thật xuẩn tài! !"

Hắn giống một đứa bé, tại nguyên chỗ nổi trận lôi đình, nhưng lại không đối Lý Vân Tâm động thủ.

Đãi hán dạng này tròn vẹn gào thét một khắc đồng hồ, mới đột nhiên ngã ngồi trên đất, nghiêng mắt thấy đã từ trên đồng cỏ ngồi xuống Lý Vân Tâm

Âm âm nhìn hắn chăm chăm một hồi, đột nhiên thở dài một hơi: "Người người này... Người, như thế nào không còn sớm cùng ta nói? !"

Này ngậm phần nhất kích lực lượng cực lớn. Nhưng Lý Vân Tâm tốt xấu mặc hắn đưa chính mình này Nhuyễn Giáp, bởi vậy chỉ là cổ họng hơi ngọt. Lại nhìn hắn ở nơi đó nổi trận lôi đình bộ dáng, biết đây là... Tại biểu đạt chính mình tình cảm.

Hắn không biết Long Tộc thọ nguyên bao lâu, cũng không biết những yêu ma này sống đến bao lâu, mới tính Thành Nhân.

Nhưng chỉ nhìn cái này Cửu Công Tử, hắn biết...

Cái này vẫn còn con nít.

Chỉ ít về tâm lý, vẫn là một đứa bé. Không rõ ràng như thế nào biểu đạt chính mình tình cảm, cũng không rõ ràng như thế nào khác chế chính mình tình cảm. Hắn bởi vì đạt được phần thứ nhất "Chánh thức" hữu nghị mà mừng rỡ, nhưng cái này mừng rỡ rất nhanh lại bởi vì tùy theo mà đến tin tức xấu biến thành uể oải.

Lý Vân Tâm thậm chí không có phí khí lực gì...

Cũng đã hoàn toàn chương không hán tâm tình.

Nhìn thấy hắn bộ dạng này, cho dù là Lý Vân Tâm, cũng bỗng nhiên ở trong lòng cảm thấy có như vậy một chút... Không đành lòng. Cái này Long Tử, chỉ ít tại lúc này, là thật sự đem hắn coi như... Bằng hữu?

Bởi vì cái này không đành lòng, hắn thậm chí bắt đầu muốn —— hoặc là có thể đổi một cái hắn biện pháp gì...

Nhưng, khi Cửu Công Tử nói ra câu nói tiếp theo đằng sau, một chút mềm mại tình cảm cùng ảo tưởng... Liền hoàn toàn tại Lý Vân Tâm tâm lý biến mất.

"... Như thế nào khác biệt ta nói sớm?" Cửu Công Tử thanh âm đã chậm rãi bình phục lại, "Ta trước đó tìm tới người thả quỷ kia người ta phụ cận —— người đem quỷ kia thả đi, đúng hay không? Hừ. Bản Công Tử một mực đang tìm nó! Vẫn là bị Bản Công Tử tìm tới! Quỷ kia nói người từ vậy nhân gia mượn gương đồng, hừ."

"Bản Công Tử khi đó khí người... Gặp vậy nhân gia Tiểu Nương Tử da mịn thịt mềm, tiện tay liền chop tới ăn... Bây giờ biết đúng là chuyện như thế, hừ." Cửu Công Tử nhũn mảy, "Sớm biết liền không ăn. Thực vị đạo cũng không rất tốt. Bất quá... Cuối cùng chỉ là cá nhân a."

Hắn tựa hồ có một chút hổ thẹn. Nhưng điểm này hổ thẹn rất nhanh liền giống Liệt Dương phía dưới Lộ Thủy biến mất không thấy gì nữa: "Ai. Đã như thế, người đều phải chết, há? Bản Công Tử cũng không có biện pháp gì... Cũng có thể tiếc người người này, ai. Vậy người nói một chút đi, đều cùng nữ nhân kia nói cái gì?"

Lý Vân Tâm sắc mặt một điểm cũng không có thay đổi. Thậm chí ngay cả mí mắt khẽ run đều không có.

Hắn bình tĩnh nhìn lấy Cửu Công Tử: "Ngươi nói nữ nhân kia, là Duẫn gia nữ nhân? Một cái trẻ tuổi nữ hài tử? Gọi là Duẫn Tuyết như?"

"Có lẽ là?" Cửu Công Tử nhú mày, tựa hồ bởi vì Lý Vân Tâm hi sinh, cho nên mới cho hắn càng nhiều nhưng cũng có hạn kiên nhẫn, "Ai kiên nhẫn nhớ nàng tên? Huyết Thực a. Ngươi như ưa thích, về sau ngươi chết, ta liền cho thêm ngươi tể mấy cái!"

"A." Lý Vân Tâm hơi cười cợt. Hắn cúi đầu, trầm mặc một hồi, lại nói.

Nhưng thanh âm hắn đã kinh biến đến mức rõ ràng mà có trật tự.

"Như vậy, thực là cái dạng này. Ta cùng nữ nhân kia nói, đến lúc đó ta làm bộ cùng ngươi hay là bằng hữu, đứng tại ngươi bên này. Các loại các ngươi hai cái tranh đấu, ta liền thừa dịp ngươi không sẵn sàng, thả một tấm bùa, tạm thời phong ngươi tu vi. Đến lúc đó... Ngươi liền chỉ có thể mặc cho xâm lược."

"Nhưng thật đến lúc đó..." Lý Vân Tâm đọc nhấn rõ từng chữ rõ ràng, ánh mắt mát lạnh, nhìn chăm chăm trước mặt Long Tử, "Bùa này ta đối nàng dùng."

Cửu Công Tử khẽ nhú mày nghĩ một lát, lại nhìn Lý Vân Tâm vài lần, con ngươi xoay tít đi dạo.

Sau đó hơi hơi nghiêng đầu: "Liền đơn giản như vậy?"

"Bất luận loại kia mưu kế, đều là càng đơn giản càng hữu hiệu càng tốt." Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn, trả lời hắn, "Một cái mưu kế khâu quá nhiều, biến số quá nhiều, liền rất dễ dàng xảy ra vấn đề, đây bàn đều thua. Cho nên—— xác thực chính là như vậy đơn giản. Ta đến phân thắng thua."

Cửu Công Tử lại ngừng lại, bỗng nhiên mặt lộ vẻ khó xử: "Nữ nhân kia... Ngô. Ngươi nói là một cái Đạo Sĩ?"

"Một cái Hóa Cảnh Đạo Sĩ. Nói là... Chuyên trừ Long Tử."

"Hừ... Nếu là Bản Công Tử ngày đó đúng lúc có việc, ân——"

"Không chỗ qua, bằng hữu." Lý Vân Tâm cắt ngang hắn lời nói, lần thứ nhất lấy cường ngạnh lại nghiêm túc ngữ khí nói với hắn, "Ngươi không chỗ tránh, bằng hữu. Cái này Vị Thủy... Chẳng lẽ không phải ngươi sao? Ôn có thể có nào bên trong?"

Cửu Công Tử đột nhiên tròn tròn con mắt: "Ngươi dám đối với ta như vậy nói chuyện?!"

Nhưng Lý Vân Tâm chỉ thờ dài: "Ta là muốn chết người. "

Lời này để Long Tử một lần nữa bình tĩnh trở lại. Hắn cảm tức nhú mày, lại bước đi thông thả mấy bước, nổi giận: "Ta chính là Vị Thủy Long Vương!!"

Vừa mới nói xong, liền lại từ đất bằng phát lên một trận vân vụ, vòng quanh hắn thẳng vào này Đại Hà bên trong qua.

Lý Vân Tâm xoay người, theo dõi hắn vào nước phương hướng nhìn một hồi lâu, mới ngẩng đầu lên, hướng về thái dương, nhắm mắt lại, từ trong lỗ mũi thật dài ra một hơi.

Yêu Ma a...

"Tiện tay liền chop tới ăn" .

Dạng này vô cùng đơn giản một câu, bị vô cùng đơn giản nói ra.

Lý Vân Tâm liền biết... Lại có bất kỳ mềm mại tâm tư, đều là đang tự tìm đường chết.

Có lẽ có một ngày câu nói này, liền ứng trên người mình.

Cùng một cái quả cam làm bằng hữu, cũng sẽ không vì vậy mà không ăn quýt.

Ăn quýt thời điểm... Cần phải cân nhắc quả cam cảm thụ sao?

Hắn lại thờ dài một hơi, vì chính mình thiếp một đạo khác phù, hướng trong thành đi.

Việc nơi này. Cửu Công Tử muốn tránh, nhưng dưới mắt biết mình tránh không—— mất Vị Thủy, hắn lại tính là cái gì đâu? Hắn chỉ có thể ứng chiến.

Lưu Lăng... Đại khái hội rất ngạc nhiên chính mình ra khỏi thành tới làm cái gì. Nàng Lưu Lăng là Hóa Cảnh, Lý Vân Tâm tuy nhiên Tuyết Sơn Khí Hải bị phong, nhưng cũng là Hóa Cảnh. Đã như vậy... Nàng liền sẽ không ngu xuẩn ý đồ dùng cái biện pháp gì đến giám thị hắn.

Cho nên...

Đã bên này đã "Còn quân nhất mệnh."

Liền lại trở về, "Dẫn quân nhập cái vò" đi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: 3 người được :

Trọng hướng trong thành đi, đã là Buổi sáng qua đi. Hấn ngoặt ra đầu kia hai bên Ốc Dã trảm dặm trên đường nhỏ Quan Đạo, liền nghe một trận kèn âm thanh. Hoi chút muốn liền biết, biết Yoo gia nhân ở đưa tang.

Đêm đó vậy cũng chỉ nghe tiểu nhị nói người chết, nhưng lại không biết Lưu gia đến tốt cùng là như thế nào Gia Thế Bối Cảnh. Bây giờ hướng Quan Đạo xem xét, coi như rõ ràng.

Khánh Quốc người xử lý tang sự tương đối kỳ quái —— Ngoại Quốc Nhân đến Khánh Quốc, sẽ cảm thấy Khánh Quốc người tại "Chúc mừng" mà không phải "Tuờng Niệm". Tầm thường nhân gia có người chết mất, hội mời cô thai hí ban qua loa hát một hồi, giữ lại khúc mục đích bình thường là (song quân) hoặc là (bờ sông liễu truyền). Nhưng Lưu gia này, vậy mà đem bộ phim lều dựng đến ngoài thành.

Lý Vân Tâm ý thức được đây chính là trong truyền thuyết "Tiên âm thanh đưa quan tài, trảm dặm không dứt" coi trọng. Đại khái cách mỗi Thập Lý liền dựng một cái bộ phim lều, cũng mặc kệ có người hay không nhìn, nhưng nhất định là muốn hát đủ mười hai canh giờ.

Hấn đi lên phía trước một đoạn đường, liền trông thấy cái kia Vũ Đài. Cho tới trưa thời gian dựng ra cao ba thước cái bàn, còn có che mưa che nắng vài bông. Ba cái Hí Tử trên đài hát đến chính vui mừng, dưới đài cũng chỉ có ba cái người qua đường đang nhìn.

Theo thứ tự là rủ xuống bụi tóc Lão Ông, một trung niên hán tử, tổng cộng sừng tiểu nhị.

Lý Vân Tâm đi đến Vũ Đài bên cạnh tùy ý liếc liếc một chút, lại đột nhiên cảm giác được... Có chút ý tứ.

Vậy mà không phải hấn cho rằng loại kia "Bộ phim". Cùng nói là bộ phim, không bằng nói là kịch —— hấn lần thứ nhất nhìn thấy Khánh Quốc "Hí Kịch". Làn điệu kiểu hát đều rất thông tục, thậm chí ở giữa còn có đối trắng, cùng ra dáng tình cảnh đạo cụ. Hấn cảm thấy thứ này càng giống là hấn lúc kia Ca Kịch cùng Kịch Nói Kết Hợp Thế.

Như vậy cũng tốt chơi a...

Loại này ra ngoài ý định mới lạ hình thức, khiến cho hấn kim lòng không đành chậm rãi cước bộ, nhìn nhiều vài lần.

Phát hiện diễn chính là "Song quân".

Trên thế giới này, nhắc lên "Quân", bình thường đều là chỉ Hắc Bạch Diêm Quân. Lý Vân Tâm cùng hai vị kia đã từng quen biết, thế là liền định dừng lại nhìn một cái, ở thế tục trong mắt người song quân là cái dạng gì.

Lại phát hiện cái này (song quân) nói là trong truyền thuyết Hắc Bạch Diêm Quân như thế nào trở thành "Hắc Bạch Diêm Quân" cổ sự.

Nói, song quân vốn là Thiên Thượng Nhân, chính là là một đôi huynh đệ. Black Diêm Quân là huynh trưởng, trắng Diêm Quân là đệ đệ. Bạch Quân hành sự không kiêng nể gì cả, bốn phía gặp rắc rối, thế là làm là huynh trưởng Black quân liền nhiều lần khuyên nhủ, nhưng Bạch Quân dạy mãi không sửa.

Có một ngày, Bạch Quân bởi vì thiếu tiền uống rượu, liền trộm cầm Thiên Đế kim phân bầu, bán đi đổi uống rượu. Thiên Đế mấy ngày nữa muốn móc nhà mình hổ phân thời điểm phát hiện phân bầu không thấy, liền nổi giận lên.

Thiên Đế một phát lửa, nhân gian liền hạ bốc cháy mưa. Lửa này mưa trồn ven hạ ba trăm năm, cuối cùng thiêu chết tất cả nhân loại. Nhân loại tử quang, Thiên Đế mới phát hiện là Bạch Quân trộm phân bầu. Nói nhân gian nhân loại bởi vì Bạch Quân mà chết, Bạch Quân nghiệp chướng nặng nề, muốn xử tử hấn.

Nhưng Black quân lại vì đệ đệ cầu tình,

Nói đã là người chết, nhân gian khắp nơi trên đất vong hồn, hấn liền nguyện cùng đệ đệ vĩnh trú Hồn Thiên bóng u ám trung tâm, làm một đôi cùng vong

hồn làm bạn Diêm Quân, xử lý những vong hồn đó.

Thiên Đế bị đôi huynh đệ này ở giữa thâm hậu tình cảm cảm động, liền đáp ứng hần thỉnh cầu. Nhưng lại chỉ sợ bọn họ hai cái đi vào nhân gian tiết lộ Thiên Cơ, liền xóa đi bọn họ đại bộ phận trí nhớ.

Huynh đệ hai người liên tục tạ ơn, sau đó mới hạ phàm, thành về sau Hắc Bạch Diêm Quân.

Lý Vân Tâm nhìn lên đội, chính là Black quân cùng Bạch Quân ra về Thiên Đình cả đám người đang hát "Ta Thiên Đế khoan hồng độ lượng ân tình sâu, gọi này Black Bạch huynh đệ hóa thân người —— "

Hần hơi có chút ngẩn người, cách một hồi lâu mới thở ra một hơi: "Cái này hần sao cái gì tam quan."

Một tiếng này nói đến hơi lớn âm thanh, kinh động trước người hần Lão Ông. Lão Ông nhìn trong nhà cũng coi như giàu có, xâu kim chân tinh mịn vài bông áo choàng, sợi râu sạch sẽ mềm mại. Hần quay đầu dò xét Lý Vân Tâm một phen, liền hỏi: "Cái này Tiểu Ca Nhi nói thế nào lời như vậy?"

Lý Vân Tâm vốn định quay người đi, nhưng không biết tại sao tâm lý sinh ra một trận nóng nảy ý. Hần khẽ nhủ mày, neho mắt lại tại nóng rực dưới ánh mặt trời nhìn xem cũng xoay người lại nhìn hần khờ ngốc hần từ, ngây thơ vô tri tiểu nhi, lẽ lưỡi nhấp nhấp khô ráo bờ môi, nói: "Lão Trương không có phát hiện là lạ ở chỗ nào sao?"

Lão nhân vuốt vuốt ria mép, lược suy tư một phen: "Cũng không có a?"

Lý Vân Tâm thở dài: "Ngày này để có bệnh a. Nhà mình phân bầu bị trộm, giết phàm nhân tháo lửa. Giết sạch người còn nói là bởi vì trắng Diêm Quân, sau đó người liên can còn muốn ca Công tụng Đức nói hần lời hữu ích, cái này cái gì Logic a?"

Lão nhân ngừng lại, không nói chuyện. Ngược lại là cái kia bị phơi đen kịt, nhìn khờ ngốc nam nhân nói: "Y, lời nói có thể nào nói như vậy? Thiên Đế cũng là Thiên Đế nha, Thiên Đế nơi nào sẽ làm sai sự tình? Lại nói trời đất bao la Thiên Đế lớn nhất, hần làm cái gì, lại có ai có thể quản hần?"

Hần ngừng lại, lại dùng trên chân một đôi Thảo Hải từ từ bên người chuỗi này một cuộc thượng làm bùn đất: "Lại nói thế đạo này, vốn là, ác nhân nhậu nhẹt, Người tốt chịu đông lạnh gặp cảnh khốn cùng. Tiểu Ca Nhi người nói những cái kia ta hiểu, người là muốn nói Thiên Lý nha. Trên đời này nào có cái gì Thiên Lý? Các tiên sinh giáo huấn hải từ nói, thế gian tự có Thiên Đạo công chính. Muốn ta nói nơi nào có công chính, một chuyện công không công chính, còn không phải những người lớn nói tính toán."

Lão Ông nghe hần nói, vội vàng lắc đầu: "Không phải vậy. Thế gian này tất nhiên là có công đạo. Chẳng những có công đạo, còn muốn nhân tâm thiện lương, quê nhà hỗ trợ hòa thuận. Nếu là không có những này, Thiên Hạ cũng liền loạn nha. Người nhìn người cùng đều thứ có gì khác nha? Thí dụ như người hôm nay lên núi cắt cỏ bị cũng đã thứ thương tổn tại ven đường, ta lão đầu từ gặp người bị thương có nặng, nhất định là muốn giúp người. Đây cũng là công đạo thiện lương nha —— "

"Phi! Tốt xúi quẩy!" Trắng hần kia bỗng nhiên buồn bực, hung hăng hướng mặt đất xỉ một thanh, "Không khỏi nghe cái này xúi quẩy lời nói, người cái này Lão sát tài!"

Hần nói xong lại hừ một tiếng, nhắc lên một cuộc liền đi.

Lão Ông đỏ lên mặt, sững sờ một hồi mới dậm chân: "Ha ha, người này, không có đạo lý!"

Lý Vân Tâm ở trong lòng sinh ra một số suy nghĩ. Muốn nói, nhưng nhìn trước mắt Lão Ông cùng tiểu nhi, lại cảm giác mất hết cả hứng.

Lúc này trên đài ba cái Hí Tử hát xong bộ phim, thay đổi trang phục, ngồi tại bên bàn uống Trà lạnh nước nghỉ xả hơi. Nhìn Lão Ông tức giận đến dậm chân, Diễn Thiên đế người liền cười: "Người nhìn người lão nhân này, cũng không phải không hiểu chuyện. Hần từ kia xem xét cũng là cùng khổ mệnh, tại ruộng đất son đã bên trong kiếm ăn. Người bằng bạch chú hần bị đã thứ trọng thương, không phải chú hần chết? Người ta làm sao không buồn."

Uống miếng nước, chà chà cái trán mồ hôi, lại nói với Lý Vân Tâm: "Người cái này tiểu ca nhìn cũng là giàu có người ta, không biết được nhân gian khó khăn. Thế đạo này nơi nào có nhiều như vậy chính nghĩa công lý? Thế đạo này vốn là mạnh được yếu thua nha? Người nhìn, dù là chúng ta Đại Khánh Hoàng Đế Thánh Minh, công chính Tài Quyết nhân gian khó khăn —— các người đã cảm thấy thiên hạ này là tự có công đạo. Thế nhưng là cái này Đại Khánh giang sơn là nơi nào đến? Là Thái Tổ Hoàng Đế từ tiền triều Hoàng Đế trong tay cướp tới nha."

"Cái này Đại Khánh hướng chính nghĩa công lý nói đến, còn không phải là bởi vì mạnh được yếu thua, cường giả vi tôn? Cho nên thế đạo này nha, vốn chính là chuyện như thế, từ không có cái gì chính nghĩa công lý. Có thể mặc dù không, nhưng mọi người là nhất định phải tin tưởng những thứ này. Bởi vì, đã không có, nếu là lại không tin, người liền thật cùng cảm thú súc loại không khác. Cho nên nói đầu, tiểu hải tử mới luôn yêu thích nói nơi này bất bình, nơi đó bất bình, hoặc là cảm thấy ai nha, thế giới này vốn chính là không có Thiên Lý, làm chuyện gì xấu cũng có thể."

"Nhưng chỉ có muốn được rõ ràng người mới hiểu, thế giới này thật là không có gì công chính đạo nghĩa. Nhưng chính là bởi vì không, mới chịu qua tin, bằng không, cái thế giới này không có quy tắc lễ nghi Luân Thường —— chuyện xấu không phải chỉ có người mình có thể làm —— người đi đi ra ngoài làm chuyện xấu, về đến nhà phát hiện người một nhà cũng đều bị người giết, chẳng phải là càng xong đời rồi? Thế giới xong đời, người lại có thể chiếm được cái gì tốt?"

"Cho nên ta là rất không thích mỗi ngày đem cái thế giới này không có gì đạo nghĩa có thể nói, người người đều nên vì tư lợi loại lợi này treo ở bên miệng người. Cũng không thích loại kia cảm thấy cái thế giới này liền nên là đực chính giảng đạo lý cái loại người này —— hai cái này, đều là tính trẻ con."

Hắn một hơi nói những này, bên cạnh Hắc Bạch Diêm Quân liền cười, cho hắn đầu vai nhất quyền: "Ngươi cái này làm qua Giáo Đồ người ngược lại là biết nói chuyện, đáng tiếc ta đều không hiểu."

Này Lão Ông nghe hắn những lời này, đứng tại chỗ nhún mảy trăm tư.

Lý Vân Tâm ngược lại là cười, tinh tế dò xét cái này Diễm Thiên để Trung Niên Hí Tử, chấp tay: "Các hạ xưng hô như thế nào?"

"Áy, một cái hát hí khúc, nào có cái gì xưng hô. Gọi ta Lão Vương." Cái này Hí Tử cười cười, khoát tay, gác lại bát đứng dậy chào hỏi bên người hai vị, "Đứng lên. Lại đến ra (dạy nhà ông cũng không thể ngang ngạnh trắng bắt người ta tiền tài!"

Lý Vân Tâm mỉm cười nhìn hắn một lần nữa thay đổi trang phục diễn trò, ngấm lại, trong tay áo tay lấy ra mang theo trong người Lá Bùa. Sau đó cắn nát tay mình đầu ngón tay, ở trên lá bùa cong vẹo vẽ cái giản bút tiểu nhân.

Nhưng sau đó đem này giấy đặt tại bên bàn thượng —— chỉ cần một trận hơi lớn chút Phong liền có thể thổi đi.

"Đưa ngươi nói phù." Hắn đối này đã mở hát hí khúc từ nói, "Có thể bảo mệnh."

Hí Tử liếc nhìn hắn một cái, trong miệng còn hát từ nhi, không biết được nghe không có nghe rõ. Nhưng Lý Vân Tâm đã quay người đi ra.

Buổi chiều ngày mãnh liệt nhất, lộ diện trên không khí có chút vận vẹo. Trên sân khấu truyền đến Khúc Nhạc âm thanh rất sắp biến thành loáng thoáng bối cảnh âm. Một hồi sẽ qua, cũng chỉ có hắn giày cùng lộ diện ma sát thô lệ thanh âm.

Như thế đi một hồi, chợt nghe bên người có người hỏi: "Vì sao cho hắn một đạo phù? Lấy tự thân tinh huyết Hóa Phù, lại là ngươi dạng này cảnh giới, nhân gian Đế Vương cũng khó cầu."

Lý Vân Tâm bên mặt hướng bên người nhìn một chút, lại đi trên trời nhìn một chút: "A. Ta quên một chuyện —— ngươi là Hóa Cảnh Đạo Sĩ, có thể thượng thiên. Vậy ngươi vừa rồi tại đi theo ta?"

"Ừm." Lăng Không Tử nói.

Lý Vân Tâm hơi hơi thở dài: "Hi vọng ngươi có thể hiểu được."

Lăng Không Tử giữ im lặng. Trầm mặc một hồi lại hỏi: "Vì sao cho hắn một đạo phù? Đây chẳng qua là cái người thế tục."

"Tam Nhân Hành tất có thầy ta. Hắn nói chuyện để ta tâm tình tốt đi một chút. Tâm tình người ta tốt liền sẽ muốn tùy hứng, thế là ta vừa rồi cũng là tại nhiệm tính." Lý Vân Tâm xoay mặt nhìn nàng, "Ta mới mười bốn tuổi, chính là tùy hứng niên kỷ. Ngươi phần lớn?"

Lăng Không Tử theo hắn cùng nhau đi, nhưng cước bộ nhẹ nhàng, giống đang phi hành. Nàng do dự một hồi: "Mười tám."

"Thiên tài thiếu nữ a. Mười tám liền Hóa Cảnh đỉnh phong." Lý Vân Tâm từ đáy lòng cảm thán, "Tuy nhiên ngươi là Hóa Cảnh đỉnh phong, chơi được Long Tử?"

"Trước tiên nói một chút ngươi vừa rồi gặp hắn, đang làm cái gì?"

"Ngươi không nghe thấy chúng ta nói chuyện?"

"Có thể nghe. Nhưng nhất định sẽ bị ngươi phát giác. Cho nên chỉ xa xa nhìn."

"A..." Lý Vân Tâm cười cười. Lại đi một hồi, nói, "Ta đem phụ cận hắn Thần Vị đều hoán đổi. Hắn không có Hương Khói Nguyên Lực, hội biến yếu... Chỉ ít sẽ không thay đổi càng mạnh. Ta nói với hắn ta làm như vậy là bởi vì ta bị ngươi bức hiếp. Ta vì lấy tín nhiệm của ngươi, mới làm việc này. Ta sẽ tại các ngươi tranh đấu thời điểm, giả ý đứng tại ngươi bên này, sau đó cho ngươi nhất kích trí mệnh."

"Hắn tin?"

"Theo lý thuyết không nên tin, nhưng không thể không tin —— ta đem bị đổi hết những Hương Khói Nguyên Lực đó, đều đưa vào ta trong thân thể mình. Ta một cái muốn chết người nói những lời này, hắn sao có thể không tin."

Hắn còn tại đi lên phía trước, Lăng Không Tử lại dừng bước lại. Chỉ ngừng một cái chớp mắt, một thanh từ phía sau kéo tay hắn cánh tay, chế trụ hắn Mạch Môn.

Hai hơi đằng sau, nàng buông tay: "Ngươi!"

"... Ngươi! Ngươi vì cái gì làm như vậy! ?"

"Ngươi chỉ có mười bốn tuổi, cơ hồ cũng là Hóa Cảnh đỉnh phong! Ngươi có biết hay không cái này ý vị cái gì! ?"

"Thiên tài a. Mấy trăm năm hoặc là mấy ngàn năm khó gặp loại kia a." Lý Vân Tâm tùy ý nói, "Tóm lại rất ngu bức."

Lăng Không Tử tiếp cận hần, lồng ngực gấp rút đập trùng mấy lần, ép buộc chính mình cấp tốc bình tĩnh trở lại.

Gặp nàng không kích động như vậy, Lý Vân Tâm liền tiếp theo đi lên phía trước.

Hiện tại, dưới mắt, giờ này khắc này...

Có chừng mấy gian miếu đã thay đổi bức họa kia đi.

Bởi vì..

Hần cảm nhận được càn phát ra kịch liệt, như dao cắt kịch liệt đau nhức! Cái này đau đớn khiến bước chân hần trở nên hơi có chút chậm chạp, sắc mặt cũng càng thêm kém cỏi. Các loại Lăng Không Tử trọng lại đuổi tới đến, hần mới nói: "Ngươi biết không tới hôm qua... Duẫn gia người chết."

"A ngươi đương nhiên không biết Duẫn gia á. Duẫn gia a... Tại vị thành rất có địa vị, có cái gọi Duẫn Bình Chí Bộ Đầu, lẫn vào rất mờ. Tuy nhiên đều không trọng yếu... Nhà hần có tiểu cô nương. Mười lăm mười sáu tuổi, rất thích ta."

"Trước kia tổng đến Long Vương Miếu chơi, nói chuyện với ta. Mà dù sao là nữ hài tử, tuy nhiên hoạt bát lớn mật, cũng không có lớn đến liên đới ta thối lộ trình độ. Cho nên mỗi ngày quần lấy ta, thấy một lần ta liền cười."

"Nàng không thích ăn hành."

"Ủm hành tây có thể."

"Tối hôm qua chết. Bị này Long Tử thuận miệng ăn. Bởi vì ta trước đó qua mượn cái gương."

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, thở dài, xoay mặt nghiêm túc nhìn lấy Lưu Lăng: "Ngươi nói có đúng hay không bởi vì ta mà chết? Ngươi nói cái này Long Tử... Những Đại Yêu Ma đó, có phải hay không đều đáng chết?"

Cách một hồi, Lưu Lăng nhẹ nói: "Ngươi nên nhìn quen người chết. Cũng nên giết qua người."

"Ta xác thực cạo chết qua rất nhiều người. Đều là những người kia... Tôi trước làm ta." Lý Vân Tâm cười cười, "Nhưng nàng tốt với ta."

Lưu Lăng không nói lời nào.

"Cho nên ta cùng này Long Tử cùng một chỗ nghiệp chướng, ta cũng có phần. Vừa rồi này Hí Tử nói ra nghĩa. Tại nhân đạo mà nói, ta không nên cùng Yêu Ma làm bạn, ta đáng chết. Tại nhân nghĩa mà nói, đã ta lại đem này Cửu Công Tử coi như bằng hữu, liền không nên cùng ngươi đến hại hần, ta cũng nên chết. Ta như vậy Vô Đạo nghĩa người... Cũng chỉ có một đường chết, mới có thể xứng đáng chính ta."

"Trước đó nói muốn cùng ngươi về núi, thật có lỗi. Không có cách nào khác."

"Ngươi..." Lưu Lăng nói cái chữ này, lại không biết lại nói cái gì tốt.

Lý Vân Tâm cười rộ lên: "Cho nên ta là tự nguyện a. Cái này gọi, tự mình Cứu Rồi, đúng hay không. Dùng mệnh ta tới lấy tin hần. Kì thực cũng có thể lấy tín nhiệm của ngươi. Ta không làm như vậy, ngươi làm sao lại biết ta lời nói là thật là giả."

"Như vậy... Ta muốn biết, Hóa Cảnh đỉnh phong ngươi, tăng thêm ta, thật có thể giết chết Long Tử sao?"

"Nếu như Long Tử càng mạnh hơn một chút, là... Hai cái Long Tử lợi hại như vậy, thậm chí lợi hại hơn nữa một điểm... Chúng ta có chuôi nắm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Hành Cung :

Lưu Lăng bắt đầu trở nên ưa thích trầm mặc. Lý Vân Tâm thấy không rõ lắm nàng biểu lộ, nhưng có thể từ nơi này chút trong trầm mặc cảm nhận được chính mình vui với nhìn thấy tâm tình.

Cũng là cách một hồi nàng mới nói: "Ngươi quả nhiên là không tiếc mệnh."

"Ài."

"Có lẽ cũng chính là bởi vì người bộ dáng này... Mới sẽ trở thành thiên tài."

"Thật đáng tiếc người lúc đầu..." Nàng nhìn một chút Lý Vân Tâm, "Lúc đầu cùng ta về núi, có lẽ là có thể không hẳn phải chết."

Lại đi mấy bước, xa xa thấy được thành môn. Lúc này ven đường có cung cấp người qua đường che gió tránh mưa dịch đình.

Lưu Lăng kéo một chút Lý Vân Tâm ông tay áo: "Nghỉ ngơi một chút đi."

Nàng đã có thể nhìn thấy Lý Vân Tâm mồ hôi lạnh trên trán, cùng trắng bệch bờ môi. Y theo nàng kinh nghiệm, biết đây cũng không phải là nguy trang.

Lý Vân Tâm hít sâu mấy hơi, chậm rãi đi đến dịch trong đình, tại từ vài miếng thô ráp tấm ván gỗ ghép thành dài mảnh băng ghế ngồi xuống.

Trên ghế dài nguyên bản ngồi ba cái đi đường phụ nhân, vác lấy rổ. Gặp hai người đi tới, hướng bên cạnh nhường một chút. Có lẽ là nhìn Lưu Lăng cùng Lý Vân Tâm cũng giống như nhà giàu sang công tử tiểu thư, nhường lối liền để hé mở băng ghế đi ra.

Nhưng Lăng Không Từ lại không hề ngồi xuống, chỉ đứng tại Lý Vân Tâm bên người.

Nàng tại Lý Vân Tâm đầu vai hai cái huyết vị ẩn ẩn, nói: "Long Từ có chín cái. Đây tám cái Long Từ, Chân Cảnh đỉnh phong Đạo Sĩ cũng không có nắm chắc. Nhưng cái này một cái là Đệ Cửu Long Từ, yếu nhất một cái. Ta là Hóa Cảnh đỉnh phong, lại mang pháp bảo, đối phó chính hắn, vạn vô nhất thất."

"Nguyên lai hắn yếu như vậy a." Lý Vân Tâm thấp giọng nói.

"Yếu? Cũng không yếu." Lăng Không Từ lắc đầu, "Cái này Đệ Cửu Long Từ, cũng coi là Hóa Cảnh đỉnh phong thực lực. Nhưng chúng ta Tu Hành Giả Hóa Cảnh đỉnh phong bốn chữ này, bao hàm đồ, vật quá nhiều. Tu Luyện Pháp Môn, tiền nhân tích lũy kinh nghiệm kỹ xảo, sư môn ban cho Bảo Mệnh Phù lục, thậm chí còn có biện pháp khí."

"Mà Long Từ, Yêu Ma Hóa cảnh đỉnh phong, cũng chỉ là chính nó. Chúng nó không Tu Pháp môn, cơ hồ không có pháp khí, cũng không có gì sư môn. Chỉ dựa vào trời sinh Yêu Ma thân thể, Yêu Lực, liền đã là Hóa Cảnh đỉnh phong. Người thù tưởng tượng ---- -- cái vừa ra đời, chính là Hóa Cảnh đỉnh phong phẩm nhân. Không có chút nào yếu. Tương phản, mạnh đến mức làm người ta kinh ngạc."

"Muốn nói hẹp hẹp nhau —— ta cùng nó ngẫu nhiên gặp, ta tất nhiên chết ở trong tay hắn. Cho dù là vừa mới bước vào Chân Cảnh Đạo Sĩ, cũng không chiếm được lợi lộc gì. Nhưng ta có thời gian chuẩn bị, bố trí xuống Thư Phù đại trận, hắn tiến đến, cũng đừng còn muốn đi ra ngoài. Còn hai cái dạng này Long Từ... Đại khái cũng là có thể giết."

"Nhưng người muốn nói càng mạnh một số... Mạnh bao nhiêu?"

Ngồi bên cạnh ba cái kia phụ nhân, lúc này đều đã tròn mắt hốc mồm. Gặp Quý lẫn nhau nhìn xem, vội vàng đứng dậy, vội vàng đi —— đại khái là cảm thấy đối với bích nhân nhi thoát nhìn là tốt bộ dáng..

Làm sao hết lần này tới lần khác là hai cái bị điên?

Ba cái phụ nhân đi,

Lưu Lăng mới quán qua một bên khác, tại băng ghế ngồi xuống tới.

Dưới ghế sinh một gốc cỏ dại, lúc này mầm quất đến dài. Lý Vân Tâm đem nhánh cỏ rút ra, dùng này một đầu xanh nhạt sắc mềm mại đoạn thân tại đầu ngón tay thượng gãy. Sau đó nói: "Hắn dù sao cũng là cái Long Từ, danh xưng Vị Thủy Long Vương. Ta không biết người nghĩ như thế nào, nhưng ta cảm thấy tại vị thành phụ cận, nó cũng là tại thể Chân Thần. Vậy cũng nên có Long Cung đi. Ở trong đó, có thể hay không nó cũng có pháp bảo loại hình đồ, vật. Hoặc là... Sẽ có hay không có bằng hữu?"

"... Long Cung?" Lăng Không Từ thanh âm trở nên cô quái, "Nó nơi nào sẽ có cái gì Long Cung? Nha... Ngược lại không trách người. Cũng không có người nào cùng người nói chuyện này."

"Chương quân một chỗ đại yêu, nếu là có Hành Cung... Vậy được cung cũng không phải chính nó xây. Ta nói là đương nhiên cũng có thể chính mình xây, nhưng này giống như người bình thường xây nhà, không có tác dụng gì. Chánh thức Hành Cung... Nói như thế nào đây, người có thể đem nó nhìn thành cùng loại tu sĩ Tuyết Sơn Khí Hải một vật."

"Thí dụ như cái này Cửu Long từ, nếu là quản lý chi địa tín đồ rất chúng, nó đến Hương Khói Nguyên Lực, liền có thể dần dần luyện ra bản thân Hành Cung. Thứ này, tầm thường Yêu Ma cũng đều có. Người chúng nói chúng nó hoặc là bị người kính sợ, hoặc là bị người chán ghét, tổng là có người nghĩ tới. Phàm là có người biết chúng nó, liền sẽ sinh ra thứ này tới."

"Không làm đừng có dùng đồ, trừ cư trú bên ngoài, hướng bên trong trốn một chút còn có thể phòng thân. Miễn cưỡng xem như... Các yêu ma pháp bảo đi.."

Lý Vân Tâm nghe nàng nói cái này rất nhiều, mới ý thức tới, sự tình cùng chính mình tưởng tượng đến có chút sai lệch.

Hắn lúc trước nhìn Phim Điện Ảnh và Truyền Hình, Long Vương tự nhiên đều có Long Cung —— dù là lại keo kiệt.

Nhưng không nghĩ tới món đồ kia... Lấy ở đâu.

Bây giờ biết, nguyên lai là các tín đồ Hương Khói Nguyên Lực, "Góp một viên gạch" tới.

Thí dụ như nói một cái Tiểu Yêu chính mình tu ra đạo hạnh, lại không có người nào biết nó, hay kia là cái Tiểu Yêu.

Nếu như chuyện xấu hoặc là chuyện tốt làm được nhiều, tín ngưỡng hoặc là e ngại người khác nhiều, cái này Hương Khói Nguyên Lực trừ tăng cường nó lực lượng bên ngoài, còn sẽ từ từ sinh ra một loại đồ vật —— "Hành Cung".

Thí dụ như nói tiểu yêu này, liền phát sinh ở một ngày nào đó bên tay chính mình nhiều cái lớn chừng bàn tay thùng gỗ. Nó có thể rút vào thùng nước kia bên trong, rất khó bị tìm tới, có thể liệu thương thờ đóc. Mà thùng nước kia có thể thừa nhận được thương tổn, nhưng so sánh bản thân nó có thể thừa nhận được hơn rất nhiều.

Đang sau tiểu yêu này thành đại yêu, tín đồ càng nhiều, khả năng thùng nước kia sẽ trở nên càng thêm sáng chói xinh đẹp, bên trong bày biện cũng sẽ trở nên càng nhiều.

Một lời chi —— thứ này là một loại có thể tiến hóa, Tu Di Giới Từ không gian.

Nhưng theo Lưu Lăng nói hiện tại Cửu Công Từ "Hành Cung" ... Tuyệt đối còn không có lớn đến có thể được xưng "Thông ngự vạn thiên Thủy Tộc, chường không trăm vạn dặm khí tượng" "Long Cung" cấp độ.

Lý Văn Tâm phát ngây ngốc một hồi.

Bời vì... Rất không hài hòa a.

Cái đồ chơi này... Hoặc là nói cái này quy tắc... Thấy thế nào, đều giống như bị người vì sáng tạo ra đến? ?

Cũng khó trách đêm hôm đó hắn hỏi Cửu Công Từ "Hành Cung ở nơi nào", yêu ma kia hội đột nhiên tức giận lên —— nguyên lai thật không phải có thể đối với người lộ ra tín tức!

—— hướng hồ hắn tựa hồ cũng không có "Long Cung".

Gặp Quý. Trắng Diêm Quân cũng không có đối với hắn xách việc này.

Đại khái là hắn cũng không rõ ràng lắm —— hiện tại Lý Văn Tâm càng vững tin, đoạt xá Thần Thú biện pháp này, không phải hắn nghĩ ra được.

Nhưng ngực bụng ở giữa khiến đau đớn một hồi đột ngột cắt ngang hắn suy nghĩ.

Hắn trầm muộn ho khan hai tiếng, đưa trong tay nhánh cỏ vò ra nước tối. Lại có bức họa... Treo lên.

Hiện tại hắn có càng nhiều linh lực có thể dùng —— cơ hồ tương đương chưa bị phong cấm trước đó một nửa. Nhưng bây giờ cũng rõ ràng, khoảng cách công tán bỏ mình cũng càng gần.

Hắn đứng dậy thở dài: "Đi thôi. Nghi ngơi đến không sai biệt lắm."

"Ta còn muốn... Nghe nhiều nghe người sự tình. Ta từ nhỏ ẩn cư trong núi, một mực hiểu kỳ nếu như ta... Tốt số chút. Có thể không cần cả ngày nom nớp lo sợ, vì chính mình có thể không có thể sống sót chuyện này lo lắng, mà chính là sinh ở người như thể Tiên Môn bên trong..."

"Lại là nhiều vui vẻ sinh hoạt đây. Ai... Hi vọng ta đời sau a, gặp qua đến càng tốt hơn một chút hơn."

Lưu Lăng do dự một hồi, mở miệng nói: "... Tốt. Ta nói cho người nghe."

Thế là cho Lý Văn Tâm nói một đường.

Hắn biết có mấy lời là thật, có mấy lời là giả. Nhưng cũng không trở ngại hắn dần dần trong đầu phác họa ra một bức tranh cảnh, cùng thiên hạ đại thế.

Cuối cùng hai người tại Lưu Lăng lần thứ nhất nhìn thấy Kiều Giai Minh giao lộ tách ra.

Thiên dần dần âm

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Bí Pháp tên thật :

Đằng sau ba ngày Lý Vân Tâm chỉ làm mấy món chuyện tầm thường.

Hắn tại vị trong thành mặc đường phố qua ngõ hẻm đi khắp nơi, cùng người nói chuyện với nhau. Chỗ đàm phần lớn là chút kỳ văn dị sự, Khánh Quốc phong mạo. Giống như muốn tại chết mất trước đó tốt tốt kiến thức một chút cái này chưa kịp nhìn thế giới.

Lại bởi vì đêm hôm ấy, hắn đã tại vị thành "Thượng Lưu Xã Hội" bên trong có danh tiếng, bởi vậy cũng sẽ ở đi qua Hào Môn thời điểm đi tới cửa trước, cửa đối diện phòng nói "Ta là Lý Vân Tâm".

Có xùy nhưng cười một tiếng không biết được hắn là ai, hắn liền thẳng đi ra.

Thế là gia chủ này người lại ở sau đó biết được thời điểm, may mắn nhà mình người gác cổng cũng không biết người kia bởi vì mà không có thông truyền —— ai sẽ nguyện ý cùng Lang Gia động thiên địch nhân dính lứu quan hệ đâu?

Có người gác cổng nghe chủ nhân nói qua người này, biết là không được mà chẳng may nhân vật, liền bận bịu trở về bẩm. Thế là liền có người xưng bệnh hoặc nói không tại. Lý Vân Tâm cũng sẽ thẳng đi ra.

Có, chung quy là nhất gan, kiên trì nghênh tiền đến.

Lý Vân Tâm liền ngồi xuống ăn một ít gì đó, sau đó vẽ một bức vẽ. Hắn vừa ra tay, tự nhiên kém cỏi nhất cũng là Danh Tác.

Làm ra đến, lưu cho gia nhân kia, chỉ cần trăm lượng bạc, muốn đưa qua Long Vương Miếu.

Ngày thứ hai không thấy hắn những người kia biết việc này đều hỏi hạn không thôi —— bởi vì còn nghe trước khi nói Lý Vân Tâm cùng Lăng Không Tiên Tử bầu không khí hòa hợp trên đường bắt chuyện. Liên ý thức được hắn có lẽ là cảm thấy mình muốn rời khỏi vị thành, muốn cho Lưu lão đạo lưu chút nhà.

Mà lại cùng vị kia Tiên Tử ở giữa quan hệ tựa hồ cũng không có như vậy hồng bét.

Thế là lại đem nhà mình người gác cổng hung hăng trách cứ một trận, phân phó bọn họ nếu là gặp lại Lý Vân Tâm đến nhà, liền nhất định thông truyền một tiếng.

Đáng tiếc Lý Vân Tâm tại vị trong thành du tẩu lộ tuyến lơ lửng không cố định, tâm ý cũng suy nghĩ không thấu.

Thí dụ như nói hắn giữa trưa ngày thứ hai đi tại Liễu Hà một bên, bỗng nhiên đối một người nói "Nơi này ánh sáng mặt trời" rất tốt, thế là liền ngồi xổm ở đề bên cạnh, dùng một chi phở phổ thông thông Tiểu Lang không có, tại một tảng đá xanh trên bàn vẽ tranh.

Hắn một chút bút, này nhìn như mềm mại Lang Hào Bút phong trực tiếp tại đá cứng bên trên khắc ra dấu đến —— thần kỳ như vậy sự kiện, tự nhiên một truyền mười, mười truyền trăm. Thế là nửa cái đường phố người đều vây tới nhìn, nhìn cái này "Võ Lâm Cao Thủ" vẽ quái vẽ —— hắn một vòng một vòng khoanh tròn, lại tại vòng tròn phụ cận vẽ rất nhiều dây, nói là thái dương.

Nhưng chỉ vẽ một hồi, liền đem bút ném một cái, nói không thú vị, đi ra.

Lăng Không Tiên Tử biết những việc này, tự mình đến nhà qua những người ta đó từng cái nhìn Lý Vân Tâm lưu lại vẽ. Phát hiện thật là "Phổ phổ thông thông" Danh Tác.

So trong thế tục Họa Sư mức độ muốn cao mình rất nhiều rất nhiều, thế nhưng không có gì đáng giá hoài nghi phương.

Sau đó nàng lại đi xem Lý Vân Tâm tại bờ sông khắc đi ra "Thái dương". Này thật là một bức chưa hoàn thành "Vẽ", ngay cả một tờ một hào linh lực ba động đều không có.

Đang tra dò xét hắn lưu lại sở hữu dấu vết đằng sau, Lưu Lăng dần dần yên tâm.

Lý Vân Tâm tựa hồ là thật, chỉ muốn tại thế gian này lưu lại một ít gì đó, đồng thời vì chính mình chuẩn bị kỹ càng thân hậu sự. Nàng đối Lý Vân Tâm loại biểu hiện này cảm thấy kinh ngạc, nhưng không tới không thể hiểu biết cấp độ.

Chẳng qua là cảm thấy hắn lại là dạng này người —— hội thật đối một cái thế tục Lão Đạo tốt, sẽ vì chết mất một cái tiểu nữ hài thương tâm, còn lại bởi vì "Phản bội hữu nghị" mà bỏ qua sinh mệnh mình.

Hắn Chân Chân, là một cái rất thú vị người.

Đáng tiếc muốn chết mất.

Lưu Lăng bắt đầu ngẫu nhiên cảm thấy hoảng hốt, thất vọng mất mát.

Đây không phải nàng muốn kết quả. Mới đầu nàng chỉ muốn giết người này, đạt được Ngọc Giản, liền về núi. Về sau cảm thấy hắn thú vị, muốn đem hắn mang về núi.

Chưa chắc sẽ chết... Có lẽ chỉ là phế bỏ tu vi.

Nhưng Lang Gia động thiên là một chỗ tốt, không có tu vi người thế tục ở nơi đó cũng sẽ sống thật lâu.

Chỉ là không nghĩ tới...

Hắn vậy mà dự định chết ở chỗ này.

Ngô... Thực cũng không làm được chuẩn. Luôn cảm thấy chỗ nào... Không đúng lắm.

Nàng ít nhất phải, tận mắt thấy hắn chết, mới yên tâm.

Nghĩ tới đây, Lưu Lăng lại hơi hơi thờ dài, lần nữa vung động trong tay chỉ kia dày đặc Phù Lục pháp bút. Mỗi huy động một lần, liền có kim quang từ giữa hư không nổi lên, lại chợt lóe lên rồi biến mất.

Nghe nói trên thế giới này vốn không có văn tự. Nhưng Thiên Nhân tạo Hồn Thiên bóng đi ra, lại tạo thế gian vạn vật. Tạo ra vạn vật đằng sau tạo nhân, người liền hỏi Thiên Nhân, những vật kia đều là cái gì. Thiên Nhân từng cái giảng giải, người lại nhớ không được đầy đủ.

Cho nên Thiên Nhân đem các loại sự vật ở trong quy tắc rút ra đi ra, giản hóa thành văn chữ, đồ án, truyền thụ cho phàm nhân.

Bởi vậy, liền có đạo thống, về phái.

Người thế tục viết, liền cũng chỉ là viết. Nhưng Đạo Sĩ viết, viết ra lại là thiên địa vạn vật Bí Pháp tên thật, viết ra là thiên địa vạn vật Đại Đạo Quy Tắc.

Nếu nói về phái là về linh, đạo thống chính là sách lý. Quy tắc so sánh về phái linh khí, thế ngộ tới càng thêm đơn giản trực tiếp. Chính là cái này đơn giản trực tiếp, thành tựu các đạo sĩ kinh người lực phá hoại.

Mà bây giờ Lăng Không Tử trong hư không viết văn tự, người thế tục là quả quyết xem không hiểu. Mà lại dù là không cẩn thận nhìn thấy... Liền sẽ lập tức chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

Bởi vì nàng tại viết là đạo thống truyền lại hạ một sự vật Bí Pháp tên thật ——

Tên là: Chết.

Hóa Cảnh đỉnh phong tu sĩ đủ khả năng nắm giữ loại thứ nhất, cũng là duy nhất một loại luật Chú Pháp —— Tử Chú.

Đoạn tuyệt đối phương Khí Cơ, sinh cơ, cùng cái này Đại Thiên Thế Giới hết thảy Duyên Pháp. Như tu vi tại phía xa đối phương phía trên, chỉ một chữ liền có thể lập tức đoạt mạng hắn qua. Đối đầu Long Tử cường hoành như vậy Yêu Ma, liền là không thể một chữ đoạt mệnh, cũng có thể này chữ bố trí xuống trận pháp.

Chết, không chỉ là sinh tử chết.

Cây cỏ điều linh, Nhân Quả đoạn tuyệt, cũng nói chết.

Trận này Nhất Thành, liền có thể tạm thời đoạn này Long Tử khí vận, Nhân Quả. Vừa vào trận này, thì có đến mà không có về.

Nàng như thế trọn vẹn viết Thất Thất số lượng, mưu lược một mối dừng lại bút, thờ dài ra một hơi.

Sau đó nhắm mắt lại điều tức một hồi, đi đến bên cửa sổ nhìn xem bên ngoài Thiên —— trời đã tối. Nàng chỗ trong đình viện, cây cỏ bỏ ra pha tạp bóng mờ.

Nhìn xong cái này bóng dáng, mới nói: "Vào đi. Nói một chút."

Thượng thanh đàn đỉnh phái Đạo Sĩ Tông Vân Tử, rồi mới từ bên ngoài đẩy cửa vào. Nhưng hướng trong môn đi hai bước liền đứng vững: "Hồi Tiên Tử lời nói... Ngày Lý Văn Tâm hôm nay, cũng cùng hai ngày trước, đang khắp nơi vẽ tranh. chỉ là buổi trưa trên đường... Dẫn xuất cái nhỏ nhiều loạn."

Lưu Lăng hơi hơi bên mặt: "Nhỏ nhiều loạn?"

"Ây... Kì thực cũng không phải do hắn mà ra." Tông Vân Tử ngừng lại, chậm rãi nói, "Hôm nay ta âm thầm đi theo hắn đi đến Nagato trên đường, chính là

khai trương thời điểm. Tiên Từ có chỗ không biết, mỗi tháng giữa tháng, cuối tháng, phụ cận Hương Dân đều sẽ tới vị trưởng thành môn đường phố đi chợ. Lúc này..."

"Không cần giải thích, nói tiếp." Lăng Không Từ vừa nghe vừa chậm rãi trong phòng đi, nhỏ và dài tổ thủ êm ái phất qua bên cạnh mỗi một dạng sự vật. Đợi chậm đến trên bàn mâm đựng trái cây bên trong một chuỗi xanh biêng biếc gáo lúc, nàng liền nhẹ nhàng gió nhẹ. Gáo rầm rầm rơi vào mâm sứ bên trong, chỉ còn một đầu nhánh cành xiên nganh.

Nàng đem cái này nganh cầm lên, dùng này xanh nhạt sắc mềm mại đoạn thân tại đầu ngón tay thượng gây, nhẹ giọng nói một mình: "Hôm nay... Nên hẳn tối hậu cơ hội a. A..."

"Này Lý Vân Tâm hôm nay cũng đến Nagato đường phố. Trên đường bày một cái Sạp hàng, nói cho người bức họa chơi." Tông Văn Từ liền tiếp theo nói, "Về chút giống, đều vô dụng cái gì linh lực. Ta khiến người đang lấy hần họa sĩ sau khi đi xa chặn lại đến, tra bức họa kia —— nói thật là phổ phổ thông thông tranh Thủy Mặc, tiện tay làm."

"Tuy nhiên đến xế chiều thời điểm, lại vì một khát cái, làm một bức trần quyền."

Cảm tạ mọi người ủng hộ và khen thưởng. Trước kia cũng thử qua đem khen thưởng bằng hữu tên từng cái liệt đi ra cảm tạ. Nhưng về sau có đôi khi hội quên, có đôi khi viết không được đầy đủ, thế là liền lại không tốt lại tiếp tục sửa... Chậm rãi liền không viết.

Nhưng đều sẽ thấy, bình luận khu cũng sẽ nhìn. Cảm tạ ủng hộ, khắc trong tâm khảm.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Người bình thường cố sự

Lăng Không Từ sững sờ, chột khê lắc đầu: "Trần Quyền. Hần ngược lại là. . . Ngược lại là. . ."

Nhưng trong lúc nhất thời nghĩ không ra phù hợp từ ngữ để hình dung hần —— thật là cái thể gian thiếu có nhân vật, không tốt hình dung.

"Động thiên bên trong cung phụng này hai cái Đan Thanh Đạo Sĩ, khó khăn lắm rảo bước tiến lên Hóa Cảnh, liền đã tự cho là không được. Hao tổn này rất nhiều đồ vật tài bảo bồi, mười năm mới làm một bức Trần Quyền đi ra."

"Bây giờ cái này Lý Vân Tâm. . . Thở ra, vì khát cái làm một bức Trần Quyền? Chuyện gì xảy ra?"

Tông Văn Từ vội nói: "Buổi chiều thời điểm. . ."

...

...

Buổi chiều thời điểm, Lý Vân Tâm mang một chồng giấy, một phượng nghiên mực, một cây bút, đi đến Nagato đường phố.

Hần tại bên đường một góc liễu rù dưới, hoa một lượng bạc từ một cái Thầy Bói trong tay mướn hần cái bàn, vào chỗ.

Liễu Thụ không dễ sinh trùng, lại râm mát. Hần cứ như vậy nhắm mắt ngồi một hồi, mới lại mở ra dò xét trên đường người đi đường.

Trông thấy có "Chộp mắt nguyên do" —— đương nhiên đây là bí mật quan sát hần những người kia thuyết pháp —— liền ngoắc gọi lại người kia, hỏi muốn hay không vẽ cái giống chơi đùa.

Có một nửa người cảm thấy là cái gì trò lừa gạt, khoát khoát tay đi nhanh lên.

Một nửa khác người nửa tin nửa ngờ bắt hần vẽ, cảm thấy vẽ đến rất không tệ, liền vô cùng cao hứng Địa Tẩu.

Chột có một hai cái vừa lúc trước biết hần, cho dù cô nén cũng che giấu chẳng nhiều về hưng phấn. Lý Vân Tâm liền chau mày, nói đi ra đi ra, không muốn người.

Người kia liền sẽ đau lòng lại thất vọng hỏi "Vì cái gì".

Lý Vân Tâm liền nói, người đều biết ta à, này có ý gì? Không biết ta người, đem tranh này lấy về, về sau biết rất đáng tiền, mới tốt chơi. Hoặc là lấy về vứt bỏ, về sau lại biết rất đáng tiền, chơi rất hay.

Nếu là biết người khác, cũng rõ ràng hẳn có năng lực gì, liền đành phải xám xịt Địa Tẩu mở.

Cứ như vậy qua một canh giờ, Lý Vân Tâm trông thấy một tên ăn mày.

Khất cái rất lớn tuổi, gầy như que củi, tóc rối tung. Nhưng ngoài ý muốn là, cái này khất cái lại rất sạch sẽ. Hắn xuyên phá quần áo cũ, nhưng là sạch sẽ khô ráo. Tóc mặc dù loạn, nhưng cũng không đầy mỡ. Cũng không giống tầm thường khất cái, ở trong góc, đưa tay đòi tiền.

Hắn ăn xin phương thức, kì thực là có chút khí khái.

Hắn híp mắt đi đến tới lui người đi đường trước mặt, trước niệm vài câu thơ. Thơ không là chính hắn làm, cũng không đáp cảnh. Đại khái là từ cái gì Thi Tập ở trong nhớ kỹ. Sau đó hắn lại nói vài lời may mắn lời nói —— nếu như người kia một mặt không kiên nhẫn đẩy hắn ra, hắn cũng không dây dưa.

Chỉ có khi người hơi hơi ngừng ngừng cước bộ, hắn mới đang nói chuyện đằng sau lấy vài thứ.

Lý Vân Tâm theo dõi hắn nhìn một hồi lâu, mới cùng người nghe ngóng cái này Lão Khất Cái.

Liền biết người này, vốn là cái Đồ tể.

Đời đời kiếp kiếp đều là Đồ tể, trôi qua khá tốt. Nguyên bản trong nhà hắn cũng thỏa mãn ở lại làm một cái Đồ tể, cảm thấy lấy sau còn có thể đưa chút ruộng đất, thăng cấp làm Địa Chủ.

Nhưng đến hắn lúc này, hắn liền động khác tâm tư —— cảm thấy dù sao cũng phải làm một sự nghiệp lấy lòng, không thể tầm thường sống hết một đời. Thế là tại lão cha sau khi qua đời đóng Cửa Hàng, trước sách. Từ hai mươi tuổi bắt đầu, đến hai mươi tám tuổi, ngay cả cái Đồng Sinh đều làm không.

Kì thực cũng không phải không dụng tâm, chỉ là đầy đủ ngu dốt —— người bình thường thượng ba bốn năm Kinh Sử liền có thể thử chính mình Chú Thích, hắn một bộ Thiên Bản thơ bốn năm còn chưa nhớ toàn. Lại hai năm đến ba mươi tuổi thời điểm, vứt bỏ bút tòng quân, qua đi bộ đội.

Nhưng Đại Khánh thái bình đã lâu, nơi nào còn có cái gì kiến Công lập Nghiệp cơ hội. Thế là tại Quân Tịch tri hoãn mười năm, ngay cả cái Ngũ Trường cũng không có làm đến.

Cuối cùng nản lòng thoái chí, gỡ giáp còn nhà. Nhưng trên đường gặp được bọn cướp —— hắn dù sao cũng là mười năm Lão Quân, liền đấu tại một chỗ. Cuối cùng giết một cái thương tổn một cái. Đi đường cũng không phải hắn một người, còn có mấy cái đồng hương, nhưng đều co rúm lại một đoàn.

Này Phi Đồ cũng là đám người ô hợp. Năm sáu cái, gặp người chết, liền mau trốn.

Đồng hành người đem hắn đưa về vị thành. Năm đó Tri Phủ biết việc này, tự mình ban thưởng hắn năm mươi lượng bạc. Gọi hắn an tâm dưỡng thương, chờ thương thể tốt lên, làm Bán Phủ Hương Dũng Giáo Đầu.

Nhưng hắn bị thương có nặng, suýt nữa mất mạng. Thời gian nửa năm cuối cùng điều dưỡng tới, lại rơi hạ nhanh mắt, chỉ có thể lờ mờ xem gặp người. Các loại bệnh đem tốt, này Tri Phủ nhưng lại bệnh. Bệnh ba tháng một mệnh ô hô, lại không ai xách Hương Dũng Giáo Đầu việc này.

Sau đó hắn tay chân không tiện lợi, con mắt cũng không dễ dùng, chậm rãi hao hết sạch gia tài. Đến sáu mươi năm tuổi thời điểm đã hoàn toàn thất vọng, chống cự hai ba năm, cuối cùng trên đường phố ăn xin tới.

Nhưng dù sao cảm thấy mình là cái sách người, lại là Lão Quân. Lại tự tay mình giết qua Đạo Phi, kém một chút làm Hương Dũng Giáo Đầu —— nên là có chút khí khái. Thế là. . . Liền biến thành dưới mắt dạng này bộ dáng.

Lý Vân Tâm nghe xong hắn cố sự, liền lưu ý lên hắn tới. Này cho hắn nói cố sự người liền hỏi, sao không cho cái này khất cái vẽ một trương giống?

Lý Vân Tâm cũng chỉ là lắc đầu.

Lại chờ một lúc, sắp đến cơm chiều thời điểm, có cái Người bán hàng rong xe đẩy ra bán chua canh tử. Đây là một loại dùng bột ngô lên men đằng sau chế thành bánh bột, tại mùa này ăn, tương đương khai vị.

Nóng hôi hổi quầy hàng tại kim sắc Tà Dương ánh sáng bên trong nhìn rất mê người, chua canh tử bên trong có thể thêm dưa chua, có thể thêm rau xanh, còn có thể xào đến ăn. Đi chợ người đến mua, mua liền ngồi xôm ở một bên ăn.

Lúc này Lão Khất Cái nghỉ ở Lý Vân Tâm bên cạnh cách đó không xa, nhìn lấy này quầy hàng tự lẩm bẩm.

Tại tiếng ồn ào bên trong người khác nghe không rõ, hắn lại có thể nghe được thanh.

Lão Khất Cái giống như là tại đối người bên cạnh nói, nhưng lại giống như là tự lẩm bẩm: "Năm đó ta à, tại Vũ Uy bảo Thú Biên. Cùng huynh đệ hòa nhi

tại bảo bên trong đợi trên một tháng, vừa ra tới, liền muốn ăn chua canh từ —— khi đó chua canh từ a. . ."

Hắn nói đến đây, dừng lại nuốt nước miếng, không nói. Ngẩng mặt lên híp mắt nhìn này quầy hàng —— Lý Vân Tâm không biết hắn chỉ có thể nhìn đến thanh trời chiều ánh chiều tà, vẫn có thể nhìn thấy này Sạp hàng cái bóng mơ hồ. Nhưng cũng cảm thấy, hắn tựa hồ còn tại nhìn chút khác thứ gì.

Cái gì. . .

Trời chiều ánh chiều tà bên trong, lại bất không được tuổi thanh xuân tuổi.

Ở quê hương chờ đợi cả đời lại cuối cùng già đi hóa thành bạch cốt hồng nhan tri kỷ, mà hắn chỉ có thể ở Lão đến ngồi tại trước mộ phần thẳng đến Thiên Minh.

Lúc trước cùng một đám đến từ các nơi người trẻ tuổi đứng tại Vũ Uy bảo Liệt Phong bên trong rộng mở lồng ngực uống liệt từ, muốn khi nào phóng ngựa thực sự Yên Sơn lại cuối cùng Bạch Đầu.

Hắn sẽ hối hận hay không?

Lão nhân bộ dạng này nhìn một hồi, lược cổ hết sức đứng người lên, sờ mấy cái đồng tiền lớn, hướng này quầy hàng đi qua.

Hắn đứng tại này quầy một bên, nhắm mắt, ngửi một hồi trong gió vị chua mùi vị, nói: "Tiểu ca, cho ta đến bát. . . Canh từ đi."

Tuổi trẻ Người bán hàng rong chau mày: "A?"

Lão nhân híp mắt, nỗ lực tìm tới chiếc kia chịu chua canh từ cái nôi, chỉ chỉ: ". . . Canh từ a. Cho ta đến chén canh từ là được."

Người bán hàng rong lại suy nghĩ một hồi, mới ý thức tới cái này Lão Khất Cái là chỉ muốn muốn canh, không muốn mặt. Lược hơi đánh giá, liền phát tay: "Không bán! Đi đi đi!"

Một bên phát tay, liền đem thân thể hơi hơi ngửa ra sau, làm tốt lão nhân này lại đến dây dưa chuẩn bị.

Nhưng lại gặp lão đầu từ này chỉ thờ dài, liền xoay người chậm rãi đi. Người bán hàng rong nhú mày, thấp giọng nói: "Có bệnh."

Lý Vân Tâm nhìn một hồi, cười rộ lên.

Nhiều như vậy khen thưởng, không thể không tăng thêm á!

Cảm ơn mọi người! !

Mặt khác đây một bản trong đám đó đại thần sách, (hỏi thăm Võ Hiệp Thế Giới)!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Tiên Nhân phủ ta đỉnh :

Hắn ngay tại Người bán hàng rong đối diện dưới cây, liền cất giọng ngoắc: "Ai, người, cho ta đến một bát —— cho ta đưa tới!"

Người bán hàng rong nghe hắn lời nói, lại hơi đánh giá hắn, lại nhú mày: "Chính mình tới."

Liền không để ý tới hắn.

Nguyên lai là cái khá là tính khí.

Bên cạnh hắn vây quanh mấy người, đều là hiểu được thân phận của hắn. Gặp cái này mới tới Người bán hàng rong không biết thân phận của hắn ngang ngược hắn, đều đang nghĩ hắn hội làm thủ đoạn gì giáo huấn hắn.

Nhưng kinh ngạc phát hiện Lý Văn Tâm chỉ tốt tính cười cười, nếu không nói. Sau đó nhắc bút lên, trải rộng ra trên bàn giấy...

Làm một bức (Thượng Nguyên đồ) —— tết Nguyên Tiêu, Thiếu Nam Thiếu Nữ tại mép nước thả bờ sông đèn thoải mái vẽ.

Lúc này trời chiều ánh chiều tà cũng nhanh ở chân trời biến mất không thấy gì nữa, đã có Chủ Quán đi ra cầm đèn.

Lý Văn Tâm vứt bỏ bút, đứng người lên, dùng hai ngón tay nắm vuốt này tẩm vết mực chưa khô vẽ, đi đến bờ sông qua, đứng vững.

Sau đó cất giọng nói: "Ai đưa ta một bát chua canh tử ăn, ta liền đến biến cái ảo thuật, có được hay không?"

Nghe lời này, những sớm đó ở một bên các loại cơ duyên Đại Hộ Nhân Gia Gia Bộc lập tức qua Người bán hàng rong quây hàng đoạt một bát chua canh tử đến, đi chậm chậm đưa đến Lý Văn Tâm trước mặt.

Lý Văn Tâm tùy ý tiếp nhận một bát, hơi ngửa đầu, phóng khoáng một hơi ăn sạch, sau đó một tay cầm lên bức họa kia, một tay đem bát chậm rãi dán tại vẽ lên.

Dán đi lên, lại tiếp tục hướng bên trong theo —— này vẽ bên trong lại liền phảng phất có cái cần khùng bố, đem bát sứ hút đi vào!

Mọi người gặp chiều này, trợn mắt hốc mồm.

Người bán hàng rong cũng nhìn tình cảnh này, trước sửng sốt, sau đó kêu to lên: "Người như thế nào làm không có ta bát?"

Trong đám người liền có người không kiên nhẫn: "Một cái chén bẻ, Bản Công Tử một hồi tiếp tế người!"

Thế là Người bán hàng rong liền không ra tiếng, cũng tiến lên trước chuyên tâm nhìn lên Lý Văn Tâm ảo thuật tới.

Lý Văn Tâm hai tay mang theo vẽ, trước sau triển lãm một phen —— có mắt nhon cách gần đó, liền la hoảng lên.

Vừa rồi chén kia, xuất hiện đang vẽ bên trong!

Vẽ bên trong Thiếu Nam Thiếu Nữ tại bờ sông thả Liên Hoa Đăng, bây giờ này dòng nước bên trong Liên Hoa Đăng bên trong, lại xuất hiện một cái màu sắc rực rỡ bát sứ, hết sức chói mắt!

Gặp chiều này, mọi người liền lớn tiếng quát lên màu đến, cảm thấy đặc sắc cực!

Lại nghe thấy Lý Văn Tâm lại cười híp mắt nói: "Nhờ ơn ăn bằng hữu chua canh tử —— tích thủy chi ân, muốn Dừng Tuyên tương báo. Hiện tại, ta đến mời các người ăn."

Nói xong lắc một cái một tranh này, rầm rầm một thanh âm vang lên.

Mọi người vội hướng về trước người hấn mặt đất nhìn, muốn nhìn có thể hay không thần kỳ lại biến ra một bát tới. Nhưng nhìn nửa ngày lại không có cái gì. Đang hơi hơi thất vọng thời khắc, lại lại có mắt nhon hướng Lý Văn Tâm sau lưng Liễu Hà bên trong nhất chỉ: "Nhìn một cái nhìn!"

Sắc trời đều đã tối, Liễu Hà bên trong cũng tối.

Nhưng ở cái này âm đạm đường sông bên trong... Xuôi dòng bay xuống một chiếc lóe lên Liên Hoa Đăng.

Đầu tiên là một chiếc, sau đó hai ngọn, Tam Tràn, bốn ngọn...

Chỉ hai ba hơi công phu, cái này Liễu Hà cũng đã bị vô số ngọn phấn hồng sắc, tản ra nhu hòa ánh sáng nhạt Liên Hoa Đăng thấp sáng. Cái này Liễu Hà, tại dạng này một cái chạng vạng tối trở nên đẹp không sao tả xiết —— nhu hòa ánh sáng chiếu đến Thủy Sắc, sắc trời, còn chiếu sáng bờ sông mặt người.

Mọi người đầu tiên là bị cái này bất chợt tới cảnh đẹp chấn kinh, sau đó lại bị Lý Văn Tâm thủ đoạn chấn kinh —— đây chẳng phải là cái kia vẽ bên trong tình cảnh? !

Cực độ kinh ngạc đằng sau, liền nhớ tới trước đây Lý Văn Tâm từng đem một cái bát đặt tại sông kia bên trong, lại nghĩ tới còn nói, muốn mời người ăn chua canh tử. Thế là vội hướng về này trong nước sông chỗ tới nhìn —— quả thật nhìn thấy tại Liên Hoa Đăng ở giữa, còn nổi một bát bát bốc lên nhiệt khí chua canh tử đâu!

Có một người đi đến bờ sông cẩn thận từng li từng tí đưa tay qua vớt —— nghi là huyền ảo.

Nhưng vậy mà thật mò được.

Lại tại ánh mắt mọi người bên trong cái miệng nhỏ Thường Thường, hơi sửng sốt đằng sau mặt mũi tràn đầy kinh hi: "Là thật nha! !"

Chua canh tử người người ném qua. Nhưng bộ dạng này, phiêu phù ở trong nước sông, bị người biến ra chua canh tử... Ai cũng chưa từng ăn!

Ngay sau đó như ong vỡ tổ ửng qua bờ sông, qua vớt này bát sủ.

Liền ngay cả bán chua canh từ Ngươi bán hàng rong gặp cũng chạy theo, dự định ăn một bát chiếm cái tiện nghi —— nhiều như vậy bát, hẳn đều vớt lên, sau này cũng không sợ bát đánh nát mà!

Lão Khất Cái hí híp mắt, nhìn bờ sông một đoàn ánh sáng nhu hòa, nhưng tất cả không dám cùng đi theo.

Lý Vân Tâm đứng tại dưới cây liễu, gác tay nhìn những người kia chạy xuống đê, bên mặt bị ánh nền ánh sáng chiếu sáng. Hắn nhìn một hồi những người kia tranh đoạt, hơi hơi thờ dài, đi đến ngồi tại một viên khác dưới cây Lão Khất Cái bên người.

Hắn đưa trong tay về đưa cho hắn: "Ngươi thu. Nhưng cái này không phải ngươi có thể cầm đồ, vật. Một hồi sẽ có người tới hướng ngươi mua, ngươi muốn muốn bao nhiêu liền muốn bao nhiêu."

Lão Khất Cái vừa mới miễn cưỡng trông thấy hắn làm ra sự tình, cũng nhận ra thanh âm hắn. Cho nên kinh ngạc bối rối, không dám nhận: "A... A nha, Tiên Nhân nha, ngươi..."

"Ồ đâu là cái gì Tiên Nhân, một cái ảo thuật nhi a." Hắn đem về nhét vào Lão Khất Cái trong tay, cũng không thềm để ý vào nát. Lại hơi hơi nheo lại mắt, nhìn đê hạ những người kia, "Đều là như thế. Đều chỉ thấy được, dễ dàng trông thấy. Một bát chua canh từ, một điểm tiền tài, một điểm quyền thế. Khác một ít gì đó a... Đều không lo được đi xem. Nhưng ta thích ngươi. Ngươi biết mình muốn cái gì, còn sống là vì cái gì."

Hắn thu hồi ánh mắt, lại nhìn Lão Khất Cái.

Khất cái lúc này ngồi sập xuống đất, thử đem tấm kia bị Lý Vân Tâm vò nhăn giấy vẽ vuốt lên. Nhưng hắn dù sao thấy không rõ, động tác không có nặng nhẹ —— ở một bên chỗ tối nhìn chằm chằm tấm kia về một số người thấy tim gan run rẩy... Không cần thiết đem này về làm phá!

Lý Vân Tâm cười cười, lại chậm rãi đi đến sau lưng của hắn.

Song tay đè chặt bả vai hắn, bỗng nhiên đụng ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng hỏi: "Trên đời này, có thể còn có cái gì lo lắng?"

Lão Khất Cái sững sờ, nửa ngày sau mới nói: "... A? Nào có cái gì lo lắng... Liền một mình ta. "

Lý Vân Tâm lại hỏi: "Đối thế đạo này, đáng ghét phiền?"

Lão đầu từ vẫn là sững sờ một hồi mới nói: "... Ai. Cũng là sống đủ. Chỉ chờ lão thiên ngày nào thu ta."

Lý Vân Tâm nâng người lên, hỏi lại: "Đối với người tâm đâu?"

Lão nhân trầm mặc càng lâu càng lâu, mới nói: "Nhân tâm a... Nhân tâm hiểm ác a. Nhưng... Tổng còn có chút đồ tốt."

Lý Vân Tâm liền tại đây bờ sông trong ngọn đèn khế cười. Sau đó hắn nhẹ ra một hơi, giải khai Lão Khất Cái lỏng lẻo rồi tung búi tóc, dùng mười cái tinh tế thon dài ngón tay chậm rãi chải vuốt đứng lên.

Đồng thời tại dạng này chàng vạng tối, tại đèn đuốc rã rời chỗ, một bên chải vuốt đầu hắn phát, một bên thấp giọng niệm lên một bài thơ.

"Thiên Thượng Bạch Ngọc Kinh.

Mười hai lầu Ngũ Thành.

Tiên Nhân phủ ta đình.

Kết tóc thụ Trường Sinh."

Cái này bốn câu thơ niệm xong, hắn đã vì lão đạo này, chải tốt một cái đạo kè.

Lão Khất Cái không rõ ràng cho lắm, một cử động cũng không dám. Mà Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn tóc muối tiêu, trầm mặc một hồi...

Hỏi hắn ——

"Có thể nguyện đến Trường Sinh."

Một tiếng này rất nhẹ rất thấp. Nhưng lão nhân hết lần này tới lần khác tại âm áp trong gió đêm, tại tiếng người bên trong bắt được câu nói này.

Ngốc trệ sau một lát, cái này khất cái phúc chí tâm linh, run giọng nói: "Ta nguyện..."

Không đợi hắn nói xong, Lý Vân Tâm một tay lấy hắn nhấc lên, ở phía sau lưng bỗng nhiên đẩy, đem hắn đẩy hướng trong một ngõ hẻm: "Vậy cái này về, chính là ngươi phúc duyên —— ngươi thử tưởng tượng, còn muốn hay không bán!"

Nói xong lời này đằng sau, hắn tay áo hất lên, như như gió nhanh chân rời đi Nagato đường phố.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Người trong bức họa :

Lão Khất Cái lão đảo bị Lý Vân Tâm đẩy lên đầu hẻm nhỏ, vịn tường đứng vững, vội vàng xoay người qua tìm tiên nhân kia.

Nhưng màn đêm đã hoàn toàn hàng lâm, hắn chỉ có thể nhìn thấy một mảnh mịt mờ ánh sáng, lại phân biệt không ra bóng người.

Nghĩ đến Tiên Nhân vừa rồi lời nói, vô ý thức nhìn hai bên một chút, đem giấy vẽ cẩn thận từng li từng tí gầy, thu vào trong ngực.

Nhưng mà... Đã ngăn cản không.

Cái này một bức.

Không phải phổ thông vẽ.

Cho dù tại vài chục bước, mấy chục bước bên ngoài, cao minh Họa Sư vẫn như cũ nhìn ra được...

Thượng Linh lực phun trào!

Đây là... Trần Quyển a.

Lão nhân vừa mới tiến ngõ nhỏ, những cái kia tại đề bên cạnh vớt chua canh từ ăn người liền cảm giác có cái gì không đúng.

Mới đầu này chua canh từ tương đương ngon miệng. Nhưng dần dần ăn nhiều người, đã cảm thấy vị đạo nhạt nhẽo. Các loại mấy chục người ném qua, người phía sau lại ăn...

Vị đạo lại cùng Hà Thủy không khác!

Lại qua mấy hơi thời gian, thượng du đã không còn Liên Đăng phiêu đến, hạ du Liên Đăng ánh sáng cũng dần dần âm đạm, cái này Liễu Hà, liền lại thành ám trầm một mảnh.

Bởi vì vừa rồi Thần Di sự kiện mà quá độ hưng phấn mọi người lúc này mới nhớ tới qua tìm trẻ tuổi tuần tiểu Tiên Sư, có thể sớm đã không thấy tăm hơi. Sau đó mới ảo não... Ăn cái gì chua canh từ? Vì sao không hướng Tiên Sư lấy cái phù!

Nhưng này Người bán hàng rong lại tại bờ sông mặt mày hớn hờ —— hắn ăn bốn bát, chống muốn phun ra mới im ngay. Sau đó liền đi thu những cái kia bát sứ. Thu mười cái, chính mình lại ôm không đến —— liền đem những cái kia cảm không đi đều giẫm nát, không muốn tiện nghi người khác.

Đám người một lần nữa đi đến đề, hắn cũng dương dương đắc ý ôm bát, đi trở về chính mình Sạp hàng.

Nhưng qua mấy hơi công phu, còn tại nói cái này Thần Di sự tình mọi người, bỗng nhiên nghe thấy Người bán hàng rong bộc phát ra một tiếng rú thảm.

Lập tức trông thấy hắn ngã ngồi tại quây hàng đằng sau, vừa đập bập đùi một bên gào khóc ——

"Ngày đó Sát Đạo sĩ a, các ngươi vừa rồi ăn đều là ta chua canh từ! Chén kia cũng là ta! Ta bằng bạch giẫm nát mười cái nha!"

Gào khóc một hồi, bỗng nhiên đứng dậy qua nuôi dưỡng người: "Đều không cho đi, không cho phép đi, ai ăn ta, trả ta tiền đến!"

Nhưng nơi nào có nhân lý không hỏi hắn —— bưng tỉnh đại ngộ mọi người, đều một bên chế nhạo lấy, cảm thán, kinh ngạc lấy, một bên tránh đi hắn chạy đi!

Chính là vào lúc này...

Lão Khất Cái trong ngõ hẻm bị người ngăn lại.

Người đến khí thế... Không giống với trước đó những cái kia, tại Lý Vân Tâm phụ cận chờ lấy, chờ hắn về tranh người.

Đây là một cái tinh táo trầm ổn nam nhân, mặc toàn thân áo đen. Diện mục lấy miếng vải đen che chắn, trong tay cầm ngược một cây chủy thủ.

Tại hèm nhỏ góc rẽ nhảy xuống, đem lão đầu từ một chân đá té xuống đất, sau đó liền đưa tay hướng trong ngực hắn dò xét.

Khất cái... Nhớ tới Lý Vân Tâm trước đó lời nói,

Lập tức như điên lấy tay che ở ngực, chỉ nói: "Tiên Nhân hứa ta, Tiên Nhân hứa ta —— người tới... A."

Thanh âm im bật mà dừng.

Người bị mặt thấy một lần hắn lên tiếng, liền trầm mặc mà hữu lực đem hai tay của hắn đặt tại trên ngực, chỉ nhất đao liền cắt hắn hầu.

Sạch sẽ, dứt khoát, không có một chút do dự, thủ pháp xinh đẹp cực.

Sau đó hắn mới vươn tay, cẩn thận từng li từng tí đem bức họa kia từ Lão Khất Cái trong ngực lấy ra. Liên tục xác nhận là Nguyên Họa đằng sau, cảm chắc cắt vào một cái cầm nang, bỏ vào ngực mình. Tiếp lấy tiện tay đem dao găm nhét vào bên cạnh thi thể, đem trên mặt khăn giặt xuống đến, đem trên thân Hắc Y giặt xuống đến, cũng đều nhét vào lão già bên cạnh thi thể.

Làm xong đây hết thấy, người bị mặt này...

Mới nhanh chân đi ra ngõ nhỏ, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, dùng cực độ ánh mắt cảnh giác nhìn hai bên một chút, kéo lại một người đi đường, nghiêm nghị nói: "Lập tức qua Phủ Nha, cho ta gọi người đến! Có án mạng!"

Bị bỗng nhiên nuôi dưỡng ở người qua đường vừa muốn phát tác, lại nhìn thấy người này tạo áo, liền không có ngôn ngữ. Các loại lại nhìn kỹ thanh hắn khuôn mặt, càng là chặn lại nói: "A... Là Yoon Bộ Đầu a! Ngài đây là..."

"Bớt nói nhảm. Án mạng. Nhanh đi!" Hắn nói xong dùng lực đẩy, người đi đường kia liền lại không dám ngôn ngữ, tranh thủ thời gian chạy chậm đến qua.

Mà Duẩn Bình Chí, phát tay đuổi đi mấy cái chuẩn bị quẹo vào cửa ngõ người đi đường, sắc mặt âm trầm thủ ở nơi đó, lần nữa cất giọng nói: "Án mạng. Người không có phận sự không được đi vào. Đứng ra tam xích bên ngoài!"

Thế là một cái hiện trường phát hiện án, liền bị ngẫu nhiên đi ngang qua Yoon Bộ Đầu bộ dạng này bảo vệ. Không bao lâu, trong phủ công nhân liền đến. Nơi này vốn không phải Liễu Hà phủ khu quản hạt, nhưng Duẩn Bình Chí phát hiện việc này, rất là giúp bọn hắn một đại ân. Bởi vậy tại cảm tạ một phen đằng sau, liền khách khí đưa đi Duẩn Bình Chí.

Cái này hung thủ giết người liền giấu trong lòng dạng này một bức Trân Quyển... Đường hoàng, dọc theo Nagato đường phố một đường đi, đi đến tri phủ nha môn Hậu Nhai.

Phủ Nha trọng địa, phụ cận luôn luôn là thanh tịnh. Hắn sau này đường phố hai đầu nhìn xem, đều không người, chỉ cảm thấy một tia hơi hơi hàn ý. Thế là sờ sờ chính mình cái cổ, đưa tay nhẹ nhàng gỡ ba lần môn.

Cửa mở. Một cái Gã sai vật thăm dò thấy là hắn, liền lại đem cửa mở lớn chút.

Duẩn Bình Chí lách mình đi vào, tự mình quay người đóng lại cửa.

Nhưng kì thực... Tiến đến không chỉ hắn một "Người".

Lão Khất Cái vong hồn, vì trí hiểm yếu còn giữ một tia huyết hồng đao án, cũng theo hắn cùng nhau đi vào.

Hắn chết một khắc này...

Cái này vong hồn liền từ thân thể đứng lên. Chỉ như vậy một cái hoảng hốt công phu, cái này gặp nhiều Thế Thái lão nhân liền ý thức được... Chính mình thân tử.

Hắn ngăn người, chờ một lúc mới lại nhớ lại, lại chỉ nhớ lại một sự kiện ——

Tiên Nhân hứa ta Trường Sinh a! !

Mãnh liệt này chấp niệm, khiến cho hắn nguyên bản lơ mơ hồn thân thể nhất thời rõ ràng không ít. Không chút nghĩ ngợi liền nhào tới Duẩn Bình Chí thân thể, dùng cả tay chân đem hắn treo ở, cuời tại hắn trên lưng, không ngừng hướng trong ngực hắn móc ——

Đưa ta về đến! ! Ta nguyện Trường Sinh! !

Nhưng vô luận quý này hồn vẫn là Duẩn Bình Chí vẫn là bất kỳ một cái nào giới về quan sát người cũng sẽ không phát hiện trong hèm nhỏ, kì thực còn có hai vị.

"Theo ta thấy, ai da, này Lý Vân Tâm, cùng ma đầu kia kì thực cũng người một đường. Đầu là Nhân Ma. Chắc chắn." Trắng Diêm Quân giọng the the, nhìn có chút hà hê nói, "Có thể nguyện đến Trường Sinh? Ai nha nha, cái này cũng không chính là Trường Sinh? Khắc khắc kiệt... Hắn cho lão đầu từ này

kết đạo kẻ, chính là kết duyên quả... Chúng ta lại là cảm không được."

Black Diêm Quân lạnh lùng ngấm lại, lấy đồng ý ngữ khí lặp lại một lần trắng Diêm Quân lời nói: "Thật là cá nhân ma. Bất quá lần này... Chẳng lẽ lại là thật thuận tiện sinh tốt hơn ý?"

Lại đem ánh mắt dò hướng lão đầu tử Quỷ Hồn: "Người này. Thụ cả một đời khổ, xem như chống nổi hấn đời đời kiếp kiếp đồ heo sát nghiệt. Bất quá bây giờ, cũng coi như dĩ cực thái lai. Xem như đền bù tổn thất hấn năm đó cứu 5 cái nhân mạng. Sau này... Liền nhìn hấn tạo hóa đi."

"Đi. Đây cách nước Thiên Hoàng đế, một khắc đồng hồ đằng sau liền chết. Dẫn hấn qua."

Thế là cái này không bị câu dẫn Lão Khất Cái vong hồn... Liền quán ở này Duẩn Bình Chí trên thân, một đường cùng hấn tiến tri phủ nha môn.

Nhưng tiến cái này nha môn, một loại uy nghiêm mà tức sát "Thế", tựa như Thái Sơn Áp Đình, đề lên quý này hồn thân thể!

"Khí" cùng "Thế", theo Tu Hành Nhân, đều là thật sự tồn tại lấy đồ, vật.

Thí dụ như nói cái này vị thành —— ở lại mấy chục vạn người, Dương Khí trùng thiên. Đây Đại Quỷ mặc da người túi, trốn vào cái này vị trong thành, Cửu Công Tử pháp lực lại lớn, cũng khó tại cái này trùng thiên Dương Khí bên trong tìm được nó.

Đã là người tự cư địa, liền có sinh, tử, già, cưới, hình các loại hoạt động. Cũng sẽ có dân cư, thương quán, Nghĩa Trang, Phủ Nha các loại tràng sở.

Bố cục mỗi cái khác biệt, Khí Cơ mỗi cái khác biệt, thế là liền thành liền một tòa thành "Khí" cùng "Thế". Tại Phong Thủy trong mắt mọi người, một tòa trạch viện chính là một cái sinh mệnh, mà một tòa Đại Thành, chính là một đầu Khí Cơ không ngừng lưu chuyển con thú khổng lồ!

Mà tại cái này Cự Thú, tại tòa thành này trong thân thể, thống lĩnh, khai thông mỗi cái Khí Cơ lưu chuyển, chính là Nhất Thành quyền lực hạch tâm, người người đều sợ sợ chỗ —— quan phủ nha môn.

Tiến cái này Phủ Nha môn, trùng thiên uy nghiêm ngay ngắn nghiêm nghị liền như bài sơn đảo hải vượt trên đến —— Lão Khất Cái vong hồn, chỗ nào chịu được cái này cường hấn Nhân Đạo Chi Lực!

Lúc này tại Duẩn Bình Chí trên lưng bị đánh đến thân hình mơ hồ không chừng, mắt thấy là phải tán đi.

Nhưng quý này hồn mệnh không có đến tuyệt lộ ---- -- -- có chấp niệm lại nhớ lại "Tiên Nhân tặng về, cầu nguyện Trường Sinh" việc này... Lại đi lồng ngực kia dốc sức. Vốn là thân hình mơ hồ không chừng, như là nền tàn trong gió. Lúc này lại bổ nhào về phía trước, vậy mà thật giống một trận khối bụi, nhào vào lồng ngực kia bên trong qua!

Sau đó...

Cái này (Thượng Nguyên đồ) đồ bên trong trên bờ sông, liền thêm một cái lão giả thân hình.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Đầu Danh Trạng :

Lại nói cái này Duẩn Bình Chí bị Gã sai vật đưa vào môn, lại không vội mà đi. Cùng Gã sai vật đến một chỗ đá lồi chồm Già Sơn sau đứng vững, hỏi: "Triệu đại nhân chuyện hôm nay tình hình được như thế nào?"

Này Gã sai vật vành mắt sưng đỏ, dường như vừa khóc qua, khàn giọng nói: "Hắn mấy ngày nay gặp người liền đánh, liền mắng, cũng không sao sủng ái ta, một mực đang Tôn phu nhân nơi đó qua đêm, ta cũng không biết được tường tình."

Duẩn Bình Chí lược nghĩ một lát, tự nhủ: "Tôn phu nhân... Cha chính là Tam Tỉ Ngự Sử. Hắn là nịnh nọt nàng qua. Chỉ là mấy ngày nay có người khác đến không có?"

Gã sai vật chui chui con mắt: "Ta theo Tam Thúc nói, mấy ngày nay lưu tâm nha môn trong chuồng ngựa lập tức. Quả thật nhìn thấy một thớt Bắc Địa mọc lông lập tức. Nghĩ là phía bắc người tới. Người kia sau khi đi, Triệu đại nhân giống như liền không như vậy thê lương, ta đoán..."

"Tốt tốt tốt." Duẩn Bình Chí lược buông lỏng một hơi, "Jung gia người tới. Chúng ta vị này Tri Phủ, dù sao cũng là người Triệu gia a. Vậy ta đây về cũng là

đưa Than khi có Tuyết. Ngươi dẫn Tam Thúc đi vào, chớ khóc. Ngươi này Đường Muội thù... Hừ..."

Gã sai vật nghe hần lời này, vội ngừng đầu tròn tròn mắt: "Thù? Tam Thúc ngươi biết là ai làm?"

Đuẩn Bình Chí khẽ cắn môi: "Tạm không tốt muốn nói với ngươi. Một mực dẫn đường qua."

Gã sai vật cố nhiên còn muốn hỏi, nhưng biết mình vị tam thúc này cũng không phải cái gì tốt tính khí. đành phải ở trong lòng thán vài tiếng cái kia số khổ Yoon muội muội, cầm tay áo lau mắt, mang Đuẩn Bình Chí từ trong hậu hoa viên một đường đi qua.

Đến sau toa, Gã sai vật nhân tiện nói: "Tam Thúc chờ một lát. Đại nhân ở bên trong, ta qua thông bẩm."

Nhưng cách một khắc đồng hồ đằng sau gã sai vật này mới ra ngoài, bùm mặt, nói: "Đại nhân tính khí vẫn là không được tốt... Nhưng cuối cùng đồng ý gặp Tam Thúc một mặt. Ngài đi vào... Có thể Tiểu Ý lấy chút..."

Đuẩn Bình Chí không đợi hần nói xong liền thuận miệng ứng, đi tới cửa trước.

Thoáng xử lý y phục, chính chính quan, hần đưa tay đẩy cửa, vào cửa, trở tay đóng cửa, sau đó ngừng đầu đi lên phía trước hai bước.

Tri Phủ Triệu đại nhân, đang ngồi ở trước án. Trong phòng chỉ chọn hai cây nến, quang tuyến tối tăm. Hần một tay cầm một cuốn sách đang nhìn, nghe thấy Đuẩn Bình Chí tiến đến chỉ hơi híp mắt lại nhìn hần lập tức, liền thu hồi ánh mắt.

Lại nhìn một hồi sách mới nói: "Ta biết ngươi người này."

"Có việc nói đi. Ta thiệt là phiền, nhất quan trọng nói."

Hần nói xong lại đi xem sách, nhưng hiển nhiên chỉ là dùng "Đọc sách" hành động này đến bình phủ chính mình tâm tình. Đây một tờ, hần kì thực đã nhìn một khắc đồng hồ.

Đuẩn Bình Chí hít sâu một hơi, từ trong ngực đem cầm nang rút ra. Tiến lên mấy bước hai tay đưa nó phụng tại Tri Phủ trước mặt trên bàn trà, trầm giọng nói: "Ta đến vì đại nhân đưa Than khi có Tuyết, cũng muốn vì chính mình mưu tốt tiền đồ."

Lời nói này xong, Triệu Tri phủ hơi khẽ cau mày: "Lăn ra ngoài."

Có như vậy trong nháy mắt Đuẩn Bình Chí nghĩ là mình nghe lầm lời nói.

Nhưng khi nhìn đến Triệu Tri phủ trên mặt sau đó toát ra mãnh liệt chán ghét cảm giác đằng sau, ý thức được chính mình không nghe lầm.

Vị đại nhân này không tâm tư nghe hần câu tiếp theo, gọn gàng địa phương nói với hần ——

"Lăn ra ngoài".

Bởi vì hần không rõ ràng, cái kia phụng dưỡng vị này Triệu đại nhân chất nhi cũng không rõ ràng là, tại mấy ngày nay, đã có rất nhiều người thông qua các loại đường tắt tới gặp vị này sắp thất thế Tri Phủ, đồng thời đưa ra rất nhiều tự cho là cao minh đề nghị.

Những này đề nghị khác vị này Triệu đại nhân hoàn toàn mất đi kiên nhẫn —— tại một canh giờ trước đó có một người đề nghị vị đại nhân này "Theo vị thành mà Mưu Thiên Hạ" —— người này hiện bị lột sạch y phục nhốt tại trong đại lao.

Thừa lúc Đuẩn Bình Chí nói ra một câu như vậy hần tự nhận là "Bình một tiếng sét" lời nói đằng sau, Tri Phủ Đại Nhân liền biết được hần ý đồ đến —— lăn ra ngoài.

Nhưng hần như cũ thử làm một điểm nỗ lực. Hần không có ngoan ngoãn lăn ra ngoài, mà chính là nhanh chóng mở ra trên bàn trà cầm nang, đem bên trong Họa Quyền rút ra, triển khai, lấy vội vàng lại chờ đợi ngữ khí nói: "Đại nhân, ngài nhìn bức họa này —— Họa Sư nói, đây là Trần Quyền!"

Vị này Triệu đại nhân lại nhìn chăm chăm trang sách nhìn một hồi, mới khẽ nhíu mày quét mắt một vòng bức họa này.

Sau đó quay đầu một bên tiếp tục xem sách, một bên dùng một cái tay đem tranh này cầm, run lắc một cái, khục một tiếng, đặt tại chính mình trước mặt.

Như thế tinh tế nhìn một hồi, mới nói: "Nói thế nào là Trần Quyền? Dạng này Trần Quyền?"

"Ty Chức thấy tận mắt hần làm ra tới. Là này Lý Vân Tâm làm ra tới." Đuẩn Bình Chí vội vàng nói, " làm ra tranh này đằng sau, này Lý Vân Tâm liền đến bờ sông..."

"... Ty Chức chăm chăm hần ba ngày. Sợ để lọt, còn mang một cái có chút kiến thức Họa Sư..."

"... Người họa sĩ kia nói là Trần Quyền, không nghĩ sẽ sai. Ty Chức liền... Đề dâng cho đại nhân."

Hần lấy vội vàng nhưng lại có trật tự lại nói cả kiện sự tình —— bao quát chính mình giết tên ăn mày kia sự tình.

Tri Phủ lắng lắng Địa Thánh, trầm tư một lúc sau, thả ra trong tay quyển sách. Sau đó dưới ánh nến mờ mờ bên trong theo dõi hần: "Ngươi người này, ngược lại là có đảm lược. Nhưng lúc này ta tự thân khó đảm bảo, ngươi tìm ta mưu cái gì tiền đồ?"

Lời nói đến dừng, Duẩn Bình Chí liền một gối bái xuống, nói: "Tiểu nhân tuy là cái lại, nhưng cũng may kết giao nhiều người chút, cũng không tính kiến thức ngắn. Cho nên tiểu nhân rõ ràng, đại nhân là người Triệu gia —— đại nhân là Bắc Địa người Triệu gia."

"Điều nói thiên hạ này là Thiên Tử. Nhưng cũng có người nói, thiên hạ này là Jung gia. Tiểu nhân không rõ ràng quá nhiều nội tình, nhưng chỉ biết là Bản Triều từ lập triều đến nay, tiền Thái Hư các Chương 34: Vị lịch đại Hiền Thần bên trong, có hai mươi sáu vị là họ Triệu."

"Biết những này, tiểu nhân liền biết đại nhân tuyệt đối sẽ không thất thế —— dù là tạm thời muốn tránh đầu sóng ngọn gió, biếm trích, qua quan, cũng cuối cùng cũng có lên phục một ngày. Tiểu nhân năm nay bốn mươi ba tuổi, là Lại Viên xuất thân, không biết chữ. Tại Liễu Hà phủ làm Bộ Đầu, đã là làm đến đầu, lại không lưu giữ tiến khả năng. Bởi vậy nhỏ người biết, muốn lại có thành tựu, nhất định phải binh đi nhập đề —— đại nhân ngài, liền là tiểu nhân nhập đề."

Lời nói này xong, hần thật sâu bái xuống.

Chờ một hồi lâu, mới nghe thấy này Triệu đại nhân nói: "Tự cho là... Lời nói này nói đến một tiếng sét, có thể khiến ta cảm thấy ngươi người này mới lạ thú vị, không giống bình thường?"

"Xuân. Nếu không phải xem ở ngươi tranh này phần bên trên, nhưng bằng thiên hạ này là người Triệu gia Thiên Hạ mấy chữ này, ta ngay tại chỗ tru sát ngươi."

"Ta Bắc Địa Triệu Thị, thế thụ Hoàng Ân ——" hần xa xa hướng bắc chấp tay một cái, nghiêm nghị nói, "thiên hạ này, chính là Bệ Hạ Thiên Hạ, sao là loại thứ hai thuyết pháp?"

Lại lược hòa hoãn ngữ khí: "Ngươi về sau ở trước mặt ta lại nói lời này, ta chắc chắn không buông tha ngươi."

Duẩn Bình Chí hơi sững sờ, sau đó hít sâu một hơi, run giọng nói: "Tạ đại nhân! Duẩn Bình Chí, nguyện vì đại nhân phân công!"

Nhưng Tri Phủ ý vị thâm trường nhìn hần một hồi, mới lại nói: "Ta biết ngươi người này. Ngày xưa Lý Diệu Tự đến ta trong phủ Nghị Sự, đều đối ngươi khen ngợi có thừa, khen ngươi làm việc trầm ổn lão luyện. Nhưng hôm nay... Ngươi nói những lời này, còn nói đến như thế đường đột —— là vì sao? Cái này cũng không giống như là cái một phủ Bộ Đầu, giống như là những cái kia khinh cuồng tiểu nhĩ."

Duẩn Bình Chí chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn lấy Triệu đại nhân, thấp giọng nói: "Tốt dạy lớn người biết được, Ty Chúc những ngày gần đây, cũng thế..."

"Cũng thế..."

Hần lại hít sâu mấy hơi, bình phục tâm tình, mới nói tiếp: "Ty Chúc mấy ngày nay cũng thế... Tim như bị đao cắt a. Ty Chúc vốn có cái chất nữ, luôn luôn là thương yêu nhất. Này chất nữ... Trước đó cùng Lý Vân Tâm giao hảo. Ty Chúc trước đây cùng người kia đã từng quen biết..."

Nói những sự tình này thời điểm, Duẩn Bình Chí liền nói đến kỹ lưỡng hơn.

Ngoài phòng không gió, trong phòng ánh nến thẳng tắp thẳng lên, không có một tia rung động.

Tri Phủ nghe hần nói Lý Vân Tâm thời điểm, biểu lộ cũng cực nặng vừng vàng.

Thẳng đến hần nói xong, cái này Tri Phủ mới cau mày nói: "Ngươi nói là, cái này Lý Vân Tâm trên công đường, ngay trước hai cái tu sĩ mặt, đánh giết Lý Diệu Tự."

"Vâng. Khi đó Ty Chúc cũng không biết hần cùng Lang Gia động thiên có liên luy, chỉ cho là là cái đạo sĩ dõm, có chút thủ đoạn. Nhưng bây giờ tương tượng... Chuyện này, tất nhiên là hần làm. Chỉ là này hai cái tu sĩ đạo hạnh quá nhỏ bé, nhìn không ra."

"Ngươi còn nói, đêm đó Lý Vân Tâm qua ngươi chất nữ nhà... Việc này làm sao ngươi biết?"

Duẩn Bình Chí một chút do dự: "Ây... Có người thiếu niên, rất là ái mộ cháu gái ta. Về sau... Nói cùng ta nghe."

"Ngô. Như vậy ngươi nói hần qua ngươi chất nữ nhà... Lại đi. Ngày thứ hai các ngươi phát hiện, ngươi chất nữ... Chỉ còn lại có tàn chi?"

"Cho nên ngươi nghĩ. Là này Lý Vân Tâm làm." Tri Phủ trầm mặc một hồi, "Cái này nhân thân phần... Như thế thủ đoạn... Không phải là không có khả năng. Chỉ bất quá, ngươi muốn như thế nào đầu? Một cái Lăng Không Tử, chính là ta cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn —— nữ oa kia muốn ta thăm chính mình? Thờ ra... Nàng ngược lại không rõ ràng ta Đại Khánh Đồng Đạo thống có cái bất thành văn quy củ ——"

"Chính Ngũ Phẩm trở lên quan viên, đạo thống là không động được —— chỉ ít không thể bộ dạng này động —— gọi ta thăm chính mình? Thờ ra, làm trò cười cho thiên hạ."

"Tuy nhiên đã ta cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn... Ngươi muốn như thế nào làm đầu? Này Lý Vân Tâm địa vị không thể so với Lăng Không Tử nhỏ... Ta là giúp không được ngươi."

"Ta xác thực không làm gì được hần." Duẩn Bình Chí giọng căm hận nói, "nhưng hần động trong lòng ta thịt, ta há có thể làm như vậy được. Hôm đó, ta ngược lại thật ra biết hần đối này Lưu lão đạo tốt, rất là xem trọng. Lại có người nói cho ta biết, này thượng thanh đan đỉnh phái Tông Vân Tử nói... Lão đạo kia là Lý Vân Tâm cái gì kiếp, cái gì tâm. Tóm lại, là cực quan trọng một người."

"Hần hại ta này chất nữ... Ha ha , chờ hần bị này Lăng Không Tử mang đi..."

Triệu Tri phủ nhủ mày: "Người muốn làm việc này... Ta ngược lại lười nhác quản. Chỉ cần người làm được gọn gàng. Nhưng vì sao cùng ta nói?"

"Cũng là cho đại nhân Đầu Danh Trọng." Duẩn Bình Chí nghiêng răng nghiêng lợi, "Ty Chức lúc trước chỉ muốn, an an ổn ổn giữ vững phần này gia nghiệp, liền lại không khác tâm tư. Nhưng bây giờ..."

"Nhưng bây giờ ta này chất nữ chết thảm, ta lại không có cái biện pháp gì làm sao này đầu đảng tội ác —— dạng này một hồi! !"

Triệu Tri phủ nâng lên một cái tay, cắt ngang Duẩn Bình Chí lời nói: "Lời này của người, ta tạm thời nghe. Người cũng nên minh bạch chưa hần đều là lời nói thật, nhưng đến nơi đây liền thôi. Người tranh này, ta tạm thời thu —— khả xảo cũng hữu dụng . Còn việc khác , chờ người món ăn việc của mình... Ta lại suy nghĩ một chút."

"Người cái này lui ra đi."

Duẩn Bình Chí hơi sững sờ. Nhưng tranh thủ thời gian đứng người lên: "Đứng."

Đãi hần rời khỏi cái nhà này, Triệu Tri phủ mới mang tương cái này Trần Quyền cẩn thận từng li từng tí mở ra ở trên bàn, tham lam giám thưởng đứng lên.

Ánh nến tối tăm, hần lại tại trong phòng này đợi hồi lâu, con mắt hơi mệt chút.

Thế là liền không có chú ý tới về bên trong có một vị lão giả...

Nhẹ nhàng động một cái tử.

Tối hôm qua muốn hôm nay lên giá tương đối hưng phấn. Lại tăng thêm trước khi ngủ theo thường lệ muốn ngày thứ hai muốn viết nội dung cốt truyện... Kết quả cũng muốn hưng phấn, giày vò đến ba điểm mới ngủ.

Buổi sáng sáu, bảy giờ a meo lại đang đi wc, luyện tập săn bắt, đem ta đánh thức...

Bởi vậy tối hôm qua chỉ ngủ rất ít một hồi, hôm nay viết liền rất cố hết sức.

Đến xế chiều thời điểm, trong tay tại làm hạng mục lại tại trắc thí, đo đến trưa.

Bởi vậy hôm nay chỉ cày 3000 chữ, rất xin lỗi.

Càng thật có lỗi là, biên tập viên nói, để cho ta đổi đến ngày mùng một tháng năm lên giá, bộ dạng này có lẽ có thể liêu liêu Nguyệt Phiếu, tốt cảm toàn cần.

Đợi thêm mấy ngày này, sưu tầm nhiều, lên giá thủ đặt trước cũng đẹp mắt chút.

Bởi vậy... Đổi đến ngày mùng một tháng năm lên giá. Rất xin lỗi, để mọi người đợi uổng công. Nhưng là tiếp xuống nội dung cốt truyện ta vẫn là hội hảo hảo viết.

Cảm tạ mọi người quan tâm cùng

Ta chương này là bây giờ liền phát a... Một mực xoát không ra... Khởi điểm lại nỗ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Lại Thính Vũ :

Nghe xong Tông Vân Từ tự thuật đằng sau, Lưu Lăng hơi trầm tư một hồi.

Sau đó nói khẽ: "Là ta suy nghĩ nhiều a?"

Tông Vân Từ cũng không rõ ràng vị tiên tử này có phải hay không tại hồi mình, lại là đang hỏi cái gì. Cho nên chỉ cẩn thận từng li từng tí không lên tiếng, cũng không dám đi ra.

Lưu Lăng cứ như vậy thường thức một hồi này gáo ngạnh, mới tiện tay bỏ trên bàn: "Sự kiện kia ngươi khiến người truyền đi?"

"Vâng." Tông Vân Từ bận bịu nói, " này Duẩn Bình Chi đã biết chuyện này. Lúc này đại khái cảm thấy là Lý Vân Tâm giết chết hắc chất nữ... Tất nhiên sẽ qua tìm lão đạo kia không thoái mái. Nhưng... Tiên Tử muốn món ăn lão đạo kia, phê bỏ Lý Vân Tâm, biện pháp có rất nhiều. Làm gì dạng này phí khổ tâm?"

Lăng Không Từ hơi cười cợt: "Không phải vì hắc."

"Tốt, ngươi lui ra sau đi."

Nàng ngẩng đầu hướng ra phía ngoài nhìn sang: "Ta cũng không phải gốc."

...

...

Lý Vân Tâm trở lại Long Vương Miếu thời điểm, lên một chút Phong.

Hắn xuyên qua tiền đình, tiến hậu viện, trông thấy Lưu lão đạo trong sân chờ hắc.

Lão đầu tử này hôm nay hào phóng đứng lên, đặt mua cả bàn thịt rượu. Đây bàn đá bày không xuống, liền dùng một trương Vân Văn tứ phương bàn bày, hạ còn đưa tịch.

Lão đầu tử ngồi ngay ngắn ở trước bàn, Lý Vân Tâm vừa vào cửa, liền phát hiện ánh mắt của hắn sáng ngời mà nhìn mình.

Hắn trước hơi sững sờ, sau đó cười rộ lên: "Làm cái gì vậy?"

Nhưng Lưu lão đạo chỉ quý đứng lên thân thể, ngược lại hai chén rượu, lấy trịnh trọng mà nghiêm túc giọng nói: "Tâm Ca Nhi, ngươi đến ngồi."

Lý Vân Tâm lắc đầu: "Khiến cho như thế chính thức."

Nhưng vẫn là đi đến này tịch một bên, cởi giày, ngồi quý chân.

Tiệc rượu thiết lập tại tiểu viện bên hồ nước, hơi có chút Thủy Khí. Nhưng Thủy Khí chung lấy trong đình viện hắc thực vật, vị đạo liền cực thơm ngọt.

Lão Đạo hít sâu một cái cái này thơm ngọt khí tức, trước uống vào một chén rượu. Lý Vân Tâm cũng phải cầm cái chén, nhưng Lão Đạo bận bịu ngăn lại: "Tâm Ca Nhi, ngươi còn có đại sự muốn làm, không nên uống rượu."

Lý Vân Tâm cũng liền cười để ly xuống.

Lão Đạo lại rót cho mình một ly, uống vào, mới thở dài ra một hơi: "Tâm Ca Nhi, ngươi muốn đi, đứng hay không?"

Lý Vân Tâm nháy mắt mấy cái: "Ừm?"

"Ta biết ngươi muốn đi." Lưu lão đạo nghiêm túc nói, "Lão Đạo ta không có ngươi thông minh, nhưng cũng luôn cảm thấy, so với thường nhân muốn chạy bèn chút. Ngươi lại dạy ta những ngày này... Ta lại không biết, cũng uống phí ngươi tâm huyết."

"Tâm Ca Nhi, ngươi nói muốn đem bọn hắc... Đều giết. Lão Đạo ta biết ngươi đây là nhất thời nói nhảm. Nhưng là cách khác tử, ngươi nhất định là có. Ngươi sẽ không theo này Lăng Không Từ qua Lang Gia động thiên —— cái này ta biết. Ngươi là ưa thích tự do tự tại, vô câu vô thức tính tình, qua loại địa phương kia, quả thực là đòi mạng ngươi."

"

"Nói hay lắm." Lý Vân Tâm tán thưởng gật đầu.

"Cho nên ta nghĩ... Ngươi là muốn chạy trốn. Làm ra những chuyện gì, chính mình đi. Những ngày này ngươi trong thành chuyển, khắp nơi vẽ tranh, lại qua Kiều gia này trong nhà làm một số chuyện, đều là tại bố cục, đứng hay không?" Lão Đạo nói đến đây, lại uống một chén rượu, tựa hồ góp nhặt một số dũng khí mới nói, "Tâm Ca Nhi, ta muốn đi theo ngươi."

Lý Vân Tâm vốn đang dùng đĩa đem một chồng xào chay bên trong sợi gừng ra bên ngoài chọn. Nghe thấy Lão Đạo câu nói này, vô ý thức "A" một tiếng, đảo mắt nhìn hắc: "... Theo ta đi?"

"Tâm Ca Nhi chó cho rằng Lão Đạo ta là sợ phiền phức." Lưu lão đạo mở to hai mắt nhìn lấy hấn, biểu lộ nghiêm túc cực —— thế là Lý Vân Tâm liền biết cái này Tiểu Lão Nhi... Uống ba chén tửu, lại say.

"Lão Đạo ta... Họ Lưu. Tâm Ca Nhi một mực chưa hỏi ta tên thật, ta cũng không có nói. Kì thực ta tên là... Lưu Công tán!" Lão Đạo nói lời này, ngừng một lát, hơi có chút mong đợi nhìn lấy Lý Vân Tâm. Nhưng ở phát hiện đối phương đối danh tự thực sự không có gì cảm xúc đằng sau mới thở dài, "A nha. Ta hồ đồ... Người khi đó... Còn... Ân. Lão Đạo tên tuổi thịnh nhất thời điểm... Vẫn là hơn ba mươi năm trước nha..."

"Khi đó, ai. Ta vốn là, cái này vị thành phụ cận... Nổi danh hào Đường Gia nha. Tâm Ca Nhi cũng phải biết cái này Đường Gia là cái có ý tứ gì. Kì thực, cũng là làm Đạo Phi. Nay Thi Quý Tử nói với người ta qua lại —— vậy cũng là ta đến hồng năng."

"Ta lúc tuổi còn trẻ gia cảnh không tốt, nhưng đầu não tốt. Học chút khách giang hồ thủ đoạn, nhận chút chữ, cùng một đám tên đàn xen lẫn trong một chỗ. Liền cảm giác lão thiên đối ta bất công —— ta như vậy đầu não nhạy bén, đoạn văn biết chữ người, làm sao không đạt được đầu, nghèo rớt mùng tơi?"

"Chính bắt kịp cùng trong thôn một Phú Hộ nổi tranh chấp, thất thủ đâm bị thương người, sợ quan phủ Tác ta, liền chạy. Sau đó... Kết bạn Mạnh ác mộng. Khi đó hấn cũng 20 thượng hạ, học chút võ nghệ. Ta mặc dù không thông võ nghệ, nhưng cũng không phải thanh hôi thư sinh. Hai người chúng ta ý hợp tâm đầu mới quen đã thân, liền nói thế gian này chuyện bất bình nhiều như vậy... Sao không thể thiên hành đạo!"

Nghe đến đó, Lý Vân Tâm hơi cười cợt, chọn một hạ ngón tay cái, tiếp tục nhai kỹ nuốt chậm ăn cái gì.

Lão Đạo lại uống một chén rượu, cười hắc hắc: "Hắc hắc... Thế thiên hành đạo. Chúng ta nghĩ là tốt... Nghe chỗ nào Đại Hộ Vi Phú Bất Nhân, liền đi giết. Nghe nói chỗ nào có một đám chạy trốn Đạo Phi, cũng đi giết. Có đôi khi giả bộ như vận tiêu Tiêu Cục, tại trên đường núi vừa đi vừa về đi, có đến cướp đường, cũng giết."

"Khi đó chúng ta không có Trại Tử, không có chỗ ở cố định, chỉ bốn phía du tẩu. Một bên trốn tránh quan phủ, một bên trốn tránh hắc đạo thượng tới tìm thù. Chúng ta mười mấy người, gan lớn. Nay Mạnh ác mộng võ nghệ cao, giết người nhiều, người gọi hấn Sát Nhân Quý. Ta... Không thông võ nghệ, nhưng bày mưu tính kế, sự tình chỉ giao cho bọn hấn đi làm —— bọn họ gọi ta Quý Toán tử."

"A... Quý Toán tử, Lưu Công tán. Khi đó... Cái này vị thành hắc đạo thượng, người nào không biết thanh danh của ta."

Lưu lão đạo nhắm mắt lại, tại ngày xưa những năm tháng ấy bên trong lược đắm chìm một hồi, mới lại ngồi xỏm hạ xuống, thở dài.

"Về sau liền xảy ra chuyện. Trong ngày thường, bọn họ đi làm việc, ta là mưu đồ. Các huynh đệ đều sợ ta không thông võ nghệ ra sơ xuất, chỉ gọi ta tọa trấn hậu phương. Có một uống nhiều tửu... Cũng liền đi theo qua."

"Lần kia là cái Đại Hộ, vì thu thuế đánh chết một cái Tá Điền. Các huynh đệ tuy nói muốn trừ hại. Ta ra vẻ tiên sinh dạy học qua vậy cái kia hộ chỗ trong thôn dò xét bốn ngày, trở về định vị nội ứng ngoại hợp kế sách. Đến ngày đó hết thầy cũng rất thuận lợi, ta cũng ở tại chỗ. Nhưng này lúc... Gặp bọn họ giết người, ta liền cảm giác không thoải mái."

"Người kia vợ cả, gần như phòng Tiểu Thiếp, đều cùng nhau giết, còn muốn giết hấn con trai độc nhất. Ta nói cùng cái này tiểu nhi có liên can gì? Mạnh ác mộng nói, trăm thảo trừ căn. Tóm lại tối hậu... Ai."

"Ta ngày thường cũng biết bọn họ giết người. Nhưng chỉ là nghe lấy bọn hấn nói. Lần này thấy tận mắt bọn họ giết người... Sau khi trở về, ta liền an không xuống tâm. Huống hồ qua ít ngày lại biết... Người kia, không phải này Đại Hộ đánh chết. Chỉ là gọi lên, thúc chút thuế, chắc chắn ngày... Người kia sau khi trở về, lừa công tâm chết. Mà cùng này Đại Hộ có hiềm khích vô lại, cố ý biến lời này đi ra."

Nghe đến đó, Lý Vân Tâm thở dài: "Cho nên nói lúc trước có tin tức thời điểm, ta cũng không dám lập tức mở phun —— khẳng định có đảo ngược."

Uống Tửu Lão Đạo, cũng sẽ không qua nghĩ lại "Tin tức" là có ý gì, chỉ biết là hấn tán đồng chính mình lời nói.

Thế là lại thở dài: "Ai. Chuyện này đằng sau... Đúng lúc ta cũng có cái tướng cô nương tốt, liền nản lòng thoái chí, không muốn làm. Chúng ta nói thế thiên hành đạo... Kì thực giết nhầm bao nhiêu người đâu? Không biết được. Được đến tiền tài đâu? Đều là chính chúng ta chi tiêu. Kì thực... Cũng chỉ là cùng Đạo Phi không khác a."

"Ta muốn đi, Mạnh ác mộng không cho phép. Hai người chúng ta nhao nhao một khung, ta chung quy là đi. Cưới cô nương kia, dùng trong tay tiền tài đưa chút, cũng coi như giàu có. Như thế... Qua ba năm"

"Ba năm đằng sau có một trai một gái... Chuyện cũ dần dần cũng quên. Cũng không có người nào có thể tìm tới ta."

"Năm đó nhanh hơn thâm niên đợi, ta liền đi vị thành đặt mua đồ tết. Đến một lần một lần muốn hai ngày thời gian, ta ngay tại vị thành ở một đêm. Ta ngày thứ hai trong đêm trở về... Trở về..."

Lưu lão đạo nói đến đây, trừng trừng mắt không ngừng lặp lại hai chữ này.

Lý Vân Tâm ở trong lòng thở dài, để đưa xuống, đưa tay vì hấn rót một ly tửu.

Lưu lão đạo tiếp nhận qua uống, lại dừng một chút, mới nói: "Sau khi trở về trông thấy... Ta nương tử kia, một trai một gái, toàn bộ bị người giết. Sát

Nhân Giả, uống trong nhà của ta giấu tửu, đang ngồi ở trong phòng."

"Nhìn thấy ta, liền muốn giết ta. Ta về sau mới biết được, là có người nói với hần, con người của ta, nhà lãnh, cầu kết quan phủ, ức hiếp trong thôn bách tính. Mà đối với hần nói lời này người, lại chính là trong thôn Lư Manh vô lại —— bởi vì gặp nương tử của ta mỹ mạo đến hoạt động bộ phim, bị ta gặp được. Ta trong thôn, nhân duyên là vô cùng tốt, bởi vậy tự có người vì ta đem hần cực kỳ giáo huấn một lần."

"Mà cái này Lư Manh ghi hận trong lòng, ngẫu nhiên gặp được cái này Sát Nhân Giả..."

Lư lão đạo thẳng vào hướng nơi xa nhìn một hồi, đưa tay hung hăng bôi một thanh mặt: "Tâm Ca Nhi có biết cái này Sát Nhân Giả... Là ai."

Lý Vân Tâm thờ dài: "Mạnh ác mộng."

Lão Đạo đầu tiên là sững sờ, lập tức đau khổ cười cười: "Vâng. Tâm Ca Nhi thông minh như vậy người, như thế nào đoán không được."

"Là Mạnh ác mộng."

"Ta sau khi đi... Bọn họ nghề nghiệp cũng không dễ làm. Cuối cùng bị người bố trí mai phục đánh tan, này Mạnh ác mộng, cuối cùng làm mua bán không vốn. Chỉ là tới gần Tuế Mật quan phủ tra được nghiêm, hần sinh ý cũng không dễ làm. Một người đi tới nơi này phụ cận... Gặp được này vô lại. Nghe này vô lại nói dối, nói muốn lên ở cùng với ta thể thiên hành đạo thời gian ... Liền uống rượu, tới nhà của ta."

"Vào đầu nhất đao chém giết nương tử của ta, lại một đao chém giết nhi tử ta, nhất đao chém giết nữ nhi của ta. Sau đó ngồi trong phòng tiếp tục uống tửu, chỉ chờ ta trở lại."

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng vuốt ve ly rượu chén xuôi theo: "Sau đó thì sao."

"Này Mạnh ác mộng cuối cùng nhận ra ta. Muốn tự vận tạ tội."

"Nhưng ta khi đó... Lại tâm lý một trận Không Minh."

"Ta vốn nên cực kỳ bi thương nha. Nhưng không biết được bởi vì cái gì... Ta khi đó vậy mà trong ý nghĩ trống rỗng. Ta chỉ là đang nghĩ một sự kiện..."

"Thiên Đạo Tuần Hoàn, báo ứng xác đáng a."

"Ta đối này Mạnh ác mộng nói, chết? Chết tự nhiên là rất chuyện dễ dàng. Người chết, bị Hắc Bạch Diêm Quân Câu Hồn mang đi, đánh tan trí nhớ... Người trần thống khổ ấy này cũng đều không có. Có thể sống lấy... Lương tâm khó có thể bình an, sống ở ấy này bên trong, mới là khó khăn nhất sự tình."

"Ta liền muốn hần đi giết này vô lại, sau đó mỗi ngày hảo hảo nghĩ lấy ngày đó này tình cảnh... Từng ngày sống sót."

"Ta... Cũng là như thế." Lư lão đạo thẳng vào nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Ta liền tới cái này vị thành, cùng Tiên Sư . Không muốn tái giá. Ta cũng là sống ở hồi hận bên trong. Này Mạnh ác mộng về sau tìm tới ta, liền đi Kiều gia làm tiêu sư. Ta mình bạch người này... Là muốn trông coi ta, chiếu khán ta."

"Chiếu khán... Không có hần chiếu khán, cái này Long Vương Miếu, cũng trong tay ta thả không cho tới bây giờ. Hần thật là chiếu khán đến ta." Lư lão đạo thấp giọng nói, "nhiều năm như vậy. Nhiều chuyện như vậy, lúc trước những cái kia... Ta... Thời gian dần qua buông xuống. Chỉ bất quá..."

"Cho nên hần bị quăng vào trong lao, người vội vã bỏn tẩu khắp nơi." Lý Vân Tâm dùng ngón tay nâng lên chén rượu, tại bên môi chậm rãi quơ, chỉ nghe này dao động ra đến mùi rượu, "Nhưng cũng không nhìn tới. Hần bị lấy ra, người cũng không hỏi hần đến nơi đâu. Ta nguyên bản nghĩ hoặc, không nghĩ tới là cái dạng này."

"Cho nên Tâm Ca Nhi. Lão Đạo ta... Cũng vốn không phải là cái gì tham sống sợ chết chi đồ. Có lẽ lúc trước là nhưng bây giờ... Tâm Ca Nhi, người nếu muốn đi, mang ta lên đi!" Lư lão đạo hai tay chống trên bàn, "Người đi đến chân trời góc biển, ta liền cũng đi đến chân trời góc biển. Ta một ngày này, lúc tuổi còn trẻ làm sai sự tình, đằng sau lại một mực không làm việc. Cho tới bây giờ ta cách xuống mồ cũng không xa... Cũng không làm cái gì, liền thật không làm được nha!"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, liền uống xong này ngọn tửu, mỉm cười.

Hần gác lại chén rượu nhẹ nhàng khoát khoát tay: "Người cũng là có cổ sự người. Nhưng là khác kích động như vậy."

"Ta à... Con người của ta a, Lão Lư, người phải nhớ kỹ một sự kiện." Hần cười nói, "Khả năng thích trêu chọc cười tử, khả năng kéo cái lão. Nhưng là tại một cái một số chuyện bên trên, cũng không thích gạt người. Đứng ở trong sân nói chút ngoan thoại, nhưng sau đó xoay người vút xuống người, trốn —— cái này như cái gì lời nói?"

"Cho nên nói ta sẽ không trốn. Ta đây, là dự định tọa sơn quan hổ đấu. Trước đó cùng người niệm hai câu thơ —— không biết bộ mặt thật (ví với sự việc đã rõ ràng), chỉ nguyên do thân ở trong núi này. Nói đúng là, kì thực người a, cũng là ta kẻ hoạch một vòng. Ta muốn thoát thân, cần người hỗ trợ."

"Cũng không cần hỏi trước ta giúp thế nào. Biết liền tốt. Ta làm chút sự tình, để yêu ma kia cùng Lư Lăng đấu, chủ yếu mục đích là muốn bọn họ cùng một chỗ quái diệu —— đương nhiên, trong thời gian này cần làm chút điều chỉnh. Nhưng đại thể mạch suy nghĩ, cũng là như thế . Còn người muốn làm sự tình... Chậm rãi người liền sẽ biết. Ta trong mấy ngày qua... Ân, cũng là làm một chút như vậy nhỏ bé nỗ lực."

Lưu lão đạo sững sờ một hồi, mới nháy mắt mấy cái. Cho dù đầu não bị Rượu Cồn tê liệt, cái này vượt quá hần dự liệu tin tức vẫn mang đến cho hần đầy đủ kinh ngạc.

Hần phí sức suy nghĩ một hồi, bỗng nhiên tròn tròn con mắt: "Này Lăng Không Tử cùng ngày nói, ba ngày mang người đi. Như vậy chẳng phải là... Chẳng phải là... Bọn họ thật muốn tranh đấu, liền tại ngày mai?!"

Lý Vân Tâm mỉm cười lắc đầu: "Cũng không phải tiểu bằng hữu ước cái. Nào có nói ngày tốt, lại ngoan ngoãn đến lúc đó đánh nhau đạo lý."

Lão Đạo nhú mày: "Này là lúc nào? Ta tối nay còn có thể chuẩn bị cẩn thận chuẩn bị, ta..."

Lý Vân Tâm đứng thẳng người lên, phúi phúi chính mình ống tay áo, gác tay.

"Đã tới."

Tiếng nói rơi, sấm rền liền lẫn qua tầng mây, đem bên trong Thủy Khí đều ép đi ra.

Tối nay Chương một giọt mưa nước gõ vào Ngân Bôi xuôi theo, tranh nhưng một thanh âm vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Vân tông Long :

Lão đầu tử kinh ngạc còn viết lên mặt chưa tiêu tán, Lý Vân Tâm đã hướng lên bầu trời ngẩng đầu lên.

Nguyên bản sáng sủa bầu trời đêm cấp tốc trở nên âm đạm, theo cuồng phong tiến lên cuộn cuộn nùng vân rất nhanh che đầy Tinh Nguyệt. Mưa này Vân ép tới cực thấp, phẳng phát đứng lên nóc nhà, nhón chân lên, duỗi dài cánh tay liền chạm tới.

Có thể Lý Vân Tâm rõ ràng dạng này Vân, chỉ ít cũng cách xa mặt đất một ngàn mét thượng hạ.

Mắt hần híp lại nhìn, nhưng cũng không nhìn thấy. Thế là khép lại ngón giữa cùng ngón trỏ, tại chính mình trên hai mắt phật lập tức. Thế nội tạp bác không thuần Nguyên Lực cùng linh lực quán chú hai mắt, hần rốt cục thấy rõ này dây đến ngàn mét nùng vân chỉ bên trong đồ vật.

Hần nhìn chăm chăm nhìn một hồi lâu, mới rút cục thở dài ra một hơi: "Còn... Có thể a."

"Không có ta tưởng tượng xấu như vậy nha."

Tại hần nguyên lai thế giới kia, Long Sinh Cửu Tử điển tịch vốn là nói "Long sinh tính háo dân" —— trên đường gặp cái gì kỳ quái động vật khả năng liền sẽ giao hợp một phen. Rồng cùng này động vật giao hợp sinh hạ Long Tử, liền hết thấy có chín vị.

Bởi vậy hần rất không xác định... Này Cửu Công Tử Ly Vẫn Nguyên Thân đến là đáng đáp ra sao. Trên thực tế hần đều không xác định chân thực tồn tại "Thần Long", đến tột cùng là cái dạng gì.

Nhưng lúc này, rốt cục nhìn thấy.

Ngàn mét trên không trung, không ngừng sôi trào, điện quang bắn ra bốn phía trong tầng mây, một đầu như rồng giống như giao Cự Thú, đang hướng về vị thành vọt xông mà đến. Nghe nói Ly Vẫn là Long Thủ thân cá. Nhưng nó thực tế bộ dáng, thân thể lại thật dài —— thô nhìn lại, cơ hồ cùng trong lòng của hần "Rồng" không khác nhiều.

Nhưng, tại như ẩn như hiện điện quang bên trong nhìn kỹ lời nói vẫn có thể nhìn ra được, nó lưng thượng sinh chính là một đầu thật dài vây lưng, mà không phải rồng tóc mai.

Nhưng dù cho như thế, nó vẫn có một khóa Long Thủ.

Thật sự là, như là Lộc Giác San Hồ Song Giác, tại sáng tối chấp chôn điện quang bên trong lóe rạng rỡ hoa quang. Thật dài, nhìn lại cực mềm cực mềm dai hai đầu râu dài phiêu dang tại thể bên cạnh, cũng có màu vàng kim nhật bảo quang.

Nó Song Giác là ô trầm trầm tái nhợt sắc, mà hấn tóc mai, lại là trắng như tuyết tuyết màu trắng ——

Lý Vân Tâm dạng này lại nhìn một hồi, lược ngạc nhiên cười cười: "Cái này phối màu thật đúng là đủ triều."

Chương một giọt mưa máng xối hạ đằng sau, rất nhanh mưa to liền mưa như trút nước. Lý Vân Tâm lần thứ nhất nhìn cái này Long Tử "Hung Vân Bồ Vũ" —— nó mỗi to khoè hô hấp một lần, liền có vân vụ từ nó trong lỗ mũi bốc lên đi ra, đón gió mà lớn dần, hóa thành đậm đến tan không ra mây mưa.

Nó mỗi lác lư một lần thân thể, liền có từng tia từng tia Điện Xà từ Lân Giáp ở giữa du lịch xông tới, lẩn qua ô trầm trầm tầng mây.

Nó như thể mang Phong Lôi mà đến, đến Lý Vân Tâm nói ra ba câu nói thời điểm, mưa liền đem toàn thân hấn đều tưới thấu.

Nhưng hấn bôi đem mặt, cất tiếng cười to: "Thống khoái!"

Sau đó lại hướng trong phòng vẩy tay một cái: "Kiểm đến!"

Vừa mới nói xong,

Một đạo điện quang vạch phá nặng nề bóng đêm, liền bắn thẳng đến tiến hấn lòng bàn tay.

Lý Vân Tâm đem chuỗi này Bạch Vân Tâm tặng cùng hấn kiểm nắm nắm, tiện tay hát lên, nằm ngang ở trước người, trọng lại tại tích đầy nước mưa trên ghé ngồi xồm hạ xuống, nhắm mắt lại.

Lưu lão đạo kinh ngạc nhìn hấn làm đây hết thấy, cũng cùng hấn cùng một chỗ gặp mưa. Thẳng đến hấn ngồi quỳ chân mới hỏi: "Tâm Ca Nhi người đây là... Làm cái gì?"

"Xem hồ đầu." Hấn nói. Nhưng Lão Đạo cũng không thể tại mưa này âm thanh bên trong nghe được hấn nói chuyện —— kì thực không có cũng biện pháp nghe.

Lý Vân Tâm sau khi nói xong liền hát lên ống tay áo, một cổ nhu hòa lực đạo liền đem Lão Đạo kích choáng, thẳng nâng cả người tiến đụng vào trong phòng.

Sau đó, Lý Vân Tâm lần nữa nắm chặt nằm ngang ở đầu gối trước chuỗi kiểm, tại mưa to bên trong không nhúc nhích ngồi ngay thẳng.

Sau ba hơi thở, cả tòa vị thành đều lỏng tại Thủy Khí ở trong.

Lý Vân Tâm nghe được thực sự tiếng nước âm.

Bạch Y Lăng Không Tử, nhìn như cũ đoan trang lại mộc mạc. Nàng sợi tóc mềm mại, vải áo khô ráo. Không có một giọt mưa có thể dính vào thân thể nàng, thọc một chút bị pháp bảo ngăn cách ra.

Nàng đi đến Lý Vân Tâm bên người nhìn xem bị nước mưa lấp đầy Bôi Trản, bị Gõ đến xoay người gầy trúc, cơ hồ không vào nước mặt cái bát sen, mới đưa ánh mắt quảng tại Lý Vân Tâm trên tay.

Cầm kiểm tay, tại hơi hơi phát run. Kì thực Lý Vân Tâm cả người cũng giống là sợ lạnh, tại cái này mưa to bên trong hơi hơi phát run.

Thế là nàng hỏi: "Ta không phổ biến tu sĩ hội phát run. Người đang sợ?"

Có thể Lý Vân Tâm thanh âm bình tĩnh như thường, giống tại gió mát hun người buổi chiều chuyện phiếm, không có vẻ run rẩy: "Bời vì đau."

"A." Lăng Không Tử gật gật đầu.

"Người đã ở công tán thân từ biên giới."

"Càng tới nay dạng này mưa —— mỗi người đều sẽ niệm.. Long vương gia nổi giận lời như vậy đi. Nhưng hết lần này tới lần khác trong miếu này nguyên bản Long Vương giống, đổi thành người. Nói như thế, người là tại này giống bên trong lại lưu chút Long Tử Khí Cơ. Thảm nhũ trong lòng hấn, kì thực cũng là đọc lấy người."

Lý Vân Tâm hít sâu một cái bao hàm Thủy Khí không khí, hơi hơi mở mắt ra, kinh ngạc phát hiện Lăng Không Tử vậy mà cũng quỳ ngồi đối diện hấn. Thế là cười: "Người hôm nay hơi nhiều lời. Nói nhiều, hoặc là đắc ý, hoặc là hoảng sợ. Người là loại sau. Đang lo lắng cái gì?"

Lăng Không Tử khẽ ngẩng đầu, hướng lên bầu trời nhìn một chút, nói ra: "Người mấy ngày nay làm rất nhiều chuyện."

"Ngày đó, người nói chuyện ta tin bảy phần. Nhưng những ngày này người lại làm những việc này, ta cũng chỉ có thể tin ba phần. Ta muốn ba ngày, không có biết rõ ràng người đến tột cùng muốn làm gì."

"Nhưng những này đều không trọng yếu, vị thành, đã bị ta bố trí xuống Tử Chú. Chỉ cần ta Nhất Niệm lên, ai cũng trốn không thoát. Nếu như người là dự định... Giả chết, thử lại lấy Tu Thân Quỷ Đạo, như vậy ta hiện tại có thể nói cho người —— cái này chết chú cũng có thể Sát Hồn."

"Cho nên nếu như ngươi bây giờ quay đầu, từ bỏ, còn kịp."

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, mở mắt ra nhìn lấy nàng: "Ta chỗ làm sự tình, nói tới, lúc đầu cũng rất dễ dàng làm cho người sinh ra hiểu lầm. ta nói ta ba ngày này xác thực chỉ là tại thể nghiệm tối hậu sinh mà làm người khoái hoạt thời gian, ngươi nhất định không tin."

"Mà loại người như ngươi, Thiên Chi Kiều Tử, đối với mình lại luôn luôn tự tin. Có thể giới của mình xem, Logic hệ thống, phán đoán tiêu chuẩn. Ta nói tới hết thấy, cũng chỉ là vì ngươi cung cấp tham khảo. Bởi vậy... Ngươi không có khả năng thả lỏng trong lòng —— khi nhìn đến ta trước khi chết."

"Long Tử cũng giống như vậy."

Lý Vân Tâm tại trong mưa to gian nan ngẩng đầu, hướng lên bầu trời nhìn.

Này Long Tử chính xoay quanh tại vị trên thành không, tựa hồ tại tìm tìm bọn hắn, cũng tựa hồ, đang bố trí thứ gì.

"Ta nói với hắn sẽ giúp hắn, nhưng hắn hiện tại lại tại dạng này làm. Trong thời gian ngắn nhiều như vậy hoảng sợ e ngại Nguyên Lực hội tụ đến trên người của ta, ta sẽ trở nên rất thống khổ, năng lực giảm bớt đi nhiều. Cho nên hắn... Kì thực cũng không tin hoàn toàn ta lời nói."

"Các ngươi hai cái nói tin ta, nhưng trên thực tế đều không tin ta. Tuy nhiên không quan trọng... Khi ngươi thấy ta hồn phi phách tán một khắc này, cũng liền lại không có cách nào hoài nghi."

Lý Vân Tâm nói, dùng run rẩy càng ngày càng lợi hại tay nắm lấy loại kia dài nhỏ màu trắng Tiểu Kiếm: "Đã ngươi đối với mình có lòng tin, còn đang chờ cái gì?"

Tựa hồ bởi vì thật đau đớn lợi hại, tay hắn nắm chắc kiếm thời điểm, hướng miệng lưỡi nơi đó trượt lập tức.

Sắc bén cùng cực kiếm nhận tùy tiện vạch phá tay hắn, lại như cùng cắt đứt đậu hũ cắt đứt hắn ngón út ——

Mà Lý Vân Tâm... Vậy mà từ trên mặt lộ ra một loại nào đó rất nhỏ, như trút được gánh nặng thần sắc!

Thế là Lăng Không Tử ý thức được...

Hắn thật rất thương. Đau tới ngón tay bị chặt đứt, lại gọi lên nước mưa loại đau nhức này cùng cùng so sánh, đều giống như một loại hương thụ!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Định Phong Ba

"Đã như vậy." Lăng Không Tử liền đứng người lên, "Ta đã đã cho ngươi cơ hội."

Nàng thoai âm rơi xuống, liền lui lại hai bước, trong tay áo lấy ra chi kia dày đặc phù văn bút tới.

Sau đó, nàng lại từ trong tay áo lấy ra một bức quyền trục.

Cái này kim sắc quyền trục vừa xuất hiện trên tay nàng, liền lập tức thả ra sáng chói bảo quang. Toàn bộ hậu viện đều bị này bảo quang chiếu sáng, thậm chí ngay cả đang chiếu nghiêng xuống to như hạt đậu giọt mưa khur thể cũng vì đó dừng một chút, mỗi một khóa Thủy Châu đều bị chiếu rọi đến trong suốt sáng long lanh, càng chiết xạ ra cái này bảo quyền màu mè đến!

"Đây là Lạc Thư bảo quyền." Lăng Không Tử ngân nga nói, " là ta Lang Gia động thiên Chí Bảo, có thể viết thiên địa vạn lý Chí Lý. Bây giờ ta dùng nó đến viết, tựa như ngươi vẽ phái vẽ linh. Nhưng. . . Cũng không giống nhau."

"Nếu như ngươi bởi vì chưa từng gặp qua ta nói thống bảo vật uy năng, trong lòng còn có may mắn, như vậy —— "

"Lại nhìn lấy."

Nàng tổ thủ phát một cái, cái này kim sắc bảo quyền liền ở giữa không trung trải rộng ra. Tam xích quyền, cơ hồ tương đương một trương bàn nhỏ chiều dài. Bên trên trống rỗng, chỉ có đề đó mật mờ thanh quang trống không giấy.

Lại nói cái này Lạc Thư bảo quyền vừa ra, Bảo Khí trùng thiên, hoa quang sáng chói. Cả một cái Long Vương Miếu nhất thời thành cái này vị trong thành sáng ngời nhất chỗ.

Liền gặp này Long Tử nhìn thấy cái này bảo quang, hét giận dữ một tiếng, loại xách tay lấy Phong Lôi đáp xuống!

Nó cái kia thật thân thể, thật hoành đề dưới đất, liền có thể kéo dài ra hai dặm chiều dài —— cùng cả một đầu Đào Khê đường tương đương. Bây giờ cái này ngang nhiên Cự Thủ toàn lực lao xuống, nhất thời trong không khí nổ tung một tiếng cuộn cuộn sấm rền. Mây mưa bị hấn cùng nhau lôi cuốn lấy, mây tầng ở giữa còn lóng lánh sáng ngời Điện Mang —— Long Thân lập tức biến mất ở trong mây không thấy, thoáng qua ở giữa liền hình thành một đầu từ hắc ám cao thiên mờ xuống, lóe loá người điện quang Long Quyền Phong —— đám thẳng này vị thành ở trong nho nhỏ một cái sân!

Lý Vân Tâm ngừng đầu nhìn này Vân, liền chỉ cảm thấy, toàn bộ thiên địa đều áp xuống tới.

Tại tại chỗ rất xa nhìn, đây chẳng qua là từ tầng mây bên trong mờ xuống một đầu tinh tế vụn vặt. Nhưng trên mặt đất nhìn. . . Cái này "Long Quyền Phong" cuối cùng nhất tinh tế chỗ, liền đã là to lớn đến có thể khỏa hạ bảy tám cái viện lạc đám mây.

Đám mây đằng sau, Long Tử Ly Vẫn lấp lóe ánh sáng nhạt sừng, cần, Lợi Xi lơ mơ có thể thấy được, bị lôi điện phản chiếu hết sức dữ tợn.

Lý Vân Tâm, lần thứ hai nhìn thấy này cự đại con người ---- một con con mắt liền có hấn một người cao.

Mà cái này toàn bộ đầu lâu, như là một tòa núi nhỏ ——

Ầm vang đề xuống!

Cách xa mặt đất vẫn có trăm mét, nhưng phá không Phong Áp đã thổi tan Lý Vân Tâm búi tóc, liền ngay cả trong viện bàn vuông, cũng liền mang lên bát đĩa Bội Trần bị xé rách đến tứ phân ngũ liệt. Nguyên một phiến Phòng Xá nóc nhà ngói xanh đều phân thành nhỏ bé khối vụn, Phòng Xá bắt đầu không chịu nổi gánh nặng phát ra tiếng rên rĩ.

Chính là tại dạng này đáng sợ tiếng sấm, tiếng gió, tiếng mưa, tiếng gầm gừ bên trong, Lăng Không Tử đứng lên chiếc bút kia,

Tại này Lạc Thư bảo quyền bên trên, viết xuống ba chữ ——

Chắc chắn, Phong, sóng!

Chữ vừa thành, cái này cả phiến thiên địa. . .

Đột nhiên an tĩnh lại!

Phong, mưa, lôi, ở trong chớp mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Phảng phất có một đôi nhìn không thấy Cự Thủ, đem vốn là cuồng phong bạo vũ, lôi quang đại tác bầu trời phiến, trong nháy mắt đổi thành Minh Nguyệt trong sáng, Tĩnh Huy rạng rỡ Phim cảm!

Trước một khắc bên tai còn có đinh tai nhức óc gào thét, bên người còn có hàn ý thấu xương mưa gió, đến giờ phút này vân thu vũ hiết, bầu trời đêm sáng, liền phảng phất trước đây đủ loại đều là ảo giác!

Mà này nguyên bản đang gầm thét đáp xuống Long Tử đột nhiên bỏ lỡ Vân Vũ, trong nháy mắt một lần nữa hóa thân thành hình người nam tử, từ này trăm mét không trung bên trong, oanh một tiếng rơi xuống.

Cái này vừa rơi xuống, trong đình viện Thổ Thạch vắng khắp nơi, nhất thời bị hấn ném ra một cái hai thước sâu hố to.

Cái này hố, liền liền tiếp Lý Vân Tâm cùng Lăng Không Tử. Nhưng vị này đạo thống tu sĩ không nóng không vội, thậm chí chưa hướng (về) sau né tránh nửa bước. Chỉ ở ầm vang một tiếng thật lớn lắng lại, này hóa thành nhân hình Cửu Công Tử tức giận từ dưới đất bò dậy đằng sau, nói khẽ: "Dàng ra thông minh Ngọc Giản. Có thể làm thủ Sơn Thần thú."

Chính là đến thời khắc này, mới nghe được tiếng người.

Tiểu nhi khóc nỉ non âm thanh, phụ nhân tiếng kinh hô, gà gáy, tiếng chó sủa, đều tại thời khắc này mới đột nhiên bạo phát đi ra.

Vị thành mấy trăm ngàn nhân khẩu, đã không chỉ một người, trông thấy đến này lôi cuốn lấy lôi điện Long Quyền Phong di tượng. Nếu như có gan lớn mắt sắc, trước đó càng có thể gặp, trong mây mù như ẩn như hiện Long Thân!

Như thế kinh phong mưa to đã xem như Thiên Tai. Trong thành có này phòng ốc tàn phá, tại tối nay liền đã sụp đổ. Mà Long Vương Miếu phụ cận Phòng Xá, càng là bởi vì Long Tử vừa rồi dốc sức nhất kích —— cho dù là che ngói xanh tốt phòng ốc, cũng đã có phần khó chống chống đỡ, mất thấy liền lung lay sắp đổ!

Thế là mọi người liền biết rõ. . .

Là Long vương gia nổi giận!

Cái kia thật rùng, hiện thân!

Cũng là tại Long Vương Miếu phương hướng!

Long Vương Miếu phụ cận người, tất nhiên là bối rối chạy trốn —— bất kể hẳn là cái gì Long vương gia hiển linh, trước bảo mệnh lại nói!

Mà xa như vậy chút, nguyên bản run lẩy bẩy, lại chợt thấy bầu trời vân thu vũ huyết, thoáng như một con ác mộng, cũng là trong lòng ngạc nhiên khó nhin —— cả đời này, có ai có thể trông thấy Chân Long? !

Đã là Vân Vũ đã thu. . .

Sao không tranh thủ thời gian tiến đến Long Vương Miếu nhìn một cái, nhìn một cái sẽ có hay không có Long vương gia rơi xuống cái Long Lân, Long Tu. . . Kém nhất, cũng có thể dính dính Long Khí đầu! Thế là liền dần dần có người đánh bạo, hướng Long Vương Miếu bên này đi. Mới đầu là linh linh tinh tinh, sau đó chính là tốp năm tốp ba. Một khắc đồng hồ đằng sau, đã hô băng hữu dẫn bạn ——

Đều nói Thần Long tại Long Vương Miếu hiển linh, muốn đi nhặt Long Tu Long Lân!

Dạng này tiếng ồn ào. . . Liền rất nhanh, từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Mà lúc này cái này không có mưa gió Long Từ, đã tại trong đình viện đứng vững. Hắn nhìn hằm hằm này Lăng Không Từ, một đôi mắt từ đen nhánh biến thành vàng nhạt, dây nhỏ đồng tử mang ý nghĩa hẳn giờ phút này ở vào cực đoan nổi giận trạng thái.

Hắn tức giận nhếch môi, liền lộ ra hai hàng sắc bén cùng cực hàm răng: "Người có biết ta chính là Ly Vân? ! Cha ta chính là Thiên Hạ Chúng Yêu ma Công Chủ, cái này đương thời duy nhất Thần Long? ! Người tìm chết ——!"

Hắn nói xong lời này, ồng tay áo vung lên, liền lại phải từ Vân mà lên, thẳng lên không trung.

Nhưng mà lần này. . . Lý Vân Tâm nhìn thấy cái kia Bạch Bào hạ đột nhiên trời lên chút như ẩn như hiện Long Lân, nhưng rất nhanh lại như ảo ảnh tiêu tán. Cửu Công Từ bên người sinh ra một đoàn Thủy Khí, coi như trời đông giá rét thờ ra ra bạch vụ, chỉ một cái chớp mắt, liền không thấy.

Hắn lần này không có từ Vân mà đi. . . Hai chân vẫn vững vàng chắc chắn trên mặt đất.

Nhưng gặp Lăng Không Từ đưa tay nhẹ nhàng thuận để nghe một bên một sợi tinh tế, nhìn lấy Long Từ: "Phong ba đã định, còn muốn đi nơi nào?"

"Người tất nhiên là trời sinh đại yêu thân thể, tìm người thường không thể làm sao người. Chính là ta Hóa Cảnh đình phong, cũng chỉ có thể trọng thương người mà thôi. Nhưng hôm nay, ta mang pháp bảo này đến, lại bố trí xuống Pháp Trận. Ta đã dứt người cùng thế gian này Duyên Quả, người pháp lực bị ngăn cách tại vị thành thành tường ý bên ngoài mà không chịu nổi dùng, có thể cảm giác được?"

"Nếu không phải sợ bằng bạch hại cái này đầy thành bách tính tánh mạng, người trên không trung lúc ta liền có thể bảo người hóa thành Huyết Vũ, há lại cho người ở đây ồn ào."

"Dâng lên Ngọc Giản. Có thể làm thủ Sơn Thần thú!"

Nghe Lăng Không Từ nói những lời này, nguyên bản nổi giận Cửu Công Từ, chợt thâm trầm cười rộ lên. Hắn dứt khoát không hề thủ bay lên, mà chính là gác tay, con mắt trực câu câu tiếp cận Lăng Không Từ trước người bảo quyền: "A? Pháp bảo? Pháp bảo gì?"

Lý Vân Tâm nhận ra ánh mắt này.

Đêm đó hẳn từ chính mình nơi này lấy đi thông minh Ngọc Giản, là giống như đúc ánh mắt.

Tăng ca kết thúc. Buồn ngủ buồn ngủ buồn ngủ, đối đối đối!

Đi ăn cơm. Vừa ăn vừa muốn ngày mai nội dung cốt truyện.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Kim Thác Đạo :

Đại Yêu Ma tựa hồ cũng không có đem Lăng Không Tử lời nói để ở trong lòng, Lăng Không Tử liền nhẹ nhàng lắc đầu: "Minh ngoan bất linh."

Tại nàng nơi này nàng biết Yêu Ma dù sao khác với người thường. Dù là nhìn lại giống như nhân loại, lại nhạy bén, một điểm bản thân thú tính lại khó trừ.

Thí dụ như một con mèo đang tập trung tinh thần nhìn chăm chăm thứ gì, lúc này người tại nơi khác làm ra điểm tiếng vang, thả một cái đủ để hấp dẫn nó chú ý lực đồ chơi nhỏ, nó liền lập tức quay người chạy tới, đem lúc trước sự tỉnh ném đến sau đầu.

Cửu Công Tử dạng này Đại Yêu Ma, một bên cảm thấy mình thực lực mạnh mẽ, một bên lại đã tính chưa trừ, Lăng Không Tử liền chỉ coi là hấn thú tính phát tác, mặc kệ hấn.

Ngược lại chuyển hướng Lý Vân Tâm: "Người nhưng nhìn đến."

"Đây cũng là ta nói thống pháp bảo uy lực. Nhất Thành bên trong, Duyên Quả đoạn tuyệt. Hấn sinh tử, đã nắm giữ trong tay ta."

"Người là tốt Họa Sư, là cái có thể làm ra bảo quyển Đan Thanh Đạo Sĩ. Trước đó ta dễ dàng tha thứ người trong thành làm rất nhiều chuyện, cũng chính là bởi vậy. Người tại Quỳnh Hoa lâu thời điểm, nói rất khá —— người là rất hữu dụng."

"Trước người lại nói với ta những chuyện kia —— thí dụ như muốn lấy thân tuần hấn —— ta bán tín bán nghi. Giờ phút này nói với người những này, cũng chỉ là nói, một khi người còn có chút tâm hấn nghĩ, muốn muốn tiếp tục còn sống, tu hành, như vậy, đừng làm chuyện điên rồ. Tại ta chỗ này, là cho người lưu một đường sinh cơ."

"Lần thứ nhất cho người cơ hội, là tại kiều trạch. Lần thứ hai cho người cơ hội, là tại Quỳnh Hoa lâu. Dưới mắt, là ta lần thứ ba cho người cơ hội. Ta đối với người có hảo cảm, không hy vọng người rơi vào cái hình thần đều diệt hạ tràng. Cho nên ta mắt thấy người làm những sự tình kia, dễ dàng tha thứ cho tới bây giờ, chính là vì để người thấy ta nói thống có thể làm được thứ gì, cùng tại dạng này lực lượng trước mặt, người tâm cơ đến cỡ nào bất lực."

Nhưng Lý Vân Tâm chỉ tóc rối bù ngồi, trên gối hoành chuôi kiếm này. Bởi vì ngón út vết thương mất máu quá nhiều, môi hấn hơi trắng bệch.

Hấn mở mắt ra, hơi hơi ngira đầu nhìn Lưu Lăng, lông mi dài run rẩy, cả người cũng đều đang khe khẽ run rẩy.

Nhìn nàng một hồi, mới chỉ khó khăn nói câu nào: "Muốn tin hay không."

Lưu Lăng nhìn hấn một hồi, mới trầm thấp thở dài: "Còn có một việc, người cũng đã biết? Ta khiến người nói với Dẫn Bình Chí, Yoo Đạo Sĩ, là người đạo tâm. Hấn tự nhiên không hiểu cái gì là đạo tâm, nhưng biết là một cái bị diệt trừ, liền có thể làm người sống không bằng chết người."

"Vô luận người dùng cái biện pháp gì, chết thật cũng tốt, giả chết cũng tốt. Người chết rơi đằng sau ngày đó, Dẫn Bình Chí sẽ đến diệt trừ hấn. Nếu như người thật có tử chí, chính là ta nhạy cảm, muốn hấn qua cùng người. Nếu như người thật là tại thiết kế... Người cam nguyện mất đạo tâm, hoặc là cái này cướp a?"

Lý Vân Tâm nhắm mắt lại nghĩ một lát, mới lại mở ra: "Nhìn người vốn là đồa Tiểu Bạch Hoa, làm sao cũng thành tâm cơ biểu."

Bởi vì ta trước đó tại Quỳnh Hoa lâu nói với người hấn có thể là ta đạo tâm hoặc là Đạo Kiếp... Liền nhớ thương lên sao."

"Bất quá... Người luôn nói đạo thống tốt ngu bức. Làm Ngã Pháp từ tự nhiên ngàn ngàn vạn, tội gì làm khó hấn. Thực người còn muốn làm một chút khác cái gì?"

Lưu Lăng tựa hồ mỉm cười: "Người đến là người thông minh. Không phải chỉ có người mới có thể làm một hòn đá ném hai chim mưu kế. Đây Tri Phủ giết hại bách tính, nhưng ta không có cách nào bằng vào cái này qua động đến hấn. Nhưng nếu như dưới tay hấn người giết hại tu sĩ —— cái này Yoo Đạo Sĩ, hấn là đã bị người thụ Thiên Tâm Chính Pháp đi —— chính là ta đạo thống sự tình. Ta là vì hấn, cũng là vì càng nhiều chuyện hơn... Chỉ là người đừng vào."

Lý Vân Tâm thở dài một hơi: "Ta minh bạch. Người kia làm việc thiên tư trái pháp luật cũng chỉ là cái có. Người hoặc là sau lưng người người nào, tại mưu đồ càng nhiều chuyện hơn... Người luôn luôn muốn làm hấn."

"Chỉ bất quá người nói nhiều lời như vậy, cũng chỉ là muốn nói nhiều lời như vậy a? Luôn cảm thấy người là đang kéo dài thời gian."

Lăng Không Tử nhẹ giọng cười cười: "Thật là. Đoạn Duyên Quả, Sát Sinh hồn, đều là làm trời nổi giận sự tình. Nếu là làm thiên hòa, liền muốn ngày qua làm, người, tốt nhất khác những tay."

"Dưới mắt là giờ Tuất, Thiên Địa Chính Đạo cầm binh đi dạo nhân gian canh giờ. Giết cái này Yêu Ma, không thể thích hợp hơn." Nàng rốt cục chuyển hướng Cửu Công Tử, "Đã không chịu dâng ra Ngọc Giải, ta liền món ăn người, chậm rãi tìm đi."

Nàng nói xong lời này, liền nghe được vách tường sụp đổ thanh âm.

Long Vương Miếu tường viện, sớm tại Cửu Công Tử trăm trượng chân thân từ bầu trời đáp xuống thời điểm đã lung lay sắp đổ. Đến lúc này, lại bị Nước ngầm phao đến lâu, rốt cục chống đỡ không nổi, chán nản sụp đổ.

Bởi vì là mưa sau đêm, cũng không có quá nhiều bụi mù. Tuy nói chỉ ngã xuống cạnh cửa tây tường này một dải mảnh, nhưng... Đã có thể nhìn thấy ngoài tường đám người. Trong viện Lạc Thư bảo quyền hoa quang nhất thời trút xuống ra ngoài, rải đầy một mảng lớn đường đi.

Tại dạng này thời đại, dạng này thời điểm, nhìn thấy dạng này quang hoa, cùng đứng tại này bảo quyền trước đó người...

Chạy đến Long Vương Miếu "Xem nào nhiệt" người chỉ sững sờ một lát, liền phát ra một trận hơi như gió cấp tốc lời đồn thấp giọng hô cùng sợ hãi thán phục —— Tiên Nhân, hiển linh nha!

Có nhận được Lý Vân Tâm là gần nhất trong thành đi tới đi lui, lại tại Liễu Hà bên trong làm ra loại kia Thần Dị cảnh tượng, nhân tiện nói tới nay cái này đi tượng, tám chín phần mười lại là cái này Tiên Nhân lấy ra.

Nhưng cũng có cơ linh, cảm thấy nơi đó bầu không khí tựa hồ rất không thích hợp... Nhìn không giống như là các Tiên Nhân tại tán tụng Thanh Phong Minh Nguyệt, ngược lại càng giống là... Thần tiên đánh nhau, thế là tại "Tránh ra thật xa" cùng "Cực kỳ nhìn xem cái này khó gặp Kỳ Cảnh" ở giữa dưng đưa không ngừng.

Thẳng đến bọn họ trông thấy này diện mục mơ hồ "Nữ Tiên người", nhắc lên tay trái mình đặt lên đỉnh đầu, giống nhỏ một cây trong suốt Trâm cài như thế, nhỏ thứ gì.

Thế là Lăng Không Tử trên thân, thanh quang lóe lên!

Nàng vậy mà trong nháy mắt này, hoàn toàn biến cái bộ dáng!

Nguyên lai là mộc mạc Bạch Y, chải đơn giản nói búi tóc. Nhưng giờ phút này nàng rốt cục lộ ra lúc đầu bộ mặt thật sự ——

Là tay áo phấn hồng sắc Cung Trang, điểm đầy Bảo Châu Kim Ti đồ trang sức hoa lệ Lăng Vân búi tóc, sức tại quanh thân hoàn bệ, cùng...

Một trương xinh đẹp vô cùng, Chân Chân dung mạo như thiên tiên gương mặt!

Chính là nhìn thấy loại này sẽ chỉ ở vẻ bên trong xuất hiện trang phục, dạng này không phải tận mắt nhìn thấy liền khó có thể tưởng tượng dung nhan, này ngoài viện phạm phu tục tử nhóm trong nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ, nhưng lại sau đó một khắc, cùng nhau quỳ mọp xuống đất, lộn xộn hô to, ca tụng đứng lên.

Nhưng Lăng Không Tử cũng sẽ không qua lý hội những người phạm tục kia. Nàng chỉ hơi hơi bên mặt nhìn xem Lý Vân Tâm.

Nhưng mà cái sau lại tựa hồ như đối nàng bộ mặt thật sự, cũng không quá nhiều cảm giác đặc biệt. Vèn vèn... Nhẹ nhàng chọn hạ lông mày.

Nàng liền nghiêm túc nhìn về phía này trong hẻm đã bị nàng cầm cố lại Long Tử: "Người thời điểm đến."

Sau đó đem tay trái ở bên người nhẹ nhàng lắc một cái, liền có một cái vô hình hư ảnh đứng ở mặt đất. Một hơi công phu, cái này hư ảnh chậm rãi trở nên rõ ràng... Lại là lúc trước cái kia mộc mạc mà diện mục không rõ "Lăng Không Tử" bộ dáng.

Một mực đối xử lạnh nhạt nhìn nàng Lý Vân Tâm, lúc này rốt cục hỏi: "Đó là cái bảo bối gì?"

Một tia vi diệu mà kỳ dị cảm giác thỏa mãn lướt qua trong lòng. Lưu Lăng một chút do dự, nhưng vẫn là hơi ngẩng đầu lên, đối xử lạnh nhạt nhìn xem Lý Vân Tâm, nói ra: "Đây là vũ y. Mặc trên thân, trừ bài trừ Ngoại Tà, ẩn tàng dung mạo bên ngoài, còn có thể hấp thu Nhân Tinh Khí Linh lực. Các loại thời cơ đến, cỡi ra, liền có thể tạm thời sinh ra một "chính mình" khác. Tuy nói cuối cùng không có thể dài lâu... Nhưng lại có thể trong đoạn thời gian này làm rất nhiều chuyện."

"Nói thí dụ như gánh chịu cái này làm trái thiên hòa Duyên Quả."

Sau đó tổ thủ lắc nhẹ, quát khẽ: "Đi thôi!"

Quát khẽ ra câu này đằng sau, cái này Cung Trang màu mè Lăng Không Tử đột nhiên lui ra phía sau một bước, nhường ra Lạc Thư bảo quyền trước đó vị trí. Mà này phân thân mà ra Lưu Lăng thì bước qua qua, một nắm chặt treo tại giữa không trung Phù Bút, Bút Tẩu Long Xà, một mạch mà thành ba chữ ——

Kim, sai, đao!

Chữ Nhất Thành, bảo quyền thượng lập tức nổi lên một trận thanh quang. Liền gặp này trong hẻm Cửu Công Tử quanh người, đột nhiên từ giữa hư không sinh ra bốn cái Kim Giáp Lực Sĩ. Cái này bốn Lực Sĩ chiếm cứ hán trước, về sau, trái, phải, bốn cái phương vị, mỗi người đều là cầm trong tay một thanh quán kim Lãnh Diễm Cự, trong mắt tinh quang mãnh liệt bắn, trong miệng cùng nhau tụng nói: "Tứ phương Dạ Du Thần ở đây. Phụng Sắc Lệnh Thiên Sư Chính Pháp —— Trảm Tà tủy!"

Tiếng như chuông lớn, khuấy động phương viên vài dặm, hù đến này dân chúng vây xem càng là dập đầu như giả tởi, liền âm thanh cũng không thấy.

Cái này bốn Lực Sĩ vừa mới nói xong, bốn chuỗi Lãnh Diễm Cự, liền quay đầu hướng này Long Tử chém xuống!

Đây chính là, khí thế như hồng, sát ý Vô Song, Thần Quỷ lui tránh, Phong Vân khuấy động! !

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn —— này trong hầm đột nhiên dâng lên một trận trùng thiên bụi mù! Bốn phía vấy ra Thổ Thạch toái phiến đập nện đến bức tường đồ, Tàn Trúc đom đóp rung động, chỉ gọi người hoài nghi... Trong lúc này có thể hay không còn trộn lẫn lẫn Yêu Ma huyết nhục mảnh vỡ!

Mà Lăng Không Tử, tại thối lui một bước kia đằng sau liền chỉ nhìn chăm chăm quỳ ngồi trên đất Lý Vân Tâm, không từng có một lát phân thân. Đội này bốn Lực Sĩ ra sức chém giết, bụi mù dâng lên đằng sau, nàng mới nói lạnh giọng nói: "Coi là thật, không mới hảo hảo suy nghĩ suy nghĩ? Bây giờ người đã nhìn thấy. Ta nói thống pháp bảo chém giết cái này Long Tử, tựa như cùng..."

"Một cái Hoàng Mao tiểu nha đầu... Thật cho là, bằng thứ này, liền có thể, làm sao, Bán Công Tử? !"

Nhưng nàng lời nói, chợt bị một câu như vậy thấm thấu sát ý, tức giận, hàn ý lời nói, cắt ngang!

Lăng Không Tử lúc này quay đầu đi, liền tiếp lui ra phía sau cách xa hai bước, một thanh trong tay áo quất ra một mặt ánh vàng rực rỡ Hoàng Đồng Tiểu Kính, sau đó mới nhìn đến này bụi mù đã tiêu tán trong hầm...

Long Tử Ly Vẫn cái trán đã sinh ra hai đôi đen nhánh đen nhánh San Hồ Lộ Giác. Áo quần hần đều đã tàn phá, lại lộ ra tiếp theo thân thể như thép như sắt lân phiến đến!

Hần sợi tóc đã biến thành như là chân thân tóc mai màu trắng, mặt kia gò má hai bên sinh ra Hình xăm giống như, tinh mịn nhỏ vậy, chính mở ra một trương trần đầy lấp lóe hàn quang Lợi Xi huyết bốn đại khẩu, phát ra giống như Úc Vạn thú được đối nguyệt gào rít giận dữ rống lên một tiếng đến ——

"Ta chính là! !"

"Vị Thủy Long Vương ——! ! !"

Đứt quãng viết một ngày, trong lúc đó ra ngoài tản bộ muốn nội dung cốt truyện. Càng viết càng không hài lòng.

Hôm nay chỉ có thể càng nhiều như vậy —— nay ngày thời gian là có, nhưng là viết rất chậm rất nôn nóng, luôn luôn cảm thấy tình tiết không thoải mái.

Dưới mắt bên ngoài tựa hồ muốn mưa, trời cũng Black.

Một chương này phát ra ngoài, ta đi ra bên ngoài tìm xem cảm giác.

Luôn cảm thấy trắng cảnh này, bầu không khí tô đậm đến có vấn đề. Đại khái là bởi vì hắc ám, Dạ Vũ... Ta ban ngày viết thực sự không có gì Đại Nhập Cầm...

Dọn dẹp một chút xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Cùng quân song biệt ly :

Một tiếng này xuyên vân liệt bạch, rung động chín tầng trời gào rít giận dữ còn chưa nghỉ dừng, Cửu Công Tử đã hơi lắc người, thấy gió liền dài!

Tốt một cái Long Tử!

Chỉ một hơi công phu, liền thành nhất tôn thân cao hơn trượng, mắt giống như đồng linh, miệng như bòn máu Ma Thần! Cái này chừng hai cái Lưu Lăng Cao Ma thần, trên thân bắp thịt cuộn cuộn, che biên giới lợi giống như Đào Phong ô lợp vẩy màu xanh. Tuy nhiên mặt mày dài nhỏ, im lặng lúc cũng có một phen yêu dị mỹ cảm, nhưng thái dương lại sinh một đôi cực đại San Hồ Lộ Giác!

Nhìn cái này Long Giác, đỏ tươi ướt át, tựa hồ mỗi một cây chạc cây đều bôi lên máu người, sau một khắc liền muốn chảy xuôi xuống tới. Lại cứ trên đầu mọc lên lại là trắng như tuyết sợi tóc, càng nổi bật lên cái này một đôi Lộ Giác chiếu sáng rạng rỡ!

Lại nói cái này Long Tử vừa hiện ra Thần Ma Chi Khu, này ngoài miếu phạm phu tục tử lập tức kinh hãi dị thường!

Thế nhân đều là đàm thần tiên, quỷ mị, Yêu Ma. Nhưng cũng có mấy người thực sự từng gặp Yêu Ma?

Cầm thú súc loại sinh ra linh trí vốn là trăm Vạn Vô Nhất, có linh trí, có này ở trong nhân thể hành hung làm ác nhưng đạo hạnh thấp, sớm bị trừ bỏ. Đạo hạnh cao thâm chút, đã hiểu nhân sự. Hoặc là trêu đùa chút thần thông, ra vẻ tại thể Thần Linh thu lấy chút hương hỏa, hoặc là vẫn làm ác, cũng không dám quá phách lối làm càn.

Chính là Cửu Công Tử dạng này đại yêu, mặc dù trắng trợn ăn người, lại cũng sẽ không tại vào ban ngày hiện thân Nháo Thị —— coi là thật làm tức giận đạo thống Kiếm Tông, dốc sức phía dưới, tổng lấy không nhân tiện nghi. Thế gian này dù sao cũng là nhân đạo tràn đầy, cho dù là thông thiên triệt địa Đại Yêu Ma, cũng ngộ nghịch không được này thiên đạo.

Nhưng giờ phút này Long Tử liền tại vị thành bách tính trước mặt, tức giận hiện ra nhân đạo Pháp Thân. Cái này vừa hiện thân, trong vòng mấy trượng thanh quang lượn lờ, Thủy Khí mật mờ, đúng như từ Cửu U Ma Ngục ở trong vọt Thần Ma —— này nghiêm uy hù đến ngoài miếu người liên can chân cẳng như nhũn ra, ngay cả chạy trốn mệnh khí lực cũng không thấy, chỉ có thể dập đầu như giả tòi, Trục Đạo Tiên Nhân Tiên Tử cứu mạng!

Lại nghe cái này Long Tử, phát ra chuông lớn tiếng cười, dùng một đôi con mắt màu vàng óng ác độc nhìn chăm chăm Lăng Không Tử, hơi hơi nghiêng đầu nhìn xuống nàng: "Người cái này xuân Đạo Sĩ."

"Đoạn Duyên Quả? Trong thiên hạ Úc Vạn Yêu Ma, người đi đoạn ai Duyên Quả không tốt... Lại cứ đến đoạn Bản Công Tử Duyên Quả?!"

"Không ai dạy người, ta Long Tộc, vốn cũng không tại Tam Giới trong ngũ hành sao? ! Bản Vương cùng thế gian này, vốn cũng không có cái gì Duyên Quả!"

Nói đến đây, mi đầu đột nhiên nhú một cái.

"Ồ ào."

Liền thuận vung tay lên, một cổ thần lực liền từ trong đám người bắt cái kêu khóc không chỉ Hải Đồng, rơi vào bàn tay hấn bên trong.

Còn không đợi Lăng Không Tử làm phản ứng gì, cái này Yêu Ma liền một nắm quyền, ngáng đầu lên ——

Đem này từ khe hở bên trong cuộn cuộn chảy ra hải đồng hiến máu, hét thảy nuốt vào trong miệng!

Thủ chương lại nắm mấy lần, chen không ra nước nước sau, liền đem một đoàn đã không nhìn thấy nguyên bản diện mạo cốt nhục ba một tiếng vung qua một bên. Tại vừa rồi hải đồng tiếng kêu thảm thiết im bật mà dừng một khắc,

Cái này Long Vương Miếu phụ cận đám người... Cũng đột nhiên yên lặng lại.

Cửu Công Tử nghiêng một đôi yêu dị đôi mắt xem bọn hấn, nói: "Lại ồn ào không nghỉ gây Bản Công Tử tâm phiền —— liền đều ăn!"

Lôi đình nộ hồng vừa ra, không có người nào dám phát ra tiếng. Chính là có không hiểu sự tình hải đồng khóc nỉ non, cũng bị gắt gao che miệng lại. Có người trải qua cái này giật mình đã chậm qua thần, từ trong đám người tìm một cái chỗ trống, vụng trộm ra bên ngoài trượt.

Mà càng nhiều, không có gì kiến thức, nhưng lại nhu nhược nhất gan bách tính, liền chỉ giống là bị sợ mất mật đội làm thịt cửu non, chỉ ở nằm rạp trên mặt đất run lấy bầy, để mất thần... Đi xem vị kia xinh đẹp vô cùng Lăng Không Tử.

Cửu Công Tử, liền cũng nhìn về phía Lăng Không Tử, tàn nhẫn cười một tiếng: "Người cái này xuân Đạo Sĩ, tự thân cũng khó khăn bảo đảm, còn muốn vì bọn họ ra mặt? Há?"

Nhưng Lăng Không Tử đã nắm chặt trong tay chiếc gương đồng kia, trấn định lại. Nàng đưa tay tự mân đầu trăm sức bên trong rút ra một chi khảm Kim Tí Phụng Sứ Lưu Kim bạch ngọc trâm, hừ lạnh nói: "Ta cũng không có gì tâm tư vì những phạm nhân này ra mặt."

"Nhưng tự thân khó đảm bảo? Người lại là thật không biết ta đạo gia pháp bảo bói lợi hại!"

Vừa mới nói xong, liền dùng này bạch ngọc trâm nhẹ kích gương đồng.

Kim Thạch giao minh, leng keng một thanh âm vang lên.

Phảng phất Cửu Thiên chi Thượng truyền đến Tiên Nhạc, dư âm lượn lờ, quanh quẩn tại mỗi người bên tai. Càng thấy này nguyên bản đứng tại Lạc Thư bảo quyền trước Tổ Y Lăng Không Tử, bỗng nhiên giống như là một cái đề tuyến Mộc Ngẫu, tứ chi bỗng nhiên một trận run rẩy.

Lăng Không Tử lại gõ tiếng thứ hai. Một cái hư ảnh đột nhiên từ này "Mộc Ngẫu" trên thân phân ra đến, cũng là hoa chân múa tay đứng lên.

Nàng nhanh chóng như vậy đình đình đình đốt gỗ bốn tiếng, này bảo quyền trước liền nhiều năm cái phân thân. Cái này năm cái phân thân vừa xuất hiện, liền cùng nhau dặt tay, cùng nhau tại này bảo quyền bên trên viết đứng lên. Lạc Thư bảo quyền lần nữa thanh quang đại thịnh, thậm chí bức lui Cửu Công Tử Pháp Thân phát tán ra Hung Lệ khí tức.

Mà Lăng Không Tử cước bộ lại cử động, ở trong hư không Thủ Thư sáu Đạo Phù Văn. Trong lúc nhất thời Lạc Thư bảo quyền phía trước lại kim quang

đại thịnh, tựa hồ là bị nàng bố trí xuống mấy đạo cường lực cấm chế, lấy bảo đảm này Long Tử không đến mức vọt tới cuốn lên, cũng tốt để ——

Nhưng sau đó một khắc, này Long Tử liền vọt tới Lạc Thư bảo quyền trước đó. Cái kia nguy nga thân thể khổng lồ nhất động, đất bằng liền lên một trận Gió xoáy. Vừa từ Lăng Không Tử bố trí xuống cấm chế màu vàng óng tựa như cùng giấy từng mảnh vỡ vụn, chỉ trên không trung lưu lại đạo đạo ánh sáng. Vô luận loại nào cấm chế, thậm chí đều không có thể gây tổn thương cho đến cái này Long Tử một tơ một hào, cũng không có thể trở ngại hấn nửa phần!

Hắn ba bước vượt đến này bảo quyền trước đó, bàn tay lớn vỗ một cái, liền đem bảo quyền tính cả Lăng Không Tử này vũ y phân thân một trận bắt trong lòng bàn tay. Cũng không biết làm cái gì thần thông, lại mở ra thời điểm, đã không thấy tăm hơi!

Cái này Long Tử cất tiếng cười to, chấn động đến mặt đất đất cát cũng hơi rung động: "Xuân Đạo Sĩ! Thế nhưng là biết Bản Công Tử thích nhất dạng này sáng lóng lánh bảo bối, đến đưa bảo bối, há? !"

"Người nếu là giấu trong thành thừa dịp ta không đồ dự bị người này đạo gia pháp môn hại ta, có thể hữu hiệu. Nhưng bây giờ hết lần này tới lần khác chính mình đưa đến trước mặt ta —— ta đã không có Duyên Quả, làm sao lại sợ người những này từ Thiên Địa Đại Đạo Diễn Hóa đi ra pháp môn? Há? Xuân Đạo Sĩ, người cho rằng, Bản Công Tử là lấy gì tung hoành thiên hạ? !" Cửu Công Tử hướng phía trước hơi nghiêng thân thể, trừng mắt Lưu Lăng, đột nhiên cất cao thanh âm, "Người —— lấy chết có đạo!"

Vừa mới nói xong, cái này Thần Ma đã ngang nhiên hướng về phía trước, nhất quyền liền hướng này Lăng Không Tử đập lên người qua!

Như là đồi núi nghiêng đổ xuống, một quyền này xé rách không khí, khuấy động ra gọn sóng trong chốc lát liền quét ra chung quanh một miếng đất lớn thượng nước đọng. Đối diện dạng này nhất kích, Lăng Không Tử chỉ có thể trốn tránh. Trong miệng nàng khê quát một tiếng, trên thân hoàn bội cùng nhau phát ra huyền ánh mắt sáng, lại liền nhờ lấy năng, sinh sinh hướng bên cạnh chuyển ra một bước!

Long Tử nhất quyền đập xuống đất.

Ầm vang một tiếng thật lớn, một bên khác không có sụp đổ vách tường, cũng rầm rầm ngã xuống.

Khuấy động kinh phong, mũi tên nhọn dòng nước, bốn phía tung toé Thổ Thạch khối vụn... Một mạch oanh kích đến Lý Vân Tâm trên thân, suýt nữa đem hấn đánh bại. Đãi hấn lại phí sức đem chính mình chống lên lúc đến, này Long Tử cùng Lăng Không Tử đã tranh đấu tại một chỗ.

Các tu sĩ tuy nhiên thói luyện thân thể, nhưng cuối cùng không có Yêu Ma mạnh mẽ —— cái này Lăng Không Tử vốn không có khả năng cùng cái này Long Tử đánh đến lực lượng ngang nhau. Nhưng... Trên người nàng, lại có lấy tầng tầng lớp lớp pháp bảo!

Pháp bảo sở dĩ vì pháp bảo, liền là bởi vì chúng nó hi hữu trân quý, tuy tiện không thể được. Nhưng Lý Vân Tâm ý thức được cái này Lăng Không Tử trên thân, tựa hồ...

Mỗi một bộ quần áo, Vật phẩm trang sức đều là pháp bảo!

Trách không được... Muốn mặc này vũ y che lấp diện mục thật sự a!

Nhưng nàng cũng chỉ ở phía này Long Vương Miếu bên trong cùng yêu ma kia tranh đấu, tránh trái tránh phải, tổng cũng không ra phương này tác thiên địa. Lý Vân Tâm ý thức được nàng cho là tại mưu đồ cái gì. Nhưng hấn cũng không chút nào để ý.

Hắn dưới mắt, ngay tại hai người kia người tới ta đi kinh trong gió —— Lăng Không Tử làm một thanh Tề Kiếm cùng Long Tử tranh đấu, vô luận là Kiếm Phong vẫn là quyền phong, chính là có một chút sát bên hấn, hấn thân thể này liền muốn hủy.

Thế là hấn... Có hết sức đứng người lên, dẫn theo chuỗi kiếm này, theo bên tường... Lão đạo Địa Tẩu đến đám người trước đó.

Nguyên bản bị cái này tranh đấu dọa đến run lấy bảy người gặp hấn đến, vội nói: "Tiên Sư ở trên, Tiên Sư ở trên, hai vị kia tại tranh đấu... Chúng ta... Nên như thế nào a?"

Lý Vân Tâm tìm tới một khối sụp đổ Đại Thạch ngồi, hướng tra hỏi người kia trọn mắt trừng một cái: "Ngu xuẩn? Chạy a?"

"Nhưng đó là... Đó là... Long Vương a?" Tra hỏi người run rẩy, chỉ dám cảm nghiêng mắt đi xem hai người kia, "Vị kia là... Ai, không biết ai là Yêu Ma, nhưng là thấy đến thần tiên đầu Yêu Ma, chúng ta trốn... Ngay sau thần tiên trách tội xuống..."

Lý Vân Tâm nghe hấn nói, trước hơi sững sờ, sau đó mới thở dài: "Úc. Đúng. Các người dù sao cũng là... Ân, ngu muội Mê Tín cổ đại Lao Động Nhân Dân, bình thường không có đứng đắn gì tin ngưỡng, nhưng thật trông thấy thần tiên hiển linh, so với ai khác đều sợ nhân quả gì báo ứng."

Hắn vô lực phát phát tay: "Bản Tiên Nhân cho các người tha tội. Điều đào mệnh đi thôi. Nhưng là mấy người các người, qua này trong phòng, bên trong có cái Lão Đạo, cho hấn khiêng ra đến, dẫn hấn cùng đi."

Hấn thốt ra lời này, ở bên ngoài một đám người như được đại xá, quay đầu liền chạy!

Bị hấn chỉ vào mấy người, ngược lại sắc mặt có dự, há miệng run rẩy hướng trong phòng nhìn một chút, quỳ xuống nói: "Tiên Nhân chó muốn làm khó chúng ta a... Nơi đó đánh đến đang hưng, chúng ta vào phòng qua, vạn nhất sập..."

Lý Văn Tâm vốn là đầu đến bực bội. Nghe lời này, lập tức trừng mắt lông mày dựng lên, nâng lên một chân đem đi đầu một người đá ngã lăn: "Lão từ cùng người thật dễ nói chuyện, người trả lại hần sao thuận cán nhi bò?"

Sau đó vung lên chuôi kiếm này, lập tức giống như là cắt đầu phụ, đem bên người một tảng đá xanh lớn một phân thành hai: "Mày thấy ta giống người tốt sao? ! Lập tức cho ta qua! Bên trong lão đạo kia phàm là ra một chút ngoài ý muốn, ta giết cả nhà ngươi!"

Hần cái này vừa hô, những người kia lập tức từ dưới đất bò dậy, ôm đầu đi đứng đánh lấy run rẩy, liền chạy này phòng qua.

Không bao lâu, từ trong nhà kiềng ra Lư lão nói, nhưng nhìn xa xa Lý Văn Tâm không còn dám tới —— Long Tử cùng Lăng Không Tử đã đầu đến tiểu viện một bên khác.

Một cái mảnh liệt bá đạo, một cái nhẹ nhàng nhanh nhẹn, Tế Kiêm tại Long Tử Lân Giáp thượng đâm ra điểm điểm hòa bình, tiếng leng keng bên tai không dứt. Nhưng cái này Tế Kiêm thủy chung không đột phá Long Tử một tầng áo giáp, ngược lại gọi cái này nhiều lần kích không trúng Lăng Không Tử Đại Yêu Ma tức giận gào rít giận dữ không chỉ!

Mấy người giờ lên Lư lão nói, tại từng đột cương phong bên trong run rẩy giống như là bị đánh đến mấy lần Lò xo.

Lý Văn Tâm liền thờ dài, hướng bọn họ khoát khoát tay. Thế là mấy người kia, giờ lên Lư lão đạo nhanh như chớp nhi chạy.

Sau đó hần tại lần nữa ngồi xuống đến, nhìn chăm chăm tiên tử kia cùng Long Tử nhìn.

Lăng Không Tử... Cho là vừa rồi tại trong nội viện này bố trí xuống trận pháp. Bởi vậy mới không ra phương này tác, chỉ đợi thời cơ.

Về phần này Cửu Công Tử...

Lý Văn Tâm cảm thấy mạng hần không dài. Nếu như thật nắm chắc thắng lợi trong tay, y theo cái kia loại tính cách, tuyệt sẽ không tức giận như vậy vội vàng.

Hần để cho mình ngồi thoải mái hơn chút, dịch chuyển khỏi ánh mắt, hướng nơi xa nhìn xem.

Vị thành sáng lên. Chuyện này, truyền đi. Tối nay cơ hồ không ai có thể an toàn ngủ, nhân khí hội giống như ban ngày tràn đầy.

Đến đây kết thúc, tuy có sóng gió nhỏ, nhưng hết thảy đều tại y theo kế hoạch tiến hành.

Lý Văn Tâm ngừng lại, lấy thêm lên chuôi kiếm này, nâng lên tay trái.

Hơi dùng lực một chút...

Cắt đứt chính mình ngón áp út.

Sau đó cắn răng nghiêng lợi xì xì hít vào khí, chăm chăm trên mặt đất này một đoạn đoạn chỉ cùng đồ tươi máu, trên mặt lại lộ ra vận vẹo cười: "Ta thật hần sao là một thiên tài."

...

...

Trương tranh đấu này quả thật như Lý Văn Tâm đoán trước dạng như vậy, không có tiếp tục bao lâu.

Nếu như Cửu Công Tử dưới mắt cái này Pháp Thân có thể tùy ý biến hóa —— bình thường làm gì còn muốn như vậy một bộ công tử áo trắng bộ dáng? Ngày thường cái kia Cửu Công Tử xuất thủ cùng dưới mắt Cửu Công Tử xuất thủ, có thể cũng không phải một cái lượng cấp.

Một khắc đồng hồ đằng sau, nguyên bản kinh thiên động địa tiếng oanh minh, chậm rãi yếu bớt. Hai người tranh đấu mấy hiệp, cái này Long Vương Miếu hậu viện đã bị san thành bình địa. Chính là trước đó đỉnh, cũng đã sụp đổ thành một đồng gạch ngói vụn.

Đội khói bụi chậm rãi tán đi, rốt cục có thể thấy được Lăng Không Tử tại cái này Long Vương Miếu bên trong bố trí xuống đồ, vật.

Lý Văn Tâm cảm thấy cái này Long Vương Miếu tiểu viện xem như "Lòng người thiên địa", cho tới bây giờ... Lại thật nhìn thấy. Mười hai đầu tinh tế kim sắc quang tuyến, lấy cái này Long Vương Miếu tiểu viện vì, trên không trung phác họa ra một cái Lập Phương Thể. Mà vừa rồi Lăng Không Tử tránh trái tránh phải, chỉ lấy tay bên trong một thanh Tế Kiêm kiếm chế này Long Tử công kích, thủy chung đều chưa từng nhảy ra cái này Lập Phương Thể.

Đến thời khắc này... Này Long Tử nhìn đúng là ần ần có chút sức cùng lực kiệt bộ dáng. Hần nhìn vẫn Hùng Tráng uy nghiêm, nhưng đã quỳ một chân trên đất, lồng ngực đập trùng giống như là Phong Trùng. Dùng hai cánh tay cánh tay đem chính mình chống lên đến, một đôi kim quang mãnh liệt bắn con người gắt gao nhìn chăm chăm này Nữ Đạo Sĩ.

Mà Lăng Không Tử trong tay Tế Kiêm đã bẻ gãy. Nàng cao cao đứng ở duy nhất một cây còn chưa bị kinh phong thổi gãy tế trúc bên trên, nhìn xem này Đoạn Kiếm, tiện tay liền quăng về phía Long Tử.

Long Tử tránh cũng không tránh , mặc cho đoàn kiếm kia hắc hắc chuyển động xẹt qua hần mặt ——

Đánh xuống ba mảnh lân mịn tới.

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng "A" một tiếng. Nguyên lai hần cái này Pháp Thân cũng không phải trời sinh mạnh mẽ vô cùng, phá hết thủy cầm chế. Không có pháp lực... Cũng là hội yếu ớt nha.

Hần liền đem điểm ấy cũng ghi lại.

"Bảo vật này tên là lòng người ." Lăng Không Tử dù bận vẫn ung dung mở miệng, đồng thời xử lý chính mình thái dương. Dạ Phong đem tinh tể quét qua miệng nàng một bên , khiến cho nàng xem ra xinh đẹp không gì sánh được, "Người tại phương này tác không gian bên trong làm một điểm khí lực, nó liền gấp bội rút mất người khí lực. Người bình thường nhập nơi này, đại khái chỉ mấy bước liền muốn tê liệt ngã xuống. Lớn Thành chân nhân nhập nơi này, độc sức xuất kích, cũng chỉ có thể chống đỡ một khắc trước chuông. Người lại chống đỡ lâu như vậy, đến là trời sinh Yêu Ma."

"Hiện tại người Pháp Thân đã phá, giao ra Lạc Thư, vũ y, thông minh ngọc ở giữa, ta liền..."

Nói đến đây dừng sờ lập tức. Đường như hao phí quá nhiều tinh lực, đầu óc không lớn linh hoạt —— vốn là muốn giết hần, còn có thể như thế nào?

Lăng Không Tử sắc mặt âm trầm xuống. Trầm mặc một hồi, nói ra: "Thôi được. Người cái này Yêu Vật, tất nhiên là đến chết không đổi. Ta liền trước trừ người, sẽ chậm chậm tìm"

Nàng lời nói này xong, liền hơi hơi bên mặt đến xem Lý Vân Tâm

Mà Cửu Công Tử... Lúc này cũng nghiêng đầu, nhìn chòng chọc hần.

Từ bắt đầu thấy lên, cái này Yêu Ma chưa bao giờ chặt vật như thế. Hần dùng một đôi con mắt màu vàng óng nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, cắn răng từ trong lỗ mũi thở Xuất Vân sương mù bốc hơi bạch khí —— liền chỉ là nhìn hần chăm chăm.

Bị hai người đồng thời nhìn như vậy lấy, Lý Vân Tâm liền cũng chỉ đành thờ dài. Hần buông tay, nghiêng đầu: "Như thế nào?"

Lộ ra bóng đêm tóc trắng Hung Thú, đồng tử trở nên càng phát ra mãnh. Hần bỗng nhiên quay đầu nhìn xem Lăng Không Tử, lại nhìn Lý Vân Tâm, cuối cùng hai tay một lần phát lực, loạng chà loạng choạng mà đứng lên, đứng vững.

"Người —— gạt ta? !"

Lý Vân Tâm nhún nhún vai: "Đúng vậy a."

Long Tử bỗng nhiên tròn tròn con mắt, đi lên phía trước ra một bước, như muốn khuynh đảo. Liền không thể không ngừng, từ lỗ mũi cùng trong miệng phun ra càng thêm nồng đậm hơi nóng đến: "Vì cái gì? !"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, khẽ nhíu mày: "Cũng nên vì cái gì vì cái gì, rất xấu hổ a. Bằng hữu người nói vì cái gì a? Người tổng đánh ta a. Đánh ta hai lần. Còn muốn ăn ta —— người để cho ta không thoải mái."

"Người còn lấy đi thông minh Ngọc Gian —— người biết không ta rất là ưa thích vật kia."

"Mà lại người còn đem Dẫn Tuyết nhu ấn. Những chuyện này phạm là người bót làm một kiện, ta đều suy nghĩ một chút, muốn hay không thật giết chết người."

Lý Vân Tâm nhìn thẳng Long Tử đôi mắt: "Ta phiền nhất giết muội tử người. Muội tử rõ ràng là khả ái như vậy sinh vật."

Cửu Công Tử trừng mắt một đôi vàng óng con mắt, hất lên một thân ô lớp vảy màu xanh, nhìn Lý Vân Tâm một hồi lâu, mới bỗng nhiên nổi giận kêu lên: "Cái gì thông minh Ngọc Gian? ! Người nói cái kia đồ chơi nhỏ? !"

"Bản Công Tử, chỉ là muốn bắt người một kiện đồ vật, liền đưa người kiện áo giáp! Đây áo giáp, là Bản Công Tử, nghịch! Vây! Bản Công Tử nghịch lần!"

"Nữ nhân kia? ! Người nói Bản Công Tử liền không ăn! Bản Công Tử cũng không ăn lão đạo kia! !"

Cái này Long Tử nói những này lại nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn một hồi lâu, mới lại quát lên một tiếng lớn: "Không là bằng hữu sao? ! ! Người đã nói! !"

Lý Vân Tâm chỉ ngồi tại trên tảng đá, không nói lời nào.

Nhưng hần nhãn quang chậm rãi cúi xuống, nghe thấy đêm gió thổi qua trong nội viện này duy nhất một cây gậy trúc thanh âm

Long Tử tiếng thở dốc càng ngày càng to khoẻ, nhưng giữa mũi miệng dâng trào vân vụ, lại càng ngày càng ít. Trên người hần Lân Giáp chậm rãi trở nên thưa thớt, hần hình thể chậm rãi thu nhỏ, trên đầu của hần Song Giác bắt đầu phai màu, rút về lại. Hần dạng này thẳng vào nhìn lấy Lý Vân Tâm, cuối cùng biến thành này tuần mỹ Cửu Công Tử.

Chỉ là giờ phút này hắn không đến mảnh vải, tóc tai rối bời, suy yếu giống như là một cái phở phở thông thường nhân loại.

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, mới hơi cười cợt.

"Dạng này a."

"Thật có lỗi... Cô phụ người tốt ý."

"Nhưng là nhiều khi cũng không phải là... Chính người cảm thấy nỗ lực, đối phương liền nên tiếp nhận. Có lẽ người cho, cũng không phải là đối phương muốn. Cảm tình cái này mã sự tình... Cũng nên người tình ta nguyện nha."

"Thực xin lỗi a, Cửu Công Tử." Lý Vân Tâm một lần nữa giương mắt lên, nhìn lấy hắn, "Nếu như, ta nói là, ha ha... Người vận khí tốt chết mất lại vượt qua —— người đương nhiên không biết cái gì là vượt qua nhưng cái này không trọng yếu —— gặp lại ta vậy người nhớ kỹ..."

"Ta lời nói, một cái dấu chấm câu cũng không cần tin."

"Đêm đó ăn ta là được."

Lý Vân Tâm nói những lời này, rốt cục ráng chống đỡ lấy đứng người lên. Hắn tình huống kì thực cũng không so cái này cực độ suy yếu Long Tử tốt hơn chỗ nào, nhưng, cuối cùng vẫn là có quan hệ tốt chút.

Hắn dẫn theo chuỗi kiếm này, chậm rãi đi đến Long Tử trước mặt trạm định, nhìn lấy ánh mắt hắn, thở dài: "Bằng hữu, đã bởi vì nhiều như vậy hiểu lầm đi đến một bước này. Liền... Để ta tới đưa người đi."

"Ta nghĩ người sẽ không vui lòng chết tại đây nữ nhân trong tay."

Long Tử vẫn không nói lời nào, nhưng chỉ hơi gật gật đầu.

Thế là Lý Vân Tâm khó khăn nâng lên này Tiểu Kiếm, chỉ nhẹ nhàng đâm một cái, liền ngay ngắn chui vào Long Tử lồng ngực. Sau đó hắn xuống chút nữa kéo một phát —— kiếm này, liền cơ hồ đem Long Tử thân thể mổ vì làm hai nửa!

Máu tươi cùng nội tạng, rầm rầm chảy ra tới. Nhưng Lý Vân Tâm cũng bởi vì động tác này thân thể hơi nghiêng về phía trước. Thế là này tức đem chết đi Long Tử liền nhân cơ hội bỏ nhào vào trong ngực hắn, phải móng ngón tay đột nhiên tăng vọt, thật sâu đâm vào thân thể của hắn!

Cái này Long Tử, dùng tối hậu khí lực, tròn con mắt, tại Lý Vân Tâm bên tai quát ầm lên ——

"Ta chính là —— Vị Thủy Long Vương! !"

Lời này mang đi hắn tối hậu sinh mệnh lực. Một tiếng đằng sau... Hắn thân thể đột nhiên trở nên bắt đầu mơ hồ. Trước dần dần trở nên trong suốt, sau đó cái này trong suốt thân hình bắt đầu run run. Cuối cùng.. Hóa thành một mảnh tàn mạn khắp nơi thanh quang.

Mất chèo chống, Lý Vân Tâm liền phù phù một tiếng ngồi quỳ chân trên mặt đất.

Hắn phía sau lưng xuất hiện năm cái đáng sợ trống rỗng —— đã đâm xuyên thân thể của hắn. Thảng như không phải là bởi vì Tu Hành Giả mạnh mẽ thể chất, giờ phút này hắn sớm đã bỏ mình. Nhưng máu tươi như cũ càng không ngừng chảy ra đến, chỉ một hồi liền đem hắn thân thể hoàn toàn nhuộm đỏ. Máu mang đến mãnh liệt choáng váng cảm giác, cùng khó mà chống cự buồn ngủ.

Hắn liền tại dạng này cảm giác mệt mỏi bên trong, chống kiếm, nhìn chăm chăm Cửu Công Tử thi thể biến mất địa phương, trầm mặc một hồi.

"Hắn tựa hồ không có người nghĩ đến hư hỏng như vậy." Lăng Không Tử từ từ trúc hơi phiêu nhiên mà xuống, lo âu nhìn xem Lý Vân Tâm trên lưng thương tổn, "Tuy nhiên súc loại chung quy là súc loại, chết cũng nhớ người chôn cùng."

Lý Vân Tâm ho ra mấy ngụm máu, thử mấy lần, mới có thể nói ra lời nói: "Lời này của người cũng không có đạo lý..."

"Chỉ ít thấy một lần hắn, liền biết hắn là cái nguy hiểm gia hỏa. Có ít người... Nhìn đẹp mắt hiền lành, thực thật đáng sợ."

Lăng Không Tử hơi hơi hướng lui về phía sau một bước, cảnh giác nhíu mày nhìn Lý Vân Tâm: "Lời này ý gì?"

Lý Vân Tâm ngửa đầu suy yếu cười: "Sợ ta a?"

Cái này diễm lệ vô cùng Cung Trang Nữ Quan vừa mìn nhìn hắn một hồi, mới khẽ lắc đầu: "Theo lý thuyết người nên không sống. Nhưng người người này..."

Nàng vô ý thức nhìn xem Cửu Công Tử thi thể vừa mới tiêu tán địa phương: "Người người này thật là đáng sợ. Nhưng hắn cái này thi thể... Đây là có chuyện gì? Mà ngay cả hồn phách cũng cùng nhau tán?"

Lý Vân Tâm khẽ ngẩng đầu hướng nơi xa nhìn xem, rất nhanh thu hồi nhãn thần, cầm trong tay chuỗi này Tế Kiếm, đưa tới Lăng Không Tử trước mặt.

"Sợ ta, liền giết ta à."

Lăng Không Tử vẫn nhủu mày, thậm chí lại lui một bước, không có tiếp. Bởi vì nàng ý thức được từ một cái góc độ tới nói... Là Lý Vân Tâm thiết kế, để cho mình giúp hấn trừ này Long Tử. Chính nàng là Hóa Cảnh đỉnh phong, này Long Tử càng là Thiên Hạ hiếm có mạnh Đại Yêu Ma, lại tựa hồ như đều bị hấn lợi dụng!

"Người đang sợ a, mỹ nữ." Lý Vân Tâm nhìn lấy nàng, "Vấn đề là ta đều như vậy, người sợ cái gì đâu?"

Lăng Không Tử vẫn chỉ thấy hấn.

Thế là Lý Vân Tâm thờ dài, cố gắng, thủ dùng trong tay kiếm, cắm vào chính mình lồng ngực. Nhưng miễn cưỡng đứng lên... Lại bắt lực cắm đi vào.

Liền đành phải xin giúp đỡ mà nhìn xem Lăng Không Tử. Lại phun ra mấy ngụm máu, mới nói: "Thật... Rất thương a, bằng hữu."

Nhìn như vậy một hồi, tại hấn rốt cục chống đỡ hết nổi, con mắt muốn khép lại qua trong nháy mắt, Lăng Không Tử mới trùng điệp thờ dài, đi lên trước, nhất chương ấn lên kiếm kia chuỗi. Trắng như tuyết Tiểu Kiếm không trở ngại chút nào Địa Thử nhập Lý Vân Tâm lồng ngực, hấn phun ra tới hậu một hoi, giống như giải thoát nhắm mắt lại.

Lăng Không Tử lại đem tay trái tại trên mắt phất một cái, liền nhìn thấy một cái hồn phách, chính tinh tinh mê mê từ hấn thi thể thượng đứng lên.

Liền lập tức không chút do dự, lấy trong tay áo này mặt Tiểu Kính hướng hồn phách hung hăng nhất kích!

Một tiếng... Gió nhẹ giống như trầm thấp thờ dài đằng sau.

Lý Vân Tâm hồn phách, cũng biến mất không còn tăm tích.

Lăng Không Tử nắm này Tiểu Kiếm, thất vọng mắt mát tại nguyên chỗ đứng một lúc, mới thấp giọng nói: "Liền... Dạng này?"

Nhưng..

Lập tức nghe được đồng linh âm thanh. Tại bóng đêm cùng trong gió đêm.

Chỉ một tiếng. Trống rỗng xuất hiện.

Nàng cảnh giác cầm kiếm quay người hướng viện này bên ngoài trên đường phố nhìn lại ——

Một cái cười Hắc Lư, tóc lông loẹt lũng ở sau ót thiếu nữ...

Chính gắt gao tiếp cận trong tay nàng kiếm.

Cùng Lý Vân Tâm thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Đỉnh cấp Lực Thực Giả

Cùng Long Tử tranh đấu lúc khuấy động lên bụi mù đã tán đi, trong không khí càng có Lý Vân Tâm chỗ chảy ra huyết dịch ngai ngái khí.

Sụp đổ tường đổ tràn ngập một chút mùi bùn đất, trong viện bị nghiền nát thừa thốt hoa mộc lại vẫn giữ nồng đậm mùi thơm ngát.

Tại dạng này ban đêm, thời khắc, Lăng Không Tử hơi hơi thở ra một hơi, lấy không dễ cảm thấy tư thái, đem thân thể của mình lần nữa điều chỉnh làm lâm chiến trạng thái.

Tiếng lòng căng cứng, báo động mãnh liệt. Càng hơn vừa rồi đối mặt Cửu Công Tử cùng Lý Vân Tâm —— nữ tử này. . . Khi nào xuất hiện! ?

Trên người nàng đều là pháp bảo, bởi vậy tại đối mặt Cửu Công Tử lớn như vậy Yêu Ma lúc, cũng không tổn sức. Nhưng trước mắt này nữ tử. . .

Nàng nhìn không thấu.

Bởi vì vô luận như thế nào nhìn, như thế nào cảm ứng, đều chỉ cảm thấy là người bình thường.

Bởi vậy nàng vô ý thức nắm chặt trong tay chuỗi này, giết chết qua Cửu Công Tử, Lý Vân Tâm màu trắng Tế Kiếm, hỏi: "Cô nương là ai?"

Nơi xa mơ hồ truyền đến tiếng chó sủa, còn có tiếng người.

Không biết cái nào gan lớn, ở phụ cận đây gặp hai người đều chết. . . Liên đi báo tin. Vị thành dù sao cũng là Thiên Tử trì hạ. Tiên Nhân đánh nhau các phạm nhân không có cách nào khác, nhưng việc nơi này "Đã", quan phủ không ra mặt nữa, liền không thể nào nói nổi.

Có thể này kỳ Hắc Lur nữ tử, lại chỉ nhìn chăm chăm trong tay nàng kiếm.

Chăm chú nhìn một hồi, lệch dưới đuôi lưng lừa. Nàng và Lăng Không Tử vóc người tương đương, mặc dù ăn mặc mộc mạc giống như là cái con gái rượu, nhưng vẫn vẫn có thể xem là một cái cực xuất sắc Mỹ Nhân Nhi —— so sánh Lăng Không Tử xinh đẹp, có khác một phen vận vị.

Nàng cũng không đáp lời. Sau khi đứng vững, đem ánh mắt từ kiếm kia bên trên, chuyển đến Lăng Không Tử trên mặt. Sau đó giơ tay lên, nhẹ nhàng một chiêu.

Lăng Không Tử nghi là nàng muốn xuất chiêu, vô ý thức nhắc kiếm nghiên cứu lập tức. Nhưng trong lòng bàn tay chuỗi kiếm này. . . Lại sur một tiếng thoát ly nàng chương khống, bay đến nữ tử kia trong tay!

Nàng là Hóa Cảnh đỉnh phong cao nhân, thân thể cường hãn trình độ đã vượt qua phạm nhân có khả năng tưởng tượng. Nắm chặt kiếm tuy là nhìn tinh tế trắng nõn ngón tay, nhưng dạng này ngón tay quán chú linh lực, hai cây liền có thể tùy tiện bóp nát một tên tráng hán căng tay.

Nhưng hôm nay kiếm này từ trong bàn tay nàng tùy tiện thoát khốn thì là bởi vì. . .

Kiếm này, hóa thành một cây Linh Vũ.

Khi nó rơi vào nữ tử kia trong tay thời điểm, đã biến thành một cây trắng nõn, thật dài Linh Vũ. Lúc này Lăng Không Tử ý thức được này Tế Kiếm trước đó tạo hình, xác thực xác thực rất như là một mảnh thon dài vũ mao.

Nàng nhẹ nhàng vuốt ve lập tức cái này vũ mao, đưa tay thu vào trong tay áo.

Sau đó, mới bỗng nhiên mỉm cười, nói: "Ta nha."

"Ta gọi Bạch Vân Tâm. Ta là Lý Vân Tâm hảo bằng hữu, hần là ta."

"Người có phải hay không còn cần mảnh này vũ mao giết chết rồng Tiểu Cửu? Hần cũng là ta."

Bạch Vân Tâm hơi hơi ngẩng đầu lên, tròn tròn một đôi đen lúng liếng mắt to,

Nhìn lấy Lăng Không Tử, giống một cái chân chân chính chính mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương dạng như vậy hỏi nàng: "Người nói một chút, người vì cái gì, giết chết bọn hần nha?"

Ngay một khắc này, Lăng Không Tử vững tin, đây là một cái Yêu Ma.

Đại Yêu Ma. Xa so với Cửu Long tử, còn cường đại hơn Đại Yêu Ma!

Bộ dạng này quý dị tà khí. . . Là từ nàng sợi tóc bên trong, trong quần áo, mỗi một câu bên trong, sâu kín để lộ ra tới.

Người, không có dạng này vị đạo.

Nàng đang thoát đi cùng khai chiến ở giữa nhanh chóng cân nhắc một hồi, chậm rãi nói: "Này Cửu Long tử, cướp đoạt ta nói thống pháp bảo, khẳng khẳng không trả về. Này Lý Vân Tâm. . . Chính là tặc sát."

"Ta nói thống, Lang Gia động thiên bảo vật —— Lạc Thư, vũ y. Còn có Song Thánh bảo vật —— thông minh Ngọc Giản. . ."

Nói tới chỗ này, liền bị Bạch Vân Tâm tiếng cười cắt ngang.

Nàng giống như là nghe được cái gì đặc biệt có chuyện lý thú tình, che miệng, cười khê. Nhưng thanh âm tuy nhiên nhẹ nhàng trầm trầm, lại dị dạng trong trẻo, phảng phất đánh mảnh này Long Vương Miếu trong phế tích, liền có thể thẳng truyền đến trên chín tầng trời.

Lúc này, quan phủ bọn nha dịch rốt cục chạy đến, liền chỉ thấy hai cái mỹ lệ nữ tử đang nói chuyện.

Dẫn đội công nhân cẩn thận xem chừng một hồi, ý thức được sự tình. . . Tựa hồ cũng không có như bọn họ muốn dạng như vậy kết thúc. Bởi vì này che miệng cười cô nương, tuy nói đang cười, tai lên tiếng, nhưng hai con mắt, vẫn là tròn căng trừng mắt, cũng không có giống người bình thường uốn lượn hoặc là nheo lại —— thật giống như trời sinh sẽ không liếc mắt. . . Nhìn rất quý dị.

Nàng dạng này trừng trừng mắt nhỏ một hồi, mới thả tay xuống, biểu lộ bỗng dưng lạnh xuống tới.

"Vũ y?" Giọng nói của nàng dày đặc, giống như mang đầy ngập nộ hỏa, "Đạo thống pháp bảo? Thả ngươi nương cái rắm!"

Nhưng nói câu nói này, nàng vội vàng lại che miệng lại: "A nha. . . Không thể nói như vậy. Các ngươi. . . Cũng nghe được nha?"

Câu này, là hỏi những cái kia công nhân —— nàng một cái tay khác vờ ở góc áo, liền thật giống là một cái làm sai sự tình, rất sợ bị phát hiện nữ hài tử.

Ngủ gật đến mấy người cũng ý thức được cục diện dưới mắt không giống bình thường. Dẫn đội công nhân vô ý thức dè dặt bên hông Đoàn Dao, lui về sau một bước: "Chúng ta. . ."

"Nhất định là nghe được." Bạch Vân Tâm nhú mày lại, "Phiền phức."

Vừa mới nói xong, liền đem cánh tay tùy ý vung lập tức. Một mảng lớn vũ mao giống như tàn ảnh theo cánh tay nàng cùng nhau xuất hiện, cấp tốc tăng vọt —— này công nhân lời nói còn không nói chuyện, liền im ngay.

Một hơi đằng sau, hắn cùng phía sau hắn hai ba mươi người, nửa người trên cùng nhau trượt xuống —— lộ ra một mảnh cực độ bóng loáng sạch sẽ vết cắt. Thân thể tàn phế còn chưa rơi xuống đất, phía sau bọn họ một loạt Phòng Xá, âm âm bắt đầu sụp đổ, dâng lên mảng lớn khói bụi. Phòng ốc qua sụp đổ chế tạo âm âm tiếng vang, một mực kéo dài ra vài dặm ——

Đội khói bụi rốt cục tán đi, Lăng Không Tử ý thức được. . .

Bạch Vân Tâm vừa rồi như thể tùy ý nhất kích. . .

Liền hủy đi nửa cái Đào Khê đường!

Đây không phải. . . Đây cũng không phải là. . . Tuyệt đối tuyệt đối không phải. . . Hóa Cảnh đỉnh phong nàng, có thể ứng đối, Yêu Ma bên trong đỉnh cấp Luyện Thực Giả!

Cho dù bỏ cái này đầy người pháp bảo, đại khái cũng không có toàn thân trở ra nắm chắc!

Bạch Vân Tâm lại chậm chậm chết Lăng Không Tử, lộ ra một thanh tinh mịn trắng như tuyết hàm răng nhỏ: "Vũ y còn tới! Tiểu Cửu còn tới! ! Hồn ăn còn tới! ! !"

Cái này sắc nhọn cao vút thanh âm vừa ra khỏi miệng, Lưu Lăng liền không có nửa điểm do dự lên phóng lên tận trời, thẳng hướng phương bắc bay đi! Trên người nàng pháp bảo cùng nhau lập lòe, thuận tiện giống như một khóa Thất Thái giống như sao băng, chỉ một cái nháy mắt, liền trốn xa ra vài trăm mét!

Nhưng sau một khắc, vị trong thành tất cả mọi người nghe được khiến trong thành cửa sổ rung động, âm âm liên tiếp tiếng vang ——

Bầu trời đêm ở trong chột bộc phát ra một đoàn viên trùy hình màu trắng vân vụ, ngay sau đó là thứ hai đoàn, đoàn thứ ba, Đệ Tứ đoàn ---- -- -- -- liên tục bởi vì siêu việt Âm Tốc khi thì hình thành âm bạo Vân cơ hồ tại cùng trong nháy mắt tại vị trên thành không, đuôi sát lấy Lăng Không Tử thân ảnh nộ phóng! Tối hậu này tỏa ra ánh sáng lung linh tu sĩ quanh người đột nhiên bộc phát ra một mảng lớn thịnh phóng kim quang. . .

Liền giống như là một cái gãy Vũ Dực chim chóc, nghiêng nghiêng hướng vị ngoài thành núi rừng bên trong rơi xuống!

Một đêm này, giờ khắc này, cơ hồ tất cả mọi người tại đồng thời nghe được một tiếng sắc nhọn, cao vút, cơ hồ đâm rách màng nhĩ tiếng hạc ré, cùng ở trên bầu trời lóe lên liền biến mất, Song Dực cơ hồ có thể bao phủ cả tòa vị thành, Bạch Hạc huyền ảo!

Mà bị lưu tại nguyên chỗ Tiểu Hắc con lừa, chờ một lát, không thấy chủ nhân, liền đá lệt xệt đạp đất dọc theo đường, né qua tường đổ, chậm rãi hướng chủ nhân bay đi phương hướng đi.

Đi mấy bước, bỗng nhiên dừng lại, đánh một nháy mắt, nghi ngờ run run lỗ tai.

Bởi vì. . .

Cả tòa vị thành, bỗng nhiên an tĩnh lại.

Tại Bạch Vân Tâm cùng Lăng Không Tử tranh đấu mà đi đằng sau, cái này nguyên một tòa thành, ở lại mấy trăm ngàn nhân khẩu nguyên một tòa thành, đột nhiên an tĩnh lại.

Bọn họ tại cùng thời khắc đó cảm thấy buồn ngủ, lại tại cùng thời khắc đó, tại dạng này một cái vốn không có khả năng an tâm ngủ ban đêm. . . Thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Đoạt Âm Dương :

Chính là tại an tĩnh như vậy bên trong, vị Thành Hà Tây Phủ một gia đình bên trong, xuất hiện một điểm yếu ớt ánh sáng.

Cái này một nhà là Phú Hộ. Chu Môn, Thạch Sư, ba tiến viện lạc.

Ánh sáng xuất hiện tại gia chủ này người trong thư phòng.

Ba ngày trước đó Lý Vân Tâm từng đến nhà bái phỏng qua này người ta, người gác cổng vì hân thông truyền. Gia chủ này người là cái gan lớn, liền nghênh hân vào cửa, ăn ngon uống sướng khoản đãi, nói yêu cầu chút Mặc Bảo.

Trùng hợp gia chủ này người mừng đến Quý Tử, Lý Vân Tâm liền làm một bức (Tiên Ông đưa từ đồ). Không phải bảo quyền, không phải Trân Quyền, chỉ là tên quyền. Nhưng đối với dạng này người ta mà nói, xuất từ Lý Vân Tâm chỉ thù tên quyền, cũng là có thể Đồ gia truyền bối.

Gia Chủ liền đem tranh này mời Lão Sư Phụ bồi, treo trong thư phòng. Vốn là dự định trước thường thức nửa tháng, đối đãi nó hoàn toàn khô ráo, lại lấy vàng lụa cảm nang cực kỳ thu lại, gặp ngày tết trong nhà đến khách quý, lại mời đi ra hảo hảo tán dương một phen.

Nhưng tối nay, đầu tiên là cuồng phong bạo vũ mãnh liệt, lại truyền tới Tiên Tử đấu Long Vương tin tức. Vốn là bán tín bán nghi, nhưng rất nhanh, nghe được tiếng oanh minh, cùng trên bầu trời di tượng. Những sự tình này đối vào thế tục người mà nói, có thể nói Thiên Tai. Bởi vậy người một nhà liền gom lại một chỗ —— đều đến thư phòng này bên trong, nghĩ đến cao nhân tên quyền có lẽ có thể phù hộ bình an.

Nhưng ngay tại này một đoàn lưu quang rơi ra vị thành đằng sau, bắt chợt tới buồn ngủ rất nhanh tập kích người một nhà này. Gia Chủ cảm thấy được dị thường, dụng tâm bên trong tới hậu một tia thanh minh thử đi bắt treo trên vách tường Bảo Kiếm.

Nhưng vẫn là bất tỉnh ngủ mất.

Thế là... Trên vách tường bộ kia Tiên Ông đưa từ đồ, nổi lên mặt mờ kim quang.

Quang mang này lóe lên đằng sau, liền gặp này về lên em bé sống đứng lên. Từ kim sắc quang mang cấu thành đưa bé nhảy lên ra vẽ, giẫm tại mê man tại đất gần như cá nhân trên người. Nó trước dụng qua dương hot nhất Gia Chủ miệng mũi chỗ, hít sâu một cái, lại tiến đến Bà Chủ miệng mũi chỗ, lại hít một hơi. Như thế đem trong phòng Nam Nữ Lão Âu nhân khí đều hít một hơi, liền nhún nhảy một cái đi ra ngoài.

Xuyên tường qua vách tường, lại đem cái này trong nhà đám nô bộc nhân khí hút mấy lần.

Sau đó mới đi ra ngoài.

Cái này ánh vàng rực rỡ Tiểu Hải Nhi tựa hồ yêu thích nhất nhân khí vị đạo, tiếp tục đi tìm những cái kia yên tĩnh im ắng trong phòng, ngủ người.

Chờ qua nửa canh giờ, nó đi được càng xa, mới sẽ thấy đồng loại ——

Có từ (Thân Đồ đeo kiếm đồ) thượng đi tới trung niên, có từ (Tô Tàn đục ánh sáng đồ) thượng đi tới thiếu niên —— đều là xuất từ, Lý Vân Tâm đầu hai ngày thời điểm vì những Đại Hộ Nhân Gia đó sở tác Họa Quyền.

Những này tại đây thành phiêu phiêu đằng đằng hút nhân khí Kim Nhân, có em bé, có So-ya, có thanh niên, có trung niên. Có tin mừng vui mừng, có đau khổ, có tức giận, có bình tĩnh.

Này hai ngày trước Lý Vân Tâm tổng cộng làm bốn mươi sáu Phúc Đồ, cái này bốn mươi sáu Phúc Đồ trên người liền nhao nhao đi ra Họa Quyền,

Đều chỉ tại làm một chuyện —— hút Dương Khí.

Bị hút người tỉnh lại, đại khái sẽ không có cảm giác gì —— có tối đa nhất chút người yếu, sẽ cảm thấy có chút không còn chút sức lực nào a.

Nhưng những này Kim Nhân hút nhiều người, thân thể liền chậm rãi nở lớn. Trong thân thể có chút màu sắc khác nhau bốc lên dây dưa, thật giống như thật sự là bị hút những người kia, trong mộng mơ tới tâm tình.

Đến hai sau ba canh giờ, vô luận cái nào bộ dáng, đều chống Đỗ Tử tròn vo, trên mặt ngũ quan đều bị chen thành một đoàn, nói không nên lời buồn cười quỷ dị.

Sau đó...

Chúng nó vỡ ra.

Mà lúc này đây, vị thành phía đông bắc tiếng oanh minh còn chưa nghỉ dừng. Phía bên nào bầu trời, phảng phất sáng sớm sớm đến. Sơn mạch đằng sau ần ần phát ra hồng quang, giống như ánh bình minh. Nhưng trên thực tế, đó là Sơn Hòa —— như là Cự Long lăn lộn Sơn Hòa, cùng kéo dài không dứt oanh minh.

Tại dạng này tiếng oanh minh âm bên trong, những này Kim Nhân vỡ ra. Chúng nó thể nội bị hút đến Dương Khí vốn nên tán đi, chột tại vị thành trên đường phố, dựa vào kỳ dị quỹ tích chảy xuôi. Như chúng nói chúng nó là theo phố lớn ngõ nhỏ chảy xuôi, thực cũng không hẳn vậy... Có đôi khi, cũng là hội xuyên qua vách tường cùng Phòng Xá.

Nhưng những này bị hấp dẫn ra đến Dương Khí, liền phảng phất kiểu cũ bơm nước trong giếng chén thứ nhất nước —— có chén này nước, trong giếng nước mới có thể bị cuốn cuộn không tuyệt rút ra. Những này bao hàm các loại tình cảm Dương Khí tại trên đường phố chảy xuôi, dần dần hội tụ thành dòng. Liền dẫn dắt vị trong thành càng nhiều người hơn trong miệng càng nhiều Dương Khí, từ khi Phòng Xá khi bên trong chảy xuôi đi ra...

Cuối cùng dần dần hội tụ thành càng to lớn hơn Dòng nước lũ.

Tháng nếu là ở cái này này trong vòng ba ngày đã từng âm thầm theo dõi Lý Vân Tâm mặc đường phố qua ngõ hẻm mọi người hoàn toàn thanh tĩnh lấy, lại có thể lái được Âm Dương Nhân, trông thấy cái này Dương Khí Dòng nước lũ, liền sẽ ý thức được...

Chúng nó chỗ chảy xuôi chỗ, đều là Lý Vân Tâm đã từng đặt chân qua địa phương.

Thí dụ như nói một chỗ dòng nhỏ chảy qua Liễu Hà một bên, pháp phối qua một khối bàn đá —— này bàn đá bên trên có một cái nguyên bản cũng không thấy được đồ án, liền sáng lên.

Đây là hôm đó Lý Vân Tâm dùng trong tay Lang Hào Bút khắc một nửa đồ án. Lúc ấy hắn nói ánh sáng mặt trời tốt, liền muốn vẽ mặt trời này. Về đến Trừu Tượng vụng về, cuối cùng chỉ hoàn thành một nửa, liền ném bút mà đi.

Liền là như thế này đồ án, đang bị này Dương Khí trùng kích đằng sau... Sáng lên. Bởi vì cái này ánh sáng cùng chỉ dẫn, Dương Khí Dòng nước lũ phân ra chạc cây, xây dựng ra huyền diệu nhưng lại không bàn mà hợp một loại nào đó quy luật mạch kín.

Thứ này... Chính là tùy tiện một cái Lang Trung cũng có thể cảm thấy quen thuộc.

Vâng... Thủ Thiếu Dương kinh mạch đồ.

Mà cùng loại đồ, vật, tại toàn bộ vị thành, còn có ba mươi lăm.

...

...

Tại dạng này ban đêm, tại vị thành bên ngoài hơn ba mươi dặm, Vị Thủy một bên Diêu gia thôn một gian trong miếu nhỏ, Người coi miếu còn chưa thiếp đi.

Đây là một gian nhỏ, lại hương hỏa tràn đầy Miếu Thờ. Tuy nhiên Nhất Điện, Nhất Viện, hai gian sương phòng.

Ngày bình thường Người coi miếu Hồng tòng Đạo Nhân sớm nên thiếp đi, nhưng tối nay, lại bị nơi xa tiếng sấm ầm ầm âm thanh cùng Sơn Hòa cả kinh ngủ không được.

Hắn khoác áo ngồi dậy, đẩy cửa đi vào trong viện, tại như thủy nguyệt sắc cùng pha tạp bóng cây bên trong ghé qua, cuối cùng đi đến cửa chính điện trước.

Phiên não trong lòng, liền dự định qua trong chính điện tĩnh tọa.

Trong điện cung phụng mới được Daesung Chí Tôn Chí Thánh huyền diệu Linh Bảo Gia Văn Hoàng Thái Tử cùng Hồng Y rỗng Nữ Thần Tượng —— xuất từ một vị cao nhân chi thủ. Mới đầu trong lòng của hắn còn có mâu thuẫn, nhưng cung cấp thượng bức họa đằng sau, liền vui lòng phục tùng.

Cái này giống, thật có an thần Thanh Tâm công hiệu. Đừng bảo là cấp trên thật có Chính Thần linh khí, chính là không, chỉ dựa vào này họa quyền bản thân hiệu quả, cũng đủ để khiến hắn xem như trân bảo. Huống chi, hắn người này là trời sinh Âm Dương Nhân —— bình thường có thể thấy được Quý Quái. Quý Hồn mặc dù không phổ biến, nhưng luôn có chút Uông Tử quý ái mộ trong miếu hương hỏa, hội tụ đến hắn bên này. Hắn buổi chiều hướng trong điện ngồi xuống, có tranh này giống, những quý quái kia liền cũng không dám tiến lên.

Nhưng tối nay đi đến Chánh Điện trước hướng trong môn xem xét, lại phát hiện trong phòng có yếu ớt ánh sáng.

Nhất thời liền lòng nghi ngờ là trong thôn Lưu Manh đồ mất cái này Tượng Thần, to gan lớn mật đến trộm. Bận bịu nhìn bốn phía một phen, tại bên tường tìm tới một cây một nửa che ở trong đất bùn gỗ ngắn cùn, cầm trong tay liền nhanh chân thượng thêm đá, đẩy ra môn.

Nhưng mà một tiếng "Tặc nhân ngưi dám!" tại trong cổ họng còn chưa phun phun ra, hấn liền sững sờ tại nguyên chỗ. Hai hơi đằng sau đoàn côn trong tay leng keng một tiếng rơi trên đất bùn... Hồng tùng Đạo Nhân phù phù một tiếng quỳ, bái nằm trên đất không dám ngẩng đầu, trong miệng chỉ nói: "Chân Quân Hiển Thánh, Chân Quân Hiển Thánh! Tiểu Đạo kính hải giá, tội đáng chết vạn lần a! !"

Ngay tại hấn vừa rồi đẩy cửa đằng sau...

Khi thấy một cái kim quang lóng lánh Thần Nhân, từ bức họa kia thượng đi xuống!

Hấn chỉ nhìn một chút, chưa thấy rõ. Thế là liền cũng không có ý thức được đến cái này Thần Nhân diện mạo, có bảy phần giống như Lý Văn Tâm.

Từ các tín đồ Hương Khôi Nguyên Lực hội tụ mà thành kim sắc hư ảnh, mang theo Lý Văn Tâm nguyên bản lưu trong bức họa, thuộc về hấn này một điểm linh khí chậm rãi tiến lên, chưa nhìn này Hồng tùng Đạo Nhân liền trực tiếp xuyên qua cánh cửa, hướng về vị thành phương hướng tạt tạt mà đi!

Liền cũng là tại thời khắc này, hấn tán hạ 37 phần, được cung phụng tại các nơi Miếu Thờ ở trong Tượng Thần bên trên, đều là đi ra một cái kim quang Thần Nhân, mang theo hấn linh khí —— hội tụ ở vị thành!

Mà cái này vị thành...

Nếu như ngày đó Lăng Không Tử đem lòng sinh nghi, cao cao Địa Phi được trên bầu trời, đi xem Lý Văn Tâm này mấy ngày hành tẩu lộ tuyến, đồng thời đem về chế ra lời nói sẽ phát hiện...

Hấn dùng chính mình cước bộ, đo đạc ra một bức lấy cả tòa vị thành vì Họa Quyển, sinh động như thật —— Lý Văn Tâm bức họa!

Hấn có ý hoặc là vô ý lưu tại trong thành các nơi chưa hoàn thành, chơi đùa bút pháp, thì cấu thành Nhân Thể Kinh Lạc ở trong 36 chỗ Đại Huyệt!

Mà này cát giấu (Thượng Nguyên đồ) Trần Quyển tri phủ nha môn, chính là bản vẽ này trái tim!

Hiện tại, vị thành 36 vạn nhân Dương Khí, đã bị này 36 chỗ Đại Huyệt dẫn đạo, cấu thành chảy xuôi kinh mạch. Mà này 37 vị kim sắc Thần Quân, thì mang theo Lý Văn Tâm linh khí, tuần tự dần thân vào đến cái này kinh mạch vận chuyển ở trong.

Dương Khí, linh khí, Dòng nước lũ —— tại vận chuyển ba cái tuần ngày sau, rốt cục như là sóng to gió lớn, nhào về phía này tri phủ nha môn!

Có thể được mọi người ưa thích, bình luận, thúc canh, ta thụ sủng nhược kinh.

Cũng biết định thời gian đổi mới, nhiều đổi mới, thành tích sẽ tốt hơn.

Nhưng bản thân là Hoa Dương Thiên Phủ tàu điện ngầm miệng phụ cận Thượng Lưu Xã Hội xã giao Hồng Nhân.

Mỗi ngày giờ làm việc lại là sớm chín giờ nửa đến muộn chín giờ rưỡi, bởi vậy thật không xác định, đến mỗi ngày đổi mới lúc nào có thể viết xong.

Cũng cũng không có bởi vì muốn lên cái, cho nên cố ý thiếu đổi mới, tích lũy tồn cáo.

Cũng không có nghĩ đến thế lên giá, kéo dưới mắt cái này đại cao trào. Bởi vì như vậy từ rút nước hội không dễ nhìn.

Mỗi ngày đều là viết bao nhiêu, phát bao nhiêu.

Lượng cùng chất thật là không thể điều hòa mâu thuẫn. Thực chú rút nước, không đi tâm, mỗi ngày 6000 chữ cũng không phải việc khó.

Nhưng trước đó nói qua, quyền sách này đầu tiên ta muốn viết được bản thân hài lòng, mới có thể đi cân nhắc việc khác.

Bởi vậy, ta chỉ có thể bảo chứng chất. Lượng lời nói, không dám đánh cam đoan.

Không càng biết sớm xin phép nghỉ, không xin nghỉ lời nói, dạ hội nhất cam đoan các vị trước khi ngủ có thể nhìn thấy mỗi ngày bảo đảm 4000 chữ đổi mới.

Nếu như thể tình tiết, chưa nghĩ ra, khả năng liền hơn 3000 chữ.

Cảm ơn mọi người khen thưởng cùng bình luận, ta đều lại nhìn.

Chương 114: Tham gia tạo hóa :

Vị thành tri phủ nha môn, đã có bốn trăm bốn mươi ba năm lịch sử. Tiền thân vốn là Tiền Triều "Kinh Đô phủ", quản lý Kinh Thành hình trộm công việc. Bản Triều công phá vị thành, Khai Phủ Kiến Nha đằng sau, vẫn đem Nhất Thành Hành Chánh Trung Xu thiết lập ở chỗ này

Cái này Phủ Nha, thống lĩnh vị thành đã ba trăm năm có thừa, sớm thành Nhất Thành Phong Thủy ở trong cực kỳ trọng yếu một vòng. Không có cái này một phủ, cả tòa vị Thành Dương khí, nhân khí lưu chuyển liền không thể thông suốt —— Trộm cướp nổi lên bốn phía, Tổ Tụng không cửa, dân sinh không lấy. Cho nên cái này một phủ, tại vị thành một chỗ Phong Thủy ở trong trừ "Trần thế", còn có "Đà lớn" .

Xây dựng thành tỉnh Diệu Kinh lạc tuần hoàn Dương Khí Dòng nước lũ cuộn cuộn mà đến, mà này ba mươi bảy kim sắc Thần Quân ở trong 36 Vị đều đã dán thân vào đến này 36 chỗ lớn trong huyết, trở thành trấn huyết chi linh.

Chỉ còn lại một vị Thần Quân, đứng tại Dòng nước lũ dao động phía trên, bị một đường chen chúc đến Phủ Nha trước cửa.

Thật là thần quân! Tướng mạo có bảy phần giống như Lý Văn Tâm, mặt trắng như nước.

Lấy Kim Giáp áo, màu mè lượn lờ, phảng phất Chân Tiên, kim quang bắn người.

Bên cạnh Dương Khí chen chúc, càng thêm vui cười gào khóc thanh âm, làm loạn múa Quần Ma, làm cảm qua thân vệ, hộ tại quanh người.

Nhưng mặc dù đến trước cửa, nhưng không được nhập.

Bởi vì cái này Phủ Nha đại môn bỗng nhiên mở rộng, đi ra cả người dài hơn trượng, nhân mã đều là thân mang Kim Giáp Đại Tướng Quân tới. Mà tướng quân này bên cạnh thân vệ mấy trăm, cây cung cầm kiếm, trực tiếp Lý Văn Tâm phụ cận, quát hỏi: "Người chính là phương nào Âm Thần, ban đêm xông vào Phủ Nha trọng địa? !"

Lý Văn Tâm không phát âm thanh, nhưng bên cạnh hắn này Loạn Vũ Quần Ma đã đều hóa thành vị thành cư dân bộ dáng, ngàn vạn, Nam Nữ Lão Ấu thanh âm hợp thành làm một chỗ, Tề đồng quát lên: "Ta mang theo vị thành ba mươi vạn người đạo Dương Khí mà đến, hôm nay mượn phủ Trấn Thần hồn, Chính Thần vị, tái tạo Pháp Thân, người sao dám cản ta?"

Nhưng này Đại Tướng Quân chỉ nói: "Ta thân là vị Thành Thủ Phủ Đại Tướng Quân, bởi vì Nhất Thành Phong Thủy Thiên Đạo mà sinh, trấn thủ Nhất Thành Thủ Phủ bất xâm Ngoại Tà, sao can không được người?"

Lý Văn Tâm quanh người này vạn thiên huyền ảo liên quát: "Người thân là vị Thành Thủ Phủ Đại Tướng Quân, có biết trấn thủ chính là cái này Nhất Thành bách tính, nhân đạo, khí vận, mà không phải cái này một phủ, một nha, một người? !"

"Như cái này vị thành không còn, bách tính không còn, nhân đạo khí vận không còn, muốn người cái này Thủ Phủ, thủ phủ Tướng Quân làm gì dùng? ! Người cái này Thủ Phủ quyền thế, Thiên Từ quyền thế sao là? Chính là thiên hạ này Ưc Vạn bách tính phân ra quyền lực, khí vận, giao cho tay người, muốn người hộ cái này Nhất Thành bách tính chu toàn —— bây giờ người ngược lại cản ở ta nơi này ba mươi vạn người Đạo Khí vận trước đó, người Pháp Thân căn cơ còn tại? !"

Này lời ra khỏi miệng, này Kim Giáp Đại Tướng Quân quanh thân thần quang đột nhiên ảm đạm đi, bên cạnh thân thân vệ đều vắng vẻ im ắng.

Khoảng khắc, cái này Đại Tướng Quân im lặng không lên tiếng tránh ra một bên, bên người thân vệ giải tán lập tức, đều biến mất.

Nhưng Phủ Nha đại môn vẫn như cũ đóng chặt, hắc lấy linh lực, Dương Khí xây dựng Pháp Thân nhưng cũng mặc không thấu này môn bên ngoài tức sát uy nghiêm chi thế.

Lý Văn Tâm liền cao giọng quát: "Khất Nhi ở đâu! Có thể nguyện đến Trường Sinh!"

Cao như thế âm thanh la lên ba lần, này Phủ Nha bên trong rốt cục sinh chút biến hóa.

Tri Phủ trong thư phòng, này một bức (Thượng Nguyên đồ) thượng lão giả nghe được cái này hô quát, liền động.

Tiếng thứ nhất, hắc giãn ra gân cốt. Tiếng thứ hai, thân hình tăng vọt, từ trong tranh đi ra tới. Đến tiếng thứ ba, tựa như Đại Mộng mới tỉnh, ngay tại chỗ xoay nhất chuyển, bỗng nhiên tròn tròn hai mắt, trong miệng chỉ nói: "... Tiên Nhân hứa ta, Tiên Nhân hứa ta!"

Sau đó người trong bức họa này liền thẳng hướng cửa phủ đi ra ngoài —— tuy là huyền ảo, nhưng cũng như Lý Văn Tâm trước đó về tới giết người lục giáp Kiếm Sĩ, cũng có thể chạm tới —— đưa tay liền đẩy ra cửa phủ.

Thấy một lần Lý Văn Tâm, liền quỳ mọp xuống đất: "Tiên Nhân hứa ta Trường Sinh!"

Lý Vân Tâm ngẩng đầu thẳng vào cửa phủ, nói: "Ngày sau tự có phong thưởng."

Sau đó xuyên qua tiền đình, tiến này Tri Phủ Đại Đường. Một chút kiểm tra, đi đến này Đại Đường đằng sau quan trên ghế...

Vào chỗ.

Lần này, vờn quanh hần quanh người kim quang, ảnh hình người, vui cười gào khóc âm thanh đột nhiên không thấy, giống một trận vân vụ, trong nháy mắt thu hết nhập trong cơ thể hần!

Mà cái này Thần Quân huyền ảo, cũng từ trong suốt quang ảnh dần dần nội liễm là thật chất quang lưu. Cái này quang lưu lại ở trong cơ thể hần chảy xuôi bốn đằng một phen... Rốt cục ngưng thành chân chính thực chất.

Thế là cái này mới sinh, nhìn cùng lúc còn sống không khác Lý Vân Tâm, chậm rãi cầm lấy trên bàn kinh đường mộc, ba một tiếng, đập ở trên bàn!

Chính là một tiếng vang này, vị trong thành sở hữu Dương Khí Dòng nước lũ, đều là trào lên nhập trong cơ thể hần.

Mượn cái này Phủ Nha bốn trăm năm tụ tập uy nghiêm tức sát chi thế, hần thần cùng linh, rốt cục định ra tới. Từ cả một cái vị thành đường phổ chỗ cầu thành Lý Vân Tâm bức họa, trong nháy mắt này, bởi vì trái tim một tiếng này kinh đường mộc, dẫn động tới ba mươi vạn người Khí Cơ, hung hăng rung động một cái.

Thế là...

Mọi người tỉnh lại.

Lý Vân Tâm ngồi một mình ở cái này u ám trống trải trong đại đường, trầm mặc một hồi, mới lại nói: "Cho ta mượn tái tạo Pháp Thân cái cơ duyên này, ta đã giải quyết người vấn đề. Ngày sau cũng đừng quên cảm ơn ta."

Liên gặp một cái mặt giống như ngốc nghếch Đại Quý xoay người tiến cái này Đại Đường, ồm ồm nói: "Quân có gì nói ra lời ấy? Ta thậm chí tôn, há có nuốt lời lý lẽ."

Lý Vân Tâm liền chỉ chỉ một mực đợi ở ngoài cửa này Lão Khất Cái Quý Hồn: "Các người là đồng loại. Lúc trước ta đáp ứng hứa hần Trường Sinh. Đã như vậy liền không thể để hần làm cô hồn dã quỷ. Ngã Pháp thân thể sơ thành, còn chưa Quy Long tử Thần Vị, cần tốt mấy ngày này tu dưỡng, dành dụm pháp lực. Đã hiện tại người đã tìm về lúc trước trí nhớ, ta liền tạm thời đưa nó giao cho người. Đợi người ngày sau làm thành chuyện này, phong hần làm Thổ Địa Sơn Thần, cũng không uổng công hần cùng ta kết duyên quả —— cái này có thể khiến cho?"

Đại Quý tiếng như chuông lớn: "Tự nhiên có thể. Quân Khả an tâm."

Lý Vân Tâm liền đứng dậy đi xuống Đại Đường: "Nhanh như vậy đi thôi. Không muốn chậm trễ người sự tình. Ta cũng có chuyện ta muốn làm."

Nói xong những này, trực tiếp thẳng đi ra ngoài.

Còn có một chuyện cuối cùng muốn làm.

Người sống, là bởi vì này Dương Khí. Nhân Thể Kinh Lạc bên trong Khí Cơ không ngừng lưu chuyển, sinh ra Dương Khí, thế là người có thể đi có thể nhảy, thậm chí có thể đem Dương Khí luyện thành linh khí —— đây cũng là tu sĩ.

Hần lấy vị thành vì Họa Quyền, đem chính mình một điểm linh, dùng ba ngày thời gian, "Về" tại thành thị này bên trong.

Đây cũng là vì thân tử làm chuẩn bị. Một người chết, thân thể tổn hại, Thần Hồn liền biến thành Quỷ Hồn. Dù là lấy Quỷ Hồn Trọng Tu, đều sẽ như là này Đại Quý, luôn có chút ngơ ngơ ngác ngác, huống chi hần rõ ràng, Lưu Lăng tuyệt sẽ không bỏ qua hần Quỷ Hồn.

Cho nên tại này trong ba ngày, kì thực hần đã dùng toàn bộ vị thành Họa Quyền, lại vẽ một cái chính mình đi ra.

Khởi từ hoàn sinh, đoạt Âm Dương Tạo Hóa. Hần dùng những ngày kia tràn ra qua Họa Quyền làm dẫn, làm cho người Thất Tinh Lục Dục cùng Dương Khí đi ra, tại này vẽ trung lưu chuyển, kì thực là cấu thành thân thể Khí Cơ.

Lại gọi về những cái kia bao hàm Hương Dân Nguyên Lực linh khí phân thân. Đến tận đây, thân thể hết thảy hoàn mỹ, dùng lại này cầu trường sinh Khất Nhi khai phủ nha đại môn, hần vẽ cái kia có chắc chắn thành chi công kinh đường mộc ——

Cái này tân sinh thân thể "Trái tim", liền độ sức động.

Lấy đây thành ba mươi vạn người Dương Khí, vô số Hương Dân Nguyên Lực, cuối cùng đoạt thiên địa tạo hóa, ngạnh sinh sinh vì hần tái tạo một cái Pháp Thân.

Cái này, chính là màn đêm buông xuống này Bạch Vô Thường nói cho hần biết biện pháp. Mà biết được cái này biện pháp, hần hoa mấy ngày bố cục, rốt cục làm thành chuyện này.

Dưới mắt hắn, liền cùng này "Lục giáp Kiếm Sĩ", là bị hắn về ra tới. Lấy hắn đối với mình chi tiết, Khí Cơ, thể nội linh khí lưu động không gì sánh kịp hiểu biết, lấy ba mươi vạn người Dương Khí làm bút Mực, lấy Đại Thành vi Họa Quyền, thành tựu Pháp Thân.

Nhưng dạng này Pháp Thân, cuối cùng không thể bền bỉ.

Thế gian vạn vật tồn tại đều có định số, hắn dưới mắt là một cái bị bỗng dưng sáng tạo ra người tới vật. Hắn cần một cái "Không".

Chính là này Long Từ "Không", hoặc là nói... "Thần Cách".

Cả tòa vị thành đều đã tỉnh lại, mỗi người cũng dần dần ý thức được tới nay phát sinh cực đoan sự kiện quỷ dị —— bọn họ lại cùng thời khắc đó thiếp đi. Nhưng mọi người lại ở ngay sau đem việc này giao cho Thần Ma, hoặc là này Long Vương.

Thậm chí còn có thể tại hồi lâu sau, đợi cảm giác sợ hãi biến mất, đem việc này làm nhưng đối với Ngoại Hương Nhân huyền diệu đề tài nói chuyện.

Nhưng tới nay cuối cùng vẫn là có chút bối rối. Trước tỉnh lại co lại trong nhà, giữ nhà người là không không việc gì.

Sau đó mới dám chậm rãi ra đường.. Bởi vì vị thành phía đông bắc, ừ ừ âm thanh cùng hòa quang, còn chưa nghỉ dừng.

Bọn họ không rõ ràng đó là một cái Hóa Cảnh đỉnh phong, người mang đông đảo pháp bảo tu sĩ tại cùng một cái mạnh mẽ vô cùng đại yêu dấu pháp. Nhưng dần dần sẽ phát hiện ánh lửa kia vị trí, khoảng cách vị thành trên thực tế rất rất xa.

Như vậy...

Tự nhiên muốn xem náo nhiệt.

Một đêm này, đầu đường tràn ngập quỷ dị náo nhiệt khí.

Mà tại cái này náo nhiệt bầu không khí bên trong, một cái tuần tiểu bạch y nam tử mặc đường phố qua ngõ hẻm, rất nhanh tới đã sụp đổ một nửa Đào Khê trên đường.

Nơi này chết rất nhiều người. Dù là không tính trước đó bị Bạch Vân Tâm chém giết công nhân —— đằng sau những cái kia sụp đổ trong phòng, cũng rất là mai táng một số người. Nhưng dạng này một chốn tu là, lúc này lại tuyệt không quanh quẩn, lại người so nơi khác càng nhiều.

Có đến xem náo nhiệt, có thân thuộc ở chỗ này hỗ trợ, có nghĩ đến cứu người, còn có, muốn thừa dịp hỗn loạn, tìm chút của cải người chết vật.

Lý Vân Tâm xuyên qua đám người hướng về Long Vương Miếu này phế tích bên trong chạy đi, liền nhìn thấy một chỗ vong hồn.

Từ trạng vô cùng thâm trầm, cơ hồ thành thịt nát. Đứng tại phế tích bên trên thất vọng mất mát bồi hồi, ngẫu nhiên mấy cái gặp người liền dốc sức, nhưng dù sao chạm không tới.

Hắn cũng không để ý tới chúng nó, đi lại mấy bước, trông thấy Long Vương Miếu phế tích.

Ao nước nhỏ đều bị đá vụn lấp đầy, một cỗ thi thể nằm trên mặt đất.

Mấy cái Nhân Hán tại Long Vương Miếu Chính Phòng trong phế tích lục xem thứ gì, nhưng tựa hồ cũng không có thu hoạch.

Lý Vân Tâm liền đi tới thi thể kia trước, nhờ ánh trăng cùng mấy cái kia Nhân Hán trong tay bó đuốc ánh sáng, tình tế dò xét.

Như thế chăm chú nhìn một hồi, mới có hai cái Nhân Hán chú ý tới hắn, liền đi tới nói: "Cỗ này chúng ta còn không có sờ. Cũng không phải người đồ, vật, thức thời đi nhanh lên!"

Nhưng Lý Vân Tâm cũng lơ đi hắn, vẫn nhìn chăm chăm thi thể nhìn. Nhìn một hồi, mới từ đáy lòng mà thấp giọng cảm thán một câu.

Này hai cái Nhân Hán lẫn nhau trao đổi hạ ánh mắt, đang muốn đưa tay đem hắn ẩu đi. Nhưng nghe hắn nói câu nói này, nhin không được chau mày: "Người nói cái gì?"

Lúc này, một mực cúi đầu nhìn thi thể kia mặt Lý Vân Tâm, mới đưa cổ trật một trăm tám mươi độ, hướng này hai cái Nhân Hán lộ ra một loạt tuyết răng trắng, ôn nhu nói: "Ta nói là, thật, đẹp trai a."

Hai người đầu tiên là sững sờ. Bởi vì gương mặt này, cùng bên trên thi thể gương mặt kia... Giống như đúc.

Sau đó mới chú ý tới dạng này một sự thật —— người này vốn là đưa lưng về phía bọn họ. Nhưng lúc này thân thể không động, mặt lại đối mặt bọn hắn.

Một trận tê tê ý lạnh từ xương đuôi một đường nhảy lên thượng đỉnh đầu, hai người này dọa đến liền âm thanh đều không, quay đầu liền chạy!

Nhưng Lý Vân Tâm khẽ vươn tay liền xách ở một người, một tay lấy hắn quăng choáng trên mặt đất.

Khiến mấy người không biết được người kia vì sao đột nhiên ngay tại trong phế tích, tay chân cùng sử dụng trốn. Nhưng chỉ thấy Lý Vân Tâm đem một

cái khác quảng choáng. Trong lúc nhất thời chỉ nói sinh sự đoan, nhưng lại không quyết định chắc chắn được có nên hay không đi —— bọn họ dù sao không có cùng này đánh người cái gì tranh đoạt. Thế là cũng chỉ xa xa đứng đấy nhìn, tốt mới quyết định.

Đã nhìn thấy này người trẻ tuổi mặc áo trắng ngồi xổm xuống, trên mặt đất cổ thi thể kia trên thân tìm tòi một hồi.

Sau đó vừa dùng lực, từ thi thể bị máu nhuộm đỏ y phục dưới, kéo ra một kiện đen nhánh Nhuyễn Giáp tối. Thi thể kia bị hấn thô bạo động tác mang đến một động một chút, đầu nghiêng về một bên mờ mắt, nhìn chăm chăm cách đó không xa mấy người —— nhìn thấy bọn họ da đầu tê dại một hồi.

Vốn cảm thấy cái này sưu kiểm thi thể này người lộ ra mấy phần tà khí, dự định đi... Chợt trông thấy, hấn đem này phần mềm trong tay lắc một cái.

Không biến dạng.

Người kia liền muốn nghĩ, lại run mấy lần.

Rốt cục, thanh quang lóe lên... Này Nhuyễn Giáp không thấy!

Gặp tình cảnh này, những người kia bị kinh ngạc. Liền rất nghi kỵ tốt nhìn một cái hấn đến tột cùng là thế nào đem một món đồ như vậy đại gia hỏa cho làm không có —— có lẽ là ban đêm quang tuyến tối tăm, bọn họ hoa mắt a.

Liền lại trông thấy người áo trắng kia mở ra tay, trên tay xuất hiện một cái ô trăm trăm, lần phiên một vật.

Hấn như trút được gánh nặng xả giận, cầm trong tay vật kia thò vào trong ngực, tựa hồ dùng lực ấn ấn, đặt ở một chỗ.

Sau đó...

Hấn ngồi xổm xuống.

Vừa rồi bị hấn quảng choáng trong tay người kia bó đuốc rơi xuống đất, rơi vào một lùm gầy trúc bên trên. Tuy là cuối mùa xuân xanh tươi Trúc Tử, lại mặt đất vùng bùn, nhưng bó đuốc dù sao cũng là dầu cây trẩu. Như thế trong một giây lát, bó đuốc đã xem gầy trúc dẫn đốt...

Liền giống như là một đồng lửa.

Bọn họ trông thấy người áo trắng kia thần sắc có chút cổ quái. Phảng phất trong thân thể, da mặt dưới, có những thứ gì muốn mọc ra, đột phá đi ra, mà hấn lại đang cố gắng đè nén.

Hấn hơi có chút khó khăn há hốc mồm, nhưng lại giống như là sợ cái cảm trật khớp, lấy tay nắm nắm, lại theo trở về.

Tiếp lấy... Giống như từ giữa kẽ tay, bắn ra một thanh trắng hếu Loan Nhận tiểu đao. Nhưng cách này dần dần vướng đồng lửa trại, lại hơi có chút khó khăn, nhìn không lớn rõ ràng.

Hấn liền nắm lấy cái này tiểu đao, một cái tay khác giữ chặt này hôn mê hấn từ một cánh tay... Về lập tức.

Cắt xuống một mảnh mang Huyết Bì thịt.

Lần này, những người kia là thấy thật sự rõ ràng! !

Liền làm tức có hai cái gan lớn chút, nắm lấy bó đuốc tiến lên mấy bước, quát: "Đều là đến phát của cái người chết, làm gì xảy ra án mạng!"

Nhưng này người cũng không để ý tới bọn họ. Dùng trong tay loại kia Loan Nhận Đao đem này da thịt xuyên, lại đặt ở trên lửa sấy một chút!

Hai người ghen hờn nhìn trần trời, qua một hồi lâu mới lại tiến lên, muốn đem hấn đá văng ra, cứu người kia, nói: "Người cái này điên —— "

Nhưng đi hai bước, không dám tiếp tục hướng về phía trước!

Bởi vì rốt cục thấy rõ trong tay người kia "Loan Nhận tiểu đao" ... Đúng là từ ngón tay hấn bên trong nhô ra đến, sắc bén lại dữ tợn móng tay! Mà giờ khắc này hấn đem cái này trên móng tay ăn mặc thịt, đưa đến bên miệng... Dùng này một thanh trắng hếu, hơi có chút hàm răng bén nhọn...

Cẩn lập tức! !

Hai người này nhất thời hồn phi phách tán, muốn quay đầu trốn, hai chân lại căn bản không nghe sai khiến, chỉ cảm thấy bụng dưới từng trận co lại trường, đúng là muốn dọa đến bài tiết không kiểm chế!

Bởi vì lại nhìn thấy người kia con người biến thành Kim Hoàng Sắc, trong mắt chỉ có một đầu tinh tế hắc tuyến!

Là yêu quái a! !

Nhưng sau một khắc, tại Miếu Thờ phệ tích bên trong, tại cái này đồng lửa trại bên cạnh...

Người kia lại đem này phiền thịt vút bỏ.

Dữ tợn móng tay rút về lại, trong miệng Lợi Xi trở nên vương vức, con mắt một lần nữa biến thành hắc sắc. Hắn thở dài: "Còn tốt... Cũng không muốn ăn người."

Lập tức đứng người lên vung tay lên, này mặt đất, vốn thuộc về chính hắn thì thể liền bị hắn đánh cho một chỗ máu dãn.

Hai cái run lấy bấy, hàm răng run lên người thấy tình cảnh này, rốt cục trong đống quần ẩm áp, phù phù một tiếng quỳ rạp xuống đất.

Mà càng xa xôi những người kia, chỉ hận Cha Mẹ thiếu sinh hai cái đùi, không để ý tại phế tích bên trong va chạm đến mặt mũi bầm dập, hoảng sợ kêu to chạy xa.

Hai người quỳ trên mặt đất không chỗ ở dập đầu, chỉ nói: "Đại Tiên tha mạng, Đại Tiên tha mạng, trong nhà của ta trên có già dưới có trẻ, trong nhà của ta..."

Nhưng như thế đập rất lâu đầu, nhưng không thấy đáp lại. Các loại đánh bạo lại nhìn, trước mặt đã mất người.

Người kia...

Đã xuất thành, đứng tại cuộn cuộn Vị Thủy một bên.

Trong bóng đêm Vị Thủy càng lộ vẻ Hùng Tráng.

Đồng Bắc một bên hóa quang phản chiếu cái này Hà Lưu hơi hơi tỏa sáng, bên đằng gào rít giận dữ dòng nước khuấy động lên dày đặc vụ khí, bao phủ cái này không thấy giới hạn mặt sông phẳng phát huyền cảnh.

Thủy Khí bốc hơi lấy hai bên bờ tươi tốt mà xanh tươi cỏ lau, Xương Bò, mảnh Diệp Thủy đoàn, tại trong gió đêm tản mát ra nồng đậm mùi thơm ngát khí. Tiếng nước chảy tràn ngập toàn bộ thế giới, liền ngay cả bên kia tiếng ầm ầm cũng biến thành yếu ớt mà không thể nghe thấy.

Cuộn cuộn Đại Hà, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm, tầm bờ vạn vật. Bây giờ...

Chính là hắn.

Lý Vân Tâm đứng ở bên kia này dốc thoải bên trên, ở trong màn đêm nhẹ ra một hơi.

"Ta chính là..."

"Vị Thủy Long Vương a."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Tro tàn :

Tro tàn đều đã dập tắt.

Nơi này vốn là một chỗ cỏ tươi sườn núi —— ở vào vị thành bên ngoài bốn mươi dặm, rậm rạp đã nguyên sơn mạch một chỗ dốc thoải.

Lúc trước nơi này cây cỏ tươi tốt, Cỏ Thụ che trời. Trong rừng có mấy người ôm hết Đại Thụ, Phi Cầm Tẩu Thú không đếm được. Cho dù là trong núi sinh hoạt cả một đời người cũng không dám quá thâm nhập —— bởi vì có thể sẽ lạc đường. Trong rừng này mãnh thú rất nhiều, hơi bất lưu thần liền muốn rơi cái xác không hồn hạ tràng.

Nhưng hôm nay cái này đã nguyên núi ngang qua vị thành phụ cận Sơn Lĩnh, đã hoàn toàn biến bộ dáng.

Phảng phất trên trời hạ Hỏa Vũ, lại phảng phất dâng trào lòng đất dung nham. Phương viên hơn mười dặm bên trong, không có một ngọn cỏ, điều thú vô tồn. Bên trên bày khắp đen xám, bụi trong đồng chợt có chưa đốt hết, đã bị hơ cho khô cây cối thân cành lộ ra, thấy gió, liền lại dâng lên Hỏa Miêu.

Thị lực khó nói hết khu vực bên trong khói bụi bốc lên, giống như là sắp phun trào miệng núi lửa.

Lưu Lăng liền đứng ở chỗ này, giống một khóa thẳng tắp Thụ.

Hoàn toàn thay đổi.

Búi tóc đều tán, trên đầu một kiện đồ trang sức cũng không. Đầu đầy Thanh Ti nghiêng xuống tới, tóc dài tới eo.

Trên thân phần hồng sắc Cung Trang cũng không thấy, chỉ còn lại một thân lụa trắng nội y. Tron bóng thon dài chân trần trụ bên ngoài, đi chân trần giẫm tại tro tàn bên trong, hơi hơi phát run.

Nhưng cũng không phải là bởi vì e ngại, mà là bởi vì kiệt lực.

Hiện tại trong tay nàng nắm trên thân món pháp bảo cuối cùng —— trên cổ tay "Âm linh".

Nửa canh giờ trước đó nàng vừa bỏ qua mặc trên người món kia phần hồng sắc "Nghê Thường Y". Như vậy một kiện pháp bảo bị nàng thúc đến cực hạn sau đó tự bạo, trong khoảnh khắc hủy đi phương viên trong vòng ba bốn dặm bên trong tất cả mọi thứ, liền ngay cả mặt đất bùn đất đều bóc đi thật dày một tầng. Nhưng đối cái này Bạch Vân Tâm tạo thành thương tổn vền vẹn ——

Xé rách nàng y phục.

Dưới mắt Lưu Lăng nắm tay bên trong món pháp bảo cuối cùng, cảm giác mình Tuyết Sơn Khí Hải đã bị nghiền ép đến cực hạn. Nàng còn có tối hậu lực lượng thôi động món pháp bảo này tự bạo. Nhưng bây giờ nàng duy nhất do dự là...

Tự bạo, vẫn là tự vận.

Nghe qua rất nhiều Yêu Ma sự tình, nàng minh bạch rơi vào yêu trong ma thủ tuyệt sẽ không có kết quả tử tế.

Nhưng...

"Người đến tốt cùng là... Thứ gì? !" Nàng thanh âm khẽ run, nhưng tương tự cũng không phải là bởi vì hoảng sợ, mà là bởi vì kiệt lực, "Đến tốt cùng là cái gì? !"

Nhưng Bạch Vân Tâm liền nhìn lấy nàng, giống một cái tùy thời bỏ nhào mà lên dã thú như thế vây quanh nàng chậm rãi đi, lại như là mèo con đang trêu đùa con mồi, biểu hiện trên mặt yên tĩnh trầm ổn, phảng phất vừa rồi cũng chỉ là đang chơi đùa.

"Rồng Tiểu Cửu a... Người biết không?" Nàng té thanh té khí nói, "Vốn tới nơi này cũng không có cái gì chơi vui. Rồng Tiểu Cửu chơi tốt nhất."

"Tinh tế thật dài một đầu, bên trong rất mềm dai, bên ngoài lại trong vắt." Nàng một bên nói một bên đứng ở Lưu Lăng trước mặt, khoảng cách nàng chỉ có một bước xa.

Ánh mắt của nàng tựa hồ bởi vì hưng phấn... Lại biến thành đen lúng liếng nhan sắc. Chỉ có hắc sắc, không có trong trắng mắt.

"Mà lại vừa nát lại xuẩn... Không giống hần mấy cái kia huynh đệ tỷ muội." Nàng duỗi ra dài nhỏ phần hồng sắc đầu lưỡi liếm liếm bờ môi. Nhưng tựa hồ rất nhanh ý thức được dạng này không ổn, lại tranh thủ thời gian rút về lại, "Ngô... Cho nên ta chỉ có thể ăn hần nha."

"Thế nhưng là bị người giết chết! !"

Nàng bỗng nhiên sắc nhon kêu lên, thanh âm xuyên vân liệt bạch, gắt gao dán tại Lưu Lăng trước mặt, nhìn chăm chăm nàng.

Hai hơi đằng sau, Lưu Lăng hai lỗ tai bên trong uốn lượn ra dây nhỏ máu chảy tới.

Âm linh leng keng một tiếng rơi trên mặt đất —— nàng vừa rồi vô ý thức lấy linh lực sau cùng bảo vệ chính mình Tâm Mạch, không có bị đánh chết. Nhưng bây giờ bắt đầu hối hận... Vừa mới đáng chết qua.

Hiện tại nàng cơ hồ động cũng không thể động.

Bạch Vân Tâm dạng này nhìn nàng chăm chăm một hồi, bỗng nhiên rút đầu về qua, hơi hơi ngẩng đầu lên, lui ra phía sau hai bước.

"Ai nha còn có cái kia... Lý Vân Tâm nha." Nàng hơi nhú lên lông mày, tựa hồ bắt đầu Sinh khí (tức giận), "Hần vị đạo a, là... Ân..."

Nàng cực nhanh nháy mắt mấy cái, muốn một hồi lâu, mới nói: "Rất dễ chịu a. Hần Thần Hồn vị đạo... Lại mới mẻ, lại hương thuần, còn có một chút điểm vị cay... Ta nhưng cho tới bây giờ không có người qua như thế vị đạo nha!"

"Thế nhưng là cũng bị người giết chết! !"

Nàng bỗng nhiên xoay người, liền dán tại Lưu Lăng bên tai, lại một lần nữa sắc nhon kêu lên.

Lưu Lăng lắc lập tức, thẳng tắp ngã trên mặt đất, bên người dâng lên một mảng lớn khói bụi.

Nàng Tuyết Sơn Khí Hải, đã bị chấn nát.

"Hai cái chơi vui, ăn ngon, đều bị nguoi hủy đi." Nàng tựa hồ càng ngày càng Sinh khí (tức giận), "Vậy ta sẽ phải về nhà! Thế nhưng là ta vũ y! Bị các nguoi những đạo sĩ thúii này trộm đi! Vốn có thể tìm về đến, nhưng là vậy mà giao cho nguoi dạng này một cái Tiểu Đạo Sĩ mang ra! Hiện tại nguoi nói cho ta biết —— nói cho ta biết —— ta vũ y, đi đâu? ! !"

Nàng ngồi xổm xuống nhìn chăm chăm Lưu Lăng nhìn.

Mà giờ khắc này Lưu Lăng cũng chỉ có thể trừng mắt, huyết dịch bắt đầu thấm đỏ nàng trông trắng mắt. Tuyết Sơn Khí Hải bị phế sạch, tức là tu vi bị phế, Tán Công. Có rất nhiều loại biện pháp có thể tại phế bỏ tu vi đằng sau, vẫn để cho người ta giống một người bình thường dạng như vậy sống sót —— nhưng tuyệt sẽ không là cái này một loại.

Nàng mí mắt bắt đầu cấp tốc rung động, máu tươi từ trong cổ họng dừng mãnh tiến ra, chẳng mấy chốc sẽ chảy ngược tiến trong phổi.

Bạch Vân Tâm nhú nhú mày, đứng người lên.

"Phiền chết."

Vừa hung ác đá Lưu Lăng mấy cước, gắp nàng không hề động, mới phảng phất xả giận, cước bộ nhẹ nhàng, nhún nhảy một cái xuống núi.

...

...

Mà giờ khắc này Lưu lão đạo ngồi tại Long Vương Miếu phế tích một khối bàn đá bên trên. Tóc rối tung, trên mặt có bùn bẩn, Đạo Bào phá mấy chỗ.

Buổi tối đem hắc mang đi người tính toán có lương tâm —— vợ vết trên người hắc Ngân Tệ đằng sau, đem hắc nhét vào một đầu trong ngõ nhỏ.

Đến buổi sáng hắc tỉnh lại, đi về tối, liền phát hiện toàn bộ Đào Khê đường đã hoàn toàn thay đổi. Hắc bỏ chút thời gian mới nhận ra nơi này, sau đó nhìn thấy đầy đất máu dẫm.

Liền tại cái này chồng, gạch bề ngồi vỡ bên trong, một mực ngồi cho tới bây giờ —— Đông Bắc một bên đã không có thanh âm gì, hỏa quang cũng đã tắt.

Lại qua nửa canh giờ, Lão Đạo mới phát giác được khát nước.

Phụ cận có nữ nhân ở khóc, thanh âm đứt quãng, làm cho tâm phiền. Bên cạnh một hộ phế tích bên trên cũng có hai người ngồi yên, đại khái cũng không biết nên làm những gì.

Lão Đạo nâng lên tay áo chùi chùi mắt, tại một đồng đá vụn bên trong lục xem một hồi lâu mới tìm được ba cái cao thấp không đều, nhưng cuối cùng không có bị thấm ướt hương dây tới. Sau đó lại hoa một khắc đồng hồ tìm tới cây châm lửa, đem ba cái hương điểm..

Cắm ở màu nâu đen trên mặt đất bên trên.

Sau đó lại ngồi trở lại qua, nhìn chăm chăm này ba cái hương bốc lên ra khói xanh lượn lờ, dần dần cảm thấy mình lưng bị dâng lên ngày phơi nóng lên.

Nhưng rất nhanh, Lão Đạo lại nghe thấy tiếng bước chân.

Giày cùng thô lệ đá vụn ma sát, rầm rầm vang. Người đến từ phế tích bên trong đi xuyên qua, cuối cùng dẫm lên cái này trên mặt đất bên trên.

Càng đi về phía trước mấy bước, một chân giẫm tắt này ba chi nhánh hương.

Lưu lão đạo lược mờ mặt ngẩng đầu, nhìn thấy người đến mang trên mặt khoái ý lại phức tạp cười, tay đề lấy bên hông chuỗi đạo. Một đôi mắt quan sai chế thức khoái ngoa (giật đi nhanh) còn trên mặt đất ép ép, sau đó mới hướng mặt đất xi một thanh, nói: "Tốt, bị chết tốt. Cái này tai họa."

"Chết hắc còn chưa đủ. Không thể thiếu nguoi cái này Lão Quan Tài."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Nam Sơn :

Lão Đạo nghe lời này sững sờ một hồi, mới nói: "A... Yoon Bộ Đầu a. Tâm Ca Nhi... Hắn đều chết rồi."

Dưỡng Bình Chí dùng chân trên mặt đất từ từ, nhìn chung quanh một chút: "Chết là tiện nghi hẳn. Theo ta thấy mấy cái này ——"

Hắn nâng lên cánh tay trái hướng chung quanh đồng dạng vòng: "Mấy cái này cửa nát nhà tan, đều là bởi vì hắn. Không phải vật gì tốt, Yêu Đạo! Có lẽ cũng là cái yêu quái. Phàm là cùng hắn dính dáng đến, đều được không. Người mang cái này Yêu Đạo vào thành, hại chết nhiều người như vậy, hại chết ta này chất nữ! Ta không phải muốn giết người, vì thế gian này trừ hại!"

Dưỡng Bình Chí nói lời này, lắc cổ tay. Yêu Đạo ra khỏi vỏ một đoạn, lộ ra sáng như tuyết miệng lưỡi phản xạ ánh sáng mặt trời, sáng rõ Lão Đạo nhú lại mắt.

Cái này Lưu lão đạo liền giơ tay lên cản, nói: "Người muốn giết ta cho hả giận, nhảy qua đến nhất đao trăm giết là được. Tội gì... Nói những thứ này. Lão Đạo ta nghĩ, người có phải hay không sợ. Người sợ này Tâm Ca Nhi còn chưa chết, một khi động thủ gấp, liền không có hoàn chuyển chỗ trống, đúng hay không?"

Dưỡng Bình Chí nhú mày. Hắn hướng bốn phía nhìn xem, cười nhạt: "Chưa chết? Đã có người nói cho ta biết đêm qua một cái Bạch Y yêu quái đem hắn thi thể đều đao nát, sao chưa chết?"

Lão Đạo liền thờ dài: "Đã như vậy a, Yoon Bộ Đầu, người liền động thủ đi."

Dưỡng Bình Chí cắn lên răng, hai má căng cứng. Hắn lại hướng Lưu lão đạo tiếp cận hai bước, đem Yêu Đạo rút ra: "Người cho rằng ta không dám giết người?!"

Lão Đạo đưa tay từ một bên nhặt một khối to bằng đầu nắm tay thạch đầu nắm ở trong tay, ngẩng đầu nhìn Dưỡng Bình Chí: "Yoon Bộ Đầu a. Lão Đạo ta lúc trước nghe qua người danh tiếng. Luôn nói người người này tâm tư giấu sâu, làm người hào sảng nhưng là làm việc cũng quả tuyệt. Nhưng người này chất nữ, người lại khó mà nói có phải hay không bị Tâm Ca Nhi hại. Hiện tại cũng sợ hãi Tâm Ca Nhi chưa chết, trả lại người tính sổ sách."

"Thế nhưng là dù là bộ dạng này, người vẫn là muốn cùng Lão Đạo ta dây dưa không rõ... Loại người như người, làm sao lại loạn lòng người, làm ra dạng này sự tình đâu?" Lão Đạo nói đến đây, thờ dài một tiếng. "Người chẳng lẽ loạn Nhân Luân, đổi người này chất nữ lên tâm tư đi."

Dạng này tùy ý một câu lời vừa ra khỏi miệng, Dưỡng Bình Chí liền đột nhiên sắc mặt thay đổi. Đầu tiên là thân thể lắc lắc, sau đó liền nhất đao đập tới đến: "Ta chặt người cái này Lão Quan Tài!"

Một đao kia đem hết cái này trung niên nam tử toàn bộ khí lực, trên không trung xẹt qua một đạo xinh đẹp đường vòng cung.

Nhưng sau một khắc, phù phù một thanh âm vang lên, thân thể ngã sấp xuống trên đất bùn.

Lưu lão nói... Lại ánh chừng trong tay khối kia cục đá lớn chừng quả đu đủ. Trên tảng đá dính máu.

Dưỡng Bình Chí ngã nhào trên đất, trợn tròn mắt, tựa hồ khó mà mình bạch hẳn hơn một cái năm Bộ Đầu cảm qua Trộm cướp vô số làm sao lại... Bị lão đầu từ này lập tức đập ngã?

Cái này lão tử tại sao có thể có khí lực lớn như vậy, nhanh chóng như vậy độ!

Hắn chỉ cảm thấy đầu văng mắt hoa, phảng phất cái trán bị mở một cái động lớn,

Ánh sáng, âm thanh, Phong, đều tại hướng bên trong rút. Chỉ mơ hồ nghe thấy Lão Đạo nói cái gì "... Tâm Ca Nhi cái này tru tâm thuật..." Loại hình lời nói...

Liền trông thấy Lưu lão đạo trong tay thạch đầu, lại một lần nữa nện xuống tới.

Lưu lão đạo lại nện bảy tám lần, không có lưu dư lực. Hắn tu tập Lý Vân Tâm truyền cho hắn Thủy Vân kinh, tuy nhiên chỉ có hơn tháng, nhưng đã cảm nhận được Thiên Tâm Chính Pháp uy lực. Cái này bảy tám lần... Đem Dưỡng Bình Chí đầu hoàn toàn nện xẹp.

Sau đó lão đạo này mới ném hòn đá, xì một thanh.

"Ta đề người giẫm"

Sau đó, hắn mới như ở trong mộng mới tỉnh hướng bốn phía nhìn xem.

Ngày lên tới chính giữa, roi xuống sáng choang ánh sáng mặt trời, để hắn có chút quáng mắt. Cách đó không xa mấy người đã đứng người lên, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hắn. Lưu lão đạo cảm thấy trong miệng càng khô ráo, một trận nôn nóng ý từ tâm dâng lên, để hắn cảm thấy ở ngực khó chịu.

Hắn ngay tại chỗ xoay hai vòng, phát hiện còn có mấy người cũng đang nhìn hắn. Nhưng đừng một cái thượng hắn ánh mắt liền trốn về sau trốn một chút, giống sợ hắn.

Hắn liền cúi người từ Dẫn Bình Chí trên thi thể kéo xuống nhất đại khối vật áo làm bao khóa, lại từ phế tích bên trong tìm kiếm mấy kiện đồ vật đặt ở trong bọc này, hệ ở trên lưng.

Kì thực đều là chút không khỏi diệu tiểu vật kiện. Nói ví dụ nửa khối đĩa sứ, một chiếc chung rượu, một khối trên giường Chiếu cạnh góc. Cũng không rõ ràng nhất những vật này làm cái gì, nhưng chỉ cảm thấy công lên người tâm lý cảm thấy thực tế một chút —— tổng còn có một chút quen thuộc đồ chơi bằng thân.

Sau đó, cái này Lưu lão đạo rời đi hắn ở lại mấy chục năm vị thành.

Trong thành thời điểm trên đường đi đi được rất nhanh, sợ người bắt hắn. Nhưng thực cũng không có người chú ý hắn —— cho dù thực sự có người báo quan, lúc này quan phủ cũng không có gì tinh lực qua để ý tới đơn độc một cộc ăn mạng. Dù sao cần giải quyết tốt hậu quả sự tình quá nhiều.

Thế là hắn thuận lợi ra khỏi thành. Ra khỏi thành, tại trên quan đạo đi nửa canh giờ, ngoặt lên một đầu đường nhỏ. Cái này đường nhỏ trước đó Lý Vân Tâm cũng đi qua, dọc theo đường đi thẳng sẽ tới Vị Thủy một bên cầu tàu. Nhưng Lão Đạo đi một nửa, hướng phía đông thượng một cái khác đầu lối rẽ.

Con đường này cách Vị Thủy gần, Thủy Khí đủ. Hai bên cây cối liền cũng sinh được xanh um tươi tốt. Lâm Diệp che khuất trên đường bầu trời, chỉ ngẫu nhiên có lốm đốm lấm tấm ánh sáng mặt trời sót xuống tới. Hắn tại cái này bóng rùng trên đường đi một hồi, trên thân bởi vì đi đường lên nhiệt ý dần dần biến mất, trở nên nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái dễ chịu.

Lại đi một hồi, trông thấy ven đường sinh một gốc Toan Tảo tử. Hoa Tàn, chỉ kết xuất ngón út bụng lớn nhỏ xanh tảo. Hắn đi qua kéo xuống một nhánh, chậm rãi hái cấp trên Toan Tảo ăn. Quả táo một cái một cái đưa vào miệng bên trong, thỉnh thoảng ra bên ngoài nôn phun một cái bị ăn đi vào sọt râu.

Lục sắc chất lỏng nhai đến miệng đầy đều là, quả táo bên trong chưa thành hình hạch cũng cùng nhau ăn.

Hắn đứng như vậy ăn Nhất Khí, đem một nhánh Thượng Thanh táo đều ăn không có. Nhẹ buông tay, nhánh cây kia liền đánh trở về.

Lưu lão đạo tiếp tục lên đường, cảm thấy miệng bên trong chua chua, nước bọt chảy ngang, dường như không có trước đó như vậy khát. Trong dạ dày lấp vài thứ, cũng không phải rất không.

Có thể trong lòng vẫn là cảm thấy không. Giống như phiêu hốt ở giữa không trung, thiếu cái gì lộ ra nâng. Cảm thấy tâm lý hoảng hắn liền lấy tay phải che ngực, tiếp tục đi đường.

Lại đi một đoạn đường, cái này Tiểu Đạo liền nhập dã nguyên Lâm. Cây cối dần dần tươi tốt đứng lên, đại thụ che trời nhiều. Ánh sáng mặt trời bị ngăn cách bên ngoài, quang tuyến càng u ám. Lão Đạo đi tới đi tới bỗng nhiên dừng lại, nhớ tới mới quen Lý Vân Tâm lúc bị bắt đến rừng kia bên trong sự tình.

Thế là nhìn chăm chăm nơi xa rừng rậm nhìn một hồi lâu.

Sau đó nâng lên một cái tay khác dùng tay áo che lại mặt —— cái này sáu mươi tuổi lão đầu tử, rốt cục tại cái này đất hoang bên trong ô ô khóc lên.

Đất hoang không người, lão đầu tử vẫn khóc. Khóc một khắc đồng hồ mới dùng âm thanh, sờ trường chưởng hung hăng chùi chùi mặt vừa vò xoa mặt, lau nước mũi. Lại từ ven đường hao một chùm cỏ mịn lau sạch sẽ tay, hít sâu một hơi, tiếp tục đi hắn đường.

Lưu lão đạo cứ như vậy đi thẳng ba canh giờ không ngừng lại, rốt cục đi đến một tòa núi nhỏ dưới chân. Nói là núi nhỏ, nhưng cũng có ba bốn trăm mét cao —— đỉnh núi cũng che đầy như ẩn như hiện vụ khí, khá là Xuất Trần vị đạo.

Một khối nửa sập Thạch Bi che đây tại trong cỏ hoang, một cái lối nhỏ nghiêng treo lên giữa sườn núi. Lưu lão đạo đẩy ra cỏ, bia trên có khắc "Nam Sơn" hai chữ, chữ trong khe lấp đầy bùn đất.

Hắn liền quay người thượng này đường núi. Lại đi một canh giờ, rốt cục đến giữa sườn núi một tòa miếu nhỏ trước.

Thì Quỷ Tử chính cong cong thân thể, cầm một thanh đại tảo cây chổi quét trước miếu phía kia đất bằng. Mặt đất một bên là năm sáu huê rau xanh, chính xanh tươi. Một bên khác sinh một khóa Hoàng Sơn tùng, lại bước ra một bước qua chính là vách núi, vân vụ lượn lờ. Buông ra một phương bàn gỗ hai cái bằng ghé, bày biện một cái mâm gỗ, mâm gỗ bên trong thịnh nửa cái chưa ăn xong Khoai Lang.

Lão Đạo đứng ở chỗ này, nhìn Thì Quỷ Tử một hồi, khàn giọng mở miệng.

"Ta tên thật Lưu Công tán, trước kia làm Đạo Phi, tên hiệu Quỷ Toán tử. Vừa rồi giết cái Bộ Đầu, không chỗ qua. Ngươi có dám hay không hãy cho ta."

Nói xong lời này, tại vừa xoay người lại Thì Quỷ Tử kinh ngạc vừa vui mừng trong ánh mắt, ngắt đi.

Chú thích: Thì Quỷ Tử, gặp Quỳnh Hoa lâu, Bảo Hoa Hội Chương tiết. Lưu lão đạo hồng nhan tri kỷ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Không :

Cuốn cuộn Vị Thủy, từ vị thành hướng tây bắc bốn dặm mà xuống, hướng phía đông nam qua. Tại chảy qua vị Thành Tây bên cạnh thời điểm, lại có Cẩm Giang, Lạc Thủy hai đầu nhánh sông tụ hợp vào.

Cái này ba nhánh sông hội tụ chỗ, liền tên là "Tam Hà miệng". Vị Thủy đến Tam Hà miệng, đột nhiên hướng về phía đông nam chuyển hướng. Bởi vì cái này nhất chuyển gãy, liền động lại thành một cái đại hồ, tên là Động Đình.

Động Đình Hồ danh xưng ngàn dặm Động Đình, kì thực bao la bát ngát, gần như có thể xưng biển. Động Đình cùng vị thành ở giữa có một mảnh rừng già rậm rạp, tên là dã nguyên Lâm. Tuy nói là Lâm, nhưng kì thực diện tích rộng lớn, phương viên chừng ngàn dặm. Trong rừng này cũng nổi danh núi —— mặc dù không giống vị Thành Đông biên dã ban đầu trong dãy núi Sơn Lĩnh như vậy cao ngất Hùng Tráng, nhưng cũng đặc biệt một hương vị.

Trừ Quân Sơn, khác núi, Vi Sơn dạng này Danh Sơn bên ngoài, cũng có chút cùng loại Nam Sơn, Đông Sơn, Tiểu Trúc núi dạng này không biết tên ngọn núi nhỏ.

Tam Hà chỗ giao hội này Tam Hà miệng, có một khối chính hướng này trong Động Đình hồ đột xuất, như một điểm Phong Nhận. Lại bởi vì điểm này "Đào Phong" thượng lâu dài nơi dừng chân lấy Cò trắng, gọi tên Cò trắng châu. Tuy nói là "Châu", nhưng kì thực là nửa đảo, thượng cũng có thôn trang nông điền, cư trú gần trăm mười hộ nhân khẩu.

Vài thập niên trước có người nói cái này Cò trắng châu đã phong lại duệ, là cắm vào Vị Thủy, Động Đình một thanh đao, bại hoại một chỗ Phong Thủy, thế là liền tại cái này Cò trắng châu hướng hà tâm, Hồ Khẩu phía kia dựng lên một tòa miếu, lấy trấn Phong Thủy.

Ngôi miếu này, chính là Tam Hà miệng Long Vương Miếu.

Lý Vân Tâm hiện tại đứng ở ngoài miếu, có một chuyện không hiểu.

Cái này ngoài miếu phong cảnh là vô cùng tốt. Lớn miếu đối diện ngàn dặm Yên Ba Động Đình, Thủy Quang liễm liễm, Tinh Không Vạn Lý, vào nước chỗ có cạm Bạch Sa Than.

Miếu Thờ một bên bị tu thành vườn trồng trọt, có mộc đình, hoa mộc bụi, bàn căn Lão Thụ.

Lúc này còn có mấy cái văn nhân ngồi ở kia mộc trong đình uống rượu nói giỡn, một số Du Nhân Khách Hành Hương đến miếu bên trong dâng hương. Đàm luận phần lớn là mấy ngày trước đây chuyện phát sinh —— vị trong thành một đầu Đào Khê đường cơ hồ đều bị phá hủy, Long vương gia Hiến Thánh, có người trông thấy một cái Bạch Y yêu quái cắt thịt người ăn, Yoon Bộ Đầu bị người giết ——

Lý Vân Tâm biết Lão Đạo làm việc, hôm qua cũng đi nhìn hấn.

Nhưng cũng không hề lộ diện. Bây giờ không phải là thời cơ tốt —— hấn đi xem qua Bạch Vân Tâm cùng Lăng Không Tử tranh đấu địa phương, cũng đi vị thành thượng thanh đàn đình phải trú chỗ nhìn một cái.

Dưới mắt vị trong thành duy nhất tu sĩ Tòng Vân Tử hoảng sợ không chịu nổi một ngày. Bởi vì Lang Gia động thiên Lăng Không Tử Tiên Tử Di Thuế liền đứng ở trú trong sở. Hấn tìm kiếm nghĩ cách không khiến này Di Thuế mục nát, chờ đợi động thiên người tới điều tra, đồng thời cũng lo lắng người đến đem nộ hỏa phát tiết đến trên đầu mình —— các tu sĩ đều hiểu một vị không đến hai mươi tuổi Hóa Cảnh đỉnh phong ý vị như thế nào.

Nhưng bây giờ vẫn lạc tại vị thành.

Đây đối với Lý Vân Tâm mà nói xem như một tin tức tốt —— từ khách quan góc độ giảng.

Chỉ là... Bạch Vân Tâm mạnh, vượt qua hấn tưởng tượng, trở thành trong kế hoạch một cái cự đại lượng biến đổi.

Nguyên bản nên... Hai người lưỡng bại câu thương, hấn qua thu hoạch.

Nhưng dưới mắt, trên lý luận hoàn mỹ kế hoạch bị xảy ra vấn đề, tình huống lệch quỹ đạo. Mấy người tại vị thành nhìn thấy chính mình —— vốn nên là tại giải quyết hai người đằng sau, lấy bên trong một cái làm khôi lỗi, bãi bình chuyện này.

Hắn lại không tốt giết bọn hắn. Bất luận cái gì không tá trợ tay người khác chết mất người đều có bại lộ mạo hiểm, hắn lại không thể giết hơn vài chục cái... Dạng như vậy không bằng trực tiếp đem chính mình đưa đến đạo thống trước mặt.

Đạo thống người đem biết là, Lăng Không Tử Sát Long tử, lại giết Lý Vân Tâm.

Mà Bạch Vân Tâm giết Lăng Không Tử.

Dưới mắt sẽ còn ý thức được có một cái yêu quái xuất hiện tại sự cố hiện trường —— tuyệt đối cũng có liên lụy.

Cái này nói... Lý Vân Tâm ý thức được, đến tìm người đến công.

Hắn vì chuyện này muốn hai ngày, bây giờ có người đưa tới cửa.

Tại nguyên bản trong kế hoạch, hắn muốn chết. Để Lưu Lăng giết chết Cửu Công Tử, sau đó lại để Lưu Lăng giết chết chính mình. Giết chết chính mình, Lưu Lăng nhất định còn hội đánh tan chính mình hồn phách —— đến tận đây, không ai hội hoài nghi hắn thật đã hồn phi phách tán.

Giết Cửu Công Tử, dùng Bạch Vân Tâm tặng hắn chuỗi kiếm này.

Giết chính mình, còn cần Bạch Vân Tâm tặng hắn chuỗi kiếm này.

Tại trong lúc này hắn dùng kiếm kia gọt sạch tay mình chỉ, đã là tại dẫn tới nàng.

Nhuyễn Giáp cùng kiếm đều là Yêu Ma vậy vũ biến thành, cùng chính mình Khí Cơ cảm ứng có liên lụy. Bạch Vân Tâm tặng hắn kiếm, vốn là vì có thể ngày sau tìm tới hắn. Hắn tối hậu cùng Lưu Lăng trì hoãn hồi lâu, rốt cuộc đã đợi được Bạch Vân Tâm.

Thế là liền muốn hai vị kia tranh đấu, hắn... Đoạt xá qua.

Trên thực tế tại hắn bị Lưu Lăng giết chết trong tích tắc, cái này mưu kế đã thành —— khó khăn nhất, chính là giết chết Cửu Công Tử. Lưu Lăng rất cường lực, tùy tiện làm thành điểm này.

Cửu Công Tử, hoặc là nói toàn bộ Long Tộc, cũng hoặc, chỗ có thần thú, đều là cùng trên đời này chỗ có sinh vật khác biệt.

Thí dụ như nói người, có thân thể, có thần hồn. Tuy nói cả hai kết hợp tại một chỗ, nhưng thân thể sau khi chết vẫn có hồn phách. Thân thể bị hao tổn, Thần Hồn chưa hẳn bị hao tổn. Thần Hồn bị hao tổn, thân thể cũng chưa chắc bị hao tổn.

Nhưng mà các thần thú bọn họ, lại là chỉ có Pháp Thân —— thân thể tức Thần Hồn, Thần Hồn tức thân thể. Một bộ thân thể, đã có thể biến hóa nguyên hình, lại có thể hóa thành nhân hình. Thần Hồn cường đại, thân thể này liền cực kỳ mạnh mẽ. Thân thể bị hao tổn, chính là Thần Hồn bị hao tổn.

Cho nên Cửu Công Tử, hoặc là Thần Thú vừa chết, chính là bị chết hoàn toàn —— ngay cả Quỷ Hồn đều không có.

Nhưng mặc dù không có có quỷ hồn, lại có một cái "Không" —— Lý Vân Tâm gọi nó "Thần Cách" .

Hắn không rõ ràng trên thế giới này còn có bao nhiêu người biết bí mật này, nhưng cha mẹ của hắn chưa bao giờ nhắc tới việc này —— tựa hồ Lưu Lăng cũng không biết việc này.

Trắng Diêm Quân nói cho hắn biết bí mật này. Cho nên đoạt xá Long Tử... Kì thực là một kiện rất đơn giản sự tình.

Thần Cách, tựa như một cái "Quan vị" . Quan vị này tên, gọi "Ly Vãn" .

Cửu Công Tử thân tử, cái này "Quan vị" để trống.

Nhưng thứ này, liền giống với "Phúc duyên", "Vận khí" —— hư vô mờ mịt, người cũng không thể nhìn thấy một cái ghế, một cái đứng không, hoặc là một khối Kim Ấn.

Cần "Chìa khoá" .

Cửu Công Tử đem chính mình nghịch lân tặng cho Lý Vân Tâm, kì thực biến thành Lý Vân Tâm đồ, vật. Hắn thân tử, cái này Nhuyễn Giáp lại bảo lưu lại tới.

Đây cũng là này "Chìa khoá" .

Hắn đem cái này "Chìa khoá", dung hợp tiến chính mình lấy Dương Khí, linh lực xây dựng trong thân thể, liền mở ra này phiên "cửa", tức cái này "Quan vị", thành...

Ly Vãn.

Hắn không rõ ràng Cửu Công Tử có phải hay không đời thứ nhất, nguyên trang "Ly Vãn" . Nhưng rõ ràng chính mình dưới mắt, là xác thực xác thực Ly Vãn.

Hắn cùng nguyên lai cái kia chính mình, trừ tướng mạo, trí nhớ, đã sẽ không có gì quan hệ. Nhưng đối với Lý Vân Tâm mà nói đó cũng không phải cái gì có thể lo sợ tình.

Hắn thậm chí trải qua càng đáng sợ.

Thí dụ như nói "Vượt qua".

Hắn đã vì "Thần Thú", hoặc là nói "Yêu Ma", hắn cần Hương Khói Nguyên Lực.

Bởi vì nguyên bản cái kia hắn hồn phi phách tán, này 37 bức chân dung đã mất đi hắn linh khí.

Bởi vì nguyên bản cái kia Cửu Công Tử cũng thân tử, những này đã từng cung phụng đi qua vị kia "Vị Thủy Long Vương" Miếu Thờ ở trong tượng nặn, cũng mất linh khí.

Nhưng Lý Vân Tâm không có ý định tại sự tình không có sáng tỏ trước đó bại lộ chính mình, hôm nay đến thực lại chỉ là vì du lãm.

Thế nhưng là tại đi tới nơi này Tam Hà miệng Long Vương Miếu trước cửa thời điểm phát hiện...

Vốn nên trông không tượng nặn Thần Vị...

Bị người chiếm

Điều này làm hắn rất nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Động Đình quân (rạng sáng lên giá) :

Trên thực tế, cái này vốn cũng là một kiện không bình thường chuyện bình thường.

Ở cái thế giới này, các phạm nhân là có rất nhiều kiêng kỵ. Thí dụ như nói ban đêm không phải đàm luận Quỷ Thần, không nên tùy tiện bái người nào hình đồ, vật.

Bởi vì nói chuyện cui đầu, thời gian lâu dài, liền sinh ra Nguyên Lực. Khi Nguyên Lực đủ cường đại, liền có thể dẫn tới "Âm Thần" —— tức cái gọi là "Chiêu tà".

"Âm Thần" không phải thần, mà chính là phiếm chỉ không thuộc về loài người, có chút pháp lực linh lực đồ, vật. Có thể là tại Dương Thế ở giữa luân quần không đi Dã Quỷ, có thể là vừa mới Khai Linh trí Tinh Quái. Người không biết được hội dẫn tới tốt hay xấu, chung quy là một chuyện phiền toái.

Giống Tam Hà miệng Long Vương Miếu loại này hương hỏa cường thịnh chi địa, đối với Âm Thần tới nói tự nhiên là một chỗ tốt. Cửu Công Tử đã chết, cái này miếu bên trong Tượng Đất thượng linh khí tiêu tán. Các phạm nhân không cảm giác được, vẫn như cũ tới triều bái, nhưng Âm Thần lại là có thể biết —— nơi đây đã mất người.

Nhưng dù cho như thế...

A miêu a cầu lại cũng không dám tùy tiện phụ thân, chiếm Thần Vị —— bởi vì lúc trước nơi này thuộc về Long Tử, Vị Thủy Long Vương.

—— không biết được phải chăng chỉ là bởi vì Long Tử không hài lòng cung phụng, thu linh lực.

Hoặc là nói dù là Long Tử đã không tại, như vậy sẽ có đồng dạng mạnh Đại Yêu Ma, Tinh Quái đến tranh đoạt cái này bảo địa. Phạm là không phải nào tử không thanh tịnh, cũng sẽ không không kịp chờ đợi tới nơi này để cho mình trở thành chúng mũi tên chì.

Nhưng mà...

Hết lần này tới lần khác liền bị chiếm.

Lý Văn Tâm hóa một thân Nguyệt Bạch Văn Sĩ áo mặc, trong tay cầm một thanh nước mắt quạt nan trúc tại trước miếu đứng một lúc, hơi hơi lắc đầu, ở trong lòng cười rộ lên.

Đã thân là Thần Thú, miễn cưỡng xem như Yêu Ma đồng loại, bởi vậy có thể đều rất miễn cảm phân biệt ra một số khí tức.

Thí dụ như nói hần biết dưới mắt trong miếu này tượng nặn Thượng Linh lực, hần là thuộc về một cái Thủy Tộc. Đạo hạnh không cao, nhưng cũng không tính thấp. Y theo các tu sĩ tiêu chuẩn để cân nhắc —— Hư Cảnh đỉnh phong. Thứ này không có tận lực che giấu mình lực lượng, dường như tại dương dương đắc ý thị uy.

Hần dưới mắt thì là Hóa Cảnh đỉnh phong —— nguyên bản Cửu Công Tử tất nhiên không chỉ như thế, nhưng hần dù sao cũng là mới "Tức" cái này Long Tử vị. Ba mươi vạn vị thành người Dương Khí, 37 phần Hương Khói Nguyên Lực tổ cách khác thân thể đi ra, kì thực khó khăn lắm đủ.

Hần hiện tại là một cái thùng gỗ lớn, có thể thịnh trang rất nhiều nước, rất nhiều Hương Khói Nguyên Lực, sẽ không giống lúc trước thống khổ không chịu nổi có sinh mệnh chi lo —— nhưng bên trong nước không nhiều.

Cần cung phụng, tín ngưỡng, Nguyên Lực. Nhưng đoạn thời gian gần nhất này vẫn phải tạm thời ỉn núp. .. Các loại hần tìm tới người lưng cái kia nổi.

Không muốn liền có gỏi đầu đưa tới.

Lý Văn Tâm liền không có đi vào bên trong, dự định chờ một chút.

Chờ chút việc khác tình, tốt nghiệm chứng hần suy đoán.

Lúc này là buổi trưa qua đi, chính là cái này ngàn dặm Động Đình phong quang lớn nhất thời điểm tốt.

Đi thuyền lại hướng phía trước qua, liền chỉ thấy rộng rộng rãi mặt nước, tuy nói xác thực tráng lệ, nhưng nhìn lâu cũng cảm thấy không thú vị. Lại sau này qua, liền chỉ có Vị Thủy lấy hai bên núi sắc, thủy chung là không đến đây chỗ ——

Tam Hà hội tụ chỗ, dòng nước lại chậm. Hướng về phía trước nhìn có thể thấy được mênh mông Động Đình Hồ, hai bên lại có tú lệ thẳng tắp Quân Sơn, Vi Sơn. Đã hùng hồn, lại linh tú, có thể nói đẹp không sao tả xiết.

Bởi vậy mấy cái kia ngồi tại một trong đình Văn Sĩ hào hứng chính cao, thanh âm nói chuyện cũng dần dần lớn.

Lý Văn Tâm an tâm các loại đợi một hồi, chờ gặp có người rót rượu thời điểm suýt nữa vẩy vào chén bên ngoài, mới ba một tiếng mở ra quạt giấy, một bên nhẹ lay động vừa đi đi qua.

Trên đời này nào có không ham muốn diện mạo? Hần sinh lấy vui gương mặt, nói chuyện lại nắm đến vừa đúng. Bởi vậy chỉ chấp tay một cái, nói vài lời lời nói dí dỏm, cái này bốn cái chệnh choáng chính nông Văn Sĩ liền đem hần coi như một vị thú vị thư sinh, mời hần cùng nhau ngồi xuống.

Vốn là bốn cái nghèo hèn chính mình mang theo Bôi Trần đi ra, cũng không có gì lễ nghi quy củ. Từ bên cạnh bàn giò trúc bên trong lại lấy một cái nhỏ ngọn cho Lý Văn Tâm rót đầy, liền lại bắt đầu làm chút Rầm chó không kêu thơ.

Lý Văn Tâm có thể không tâm tư "Danh chấn Văn Đàn", cũng chỉ phải phụ trách vỗ tay bảo hay. Đợi bốn vị này trong bụng Mặc Thủy dùng hết, đề tài dần dần lạnh xuống đến, hần mới hỏi lên phụ cận phải chăng có cái gì kỳ văn chuyện bạ.

Tề ngắt bên trong gặp được loại lời này đề đương nhiên vui vẻ cực —— say rượu khoái lạc vốn là nam nhân hưng thịnh nhất thú yêu thích, không có cái thứ hai.

Thế là bốn vị này liền nói cùng một cái cộc sự tình —— ngay tại tháng này, truyền khắp toàn bộ Cò trắng châu sự tình.

Cò trắng châu thượng ở hơn trăm Hộ Nhân Gia, lại không phải thôn, mà tên là trấn —— Cò trắng trấn.

Bởi vì tổng có thật nhiều Du Nhân tới lui, đây chỉ có một đầu phố dài trên trấn làm nhiều chút Trà Quán, Lữ Xá, tiệm cơm sinh ý. Trấn Tây có một thư sinh, họ Đỗ, cái tên ngạo, tuổi vừa mới 20. Còn có một người muối muối, cái tên dây leo.

Nguyên bản trong nhà coi như giàu có, phụ thân là trong trấn thợ đồng. Nhưng lại bởi vì tổ tiên đi ra sách người, thế là tại Trường Tử xuất sinh đằng sau không gọi hần kế thừa thủ nghệ, phản gọi hần sách.

Cái này Đỗ Tử ngạc thông tuệ, nhưng lại là cái nhàn tản tính tình. Đến mười lăm tuổi trúng đồng sinh đằng sau liền không muốn phát triển, cả ngày cùng trên trấn một đám người rảnh rỗi pha trộn, tự cho là phong lưu Văn Sĩ. Như thế đến mười chín tuổi thời điểm còn chưa cưới vợ, phụ mẫu lại song song nhiễm bệnh. Chồng cự một năm hao hết sạch trong nhà tiền tài đột ngột mất, chỉ lưu hần cùng muối muối của hần.

Đỗ sinh lười nhác, muối Đỗ Tử dây leo lại siêng năng. Liền đi vị thành cho một hộ Phú Thương làm Trù Nương, ba bữa cơm cũng có thể rơi cái ẩm no, còn thỉnh thoảng sẽ tiếp tế năng vậy ca ca.

Gia đạo sa sút, Đỗ Tử ngạc liền sinh ra vào học tâm tư, dự định khổ lấy cái công danh. Bởi vậy bán thành tiền trong nhà bắt động sản đem đến Trấn Tây

một bên một cái tiểu viện bên trong, mỗi ngày đóng cửa không ra, chỉ sách.

Như thế đến tháng trước, phát sinh một cọc quái sự.

Đỗ Tử Ngạc trong tay tích súc nếu ứng nghiệm giao Bút Mặc trang giấy chi tiêu, lại phải lưu làm sang năm bắt đầu thi thời điểm thượng hạ chuẩn bị, bởi vậy dùng cực tinh. Hẳn bình thường ăn hai bữa ăn, mỗi khi gặp ngày tết mới ăn ba bữa cơm, cũng nhiều là Ngô Bấp bánh, cốc cơm loại hình lương thực phụ.

Lại nói Mùa đông thời điểm, Đỗ Tử Ngạc đi trên đường nhìn thấy có người bán cá ướp muối. Không chống nổi thèm ăn liền nhìn đầu mua đầu, treo trong nhà trên xà nhà. Treo tốt, hẳn lại không ăn. Mỗi bữa ăn dùng cơm lúc đem cá ướp muối coi xuống đặt tại trong mâm, ăn một miếng lương thực phụ bánh, liền liếm một cái cái này cá ướp muối, lấy này tanh nồng vị ăn với cơm.

Như thế, cái này cá ướp muối lại bị hẳn "Ăn" nửa năm, còn hoàn hoàn chỉnh chỉnh.

Nhưng đến tháng trước thời điểm, cái này cá ướp muối không thấy. Đỗ sinh tất nhiên là đau lòng, nhưng cũng còn nghĩ không ra —— cái này cá ướp muối là như thế nào không?

Lúc ngủ cửa sổ đều đóng kỹ, trong nhà không mèo, cũng không nháo lão thử. Hết lần này tới lần khác tỉnh lại sau giấc ngủ này đây thừng còn rất tốt, trên xà nhà cá ướp muối nhưng không thấy.

Đau lòng thờ dài một phen đằng sau, tựa như thường ngày viết chữ, buổi chiều chìm vào giấc ngủ.

Có thể một đêm này nửa mê nửa tỉnh vừa muốn ngủ thời điểm, lại mơ mơ hồ hồ nghe thấy dưới giường có người gọi hẳn: "... Đỗ sinh, đỗ sinh!"

Hẳn chỉ coi là mình đang nằm mơ, liền không để ý đến.

Nhưng đêm thứ hai lại nghe thấy dạng này tiếng kêu gọi. Hẳn liền thanh tỉnh, nghiêng tai cẩn thận nghe. Lại nghe thấy thanh âm kia dần dần rõ ràng, liền đến từ dưới giường —— "Đỗ sinh, đỗ sinh, ta bị chết thật thê thảm nha!"

Cái này Đỗ Tử Ngạc tỉnh cả ngủ. Từ trên giường nhảy xuống chạy vội tới bên tường quất ra kiếm, liền đẩy ra cái màn giường hướng dưới giường nhìn —— lại không có cái gì. Ngày thứ hai, liền bỏ chút tiền tài mời Tam Hà miếu Long Vương Miếu Người coi miếu tới nhà khu tà. Đạo sĩ kia đến, vẩy chút nước, cầm Đào Mộc Kiếm làm phép, liền nói chút hàm hàm hồ hồ lời nói đi.

Đến cái này đêm, Đỗ Tử Ngạc cuối cùng không có nghe được thanh âm kia, bắt tri bắt giác thiếp đi.

Lại làm một giấc mộng.

Mộng thấy một Trung Niên Văn Sĩ, tự xưng Động Đình quân. Nói này cá ướp muối vốn là nữ nhi của hẳn, nguyên hình chính là một đầu Tiểu Lý Ngư. bởi vì đắc tội Long Tử, bị Long Tử đánh về nguyên hình phóng tới trong Động Đình hồ đảm nhiệm tự sanh tự diệt. Sau bị Ngư Nhân đánh bắt chế thành cá ướp muối, bị Đỗ Tử Ngạc mua qua.

Này Tiểu Lý Ngư thân là Tinh Quái bị chết thê thảm, thi thể lại không thể hạ táng, liền tụ tập một cỗ oán khí, khiến cho hồn phách thủy chung bám vào này cá ướp muối bên trên. Đợi Đỗ Tử Ngạc ngày ngày qua liếm nếm ăn với cơm, ngày ngày cho nếm Độ Nhân khí, nếm liền dần dần khôi phục pháp lực.

Hôm qua mới Báo Mộng cáo tri Động Đình quân chính mình thân ở chỗ nào, hôm nay cha liền tìm đến.

Động Đình quân đối đỗ sinh nói, có thể đi hẳn dưới giường khai quật. Nếu là đào được một đầu cá ướp muối, lợi dụng Nước trong nuôi Thượng Tam Thiên, lại tại một ngày đêm bên trong bụng lấy này cá ướp muối qua Động Đình Hồ một bên, vì nó lật ba lần thân thể.

Đỗ sinh làm giấc mộng này, sau khi tỉnh lại liền đi dưới giường khai quật, quả thật gặp một đầu cá ướp muối —— liền là trước kia tại trên xà nhà treo này một đầu.

Thế là theo lời làm việc, tại sau ba ngày bụng lấy cá ướp muối qua bên hồ, lật ba lật...

Này cá ướp muối lại biến thành một đầu Hồng Lân Đại Lý Ngư, nhảy xuống nước! Đối với hẳn điểm ba lần đầu đằng sau vào nước mà đi, không biết tung tích.

Màn đêm buông xuống, này Động Đình quân lại Báo Mộng đến, nói đỗ sinh tại hẳn có đại ân, ba ngày sau, tất có thâm tạ ——

Chính là tại hôm nay.

Đỗ sinh Đồng Nhân nói chuyện này, người chỉ nói hẳn nói giỡn, phát động kinh. Này đỗ sinh cũng không giận, chỉ nói tối nay liền có thể đến trong nhà hẳn quan sát, tốt biết hẳn lời nói không ngoa.

Lý Văn Tâm nghe đến đó, nhảy mất mấy cái.

Chuyện này thú vị.

Bởi vì Động Đình quân danh tự...

Nghe cũng không giống như là cái gì a miêu a cầu a.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Đêm nghênh quân :

PS. Dâng lên 5 vừa đôi mới, xem hết khác nhanh đi chơi, nhớ kỹ trước ném cái nguyệt phiêu. Hiện tại lên - điểm 515 Fan tiết hưởng gấp đôi Nguyệt Phiêu, hân hoạt động có đưa Hồng Bao cũng có thể nhìn một chút ngang!

Đến mặt trời lặn xuống phía tây thời điểm, Lý Vân Tâm đã đứng tại bên đường.

Đỗ Từ ngác dưới mắt chỗ ở tuy nhiên một phòng Nhất Viện, này viện cũng chỉ là dùng hàng rào trúc vây quanh, có một cái tháp bé cửa trúc.

Hàng rào một bên nguyên bản loại chút Hoa Thảo, hiện tại mờ sắc màu rực rỡ. Chỉ là bỏ bê quản lý, điên cỏ lại so Hoa Thảo càng tươi tốt, đêm này Hồng Hoàng bao quanh Hoa Đô bao phủ.

Giống như Lý Vân Tâm dự đoán dạng như vậy, nơi này đã rất là tụ tập một số người.

Cái này thời đại, mọi người không có gì giải trí hoạt động, gặp được loại sự tình này đương nhiên tốt kỳ cực. Theo lý thuyết mấy ngày trước đây vị trong thành náo Đại Yêu Ma, mọi người vốn nên hoảng sợ không chịu nổi một ngày. Nhưng tựa hồ cũng chính là bởi vì yêu ma kia huyền ảo quá hung, truyền đến Cò trắng trấn mọi người trong tai, liền không giống như là thật —— cái gì trên trời hiện Long vương gia chân thân, trong đêm xuất hiện một cái cùng vị thành đại bạch hạc, cả một đầu đường phố đều bị hủy...

Đơn giản quá ly kỳ.

Mọi người càng muốn tin tưởng đêm đó hóa quang là Sơn Hòa, này một con đường là bị bởi vì Địa Động hủy đi.

Lý Vân Tâm rất có thể lý giải loại tâm tính này. Đây là một loại thẳng phổ biến Tâm Lý Học hiện tượng —— trừ phi một loại quan điểm hoặc là tín niệm cường đại đến đủ để hoàn toàn phá hủy mọi người vốn có nhận biết, nếu không, sẽ chỉ khiến mọi người quyết giữ ý mình, càng cường hóa hơn nguyên bản Tư Tưởng Quan điểm.

—— ai vui lòng tin tưởng trên đời thật có đáng sợ như vậy Yêu Ma, lại liền ở bên người đâu?

Bởi vì mà đối với khoảng cách này vị thành trăm dặm Cò trắng trấn mọi người mà nói... Đỗ sinh nói tới sự kiện kia, mới thật thật thú vị chút đấy.

Dưới mắt,

Đỗ Từ ngác liền đứng tại nhà hân trong viện —— dùng nhiều tiền mua Hương Ân, nển, trong sân bày.

Trên bàn có một cái đầu heo, một con dê đầu, một cái cá gà. Lại bày ba món mặn ba món chay, Tam Trăn rượu nhạt. Lại dùng bát thịnh gạo trắng, cảm tam trụ cao hương.

Chờ sắc trời lại tối chút. Đêm nến đốt —— xanh khói lượn lờ, ánh nến yếu ớt, Chân Chân sinh ra chút trang nghiêm khí tượng.

Trên đường mọi người có chừng ba bốn mươi cái. Tụ tại đỗ sinh ngoài viện nhìn hân, chỉ cười nhạo hân đọc sách niệm đến ngu đại.

Lý Vân Tâm đứng tại những đám người này bên ngoài một cái Lão Hòe Thụ dưới. Nhìn này đỗ sinh.

Nói đến sinh được không xấu. Bởi vì không xuống lao động, da thịt là trắng. Trên tay không có vết chai, muốn đến bị vuốt ve người cũng sẽ dễ chịu. Mày rậm, mắt to, sống mũi cao. Bờ môi có chút mỏng, lông mày cách có chút hẹp, xem tướng người sẽ nói tâm hân nghĩ nhỏ, lại cay nghiệt.

Tuy nhiên cái này tướng mạo tại nữ hài tử trong mắt, xác thực được cho suất khí.

Lý Vân Tâm đưa tay chùi chùi chính mình thái dương.

Trên đường người đầu vây quanh một người. Chúng Tinh Phùng Nguyệt. Người kia chừng bốn mươi tuổi, mang mạo vàng, mặc áo khoác, trong tay cầm một cây phát trần. Dưới mắt ươn lầy Đỗ Từ đứng trên đường, hướng đồ sinh trong viện nhìn.

Từ mọi người ngôn ngữ ở trong Lý Vân Tâm biết người này chính là Tam Hà miệng Long Vương Miếu Người coi miếu, đạo hào Côn Dương tử. Hôm nay người từng trải bên trong, nói chung là thuộc hán lớn nhất vui lòng trông thấy Đỗ Từ ngạc xấu mặt.

Bởi vì cái này Đỗ Từ ngạc làm ba lượng bạc mời hán đến tổ pháp sự lúc, Côn Dương tử chỉ nói là ác quỷ quán người, "Chính mình chưa hán đầu qua được quỷ kia, lại thử một chút".

Đây là trong thế tục các đạo sĩ nhất quán thủ đoạn —— kì thực đều không coi là "Thủ đoạn". Bọn họ không được đạo thống, Kiểm Tông Chân Truyền, học chút Bảng Môn Tà Đạo pháp thuật. Cũng không biết bên trong huyền diệu. Chỉ dựa vào đời đời kiếp kiếp Khẩu Nhĩ Tương Truyền, chỉ nói "Nên như vậy", "Nên như vậy". Thì lên pháp đến có khi thấy hiệu quả, có khi hoàn toàn vô dụng. Chỉ nói là "Tranh đấu không lại".

Nhưng Đỗ Từ ngạc đến Động Đình quân giấc mộng kia, liền nói Người coi miếu Côn Dương tử Học Nghệ không tinh, càng đem Thần Nhân Quý Nữ nhận làm hại người ác quỷ, suýt nữa làm hán bỏ lỡ một đoạn tốt Duyên Quả.

Cho nên cái này Côn Dương tử hôm nay liền đứng tại đồ Sinh môn bên ngoài, đối xử lạnh nhạt nhìn hán. Có Nhân Hán lại gần hỏi hán tới nay việc này là thật là giả, hán cũng chỉ xùy nhưng cười một tiếng, cũng không nói gì. Nhân Hán hỏi không ra, liền lại có phụ nhân đến hỏi hán. Hán cũng không đáp lời, phụ nhân kia liền buồn bực. Làm bộ muốn dắt hán áo choàng, nói "Đạo sĩ kia trên mặt như vậy xúi quẩy thế nhưng là nhân tình đem qua không có hậu hạ tốt" loại hình lời nói thô tục.

Này ban một Nhân Hán liền ở một bên ồn ào cười đùa. Côn Dương tử trừng phụ nhân kia vài lần. Phụ nhân càng huyền não khỏi kinh. Hán liền đành phải chật vật né tránh mấy bước, nói: "Tốt tốt. Cùng các người nói là được."

Hán liếc liếc một chút này đoạn chính ngôi quỳ chân có trong hồ sơ trước đồ sinh, lại cười lạnh: "Nói cái gì Động Đình quân?"

"Ta Côn Dương tử chủ trì cái này Tam Hà miệng Long Vương Miếu, đã có mười lăm năm. Ta cái này miếu, là cái này vị thành phụ cận lớn miếu. Vài ngày trước vị trong thành Bảo Hoa hội mời người, cũng cho ta đưa thiệp mời. Nhưng này có việc ra ngoài, lúc này mới chậm trễ —— không phải vậy, ta Côn Dương tử cũng là Lang Gia động thiên thượng khách."

Nghe hán nói đến chỗ này, những người kia mặc dù không biết được "Lang Gia động thiên", nhưng luôn luôn biết "Động thiên", liền cùng nhau phát ra sợ hãi thần phục tới.

Phụ nhân liền rút tay về, không còn dám làm bộ nuôi dưỡng hán.

Côn Dương tử lại nói: "Ta tòa miếu lớn này. Cung phụng chính là Vị Thủy Long Vương. Này Đỗ Từ ngạc nói cái gì? Nói —— kia cái gì Động Đình quân nữ nhi đắc tội Long Từ, mới bị biến thành Cá Chép —— hoang đường! Ta cung phụng Vị Thủy Long Vương nhiều năm như vậy, chỗ nào nghe nói qua có Long Từ? Lại cái nào tới một cái cái gì Động Đình quân? Nghe đều chưa từng nghe qua!"

Những người này trong lúc nhất thời bị hán hù đến không có tiếng. Lại chờ một lúc, mới có cái Nhân Hán sợ hãi hỏi: "Có lẽ thật sự là Đạo Gia người chưa từng nghe qua đâu?"

Côn Dương tử lờm hán một cái: "Là tiểu yêu, đắc tội Long Vương, như thế nào tha cho hán? Là có đạo Thần Nhân, ta như thế nào lại chưa từng nghe qua? Cái này ngàn dặm Động Đình chính là Vị Thủy Long Vương Long Cung chỗ —— cái nào đuôi mù Yêu Ma dám tự xưng Động Đình quân?"

Nghe hán cái này nói chuyện, mọi người đều thần phục.

Hán lời nói này đến lớn tiếng, trong nội viện đồ sinh liền cũng nghe đến.

Hán nguyên bản nhắm mắt ngồi ngay ngắn, lúc này chậm rãi mở mắt ra, trên mặt mang kỳ dị mỉm cười, lắc đầu: "Đạo Sĩ, người Học Nghệ không tinh, liền thiếu đi nói chút lời nói thì tốt hơn. Các loại tới nay Động Đình quân đến báo ta, nghe thấy lời này của người, ha ha..."

Nói xong lại nhắm mắt lại, này Côn Dương tử cũng khác biệt hán tranh luận, chỉ lạnh hừ một tiếng.

Hai người nói xong lời này, lên một trận Dạ Phong. Xem nào nhiệt liền cũng dần dần không nói lời nào.

Đã là đến xem, tâm lý chung quy muốn "Việc này có phải là thật hay không". Côn Dương tử nói chút Long Vương Yêu Ma sự tình, nhưng lại là từ khía cạnh để cho người ta ngoài định mức nhiều sinh chút tâm tư. Đợi bóng đêm dần dần sâu, khí trời mát, tái khởi Dạ Phong..

Lại nhìn trong nội viện này thăm thăm nền thời điểm, mọi người liền trong lúc nhất thời có chút trầm mặc.

Cũng là tại ngay miệng, nghe thấy một cái trong treo êm tai giọng nam nói: "Thực ta đề nghị các người về trong nhà qua tắm một cái ngủ tương đối tốt."

Thanh âm này đánh vỡ ngăn ngại yên tĩnh, mọi người liền đều quên phát ra tiếng chỗ nhìn —— phát hiện là một cái Bạch Bào tuần tiểu "Thư sinh". Chỉ liếc một chút, mọi người liền biết đó là cái người bên ngoài.

Bởi vì nếu như là người địa phương, hoặc là tại bản địa bồi hồi có mấy ngày này, sẽ không không nhớ ra được hẳn.

Bởi vì hẳn sinh được quá đẹp đẽ.

Cái này cái đẹp mắt Tiểu Hậu Sinh trong tay cầm một thanh nước mắt quạt nan gãy xương phỉn, một bên nói một bên hơi hơi hí mắt, hướng tây một bên nhìn.

Đỗ sinh trước cửa nhà cái phố nhỏ này xác thực thông hướng tây, nơi đó có một cái Độ Khẩu, nhưng thiếu có người dùng. Đường nhỏ bên cạnh là cỏ hoang, dọc theo đường một mực nhìn sang, cũng có thể tại trong sáng ánh trăng bên trong mơ hồ nhìn thấy mép nước tại trong gió đêm nhẹ dạng cỏ lau cùng Xương Bò.

Hắn ngay tại nhìn nơi đó.

Mọi người lần theo hắn ánh mắt cũng nhìn một hồi, lại không hề phát hiện thứ gì.

Trừ cỏ lau, Xương Bò, hơi nước, Phong bên ngoài, không có cái gì.

Côn Dương từ nhìn chăm chăm... Lý Văn Tâm nhìn một hồi, khẽ nhíu mày: "Lời này ý gì?"

Lý Văn Tâm không có lập tức trở về hẳn, mà là tại dưới cây lại đi lên phía trước hai bước, lại từ từ tế tế xem một hồi, mới quay đầu, mỉm cười: "Ta là ý nói a, chứ vị, nếu người không đi, sẽ chết a."

Tại dạng này thời khắc, tại trong hoàn cảnh như vậy nghe hắn lời nói, tất cả mọi người sững sờ. Côn Dương từ biến sắc mặt thay đổi, quát: "Người người này nói cái gì ăn nói khùng điên?"

Nhưng hắn cái này thần thái, ngữ khí, diễn xuất, lại không giống như là cái gì người điên. Bộ dạng này, cũng làm người ta không thoải mái đứng lên. Trên đường người liến nhao nhao kêu lên "Người cái này Tiểu Hậu Sinh nói cái gì xúi quẩy lời nói", "Miệng này làm sao như vậy độc", cũng có chút khó nghe hơn.

Nhưng rất nhanh...

Lại một trận gió lên. Trận này Phong Khởi đến cổ quái —— dân đất trống, dọc theo đường nhỏ, chậm rãi thổi qua đến —— quét lên trên đường vài miếng Toái Diệp, bên đường cỏ hoang lại lắc cũng không lắc.

Thấy một lần cái này di tượng, mọi người nhất thời không có tiếng vang.

Ngược lại bỗng nhiên nghe thấy này viện bên trong nguyên bản ngồi ngay thẳng Đỗ Từ ngạc, bỗng nhiên mở mắt ra, như bị Mê Tâm Trí Nhất hoa chân múa tay Địa Đại gọi ba tiếng: "Tốt, tốt, tốt!"

Liền lại ngồi quỳ chân lấy, không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Âm Hôn :

PS. Dâng lên 5 vừa đổi mới, xem hết khác nhanh đi chơi, nhớ kỹ trước ném cái nguyệt phiếu. Hiện tại lên - điểm 515 Fan tiết hưởng gấp đôi Nguyệt Phiếu, hẳn hoạt động có đưa Hồng Bao cũng có thể nhìn một chút ngang!

Đỗ sinh dạng như vậy như thế nào nhìn cũng không giống thường nhân. Trên đường người rất cực cảm thấy một chút xú e ngại.

Liền có người hỏi Côn Dương từ "Đạo Trường nên như thế nào". Côn Dương từ tựa hồ cũng có chút bối rối, từ trong ngực sờ tấm bùa gì đi ra thiếp ở trên mặt, giống một bộ bị chế trụ Cương Thi nhìn tới nhìn lui.

Nhìn một hồi, lại đem phũ cẩn thận từng li từng tí bóc đến, nói: "Không có gì Quý Quái, không có gì đáng ngại."

Đường như cảm thấy mình vừa rồi cũng thất thố, liền tức giận trừng Lý Vân Tâm liếc một chút, nói: "Tuổi còn trẻ, già thần già quý!"

Xem bọn hắn cái này đã kinh hãi lại ngốc bộ dáng, Lý Vân Tâm cũng chỉ là hơi cười cợt, chuyển ánh mắt.

Chỉ bất quá không tiếp tục nhìn chăm chăm phía tây nhìn, mà là tại hướng đồ sinh nhà trong viện nhìn.

Trước nhìn lấy đồ sinh, ánh mắt lại một đường theo thứ gì đi ra ngoài ---- -- -- thẳng xuyên qua đám người, một lần nữa ngừng ở trước mặt mình.

Hắn bộ dạng này đơn giản giống như là đang diễn trò. Tại dạng này thời gian địa điểm hoàn cảnh bên trong, hắn cái này diễn xuất để cho người ta cảm thấy nổi nóng vừa uất ức —— chưa từng gặp qua bộ dạng này dọa người, là cố ý ngay trước mặt người?

Nhưng nhìn hắn khí độ, cũng không phải hộ nông dân. Cũng rất muốn ủng đi lên đem hắn đánh chạy, nhưng mà vạn nhất là cái có công danh, gặp quan không quý Tú Tài, bọn họ ủng đi lên đánh người ta báo quan, đại khái đều miễn không ăn mấy ngày cơm tù.

Thế là liền tốt miệng phạt hắn —— là những người này am hiểu nhất sự tình.

Có thể mặc dù như thế, tâm lý đều là lo sợ, vẫn chờ đợi hắn nói mấy câu.

Một khắc đồng hồ đằng sau như bọn họ mong muốn... Này Hậu Sinh nói chuyện .

Hắn nhìn lấy trước mắt mình không có vật gì đất trống, mỉm cười cười: "... Ngược lại cũng không phải. Không tiếng người, chúng ta nơi nào đến cung phụng?"

Âm khí âm u, không đầu không đuôi một câu, lại khiến người ta im ngay.

Côn Dương tử nhú mày lại.

Sau đó trông thấy Lý Vân Tâm hướng bọn họ quay sang. Thờ dãi: "Ta người này, khó được hảo tâm một lần. Nghĩ đến, các người có lẽ về sau đều là ta hương hỏa nơi phát ra đây. Liền nhắc nhở một câu."

"Kết quả làm gì, ta nói câu nào. Các người kỳ kỳ oai oai nhắc tới ta lâu như vậy, ta thật sự là tội gì tới."

"Không cần nhìn muộn. Các người sống không quá đêm nay." Lý Vân Tâm khoát khoát tay, "Chính mình đi xem này Đồ Tử ngạc đi. Chưa nghe nói qua Âm Hôn sao?"

Mọi người đều im lặng sững sờ. Bởi vì cũng không có cảm thấy mình chỗ nào không thoải mái, lại dưới mắt phong thanh trắng sáng, làm sao lại...

Chỉ có Côn Dương tử nghe hắn lời này, đột nhiên tròn tròn con mắt. Lúc này quay người một chân đá văng hàng rào môn, thẳng đến này đồ ruột một bên. Đưa tay tại hắn đầu vai trừng điệp vỗ —— này đồ sinh phù phù một tiếng ngã xuống đất.

Trên đường người phát ra cùng nhau kinh hô.

Côn Dương tử lại đuổi ra đã hơi hơi phát run tay tìm kiếm hắn hơi thở...

Khí tuyệt đã lâu.

Côn Dương tử nhất thời ngồi dưới đất. Chờ lấy đồ sinh thì thể nhìn một hồi lâu mới đột nhiên quay đầu trừng mắt Lý Vân Tâm: "Sao không nói sớm? ! Người hại chúng ta bao nhiêu tính mạng người! !"

Mọi người gặp Đạo Sĩ bỗng nhiên thất thố, liền biết đại khái xác thực phát sinh không được sự tình. Có thể trong lúc nhất thời lại lơ ngơ. Không biết được đến tốt cùng hắn là giải tán lập tức vẫn là hướng đạo sĩ hoặc là thiếu niên lấy cái biện pháp.

Liền lại trông thấy Đạo Sĩ cắn chặt hàm răng xoay người đứng lên, trên đầu mào vàng cũng rơi, khóa này áo khoác xông ra hàng rào môn thẳng đến Lý Vân Tâm, đưa tay làm bộ liền muốn đánh, trong miệng mắng to: "Vì sao hại chúng ta tánh mạng? ! Vì sao không nói sớm? !"

Cái này Côn Dương tử sinh được lớn mạnh. Dưới mắt lại hoảng vừa vội, liền sinh ra một trận hồ hồ sinh phong khí thế tới. Nhưng tráng kiện cánh tay còn chưa chạm đến Lý Vân Tâm đầu vai...

Lý Vân Tâm đã đưa tay, một bạt tai đem hắn tát lăn trên mặt đất.

Lần này khí lực cực lớn, thanh thúy thanh vang ở bóng đêm cũng truyền đi thật xa. Côn Dương tử cơ hồ là bị quát đến ở giữa không trung xoay người, chuyển ngã trên mặt đất.

Mọi người sao có thể ngờ tới cái này nhìn tuấn tú thiếu niên như thế hung ác? Nhất thời ngay cả đại khí cũng không dám lên tiếng.

Lý Vân Tâm chăm chăm trên mặt đất Côn Dương tử nhìn một hồi, mới nói: "Bình tĩnh một chút không có?"

Côn Dương từ một bên dùng lực lắc cái đầu một bên lực lợi đồ, vật. Muốn đứng lên. Tới hậu trèo lên Lý Vân Tâm bắt chân, hấn cũng không có đá văng ra hấn. Đạo sĩ kia bắt hấn lại chân, chống đỡ từ bản thân thượng nửa người. Ngửa đầu nhìn Lý Vân Tâm một hồi mới nói: "... Cứu... Cao nhân cứu ta... Là ta sai..."

Lý Vân Tâm vẫn chỉ thấy hấn: "Sai ở nơi nào?"

Vừa rồi nặng như vậy lực đạo đánh vào trên đầu, Đạo Sĩ là bị đánh ra nội thương. Lúc này miệng mũi cũng bắt đầu rướm máu, tại bóng đêm có chút dọa người. Nhưng vẫn ráng chống đỡ lấy tới hậu khẩu khí nói: "Ta học... Nói... Phải biết mọi thứ không thể cưỡng cầu... Cao nhân đã xuất miệng chỉ điểm một câu, chúng ta... Lại không thể cưỡng cầu cao nhân người... Người..."

Đạo Sĩ nói đến đây, trong miệng mũi máu thấm đến gấp hơn, ngăn chặn cuồng hống, cũng chỉ có thể phát ra "Ồi ời" thanh âm.

Lý Vân Tâm lúc này mới lược thỏa nấn gập đầu: "Người nhìn, sự tình xác thực có bộ dáng như vậy. Cũng không phải trong thiên hạ đều là người sao."

Sau đó mới ngồi xổm xuống đem một cái tay đặt ở Đạo Sĩ trên ót, hỏi: "Người đụng vào Âm Hồn. Đã mệnh không lâu. Nhưng đã gặp ta, lại trước khi chết cùng ta hữu duyên quả. Ta cũng không thể ngồi nhìn người thành cô hồn dã quỷ."

Hấn lại thoáng dùng lực, nhường đường sĩ mặt xích lại gần chính mình chút. Hỏi: "Như vậy ta hỏi người —— có thể nguyện đến Trường Sinh?"

Đạo Sĩ ánh mắt bắt đầu tan rã. Lý Vân Tâm thanh âm nghe vào hấn trong tai, cũng đều phiêu phiêu miểu miểu. Nhưng hết lần này tới lần khác chính là như vậy thanh âm nghe lại Chân Chân như là âm thanh thiên nhiên —— hấn khó khăn nháy mắt mấy cái, mơ hồ không rõ nói: "Nguyện... Nguyện... Nguyện..."

Lý Vân Tâm còn nói: "Như vậy, người phải giúp ta làm chút sự tình."

Đạo Sĩ đã không thể nói chuyện, chỉ có thể hơi hơi chớp mắt biểu thị đồng ý.

Lý Vân Tâm liền đưa tay từ chính mình thái dương, đầu lòng nhỏ hạ một sợi tóc thò vào trong miệng hấn. Sau đó vịn đầu hấn ngón trở nhẹ nhàng vừa gỡ —— lực lượng xuyên thấu hấn xương sọ, tương đạo sĩ óc quấy thành một đoàn tương hồ.

Hấn chết đi.

Sau đó... Hồn phách từ trên thi thể hồn hồn ngạc ngạc đứng lên.

Mới nhìn đến vừa rồi Lý Vân Tâm, nhìn thấy tình cảnh!

Nguyên lai đồ trước cửa nhà, dọc theo này đường nhỏ lại hướng tây... Hướng tây... Mãi cho đến này Động Đình Hồ một bên...

Không phải trong mắt bọn họ trống trơn.

Đã đứng đây... "Người" a.

Nhìn, giống như là người.

Tại trên đường nhỏ, ở trên vùng hoang dã, tại mép nước cỏ lau, Xương Bò bụi bên trong, lít nha lít nhít đứng đấy, tính ra hàng trăm người "Người" !

Chỉ là chúng nó gương mặt đều không giống nhân loại —— có, màu xám xịt. Nhưng cái mũi chỉ là một đầu sắc nhọn đâm, hai con mắt tròn căng lòi ra ở trên mặt, phảng phất run rẩy hắc sắc trái cây. Cong lưng, không nhúc nhích, ngẫu nhiên mới đột nhiên, nhanh chóng, tổ chất thần kinh, đi một vòng này hai tòng mắt.

Còn có hình thể hoành bao quát trắng hấn, lấy thanh sắc áo giáp. Gương mặt cũng là màu nâu xanh, như là người chết —— ngay cả cái mũi đều không có. Trên cánh tay mọc lên gai ngược, râu đen, cũng như điêu khắc, ngẫu nhiên lác lác thân thể.

Cái này đây khắp núi đồi mấy trăm Quái Nhân, trăm mặc im lặng đứng đấy, phảng phất Quý Quái.

Mà một cái... Hồng Y váy đỏ nữ tử, đang đứng tại Lý Vân Tâm trước mặt, tò mò nhìn xem cái này Côn Dương tử hồn phách, lại nhìn xem Lý Vân Tâm.

The thế giọng hỏi: "Người là cái nào đường Âm Thần?"

=====

Chương 121: Hồng Nương Tử :

??

Nữ tử này sinh được coi như mỹ lệ. Mặc dù không cách nào cùng Lưu Lăng loại kia Đoạt Thiên Địa quang huy xinh đẹp đánh đồng, cũng không có Bạch Vân Tâm loại kia không màng danh lợi khí chất xuất trần —— đương nhiên là "Nhìn" —— nhưng cũng coi là nhất đẳng Mỹ Nhân Nhi.

Nàng mặc cung sa đại hồng y, tóc mây thượng đồ trang sức lấy sò hến, Đồi Mồi làm chủ. Xem ra tuy nhiên mười sáu mười bảy tuổi, ánh mắt thanh tịnh, tựa hồ là một cái không chút tâm cơ nào hồn nhiên thiếu nữ.

Nhưng cái này nhìn... Cùng cái này cảnh vật chung quanh, người, không hợp nhau thiếu nữ, lại chính là tối nay nhân vật chính.

Một khắc đồng hồ trước đó, Lý Vân Tâm nhìn thấy có cái gì từ khi này trong hồ lên bờ.

Đi đầu hai cái, chính là này sắc mặt xám xanh, xuyên giáp áo hoành bao quát trắng hán. Từ mặt mũi Thủy Khí bên trong đi ra đến, một đối với con mắt tả hữu chuyển động, tựa hồ phi thường cảnh giác.

Sau đó, liền lại có hai hàng cánh cung gai nhọn mũi Quái Nhân từ trong nước leo ra. Chúng nó theo sát tại áo giáp trắng hán sau lưng, tựa như là xếp hàng quân sĩ.

Bọn họ ra nước sau, yên tĩnh im ắng, chỉ nên bước cứng ngắt bước chân đi, rất giống đang diễn vừa ra buồn cười kịch câm.

Nhưng các phạm nhân không nhìn thấy chúng nó.

Đội những người này đều lên bờ, tại Hoang trong bụi cỏ đứng vững, mới nghe được tiếng vang.

Có hai cái nhìn mập mạp, thịt mềm mại nữ nhân Phân Thủy mà ra, mỗi người tay cầm bùn xoắn ốc chế thành Nhạc Khí, thổi ra không đứng đắn lại quái dị chói tai tiếng vang —— các phạm nhân cũng là không thể nghe thấy.

Ngay sau đó là một cái thân mặc màu trắng quần áo Tiểu Nha Hoàn đỡ lấy Lý Vân Tâm trước mắt cái này một vị, một bước ba dao động dọc theo đường nhỏ một đường hướng đồ sinh nhà viện từ đi tới.

Cái này Hồng Y Nữ Tử sau lưng còn đi theo một lão giả —— sinh được thật là người bộ dáng, nhưng cũng là cái lưng còng, mặc một thân màu xanh nhạt tơ lụa áo ngoài.

Đến đồ sinh nhà ngoài viện, Hồng Y Nữ Tử cùng nha hoàn ngừng, lão giả trực tiếp xuyên qua hàng rào trúc, đi đến đồ sinh trước mặt.

Mà lúc kia... Đồ sinh còn tại hai mắt nhắm nghiền mà ngồi xuống.

Lão giả trước hút trên hương án hương hỏa, sau đó mở cái miệng rộng. Tại đầu heo, đầu dê, trắng gà thượng theo thứ tự cắn mấy ngụm. Các phạm nhân nhìn không thấy này Tam Sinh có gì dị dạng, nhưng Lý Vân Tâm biết, nó là "Hương dụng".

Tiếp lấy... Đưa tay tại đồ sinh trên đầu điểm ba lần.

Cái này Đồ Từ ngạc hồn phách... Liền đứng người lên.

Lưng còng lão nhân liền cười híp mắt đối với hán khom mình hành lễ. Nói: "Đỗ công tử đối nhà ta Hồng Nương có đại ân, Động Đình quân liền phân phó ta đến đáp tạ công tử."

"Nhưng nhà ta Hồng Nương cùng công tử ở chung lâu ngày lại có tiếp xúc da thịt, lại yêu Mộ công tử phẩm tính cao khiết. Muốn cùng công tử kết làm phu thê."

"Công tử có thể hướng viện nhìn ra ngoài —— như cũng đối với ta nhà Hồng Nương có ý, không bằng thành toàn cái này cái cộc chuyện tốt như thế nào?"

Lại nói này đồ sinh hồn nhiên không biết chính mình hồn phách đã ly thể, liền hướng ngoài viện nhìn. Chính gặp này Hồng Y Nữ Tử đang nhìn hán. Mắt ngọc mờ ngái, ở trong màn đêm càng có một phen phong tình.

Thư sinh này trước kia phóng đảng thời điểm cũng hưởng qua nam nữ tư vị, nhưng chưa từng gặp qua dạng này Mỹ Nhân Nhi? Liền vội nói: "Tiểu sinh tu Tam Sinh phúc duyên mới cùng Hồng Nương gặp nhau, sao dám chối từ! Tốt tốt tốt!"

Hán nói xong lời này, lại dương dương đắc ý đi xem Côn Dương tử, trên đường mọi người. Nhưng những người kia chỗ nào nhìn thấy một cái hồn

phách?

Đỗ sinh đang muốn tái sinh chút sự cố, lão giả nhân tiện nói: "Đã như vậy. Liền nhanh theo ta đi trắng Mộc Lâm hoa hồng thành đi. Động Đình quân đang đợi công tử yên ả."

Nói xong, liền lấy tay tôi kéo Đỗ Tử Ngạc. Kéo một phát, cái này Đỗ Tử Ngạc liền một lần nữa trở nên si ngốc ngây ngốc, giống như thất thần chí... Rốt cục ly thể.

Cũng là vào lúc này, Lý Vân Tâm đề điểm những người kia vài câu, lại bị châm chọc khiêu khích.

Lại nói lão giả kia dẫn Đỗ Tử Ngạc hồn phách đi ra ngoài viện, lại trông thấy trên đường những người này. Đôi mắt già nua nhất thời cười thành Nguyệt Nha, trong miệng liền nói: "Tốt, tốt. Đã là Hồng Nương đại hỉ, liền mời những này Hương Thân cùng chúc mừng qua. Cũng không uống công lúc trước đem Hồng Nương tử trong hồ bắt đứng lên, lại bị phơi gió phơi nắng muối nước đọng, mới nhân duyên."

Nói lời này. Những nguyên bản đó đứng tại Hoang trên mặt cỏ dị nhân liền đi tới, bắt đầu nuôi dưỡng những Nhân Hán đó nhân phụ.

Lý Vân Tâm là nhìn đến rõ ràng —— những người kia vừa động thủ, liền đem nhân hồn phách tử trong thân thể lôi ra ngoài. Như cưỡng ép một đứa bé con, gà vịt, không tổn sức chút nào.

Cũng có một cái Quái Nhân đi đến Lý Vân Tâm bên người, đưa tay muốn kéo hắn.

Nhưng này Hồng Y Nữ Tử sớm nhìn thấy hắn, liền đưa tay khiến quái nhân kia lui ra. Nàng tại Lý Vân Tâm trước người vừa đi vừa về đi mấy bước, mới hỏi: "Ta nhìn ngươi cũng không phải là phạm nhân, tại sao phải nhắc nhở bọn họ đào tẩu đâu? Ngươi thế nhưng là ái mộ những phạm nhân này, muốn làm người?"

Cho nên... Lý Vân Tâm liền đáp —— "... Ngược lại cũng không phải. Không tiếng người, chúng ta nơi nào đến cung phụng?"

Nghe hắn nói lời này, Hồng Y Nữ Tử tựa hồ đối với hắn sinh ra viễn siêu vị kia đồ sinh hứng thú. Liền lại hỏi: "Thế nhưng là bọn họ tựa hồ cũng không hiểu biết ngươi tốt ý. Ngươi muốn làm sao đâu?"

Thế là Lý Vân Tâm mới quay đầu lại... Nhất chương đánh chết này Côn Dương tử.

Lúc này trên đường những người phạm tặc kia mặc dù còn đứng lấy, nhưng hồn phách đã ly thể. Lý Vân Tâm biết chỉ cần những Quái Nhân đó lại đem bọn hắn hồn phách áp đi. Những người kia liền sẽ đột tử —— tra không rõ nguyên nhân cái chết.

Hồng Y Nữ Tử lẳng lặng đứng đấy, nhìn hắn làm thành này hết thấy. Lại nghe hắn nói, liền hỏi —— "Ngươi là cái nào đường Âm Thần?"

Lý Vân Tâm lúc này mới cười cười, nói: "Ta nha. Ta đây, ban đầu vốn cũng là một người. Về sau bị người đánh chết, mới thành bây giờ bộ dạng này, tu quỷ đạo."

Nữ tử nghiêng đầu xem hắn, tựa hồ hứng thú dần dần dày: "Ngươi vì sao bị đánh chết? Sao không có bị này Diêm Quân câu đi?"

"A. Bởi vì ta lúc còn sống thích ăn thịt người." Lý Vân Tâm nhún nhún vai, "Hại người nhiều, liền thành Nhân Ma. Bị ta ăn những người kia thân bằng hảo hữu tìm tới ta, liền đem ta đánh giết. Ta bởi vì sát khí quá nặng, cho nên Bất Nhập Luân Hồi, mới tu thành quỷ này Đạo Thành Âm Thần."

Nữ hài kinh ngạc nháy mắt mấy cái, tựa hồ cảm thấy chuyện này rất mới lạ.

Bên người nàng nha hoàn nguyên bản lẳng chờ lấy không ra. Nhưng lúc này nhìn xem ánh trăng, nói khẽ: "Hồng Nương, thời điểm không còn sớm"

Nữ hài không để ý tới nàng, con mắt nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, đi dạo, lại hỏi: "A? Ngươi lúc còn sống là người, sao ăn người đâu?"

Lúc này nha hoàn lại tới kéo nàng ống tay áo.

Cái này Hồng Nương nhìn cũng không nhìn nàng, chỉ phát ống tay áo một cái liền đem nha hoàn kia chạy đến đánh bay ra xa mấy chục bước, bành một tiếng nện ở đỗ sinh nhà hàng rào trúc bên trên. Sau đó giống như phản phó trong nhà người hầu hiện một ly trà nói: "Đưa nàng cho ta mổ!"

Lý Vân Tâm chưa thấy rõ nha hoàn kia thần sắc. Chỉ thấy đứng ở một bên Lục Bảo lưng còng lão giả, chậm rãi bước hai bước liền đi qua, cũng không biết từ nơi nào lấy ra một thanh tiểu đao —— hướng ngã trên mặt đất nha hoàn vung lên, một cái thanh tú động lòng người Tiểu Nương Tử liền không có bộ dạng ——

Chỉ còn lại có mặt đất một đầu bị xé ra Đỗ Tử Đại Bạch liên, bày mấy lần cái đuôi, nện đến mặt đất bụi đất tung bay, liền bất động.

Nhưng hắn chỉ bất động thanh sắc hướng này Hồng Nương hơi cười cợt, nói: "Vân vốn không tâm nước từ nhân —— ai kêu ta kiếp trước không có tâm đâu? Ta khi đó không hiểu được cái gì lễ nghi đạo đức, chỉ cảm thấy ăn người cùng ăn gà vịt không quá mức khác nhau."

Nữ hài nghe hắn lời này, con mắt càng sáng hơn: "Này bây giờ đâu?"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, cười lắc đầu: "Đương thời —— bây giờ, ngươi đoán ta còn có hay không tâm đâu?"

Cô bé này nghiêng đầu nghĩ một lát, lại ngẩng đầu nhìn một chút ánh trăng, bỗng nhiên sắc mặt thay đổi, sở trường che miệng lại: "A nha, thời điểm không còn sớm! Nay trắng liền nói đến chính là, cha ta muốn chờ gấp!"

Nói lời này lại không đi, lại lưu luyến không rời nhìn một chút Lý Vân Tâm. Chỉ cảm thấy người này vừa rồi làm những sự tình kia, nói những lời kia, không biết sao, đều hợp nàng tâm ý —— liền phảng phất nàng suy nghĩ gì, thích gì, người này hết thảy đều biết!

Hồng Nương Tử lại nhìn xem ngốc đứng ở bên cạnh hắn này Côn Dương tử hồn phách, nhất chỉ nó: "Ngươi lại phải hắn vì ngươi làm chuyện gì?"

Lý Vân Tâm như cũ hiền lành cười, nụ cười ôn hòa đôn hậu, dưới ánh trăng có dị dạng sức hấp dẫn: "Gặp Hồng Nương Tử đại hi, muốn cũng không có gì Hạ Lễ có thể đưa. Liền thi triển cái thủ đoạn cầm đạo sĩ kia hồn phách. Ta dùng một cây sợi tóc cho hắn độ chút linh lực, hắn hồn phách liền muốn so những Tục Nhân đó muốn cơ linh chút —— ta đưa nó đưa cho Hồng Nương Tử làm tôi tớ. Cũng coi như liền hắn Trường Sinh tâm nguyện."

Hồng Nương Tử nghe lời này, tựa hồ vui vẻ cực. Tại nguyên chỗ nhảy dựng lên, vỗ vỗ tay: "Tốt tốt tốt, ta nhận lấy ngươi cái này Hạ Lễ. Ngươi người này đẹp mắt lại thú vị —— ta muốn nói với ngươi, ta chính là này Tam Hà miệng Long Vương Miếu mới Long Vương. Ngươi muốn gặp ta, liền đi nơi đó gọi ta... Ân, có lẽ ta hội kiến ngươi?"

"Y, đi đi —— ngươi nhưng không cho đi. Ta ngày sau còn muốn tìm ngươi chơi đùa. Ngươi dám đi, ta có thể gọi người mổ ngươi!"

Cái này Hồng Nương Tử nói lời này, quay người liền đi, tựa hồ thật sự là sợ này Động Đình quân gấp.

Hai người nói những lời này chỉ bất quá mấy hơi công phu. Lúc này trên đường những người kia gặp Lý Vân Tâm đánh giết Đạo Sĩ, đều sợ hãi trốn tròn mắt muốn trốn —— nhưng rất nhanh phát hiện mình giống như là bị thứ gì chế trụ, động cũng không thể động.

Lại chờ bọn hắn nói dứt lời, này Hồng Nương Tử quay người đi, tại những người phạm tục kia bên người dị nhân liền cũng áp lấy bọn hắn Quỷ Hồn đi ra.

Cho nên ——

Rầm rầm một trận vang. Cái này khoảng bốn mươi cá nhân, một cái tiếp một cái ngã nhào xuống đất... Đều chết hết.

Ban đêm yên tĩnh đáng sợ.

Lý Vân Tâm vẫn như cũ đứng dưới tàng cây, nhìn đầy khắp núi đồi dị nhân một lần nữa nước đọng bên trong, bóng đêm một lần nữa thanh lạnh lên.

Cái này mới chậm rãi vuốt trong tay Trúc Cốt phiến, xuyên qua trên đường nhỏ một mảnh thi thể, chậm rãi dọc theo đường đi.

Này Động Đình quân, đến tột cùng là cái gì?

Tuy nói hắn đến vị thành phụ cận cũng bất quá hai tháng, không biết được phụ cận Đại Yêu Ma cũng coi như bình thường. Nhưng mà... Động Đình quân. Đang Cửu Công Tử quản lý Thủy Vực bên trong nha?

Cái này Hồng Nương Tử, không thể nghi ngờ cũng là cũng là Động Đình quân này bị ướp gia vị thành cá ướp muối nữ nhi. Nàng điệu bộ như vậy khí thế, nhìn lấy đúng là muốn so Cửu Công Tử phô trương còn lớn hơn, này Động Đình quân lại hội là nhân vật bậc nào?

Dạng này người, ngay tại Vị Thủy, tại Động Đình Hồ, Cửu Công Tử loại kia cuồng ngạo Đại Yêu Ma nhưng xưa nay không nhắc lên hắn!

Tựa hồ là cái không được đại gia hóa a.

Lý Vân Tâm dùng quạt giấy ở lòng bàn tay trùng điệp vừa gõ, dừng bước.

Bỗng nhiên khoát lạc cười rộ lên.

Nữ nhi của hắn dám chiếm này Long Vương Miếu, nhưng không có hắn Âm Thần sinh sự.

Vài ngày trước hắn thử tìm này Cửu Công Tử lưu lại thông minh Ngọc Giản, nhưng thủy chung tìm mà không được.

Đại khái đều cùng vị này Động Đình quân có quan hệ đi.

Nhìn rất mạnh.

A, thế nhưng là không biết đủ mạnh hay không... Đi đón Bạch Vân Tâm cái kia nòi đâu?

Chương 122: Lý đạo trưởng :

Cò trắng trần hơn trăm Hộ Nhân Gia, chừng năm trăm người, trong vòng một đêm qua hơn bốn mươi.

Cũng đều là trèo lên tiếp thân thích, bởi vậy đến ban ngày thời điểm cơ hồ là nâng trần đau buồn.

Tại bình thường đây tuyệt đối xem như kinh động Châu Phủ đại án. Thế nhưng là ở cái này mấu chốt bên trên... Ai sẽ có tâm tư qua quản đâu?

Triệu Tri phủ đang định bắc thượng, hạ ba vị Phủ Doãn cũng vội vàng mọi nơi lý vị thành tình hình tai nạn. Làm xong những này còn rơi không được tốt —— chung quy là tại người khu quản hạt bên trong ra dạng này đại sự, tương lai có thể thấy được âm đậm.

Bởi vậy đến ngày thứ ba thời điểm chỉ từ vị thành tới một cái Bộ Đầu, mang ba cái công nhân. Trước tìm Tộc Lão cùng Bảo Giáp tra hỏi. Sau khi hỏi xong chỉ coi là Thiên Tai, lật thuyền, "Không cho phép lại nháo". Không phải vậy trong thành những người lớn lại thêm ưu phiền, "Đem các người hết thấy cảm hỏi các người cái mưu tài sát hại tính mệnh" cũng chưa biết chừng.

Cái này một hù giật mình...

Liên thật sự là khóc lóc kẻ lẻ không cửa.

Mà lúc này mọi người mới nhớ tới Đỗ Tử ngọc nói tới Thần Dị sự kiện tới.

Thế là "Động Đình quân" ba chữ này, trở thành Cò trắng trần xuất hiện tần suất tối cao chữ.

Chính là Lý Vân Tâm muốn kết quả.

Nếu quả thật có "Động Đình quân" người, lại là một cái cường đại, điệu thấp ẩn núp đại yêu, trắng như vậy lộ châu tất nhiên có người biết hẳn. Có lẽ không biết cái gì "Động Đình quân", nhưng mà... Nhất định có người nghe nói qua, hoặc là trực tiếp, gián tiếp cùng hắn tiếp xúc qua.

Như vậy ra dạng này sự tình, mọi người bắt đầu đàm luận hẳn... Rất nhiều chuyện cũ năm xưa có lẽ liền sẽ bị khám phá ra.

Lý Vân Tâm vô cùng vô cùng vững tin điểm này.

Bởi vì hắn cũng đang tìm Cửu Công Tử "Hành Cung".

Hành Cung cái đồ chơi này, hắn đã hơi hiểu biết. Thế là biết Cửu Công Tử đêm đó thu Lưu Lăng Lạc Thư Sách cổ, vũ y, thực cũng là thu vào chính mình "Hành Cung" bên trong. Nhưng này "Hành Cung" hắn chưa hẳn mang lên trên thân, mà hắn là tại một nơi nào đó...

Lý Vân Tâm có lúc trước Cửu Công Tử nghịch lân, đã từng theo khí tức kia, qua Hành Cung "Vốn nên tại" địa phương nhìn một cái ——

Không thấy .

Có người tại lúc trước hắn lấy đi vậy được cung. Lúc trước hắn không có đầu mối gì. Nhưng bây giờ ý thức được có khả năng nhất, chính là này Động Đình quân.

Lạc Thư cùng vũ y còn thì thôi. Nhưng còn có này một khối thông minh Ngọc Giản.

Vậy mà có người muốn chiếm hắn tiện nghi —— đây quả thực quá không ra gì mà!

Cho nên thành công giảng đề tài này dẫn sau khi thức dậy, Lý Vân Tâm mấy ngày nay liền tại trong trần đi tới đi lui. Nghe người ta nhóm nói này Động Đình quân sự tình.

Dưới mắt hắn ngồi tại một gian quán trà bên trong, tế phẩm một chén trà.

Chính là buổi chiều. Dương quang xán lạn. Khí trời lãnh đạm, gió mát bên trong có hoa hương cỏ. Hắn ngồi cạnh cửa sổ bên cạnh bàn nhìn ra phía ngoài cũng là rải đầy pha tạp bóng cây cùng ánh sáng mặt trời Thanh Thạch Bàn đường đi. Lại hướng phía tây nhìn, có thể thấy được chân trời trắng xoá ánh sáng —— đó là dưới ánh mặt trời Động Đình.

Nước mát quạt nan trúc đặt trên bàn, nửa chén trà nhỏ bốc lên lấy lượn lơ vù khí. Nghe thấy quán trà bên trong bàn bên mấy người đang nói Động Đình quân.

Nhưng vừa nghe là biết là tại nói bậy. Rất nhiều chuyện không có chút nào Logic thường thức, hoàn toàn lấy nhân loại tư duy đến ước đoán Yêu Ma.

Không ít người lời thề son sắt mà tỏ vẻ nghe nói qua Động Đình quân sự tình, hoặc là người bên cạnh nghe nói qua Động Đình quân sự tình. Nhưng mà một khi hỏi liền phát hiện cái kia "Bằng hữu của ta", "Nhà ta thân thích" hoàn toàn giả dối không có thật.

Lý Vân Tâm nghe được có chút phiền, liền dự định đứng dậy qua ăn một chút gì.

Trên thực tế hẳn hiện tại ăn cái gì, chỉ là bởi vì "Thèm". Thân thể của hẳn tức là Thần Hồn. Thụ lấy Nguyên Lực liền có thể mạnh lên. Tuy nói có thể sờ có thể đụng, nhưng tâm niệm cùng một chỗ, cũng là có thể như là Quỷ Hồn xuyên tường. Nhưng là tư vị kia cũng không tốt đẹp gì.

Nhưng mà cái này trên trần cũng không có Mộc Nam cư, đồ ăn không hợp hẳn khẩu vị. Thế là sau khi đứng lên lược do dự một chút từ, nghĩ nên hay không thi triển thần thông qua vị thành tìm học tại nhà từ —— cô có Lương mẫu người viễn phó Europa cho ăn Bô Câu, hiện có Lý Long Vương Thần được Vị Thủy thành bữa ăn ngon, cũng là một cộc giai thoại.

Nhưng liền tại như vậy một do dự ngay miệng, lỗ tai bên nhạy bắt được quán trà một góc khác thanh âm.

"... Ra việc này, Lý đạo trưởng này yển, liền không tốt đi thôi. Dù sao trong nhà còn có chuyện muốn xử lý."

"... Khó mà nói... Nói là mới nhập một cái Mỹ Thiếp... Không tốt từ chối. Sợ hẳn..."

Lời này nguyên bản cũng không chỗ dị thường, nhưng thanh âm lại là đề thấp.

Chính là cái này chi tiết khiến Lý Vân Tâm vô ý thức quay đầu, nhìn người nói chuyện kia liếc một chút.

Chỉ là cái nhìn này. Hẳn liền ý thức được sự tình có diện mạo.

Nói chuyện ba nam nhân đều bốn mươi năm mươi tuổi, nhìn gia cảnh giàu có. Cân nhắc đến cái này trên trần nhân khẩu số lượng, tình trạng kinh tế, cũng đều là Nhất Gia Chi Chủ, hoặc là có riêng phần mình nghề nghiệp. Thông tục tới nói xem như Bản Trấn Trung Sản Giai Cấp, Tỉnh Anh Giai Cấp. Dạng này ba cái Lão Nam Nhân tập hợp một chỗ khoác lác hoặc là thương lượng chút sự tình vốn cũng không quá mức chỗ dị thường...

Nhưng hết lần này tới lần khác rất nhiều chi tiết tại nói cho Lý Vân Tâm, bọn họ có chút khẩn trương.

Cũng không phải là bởi vì cảnh vật chung quanh cho bọn hắn mang đến áp lực, mà chính là bọn họ chính đang thảo luận sự tình. Khóe mắt tế văn cùng khóe miệng, hầu kết đều tại cộng đồng nói cho Lý Vân Tâm một kết luận như vậy ——

Hắn chỗ đàm luận, là một kiện rất làm bọn hắn chờ mong, hưng phấn, nhưng lại làm bọn hắn cảm thấy xấu hổ, bất an sự tình.

Lại nâng lên "Lý đạo trưởng" mấy chữ này.

Lý Vân Tâm lần nữa ngồi xuống đến, lặng yên nhặt lên này nửa chén trà nhỏ. Lặng yên vênh tai nghe.

Sau nửa canh giờ, ba người kia ra Trà Quán.

Lý Vân Tâm vờ người đứng dậy. Cũng vỗ quạt giấy cùng bọn hắn đi ra ngoài.

Trên đường tới lui người đều có thể lường chỉ sắc, ba người kia đi ra ngoài cũng cước bộ vội vàng. Xuôi theo phố dài đi một đoạn đường. Thăng hướng phía tây qua. Lý Vân Tâm liền càng phát ra biết mình cùng đối với người —— bọn họ là hướng đồ sinh gia phương hướng đi.

Nơi đó chết khoảng bốn mươi người, người đều là nói sát khí trọng, tránh không kịp. Ba người kia lại không thêm đề ý.

Muốn đến bọn họ là muốn đi bên kia Độ Khẩu.

Từ này Độ Khẩu lên thuyền, tại Thủy Thượng được nửa canh giờ...

Liền đến Quân Sơn.

Đi theo ba người ngoặt ra trên đường dài đường nhỏ, nhìn thấy một cái bốn bề vắng lặng thời điểm, Lý Vân Tâm liền lắc mình biến hoá, hóa làm một cái năm sợi râu dài Trung Niên Văn Sĩ. Diện mạo tuấn tú, mặc màu xanh nhạt gấm vóc trường bào.

Đi mấy bước, ba người ở trong có một người quay đầu, trông thấy hắn.

Thế là liền dừng bước lại không đi. Các loại Lý Vân Tâm chậm rãi đi qua mới ngăn lại hắn, khách khí hỏi: "Vị bằng hữu này lạ mặt a. Từ nơi nào đến, đi về nơi đâu?"

Người nói chuyện tựa hồ là ba người này ở trong người đáng tin cậy —— tại Trà Quán thời điểm Lý Vân Tâm liền xác nhận điểm này. Là một cái hơi mập trung niên nhân, trong nhà kinh doanh một gian Lữ Xã, bị người gọi là Đình chương quỹ.

Lý Vân Tâm nháy mắt mấy cái, mặt lộ vẻ kinh ngạc: "A... Tại hạ từ Đông Thổ Đại Đường đến, hướng tây một bên Quân Sơn qua. Chư vị đây là... Có thể là ở đó đi không được?"

Đình chuông quỹ cùng hai người kia trao đổi một chút ánh mắt, nói: "Đồng Thổ Đại Đường? Ta chưa nghe nói qua nơi này."

Ngẫm lại, lại nói: "Bằng hữu qua Quân Sơn làm cái gì?"

"Du ngoạn nha." Lý Vân Tâm nói nói, "ta một đường Du Lịch Thiên Hạ Sơn Thủy, chỉ là vì thu thập Thiên Hạ kỳ văn chuyện bí, tốt viết một bộ Chí Dị đi ra. Ta nghe nói ngàn dặm Động Đình chính là Đồng Nam thịnh cảnh, lại nghe nói Quân Sơn cũng là Động Đình Bát Cảnh một trong..."

Nói đến đây, Đình chuông quỹ vội vàng cắt ngang hán lời nói: "Các hạ coi là thật có thật nhiều kỳ văn chuyện bí?!"

Lý Vân Tâm mê mẩn tròn to mắt: "Ây... Tự nhiên."

Đình chuông quỹ đại hi, vỗ tay cười to: "Tốt tốt tốt! Huynh đã là đến Quân Sơn du ngoạn, chúng ta cũng coi như nửa cái Địa Chủ —— ta đến Vi Huỳnh dẫn kiến một vị nhất đẳng Phong Lưu Nhân Vật, như thế nào?"

Lý Vân Tâm ở trong lòng cười rộ lên: "A? Nếu nói là Phong Lưu Nhân Vật, vậy tại hạ ngược lại phải xem thử xem —— nào dám không tòng mệnh?"

Gặp hán cái này "Hào sảng" diễn xuất, ba người kia thích hơn. Lập tức liền nhiệt tình kéo hán tay, một đường dẫn hán hướng Độ Khẩu qua.

Mọi người đợi lâu.

Có ý kiến tại chỗ bình luận truyện nói oa, ta mỗi ngày đều nhìn.

Cảm tạ mọi người các loại

Ngày mai từ nơi này văn phòng chuyển đi ra bên ngoài... Đi làm trong lúc đó vụng trộm Mã Tụ thì càng khó...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Gặp cổ nhân

Đến này Độ Khẩu, nguyên lai sớm có một cái thuyền nhỏ tại chờ lấy. ???????????

Đầu thuyền đứng thẳng một cái mặc nước dựa vào (chú 1), lại mang mũ rộng vành hán tử, trong tay không mái chèo cũng không cao, cũng không nói lời nào. Gặp bốn người đến ngừng đầu nhìn liếc một chút, chỉ chỉ Lý Vân Tâm. Tựa hồ tại hỏi "Vi sao nhiều một người".

Hán tử kia tựa hồ khí sắc thật không tốt, sắc mặt xanh lét giống như đến bệnh nặng. Mặt ốm dài, góc cạnh rõ ràng, nhìn tổng có mấy phần quen thuộc.

Đình chuông quỹ liền cười đối với hán chấp tay, nói: "Trên đường ngẫu nhiên gặp một vị người tuyệt vời, có chút kỳ dị cổ sự, đang muốn dẫn kiến cho nhà ngươi Đạo Trưởng đây."

Hán tử liền không lại hỏi, từ đầu thuyền tránh ra.

Ba người thông thạo mặt đất thuyền, ép tới này thuyền nhỏ hơi hơi trầm xuống một cái, tại mặt nước dâng xuất một vòng gợn sóng tới.

Lý Vân Tâm nhìn lấy cái này thuyền nhỏ, lại nhìn xem rộng lớn Động Đình Hồ, một chút do dự, cũng tới qua.

Sau đó nghe thấy phù phù một tiếng, hán tử kia nhảy xuống nước. Cả người không có ở trong nước, cong người xuống hơi cong, hai chân đạp thật nhanh —— đúng là trong nước bơi lên, đẩy thuyền này đi.

Đình chuông quỹ liền cười: "Cái này tiểu ca là cái quái tính tình, cũng bất thiện lời nói. . . Ách, khách quý xưng hô như thế nào?"

"A. Tại hạ Lý Tầm Hoan."

Thuyền Hành tại Động Đình phía trên, ngày dần dần hướng tây nghiêng. Nóng sáng ánh sáng mặt trời trở nên nhu hòa lại mờ nhạt đứng lên, trên mặt hồ

lặn tẩn ba quang liền thật tốt giống Ngư Lân. Lý Vân Tâm lần thứ nhất nhìn thấy dạng này thanh tịnh nước. Thậm chí tại cách bờ không xa thời điểm, còn nhìn thấy hồ nước cỏ. Nhưng thuyền nhỏ dần dần đi tới nước sâu chỗ, liền thành nguyên một khối thâm trầm ngọc thạch.

Hướng nơi xa, có thể thấy được Quân Sơn.

Quân Sơn kì thực là một tòa đảo,

Trong đảo có một tòa Cô Phong. Ở chỗ này nhìn, này ở trên đảo che xanh biếc thảm thực vật, một tòa tú lệ thẳng tắp sơn phong từ ở trên đảo đột ngột từ mặt đất mọc lên, Thượng Vân sương mù lượn lờ, thật sự là đoạt thiên địa tạo hóa.

Đến Quân Sơn tựa hồ còn muốn một đoạn thời gian tương đối dài, Lý Vân Tâm liền cùng ba người này nhân trò chuyện.

Trước đó tại quán trà bên trong nghe bọn hắn nói chuyện, đã giải hơn phân nửa sự tình.

Nói là cái này trên Quân Sơn, có một vị ẩn cư Lý đạo trưởng.

Vị này Lý đạo trưởng là cái Kỳ Nhân. Có lẽ là vị nào thương cổ cự phú hậu nhân Khám Phá Hồng Trần, mang theo tiền tài đi vào trên Quân Sơn xây một tòa "Tử Vi Cung".

Cái này Tử Vi Cung. Xây dựa lưng vào núi, chia Tiên, Trung, Hậu ba điện.

Tiên Điện xây dưới chân núi, bên trong điện xây ở sườn núi, Hậu Điện xây ở đỉnh núi trong mây mù. Ba điện ở giữa lấy chất gỗ Sạn Đạo tương liên. Sạn Đạo thì treo giữa không trung. Theo Đinh chương quỹ nói hắn từng dọc theo này Sạn Đạo đi qua một lần bên trong điện, "Đứng tại sườn núi vân vụ bên trong, chân không công bố. Chung quanh cây cỏ xanh tươi, nơi xa khói trên sông mờ mờ, trong thoáng chốc coi là thân ở Tiên Cảnh".

Lại nói cái này Lý đạo trưởng. Mỗi khi gặp cuối tháng. Liền sẽ mời bản địa Văn Nhân Nhã Sĩ qua Tử Vi Cung.

Hắn chỉ có một cái yêu thích —— nghe cổ sự. Mời người đi Tiên Điện, liền phụng để ý một chút nước trà, mời người nói cổ sự. Như nghe được mới lạ thú vị cổ sự, liền sẽ mời người kia lại chỉ ba vị bằng hữu, cùng nhau qua bên trong điện.

Theo Đinh chương quỹ nói, trong lúc này trong điện có "Có thể khiến người ta nuốt xuống đầu lưỡi trần tu, cùng một cái khác chút mỹ diệu sự tình".

Lý Vân Tâm biết những việc này, lại hữu tâm cơ, có mục đích, liền bắt đầu dẫn ba người này nói chuyện.

Hắn bản năng cảm thấy, cái này Lý Đạo Sĩ có lẽ cùng Động Đình quân có cái gì liên lụy.

Dạng này một cái dị nhân. Tại Quân Sơn làm ra như thế phô trương, làm sao lại cùng này Động Đình quân không quan hệ?

Có lẽ là cái đột phá khẩu.

Bốn người nói chuyện phiếm, dần dần quen thuộc, hai cái khác trầm mặc ít nói cũng lên hào hứng. Mặt đen người cao gầy gọi là Triệu Quan Nhân, bao quanh nếp trắng gọi là Tôn viên ngoại.

Lý Vân Tâm lấy tay một mực chụp lấy mạn thuyền ngồi vững vàng, hỏi: "Cái này Quân Sơn tên có thể có cái gì điển tịch?"

Tôn viên ngoại thuận miệng nhân tiện nói: "A, bởi vì Động Đình quân mà!"

"Ta mấy ngày nay tại trên trấn liền nghe người ta nói Động Đình quân, nguyên là có như thế điển tịch?" Lý Vân Tâm tâm lý nhảy một cái, nhưng vẫn tràn đầy phấn khởi hỏi, "Tôn huynh biết bên trong cổ sự a?"

Tôn viên ngoại lược do dự một hồi. Lắc đầu: "Nhắc tới cũng không sợ khách quý bị chê cười, đây là thứ nhất gia truyền điển tịch, ngày thường ta là không nói. Nhưng hôm nay cùng khách quý họp ý. . ."

Đinh chương quỹ cùng Triệu Quan Nhân cũng đều mặt lộ vẻ kinh ngạc, nói: "Lão Tôn. Bình thường có thể không nghe người nói cái này nha? Người nơi này có cái gì điển tịch?"

Tôn viên ngoại cười khổ: "Này, cũng không phải cái gì chuyện lạ. Chỉ là nghe nói thôi —— ta khi còn bé nghe trong nhà lão nhân nói, nguyên bản cái này Vị Thủy, Động Đình, đều không có Long Vương. Chúng ta bây giờ là Đại Khánh triều, đẩy lên cái hơn hai nghìn năm, ba ngàn năm, là cái nào hướng? Hắc. Cái nào hướng đều không phải là! Khi đó chúng ta nơi này gọi là nam trạch Bách Quốc mà!"

"Sau đó, cái này Động Đình Hồ ra một vị Thần Nhân, tự Động Đình quân. Giúp đỡ khi đó vị nước Quốc Quân bình định nam trạch, chậm rãi mới có được hôm nay Đại Khánh bản đồ. Khi đó này Động Đình quân nghe nói liền ở tại trên Quân Sơn —— núi này cũng là bởi vì hắn gọi tên. Nhưng là bây giờ qua nhiều năm như vậy, chúng ta Vị Thủy lại có Long Vương, ai còn nhớ rõ Động Đình quân mà! Các người về nhà hỏi một chút trong nhà lão nhân, khó mà nói cũng biết việc này."

Nghe hắn lời này, Đinh chương quỹ nhũ mày ngẫm lại. Sau đó vỗ tay một cái: "Cũng không phải, coi là thật có ẩn tượng! Ta liền nói danh tự quen tai nha!"

"Vậy không phải nói trước đó vài ngày Long vương gia tại vị thành Hiến Thánh a?" Triệu Quan Nhân nháy mắt, "Chẳng lẽ Long vương gia đòi đi nơi khác. . . Đây Động Đình quân lại ra mặt? Đây họ Đỗ hải tử nói cái gì tới? Động Đình quân muốn bảo hả?"

Tôn viên ngoại vội nói: "Phi phi phi! Chớ có tại cái này Động Đình đã nói Long vương gia nhỏ lời nói!"

Triệu Quan Nhân vỗ đầu một cái: "Đúng nha. Ai nha, Long Vương chớ trách chớ trách, ta Lão Triệu cũng không phải hữu tâm. . ."

Lại không biết cái này Vị Thủy Lý Long vương, lúc này đang ngồi ở bên cạnh họ.

Lý Vân Tâm nghe những lời này, biết chuyện này tất nhiên có đại thu hoạch. Quân Sơn bởi vì Động Đình quân gọi tên, này Lý Đạo Sĩ lại tại trên Quân Sơn xây cái Tử Vi Cung, tất có liên lụy.

Nhưng cũng không cảm thấy là cái gì "Trùng hợp". Hắn thấy trừ cực độ ngẫu nhiên, cực kì cá biệt sự kiện bên ngoài, hết thấy "Trùng hợp" cùng "Ngoài ý muốn" đều tất sự tình ra có nguyên nhân. Thí dụ như nói "Vừa lúc cái này cùng thuyền Tôn viên ngoại biết Quân Sơn điển tịch" —— cũng là bởi vì hắn tại cái này Cò trắng châu nắn nã rất nhiều thời gian, lại cố ý tuyên cái này khả năng nhất biết chút ít bí mật ba người.

Việc này, không gọi trùng hợp. Hắn dưới mắt đi tại cách nước quốc đô, hết lần này tới lần khác cái này Tôn viên ngoại quần lên tới kéo lấy hắn nói Quân Sơn điển tịch, mới gọi "Trùng hợp".

Còn nói chút nhàn thoại, thuyền đến Quân Sơn cầu tàu.

Xa xa đã nhìn thấy một cái Gã sai vật tại cầu tàu chờ lấy. Đội thuyền cập bờ, cái này không công mềm mại Gã sai vật cũng không nói chuyện, cũng chỉ cười khom người dẫn bốn người đi lên phía trước.

Ba người kia không cảm thấy kinh ngạc, Lý Vân Tâm lại cố ý nhìn hắn vài lần, sau đó hơi cười cợt.

Cầu tàu hướng về phía trước là một đầu bàn đá đường nhỏ, dọc theo tuyết Bạch Sa Than một mực thông hướng nơi xa trong rừng. Chỉ thấy này trong rừng xa xa dựng thẳng lên một đạo cửa đá Bài Phường, thượng tổ lấy hai đuôi vọt lên Thạch Ngư, hai bên có Thạch Sư trấn thủ. Bài Phường thượng ba cái cổ toàn chữ lớn —— Tử Vi Cung.

Lý Vân Tâm xa nghiêng nhìn môn kia, nhẹ khề đi một tiếng, biết đêm nay. . . Đại khái phải có thú.

Trời chiều đã nhanh muốn xuống núi, ánh sáng mặt trời đem sớm đã đội tại môn kia trước mấy người thân ảnh đều kéo dài, quăng tại bàn đá mặt đất.

Bên trong một vị sắc mặt lo nghĩ, Lý Vân Tâm là nhận ra.

Thượng thanh đàn đỉnh phái vị thành trú trong sở Hư Cảnh tu sĩ, Tông Vân Tử.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Tai họa :

Đội đến gần, mới nhìn rõ này Tông Vân Tử chính chấp tay sau lưng, đối một cái giữ cửa Gã sai vật nói chuyện: "Chờ? Người có biết ta cùng chủ nhân nhà người sâu xa? Còn dám cản ta, ta tại chỗ giết người!"

Nhưng này Gã sai vật vẫn chỉ cười, cũng không nói chuyện, tựa hồ càng không biết sợ hãi, chỉ là cản ở trước cửa không cho hắn đi. ? E ? ?

Đình chuông quỹ cũng không nhận ra Tông Vân Tử, lại là cái thiện Giao Tiếp. Liền đi qua hướng Tông Vân Tử vừa chấp tay, cười nói: "Vị bằng hữu này không nên gấp gáp, Lý đạo trưởng nơi này đến là có chút quy củ. Ngài có thể được mời đến tất nhiên cũng là hữu tình thú người, làm gì cùng một cái Đồng Tử cãi lộn. Ta nhìn, chúng ta vẫn là..."

Tông Vân Tử lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái: "Lăn. Người xem như cái thứ gì."

Nói câu này, phát ổng tay áo một cái, này giữ cửa Gã sai vật lập tức bay ngược ra bốn năm bước xa, ngã xuống đất lên không được thân thể. Cái này Tông Vân Tử liền bước nhanh chân, thẳng hướng môn kia bên trong qua.

Sinh việc này mọi người đều hai mặt nhìn nhau. Đình chương quỹ tức giận đến đỏ mặt, chỉ là luôn miệng nói: "Cái này, cái này, người này, cái này, cái này. . ."

Lý Vân Tâm vỗ vỗ bả vai hấn, vội vàng hòa thượng kiều du: "Không có tức hay không. Người không nhìn thấy người ta ăn mặc Đạo Bào? Cũng là tu trường sinh người đâu. Vạn nhất đem chúng ta đánh chết làm sao bây giờ?"

Đình chương quỹ thờ hồn hèn, nhìn chằm chằm này Tông Vân Từ bóng lưng: "Phi. Người kiều này, cũng xứng tu trường sinh! Này Lý đạo trưởng làm sao có loại này bằng hữu?"

Tuy nhiên tức giận, nhưng ngoài cửa mười mấy người cũng đi theo Tông Vân Từ vào cửa.

Chỉ có Lý Vân Tâm đi ở phía sau, đi ngang qua này Gã sai vật bên người thời điểm kéo hấn một thanh, đem hấn kéo lên.

Gã sai vật ngã trên mặt đất thời điểm còn tại cười. Lúc này đứng lên, khoe miệng tràn đầy máu, nụ cười trên mặt vẫn bất biến.

Lý Vân Tâm đối với hấn cũng cười cười,

Đuổi theo mọi người qua.

Sau lưng, ngày biến mất tại Quần Sơn phía tây, màn đêm buông xuống. Phía sau cửa là một đầu Thạch Bản Lộ. Ven đường là bằng đá, cao cỡ nửa người đường nhỏ đèn, cách mỗi vài chục bước liền có một chiếc. Không biết dùng cái biện pháp gì, người từ một bên đi qua này đèn liền sáng lên. Mặc dù nhưng đã gặp mấy lần, nhưng người đều là tám tác lấy làm kỳ lạ.

Đèn đường lại hướng hai bên là bãi cỏ, bãi cỏ lại đằng sau là Già Sơn, hoa mộc, cùng che trời Thụ.

Trước đây đình tương đương rộng rãi xa hoa. Khiến Lý Vân Tâm nhớ tới loại kia Âu thức Thành Bảo trước đó Hoa Viên. Cuối đường đầu, giờ phút này đã đèn đuốc sáng trưng. Lý Vân Tâm từ đám người khe hở bên trong nhìn sang, nhìn thấy Tiền Điện Đại Đường.

Trước đây điện là giả cổ chế kiến tạo, dùng tài liệu lấy nguyên sắc Bó củi làm chủ. Mái cong sâu sừng. Đại Đường Bát Môn rộng mở. Trong môn phái là rộng lớn đại sảnh, sàn nhà bằng gỗ, thấp bàn trà —— rất giống trước đó Quỳnh Hoa lâu này lầu hai bố cục.

Hấn thị lực tốt, bởi vậy nhìn thấy đang có một người tại Đại Đường tòa ngồi —— tọa Bắc triều Nam. Hai chỉ nhẹ nhàng vuốt râu, chính cười nhìn mọi người.

Đây cũng là... Lý đạo trưởng đi.

Lý Vân Tâm nhìn hấn tướng mạo, chỉ biết là là cái tuần lã trung niên nhân, nhìn không ra tuổi tác. Cười đến hiền lành. Nhưng lại từ có mấy phần uy nghiêm. Ăn mặc một thân đạo bào màu vàng phớt đỏ, chải một cái đạo kế. Trên đầu cắm một cây Ngọc Trâm.

Cách ăn mặc cũng không có gì chỗ thần kỳ.

Lúc này Tông Vân Từ đã nhanh chân đi đến đường tiền, thẳng vào đại sảnh, trong miệng nhân tiện nói: "Lý huynh, tai họa nha! !"

Lý Vân Tâm hơi thiêu thiêu mi. Lúc trước hấn chỉ coi này Tông Vân Từ nói cùng Lý Đạo Sĩ giao hảo là thuận miệng nói một chút. Không nghĩ tới nhìn tình hình này, tâm cao khí ngạo Lưu Phái tu sĩ quả thật đem đời này tục Đạo Sĩ coi như chánh thức bằng hữu —— thậm chí trong lòng còn cảm giác đối phương trên mình!

Cái này Lý Đạo Sĩ tựa hồ thật có chút bản lĩnh —— chỉ ít vừa rồi những cái kia theo thứ tự sáng lên đèn đường, cũng không phải là đạo sĩ dõm nhóm tùy tiện học được.

Lại nói Lý Đạo Sĩ nghe Tông Vân Từ lời nói, nửa chút kinh ngạc cũng khiêm phụng. Vẫn khẽ mỉm cười, thả tay xuống: "Đệ, làm gì như thế kinh hoảng? Là cái gì tai họa nha?"

Hấn thanh âm nói chuyện rất êm tai. Nhưng... Ngữ rất chậm. Mỗi một câu đều chậm rãi, truyền vào người trong lỗ tai. Chỉ làm cho người toàn thân đều cảm thấy không còn khí lực, liền rất muốn ngồi lẳng lặng nghe.

Tông Vân Từ lúc này biểu hiện ra các tu sĩ phải có "Khí độ" —— đục không đem sau lưng những người phạm tục kia để ở trong mắt. Hấn nhìn xem trong đường bàn trà, lại nhìn xem nguy vật áo đang ngồi Lý Đạo Sĩ, dường như đã thành thói quen hấn bộ dạng này, lại biết mình không thể làm gì. Thế là một chút do dự đằng sau thở dài một hơi, vẫn là đi đến một trương án đằng sau ngồi quỳ chân, mới lại nói: "Lý huynh, này lẳng không Tiên Từ Pháp Thế, không thấy!"

"Động thiên nhân đại khái những ngày này liền sẽ đến, ta có thể bàn giao thế nào nha! !"

Tiên Từ, Pháp Thế. Hai chữ này nhĩ truyền vào trong tai mọi người, người người đều là sửng sờ. Mặc dù không biết trước đó vài ngày sinh những sự tình kia nội tình, nhưng mà tổng nghe nói qua Tiên Nhân, Long Vương, Yêu Ma tranh đấu nghe đồn. Cho tới bây giờ nghe được loại này từ nhĩ. Đi đâu liền có ba người dừng lại bước chân.

Hơi chán chờ đằng sau, thấp thòm cười hướng này Lý Đạo Sĩ chấp tay: "Đạo Trưởng... Đã là người nơi này có việc gấp, chúng ta tới nay, liền bắt tiện quấy rầy nha..."

Này Lý Đạo Sĩ trên mặt vẫn treo mỉm cười. Khẽ gật đầu, chậm rãi nói: "Tốt, tốt, tốt. Lại qua, lại đi thôi."

Ba người vội vàng xoay người muốn đi gấp.

Tòng Vân Từ vừa trừng mắt, thét lên: "Cũng không nên tìm chết!"

Ba người kia khẽ run rẩy: "Vâng vâng vâng!"

Vội vàng chạy chậm đến đi.

Còn lại tính cả Lý Vân Tâm ở bên trong sáu người, trong lúc nhất thời tiến thoái không được. Mấy người này đại khái là không biết được sự tình nghiêm trọng —— không phải rất nhạy bén. Lại ham một hồi này Lý Đạo Sĩ yến ả —— rất là yêu ăn uống cùng thân thể vui thích.

Liền tại cái này do dự đương lúc. Lý Đạo Sĩ lại cười: "Gần như vị bằng hữu gì không an vị? Không quá mức đại sự. Chỉ là tiểu phiền toái a."

Tòng Vân Từ liền vội: "Lý huynh, cũng không phải việc nhỏ! Đó là..."

Lý Đạo Sĩ đưa tay cắt ngang hần lời nói, mỉm cười, chậm rãi nói: "Từ có biện pháp mà! Đừng vội. Trước, làm chính sự. Đến, gần như vị bằng hữu, mời ngồi xuống —— a nha. Có một vị bạn mới."

Nghe chủ nhân nói như vậy, năm người kia đều hơi Định Tâm. Không nhìn tới Tòng Vân Từ, riêng phần mình nhặt vị trí ngồi.

Đội Lý Vân Tâm cũng ngồi xuống, Đình chương quỹ nhân tiện nói: "Tốt kêu lên dài biết được, chúng ta là trên đường ngẫu nhiên gặp vị Lý huynh này. Vị Lý huynh này từ Đông Thổ Đại Đường mà đến, hướng Thiên Hạ du lịch sông núi cảnh đẹp, thu thập kỷ văn chuyện bịa. Nghe nói Đạo Trưởng vừa vắn đạo này, liền cùng đi."

Lòng tràn đầy lo nghĩ Tòng Vân Từ tại hôm nay có thể mất qua tu hành người đặc thù lãnh đạm cùng rụt rè —— lại hoặc là tới một mức độ nào đó, hơi tán thành những này tại Lý Đạo Sĩ trước mặt với hần cùng ở một phòng người. Cười lạnh một tiếng: "Đông Thổ Đại Đường là nơi quái quỷ gì? Ta ngược lại chưa từng nghe qua."

Nhưng Lý Vân Tâm cũng không thêm để ý hần. Hần một bên đang suy nghĩ này xui xẻo Tòng Vân Từ mới vừa nói sự tình, đi một bên quan sát này Lý Đạo Sĩ.

Cái này Lý Đạo Sĩ... Rất quái lạ.

Hần quá thông dong trấn định, để Lý Vân Tâm nhớ tới trước kia nhìn thấy một ít đem chính mình gương mặt "Đại tu" hơn người. Hần đang mỉm cười, nhưng cơ hồ không có gì rất nhỏ biểu tình biến hóa. Liền phảng phất mặt kia là cứng ngắc, là một cái mặt nạ.

Dưới mắt Lý Đạo Sĩ mỉm cười chuyển hướng Lý Vân Tâm, đi thẳng vào vấn đề, thẳng vào chủ đề: "Vị bằng hữu này, người mang đến cho ta cái gì cổ sự? Nếu như người cổ sự dễ nghe, cái kia đêm, liền có phúc nha."

Hần chậm rãi giơ tay lên, hướng sau lưng trên núi chỉ chỉ: "Ta bên trong trong điện, đã chuẩn bị đầy đủ mỹ thực, mỹ cơ. Như này cổ sự ta thích, các người bốn vị nha, liền có thể lên núi."

Tòng Vân Từ tựa hồ thực sự tin tưởng cái này Lý Đạo Sĩ có thể giải quyết hần nan đề thần thông. Liền cũng tạm thời dè xuống tính tình, ra một hơi, lần nữa khôi phục Lý Vân Tâm lần thứ nhất gặp hần một đương thời từ —— ngồi tại Phù Doãn Lý Diệu Tự bên người, cụp xuống hai mắt, không vui không buồn.

Về phần có phải là thật hay không "Không vui không buồn", cũng chỉ có hần tự mình biết đi.

Thế là Lý Vân Tâm cười cười, nói: "Vị đạo trưởng này mời. Tại hạ ngược lại là đang có một cái cổ sự, có thể bác Đạo Trưởng cười một tiếng."

"Cổ sự này nha, gọi là, Tiểu Long tử tìm Mục Mục."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Tiểu Long tử tìm Mục Mục :

Nghe cái tên này, mọi người hơi sững sờ. Nhất nhĩ ? Nói ???????

Lý đạo trưởng ngược lại là vẫn mỉm cười, cũng không nháy mắt: "Úc? Như vậy, nói nghe một chút."

Tòng Vân Từ giương mắt lại nhìn xem Lý Vân Tâm, cười nhạt: "Cái gì hỗn trưởng tên."

Lý Vân Tâm ngược lại có thể lý giải cái này Tòng Vân Từ giờ phút này tâm tình —— vốn là hốt hoảng tìm đến cứu tinh, kết quả còn muốn bị lôi kéo nghe cổ sự. Không tốt đối Lý đạo trưởng làm, đành phải đối bọn hắn làm. Còn làm như thế có thể hay không gây Chủ Nhân Gia mặt mũi, gọi chủ nhân không thoải mái... Đại khái, tại không có tu hành trước đó sẽ muốn. Tu hành lâu ngày, thụ quen mọi người thổi phồng đằng sau, liền quên còn có a một mã sự tình đi.

Hắn liền ung dung mở miệng, nói: "Trong hồ nước có một đầu tiểu long tử, lớn đầu to, màu đen xám thân thể, vung lấy dài đuôi dài, bơi qua bơi lại..."

Hắn nói cổ sự tuyệt không dụng tâm. Chỉ đem nòng nọc nhỏ đổi thành Tiểu Long tử, đem Thanh Oa Mục Mục đổi thành rồng Mục Mục.

Nhưng hết lần này tới lần khác nói đến sinh động như thật say mê cực, lại gật gù đắc ý —— này đình, Triệu, Tôn Tam người nghe được như ngồi bàn chông, cái trán toát ra to như hạt đậu mồ hôi. Trong lòng tự nhủ nhìn cái này Lý Tâm Hoan sinh được tốt, trên thuyền nói chuyện nghe cũng là no bụng Thi Thư người —— làm sao đến lúc này như thế! ?

Liền tại trong lòng suy nghĩ có phải hay không đến cuối cùng có cái tặng thưởng. Một khi này tặng thưởng chính hợp Lý Đạo Sĩ ý, có lẽ Đạo Sĩ cũng sẽ không trách tội.

Người khác cũng giống ba người hắn như vậy nghĩ. Cho nên này Tòng Vân Từ tuy nhiên nghe được nhú chặt mày lên, nhưng thủy chung ần ần không chỉ ngẫu nhiên trào phúng vài câu "Ha ha", "Làm trò cười cho thiên hạ" loại hình lời nói, chờ đợi sau vẫn.

Chờ Lý Vân Tâm nói xong một câu cuối cùng "Bọn họ đi theo Mục Mục, mỗi ngày qua nhỏ nước miếng", lại ngồi ngay ngắn tại chỗ đó lại không có ngôn ngữ chỉ sau...

Đám người này liền cùng nhau cùng hắn trầm mặc một hồi.

Mấy vị này "Xã Hội Tinh Anh", Lưu Phái tu sĩ, còn có một vị Nhất Cung Chi Chủ, cứ như vậy ngoan ngoãn ngồi hàng hàng lầy, nghiêm túc lại an tĩnh nghe hắn giảng một cái Truyện Cổ Tích.

Sau đó... Tòng Vân Từ bỗng nhiên vỗ bàn trà, quát: "Người cái này đồ hỗn trưởng, dám trêu chọc chúng ta?!"

Lý đạo trưởng.. Vẫn vuốt râu mỉm cười, nhìn lấy hắn.

Lý Vân Tâm ngẩng đầu, nhìn Tòng Vân Từ một hồi, bỗng nhiên cười một tiếng: "Vị bằng hữu này, ngươi là ngu B sao?"

Tòng Vân Từ trợn tròn mắt. Khó có thể tin nhìn Lý Vân Tâm một hồi, lại đi xem Lý đạo trưởng, sau đó lại quay lại ánh mắt, chỉ mình: "Người tại cùng ta nói chuyện!?"

Người khác phải sợ hãi sá ngốc trệ —— khó có thể tưởng tượng Lý Vân Tâm lại ở loại trường hợp này. Làm như thế thô bỉ ngớ ngẩn.

Lý Vân Tâm cũng vỗ bàn trà, chửi ầm lên: "Lão tử lời mới vừa nói ngươi liền hắn sao lại nhai cái không xong. Lý đạo trưởng —— Lý đạo trưởng còn không có nói, ngươi lại nhảy ra xoát tồn tại cảm giác. Lão tử phiền nhất loại người như ngươi —— tận dụng mọi thứ trang bức, kết quả còn cũng nên giả dạng làm ngu B ——"

Hắn ngay cả bạo nói tục, nghe được đang ngồi đám người ngay cả cau mày. Này qua nét mặt của Unko giống như là gặp được thiên đại chuyện lạ. Vừa kinh vừa sợ phía dưới, chỉ đang nghĩ nên như thế nào tốt để sửa trị cái này không biết được trời cao đất rộng phạm nhân.

Nhưng Lý Vân Tâm mắng lên người đến ngay cả một thanh đều không thờ, hắn nghe câu này cảm thấy mình sắp tức chết nhất định phải muốn cái cái biện pháp gì hảo hảo tra tấn hắn, rất nhanh lại nghe được câu tiếp theo —— phần nộ giá trị nhất thời lại Sáng chế mới cao, trong lòng tự nhủ tuyệt không thể dễ dàng như vậy người ta nhất định phải ——

Nhưng mà lại nghe được một câu càng kỳ quái hơn, trong lúc nhất thời đầu não đều muốn ngốc trệ —— từ hắn tu hành về sau chưa từng có người dám dạng này mắng hắn!

Chờ Lý Vân Tâm ngưng xuống, cái này Tòng Vân Từ đã nói không ra lời. Ánh mắt hắn đều giống như muốn trừng ra ngoài, chỉ cảm một cây rung động ngón tay chỉ Lý Vân Tâm, xem hắn, lại nhìn xem Lý Đạo Sĩ, ánh mắt tại giữa hai bên vừa đi vừa về mấy lần. Rốt cục không có có thể nói ra lời ——

Lòng ngực đều nhanh muốn nghẹn nổ.

Lý Vân Tâm không nhìn hắn. Thở một hơi dài nhẹ nhõm, bùng lên trước mặt một chén trà nước, tinh tế nhấp một thanh làm tròn hầu.

Đình Triệu Tôn Tam người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hấn, đang định mở miệng giúp hấn khuyên khuyên thời điểm, lại nghe thấy này Lý đạo trưởng cười ha ha: "Tốt lắm. Cố sự này, thú vị."

Cái này Tông Vân Từ liên thủ cũng quên run, chỉ nhìn chăm chăm Lý Đạo Sĩ, trừng trừng mắt không nói lời nào.

Lý Đạo Sĩ mỉm cười hướng hấn khoát khoát tay: "An tâm chó vội, an tâm chó vội mà! Theo ta thấy, hấn rất thú vị mà! Điều là bằng hữu ta, cũng không cần so đo loại sự tình này."

"Lý hiền đệ nha? Ngươi nói một chút, ngươi dự định mang cái nào ba vị. Qua ta bên trong điện nha?"

Lý Vân Tâm thần sắc như thường giờ tay chỉ chỉ này đình, Triệu, Tôn Tam người, nói: "Liên ba vị này nha."

Lúc này bên kia mấy người kêu lên: "Lý đạo trưởng, như thế nào không cần chúng ta nói cố sự tới nghe? Chúng ta thể nhưng là trầm tư suy nghĩ hơn thảng nha!"

Này Lý Đạo Sĩ cái này lúc sau đã đứng dậy, thẳng hướng đi hậu đình. Động tác nói chuyện cùng hấn chậm rãi. Đem Tông Vân Từ phoi tại nguyên chỗ.

Đình, Triệu, Tôn Tam người còn chưa biết hướng như thế nào xuất hiện dạng này đảo ngược, ngồi ở chỗ đó kinh ngạc nhìn ngốc.

Bọn họ đương nhiên không rõ ràng Lý Vân Tâm là cố ý nói tựa hồ có chút nhược trí cố sự cho bọn hấn nghe, cũng đoán này Lý đạo trưởng đại khái cũng sẽ không thích. Tuy nhiên cái này không sao.

Hấn lớn nhất biết...

Làm sao tại "Một cái một loại người" trước mặt, biểu hiện được thú vị.

Hấn thực cũng còn muốn này Tông Vân Từ không che đầy miệng, sau đó cho mình một cái chữ ằm lên lý do.

Nếu như này Tông Vân Từ dám ngay ở Lý đạo trưởng mặt xuất thủ muốn lấy tính mệnh của hấn, như vậy mang ý nghĩa vị này "Lý đạo trưởng" cũng không có mười phần bị Tông Vân Từ để ở trong lòng. Như vậy hấn cũng tương tự không phải là chính mình muốn tìm người.

Mà nếu như tình hình biến thành bây giờ bộ dạng này... Như vậy Lý đạo trưởng nhất định sẽ cảm thấy hấn "Rất thú vị". Bởi vì đang nói này cố sự thời điểm hấn một mực đang quan sát đôi phương phản ứng. Đối phương đối với mình cảm thấy rất hứng thú —— xa người khác.

Thế là Lý Vân Tâm đứng lên gác tay, thần nhiên từ trong bọn hấn đi qua.

Đi đến này vẫn thất thần Tông Vân Từ bên người thời điểm hướng hấn khoái hoạt nháy mắt mấy cái: "Ta biết ngươi rất tức giận, bằng hữu. Nhưng ngươi lại là cái không dám ở trước mặt hấn như thế nào như thế nào sợ hàng. Ta nhìn ngươi bộ dáng này, giống như cũng học qua Điểm Pháp thuật? Ày, con người của ta, không thích nhất chơi tâm cơ —— ngươi khó chịu ta, sau khi núi rừng cây nhỏ gặp, đánh một chầu, có được hay không? Ta cho ngươi biết, ta thể nhưng là từ Động Huyền phái một người đệ tử nơi đó qua được một bộ Tâm Pháp —— ta khuyên ngươi không muốn tự mình chuốc lấy cực khổ."

Hấn nói đoạn văn này nửa đoạn trước thời điểm, Tông Vân Từ có mấy lần liên suýt nữa nhin không được, muốn đem quyền đầu nện ở trên mặt hấn.

Nhưng nghe hấn nửa đoạn sau lời nói, trên mặt phần nộ chi tình nhanh chóng biến mất.

Vị này thượng thanh đan đình phái Hư Cảnh tu sĩ rốt cực thật dài xả giận, cười rộ lên. Nhưng đã là đắc ý, tàn nhẫn cười.

"Được." Tông Vân Từ nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, chậm rãi thu tay lại, "Được. Như vậy một hồi, chúng ta liền độ sức độ sức."

"Ha-Ha. Ha ha ha." Hấn tay áo hất lên, theo sát Lý Đạo Sĩ sau này đình đi đến, vừa đi một bên cười to, "Ha ha ha ha ha!"

Lý Vân Tâm hơi hơi thờ dãi.

"Ngu B."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Động Đình quân :

Cả tòa Quân Sơn đã bao phủ ở trong màn đêm, nhưng lúc này, liền nhìn ra cái này Từ Vi Cung xinh đẹp. Cũng không phải là chỉ kiến trúc tráng lệ, mà chính là thiết kế xảo diệu chỗ.

Đọc theo Quân Sơn dốc đứng vách núi, một đầu chất gỗ Sạn Đạo nghiêng nghiêng dò xét đi lên.

Cái này Sạn Đạo có lan can, dưới lan can treo nụ hoa đèn. Cũng là có người đi qua liền sẽ theo thứ tự sáng lên...

Giống như một đầu cuộn tại trên sườn núi Kim Long.

Có thể đỉnh, Triệu, tôn ba người đã không hề nhiệt tình hướng Lý Vân Tâm giới thiệu cái này bên trong tinh diệu. Ba người bọn họ mặc dù là phạm nhân, nhưng đã là làm ăn, tự nhiên cũng không ngu ngốc. Đã nhìn ra vị này "Lý Tầm Hoan" thực thì không phải vậy cái gì người bình thường. Đến lúc này tuy nhiên bởi vì hắn đang hướng bên trong điện đi, có thể trong lòng cũng là lo sợ. Rất sợ rất sợ vị này "Lý huynh" đến bên trong điện, lại làm ra cái gì kỳ quái sự tình tới.

Sạn Đạo đi đến cuối cùng liền gặp một mảnh từ Bán Sơn bên trong ngành sinh sinh mở đi ra đất bằng. Hán Bạch Ngọc lát thành, có điều vẽ hoa văn, so Tiền Điện tinh xảo rất nhiều. Bên trong điện tuy nói cũng là vật liệu gỗ nguyên sắc, nhưng mà ban đầu đến xảo diệu. Các loại Bó củ phối hợp cùng một chỗ, vậy mà cũng có rực rỡ lộng lẫy cảm giác.

Lại cái này bên trong điện, có một nửa là khám tại Sơn Thể bên trong.

Lý đạo trưởng cũng không chào hỏi sau lưng khách nhân, thẳng vào trong điện. Lại nói bên trong điện cũng có tám mở cửa đại sảnh, nhưng mà không có bàn trà, chỉ có cung cấp người ngồi quỳ chân đây leo đệm.

Hắn thẳng đi đến Chủ tịch tọa hạ, mới hơi mở miệng cười: "Chư vị bằng hữu, mời ngồi xuống. Hôm nay nha, ta lại là có một chuyện vui muốn nói."

Tòng Vân Từ ngang ngồi xuống, hơi hơi ngửa đầu liếc xéo Lý Vân Tâm. Thậm chí còn đối với hắn cười cười, nhìn tâm tình tốt cực.

Lý Vân Tâm mới mặc kệ hắn, cùng hắn mặt đối mặt ngồi. Chờ hắn ba người cũng ngồi xuống, hắn mới hỏi: "Chuyện gì tốt nha?"

Lý đạo trưởng vuốt râu mỉm cười: "Bản thân nha,

Mới nhập cái thiệp."

Hắn vừa nói vừa nhìn xem Tòng Vân Từ: "Nhưng mà dù sao cũng là cô dâu, không liền cùng chư vị gặp nhau. Liền từ ta nha, thay nàng hướng chư vị hỏi thăm tốt."

Hắn vỗ nhẹ vỗ tay: "Bởi vì ngày hôm nay cái này buổi tiệc, liền muốn ngoài định mức phong phú một số. Chư vị nha, là có có lộc ăn."

Nói xong lời này lại vỗ tay.

Liền có sáu cái nhìn không công mềm mại Tiểu Nha Hoàn, mỉm cười, đi lên phía trước. Phân biệt đi đến sáu người này trước mặt. Trong tay lại là trống không. Trước trước người nghiêng quỳ, sau đó giải khai quần áo... Hai tay trụ trên sàn nhà...

Liền thành một trương không công mềm mại, mùi thơm nức mũi thịt bần.

Hiện tại, Lý Vân Tâm biết lúc trước tại quán trà bên trong này đình, Triệu, Tồn Tam nhân ngôn ngữ ở trong kỳ dị xấu hổ cảm giác nguồn gốc từ nơi nào.

Niên đại này nam nhân thích nữ sắc, đùa bốn nữ tử cũng không phải là cái gì cảm thấy khó xử sự tình. Nhưng giống như vậy... Vô luận ở nơi nào đều được xưng tụng "" . Vị này Lý đạo trưởng.. Cũng là hội chơi a.

Nhưng hắn dạng này Lão tài xế dù sao gặp qua càng nhiều cảnh tượng hoành tráng, cho nên chỉ mặt không đỏ sắc. Vỗ tay tán thưởng: "Đạo Trưởng quả thật là cái người tuyệt vời."

Cái này Lý đạo trưởng cũng không nói chuyện, lại vỗ tay.

Liền lại có sáu cái Gã sai vặt, nâng món ăn, đi đến thịt trước bàn, đem món ăn gác lại, thối lui.

Đình Triệu Tồn Tam người gặp cái này món ăn, trợn cả mắt lên —— tựa hồ trong nháy mắt này hoàn toàn quên trước đó lo lắng cùng phiền não. Chỉ muốn trong năm mỹ thực.

Nhưng vấn đề là, tuy nói bọn họ không phải loại kia cuộc sống xa hoa hạng người, nhưng cũng không phải cái gì bách tính nghèo khổ. Vị thành chính là Khán Quốc đại thành đệ nhất, trong thành cái gì ăn, chơi hoa văn không có?

Làm sao lại đổi một bàn thức ăn... Lộ ra như thế biểu lộ.

Lý Vân Tâm liền lại đi xem này Tông Vân Tử. Hiện hẳn tuy nhiên cũng là không có chút rung động nào bộ dáng, nhưng càng nhiều rất nhỏ dấu hiệu cho thấy, hẳn đồng dạng cực độ chờ mong.

Có vấn đề a.

Thực vật khẩu vị khả năng không lớn đem một người bình thường như thế Triệt Địa chinh phục —— chớ đừng nói chi là còn có một vị tu sĩ

Có lẽ còn có cách khác từ... "Thần tiên chi thuật" .

Có thể... Khiến một vị Hư Cảnh tu sĩ đều trúng chiêu thần tiên chi thuật.

Ha ha...

Hắn nhẹ nhàng xả giận, đi xem này mâm cỗ.

Thực bên trong cũng chỉ có mười mảnh thịt mà thôi. Bề ngoài khá tốt, mặt ngoài nướng đến hơi xốp giòn khô vàng, bị hơi mỏng cắt thành phiến. Hơi hơi phiến hồng thịt mềm bên trong còn có chút Huyết Quân, muốn đến vừa vào miệng, giòn, non, hương. Lại là tốt vị đạo.

Lý Đạo Sĩ mỉm cười nói: "Hôm nay thịt này, lấy làm vị."

"Nguyên liệu nấu ăn vốn là sơn mậ cao đẹp, liền trước dùng tháng năm cái bóng nước mắt trúc phiến làm thế, lấy lửa nhỏ chậm rãi chung."

"Sau đó lấy bạch ngọc đao tinh tế cắt miếng, tại cái này Quân Sơn cái bóng chỗ hong gió."

"Tối nay, lại đem nó thiêu đốt, bùng lên, cho chư vị hưởng dụng —— chư vị khách quý mời dùng xong."

Lý Đạo Sĩ nói lời này, trước dùng hai chỉ nhặt lên một mảnh đưa vào bên trong miệng tinh tế nhai, lại đi nhìn Lý Vân Tâm.

Hắn bốn người, đều đã mang theo trân trọng biểu lộ nhặt lên này thịt. Cần thận từng li từng tí nhưng lại tham lam vô cùng nhâm nhi thưởng thức.

Chỉ có Lý Vân Tâm nhìn chằm chằm này thịt nhìn một hồi, nhặt lên đến ghé vào trước mũi nghe, lại buông xuống.

Lý Đạo Sĩ trừng trừng mắt, cười nhìn hắn: "Bằng hữu chẳng lẽ không muốn ăn không? Là nơi nào không hợp khẩu vị nha?"

Tông Vân Tử ngẩng đầu, cười trào phúng nói: "Người này, ha ha... Vốn là cái thô lỗ không thủ vị, làm sao nhận biết bực này trân tu diệu dụng. Thứ này. Vốn là..."

Lý Vân Tâm hướng hắn cười cười: "Im miệng đi ngu B."

Tông Vân Tử lại tròn tròn mắt, sững sờ một hồi vừa muốn làm, Lý Vân Tâm cũng đã chuyển hướng Lý Đạo Sĩ, mỉm cười: "Đạo Trưởng thịt này tuy nhiên vị đẹp, nhưng... Lúc này đến ăn tổng có chút tiếc nuối."

Tông Vân Tử đang muốn lại không vứt bỏ không nổi trào phúng, Lý Đạo Sĩ ngược lại là "A" một tiếng: "Này khách quý nói một chút. Tiếc nuối ở nơi nào nha?"

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng lắc đầu, chậm rãi đưa tay, Gõ bàn một bên.

Sau đó hắn hơi hơi rũ xuống, giống như là đang suy tư nói thế nào.

Nhưng trên thực tế... Tại cái này thời gian ba cái hô hấp bên trong, đầu óc hắn lấy cái này mười lăm năm đến chưa bao giờ có độ, điên cuồng vận chuyển lại!

—— hẳn à.

Lúc đầu muốn bắt đầu tiểu thảo rắn chơi đùa.

Nhưng tựa hồ... Một chân bước vào trong ổ rắn a...

Tại vừa rồi Lý đạo trưởng bình luận cái này mâm cỗ thượng nhục đằng sau, Lý Vân Tâm trong ý nghĩ liền ngang qua một đạo tiếng sấm.

Đồng dạng một đạo tiếng sấm, ba tháng trước, này trong miếu đồ nát.

Cửu Long từ một bên đem kiếm sĩ tàn chi đưa vào miệng bên trong, một bên nói ——

"Gan lớn người, sơn mậ cao đẹp, liền không thể như vậy ăn. Cần dùng lửa nhỏ chậm rãi chung, lại tinh tế cắt miếng, hong gió. Đợi đến Âm Thiên, làm đồ nhắm ăn."

Tại Độ Khẩu trông thấy thuyền kia phu bắt đầu từ thời khắc đó, liền biết cái này Lý đạo trưởng, không phải người.

Cùng đêm đó này Hồng Nương Tử bên người tôi tớ cơ hồ là một cái khuôn đúc đi ra.

Này Hồng Nương Tử bên người gai nhọn cái mũi, Black tròn con mắt, màu xanh đen gương mặt dị nhân, không phải liền là Hà Bình a!

Này hoành bao quát, khoác nón trụ râu giáp, không phải liền là Giải Tướng a!

Ngày hôm nay tại Độ Khẩu gặp thuyền kia phu... Hiển nhiên chính là một cái Đại Thanh tôm!

Gặp lại cái này "Lý đạo trưởng" bên người những người hầu kia trên mặt cười, cái này Lý đạo trưởng trên mặt cười...

Tuyệt phi nhân loại.

Mà lại hẳn biết trước mặt thịt này —— có lẽ Tòng Văn Tử, người khác chưa quen thuộc, nhưng hẳn lại rất quen thuộc —— là thịt người.

Hai vị đều ăn thịt người, lại phương pháp ăn cơ bản giống nhau, nhưng Lý đạo trưởng, càng coi trọng chút.

Hắn nguyên lai đi theo đình, Triệu, Tồn Tam người tới gặp cái này Lý đạo trưởng, kì thực là vì cái kia thần bí Động Đình quân.

Lý Văn Tâm một mực đang suy nghĩ Long Tử vì sao từ trước tới giờ không tách Động Đình quân người.

Có lẽ là hẳn thuộc hạ —— như vậy một cái cao ngạo Long Tử, mới lười nói những vật kia sự tình.

Nhưng đã ba ngàn năm trước liền có Động Đình quân truyền thuyết, lại Quân Sơn lấy mệnh tên, như vậy Động Đình quân tất nhiên cũng là một cái mạnh Đại Yêu Ma, không phải là Long Tử "Thuộc hạ".

Như vậy là địch hay bạn, là địch hay bạn?

Lý Văn Tâm tại mâm gỗ một bên Gõ ba lần, chậm rãi ngẩng đầu, nhẹ cười lộ lên.

—— Lưu Lăng có thể Sát Long tử, Bạch Văn Tâm tựa hồ cũng có thể Sát Long tử. Động Đình quân nếu là ba ngàn năm đại yêu, có hay không thực lực Sát Long tử?

Nếu như là địch, song phương có khả năng hay không như thế "Hòa bình" chung sống? Sẽ có hay không có cộng đồng, đối thịt người phương pháp ăn kiến giải?

Nếu như là địch, Long Tử vừa chết, Động Đình quân vì sao không đi chiếm này lúc trước cung phụng Long Tử Miếu Thờ?

Nhưng theo hẳn biết, cũng không có. Mấy ngày nay trừ cái này Tam Hà mệnh Long Vương Miếu, hẳn Miếu Thờ, đều là Thần Vị không công bố.

Đại Yêu Ma sẽ không sợ người khác cùng hẳn cướp đoạt hương hỏa, sở dĩ kiềm chế bất động, hẳn là có dụng ý khác.

Thí dụ như nói, dẫn xà xuất động.

Nếu là có một cái mạnh Đại Yêu Ma Sát Long tử, tất nhiên hiểu kỳ là người phương nào đem để trống Tam Hà mệnh Long Vương Miếu chiếm, muốn có thể hay không còn có Long Tử dư nghiệt, đến xem.

Một khi đến xem, như thế nào đâu?

Giết.

Bảo thù.

A... Nhìn này Động Đình quân, cho rằng giết chết Long Tử người ở trong.. Có một cái Yêu Ma.

Như vậy, là bạn.

Động Đình quân là Long Tử bạn bè. Chỉ ít tự nhận là là Long Tử bạn bè, một vị Long Tử không biết bởi vì duyên cớ nào, không muốn nhắc lên bạn bè.

Trước đó Lý Văn Tâm cố ý nói một cái "Tiểu Long tử tìm Mục Mục" cố sự. Tuy nhiên bởi vì Động Đình quân biểu hiện trên mặt cứng nhắc, hẳn cũng không thể hoàn toàn hiểu biết đối phương tâm tư, nhưng biết cố sự này, không để đối phương cảm thấy chán ghét. Mà chính là làm hẳn liên tưởng đến một loại khác kỳ dị tình cảm, song là chính diện.

Động Đình quân cũng không phải là Long Tử địch nhân —— Lý Đạo Sĩ không căm ghét Long Tử.

Lý Đạo Sĩ đối thịt người phương pháp ăn cùng Long Tử cơ bản giống nhau —— có lẽ còn trao đổi qua cái này phương pháp ăn.

Lý Đạo Sĩ tại Long Tử trong phạm vi thể lực, ung có như thế một tòa Hành Cung, phô trương so thậm chí Long Tử còn muốn lớn —— Long Tử vậy mà

cho phép dạng này hẳn tồn tại.

Lý Đạo Sĩ tôi tớ, cùng Hồng Nương Tử tôi tớ kính người tương tự. Hồng Nương Tử là Động Đình quân nữ nhi.

Lý Đạo Sĩ, là Động Đình quân.

—— Lý Vân Tâm ngẩng đầu, cười.

"Bởi vì ta có một người bạn tốt từng nói qua, như vậy bảo chế thịt, muốn tại Âm Thiên, nhắm rượu ăn."

"Mà dưới mắt là Nguyệt Dạ, cũng không tửu."

"Lại ta nhớ tới vị bằng hữu nào, lại nhìn thấy bây giờ cái này trên tu... Đã là ăn không thể nuốt."

Lời kia vừa thốt ra, Lý đạo trưởng trầm mặc một hồi. Trên mặt hắn vẫn như cũ treo mỉm cười, nhưng nếu là tiếng người, đại khái giờ phút này, lại là một phen khác biểu lộ a?

Hắn trừng trừng mắt, nhìn thẳng Lý Vân Tâm, liền ngay cả Tông Vân Tử cùng ba cái phạm nhân đều cảm thấy được dị thường.

Nhưng không đợi hắn lại nói tiếp, Lý Vân Tâm đã đứng người lên, nhanh chân đi đến trong nội đường, chính đối này Lý đạo trưởng.

Hắn thần tình trên mặt trở nên trịnh trọng trang nghiêm, nửa điểm vui cười cũng không, đối Lý Đạo Sĩ, hai tay thờ dài, thật sâu cúi đầu, buồn bã nói ——

"Mời Động Đình quân, vì ta bạn thân báo thù rửa hận!"

=====

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Ngậm máu phun người :

Lời này vừa ra khỏi miệng, ba cái phạm nhân lại coi như trấn định —— chỉ tròn tròn hai mắt, há to mồm, ngay cả này thịt cũng quên ăn.

Bọn họ tự nhiên biết Động Đình quân. Lý Vân Tâm trên thuyền thời điểm dẫn đạo bọn họ đàm luận lên vấn đề này, dưới mắt trong ý nghĩ ẩn tượng vô cùng rõ ràng.

Bởi vậy chỉ kinh ngạc nhìn nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, rốt cuộc biết người này là lạ ở chỗ nào.

—— nguyên lai là thằng điên.

Lúc đến nhìn hắn nói chuyện rất kiện, hành sự không theo lẽ thường, tưởng rằng Danh Sĩ phong lưu.

Bây giờ nhìn... Chẳng phải là thằng điên sao!

Nhưng này Tông Vân Tử lại đầu tiên là đang ngạc nhiên đằng sau, nhũu mày lại.

Tuy nhiên cùng rất nhiều Nhân Trung Chi Long so sánh hẳn lộ ra ngu xuẩn lại cao ngạo, nhưng làm Tu Hành Nhân mà nói, vền vẹn từ "IQ" cái này một hạng tới nói... Xác thực cực ít có chánh thức ngu xuẩn.

Hắn cùng cái này "Lý đạo trưởng" tương giao không tính ngắn, biết hắn là cái thần bí Tu Hành Giả —— không biết được thuộc về cái nào một cái động thiên, Lưu Phái, nhưng xác thực Đạo Pháp cao minh.

Nhưng hôm nay nghe Lý Vân Tâm nói cái gì Động Đình quân... Hắn cũng không phải phạm nhân, tự nhiên đối cang Tự Nhiên Lực Lượng cùng nhân vật có khác biệt kiến giải. Cũng bởi vậy, hội thật nghiêm túc cân nhắc "Động Đình quân" cái tên này.

Đáng tiếc dù sao chỉ ở vị thành hai mươi mấy năm mà thôi. Hắn ngày bình thường cũng sẽ không lôi kéo phạm nhân hòa ái dễ gần nói chuyện phiếm, cuối cùng không biết này Động Đình quân, đến tốt cùng là lộ nào thần tiên.

Lại nói cái này Lý đạo trưởng bị Lý Vân Tâm uống phá thân phận, rốt cục không hề cười.

Hắn đưa tay xoa xoa mặt, thần sắc liền trở nên trang nghiêm đứng lên —— trừng mắt một đôi mắt, nhếch hơi mỏng bờ môi,

Hai tay đặt ngang trên bàn trà, thẳng vào nhìn lấy Lý Vân Tâm

Nhìn một hồi lâu, mới chậm rãi nói: "Ngươi lúc đến, Bản Quân liền biết rõ ngươi không phải thường nhân. Nhưng dù sao nhìn không ra ngươi chân thân."

"Nhưng bây giờ... Ngươi lại nhắc tới ngươi bằng hữu. Ngươi lại nói nói, là ngươi vị bằng hữu kia, có thù oán gì?"

Lý Vân Tâm chậm rãi ngồi dậy, đã từ Động Đình quân khẩu khí cùng động tác bên trong, đạt được một số mình muốn đồ, vật.

Nhưng còn cần tiến một bước chứng thực. Hoặc là nói dưới mắt, hắn việc cấp bách là để cho mình rời xa vị này "Lý đạo trưởng".

Dù sao chỉ là hắn suy đoán. Suy đoán Logic lại kín đáo, cũng chỉ có khả năng tồn tại, cực đoan tình huống dị thường.

Vừa rồi phản ứng cùng biểu hiện không phải tối ưu lựa chọn, lại là trước mắt hắn có thể nghĩ ra được tối ưu lựa chọn.

Hắn ngồi dậy. Để cho mình mi đầu nắm chặt, dưới khóe miệng ép, con mắt hơi hơi nheo lại, lộ ra thương tâm lại phần nộ.

"Tại hạ, không kêu cái gì Lý Tâm Hoan." Hắn nói nói, "tại hạ tên thật Lý Vân Tâm. Là cái Họa Sư."

Nói hai câu này. Liếc Tông Vân Từ liếc một chút, ở trong lòng đếm thầm...

Một, hai, ba.

Tông Vân Từ quả thật từ ngẩn ngời kinh ngạc bên trong tỉnh táo lại, mở miệng kêu lên: "Ngươi nói bây giờ cái gì! Lý Vân Tâm đã chết! Ngươi rõ ràng là ——"

Lý Vân Tâm lập tức bị phần cắt ngang hắn lời nói. Hắn nhú chặt lông mày, nắm chặt quyền đầu, thân thể có một chút run: "Ta là chết! Chết tại ngươi cùng này Lưu Lăng tính kế ở trong! Ngươi đương nhiên là biết ta chết!"

Hắn tiến lên một bước ép hỏi này Tông Vân Từ: "Cũng không phải ngươi cùng này Lăng Không Từ thiết kế, giết bằng hữu của ta —— lại cùng một cái Đại Yêu Ma lên nội đấu?!"

Tông Vân Từ lại sững sờ —— khó có thể tin Lý Vân Tâm có thể làm lấy hắn mặt cứ như vậy nói vậy. Lại mắt cũng không nháy.

Nhưng như thế sững sờ, tại Lý đạo trưởng trong mắt tựa hồ mang ý nghĩa một ít chuyện khác.

Liền không đợi này Tông Vân Từ giải thích, Lý đạo trưởng xoay mặt nhìn hắn: "Nhưng có việc này?"

Lý Vân Tâm quát chói tai: "Động Đình quân hỏi ngươi nhưng có việc này! Về Động Đình quân lời nói!"

Hắn lúc trước nói "Động Đình quân", Tông Vân Từ vốn đã đang nghi ngờ cái này "Động Đình quân" thân phận —— tương giao lâu như vậy, vậy mà không biết được cái này Lý đạo trưởng còn có dạng này một tầng bí ẩn thân phận?

—— như vậy cùng chính mình tương giao là thiện ý vẫn là ác ý? Bây giờ bọn họ nói những này, lại là chuyện gì xảy ra?

Trong lòng liền sợ hãi vội vàng xao động, lại trong ý nghĩ hỗn loạn tung bùng.

Đợi Lý Vân Tâm lại uống liền hai lần "Động Đình quân", cái này Tông Vân Từ cuối cùng Loạn Tâm trí, chỉ nhất tâm muốn trước hiểu rõ ——

"Ngươi là Động Đình quân?!" Hắn không đáp Lý đạo trưởng lời nói, bản năng hỏi một câu nói như vậy.

Lý Vân Tâm bị phần đan xen Địa Đại thét lên: "Ngươi không ngờ rằng à? ! Đây chính là Thiên Lý sáng tỏ —— hắn là được. Động Đình quân! Ngươi còn có lời gì nói?!"

Tông Vân Từ gấp hơn, trong miệng nói liên tục: "Ta, ta, ta, ta cũng không phải là... Ta —— ta giết ngươi tên khốn này!"

Hắn chỉ nói Lý Vân Tâm từng bước ép sát, ngay cả thở hơi thở cùng suy nghĩ thời gian cũng không cho hắn, khiến cho hắn không có cách nào nói ra cái gì chân tướng tới. Liền một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu não, phát tay liền hướng Lý Vân Tâm mãnh kích —— giết tên khốn này, mới dễ nói chuyện!

Lý Vân Tâm nơi nào sẽ sợ hắn?

Hắn bây giờ chính là Đại Yêu Ma Pháp Thể, mạnh mẽ vô cùng! Tuy nói chỉ có Hóa Cảnh cảnh giới, pháp lực cũng thiếu thốn, nhưng lại có thể là một cái Hư Cảnh tu sĩ có thể đánh giết!

Hắn ngang, bị phản đứng ở nơi đó không nhúc nhích!

Đồng dục nói: "Động Đình quân hôm nay nếu muốn bao che người cái này bạn bè, ta liền đứng ở chỗ này, hồn phi phách tán ở trước mặt người!"

Này Tông Vân Từ càng buồn bức. Cánh tay xé rách không khí, nổi lên Huyền Môn kim quang, ô một tiếng liền bỏ tới Lý Vân Tâm cái trán.

Nhưng mà nghe thấy trầm mặc hồi lâu Lý đạo trưởng quát khê: "Làm càn!"

Một tiếng quát ra, một cổ bài chớ có thể ngự mạnh mẽ Yêu Lực trong nháy mắt quét ngang toàn bộ Đại Đường! Cái này Yêu Lực trong nháy mắt liền phá mất Lý Vân Tâm trên thân Chưởng Nhân Pháp, lộ ra hắc ban đầu Bản Mặt tối. Lại đem này Tông Vân Từ đánh tới Lý Vân Tâm trên trán tay bỗng nhiên bách lui về, thậm chí làm hắn lại lui ba bốn bước. Cả người nện tại sau lưng trên cột gỗ!

Lại nhìn cái này "Lý đạo trưởng" ——

Tốt Nhất Phái Uy Nghi!

Đã không phải cái kia Tổ Bảo Lý đạo trưởng, mà biến thành một thanh quang lượn lờ Hồng Giáp Tôn Thần!

Cái này Động Đình quân, sinh một trương Hồng Diện lỗ —— sắc mặt giống như là bôi lên dầu trơn, lấp loè sáng. Sinh một đôi Hắc Đồng nhân mắt to, con mắt khoảng thời gian được chia cực mở, ở giữa là bao quát lại rộng rãi cái mũi. Lỗ mũi lại nhỏ bé.

Một trương rộng rãi cân nhắc nhấp, trên môi, rú xuống hai sợi đỏ cần.

Mặc áo bào đỏ, bào thượng tuyết Lân Giáp. Trên thân một đầu giống như gấm không phải gấm, nửa hư nửa thực phi bạch (chú 1) ở giữa không trung Khinh Vũ dập dờn, càng lộ ra cái này chiều cao Cửu Xích Động Đình quân, giống như Thần Linh!

Động Đình quân hiện ra Pháp Thân, thần sắc nhất thời sinh động rất nhiều.

Nhướng mảy, vung tay lên, lợi dụng chuông lớn thanh âm quát: "Người này nói, thế nhưng là tình hình thực tế? "

Tông Vân Từ bị ngã cái thất điên bát đảo, lại nhìn thấy cái này "Lý Đạo Sĩ" chân thân, nhìn thấy "Lý Tầm Hoan" chân thân, biến hiểu được hai cái này đều không phải nhân loại!

Đã kinh hãi lại giận phía dưới nghe thấy Lý Vân Tâm theo sát lấy Động Đình quân uống hắc: "Tặc tử! Người thấy rõ ta! Ta có phải hay không Lý Vân Tâm? !"

Vị này tu sĩ hận không thể phun ra một ngụm máu đến, chỉ nói hai cái Yêu Ma... Hai cái Yêu Ma liên thủ tính kế hắn!

Đưa tay chỉ Lý Vân Tâm: "Người... Tốt người cái Lý Vân Tâm, người! !"

Lý Vân Tâm đã không nhìn hắn, buồn bã cười một tiếng, chuyển hướng Động Đình quân: "Quân Thượng lại chế trụ cái này ác tu, nghe ta tình tế nói tới. Đợi ta nói xong, Quân Thượng cần phải ta cùng hắn đối chất!"

Ba cái kia phạm nhân lúc này, đã dọa đến suýt nữa đã hôn mê, chỉ biết là nằm rạp trên mặt đất sứt run.

Mà Động Đình quân lại phát tay, này Tông Vân Từ nhất thời bị một mảnh Thủy Quang bao vây lại ---- -- cái Hư Cảnh tu sĩ, tại không thể nghe, mắt không thể thấy, miệng không thể nói, chỉ đứng ngẩn người bất động.

Cái này ba ngàn năm Đại Yêu Ma nhìn lấy Lý Vân Tâm: "Đạo hữu chớ hoảng sợ. Người lại cùng Bản Quân, tình tế nói!"

=====

Ta đều tại Phân Loại bảng đề cử thượng rút xuống vị cuối cùng.

Các người có phải hay không không yêu ta.

Ta như thế dụng tâm đang trang bức.

Các người vậy mà không yêu ta.

Quá thất vọng đau khổ.

Căn bản không có gì yêu.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Trăm năm chuyện cũ :

Lý Vân Tâm cũng nhìn thẳng vào Động Đình quân, hít sâu một hơi, cất cao giọng nói ——

"Ta bằng hữu kia, chính là vài ngày trước tại vị thành Hiến Thánh Vị Thủy Long Vương. ?????????????? Hắn tự xưng Cửu Công Tử —— Quân Thượng cái này ăn thịt biện pháp, chính là hắn nói với ta. Ngày đó, ta hành kinh..."

Lý Vân Tâm đem hắn cùng Cửu Công Tử khắc sâu "Hữu tình" êm tai nói. Nói đến chỗ động tình, vài lần nghẹn ngào không kèm chế được.

"... Ta bị này Lư Lãng giết chết, hắn sự tình liền cũng biết đến không lắm kỹ càng. Chỉ là về sau biết được này Lư Lãng lại đồng nhất Đại Yêu Ma lên tranh đấu —— ta nghĩ, đại khái là này Đại Yêu Ma có cái gì không được đồ, vật tại trong tay nàng, hai người lại lên nội chiến!"

Cái này uy nghiêm Động Đình quân lẳng lặng nghe hắn nói nơi này, thần sắc biến đổi.

"Này vũ y." Hắn khẽ thở dài một tiếng, "Liền là bởi vì này vũ y."

Lý Vân Tâm hơi sững sờ, nhưng bất động thanh sắc. Ngày đó hắn chết đi, Lư Lãng liền đem hắn hồn phách đánh tan. Đợi cả hai tranh đấu ra khỏi thành, hắn mới bắt đầu tái tạo Thần Hồn.

Bởi vậy chỉ biết mình mưu kế thành công. Có thể trúng một cái một số chuyện hắn lại cũng không hiểu biết.

Thí dụ như Động Đình quân lời này.

Nhưng dưới mắt đến xem... Tựa hồ chó ngáp phải ruồi.

Lý Vân Tâm nhú mày: "Cái gì vũ y?"

Cái này uy nghiêm Động Đình quân không biết nghĩ cái gì. Một chút do dự, mới nói: "Này đại yêu, lại không phải cái này tục trên đời đại yêu. Nghĩa Phụ chính là Kim Sí Đại Bàng, Thiên Hạ chúng Vũ Chi người. Mây trắng này tâm... Lấy Lân Trùng làm thức ăn, yêu lớn nhất ăn, chính là Long Tử." "

Hắn nói đến chỗ này lại thở dài một hơi: "Ta mặc dù không biết này Kim Sí Đại Bàng vương ở lại nơi nào,

Nhưng biết cũng không phải là cái này Phạm Nhân Thế Giới. Này Bạch Vân Tâm, xuất xứ chính nàng nhà, liền cần này vũ y."

"Có thể một ngàn năm trước nàng vũ y bị đạo thống một trâu họ Đạo Sĩ cường đoạt qua, nàng liền không thể quay về. Này một ngàn năm qua vẫn muốn tìm về nàng này bảo bối... Bây giờ... Ai."

Vũ y.

Lý Vân Tâm đem chuyện này ghi ở trong lòng. Hắn ý thức được, cái này có thể là quyết thắng yếu tố mấu chốt một trong.

Động Đình quân con mắt đột nhiên chuyển lập tức, chậm chậm ngồi xuống tới.

"Người đã chết, lại như thế nào tu thành cái này Âm Thần chi thân?" Hắn chậm rãi hỏi, "Như lời người nói sự tình, ngược lại là hợp tình lý. Nhưng... Làm thế nào biết tới tìm ta?"

Mấu chốt nhất lại trí mạng vấn đề ngay ở chỗ này.

Lý Vân Tâm cơ hồ không có gì cùng Động Đình quân có quan hệ tin tức.

Hắn chỉ có một cái biện pháp —— để cái này Đại Yêu Ma chính mình trở về đáp.

"Cửu Công Tử... Là cực đề cập Quân Thượng." Hắn nói lời này, nhanh chóng liếc liếc một chút Động Đình quân biểu lộ. Liền lại lập tức bổ sung, "Trên thực tế... Gần như không thể tính toán nói qua."

"Ở trên đời này, ta đại khái là duy nhất từ trong miệng hắn nghe nói qua Quân Thượng tin tức bằng hữu đi. Hắn xem ta như tri kỷ, lại nói mình thường cảm giác cô tịch. Hai người chúng ta chí thú hợp nhau, tuy nói hắn người này có khi hi nộ vô thường. Nhưng ta đến biết hắn tính tình thật."

Nói đến đây, này Động Đình quân vẫn ngồi ngay thẳng.

Lý Văn Tâm nhân tiện nói: "Cũng đã là như thế, đại khái... Hấn cũng chỉ hội nói với ta. Hấn là cái cao ngạo tính tình —— có chút tình cảm giấu ở tâm, có lẽ nói, sợ người chế nhạo. Nhưng mà duy có một lần..."

"Hấn uống nhiều tửu, nói. Tại cái này Vị Thủy... Chỉ có một người, là hấn muốn phải thân cận, lại không thể thân cận..."

Vừa mới nói xong, cái này Động Đình quân, lập tức sắc mặt thay đổi.

Thế là Lý Văn Tâm biết, hấn bắt được cái kia "Điểm".

"Người nói cùng hấn là chí giao. Người có thể... Có cái gì bằng chứng." Cái này Động Đình quân hai cần khẽ run, nói nói, "nhưng có bằng chứng?"

Hấn phản ứng như vậy, để Lý Văn trong lòng có chút kinh ngạc.

Hấn đối bản sự của mình rất tự tin. Cũng không cho rằng tại trong lúc nói chuyện với nhau thông qua quan sát đối phương động tác biểu lộ ngữ khí dùng lại ra kết luận đồng thời nhanh chóng điều chỉnh mình ứng đối phương thức, cuối cùng lấy được đến mình muốn tin tức là một kiện rất không được sự tình. Nhưng đối với Động Đình quân rõ ràng như thế tình cảm bộc lộ... Vẫn cảm giác hơi kinh ngạc.

Hấn trong này điện biết cái này Lý đạo trưởng là Động Đình quân một khác này, liền cảm thấy mình lâm vào đáng sợ nguy cơ.

Ba ngàn năm Đại Yêu Ma!

Cửu Công Tử thậm chí ngầm đồng ý hấn tồn tại dạng này lâu, lại tại Quân Sơn có dạng này cung điện!

Tại hấn trong ấn tượng, cái này Động Đình quân nên một cái Pháp Lực Vô Biên, lòng dạ thâm trầm gần như yêu nghiệt, liền ngay cả mỉm cười đều có ý khác nhân vật đáng sợ.

Nhưng mà phen này ngôn ngữ Công & Thủ xuống tới. Hấn ý thức được...

Động Đình quân, cũng không phải là hấn tưởng tượng cái kia đẳng cấp.

Hấn cũng không ngu ngốc, thậm chí so rất nhiều người đều muốn cảnh giác, thông minh. Làm Yêu Ma mà nói, hấn thậm chí được xưng tụng trung chính bình thân, gần như có thể xưng người.

Nhưng bộ dạng này... Không hề giống là sống ba ngàn năm, kiến thức rộng rãi Lão Yêu Ma nha.

Lý Văn Tâm ghi lại điểm này, ý thức được chính mình trước đó phản ứng có chút quá kích —— nếu như sớm biết cái này Động Đình quân là cái dạng này gia hỏa.

Nhưng trên đời từ chưa hoàn toàn kế hoạch.

Hết thấy cũng có thể điều chỉnh.

Hấn hiện tại đã minh bạch... Hoặc là cái này Động Đình quân cùng Cửu Công Tử, có chút nội tình, hiểu lầm.

Cửu Công Tử cũng không muốn nâng lên hấn, cái này Động Đình quân... Giờ phút này nhưng bởi vì một câu như vậy, kích động lên.

Cho nên hấn dần nhẹ một hơi, đưa tay thò vào trong quần áo... Lấy ra này một cái nghịch lân.

Thứ này, thực lại chỉ là dẫn hấn qua hướng Ly Văn Thần Vị "Chìa khóa". Bây giờ hấn đã về vị. Cái này nghịch lân liền cũng vөн vөн một cái kỷ niệm a.

Lý Văn Tâm không đi nghĩ chính mình sẽ đem nó mang ở trên người, nhưng giờ phút này xác thực phát huy được tác dụng.

Hấn đem cái này nghịch lân phụng đến Động Đình quân trước mặt trên bàn, nói ——

Nhưng lời đến khoe miệng, lại lược do dự một hồi.

Có lẽ là bởi vì biết Động Đình quân cũng không như hấn tưởng tượng bên trong đáng sợ —— chỉ ít tại tính cách, lòng dạ cấp độ này thượng —— hấn đột nhiên cảm giác được có chút mất hết cả hứng.

Bỗng nhiên liền không lớn muốn nói chuyện.

Vâng... Bởi vì dạng này nguyên nhân đi.

Mà không phải là bởi vì khác cái gì đi.

Nhưng hấn không thể không nói —— không thể không giữ vững tinh thần, thông qua tiếp tục hô hấp và một ít ám chỉ khác chính mình một lần nữa phần chấn, quên vừa rồi này nhỏ nhỏ, nhỏ khúc nhạc dạo ngắn. Buồn bã nói ——

"Hắn tặng ta cái này nghịch lân. Cùng ta làm thiếp thân áo giáp. Sau khi ta chết lúc đầu vào luân hồi, có thể lại không biết tại sao hồn phách lại bám vào cái này nghịch lân bên trên..."

"Sau khi hắn chết... Vẫn là bảo toàn ta à."

"Cũng bởi vậy, ta mới nghĩ đến... Tới này Động Đình Hồ tìm kiếm! Ta ngẫu nhiên gặp được ba người này, lại nghe bọn hắn nói lên Động Đình quân, liền hướng cái này Lý đạo trưởng tại Quần Sơn kiến tạo cung điện... Có thể hay không cùng này Động Đình quân có cái gì liên lụy."

"Có lẽ là Cửu Công Tử trên trời có linh thiêng phù hộ —— ta quả thật nhìn thấy Quân Thượng!"

Cái này Động Đình quân nghe hắn lời nói, trước trầm mặc một hồi.

Sau đó chỉ nhìn chăm chăm này trên bàn nghịch lân. Cũng không động vào. Hồi lâu mới nói: "Hắn quả nhiên là nói... Muốn phải thân cận, lại không thể thân cận?"

"Đúng."

Động Đình quân lại trầm mặc một hồi, quanh người lượn lờ thanh quang dần dần âm đạm xuống.

Sau đó hắn khoát khoát tay: "Cái này nghịch lân, ngươi thu trở về đi."

"Đạo sĩ kia, ngươi cũng mang đi." Hắn lại thở dài. Thở dài khí, liền có mờ mịt Thủy Khí từ hắn trong miệng mũi dâng lên, khác Lý Văn Tâm nhớ tới nhất tôn Lư Hương, hoặc là đêm đó trước khi chết, nhìn hắn chăm chăm Cửu Công Tử.

"Cùng hắn quen biết cũng có chút năm. Bây giờ triệu hắn đến, cũng là vì hỏi cái này sự tình. Đã ngươi đã nói rõ ràng... Ngươi đem hắn xử trí a."

Động Đình quân lại thở dài một hơi.

Lần này, toàn thân hắn đều bao phủ đang lượn lờ Thủy Khí bên trong, cơ hồ không nhìn thấy gương mặt.

Lý Văn Tâm không biết, đây có phải hay không là Yêu Ma đang khóc.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Trang Tử không phải cá :

Nhưng hắn vẫn thử làm tốt tới hậu kết thúc công việc.

Hắn lược trầm mặc một hồi, phối hợp cái này Đại Yêu Ma khả năng "Bi thương tình cảm". Hắn tạm thời còn không rõ ràng lắm hắn vì gì khổ sở như vậy —— có lẽ là bởi vì con yêu ma này vốn là dị loại, trời sinh đa sầu đa cảm. Lại hoặc là tại một cái chút thời gian... Yêu Ma kì thực so với người muốn đơn thuần miễn cảm a?

Không khỏi liền nhớ lại đêm đó, Cửu Công Tử trước khi chết nhìn lấy hắn lúc, cùng hắn nói chuyện lúc, từ lỗ mũi cùng trong tai bốc lên ra vụ khí tới.

Lúc đó cho là hắn tại giận.

Lại qua mấy hơi, Động Đình quân đột nhiên từ trong mây mù đuổi ra một cái tron sang sáng tay, hướng Tông Vân Tử bày xuống.

Tu sĩ trên thân tăng kia Thủy Quang liền đều thu hồi qua, phảng phất tự hợp vào trong cơ thể hắn. Tông Vân Tử tỉnh táo lại, một mở mắt liền kêu to: "Lưu Lăng làm sự tình ta cũng không toàn hiểu được..."

Nhưng Động Đình quân tựa hồ cũng không muốn lại nghe tu sĩ này nói chuyện. Hắn lại vung tay lên, liền từ đất bằng lên một trận Yêu Phong, đem Lý Văn Tâm, Tông Vân Tử, đình, Triệu, Tôn Tam người, đều lôi cuốn lấy từ đó điện cửa sổ bên trong đưa thẳng qua dưới núi.

Đằng vân giá vụ một hồi đằng sau, năm người đã thân ở trong một khu rừng rậm rạp.

Hướng nơi xa nhìn có trong bóng đêm Động Đình, còn có hơi tanh Thủy Khí.

Ba cái phàm nhân sớm bị dọa đến nói không ra lời, vẫn nằm rạp trên mặt đất run, phảng phất đứng người lên liền sẽ từ giữa không trung đến rơi xuống.

Lý Vân Tâm xem bọn hắn liếc một chút, trầm giọng nói: "Nếu ngươi không đi, các ngươi liền thật không có mệnh. Muốn mạng sống, trở về cũng không nên nói lung tung chuyện hôm nay."

Gặp ba người kia vẫn là hai chân mềm, liền hừ một tiếng cũng hất lên ống tay áo —— lại là một trận Yêu Phong lên,

Đem ba người hết thấy cuốn vào trong hồ. Bị nước lạnh một kích, ba người rốt cục thanh tỉnh chút, một bên gào khóc một bên đào lấy nước, thanh âm ở trong màn đêm truyền đi thật xa.

Lý Vân Tâm làm xong những việc này, mới quay đầu đi xem đứng tại đối diện Tông Vân Từ.

Vị này Lưu Phái tu sĩ tựa hồ rất kinh ngạc —— không lớn dám tin tưởng mình liền bộ dạng như vậy, bị Động Đình quân buông xuống núi đến.

Hắn thậm chí hơi hơi khép hờ con mắt con ngươi, cảm thụ một hồi thể nội linh lực lưu chuyển, sau đó mới bỗng nhiên trong đêm tối lộ ra một cái tàn nhẫn cười.

Sau đó mở miệng trước: "Tiểu tử, ngươi từ kỳ đến."

Lý Vân Tâm nháy mắt mấy cái: "Ừm?"

"Ngươi cho rằng Động Đình quân cho ta hạ cấm chế, giam cầm Ngã Pháp lực?" Tông Vân Từ chậm rãi đem tay vờn vào trong tay áo, tựa hồ tại tìm tòi thứ gì."Ngu xuẩn. Hắn là cho ta rót vào Yêu Lực, tạm thời làm ta tăng trưởng chút công lực!"

"Hắc hắc. Xem ra hắn cũng không tin hoàn toàn ngươi lời nói!"

"Ta —— ngươi nhìn ta —— thể nào giáo huấn ngươi đây cái này Tiểu Hồn Trương!!"

Lời nói này xong, Tông Vân Từ tay từ trong tay áo bỗng nhiên rút ra, hướng Lý Vân Tâm hất lên ——

Oanh một thanh âm vang lên, Lý Vân Tâm trước mặt liền dâng lên một áng lửa!

"À." Lý Vân Tâm trầm thấp mắng một tiếng. Quay đầu liền chạy.

Nhưng không có sử dụng Yêu Lực, không có làm sử dụng pháp thuật, chỉ là chạy —— hướng về một bên khác bên bờ chạy.

Quần Sơn tại trong Động Đình hồ, nhưng kì thực là một tòa bị hồ nước đem cùng Đại Lực cách trở ra Bán Đảo. Bởi vậy Quần Sơn cùng Động Đình bên bờ khoảng cách cũng không xa —— Thủy Tinh Người tốt, bơi lên cái mười phút đồng hồ liền có thể đến bờ bên kia. Tại Quần Sơn Đảo bên này, thậm chí có thể nghe thấy phía bên nào người la lên.

Lý Vân Tâm lợi dụng Tông Vân Từ vừa vịn có thể theo kịp độ chạy. Tu sĩ xuất sau lưng hắn truy. Thượng thanh đàn đỉnh phái tuy là đạo thống, nhưng tựa hồ có đặc biệt Tu Hành Pháp Môn —— chỉ ít Lý Vân Tâm dưới mắt cảm thấy cái này Tông Vân Từ cũng là cái di động kho quân dụng.

Hắn liên tục không ngừng từ ống tay áo bên trong lấy ra viên đạn hướng mình ném mạnh, thỉnh thoảng sẽ đem bên trong một lượng hạt nhét vào miệng bên trong.

Mười phần không nói vệ sinh.

Lý Vân Tâm chạy đến bên bờ, vốn có thể nhảy vào trong nước hoặc là làm thần thông vượt tới, nhưng không có làm như vậy.

Hắn tựa như là một cái chanh thức gấp đến độ xoay quanh, lại không dám xuống nước người, cùng Tông Vân Từ lại truy trốn một hồi, mới rốt cục tại một mảnh Xương Bò bên trong trông thấy một đầu một nửa thối ở trong nước Tiểu San Bản.

Sau đó hắn nhảy lên cái này thuyền tam bản, làm một cỗ lực đạo, liền đứng ở phía trên thẳng hướng bờ bên kia bước đi.

Tông Vân Từ một đường truy sau lưng hắn chửi rủa không ngừng, lúc này thấy hắn trốn càng là chửi ầm lên —— mắng hắn sợ nước sợ chết đầy miệng lưỡi, một hồi chắc chắn đem hắn giày vò đến sống không bằng chết.

Trong miệng chửi rủa. Dưới chân cũng không ngừng. Lại từ này Bách Bảo Nang trong tay áo lấy ra một trương phù, trảm nước bọt, ba một tiếng đặt tại trên trán mình, liền nhảy vào trong nước giẫm lên mặt nước, tiếp tục hướng Lý Vân Tâm đuổi theo.

Tiểu San Bản rất nhanh tới bờ bên kia, Lý Vân Tâm vứt bỏ trên thuyền bờ, thẳng vào bên bờ rừng cây.

Cảm giác biến mất.

Vừa rồi tại trên Quần Sơn loại kia nhàn nhạt, bị Động Đình quân Yêu Lực bao phủ cảm giác biến mất.

Tòng Vân Từ theo sát sau xông vào trong rừng cây, quát mắng đến càng lớn tiếng. Trông thấy Lý Vân Tâm liền mãnh liệt nhào tới: "Ngươi cái này cô hồn đã quý còn hướng chỗ nào —— "

Lý Vân Tâm giơ tay liền một bạt tai quát tới. Tòng Vân Từ một nửa lời nói nhất thời bị rút về qua, miệng bên trong bay ra hai cái răng cửa.

"Im miệng đi ngu B." Lý Vân Tâm đem hấn quát bay trên mặt đất, cũng không nhìn hấn, mà chính là hướng ngoài bia rừng đi hai bước, khẽ nhú mày nhìn xem nơi xa Quân Sơn, tốt xác nhận phải chăng hoàn toàn thoát khỏi Động Đình quân Yêu Lực giám sát.

Tòng Vân Từ đầu vầng mắt hoa trên mặt đất chậm một hồi lâu mới thanh tỉnh lại. Trong lúc nhất thời không có cách nào tiếp nhận loại này bất chợt tới biến hóa. Nhưng rất nhanh lại từ dưới đất bò dậy, đồng thời dự định qua trong tay áo lại sờ viên đạn.

Nhưng Lý Vân Tâm đã một lần nữa đi trở về rừng cây, lại một chân đạp lẫn hấn: "Nói đi, Lư Lãng này Pháp Thể chuyện gì xảy ra?"

Tòng Vân Từ là Hư Cảnh tu sĩ. Lấy Thiên Tâm Chính Pháp thôi luyện Thần Hồn, thân thể mấy chục năm. Trong thế tục cái gọi là "Nhất Lư Cao Thủ" trong mắt hấn cũng là công phu mèo ba chân, hấn đứng ở nơi đó tùy ý đối phương đánh, cũng thương tổn không hấn mấy may.

Lại Thiên Tâm Chính Pháp chính là huy hoàng Chính Đạo, lớn nhất khắc Quỷ Tu.

Nhưng mà dạng này thân thể...

Lại bị Lý Vân Tâm một chân đạp không thể động đây!

Tòng Vân Từ rất không rõ cuối cùng là tình huống như thế nào —— rõ ràng Động Đình quân cho hấn độ chút Yêu Lực, hấn thậm chí so ngày thường còn phải cường đại hơn một chút!

Nhưng Lý Vân Tâm biết đây là có chuyện gì.

Hấn chọn một khối tron bóng tảng đá xanh ngồi xuống, thờ dài, trầm thấp mắng một tiếng ——

"Sao Yêu Ma."

Động Đình quân —— vền vẹn lấy vừa mới ngăn ngại tiếp xúc đến xem —— là trước mắt hấn thấy qua. Lớn nhất giống Nhân Yêu ma.

Tuy nói bộ mặt thật sự còn là quái dị, nhưng mà hấn hội khổ sở, hội khản trương, hội kích động. Thậm chí còn có thể mời người đến ăn tiệc uống ——

Tuy nhiên ăn là thịt người.

Hấn đã từng có như vậy trong nháy mắt cảm thấy giống Động Đình quân loại này mấy ngàn năm Đại Yêu Ma, đã chậm rãi có thể xưng là "Người".

Thẳng đến vừa rồi.

Yêu ma kia một bên vì Cửu Công Từ chết mà chân thành khổ sở, một bên vì cái này Tòng Vân Từ rút vào chút Yêu Lực. Sau đó đem hai người đều đưa đi dưới núi.

Chỉ là muốn để hai người kia, tranh đấu chém giết.

Cái này Đại Yêu Ma có lẽ tin tưởng Lý Vân Tâm nói chuyện là thật, nhưng vẫn là có một chút điểm hoài nghi. Có thể căn bản liền không thèm để ý cái gì "Hấn là Tiểu Cửu bạn thân" chuyện này —— chết thì chết a. Yêu Ma bi thương là chuyên chú lại một lòng, hấn chỉ là vì Tiểu Cửu bi thương, mắc mớ gì đến khác đồ, vật.

Có lẽ Lý Vân Tâm sẽ còn đem Tòng Vân Từ giết. Như vậy hấn cũng cũng không thèm để ý —— dù sao cũng chỉ là "Có một chút hoài nghi".

Trên bản chất tới nói... Hấn nhìn như vậy giống người, nhưng vẫn như cũ sẽ không đem người coi như là người a.

Tòng Vân Từ cũng không rõ ràng hấn đang suy nghĩ gì —— hấn vẫn đắm chìm trong chính mình kinh ngạc mà tuyệt vọng bên trong tiểu thế giới.

Thẳng đến Lý Vân Tâm lại hỏi hấn một lần, tu sĩ này mới nói: "Nhưng ngươi đã chết!"

Hấn khó có thể tin gọi: "Ngươi chỉ là mấy ngày Dã Quỷ mà thôi! !"

Lý Vân Tâm lại thờ dài, đứng người lên đi qua nhất chương chém nát đầu hấn: "Mày mới Dã Quỷ. Lão tử là Vị Thủy Long Vương."

Đạo Sĩ thi thể không đầu lác một hồi liền ngã trên mặt đất, máu ào ào chảy đi ra.

Lý Vân Tâm lại khẽ vươn tay bắt được Tòng Vân Từ Quỷ Hồn, nắm ở trong tay không cho phép nó đi.

Quỷ này hồn giữ lại trước khi chết chấp niệm, chỉ liên thanh thê lương hô: "Mới mấy ngày! Mới mấy ngày!"

Lý Vân Tâm cũng không để ý tới hắn, chỉ một lần nữa trở lại tảng đá xanh ngồi lấy, kiên nhẫn đợi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Dương Thế Phán Quan :

Mới vừa vào đêm mà thôi.

Có hơi phong cùng thủy khí, trong rừng mùi vị cũng thoải mái —— tự nhiên chỉ là đối Lý Vân Tâm tới nói.

Rất nhiều lần trước ưa thích vị đạo, mùi vị đều không có thay đổi, nhưng bây giờ lại thật nhiều. Nói thí dụ như cảm thấy từ Đạo Sĩ trong thi thể chảy ra huyết dịch tán ngai ngái khí rất dễ chịu. Cùng cây cỏ hương lẫn lộn cùng một chỗ, có một loại làm người an tâm lại thoải mái để chịu cảm giác.

Hướng nơi xa nhìn lời nói, hẳn là mờ có thể nhìn thấy Cò trắng châu thượng lâm ta lâm tẩm đèn đuốc —— không biết ba người kia bơi về qua không có. Nhưng rất nhanh, Dạ Vụ lên. Cò trắng châu thượng đèn đuốc biến mất tại trong sương mù, Quân Sơn cũng tại trong sương mù như ẩn như hiện, đỉnh núi có chút yếu ớt ánh sáng —— nên này "Tứ Vi Cung" Hậu Điện đi.

Ánh trăng trong sáng, trước mắt cái này cảnh tượng mỹ lệ lại điềm tĩnh.

Rất khó tưởng tượng liền tại dạng này cảnh đẹp bên trong, ẩn giấu mấy vị thích ăn thịt người Đại Yêu Ma.

Chờ một khắc đồng hồ, Lý Vân Tâm thu hồi ánh mắt.

Hắn muốn tìm người đã tới.

Hắn nhìn một chút cách mình cách xa hai bước "Người", ồ một tiếng: "Làm sao tới là người. Gia hỏa này là người tốt?"

Trắng Diêm Quân ở trước mặt hắn đi mấy bước, không có ra một điểm tiếng vang. Hắn nhìn Lý Vân Tâm một hồi, vỗ vỗ tay, the thé giọng nói: "Tốt lắm, diệu nha! Biện pháp này nha, coi là thật có tác dụng!"

Lý Vân Tâm nghĩ một lát: "Nếu như ta không để ý tới hiểu biết nói vậy, người là ý nói —— "

"Người đến là thành sự nha." Trắng Diêm Quân không để ý chút nào nói sang chuyện khác, nửa phần áy náy cũng khiếm phụng, "Người bắt lấy đạo sĩ kia hồn phách, chính là chờ ta đến?"

Lý Vân Tâm mặt không thay đổi nhìn hắn chăm chăm một hồi,

Không nói lời nào.

Đại khái hẳn là trên thế giới này cái thứ nhất không để ý tới trắng Diêm Quân tra hỏi người —— cứ như vậy lúng túng giằng co mấy hồi, trắng Diêm Quân khoát tay: "Thôi thôi. Ta đứng lúc trả lại người có việc, cũng không tính toán với người. Người nói một chút, tìm ta chuyện gì?"

Lý Vân Tâm vẫn không nói lời nào, liền chỉ nhìn hắn chăm chăm.

Trắng Diêm Quân có chút tức giận: "Người người này khi thật không biết tốt xấu! Còn muốn như thế nào? Nếu không nói ta liền đi —— đạo sĩ kia hồn phách liền cho người ngoan!"

Lý Vân Tâm cười rộ lên: "Nhìn ngài, đường đường một vị Diêm Quân, trái ngược với đứa bé. Ta chỉ là đang thưởng thức đầu lười người, nào có không nói lời nào. Này, không có tức hay không. Giúp ta một việc có được hay không? Ta muốn từ đạo sĩ kia nơi này biết chút đồ vật, nhưng lười nhác Tra Tấn —— ngài bị liên lụy, phụ một tay."

Trắng Diêm Quân nhìn lấy Lý Vân Tâm, làm bộ sờ trường chỉ xa xa điểm hắn cái trán. Điềm ba bốn lần. Nói: "Người cái này tiểu nhĩ, bây giờ đoạt Long Tử bỏ, dám cảm Bản Quân tiểu khiển!"

Lý Văn Tâm buông tay: "Đã là Sinh Tử Chi Giao nha. Người trong nhà gặp cái gì bên ngoài."

Trắng Diêm Quân lắc đầu: "Hừ, chỉ hạng đàn bà và tiểu nhân là khó dạy. Các người hai cái!"

Cảm khái câu nói này đằng sau một chút do dự, liền đi tới đạo Tông Văn Tử hồn phách trước mặt. Cái này hồn phách gặp Diêm Quân. Đường như biết đã đến lên đường thời điểm, liền không hề ồn ào.

Cái này trắng Diêm Quân đưa tay tại hán trên trán điểm điểm, nói: "Muốn hỏi chút gì?"

Lý Văn Tâm ngẫm lại: "Nói thật, đầu hán bên trong tất cả mọi chuyện ta đều muốn biết."

Trắng Diêm Quân lờm hán một cái: "Người ngược lại là sẽ muốn chuyện tốt!"

"Vậy liền... Sau khi ta chết sự tình đi."

Trắng Diêm Quân tựa hồ lại kinh ngạc hán làm sao đem tiêu chuẩn bỗng nhiên giảm xuống nhiều như vậy, nhưng cũng không nói cái gì. Chỉ là giống Lý Văn Tâm ở trong mơ lần thứ nhất gặp hán lúc dạng như vậy, đem tay vuron vào Đạo Sĩ hồn phách lồng ngực, lấy ra một đoàn thanh quang tới.

Sau đó cầm đem này thanh quang hướng Lý Văn Tâm hất lên, liền chui vào trong thân thể của hán.

Chờ một hơi công phu, mới hỏi: "Có thể hài lòng?"

Lý Văn Tâm sắc mặt biến biến. Chờ một lúc mới thở dài ra một hơi: "Tạ."

"Vậy đến nói ta việc này đi." Trắng Diêm Quân từ trong tay áo lôi ra một đầu xích sắt, vừa nói chuyện liền tương đạo sĩ hồn phách khóa. "Người có biết trên đời này rất nhiều người, ta như thế nào bắt bọn hán hồn phách?"

Nhưng Lý Văn Tâm tựa hồ khác có tâm sự, chỉ thuận miệng ứng: "Há, không biết. Ngài nói một chút?"

Trắng Diêm Quân cũng không để bụng, chỉ nói: "Có một số đại nhân vật, có thể ảnh hưởng thiên hạ đại thế —— thí dụ như nói này cách Quốc hoàng đế, ta là muốn đích thân đi lấy."

"Này cách nước diện tích lãnh thổ bao la, nhân khẩu rất chúng. Cách Quốc hoàng Đế Nhất chết, tin tức một khi truyền đi nhanh, cầm được muộn, cái kia hồn phách liền có Ưc Vạn bách tính Nguyên Lực gia thân, trong nháy mắt liền có thể tu thành uy thế vô cùng Quý Vương —— đây chính là ảnh hưởng thiên hạ đại thế."

"Tương đồng. Này các quốc gia Đế Vương, Hiền Quý, Bản Quân đều muốn tự làm tất cả mọi việc. Ta mặc dù có thể hóa thân vạn thiên, nhưng cuối cùng cũng có cực hạn. Lại ta cái này hóa thân, cũng là có hai loại ---- -- loại chính là giống như ngày hôm nay. Nhưng cùng người nói chuyện nói chuyện với nhau gặp thời ứng biến. Liền như cùng ta bản tôn. Một loại khác nha... Cũng cũng chỉ có thể bắt người thôi, chỉ là khôi lỗi —— những phổ thông bình dân đó, không quá mức quan trọng, chính là những phân thân đó đi lấy."

Hán nói đến đây, Lý Văn Tâm ngược lại thật có chút hứng thú.

"Như vậy vị thành đêm hôm đó, ở ngoài thành ta lần thứ nhất gặp được các người ngày ấy... Tại sao là các người tự mình đến?",

"Người ngoan ngoãn nghe Bản Quân nói chuyện chính là, lấy ở đâu cái này có nhiều vấn đề?" Trắng Diêm Quân lại cảm khinh thường đến lật hán —— Lý Văn Tâm liền biết là chính mình vấn đề lại dính đến hán không muốn trả lời mang tính then chốt đồ, vật...

Hoặc là lại khiến vị này trắng Diêm Quân xấu hổ.

"Còn có chút người, có chút sức ảnh hưởng. Nhưng lại cũng chẳng phải khẩn yếu —— cũng không tốt hao phí ta bản tôn phân thân tinh lực đi lấy, lấy này khôi lỗi chia tay cầm lại dễ dàng xảy ra sự cố... Liền cần người thay thế cực khổ. Người này, chính là Dương Thế Phán Quan."

Trắng Diêm Quân hướng Lý Văn Tâm điểm điểm: "Thí dụ như nói người. Người chính là cái này Vị Thủy một chỗ đại yêu, Khai Thần trí, hiểu được chút sự cô, lại có yêu pháp có thể che dấu hành tích, liền có thể làm cái này Dương Thế Phán Quan."

Hán nói lời này, ngừng dừng một chút, dường như đang đợi Lý Văn Tâm phản ứng.

Liền quả thật nhìn thấy cái này Lý Văn Tâm cũng không kích động, cũng không mừng rỡ. Ngược lại là chỉ sợ chính mình hại hán, hơi nhíu lên lông mày nghĩ một lát mới nói: "Vì cái gì không tìm người tới làm? Nói thí dụ như Đạo Sĩ? Người cũng có thể mặc bọn họ một số pháp thuật. Yêu Ma, dù sao cũng là Yêu Ma a."

"Người? Làm dạng này sự tình, người có thể không sánh bằng Yêu Ma." Trắng Diêm Quân cười lạnh, "Người cho ta chưa thử qua người? Nhưng này người, yêu nhất làm việc thiên tư trái pháp luật, lấy quyền mưu tư, tối hậu khiến cho thế gian chương khí mù mịt."

"Người nói yêu ma kia. Yêu Ma tuy là tàn nhẫn lãnh khốc, nhưng Khai Linh trí, cực kỳ điều giáo, đến là so với người dùng tốt. Người kia ở trong mắt chúng liền cùng heo cầu súc sinh giống nhau —— cũng sẽ không làm ra người như thế bản thiêu sự tình tới. Chúng nó lại không có gì Tam Cô Lục Bà

Lý Vân Tâm nhủ mảy: "Lời này của ngươi ta liền không thích nghe. Ngươi làm sao lại heo cầu súc sinh? Này muốn Yêu Ma cũng phải hóa hình người a? Còn nữa nói, Bản Long vương trước kia cũng là người, ngươi làm sao lại yên tâm ta đây?"

"Yêu Ma Hóa hình người, là bởi vì hình người kinh mạch dễ nhất thi triển pháp thuật. Có thể trừ bỏ những tu sĩ kia, người bình thường kia, đựng một cái tức tử, ở trên người đâm cái lỗ nhỏ cũng phải không sống, ngươi coi Yêu Ma như thế nào nhìn đợi bọn hắn? Ngươi nói Yêu Ma yêu thích ăn thịt người, ta hỏi ngươi, phóng nhân ngươi cái này Khánh Quốc, loại nào Tẩu Thú dễ nhất gặp, dễ nhất săn bắt? Không phải là người a? Cũng sẽ không khoan thành động, cũng không yêu lặn xuống nước. Còn ngươi a ——"

Trắng Diêm Quân bỗng nhiên the thé giọng cười ha hả, chỉ Lý Vân Tâm, tựa hồ cảm thấy buồn cười cực: "Ngươi như vậy âm hiểm xảo trá, vô tình vô nghĩa chi đồ, ta sao liền không yên lòng à nha?"

Lý Vân Tâm nghe hắn lời này, trừng một hồi con mắt. Tựa hồ muốn nói chút gì lại thật á khẩu không trả lời được. Nhìn như vậy trắng Diêm Quân cười trong một giây lát, đột nhiên từ chính mình cũng cười.

Hắn hơi hơi bế một hồi con mắt, lại mở ra: "Tốt tốt tốt. Ngài nói tiếp."

=====

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Sài Lang thế giới

PS. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cho khởi điểm 515 Fan tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 tấm phiếu, bỏ phiếu còn đưa Qidian tiền, quý cầu mọi người ủng hộ tán thưởng!

Bạch Diêm Quân nhìn lấy hắn, khẽ lắc đầu, tựa hồ cảm thấy hắn có thể xảy ra một loại nào đó ý nghĩ có chút buồn cười.

Nhưng rất nhanh còn nói: "Bởi vậy cái này Vị Thủy một chỗ, Dương Thế Phán Quan việc này liền có thể hứa cho ngươi. Có ít người ngươi thay ta cầm, tuy nói hiện tại cho không ngươi chỗ tốt gì, nhưng ngày sau ngươi luôn luôn ăn không lỗ."

Lý Vân Tâm suy tư một hồi: "Vì cái gì không phải Động Đình quân?"

Đáp án như hắn sở liệu —— "Hừ, Bản Quân vui lòng làm ai làm, liền khiến cho ai làm —— vì sao nhất định là hắn?"

Lý Vân Tâm thở dài: "Tốt a. Nghe không tệ, tuy nhiên ngươi cũng có khả năng vẫn là tại lừa ta. Bất quá ta có thể thử một chút —— cái kia thanh vỡ cho ta đi."

Bạch Diêm Quân lông mày nhỏ nhăn nhúm một cái: "Bản Quân làm sao hứa qua ngươi thứ gì?"

Lý Vân Tâm kinh ngạc nhưn mảy: "Sở Sinh Tử a? Công Đức Bộ A Chi loại nha. Ngươi nơi đó không phải có cái đồ chơi này a? Nhớ ngươi dương thọ làm qua chuyện tốt cái gì —— không có cái kia ta làm sao khai triển công việc?"

Nghe hắn lời này, Bạch Diêm Quân đầu tiên là sửng sốt một hồi. Sau đó bỗng nhiên cười như điên, trong miệng một đầu lưỡi dài run rẩy như gió bên trong Hồng Lăng —— hắn giờ phút này tựa hồ là thật cảm thấy buồn cười, đến mức thân hình hắn đều có chút mơ hồ, hình dáng đều có chút lấp lóe.

Lý Vân Tâm liền lẳng lặng ngồi ở trên tảng đá nhìn hắn cười.

Đợi cái này Bạch Vô Thường cười đủ một khắc đồng hồ, mới rốt cục dừng lại, sở trường chỉ xa xa điểm điểm Lý Vân Tâm: "Ngươi người này ma, ai nha, ha ha ha. Ngươi thật coi cho là có cái gì Sở Sinh Tử, Công Đức Bộ? Hả? Cho này phạm nhân dùng?"

Lý Vân Tâm sắc mặt bình tĩnh nói: "Lần thứ nhất ở trong mơ thấy các ngươi thời điểm,

Ta gặp qua các ngươi hai cái xuất ra một bản nhỏ sách mỏng tử, nói ta không ở phía trên."

"Ngươi muốn nói câu nói kia, ai nha, miễn cưỡng có thể tính Sở Sinh Tử." Bạch Vô Thường tựa hồ vừa muốn cười, "Nhưng này a một bản sách mỏng, có thể nhớ bao nhiêu người? Ngươi thật cho là đó là cái gì bảo bối? Bản Quân bây giờ nói cho ngươi, phía trên kia. Cũng chỉ có Bản Quân trước đó đề

cập qua những Đế Vương đó Công Khanh, Văn Đàn Cự Tử mà thôi. Sợ nhớ xóa, liền dùng bản này từ quay xuống. Cảm giác có một ngày này sắp chết hoặc đã chết, liền nhanh đi thu hẩn hồn —— "

"Cảm giác? Sắp chết hoặc là đã chết?" Lý Văn Tâm cắt ngang hẩn, "Có ý tứ gì?"

Bạch Diêm Quân nhìn hẩn bộ dạng này. Tựa hồ cảm thấy càng thêm buồn cười: "Chắc chắn. Ngươi người này ma, ngược lại là chân tướng tin cái gì sinh tử phúc báo? Ngươi cùng những cái kia vô tri phàm nhân, coi là thật cảm thấy Bản Quân trên tay có một bản mỏng tử, cấp trên nhớ kỹ người mấy tháng mấy ngày chết, một thể này làm bao nhiêu chuyện tốt chuyện xấu, sau đó tới thể đầu thai làm người vẫn là súc vật?"

Lý Văn Tâm tỉnh táo nhìn lấy hẩn: "Không có a?"

"Tự nhiên không có."

"Đây chẳng phải là nói, có người một thể này làm chỉ chuyện xấu lại hưởng thụ vinh hoa phú quý, kiếp sau lại không có gì báo ứng? Có người đời này làm việc thiện lại cả đời thất vọng. Kiếp sau cũng không có gì phúc báo?"

Bạch Diêm Quân hi hi cười một tiếng: "Tự nhiên không phải, tự nhiên không phải!"

Hẩn tựa hồ rất sung sướng vuốt vuốt lưỡi dài: "Mà chính là nói, có người cả đời làm đủ trò xấu, hưởng vinh hoa phú quý đằng sau, kiếp sau liền càng là muốn hưởng này vinh hoa phú quý. Có người cả đời làm việc thiện đằng sau nghèo rớt mùng tơi, kiếp sau, càng là muốn tiếp tục làm này việc thiện."

Nghe lời này Lý Văn Tâm trầm mặc một hồi, sau đó mới ngẩng đầu hỏi: "Không phải cùng ta nói đùa?"

Bạch Diêm Quân hài hước theo dõi hẩn: "Bản Quân không có cái tâm tình này."

Lý Văn Tâm không biết nghĩ cái gì, lại trầm mặc cực kỳ lâu, mới nói: "Có thể hay không nói cho ta nghe một chút đi nhìn? Ta rất muốn làm rõ ràng."

"Hi hi. . . Ngươi phản ứng này ngược lại là thú vị a." Bạch Diêm Quân vòng quanh hẩn đi một vòng, bỗng nhiên xích lại gần hẩn, "Bản Quân còn tưởng rằng ngươi người này ma biết được việc này. Hội vỗ tay khen hay đây."

Lý Văn Tâm không nói lời nào.

Gặp hẩn bộ dạng này, Bạch Diêm Quân mới ngồi dậy: "Quyển kia quân liền muốn nói với ngươi. Nhưng nói đằng sau, ngươi liền muốn làm cái này Dương Thế Phán Quan. Như biết được những việc này, còn muốn từ chối, Bản Quân liền thật thu ngươi."

"Được."

"Vậy ngươi lại tỉnh tể nghe kỹ. Bản Quân ti sinh tử sự tình, cũng không phải chỉ ti sinh tử sự tình. Một người làm việc tốt chuyện xấu, vì thiện làm ác, đều là chỉ là việc nhỏ không đáng kể. Trọng yếu nhất, là muốn nhìn hẩn đời thế gian này có gì ảnh hưởng. Thí dụ như nói một ác nhân sinh ở loạn thế, thiếu niên thời điểm liền hoành hành què nhà, tai họa bách tính. Đến thanh niên lúc lại gian dân cướp bóc, thành phố phường Nhất Bá."

"Đến Trung Niên lúc cái này ác nhân kéo một đám Phi Đồ kêu gọi nhau tập hợp sơn lâm cướp bóc người đi đường. Về sau chậm rãi đắc thế, bắt đầu tranh giành thiên hạ. Cuối cùng người này làm Hoàng Đế —— lại giết hại trung lương, suu cao thuế nặng. Đây coi như là cái ác nhân. Nhưng hẩn kết thúc này loạn thế, khiến cho bách tính bắt đầu khôi phục nguyên khí. . . Đây cũng là Đại Công Đức."

"Chúng ta cũng không để ý tới hẩn hại bao nhiêu Thiện Nhân, chỉ cần có thể để thế gian này người phồn diễn sinh sống, càng ngày càng nhiều, liền là hữu dụng. Người kiểu này Số Mệnh Gia Thân. Sau khi chết đến chỗ này phủ đi một lần, muốn chuyển thể đầu thai. Bản thân đã có này khí vận, làm lại người, làm Hoàng Đế, luôn luôn muốn so người bình thường thuận thực chút —— ngươi nói ta muốn hay không hẩn lại quăng tại Đế Vương Gia?"

"Lại thí dụ như có ít người, xấu càng là hoàn toàn —— xuất sinh chính là Quan Hoạn dòng dõi quý tộc, lại sẽ chỉ thị cá bách tính, bại hoại triều cương, đời thế gian này thật sự là một chút xúi chỗ tốt cũng không. Nhưng hết lần này tới lần khác đến lúc này. Cái này nhất triều Khí Số đã hết nên quên, sau khi hẩn chết lại còn cần một người như vậy đến làm xằng làm bậy —— ai còn sẽ làm đến so với hẩn thuận thực? Tự nhiên còn quăng tại này Quan Hoạn nhà."

Lý Văn Tâm lắng lắng nghe, trên mặt nhìn không ra buồn vui. Suy tư một hồi, ngữ khí bình thản hỏi: "Nói đúng là một người hẩn phách chuyển thể xóa đi trí nhớ lại đầu thai, có nhiều thứ bồi không sạch sẽ. Có chút ẩn ký. Mang theo dạng này ẩn ký lại đi chuyển thể làm đồng dạng sự tình, luôn luôn thuận buồm xuôi gió chút."

Bạch Diêm Quân gật đầu: "Đúng là như thế."

"Như vậy. . . Vì cái gì không cho Người tốt tới làm việc này đâu?" Lý Văn Tâm hỏi, "Cũng chỉ có có năng lực, lại chẳng phải người xấu đi."

Bạch Diêm Quân chớp mắt: "Ngươi coi Bản Quân lớn bao nhiêu thần thông? Thế gian này biến cố số nhiều như vậy, ngươi nào biết được cái nào một chuyện nhỏ liền Ảnh Hưởng Đại Cục? Bản Quân làm ra, cũng chỉ có thể là xem xét nơi nào đó một lúc nào độ hướng đi, vận thế. Lại mượn lấy cái này vận thế qua dẫn đạo một phen. Thí dụ như nói vừa rồi này ác nhân —— cũng không phải Bản Quân muốn hẩn làm Hoàng Đế. Hẩn vận thế tốt, đánh xuống một mảnh thổ địa, Trục Lộc trong mấy người liền chỉ có hẩn khả năng nhất thành sự, chẳng lẽ Bản Quân còn muốn tốn sức đi đỡ cản một người khác?"

"Dù là chuyện này làm như thế, thế gian này rất nhiều sự tình, dù là chỉ là nhìn cái này hướng đi, vận thế, cũng đã sắp dùng hết Bản Quân thần thông, nào có lại có thời gian qua chú ý hẳn là Thiện Nhân ác nhân."

Lý Văn Tâm hơi hơi thờ dãi một hơi: "Như thế a. Nói như vậy người kia chết —— có thật là người muốn hẳn chết. Người khả năng cảm thấy cái này đại thể đến cái nào đó tiết điểm, hẳn đáng chết. Càng nhiều. . . Cũng chỉ là người chết, người đi cảm hồn phách đi."

"Đúng là như thế."

Lý Văn Tâm đứng người lên, vuốt ve trong tay nước mắt quạt nan trúc, hướng nơi xa nhìn một hồi —— không biết đang nhìn cái gì.

Sau đó mới thấp giọng nói: "Này thế gian này. Quả thật là không có cái gì Thiện Ác, Công Nghĩa?"

Bạch Diễm Quân lúc này, tựa hồ là thật hiếu kỳ. Hắn nhìn chăm chăm Lý Văn Tâm nhìn một hồi lâu, mới hỏi: "Người người này, coi là thật để ý những cái kia?"

Lý Văn Tâm ngậm miệng đi ra hai bước. Đi đến rừng cây biên giới. Lưng một cái tay, nhìn nơi xa Động Đình Hồ.

Dạng này đang lừa được trong sương mù nhìn một hồi, mới quay người mỉm cười cười: "Bằng hữu, ta nhớ người, còn có các người, khả năng đều đối ta có chút hiểu lầm."

Sương đêm sâu nặng. Hắn tia cùng lông mi dài bên trên dính lấy mảnh bọt nước nhỏ. Cả người thoát nhìn là ẩm ướt lại thanh lãnh.

Hắn lại ngẫm lại, dường như tại tổ chức lời nói. Qua hai hơi công phu mới mở miệng: "Ta sớm biết thế giới này vốn là cái bộ dáng gì."

"Trên thế giới này vốn cũng không có cái gì Nhân Nghĩa Đạo Đức. Đừng nói Nhân Nghĩa Đạo Đức, liền ngay cả thiện ác chi phân, chính nghĩa, công bình đều không có. Thí dụ như nói cái này Đại Khánh triều, hoặc là lấy hậu nhân nhóm trở nên lợi hại hơn, làm một cái gì Hợp Chúng Quốc, Liên Bang nước, Cộng Hòa Quốc ——"

"Người đi trên đường, có thể nhìn thấy sai người, có người làm chuyện xấu hội bị tóm lên tới. Sau đó bị Thẩm Phán, bị trừng phạt. Người đi tại trong học đường có thể nghe được các tiên sinh đàm luận đạo đức Công Nghĩa, cũng biết cùng thế giới giềng giềng từng cái từng cái, tại dựa vào trật tự hành sự. Nhưng trên bản chất. . . Trừng phạt làm chuyện xấu người, những Nhân Quyền đó lực sao là đâu? Cướp tới. Bọn họ cướp đoạt lại thành công thời điểm, cũng không có gì người đi trừng phạt bọn họ."

"Một quốc gia Hoàng Đế. Hoặc là Triều Đình làm rất xấu rất chuyện xấu, là không có ai đi trừng phạt bọn họ. Nếu như bọn họ đầy đủ hồng, đủ mạnh, liền có thể một mực đào thoát trừng phạt. Cái thế giới này tại cục bộ tại chi tiết thật có Công Nghĩa tồn tại, nhưng là tại đại bộ phận, tại bản chất, là không có."

"Là trần, hắc ám, Sài Lang thế giới. Sở hữu đạo nghĩa công lý, đều xây dựng ở cướp bóc cùng Cường Quyền phía trên."

"Ta lúc trước nghe qua một câu, gọi là độc Thụ vô thiện quả. Nhưng cái này Chân Thực Thế Giới ngược lại thật là dị dạng tồn tại —— tại hư thối đất đai bên trên, mọc ra tựa hồ ngọt ngào trái cây."

Bạch Diễm Quân nghe hắn nói những này, nhìn không được vỗ tay tán thưởng: "Diệu, diệu, diệu! Người ngược lại là hiếm thấy người biết chuyện. Trách không được ——"

Lý Văn Tâm cười. Lắc đầu cắt ngang hắn lời nói: "Còn chưa nói xong."

"Ta đã là biết dạng này chân tướng, như vậy ta cũng liền minh bạch một ít chuyện khác. Thiện ác chi phân, chính nghĩa công lý, tại dạng này thế giới bên trong cũng là cực trọng yếu. Có Kẻ ngu dốt, tự cho là thế giới này đã là như thế. Còn muốn cái gì trật tự đạo đức. Không những mình làm chút không chuyện tốt, còn một bên làm, vừa hướng những Công Nghĩa đó đạo lý khịt mũi coi thường. Loại người này, chính là ta gặp, cũng phải giết."

"Người muốn hỏi ta vì cái gì? Bởi vì hẳn sẽ để cho ta qua không được khá. Vậy Hoàng đế, này Quý quan, há không biết thế giới này bản chất? Nhưng bọn hắn nhất định phải mọi người tin tưởng cái gì Nhân Nghĩa Đạo Đức cũng là bởi vì, thứ này vốn cũng không tồn tại. Nếu như người người ngay cả tin cũng không tin. Thiên hạ này liền lộn xộn —— bọn họ cũng phải tổn càng nhiều khí lực qua trấn áp trấn an, chính mình mới có thể sống vui sướng."

"Những Quý Nhân đó, có trấn áp trấn an, trong lúc hỗn loạn tự vệ tư bản, còn muốn giả vờ giả vịt. Những bình dân đó bên trong ác nhân ---- -- -- sáng người người cũng giống như bộ dáng kia của hắn không e ngại cái gì trật tự đạo đức, thiên hạ này khoảng cách liền sẽ đại loạn. Hắn còn chỗ nào chiếm được tiện nghi, chỗ nào có thể sống nổi? Có lẽ bị hắn chế giễu bảo thủ ngu xuẩn người kia, cái thứ nhất liền giết hắn. Loại người này, nhờ vào trật tự đạo đức lại không tự biết, phản quay đầu lại tự cho là thông minh trào phúng. . ."

"Chính là lại ác lại xuẩn. Ta chán ghét Kẻ ngu dốt rất qua ác nhân, gặp một cái, giết một cái."

Bạch Diễm Quân khẽ nhú mày: "Y, người đến muốn nói gì?"

Lý Văn Tâm đưa tay biến mất chính mình thái dương Lộ Thủy, nhàn nhạt mỉm cười: "Chỉ là nghe người nói những cái kia, sinh ra chút cảm khái. Bởi vì trước kia luôn cảm thấy thế gian này không có gì báo ứng, sau khi chết có lẽ sẽ có. Bây giờ biết sau khi chết cũng sẽ không có, đã cảm thấy thế giới này thật sự là Black đến hoàn toàn, để cho người ta có chút tuyệt vọng."

"Tuy nhiên chủ yếu là vì cùng người nói rõ tiếp xuống sự tình. Người muốn làm ta Dương Thế Phán Quan, ta có thể làm. Nhưng ta ý thức được người tựa hồ đối với ta có chút hiểu lầm. Có lẽ người đang còn muốn trên người của ta mưu đồ thứ gì, như vậy ta liền muốn sớm nói rõ ràng, miễn cho mọi người về sau đều xấu hổ, khó thực hiện bằng hữu."

Bạch Diêm Quân dường như bị hấn tức giận đến muốn cười rộ lên: "Bằng hữu? Người ngược lại là cái thứ nhất dám cùng Bản Quân nói như vậy. Ta ngược lại muốn nghe một chút, người muốn nói cái gì? Bản Quân lại hiểu lầm người cái gì?"

"Người nói ta âm hiểm xảo trá, vô tình vô nghĩa." Lý Vân Tâm thu liễm nụ cười, nhìn lấy hắn, "Lời này ta cũng không phục."

Bạch Diêm Quân hi hi cười một tiếng: "Người người này ma. Ngẫm lại người lúc trước làm những sự tình kia, có thể chỗ nào gánh không được cái này tám chữ?"

"Thật sao?" Lý Vân Tâm mở rộng bước chân, dùng chuỗi này quạt giấy Gõ bàn tay, chậm rãi đi. Từ từ nói, "Bằng hữu, như vậy người thử tưởng tượng."

"Này Hà Trung Lục Quý, giết phạm nhân Độ Kiếp Tu Sĩ, dựa vào Công Nghĩa đạo lý tới nói, có nên hay không chết?"

"Này Phù Doãn Lý Diệu Tự. Ngày thường liền ăn hối lộ trái pháp luật, thích nhất vu oan giá họa, lại vì bất động sản muốn hại ta, có nên hay không chết?"

"Này Kiều Giai Minh, bình thường đi khắp hang cùng ngõ hẻm, mở chút không biết mùi vị được phương, y người chết nhưng lại dương dương đắc ý, có nên hay không chết?"

"Này Đại Tiểu Kiều thị, để Gia Sản mưu tài sát hại tính mệnh, lại cùng Kiều Giai Minh tư thông Loạn Luân lý. Có nên hay không chết?"

"Này Phù Nha bên trong sai người Long Đào Át, cùng kiều Vương Thị họa loạn Tư Pháp, không nhìn nhân mạng, có nên hay không chết?"

"Này Cửu Long tử, ăn người không đếm được, ta lúc ấy cũng là người, cùng hắn chính là dị loại, có nên hay không chết?"

"Này Lưu Lăng, cũng cảm phạm tính mạng người không làm tánh mạng, biết mang ta về núi ta có thể sẽ chết. Cũng không mueri phần để ý, có nên hay không chết?"

Bạch Diêm Quân bị hấn vurt ra cái này liên tiếp lời nói, hỏi được hơi hơi sững sờ. Sau đó hừ một tiếng: "Này Khất Nhi đâu? Người hứa hấn Trường Sinh Khất Nhi?"

Lý Vân Tâm cười: "Này Khất Nhi, mắt không thể thấy. Thân thể suy yếu, lại không chống nổi một hai năm. Đi trên đường không được ấm no, bị mọi người chế giễu mỉa mai —— có thể còn một chút làm người niềm vui thú? Ta liền muốn hấn làm quý, cho hấn Trường Sinh muốn hấn thành Quý Tu —— có vấn đề gì?"

Bạch Diêm Quân lại mỉa mai hấn: "Chẳng lẽ người còn muốn nói, người làm những sự tình này không có chút nào tư tâm, là cái lớn Đại Thiện Nhân?"

"Thiện Nhân? Ta không phải cái gì Thiện Nhân." Lý Vân Tâm lắc đầu mỉm cười. "Về phần tư tâm —— ta đương nhiên có tư tâm. Không vì tư tâm ta làm ra những phiền toái này làm gì? Ta chỉ là để cho người biết, bằng hữu, ta là tà ác thủ tự, không phải tà ác hỗn loạn."

"Có lẽ người không rõ đây là ý gì. Nói như vậy —— "

"Chỉ ít một thế này, ta có người bình thường Đạo Đức Quan. . . Ngó, không thể nói có. Chỉ có thể nói, ta có thể lý giải người bình thường Đạo Đức Quan, đồng thời rất rất thương loại này Đạo Đức Quan. Chính là bởi vì loại này Đạo Đức Quan, ta mới có thể có mỹ thực ăn, có cảnh đẹp nhìn. Này Động Đình quân ăn người lại có tiết chế, cũng là bởi vì này đi."

"Bởi vì ta lý giải thường thức, sở dĩ phải thử tại khả năng tình huống dưới, tôn trọng một chút nó. Thí dụ như ta hôm nay muốn một người chết, ta không ngại dùng nhiều điểm tâm nghĩ, tìm một cái đáng chết người."

"Nhưng nếu như nhất thời không tìm được ác nhân, chỉ có thể chết một cái Thiện Nhân, ta không lại bởi vậy không làm chuyện này —— người phải biết ta không phải người tốt lành gì. Nhưng ta sẽ thử cho hấn chút đền bù tổn thất. Không phải là bởi vì đạo đức cảm giác —— trên thực tế bởi vì một ít nguyên nhân, ta cũng không phải là rất có thể cắt thân thể sẽ vật kia. Chỉ là bởi vì. . ."

"Dạng này thế giới sẽ tốt hơn."

"Thế giới càng tốt hơn, ta liền sẽ sống được càng tốt hơn. Có người không theo quy tắc ra bài, cũng là không cho thế giới này càng tốt hơn, như vậy, cũng là không cho ta sống đến càng tốt hơn."

"Không cho ta sống thật tốt, hấn sẽ chết."

Lý Vân Tâm vừa trầm nghĩ một hồi, ngừng đầu nhìn trong bóng đêm Bạch Diêm Quân: "Không biết nói như vậy người hiểu chưa. Ta làm việc cũng có chính mình nguyên tắc. Ta mặc dù không cách nào trải nghiệm cái gọi là bình thường Đạo Đức Quan, nhưng ta từ có một bộ trước sau như một với bản thân mình Lý Luận Hệ Thống —— phụ thuộc vào bộ này Đạo Đức Quan phía trên."

"Người có thể nói ta không phải Người tốt, nhưng ta có ta phong cách hành sự. Bây giờ người muốn ta làm Dương Thế Phán Quan, ta có thể tiếp nhận. Nhưng không muốn trông cậy vào ta như Yêu Ma hành sự. Cho dù là ma, ta Lý Vân Tâm cũng là Nhân Ma."

Bạch Diễm Quân cách một hồi mới nói.

Nhưng trên mặt mĩa mai toàn không thấy.

"Y. Ngươi người này. . . Ta lúc trước ngược lại là coi thường ngươi." Hấn hiềm thấy, do do dự dự nói, "Thú vị a thú vị. Tuy nói Bản Quân cũng không toàn đồng ý ngươi nói lý. . . Tuy nhiên cũng coi là còn có thể lọt vào tai."

Cách một hồi, lại nhủ mảy: "Bản Quân mưu đồ ngươi? Thật sự là làm trò cười cho thiên hạ."

Hấn bỗng nhiên từ trong ngực lấy ra một đầu Thiết Tác cùng một bản Lam Bì sách mỏng đến, một mạch vút cho ném cho Lý Vân Tâm: "Cầm lấy đi dùng đi!"

Nói xong lời này, nắm lên Đạo Sĩ hồn phách, chợt lách người liền biến mất.

Nhưng Lý Vân Tâm đã thành thói quen vị này Diễm Quân chợt đến chợt qua tác phong, cũng không để bụng.

Hấn tiếp này Thiết Tác, mỏng tử, xem xét một hồi, ý thức được cái này Thiết Tác là dùng đến Câu Hồn, mà mỏng tử, tựa hồ nhớ kỹ cần hấn đi lấy người, cùng một số nhỏ quy củ.

Lý Vân Tâm liền bụng lấy quạt giấy, Thiết Tác, mỏng tử, một lần nữa ngồi trở lại này tảng đá xanh bên trên.

Tiếng côn trùng kêu dần dần lại vang lên.

Trầm mặc như vậy ngồi một hồi, mới mở ra quạt giấy. Mặt quạt là không, trắng.

Hấn đem Thiết Tác cùng mỏng tử đặt ở này mặt quạt bên trên, liền không thấy. Sau đó một lần nữa khép lại Phiến Tử.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Tiên Thiên đại yêu :

PS. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cho khởi điểm 515 Fan tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 tấm phiếu, bỏ phiếu còn đưa Qidian tiền, quý cầu mọi người ủng hộ tán thưởng!

Chuôi này phiến là hấn "Hành Cung" Lý Vân Tâm tại đoạt cái này Long Tử Thần Vị trước đó từng làm qua chính mình hội nắm giữ một cái ly kỳ cổ quái Hành Cung chuẩn bị, nhưng ngày thứ hai sau khi tỉnh lại lại hiện bên cạnh mình xuất hiện là chuôi này nước mắt Trúc Cốt Phiến Tử.

Tuy nhiên thứ này hợp tâm ý của hấn. Nhìn phong nhã, lại không làm người khác chú ý.

Nhưng bây giờ không phải là quan tâm hành cung này thời điểm..

Bạch Diễm Quân cho hấn một số Tông Vân Tử trí nhớ, hấn ý thức được sự tình... Có khả năng so chính mình tưởng tượng phải phức tạp một số.

Trước đây một ít kế hoạch cần điều chỉnh.

Tông Vân Tử cùng "Lý đạo trưởng" quen biết qua hai năm, thường tụ tại một chỗ yến ẩm.

Cái này Động Đình quân là tính cách cổ quái Đại Yêu Ma. Hấn cũng yêu thích ăn người, nhưng ăn đến có tiết chế, có quy luật.

Mỗi tháng ăn một người thỏa mãn ăn uống chi dục, còn muốn mời phụ cận Danh Sĩ đến cùng một chỗ ăn. Trước tiên nói cổ sự. Nói cổ sự hài lòng, lại đi bên trong điện. Hấn yêu pháp cao cường, vậy mà mê cái này Tông Vân Tử tâm trí hai năm dài đằng đẳng —— tu sĩ một mực không biết chính mình ăn là thịt người.

Đổi lại một cái hơi có Tu Hành Giả, sớm liền phát hiện Lý Đạo Sĩ không giống bình thường chỗ.

Lý Văn Tâm ý đồ dùng vài giây đồng hồ thời gian qua suy tư Động Đình quân làm việc này nguyên do —— nhưng rất nhanh ý thức được đây là phí công.

Yêu Ma tâm tư cùng nhân loại tâm tư dù sao khác thường, hẳn có khả năng xác thực có cái gì mục đích, cũng có khả năng... Chỉ là vì thú vị.

Lại nói hôm đó Tông Văn Từ tại vị ngoài thành tìm tới Lưu Lăng thân thể, đem hết đủ kiểu thủ đoạn thi cử, lại đều vô lực hồi thiên. Cái này Lưu Lăng Tuyết Sơn Khí Hải đã vỡ nát, dường như công tán bỏ mình. Hồn phách chưa từng tìm tới, xác nhận bị Diêm Quân câu dẫn.

Bởi vậy đưa nàng Di Thuế mang về thượng thanh đàn đình phái tại vị thành trú chỗ, tâm thần bất định bất an đợi người tới.

Tuy nói hẳn một cái Hư Cảnh tu sĩ xác thực xác thực không có cách nào khác cũng không có tư cách qua ngăn cản lăng không Tiên Từ làm những gì sự tình, nhưng mà... Một khi Lang Gia động thiên người tới, bị thương phía dưới gần chỗ đánh mèo hẳn, cũng không phải hẳn có thể chịu đựng được.

Như thế đây vào một ngày, liền nhớ tới Lý đạo trưởng. Tại là để phân phó mấy cái Tiểu Đồng cất không thể khinh nhờn Tiên Từ Di Thuế. Sau đó vội vội vàng vàng hướng Quân Sơn qua.

Đến Quân Sơn, gặp Lý đạo trưởng, nói những chuyện kia, hỏi hẳn làm sao bây giờ.

Đến nơi đây... Lý Văn Tâm cảm thấy chuyện này có chút kỳ quái.

Này Động Đình quân tựa hồ biểu hiện được đối Long Từ tình thâm nghĩa trọng. Đêm đó Long Từ đối đầu Lưu Lăng, thoát đầu nhất kích đã là kinh thiên động địa. Cờ trắng châu các phạm nhân cách khá xa, không nhìn thấy còn có thể lý giải. Nhưng một cái ba ngàn năm đại yêu. Sao lại không biết này vị trong thành xuất hiện đáng sợ sống linh khí.

—— vì cái gì không đi hỗ trợ?

Sau đó cái này Động Đình quân nghe Tông Văn Từ nói những lời kia, truy vấn vài câu tường tình. Tông Văn Từ vốn liền không hiểu rõ, bởi vậy chỉ nói quanh co lấp liếm cho qua —— hẳn tuy nói là tìm đến Lý Đạo Sĩ quyết định, thế nhưng hiểu được việc này việc quan hệ đạo thống Tân Bí. Tuy là bị Mê Tâm trí, đến còn có linh giác, như thế nào nói thẳng ra.

—— nhưng đúng là hẳn này một điểm cơ cảnh. Tại hôm nay trong đêm hại chính hẳn.

Lại nói cái này Tông Văn Từ cùng Lý Đạo Sĩ nói những sự tình kia đằng sau chậm rãi tỉnh táo lại, ý thức được vị này Lý đạo trưởng tựa hồ cũng không thể giúp một tay. Thế là liền lại về vị thành.

Mà khi đó Động Đình quân... Ứng là muốn thả dây dài, câu cá lớn, chậm rãi moi ra tường tình đi. Chỉ là Lý Văn Tâm xuất hiện phá hư hẳn kế hoạch.

Lại qua hai ba ngày, liền đến hôm nay.

Tông Văn Từ hiện Lưu Lăng "Di Thuế" không cánh mà bay.

Làm một cái Tu Hành Giả, phản ứng đầu tiên là được... Có người đoạt đi, dự định luyện thành khôi lỗi.

Tu Đạo chi Nhân thói luyện Thân Hồn thói luyện thân thể. Cho dù chết đi đằng sau thì thể vẫn như cũ duy trì cực kỳ cao cường độ. Giống Lưu Lăng loại này Hóa Cảnh đỉnh phong tu sĩ, dù là thi thể cứ như vậy đặt ở Lộ Thiên, cũng đủ một năm Bất Hủ.

Dạng này thân thể cầm lấy đi luyện thành khôi lỗi, đơn giản cũng là tốt nhất nguyên liệu.

Vừa nghĩ tới khả năng xuất hiện loại tình huống này, Tông Văn Từ liền lại cảm thấy hoảng sợ không chịu nổi một ngày —— hẳn nghĩ ra được. Này động thiên tới sửa sẽ làm sao có thể nghĩ không ra! Một khi biết được có thể là dạng này sự tình...

Hẳn liền thật sự là khó giữ được tính mạng!

Bởi vì ngay tại hẳn trú trong sở, này Di Thuế không!

Lý Văn Tâm hiện tại biết những sự tình này.

Cũng biết Động Đình quân đối Long Từ có không giống bình thường tình cảm.

Còn biết món kia vũ y đối Bạch Văn Tâm rất trọng yếu. Như vậy cái kia Đại Yêu Ma... Hẳn là cũng không có đi xa đi.

Động thiên muốn tới người. Đến nhất định không phải Kẻ ngu dốt, tu vi chỉ ít tại Lưu Lăng phía trên.

Chân Cảnh, hoặc là Huyền Cảnh.

Chân Cảnh trở lên tu sĩ được xưng Hữu Đạo Chân Nhân, nghe nói đã xuất Luân Hồi, chứng tự tại Trường Sinh chi Đạo. Lúc trước Lý Văn Tâm cảm thấy loại thuyết pháp này đại khái là thật, nhưng bây giờ cảm thấy có lẽ chỉ là cái kia thật cảnh phía trên người thật nhóm thực sự... Quá khó khăn chết.

Cho dù là Hắc Bạch Diêm Quân mạnh hơn làm bọn hán chết mất, cũng muốn tồn công tồn sức.

Y theo hán đối Bạch Diêm Quân hữu hạn hiểu biết —— cái kia tựa hồ rất sợ phiền phức gia hỏa mới lười nhác cùng những người thật đó nhóm dây đưa đi.

Cái này rất nhiều nhân tố xoắn xuýt tại một chỗ, khiến cho hán đứng tại cái này ngàn dặm Động Đình một bên thật sâu thở dài.

Vốn định đoạt xá Long Tử đằng sau liền quảng nạp tín đồ, hấp thu hương hỏa, làm một cái uy phong凛凛 liệt Vị Thủy Long Vương. Sau đó lấy cái này Yêu Ma chi thân đi sửa về phái pháp môn.

Từ không có người nói Yêu Ma không thể tu Thiên Tâm Chính Pháp. Chỉ là các yêu ma không giống bình thường xuất thân làm bọn hán rất khó có tu hành điều kiện.

Yêu Ma đại khái chia làm ba loại.

Giống Bạch Vân Tâm, Kim Sí Đại Bàng vương, Cửu Công Tử, Thần Long dạng này Yêu Ma. Là Tiên Thiên đại yêu. Vừa xuất hiện tại thế gian này liền đã là mạnh mẽ vô cùng. Bọn họ nguyên bản liền thân có Yêu Lực, có người tin ngửa cung phụng, sẽ trở nên càng ngày càng mạnh. Nhưng dù là không có người biết bọn họ, sẽ không thay đổi yếu. Cũng hội theo thời gian tăng trưởng, lấy chậm chạp độ gia tăng Yêu Lực —— liền giống với nhân loại đang trưởng thành.

Tuy nhiên Thần Long, Đại Bàng, Long Tử được xưng Thần Thú. Có thể ở trong mắt Tu Hành Nhân, trừ người, tu sĩ, Thiên Nhân bên ngoài, Khai Linh trí tồn tại, liền hết thấy đều là Yêu Ma, Âm Thần.

Mà Động Đình quân dạng này Yêu Ma, chính là Hậu Thiên Yêu Ma. Vốn là Hữu Hình thể —— Phi Cầm, Tảo Thú, hoặc là Du Ngư. Bởi vì được phúc nguyên do Khai Linh trí. Thời gian dần qua tu thành Tinh Quái, Yêu Ma.

Loại này Hậu Thiên Yêu Ma xa so với Tiên Thiên Yêu Ma muốn yếu đuối. Hóa hình người đằng sau thậm chí thường bị người đánh chết —— bởi vì pháp lực đều dùng đến Hóa Hình, sẽ chỉ chút ít trời sinh Biến Hóa Chi Thuật. Hóa hình người đằng sau cơ hồ Đồng Nhân không khác, còn thường thường bởi vì các loại kiêng kỵ không thể không lui về nguyên hình, đạo hạnh đại giảm.

Đây hết thấy đều chỉ là bởi vì những yêu ma này nhóm tu chính là từ trong thế tục Bàng Môn Tả Đạo nơi đó được đến pháp thuật. Đã là nhân pháp thuật, như vậy người kinh mạch Quan Khiếu mới tốt tu hành... Thế là không thể không hóa thân người.

Chờ bọn hán lấy thân người tu hành mấy ngày này, có thần thông, mới tốt lại hiển lộ thánh huyền diệu, lừa chút hương hỏa tới.

Cái này trong thế tục Sơn Thần, địa phương, Hà Thần, lại có tuyệt đại đa số. Đều là loại này Hậu Thiên Yêu Ma mà đến.

Về phần quý kia tu, kì thực cũng là cơ bản giống nhau. Cần Dương Khí, cần Hương Khói Nguyên Lực, cần pháp môn. Chỉ bất quá tình huống thoáng đặc thù một chút a.

Mà loại thứ ba Yêu Ma, là đặc thù nhất.

Bọn họ nguyên bản cũng không tồn tại, không phải là Tiên Thiên. Cũng không phải Hậu Thiên —— là bị bỗng dưng sáng tạo ra tới.

Thí dụ như nói bởi vì những chuyện gì, nơi nào đó một ít người đều tin tưởng có một vị Sơn Thần. Khi thư này niệm kiên định tới trình độ nhất định, cường đại tới trình độ nhất định, hoặc là phạm vi đầy đủ phổ biến, hoặc là thời gian đầy đủ lâu...

Này Sơn Thần, cũng liền thật y theo cái này các tín đồ mạnh Đại Nguyên Lực. Được sáng tạo ra.

Loại này Yêu Ma, hoàn toàn dựa vào Hương Khói Nguyên Lực sinh tồn, cũng là am hiểu nhất hấp thu, chuyển hóa Nguyên Lực tồn tại.

Nguyên Lực càng mạnh, cái này Yêu Ma liền càng mạnh —— thậm chí xa mạnh hơn nhiều thụ ngang nhau Nguyên Lực Tiên Thiên, Hậu Thiên đại yêu. Mà Nguyên Lực càng yếu, cái này Yêu Ma cũng lại càng yếu.

Một khi...

Ngay cả người cuối cùng cũng không tin hán, hán liền cũng từ thế gian này biến mất.

Lý Vân Tâm mượn vị thành ba mươi vạn Dương Khí tái tạo Thần Hồn biện pháp, đại khái cũng là lúc trước một cái vị cao nhân thụ này khai. Bởi vậy hán cần một cái "Không". Không có cái kia không, hán liền cũng tồn tại không bao lâu.

Mà cái này ba loại Yêu Ma bên trong, Tiên Thiên cùng Hậu Thiên đại yêu cũng có thể tu hành Thiên Tâm Chính Pháp.

Chỉ bất quá, trước muốn thanh không chính mình Yêu Lực —— chỉ có cảnh giới, mà không có Yêu Lực.

Cái này nguyên lý đơn giản tựa như là trước đem thùng nước rửa qua, mới tốt tịnh từ. Nhưng đạo lý tuy nhiên đơn giản... Lại sẽ có mấy cái Hậu Thiên Yêu Ma. Vừa lúc tại hóa thành nhân hình đằng sau, đạt được có thể tu hành Thiên Tâm Chính Pháp đâu?

Lại sẽ có mấy cái Tiên Thiên đại yêu... Thực có can đảm tán đi chính mình Yêu Lực, từ đầu lại tu đâu!

Thế giới yêu ma... Thôn phệ giết hại, có thể còn hơn nhiều nhân loại!

Nhưng hôm nay Lý Vân Tâm tình huống, chính là tu hành Thiên Tâm Chính Pháp thời cơ tốt nhất. Hắn tái tạo Ly Vãn Pháp Thân, nhưng lại không có gì Yêu Lực, chính là một cái không thùng.

Thế là hắn vô cùng có khả năng trở thành trên đời này cái thứ nhất...

Tu Thiên Tâm Chính Pháp Tiên Thiên đại yêu!

Đây vốn là một kiện tốt đẹp dường nào sự tình —— mấy ngày nay hắn thậm chí đã đem chính mình Thủy Vân kinh không tốn sức chút nào tu đến Hư Cảnh thực lực.

Phải biết tại tái tạo thân thể này thời điểm, trên thân kinh mạch đều là chính hắn một chút xúu thiết kế, xây dựng ra tới.

Dưới mắt hắn Thể Nội Kinh Lạc thông suốt trình độ, chính là nhất đẳng tuyệt thể thiên tài!

Nhưng là... Hết lần này tới lần khác có cái Động Đình quân.

Lại vị thành chuyện này còn không có len lý sạch sẽ.

Hắn muốn giống trống khua chiêng Hiên Thánh, sửa đổi pháp, hút Nguyên Lực, tổng phải cần một cái nhân hạ lại dễ chịu hoàn cảnh. Nhưng dưới mắt. Lẽch có nhiều như vậy không như ý sự tình.

Trước đó những ngày kia hắn tại vị thành cùng Cò trắng châu đi tới đi lui, chính là vì đem những đầu mối này đều lý rõ ràng. Hắn cũng không sợ đối mặt tình thế nguy hiểm, chỉ là sợ đối mặt không hiểu tình thế nguy hiểm.

Mà dưới mắt, hắn cảm thấy mình đã biết được đủ nhiều.

Như vậy thì nên động.

Thí dụ như nói...

Trước thu thập chút Nguyên Lực, để cho mình nhanh chóng mạnh lên. Chí ít sẽ không bị Động Đình quân hoặc là Bạch Vân Tâm cái sau đạo thống người nào tùy tiện xử lý.

Lý Vân Tâm đứng ở bên hồ xả giận, đuổi người một cái.

Bởi vì nghĩ thông suốt một số then chốt, có một ít kế hoạch. Mà cảm thấy tâm tình trở nên thoải qua khá hơn chút.

Hắn nhin không được hơi mỉm cười, nói một mình.

"Vậy trước tiên làm cái Tà Giáo đi."

=====

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Gặp Quỷ :

Một cái bốn năm tuổi nam hài tử tại một gốc liễu rủ hạ chơi đùa, phấn phấn bao quanh, đáng yêu cực.

Lúc này mặt trời chói chang, dưới cây râm mát một mảnh. Chỉ mặc một cái Yếm Hồng, chải song búi tóc nam hài một bên dùng non mịn Liễu Thụ Y Y Nha Nha trên mặt đất rút tới rút đi, một bên hướng trên cây nhìn.

Một cái tuổi trẻ phụ nhân ngồi dưới tàng cây trên tầng đá thiêu thừa may vá, ngẫu nhiên nhìn xem đứa nhỏ này, trên mặt dào dạt hạnh phúc vui sướng cười. Nhưng dần dần hiện nam hài cử động có chút kỳ quái, thế là cũng lần theo nàng ánh mắt hướng trên cây nhìn lại ——

Nhưng không có cái gì. Chỉ có sáng sớm ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua lá cây khe hở chiếu xuống. Nàng tranh thủ thời gian quay đầu đi, hỏi nam hài "Bao quanh, người đang nhìn cái gì nha?"

Nam hài không để ý tới nàng, vẫn là chỉ nhìn chăm chăm Thụ nhĩn, nhìn một hồi cười khanh khách. Cười Nhất Khí mới hướng trên cây chỉ, về Mụ Mụ lời nói: "Người ca ca này nha —— "

Cái này phụ nữ trẻ lại hướng trên cây nhìn, lại như cũ cái gì cũng không nhìn đến.

Tâm lý bỗng nhiên nổi lên một trận khí lạnh, cảm thấy cây này hạ hàn ý trọng. Liền tranh thủ thời gian đứng dậy ôm chặt lấy đứa nhỏ này bước nhanh đi ra, vừa đi một bên hướng trên cây lại nhìn vài lần.

—— nàng đương nhiên nhìn không thấy Lý Vân Tâm giờ phút này đang ngồi ở cái này liễu rũ một cây hoành trên cành, một bên phơi nắng, một bên biếng nhác lật xem trong tay sách mỏng từ.

Đây cũng là Pháp Thân tốt. Thần Hồn ngưng luyện vì thân thể, có thể giống chánh thức người đụng chạm, cảm thụ. Tâm niệm nhất động lời nói, lại có thể giống như Quỷ Hồn từ phạm trong mắt người ẩn nặc —— trừ phi người kia giống đứa nhỏ này, là trời sinh Âm Dương Nhân.

Vấn đề là vô luận hán thấy thế nào đều nhìn không ra đứa nhỏ này có khác biệt gì chỗ tầm thường.

Phụ thân là trên trấn Thợ Mộc. Loại này người có nghề, tại một địa thanh danh cùng nhân vọng đều sẽ không hư.

Nhưng bởi vì tính tình thực sự quá chất phác, ba mươi tuổi mới cưới vợ —— cưới tiểu nữ tử này. Bốn năm trước đến một cái con trai độc nhất, cũng là nam hài này.

Hiện tại nam hài này tên tại cái này mỏng từ bên trên. Bài Vị.

Ý vị này nam hài này tại Cò trắng châu xem như "Trương đối quan trọng" nhân vật, phải cần hán dạng này quản hạt một chỗ Đại Yêu Ma đi lấy.

Tuy nhiên đã nghĩ không ra nguyên do, cảm liền cảm.

Chỉ bất quá... Ngô. Thực có thể dùng một chút.

Tiểu hài tử dễ dàng trông thấy không sạch sẽ đồ, vật —— loại thuyết pháp này ở thời đại này là có rộng khắp quần chúng cơ sở.

Phụ nhân ôm hài tử về nhà, liền đem chuyện này cùng trượng phu nói.

Hai người đều đau yêu này nhi tử, liền cảm giác cũng không phải là việc nhỏ. Bởi vì lúc trước trên trấn người chết, đã là náo đến lòng người bàng hoàng. Bây giờ con trai mình còn nói trên tàng cây trông thấy một cái "Ca ca", đơn giản nhớ tới tự khiến người lung mất.

Thế là thương nghị tháng này nam nhân cực khổ nữa chút, nhiều quán một cái thùng. Qua trong miếu bái cúi đầu.

Vốn là nên đi Tam Hà miếu Long Vương Miếu bái —— nhưng bây giờ nơi đó hương hỏa có thể không thể nào tốt.

Này Người coi miếu Côn Dương tử Đạo Sĩ đều chết mất —— ngày thường còn tổng nói khoác chính mình Đạo Pháp Vô Song —— gọi người làm sao lại tin này miếu bên trong thật có Chân Thần?

Thương nghị đến thương nghị qua, cuối cùng nhớ tới Nam Sơn thượng còn có ở giữa miếu nhỏ, cung phụng xác nhận một vị Sơn Thần.

Chỉ là qua này Nam Sơn vừa đi vừa về liền muốn một ngày, thực sự xa xôi. Thế là tính toán đợi tháng sau nhân rỗi, lại đi nhìn.

Thế nhưng là đến tối...

Liền lại xảy ra chuyện.

Đêm nay Thợ Mộc sớm nghỉ. Chỉ chờ hán Tiểu Nương Tử dỗ dành hài nhi ngủ, tốt chui đến trong chăn.

Phụ nhân này cũng biết trượng phu tâm ý, cũng cảm thấy trên thân hỏa nhiệt. Nhấn nại tính tình mắt thấy đứa nhỏ này thời gian dần qua chớp mắt, liền nhẹ nhàng cùng cho hán dịch góc chăn, tranh thủ thời gian cởi áo váy hướng Thợ Mộc dưới thân chui.

Nhưng chăn mền vừa vén lên một góc...

Bỗng nhiên nghe thấy hài tử một trận ngân linh nhi tiếng cười.

Thanh thúy, nhẹ nhàng tiếng cười tại cái này tối tăm trong phòng quanh quẩn.

Giờ phút này trời đã tối, ngoài phòng trong viện im ắng một mảnh.

Thợ Mộc cùng nữ nhân nhất thời mặc ở nơi đó. Qua một hồi thời gian mới từng mắt, đi xem cái đứa bé kia.

Chỉ thấy hán nằm tại trên giường gỗ nhỏ, hoa chân múa tay hướng trong hư không bắt, thần sắc vui sướng cực —— cười Nhát Khí, lại duỗi thẳng hai tay...

Giống như là có cái thứ gì hoặc là người nào tại chọc hán cười, còn muốn đến ôm hán đi!

Này Thợ Mộc cùng nữ nhân nhất thời lên cả người nổi da gà, lại trông thấy trên bàn ngọn đèn, đột nhiên lập lòe, dường như có một trận âm phong đánh lấy xoay nhĩ thổi qua!

Hoảng sợ rút cục tuôn ra tới. Này Thợ Mộc nắm lên y phục liền hướng ngoài phòng chạy, phụ nhân kia thì lộn nhào đi đoạt hải tử, cũng theo ở phía sau lao ra.

Hai người đến trong viện lạnh rung run đứng Nhát Khí, mặc y phục, lại là không dám tiếp tục trở về phòng.

Ngoài viện Tinh Đầu đầy trời, Minh Nguyệt trong sáng. Hàm răng nhai run lấy bấy, thương nghị một khắc đồng hồ. Liền ngay cả đêm qua nhà cách vách mượn bốn tờ bánh, tám mươi mai trứng gà, một cái giò trúc, hai cây bó đuốc, lúc này lên đường đi về phía nam núi Sơn Thần Miếu qua.

Lý Vân Tâm ngồi tại nhà hán trên nóc nhà, nhìn một điểm hỏa quang chậm rãi cách Cò trắng châu, chậm rãi xuyên qua trúc lâm, chậm rãi biến mất tại núi rừng bên trong, cười thờ dài: "Ai. Mẫu Ái nha."

Hai vợ chồng cước bộ càng không ngừng đuổi một đêm đường, cuối cùng đuổi tới nam chân núi.

Cái này Nam Sơn cũng tại Động Đình Hồ một bên. Chỉ bất quá nơi đây bờ hồ tương đối dốc đứng, lại không có Cò trắng châu phụ cận Bạch Sa Than —— phong cảnh tuy nhiên cũng tốt, nhưng tổng không tính nổi tiếng.

Một đêm lại sợ vừa mệt, đói khổ lạnh lẽo. Lúc này đến núi này vừa nhìn gặp một tòa tàn phá dịch đình. Tuy nhiên mọc lên cỏ hoang, thế nhưng coi như sạch sẽ. Ở đây híp mắt, nhìn kỹ, lại có thể trông thấy giữa sườn núi này Sơn Thần Miếu một góc mái cong.

Thế là cái này hai vợ chồng liền thoáng qua an tâm —— đã đến chân núi. Lại là ban ngày ban mặt, tổng sẽ không lại nháo quỷ quái đi.

Bởi vì nghĩ đến một hồi còn phải leo núi đường, đứa nhỏ này cũng ở lưng cái sọt bên trong cuộn tròn đến mệt mỏi, vừa khóc vừa gào, tại là hai vợ chồng quyết định qua dịch trong đình nghỉ ngơi một chút, ăn một chút gì.

Mặt trời mọc. Chiều lên cái này phụ thê trên thân ấm áp. Nữ nhân ôm hải tử hống một hồi, hải tử cũng không nháo. Thợ Mộc qua bên hồ hắt ra mặt nước đất mặt lấy chút nước uống, cũng vì thế từ nâng chút.

Ăn uống xong, trong bụng không hề cơ nổi, thế là tựa ở Thợ Mộc đầu vai muốn hợp một hồi mắt.

Nào biết cái này nghỉ một chút, mệt mỏi liền giống như là thủy triều xông tới. Nữ nhân chăm chú ôm hải tử cánh tay, liền chậm rãi cùng tượng phụ cùng nhau ngủ.

Mấy hồi đằng sau. Trầm thấp hán tiếng vang lên, đứa nhỏ này từ nữ nhân trong ngực nhảy xuống.

Roi xuống đất một cái lao đảo, suýt nữa ngã sấp xuống. Thấp giọng cô vài câu, liền mở rộng bước chân khẽ vấp khẽ vấp hướng tây một bên chạy tới.

Phía tây có một đầu không biết tên dòng sông nhỏ, là muốn tụ hợp vào trong Động Đình hồ. Hà Thủy rất nhạt, có thể nhìn thấy trong sông đủ mọi màu sắc đá cuội cùng trong đá xanh biếc cây rong.

Có người tại lớn nhất cận chỗ an trí mấy khối Đại Thạch cung cấp người đi đường đồ lót chuồng —— cái này hai đầu liền bị ngẫu nhiên tới lui người bước ra một con đường tới.

Thế là đứa nhỏ này đi đến ven đường dừng lại, sau đó dùng cả tay chân bò lên trên một tảng đá xanh, vào chỗ.

Dường như cảm thấy không thỏa đáng lắm, lại điều chỉnh mấy lần tư thế, mới rút cục cảm thấy hài lòng.

Ngày dần dần thẳng lên, tảng đá gần đó trúc ảnh chậm rãi di động, chậm rãi biến ngắn.

Cái này bốn tuổi nam hải bắt đầu kiên nhẫn chờ đợi.

Chương 134: Tam sinh trên đá cũ Tinh Hồn

Lưu lão đạo bình thường là tại giờ Ngọ xuống núi gánh nước. ?

Nguyên bản Sơn Thần Miếu hậu thân có một con suối, đáng tiếc mấy năm trước dần dần khô kiệt. Thi Quỷ Tử liền cách mỗi mấy ngày từ dưới núi gánh hai thùng Thủy Thượng núi dùng.

Nhưng Lưu lão nói tới mấy ngày nay, dùng nước thời điểm liền nhiều. Thế là hiện tại hẳn mỗi ngày đều qua dưới núi gánh nước.

Hắn gần như có lẽ đã biến một cái bộ dáng —— vốn là lông léo búi tóc, râu dài. Nhưng đến Thi Quỷ Tử nơi này cái này đem gần mười ngày, ria mép liền kéo qua. Tự nhiên không phải cạo sạch, mà chính là cắt thành râu ngắn. Lại thêm cái này gần như cơ hồ không hề làm gì, chỉ nhất tâm tu tập này Lý Văn Tâm truyền cho hắn Thủy Văn kinh, cả người nhìn liền thoáng tuổi trẻ chút.

Thế là dưới mắt Lưu lão đạo —— đại khái không phải rất quen thuộc người, là không nhận ra.

Ba ngày trước Thi Quỷ Tử qua vị thành trở về, nói cho hắn biết Triệu Tri phủ cùng ba vị Phủ Doãn đã cách vị thành, dưới mắt là một vị lân cận Phủ Chủ quan người quản lý. Vị kia quan viên cũng không muốn tại vị thành nhiều sinh sự, rất nhiều vụ án qua loa liền bỏ qua —— vậy mà không ai truy cứu này hình Bộ Đầu nguyên nhân cái chết.

Tin tức này, khiến cho tinh thần sa sút Lưu lão đạo tốt hơn một chút chút.

Nhưng vẫn không quá ưa thích nói chuyện.

Hắn dẫn theo hai cái nặng nề thùng gỗ dọc theo đường núi đi xuống dưới, nhưng cũng không cảm thấy mỏi mệt. Chỉ là nhớ tới lúc trước tại vị thành này hơn một tháng sự tình, cảm thấy giống mơ một giấc —— tu sĩ kia, Yêu Ma. . . Tại một cái kia giữa tháng Đèn Cù tới lui. Bây giờ lại nhìn núi này cảnh, nhánh cây, đường nhỏ, ánh sáng mặt trời, cây cỏ ở giữa mạng nhện, vừa mới tẩy qua còn có bỏ kết khí y phục. . .

Liền càng thấy giống như là một trận ngàn năm mộng.

Cảm thấy mình cuối cùng cái phạm nhân, không cần thận cuốn vào nhiều như vậy nhân vật thần tiên tranh đấu. Nhưng này cũng không phải là thuộc về hắn thế giới —— Tâm Ca Nhi kinh tài tuyệt diệu như vậy nhân vật đều chiết sát,

Thế giới kia cũng liền cách hắn đi xa đi.

Mộng vừa tỉnh, sau này lại là mấy năm, vài chục năm bình thân phổ thông thời gian.

Uống chút trà thô nước, đập rơi giày làm Hoàng Thổ, nhìn sang Thiên ——

Cả đời này liền đi qua.

Lưu lão đạo nhin không được thờ dài. Mặc dù biết bộ dạng này mới là hẳn dạng này người bình thường nên sinh hoạt, nhưng trong lòng lại luôn cảm thấy rất không.

Dù sao. . . Hắn gặp qua thế giới kia a.

Bất tri bất giác liền đi tới chân núi bia đá kia bên cạnh, thói quen hướng giao lộ nhìn xem. Hiện nơi xa dịch trong đình tựa hồ ngủ một đôi đi đường phu thê, nhìn cũng không khác thường. Thế là hướng tây một bên đi qua —— phía tây có một dòng sông nhỏ, Thủy Thanh lại cận. Uống vào có từng tia từng tia ý nghĩ ngọt ngào, pha trà lớn nhất mùi thơm ngát.

Đi mấy bước, chợt nghe thấy mơ hồ tiếng ca. Dường như có hải đồng ca xướng.

Lưu lão Đạo Tu này Thủy Văn kinh, tai mắt vốn đã so người bình thường thư thái. Mà này ca hát hải đồng tựa hồ lại cách hắn không xa, thế là nghe được càng rõ ràng.

Này Hải Đồng chỉ phản phục hát bốn câu ca ——

"Tam Sinh Thạch thượng cũ Tinh Hồn,

Ngắm trăng Ngâm Phong không muốn luận.

Hồ thẹn cổ nhân xa tưởng thăm.

Thân này mặc dù Dị Tính trường tồn."

Cái này bốn câu sau khi nghe xong, tựa như cùng một chiếc búa lớn, lập tức đập vào hần tâm khẩu.

Lưu lão đạo ngẩng người một hồi, trong tay thùng gỗ ầm một tiếng rơi trên mặt đất. Sau đó hắn nhanh chân chuyển qua phía trước một lùm cây cối, rút cục nhìn thấy phía trước cảnh tượng.

Này bờ sông nhỏ. Có một hài đồng ngồi ở trên tảng đá lớn, trúc trong âm, trong tay vung một cây Thanh Trúc nhánh tại ca xướng.

Lưu lão đạo liền nhìn không chớp mắt hắn, chậm rãi đi đến trước mặt hắn.

Đứa nhỏ này gặp hắn đến liền im tiếng, bỏ xuống trong tay cành trúc. Ở trên tảng đá đứng lên, cười hi hi Lưu lão đạo làm cái vái chào, nói: "Cổ nhân làm sao tới đến muộn như vậy?"

Lưu lão đạo trong lúc nhất thời nói không ra lời, chỉ run giọng nói: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi là. . ."

Hài đồng lại nói: "Một đời trước nhận được cổ nhân chiếu cố, khắc sâu trong lòng Ngũ Tạng. Bởi vì lo lắng ngươi an nguy, cho nên cố ý cùng Diêm Quân cầu tình, quảng tại cái này đem chết hài đồng thân thể nhìn lại ngươi."

"Ta kiếp trước làm tai họa quá nhiều, sau khi chết muốn tại Âm Phủ thụ đủ kiểu khổ. Cho nên, muốn xin nhờ cổ nhân một chuyện."

Lưu lão chỉ nghe ở đây đã là nước mắt tuôn đầy mặt. Rất muốn tiến lên kiểm tra, ôm một cái. Nhưng lại cuối cùng cảm thấy không ổn. Chỉ đến liên tục gật đầu: "Tâm Ca Nhi. . . Ngươi nói, ngươi nói!"

Hài đồng lại nói: "Ta hại chết này Vị Thủy Long Vương chính là Thần Long con trai thứ chín Ly Vãn, là phạm Thiên Điều. Bởi vậy Long Vương oán khí không rời, ta liền muốn chịu khổ. Nếu như cổ nhân có thể tại cái này Dương Gian khiến người triều bái này Long Vương, hắn ở dưới cửu tuyền thụ hưởng hòa, liền sẽ không lại trách tội ta."

"Ta tính tới cho nên nhân hạnh còn muốn có cơ duyên —— nếu là bởi vì cơ duyên kia có thể tụ tập chút nhân khí, tụ lại chút tín đồ, ta liền có thể mau mau giải thoát. Như cổ nhân có một ngày muốn Lập Giáo thu đồ đệ, đã là bái này Ly Vãn Thần Long, liền gọi Thần Long Giáo đi."

Lưu lão đạo nghẹn ngào không kèm chế được. Luôn miệng nói: "Tốt, tốt, tốt!"

Cái này hài đồng nói xong, lại đứng ở trên tảng đá hướng Lưu lão đạo bái cúi đầu, liền đột nhiên ngắt đi.

Nhưng còn chưa chờ Lưu lão đạo qua nâng, liền lại chính mình tỉnh lại. Vừa nhìn thấy trước mặt là cái người sống, trên đá lại mát. Nhất thời oa oa khóc lớn, lại nghiêng người, kém chút từ trên tảng đá rơi xuống —— may mà Lưu lão đạo tiếp được hắn.

Hắn ôm đứa nhỏ này, đứa nhỏ này liền lại đá lại đánh, khóc rống không thôi.

Lão đầu từ nhớ tới hắn vừa rồi bộ dáng, lại nghĩ tới chính mình chết yếu một đôi nhi nữ, không khỏi buồn từ đó tới. Đợi tỉnh táo lại suy nghĩ một hồi, muốn đến hắn là đôi kia phu thê hài tử. Thế là ôm đứa qua.

Lại nói hai vợ chồng này bị đánh thức, gặp Lưu lão đạo cùng hài tử tất nhiên là kinh hoàng một phen. Nhưng Lưu lão đạo diện mục sinh được tốt, lại mặc đạo bào, cái này phu thê liền hỏi hắn có phải hay không Sơn Thần Miếu Người coi miếu, lại sắp tới ngày sự tình đều nói.

Lưu lão đạo cũng là từ nghèo khổ thời điểm trải qua. Nghe cái này nguyên do chuyện, lại nghĩ tới trước đó Tâm Ca Nhi nói hắn thác sinh tại cái này "Đem từ hài tử" trên thân, nhân tiện nói đứa nhỏ này dương thọ là nên chi, cũng không cần hao phí tiền tài đến Bái Thần. Không bằng lưu tiền tài, hoặc là xử lý tang sự, hoặc là ngày sau tái sinh nuôi, cũng không từng quẩn.

Nhưng Thợ Mộc già mới có con, phụ nhân lại trù mến con trai mình, chỗ nào nghe được loại lời này?

Liền mắng đạo sĩ kia nói chuyện xúi quẩy, bằng bạch chú hắn cái này mặt trắng hoạt bát hài tử chết. Trong con tức giận miếu cũng không bái, quay người liền đi.

Lưu lão đạo liền ngẩng người tại dịch đình một bên trông mắt xem bọn hắn ôm cái đứa bé kia đi xa, lại chảy ra Lão Lệ tới.

Lý Vãn Tâm liền đứng ở bên cạnh hắn, nhìn hắn một hồi, hơi hơi thở dài, cũng đi.

Cũng không phải là không muốn cùng lão đạo này gặp nhau, chỉ là vì tốt cho hắn.

Dưới mắt muốn hắn làm sự tình, là có phong hiểm. Chỉ có bộ dạng này mới có thể làm mạo hiểm xuống tới thấp nhất.

Cũng không phải không nghĩ tới muốn hắn tại cái này Nam Sơn thượng cùng Thi Quỷ Tử sống hết đời. Nhưng hắn những ngày này thường đến điều tra, ý thức được này tựa hồ cũng không phải là lão đạo này bây giờ muốn sinh hoạt.

Đã như vậy. . . Liên liền tâm hần nguyện đi.

Sống tạm lấy có gì niềm vui thú đâu?

Lại nói hai vợ chồng này vừa tức vừa mệt mỗi trở lại Cò trắng châu, đã là buổi chiều nhanh đến giờ cơm.

Trên đường Hàng xóm gặp bọn họ, đều hiếu kỳ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra —— Thợ Mộc một nhà ba người lúc nửa đêm mượn đồ, vật hướng Sơn Thần Miếu đuổi, chuyện này ban ngày thời điểm liền đã truyền ra đến, dưới mắt đã biến thành trên trấn một cái khác cái cộc chuyện lạ.

Cái này phu thê vừa tức vừa sợ. Nhưng dù sao mọi người đã biết được, cũng không ngại nói. Liền đem tại Nam Sơn hạ nhìn thấy một đạo sĩ sự tình thêm mắm thêm muối nói ra, đã thu chậm trong lòng ngọt ngào, cũng chia gánh chút hoảng sợ.

Thợ Mộc vốn là trong trấn có ít người nguyên do Người tốt. Gặp Thợ Mộc trong nhà xảy ra chuyện, lại là như thế này nhân nhả thời điểm, dần dần tụ lại người từng trải cũng liền nhiều.

Lý Vân Tâm cứ như vậy đứng tại Thợ Mộc một nhà ba người bên người thân, nghe lấy bọn hần nói những lời này ——

Biết thời cơ đã đến.

Thế là hần bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước, lại phụ cái đứa bé kia thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Thần Long Giáo Chủ :

Ba người này, là ngồi tại trong trấn phố dài một gian Trà Quán bên ngoài nói chuyện.

Trà Quán lão bản tại Thợ Mộc nơi đó đặt trước chế qua cái bàn, quan hệ cá nhân rất tốt. Cho nên trả lại hai người bụng trà chút nước trà, nói xong tốt nghỉ ngơi một chút. Lại đem đứa nhỏ này ôm trên chộc một chút, nói tới nay nếu như không dám về nhà có thể đi trong nhà hần ở tạm, ngày mai lại đi Long Vương Miếu bái cúi đầu —— hoặc là nghe nói trên Quân Sơn còn có cái Đạo Sĩ, có lẽ có thể cầu một cầu.

Mà vậy xem mọi người gặp sự tình đã nói đến không sai biệt lắm, liền cũng có chút mất hết cả hứng, dự định tán đi.

Bởi vì thái dương đã nhanh rơi xuống Quân Sơn đằng sau, trên đường bị bóng mờ bao phủ. Trời chiều ánh chiều tà đem mọi người độ thành màu đỏ sậm, còn lên một chút Phong.

Chính là vào lúc này, cái đứa bé kia bỗng nhiên tại Trà Quán Chường Quỹ trong ngực, ăn uống rõ ràng nói ra: "Ta thời điểm đến."

Tuy là hài đồng thanh âm, nhưng ngữ khí trầm ổn bình tĩnh, ngữ điệu không nhanh không chậm, liền phảng phất từ một người trưởng thành trong miệng nói ra.

Lúc đó Chường Quỹ chính quay đầu cùng muốn tán đi người chào hỏi, nghe thanh âm này, quay đầu nhìn ——

Hiện hần cái này "Tiểu Chất Nhi" Nhất Phái bình tĩnh lạnh nhạt, biểu tình kia...

Trong nháy mắt nhớ tới Thợ Mộc phu phụ lời mới vừa nói. Sợ hãi giống như thủy triều Tự Tâm dừng mãnh tiến ra, cánh tay khẽ run rẩy, đứa nhỏ này liền thuận thế từ trong ngực hần tuột xuống!

Thợ Mộc phu thê chưa nghe rõ đứa nhỏ này mới vừa nói cái gì. Phụ nhân gặp nhi tử rơi trên mặt đất, vội vươn tay đi đỡ.

Đã thấy đứa nhỏ này lại sau này lùi hai bước, tránh đi tay nàng.

Như thế một cái phần phần bao quanh, ăn mặc Cái yếm hài tử, lùi ra phía sau hai bước đằng sau, vậy mà một mặt trang nghiêm đứng vững.

Hướng về Thợ Mộc phu phụ làm cái vái chào, bình tĩnh nói: "Ta thời điểm đến."

Vây xem mọi người rốt cục thấy rõ đây hết thầy. Liền phảng phất có một đạo Hàn Lưu quét ngang người này bầy...

Vừa rồi còn ồn ào không chịu nổi mọi người, trong nháy mắt an tĩnh lại.

Hàn ý chậm rãi bò lên trên bọn họ sống lưng. Mọi người đều tròn tròn con mắt, thẳng vào đi xem đứa nhỏ này.

Đã nhìn thấy hán lại đối đồng dạng tròn mắt hốc mồm Thợ Mộc cùng nữ nhân nói: "Ta vốn là cuộn cuộn Hải Long Thái Tử, chân thân chính là Ly Vân. Bởi vì ham chơi trộm đi ra Long Cung, ném nhà người cái này thai. Nguyên bản tại người sinh sản lúc đáng chết rồi, nhưng phụ vương ta triu mến tại cuộn cuộn biển không thú vị, đồng ý ta ở nhân gian chơi đùa bốn năm."

"Trước đó vài ngày tại này vị thành Hiền Thánh Ly Vân, chính là ta chân thân. Đến hôm nay, lúc này là đến. Hôm qua chính là huynh trưởng ta tới đón ta. Nhưng thấy các người yêu ta, liền lại kéo dài một ngày, ta tốt cùng các người cáo biệt."

Nói đến đây thời điểm, mọi người trên sống lưng hàn ý ngược lại là chậm rãi trút bỏ qua. Tuy nhiên vẫn như cũ kinh ngạc đến liền hô hấp cũng không dám lớn tiếng. Nhưng mà chung quy biết là "Rồng Thái Tử" mà không phải "Ác quỷ", tâm lý không có như vậy e ngại.

Nhưng đã có người kích động, hưng phấn mà run ——

Khoảng cách gần như vậy, cùng "Thần Minh" tiếp xúc! !

Thợ Mộc phụ phụ cũng là tròn mắt hốc mồm. Phụ nhân kia muốn khóc lại lại không dám khóc, muốn ôm lại lại không dám ôm, chỉ che miệng, nước mắt từ giữa kẽ tay lưu.

Đứa nhỏ này lại nói: "Nhưng vì báo đáp các người đối ta bốn năm dưỡng dục chi ân. Ta đã ở nhà người trong viện gốc cây kia cây son trà hạ chôn nhất tôn Kim Thân Tổ Tượng. Các người ngày sau bái cái này tượng nặn, ta liền có thể thu đến hương hỏa."

"Ta chính là Thần Long chi thân, Pháp Lực Vô Biên. Các người cũng có thể phụng ta làm Giáo Chủ, lập một Thần Long Giáo. Bái ta lúc trong miệng tụng niệm Thần Long Giáo Chủ Tiên Phúc Vĩnh Hưởng, Thọ Dữ Thiên Tê, liền có thể lộ ra các người thành tâm. Qua ít ngày, có lẽ còn sẽ có Hắc Long Sư, Bạch Long Sư, Thanh Long sư, Xích Long làm hiện thế —— các người chớ lãnh đạm."

Nói những này, liền kêu lên: "Thôi, thôi, thôi, ta qua vậy!"

Sau đó ngồi sập xuống đất, lại không động.

Phụ nhân một thấy tình cảnh này, lập tức hào bật khóc lên qua. Tim tòi hơi thở. Hiện đứa nhỏ này quả thật tắt thở. Lúc này nàng nam nhân kia mới dám đi lên trước ôm lấy đứa nhỏ này, dường như khóc cũng khóc không ra, khác có tâm sự, liền tiếp hưởng nhà mình phương hướng nhìn.

Mà mọi người liền vỡ tổ, như là một đồng Con ruồi ông một tiếng bắt đầu nghị luận. Có tin, làm bộ liền muốn qua bái cái đứa bé kia thi. Có nửa tin nửa ngờ, là hết nhanh đi Thợ Mộc nhà trong nội viện đào ra đến xem. Còn có chút người bận bịu che chở tiểu hài tử đi xa, nói là mới từ hài tử sát khí trọng ——

Mà Lý Vân Tâm lúc này dùng này Thiết Tác khóa cái này hài đồng nho nhỏ hồn phách, nhưng dù sao cũng nhìn không ra cái này hồn phách đến tốt cùng là ở chỗ nào.

Rất nhiều Yêu Ma, Âm Thần đều có thể đem nhân hồn phách tạm thời rút ra đi ra —— nhưng nếu không phải Pháp Lực Cao Cường Đại Yêu Ma, là rất khó thật đem nhân hồn mang đi.

—— Ly Nhân thân thể trọng bên ngoài, cái này hồn phách cũng chỉ tại thân thể phụ cận bồi hồi.

Cho nên rất nhiều Tinh Quái hại người. Cũng chỉ là để người kia Hồn Phách Ly Thể. Tìm một cái có chút chút đạo hạnh Đạo Sĩ, rất dễ dàng liền có thể dẫn dắt trở về.

Mà Lý Vân Tâm trong tay cái này Thiết Tác chính là Bạch Diêm Quân tặng hán. Hướng trên thân người một bộ, liền có thể Tương Hồn phách móc ra tới. Chỉ cần có cái này Thiết Tác tại, hồn phách liền muốn ngoan ngoãn cùng đi theo.

Dưới mắt hán dùng Thiết Tác khóa cái này hài đồng hồn phách. Ly Nhân bầy.

Dựa vào mộng tử đã nói, trước nhìn kè bên này có hay không Hồn Thụ —— không.

Liền lại đi được xa một chút, tìm được một chỗ Âm Khí hội tụ chi địa, đem cái đứa bé kia hồn phách dặt đi nơi nào.

Sau đó uống nó: "Thời điểm đã đến, sao còn không đi? !"

Này hồn phách liền một cái giật mình, ần vào này trong âm khí qua.

Thực Lý Vân Tâm rất muốn cùng đi vào nhìn một chút —— nhìn một chút này Âm Phủ đến tốt cùng là đáng đáp ra sao. Nhưng lại sợ đã đi là không thể trở về. Cũng chỉ đến coi như thôi.

Lại trở lại trên đường thời điểm, đám người đều đã không tại —— ừng qua Thọ Mộc nhà.

Mà lúc này, trời đã Black.

Mọi người đốt lên bó đuốc hoặc đèn, hạng dưới tàng cây nhìn này Thọ Mộc đào Kim Tượng.

Nguyên bản Thọ Mộc chết con trai độc nhất theo mọi người là chuyện thương tâm, nhưng bây giờ biết là Ly Vãn, rồng Thái Tử, liền lại cảm thấy là Thần Di việc vui. Thọ Mộc bản thân tựa hồ cũng cũng không khó qua, ngược lại vì "Khả năng có nhất tôn Kim Thân Tổ Tượng" loại sự tình này mà...

Mừng rồi.

Dù là to bằng nắm đấm tiểu nhất tôn nhỏ tượng nặn, cho dù là rồng ruột...

Cũng bù đắp được hẳn cả một đời lao động a.

Tại cái này ồn ào cùng quý dị hi khí bên trong, chỉ có phụ nhân ôm hài tử đã dần lạnh thi thể, ngồi tại nhà mình dưới mái hiên trong bóng tối lau nước mắt. Bộ dạng này khóc một hồi...

Chợt phát hiện mọi người đột nhiên an tĩnh lại.

Hai hơi đằng sau, cùng nhau tiếng thán phục tuôn ra đến, sau đó, trong nội viện này cơ hồ là quỳ xuống một mảnh.

Nàng này hai tóc mai đã trắng trượng phu, đứng tại Đình Viện cây son trà dưới, tại bó đuốc ánh sáng mờ mờ bên trong...

Ôm nhất tôn ánh vàng rực rỡ tượng nặn, cười đến vui sướng.

Nhưng trên mặt bóng mờ lại khiến nụ cười này nhìn có chút dữ tợn.

Phụ nhân kinh ngạc nhìn nhìn chăm chăm trượng phu nhìn một hồi, bỗng nhiên cúi đầu xuống, khóc đến càng thương tâm.

Tiếng gọi âm ỉ vang lên, mọi người tại hỗn loạn hô "Long Vương", "Thần Long Giáo Chủ", "Ly Vãn Long Tử" loại hình lời nói.

Nhưng những âm thanh này tại phụ người trong tai nghe mơ hồ, này Kim Tượng cùng hỏa quang ở trong mắt phụ nhân nhìn cũng mơ hồ. Nàng toàn thể giới chỉ có cái này một bộ nhỏ thi thể —— chỉ có môn này rõ ràng mà chân thực sự tình.

Ha-Ha vì mới Đà Chủ thêm một chương.

Cầu oa, các loại cầu oa! Phiếu oa!

Trời ạ, ta Nguyệt Phiếu bị Thư Phưởng sách đuổi kịp...

Bị Sân Khách tác chiến sách đánh ngã...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Động thiên thủ tọa :

Đã qua hơn mười ngày, đã nguyên núi liền lại hiện lục. ? ? ? ? ? Nhất ? ? ?

Xuống một trận mưa, cây cỏ thi thể hóa thành tro thành là tốt nhất phân bón. Thế là chồi non từ ẩm ướt trong đất bùn nhô đầu ra, gấp lại ánh sáng mặt trời trải qua gió thổi qua, liền điên lớn lên.

Đến Hồi Bào trung niên nhân đứng tại Lưu Lăng ngã xuống vùng đất kia thượng lúc, cô đã có thể không có qua mu bàn chân.

Trung niên nhân cũng chỉ là một người trung niên, mọc lên bình thân không có gì lạ mặt. Có thể ria mép đen nhánh, mềm mại sáng, dường như tí mỉ quân

lý qua. Hôi Bào cũng là bình thân không có gì lạ Hôi Bào, nhưng trừ bởi vì y phục rủ xuống mà từng sinh ra độ trơn nhẵn điệp ngấn bên ngoài, không có một tia nếp gấp.

Cũng không nhìn thấy y phục ghép lại, may dấu vết.

Hắn đứng ở chỗ này, trước hướng tây nam phương nhìn xem vị thành. Hôm nay là cái Tinh Thiên, vương vực vị thành tại Lam Thiên hạ thấy rất rõ ràng. Lại đổi mắt hướng nơi xa nhìn, trông thấy một mảng lớn xanh um tươi tốt đã nguyên Lâm cùng trong rừng phản xạ ánh sáng mặt trời, như cùng một cái Ngọc Đái Vị Thủy, còn có...

Ở chỗ này cũng không nhìn thấy bờ Động Đình.

Trung niên nhân nhìn như vậy một hồi, thấp giọng cảm thán một câu ——

"Cái này Lão vật."

Sau đó hắn dạo chơi mà đi, liền có một đoàn mây xám từ khi dưới chân phát lên. Đi ra ba bước qua, đã đáp ở cái này mây xám bên trên. Sau đó tay áo tung bay, tùy phong Thừa Vân mà đi —— thẳng đến vị thành.

Đạo thống Lang Gia động thiên trải qua luật viện tòa, Đắc Đạo Chân Nhân cảnh tu sĩ thág quân tử, tại một ngày này đến vị lòng dạ.

Tu sĩ thág quân tử đã 132 tuổi. Đắc Đạo Chân Nhân cảnh giới, tại Chân Cảnh bên trong không tính tối cao. Thượng còn có "Lớn Thành chân nhân cảnh", "Tròn Dung chân nhân cảnh".

Nhưng sở dĩ là hắn đến vị thành mà không phải người khác, là bởi vì tại nhập đạo trước đó, hắn từng tại trong hồng trần pha trộn bốn mươi sáu năm. Bốn mươi sáu tuổi phương mới bắt đầu tu đạo —— tại vậy trước kia hắn chính là một tên trung tầng quan lại. Tuy nhiên Thiên Tâm Đạo Pháp tẩy đi hắn thể tục khí, nhưng mà đối với Lang Gia động thiên bên trong hắn hoặc là khi còn bé liền bắt đầu tu hành, hoặc là dứt khoát liền sinh ra ở động thiên bên trong người mà nói, hắn đã là lớn nhất tinh thông Thế Thái vị kia.

Đạo thống mười tám động thiên bài danh Đệ Cửu Lang Gia động thiên cũng không thiếu khuyết bảo vật —— rất nhiều tu sĩ đều dựa vào tên quyền, Trân Quyền, thậm chí bảo quyền Độ Kiếp, đem tiết kiệm hạ đến lúc để mà tu hành Đạo Pháp.

Mà lần này động thiên chính giữa chia tối cao, ân sủng nặng nhất Lăng Không Tử vẫn lạc vị thành —— cũng chỉ có thể từ hắn ra mặt tối này cuộn cuộn hồng trần bên trong món ăn.

Dù sao...

Tháng này quân tử lớn nhất nhà thông thái tâm a.

Chỉ ít Lang Gia động thiên các tu sĩ nghĩ như vậy.

Bước trên mây nhập vị thành thág quân tử ẩn tàng hành tích, không ai hiện vị này từ trên trời giáng xuống Tiên Nhân.

Đã sớm làm thần thông truyền tin hơi thở, bởi vì mà đi tới thượng thanh đan đình phái trú chỗ lúc, đồng bực sớm đã chuẩn bị tốt ngủ lại chỗ. Thág quân tử tựa hồ cũng không thêm để ý những Thân Ngoại đồ sự tình, chỉ chiêu một người. Lập tức hỏi chính sự.

Người này, là Tông Văn Tử tại vị thành trú chỗ người thân nhất một cái tôi tớ, gọi là Thu nhi. Tên thật thu nghiệp ao, chính là trong thành gia đình từ tể. Bởi vì muốn học đạo pháp. Khiến cho tiền tài đưa tới thượng thanh đan đình phái trú chỗ. Há biết pháp không có học được mấy thành, nhưng bởi vì sinh được mỹ mạo, bị Tông Văn Tử thu làm Luyến Đồng.

Cái này Thu nhi vốn lại làm việc khéo đưa đẩy, tiến thoái thoả đáng. Ba bốn năm công phu, đã thành Tông Văn Tử yêu thích nhất người thân nhất người. Đợi Tông Văn Tử tuổi tác lại dài chút không rất tốt trong phòng sự tình, liền lại thật sự đem hắn khi chính mình con cháu yêu thương. Rất là truyền chút Huyền Môn Đạo Pháp. Bây giờ Thu nhi đã thành mười tuổi thiếu niên, chính nghĩa hào minh Khâu Tử. Tại Tông Văn Tử không tại thời điểm, liền đã là cái này trú trong sở chen mờ vào được nhân vật.

Thág quân tử chiều hắn lúc đến, cái này Thu nhi liền đem mấy ngày nay sự tình như nói thật —— bao quát mấy ngày trước đây tại Vị Thủy bên bờ trong rừng tìm được Tông Văn Tử thi thể.

Lúc nói chuyện tuy nhiên bi thương nhưng không mất hình dáng, trong lúc nói chuyện lại có trật tự, cho nên thág quân tử cũng không ghét hắn.

Thế là các loại cái này Thu nhi dứt lời, thág quân tử cũng không đuổi hắn đi —— hắn liền tại khéo léo đứng nghiêm một bên.

Chân Cảnh tu sĩ trầm tư một hồi, khẽ lắc đầu: "Việc này, hẳn là này Lão vật làm."

"Này Lão vật tại Động Đình câu nệ hai ngàn năm, tất cùng này Long Tử có chút thật không minh bạch quan hệ. Nói bọn họ như nước với lửa. Ta lại là không tin."

"Long Tử vừa chết, Lăng Nhi Pháp Thể cũng không cánh mà bay. Tông Văn Tử lại bị người đánh giết..."

"Hư Cảnh Đạo Sĩ bị đánh nát đầu, tất nhiên là Yêu Ma gây nên."

"Bây giờ cái này vị thành phụ cận Miếu Thờ Thần Vị lại bỏ không —— này Động Đình Lão vật lại không đi chiếm. Muốn đến là đang đợi thứ gì."

Lược ngừng một khắc.

"Chờ này Bạch Vân Tâm đi. Này Lão vật có lẽ cảm thấy là Bạch Vân Tâm Sát Long tử."

"Ngô... Lăng Nhi tuy nhiên cao ngạo, lại cũng không là lỗ mãng. Bị này đại kiếp, tất nhiên có ra năng tính kế Cường Đại Thế Lực làm loạn —— hẳn là này Bằng Vương chỉ nữ Bạch Vân Tâm."

Tu sĩ nói đến đây, dừng lại thời gian dài hơn, mới hỏi: "Mấy ngày gần đây nhưng còn có chút hấn sự tình?"

Cái này Thu nhi dù là cái cơ linh, cũng không hiểu Tiên Nhân như thế hỏi hột vấn đề nên như thế nào đáp. Nhưng ngẫm lại, vẫn là vừa quan sát sắc mặt hấn, một bên nhất gần nhất vị trong thành một số chuyện mới mẻ nói. Nói mấy món. Lại phát hiện Tiên trên mặt người Vô Bi cũng Vô Hi, lá gan liền chậm rãi lớn, nói chuyện, liền nói một canh giờ.

Đãi hấn thực sự không lảm có thể nói. Cái này một mực duy trì một cái tư thế ngồi, liền hô hấp đều như có như không thảng quân tử rốt cục mở mắt ra.

"Bái Thần rờng?" Ánh mắt của hấn nhìn về phía ngoài cửa sổ, "Còn có Kim Thân Tổ Tượng?"

"Vâng, ta cũng là gặp qua." Thu nhi nói, "nói là Cờ trắng châu cái trước Ấu Nhi tự xưng cuộn cuộn Hải Long Thái Tử, nói chân thân là Ly Vãn. Đến nhân gian du ngoạn bốn năm, ngày về đã đến. Thế là bảo hấn biết phụ mẫu chính mình chân thân. Mà này Thọ Mộc quả thật ở trong viện đào ra một cái Kim Thân Tổ Tượng tới."

"Ta tìm sư phụ ta thời điểm, đến đó nhìn qua. Nói một cái Lão Đạo đã từng tính qua cái đứa bé kia muốn chết, một đám người liền đi tìm hấn, hỏi như thế nào cung phụng này Kim Thân. Lão đạo kia cũng là ái tài, thu liễm chút Chân Kim Bạch Ngân, liền đem này Kim Thân cung cấp tại Nam Sơn trong sơn thần miếu, chính mình tự phong Thần Long miếu Người coi miếu."

"Nhưng vật kia..." Thu nhi nhủ nhủ này, "Tiên Nhân ở trên, ta cũng học qua chút pháp môn. Cũng là có thể phân rõ này kim thân thượng mặt linh khí. Linh khí ngược lại là có, chỉ là..."

"Cũng không phải là Long Tử linh khí." Thảng quân tử lạnh nhạt nói.

Thu nhi trên mặt lộ ra vừa đúng kinh ngạc: "Tiên Trưởng là như thế nào biết được? !"

Thảng quân tử khẽ lắc đầu, trên mặt rốt cục lộ ra một chút xiu có thể thấy được ý cười: "Chưa từng có cái gì cuộn cuộn biển. Lại chưa từng có cái gì rờng Thái Tử?"

"Muốn đến cũng chẳng qua là nơi đây cái nào cơ linh chút Yêu Ma phụ này Ấu Nhi thân thể, mượn miệng của hấn nói những này mê sáng lừa gạt ngu muội phạm nhân. Yêu ma kia cũng là kiến thức nửa vơi, phạm nhân càng không thể nào biết được. Cho nên này kim thân thượng, tất nhiên là giữ lại yêu ma kia linh khí."

Thu nhi Trang nhưng Đại Ngộ: "Tiên Trưởng cơ trí! Này... Cái này cái gọi là Thần Long Giáo, liền là một đám một đám ô hợp chi đồ ——"

Thảng quân tử lại lắc đầu: "Cũng không phải."

"Chỉ một sự kiện. Long Tử Ly Vãn, lại thật là có. Chính là cái này Vị Thủy Long Vương —— bị chém giết này Long Tử. Vị Thủy Long Vương chân thân là Ly Vãn, việc này cho dù người này sư phụ cũng không biết, cái này Yêu Ma làm sao biết được? Muốn nói vừa lúc nói nhầm được chuẩn —— Long Sinh Cửu Tử, sao ở giữa cái này vừa lúc tại Vị Thủy Long Tử."

Lúc này. Thu nhi ngược lại là thật không rõ. Liền đành phải đứng ở nơi đó, lẳng lặng Địa Thỉnh vị tiên trưởng này nói chuyện.

Thảng quân tử lại nghĩ một lát, cười nhạt cười: "Cái này Lão vật."

"Cái này tụ tập Thần Long Giáo Yêu Vật, đã biết Ly Vãn. Lại tại này Lão vật bên cạnh thân thu nạp Hương Khói Nguyên Lực —— có thể làm đến bước này Yêu Ma, cũng sẽ không là đầu óc chậm chạp."

"Đã là không ngờ, lại lập dạng này lỗ thủng rõ ràng lí do thoái thác —— cái gì cuộn cuộn biển, rờng Thái Tử, vì sao?"

"Nói rõ có người sai sử, dung túng. Cố ý nói như vậy, nhưng lại xách Ly Vãn. Thật thật giả giả, hư hư thực thực, làm cho người hiểu kỳ. Hiểu kỳ liền sẽ điều tra, tiếp xúc —— nhìn này Long Tử Ly Vãn, đến tột cùng như thế nào."

Thảng quân tử thở dài ra một hơi: "Cái này Lão vật ngược lại là có mưu kế. Kẻ sai khiến làm dạng này vừa ra nháo kịch. Nhưng... Ha ha. Những việc này, liền đều là trong thế tục quan trường thường dùng thủ đoạn, há giấu giếm được ta."

"Hấn thiết hạ dạng này một cái bẫy, dẫn này Bạch Vân Tâm tới. Bạch Vân Tâm đến, lại như thế nào?"

"Liền còn sẽ muốn dẫn ta nói thống người vào cuộc."

Thu nhi nguyên bản cũng chỉ là nghe. Đến thời khắc này, lại thật nghe vào. Trong lúc nhất thời quên kính sợ, lại xen vào hỏi: "Chính là nói có người sai sử một cái Yêu Ma, lập dạng này lỗ thủng rõ ràng hoang ngôn, đến để người chú ý? Nhưng Tiên Trưởng. Dẫn Đạo thống người vào cuộc lại như thế nào nói?"

Thánh quân tử lại cũng không nóng giận. Chỉ là lại cười: "Lăng Nhi đánh giết Long Tử, này Lão vật tự nhiên muốn báo thù. Nhưng lão già kia, tất nhiên không muốn tự mình ra tay —— chỉ muốn nhìn người khác đánh đến lưỡng bại câu thương, hấn mới tốt kiểm tiện nghi."

"Ta nghe nói đêm đó là Long Tử chết phía trước, sau đó Lăng Nhi cùng Bạch Vân Tâm tranh đấu. Bên trong nội tình ta không lắm. Nhưng nếu là ta muốn báo thù... Ta cũng không muốn làm cái nhất thanh nhị sở —— hai cái đều giết, chắc chắn sẽ không sai. Đây cũng là Yêu Ma phong cách hành sự."

"Lăng Nhi từ nơi này mất tích... Liền tất nhiên là này Lão vật gây nên. Dùng cái này, dẫn ta quấy tiến cái này Hồn Thủy bên trong, vì hấn cùng này Bạch Vân Tâm tranh đấu."

"Cái này Lão vật giỏi tính toán... Ta như thế nào Kẻ ngu dốt. Ta liền cũng không vội, lệch không lên bộ. Liền nhìn hấn này Thần Long Giáo dần dần thế lớn —— nhìn hấn tối hậu đem Bạch Vân Tâm dẫn tới, kết cuộc như thế nào?"

Thu nhi nghiêm túc suy nghĩ thật lâu. Cảm thấy vị tiên trưởng này suy đoán bên trong có một chỗ lỗ thủng. Liền hỏi: "Tiên Trưởng... Dùng cái gì khẳng định người kia, liền liệu định Tiên Trưởng tất nhiên sẽ tham dự vào? Tiên Tử Di Thuế tuy nhiên quan trọng, nhưng dù sao cũng chỉ là..."

Thánh quân tử quét hấn liếc một chút: "Di Thuế? Ai nói Lăng Nhi đã chết?"

"Nàng mang theo trong người này Thư Thánh ban cho nàng Trần Hồn âm linh. Chính là Hắc Bạch Diêm Quân đích thân đến, muốn từ Na Âm linh bên trong câu đi nàng hồn phách, cũng muốn hỏi một chút Thư Thánh có đáp ứng hay không!"

Thu nhi nghe lời này tròn mắt hốc mồm —— Tiên Trưởng vậy mà cùng hấn vấn đáp lâu như vậy. Đem bức này Tân Bí cũng cùng hấn nói! !

Nhưng cũng vèn vèn sững sờ như thế trong một giây lát, liền minh bạch Tiên Trưởng dụng ý.

Phúc chí tâm linh —— lập tức quỳ rạp xuống đất, rần rần chắc chắc đập đầu ba cái, run giọng nói: "Tiên Trưởng ở trên. Tiên Trưởng cùng đệ tử nói cái này rất nhiều, hấn là có ý ——"

Nhưng lại nghe thấy này thánh quân tử phối hợp nói chuyện, cắt ngang hấn: "Người nhìn cái này vừa rồi cùng ta vấn đáp vài câu. Còn dùng được? Mặc dù là có chút bản thủ khí, nhưng là cái thông tuệ, tạm thời cư trú ngược lại cũng không xấu. Dù sao có chút căn cơ, lại không phải ta đạo thống bên trong người."

Thu nhi sững sờ, ngừng đầu đi xem thánh quân tử.

Hiện vị tiên trưởng này chính nhìn lấy hấn vừa rồi đứng thẳng địa phương, tại cùng không khí nói chuyện.

Hấn vì không có biết rõ ràng cuối cùng là ý gì, liền trông thấy thánh quân tử gật gật đầu: "Liền ủy khuất người."

Sau đó phất tay nhẹ nhàng phát một cái ——

Bị ông tay áo mang theo một trận gió nhẹ thổi qua, cái này Thu nhi hồn phách liền ly thể. Thánh quân tử lại ngại bản tựa như đánh trong nháy mắt giáp... Hấn hồn phách liền tan thành mây khói.

Nhưng sau một khắc, Thu nhi thân thể rất nhanh lại đứng thẳng lên. Vừa rồi điện lửa Hỏa Thạch ở giữa sinh sự tình liền phảng phất bản thân hấn chỉ hơi hơi sững sờ, lắc lắc.

Cái này tân sinh "Thu nhi" hoạt động một chút gân cốt, trong phòng đi mấy bước, liền rất tự nhiên nói: "Đáng tiếc Lăng Hư Kiếm Phái tại cái này vị thành trú chỗ người đều chết cái không còn một mảnh. Hừ, việc nơi này, ta cùng này Lăng Hư Kiếm Phái ngược lại là có nhất bút tốt sổ sách có thể coi là! Ta cùng Lý Thuần Phong phu phụ Thần Hồn Hóa Chân thân thể liễu cái lưỡng bại câu thương, ngược lại là gọi hai cái Hư Cảnh Kiếm Sĩ giết!"

"Hai cái thành sự không có bại sự có dư phế vật... Lại bị này Lý Thuần Phong phu phụ con trai độc nhất chạy thoát, ta nhớ tới quả nhiên là, quả nhiên là..."

"Chớ tức buồn bực." Thánh quân tử lắc đầu, "Người có thể tìm được bọn họ, lại có thể thương tổn bọn họ Thần Hồn Hóa Chân thân thể, đã là tốt đại thành tựu."

"Người nghĩ, người cùng Lý Thuần Phong hóa thân tại ở ngoài ngàn dặm giao thủ, bị thương nặng sắp chết. Gặp được này hai cái Lăng Hư Kiếm Phái Kiếm Sĩ, liền hống bọn họ nói nơi đó có (Vạn Lý Sơn Hà Đồ dẫn bọn họ lên ác ý giết người, lấy đi trên người người Phù Lục, thay người đi phong Lý Thuần Phong này con trai độc nhất Tuyết Sơn Khí Hải —— toàn bộ mưu kế giọt nước không lọt, có thể nói không chê vào đâu được."

"Người này Phù Lục, chính là lớn Thành chân nhân cảnh giới Đạo Sĩ sở tác. Phong hấn một cái Khí Hải, tại cái này trong thế tục không người hiểu biết. Chính là tạm thời làm hấn trốn lại như thế nào? Luôn có tìm được một ngày."

"Thanh Hà, dã nguyên Lâm, đều có cái đứa bé kia tung tích. Đã biết hẳn gọi Lý Vân Tâm, dung mạo xinh đẹp —— lúc trước nói Lăng Nhi cùng Long Từ tranh đấu trong miếu thiếu niên kia, không phải liền là hấn a?"

"Đã chết đi, này thông minh Ngọc Giản không phải tại này Lão vật trong tay, chính là tại Bạch Vân Tâm trong tay. Hoặc là, tại Lăng Nhi trên tay. Hôm nay ngươi ta đã tới nơi này, còn có cái gì không có thể giải quyết đâu?"

"Lấy ngươi ta thông minh tài trí, đem những yêu ma này đùa bỡn tại trống trên lòng bàn tay tự nhiên là dễ như trở bàn tay —— cái này Vị Thủy, nhưng còn có so ngươi ta am hiểu hơn mưu lược?"

Tháng quân tử như vậy tận tình khuyên bảo, nói liên miên lái nhai thuyết phục hồi lâu, tựa như là tại hống một cái tùy hứng hải tử, Đắc Đạo Chân Nhân cảnh giới tu sĩ lạnh lùng diễn xuất hoàn toàn không thấy.

Cũng là tại phen này thuyết phục đằng sau, cái này "Thu nhi" mới hừ một tiếng, đi đến bên cạnh bàn ngồi xuống.

Nhưng ngồi một hồi, lại bỗng nhiên vỗ bàn một cái, âm thanh gọi: "Nhưng vẫn không thể như vậy tha này Lăng Hư Kiếm Phái!"

Tháng quân tử thở dài: "Tốt tốt tốt. Món ăn việc nơi này, liền đi tìm này Lăng Hư Kiếm Phái, có được hay không?"

Thu nhi lúc này mới lại hừ một tiếng. Nhưng chỉ an tọa trong một giây lát liền đứng người lên: "Vẫn không thoải mái. Ta qua hít thở không khí —— ngươi chờ đi theo ta!"

Tháng quân tử lắc đầu: "Không cùng ngươi. Nhưng chớ gần này Động Đình mép nước Nhất Trụ bên trong, hấn... Cái này Vị Thủy cũng không có ai có thể bị thương ngươi."

Lời nói này xong, Thu nhi liền đã quàng đến cửa, thẳng vào trong viện.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Trọng tình trọng nghĩa Lý Vân Tâm :

Suy nghĩ một chút, rất đói lại cũng không khát thời điểm

Trước một khối nóng hôi hổi, xốp giòn nát tươi hương, bọc lấy ngon miệng nước tương thịt bò, dùng đũa kẹp, run rẩy cửa vào.

Sau đó một thanh đồng dạng nóng hôi hổi, hạt hạt rõ ràng, nhưng lại thơm ngọt mềm nhu còn có co dãn com trắng cửa vào.

Thịt bò hương khí bị com chung bốc lên đồng thời xen lẫn trong một chỗ, thấm thấu mỗi một hột com com khe hở. Khẽ cắn, tươi hương chất lỏng vốn nhờ lấy trơn mềm cảm giác, tại trong miệng lóe ra đến ——

Thế là bị vui sướng cùng cảm giác hạnh phúc lấp đầy.

Loại hạnh phúc này cảm giác, Lý Vân Tâm từng cho là mình sẽ không lại cảm nhận được. Bởi vì cỗ thân thể này cũng sẽ không cảm thấy nghèo đói. Tại không có cảm giác đói bụng thời điểm ăn cái gì cũng đã rất khó cảm nhận được thực vật càng sâu một tầng vị đạo —— thế là hấn cũng minh bạch vì sao Động Đình quân đang thỏa mãn ăn uống chỉ dục thời điểm, sẽ có chú ý nhiều như vậy.

Nhưng mà bây giờ cảm giác này lại một lần nữa xuất hiện.

Mọi người tại bãi này "Cuộn cuộn biển Ly Vãn rồng Thái Tử" Kim Thân Tố Tượng.

Bám vào thượng Miêu Yêu cùng Lý Vân Tâm cùng chia cái này chén canh —— hấn nhưng là xác thực xác thực Ly Vãn. Các phạm nhân không biết được này Ly Vãn cũng không phải là kia Ly Vãn, nhưng Thiên Hạ Ly Vãn Thần Vị liền chỉ có một cái, quân hấn là cuộn cuộn Hải Long rồng Thái Tử, vẫn là Vị Thủy Long Vương đâu?

Vị Thủy phụ cận cường lực nhân sĩ nhóm đều cho rằng Ly Vãn đã chết, chỉ có Lý Vân Tâm chính mình dựa vào một cây nguyên sắc cột gỗ, ngồi tại Cò trắng châu đầu một tòa chất gỗ trong lương đình...

Một bên hương thụ cái này Hương Khói Nguyễn Lực như là tia nước nhỏ hợp thành nhập trong thân thể thỏa mãn vui vẻ cảm giác hạnh phúc, một bên hương trong nước ném cá ướp muối.

Lúc này là buổi trưa,

Ngày chính liệt. Long Vương Miếu phụ cận đã không có người nào.

Biết rõ trên tàng cây khàn cả giọng gọi, đánh iu xiù ngọn cỏ đứng thẳng chuồn chuồn. Chỉ mới vừa vào hạ, nhưng mặt đất không khí đều đã phơi có chút vụn vụn.

Lý Văn Tâm bên người để đó một cái giỏ trúc, cái sọt bên trong là mười mấy đầu cá ướp muối. Cá mùi tanh dần tới gần như con ruồi vấy quanh ở hân tượng bên ngoài ong ong thảng, nhưng bởi vì bản năng e ngại thủy chung không dám dựa vào qua.

Dưới chân hân cũng là Động Đình nước cạn, giờ phút này trong tay nhặt mẩn đuôi cá, buông lỏng, liền phù phù một tiếng rơi vào trong nước.

Thế là miệng bên trong niệm: "Một đầu cá ướp muối há miệng, phù phù một tiếng rớt xuống nước..."

Lại xách một đầu ném vào trong nước. Niệm: "Hai đầu cá ướp muối hai cái miệng, phù phù phù phù rớt xuống nước..."

Cách một hồi nhìn xem mặt nước, vẫn không có động tĩnh gì.

Thế là cầm lấy một bên trên lan can bạc bầu rượu hướng miệng bên trong ngược lại một đầu dây nhỏ. Híp mắt nhìn xem sóng nước lấp lánh mặt hồ, lại đi trong nước ném một đầu cá ướp muối.

"Tam đầu cá ướp muối ba tám miệng. Phù phù phù phù phù phù rớt xuống nước."

Hân chậm như vậy chặt đất đem mười mấy đầu cá ướp muối đều ném vào trong hồ, một chân đá ngã lăn giỏ trúc ném bầu rượu, dựa vào cây cột chậm rãi ngồi vào trong đình trên sân nhà, chợp mắt.

Tại ung dung ve kêu cùng chậm chậm gió mát bên trong, Lý Văn Tâm nghỉ ngơi một khắc đồng hồ. Sau đó mở to mắt.

Nhìn thấy trước mặt trên sân nhà một đôi thêu Kim Ti Tiểu Hồng giày. Cùng sa mỏng váy đỏ.

Thế là hân ngoẹo đầu, nửa mở mắt, gờ lên một cái tay tùy ý bày bày quyền tác chào hỏi: "Nha. Lý tiểu thư a. Cưới sau luôn luôn được chứ?"

Váy đỏ nữ tử cũng không nói lời nào. Chỉ chấp tay sau lưng, ở trước mặt hân im lặng đi mấy bước, lại đi ngoài đình trong hồ nhìn xem, hỏi: "Không khỏi, vì sao hướng trong nhà của ta ném vật kia?"

Lý Văn Tâm híp mắt, ngẩng mặt lên nhìn nàng cười: "Tiểu sinh đêm đó gặp tiểu thư nhất kiến chung tình nhớ mãi không quên hôm nay trong lòng sâu khổ khó nhịn thế là đến mua say. Lại nghe tiểu thư nghe đồn thế là mua một cái sọt cá ướp muối hướng hồ này bên trong ném, chỉ vì lại thấy tiểu thư phương dung. Còn vì tiểu thư làm một vô lý ---- -- -- đầu cá ướp muối há miệng..."

Này Hồng Nương Tử cũng đã buồn bực đứng lên: "Người dám lấy chuyện này tiêu khiển ta? ! Người một chi là một cái Quỷ Tu Âm Thần —— "

Thế nhưng là lại nói, chột im ngay.

Lông mày nhỏ nhắn cau lại, một đôi mắt sáng đi dạo, biểu hiện trên mặt một lần nữa trở nên lạnh nhạt. Chỉ nói: "Há, thì ra là thế. Hừ, này đồ sinh... Lúc còn sống nhìn hân vẫn là cái khổ sách thú vị thư sinh. Có thể thành Quỷ Hồn muốn muốn hân làm Quỷ Tu. Lại cả ngày chỉ biết là niệm, ta phúc báo đến ta phúc báo đến —— si ngốc ngây ngốc. Vừa thấy được ta, liền vừa khóc vừa gào, nói cái gì nương tử người có đại ân cùng ta —— quả nhiên là không thú vị cực. Người hỏi ta cưới sau như thế nào? Hừ, không tốt đẹp gì!"

Lý Văn Tâm nghe lời này, con mắt lóe sáng sáng. Trong tay quạt giấy vỗ, thân đứng lên khỏi ghế: "Đứng đứng. Cái này Phạm Nhân Hồn Phách rời đi thân thể một lúc lâu liền muốn bị hao tổn. Một bị hao tổn, liền si ngốc ngây ngốc, chỉ còn một lời chấp niệm! Này đồ sinh dù sao chỉ là cái phạm nhân. Mà ta nha, ta chính là..."

Hồng Nương Tử thổi phù một tiếng bật cười: "Nói như vậy người đã có ý ta. Có bằng lòng hay không cùng ta qua trắng rừng cây hoa hồng thành, làm phu quân ta?"

Lý Văn Tâm sững sờ một hồi, phảng phất khó có thể tin việc này thành đến dễ dàng như vậy. Nhưng chỉ một hồi, bận bịu đứng người lên. Luôn miệng nói: "Ta, ta, ta nguyện, ta nguyện ý, ta..."

Hồng Nương Tử một đôi mắt sáng thượng hạ dò xét hân một hồi, trên mặt ý cười liền bỗng nhiên không thấy. Đắt bằng bên trong sau này vừa lui, bay lù đến trên lan can ngồi, một đôi mảnh chân ở giữa không trung đưa tới lui. Lộ ra dưới váy như ẩn như hiện trắng như tuyết mắt cá chân tới.

"Hừ, người cho ta ngu đại?" Cái này Hồng Nương Tử hơi hơi mẩn mê miệng, liếc qua Lý Văn Tâm, "Người đêm đó gặp ta, chỉ nghe người gọi ta Hồng Nương Tử, có thể từng đề cập qua ta tên tục họ Lý? Vừa rồi lại để ta Lý cô nương, há không tri kỷ lòi đuôi?"

Nghe nàng lời này, Lý Vân Tâm nhất thời trợn mắt hốc mồm, chỉ đứng tại chỗ lúng ta lúng túng nói không ra lời.

Hồng Nương Tử gặp hán bộ dạng này, rốt cục lược đắc ý cười rộ lên: "Hừ, ngươi người này ngược lại là cơ linh, biết ta chính là Động Đình quân chi nữ, cũng biết này trên Quân Sơn Lý Đạo Sĩ chính là cha ta."

"Ta đã nghe cha ta nói ngươi sự tình." Nàng hơi hơi nheo lại mắt, mang trên mặt nguy hiểm ý cười, "Ngươi là này Long Tử bằng hữu. Ngươi đã là này Long Tử bằng hữu, thế nhưng là không biết, ta như thế nào bị đánh về nguyên hình, biến thành Nhất Vĩ đồ lý, lại là như thế nào thụ gặp trắc trở?"

Lý Vân Tâm lúc này đã thu hồi trên mặt chỉ lúc trước cái loại này ra vẻ ngưỡng mộ thần sắc, trở nên nghiêm túc lên. Hán khẽ nhủ mảy, cắn răng: "Ta biết."

Hồng Nương Tử hơi hơi giơ lên mắt, liếc qua hán: "Tức là biết, hán là biết được ta có bao nhiêu hận này Long Tử! Tuy nói bởi vì lấy cha ta... Hừ, nhưng ngươi diễn tuồng này, hừ hừ, ngươi cho ta không biết ngươi ý đồ?"

"Ngươi đoán ta cùng này đồ sinh, phu thê bất hòa, lại cảm thấy đêm đó gặp mặt ta đối với ngươi hơi có chút tình ý, thế là định dùng sắc đẹp dụ ta. Cái gì nhất kiến chung tình, cái gì sâu khổ khó nhận —— ngươi cho ta là những nhân gian đó nữ tử? Ngươi cái này thủ đoạn muốn lừa gạt đến ta, còn xa đâu!"

"Ngươi tốt sinh nói, ngươi là thật đánh tính là ta hôn phu, mê hoặc cha ta vì ngươi này Long Tử bằng hữu báo thù, có phải hay không!"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi. Hít sâu một hơi: "Đúng thì sao!"

Hồng Nương Tử lại lạnh hừ một tiếng: "Ngươi liền không sợ, ta biết ngươi là này Long Tử bằng hữu, bởi vì ghi hận hán, giết ngươi?!"

Lý Vân Tâm lại trầm mặc. Trầm mặc một hồi. Đột nhiên cười to lên: "Ha ha ha ha! Chết lại như thế nào?!"

Hán thu liễm nụ cười, diện mục hơi có chút dữ tợn mà nhìn xem Hồng Nương Tử: "Ta bằng hữu kia bị giết, ngươi này phụ thân Động Đình quân cũng là hán bằng hữu! Nhưng ta cùng hán nói những việc này, hán lại muốn muốn hại ta! Hại ta cũng liền thôi —— những ngày này!"

"Những ngày này! ! Lại không có động tĩnh gì! !"

"Hán Động Đình quân, ba ngàn năm đại yêu! Long Tử liền chết tại Động Đình một bên. Hán lại thờ ơ! Ngươi có biết gần nhất ra cái Thần Long Giáo? ! Bái Long Tử! Bái Lý Vân! Nhưng có dạng này nhục nhã?!"

Lý Vân Tâm một mặt nói, một mặt xúc động phần nộ đứng lên: "Ta một cái sắp thành hình Âm Thần, cầm cái kia đạo thống, Đại Yêu Ma có biện pháp nào? Ngươi nói Thần Long Giáo là chuyện gì xảy ra? Muốn ta nói, không phải liền là cái kia đạo thống, yêu ma kia làm ra đến a? ! Mượn ta này Long Tử bằng hữu tên tuổi thu nạp Hương Khói Nguyên Lực, lại là hút tới khác yêu trên ma thân! Còn hung hăng lại nhục nhã hán một lần! Tại! Hán! Chết! Sau!"

"Ta há có thể chịu được như thế vô cùng nhục nhã!" Lý Vân Tâm hung hăng phát óng tay áo một cái, "Ta đã vô pháp có thể nghĩ. Vì báo thù này, ta ủy thân cho ngươi thì sao? Bị ngươi giết thì sao? Đây là ta tối hậu cơ hội! !"

Hán nói xong, liền nhìn chăm chăm Hồng Nương Tử. Nhưng tuy nói nhìn hung hãn, tâm lý lại tựa hồ như vẫn là sợ —— này nắm quạt giấy thủ trao lại thả, còn cố ý hơi hơi ngửa ngửa đầu. Lộ vẻ ở trong lòng cho mình động viên.

Hồng Nương Tử sắc mặt bình tĩnh nhìn như vậy hán một hồi, bỗng nhiên khẽ lắc đầu, cười rộ lên.

Trước đưa tay xử lý chính mình tóc mai, sau đó hí mắt nhìn xem nơi xa ngàn dặm Động Đình. Lại xoay mặt nhìn Lý Vân Tâm: "Nhìn ngươi cái bộ dáng này, ta nhưng có như thế hung ác?"

"Ủy thân cho ta —— cái này kêu cái gì hỗn thoại? Ta hình dạng tính tình, chẳng lẽ lại còn ủy khuất ngươi?" Nàng hé miệng mỉm cười, thượng hạ dò xét Lý Vân Tâm, "Ta thích ngươi tính tình này. Ngươi là trung hậu, trung thần nghĩa sĩ tính tình, nhưng lại hiểu được biến báo."

Nàng trầm mặc một hồi, hơi hơi thở dài: "Ta không phải là không loại người như ngươi. Ta gả cho này đồ sinh. Cũng chỉ là vì báo ân a. Ta chính là Âm Hồn chi thân, cho nên chỉ có thể cùng hán phối Minh Hồn. Nào biết được... Hán hoàn toàn biến cái bộ dáng."

Dạng này chuyển hướng tựa hồ lại khiến Lý Vân Tâm ngây người.

Hán kinh ngạc nhìn Hồng Nương Tử, lúc trước trên mặt này quyết tuyệt đau khổ thần sắc lại nhất thời không thu hồi qua, nhìn xấu hổ cực.

Sững sờ một hồi lâu. Mới lui hai bước, lắp bắp nói: "Đồ, Hồng Nương Tử ngươi là... A, tại hạ..."

Hồng Nương Tử lắc đầu, hí mắt nhìn nơi xa Động Đình Yên Ba: "Này đồ sinh mặc dù không lấy vui, nhưng dù sao cũng là hôn phối. Đêm đó, những ngày này, ta cũng không từng để ý tới hán. Về sau muốn đến cũng không biết —— tựa hán đợi tại hoa hồng thành. Xem như cung cấp nuôi dưỡng đứng lên. Nhưng đã có hán, ta cũng không phải như vậy không biết liêm sỉ người, đoạn sẽ không lại hứa ngươi thứ gì. Phần tâm tư này, ngươi liền tuyệt đi."

"Về phần này Thần Long Giáo, cha ta lại làm sao không biết." Hồng Nương Tử nghiêm túc nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Ngươi không biết cha ta cùng này Long Tử quan hệ, có này hiểu lầm cũng không trách ngươi. Nhưng lại thoải mái tính thần —— việc này, cha ta tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn không để ý tới. Trung quan khiếu không liền cùng ngươi nói, nhưng ngươi hãy kiên nhẫn chờ lấy. Cha ta cũng lòng nghĩ ngờ này Thần Long Giáo là đạo thống, này Bạch Vân Tâm tạo ra đến, nhưng cũng nguyên nhân chính là này mới chịu án binh bất động —— lại nhìn cái này Thần Long Giáo thế lực lớn, thật tạo

ra đến cái Đại Yêu Ma, cái kia đạo thống còn như thế nào ngồi được vững."

Nàng ngẫm lại, lại thở dài: "Cũng là bởi vì cha ta đến này... Ai. Muốn ta nói, cũng là đại phiền toái. Nừ từ kia..."

Lý Vân Tâm lập tức nói: "A... Ngược lại là nghe Động Đình quân nói, lại lấy cái Tiểu Thiếp. Chỉ là..."

"Không phải cái gì Tiểu Thiếp. Chính là phiền phức. Lần này vị trong thành Đạo Sĩ, cũng không nguyện đi." Hồng Nương Tử nói xong lời này liền không lại nói, chỉ ngồi tại một đình rào chắn bên trên, dùng một cái tay nắm cái cầm hướng Động Đình thượng nhìn, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Nàng Hồng Y tay áo liền trượt xuống, lộ ra một nửa ngó sen như tuyết Bạch Thủ cánh tay.

Lý Vân Tâm cũng không nói chuyện, chỉ đứng đấy.

Trong đình an tĩnh lại. Mới vừa rồi bị hai người dọa đến không dám lên tiếng tầm nhi lại bắt đầu tê mình. Có Cò trắng từ mặt nước lướt qua, tìm chút Tiểu Ngư Nhi ăn.

Một chiếc thuyền con ở trên mặt hồ chậm rãi xẹt qua qua.

Chân trời chỉ có một tia Bạch Tuyền Vân.

Viễn Sơn xanh biếc kiều nộn rõ ràng.

Như vậy an tĩnh đợi một hồi, Hồng Nương Tử mới ra một hơi, lộ ra một cái mỉm cười: "Cái này thật là tốt. Không giống hoa hồng thành."

Nói xong lời này nàng từ trên lan can nhảy xuống, giờ tay vút cho Lý Vân Tâm một cái Tiểu Linh Đang.

Lý Vân Tâm tiếp, hiện chuông này tựa hồ là dùng bụi làm bằng sắt. Sương mù mông lung, tay khẽ vung, liền có kỳ dị tiếng chuông —— không lạnh lạnh, có chút sắc nhọn, rất như là Tiểu Điều Nhi đang gọi.

Hồng Nương Tử chỉ chỉ này linh: "Đêm đó người đưa một cái Đạo Sĩ hồn phách cho ta, nói làm Hạ Lễ. Ta nghĩ người đương nhiên là làm trò gì, liền đem đạo sĩ kia hồn phách luyện, thành chuông này. Thực thú vị đầu, đạo sĩ kia hồn phách còn chưa tiêu tán, dưới mắt cũng có tri giác. Chỉ là người bóp chuông này, tựa như cùng bóp hấn Quý Hồn. Quý Hồn như thế đồ, vật bị bóp, cũng không phải rất thương a —— cho nên đừng một cái liền như vậy gọi, có thể dùng để giải buồn."

Nàng một bên trầm trầm cười, một bên nói lời này.

Nói xong, lại nghỉ một lát, bỗng nhiên không đầu không đuôi hỏi một câu: "Vậy người đến có phải là thật hay không ái mộ ta?"

Lý Vân Tâm nghe lời này, sững sờ.

Sau đó nháy mắt mấy cái: "A... Ta..."

"Còn hiểu đến ngưng đây." Hồng Nương Tử cười một tiếng, thả người ra một đình, thả vào trong nước, "Ta vì người khuyên khuyên ta này Quân Phụ, người cần phải nhớ ta tốt."

Lý Vân Tâm nhìn lấy nàng đi xa, qua một hồi lâu, mới rốt cục xả giận.

"Tiểu yêu tinh này... Cũng dám đùa giỡn Bản Đại Vương a." Hấn nháy mắt mấy cái, hơi cảm thấy thú vị cười rộ lên.

Này Động Đình quân giống người, hấn nữ nhi này càng giống người. Nếu như không phải tình thế bắt buộc đi... Thật nghĩ chậm rãi đùa với chơi.

Thực sự là... Thú vị cực.

Thông minh như vậy Tiểu Yêu ma a.

Hấn như thế một bên cười, một bên nhẹ nhàng dùng quạt giấy vỗ tay, chậm rãi dọc theo đường đi. Vừa đi vừa nghĩ một số chuyện.

Như thế xuyên qua Cò trắng trắng, lại quẹo vào một mảnh Dã Lâm, hướng về vị thành phương hướng đi.

Liền chợt thấy đối diện tới một cái Thái Y nam tử, một bên hoa chân múa tay chạy, một bên hướng về hấn hô to gọi nhỏ: "Đại Vương, Đại Vương! Tai họa, tai họa! !"

Nam tử này vừa chạy vừa đập cánh tay, tựa như là một đứa bé đang chơi náo, nhưng thần tình trên mặt lại sợ hãi mà vội vàng —— tuy nhiên đó là một trương lực trước lời, có chút kỳ quái mặt.

Đãi hấn chạy tới gần, Lý Vân Tâm nhíu mày lại một chân đem hấn gạt ngã, đổ ập xuống mương: "Tai họa em gái người! Chỉ có nhân vật phản diện thù hạ tiểu lâu la mới như thế ôn ào, người biết hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Tuổi trẻ Đạo Sĩ :

Thực ngày bình thường Lý Vân Tâm đối với mấy cái này yêu quái này là tương đối rộng cho. Thậm chí còn có chút thân cận cảm giác.

Lúc trước gặp bốn cái yêu quái tại này Tam Hoa Nương Nương trước mặt "Nghe pháp", nhất thời cảm thấy mới lạ thú vị, liền cho chúng nó ban tên cho —— cảnh sát trưởng, thỏ Tư Cơ, Thử Khắc, Sơn Kê.

Bây giờ tới này vị chính là "Sơn Kê".

Khi đó chẳng qua là cảm thấy thú vị. Chờ hấn đoạt xá lại đi gặp mấy cái này Yêu Ma lúc, vậy mà cảm giác được... Thân cận.

Loại này thân cận thực không quan hệ tình cảm, theo Lý Vân Tâm chỉ là bởi vì cùng loại thân phận mà sinh ra Sinh Lý tán đồng. Bất quá hấn chính mình rõ ràng, Sinh Lý cảm thụ bình thường sẽ ảnh hưởng đến tâm lý —— mà hấn dạng này người, vậy mà dễ dàng như vậy bị Sinh Lý ảnh hưởng, mang ý nghĩa...

Hấn trong tiềm thức có cảm giác cô độc.

Bởi vì có cảm giác cô độc mới cần đồng loại quan tâm tán đồng, cho nên tại gặp lại đến mấy vị này Yêu Ma đằng sau cảm thấy "Ngô, cũng không tệ lắm" —— đây là một loại nguy hiểm khuynh hướng. Hấn tâm tình xuất hiện mất không chế điểm báo, hấn không có chút nào ưa thích loại này điểm báo.

Thế là tại ném thử một loại nào đó, thân cận nhưng lại rời rạc quan hệ.

Tuy nhiên tựa hồ cũng không phải là rất thành công.

Núi này gà bị hấn một chân đạp té xuống đất, Viên Viên trừng mắt, vẫn nói: "Đại Vương, Đại Vương, đại sự không ổn á!"

Lý Vân Tâm thờ dài, một tay lấy hấn cầm lên tới. Bước nhanh chân trong nháy mắt liền trong rừng ghé qua ra vài dặm, mới đưa hấn ném trên mặt đất: "Ta cùng mấy người các người nói qua, hảo hảo mà cho ta Tuần Sơn, không nên tới gần Động Đình trong phạm vi một dặm —— người biết vừa rồi cách này Động Đình có bao nhiêu gần a? Người lần sau còn dám chơi như vậy, dám phá hỏng chuyện ta, ta ban đêm liền đem người hấn thành vàng muện gà.

Nói, làm sao?"

Hấn cùng này Long Tử, Bạch Vân Tâm trước khi quyết chiến đã khiến Tam Hoa Nương Nương một đám Yêu Ma cách vị thành. Bây giờ làm ra Thần Long Giáo, liền lại khiến cái này một đám Yêu Ma phụ thân đến bách tính cúng bái bức họa bên trong —— cuộn cuộn Hải Long Thái Tử quả thật đã có "Kim Thân Tố Tượng", nhưng ở dân chúng nhìn tới...

Thân là rồng Thái Tử, tọa hạ không có cái gì sai sử người, có thể mất uy phong.

Mà này Lưu lão đạo là nhân vật bậc nào? Lập tức liền nói nhảm ra bốn vị hộ pháp, một vị phụng dưỡng Long Nữ, lại làm dờ dờ ương ương Nê Thai trọng nặn. Đây bốn cái Tiểu Yêu, Kiêu Gia Hân vong hồn liền cũng có cư trú chỗ.

Lý Vân Tâm lại khiến này bốn yêu ngày thường vô sự ngay tại Động Đình cùng vị thành ở giữa dã nguyên Lâm Tuần Sơn. Tiểu Yêu nhóm mặc dù không biết Đại Vương để làm gì ý, nhưng mỗi ngày cũng tận tâm tận lực, đem chính mình nghe được nghe nói. Đều không rõ chi tiết báo hấn biết.

Chỉ nói là thời điểm khó tránh khỏi gặp ghềnh, Lý Vân Tâm cũng nên tinh tế suy nghĩ nửa ngày mới hiểu được mấy tên này đến tốt cùng muốn nói điều gì —— so như bây giờ.

Núi này gà đứng dậy liền kinh hoảng nói: "Trong thành, a nha, trong thành đến nha Sát Tinh nha! Ngoài thành. Ngoài thành cũng tới tên sát tinh nha! A nha, a nha —— "

Nghe hấn nói lời này, Lý Vân Tâm một phen tư lượng: "Người nói là có một tên sát tinh, trước trong thành lặc lư một hồi, lại ở ngoài thành lặc lư một hồi."

"Đại Vương Thánh Minh nha!" Cái này kê tinh mở thóc giống như gậy đầu. "Lúc trước gặp ta liền muốn đánh muốn giết, may mà ta chạy nhanh! Bây giờ lại

tại này trong thành, a nha khắp nơi điều tra —— "

"Dùng phù, vẫn là dùng kiếm?"

Kê tinh nháy mắt mấy cái: "Đều dùng, đều dùng! Dùng kiếm kia đâm tới, trong tay còn viết chữ nhi!"

Dùng phù là đạo thống người, dùng kiếm là Kiếm Tông người. Cả hai đều dùng, chính là đạo sĩ dóm. Nhưng cái này gần như mấy ngày này Thần Long Giáo tại Nam Sơn phụ cận hương hỏa chính vượng, tiền tiền hậu hậu đến ngu phụ ngu phụ cũng có mấy trăm đợt người —— cường đại như vậy Hương Khôi Nguyên Lực rất là khiến mấy cái kia Tiểu Yêu ma tăng trưởng chút tu vi.

Muốn y theo người tu phẩm cấp đến phân, cái này kê tinh bây giờ cũng là Ý Cảnh đỉnh phong —— cùng hẳn lúc trước chơi game thăng cấp một cái đạo lý, đẳng cấp thấp luôn luôn rất dễ dàng đề cao.

Ý Cảnh đỉnh phong Yêu Ma liền có thể hóa hình người —— tuy nói chỉ là hình người huyền ảo. Bộ dạng này Yêu Ma. Cũng không phải không biết trời cao đất rộng sợ thành Âm Quỷ quấy phá, đối với đạo sĩ dóm nhóm tới nói đã là cực đối thủ mạnh mẽ.

Nhưng vậy mà có thể đem cái này kê tinh đuổi theo thành bộ dạng này?

Lý Văn Tâm nghĩ một lát, cười rộ lên: "Được. Mang Bản Đại Vương nhìn một cái qua."

Hắn biết có người đến vị thành —— từ bầu trời xuống.

Hắn từ có nguồn tin tức. Không hề chỉ cực hạn tại mấy cái này Yêu Ma. Theo lý thuyết không nên xuất hiện không bị hắn kế hoạch ở bên trong người —— ít nhất là một loại người.

Như vậy bây giờ sự tình... Hắn là rất thú vị đi.

Hôm nay vị lòng dạ, thế lực khắp nơi rắc rối phức tạp, hắn xem như tại xiếc đi dây —— so trước đó tại Cửu Công Từ cùng Lưu Lăng ở giữa đi còn muốn hung hiểm.

Hắn cũng không phải là rất ưa thích loại này giấu đầu lộ đuôi sinh hoạt, nhưng càng không thích oanh oanh liệt liệt làm một vỏ lớn đằng sau biến thành một cỗ thi thể. Ngộ... Hắn hiện tại chết mất lời nói, hắn là ngay cả thi thể cũng sẽ không lưu.

—— nói đùa, ai không thích loại kia Tung Hoành Tứ Hải, được nhiều người ủng hộ, người người kính sợ sinh hoạt.

Chỉ bắt quá đến giải quyết những người này, những sự tình này.

Thông minh Ngọc Giản là đạo thống cùng Kiếm Tông muốn muốn cái gì, hắn Lý Văn Tâm hiện tại hắn là cũng ở bên kia phủ lên hào. Hắn chân lộ mặt, Danh Dương Tứ Hải, liên tục không ngừng phiền phức liền cũng tới.

Hắn mạnh hơn. Cũng không thể lấy lực lượng một người, cùng đạo thống, Kiếm Tông chống lại.

Nhưng là từ một cái góc độ khác tới nói, đạo thống cùng Kiếm Tông, cũng sẽ không đem hết toàn lực tới đối phó một mình hắn. Dạng như vậy quái vật không lỗ. Co một chút động toàn thân. Rất nhiều chuyện, cũng không phải là quyết định bởi tại "Có thể hay không", mà chính là quyết định bởi tại "Có đáng giá hay không đến".

Đã cha mẹ mình ăn cứ vài chục năm vẫn bị đuổi giết, mang ý nghĩa này thông minh Ngọc Giản tại đạo thống cùng Kiếm Tông xem ra, là "Trung đường đáng giá".

Nhưng là chuyện này tựa hồ cũng có một cái hạn.

Không phải vậy liền sẽ không là mấy cái Đạo Sĩ tự mình tìm đến. Nếu như đạo thống cùng Kiếm Tông động khắp thiên hạ lực lượng tới làm chuyện này, cái kia phụ mẫu thần thông lại lớn. Cũng không cách nào nhĩ ần núp vài chục năm.

Chỗ cho là hắn về sau có thể xuất đầu lộ diện sinh hoạt cái này mục đích, dưới mắt hắn cần phải biết đạo thống cùng Kiếm Tông chịu vì khối này thông minh Ngọc Giản, nỗ lực đại giới cỡ nào.

Trước đó đại giới là mấy cái Lăng Hư Kiếm Phái tu sĩ —— nhìn cũng không bị để ở trong mắt.

Sau đó là Lang Gia động thiên hóa cảnh đỉnh phong thiên tài thiếu nữ Lưu Lăng.

Nhưng Lý Văn Tâm biết, cái này cũng không đủ.

Tính kế Lưu Lăng đằng sau liền đã muốn cho tới hôm nay —— sẽ có người mạnh hơn đến.

Chính mình đạt được cái này Ly Văn chỉ thân xem như một cái niềm vui ngoài ý muốn —— ngoài ý muốn dung nhập một cỗ thế lực khác.

Yêu Ma. Nếu như lợi dụng thoả đáng, lại là một tòa núi dựa lớn.

Dưới mắt muốn làm sự tình chính là... Lại xử lý, lúc này ở vị thành cái này một vị tu sĩ.

Lý Vân Tâm dưới mắt chỉ biết là có một người như vậy đến vị thành, nhưng thậm chí không rõ ràng đối phương là nam hay là nữ, là luôn ầu.

Hắn cũng không biết cái này nhân tính nghiên cứu chính mình có thích hay không.

Nhưng chỉ biết là một sự kiện —— người này phải chết. Mà lại muốn bị chết thảm liệt, chết làm cho người khác ra ngoài ý định.

36 Động Thiên, bảy mươi hai Lưu Phái, Đắc Đạo Chân Nhân cảnh giới trở lên, tròn Dung chân nhân cảnh giới phía dưới tu sĩ, cộng lại không gấp qua ngàn người. Mà Huyền Cảnh trở lên tu sĩ, cộng lại không gấp qua trăm người.

Những người này, phân tán tại 108 động Thiên Lưu Phái bên trong, đã xem như bảo bối.

Thế là hắn dự định ngay tại cái này vị lòng dạ, giết một cái người thật cho bọn hắn nhìn.

Chỉ cần đạo thống, Kiểm Tông người quyết định không phải Trung Nhị thanh niên. Điều sẽ ý thức được có bao nhiêu đau nhức, hắn mạnh bao nhiêu, nếu như muốn tiếp tục cường đoạt cái này thông minh Ngọc Giản còn phải bỏ ra đại giới cỡ nào.

Quả thật có thể lại có Huyền Cảnh cường giả đến đánh giết hắn. Nhưng cũng sẽ minh bạch hắn sẽ không làm chính mình lặng yên không một tiếng động chết đi, việc này tất nhiên Thiên Hạ đều biết. Lý Vân Tâm không biết được đạo thống cùng Kiểm Tông tại kiêng kỵ cái gì, nhưng hiểu đến bọn hắn không thích nhìn thấy chuyện này bị huyền ảo giống trống khua chiêng.

Như vậy, liền sẽ đòi một loại tương đối ôn hòa phương thức. Nói thí dụ như đùa bốn mưu kế hoặc là tâm cơ.

Đến lúc đó liền mang ý nghĩa... Hắn đã bị đạo thống cùng Kiểm Tông, thừa nhận vì "Nhất Phương Chư Hầu".

Nhưng mà tiền đề vẫn là. Cái kia thật người muốn chết.

Cái này đem là một hạng hạo đại mà tính tế công trình. Dưới mắt hắn chỉ vừa mới dựng ra hệ thống, đồng thời dự định qua nhìn một chút cái này hệ thống bên trong thêm ra đến một khóa ngoài định mức đỉnh ốc.

...

...

Lý Vân Tâm trở lại trước đây Long Vương Miếu, dưới mắt đã thành một vùng phế tích Đào Khê đường, trong lòng cũng không quá nhiều khác tâm tình.

Phế tích vẫn là phế tích, mà lại tại sau này trong một đoạn thời gian rất dài có lẽ vẫn là phế tích. Nhân lực thanh lý độ rất chậm, đồ nát thê lương ở giữa đã sinh ra cỏ tươi tới.

Một số không nhà để về người tại cái này mảnh phế tích bên trong tìm tới còn chưa hoàn toàn sụp đổ phòng trọ cư trú. Tựa hồ cũng không lo lắng nhà kia khả năng tại bọn họ Thụy Mộng thời điểm sụp đổ.

Lý Vân Tâm tại cái này phế tích bên trên đi một hồi, liền gọi này kê tinh ra khỏi thành Tuần Sơn qua.

Một số người đang nghị luận ngay tại hôm nay, trước đó, ở phụ cận đây nhìn thấy Thần Dị sự tình. Nói một cái sinh được diện mạo tuần mỹ Tiểu Đạo Sĩ, giữa ban ngày, từ một tòa nhà có ma bên trong bắt con quỷ đi ra. Sau đó tựa hồ lại cùng cái gì yêu tà tranh đấu một phen, đại triển thần uy.

Nói chính là kê tinh nói sự tình.

Theo hắn giảng, khi đó hắn chính hóa một cái Hồng Quan Thái Vũ Đại Công Kê, tại vị thành bên trong hành tẩu, dựa vào Lý Vân Tâm phân phó, điều tra có hay không đạo hạnh cao thâm Đạo Sĩ.

Liền trông thấy một cái sinh được diện mạo tuần tiểu thanh niên trong tay vung một nhánh Dương Liễu. Một đường bên đường đi tới. Tựa hồ cũng không rất vui vẻ, gập cau mày, phảng phất trên đường mỗi người đều thiếu nợ hắn một xấu tiền.

Sau đó, thanh niên này tại một cái khách sạn trước cửa dừng lại.

Đây là một nhà sinh ý coi như hưng vượng khách sạn, lúc đó đang có người ra vào vào.

Hắn đứng ở trước cửa nhìn chăm chăm khách sạn hai cánh cửa nhìn một hồi trực tiếp từ đi qua, cũng không đáp cửa tiểu nhị lời nói. Đúng lúc một cái bộ kiểm thư sinh từ hắn bên người đi qua, thanh niên này liền một thanh quát ra thư sinh bên hông kiểm.

Kiểm kia cũng là tốt kiểm, giá trị bù đắp được trong thành bên trong chờ người ta một tháng chi tiêu. Thư sinh này bỗng nhiên bị đoạt kiểm há có thể từ bỏ ý đồ? Chỉ hơi hơi sững sờ một hồi, cũng không e ngại thanh niên kia sẽ như thế nào như thế nào, liền vừa người nhào tới muốn đoạt hắn binh khí.

Nhưng thanh niên này đều không nhìn thẳng nhìn hắn, chỉ một chân liền đem thư sinh này đạp bay ra năm, sáu bước bên ngoài.

Đám người ồn ào. Chỉ coi là cái Vũ Phong Từ —— dưới ban ngày ban mặt tại Cố Thành trên đường cướp bóc hành hung, có lẽ sau một khắc liền muốn huy kiếm chém lung tung.

Há biết rõ thanh niên kia cũng chỉ cầm kiếm, giờ tay liền hướng khách sạn trên ván cửa một đỉnh.

Đốt một tiếng, kiếm này liền cắm vào cánh cửa bên trong —— khách sạn tiểu nhị nhất thời đau lòng đến thẳng hút khí lạnh. Hẳn đây là bách niên lão điểm. Tiệm này trên cửa tả hữu các điều khắc một đôi Môn Thần, nhìn sinh động như thật. Nghe nói còn là trước kia một vị mọi người sờ tác, về sau người kia qua, cái này một đôi Môn Thần giá trị liền cao hơn.

Lui tới người đều hiểu được này môn bên trên có điển tịch, chậm rãi liền thành khách sạn này một khối băng hiệu.

Bây giờ thanh niên nói sĩ kiếm chính cắm ở môn kia thần trên ót, cho dù rút ra cũng là một cái lỗ hồng lớn. Gọi người làm sao không đau lòng?

Tiểu nhị bận bịu gặp Chuông Quý kêu đi ra, Chuông Quý cũng đau lòng đến thẳng Hấp Khí, bận bịu hô người đi báo quan.

Lại đứng vào lúc này, nghe thấy thanh niên này Đạo Sĩ nhú mày, quát khẽ: "Còn chưa rút đi ra? !"

Một tiếng này, quát như sấm mùa xuân. Hạng nhìn người khác bị thanh âm này chấn động đến lỗ tai nha, rất không minh bạch vì sao cái này nhìn bình thản không có gì lạ người trẻ tuổi, có thể ra dạng này thanh âm tới.

Mà một tiếng này đằng sau, người trẻ tuổi kia khoe miệng cũng tràn ra máu —— liền phảng phất vừa rồi này lập tức, đem chính hắn cuồng hống cũng bị phá vỡ. Nhưng hắn lại không để ý, chỉ dùng đã thanh âm khàn khàn lại hét lớn: "Đi ra!"

Một tiếng này xuất khẩu, khoe miệng tràn ra máu liền càng nhiều.

Chưa từng có người từng thấy... Chỉ hai tiếng, liền đem cổ họng mình hô ra gia hỏa?

—— liền phảng phất thân thể này không là chính hắn, tuyệt không biết rõ yêu quý. Mà chỉ lấy nó làm một bộ y phục, tùy thời muốn thay đổi!

Nhưng sau đó, mọi người chú ý lực liền không ở cái này Tiểu Đạo Sĩ trên thân.

Một đoàn hắc khí, từ trên cửa kia Môn Thần trong pho tượng... Chậm rãi dừng mảnh tiến ra.

Ngay sau đó, ngay tại cái này thanh thiên bạch nhật, ban ngày ban mặt phía dưới, đất bỗng liền lên một trận quỷ dị Gió xoáy. Sau đó đoàn kia hắc khí đột nhiên co lại đến một chỗ, rơi trên mặt đất, nghênh phong liền dài. Chỉ một hơi công phu...

Biến thành một cái mặt mũi hung dữ Đại Quỷ!

Cái này bất chợt tới biến hóa, cơ hồ đem mọi người hoảng sợ chết rồi! Liền có người yên lặng tắt tiếng, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ quay người muốn chạy trốn; có người lại là động cũng không thể động, chỉ cảm thấy hai chân mềm, trong bụng quần liền muốn nóng ướt đứng lên; còn có người ngay cả tri giác đều không, thẳng tắp chập hai chân lại, liền ngã xuống đất ngất đi.

Nhưng ngay tại những này người đem trốn còn không tới kịp trốn thời điểm, cái kia trẻ tuổi Đạo Sĩ đã trở tay rút ra cầm trên cửa kiếm. Tay phải cầm kiếm, tay trái tịnh kiếm chỉ ở giữa không trung hư hư viết một đạo phù ——

Cái này trên thân kiếm nhất thời kim quang đại thịnh, phảng phất mới từ này Thiết Tượng trong lò lấy ra! !

Sau đó nói sĩ cầm kiếm một trăm —— cái này mặt mũi hung dữ Đại Quỷ, liền lập tức hóa thành một bãi hôi thối Hắc Thủy, rầm rầm xối tới đất lên!

Hết thấy sinh ở điện hoa Hòa Thạch ở giữa.

Cho đến lúc này, mọi người mới ý thức tới đây là gặp phải cao nhân. Há miệng run rẩy liền tiếp lui ra phía sau mấy bước đằng sau mới hô to nhỏ kêu lên —— đơn giản là có mắt như mù, may mắn được cao nhân Trảm Yêu Trừ Ma loại hình lý do thoái thác.

Nhưng trẻ tuổi Đạo Sĩ lại cũng không thèm nhìn bọn hắn, chỉ một thanh hất ra kiếm kia, dùng đã khàn giọng đến không còn hình dáng thanh âm tự nhủ: "... Cái này tính là gì còn có thể dùng? Lại là một bộ rách rưới Tái da. Như lại tìm không thấy đẹp mắt lại dùng được, hừ..."

Lời nói này thôi, liền nâng lên song tay vịn chặt chính mình mặt.

Cực nhanh vừa dùng lực ——

Răng rắc một thanh âm vang lên.

Cái này trẻ tuổi Đạo Sĩ đem cổ mình vặn gãy.

Mọi người trợn mắt hốc mồm. Sững sờ một hồi lâu, mới có người khó có thể tin đi lên trước, qua dò xét hắn hơi thở.

Đúng là chết thật.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Âm Binh :

Vấn đề này ở đây, phạm nhân đều thấy được. Nhưng tiếp đó, cũng chỉ có cái này kê tinh có thể thấy được.

Trông thấy một đoàn thanh quang từ cái kia trẻ tuổi Đạo Sĩ trên thân dâng lên, ở giữa không trung rung động rung động, liền hóa thành một cái xanh mờ mờ Đạo Sĩ. Nhưng mà đạo sĩ kia lại sinh được cực xấu, lại là tướng ngũ đoản. Lại cứ thần tình trên mặt cao ngạo lãnh ngạo, không ai bì nổi.

Hai cái này phối hợp cùng một chỗ, liền buồn cười cực.

Này kê tinh tuy nói có thể hóa hình người, nói tiếng người, nhưng cuối cùng không phải người. Có linh trí, nhưng như hải đồng. Lại nghĩ tới nhà hấn Lý Đại Vương tuần lăng bộ dáng, trong lúc nhất thời Vong Hình, liền đối với đạo sĩ kia hồn phách khanh khách cười to nói: "Xấu quá! Xấu quá! Tốt một cái ngắn chân quỹ!"

Đạo sĩ kia nguyên bản cũng chỉ liếc hấn một cái, biết rõ hấn là cái có linh trí yêu tinh, nhưng không trong lòng bên trên. Nhưng lúc này nghe lời này giận tím mặt. Vỗ cái ót, nhất thời từ trong miệng phun ra một thanh xanh mờ mờ Tiểu Kiếm, roi trong tay liền dài.

Sau đó tay trái lại cũng quyết, Nhất Kiếm liền hướng kê tinh vỗ tới.

Kê tinh lúc này mới hoảng, gọi hai tiếng liền chạy, đạo sĩ kia hồn phách liền ở phía sau truy.

Kê tinh đạo hạnh mặc dù cạn, nhưng dù sao cũng là cánh loại, lại hữu hình thể. Đạo sĩ kia pháp lực cũng coi như cao cường, nhưng mà dù sao mất hình thể dựa vào, lại tại dưới ánh mặt trời chói chang. Này lên kia xuống, vậy mà một đường truy chạy ra vị thành, đạo sĩ kia hồn phách mới sinh ra thoải ý. Kê tinh cũng bị đuổi đến sợ, luôn miệng nói: "Gia gia chó đuổi, gia gia chó đuổi, ngài sinh được như vậy tuần tiếu, cẩn thận bị chạy sắp bị thổi miệng méo!"

Nghe lời này, Đạo Sĩ mới dừng cước bộ, đối với này kê tinh nói: "Lần sau gặp người tiểu yêu này ma, ta nhất định chém người!"

Lý Vân Tâm biết cái này tiền căn hậu quả mới ý thức tới này kê tinh vậy mà lớn mật đối với hấn làm tâm cơ —— rõ ràng là chính nó trước phạm tiện nha.

Tuy nói chỉ vì một lời không hợp liền muốn đánh muốn giết không phải cái gì Hữu Đạo Cao Nhân nên làm việc, nhưng nghe kê tinh miêu tả, đạo sĩ kia hồn phách cũng không phải cái gì Chính Phái người.

Trên thực tế... Cho dù là đạo thống, Kiếm Tông các tu sĩ, cũng phần lớn đều là một đám bệnh tâm thần Quân Dự Bị.

Hấn liền không có đề ở trong lòng, chỉ muốn nhìn một cái đến tột cùng là lộ nào thần tiên, lại có thể tương đạo thống cùng Kiếm Tông pháp môn cùng một chỗ dùng.

Thế là đi đến này khách sạn trước.

Nơi này lại nhưng đã tụ tập không ít người. Đều đang đàm luận hôm qua Thần Dự sự tình. Chỉ bất quá hôm qua Đại Quỷ bị chém giết chỗ này một bãi tanh hôi dịch thể còn chưa bị thanh lý mất, khách sạn trước cửa lúc này đã thôi không gửi được.

Chưởng Quỷ sầu mi khổ kiếm, nói thử qua rất nhiều biện pháp —— dùng nước gội dùng hòa thiêu. Nhưng này a một bãi thối nước cũng là tán không đi. Bây giờ mùi vị kia càng ngày càng nặng, trong khách sạn đám khách ở lại đều muốn trả phòng trả lại tiền. Đau lòng cho hấn trong vòng một đêm ngoài miệng lên ba cái vết bóng rộp lên.

Lý Vân Tâm đứng ở trong đám người nhìn chằm chằm này thối nước nhìn một cái, minh bạch là cái gì.

Người thanh niên kia Đạo Sĩ... Rất mạnh a.

Cái này thối nước, thực là cùng loại với hấn Ly Vẫn "Thần Cách" một loại đồ vật.

Trăm năm qua người người tin tưởng này môn bên trên có Môn Thần, cho dù không phải hết lòng tin theo, trong lòng cũng muốn "A nha có lẽ thật có nha" —— thế là liền có quý quái phụ thân lên. Nhận cái này Nguyên Lực. Dần dà —— đã mọi người cảm thấy này môn thượng có thần linh, mà này

môn thượng lại thật có cái Âm Thần. Như vậy cái này Âm Thần là thật Môn Thần, hay là giả Môn Thần?

Tại cái này mơ hồ cái nào cũng được giới hạn ở giữa, biến thành cùng loại Ly Vãn "Không" đồ, vật.

Nhưng ngàn vạn năm đến không có Tu Hành Giả đánh thứ này chủ ý —— trước người phải đem chính mình biến thành hồn phách. Nhưng biến thành hồn phách liền sẽ thần trí bị hao tổn, vậy liền không tính là "Lúc trước chính mình". Lại từ Quỷ Hồn đến Quỷ Tu chính là một cái tương đương quá trình khá dài, hơi bất lưu thần biến hội hồn phi phách tán.

Mà tới hậu, này chủng loại giống như "Không" đồ, vật, là bị người tin ngửa, sáng tạo ra tới. Chúng nó không hề giống Ly Vãn Thần Cách ổn định.

Một khi không người tin ngưỡng, liền cũng không có.

Ngày hôm nay cái kia trẻ tuổi Đạo Sĩ, chẳng những chém giết bám vào cái này không thượng Đại Quỷ. Còn trực tiếp đem này không cũng mang ra —— chính là cái này bãi thối nước.

Nhưng tuy nói bị mang ra, Lý Vân Tâm lại cũng không là không có cách nào khác.

Khác Yêu Ma như thế nào hẳn không rõ ràng, nhưng mình đã là Ly Vãn, lai lịch cùng cái này "Không" có chút tương tự, đối với cái này linh ngộ liền muốn khắc sâu một số. Mà cái này "Khắc sâu một số", đã đầy đủ làm hẳn linh ngộ chút pháp môn, tới làm thành vấn đề này. Cái này nói chung chính là Yêu Ma, Thần Thú Thiên Từ bản linh ---- một ít chuyện bằng vào bản năng liền có thể thể ngộ, mà không cần tu hành.

Nhưng hẳn cũng không vội vã xuất thủ, mà chính là trong đám người lại các loại chút thời gian.

Nhiều hơn phân nửa tội phạm lại ở gây án đằng sau nhìn không được về hiện trường, lẫn trong đám người nhìn một cái. Chuyện này tuy nhiên không phải tội gì án, nhưng y theo kẻ tình đối người kia miêu tả, đại khái hẳn cũng sẽ trở lại gặp.

Đáng tiếc lần này hẳn tính sai.

Chờ hai phút đồng hồ. Còn chưa tới.

Tuy nhiên lần này tính sai tựa hồ làm hẳn đối người kia hiểu biết đến càng thâm nhập chút.

Nhưng này người tương lai, ngược lại là... Đến chút khác đồ, vật.

Con đường này gọi Cổ Thành đường phố, kì thực trước kia gọi là "Cổ Thành đường phố". Cổ Thành đường phố danh tự dùng gần hai ba trăm năm, thẳng đến làm Tiền Triều Cự Đô vị thành bị công phá. Cái này cuối con đường. Là vị thành "Phế cung".

Phế cung, tên như ý nghĩa chính là vứt bỏ cung điện.

Năm đó Phá Thành, Khánh Quân Đồ Thành ba ngày mới phong đao. Lại bởi vì trước đó hướng Hoàng Tộc chống cự kịch liệt ương ngạnh hao tổn không ít, cho nên tại Kim Điện thượng giết vậy Hoàng đế, cướp đoạt Trần Bảo đằng sau, liền một mẻ lửa đem cung điện đốt.

Đáng tiếc thiên hạ này cuối cùng không phải chỉ có một cái Đại Khánh. Các tu sĩ tuy nhiên đối với cái này không đồng nhất nói, nhưng hẳn Quốc hoàng thất nhao nhao đối với cái này hung ác tiến hành mãnh liệt khiển trách —— Thiên Hạ luôn có phân tranh. Các quốc gia luôn có công phạt. Trên thực tế các quốc gia hoàng thất, thế gia, lẫn nhau đều có Hôn Nhân gả cưới, bên trong là có liên lụy.

Nếu như nước vừa diệt, ngay cả Hoàng Tộc cũng không buông tha, này thiên hạ này chẳng phải là lộn xộn.

Khánh Quốc Thái Tổ liền trăm lúc ấy hạ lệnh Đồ Thành Phấn Uy Đại Tướng Quân. Nhưng đều hiểu được không có Hoàng Đế chịu, ai có sao mà to gan như vậy Kim Điện Thí Quân, hòa thiêu Cự Đô. Này Phấn Uy Đại Tướng Quân cũng là Quan Lại Thế Gia xuất thân, há không biết rõ bên trong kiêng kỵ đạo lý.

Nhưng mà chung quy là tỏ thái độ, việc này liền cũng dần dần lắng lại.

Chỉ là bởi vậy, cung điện kia phế tích liền một mực không hề động —— quyền tác cùng này trước bị chém giết trong điện, sau lại bị Đại Hóa Thiêu không được nhập thổ vì an Tiền Triều mặt Đế Lăng ngủ.

Cho nên dạng này một đầu thông hướng phế cung Cổ Thành đường phố, chậm rãi liền biến thành Cổ Thành đường phố.

Vị thành là đương thời Đại Thành, lúc trước lại là quốc đô. Cho nên vị thành trong lòng người tựa hồ luôn có chút khác tình kết —— "Nhớ năm đó chúng ta vị thành mới là quốc đô, gần ngàn năm đây. này kinh hoa chỉ là mấy trăm năm mà thôi..."

Lý Vân Tâm có thể lý giải ý nghĩ thế này.

Bây giờ, liền tại ban ngày ban mặt phía dưới, tại người đi đường này lướt đường phố Cổ Thành trên đường..

Đến một đội Âm Thần.

Đi đầu một cái, là cười ngơ Giáp Sĩ. Diện mục như là hòa tan ngọn nến, nhìn lấy đứ tợn khủng bố, giống như là khi còn sống bị đốt sống chết tươi. Trong tay xách một cây đại thương, đầu thương xuyên lấy Hắc Anh.

Sau lưng cùng 5 tên lính quèn, đều lấy giáp. Nhưng này áo giáp thương vết thương chồng chất, tựa hồ lúc còn sống bị chém giết. Này diện mục cũng là đứ tợn khủng bố, xác nhận cùng lúc này sắp Giáp Sĩ cùng một chỗ bị thiêu chết.

Như thế một đội Âm Thần, liền từ Cổ Thành đường phố giữa đám người, đường hoàng đi xuyên qua qua. Những nơi đi qua người đi đường đều là đánh cái rùng mình, chỉ nói có người ở sau lưng nhắc tới chính mình.

Nhưng không một người có thể nhìn thấy chúng nó.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Xuẩn yêu quái :

Cái này sáu cái Âm Thần đi đến khách sạn trước, này đứ tợn Giáp Sĩ liền ghim ngựa, nhìn chăm chăm bãi kia Hắc Thủy cẩn thận nhìn một cái, lại nhìn xem trên ván cửa đâm ngẩn.

Như thế nhìn một hồi, mới quay đầu, ngồi cao lập tức, hỏi Lý Văn Tâm: "Người cái này qua đường Âm Thần, có biết trong cái này tường tình?"

Lý Văn Tâm nhiều hứng thú xem hán, trước không đáp, lại hỏi: "Ta lúc trước cũng là vị thành người, nhưng nhìn Tướng Quân lạ mặt. Tướng Quân đây là..."

Này Giáp Sĩ gặp Lý Văn Tâm ứng đối có theo, sắc mặt như thường, liền biết rõ đây không phải phổ thông cô hồn dã quỷ. Cho nên khẩu khí cũng hơi hòa hoãn chút.

"Ta chính là Đại Nghiệp vị đều Kim Ngô Vệ đại tướng quân Đệ Ngũ Bá Ngự. Hôm nay nhậm chức, biết được nơi đây có ta Đại Nghiệp con dân ngộ hại, chuyên tới để này điều tra."

Lý Văn Tâm dùng quạt giấy vỗ vỗ tay, giật mình: "Há, là Chương Ngũ Tướng quân, thất kính thất kính. Này, sự tình là cái dạng này —— trước đó có một cái Xú Đạo Sĩ, tới nơi này cấm người ta cánh cửa, cấm ra một cái Đại Quỷ tới. Sau đó liền chém giết. Chém giết đằng sau, lại tự vận, chỉ còn một sợi U Hồn không biết chạy đi nơi nào. Bây giờ cái này cửa khách sạn lưu như thế một vũng nước, sinh ý cũng không cách nào nhĩ làm —— quả nhiên là hại người."

Lý Văn Tâm cùng vị này "Đại Nghiệp vị đều Kim Ngô Vệ đại tướng quân" đối thoại thời điểm, liền đứng ở trong đám người.

Chờ hán nói xong lời này, bên cạnh hán đã trống đi một mảnh nhỏ sân bãi tới.

Hán một cái tuần tiểu thư sinh đứng tại cái này trên đường, đối không khí nói chuyện. Trước đó này môn bên trong lại bị néo ra một cái Đại Quỷ, càng trước đó cái này vị trong thành lại có Yêu Ma cùng tu sĩ tranh đấu, mọi người đã sớm lòng người bàng hoàng. Lúc này thấy hán bộ dạng này, lập tức liền muốn —— là lại tại nháo quỷ!

Nhưng cái này Lý Văn Tâm lại không chút phật lòng.

Chỉ làm lui tiếp tục nói: "... A? Cái này cũng không cần thiết phiền phức. Chỉ là ta cùng Tướng Quân mới quen đã thân, nghĩ đến cũng là hữu duyên. Người ta mặc dù khác biệt, nhưng chung quy cùng là Âm Thần —— ta vừa lúc có cái biện pháp."

Đến lúc này, mọi người đã đang suy đoán người này là thật tại cùng quỷ nói chuyện, vẫn là một người điên.

Liền lại thấy hán hơi hơi ngửa đầu, nhìn chăm chăm giữa không trung nhìn. Làm một hồi lắng nghe bộ dáng, lắc đầu mỉm cười: "Dễ nói dễ nói. Chủ nhân nhà ta chính là Bạch cô nương —— Bạch Văn Tâm. Tại hạ... Ngô... Ai. Tên thật không đề cập tới cũng được, nhà ta Bạch cô nương gọi ta làm Lý Văn Tâm."

Hán lời nói này xong, xoay người rồi đi đến khách sạn trước cửa.

Cái trước làm như vậy người, làm cho cửa xú khí huân thiên. Bởi vì mà lần này khách sạn lão bản coi là thật đánh bạc lá gan. Nom nớp lo sợ đổ lại ở trước mặt hán: "Người người người người người này, muốn làm gì?"

Lý Vân Tâm chau mày một cái, cười lạnh: "Ngươi cái này phạm nhân quả nhiên là không biết chết. Bản Đại Gia muốn cho ngươi tiêu tai ngươi còn dám ra sức khước từ, không nhường nửa mớ, ngươi giống như này trụ!"

Lời nói này xong liền vùng tay lên. Xoẹt một thanh âm vang lên. Đây khách sạn trước cửa một cây đồ trên cột gỗ nhất thời hiện ra năm đạo thật sâu vết cào —— suýt nữa đem này cột gỗ chặn ngang chặt đứt!

Chương Quý cũng sờ một hồi, nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm tay, lại nghe thấy nóc nhà truyền đến hơi có chút không chịu nổi gánh nặng kệt kệt âm thanh... Co căng liền chạy, thẳng rút vào trong đám người qua.

Lý Vân Tâm lúc này mới hừ một tiếng, nhủ mày nhìn một cái này một bãi tanh hôi nước. Sau đó đem vùng tay lên, này Hắc Thủy tựa như cùng nung đỏ bàn ủi tiếp nước nước động, xuy xuy rung động, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Lại qua trong một giây lát, ngay cả này mùi tanh hôi cũng không có.

Hắn làm xong đây hết thấy quay người nhìn cái kia lập tức Giáp Sĩ: "Ta đã xem nó chính vị. Tướng Quân có thể yên tâm."

Này diện mục dữ tợn Giáp Sĩ giờ phút này lại nhủ mày lại, chỉ nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm: "Các hạ thần thông quảng đại, ta chưa từng nghe thấy. Các hạ đến tột cùng người nào?"

Lý Vân Tâm cười một tiếng: "Trở về hỏi ngươi nhà Đại Vương. Tự nhiên biết."

Nói xong lời này liền không còn để ý này Giáp Sĩ, chỉ đảo mắt đi xem trên đường những hạng đó xem hắn bách tính. Tinh tế nhìn một cái, rốt cục trong đám người tìm tới chương quý kia —— tay khề vẩy, liền có một trận Yêu Phong đem Chương Quý lôi cuốn tới.

Gặp bộ dạng này, mọi người nhất thời kêu sợ hãi bồn tẩu, từ mặt đường tán đi.

Nhưng có lẽ trong thành liên tiếp sinh Thần Quý sự tình đã từ từ khiến những người này thói quen —— lại không có trốn xa, chỉ xa xa trốn ở góc đường, phía sau cây, thò đầu ra nhìn xem

Chương quý kia giờ phút này run giống run rẩy, cũng không biết nên xưng hô như thế nào, đành phải luôn miệng nói: "Gia gia tha mạng, hảo hán tha mạng, Đại Vương tha mạng..."

Lý Vân Tâm nhìn hắn chăm chăm một hồi. Tà tà cười một tiếng, tiện tay đem hắn vút trên mặt đất. Bước đi thông thả mấy bước mãnh liệt vừa quay đầu, trên mặt nhưng lại giận không kiềm được: "Ta giúp ngươi trừ bãi kia thối nước, làm sao còn sợ ta. Hả? ! Sợ ta làm cái gì! ?"

Chương quý kia cũng chỉ là run, ôm đầu không nói lời nào.

Lý Vân Tâm lại giận dữ: "Còn không nói lời nào! Làm sao không hỏi ta họ gì tên gì, ngày sau hảo báo đáp ta? ! Không phải nói ngươi hiểu rõ nhất lễ nghi Luân Thường? ! Ngươi lại không hỏi ta, ta ăn... Ta giết ngươi!"

Nghe hắn lời này, phạm là không phải đầu không rõ ràng, đều biết hắn không phải người —— một câu kia "Ta ăn ngươi" suýt nữa liền thốt ra!

Cái này Chương Quý có lẽ là bị hoảng sợ mộng. Lại thật run rẩy hỏi một câu: "Lớn, Đại Vương họ gì tên gì? Tiểu Nhật sau chắc chắn qua chuẩn bị Tam Sinh, ăn..."

Muốn nói "Mời Đại Vương đến hưởng dụng", lại sợ thật đến từ nhà phải tao ương. Cũng may Lý Vân Tâm lúc này nghe lời này liền bắt đầu vui vẻ, trên mặt tức giận đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, hi hi cười nói: "Các ngươi nghe kỹ —— ta chính là Thần Long Giáo Giáo Đồ, hi hi, Thần Long Giáo, nhưng biết?"

Mới những ngày này công phu, vị trong thành thật có chút người biết Động Đình Hồ một bên hưng khởi một cái bái Thần Long Giáo. Nhưng tuyệt đại đa số người còn là không rõ tình hình. Hắn kiêu nói này Chương Quý liền có chút mờ mịt, những cái kia núp ở phía xa càng không biết được Thần Long Giáo là cái thứ gì.

Hắn liền vừa giận, một tay lấy Chương Quý bắt lại: "Ngươi ngược lại là thẳng rõ ràng không, hả?"

Sau đó lại qua tròng nơi xa những người kia: "Hôm nay là ta Thần Long Giáo cho các ngươi tiêu tai, có thể minh bạch? ! Ngày khác nếu nói sai, ta liền đem các ngươi ——"

Nói đến đây, miệng đột nhiên ngoác đến mang tai, lộ ra hai hàng trắng hếu bén nhọn răng nanh đến, trong miệng ra the lương khủng bố la lên: "—— tất cả đều ăn! !"

To gan người nhìn thấy tình cảnh này, liền cũng không dám nhìn nữa —— "Có lẽ là Yêu Ma" cùng "Không ngờ là thật sự Yêu Ma" có thể hoàn toàn là hai chuyện khác nhau. Một đám người hét chói tai vang lên trốn sạch sẽ, sát đường trong phòng một mảnh lớp bớp Địa Quan cửa sổ âm thanh. Chương quý kia đã hai chân đạp một cái, hoảng sợ ngất đi, tâm đường trong nháy mắt cũng chỉ thừa Lý Vân Tâm

Hắn cái này hừ một tiếng, đi mấy bước quẹo vào một đầu hẻm nhỏ, phất ống tay áo một cái, đất bằng bên trong liền sinh ra một đoàn vân vụ, lôi cuốn lấy hắn thẳng lên Thiên qua.

Nhưng vấn đề ở chỗ... Giờ phút này chính là thanh thiên bạch nhật. trong thành sinh ra một đoàn vân vụ thẳng hướng trên trời, người nào không nhìn thấy?

Này trong đám mây người tựa hồ cũng ý thức được điểm này, ở giữa không trung tức giận hừ một tiếng, lại đột nhiên bẻ đến, biến mất tại vị trong thành.

Một khắc đồng hồ đằng sau, một cái đi trên đường lung la lung lay Khất Nhi đi vào lúc trước này cửa khách sạn.

Chương Quỷ đã bị cứu lên, dựa nhà mình cột cửa, hung hăng thờ dài thờ ngắn, nói làm sao trong vòng một ngày chiều những này yêu tà.

Lại có người già chuyện hướng hần nghe ngóng lúc ấy đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, cái này Chương Quỷ một bên làm bộ làm tịch, một bên chậm rãi đều nói, nghe được người thẳng trừng mắt.

Cái này Khất Nhi liền cũng nghe. Nghe xong, bỗng nhiên cười hi hi ——

"Y, khá lắm mạo danh thay thế xuân yêu quái. Này Thu nhi không vừa vặn, cái này cũng không vừa vặn. Hi hi... Không bằng đi thử xem yêu quái có vừa người không."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Đa mưu túc trí :

Cái này Khất Nhi như thế cười đùa nói, lập tức chạy như bay thẳng hướng đoàn kia vân vụ rơi xuống phương hướng.

Nhưng vị thành mặc dù không thể cùng hậu thế trăm vạn, ngàn vạn nhân khẩu Thành Thị so sánh, cũng chung quy là bị thời đại này mọi người chỗ tán thưởng Danh Thành. Tuy nhiên cái này Khất Nhi hai chân như như gió, chỉ phí hai phút đồng hồ liền đến nơi đó, nhưng mà trừ một đám trọn mắt hốc mồm, kinh hoàng bất an người bên ngoài, cái gì đều không tìm được.

Người đầu nói vừa rồi nơi này xác thực rơi người kế tiếp, dung mạo xinh đẹp cực —— Yêu Ma có thể nào đẹp như thế? Hẳn là đến vị thành Trừ Yêu thần tiên.

Còn có chút nói người kia cách ăn mặc cùng ăn mặc đều quen mắt... Lại rất như là chỉ một đoạn thời gian trước tại vị trong thành đi tới đi lui đạo sĩ kia. Nghe nói về sau đạo sĩ kia còn làm ra một kiện "Đây bờ sông chua canh từ" dạng này Thần Dị sự tình tới.

Kiểu nói này liền có người kinh hô "Thật có ấn tượng" loại hình lời nói.

Lời này nhĩ rất nhanh truyền ra, đồng thời bị Khất Nhi nghe vào trong lỗ tai.

Vốn chỉ là muốn tìm một cái xuân Yêu Ma làm thịt đổi da, bây giờ nghe những việc này, hần ngược lại là tỉnh táo lại đồng thời nhũ mảy mai.

Bởi vì còn nhớ rõ chính mình cùng thánh quân từ tới này vị thành là vì cái gì.

Suy nghĩ một hồi, cái này Khất Nhi liền chậm rãi đi ra, dọc theo đường về thượng thanh đan đình phái trú chỗ.

Tự nhiên có đuôi mù đồng tộc không nhận ra hần, cản đường —— phát phát tay liền giết.

Thánh quân từ chính ngồi ngay ngắn ở trên giường nhìn ngoài cửa sổ Thiên cùng Vân.

Gặp Tiểu Khất Nhi tiến đến, chỉ khẽ cười khổ: "Ngươi lại cong người từ."

Khất Nhi liền hừ một tiếng: "Này Thu nhi là cái trông thì ngon mà không dùng được. Chỉ nói hai câu cuồng hòng liền phá, ngược lại là gọi ta cực kỳ phiền phức. Nguyên bản trông thấy một cái xuân yêu quái muốn thay đổi hần, có thể vậy mà hiện sự tình có chút kỳ quái!"

Thánh quân từ rất ưa thích đối phương trước mặt bộ dạng này —— lý tính tỉnh táo, mà không phải nổi trận lôi đình.

Thế là rất dụng tâm tán dương hai câu: "Ồ? Ta liền biết rõ ngươi nói muốn ra ngoài chơi chơi, nhất định không có đơn giản như vậy. Quả thật là thu hoạch tương đối khá. Đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Ha ha, đã như vậy, chúng ta liền theo nàng chơi đùa một phen. Nàng muốn dò xét nghe chúng ta hư thực, người liền làm mắc lừa bộ dáng, nói cùng nàng nghe. Dạng như vậy người, tất nhiên cũng sẽ cố ý bán sớ hở cho người —— ta liền có thể từ đó biết được trong bọn họ tình. Đến tối hậu... Hắc hắc, nhất định phải bọn họ hối hận —— lại cùng ta đùa bốn những thủ đoạn này! Quả nhiên là không biết sống chết!"

Khất Nhi nghe lời này con mắt liền sáng: "Tốt tốt tốt, việc này ta vui lòng. Nhưng được chuyện —— "

"Yêu ma kia liền cùng ngươi mặc."

Khất Nhi cười to, một trận gió giống như đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: :

Hai ngày sau đó một cái buổi chiều, Khất Nhi rốt cuộc tìm được cái kia tự xưng Lý Vân Tâm người.

Người này đang ngồi ở Thành Bắc Mộc Nam cư một nhà chi nhánh bên trong uống rượu.

Trên đường cầm đèn lửa, có nam nữ trẻ tuổi. Lý Vân Tâm nắm vuốt một cái Tiểu Tửu chung đặt ở bên môi cọ, lười biếng nhìn trên đường người đi đường. Ngẫu nhiên người được bên đường điểm tâm nhỏ hương khí, liền vút cho tiểu nhị mấy góc bạc, muốn hắn qua mua để ăn.

Chỉ chốc lát trước mặt trên bàn liền bày đầy Lâm Lâm đủ loại thức ăn, nhìn phong phú cực.

Nhưng hắn lại không ăn, chỉ uống nhạt tửu, dường như đang chờ người.

Khất Nhi liền không coi ai ra gì đi qua, đại đại liệt liệt ngồi tại Lý Vân Tâm trước mặt, nắm lên trên bàn đồ, vật liền ăn. Trong tiệm tiểu nhị gặp tình cảnh này bận bịu đi tới muốn đuổi hắn, Lý Vân Tâm lại mỉm cười khoát khoát tay: "Đây là một vị bạn bè. Không sao."

Khất Nhi liếc hắn một cái, tiếp tục ăn nhiều ăn liên tục. Đãi hắn ăn no, mới đánh một ợ no nê, tinh tế nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn: "Ngươi cái này Yêu Ma cũng có thú."

Lý Vân Tâm hơi sững sờ, nhúu mày: "Ừm?"

Gặp hắn bộ dạng này, Khất Nhi liền hơi có chút đắc ý, lại nói: "Ngươi biết ta mấy ngày nay đang tìm ngươi, cho nên cố ý bại lộ hành tung, để cho ta tìm được ngươi. Bây giờ lại ở chỗ này chờ ta —— ta tới, có chuyện mau nói đi."

Lý Vân Tâm lại sững sờ, chậm rãi đem bên môi chung rượu buông xuống: "Ta không biết được ngươi người này đang nói cái gì. Sau này còn gặp lại đi."

Nói xong,

Đứng người lên liền muốn đi. Đây Khất Nhi cũng không ngăn cản hắn, cười lạnh một tiếng: "Ngươi dạng này đi, trở về làm sao đối nhà ngươi Bạch tiểu thư bàn giao?"

Lý Vân Tâm thân hình liền định trụ.

Nghe thấy Khất Nhi lại cười: "Trước ngươi trên đường diễn một màn kịch cho chúng ta nhìn, cho là chúng ta nhìn không thấu a? Ngươi nói ngươi là Thần Long Giáo đồ, nhưng muốn ta tới nói... Ngươi ngược lại là này Thần Long Giáo địch thủ, đúng hay không?"

Lý Vân Tâm đến thời khắc này giống như có lẽ đã có chút không sợ bùng nổ sôi ý tứ. Quay đầu nhìn một cái cái này Khất Nhi, dứt khoát trọng ngồi trở lại đến trước bàn, bữu mỗi một cái: "Ồ? Chỉ giáo cho?"

Khất Nhi liền dương dương đắc ý đem lúc trước thán quân tử cùng hắn nói tầng thứ hai, nói ra.

Giảng sau khi đi ra. Lý Vân Tâm quả nhiên nhúu mày: "A nha, lại bị ngươi xem thấu!"

Hết thấy đều như này thán quân tử sở liệu —— thậm chí lúc này nói ra lời nói cũng kinh người tương tự.

Khất Nhi cười nhạt một tiếng, cũng không đáp lời. Lý Vân Tâm liền cũng cười: "Nếu như thế, ta cũng không giấu diếm —— ta lai lịch thân phận. Chắc hẳn ngài đã đoán được. Sở dĩ làm như thế một màn kịch đến xỏ xét... Chỉ là muốn nhìn xem các hạ là không phải một cái đáng giá kết giao người thông minh."

"Chủ nhân nhà ta có một kiện không thể không muốn bảo bối tại trong tay người kia. Mà bảo bối này... Cùng các người kì thực cũng thoát không ra quan hệ. Tuy nhiên chủ nhân nhà ta cũng không muốn sinh thêm sự cố, chỉ muốn lấy này bảo bối, mau chóng về... Ngô, điểm này ngài cũng nên là rõ ràng."

"Bởi vậy đối với việc này, chúng ta có thể làm bằng hữu."

Khất Nhi nghe. Cũng cười một tiếng: "Làm bằng hữu? Chủ nhân nhà người Sát Đạo thống lĩnh không Tiên Từ, làm thế nào bằng hữu?"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, vì chính mình rót một ly tửu uống cạn, liếc mắt cười nhìn Khất Nhi: "Làm gì giả ngu đâu? Người ta đều biết, này lĩnh không Tiên Từ chưa chết. Còn vì sao chưa chết, hiện tại rất ở nơi nào, cũng không cần ta nói đi?"

"Dưới mắt chủ nhân nhà ta muốn vật kia kiện, các người muốn lĩnh không Tiên Từ —— a, còn muốn nguyên bản tại này Long Tử trong tay thông minh Ngọc Giản, như vậy chúng ta theo như nhu cầu, chém giết này Động Đình quân. Há không đẹp quá thay?"

Khất Nhi neho lại mắt: "A. Người lại biết thông minh Ngọc Giản."

Lý Vân Tâm chỉ hết lần này tới lần khác đầu, không nói lời nào.

Hắn cái này diễn xuất, Khất Nhi đã tin chia.

Bởi vì không ai khả năng lại biết nhiều như vậy Tân Bí —— vũ y, thông minh Ngọc Giản, chưa chết Lưu Lăng.

Thế là liền tại dạng này một buổi tối, hai cái riêng phần mình tâm hoài quỷ thai người, đặt thành một loại nhìn bề ngoài không gì phá nổi tin lẫn nhau quan hệ.

Khất Nhi kết nối Minh Ngọc giản lời này, Lý Vân Tâm liền cười: "Há lại chỉ có từng đó biết. Ta còn biết, Quý Phương vì tìm ngọc giản kia, rất là giết một số người. Chỉ bắt quá ——"

Hắn chỉ chỉ chính mình: "Bị ta đào thoát."

Khất Nhi tuy nói tính tình quái lạ, lại cũng không xuẩn. Thoáng sững sờ đằng sau nhìn lấy Lý Vân Tâm cười âm hiểm đứng lên: "Người ngược lại là nói cùng ta nghe, vì sao đóng vai thành bộ dáng này? Y, này Lý Vân Tâm vậy mà sinh được xinh đẹp như vậy —— đáng tiếc ta khi đó lại chưa từng gặp qua hắn."

Lý Vân Tâm sững sờ một hồi.

Nhưng lần này...

Là hàng thật giá thật sững sờ.

Trong ý nghĩ báo động mãnh liệt —— là người này! !

Tại Lôi Bạo đêm đó. Khiến cha mẹ của hắn bỗng nhiên mất tích người kia!

A... Hắn ở trong lòng, dài mà nhẹ ra một hơi.

Rốt cuộc tìm được người a, bằng hữu.

Một cái giết chết cha mẹ của hắn thần bí nhân thủy chung không xuất hiện, hắn liền cảm giác đối phương thủy chung ẩn núp ở trong bóng tối. Bây giờ... Vậy mà chính mình đưa đến trước mặt hắn!

Tại như vậy sững sờ đằng sau. Lý Vân Tâm đem bên môi ly rượu buông xuống.

"Chủ nhân nhà ta a, ưa thích này Lý Vân Tâm —— a, là ưa thích hắn vị đạo." Lý Vân Tâm ôn hòa cười rộ lên. Hai tay dán hai bên sườn, hai tay giao chồng lên nhau, quy quy củ củ mà ngồi xuống. "Hắn cũng rất đáng thương nha, phụ mẫu nghe nói... Ân. Hắn nói, là bị người ám toán. Nói cha mẹ của hắn nguyên bản hảo lợi hại, nhưng bị một cái tiểu nhân đánh lén chết. Sau đó nghe việc này càng thấy hắn thú vị —— đáng tiếc về sau hắn chết, liền gọi ta hóa thành hắn bộ dáng ——"

Hắn nói lời này thời điểm, liền đang nhìn cái này Khất Nhi phản ứng.

Chỉ thấy hắn thoát đầu dương dương đắc ý, nghe được "Bị tiểu nhân đánh lén" lại nhú mày lại, muốn nói lại thôi. Các loại hiện Lý Vân Tâm chỉ nói câu này, liền chuyển qua nói hắn gia chủ nhân sự tình, nhất thời không thoải mái hơn ——

Lý Vân Tâm biết gia hòa này mười phần mong đợi hắn lại nói lại đêm hôm đó sự tình, chỉ ít nói thêm mấy câu nữa, hắn liền vì để bản thân mở miệng giải thích —— chỉ vì một câu kia "Bị tiểu nhân đánh lén" liền lập tức biện bạch sẽ có vẻ vội vàng xao động, cũng không phải cái gì cao nhân diễn xuất.

Nhưng hắn liền không nói.

Mà chính là lại nói những nói cuối chút không có ý nghĩa gì lời nói, chỉ làm cho này Khất Nhi không thoải mái hơn.

Thí dụ như tán dương này Lý Vân Tâm trung hậu thành thật, suất khí bức người, thông minh tiêu sái, Ngọc Thụ Lâm Phong.

Sau đó lại khuyên này Khất Nhi uống vài chén rượu.

Lúc này là buổi chiều, trên bàn có ngọn đèn. Lý Vân Tâm liền vừa nói, vừa dùng tay trái nâng cầm lên, tay phải qua gậy đẩy này ngọn đèn, làm cho hòa quang một lay một cái... Phảng phất không bàn mà hợp một loại nào đó quy luật.

Cái này nói gần, Minh Âm, ngọn đèn ở trên bàn hoạt động thanh âm, hần giọng nói tiết tấu, hần ánh mắt cùng động tác ——

Cuối cùng khiến trong lòng vốn là bức bối không cam lòng Khất Nhi trở nên càng thêm phiền não.

Sau đó Lý Vân Tâm cười, khẽ lắc đầu: "... Tiểu thư nhà ta liền nói, kì thực đêm đó giết cha mẹ của hần người, cũng hần là có Đại Bản Lãnh —— "

Một câu nói như vậy rơi vào Khất Nhi trong tai, trong lòng của hần bức bối phảng phất trong nháy mắt này, hết thấy bị đè xuống —— cái này Tiểu Nha Hoàn biết cái gì!

—— vẫn là đại yêu Bạch Vân Tâm có chút kiến thức!

Ngắn như vậy tạm vui vẻ cảm giác đột nhiên từ trong lòng sinh ra, tâm tình của hần cũng bởi vì bất chợt tới ngắn ngủi giải thoát mà trở nên hết sức thư sướng. Trong lòng giấu này rất nhiều không biết ngược lại muốn không cần nói, cũng rốt cục bị này "Có Đại Bản Lãnh" bốn chữ hết thấy móc ra tới.

Cho nên, cười hắc hắc: "Đánh rắm! Ta cho ngươi biết, này Lý Vân Tâm phụ mẫu, chính là ta giết! Đường đường chính chính quyết thắng ngoài ngàn dặm!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Cộng Tể Hội

Lý Vân Tâm bởi vì lời này trầm mặc một lát, sau đó lại hơi mỉm cười: "Việc này cũng là lần đầu tiên nghe nói. ? A. . . Trò chuyện với nhau lâu như vậy, lại không biết như thế nào xưng hô người —— "

Khất Nhi kiệt ngao cười một tiếng, ngồi tại trước bàn nhô lên thân thể. Vốn là cái mười hai mười ba tuổi thiếu niên thân thể, nhưng uống vài chén rượu —— ngồi đây phóng nhãn nhìn nhau, Lăng Tử chỉ Thành Anh hùng —— thế là lúc này nhìn cũng có mấy phần phóng khoáng khí khái.

"Gọi ta Thanh Lượng Tử." Cái này Khất Nhi nói nói, " người nhớ kỹ, ta nói hào Thanh Lượng Tử —— tuy nói cái này thân thể Túi da thường đổi, nhưng này danh đầu, cũng sẽ không biến!"

Lý Vân Tâm đoan trang cười cười: "A..., mát lạnh từ. Ngô. . . Đây là cái nào động thiên Tôn Hiệu?"

Thanh Lượng Tử khục một tiếng: "Ta không phải động thiên người."

"A. . . Đây nhất định là Lưu Phái cao nhân —— cũng là Thần Tiên Cảnh Giới nha."

Thanh Lượng Tử khẽ nhú mày: "Hừ, cũng không phải cái gì Lưu Phái."

Ánh nền ánh sáng tuy nhiên yếu ớt, nhưng Lý Vân Tâm đã bén nhạy bắt được vị này thần bí Thanh Lượng Tử thần tình trên mặt biến hóa —— càng tại hần uống rượu, đối diện bộ bắp thịt lực khổng chế yếu hơn tình huống dưới.

Đó là một loại tương đối quen thuộc biểu lộ, hần kiếp trước không chỉ một lần gặp qua.

Thí dụ như nói, xem mắt lúc một vị tiểu thành cô nương lú lo không ngừng hướng một vị từ tất cả thuộc về đến, lương một năm năm mươi vạn nam tử huyền diệu chính mình thu nhập một tháng ba ngàn nguyên, tại bản địa đã tính toán Xã Hội Tinh Anh —— lại lấy khinh miệt cao ngạo ánh mắt, liếc xéo trước mặt này trầm mặc ít nói nam nhân.

Lý Văn Tâm tại cái này Thanh Lượng Tử trên mặt nhìn thấy nam tử kia chỗ phải có thần sắc.

Điều này làm hắn cảm thấy kinh ngạc.

Hắn thấy Thanh Lượng Tử gia hỏa này tuy nhiên không tính là đặc biệt người bình thường, nhưng so sánh hắn tiếp xúc qua sở hữu tu sĩ mà nói, đều muốn bình thường một số.

Có lẽ là bởi vì cần "Độ Kiếp", đạo thống cùng Kiếm Tông các tu sĩ cơ hồ từng cái đều có khá là nghiêm trọng tâm lý vấn đề. Mà loại tâm lý này vấn đề, lại là bọn họ lấy "Vứt bỏ" loại này cao đoan đại khí phương thức chủ động tạo thành.

---- ---- một người bình thường tất nhiên có Thất Tình Lục Dục. Nếu như một ngày nào đó một người bỗng nhiên đối hết thấy đều không có hứng thú, cảm thấy không thú vị, như thể Lý Văn Tâm sẽ nói người này khả năng đến bệnh uất ức.

Nhưng mà đây đối với rất nhiều các tu sĩ mà nói, cũng vẹn vẹn độ một kiếp, trăm một loại tình mà thôi.

Vốn là người bình thường, cho dù tu hành, cũng là có thần thông người bình thường. Nhất định phải làm đến tâm tình mình không bình thường, không ra tâm lý vấn đề mới có quý.

Nhưng cái này dù sao cũng là Tu Hành Giả truyền thống. Đạo thống cùng Kiếm Tông từ có một bộ luật cũ có thể khiến trăm ngàn năm qua có nghiêm trọng tâm lý vấn đề các tu sĩ sống sót. Mà lại trôi qua so với thường nhân phải tốt hơn nhiều.

Dù sao các tu sĩ có một cái đơn độc Tiểu Xã Hội. Tại đặc biệt định quy tắc cùng trật tự phía dưới, cũng có thể tự thành một cái không giống với người bình thường Tiểu Thế Giới.

Nhưng mà vị này Thanh Lượng Tử. . .

Cho đến tận này, hắn biểu hiện rất giống "Người bình thường".

Hắn thật có chút vấn đề —— hắn có rất nhỏ "Biểu diễn hình nhân nghiên cứu" khuynh hướng. Loại người này nghiên cứu Lý Văn Tâm tương đối quen —— đặc biệt thích dùng khoa trương lời nói và việc làm đến gây nên người khác chú ý, đồng thời sẽ quá phận tình cảm nắm quyền.

Kì thực có thể cũng không chính xác, đơn giản thô bạo mà hình dung vì —— trọng độ Trung Nhị.

Làm đã từng từ xem bệnh vì cao năng + biểu diễn hình nhân nghiên cứu khuynh hướng Lý Văn Tâm bản thân. Hắn rõ ràng giờ phút này Thanh Lượng Tử trên mặt chỗ toát ra vẻ mặt này mang ý nghĩa, hắn từ ở sâu trong nội tâm cho rằng, chính mình xuất thân cao hơn tại Lưu Phái.

Thậm chí. . . Cao hơn động thiên.

Nhưng cái này Thanh Lượng Tử cũng không phải cái gì không biết trời cao đất rộng đứa ngốc, hắn là cùng một vị động thiên Cao Giai Tu Sĩ cùng đi.

Như vậy hắn. . . Đến tốt cùng là cái gì xuất thân? ?

Thế là Lý Văn Tâm trên mặt lộ ra vậy cái kia loại giống như đúc, tựa hồ nỗ lực kiềm chế lại như cũ toát ra đến đồng tình cùng khinh miệt: "A. . . Cái này cũng không có gì nha. Anh hùng không hỏi xuất xứ —— tuy nói không phải động Thiên Lưu Phái xuất thân, nhưng ngài. . ."

Thanh Lượng Tử lạnh hừ một tiếng. Cắt ngang hắn lời nói: "Đạo thống, Kiếm Tông tính là gì. Ha ha. . . Những phế vật kia Tu Hành Pháp Môn, ta đều hiểu được, lại Song Tu. Đám người kia tự cho là nắm giữ lấy thế gian chính thống nhất công pháp. . . Cảm thấy động thiên, Lưu Phái bên trong mỗi một môn tuyệt học đều là bất truyền chi bí, sợ bị người học. . . Hắc hắc ——"

Hắn bĩu môi, nhìn lấy Lý Văn Tâm: "Chúng ta nơi đó, tất cả đều có."

Lý Văn Tâm trên mặt lộ ra vừa đứng ngốc trệ, tối hậu rất nhanh liền thành thâm trầm hoài nghi —— là loại kia "Không nghĩ tới người đứng là loại người này" thần sắc thất vọng: "Ngô. . . Cái này sao, ha ha. . . Như vậy trú trong sở vị kia lại là vị nào động thiên Tôn Trưởng?"

Thanh Lượng Tử tức giận nhíu mày lại, lịch không cho hắn dịch ra đề tài: "Người không tin? Hừ, người tiểu yêu này có cái gì kiến thức —— ta hỏi người, người cũng đã biết "Đồng Tâm Hiệp Lực" cái từ này. Có nghe nói qua Cộng Tề Hội?"

Đây là hắn tối nay, lần thứ ba khiến Lý Văn Tâm chân tâm thực ý sửng sò.

Trong lòng của hắn nhấc lên sóng to gió lớn, mà lại trong lòng còn có một cái trống lớn. Dưới mắt này hung mãnh sóng lớn mãnh kích tại Đại Cổ bên trên, cơ hồ làm hắn sắc mặt thay đổi.

Hắn đương nhiên nghe nói qua "Cộng Tề Hội". Đó là tại một cái thế giới khác. Một cái tựa hồ bị quá phận giằng hoà thần bí hóa tổ chức. Đương nhiên, tựa hồ là "Tựa hồ".

Theo hắn hữu hạn hiểu biết đó là một cái nghe nói đã có mấy ngàn năm lịch sử to lớn, mang theo Tông Giáo sắc thái thần bí tổ chức. 18 thế kỷ xuất hiện ở nước Anh, mặt chữ tên là "Tự do thợ đá". Công bố truy cầu nhân loại sinh tồn ý chí, thông hiểu Thiên Địa Vũ Trụ huyền bí. Liên quan tới cái tổ chức

này còn thật nhiều nghe không thể tưởng tượng nghe đồn, nhưng Lý Vân Tâm rõ ràng rất nhiều nghe tựa hồ "Hoang đường" sự tình, thực cũng là rất hoang đường, cũng không làm được thật.

Nhưng hắn rất nhanh kiểm chế quyết tâm sóng trung động. Chỉ bình tĩnh khẽ lắc đầu: "Chưa nghe nói qua —— chung tể lại. . . Danh tự thú vị. Là lấy Đồng Tâm Hiệp Lực chi ý sao? Chẳng lẽ lại là cái Tạo Thuyền Thợ Mộc Hiệp Hội?"

Vốn không nên nói chuyện gì "Thợ Mộc" —— dạng này có chút đột ngột. Nhưng hắn không thể không mạo hiểm.

Thanh Lượng Tử lại lịch bí ẩn, cũng xác thực xác thực đồng thời nắm giữ đạo thống cùng Kiếm Tông pháp môn.

Sở dĩ các tu sĩ không đem cả hai Song Tu là bởi vì nghe nói dạng như vậy sẽ làm cho người nhập ma, cuối cùng công tán bỏ mình —— cái này cùng người không thể tu Hương Khói Nguyên Lực giống nhau là thường thức. . .

Nhưng mà bị gia hỏa này phá vỡ.

Lại nâng lên một cái chính mình rất quen thuộc tên.

Lý Vân Tâm biết, trên thế giới này có cùng loại "Đặc thù thân phận". Không chỉ hắn một người.

Cho nên mặc dù có "Đồng Tâm Hiệp Lực" cái từ ngữ này, cái này "Cộng Tể Hội" tên cũng tới đến kỳ quặc —— hắn từ không tin trùng hợp.

Cộng Tể Hội là "Tự do thợ đá", hắn vốn nhờ lấy "Cùng thuyền" hai chữ nói Thợ Mộc, quan sát Thanh Lượng Tử phản ứng.

Nhìn thấy Thanh Lượng Tử trước sững sờ, sau đó nhú mày: "Cái gì Thợ Mộc? Không thể không có kính! Người cái này Yêu Ma biết cái gì. Ta Cộng Tể Hội, chính là từ mấy trăm vị Thái Cổ chuyển sinh mà đến Thánh Nhân lập —— Thánh Nhân đồng thọ cùng trời đất. Trời sinh liền thấm nhuần cái này Hồng Hoang Vũ Trụ huyền bí. Thánh Nhân chuyển thế, chính là là thiên hạ thương sinh từ lúc đem đến một trận đại kiếp bên trong giải cứu ra —— Đồng Tâm Hiệp Lực!"

Thanh Lượng Tử nói một khắc đồng hồ, lưu lo không ngừng.

Lý Vân Tâm ý thức được gia hỏa này. . . Bị tẩy não.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Sát cơ :

"Bị tẩy não" cũng không phải là một cái nghĩa xấu —— người tuân thủ cái gọi là đạo đức chuẩn tắc, cái nào không phải "Bị tẩy não" đâu?

Nhưng Thanh Lượng Tử tại thời khắc này chuông thời gian bên trong biểu hiện ra rõ ràng, cùng bản tính tướng vị phạm bị cáo khuynh hướng —— phảng phát một khi chạm đến "Cộng Tể Hội" cái đề tài này, liền tự động tiến vào một loại nào đó hình thức, cả người hắn đều trở nên Vô Tư vĩ đại, tràn ngập nhân tính quang huy. ? ? ? ? ? ? ?

Đây là Lý Vân Tâm lần thứ hai tạo ngộ loại tình huống này.

Lần trước, là Lưu Lăng.

Tựa hồ có người trợ giúp nàng thành lập một đạo mạnh mẽ hữu lực tâm lý phòng ngự Cơ Chế ---- -- sáng chạm đến "Thông minh Ngọc Giản", trong nội tâm nàng liền sẽ bạo động mãnh liệt, nhanh chóng từ không lý trí trong trạng thái thoát khỏi đi ra.

Thanh Lượng Tử tình huống tuy nhiên khác biệt, nhưng Lý Vân Tâm cho rằng hai chuyện này tựa hồ cũng không phải là đơn thuần trùng hợp.

Thế giới này...

Có hắn đồng hành tồn tại.

Lại đồng dạng là một cái thao túng nhân tâm Đại Sư.

Cho nên hần nhanh chóng quả quyết lấy liên tiếp không có chút ý nghĩa nào tạp âm, động tác, quang ảnh khiến Thanh Lượng Tử cảm thấy rất nhỏ Sinh Lý khó chịu, sau đó lấy vài câu có rõ ràng ám chỉ ý vị lời nói phân tán hần chú ý lực, rất mau đem từ trạng thái phòng ngự ở trong lòng ra tới.

Nhưng giờ phút này... Bầu không khí đã lộ ra quỷ dị mà xấu hổ.

Lý Vân Tâm thử nói chút việc khác tình —— thí dụ như hỏi hần vị kia "Động thiên Tôn Trưởng" tình huống.

Thanh Lượng Tử rất nhanh liền nói, cũng không có cái gì do dự. Nhưng mà hần nói thời điểm, trở nên tinh táo nghiêm túc, phảng phất liền vèn vèn tại làm này thảng quân tử bàn giao cho hần sự tình.

Lý Vân Tâm liền cùng hần nói "Nhà mình chủ nhân" sự tình.

Hai người trò chuyện với nhau đến đêm khuya, Mộc Nam cư trong tiệm khách nhân đã lộ hàng, chỉ còn bọn họ dưới ánh đèn ngồi đối diện, mặt bàn Bôi Trần bừa bộn.

Trên thực tế lúc đầu mục đích đã đạt thành —— riêng phần mình mang "Lại nói cùng người nghe xem các người đến tột cùng sẽ như thế nào" thái độ, hữu hạn độ lộ ra một số nội tình.

Nhưng Lý Vân Tâm biết đối phương đã sinh lòng cảnh giác.

Cái này Thanh Lượng Tử không phải đạo thống, cũng không phải động thiên người. Hần lệ thuộc một cái tên là "Cộng Tế Hội" Bí Mật Tổ Chức. Mà cái tổ chức này từ mấy trăm vị từ Thái Cổ Thời Đại chuyên sinh mà đến Thánh Nhân Đại Hiện lập, vì là đem thiên hạ thương sinh từ một Trảng Hạo Kiếp ở trong cứu thoát ra.

Lý Vân Tâm cho là hần nói tới một bộ phận sự tình xác thực là chân thật —— thí dụ như nói, những Đại Hiện đó biết được đạo thống cùng Kiếm Tông Công Pháp Bí Tích, đồng thời dùng những công pháp này Bí Tích tạo nên Thanh Lượng Tử dạng này tu sĩ.

Còn nói những Thánh Nhân đó bản thân cao thâm mật trắc, cơ hồ đồng thọ cùng trời đất —— bên trong có một vị thậm chí sống ba ngàn năm.

Những chuyện này Thanh Lượng Tử cũng không nói thẳng. Nhưng là Lý Vân Tâm từ đối phương ngẫu nhiên để lộ ra đến chi tiết ở trong suy đoán ra tới.

Bộ dạng này tổ chức, hoặc là nói môn phái...

Theo lý thuyết gần như có thể cùng đạo thống, Kiếm Tông tranh nhau phát sáng, vì cái gì lại chưa từng nghe nói qua?

Lý Vân Tâm ý thức được chính mình khả năng sắp chạm tới cái nào đó hạch tâm...

Này thông minh trong chiếc thẻ ngọc, hần là ẩn giấu đi cái gì không được bí mật. Đạo thống cùng Kiếm Tông đang tìm nó. Cái này thần bí cùng tế hội cũng đang tìm nó.

Cho nên, tại hai người sắp phân biệt thời khác, Lý Vân Tâm trọng hỏi ra vấn đề kia ——

"Trước người nói, là cùng này Lý Thuận Phong phụ phụ đường đường chính chính giao phong —— đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thanh Lượng Tử trên mặt lộ ra giả hoạt cười: "Người cái này Yêu Ma, ngược lại là tốt nghe ngóng. Nhưng lúc này có thể không tiện nói. Này thảng quân tử đại khái chờ đến ta tâm cháy. Ta phải đi trước về hần."

Khất Nhi đứng người lên, do dự một chút, lại nói: "Vì sao đối việc này để bụng? Người chỉ là một con yêu ma —— người chân thân là hùng là con mái?"

Lý Vân Tâm chỉ ở trong ánh nền nhìn lấy hần: "Chủ nhân nhà ta gọi ta hóa thành này hình người, ta luôn luôn phải quan tâm chút hần lúc trước sự tình."

"Như vậy ta đi trước về hần, lại cùng người dứt lời." Cái này Khất Nhi chỉ chỉ cái bàn, "Người muốn biết khác một số việc, liền ở chỗ này chờ ta. Ta đi một lát sẽ trở lại."

Khất Nhi nói xong lời này quay người liền đi, rất nhanh biến mất ở trong màn đêm.

Gặp này Khất Nhi đi, nguyên bản gác xuống bàn ngũ gât tiểu nhị liền xoa xoa con mắt ngáp liền thiên địa đi tới: "Vị công tử này, cái này Bôi Trần nhỏ liền triệt tiêu?"

Lý Vân Tâm nhắm mắt lại suy nghĩ sâu xa một lát. Khẽ lắc đầu: "Không cần, đêm nay đại khái... Ta vẫn phải đợi một hồi."

Tiểu nhị khổ mặt, cười lạnh nói: "Công tử, đã đến sau nửa đêm, tiệm chúng ta mặt cũng thế..."

Nhưng Lý Vân Tâm cắt ngang hần lời nói: "Ta ở chỗ này. Còn các người, muốn mạng sống mau đi đi. Chậm thêm chút, liền đi không nổi."

Tiểu nhị này dù sao từng trải nhiều. Nghe hần lời này, trong đầu lúc này hiện ra gần như loại khả năng —— người này muốn cướp bóc, người này tới tìm thù, người này là thằng điên. Hần một bên suy nghĩ như thế mấy cái suy nghĩ một bên chậm rãi lui về sau —— Lý Vân Tâm cũng không để ý tới hần.

Thế là thối lui mấy bước, vội vàng chạy chậm qua cao cao sau quây, đem Chưởng Quỹ lay tỉnh. Nói tí mĩ vừa rồi sự tình.

Chưởng Quỹ dù sao so với hắn có thể bảo trì bình thân. Tựa tay từ từ sau thuận một thời trữu nặng đại bạc quần tại trong tay áo, đi tới nhìn. Trước đối Lý Vân Tâm xa xa vừa chấp tay: "Vị bằng hữu này mời. Không biết ngài là cái nào một..."

Nhưng nói tới chỗ này liền nói không được. Chỉ cùng tiểu nhị miệng mở rộng, trừng mắt, nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, trong tay này thối bạc khi một tiếng rơi trên mặt đất.

Đã nhìn thấy tại cái này tới tâm Đại Đường một góc. Bị ngọn đèn chiếu sáng trên bàn, này tuần tiểu thư sinh trẻ tuổi đã xem Bội Trần phật qua một bên, lộ ra mặt bàn tới.

Bọn họ nhìn lên đội, Lý Vân Tâm đã thẩm Từ Thủy, tại trên bàn gỗ dùng ngón tay móc ra một cái cười ngựa Giáp Sĩ.

Tranh này Nhất Thành, hắn liền lấy tay trên bàn vỗ.

Lập tức từ trên bàn đứng lên một cái xanh mờ mờ, cười ngựa nhỏ nhỏ Giáp Sĩ tới. Tên tiểu nhân này chỉ có cao bằng lòng bàn tay. Dưới hông chiến mã tựa như cùng một con chuột. Lý Vân Tâm thấp giọng nói vài lời cái gì, tiểu nhân liền vừa quát con ngựa kia, oạch oạch nhảy đến mặt đất chạy gấp ra ngoài cửa.

Lại nắm lên trên bàn trong đĩa một thanh Đậu Phộng, rậm rậm hướng mặt đất một vẩy, lại thổi một hơi. Những Đậu Phộng đó lập tức thành đỉnh hồng khô xấu Hồng Giáp Tiểu Nhân Nhi, cũng là lớn chừng bàn tay, cầm trong tay Kim Qua. Ôn ào một hồi lâu mới bày trận tại Lý Vân Tâm bên người mặt đất, đồng loạt ngửa đầu cùng nghe hắn phân phó gần như câu gì, giải tán lập tức, cùng chạy vội tới ngoài cửa qua.

Lúc này Lý Vân Tâm mới ngẩng đầu, cầm lấy trên bàn bầu rượu, đem Tàn Từ lịch chỉ, ngửa đầu uống xong, nói: "Ta muốn ở đây Trừ Yêu tà. Mà này yêu tà ngay tại nơi xa bố trí trận pháp. Các ngươi hai cái nếu ngươi không đi, chỉ sợ muốn làm quý."

Đến tận đây lúc chưởng quỹ kia cùng tiểu nhị mới như ở trong mộng mới tỉnh, ngay cả mặt đất bạc cũng không lo được nhặt, cướp đường liền trốn.

Lý Vân Tâm liền đứng người lên, chính mình qua này từ sau lại đánh một bầu rượu.

Vốn định từ từ sẽ đến, bàn bạc kỹ hơn.

Nào biết được không cẩn thận xúc động này Thanh Lượng Tử trong lòng báo động —— đối phương rời đi tiệm này đằng sau, liền thi pháp đem đầu phố phong kín.

Ý vị này đối phương đối bất luận cái gì cùng "Cộng Tể Hội" có quan hệ người hoặc sự tình đều cực độ miễn cảm. Lý Vân Tâm biết là chính mình trước đó lần kia lược lỗ mẫn thâm dò dẫn đến bây giờ cục diện.

Thế là cũng biết... Vì sao không có người nào rõ ràng "Cộng tể hội" tồn tại —— bởi vì giống như trước mắt dạng này, biết chuyện này người, hầu như đều bị xử lý.

Trước giết người ta phụ mẫu, hiện tại lại phải giết con trai của người ta ——

Lý Vân Tâm ngửa đầu, này một bầu rượu liền dưới ánh trắng hóa thành một đầu dây nhỏ vào cổ họng.

Sau đó hắn vứt bỏ bầu rượu, thở dài: "Không có khi dễ như vậy người. Cái này hắn sao làm sao nhìn a."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Âm 1 âm dưới ánh trăng tửu :

Thượng thanh đàn đình phái vị thành trú trong sở, ánh nến ánh sáng một mực sáng hai phút đồng hồ. Sau đó cái này tại Khất Nhi mới dừng lại, đồng thời trầm mặc: "Đã là như thế."

Tháng quân tử nhìn lên trước mặt Khất Nhi, hơi hơi thở dài: "Lão bằng hữu, ngươi là còn có việc gạt ta. Ngươi ta tương giao lâu như vậy, lại cùng nhau làm qua những việc này, lại tại dạng này thời tiết, còn có cái gì là không thể đề ta biết đâu?"

Tại bình thường nghe loại lời này Khất Nhi lại bởi vì không vui vui vẻ mà tính khí. Mà ở hôm nay hấn lại hiếm thấy mỉm cười, đôi nguyệt quân tử nói: "Người ta nếu là lão bằng hữu, người liền nên rõ ràng có một số việc... Ài."

Hấn lại nghiêm túc ngẫm lại, nói: "Tốt a, hoặc là nói như vậy ---- -- hội rồi đi nơi này, ta liền sẽ trở lại cái chỗ kia, giết chết cái kia Yêu Ma. Nếu như hấn vận khí tốt, sẽ có một cái toàn thân, có lẽ ta còn lấy mặc nó vào. Nếu như hấn vận khí không tốt, liền có khả năng ngay cả một điểm cận bã đều không thừa nổi. Nhưng bất luận như thế nào ta nhất định phải giết chết hấn, người biết vì sao không?"

Tháng quân tử nhũ mỳ: "Theo người vừa mới nói, hấn diễn xuất, động tác, lời nói, thật là yêu ma kia Bạch Vân Tâm thị nữ. Tại chúng ta mưu đồ bên trong xem như tương đối quan trọng nhân vật, tại sao khẳng khẳng muốn giết nàng?"

"Bởi vì hấn hỏi ta, người muốn biết những vấn đề kia." Khất Nhi lấy hiếm thấy nghiêm túc thần sắc nhìn lấy tháng quân tử —— cái này khiến thói quen hấn như cùng một thiếu niên ấu trĩ lại hi vọng vô thường Chân Cảnh tu sĩ cảm thấy kinh ngạc, "Người luôn yêu thích hỏi ta những vấn đề kia, mà lại ưa thích quanh co lòng vòng hỏi ta những vấn đề kia. Nhưng là lão bằng hữu, nếu như không phải ta thật thích, cẩn thận từng li từng tí đem những vật kia đi vòng qua, ta đã sớm đến như hôm nay, không thể không giết chết người."

"Một cái tên —— cho dù là người biết một cái tên, cũng là kiêng kỵ." Khất Nhi tại nền trong ngọn lửa đứng người lên, nhắm mắt lại hơi hơi cảm thụ một hồi, "Ừm, nàng chính ở chỗ này. Là bị ta vây khốn —— nàng vừa rồi liền hỏi ta những vấn đề kia, ta toàn bộ nói cho nàng. Bởi vì ta đánh sớm tính toán giết nàng, cho nên khi đó nàng trong mắt ta liền như là người chết."

Cho dù biết. Cũng chỉ là biết như thế nửa canh giờ mà thôi."

"Trời biết Đất biết, Người biết Ta biết ——" tháng quân tử nhũ mỳ, "Người cái kia... Môn phái, coi là thật có dạng này đại lực lượng? Ngay cả đạo thống cùng Kiếm Tông cũng che chở không được người? Người là song Tu Đạo Pháp cùng kiếm pháp kỳ tài, người này Tông Môn lại nhất định phải người bỏ đi hình thể, biến thành U Hồn... Như thế Đại Hận, người coi thật không để trong lòng? Chúng ta tu Thiên Tâm Chính Pháp chính là vì trường sinh. Mà bây giờ người..."

"Cũng không phải." Khất Nhi trịnh trọng cắt ngang hấn lời nói, "Ta cũng không hận. Lão bằng hữu, ta tu Thiên Tâm Chính Pháp, cũng không phải vì trường sinh. Chúng ta chỉ là vì —— cứu vãn cái thế giới này."

"Từ nơi nào cứu vãn?" Tháng quân tử mi đầu từ đầu đến cuối không có thư giãn, cho rằng đối phương thuyết pháp cố chấp mà buồn cười, "Thiên hạ hôm nay đều là tại đạo thống cùng Kiếm Tông nắm giữ phía dưới, Thiên Hạ chính là tu sĩ Thiên Hạ. Có thể có cái gì tai họa cần người này Tông Môn thay thế đạo thống cùng Kiếm Tông đến cứu vãn?"

Khất Nhi lược trầm mặc một hồi. Ý vị thâm trường cười một tiếng: "Lão bằng hữu, người cho rằng Thiên Hạ thật sự là đạo thống cùng Kiếm Tông Thiên Hạ sao? Đạo thống cùng Kiếm Tông. Là từ các tu sĩ tạo thành. Mà lại những tu sĩ này, lại thật đều là đạo thống cùng Kiếm Tông tu sĩ sao?"

"Hoặc là hỏi như vậy..."

"Mấy ngàn năm trước, thậm chí chân nhân đều có thể ngẫu nhiên lắng nghe Thiên Nhân dạy bảo, bị truyền xuống Chính Pháp. Cho tới bây giờ trừ Song Thánh công bố mình có thể linh huân bên ngoài, còn có vị kia, cho dù là Huyền Cảnh tu sĩ. Có thể thấy được Thiên Cơ?"

"Người làm sao cũng tin loại thuyết pháp này —— Thiên Nhân Ngũ Suy, Phi Thăng bị ngăn trở, Thiên Giới đã không tồn tại —— loại thuyết pháp này, cách mỗi mấy ngàn năm liền sẽ có người tuyên dương khắp chốn." Tháng quân tử khinh bỉ khoát tay, "Đều là chút vô tri thấp cảnh tu sĩ mới có thể tin, người làm sao lại tin?"

"Ta cũng không phải ý tứ này. Mà chính là nói..." Khất Nhi thở dài. "Thôi, nói thêm gì đi nữa, người ta ở giữa quan hệ liền nguy hiểm. Ta nên đi món ăn nàng."

Giữa hai người nói chuyện không chỉ một lần như thế kết thúc công việc, tháng quân tử đối với cái này cảm thấy tiếc nuối, lại cũng không nhất thời vội vã.

Liền cũng theo hấn chuyển câu chuyện: "Đã là người muốn làm, liền đi làm đi. Ta có thể sau đó muốn chút biện pháp, đem chuyện này đẩy lên Động Đình quân này Lão vật trên thân. Chỉ là trước người cùng Lý Thuần Phong phụ phụ nhất chiến đã bị thương nặng, bây giờ lại cũng không có cái gì phù hợp thân thể... Người có chắc chắn hay không?"

Một khi không hề nói cùng này "Cộng Tề Hội" có quan hệ đề tài, cái này Khất Nhi lập tức khôi phục bản tính. Hấn khinh thường hừ một tiếng: "Yêu ma kia? Các người những này có thân thể tu sĩ không dễ nhìn, ta cái này Du Hồn Dã Quỷ lại là đẹp mắt —— yêu ma kia là Hóa Cảnh đỉnh phong tu vi, lại chẳng biết tại sao bây giờ chỉ có Hư Cảnh thực lực —— muốn là trước kia cùng Long Tử, Lưu Lăng tranh đấu, bị hao tổn thương tổn."

"Nàng thế nhưng là Yêu Ma, thật sự rõ ràng Yêu Ma." Khất Nhi khinh thường nói, "Yêu Ma lại không Tu Đạo Pháp, tuy là hội chút ít trời sinh bản lĩnh, pháp thuật, lại há có ta Thiên Tâm Chính Pháp huyền diệu?"

Tháng quân tử Từ Từ Tác một hồi: "Nhưng người cũng không hiểu biết yêu ma kia chân thân vì sao, luôn có biến số."

Khất Nhi nhũ mỳ: "Yêu ma kia nhưng có biết ta chân thân chính là U Hồn? Đối phó những vật kia, ta bỏ thân thể này bọn họ liền cảm giác ta đã thành Quỷ Hồn không đủ gây sợ, lại không biết ta quý này hồn, thế nhưng là Quỷ Tu, làm Thiên Tâm Chính Pháp! Huống hồ bây giờ ta mặc dù bị thương nặng, cũng là Hóa Cảnh đỉnh phong thực lực, chỗ nào e ngại nàng."

Thực tháng quân tử cũng không thật lo lắng Khất Nhi hội thất thủ. Dù là Khất Nhi cùng Yêu Ma cùng là Hóa Cảnh đỉnh phong, nhưng Khất Nhi dù sao

hiểu được Thiên Tâm Chính Pháp.

Cái này tựa như cùng hai cái trắng hán tại hẹp rương nhỏ bên trong sấp lá cà. Một cái toàn thân, một cái khác đỉnh nón trụ sâu giáp vũ trang đầy đủ, cảm trong tay kiên cố thuần bài cùng sắc bén vô cùng đao kiếm —— chỉ cần không phải trí lực rất thấp người, là vững vàng cảm phần thắng.

Hắn liên tục hỏi những vấn đề này, cũng chỉ là muốn từ Khất Nhi trả lời bên trong, thấy được phía sau hắn cái kia thần bí tổ chức, Tông Môn dấu vết để lại.

Nhưng đối phương vẫn chưa phạm sai lầm.

Liên thờ dài: "Nếu như thế, người liền đi đi. Trở về... Động tĩnh không nên quá lớn, không muốn bởi vì lên chơi tâm trên đùa nàg —— sự tình quá nhiều, chuyện ta sau cũng không dễ tròn."

Khất Nhi hi hi cười một tiếng, vừa tung người nhảy lên đi ra ngoài.

Từ thượng thanh đan đỉnh phái vị thành trú chỗ đến Lý Vân Tâm chỗ Mộc Nam cư chi nhánh, đại khái muốn đi lên hai phút đồng hồ.

Khất Nhi liền thật sự là dùng đi. Vừa đi, một bên dò xét trên đường lẻ tẻ người đi đường, muốn nhìn một chút có hay không thích hợp hơn thân thể.

Sở dĩ mặc vào cái này Khất Nhi là bởi vì đứa nhỏ này thật là cái tu hành hạt giống tốt —— nếu như có người đào hắn, dẫn hắn nhập môn, truyền cho hắn Đạo Pháp, có lẽ tại chết mất trước đó có thể trở thành Hóa Cảnh Trung Giai tu sĩ. Đáng tiếc bây giờ bị Khất Nhi một mặc, hèn phách đã chẳng biết đi đâu, nên là bị câu đi.

Thân thể này tuy tốt, nhưng mà chỉ là tiềm lực tốt. Nói đến tranh đấu vẫn còn kém chút. Có thể Khất Nhi nhìn một đường, tổng cũng không tìm được thích hợp hơn —— lúc này ẩn hiện phần lớn là chút cướp gà trộm chó chi đồ, sớm bị Tửu Sắc hút khô người.

Thế là cứ như vậy đi đến Mộc Nam cư đầu kia đầu phố.

Trên đường vậy mà có một người.

Khất Nhi trông thấy Lý Vân Tâm trong tay lại xách một vỏ rượu, mặc cả người trắng áo, ở dưới ánh trăng uống ừng ực.

Trông thấy Khất Nhi đến liền mất say lờ mờ nhập nhèm cười một tiếng: "Dưới ánh trăng tửu —— muốn hay không uống?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Thứ nhất giọt lệ :

Khất Nhi, hoặc là nói Thanh Lượng Tử, liền hơi nhú lên lông mày: "Người cái này Yêu Ma, nếu biết ta muốn tới giết người, vừa rồi lại trốn không thoát, giờ phút này ngược lại là trấn định."

Lý Vân Tâm phun ra tửu khí, cười một tiếng: "Vấn đề là làm sao người biết ta là trốn không thoát, mà không phải đang chờ người tự chui đầu vào lưới đâu?"

Thanh Lượng Tử gác tay, chậm rãi hướng phía trước đi. Vừa đi vừa cảm thụ chính mình vừa rồi tại cái này trên đường bố trí xuống cấm chế —— thân là Chân Cảnh cao nhân, lấy Hóa Cảnh đỉnh phong thực lực bố trí xuống cấm chế, là không dễ dàng như vậy bị phá giải. Hắn tin tưởng thánh quân tử có thể động dùng pháp bảo, tại hai phút đồng hồ thời gian bên trong phá mất cấm chế này, nhưng không tin một cái Yêu Ma có thể làm được điểm này.

Nhưng Yêu Ma tàn nhẫn xảo trá, hắn cũng trư sát quá lớn yêu. Thế là tin tưởng giờ phút này nàg là đang hư trương thanh thế, mưu đồ thứ gì —— hắn bố trí xuống cấm chế còn hoàn hảo, cũng hiểu biết từng có chút rất nhỏ pháp lực lưu đột phá này cấm chế.

Nên là đối phương đang thử triệu hoán, liên hệ thứ gì.

Khả năng triệu hoán Bạch Vân Tâm, nhưng này pháp lực lưu cũng không ra khỏi thành, mà chỉ là tiềm phục tại con đường này phụ cận.

Thanh Lượng Tử không biết được cái này Yêu Ma nơi nào đến tự tin. Hắn quyết định tìm tới đối phương một bước kia Âm Kỳ.

Hắn đi đến Lý Vân Tâm mười bước bên ngoài đứng vững, hai tay chấn động, đường đi hai đầu lập tức sáng lên một trận xanh mờ mờ quang. Sau đó hai người bọn họ bị hai bên vụ khí phong tại cái này một đoạn ngắn trong đường phố. Thanh âm cùng quang tuyến đều không cách nào nhi truyền đi, hắn có thể muốn làm gì thì làm.

Bởi vì mà nói: "Người như lại nhiều nói với ta một số chuyện, hoặc là tự sát, ta có thể lưu người một cái toàn thân."

Lý Vân Tâm ngẫm lại: "Tại sao phải giết ta?"

"Bởi vì người hỏi không nên hỏi sự tình." Thanh Lượng Từ nói ra,

"Tuy nhiên cái này cũng không trọng yếu... Sớm tối muốn giết người. Ta coi thượng người Yêu Thân. Quá mạnh Yêu Ma ta lưu không toàn thân, quá yếu Yêu Ma ta lại không để vào mắt. Người bộ dáng này —— Hóa Cảnh Diên Phong Cảnh Giới cũng chỉ có Hư Cảnh thực lực, lớn nhất dùng được —— a, người nhìn, ta nói đúng."

"Các hạ nói nhảm rất nhiều, rất có ta phong phạm." Lý Vân Tâm đem này một vò rượu uống cạn, tay hát lên, cái bình liền ừng ục ục lăn đến lối thoát trong bóng tối. Thanh Lượng Từ dùng ánh mắt còn lại nhìn xem, này trong bóng tối đã chồng bảy tám cái cái bình.

Đây là cái nghiện rượu Yêu Ma. Lại hoặc là lấy từ tăng thêm lòng dũng cảm.

Liền lại nghe được Lý Vân Tâm nói: "Như vậy người giết Lý Thuần Phong phụ phụ thời điểm. Có phải hay không cũng có gan nói nhảm nhiều như vậy?"

Thanh Lượng Từ bởi vì câu nói này nhủ mảy: "Vừa rồi người cái này Yêu Ma ngay tại hỏi Lý Thuần Phong phụ phụ sự tình, bây giờ sắp chết đến nơi còn đang hỏi. Đến tốt cùng muốn biết cái gì?"

Nhưng Lý Vân Tâm lại mỉm cười, theo tay khẽ vẩy, liền lại từ Mộc Nam ở giữa đường bên trong bay ra một vò rượu. Hắn đẩy ra Nê Phong lại hóp một cái. Nhìn lấy Thanh Lượng Từ cười rộ lên: "Vừa rồi ta hỏi người Cộng Tề Hội sự tình, người liền đều nói. Tuy nói ta hiểu được người là sớm muốn giết ta, nhưng vẫn là nói nhảm quá nhiều. Muốn ta nói vì cái gì —— người và ta là một loại tình huống."

"Muốn ghen diên."

"Trong lòng người có một bí mật lớn, cho nên rất muốn tìm một người nói ra. Thế nhưng là ven đường tìm một cái người thế tục tới nói, bọn họ căn bản không biết được người nói những lời kia là có ý gì. Thế là người cũng cảm thấy không có ý nghĩa. Nhưng đối một cái thật có thể hiểu được người mà nói... Vậy lại hồng chuyện, người kia có thể sẽ đề lộ bí mật."

"Cho nên người cùng ta cũng như thế, đang quyết định xử lý một cái đủ phân lượng đối thủ trước đó đều lại biến thành lăm lờ, hận không thể đem bí mật đều thổ lộ hết đi ra."

Thanh Lượng Từ sắc mặt trở nên khó coi: "Tốt một cái miệng lưỡi bén nhọn Yêu Ma, người bây giờ chính là nói nhảm quá nhiều!"

Lý Vân Tâm khoai lạc gật đầu: "Đúng đúng. Ta hảo cảm cảm ơn người cho ta cơ hội này. Người phải biết... Người thế nhưng là ta tâm kết."

"Con người của ta, đời trước trải nghiệm không đến người khác cảm tình, đời này làm theo trải nghiệm không đến, nhưng ít ra có thể hiểu được. Cho nên ta có thể hiểu được cái gì tình a yêu a, thậm chí ta lại bởi vì một cái lão đầu tử tại một lúc nào đó một cái khắc rất như là ta đời trước tương đương quan tâm một người, mà cảm thấy..."

"Trời a. Mà thực biết cảm thấy, chính mình có cảm tình." Lý Vân Tâm mang theo vò rượu, nhủ mảy suy tư một hồi, nghiêng một cái đầu, "Người nói cái này là chuyện tốt hay chuyện xấu? Cá nhân ta cảm thấy là chuyện tốt —— ta tựa hồ mò ra tân thế giới đại môn, thể nghiệm đến mới lạ tình cảm."

"Cũng bởi vậy... Ta vừa rồi lại ý thức được một chuyện khác." Lý Vân Tâm thở dài, "Trước đó ta bị một nữ nhân sinh ra, lại bị nữ nhân này cùng nam nhân kia nuôi vài chục năm —— đây là ta đời trước chưa bao giờ có thể nghiệm. Nữ nhân này ta gọi nương, nam nhân kia ta gọi cha."

"Tuy nói con người của ta không tính người bình thường, nhưng người khác tốt với ta. Ta cũng là biết mở tâm. Có đôi khi ta hội hỏi mình đến cái thế giới này nhiều năm như vậy, vì cái gì, còn tổng nhớ kỹ lúc trước sự tình. Vì cái gì lúc nói chuyện, còn luôn yêu thích dùng thế giới kia từ ngữ. Thí dụ như nói hiện tại ta liền rất muốn mắng người ngu B. Vì cái gì?"

Lý Vân Tâm vứt bỏ vò rượu, gác tay, cúi đầu bước đi thông thả mấy bước: "Ta trước đó từ trước tới giờ không chịu nghĩ lại vấn đề này. Nhưng là tới nay gặp người, ta nghĩ rõ ràng."

"Đây là ta một loại, tự mình phòng vệ Cơ Chế."

"Ta tại ở kiếp trước kinh lịch khó có thể tưởng tượng hắc ám, cũng đã làm khó có thể tưởng tượng chuyện xấu —— vèn vèn từ lúc ấy xã hội văn minh trình độ đối những cái kia chuyện xấu bao dung trình độ mà nói lời nói... Bằng hữu, tại phạm tội cái này khi được. Ta là người tổ tông. Bởi vậy ta không có cách nào tin tưởng người khác, cũng cũng không muốn tin tưởng người khác."

"Sau đó ta mang theo rõ ràng trí nhớ đi vào cái thế giới này. Sau đó cảm nhận được các người nói tới Phụ Ái cùng Mẫu Ái. Cảm giác này... Rất mãnh liệt, rất cường đại. Ta cơ hồ muốn bị cảm giác này chinh phục cảm thấy ngộ liên bộ dạng như vậy sống hết đời cũng không tệ. Khi đó ta à, sách câu cá đánh cờ viết chữ ta Thiên... Ta quả thực là một cái Thánh Hiền."

"Nhưng liền tại dạng này thời kỳ, ta vẫn là cố chấp tại trong lòng suy nghĩ ở kiếp trước sự tình, cách sống."

"Bởi vì ta tâm lý phòng vệ Cơ Chế, ta tiềm thức không muốn để cho Ta tin tưởng bất luận kẻ nào, không muốn đối với bất kỳ người nào nỗ lực cảm tình. Thế là nó nhóm thử đem ta, cùng hiện thực này thế giới cô lập ra, cùng nam nhân kia, nữ nhân kia cô lập ra. Trực tiếp nhất phương pháp, cũng là không muốn quên đi lúc trước."

"Ta lại bị chính mình phòng vệ Cơ Chế khống chế lâu như vậy, đến tới nay gặp lại ngươi, mới hiểu được." Lý Vân Tâm đứng vững, không hề dao bước, "Đó là bởi vì chúng nó ý thức được, trời ạ... Ta vậy mà đối nam nhân kia, nữ nhân kia... Cũng sinh ra cảm tình. Mà loại cảm tình này có khả năng hội làm ta lâm vào nguy hiểm, cho nên... Chúng nó không cho phép ta quên lúc trước sự tình!"

Sau đó hấn ngừng đầu, nhìn lấy Thanh Lượng Tử: "Ta thật rất vui vẻ, bằng hữu —— hôm nay gặp được ngươi, biết một số chân tướng, ta mới ta hiện... Nguyên lai ta yêu hấn nhóm, ta thật có thể thương bọn họ. Ta vậy mà có thể... Cảm nhận được loại kia cảm tình! Không bởi vì bất luận cái gì mục đích!"

Lý Vân Tâm đưa tay, dùng một ngón tay tại chính mình khoeo mắt chùi chùi. Sau đó cười lớn vươn tay, triển lãm cho Thanh Lượng Tử nhìn: "Ngươi nhìn... Ha ha ha! Ta vì bọn họ chảy một giọt nước mắt! Ta là thật có thể đi yêu một người! !"

Nhìn lấy dưới ánh trăng Lý Vân Tâm ẩm ướt đầu ngón tay, hấn ý... Từ Thanh Lượng Tử lưng chậm rãi thẳng lên.

Hấn bỗng nhiên cảm nhận được mãnh liệt mà sắc bén nguy hiểm —— bởi vì trước mắt cái này điên cuồng người.

... Hấn nhìn đơn giản cũng là một người điên!

Tu sĩ nhíu mày lại, chậm rãi hút vào một hơi: "Ngươi không phải này Bạch Vân Tâm nha hoàn. Ngươi là thằng điên! Ngươi đến là ai?"

Lý Vân Tâm cười nhìn hấn một hồi, nói: "Ngươi rốt cục ý thức được a... Bằng hữu. Ta xác thực không phải cái gì Bạch Vân Tâm nha hoàn. Ta cũng xác thực là thằng điên."

"Tại hạ, Lý Vân Tâm." Hấn trong bóng đêm đột nhiên thu liễm nụ cười, như là đã thú ánh mắt sáng rực mà nhìn chăm chăm vào Thanh Lượng Tử, "Cha ta Lý Thuần Phong, ta mẹ Thượng Quan thánh. Bị ngươi công bố, đường đường chính chính đánh giết."

"Như vậy tới nay, ta đem ở đây báo cái này giết cha giết mẹ mối thù."

"Đường đường chính chính —— đưa ngươi ép thành một bãi cặn bã!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Lấy chết có đạo :

Thanh Lượng Tử đã từng cùng Chân Cảnh Đại Yêu Ma tranh đấu, cũng từng đánh chết Hóa Cảnh đỉnh phong, người mang pháp bảo Tu Hành Giả. ? ? nhất nhó? ? Nói ? ? ? ?

Mà trước mắt người này, tự xưng Lý Vân Tâm, lại là thật sự Âm Thần Chi Thể. Hóa Cảnh Đỉnh Phong Cảnh Giới, Hư Cảnh thực lực.

Thanh Lượng Tử cho là hấn tuyệt không có khả năng chiến thắng chính mình thế nhưng là... Trong lòng của hấn liền là bởi vì một câu kia "Ép thành một bãi cặn bã" mà báo động mãnh liệt!

Bởi vì lấy cái này tại vô số trong lúc nguy cấp từng làm hấn chuyển bại thành thắng báo động, tu sĩ không lo được lại suy nghĩ đối phương thân phận chân thật, chỉ không chút do dự hét lớn một tiếng: "Làm mẹ ngươi thanh thu đại mạng!"

Tiếng hét này ra, tu sĩ vỗ cái ót, liền từ trong miệng phun miệng một thanh xanh mờ mờ ánh kiếm. Tay phải chụp tới, nghiêng nghiêng hất lên, này ánh kiếm liền hóa thành thực thể, thành một thanh hàn quang khiếp người Tề Kiếm!

Sau đó cái này Thanh Lượng Tử phi thân tấn công hướng về phía trước, một bên lấy tay trái tại trên thân kiếm gấp viết phù văn, một bên hào dũng Địa Đại gọi: "Linh giáo gia gia song Tu Đạo Pháp!"

Một cái mười một hai tuổi Khất Nhi như thế kêu to, vào ngày thường bên trong thoạt nhìn là có chút buồn cười. Mà giờ khắc này, giữa hai người mười bước cách hấn chỉ dùng một cái chớp mắt liền vượt tới!

Trong nháy mắt này hấn tay trái tại trên thân kiếm ngay cả sách sáu Đạo Phù Lục. Thân kiếm kia bị pháp lực quán chú, biến thành mới từ trong lò vót đi ra lúc xích hồng sắc. Mà này đỏ thắm quang mang lưu chuyển xé rách không khí, tại đàm cùng Lý Vân Tâm ở ngực lúc ——

Ra bành một tiếng vang thật lớn!

Lấy cái này sự tiếp xúc làm trung tâm, cuồng bạo khí lãng cùng hơi nước quét ngang mặt đường.

Đem dưới chân Thanh Thạch Bản đều ép vì nhỏ bé bột phấn. Bột đá mịn, hơi nước, vận vẹo ba động không khí xen lẫn trong một chỗ, đầu này phổ dài lập tức lỏng tại một đoàn bạch vụ ở trong!

Nhưng lại có tia lửa từ mũi kiếm kia chạm đến Lý Vân Tâm thân thể chỗ điên cuồng tung tóe bắn ra, liền giống như cương thiết đè ép cương thiết, thiết lưu nuốt hết nham thạch —— không khí đều bởi vì này mãnh liệt đâm tới mà kịch liệt ẩm lên, lại sau đó một khắc bách thêm ngăn nước sương mù, tạo thành đợt thứ hai càng thêm mãnh liệt Khí Bạo ——

Lộ ra Lý Vân Tâm cùng này Thanh Lượng Tử!

Tu sĩ tại một cái nháy mắt vượt qua mười bước, Nhất Kiếm đâm thương Lý Vân Tâm lồng ngực. Giờ phút này hấn vừa rồi đứng thẳng chỗ bởi vì hấn bỗng nhiên Lực Cuồng tập mà dâng lên bụi mù còn tại chưa rơi xuống, hấn liền đã ở Lý Vân Tâm ngực trái một cái điểm, liền tiếp đâm ra Thập Lục Kiếm!

Cái này đã càng đạo thông tu sĩ nhãn quang có khả năng bất cực hạn, cũng chính bởi vì cái này mười sáu lần đâm tới trong nháy mắt điệp gia, đè ép không khí, mới tạo thành lần thứ hai Khí Bạo!

Cũng là thẳng đến lúc này, Lý Vân Tâm mới tới kịp cúi đầu, lui lại —— rút lui thẳng đến ra ba bước xa.

Đi theo sau nhìn bộ ngực mình.

Thậm chí ngay cả y phục đều không có phá.

Thanh Lượng Tử cũng không có truy. Bởi vì vừa rồi này Thập Lục Kiếm chính là Kiếm Tông Lăng Hư Kiếm Phái sát chiêu một trong nhưng mà... Không thể gây tổn thương cho đối phương mấy may.

Lý Vân Tâm đưa tay tại trên quần áo phui phui, nhìn lấy hấn cười, lắc đầu: "Rất nhanh. Nhưng không đủ kinh a bằng hữu. Dạng này bản lĩnh, làm sao đường đường chính chính Địa Sát cha mẹ ta?"

Thanh Lượng Tử chậm rãi buông kiếm, mũi kiếm chỉ xéo mặt đất, lạnh hừ một tiếng: "Chỉ là thăm dò mà thôi. Nhìn một cái người có cái gì bản lĩnh. Tuy nhiên ngược lại là có chút thủ đoạn."

Lý Vân Tâm đứng tại hấn ba bước bên ngoài, chấp tay mỉm cười: "Thủ đoạn này đơn giản vô cùng. Chính là là bởi vì ta làm một bức (Bá Vương Bối Giáp đồ) —— Trần Quyền. Người chỉ là Hóa Cảnh đỉnh phong lực đạo. Có thể phá cái này đồ mới có quý."

Hấn liền nói một bên từ trong ngực quất ra một trang giấy tới.

Giấy là Mộc Nam cư ký sổ dùng vàng giấy nháp, dùng một chi bút cùn qua loa câu một bức tranh. Nhưng vẫn không cài đóng kinh người linh lực lưu chuyển.

Sau đó Lý Vân Tâm đem cái này đồ tiện tay xé.

Ném tại trên mặt đất.

"Nếu là ta nói ra thủ đoạn, ta cũng không cần lần thứ hai."

Thanh Lượng Tử bởi vì hấn cử động này mà tròn tròn con mắt: "Người thực sự là... Đây Lý Vân Tâm? Người không phải chết a? Bây giờ người là Quỷ Tu? ! Người đây cũng là tại đảo cái quý gì? !"

"Đường đường chính chính đem người ép thành cận bã a, bằng hữu, mau quên như vậy?" Lý Vân Tâm trầm thấp hừ một tiếng. Mỉm cười nhìn hấn, "Ta này phụ mẫu dạy ta thủ đoạn, ta liền một hạng một hạng cho người xem. Để cho người biết người cái gọi là đường đường chính chính —— đối Đan Thanh Đạo Sĩ cái gọi là đường đường chính chính, là nhiều xuẩn một loại thuyết pháp."

Nghe hấn lời này, Thanh Lượng Tử giận quá thành cười.

Hấn ngừng mặt lên nhìn lấy Lý Vân Tâm, trong lòng bàn tay Tế Kiếm rung động đến như là sắp tán công, muốn nhắm người mà phê răn: "Tốt người cái cuồng vọng tiểu nhi. Người coi người dựa vào một bức Trần Quyền ngăn trở ta lúc trước nhất kích liền không được? ! Bây giờ sẽ gọi người nhìn một cái chánh thức bản lĩnh!"

Tiếng nói này rơi, Thanh Lượng Tử bản thân lại không động.

Nhưng trên thân đột nhiên nổi lên chói mắt kim quang!

Cả người hắn tựa hồ trong nháy mắt hóa thành một vầng mặt trời, chiếu xạ đến đầu này trong hẻm nhỏ rõ ràng rành mạch. Chính là tại cái này một mảnh kim quang bên trong cái này Thanh Lựơng Tử quát khê: "Huyền Diệu kim quang pháp!"

Cái này âm thanh quát khê xuất khẩu đồng thời, Thanh Lựơng Tử lại nâng lên cánh tay trái vào hư không bên trong, lấy cái này Khất Nhi đầu ngón tay một giọt máu viết nhanh ba chữ ——

Khóa! Dương! Đài!

Chữ Nhất Thành. Đạo thống Phù Lục Huyền Diệu Chi Lục lập tức ứng với Thiên Thời mà ra. Phạm là cái này ngõ hẻm trong kim quang đi tới chỗ, hết thấy nhất thời chậm hơn nửa nhịp, tựa như lâm vào một đoàn sên sệt trì trệ, không thể thoát khỏi quang mạng trong vũng bùn!

Mà Lý Vân Tâm bên người, một mảnh quang mang bên trong, bỗng nhiên có một cái nho nhỏ Quang Nhân trong hư không thành hình, thành hình liền rút kiếm đâm tới, bắn thẳng đến bộ ngực hắn.

Nhưng Lý Vân Tâm chỉ một bên thân thể liền tránh đi một kiếm này. Quang mạng sát hắn vai trái bắn xuống dưới đất, một mảnh nhỏ bùn đất trong nháy mắt hóa thành đỏ sáng lòng đất dung nạp.

Nhưng mà cái này vền vền vừa mới bắt đầu. Tại cái thứ nhất Quang Nhân xuất hiện đằng sau, càng nhiều Quang Nhân lít nha lít nhít, liên tiếp từ bên cạnh hắn trong hư không nổi lên, kim quang kiếm mang lấy các loại không thể tưởng tượng góc độ như giống như cuồng phong bạo vũ liên tiếp hướng hắn vọt tới, mà này Lý Vân Tâm không ngờ từng cái tránh đi!

Hắn cách tu sĩ chỉ có ba bước xa. Nhưng lại chưa thử xông lên phía trước cùng đối phương độ sức —— bởi vì mỗi một cái Tu Hành Nhân đều hiểu được tại đạo thống Đạo Sĩ thi pháp thời điểm, hung hiểm nhất đúng là bọn họ trước người —— mạnh hữu lực cấm chế hội theo Phù Lục cùng nhau ra hiện tại bọn hắn trước người trong vòng ba bước. Đây trong vòng ba bước, mới là hiểm cảnh cái này tiếp cái khác.

Ngay tại lúc dạng này hiểm địa bên trong, này Lý Vân Tâm độ tựa hồ so kim quang thích khách càng nhanh —— nhanh đến thân hình hắn tại này giằng khấp nơi kim quang ở trong cơ hồ thành tàn ảnh!

Đạo thống Tự Quyết "Khóa ban công". Chuyên khắc Âm Thân. Tại một mảnh Hạo Nhiên kim quang bên trong hội trì trệ đối phương độ, chấn nhiếp bọn họ tâm trí. Lại phối hợp Kiếm Tông "Huyền Diệu kim quang pháp", càng là hỗ trợ lẫn nhau —— vốn nên không ai có thể thoát khỏi cái này sát chiêu!

Mà giờ khắc này cái này Lý Vân Tâm hết lần này tới lần khác chưa thụ này cấm chế ảnh hưởng. Hắn né tránh như gió, tại một cái nháy mắt liền có thể biến hóa vài chục lần thân hình, đến một hồi thời điểm, không gây một đạo kiếm quang có thể bắn trúng hắn!

Lại cái này Lý Vân Tâm còn ở một bên né tránh thời điểm, một bên dùng dù bận vẫn ung dung thanh âm cười nhạt: "Đủ kinh. Nhưng không đủ nhanh a bằng hữu. Dạng này bản lĩnh, làm sao đường đường chính chính Địa Sát cha mẹ ta?"

"Bây giờ ngươi là Hóa Cảnh —— Hóa Cảnh, Hóa Hư thành thực. Nhưng cuối cùng cùng Chân Cảnh có khác. Ta đoán ngươi kim quang này pháp, còn có thể chống đỡ... Ba, hai, —— ---- nhìn không được đi."

Hắn vừa mới nói xong, trên đường thịnh phóng kim quang đột nhiên tiêu tán, hắc ám một lần nữa bao phủ chiến trường.

Lý Vân Tâm khép hờ một hồi con mắt thích ứng bóng tối này. Sau đó lại mở ra, đi xem này Khất Nhi.

Đồng thời từ trong ngực lại lấy ra một bức giấy nháp thành vẽ đến, tiện tay xé.

"(Nghiễm Vương phá trận đồ)."

"Ta dù sao cũng so này Nghiễm Vương cường tráng hơn nhanh nhẹn, mà ngươi kiếm quang này lại còn lâu mới có được mười vạn đại quân đao thương dày đặc sắc bén."

Hắn tại hắc ám cười cười: "Cái này đồ. Ta bảy tuổi lúc, dạy ta."

Thanh Lựơng Tử đã không hề khinh thị hắn. Đồng thời ý thức được chính mình phạm một sai lầm.

Cái này Lý Vân Tâm là Hóa Cảnh Điện Phong Cảnh Giới, Hư Cảnh thực lực.

Mà chính mình lúc trước là Chân Cảnh cảnh giới, bây giờ là Hóa Cảnh đỉnh phong thực lực.

Nếu như cùng là Đạo Sĩ hoặc là cùng là Kiếm Sĩ, chém giết hắn dễ như trở bàn tay. Nhưng vấn đề là... Hắn là một cái Đan Thanh Đạo Sĩ.

Chính mình lúc trước thượng hắn khi, cho hắn nửa canh giờ thời gian đến chuẩn bị!

Một cái chuẩn bị sung túc Đan Thanh Đạo Sĩ, lại tại con đường này đợi một canh giờ. Thanh Lựơng Tử biết trước đó xuyên qua hắn chỗ bố trí thiết lập cấm chế này hơn mười đạo linh khí lưu là chuyện gì xảy ra —— là cái này Lý Vân Tâm tại bố trí mai phục.

Bởi vì này một canh giờ, cái này Lý Vân Tâm lấy sung túc chuẩn bị nhanh chóng rút ngắn giữa hai bên thực lực sai biệt, thậm chí...

Gặp quý, hấn cũng không phải phổ thông Đan Thanh Đạo Sĩ càng không phải là động Thiên Lưu Phái bên trong cung phụng những cái kia dùng để về tranh phe vật a.

Hóa Cảnh đỉnh phong, chánh thức Đan Thanh Đạo Sĩ thủ đoạn đã cực kỳ lâu không ai được chứng kiến. Mà hấn lúc trước cùng này Lý Thuần Phong phụ phụ giao thủ, cũng là bọn hấn Thần Hồn Hóa Chân thân thể trốn xa ở ngoài ngàn dặm nghênh địch —— đó là thuần lấy tu vi đối bính, không vận dụng tí xú Đan Thanh Đạo Sĩ thủ đoạn!

Hiện tại Thanh Lượng Tử biết Lý Vân Tâm lập đi lập lại cường điệu "Đường đường chính chính", đến tốt cùng là có ý gì.

Mà hấn sai lầm ngay tại ở, cùng cái này chuẩn bị sung túc Đan Thanh Đạo Sĩ liệu Đạo Pháp.

Cái này Lý Vân Tâm chuẩn bị đều là bảo mệnh biện pháp.

Có thể thấy được hấn đối thân thể kia yêu quý cực kỳ.

Vậy liền mang ý nghĩa... Yêu ớt gấp a.

Hấn cũng là song người tu kiếm. Hóa Cảnh đỉnh phong thân thể dù sao cũng so Hư Cảnh thân thể muốn cường hấn. Hấn hấn là tại đệ nhất kích bị này Lý Vân Tâm đón lấy chỉ sau tiếp tục lấy kiếm Tông Pháp môn thiếp thân triển đấu, mà không phải thối lui ba bước xa đấu pháp!

Ngay vào lúc này Thanh Lượng Tử nghe được Lý Vân Tâm trong bóng đêm nói ——

"Như là đã để người hai chiêu, hiện tại liền nên ta xuất thủ. Một hồi ta đánh người thời điểm, không cho người khóc."

Cái này vừa mới nói xong, Lý Vân Tâm hướng về Thanh Lượng Tử bỏ nhào mà đến!

Thanh Lượng Tử cũng cười quái dị một tiếng, rút kiếm liền nghênh đón: "Đến được tốt! !",

Lúc này đang có ô mây che trắng, phổ dài biến mất tại một vùng tăm tối bên trong. Nhưng hắc ám cũng không phải là cao minh võ giả chưởng ngại —— khí lưu, tiếng vang, nhiệt độ, đều có thể trở thành đèn chỉ đường!

Thanh Lượng Tử tại vừa người nhào tới thời điểm liền đã viết một tấm bùa —— trước người ba bước lập thành cấm chế. Nếu như này Lý Vân Tâm nhào tới, liền sẽ bị cấm chế này dây dưa nhất thời. Sau đó hấn liền có thể...

Nhưng trước mắt bỗng nhiên một mảnh yếu ớt kim quang chiếu rọi!

Mượn kim quang này Thanh Lượng Tử nhìn thấy —— này Lý Vân Tâm lại xem trong vòng ba bước cấm chế vì không có gì, thẳng tắp đột tiến đến!

Mà này ánh sáng nhạt... Chính là một đạo lại một đạo vô hiệu cấm chế ở trên người hấn vỡ vụn ánh sáng!

Thanh Lượng Tử ở trong lòng chửi ầm lên —— tối nay là phạm cái gì tà ma? !

Cái này Lý Vân Tâm trên thân tại sao không có tí xú hợp lẽ thường chỗ? !

Nhưng mà không kịp suy tư. Này Lý Vân Tâm đã cạy mạnh nhất quyền vung tới. Quyền phong Cực Thịnh, lực đại thể chìm, thẳng đến Thanh Lượng Tử mặt.

Lực lượng này, độ, chiêu thức, cho dù là một cái trong thế tục đỉnh tiêm cao thủ, ngàn năm khó gặp Vô Lâm kỳ tài. Cũng sẽ bị một quyền này nên thành thịt nát.

Nhưng theo Thanh Lượng Tử, xé bỏ này (Nghiễm Vương phá trận đồ) đằng sau Lý Vân Tâm độ đã chậm buồn cười. Hấn thậm chí có thời gian tại cái này trong điện quang hỏa thạch muốn mấy loại sách lược ứng đối, nhưng cuối cùng quyết định, lấy kiếm mang Trục Kích quyền phong!

Tối nay hấn đã chịu đủ cái này Lý Vân Tâm vũ nhục cùng khinh thị —— mà hấn thực lực rõ ràng tại phía xa đôi phương phía trên!

Cái này tiểu nhi dưới mắt đặc ý vong hình... Liền muốn tốt như vậy tốt cho hấn một bài học, tốt cho hấn biết hấn Thanh Lượng Tử Kiếm Tông Đạo Pháp là ——

Hấn Nhất Kiếm móc nghiêng mà lên.

Là cỡ nào ——

Sau đó thân kiếm chấn động.

Sắc bén vô cùng!

Thăng đón lấy này Lý Vân Tâm quyền phong!

"Bành! !"

Thanh Lượng Từ nửa gương mặt cơ hồ đều bị nện xẹp, cả người bay rớt ra ngoài!

... Hắn một kiếm kia. Thật là thật đâm ra qua.

Thăng nghênh tiếp Lý Vân Tâm quyền phong, trong nháy mắt đâm ra 32 kiếm. Phân biệt đâm tới hắn đốt ngón tay, cổ tay, hai mắt, lại ở ngực đâm hai mươi chín lần, sở dụng thời gian chỉ là một cái chớp mắt, trên thân kiếm quán chú một cái Hóa Cảnh đỉnh phong tu sĩ toàn bộ lực lượng.

Tuy nói cái này Khất Nhi thân thể chỉ là lâm thời lấy linh lực cường hóa. Nhưng cũng đã đầy đủ mạnh!

Thế là Thanh Lượng Từ tại rơi xuống đất này một cái chớp mắt không nghĩ mình bạch sự tình chính là ——

Vì cái gì... Cái này Lý Vân Tâm chưa chết!

Hư Cảnh thực lực Quỷ Tu chi thân, không thể có thể đỡ nổi dạng này lực lượng!

Nhưng tuy nhiên nửa cái đầu bị nện xẹp, người đã đáng chết. Nhưng mà dù sao cũng là đoạt xá thân thể, có tu sĩ hồn phách thao túng. Cái này Thanh Lượng Từ đã cảm giác đây là đánh cược lần cuối, lập tức lại từ dưới đất nhảy dựng lên. Nắm lấy Đoạn Kiếm lại hướng Lý Vân Tâm phương vị bỏ nhào qua!

Lần này hắn đã không nói cái gì chương pháp —— tuy nói tại sống xá thân thượng bị giết chết, hoặc là bị kích ra ngoài thân thể lại hội hao tổn công lực của hắn, nhưng giờ phút này Thanh Lượng Từ đã thật sự rõ ràng ý thức được, tối nay không đem hết toàn lực giết cái này Lý Vân Tâm, về sau sẽ có càng ma túy hơn phiền!

Tiểu tử này... Quá tà môn!

Chính mình lại không có một lần, dù là một lần. Tính được đến hắn!

Trong bóng tối trên đường dài lần nữa nổ bắn ra càng thêm mãnh liệt hỏa quang cùng quyền phong đến! Kịch liệt như thế run rẩy sau ba hơi thở, một tiếng ngân ngui, đè nén không được kêu thảm..

Thanh Lượng Từ này Khất Nhi thân thể bành một tiếng lại bị đánh bay trên mặt đất, mà tim, đã phá một cái to bằng cái bát huyết động!

Hóa Cảnh đỉnh phong tu sĩ linh lực che chở cường hãn thân thể... Lại bị sinh sinh đánh xuyên!

Che nguyệt mây đen, giờ phút này rớt cục tán đi.

Mà hấp hối Khất Nhi.. Rốt cuộc biết vì sao cái này Lý Vân Tâm vừa rồi rõ ràng bị hắn đâm trúng nhiều như vậy kiếm, lại không có chút nào thương tổn, thậm chí thân thể sẽ tại đâm tới lúc bắn ra kịch liệt tia lửa!

Bởi vì hắn trước người đứng thẳng chính là một cái... Ma Thần Chi Khu tồn tại a.

Thân cao hơn trượng.

Đầu sinh huyết hồng dữ tợn Lộc Giác.

Tuyết trắng dài tia, như là Hùng Sư tóc mai.

Toàn thân bao trùm lấy đen kịt Lân Giáp, hơi động một chút, liền ra tiếng sắt thép va chạm!

Một đôi mắt vàng ở trong một đạo hắc sắc dây nhỏ, yêu dị dữ tợn. Một trương che kín răng nanh Lợi Xi miệng ngoác đến mang tai. Như là dã thú hơi hơi cười gằn, phun ra Xuất Vân sương mù chi khí, nói với hắn ——

"Người có biết ta từng lấy cái này vị thành vì quyền, vì chính mình tái tạo Thần Hồn Pháp Thân?"

"Cái này vị thành đường phố Thiên Mạch, tựa như ta kinh mạch. Bây giờ người tại cái này vị thành bên trong cùng ta tranh đấu, thuận tiện so tại ta trong thân thể cùng ta tranh đấu."

"Liền có hảo hảo Đạo Pháp người không cần, nhất định phải cùng ta sập lá cà, ha ha ha..."

"—— người nói người có phải hay không... Lấy chết có đạo?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Trở thành cặn bã thứ nhất bước :

Khất Nhi nằm ngang tại đã thành phế tích trên đường. Từ ở ngực chảy ra máu tươi rất nhanh hình thành một mảnh nhỏ nhỏ Thủy Bạc , khiến cho người nhìn không được sợ hãi thần phục hẳn lại có nhiều như vậy máu.

Nhưng hắn vẫn ngẩng đầu, lấy còn sót lại một con mắt nhìn chòng chọc Lý Vân Tâm, lời nói cùng máu tươi cùng một chỗ phun ra ngoài: "Ta không tin... Cái này sao có thể? ! Ngươi là... Ngươi rõ ràng là người! Chết cũng muốn làm Quỷ Tu! Ngươi làm sao có thể biến thành Yêu Ma? !"

Hiện ra Pháp Thân Lý Vân Tâm xoay người, dùng một cái tay đem Khất Nhi xách giữa không trung. Trên người hắn Lân Giáp tranh nhưng rung động, ở dưới ánh trắng ra kéo dài mà trong trẻo thanh âm.

Cái này Ma Thần lấy mảnh đồng tử nhìn lấy Khất Nhi, mỗi một câu nói đều sẽ từ trong miệng tuôn ra nóng rực hơi nước: "Ta biết ngươi có rất nhiều nghi hoặc. Bất quá ta cũng có nghi hoặc. Đã ngươi rất sắp chết, tổng sẽ không muốn tự mình làm một cái Hồ Đồ Quỷ."

"Như vậy ngươi hỏi ta một vấn đề, ta liền hỏi ngươi một vấn đề, để ngươi rõ ràng Địa Tẩu, được chứ?"

Cho dù rơi xuống tình cảnh như thế, trong lòng đầy cõi lòng kinh ngạc sợ hãi, nhưng nghe đến Lý Vân Tâm lời như vậy đằng sau, Thanh Lượng Tử như trước đang tâm lý cười lạnh một tiếng.

Khất Nhi thân thể này đương nhiên sẽ chết.

Nhưng hắn Thanh Lượng Tử... Có thể không dễ dàng như vậy chết!

Thế là hắn phun ra một ngụm máu, lấy cuối cùng thanh âm suy yếu nói: "Được. Biết rõ ràng những sự tình này... Ta hồn phi phách tán cũng tình nguyện!"

Lý Vân Tâm lấy cặp kia mảnh mắt nhìn hắn chằm chằm một hồi lâu, mới lộ ra một cái dữ tợn mà ý vị không rõ mỉm cười: "Như vậy ta hỏi ngươi, là ngươi thân thủ giết chết Lý Thuần Phong cùng Thượng Quan thánh a?"

"... Không phải."

"Như vậy là... Úc."

Nên ngươi hỏi tới." Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn, "Xin hỏi."

"Vì sao ta trước người ba bước cấm chế đối với ngươi không đúng tác dụng? !" Khất Nhi lại phun ra máu, tung tóe đến Lý Vân Tâm Lân Giáp bên trên. Nhưng nhanh chóng hóa thành hơi nước.

Long Tử cười ha ha: "Ngươi người này, sắp chết đến nơi không hỏi ta chút gì, lại chỉ muốn biết rõ ràng chính mình vì sao thua trong tay của ta thượng —— thật sự là vĩnh viễn cũng thành không đại sự!"

"Tuy nhiên cũng có thể nói cho ngươi. Ta hiện tại chính là Long Tử Ly Vãn, trời sinh cùng thế gian này Nhân Quả đoạn tuyệt. Ngươi cái kia đạo thống cấm chế chính là điều động Thiên Địa Chi Lực đến có hiệu quả —— ta đã cùng thế gian này không có Nhân Quả, đương nhiên có thể phá hết thấy pháp!"

"Lại dâng tặng ngươi một sự thật —— đêm đó Long Tử Ly Vãn, cũng là như thế phá Lưu Lăng ba bước chi chương!"

"Có ý tứ gì? Ngươi không phải cũng là Long Tử a?" Khất Nhi nhú mày.

"Đây là hạ một vấn đề, bằng hữu." Lý Vân Tâm lắc đầu, "Như vậy ta hỏi ngươi. Không phải ngươi thân thủ giết, làm sao ngươi biết, bọn họ chết?"

"Ta trọng thương bọn họ, sau đó là Thần Quân xuất thủ. Ở ngoài ngàn dặm. Nhất kích tức tử!" Khất Nhi nói lời này thời điểm, trên mặt lộ ra thoải mái cười.

Nhưng Lý Vân Tâm cũng không bị chọc giận, chỉ khẽ lắc đầu: "Ngươi người này ngược lại là ưa thích đùa nghịch tâm cơ. Đoán ta hạ một vấn đề sẽ hỏi ai là Thần Quân. Tuy nhiên không sao... Ta bí mật đủ nhiều."

Khất Nhi hàm hồ hừ một tiếng, phun ra ra càng nhiều máu tươi: "Được. Như vậy ta liền không hỏi ngươi vì sao trước đó còn có cái Long Tử, ngươi lại là như thế nào biến thành Long Tử. Ta chỉ hỏi ngươi, nếu như ngươi thật sự là Lý Vân Tâm. Ngươi tìm phục tại cái này vị thành dự định làm cái gì? !

Ngươi dám nói với ta sao!"

"Cái này có cái gì không dám?" Lý Vân Tâm cười rộ lên, tiếng cười giống như là kim loại cùng kim loại ma sát. Từ trong miệng phun ra ra nóng rực hơi nước khiến Khất Nhi dính máu loạn nhanh chóng biến làm, chậm rãi, cái kia một nửa trên mặt cũng lên nước ngâm, "Ta hiện tại đã là Long Tử, chính là Vị Thủy Long Vương. Ta dự định làm nhưng là làm một cái đường đường chính chính Long Vương, để cho các ngươi bọn này chứng mắt đồ, vật hết thầy cút ra khỏi cửa ta bàn."

"Khẩu khí thật là lớn." Khất Nhi tựa hồ càng ngày càng suy yếu, thậm chí không chờ Lý Vân Tâm đặt câu hỏi liền nói, " này Thần Quân chính là ta Cộng Tề Hội một vị Đại Thần Thông giả, có thông thiên triệt địa chỉ năng. Ngươi muốn hỏi ta hần là ai. Hắc, ta có thể chưa từng gặp qua! Ta hỏi lại ngươi, ngươi có dám tình tế nói một chút này Thần Long Giáo cùng ngươi có quan hệ gì? !"

Lý Vân Tâm cười cười, đem Khất Nhi thân thể ném lên mặt đất.

Cái này thân thể tàn phế đã mất máu quá nhiều, chết sớm tuyệt. Chỉ vì Thanh Lượng Tử hồn phách không chịu đi, đồ thừa một hơi. Bây giờ cái này Từ Nhi Bất Cường thì thể chật vật nằm ngang tại đất, dùng duy nhất một cái dần dần đục ngầu con mắt nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, tê thanh nói: "Ngươi có dám tình tế nói đến? !"

Lý Vân Tâm dùng thương hại ánh mắt nhìn nhìn hần, đi đến bên cạnh hần đứng vững: "Được. Tình tế nói cùng ngươi nghe."

"Bây giờ cái này Vị Thủy phụ cận, kì thực là có ba cỗ thể lực."

"Ngươi cùng này thánh quân Từ Toán là một phương. Trong Động Đình hồ Động Đình quân xem như một phương. Bạch Vân Tâm cũng coi là một phương."

"Thánh quân từ muốn vì Lăng Không Tử báo thù, hoặc là cũng biết này Lưu Lăng chưa chết, tại Động Đình quân trong tay. Nhưng mà hần lại là tu sĩ. Cùng Yêu Ma thiên nhiên là địch, lại biết Lưu Lăng chết tại Bạch Vân Tâm trong tay."

"Thế là thánh quân từ hi vọng này hai cái Yêu Ma đều chết mất. Nhưng mà đó là hai cái Đại Yêu Ma, ta là thánh quân từ như thế người thông minh lời nói, liền sẽ thử để hai cái Yêu Ma tranh đấu, rồi cái lưỡng bại câu thương, ta ngư ông đắc lợi."

"Động Đình quân thì muốn vì Long Tử báo thù. Ta để này Động Đình quân tin tưởng là Lưu Lăng cùng Bạch Vân Tâm liên thủ Sát Long tử —— hần có khả năng không có vững tin, nhưng không quan trọng. Hần nhất định là hội ghi hận đạo thống. Muốn đạo thống người chết. Nhưng Động Đình quân cũng là người thông minh, biết mình làm việc này mạo hiểm quá lớn, cho nên... Liên sẽ thử nhượng đường thống cùng Bạch Vân Tâm tranh đấu, rồi cái lưỡng bại câu thương, hần ngư ông đắc lợi —— cho nên bất luận hần tin hay không, đều không trọng yếu."

"Về phần Bạch Vân Tâm... Nếu như ta không nhìn lầm nàng lời nói, nàng cũng chỉ muốn vũ y. Từ Động Đình quân nơi đó đoạt lại vũ y. Đương nhiên, ban đầu là đạo thống người cướp đi nàng vũ y, như vậy vô luận là Động Đình quân vẫn là đạo thống đều có lý do tin tưởng. Bạch Vân Tâm muốn đạo thống người chết."

"Nhưng mà trong mắt của ta... Nàng mới không quan tâm nhiều như vậy thí sự."

"Này, hiện tại ngươi biết. Tại thánh quân Từ Hòa Động Đình quân xem ra, dưới mắt Vị Thủy phụ cận ba cỗ thể lực, đều hi vọng hần hai cỗ thể lực chết, đều hi vọng nhìn thấy này hai cái đánh đến lưỡng bại câu thương. Đồng thời cũng đều rõ ràng, trừ chính mình bên ngoài hai nhà, là tuyệt không có khả năng thực tình hợp tác."

Lý Vân Tâm nói đến đây cúi đầu nhìn xem Khất Nhi, cười ha ha: "Há, nhìn ngươi vẻ mặt này ta nói là đúng. Này thánh quân Từ Chân nghĩ như vậy."

"Như vậy tiếp xuống sự tình làm rất dễ. Bởi vì này ba vị cũng không nghĩ đến... Còn có Đệ Tứ cỗ thể lực."

"Chính là ta."

"Ta không chết, mà lại trở nên càng mạnh. Động Đình quân cùng thánh quân từ cẩn thận từng li từng tí đều đang đợi đối phương xuất thủ trước, ngấm nghĩa cẩn thận nơi nào có sơ hở... Cái này không thể được. Một cái là ba ngàn năm Đại Yêu Ma, một cái là động một tí tình toạ mấy ngày không chuyển ổ người thật... Ta cũng không có kiên nhẫn làm thật lâu Súc Đầu Ô Quy."

"Nói thật Động Đình quân cùng thánh quân Từ Đô thật thông minh, làm sự tình cũng hợp tình hợp lý. Duy nhất không hợp tình lý chính là ta. Cái này không trách bọn họ quá ngu, chỉ đồ thừa thế giới này quá kỳ diệu."

"Cho nên ta làm ra tới một cái Thần Long Giáo a. Một bên làm chính mình hấp thu các tín đồ Nguyên Lực, chậm rãi mạnh lên. Một bên khác... Ha ha ha, cái này coi như thú vị."

"Thánh quân từ đương nhiên sẽ muốn, trời ạ, cái này Thần Long Giáo giương dương này nhanh chóng, lại đánh lấy cái gì Long Tử tên tuổi, tất nhiên có người ủng hộ ---- nhất định là Động Đình quân á! Bây giờ ngươi lại đem ta trước đó lời nói đối nguyệt quân từ nói, hần thì càng hội khẳng định —— ngô. Quả nhiên là Động Đình quân cùng Bạch Vân Tâm làm ra tới."

"Nhưng nhiều như vậy tín đồ Hương Khôi Nguyên Lực luôn có cái chỗ —— này Động Đình quân cùng Bạch Vân Tâm đều là Yêu Ma, đều muốn thêm nhỏ dãi cái này Nguyên Lực, tất nhiên lên nội chiến. Cho nên thánh quân từ liền sẽ nghĩ, Ha-Ha. Ta lại ngồi đợi, chờ cái này Thần Long Giáo thật thế lớn, này Nguyên Lực lại không cách nào bị xem nhẹ, liền xem các ngươi Lưỡng Hồ Tương Tranh!"

"Này Động Đình quân đây... Cũng giống vậy muốn a. Hắn sẽ muốn, cái này Thần Long Giáo nhất định là đạo thống cùng Bạch Vân Tâm làm ra đến —— đạo thống hấp thu không Hương Khôi Nguyên Lực, sẽ chỉ tiện nghi Bạch Vân Tâm. Một khi này Bạch Vân Tâm càng ngày càng mạnh. Đạo thống chỗ nào còn ngồi được vững? Cũng phải lên nội chiến!"

"Bọn họ nghĩ như vậy, là tương đương chính xác. Mà ta trong mấy ngày qua vừa đi vừa về bốn tẩu... Cũng chính là vì làm bọn hắn làm sâu sắc chính mình ấn tượng, kiên định tín niệm mình. Còn Bạch Vân Tâm a... Ta cũng không lo lắng nằng. Tuy nhiên cái này là vì sao, ta liền không nói cho ngươi."

"Cho nên bộ dạng này, bọn họ để phòng lẫn nhau, tính toán nhớ kỹ... Liền đều sẽ trở mắt nhìn lấy Thần Long Giáo thế lớn."

"Hơn nữa còn sẽ cảm thấy, sự tình càng ngày càng hướng phía chính mình đoán trước phương hướng giương mà đi."

"Ha-Ha, bọn này ngu xuẩn. Lại không biết này Nguyên Lực đều bị ta hưởng thụ." Lý Vân Tâm dứt tợn cười rộ lên, cúi đầu nhìn Khất Nhi, "Ngươi nói ta cái này kế diệu bất diệu?"

Khất Nhi hơi thờ mong manh, Lý Vân Tâm rất dụng tâm mới có thể nghe được hắn lời nói: "Ha ha... Ngươi cái này mà tính, diệu. Nhưng cũng không phải vạn vô nhất thất... Ngươi muốn ý lại quá nhiều người. Không có khả năng mỗi người đều dựa vào ngươi ý nghĩ hành sự. Một khi chỗ nào xảy ra sự cố... Ha ha, ngươi cái này tiểu nhi, thông minh ngược lại là thông minh. Chỉ là kinh nghiệm còn chưa đủ..."

Khất Nhi khí tức càng ngày càng yếu, nhưng ngữ điệu lại càng ngày càng vui sướng: "Tuy nhiên ngươi có thể nghĩ đến dạng này mưu kế... Cũng coi là Linh Lung Tâm. Nếu như đợi một thời gian, lại nhiều ma luyện ma luyện, có lẽ thật có thể thành cho chúng ta địch thủ, chỉ bất quá... Khục khục... Hắc hắc, ngươi cái này tiểu nhi đặc ý vong hình, đem bí mật đều nói... Có thể từng nghĩ tới vạn nhất ngươi chế ta không được... Ta trốn, ngươi làm sao bây giờ?"

"Ta hỏi lại ngươi." Khất Nhi trong mắt nổi lên càng thêm đặc ý ánh sáng. "Nếu như ngươi —— "

"Ồ ào." Lý Vân Tâm bỗng nhiên nhô ra nhất quyền, không có dấu hiệu nào cắt ngang Khất Nhi lời nói, oanh ở trên người hắn.

Bành một tiếng vang thật lớn. Đường phố này mặt đất đều mảnh liệt rung động động! Hai bên kiến trúc nguyên bản ngay tại tranh đấu ở trong tồn tại, lung lay sắp đổ. Đến lúc này lại tiếp nhận dạng này lực đạo, rầm rầm liền khuynh đảo một mảnh.

Mà này Khất Nhi thi thể dưới một quyền này... Sớm không thấy.

Mà chính là biến thành cơ hồ phủ kín nửa đường phố máu dán!

Đợi hết thấy đều kết thúc, Lý Vân Tâm mới nâng người lên. Dưới mắt, hắn đứng tại một cái cự đại trong hố sâu. Trong hầm là mạng nhện vết nứt. Kỳ dị là trong hầm ngược lại sạch sẽ, không có một tia máu dán —— bởi vì cự lực cùng mặt đất ma sát sở sinh ra cuồng bạo sóng xung kích cùng nhiệt độ cao, đã xem cái này trong hầm hắn vụn vật hết thấy thanh quét sạch sẽ.

Hắn thật dài ra một hơi, dường như nói một mình: "Trách không được Lưu Lăng dạng này giết người. Thật... Rất thoải mái a."

Tu sĩ, các yêu ma tranh đấu, ai đều sẽ không cho là chỉ cần đem đối phương thân thể phá hủy coi như sự tình. Bởi vì thân thể tồn tại, còn có hồn phách. Mà đối với Thanh Lượng Tử dạng này dị người mà nói. Hắn hồn phách càng thêm không giống bình thường —— trên thực tế, hắn đã cùng loại Quý Tu.

Dưới mắt cái này Thanh Lượng Tử hiện ra tướng ngũ đoan chân thân, trong bóng đêm lấy xanh mờ mờ ánh sáng, mặt mũi tràn đầy tức giận xem Lý Vân Tâm: "Sao đột nhiên động thủ giết ta? !"

"Ta nói qua, muốn đem ngươi đường đường chính chính đánh thành tro tàn." Lý Vân Tâm bình tĩnh nhìn lấy hắn, "Quên?"

"Hoặc là ngươi cảm thấy, ta muốn chờ ngươi dương dương đắc ý nói một đồng ngươi quan điểm suy luận, sau đó lấy ngươi buồn cười vừa nông mộng kiến thức đến suy đoán ta mưu đồ, cuối cùng chờ ngươi thoải mái đủ... Ta mới có thể giết ngươi? A, ta hết lần này tới lần khác không muốn để cho ngươi đắc ý."

Thanh Lượng Tử tức giận nhất chỉ hắn, lại một lần nữa giận quá thành cười: "Tốt, ha ha... Ha ha ha... Khả khả khả khả! Tốt, ngươi cho rằng đem ta này thân thể oanh sát, ta liền mặc cho ngươi xâm lược a? Cuồng vọng tiểu nhi, vừa rồi gia gia chính là tại lừa gạt ngươi lời nói! Chính là chờ ngươi dương dương đắc ý đưa ngươi mưu đồ nói thẳng ra, mới thoát này thân thể, hiện ra cái này chân thân!"

"Hiện tại gia gia liền muốn trốn xa ngàn dặm, đưa ngươi mới vừa nói sự tình hết thấy cáo tri này thánh quân tử... Hắc hắc, ta nhìn ngươi như thế nào hối tiếc không kịp!"

Hắn lời nói này xong, Lý Vân Tâm liền bỗng nhiên nhất quyền vung ra!

Nhưng mà... Vừa rồi đem Khất Nhi thân thể oanh thành máu dán nhất quyền, giờ phút này lại từ trên người Thanh Lượng Tử xuyên qua —— phảng phất đây chẳng qua là một cái ảo ảnh.

Thanh Lượng Tử âm ỉ cuồng tiếu: "Ngươi một quyền này, có thể kích Tán Hồn Phách, có thể đánh tan Quý Tu, lại kích không rời ta! Ngươi có biết ta chính là —— "

"Âm Sai nha." Lý Vân Tâm ngáp một cái, liền đứng tại Thanh Lượng Từ hai bước bên ngoài bình tĩnh nhìn lấy hắn, "Sâm La Điện nhân viên ngoài biên chế nha. Không phải Quý Hồn, cũng không phải Quý Tu. Tầm thường nhân gian Đạo Pháp hại không được ngươi hồn phách —— bởi vì ngươi thuộc ở địa phủ sự nghiệp biên chế, cũng coi là có thân vị đi..."

"Còn có cái gì? Nói một chút?"

Thanh Lượng Từ ngốc trệ một lát: "Ngươi —— như thế nào hiểu được việc này? !"

Lý Vân Tâm nhún nhún vai, liền lại có tranh nhưng thanh âm: "Còn có một việc chính là, ngươi ta đều rõ ràng, thân thể thống khổ đối với tu sĩ mà nói thực sự không có ý nghĩa —— ai tại tu hành thời điểm không bị qua khó mà chịu đựng khổ đau? Thân thể đa thống khổ không gọi đau nhức, sâu trong linh hồn đau nhức mới đau nhất."

"Ta nói muốn đem ngươi đánh thành tro tã, quá trình cụ thể thực là cái dạng này —— trước tiên đem ngươi thân thể này đánh thành tro; sau đó đem ngươi tự tin và tự tôn đánh thành tro; lại tiếp sau đó, đem ngươi cái này ngũ, Thần Hồn cũng tốt linh hồn cũng tốt, đánh thành tro —— bộ dạng này, mới gọi đường đường chính chính đánh thành tro tã."

"Cho nên ngươi cảm thấy mới vừa rồi là ngươi lừa gạt ta nói nhiều như vậy, thực ngươi không hỏi ta, ta cũng như thế sẽ nói cho ngươi biết. Từng chút từng chút, đem ta sở hữu kế hoạch đều nói cho ngươi. Bộ dạng này ngươi trước phải ý, cảm thấy mình thành công. Đắc ý đằng sau, liền muốn trở về đem ta mưu đồ cùng thàng quân tử giăng, khi đó các ngươi thống hạ lỗi đình sát thủ, ta tất nhiên... Ngõ, ngươi nói là hối tiếc không kịp, đúng không?"

Lý Vân Tâm khoe miệng chậm rãi nhếch lên, lộ ra một cái nguy hiểm lại vui vẻ cười: "Ngươi nói, tại ngươi nghĩ như vậy thời điểm, ta lại đánh nát ngươi ảo tưởng. Để ngươi tại một khắc cuối cùng trong lòng còn tại nhớ mãi không quên —— a nha, nếu như ta có thể sớm đi đi không nghe hắn nói những này, đem những lời này đều đưa trở về hắn là a tốt —— cái này, nên một kiện bao nhanh sống sự tình a? !"

Nghe hắn lời này, Thanh Lượng Từ trong lòng thầm kêu một tiếng không ổn!

Quay người liền bay vút mà đi! !

Nhưng ngay một khắc này Lý Vân Tâm lòng bàn tay một đầu Thiết Tác tựa như tia chớp nhô ra —— "Lấy! !"

Rầm rầm một thanh âm vang lên, này nguyên bản ngay cả linh lực, Yêu Lực đều tiếp xúc không đụng tới Thanh Lượng Từ hồn phách, đang bị cái này Thiết Tác khóa lại cái cổ!

Sau đó cái này xích sắt lại vừa thu lại... Này Thanh Lượng Từ, tựa như cái này Thiết Tác khóa qua vô số cô hồn dã quỷ, nhẹ nhàng bị kéo đến Lý Vân Tâm trước người!

Lý Vân Tâm cúi đầu, mỉm cười nhìn cái này bị khóa lại lại tay chân không thể động đậy Thanh Lượng Từ: "Bằng hữu, ngươi là Âm Sai. Nhưng ta à... Là Dương Thế Phán Quan a."

"Cờ nào vui vẻ trùng hợp cùng thời cơ, đúng hay không?"

Hắn một bên nói một bên lại dùng một cái tay khác lấy ra giấu ở Lân Giáp hạ sách mỏng tử, lật ra, nói: "Nhìn một cái, nơi này viết... Ngõ... Nói cái này Thiết Tác có thể hồn phách, nhưng không khóa lại được người thật chỉ hồn. Ha... Ngươi bây giờ chỉ là cái Hóa Cảnh đình phong."

"Còn nói... Ân, còn nói qua này Sâm La Điện Đẳng Cấp Chế Độ, ta xem một chút ngươi cái này Âm Sai... Ân, muốn lấy Cửu Tiêu Lôi Đình Chân Hóa, bỏ kích bảy bảy bốn mươi chín nói, mới có thể tiêu diệt?"

"Tuy nhiên còn nói, tự tiện đánh giết Quý Soa người nghiệp chướng nặng nề, sẽ bị Diêm Quân lấy mạng a." Lý Vân Tâm nháu mày nhìn xem này không nói nên lời Thanh Lượng Từ, nghiêm túc suy nghĩ một hồi lâu, bỗng nhiên hi hi cười một tiếng. "Đùa ngươi, bằng hữu. Cái này có cái gì tốt muốn —— ta có thể chưa bao giờ tin trùng hợp. Thí dụ như nói, vì cái gì hết lần này tới lần khác trước mấy ngày liền để ta làm Dương Thế Phán Quan cho ta cái này một mỏng một khóa? Vì cái gì liền vừa lúc, để cho ta hiểu biết ngươi là cái thứ gì?"

"Cho nên... Hiện tại chúng ta tới làm một bước cuối cùng." Lý Vân Tâm thu liễm nụ cười, bình tĩnh nhìn lấy Thanh Lượng Từ, "—— đem ngươi đánh thành tro tã đi."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Người điên :

Thanh Lượng Từ hồn phách cũng không nói nên lời, nhưng trong mắt đã lộ ra hoảng sợ đến gần như điên cuồng ánh mắt ——

Không ai, so với hắn càng sợ hãi cái chết —— riêng là đang một mực tin tưởng vững chắc chính mình tuyệt sẽ không chết thật qua , bất kỳ cái gì suy nghĩ ở trong đều không có "Chết" cái này tuyên hạng tình huống dưới!

Này Lý Vân Tâm.. Làm sao thực có can đảm giết hắn? !

Muốn bị Diêm Quân Truy Hồn lấy mạng nha? !

Hắn như thế nào lại là cái gì Dương Thế Phán Quan? !

Trên đời này đã biết Dương Thế Phán Quan, hết thấy cũng bắt quá song chương số lượng! !

Nhưng ngay tại hắn thật nghĩ rõ ràng những chuyện này trước đó, Lý Vân Tâm đã trịnh trọng lui lại ba bước xa. Nhất? ? ? ? ?

Sau đó...

Hắn Lân Giáp mở ra.

Trước đây không lâu bị hắn nâng ly tiến thể nội mười mấy vò rượu thủy biến thành nòng đậm vân vụ, từ hắn Lân Giáp phía dưới lượn lờ dâng lên. Lúc đầu là một tia một sợi, rất sắp biến thành lượn lờ ở bên người sương mù đoàn. Sau đó này vân vụ tụ tập thành Vân Đóa, đồng thời bắt đầu chậm rãi lẫn lộn.

Chính là cùng lúc đó, ánh trăng cũng bị che đậy.

Thanh Lượng Từ ngẩng đầu, nhìn thấy trên bầu trời cũng xuất hiện dày đặc mây đen. Lý Vân Tâm bên người sương mù cuộn cuộn, mây đen kia liền cũng theo đó lẫn lộn. Nhưng thanh thể càng thêm hạo đại, xoay tròn đến càng thêm mãnh liệt!

Một khắc đồng hồ đằng sau, cả tòa vị trên thành không đều bị nùng vân bao phủ.

Điện quang, từ trong mây đen sáng lên!

Thanh Lượng Từ nghe được cuộn cuộn tiếng sấm rền âm ——

Sau đó chính là huyền ánh mắt sáng.

Mặc dù có ngàn vạn làm phức tạp kinh hoàng khó có thể tin, ở trong lòng cuồng hô hắn làm sao thực có can đảm? !

—— nhưng này thật là hắn tối hậu trí nhớ.

Bị vân vụ bao khóa Lý Vân Tâm Lân Giáp đột nhiên khép mở giao thoa, thể là này vị trên thành không trong tầng mây điện quang liền hết bệnh hùng hực! Từng đạo từng đạo Điện Xà lẫn lộn du tẩu đây đưa, tối hậu hội tụ thành đạo thứ nhất thô to Điện Mang ——

Lóe lên!

Oanh minh!

Một đầu kết nối thiên địa sáng dây chính giữa này bị Thiết Tác khóa lại hồn phách.

Không có bất kỳ cái gì chống cự, cũng không có bất kỳ cái gì Di Tượng. Từ tầng mây bên trong bảy bảy bốn mươi chín đạo lõi điện hội tụ mà thành Cửu Tiêu Lôi Đình lửa trong nháy mắt hoàn toàn đánh tan Thanh Lượng Từ hồn phách...

Oanh sát đến cận bả!

Một kích này đi qua, Lý Vân Tâm thật sâu hít một hơi. Thể là quay chung quanh tại hắn quanh người vân vụ đều bị hắn hút vào lồng ngực. Mà này nguyên bản tụ tập tại vị trên thành không muốn làm mưa như trút nước chỉ thể mây mưa, ở trong chớp mắt tan thành mây khói, tái hiện một vầng minh nguyệt.

Lý Vân Tâm đứng tại chỗ, nhìn chằm chằm Thanh Lượng Từ vừa rồi bị oanh Sát Địa phương nhìn một hồi, thờ dài một tiếng.

Sau đó thân thể đột nhiên thu nhỏ, một lần nữa hóa ra hình người, y phục.

Lại hướng lên thanh Đan Đình Phái trú chỗ phương hướng xa xa liếc mắt một cái đằng sau, quay người liền chui vào trong hẻm nhỏ.

Hắn mặc đường phố qua ngõ hẻm, đi gần hai phút đồng hồ. Mới rút cục có người tốp năm tốp ba từ trong nhà thò đầu ra, nhìn tình huống bên ngoài.

Thanh Lượng Từ phong kín đường đi, Lý Vân Tâm thì tác pháp sớm đuổi đi phụ cận cư dân. Hết thấy cũng không kinh động cái này vị người trong thành

—— trừ bất chợt tới nùng vân cuồng phong, cùng thiểm điện.

Lần trước vị trên thành trông đi hiện loại này di tượng đằng sau mang đến đại tai nạn . Lần này mọi người lần nữa sợ hãi đứng lên. Nhưng mà bọn họ đi vào trên đường lo lắng một hồi lâu. Cũng không có lần nữa nghe được tiếng vang hoặc là khói bụi, tại là có người nói, có lẽ cái này thật chỉ là một trận bất chợt tới Cuồng Phong Sâu Vũ.

Lúc này Lý Vân Tâm đã đến Thành Nam.

Thành Nam là vị trong thành thương nhân đông đảo quý tộc chỗ tụ họp, tại lúc này cũng không lộ ra bối rối. Một chút Đại Hộ Nhân Gia gia đình bị Võ chứa vào đi vào trên đường dò xét, tại xác nhận vô sự đằng sau lại từ từ lui về trong phủ.

Lý Vân Tâm đọc theo một gia đình cao lớn tường viện đi một hồi. Sau đó ở trong ánh trăng dừng lại. Hắn bóng dáng bị kéo đến rất dài, hắn liền xoay người —— hiện Bạch Diêm Quân đứng tại chính mình bóng dáng bên trong.

"Ta còn tưởng rằng sẽ có trò vui nhìn, làm sao lại như thế oanh sát?" Bạch Diêm Quân không chút hoang mang, té thanh té khí nói, "Người vậy mà giết ta Âm Sai, thế nhưng là thật to gan."

Lý Vân Tâm ôn hòa cười rộ lên, trước đó chém giết Thanh Lượng Tử lúc lệ khí toàn không thấy: "Dần dần hiện ngài cũng là hài hước người, cảm giác này rất không tệ."

"Vừa rồi đột nhiên cảm giác được chán ngấy —— không phải vậy thế nào, nghe hắn cầu xin tha thứ a? Hắn nói ra lời nói ta không dám tin. Mà lại lo lắng thảng quẫn từ chạy tới —— bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, đến là ai tại muốn các người giúp ta?"

Bạch Diêm Quân trừng lớn dài nhỏ mắt: "Giúp người?"

"Này Thanh Lượng Tử nói trên đời này đã biết Dương Thế Phán Quan tuy nhiên mười cái, lại người lại vừa lúc tại trước mấy ngày đưa ta cái này sổ cùng Thiết Tác. Ta hôm nay mới có thể đối phó hắn —— ngài đừng nói đều là vô ý."

Bạch Diêm Quân hi hi cười một tiếng: "Người cái này tiểu nhi, nghĩ đến quá nhiều. Ngược lại xác thực không phải vô ý. Nhưng nói muốn giúp người, hi hi, có thể tính không được giúp người. Chỉ là vì người cung cấp chút tiện lợi, nhìn một cái người có thể làm được cái nào cấp độ. Làm tốt, liền lại giúp người một chút, không chống nổi qua, không có cũng liền không có. Trên đời này lại không thiếu kinh tài tuyệt đỉnh người."

Lý Vân Tâm tại trên đường phố, từng bước một giẫm lên chính mình bóng mờ, cúi đầu, chơi đùa tựa như đi mấy bước, bỗng nhiên dừng lại ngẩng đầu hỏi Diêm Quân: "Là Họa Thánh a? Hắn có phải hay không còn chưa có chết? Đang giúp ta?"

"Y. Người nói Thiên Hạ Tam Thánh cái kia Họa Thánh?" Bạch Diêm Quân bĩu môi, cười trên nỗi đau của người khác, "Này tai họa chết sớm á! Người chờ hỏi ta, Bản Quân đến hỏi người. Hi hi, người người này ma thú vị, lại thực biết chảy nước mắt —— ta lại hỏi người, người trước đây làm một bức (Bá Vương Bối Giáp đồ tẩm kia ta hiểu được là thật. Đằng sau lại nói cái gì lấy này (Nghiễm Vương phá trận đồ) tránh hãm Huyền Diệp kim quang pháp —— "

Bạch Diêm Quân chợt xuất hiện tại Lý Vân Tâm trước mặt, híp mắt nhìn hắn: "Ta thế nhưng là biết. Căn bản không có gì (Nghiễm Vương phá trận đồ) —— người cũng chỉ có thời gian làm này Bối Giáp đồ! Người cùng ta nói một chút, người là dựa vào cái gì né tránh này Huyền Diệp kim quang pháp? Người bây giờ Thân Hồn tức là Pháp Thân, kim quang kia pháp lại uy lực vô cùng lớn, dù là bắn trúng người một lần, cũng phải muốn đi người nửa cái mạng nha!"

Lý Vân Tâm hơi hơi lui ra phía sau một bước, nhú mày: "Người đây cũng nhìn ra được."

Bạch Diêm Quân cười: "Ta còn nhìn đến ra người xé nát những Họa Tác đó chỉ là vì phô trương thanh thế. Như thế giấy nháp có thể làm ra cái gì Trần Bảo xoắn tới? Người dùng này một hồi, cũng liền không lắm hiệu quả —— chẳng xé ném, sau đó đổ đến này ngu ngốc cảm thấy người bảo bối vô số cùng người đầu pháp không nhân tiện nghĩ, nên cùng người sấp lá cà... Hi hi, người luôn miệng nói đường đường chính chính, cũng vẫn là làm quý kẻ mà! Có thể thấy được người cái kia phụ mẫu, ngô... Hi hi, người cũng có thể đem ra dùng!"

Lý Vân Tâm nghe Bạch Diêm Quân nói những lời này, bỗng nhiên cười một tiếng: "Ta nói tránh này Huyền Diệp kim quang pháp thời điểm cái gì đều vô dụng, thật là chính ta tại tránh —— người tin hay không?"

Bạch Diêm Quân cười nhạo: "Người ngược lại là sẽ nói cười. Loại người như người, sao lại bốc lên như thế hiểm ---- -- lần không có tránh rồi, Bản Quân lại không cứu người lời nói, người coi như chết thật á!"

Thế là Lý Vân Tâm nhún nhún vai. Lách qua hắn tiếp tục đi lên phía trước.

Đi vài chục bước này Bạch Diêm Quân mới lại ra hiện ở bên cạnh hắn, tròn tròn con mắt: "A? Người cái này người điên, người lúc đó quả nhiên là chính mình trốn tránh? !" "

"Người cũng biết ta là người điên a." Lý Vân Tâm bình tĩnh nói, "Người điên không điên. Cái này như cái gì lời nói."

Bạch Diêm Quân kinh ngạc theo dõi hắn: "Bên trong người, sẽ chết!"

Lý Vân Tâm tựa hồ nghe được cái gì buồn cười lời nói, vừa đi một bên quay đầu nhìn Bạch Diêm Quân: "Trên đời này không có vạn toàn mưu đồ, ngài

không biết sao? Kì thực ta mưu đồ một sự kiện, đều là đang mạo hiểm. Ta qua dọa người gạt người. Đều là y theo Nhân chi thường tình đi làm, cảm thấy người kia có khả năng nhất như thế nào như thế nào —— vạn vừa gặp phải chính ta loại người này không theo phương pháp ra bài, vậy liền hội thất bại."

"Cho nên... Ta bây giờ mạo hiểm lại cái gì tốt kinh ngạc đâu? Ta là một người điên a." Lý Vân Tâm thành khẩn nói, "Người điên không thích mọi chuyện gò bó theo khuôn phép —— cho dù là chính mình quy củ. Người nói từ trước tới giờ không mạo hiểm, không có niềm tin chắc chắn gì liền không đi hại người, không gọi người điên —— gọi là biến thái."

Hắn lại đi mấy bước, thấp giọng nói: "Mà lại ta xác thực ưa thích bọn họ. Vậy cũng là đường đường chính chính."

"Người một cái muốn mạng người cũng sẽ không hiểu."

Bạch Diêm Quân liền không ra tiếng, chỉ phiêu phù ở hần thân thể liền tỉnh tể nhìn hắn chăm chăm. Qua nửa ngày sau mới nói: "Thờ ra, người cũng không hiểu."

Gặp Lý Vân Tâm còn tại bước nhanh bên đường đi cũng không để ý tới hắn, liền lại hỏi: "Người cái này người điên lại muốn đi tính kế ai?"

Lý Vân Tâm nhún vai: "Ta sớm muộn cũng sẽ hiểu. Về phần hiện tại, ta muốn đi Vu gia. Vừa rồi trận kia cái không thể Bạch Đà. Đây là cái cơ hội tốt, ta cũng bỗng nhiên nghĩ đến tốt biện pháp."

"Sau đó ta còn có một vấn đề." Lý Vân Tâm nhiều hứng thú nhìn Bạch Diêm Quân, "Người là nữ?"

"A?"

"Người rất bất quá a, còn đối ta cảm thấy rất hứng thú." Lý Vân Tâm hẹp gấp rút nhủ mảy, "Người có phải hay không yêu ta?"

Bạch Diêm Quân lại cùng một hồi, đột nhiên trừng lớn mắt, điên cuồng cười ha ha: "Ha ha ha ha —— người cái này tiểu nhi —— ha ha ha ha —— Bản Quân há biết —— ha ha ha ha ha ha —— "

Liền chột lách người không thấy.

"Bệnh thần kinh." Lý Vân Tâm bĩu môi, bỗng nhiên Hướng Tà nhất chuyển, trực tiếp xuyên qua một hộ Biệt Thự hắc mộc đại môn tiến vào trong viện.

Đây mới thực là Biệt Thự, hắn dưới mắt đứng tại cái này Biệt Thự Cửa chính đằng sau.

Người gác cổng cũng không có nhìn thấy hắn —— bởi vì hắn đã biến mất chính mình thân hình.

Vu gia.

Lý Vân Tâm còn nhớ rõ lúc trước cái kia đem hắn cùng Lưu lão đạo từ ven đường tỉnh lại, lại đưa vào vị thành người trẻ tuổi. Hắn gọi tại được. Là cái này vị trong thành số một số hai Hào Môn thiếu gia. Lúc ấy đối với hắn ấn tượng là chân thực nhiệt tình, đáng tiếc nào từ là ngốc.

Trong thành "Thanh Niên Tuấn Kiệt" nhóm đều ưa thích cái này tính tính tốt lại nhiều kim lại ngọc Vu thiếu gia, Lý Vân Tâm cũng không lý tới từ không thích hắn.

Đã lâu không gặp, cái này liền tới tìm hắn.

Nhưng Vu gia thực sự quá lớn. Hắn trọn vẹn tìm nửa canh giờ mới thăm dò rõ ràng nhà này bố cục. Sau đó, tìm tới cái này tại được hiện đang ở viện tử.

Trong nhà ngược lại là không có bạc đãi cái này Sỏa Nhi Tử —— nói thế nào cũng là Tiêu Cục nghiệp đoàn rỗng.

Cái này một cái ba tiền viện, hoa mộc Thành Lâm, Sơ Ảnh hoành tà, ám hương phù động. Lý Vân Tâm đối với cái này hơi cảm giác kinh ngạc, còn tưởng rằng này tại được hội càng ưa thích ngăn gọn đại khí phong cách. Nhưng vẫn như cũ phòng ngoài mà qua, không nhìn những cái kia bên ngoài ở giữa trộm ngủ Nô Bộc, nha hoàn. Thẳng vào tại được ở Nội Thất.

Cái này tại được ngủ say sưa, một giường mềm gấm bị hắn ôm vào trong ngực, trên giường chỉ có đơn độc nhi một người. Trời nóng liền tại hạ thân mặc quần đùi, cũng là to lụ, dưới ánh trăng chảy xuôi theo nước quang trạch.

Dưới mắt ngoẹo đầu ngủ, một cái cánh tay rủ xuống tại cạnh giường, an trọng tỉnh thất cũng chỉ có hắn tiếng hít thở.

Lý Vân Tâm hiện ra thân hình, phát tay ngăn cách trong phòng thanh âm. Sau đó cúi người vỗ vỗ hắn mặt: "Hắc."

Vốn cho rằng lại muốn làm chút khí lực, ai ngờ cái này tại được một cái giật mình liền tỉnh lại, trong mơ hồ đưa tay nắm lên đầu giường sứ gối liền hướng mặt đất nện. Nhưng mà ngược lại là Thụy Mộng mới tỉnh, sứ gối sát Lý Vân Tâm bay qua, trên mặt đất không biết nện vào cái gì, rầm rầm liền tiếp vang.

Cái này tại được là thật tỉnh, từ trên giường ngồi xuống đầu óc mê muội xem..

Liền nhìn thấy một cái máu me khắp người, mặc áo trắng nam tử trẻ tuổi liền đứng tại hắn bên giường, cúi đầu nhìn chăm chăm hắn.

Tại được nhất thời ngăn người.

Bất động, không nói không rằng.

Ánh trắng chảy xuôi trên mặt đất. Qua trong một giây lát, góc phòng thứ gì tựa hồ vừa mới mới liền bị tổn hại, đến lúc này rốt cục nhìn không được, đỉnh đình đang rơi một chỗ.

Thanh âm này... Phảng phất nhường cho được cảm thấy mình còn ở trong nhân thế.

Thế là hần liền trầm thấp hỏi một câu: "A... Các hạ là quý sao?"

Lý Vân Tâm ở trong lòng cười ra tiếng —— quả nhiên hần ưa thích người, không có một cái là không thú vị.

Hần liền mặc nghiêm mặt lui về sau một bước, chấp tay hướng tại được thi lễ, nói: "Ân công còn nhớ ta không?"

Cái này tại được gặp Quý nói chuyện, cũng không biết là bởi vì trời sinh có chút ngu dốt ngu dại vẫn cảm thấy thanh âm đối phương hiền lành, ngược lại thật không sợ. Chỉ nhờ ánh trắng tinh tể dò xét Lý Vân Tâm một hồi, bưng tỉnh đại ngộ: "Ai nha, người là nhà ta điền trang bên trong bệnh chết cái kia Phòng thu chi!"

Lý Vân Tâm lắc đầu: "Hai tháng trước, ân công ở ngoài thành dã nguyên bên rừng nhìn thấy một cái Đạo Sĩ, một thiếu niên, một cái Tiêu Đầu hôn mê, thế là đem bọn hần cứu lên, mang về thành."

Tại được nháy mắt nghĩ một lát, dùng sức vỗ chần mền: "A nha! ! Không nhớ nổi!"

Lý Vân Tâm thở dài: "Ân công nghe ta nói là được. Ngày đó người cứu chính là Kiều Thị hồng phúc Tiêu Cục Tiêu Đầu Kiều Đoạn Hồng, vị thành Long Vương Miếu Người coi miếu Yoo Đạo Sĩ, cùng tại hạ Lý Vân Tâm. Ân công có thể đi nghe ngóng, nhất định có thể nhớ lại việc này. Ta bây giờ..."

Tại được cắt ngang hần lời nói: "A? Đã là đã được ta cứu, như thế nào lại thành quý?"

Không đợi Lý Vân Tâm trả lời, lại nháy mắt mấy cái, bỗng nhiên đứng dậy đi chân trần đứng trên mặt đất: "Nhất định là bị người hại."

Hần vòng quanh Lý Vân Tâm đi một vòng, lại đột nhiên thở dài một tiếng: "Tốt a. Lý huynh đệ bị gian nhân làm hại oan hôn bất tán, cái thứ nhất liền nghĩ đến tới tìm ta —— như thế tín nhiệm Vu mô, Vu mô thẹn vì Đại Khánh Tiêu Cục nghiệp đoàn rộng, chắc chắn sẽ không làm Lý huynh đệ thất vọng! Người có gì cứ nói, có gì oan khuất!"

Tại được làm như vậy phái, tại vị thành đám kia đám công tử ca xem ra chính là ngu dại, tại chính thức Giang Hồ Hào Khách nhóm xem ra là chân thực nhiệt tình, mà tại Lý Vân Tâm xem ra, chỉ là hần trong dự liệu sự tình.

Hần còn rất là nhớ kỹ lần thứ nhất gặp hần thời điểm, vị này tại rỗng tại trong vòng một khắc đồng hồ liền tại trong ý nghĩ trở lại như cũ ra cả kiện sự tình —— Tiêu Cục là bị đã thủ tập kích.

Lý Vân Tâm rất ưa thích hần tốt bụng, nhưng cũng không thích hần IQ, bởi vậy không cùng cái này về công tử liên hệ. Chỉ là bây giờ, tại được cái này đặc điểm vừa lúc có thể để cho hần sử dụng —— vị trong thành không có so với hần thích hợp hơn người.

Hần liền lại thi lễ, nói: "Ân công lại nghe ta nói. Ta bị ân công cứu lên đằng sau sống nhờ tại này Long Vương Miếu, về sau nơi đó tao ngộ Yêu Ma tranh đấu, Long Vương Miếu Tượng Thần bị hủy, ta cùng này Người coi miếu cũng cùng nhau bị sát hại."

"Sau đó Long vương gia tức giận ta cùng Người coi miếu quân chiếu bắt lực, liền làm Giải Tướng Quân Tướng ta cùng Lão Đạo đều chop tới Long Cung tra tấn không được giải thoát. Ta chống cự rất nhiều thời gian, tới nay rốt cục thừa dịp này Hà Bình ngũ gât thời điểm trốn chạy đến. Long Vương giận dữ, liền làm cuộn cuộn Hải Long Thái Tử đến đây bắt ta —— không tri ân nhân phương mới có thể từng nghe đến tiếng sấm?"

Tại được nhú mày nghe hần nói những thứ này. Giờ phút này nghe hần nâng lên tiếng sấm lại bưng tỉnh đại ngộ: "Này tiếng sấm... Chính là cuộn cuộn Hải Long Thái Tử tới bắt người? Ta mới vừa rồi là nghe được —— này Lôi Cục quái, sinh sinh đem ta đánh thức, ta lại hoa một khắc đồng hồ mới ngủ na!"

"Dưới mắt này rỗng Thái Tử, đã đuổi theo trên đường. " Lý Vân Tâm chấp tay nói, " nhìn ân công cứu ta!"

Tại được gấp hướng ngoài cửa sổ nhìn sang, cũng không để ý hần một thân Huyết Y dọa người, lập tức nói: "Ta như thế nào cứu người?"

"Qua tìm này Thần Long Giáo liền có thể cứu ta —— ân công có thể từng nghe nói qua Thần Long Giáo?"

Tại được nhú mày: "A? Ta ngược lại thật ra không từng nghe nói —— "

Đã thấy Lý Vân Tâm hướng ngoài cửa sổ nhìn xem, thần sắc hết bệnh bối rối: "Này rỗng Thái Tử lấy tia chớp ta thời điểm tổn hại trên đường mạng lớn Phòng Xá, ân công nếu có thể lấy Thần Long Giáo danh nghĩa một lần nữa sửa chữa này Phòng Xá —— a, này Thần Long Giáo bái chính là cuộn cuộn Hải Long Thái Tử, Long vương gia nhất định có thể..."

Nói đến đây Lý Vân Tâm bỗng nhiên kêu to: "A nha, đến ——!"

Một phát ổng tay áo, liền vào khoảng được mê té xuống đất.

Từ giết chết Thanh Lượng Tử đến bây giờ qua gần nửa canh giờ. Lý Vân Tâm nhìn xem ngoài cửa sổ ánh trắng, tay bải xuống, liền vào khoảng được một lần nữa vén trở lại trên giường.

Sau đó trên mặt đất hung ác tránh một chút chân, triệt hồi cấm chế, như như một trận gió xuyên tường mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Ô Tô Hòa Ly Ly :

Tôi hậu một tiếng lần nữa vào khoảng được bình tĩnh —— tại hấn bị mê choáng mấy hơi đằng sau. ? ?

Vị này Tiêu Cục nghiệp đoàn tuổi trẻ Long Mãnh từ trên giường ngồi dậy, ngẩng đầu liền hướng bên giường nhìn.

Nhưng không có một ai, chỉ có một chỗ ánh trắng.

Nhìn chăm chăm này ánh trắng lược sững sờ một hồi, kêu to lên: "Người tới! Người tới! Ô Tô! Cách cách!"

Thanh âm rất nhanh bình tĩnh ngủ ở Ngoại Thất Tiểu Nha Hoàn —— hai cái mười bốn mười lăm tuổi cô nương một bên vội vàng bước lên y phục một bên gio nên đẩy cửa đi tới. Nhưng vừa mới tiến đến liền nha một tiếng ——

Cạnh cửa mặt đất một mảnh hỗn độn, cổ vật giá đỡ ngược lại, các nàng buổi trưa làm chủ từ xuyên vòng tay cũng tán. Toái phiến vẩy một chỗ, mặt đất còn có chủ nhân sử gói!

Tên là Ô Tô Hòa Ly Ly hai tiểu nha hoàn nhất thời nắm lấy nên chạy về phần được sập trước, đem nên đặt trên bàn liền đem hấn kéo lại. Một người tại trước người hấn tỉnh té tìm tòi, một người sau lưng hấn tỉnh té tìm tòi. Tại được gấp đến độ thẳng dặm chân muốn các nàng tránh ra xong đi nhìn xuống đất thượng toái phiến, nhưng hai tiểu nha hoàn lên tỉnh tỉnh, một tay lấy tại được đề lên giường, trong miệng một tràng tiếng hỏi: "Mặt mờ đã hoàn hảo? Chỗ nào làm bị thương sao?"

"Cái này vị thành coi là thật không có vương pháp, ta Vu gia cũng có thể bị tặc! Nơi này chính là Nội Viện! !"

"Nhanh đi hô người nha thất thần làm cái gì mà!"

"Ta muốn nhìn lấy hấn nha người mới nên đi!"

Tại được khản trương, bận bịu khoát tay: "Không không không không không không muốn hô người! Ta nện! Không muốn hô người!"

Ô Tô Hòa Ly Ly sững sờ, cái này không tranh. Hai cái tay nhỏ cùng nhau dò xét thượng tại được cái trán, vành mắt bên trong nhất thời phát ra nước mắt đến: "Mặt mờ thể nhưng là kinh hãi lấy? ?"

Tại được buồn bực,

Dùng lực đứng lên nhảy lên đến bên cạnh bàn: "Chớ náo, chớ náo! Ta với các người nói, là có một người cho ta Báo Mộng đến!"

Một bên nói một bên mượn ánh nên nhìn này một chỗ bữa bọn, con mắt lóe sáng đứng lên: "Đúng là thật nha, ta trong mộng nhớ được bản thân ném cái gói đầu —— a nha, giống như thật!"

Sau đó quay đầu đối Ô Tô Hòa Ly Ly nói: "Ta cùng các người nói, vừa rồi ta trong giấc mộng —— "

Hấn nói lời này thời điểm, hai cái cô nương mặt mũi tràn đầy triu mến xem hấn, đoán hấn đến là chán kinh vẫn là làm ác mộng, chỉ đồ dành hấn nghe. Nhưng nghe nghe. Liền cảm giác không thích hợp.

Ô Tô đứng dậy đi đến tại được sau lưng, sờ trường tại hấn trên vai trần chà chà, sau đó sững sờ: "A nha... Đúng nha..."

Vu gia là Đại Hộ Nhân Gia, Nội Thất là một kiểu Gạch Terrazzo sàn nhà. Dưới có Địa Long. Mùa hè mát mẻ, Mùa đông ấm áp. Nhưng dù sao không có vào nhà cối giã quy củ, ngoài viện lại có bùn đất, cho nên cái này trên mặt đất khó đảm bảo có chút bùn đất tro bụi.

Ồn trọng cẩn thận chút Ô Tô liền từ ở được trên lưng sờ đến một điểm vết bần.

Tại được trở tay tại trên lưng mình bởi một thanh, tròng mắt cười to: "Nhìn, nhìn. Ta cũng không có nói ăn nói khủng điên! Ta liền nhớ kỹ là mộng bên trong..."

"Mặt mờ người là nhớ được bản thân gặp người kia, lại ngủ mất nha." Ô Tô ngẫm lại, lo lắng nhìn một chút tay mình, "Vạn nhất là thật đâu? Thí dụ như nói không phải quý mà là ai Mini... Lại mê chúng ta..."

Ngoài cửa sổ một cái thân ảnh nghe nàng lời này, hơi cười cợt.

Đến không nghĩ tới tại được bên người còn có như thế cái cẩn thận cẩn thận tiểu nha đầu.

Bất quá... Mưu đồ loại sự tình này tổng sẽ không có chuyện việc nào vừa lòng, hấn đã gieo xuống một hạt giống, không mammals liền nhìn chính nó đi.

Thế là khi cách cách trong phòng nhỏ giọng nói "Ta ngược lại thật ra nghe nói qua này Thần Long Giáo, nhưng sửa chữa Phòng Xá cũng là chuyện tốt" thời điểm, Lý Vân Tâm phiêu nhiên mà đi.

Mà lúc này, tháng quân tử thì là phiêu nhiên mà tới —— đến này Thanh Lượng Tử bị đánh giết chỗ.

Không có người nào tới. Mọi người ngay cả con đường này trong vòng trăm bước đều không muốn tiếp cận. Bởi vì lần trước giáo huấn còn tại —— này Đào Khê lộ ra di tượng, một đám người chạy tới của cái người chết, kết quả bị chưa đi Yêu Ma giết một cái.

Mà này Nha Dịch lại không dám qua —— lần trước tại Đào Khê đường. Liễu Hà phủ Bộ Khoái công nhân cũng là bởi vì qua được nhanh, bị Yêu Ma toàn bộ chém ngang lưng!

Cho nên cái này trên đường dài, chỉ có hấn một người.

Tháng quân tử chấp tay đứng ở này bờ hồ, tại từ Khất Nhi thân thể hóa thành máu dán lên, hơi hơi lim dim mắt.

Hấn đang nỗ lực thông qua hiện trường các loại dấu vết trở lại như cũ từng ở chỗ này sinh qua hết thấy.

Nhưng mà vô luận hấn như thế nào muốn đều không rõ ràng...

Đến là này Lão vật xuất thủ, vẫn là này Bạch Vân Tâm?

Ngay sau đó Vị Thủy phụ cận có thể giết Thanh Lượng Tử, liền chỉ có hai người kia.

Thanh Lượng Tử, Âm Sai chi thân, lớn Thành chân nhân cảnh giới, Hóa Cảnh đỉnh phong thực lực. Vừa có như thể nhân giới cùng kiến thức... Ai có thể bộ dạng này giết hấn?

Này Lão vật không có khả năng bước ra Động Đình ngoài một trượng. Đại khái không phải là hấn.

Nếu là này Bạch Vân Tâm.. Đằng sau này Cửu Tiêu Lôi Đình lửa, lại là chuyện gì xảy ra? !

Nghĩ như vậy một khắc đồng hồ, tháng quân tử Mạnh mở mắt ra ——

Hít sâu một hơi.

Hấn nghĩ tới...

Một cái rất đáng sợ khả năng. So sánh khả năng này. Hấn ngược lại càng hi vọng chuyện này xác thực thật là này Lão vật cùng Bạch Vân Tâm làm!

Một hơi đằng sau, tháng quân tử phi thân rời khỏi con phố dài này.

Sau ba hơi thở, tháng quân tử đã trở lại thượng thanh đàn đỉnh phái trú chỗ, đồng thời từ hấn tay áo bên trong lấy ra một tấm bùa.

Lúc này vẫn là đêm khuya. Ánh trăng trong sáng.

Tháng quân tử vung tay áo kích diệt trên bàn ánh nến, thế là trong tay Phù Lục liền nổi lên nhạ đậm kim quang.

Hấn đang nghĩ có nên hay không tế ra đạo phù này.

Đạo thống cùng Kiểm Tông cơ hồ ở thế tục ở giữa mỗi một tòa thành thị đều có trú chỗ, trú bị trùng đều có tu sĩ đóng quân. Tuy nhiên khả năng đạo hạnh thấp, tuy nhiên các Trào Lưu Phái, động thiên ở giữa cũng không phải hòa thuận một mảnh, nhưng dù sao Đồng Khí Liên Chi.

Hấn lúc này tế ra đạo phù này, mấy ngày sau tin tức liền có thể chuyển về đến Lang Gia động thiên —— liền sẽ có người tới.

Nhưng tháng quân tử do dự một hồi, cuối cùng đem phù buông xuống.

Hắn vừa rồi nghĩ đến cái kia làm cho người lo lắng có thể là —— có hẳn Long Tử đến vị thành.

Lúc trước Lăng Không Tử muốn trừ Long Tử. Động thiên bên trong mặc dù có dị nghị, nhưng cũng không mãnh liệt. Bởi vì Cao Giai Tu Sĩ đều hiểu được chút Đại Yêu Ma ở giữa Tân Bí. Thí dụ như nói này Cửu Công Tử tuy nhiên cũng là thể gian ít có mạnh mẽ Yêu Ma, nhưng ở chín cái Long Tử bên trong, lại là đạo hạnh thấp kém nhất một cái.

Thần Long tựa hồ cũng không thích cái này Cửu Tử, chỉ cấp hắn một đầu Vị Thủy —— còn bị hắn Yêu Tộc xâm chiếm.

Cho nên nếu như thật muốn giết, là có thể giết —— tại đạo thống cùng Kiếm Tông nội bộ sớm có một cái chung nhận thức. Đó chính là, người cùng Yêu Ma cuối cùng có một trận chiến.

Duy nhất lo lắng là, Long Tử các huynh đệ có thể sẽ báo thù cho hắn. Nhưng mà chuyện này khả năng thực sự quá nhỏ.

Thứ nhất, các yêu ma tàn nhẫn xảo trá, cho dù huynh đệ ở giữa cũng không quá đa tình nghị —— huống chi là tính tình, xuất thân, thực lực đều không giống nhau Cửu Tử. Trong thế tục Thiên Tử nhà không tình thân, Yêu Ma nhà càng hơn.

Thứ hai, dù là một cái một đứa con cùng liền Long Tử giao hảo, lại hoặc là dự định đoạt hẳn cái này Vị Thủy... Tay cũng đuổi không đến đó địa.

Năm đó Chân Long xuất thế, đem trên đời này Đại Yêu Ma từng cái hàng phục, sau lại đem Thiên Hạ bảy phần Thủy Hệ Phân Phong cho Cửu Tử. Nhưng vấn đề là... Là "Thiên Hạ bảy phần Thủy Hệ". Mà không phải "Thiên Hạ bảy phần".

Tại Giang Hà Hồ Hải bên ngoài, thiên hạ này còn có sông núi rừng cây, hạp cốc sa mạc, Tuyết Sơn thảo nguyên. Tại những địa phương kia, cũng có cực kỳ cường đại Yêu Ma —— cường đại đến Thần Long cũng không nguyện tranh phong mang, mà chỉ cần chúng nó bá phục xưng thần liền có thể cấp độ.

Cửu Công Tử cái này Vị Thủy vị thành một chỗ sở dĩ còn giữ được —— cùng hẳn Long Tử ở giữa cách xa nhau rất xa, ở giữa có mạnh mẽ Yêu Ma chiếm cứ cũng là một trong những nguyên nhân.

Mà lại bây giờ Chân Long lâu chưa hiện thế. Ngày xưa những cái kia hướng nó thần phục mạnh mẽ đại yêu nhóm đều đã rục rịch —— không có Thần Long che chở, chín cái Long Tử liền cũng chỉ là Yêu Ma mà nói, dựa vào cái gì chiếm cứ Thiên Hạ bảy phần Thủy Vực? Cho dù là trên danh nghĩa!

Chính là bởi vậy, động thiên các trưởng giả cho rằng trừ cái này Cửu Long tử, một phương diện có thể thăm dò Yêu Ma thái độ. Một phương diện khác còn có thể bóp chết một cái khả năng trưởng thành đại yêu, chính là nhất cử lưỡng tiện sự tình.

Nhưng dưới mắt... Tháng quân tử cảm thấy mình không chắc chắn lắm.

Chỉ vì này "Cửu Tiêu Lôi Đình Chân Hỏa". Cửu Tiêu Lôi Đình Chân Hỏa, chỉ chính là bởi vì lấy Thiên Địa Âm Dương Nhị Khí giao hợp va chạm mà kích động ra đến lôi đình ở trong ẩn chứa lực lượng cường đại. Tại Yêu Ma bên trong có được loại này thủ đoạn, chỉ có thể là Long Tộc.

Muốn nói tu sĩ, một số Cao Giai Tu Sĩ cũng sẽ loại này trò xiếc, nhưng mà cũng không phải là cái gì "Lôi đình Chân Hỏa" —— từ lòng bàn tay sinh ra lôi điện, từ trên cao bổ kích mà xuống, dù là thanh thế lại hạo đại, uy lực mạnh hơn, cũng không có Cửu Tiêu Lôi Đình Chân Hỏa ở trong một điểm Thần Nguyên khí.

Tại ngàn năm bên trong các tu sĩ đã từng ý đồ giải quyết vấn đề này —— Long Tộc tự lại vẫn vụ sinh ra lôi đình, tu sĩ cũng có thể làm được. Nhưng mà đồng dạng lôi đình, từ người tới làm. Liền không phải cái kia thật lửa —— tựa hồ Long Tộc làm này thủ đoạn, tại trong cõi u minh tự có kỳ dị huyền diệu đạo lý.

Thanh Lược Tử... Bị cái này Chân Hỏa đánh giết.

Tự nhiên cũng có cách khác từ có thể đánh giết hắn, chỉ là dạng như vậy cần muốn tổn công tổn sức, lại người kia tu vi tuyệt cao.

Cho nên tháng quân tử tại dạng này nghị hoặc ở trong trở nên mê mang, hắn không biết được phải chăng nên kinh động bản tông môn.

Cửu Long tử Ly Vẫn là Cửu Tử bên trong yếu nhất một cái —— tại Chân Long cùng hẳn Bát Tử xem ra, yếu đến không tưởng nổi.

Vên vẹn Hóa Cảnh đỉnh phong mà thôi.

Mà vậy hẳn Bát Tử, có Lục Tử chính là lớn Thành chân nhân Cảnh Giới Tu Vi, còn có hai tử tại ngàn năm trước đó đã là Huyền Cảnh. Nhưng mà dạng này phân tích Phân Loại chỉ là lấy tu sĩ đánh dấu để cân nhắc... Cơ hồ có rất ít người có thể thật qua thể nghiệm, Chân Cảnh hoặc là Huyền Cảnh Yêu Ma thân thể đến tột cùng là cường hãn đến như thế nào cấp độ.

Tháng quân tử cũng không cho là mình một khi cùng Long Tử sinh xung đột liền chắc chắn thất bại. Nhưng vấn đề ở chỗ...

Một cái người trong thế tục, hoa mấy tháng, thời gian mấy năm tí mảy tạo hình một kiện vật ngoài thân, một khi bị tổn hại còn đau lòng đến giậm chân đầm ngực —— các tu sĩ hoa mấy chục năm, mấy trăm năm thời gian thôi luyện thân thể Thần Hồn lấy cầu trường sinh. Lại làm sao có thể không đối tính mạng mình bảo bối trân quý đâu?

Cao Giai Tu Sĩ quả thật không phải rất đem Đê Giai Tu Sĩ để ở trong mắt. Nhưng nếu như tu vi khác cũng không xa các tu sĩ, cũng như phạm nhân suy nghĩ như thế một lời không hợp liền tranh đấu tại một chỗ...

Chỉ cần thời gian mấy chục năm, trên đời này tu sĩ liền sẽ bị chết sạch, lại nơi nào sẽ có cái gì số trên vạn chỗ truyền thừa.

Cho nên tháng này quân tử tại nội thất bên trong ngồi một mình nửa canh giờ.

Nhưng cuối cùng vẫn thu hồi này Phù Lục.

"Trong cái này có kỳ quặc a..." Vị này Đắc Đạo Chân Nhân nhẹ nhàng se se chính mình mềm mại râu dài, "Kỳ quặc a..."

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Đến ngày thứ hai. Tại trong tranh đấu bị tổn hại đầu kia trên đường công việc lu bù lên. Tại gia công tử, Đại Khánh Tiêu Cục nghiệp đoàn rỗng tại được ra tài ra người, muốn trọng kiến đầu này đường phố.

Tốt như vậy sự tình tự nhiên làm cho người lo lắng —— liền có rất nhiều sát đường Điểm Chủ chạy đi tìm hiểu đến tột cùng.

Tại được liền tại trên con đường này một nhà thụ tác động đến không nghiêm trọng quán trà đặt chân. Mười mấy cảm trong tay Tề Mi đoán bồng gia đình đứng ở ngoài cửa, trong môn bị thanh không. Thêm một trương Nhuyễn Đăng ghé dựa, mấy trương vụ án nhỏ. Vụ án đề ý một chút nước trà bày, mặt đất còn có một thùng dùng vụn băng đề lấy Trái Cây.

Ô Tô trong tay bùng lấy một thanh liền vỏ, điểm đầy Kim Ngọc hoa lệ trường kiếm, cách rời tay bên trong mang theo một cái Tiểu Hương lô.

Tại được hí mắt nằm tại mềm trên ghế mây sửa đêm qua cảm giác, nắm trong tay lấy một thanh quạt nan.

Trên đường Điểm Chủ nhóm tìm tới. Tại cửa sổ lớn bên ngoài thấy một lần điệu bộ này, khí thế liền kìm lòng không đành yếu. Nguyên bản châu đầu ghé tai nói phải thật tốt hỏi một chút về công tử có tính toán gì, đến lúc này liền không lớn dám lên tiếng, chỉ chịu chịu chen chen đứng tại quán trà bên ngoài ——

Mà ngoài cửa cao lớn bọn gia đình cũng lờ đi bọn họ.

Cứ như vậy phôi mấy hơi công phu, cách cách mới đưa tay bên trong Tiểu Hương lô đặt trên bàn trà, thốt tha, một bước ba dao động đi tới cửa trước, té thanh tê khí hỏi: "Chư vị lắng nghe có thể là có chuyện? Là nhà ai sửa chữa Ngân Tề, vật liệu gỗ không dùng được?"

Qua một hồi, mới có một cái không cần Chương Quỹ đi tới, hướng trong phòng nhìn xem, nói: "Cách cách cô nương, Ngân Tề vật liệu gỗ, chúng ta còn chưa động. Tới đây đâu, cũng không phải không nhận về công tử tình, mà chính là nói vô công bất thụ lộc —— chúng ta những này mặt tiền cửa hàng sửa chữa chi tiêu không phải số lượng nhỏ. Bây giờ về công tử đưa dạng này một chuyện tốt đến, chờ như cứu ta không ít người thân gia tánh mạng. Chúng ta càng nghĩ là không thể báo đáp, trong lòng rất bất an —— "

Cách cách chợt cắt ngang hần lời nói: "Tôn Trưởng xưng hô như thế nào?"

Chương quỹ kia vội nói: "Không dám xưng tôn, tại hạ Mộc Nam cư nhỏ đục đường phố cửa hàng chi nhánh Chương Quỹ, Thạch Toàn Dũng."

Cách cách liền cười rộ lên: "Thạch chương quỹ nha. Ngài làm sao nhận ra ta?"

Thạch chương quỹ gấp nàng cười, da mặt thượng cũng lộ ra chút ý cười: "Năm ngoái Mùa đông thời điểm có một lần phủ thượng tại Tổng Điểm gọi một bàn yến hội. Khi đó ta tại Tổng Điểm làm đồ ăn giám, là theo tịch qua phủ thượng —— may mắn gặp về công tử, cũng có hạnh gặp cô nương người."

"Thạch chương quỹ cho tới bây giờ muốn nhúng tay vào một cái chi nhánh, có thể thấy được là khôn khéo người. Nay Thạch chương quỹ còn nhớ phải đi năm Mùa đông này một bàn yến là giá trị bao nhiêu?"

Thạch chương quỹ khẽ nhủ mày ngẫm lại, nói: "Năm ngoái đông là bởi vì Tổng Điểm thu một đầu hiếm thấy trắng hoẵng, cho nên làm trắng hoẵng yến, tại ngày tết cầu mong niềm vui. Nhớ không lầm lời nói..."

Đón đến: "Giá trị bạch ngân năm trăm lượng."

Như Lý Vân Tâm tại, sẽ biết y theo cái thế giới này cùng hần thế giới kia sức mua làm tham chiếu, cái này năm trăm lượng giá trị... Một trăm vạn.

Thế là Thạch chương quỹ người sau lưng bày một mảnh xôn xao.

Đều hiểu được Vu gia là Đại Khánh Cự Phú nhưng mà... Một bữa cơm tất niên, một tịch một trăm vạn, đã càng cái này phổ phùng ở giữa bất luận kẻ nào ngẫm lại cực hạn!

Đây là... Hạng gì phú quý? !

Cái này cách cách bọn người ồn ào qua, mới lại cười nhạt một tiếng: "Này Thạch chương quỹ có biết này một tịch sau đó ra sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Tiểu Tổ Tông

Thạch Toàn Dũng dường như đã biết được chút cái này cách cách cô nương ý tứ. Nhưng lại hướng cửa sổ bên trong nhìn một chút còn tại ngủ yên tại được, nhân tiện nói: "Cái này. . . Phù thượng nghiệm qua đồ ăn đằng sau, bị nhân liền về Tổng Điểm, thực sự không biết. Thế nhưng là. . . Ăn đến tận hứng?"

Cách cách mỉm cười, không nhanh không chậm nói: "Kia buổi tối, đầu tiên là Lão Gia tại tịch từng một thanh. Vốn nói vị đạo coi như ngon, cũng tán Mặc Nam cư vài câu. Nhưng người nào đạo lệch tới một cái chuyện xấu ---- -- của khách nói với Lão Gia, cái này hoảng thật tính vốn âm, nhưng đã là trắng hoẵng, lại tại mùa đông bị bắt, hàng ngày thành lạnh. Lão gia nhà ta chỉ lo lắng công tử nhà ta thân thể giả rét chịu không nổi, liền đem này một tịch rút lui —— ban thưởng tại chúng ta những này lớn bọc làm bữa cơm đoàn viên."

"Lão Gia tuy nói là hảo ý, có thể lúc đó Thiên Hàn Địa Đông, này tịch đưa tới thời điểm Thiên đều đã mát, vậy như thế nào ăn? Chúng ta vừa vui ăn chút thanh đạm, thế là riêng phần mình từng mấy ngụm không tính phạt Lão Gia hảo ý, liền lại tán xuống dưới."

Lúc này tâm tư Linh Lung nhân đại chống đỡ đều hiểu được cách cách cô nương muốn nói cái gì. Chỉ có một ít khờ ngốc còn tại chặc lưỡi sợ hãi thán phục —— "Lão Thiên Gia, đến là Vu gia nha. . . Năm trăm lượng bàn tiệc liền thưởng hạ nhân á!"

Cách cách chỉ còn chờ bọn họ cảm thán qua, mới lại dịu dàng cười một tiếng, nói: "Hôm nay ra cho chư vị sửa chữa Phòng Xá Ngân Tệ, vật liệu gỗ, cộng lại. . . Cũng bất quá là một tịch trắng hoẵng yển mà thôi. Ta Vu gia không hề thiếu những tiền bạc này. Chỉ là bởi vì đều là vị thành Lão Nhai Phụng, thiếu gia nhà ta lại thiện tâm, không chống nổi một người đi câu, mới ra mặt làm chuyện này."

"Chư vị Chương Quý như lo lắng ta Vu gia có nhân cơ hội này ngầm chiếm chút tâm tư gì, hiện tại liền có thể rời đi. Chỉ bất quá đã đối với nhà ôm dạng này thành kiến, ngày sau cũng không cần tới lui tốt —— để tránh mọi người thương tổn hòa khí. Thạch chương quý —— "

Thạch Toàn Dũng vội nói: "A. . . Bị nhân tại."

"Làm phiền Thạch chương quý làm một cái nhân tình, ở đây làm chứng —— Thiếu chủ nhà ta người lần này tất cả đều là việc thiện, tuyệt không một chút tâm hán nghĩ. Nếu có người còn không biết tốt xấu càng muốn lấy cẩn thận độ Thiếu chủ nhà ta tâm ý người, hừ, ngài giúp ta nhớ kỹ,

Ta cách cách có thể nuốt không trôi khẩu khí này!"

Thạch Toàn Dũng là Mặc Nam cư cửa hàng chi nhánh Chương Quý. Như bị người bình thường nhà nha hoàn dạng này sai sử, sớm tức giận lên phẩy tay áo bỏ đi. Nhưng dưới mắt cái này cách cách cũng không bình thường. Người sáng suốt đều hiểu được vị này cùng trong phòng vị kia chính là Vu gia Thiếu Chủ Nhân thiếp thân thị nữ, bộ dáng tư thái đều là nhất đẳng tốt —— đợi ngày sau vị này Vu gia Thiếu Chủ Nhân thành thân. Hai vị này liền không phải nha hoàn, mà chính là thiếp.

Người kiểu này nhà thiếp, lại dạng này được sủng ái, nhưng so sánh tầm thường nhân gia chính thể uy phong còn muốn lớn.

Hắn liền cũng không dám làm bộ làm tịch. Bận bịu chấp tay: "Cách cách cô nương sao lại nói như vậy. Chúng ta đợi thế nào lại là loại kia đuôi mù người? Chỉ nói là nếu như một hồi này Ngân Tệ vật liệu gỗ dùng liền dùng, cũng không cần chờ gì theo lời nói. . . Bị nhân còn muốn làm miệng hỏi một câu —— đến là vị nào dạng này lớn mặt mũi, mới được đến về công tử nhà?"

"Ngô, không cần các ngươi viết biên nhận theo. Cứ việc cầm đi sử dụng." Cách cách hơi hơi ngửa đầu liếc nhìn trước cửa những người này, lại nói, " về phần mời công tử nhà ta người kia. Tên cách cách cũng không liền nói. Nhưng là một vị Thần Long Giáo Quý Nhân, là sẽ sử dụng Tiên Pháp. Chư vị có nghe nói qua Thần Long Giáo?"

Có chút người đưa mắt nhìn nhau, có ít người thì tại khẽ nhủ mảy may suy tư một phen đằng sau a một tiếng. Thần Long Giáo những ngày này tuy chỉ là tại Cò trắng châu phụ cận thế lớn, nhưng vị trong thành chắc chắn sẽ có người đi Cò trắng châu thưởng phong cảnh, cũng có người thân thích tại Cò trắng châu. Bởi vì mà chỉ ít những người này ở trong liền có bốn năm cái là nghe nói qua Thần Long Giáo cái kia danh tự.

Chỉ có Thạch chương quý trên mặt lộ ra cổ quái thần sắc. Suy nghĩ một hồi, nhân tiện nói: "Ngược lại là nghe nói qua. . . "

"Chính là này Thần Long Giáo Quý Nhân xin giúp đỡ công tử nhà ta, công tử nhà ta mới đến làm việc này." Cách cách cười một tiếng, "Không muốn các

ngươi cửa hàng, không muốn các ngươi Chứng Từ. Chỉ nói là ngày sau, nhớ kỹ ta Vu gia cùng Thần Long Giáo chuyện này chia là được."

Nói những lời này, sở trường bên trong nhỏ khăn tại bên mặt phien quạt gió, hip mắt nhìn xem trên đường sáng trưng nhật quang: "Dạng này ngày nóng. Chư vị Chứng Quỹ lại không sự tình liền riêng phần mình bận bịu đi thôi. Có chỗ nào không đủ sử dụng lại đến nói, việc này ta Vu gia cùng Thần Long Giáo muốn giúp đến."

Nói xong, eo nhỏ nhắn uốn éo, quay người liền trở về phòng.

Nhưng nàng làm như vậy phái, lại không người có lời oán giận. Cho dù lăm miệng cũng chỉ là cảm thán tiểu cô nương này tốt số —— cùng là làm nha hoàn, nhà khác bị đánh thụ nặng, cô nương này lại so tâm thường nhân gia tiểu thư còn muốn uy phong.

Đứng trên đường suy nghĩ một hồi, mọi người cuối cùng tán đi —— thoát đầu là lo lắng Vu gia mưu đồ riêng phần mình Địa Sản. Nghe cái này cách cách cô nương một lời nói, mặc dù khó mà nói tin hoàn toàn, nhưng ít ra lĩnh giáo Vu gia xa hoa phô trương. Như vậy mọi người tộc, hôm nay ở trước mặt những người này nói những lời kia. Ngày sau là khó đối ý.

Thế là tạm thời an tâm, chỉ vừa nghĩ này Thần Long Giáo đến là lai lịch gì, một bên vội vã trở về nhà an trí qua.

Thạch Toàn Dững cũng chấp tay một cái, nhũ mày cúi đầu mở rộng bước chân đi. Nhưng đi bốn năm bước. Bỗng nhiên nghe thấy quán trà cửa sổ bên trong một cái tinh tế thanh âm hô: "Thạch chứng quỹ xin dừng bước."

Thạch Toàn Dững hướng cửa sổ bên trong nhìn lên —— là vừa rồi này nâng kiếm này giờ không nói gì cô nương, tại cửa sổ thấp giọng gọi hân.

Hân liền hơi chậm dần bước chân, rơi vào đám người đằng sau. Nhưng sau đó xoay người đi tới cửa trước.

Trông thấy cô nương kia hướng hân ngoắc: "Bên ngoài trời nóng, Thạch chứng quỹ tiến đến uống chén trà tiêu giải nóng khí đi."

Thạch Toàn Dững cười cười, nhìn xem cạnh cửa gia đình, cất bước đi vào.

Vừa vào cửa, nhất thời một trận mát lạnh, phảng phất từ Mùa Hạ vượt Hồi Xuân quý. Thạch Toàn Dững hơi hơi sững sờ. Ánh mắt trong phòng quét một vòng, mới nhìn đến cửa trên vách tường đề lấy một trương phù.

Cái này Vu gia dùng đạo thống Phù Lục nghĩ mát a. . .

Mà Ô Tô đã buông kiếm, vì Thạch Toàn Dững rút một chén Mai tử trà phụng đang tọa tiền, Thạch Toàn Dững lúc này mới ngồi xuống, nghiêng đối hơi hơi ngáy tại được: "Ô Tô cô nương đây là. . ."

Ô Tô cũng ở trước mặt hân ngồi xuống, cười nhẹ nhàng hỏi hân: "Thạch chứng quỹ mới vừa nói, ngược lại là nghe nói qua. Nhưng Ô Tô nhìn Thạch chứng quỹ thần sắc, tựa hồ còn không chỉ đơn giản như vậy. Thạch chứng quỹ thế nhưng là. . . Gặp qua người nào?"

Thạch Toàn Dững liền hiểu được hai cái cô nương bên trong, vị này Ô Tô xác nhận tỷ tỷ, tâm tư cũng càng tinh tế trầm ổn chút —— chính mình vừa rồi chỉ một chút do dự, liền rơi ở trong mắt nàng.

Tuy là là mười bốn mười lăm tuổi tiểu cô nương, nhưng đã có thể một mình đảm đương một phía, thậm chí so với hân gặp qua khá hơn chút Công Tử Ca Nhi đều muốn ổn trọng đại khí —— đến là Vu gia người nhà.

Nhưng hân cũng không phải cái gì gặp xinh đẹp Tiểu Nương Tử liền đầu óc mê muội Hoàn Khó Công Tử Ca Nhi. Suy nghĩ một hồi mới nói: "Thực không dám giấu giếm, thật là đêm qua gặp cá nhân. Người kia tại ta trong tiệm uống rượu, đến sau nửa đêm, bỗng nhiên nói với ta hân là tới bắt yêu, muốn chúng ta rời đi. Thoạt đầu chỉ cho là là uống say, sau đó mới gặp hân triển lãm thần thông —— về một cái cười ngựa Tiểu Tướng Quân, lại vậy một thanh Đậu Phụng, hóa thành một đội hồng khôi Hồng Giáp quân sĩ. . . Ách, ô Tô cô nương thế nhưng là không tin lắm?"

Ô Tô nháy mắt mấy cái: "Là Chứng Quỹ ngài lại nói."

Nàng cũng không phải là không tin lắm. Chẳng qua là cảm thấy. . . Có chút thú vị —— lần thứ nhất thật nghe được có người lời thề son sắt nói những việc này, lại thân phận đối phương cùng ngữ khí, nên không phải là hồng nàng.

Thạch Toàn Dững liền lại khụ khụ: ". . . Hóa thành một đội hồng khôi Hồng Giáp quân sĩ, liền chạy ra khỏi môn. Gặp tình cảnh này chúng ta tự nhiên minh bạch là gặp được cao nhân. Cũng đi ra ngoài. Kết quả đằng sau. . . Cũng là đêm qua, liền trông thấy này di tượng, nghe thấy này tiếng sấm."

Hân nhìn xem Ô Tô thần sắc, lại bổ sung: "Chẳng những là ta, người khác cũng gặp này di tượng —— vừa rồi đến những người kia, cơ hồ đều nhìn thấy một cái hồng khôi Hồng Giáp tiểu nhân chạy tới nhà bọn họ để bọn hân rời đi. Nói là phụ cận có Yêu Ma hiện thế. Nguyên bản trước đó vài ngày trong thành liền bị Đại Tai, bây giờ lại tại nửa đêm gặp được việc này, nào có người dám không tin, liền đi chạy —— cũng may mắn sớm rời khỏi nha!"

Ô Tô nghe hân nói xong, đoan trang cười cười: "Đây cũng là. Ngài nói, chính là này Thần Long Giáo cao nhân. Muốn đến là đêm qua trên đường Trừ Yêu, tồn hại Phòng Xá, mới xin giúp đỡ công tử nhà ta. Ngài nhìn, vị cao nhân này cũng có hiệp nghĩa chi phong, trạch tâm nhân hậu đâu!"

Sau đó không đợi Thạch Toàn Dững lại nói tiếp, nhân tiện nói: "Tri hoãn Thạch chứng quỹ lâu như vậy, muốn đến trong lòng cũng gấp. Cái này không giữ lại ngài. Lại đi làm việc đi. Ngày khác —— Ô Tô Hòa Ly Ly còn muốn đến nhà gửi tới lời cảm ơn."

Thạch Toàn Dũng chỉ sững sờ, liền mình bạch tiểu cô nương này ý tứ.

Ở trong lòng cười khổ một tiếng đứng người lên, chấp tay một cái: "Vây liên, cáo từ."

Đi ra ngoài đi đến thái dương trong đất mới thở dài —— con trai mình đối xử mọi người xử sự, có cái này Ô Tô hoặc là cách cách cô nương ba phần công phu, hẳn cũng bớt lo.

Rõ ràng là hai cái động phòng Đại Nha Hoàn, khí thế nắm đến lại rất có chừng mực. Đã sẽ không gọi người khinh thị, cũng sẽ không làm cho người cảm thấy ngạo mạn, quả nhiên là không nên xem nhẹ.

Vừa rồi gọi mình đi vào nói này một phen, chính là gọi mình trở về cùng những hàng xóm láng giềng kia truyền ra. Như thế việc nhỏ —— nguyên bản nhân tâm liền hoảng sợ, cái này lại không có gì thương Thiên hại Lý.

Chỉ là như vậy hai nữ tử này Vu gia Lão Gia lại một mực đặt ở cái kia si Sòa Nhi Tử bên người. . .

Mình châu ném tới nha. . .

Chỉ là Thạch chương quỹ không thấy được, trong lòng hẳn đoan trang trầm ổn hai tiểu nha hoàn, tại hẳn sau khi đi xa. Bỗng nhiên liền tiến đến một chỗ, nhanh lên đem tại được đánh thức. Sau đó tựa như hai cái Tiểu Hi chim khách, lúu rúu đem vừa rồi sự tình đều cùng hẳn nói, trước đó trầm ổn sức lực hoàn toàn không thấy.

Cái này tại được nghĩ là đêm qua vây được hung ác. Vừa rồi một mực chưa tỉnh. Lúc này đầu óc mê muội mờ mắt, nghe thấy hai cái cô nương bạo đầu giống như cùng hẳn nói sự tình, chỉ cảm thấy hoa mắt chóng mặt, miệng đắng lưỡi khô.

Liền ngáp một cái chép miệng một cái, nói: "Miệng khô."

Cách cách liền đi một bên Băng Dũng bên trong lấy một cái trăn tốt quả lê, dùng trên bàn trà Tiểu Ngân đao tinh tế cắt, qua hạch, bày ở trong mâm dâng lên đến —— nhưng miệng bên trong như cũ chưa ngừng.

Cái này tại được buồn ngủ ăn hai bên quả lê, ý lạnh từ cổ họng truyền đến trong bụng mới phát giác được lược tỉnh lại chút, liền từ ghế dựa mềm ngồi dậy đến: "A. . . Nói như vậy. Thật không phải là mộng sao?"

"Lão Gia nói không sai, thật không phải là mộng." Ô Tô nhú lại lông mày nhỏ nhắn, "Y theo này Thạch chương quỹ nói, nên là người kia trước tiên ở cái này nhỏ đục đường phố Đồng Nhân đầu một trận, sau đó thắng, bị thương, mới đến chúng ta phủ thượng, giả bộ như oan hồn hủ thiếu gia người. Muốn ta nói hẳn mưu đồ thứ gì. . ."

Tại được ngồi tại trên ghế ngự gác nghe, nghe một hồi mới thở dài một hơi, ăn hai bên quả lê, lại thở dài một hơi. Như thế đem trọn bàn băng Lê đều ăn xong, tựa hồ mới rốt cục khôi phục tinh thần, đứng người lên vỗ vỗ tay —— Lý Văn Tâm tại ven đường lần thứ nhất gặp cái kia Đại Khánh Tiêu Cục nghiệp đoàn rỗng liền lại trở về.

"Nói đúng là nha ——" hẳn chấp tay sau lưng, tại quán trà bên trong dạo bước —— hẳn vừa nói, hai tên nha hoàn liền không nói —— "Người kia không phải Quý Hồn, mà thật là một cái người, còn biết ta cứu thiếu niên kia sự tình. Sở dĩ muốn hù ta đây, là sợ ta không chịu xuất tiền làm việc này —— làm việc này, kì thực chính là vì bọn họ Thần Long Giáo truyền giáo mà!"

Ô Tô Hòa Ly Ly vội vàng gật đầu: "Là đâu, thiếu gia nói rất đúng!"

"Nhưng là đâu, phụ thân nghe ta nói việc này, còn nói dạng này cũng là tốt." Tại được cau mày trong phòng dạo bước, "Theo ta thấy, phụ thân đây là muốn, ân. . ."

"Lão Gia nói hẳn nghe nói qua này Thần Long Giáo, tình thế rất lớn, cũng thật có chút môn đạo, chỉ sợ sớm tối muốn truyền đến trong thành tới. Lão Gia còn nói, nhà chúng ta những năm này mặc dù còn có vị thành giàu tên tuổi, nhưng cũng liền vền vền giàu mà thôi, kì thực khá hơn chút nghề nghiệp đều cảm không vào tay." Ô Tô nháy mắt thấy tại được, chậm rãi nói, "Liền muốn mượn cái này thế, bán cho một món nợ ân tình của bọn họ, ngày sau Thần Long Giáo Chân Truyền đến trong thành, cũng có thể làm việc cho ta —— những cái kia làm ra những vật này người, đơn giản chính là vì tiền tài. Tiền tài nha, chúng ta Vu gia có là. Mà này Thần Long Giáo đồ Tam Giáo Cứu Lưu cái gì cũng có. . . Về sau làm lên sự tình đến cũng thuận tiện nhiều."

"Chỉ là. . ." Ô Tô khẽ nhú mày, "Ta luôn cảm thấy chỗ nào không được tốt. . ."

"A..., mặc kệ nó!" Tại được nghe lời này, tựa hồ rốt cục đem phụ thân hẳn nói qua sự tình nhớ lại, vung tay lên, "Giúp người cũng là chuyện tốt! Hừ, người kia không tìm ta, ta cũng phải giúp bận bịu. Ta chính là Đại Khánh Tiêu Cục nghiệp đoàn rỗng, cứu khốn khổ nguy, hành hiệp trượng nghĩa chính là ta thuộc bốn phận sự tình mà!"

Cách cách vội nói: "Thiếu gia cũng là tốt bụng!"

Tại được cười hắc hắc: "Tuy nhiên a, ta nhất định phải qua Cò trắng châu nhìn một cái —— đến ai đóng vai quỹ làm ta sợ, lại thế nào hiểu được ta đã cứu người!"

Ô Tô Hòa Ly Ly sững sờ, nhất thời quá sợ hãi: "Thiếu gia thiếu gia người nghe ta nói, chuyện này chúng ta dù sao cũng phải muốn ——"

Nhưng lời còn chưa dứt, cái này tại được liền đã hứng thủ bùng bùng một bà nhấc lên trên bàn chuôi này hoa lệ trường kiếm, tung người một cái liền đi ra ngoài. Chân lại một điểm, thẳng lướt thượng một bên nóc nhà, mấy cái nhảy vọt liền biến mất trong ngõ hẻm.

Trước cửa gia đình bị kinh ngạc. . . Nhưng lại cũng không phi thường giật mình.

Việc này. . . Nhà bọn hần thiếu gia làm quá nhiều.

Ô Tô Hòa Ly Ly cũng đi theo chạy ra cửa, đứng tại đường phố trước nóng bỏng ánh sáng mặt trời bên trong, gấp đến độ thẳng dậm chân. Hướng gia đình hô: "Truy nha! Đuổi theo nha!"

Gia đình kia liền sầm mi khô kiểm nói: "Hai vị Tiểu Cô Nãi Nãi, việc này cũng không phải lần đầu, chúng ta chỗ nào đuổi được nha!"

"Một đám rác rưởi! Muốn các ngươi có làm được cái gì!" Cách cách tức giận đến lại dậm chân, "Thất thân làm cái gì, chuẩn bị ngựa nha!"

Nghe lời này gia đình như được đại xá, bận bịu qua một bên đất hai thót dự bị lập tức, luống cuống tay chân lấp dậm bộ yên ngựa.

Hai tiểu cô nương ngay cả chân đạp đều vô dụng, nghiêng người liền lên lập tức, giọng dịu dàng một quát. Hai thót lông ánh sáng bóng loáng Đại Mã nhất thời nhanh như điện chớp mà đi ——

Gia đình kia nhìn lấy tuyết trần hai kỵ, tự lảm bảm: "Một cái Đại Tổ tông, hai cái Tiểu Tổ Tông. . . Chúng ta mệnh là thật khổ a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Thiếu gia bí mật :

Một chủ hai bộc chạy mất, đứng tại quán trà trước mười cái gia đình liền không có sự tình làm. Nếu tốt xấu trong phòng còn có Trái Cây điểm tâm, lại các loại nửa canh giờ ngày phơi cang hung ác, liền đều vào nhà, đem những điểm tâm đó chia ăn, đem hóa một nửa Băng Dững bên trong hoa quả cũng chia ăn.

Có đến tại phủ thời gian không lâu Tân Đình không dám đưa tay, chỉ nói tại Cự Chủ Nhân nhà, bộ dạng này muốn bị đánh bằng roi —— phản chủ ăn vụng, vẫn là ăn chủ nhân còn lại, không là một chuyện tốt.

Người khác liền cười rộ lên, nói cho hần biết Vu thiếu gia là lớn nhất nhân nghĩa người —— nếu roi vào tay hần trở về nhìn thấy những này Trái Cây đều sinh sinh trong phòng buồn bức hồng, mới chịu lớn tính khí đây.

Mười mấy người tại quán trà bên trong ăn một hồi, thời tiết nóng dần dần tiêu. Nhưng lần này việc phải làm đi ra chung quy là vì Hộ Chủ, bây giờ Chủ Từ đem bọn hần bắt ra, về sớm qua thế tất yếu bị mắng. Thế là liền tại ngồi ở chỗ này nhân trò chuyện.

Nhưng cái này tuổi trẻ nam nhân tổng cũng không có gì có thể trò chuyện, nói mấy câu đề vẫn là kéo tới nhà mình trên người chủ nhân.

Này Tân Đình liền lo lắng, thỉnh thoảng đi tây bắc vừa nhìn —— tựa hồ rất sợ chủ nhân vạn nhất có cái gì sơ xuất, hần cái này mới được việc phải làm nhưng là không còn.

Một người nhìn ra tâm hần nghĩ, cười hỏi hần: "Nhìn không ra ngươi da trắng chỉ toàn —— ta lần thứ nhất gặp ngươi chỉ cảm thấy là Gian Thần tướng, bây giờ vậy mà chánh thức là trung tâm Hộ Chủ. Ta hỏi ngươi a, thế nhưng là lo lắng nhà ta thiếu gia?"

Một đám người hống cười rộ lên.

Này Tân Đình liền đỏ lên mặt: "Ta hiểu được thiếu gia cũng sẽ sử kiếm, là nghiệp đoàn rỗng, nhưng dù sao cũng là thiếu gia... Kiếm kia... Ai, nhìn lấy không giống như là đánh người dùng."

Nghe hần lời này, một đám người lại lộ ra ý vị thâm trường cười. Trước đó cùng hần nói chuyện mặt đỏ hần từ liền cười lắc đầu: "Tiểu tử ngươi, có phải hay không nghe bên ngoài truyền ngôn, nói nhà ta thiếu gia ngu dại, này Tiểu Cục nghiệp đoàn rỗng chính là Lão Gia gọi hần ngồi lên làm cái Kim Thân bài trí —— kì thực là cái giá áo túi com?"

Tân Đình kinh hãi,

Bận bịu khoát tay: "Chớ bồng dung ô ta! Ta cũng không dám nói như vậy nhà mình chủ nhân! Ngươi sao có thể nói loại lời này!"

Mọi người tựa hồ cũng cảm thấy cái này Tân Đình khờ đầu khờ não bộ đáng đáng yêu cực, lại cười vang. Một người khác nhất chỉ này mặt đỏ hán tử: "Đoạn ngắn, ngươi có biết chúng ta vị này ngô Nhị Ca, rõ ràng là trong nhà Trưởng Tử, vì sao gọi ngô Nhị Ca?"

Tân Đình trừng mắt lắc đầu.

Người kia nhân tiện nói: "Tốt để cho ngươi biết. Hẳn gọi ngô Nhị Ca, vậy đại ca, chính là nhà ta thiếu gia! Minh cái này ngô Nhị Ca nhà hán đời đời ở chỗ phủ làm việc, thiếu gia khi còn bé hẳn cũng là dán thân thể. Đằng sau mới đi ngoài thành trong trang, bây giờ lại trở về. Hẳn những lời này đừng nói ở chỗ này nói, cũng là tại thiếu gia trước mặt nói, thiếu gia cũng sẽ không buồn bực."

Ngô Nhị Ca cười khoát tay, tựa hồ rất được lợi hán lời này. Sau đó mới nhìn đoạn ngắn: "Huynh đệ ngươi qua đây phải gấp, chúng ta cũng một mực không có công phu đối người tinh tế nói một chút mình cái này Thiếu Phủ tình hình. Bây giờ thừa dịp lúc này cơ. Liền cùng ngươi nói đi. Cũng miễn cho ngươi về sau suy nghĩ lung tung."

Tân Đình đến lúc này đã không tranh biện, chỉ chọn đầu, rất sợ để lọt nghe thứ gì.

Ngô Nhị Ca Thanh Thanh tiếng nói, cầm lấy bên người trán một cái Tiểu Kim quyết chậm rãi lột, vừa lột vừa nói: "Vừa rồi thiếu gia chạy, chúng ta vì sao không đuổi theo đâu? Chính là là bởi vì chuyện này không phải lần đầu. Trước kia —— bốn năm năm trước, chúng ta là muốn đi theo qua. Đến hai, ba năm trước, liền theo không kịp."

"Ngươi vừa mới cũng gặp nhà ta thiếu gia Kinh Thân Công Phu. Đây là đang Nháo Thị bên trong, hẳn không muốn hiển lộ bản lĩnh. Nếu là ở đất hoang buong ra chạy, tầm thường nỡ thất cũng đuổi không kịp hẳn. Chúng ta vừa rồi cười ngửa, ra khỏi thành. Tìm gặp thiếu gia tung tích... Khi đó hẳn khả năng đều đã làm xong việc Hồi Thành."

Tân Đình đoạn ngắn ngẫm lại, muốn nói lại thôi.

Ngô Nhị Ca xem hẳn, đem cây quạt đưa vào trong miệng nhai đến tràn đầy nước, quẹt quẹt mồm lại nói: "Về phần ngươi nói thiếu gia kiếm, ngươi là muốn nói thiếu gia tập võ dù sao cũng là cường thân kiện thể, cùng chúng ta những này dùng để đánh người công phu khác biệt, đúng hay không?"

Hắn nhếch miệng cười một tiếng: "Ngươi có nghe nói qua Ích Thủy Kiếm Lỗ Công sùng?"

Đoạn ngắn vội nói: "Nghe nói qua! Nghe nói chính là đương thời đệ nhất đại cao thủ, kiếm quang múa đứng lên nước tạt không lọt, thành danh mấy chục năm!"

Cái này đầy phòng người toàn bộ cùng có vinh yên cười rộ lên. Đây ngô Nhị Ca cũng đặc ý nói: "Nghe kỹ —— này Ích Thủy Kiếm Lỗ Công sùng, chính là nhà ta thiếu gia Thụ Nghiệp Ân Sư! Lỗ Công từng nói qua. Hẳn cả đời ký danh đệ tử vô số, Thân Truyền Đệ Tử ba trăm, nhưng có khả năng nhất kế thừa hán y bát —— cũng là nhà ta thiếu gia!"

"Cho nên nhà ta thiếu gia ngồi cái này Tiêu Cục nghiệp đoàn long vị tử, ngươi muốn nói cùng chúng ta tại phủ gia thế có quan hệ hay không? Đây tất nhiên có. Một mặt khác đâu? Nhà ta thiếu gia chính là Ích Thủy Kiếm khách đệ tử đặc ý nhất —— cái này Đại Khánh trên giang hồ. Người nào dám không bán Ích Thủy Kiếm mặt mũi?"

"Về phần những cái kia nói cái gì thiếu gia ngu dốt ngu đại, hắc! Nhà ta thiếu gia che mắt, chỉ dùng một cái tay —— ngươi nhìn có thể hay không tại trong vòng một chiêu cắt hẳn đầu lưỡi! Những nhân tài đó là thật ngu đại!"

Những này nội tình tựa hồ khiến Tân Đình đoạn ngắn nghe được ngu đại. Hẳn tại trong ý nghĩ tiêu hóa một hồi lâu, mới nói: "A nha... Những này ta lúc trước thật không biết được..."

Mọi người thấy hẳn bộ dạng này, liền nhớ tới chính mình lúc trước bộ dáng, chỉ cảm thấy gia hòa này vừa đáng yêu, thân cận đứng lên.

Nhưng người nào đạo cái này tân nhân vốn lại là cái nghĩ đến nhiều. Cách một hồi lại nói: "Nhưng chỉ nói võ nghệ, nhà ta thiếu gia thật là... Không thể chê. Cần phải là... Ai nha. Ta không phải lắm miệng, chỉ là, chư vị ca ca cũng hiểu được, trong nhà của ta khốn đốn, khó khăn sai người vào phủ bên trong, thực sự rất sợ phạm thứ gì sai, lại bị đánh đi ra. Bởi vậy muốn lắm miệng hỏi nhiều chút sợ về sau đi sai bước nhầm —— tiểu đệ nói là, nhà chúng ta thiếu gia, ân... Vì sao lão gia đối với hẳn nói gì nghe vậy? Ta nghe nói thiếu gia đầu óc..."

Nói đến đây sự kiện, trong phòng người liền không cười.

Nhưng lại cũng không là bởi vì tức giận hoặc là hẳn cảm xúc tiêu cực mà trầm mặc, mà càng giống là tại trong trầm mặc chiếu không nói hỏi thăm lẫn nhau ý kiến —— muốn hay không đối cái này tân nhân nói ra khác một số việc.

Cuối cùng mọi người đưa ánh mắt về phía ngô Nhị Ca. Thế là ngô Nhị Ca nhìn chằm chằm đoạn ngắn nhìn một hồi, thẳng đến đối phương trở nên kinh hoàng, chân tay luống cuống, mới nói: "Ngươi dạng này nghĩ, cũng không trách ngươi. Cái này bên trong sự tình đại khái thoát đầu cũng chỉ có ta biết —— ta nói là chúng ta trong những người này. Nhưng là trong phủ một số cao tuổi lão nhân, cũng là hiểu được, ta cũng là nghe ta cha nói."

"Ngô đại gia lúc trước chính là Lão Gia thân thể Biên thị vệ." Một người lắm miệng giải thích.

Ngô Nhị Ca lại cúi đầu ngẫm lại, đối đoạn ngắn nói: "Chúng ta đều là thiếu gia người bên cạnh, những sự tình này sớm tối cũng phải làm cho ngươi biết.

Hôm nay gặp người cũng coi như trung tâm, hiểu quy củ... Dứt khoát liền hôm nay dứt lời."

Ngô Nhị Ca nói những lời này, trong phòng bầu không khí tựa hồ liền trở nên hơi khác thường —— bên ngoài vẫn là ánh mặt trời chiếu sáng lầy, nhưng trong phòng trở nên có chút thanh lãnh.

Này đoạn ngắn ngừng thở, cẩn thận từng li từng tí gật gật đầu.

Ngô Nhị Ca nhân tiện nói: "Nghe nói nhà ta thiếu gia, là Thần Nhân thác sinh."

Lời nói này đi ra, đoạn ngắn con mắt liền trừng lớn. Ngô Nhị Ca rất hài lòng hẳn phản ứng, tiếp tục nói: "Nhà ta thiếu gia vừa sinh ra thời điểm, ngược lại là cùng Phổ Thông Hải Tử không có gì khác biệt. Nhưng biết nói chuyện đằng sau. Sự tình kỳ dị liền tới."

"Một năm kia —— hơn mười năm trước —— chúng ta phủ thượng một cốc đại mưa bán xảy ra sự cố. Đó là cái gì đường rẽ cha ta cũng không hết sức rõ ràng, nhưng chỉ biết là là cho kinh hoa bên kia cung bên trong vài vốc ra chút vấn đề, là nhan sắc không khớp. Đây là tai họa nha, Lão Gia lo lắng đến đầu đều trắng tốt nhiều. Lại nói ngày đó ngồi tại trong nội đường sâu. Phu nhân liền ôm Tiểu Thiếu Gia tới, gọi Lão Gia nhìn xem thiếu gia, cũng tốt thư giãn hạ tâm tình."

"Lão Gia đem thiếu gia ôm vào trong ngực —— lại đột nhiên nghe thấy thiếu gia mở miệng, nói, ta biết người gặp phải một cốc phiền lòng sự tình. Nhưng vấn đề này. Người chỉ cần đem những cái kia vài như thế nào như thế nào là được, cũng không phải là cái đại sự gì."

Đoạn ngắn nghe được sùng sốt.

"Đều nói thiếu gia lúc ấy là nói như vậy —— cũng không phải là tiểu hài tử có thể nói chuyện nha!" Ngô Nhị Ca sinh động như thật nói, đồng thời nhũ mày lại, phảng phất không phải từ cha của hắn nơi đó nghe nói, mà chính là thấy tận mắt, "Lão Gia lúc ấy giật mình, suýt nữa đem thiếu gia rơi trên mặt đất qua, may mắn phu nhân tiếp được nha!"

"Lão Gia liền hỏi, người đến tốt cùng là ai, nhưng mà cái gì tà ma thượng con ta thân thể."

"Thiếu gia liền nói. Liền nói —— cụ thể nói cái gì, cha ta lúc ấy cách xa hơn một chút, thời gian lại lâu, cũng nhớ kỹ cũng không phải là rất rõ ràng. Nhưng đại khái là nói, hẳn vốn là Thần Nhân, bởi vì kiếp trước thụ Lão Gia ân tình, đương thời liền đầu thai làm con của hắn, báo ân tới. Chỉ là cái này Thần Nhân đầu thai lúc cùng Diêm Quân sinh chút sự cố, này Mạnh Bà Thang đến vẫn là uống nửa bát, cho nên thần thông lúc linh lúc mất linh."

"Người trong nhà nghe việc này, đều bối rối —— ai biết thật sự là thần người vẫn là tà ma?"

"Chỉ vì lão gia này còn xa lánh phu nhân hơn một năm, cũng không thường vẫn an thiếu gia. Nhưng một lần. Đến là thiếu gia thuyết pháp từ có tác dụng, chúng ta phủ thượng qua cửa ải khó khăn kia. Đằng sau mấy năm lại có mấy lần không như ý, nghe nói đều là thiếu gia trên thân Thần Nhân lộ ra thần thông, cho Lão Gia nói giải quyết biện pháp."

"Như thế gần như năm trôi qua. Liền biết thật không phải tà ma, mà thật sự là Thần Nhân chuyển sinh." Ngô Nhị Ca thần sắc dần dần từ vừa rồi thần bí biến thành thoải mái, "Thế là Lão Gia không hề xa lánh phu nhân cùng thiếu gia, chỉ nói là chính mình kiếp trước phúc báo —— một thế này, còn muốn làm càng thật tốt hơn sự tình. Bởi vậy về sau mới có này Tiểu Cục nghiệp đoàn mà —— bây giờ không phải liền là Lão Gia dùng Ngân Tệ nuôi khá hơn chút sống không nổi tiểu tiểu cục?"

Này đoạn ngắn đã nghe đến tròn mắt hốc mồm, tựa hồ nghĩ không ra thật có dạng này Thần Dị sự tình. Sững sờ một hồi mới nói: "Vậy bây giờ, hiện tại. Thiếu gia hắn..."

Ngô Nhị Ca đón đến, thờ dãi: "Ai, nói đến, cũng không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu. Nghe nói thiếu gia trước kia mười tuổi thời điểm, này Thần Nhân là thường lộ ra thần thông. Nhưng dần dần niên kỷ dài, thần thông liền hiện đến càng ngày càng ít. Thẳng đến có một năm mưa hè, thiếu gia tình nghịch trong đêm mưa nhảy lên nóc nhà chơi đùa... Bị tia chớp."

Đoạn ngắn trầm thấp thán phục một tiếng.

"Nhắc tới cũng kỳ, người ngược lại là một chút sự tình đều không có, chẳng qua là lúc đó ngắt đi, từ trên nóc nhà đến rơi xuống, chỉ chà phá vết da." Ngô Nhị Ca vừa nghĩ vừa nói, "Khi đó ta đã ở thiếu gia bên người, liền là bởi vì chuyện này, ta bị qua ngoài thành điền trang bên trong. Nhưng nghe nói từ đó về sau, này Thần Nhân lại chưa hiện qua thần thông"

"Lão nhân nói, đó là Diêm Quân lên thiên đình cáo trạng, thế là Thiên Đế biết Thần Nhân thác sinh tại nhà ta. Trước hứa hẳn mười năm báo ân tình, sau đó mới hàng hạ thiên lôi, đem Thần Nhân thu qua. Cho nên người nhìn thiếu gia bộ dáng như hiện tại —— "

Ngô Nhị Ca thờ dãi: "Đều nói là, bởi vì Thiên Đế thu Thần Quân, thiếu gia hồn phách tàn khuyết chút, cho nên mới... Ân, có vẻ hơi khờ ngốc. Ai, nhưng Lão Gia đối thiếu gia vẫn là tốt, thiếu gia nói chuyện Lão Gia cũng sẽ để vào trong lòng —— này trước đó thế nhưng là giúp mình phủ thượng độ khá hơn chút nan quan đây."

"Tuy nhiên cũng không nói cái gì lúc trước sự tình, liền nói chuyện dưới mắt ——" ngô Nhị Ca đứng người lên, vỗ vỗ tay, "Chúng ta thiếu gia chưa từng làm thương Thiên hại Lý sự tình, đối chúng ta cũng đều tốt, tâm địa càng nóng —— ngược lại là những cái kia nói này nói kia xuân vật, cả ngày làm chút chuyện ngu xuẩn. Ta ngô vẫn có thể cũng không cảm thấy bọn họ so chúng ta thiếu gia cao minh!"

Mọi người theo hắn đứng lên, nhao nhao gật đầu nói phải. Này đoạn ngắn nháy mắt mấy cái, tựa hồ cũng tương đương tán đồng ngô Nhị Ca thuyết pháp

—— thế là biết hôm nay nghe bọn hán nói những lời này, mình coi như là chân chính dung nhập vào cái này Tiểu Tập Thể ở trong.

Nói lâu như vậy, Trái Cây cũng ăn sạch sẽ. Một đám người liền riêng phần mình thu thập một phen, gọi về quán trà lão bản cho hán Ngân Tệ, dự bị hướng thành môn bên kia đi, xong đi chờ lấy nghênh nhà hán thiếu gia.

Nào biết được mới vừa đi ra đầu này nhỏ đục đường phố, liền trông thấy ——

Nhà hán thiếu gia, Ô Tô Hòa Ly Ly cô nương, chính bị một đám người vây quanh.

Lại không phải tao ngộ nguy hiểm, nhưng thật là gặp được phiền phức. Hạng lấy bọn hán nhà thiếu gia đám người kia, những này gia đình cũng là nhận ra, lại đều có giao tình —— chính là vị trong thành mấy nhà Bảo Tiêu tiêu sư, tiêu nhị.

Làm bọn họ một chuyến này đều là có hết sức khí com, trên tay luôn có chút công phu. Cùng ở tại vị thành tự mình luôn có một vòng, thế là mặc dù không thể nói là người quen cũ cho nên lân cận, nhưng dù sao cũng so "Sơ giao" còn muốn càng thân cận chút.

Dưới mắt này ba nhà Tiêu Cục tiêu sư tiêu nhị, thậm chí bên trong còn có chút Tiêu Cục gia quyền, cũng không biết làm sao bắt được vốn định qua Cò trắng châu tại được, vây quanh hán quý một vòng —— ngay tại cái này trên đường cái.

Đều hiểu đến bọn hán nhà thiếu gia này tính tình. Nhà bọn hán thiếu gia là toàn không sợ người làm cứng rắn hoành, nhưng gặp được làm mềm, liền không có triệt. Nay Ô Tô Hòa Ly Ly tuy nói không phải dễ khi dễ, nhưng là chung quanh ô ương ương năm mười, sáu mười người quỳ thành một vòng, đánh cũng không thể mắng cũng không phải, đành phải che chở nhà hán thiếu gia, không biết tại một mảnh âm ỉ bên trong nói cái gì.

Ngô Nhị Ca thấy một lần điệu bộ này, bèn vội đem người chạy tới —— hán một mực nhà hán Vu thiếu gia, cũng mặc kệ cái gì người già trẻ em —— cậy mạnh từ quý xuống một bọn người ở trong chen vào, mười cái cầm Côn Bổng gia đình vào khoảng được vây quanh ở trong đó, cái này ngô Nhị Ca mới trong lòng hơi chắc chắn.

Hướng trong đám người quét mắt một vòng, chửi ầm lên: "Tốt người cái đoán mệnh Lưu Lão Lục, còn có người vương hạt gai, Quý đòi mạng, các người đây là sống được nhảm chán vẫn là xương cốt lại gấp? Mở ra mắt chó nhìn xem các người hạng là ai? Thiếu gia nhà ta phạm là rơi một sợi lông, khác oán niệm ta ngô hai trở mặt không nói tình cảm —— cút cho ta!"

Nhưng những người kia đục không đem hán lời nói để ở trong lòng, chỉ ở trong miệng câu khẩu: "Ròng cứu mạng, ròng cứu ta nhà một nhà Lão Tiêu tánh mạng nha!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Ăn dưa quần chúng

Này giữa đám người phụ nữ và trẻ em bị Ngô Nhị Ca một mắng, khóc đến càng lớn tiếng, còn có mấy cái làm bộ muốn nhào lên ôm ngô hai bọn họ chân. Nhất ngô hai gặp tình cảnh này, lúc này mới có chút mơ hồ —— lúc trước chỉ cho là là những người này khi dễ nhà hán thiếu gia, lại lấy thường tới.

Nhà hán thiếu gia tính tình tốt tâm địa tốt, vị thành biết hết hiểu. Cho nên chắc chắn sẽ có một số người, có việc, vô sự, bên đường ngăn lại vừa quỳ, liền bắt đầu khóc lóc kể lể. Nhà hán thiếu gia chịu không nổi cái này, liền tranh thủ thời gian đưa tiền đánh.

Vốn cho rằng bây giờ cũng là như thế vừa ra, nhưng lúc này tình tế xem xét. . .

Ngược lại thật sự là không giống lắm.

Tại được cũng chịu không nổi cái này. Cho nên tại bị một đám người một nhà bao quanh hạng sau khi thức dậy luôn cảm thấy tâm lý trấn định chút —— cũng không sợ những người kia sẽ đối với hán như thế nào như thế nào, hán chỉ là thụ chẳng nhiều gào khóc, tiếng cầu khẩn âm. Nghe xong, đã cảm thấy hoang mang lo sợ, hồn nhiên không đối sách.

Đến thời khắc này trong lòng hơi chắc chắn, mới rốt cục thở một hơi dài nhẹ nhõm: "Đừng khóc đừng khóc, nói cho ta nghe một chút đi làm sao? Bàn Long ở đây, hội cho các người làm chủ nha!"

Nghe hán lời này, Ô Tô Hòa Ly Ly cũng thở dài. Trước kia chỉ là bị mấy người trông thấy, cuốn lấy. Nhưng cũng chỉ quỳ khóc nói cứu mạng, lệch không

chịu bàn giao đến tốt cùng như thế nào. Dãy đưa một hồi, lại ô ương ương chạy đến một đoàn —— cảm tình trước đó là ngăn chặn ba người này, người khác chạy tới báo tin.

Dưới mắt người đến toàn, trên đường vây xem cũng ba tầng trong ba tầng ngoài, mới bằng lòng thật dễ nói chuyện.

Như thế cái khi dễ nhân pháp, trừ hấn gia công tử, đòi ai không được loạn côn đánh chạy đi? !

Lúc này mới nghe thấy này vạn thuận Tiêu Cục Gia Chủ phụ, ung dung kêu rên một cuống họng, bỏ nhào vào tại được trước người: "Tại rông có thể phải cứu ta gia sản nhà tánh mạng nha —— này cách Quốc hoàng đế băng hà, phong biên cảnh quan ải, còn nói nhà ta Đương Gia là Khánh Quốc Gian Tế, cả người lẫn hàng,

Cho giữ lại nha!"

Nghe lời này, này quý đám người càng là một mảnh đau buồn, mà Ngô Nhị Ca một mực đứng đấy lấy lông mày lại là chậm rãi buông xuống. Bây giờ hấn hiểu được những người này vì cái gì nháo đến trình độ như vậy ---- không có chút nào khoa trương, là thật muốn, "Cứu cả nhà tánh mạng" . . .

Qua hai phút đồng hồ, mới rốt cục biết rõ ràng sự tình ngọn nguồn.

Đại Khánh cùng cách nước ở giữa cách một cái nghiệp nước. Nhưng nghiệp nước bản đồ cũng không phải là Viên Viên bao quanh một khối. Mà chính là thật dài một đầu —— cùng sáu quốc gia đều giáp giới. Cho nên từ Đại Khánh đến cách nước, dọc đường nghiệp nước này một đoạn đường không hề dài, chỉ cần một tháng liền có thể nhảy tới.

Đại Khánh Thiên Nam, cách nước lệch bắc. Liền có thật nhiều hàng hóa tốt lưu thông. Nhưng là cái dạng này vượt Tam Quốc mua bán, chỉ có Đại Tiêu Cục mới dám tiếp. Trung Hình Tiêu Cục đi một chuyến, là muốn áp lên thân gia tánh mạng. Mà tiểu hình Tiêu Cục muốn đi một chuyến, chính mình là không thành —— phải cần ba bốn nhà hùn vốn.

Giống như trước mắt dạng này.

Vị thành vạn thuận, toàn thuận, Chiêu Viễn ba nhà tiểu tiêu cục thu về bằng hướng cách nước đi một chuyến tiêu. Ba vị Đương Gia đều đi theo, cũng chỉ sợ trên đường có sơ xuất. Nghĩ đến lần này đi thông tiêu đường, bái tốt ven đường đỉnh núi. Về sau chính là một đầu một Vốn bốn Lôi Đại Đạo.

Thế nhưng là ngày trước, nhập cách Biên Giới bên trong đằng sau, liền ngay cả hàng dẫn người, xa rời nước Biên Quân giữ lại. Mới đầu chỉ cho là là Biên Quân muốn làm tiền —— khê cần môi ra chút máu, chuẩn bị chuẩn bị cũng có thể đem sự tình hóa côi xuống. Loại sự tình này tuy nói không phổ biến, nhưng cũng không phải là không có qua.

Nhưng mà lại qua hai thiên tài biết. . .

Cách nước vị kia "Thiên Hoàng đế", ở trên tháng băng hà.

Thiên Hoàng đế băng hà, tựa hồ bởi vì lấy trong cung một số đầu tranh bí không tang, lúc này tin tức mới truyền đến Biên Quan. Bởi vậy theo thường lệ phong tỏa Biên Giới, cũng theo thường lệ ——

Đem hàng giữ lại.

Cái này Tiêu Cục người hiểu được đại họa lâm đầu. Hoàng Đế băng hà. Chính là quân đội đề phòng sâm nghiêm nhất thời khắc. Hết thảy "Khả năng" đều có thể vào lúc này biến thành sự thật. Thí dụ như nói, từ nước láng giềng đến tiêu xa bên trong cất giấu hàng cấm, hoặc là "Cần bản không phải cái gì tiêu sư, mà chính là Gian Tế" .

Loại này thà rằng uống giết một trăm không thể sai thả một người cực độ thời khắc mẫn cảm, cũng từ trước đến nay là Biên Quân lớn tài thời khắc.

Cơ hồ không ai lại ở sau đó bị truy cứu, bởi vì là tất cả đều là bởi vì Tướng Quân nhóm "Thái Trung tâm Hộ Quốc" .

Kinh lịch ngàn khó vạn hiểm, mới rốt cục có người thả ra bỏ câu đưa tin, kinh lịch trùng điệp trở ngại, đem tin tức này đưa về Tiêu Cục.

Bị giam cũng không phải là cái này ba nhà, còn có mấy nhà Trung Hình Tiêu Cục.

Nhưng Đại Tiêu Cục, lại là một nhà đều không có —— bọn họ phi thường ăn ý từ tháng trước bắt đầu liền tạm thời bỏ dờ đối cách nước nghiệp vụ.

Những Trung Hình đó Tiêu Cục luôn có con đường có thể tiến tại cửa phủ. Cầu kiến vị lão gia kia. Mà cái này ba nhà tiểu tiêu cục lại là ngay cả tại cửa phủ phòng mặt đều không gặp được, chỉ có thể ở trên đường cản vị này trên danh nghĩa Đại Khánh Tiêu Cục nghiệp đoàn rông.

Vấn đề này bên đường nói, tất cả mọi người một mảnh xôn xao.

Liền ngay cả tại được nghe được có chút sững sờ —— lại có việc này? !

Hấn nghiệp đoàn ở trong Tiêu Cục, vị trong thành Tiêu Cục, lại ra dạng này sự tình!

Gặp hấn cái này thần sắc, một đám người gào khóc đến càn hung. Này vạn thuận Tiêu Cục Bà Chủ e sợ cho vị này rông ngại việc này quá phiền phức,

không chịu ứng. Liền hoảng đến không lựa lời nói đứng lên, Trục Đạo "Tại rờng ngài cứu ta gia sản nhà, ta còn có một cộc thiên đại bí mật nói với người —— ngài cũng tốt sớm tránh họa nha!"

Nhưng tại được lại không có để ý, chỉ coi phụ nhân thần chí không rõ ràng. Lập tức nhủ này, miệng đầy ứng. Lại ở trên người lấy ra tiền tài, đem Ô Tô Hòa Ly Ly trên thân mang theo Kim Ngân cũng vợ vét, tán xuống dưới, lại hứa hẹn những người kia buổi chiều sẽ còn có nhất bút bạc đưa đến lấy trợ bọn họ vượt qua nan quan.

Nói hết lời hồng một hồi, mấy người này mới khóc khóc đề đề tán đi.

Thế là chuyện kia. Cũng liền truyền ra —— cách nước Thiên Hoàng để băng hà.

Mà ở cơ hồ tất cả mọi người đem chú ý lực tập trung ở "Thiên Hoàng đế" băng hà trong chuyện này thời điểm, lại còn một người khác, đứng tại cái này bên đường dưới cây, thiếu thiếu mi.

Hắn để ý là phụ nhân kia câu nói kia —— "Tại rờng ngài cứu ta gia sản nhà, ta còn có một cộc thiên đại bí mật nói với người —— ngài cũng tốt sớm tránh họa nha!"

Câu nói này liền tốt thú vị.

Một đám người đã hiểu được tại được này đưa ngốc dễ khi dễ, biết dùng cái này biện pháp đi cầu hắn, nghĩ đến cũng là cùng đường mạt lộ. Cùng đường mạt lộ thời điểm người nói chuyện, liền tương đối có thể tin. Nữ nhân này nói chuyện này. . .

—— nàng nam nhân xa rời nước Biên Quân giữ lại, mười phần muốn bị chặt Đầu, đây chính là nhất đẳng tai họa. Nhưng mà còn nói một kiện khác tựa hồ so nhà mình nam nhân muốn chết mất sự tình còn muốn lớn "Tai họa". . .

"Nghe thật gọi người hiếu kỳ a." Lý Vân Tâm trong tay bưng lấy một dưa hấu một dạng, thấp giọng nói.

Hắn hôm nay thực sự trong lúc rảnh rỗi, mà lại tâm lý không phải rất dễ chịu.

Hắn cũng không phải loại kia ưa thích không có tiếng tăm gì người, tương phản cũng rất vui lòng tham gia náo nhiệt. Làm thành một sự kiện hi vọng có người bưng lấy hắn, có thể sợ hãi thần phục Địa Đại gọi nói "Hảo lợi hại" kia liền càng bằng.

Nhưng từ cách này Sơn Thôn đến bây giờ vẫn luôn đến giấu kín lấy. Đêm qua —— đêm qua khoảnh khắc người. . .

Cũng vẫn phải im ắng Địa Tẩu.

Thật sự là chán ghét cực nha.

Giết Thanh Lượng Tử chính là làm thời khởi ý. Tuy nói lại làm chút đến tiếp sau kế hoạch, để dùng cái ngoài ý muốn này tác động đến phạm vi xuống đến thấp nhất, nhưng vẫn cũ cần một chút thời gian đến quan sát ——

Quan sát thái quân Tử Phản ứng. Quan sát, Động Đình quân nghe Hồng Nương Tử đối với mình một ít miêu tả đằng sau phản ứng.

Cho nên. . . Tốt mẹ hắn nhảm chán.

Tuy nói cái này vị trong thành có khác chút chuyện trọng yếu muốn chỗ hấn lý, nhưng từ đêm qua đến hôm nay buổi trưa gần cũng đều món ăn sạch sẽ. Tại là đối với được lên hứng thú, đi theo hắn. Muốn nhìn một chút cái này đàn độn quý công tử đến còn có thể xử lý ra cái gì chuyện điên rồ.

Đi đến cái này đầu phố, nguyên bản lại cảm thấy không thú vị lại nhảm chán dự định ra khỏi thành dạo chơi, kết quả chợt phát hiện ——

Cái này cửa ngõ, có một thanh Thanh Thạch giếng a. Mà cửa ngõ người một nhà vốn nhờ vì miệng giếng này. Muốn ra một cái tốt nghề nghiệp.

Bọn họ mua tiến chút dưa hấu một dạng, dùng rửa sạch sẽ rồi Trang, xâu tiến chiếc kia trong giếng. Trán một đêm, đến trưa thời điểm lấy ra bán. Có người mua liền từ trong giếng vớt lên đến cả một cái, một ổ mỡ. Rét lạnh mát. Cắn một cái, thẳng mát mẻ đến xương cốt khe hở bên trong.

Lý Vân Tâm nhìn thấy cái này dưa hấu một dạng đại hi, liền đi không được —— mua hè nha, không ăn một rét lạnh mát dưa hấu một dạng, mùa hè này sao có thể tính toán bắt đầu?

Đây cũng là trong nhân thế mỹ diệu chỗ. Nếu như trên đời này tất cả đều là Yêu Ma, đâu còn có rét lạnh dưa hấu một dạng ăn.

. . . Sau đó, hắn liền nghe đến câu nói kia.

Lý Vân Tâm tại cái này dưa quầy cùng phụ nhân kia ở giữa do dự một lúc lâu, còn là theo chân qua.

Đối với hắn mà nói, hiếu kỳ là một chuyện tốt. Nhận được tin tức càng nhiều, có thể cung cấp tham khảo lượng biến đổi cũng càng nhiều, tuyền hạ cũng càng nhiều. Hiếu kỳ cũng mang ý nghĩa tiềm thức cho rằng chuyện này không giống bình thường. Có thể cùng chính mình lợi ích tương quan —— đối với bây giờ Lý Vân Tâm tới nói, có thể làm cho hắn cảm thấy hiếu kỳ người trong thế tục đã không nhiều.

Thế là bung lấy dưa, đuổi theo này vạn thuận Tiêu Cục Bà Chủ.

Đi theo này một đám mười mấy người đi hai con đường. Lý Vân Tâm nghĩ đến tại sao mình lại hiếu kỳ.

. . . Cái này Khánh Quốc người, vậy mà đều hiểu được cách nước Thiên Hoàng để a. Vừa rồi hấn tin chết trên đường bị đương chúng nói ra, đại khái hai ba ngày công phu liền sẽ truyền khắp vị thành. Sau đó, cũng sẽ truyền khắp Đại Khánh —— tiếp theo, sẽ còn có rất rất nhiều Quốc Gia người biết được chuyện này a?

Chỉ là một cái vị thành, liền có ba trăm ngàn nhân khẩu.

Nếu như ngày đó Hoàng Đế hôn phách, bởi vì một ít chuyện còn chưa bị Hắc Bạch Diêm Quân lấy đi. . .

Dạng này Nguyên Lực. . .

Lý Vân Tâm bỗng nhiên ý thức được, phụ nhân kia đại khái muốn nói là cái gì.

Lại đi một khắc đồng hồ. Quẹo vào một đầu yên lặng chút cái hẻm nhỏ. Tiến lên vài chục bước, người trước mặt chợt dừng bước quay người. Sau lưng bịch bịch hai tiếng vang, từ tường hai bên nhảy xuống hai người —— nghĩ là cảm thấy không thích hợp, leo tường vòng qua tới.

Phía trước dừng lại người bên trong. Một người tiêu sư liền nhủ mày đối Lý Vân Tâm liền ôm quyền: "Bằng hữu, cùng lâu như vậy, tổng phải có lời giải thích a?"

Chuyện này muốn trách Lý Vân Tâm không có biến mất thân hình. Nhưng biến mất thân hình, liền chỉ có một dưa hấu một dạng phù giữa không trung, thực sự không phải một cái tiềm tàng hành tích hảo thủ đoạn.

Nhưng mà dưới mắt cái này trong ngõ nhỏ không người, cũng có thể nói chuyện. Không cần thiết nhất định phải cùng về đến trong nhà.

Lý Vân Tâm liền thờ dài, vác lên dưa hấu một dạng chấp tay một cái: "Tại hạ không có ác ý gì, chỉ là một cái bình thường ăn dưa quả chúng —— nhưng là tương đối quan tâm các người nói tai họa, đến là chuyện gì."

Này tiêu sư không nói lời nào, ánh mắt âm trầm đánh giá hấn, tựa hồ muốn xem mặc thân phận của hấn.

Một cái Bạch Bào thư sinh, bên hông cắm một thanh Phiến Tử, treo một kiện bạch ngọc giác. Vạt áo trước ba điểm bắn lên qua nước dưa hấu dịch. Duy nhất không giống bình thường chỗ chính là, nhìn rất đẹp, rất tuấn tú.

Ngô, trong tay còn có một dài cánh ăn một nửa dưa hấu một dạng.

Thực sự nhìn cũng không được gì.

Này tiêu sư nhân tiện nói: "Các hạ nên trước sáng sáng lên thân phận của mình. Nếu như là nhà ai quý công tử, cũng sẽ không hiểu lầm, thương tôn hòa khí."

Lý Vân Tâm cười cười, cũng không đáp hấn: "Ta tương đối hiếu kỳ là chuyện như thế —— hai phút đồng hồ trước đó chur vị trên đường khóc đến kinh thiên động địa, hiện tại liền lãnh khốc trầm ổn. Càng vị kia phụ nữ —— cùng vừa rồi có thể hoàn toàn khác biệt."

"Thực chuyện này các người cũng nên rõ ràng a? Theo chur vị vừa rồi tại tại che mặt trước nói, cái này vị trong thành mấy nhà Đại Tiêu Cục tháng trước liền đem đối cách nước nghiệp vụ ngừng. Cách Quốc hoàng đế ngay tại tháng trước băng hà —— ta cảm thấy nhất định là những Đại Tiêu Cục đó tại cách quốc triều bên trong có người, sớm thông khí, sớm thu tay lại."

"Những Tiêu Cục đó hiểu được việc này, Vu gia càng hấn là hiểu được. Có thể tại được là Tiêu Cục nghiệp đoàn rỗng, không nói gì, các người những này bên trong tiêu tiêu cục mới bị cả người lẫn hàng chụp. Muốn ta nói, này tại được khả năng không biết, vị kia tại phủ Lão Gia nha. . . Ta xem chừng là có ý để cho các người cảm? Sau đó tốt tiếp nhận các người những này sản nghiệp?"

"Các người cũng hiểu được những việc này, hiểu hơn nhà các người Đương Gia là chết chắc, bởi vậy mới lên đường phó đến nào. Chính là vì huyền nào đây thành đều biết, tốt gọi Vu gia không làm được việc này?"

"Không đúng không đúng, tại Lão Gia có thể nhẫn tâm muốn các người Đương Gia chết. . . Làm sao lại quan tâm các người nào như thế vừa ra. . . Ta nghĩ các người thực là. . ." Lý Vân Tâm làm bưng tỉnh đại ngộ hình, "Thật sự chỉ là dự định từ Vu thiếu gia nơi đó làm ít tiền, tốt đi đường oa!"

"—— vị phụ nhân này, vậy ngài vừa rồi tại trên đường hô như vậy một cuồng hống, là cái gì tâm tính?" Lý Vân Tâm tựa hồ cảm thấy càng thú vị, cười rộ lên, "Ta đoán là bởi vì thật hận cực, lại cảm thấy này tai họa đến, thật ngay cả tại phủ người đều được không, cho nên liền nhịn không được như vậy kêu đi ra —— sớm tuyên án bọn họ tử hình, để cho mình tiết một chút, đúng hay không?"

"Là. . . Cũng bởi vậy có thể giải thích các người hiện tại bộ dáng —— mặt mũi tràn đầy trang nghiêm. Đây mới là một cái tỉnh táo Avengers hấn là có biểu lộ mà!"

Lý Vân Tâm nói xong những này, cắn một miếng lớn dưa hấu một dạng, lại đối trước mặt người giơ ngón tay cái lên: "Ta yêu mến bọn người loại người này. Tỉnh táo, trầm ổn, có Lực ngưng tụ, không từ thủ đoạn, sớm muộn cũng sẽ thành đại sự."

Tiêu sư liếc liếc một chút bên người Bà Chủ: "Ta không nhớ rõ trong thành công từ nhà nào đó có hán cái này đầu não."

"Cái này khâu âm cũng không phải vị thành." Phụ nhân kia rốt cục mở miệng. Nàng hơn ba mươi năm tuổi, bởi vì lúc trước trên đường đập đầu khóc thét, đầu có chút lộn xộn. Nhưng giờ phút này khí độ trầm ổn, là đám người này chánh thức hạch tâm

Lại nhìn xem Lý Vân Tâm, cười lạnh: "Thích ăn dưa? Giả thần giả quỷ ra về cao nhân cuồng đồ Tam Nương ta thấy nhiều —— chọn trước hán tay chân gân, hỏi lại lời nói."

Cái này vừa mới nói xong, trước sau bốn người tiêu sư lập tức gầm nhẹ một tiếng, vừa người nhào tới!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Quỷ Đế :

Lý Vân Tâm tuy nhiên có thể nhẹ nhõm xử lý một cái Nhất Lưu giang hồ cao thủ, nhưng chỉ luận Kỹ Kích nhanh nhẹn linh hoạt, chưa hẳn so một cái Tam Lưu Vũ Giả càng mạnh. Bởi vì Tu Hành Giả thoỉ luyện thân thể Thần Hồn, vô luận độ phản ứng, lực lượng, hay là thân thể cường độ đều hoàn toàn không phải người thế tục có thể tưởng tượng —— bởi vậy Nhất Lưu Cao Thủ tuyệt diệu nhất kích, trong mắt hán đại khái cũng chỉ là Lão Âu múa kiếm, tùy tiện cũng có thể phá vỡ.

Nhưng dù cho như thế cũng có thể nhìn ra được cái này bốn cái vạn thuận Tiêu Cục tiêu sư xuất thủ không phải bình thường.

Cơ hồ đều là Nhị Lưu Cao Thủ thủy chuẩn.

Mà trước đó Kiều Thị hồng phúc Tiêu Cục Đương Gia Kiều Đoạn Hồng, cũng chỉ là Kiều gia một cái duy nhất Nhị Lưu Cao Thủ mà thôi —— còn là vừa vặn sờ đến bên cạnh.

Nhà này vạn thuận Tiêu Cục thú vị a.

Hắn nghĩ những thứ này công phu, bốn người đã bỏ nhào vào. Phối hợp vô cùng tốt, đem hán đường lui phong kín —— vô luận hán làm sao né tránh phản kích đều phải bỏ ra chút đại giới, tuyệt đối không thể toàn thân trở ra.

Lý Vân Tâm thậm chí còn có thể nhìn ra được cho dù bốn người này nhào tới, nhưng này nói chuyện tiêu sư, tự xưng Tam Nương nữ nhân, còn có nhà hán bộc cũng không buông lỏng cảnh giác. Chỉ còn chờ —— vạn nhất người này thật là một cái cao thủ, bọn họ tốt lại nhào lên, vẫn là phi thân rút lui.

Nhưng sau một khắc chính là ngán ngủ kiềm chế thấp giọng hô âm thanh.

Nhưng mà thấp giọng hô âm thanh cũng rất nhanh im bặt mà dừng.

Nhào về phía hán bốn người, trực tiếp xuyên qua thân thể của hán đụng vào một chỗ. Đầu óc mê muội, quá sợ hãi, lẫn nhau chịu gần như quyền mấy cước đặng sau lấy tương đương bất nhả nhưng lại vô cùng có hiệu tư thế xa xa rút ngay, gặp Quỷ giống như nhìn Lý Vân Tâm ——

Hán vừa rồi đứng địa phương, cũng chỉ có bị ăn một nửa dưa hầu một dạng phù giữa không trung ——

Mắt thấy lại thiếu một miệng.

Trạng huống này không tại bất luận một loại nào suy tính ở trong. Ban đầu vốn chuẩn bị tiếp ứng lấy tiêu sư, Tam Nương, tôi tớ trong lúc nhất thời cũng đều ngốc...

Đây là bọn họ những người này, trong cuộc đời này, lần đầu rõ ràng thể nghiệm loại này Tự Nhiên Kinh lịch —— cứ việc gần nhất vị trong thành tổng sinh Thần Dị sự tình.

Sững sờ một hơi công phu, Lý Vân Tâm thân hình mới lại xuất hiện.

"Ta là thật thích ăn dưa, cũng là thật muốn biết phu nhân nói tới tai họa là cái gì. Càng là thật rất nhàm chán." Lý Vân Tâm thở dài, "Đừng chạy. Các

ngươi chạy không thoát."

Sau một câu khiến chuẩn bị kéo hô phu nhân, tiêu sư dừng bước.

Đến là người giang hồ, là gan muốn lớn hơn một chút. Lại nhìn cái này mặt người tướng không hung ác, thân có thần thông trước đó lại chưa chủ động xuất thủ... Tựa hồ còn có thể nói một chút.

Này Tam Nương hít sâu một hơi, tại trong tay áo bóp một chút chính mình chỉ bụng —— khi không phải là mộng. Thế là càng thấy nom nớp lo sợ —— hàm răng hơi hơi run lấy bầy, hỏi: "Các hạ... Đến tốt cùng là ai?"

"Ta chỉ là một cái bình thường Thần Long Giáo Giáo Đồ. Muốn biết ngươi nói tai họa là cái gì." Lý Vân Tâm rút cục ăn xong này dưa, hướng bốn phía nhìn xem, thấp giọng nói thầm một câu "Cái này Thị Chính kiến thiết", liền đem ngón ngónch nếm lên mặt đất.

Tiêu Cục một đoàn người lập tức cảnh giác tiếp cận này vô dưa hầu, nghiên cứu một hồi lâu.

Gặp hấn nếu không nói chỉ nhìn chăm chăm chính mình, cái này Tam Nương mới suy đi nghĩ lại: "Nếu như Tam Nương đem sự tình nói, các hạ có thể buông tha chúng ta? Chúng ta chỉ coi như không có nhìn gặp chuyện hôm nay, về sau..."

"Có thể, có thể, mau nói."

Tam Nương lại một do dự, hướng bên người tiêu sư nháy mắt.

Tiêu sư nhưng, hiểu được Tam Nương là ý nói "Ta lại nói cùng hấn nghe, nhưng cái này nhân tâm ý tất nhiên không có đơn giản như vậy. Các ngươi lại chuẩn bị kỹ càng, vạn nhất đối phương có dị động, chúng ta cũng tuyệt đối không thể ngồi chờ chết ——"

Tiêu sư lĩnh hội ý tứ này, lưng tại sau lưng ngón tay uốn lượn, liền tiếp đánh mấy cái ám hiệu. Thế là mặt khác mười mấy người cũng đều cường chế trong lòng hoảng sợ —— biết khả năng này là bọn họ cả đời ở trong quỹ dị nhất, mặc dù gian nan một đạo khảm.

Nhưng tổng muốn tìm cách vượt qua.

Này Tam Nương liền mở miệng.

"Các hạ nên cũng có thể nhìn ra được, chúng ta không phải phổ thông tiêu sư. Kì thực tiểu nữ từ lúc trước chính là Tiền gia bảo đồng tiền tiền vô độ chi nữ, được ba, cho nên xưng Tam Nương. Nhưng về sau Tiền gia bảo đắc tội Ứng Vương tôn chắc chắn hăng, tại hai mươi năm trước bị diệt cả nhà, chỉ có ta cùng mấy cái trung tâm Gia Bộc trốn tới."

Nàng nói đến đây, bất động thanh sắc quan sát người trẻ tuổi kia sắc mặt.

Đối phương sắc mặt chưa biến.

Tiền Tam nương tâm hơi hơi trầm xuống một cái. Cái này trên giang hồ không có khả năng có người chưa từng nghe qua Ứng Vương bảo diệt Tiền gia bảo này chiến dịch, cũng không nên không rõ ràng Tiền gia bảo hậu nhân một khi hiện thế, nên tại cái này trên giang hồ quấy lên như thế nào gió tanh mưa máu.

Nhưng... Hấn như cũ bất động thanh sắc.

Ý vị này đối phương sớm biết những thứ này.

Là ai mời dạng này một vị cao nhân đến? Tại hai mươi năm đằng sau?

Tam Nương cắn răng một cái, tiếp tục nói: "Đằng sau ta mai danh ẩn tính, gả cái này vạn thuận Tiêu Cục Vạn Thông đạt. Những năm này, chưa bao giờ bước chân chuyện giang hồ. Bên cạnh ta những người này có chút là Tiền gia đằng sau, có chút là theo ta trốn đi trung bộc. Trong mấy năm nay chậm rãi đều đến trong tiêu cục —— Đương Gia cũng không hiểu biết."

"Lần này Đương Gia xảy ra chuyện, trong nội tâm của ta cũng lo lắng, nhưng hiểu được là không cứu lại được tới. Các hạ trước đó nói những cái kia ta cũng hiểu được, đây là những cái kia lớn Bảo Tiêu cùng Vu gia độc kế —— vì cũng là chiếm đoạt. Qua cách Quốc Nhân bên trong có ta Tiền gia bảo lúc trước trung bộc, am hiểu chim bồ câu chi thuật, lần này tin tức, cũng là hấn liệu chết phóng xuất."

"Cho nên các hạ nói đúng —— chúng ta xác thực chỉ là muốn từ này về công tử nơi đó lừa dối chút tiền tài. Tới nay Ngân Tệ đến, lập tức khởi hành, vĩnh viễn không bao giờ về vị thành." Nàng cẩn thận nhìn một chút Lý Vân Tâm, "Thù này đương nhiên là phải nhớ đến, nhưng mà có thể hay không báo đến —— ta một cái nhục nữ tử, trong nhà còn có cái chưa trưởng thành hài tử, ta trong lòng cũng là có ước lượng."

Nói những này, liền chỉ thấy Lý Vân Tâm

Đã thấy Lý Vân Tâm chờ một lát, nháy mắt mấy cái: "A? Bằng hữu, ta là hỏi, ngươi nói tai họa là cái gì —— mà không phải nhà ngươi sự tình a?"

Câu nói này ra miệng, Tiền Tam nương cùng tiêu sư không hẹn mà cùng trao đổi một cái ánh mắt —— người này, khó chơi.

Tam Nương lời mới vừa nói, nửa Thật nửa Giả.

Mà người này tựa hồ cũng chưa tin hoàn toàn. Thế là lại truy vấn cái gì "Tai họa" —— đây là dự định nói bóng nói gió.

Tiền Tam nương hơi hơi hướng lui về phía sau một bước, trầm giọng nói: "Về phần này tai họa, là dùng bồ câu đưa tin đã nói, tại cách nước biên cảnh tựa hồ có dị thú tranh đấu, đánh cho trời đất mù mịt, ngay cả hủy ba cái Thôn Trần —— là bị xe đội giữ lại trước đó sự tình, thảng trước sự tình. Sau đó lại nghe nói này dị thú Nam Hạ, tiến nghiệp Biên Giới bên trong, lại ngay cả hủy mười một cái Thôn Trần. Người đáng tin nói... Có lẽ có khả năng, hội một mực tiến vào Khánh Quốc."

Lý Vân Tâm sững sờ một hồi, nhú mày: "Dị thú?"

Tiền kia Tam Nương ngấm lại, hơi có chút do dự nói: "Dùng bồ câu đưa tin bên trên... Nói —— là nghe những gặp nạn đó nạn dân nhóm nói... Là... Yêu Ma."

Nói lời này, liền chờ đối diện người tuổi trẻ kia cất tiếng cười to.

Đối phương chắc chắn hội cảm thấy mình đang từ chối qua loa tắc trách. Dù sao loại chuyện này, quá mức không thể tưởng tượng. Chính nàng trước đó trên đường nói có tai họa đến, ngược lại thật là nói chuyện này. Nhưng lại không phải giống người trẻ tuổi kia nói, tin tưởng không nghi ngờ, gọi tới cho hả giận.

Trên thực tế... Chính là bởi vì không tin, mới ước gì thật đến đâu!

Ai ngờ nghe lời này đằng sau, người tuổi trẻ kia ngược lại trầm mặc. Trước đó hẳn biểu hiện trên mặt lạnh nhạt, tựa hồ cũng chỉ là đang hỏi một kiện chơi vui sự tình —— Tiền Tam nương hiểu được đây là bởi vì đối phương võ công kỳ cao, người mang Dị Thuật, bởi vì mà là tại lấy một loại mèo vờn chuột tư thái trêu đùa lấy bọn hắn.

Mà bây giờ hẳn cái này trầm mặc... Không phải chuyện tốt.

Đối phương tại xác minh chính mình vừa rồi lời nói —— cái gọi là muốn biết "Tai họa" là cái gì tất nhiên là tìm có.

Có lẽ... Vẫn là tại ngăn chặn chính mình những người này, đang đợi truy binh, viện binh? !

Lại hoặc là... Vu gia lần này mưu kế... Là bởi vì hiện thân phận của mình —— hoàn toàn là nhắm vào mình những người này? !

Nghĩ đến đây chỗ, Tiền Tam nương trên thân nhất thời chảy ra tinh mịn mồ hôi lạnh —— bọn họ, tựa hồ thật sự là đi đến tuyệt lộ!

Nàng quay đầu, nhìn bên người tiêu sư liếc một chút.

Ở chung nhiều năm như vậy, sớm minh bạch lẫn nhau tâm ý.

Tiêu sư từ Tiền Tam nương trong mắt nhìn thấy quyết tuyệt —— trốn lâu như vậy, mai danh ẩn tính lâu như vậy, bây giờ lâm vào dạng này hoàn cảnh. Dù là... Dù là...

Cho dù là lần này chết... Cũng không thể như là bọn chuột nhất không có tiếng tăm gì chết!

Tiêu sư hít sâu một hơi, cắn răng.

Sau đó giấu ở sau lưng ngón tay, cực nhanh biến hóa động tác, hạ đặt mấy cái chỉ lệnh.

Cái này ngộ hèm trong, nhất thời đầy tràn sát cơ! !

Ngay vào lúc này đợi, Lý Vân Tâm ngẩng đầu, đối Tiền Tam nương cười cười: "Ta biết. Tốt a, hôm nay thật sự là đa tạ."

Sau đó thân hình thoát một cái, từ biến mất tại chỗ không thấy.

Hắn muốn động thủ! !

"Cám ơn người bà ngoại! !" Tiêu sư hét to lên tiếng, một đôi Ưng Trảo lao thẳng tới Lý Vân Tâm vừa rồi đứng chỗ đứng. Mà phía sau hẳn Tiền Tam nương hai tay một sai, chính là đầy trời đồng tiền tiêu, phô thiên cái địa chụp vào người kia khả năng ẩn tàng mỗi một cái góc! !

Khác mười cái tôi tớ đều liều mình, mang theo khăng khải chịu chết thần sắc, thúc ra toàn thân công lực, liều chết nhào về phía một chỗ!

...

Lý Vân Tâm đứng tại ngõ nhỏ một bên khác trên nóc nhà, nhìn lấy những người này, bất đắc dĩ thờ dài.

Hắn liền thật chỉ là muốn hỏi một chút cái kia "Tai họa" là có ý gì a...

Mà bây giờ hần đã rời đi ngõ nhỏ kia một khắc đồng hồ ——

Này mười cái vạn thuận Tiêu Cục người còn tại cẩn thận từng li từng tí, một bên đề phòng, một bên chậm rãi hướng ngõ nhỏ một bên khác lui.

"Các người vui vẻ là được rồi." Hần đích nói thắm một câu, phi thân thẳng đến Thành Bắc qua.

...

...

Nhưng vô luận là vạn thuận Tiêu Cục người, vẫn là Lý Văn Tâm... Bọn họ giờ phút này chấn kinh cùng sầu lo —— mặc kệ là bởi vì cái gì, đóng tại cái gì, đại khái cũng không sánh bằng...

Thượng thanh đàn đỉnh phái vị thành trú trong sở vị kia Đắc Đạo Chân Nhân thánh quân tử.

Đêm qua hần lấy một tấm bùa chú, không biết được chính mình có nên hay không đưa nó tế ra qua. Cân nhắc một phen đằng sau, vẫn là đem thu hồi.

Nhưng qua một canh giờ, hần đạt được khác một tin tức.

Tin tức này, để hần Triệt Địa bỏ đi hướng động thiên Tông Môn xin giúp đỡ suy nghĩ.

Đạo thống cùng Kiếm Tông... Một vị Huyền Cảnh động Thiên chương môn, ba vị Chân Cảnh Lưu Phái tông tòa...

Vẫn lạc tại cách nước.

Ngay cả hồn phách đều không thể bảo toàn.

Mà hết thầy này đều chỉ là bởi vì một phạm nhân. Một cái đã từng, không giống bình thường phạm nhân.

Vị kia cách nước "Thiên Hoàng đế" .

Vị này cách Quốc hoàng đế chết bởi ngày mười chín trước đó —— ngày đó, Lý Văn Tâm tại vị trưởng thành môn đường phổ hóa ra đầy bờ sông chua canh tử.

Đạo thống cùng Kiếm Tông biết được tin tức này, là tại mười tám ngày trước đó. Cách nước Cung Đình giấu diếm Hoàng Đế tin chết, đến đêm qua cũng cự tuyệt công bố Hoàng Đế nguyên nhân cái chết, nghe nói thi thể vẫn bày ở trên kim điện. Mười chín vị Hoàng Tử mang Binh vào kinh, bốn vị Hoàng Tử đã chết tại thành cung bên trong. Thái Tử dự định sớm đăng cơ, nhưng trong triều đình Đại Thần trở thành hần lớn nhất Đại Trử Lục ——

Nói tóm lại, cái này đã biết thế giới Cương Vực bao la nhất To Lớn Đế Quốc đã kinh biến đến mức rối loạn.

Nhưng mà càng hòng bết là...

Không biết được bởi vì cái gì duyên cớ, đen trắng hai vị Diêm Quân vậy mà không có có thể kịp thời câu đi vị kia Thiên Hoàng đế hồn phách.

Cách nước mấy trăm triệu bách tính Nguyên Lục gia thân —— tại sau khi chết trong vòng ba canh giờ, ngày đó Hoàng Đế hồn phách liền thành liên Quý Đế chi thân.

Ba canh giờ —— tu vi đột phá Huyền Cảnh đỉnh phong, trực tiếp Thái Thượng Vong Tinh chi cảnh!

May mắn y theo thông lệ, khi biết một vị nào đó Đế Vương tin chết đằng sau, đạo thống cùng Kiếm Tông đều sẽ điều động Chân Cảnh trở lên Cao Giai Tu Sĩ lao tới nước nọ, lấy ứng đối nguy cơ —— ứng đối một khi Hắc Bạch Diêm Quân không thể tới lúc câu đi Đế Vương chi hồn, này hồn phách trong nháy mắt bị Nguyên Lục gia thân nguy cơ.

Mà lần này bằng hà chính là cách nước Thiên Hoàng đế. Cũng chính bởi vì biết được cái này cách Quốc Nhân miệng đông đảo, lao tới cách nước năm vị tu sĩ theo thứ tự là: Đạo thống La Phù Động Thiên Chương Môn, Hi Di Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ Toàn Dương Tử (chú 1): Kiếm Tông xông tiêu động Thiên chương môn, Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ Ủy Liễu Tử. Đạo thống Chu Thiên Linh Bảo Phái tông tòa, lớn Thành chân nhân cảnh giới tu sĩ cùng tuần tữ: Đạo thống Văn Trung Hạc phái tông tòa, Đắc Đạo Chân Nhân cảnh giới tu sĩ Linh Cốc tử: Kiếm Tông Phi Không Kiếm Phái tông tòa, tròn Dung chân nhân cảnh giới tu sĩ đến kẻ lừng lẫy.

Hai vị Huyền Cảnh tu sĩ, ba vị Chân Cảnh tu sĩ. Dạng này đội hình gần như có thể tại một tháng bên trong diệt Nhất Quốc. Nhưng mà...

Chỉ có Kiếm Tông xông tiêu động Thiên chương môn, Ủy Liễu Tử sống sót —— tu vi đã toàn phế.

Không ai có thể ngờ tới, lại thật xảy ra vấn đề.

Đây chính là —— cách Quốc hoàng đế a!

Này Hắc Bạch Diêm Quân như thế nào ngồi nhìn sinh này biến đổi lớn? !

Khi năm vị tu sĩ ý thức được tình thế có biến thời điểm, này cách Quốc hoàng để hồn phách đã dựa vào Úc Vạn bách tính Nguyễn Lực gia tri thành tựu Quỷ Đế thân thể, trốn xa ở ngoài ngàn dặm. Năm người lúc này cùng thi triển thần thông, truy kích mà đi.

Cách Quốc hoàng để mặc dù quyền thế ngập trời, nhưng cuối cùng cũng là người thế tục. Sau khi chết hồn phách mặc dù lập thành Quỷ Đế thân thể, nhưng vẫn Cựu Thần chí không rõ, không bằng lúc còn sống như thế thông minh tháo vát, nhà thông thái sự tình. Cho nên vào lúc này, cho dù hiểu được quý kia để tu vi đã trực tiếp Song Thánh, năm vị tu sĩ vẫn truy kích đi lên ---- -- -- sáng bị nó bỏ chạy, qua hướng một chỗ tiếp qua chút thời gian khôi phục thân chí, hiểu được chút Đạo Pháp, vậy liền thật không phải có thể bị chế phục!

Nhưng mà cho dù ngờ ngợ ngạc ngạc, quý kia để như cũ chỉ bằng cực kỳ cường hân bản năng liền chém giết bốn vị tu sĩ, lại phế bỏ Úy Liễu Tử Tuyết Sơn Khí Hải.

Chiến dịch này đằng sau Quỷ Đế cũng bị thương nặng, thần chí càng không rõ ràng ---- -- -- thời gian lại tiến dụng vào nghiệp Biên Giới bên trong...

Long Tử Nhai Tí ở thông thiên biển.

Long Nhị tử Nhai Tí, tính tình huyết tính tàn bạo, chính là Huyền Cảnh Đại Yêu Ma. Quản lý Thủy Vực bao quát nghiệp nước, vượt ngang nửa cái cách nước. Quý kia để đâm đầu xông thẳng vào hấn lãnh địa, lại không hiểu giao lưu né tránh, lại gặp gỡ Nhai Tí như vậy cái nóng nảy Sát Tính, lập tức liền lại đầu tại một chỗ.

Đáng tiếc quý này để đã là nó mạnh hết đà, lệch dụng cái trước cường hân Huyền Cảnh đại yêu.

Thật đáng buồn này Nhai Tí tuy nhiên tung hoành thiên hạ, lệch quý này để chính là ngàn năm thấy một lần tuyệt thế cường giả.

Một phen tranh đấu đằng sau, quý kia để không biết sở hướng, này Long Tử Nhai Tí cũng không có bóng dáng —— dường như lưỡng bại câu thương, đều sợ bị ngư ông thu lợi, song song bỏ chạy.

Cái này. . . Chính là tiền kia Tam Nương trong miệng nói, "Dị thú tranh đấu".

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Nhai Tí :

Nhưng mà cho dù là Lý Vân Tâm, đại khái cũng sẽ không so thẳng quân tử rõ ràng hơn chuyện này đến cỡ nào nghiêm trọng.

Đây là gần năm trăm năm đến lần thứ nhất, đạo thống cùng Kiếm Tông bên trong, có Chân Cảnh tu sĩ chết bởi tranh đấu lần ba vị, có một vị khác Huyền Cảnh.

Lại là gần một ngàn bốn trăm năm đến nay, vị thứ nhất Đế Vương chi hồn Nguyễn Lực gia thân, thành tựu Quỷ Đế thân thể.

Các tu sĩ lo lắng mấy ngàn năm sự tình rốt cục trở thành hiện thực. Cho dù đã sớm chuẩn bị, nhưng tại đối mặt thảm liệt như vậy kết quả lúc vẫn cảm giác sợ hãi.

Có thể các tu sĩ nghĩ không ra càng dễ làm hơn pháp đến giải quyết vấn đề này. Bởi vì lấy dạng này Xã Hội Hoàn Cảnh, Sinh Sản Lực mức độ chế ước, tựa hồ không có so Hoàng Đế trị Thiên Hạ tốt hơn biện pháp. Chính là vì ngăn ngừa cách Quốc hoàng để đáng sợ như vậy sự tình, đạo thống cùng Kiếm Tông một mực tránh cho càng thêm cường đại đại nhất thống Vương Triều xuất hiện —— cách nước, đã là bọn họ có khả năng tiếp nhận cực hạn.

Nhưng mà bây giờ nhìn...

Tựa hồ cực hạn này, còn phải lại thay đổi một chút.

Nhưng vô luận lại thế nào biến, Hoàng Đế cũng nên có. Các tu sĩ đương nhiên không hy vọng có Hoàng Đế —— kì thực mỗi người ở giữa Đế Vương đều là đáng sợ Yêu Ma Quân Dự Bị. Nhưng mà Thiên Nhân —— Thiên Nhân nhóm, lúc trước truyền xuống Thiên Tâm Chính Pháp, chính là yếu đạo thống cùng Kiếm Tông tu sĩ "Chấn thả vạn dân, Thủ Hộ Nhân nói". .

Trước đây thật lâu từng có người cho rằng đây là đường hoàng chi ngôn —— liền như là nhân gian Đế Vương nhóm yêu cầu bọn họ quan lại thanh chính liêm khiết. Thế là "Lấy Thân thử nghiệm" —— bởi vì lấy tư lợi, gây nên Thiên Hạ rung chuyển. Mười mấy Quốc Chiến loạn phân tranh lâu đến trăm năm, mấy chục triệu nhân khẩu trôi dạt khắp nơi, mấy triệu người chết bởi chiến loạn.

Thế là đằng sau một thời gian ngàn năm bên trong, Thiên Nhân lại chưa có bất kỳ tin tức —— tại thời đại kia, đạo thống cùng Kiếm Tông pháp môn còn không có đạt được hoàn chỉnh truyền thừa, rất nhiều cang cao thâm hơn Thiên Tâm Chính Pháp còn có đợi Thiên Nhân hạ xuống Thần Khải. Cho nên tại này một ngàn năm bên trong, Tu Hành Giả nhóm cảnh giới tri tri không tiến,

Càng có thật nhiều Cao Giai Tu Sĩ bởi vì tu đến bình cảnh lại không thể lấy đột phá công pháp, tẩu hỏa nhập ma, công tán bỏ mình.

Một lần kia cực độ trừng phạt nghiêm khắc cơ hồ khiến đạo thống cùng Kiếm Tông truyền thừa đoạn tuyệt. Thẳng đến ngàn năm đằng sau, trên đời này nhân khẩu dần dần khôi phục lại chiến loạn trước đó thủy chuẩn, Thiên Nhân nhóm gọi ý mới đến lần nữa.

Thế là các tu sĩ biết, này cũng không phải là một trò đùa —— chần thả vạn dân, Thủ Hộ Nhân nói.

Cho nên kể từ lúc đó, các tu sĩ tự mình giết hại phạm nhân, vi phạm Pháp Lệnh người có lẽ có chỉ, nhưng lại không người dám tại gây nên đại quy mô rung chuyển.

Mà mấy trăm năm trước Đại Khánh phạt nghiệp, cũng là bởi vì nghiệp hướng nấy đời Đế Vương ngu ngốc, dân chúng lâm than. Lại nghiệp để đắc tội đạo thống cùng Kiếm Tông, sau đó trong nước Anh Hào Khởi Nghĩa Vũ Trang —— các tu sĩ chỉ là thuận theo thiên hạ đại thế mà thôi.

Thiên Nhân nhóm cần muốn cái thế giới này vui vẻ phồn vinh, con dân phong phú —— thậm chí cũng không thêm để ý một người nào đó phải chăng giết hại thành trăm, mấy ngàn, hơn vạn, hoặc là mười mấy vạn người.

Chỉ cần không tổn hao gì cái thế giới này căn cơ, không ngại thiên hạ đại thế, bọn họ liền sẽ không đích thân qua trừng phạt những người nào.

Cho nên...

Hoàng Đế còn muốn có.

Kì thực các tu sĩ một mực lo lắng cũng không chỉ có chỉ là Hoàng Đế. Lý Vân Tâm hỏi qua Lăng Không Tử một vấn đề —— vấn đề này đồng dạng là các tu sĩ cũng sẽ suy nghĩ.

Đế Vương chi hồn bị Nguyên Lực gia thân, trong nháy mắt thành ma. Mà trong nhân thể những cái kia lũng lấy nổi danh Đại Yêu Ma —— thí dụ như Long Tử Nhai Tí —— người trong thế tục ai chẳng biết hiểu cái kia một cái vô cùng huyết tính tàn bạo quái vật?

Tại rất nhiều nơi tiểu nhi đêm khóc, chỉ cần nói tiếng Nhai Tí đến, hài tử liền lập không khóc nữa!

Dạng này Đại Yêu Ma, ngày sau trên đời này nhân khẩu lại biến nhiều, liền sẽ như là quỷ kia Đế Nhất trở nên mạnh mẽ vô cùng.

Nhân Loại Tu Sĩ Tu Đạo Pháp luôn luôn tư chất hữu hạn, số lượng tuy nhiên dần dần cũng sẽ nhiều, nhưng tiền cảnh có thể mong muốn. Nhưng mà những Yêu Ma đó... Tiên Thiên đại yêu, Hậu Thiên đại yêu, bởi vì lấy Nguyên Lực mà sinh đại yêu, đều sẽ theo nhân đạo Hưng Thịnh mà Hưng Thịnh đứng lên.

Thánh quân tử hiểu được song thánh tâm tư, cũng hiểu được Cao Giai Tu Sĩ nhóm tâm tư.

Lần này Lưu Lăng Sát Long tử, kì thực chính là một lần dò xét.

Này Cửu Long tử, thực lực không tính đặc biệt cường hãn, nhưng thân phận lại cực đặc thù. Đưa nó chém giết, đạo thống lại thu phục cái này Vị Thủy, liền muốn nhìn các yêu ma phản ứng.

Người tu cùng Yêu Ma bình an vô sự trên vạn năm, cho tới bây giờ... Xác thực đã nên làm những gì.

Mà lần này này cách để thành tựu Quý Đế thân thể, bốn vị Cao Giai Tu Sĩ vẫn lạc, một vị tu vi bị phế. Tại thánh quân tử nhìn tới... Đã là một tiếng lại rõ ràng tuy nhiên Chiến Cổ vang.

Đạo thống cùng Kiếm Tông sẽ không dễ dàng tha thứ dạng này tổn thất, đạo thống cùng Kiếm Tông chắc chắn sẽ trả thù.

Tín báo đã nói, quý gia để bỏ chạy thời điểm Âm Hồn Pháp Thân đã tàn phá không chịu nổi, cơ hồ hình Tán Hồn tiêu. Chỉ là dù sao vẫn tín đồ đông đảo, mấy trăm triệu bách tính vì nó một chút kéo dài tính mạng, đợi một thời gian chắc chắn sẽ khôi phục nguyên khí.

Mà này Long Nhị tử Nhai Tí, cũng bị thương nặng... Là đi về phía nam một bên bỏ chạy.

Đi về phía nam một bên bỏ chạy a...

Thánh quân tử tại vị thành thượng thanh đàn đỉnh phải trú chỗ buổi chiều ánh sáng mặt trời bên trong, hơi hơi nheo lại mắt.

Nghiệp nước phía nam, chính là cái này Khánh Quốc nha.

Quý Đế, cơ hồ có thể nói đã đào thoát đuôi bắt —— Song Thánh sẽ không vì loại sự tình này rời đi Linh Sơn.

Ý vị này chờ nó khôi phục nguyên khí đằng sau, trên đời này lại thêm một cái Huyền Cảnh Đại Yêu Ma.

Mạnh Đại Yêu Ma đã đủ nhiều, Cao Giai Tu Sĩ nhóm rất không vui nhìn thấy dạng này kết quả. Như vậy đã thêm ra một cái... Liền cũng nên lại tiêu diệt hết một cái, thế đạo này mới tốt thái bình.

Thí dụ như nói này Long Nhị tử, Nhại Tĩ —— nguyên nhân chính là thụ thương mà suy yếu Nhại Tĩ.

Các tu sĩ hiện tại tìm không thấy Nhại Tĩ, cũng tìm không thấy Quý Đế.

Nhưng hấn thảng quân tử... Tựa hồ là có chút mạnh mẽ.

Thí dụ như đêm qua giết Thanh Lượng Tử người.

Thí dụ như này... Thần Long Giáo.

Đây là Kỳ Công.

Mà đạo thống hai cái Lưu Phái lại có tông tòa trống chỗ.

Hắn tuy nhiên không phải tu vi cao nhất, nhưng làm thành việc này, chính là có khả năng nhất làm việc.

Vị này Đắc Đạo Chân Nhân nhẹ nhàng xả giận, đêm qua bởi vì liên tưởng đến một ít sự tình mà sinh ra kinh ngạc, e ngại, toàn không thấy.

Hắn quyết định không lại chờ đợi. Hắn cần muốn biết rõ ràng vị kia Thần Long Giáo người sau lưng, đến cùng có phải hay không hắn tưởng tượng bên trong... Vị kia.

...

...

Đến ngày này buổi chiều màn đêm rơi xuống thời điểm, Lý Vân Tâm đã làm rất nhiều chuyện —— chỉ là bởi vì tiền kia Tam Nương một câu "Tai họa" .

Trừ bỏ này thần chí còn không tính thư thái Kiều Gia Hân vong hồn bất luận, còn lại có thể chịu được dùng một lát bốn yêu bị hấn sai khiến đến xoay quanh. Đến loại thời điểm này hắn liền sẽ có rất nhiều lời muốn nói, nhưng dưới mắt Chân Chân lại không có gì có thể lấy người nói chuyện.

Tại là có chút hoài niệm lúc trước cùng Lưu lão đạo cùng một chỗ thời gian —— Lão Lưu là một cái rất tốt lắng nghe người, mỗi một cái vừa đúng ca ngợi cùng sợ hãi thần phục đều làm hắn như vậy thư sướng. Loại người này quả nhiên là có thể ngộ nhưng không thể cầu.

... Tìm cái lúc nào đem chuyện này làm. Lý Vân Tâm ngồi trong thành Liễu Hà một bên trên một tảng đá, một bên nhìn trên đường lui tới đám người một bên nghĩ, sớm tối đến cùng Lão Lưu nói rõ việc của mình. Trước đó không chịu nói là bởi vì tình thế không rõ, sợ hắn bị liên lụy quá sâu. Cho tới bây giờ cái này mẩu chốt, một khi dò nghe một ít chuyện...

Kế hoạch liền có thể toàn diện động.

Nơi này là vị thành Cổ Thành đường phố cuối cùng.

Ở tiền triều Đại Nghiệp thời điểm, bắt đầu từ nơi này liền có Cẩm Vệ Quân trạm gác. Nơi đây tiến lên vài trăm mét chính là rộng lớn cung trước quảng trường, lại hướng bắc, cũng là nghiệp hướng Từ Kim cung cửa trước —— Từ Khí môn.

Nhưng dưới mắt ở trong màn đêm hướng bắc nhìn, trước kia nguy nga Từ Khí môn đã sụp đổ, chỉ còn lại có cao lớn thi thể giống như là nặng nề giữa trời chiều Cự Thủ. Sau một mảnh rộng lớn khu vực không người âm thanh không đèn đuốc, liền ngay cả côn trùng kêu vang cùng cây cỏ đều rất ít.

Đây là bởi vì cái này vị thành bị đánh hạ, Từ Kim cung bị tiêu hủy đằng sau, đạo thống cùng Kiếm Tông cao nhân ở đây chỗ bố trí xuống trận pháp —— đem trong cung Người chết trùng thiên oán khí giam cầm tại một chỗ, lấy vị Thành Dương khí cùng Địa Khí chậm rãi tiêu mất. Cho nên đừng nói Côn trùng cây cỏ, cũng là người tại cái này phế ở trong cung trước mấy ngày, đều sẽ bị này oán khí xông đến bệnh nặng thượng một trận.

Lý Vân Tâm liền ngồi tại Cổ Thành đường phố người ở nơi tận cùng —— hắn đối diện chính là một nhà sách bút cửa hàng. Mới đầu đi đến nơi đây trông thấy nhà này Cửa Hàng cảm thấy kinh ngạc —— tại sao có thể có người tại cái địa phương quỷ quái này bán Văn Phòng Tứ Bảo. Nhưng rất nhanh nghĩ rõ ràng trung quan khiếu.

Bản Triều những cái kia thất bại Văn Nhân Sĩ Tử, là thích nhất chạy tới cái này Cổ Thành đường phố cuối cùng, này hoang vu một mảnh cung trước trên quảng trường mượn xưa nói này.

Văn nhân nha, uống chút rượu, chưa đứng lên, liền muốn đề thơ lưu danh.

Thế là liền cần bút mực giấy nghiên.

Tiệm này cái này tài, đến quả nhiên là Thiên Môn.

Bắt quá dưới mắt vị trong thành xuất liên tục Thần Dij sự tình, bọn quân tử lại tin tưởng không lập nguy tường đạo lý, cho nên gần nhất tiệm này sinh ý luôn luôn quanh quẩn. Nhưng chủ cửa hàng vào lúc này vẫn chưa không tiếp tục kinh doanh —— đã nhanh đến nửa đêm, trong tiệm vẫn là đèn sáng.

Một nhà Lão Điểm, cửa chọn một ngọn trắng đèn lồng giấy, để đó ánh sáng yếu ớt.

Bởi vì là Mùa Hạ viêm nhiệt, bởi vậy cửa sổ không có thượng Bản Tử, chỉ đóng cửa. Bên trong là yếu ớt ánh nến ánh sáng, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy chủ cửa hàng ánh quang tại giấy dán cửa sổ bên trên, cũng không biết được bận rộn cái gì.

Nhưng cũng sẽ có lượn lơ khỏi bụi nhạt ánh.

Cửa hàng bên cạnh một khóa Đại Liễu Thụ, hai bên đều là hắc ám. Trên đường lẻ tẻ có ít người, cũng đều tại riêng phần mình trở về nhà.

Lý Vân Tâm liền một bên cần một cái xanh cây mạn, một bên nhìn tiệm kia bên trong người, chua đến nhú chặt mày lên.

Cái này cây mạn ăn một nửa, phải đợi người rót cục tới.

Một cái diện mục dữ tợn Giáp Sĩ cười Đại Mã, từ trong bóng tối đi tới, đi đến Lý Vân Tâm trước mặt.

Nó đứng tại sách bút cửa hàng trong cửa sổ rò rỉ ra đến ánh sáng bên trong, mặt đất lại không cái bóng. Khẽ dựa gần, liền chỉ cảm thấy một trận râm mát hàn ý.

Lý Vân Tâm đối với hắc gật đầu: "Chương Ngũ Tướng quân tốt. Có một vấn đề muốn hỏi người —— người thế nào thấy như thế bình thường?"

Trừ Lưu lão Đạo Đại khái có rất ít người có thể thích ứng hắc nói chuyện phong cách.

Cái này cười ngựa cao to, tự xưng "Đại Nghiệp vị đều Kim Ngô Vệ đại tướng quân Đệ Ngũ Bá Ngư" Âm Thần cũng không ngoại lệ. Cái này Đại Quý giống như là một cái chánh thức, tâm trí kiên toàn người như thế do dự một hồi, mới trước trên ngựa chấp tay một cái, nói: "Trước đây không biết các hạ chính là Vị Thủy Long Vương, có nhiều mạo phạm. Nhà ta Bệ Hạ đã xem ta trách phạt. Nay chuyên tới để thỉnh tội."

Đón đến còn nói: "Mặt tướng không biết... Long Vương nói tới bình thường là ý gì?"

Lý Vân Tâm nhìn không được cười lộ lên, chỉ chỉ hắc: "Người nhìn, đây chính là bình thường. Không nhìn người bộ dáng, không biết thân phận của người, chỉ nghe người nói chuyện, ta thật cảm thấy người là người. Theo lý thuyết người là tại nhà người Bệ Hạ quy vị đằng sau mới được thả ra. Kiếp trước... Ta coi người bộ dáng này, là trước bị giết, lại bị đốt —— "

"Thật là như thế." Vị này Kim Ngô Vệ đại tướng quân Quý Hồn tiếp lời. Nhưng diện mục tuy nhiên dữ tợn, thần sắc lại rất bình tĩnh —— điều này làm hắc nhìn càng giống người, "Mặt tướng lúc còn sống thủ vệ Bàn Long Kim Điện Cửa chính. Khánh nghị đến công, mặt tướng sát thương không đếm được, tích thi như núi. Sau khánh nghị điều động Sàng Nỗ, mới đưa mặt tướng bán giết."

"Sau đó khánh nghị Kim Điện Thí Quân, hòa thiệu Từ Kim cung, mới rơi vào cái này diện mục."

"Cho nên nói ——" Lý Vân Tâm chỉ hắc, "Nhà người vị kia Bệ Hạ, cũng không lớn bình thường. Thế nhưng là người —— người rõ ràng là cái quý, nên có rất mãnh liệt chấp niệm, vì cái gì như thế bình thường?"

"Long Vương nói cẩn thận, không thể vọng nghị Thiên —— "

"Ta và người nhà Bệ Hạ là Sinh Từ Chi Giao, hắc lại sẽ không tức giận." Lý Vân Tâm khoát khoát tay, hướng đường đối diện sách bút cửa hàng nhìn xem. Cửa sổ bị đẩy ra một đường nhỏ, người bên trong tại ra bên ngoài nhìn, tựa hồ là nghe thấy đường đi bên này Lý Vân Tâm đang nói chuyện.

Đệ Ngũ Bá Ngư tại lúc còn sống nên là cái trung hậu thành thật người, tại sau khi chết cũng như thế. Bị Lý Vân Tâm đoạn lời nói, liền trầm mặc một hồi. Nhưng cuối cùng vẫn lách qua cái đề tài kia, tiếp tục nói: "Mặt tướng lúc còn sống tử chiến không lùi, là tại trước mặt bệ hạ đền nợ nước người cuối cùng. Đại Nghiệp Vong Quốc không phải Bệ Hạ chi tội, không phải chiến chi tội, cũng không phải mặt tướng chi tội. Mặt tướng tận trung cương vị công tác, không có gì tốt không bỏ xuống được. Cho nên cũng không có gì chấp niệm."

"Khó được thông suốt nhân vật a." Lý Vân Tâm vỗ vỗ tay, đứng người lên.

Hắc toàn thân áo trắng ở trong màn đêm tương đối dễ thấy, lúc này lại có ánh trắng cùng đối diện sách bút cửa hàng ánh sáng nhạt —— này sau cửa sổ người liền có thể đem hắc thấy được rõ ràng.

"Tốt a, nói chính sự." Hắc xoa xoa tay, "Nhà người Bệ Hạ quy vị, muốn đến vị thành phụ cận lão quý nhóm đều dưới mắt đều thụ hắc tiết chế —— này hai chuyện tra được như thế nào?"

Nói chính sự, vị này Tiền Triều Kim Ngô Vệ đại tướng quân liền trở nên càng thêm nghiêm túc. Hắc vẫn chưa xuống lập tức, chỉ nói: "Bẩm Long Vương. Thời gian dù sao không nhiều, đạt được tin tức cũng có hạn. Nhưng theo phụ trong thành trên cửa, trên lò, có linh tượng nặn bên trên, Âm Dương khí

hội tụ vị trí sách Âm Thần, cùng nội thành có đạo hạnh Du Hồn Dã Quỷ, ngoài thành Vô Chủ Tinh Quái nhóm tìm hiểu đến tin tức nhìn —— "

"Một, này Động Đình quân chi nữ Hồng Nương Tử, thật có điều động nội thành một ít Âm Thần thủ đoạn. Long Vương trước đây phỏng đoán chính là nội thành Âm Thần đem này Nữ Đạo Sĩ Di Thuế trộm đi, mặt tướng muốn đến bây giờ là có thể khẳng định. Mấy ngày trước đây Bệ Hạ đã sai người âm thầm điều tra —— bây giờ đã này Hồng Nương Tử có thể sai sử Âm Thần đều nhất nhất ghi chép lại."

"Làm tốt lắm." Lý Vân Tâm cười tán thưởng một câu. Đón đến, một vừa nhìn đường phố đối diện trong cửa hàng người, một bên quạt giấy gõ gõ lòng bàn tay, khẽ lắc đầu, "Động Đình quân lão gia hỏa kia, tâm thật đúng là hung ác. Này Thanh Lộng Tử cùng ta nói hán cùng hán Thuần Huyết thân bởi vì một cái một số chuyện đều ra không Động Đình trong vòng một trượng —— cho nên lại đem chủ ý đánh tới hán trên người nữ nhi. Trước phé tu vì biến thành Hồng Lý Ngư, lại bị người giết oán khí không rời biến thành Quỷ Hồn Trọng Tu, tốt có thể rời đi Động Đình vì hán bốn tẩu khắp nơi.. Cũng không biết được này Hồng Nương Tử có biết hay không việc này."

"Nói như vậy những ngày này vị trong thành sự tình, này Động Đình quân đều hiểu được?"

"Chỉ sẽ biết Long Vương muốn hán biết." Đệ Ngũ Bá Ngự kính cẩn nói, "Động Đình quân chi nữ nắm giữ Du Hồn tuy nhiên mấy chục, đều là tại Bệ Hạ trong khống chế."

"Tốt tốt tốt." Lý Vân Tâm nhẹ nhàng vỗ tay, "Hai đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Hắc Được

"Hai, có quan hệ này cách nước dị thú. Đệ Ngũ Bá Ngự hơi ngừng lại ngừng lại, "Chỉ là một cái buổi chiều công phu, thời gian dù sao gấp chút, không có dò thăm cái gì có giá trị tin tức."

Lý Vân Tâm thở dài: "Cũng là làm khó người. Ta có thể hiểu được. Nhặt chút các người thăm dò được nói một chút đi."

"Vâng. Buổi chiều từ ngoài thành câu chút hồn phách. Có hành nghề nước đến, có từ cách nước tới. Đã mất mạng hơn mười ngày, thần chí đều không nhiều thanh tỉnh. Cũng không biết vì sao không có bị Diêm Quân câu dẫn. Tỉnh tở hơi, mới hiểu được cũng không phải là dị thú. Chính là nói này cách Quốc hoàng đế —— "

Cái này "Hai", nói thời gian liên lạc lâu chút.

Lý Vân Tâm lắng lắng nghe, chờ Đệ Ngũ Bá Ngự đem hán biết đều nói, hán liền không một lời mà nhìn chăm chăm vào vị này Kim Ngô Vệ đại tướng quân Quỷ Hồn nhìn một hồi lâu, không nói lời nào.

Quỷ Tướng bị hán thấy có chút co quắp, vừa chấp tay: "Long Vương thứ tội, thật sự là thời gian eo hẹp, thêm nữa —— "

"Ta rất ưa thích người gia hỏa này —— bằng không người tới giúp ta làm việc a?" Lý Vân Tâm lắc đầu, thở dài ra một hơi, "Người những tin tức này không phải không có giá trị gì, mà chính là quá có giá trị —— người đến chỗ của ta làm việc, chờ ta về sau làm Chân Long vương, phong người cái Phục Ba Đại Tướng Quân thế nào? Thống lĩnh ta Vị Thủy 10 vạn Thủy Tộc, có đẹp trai hay không?"

Đệ Ngũ Bá Ngự trang nghiêm hành lễ: "Long Vương cất chó như thế tiêu khiển mặt tướng. Mặt tướng trung với Bệ Hạ, tuyệt sẽ không có Nhị Tâm."

Lý Vân Tâm tiếc rẻ thở dài, phối hợp nắm chặt lấy ngón tay quả trách: "Nhà người vị kia Bệ Hạ rõ ràng không có ta đẹp trai, lại không ta thông minh, lệch có người như thế cái làm việc hiệu suất cao, nói chuyện lại điệu thấp, còn trung tâm Đại Tướng Quân. Thủ hạ ta mấy cái kia đứa. . . Ai. Chuyện này sau này hãy nói."

Hán trầm mặc một hồi, lại trầm mặc một hồi, lại đến về bước đi thông thả mấy bước, thần tình trên mặt chậm rãi trở nên ngưng trọng.

Hán đang tiêu hóa Đệ Ngũ Bá Ngự cho hán làm ra tình báo.

Tuy nhiên cũng không có tháng quân tử biết như thế kỹ càng, nhưng "Thiên Hoàng đế", "Nguyễn Lực", "Tu sĩ", "Nhại Ti", những này từ nhi tổ hợp lại với nhau, đã đầy đủ hán suy đoán ra muốn hiểu biết tin tức.

Đêm qua giết Thanh Lộng Tử, dùng Cửu Tiêu Lôi Đình lửa. Vốn là dự định hư hư thực thực nhìn tháng quân tử phản ứng hảo kẻ gây tai họa đến Động

Đình. Cái nào hiểu được đằng sau này thái quân Tử Phản ứng vượt quá hẳn dự liệu —— giống như là bị hù dọa.

Hắn mơ hồ đoán được một ít chuyện, nhưng mà cũng không khẳng định.

Đến hôm nay, gặp này thái quân tử còn không có hành động gì, đã cảm thấy sự tình có chút khác thường.

Lại đến lúc này nghe Đệ Ngũ Bá Ngự nói sự tình. . . Rất cục nhen không được cảm khái, tựa hồ thật có hảo vận từ nơi sâu xa chiếu cố hắn —— gọi hắn nghe được tiền kia Tam Nương nói tới "Tai họa", lại lưu tâm tìm hiểu, lại gọi vị này Quý Tướng Quân đi thăm dò.

Hắn khoanh khắc Thanh Lược Tử. . .

Vốn là lâm thời hoãn ý một bước.

Bây giờ nhìn, giết đến chính là thời điểm.

Nếu như hắn không có đoán sai, nếu như này thái quân tử lại thật là một người thông minh —— so với bình thường "Người thông minh" đều muốn càng thông minh loại kia người thông minh lời nói —— giờ phút này hắn hội hoài nghi, đem qua giết Thanh Lược Tử, là Long Tử.

Chỉ bất quá không phải Đệ Cửu Long Tử, mà chính là. . . Con thứ hai, Nhai Tử.

Người thông minh đều có một cái cộng đồng đặc điểm —— nghĩ quá nhiều.

Chỉ có nghĩ quá nhiều mới có thể chú ý tới càng nhiều dấu vết để lại, gặp gì biết vậy.

Thí dụ như nói tại "Ly Văn đã chết", "Thanh Lược Tử bị Cửu Tiêu Lôi Đình lửa đánh giết", "Chỉ có Long Tộc mới có dạng này bản lĩnh", "Thần Long Giáo", "Nhai Tử bị thương nặng" mấy cái này đã biết điều kiện tiên quyết. . .

Thông minh mà lớn mật Chiến Lược Gia hội suy đoán ra một cái kinh người khả năng ——

Đem đó đánh giết Thanh Lược Tử, chính là Nhị Tử Nhai Tử.

Này Nhị Tử Nhai Tử bị thương nặng, hiểu được ngày bình thường gây thù hằn quá nhiều, chạy trốn đến Cửu Tử quản lý Thủy Vực.

Nơi này dù sao có thần long uy thế, bình thường Yêu Ma đã không vui đến chiếm cứ cái này cũng không tính toán rộng lớn Thủy Vực, cũng không muốn đi treu chọc Thần Long có thể có thể giáng lâm phản nộ.

Sau đó hiện cái kia vị Cửu Đệ bị giết, chung quanh nơi này cường địch vây quanh. Thế là cùng này Động Đình quân cấu kết tại một chỗ, dựa vào lão già kia mưu kế làm ra một cái Thần Long Giáo, tốt hấp thu chút Hương Khói Nguyên Lực —— này Thần Long Giáo bái Long Tử Ly Văn, Nhai Tử tổng cũng phải chiếm cái Long Tử danh hào.

Ly Văn Tâm tại nguyên chỗ lại nghĩ một lát, ngừng đầu nhìn một chút này Đệ Ngũ Bá Ngự, gạt mình, liền đem những ý nghĩ này đều cùng hắn nói.

Quý này đem nghe được có chút gian nan, Ly Văn Tâm liền dừng lại, liền một ít Quan Khiếu giải thích cho hắn.

Như thế như vậy Đô Giảng minh, mới hỏi hắn ——

"Người nghe ta thuyết pháp này, nghĩ như thế nào?"

Quý Tướng trầm mặc một hồi: "Long Vương mưu tính sâu xa. Nhưng. . . Người bình thường chưa chắc sẽ giống Long Vương nghĩ như vậy."

"Người bình thường hội nghi hoặc, sẽ muốn giải quyết vấn đề. Nhưng mà cái này cân nhắc phương hướng. . . Cũng sẽ tận lực, dựa vào lẽ thường một bên nghĩ, mà không phải. . . Kỳ kế. Long Vương cái này suy đoán, dù sao có chút mong muốn đơn phương."

Ly Văn Tâm nhún nhún vai: "Người là thái quân tử, sẽ nghĩ như thế nào?"

Quý Tướng lần này trầm mặc đến càng lâu. Cuối cùng đành hoàng nói: "Mạt tướng biết cái gì đều nghĩ không ra. Đành phải bốn phía tìm hiểu thử thời vận, hoặc là cùng này Động Đình quân hảo hảo nói một chút. Lại hoặc là. . . Trực tiếp diệt đi Thần Long Giáo."

Ly Văn Tâm bĩu môi: "Bốn phía tìm hiểu, sẽ đem người bại lộ tại địch nhân tầm mắt phía dưới, bị người âm chết. Cùng Động Đình quân hảo hảo nói một chút? Làm sao người biết đây hết thấy không chính là bởi vì đối phương muốn người làm như vậy, cho nên mới làm ra đến buộc người đi vào khuôn khổ."

"Trực tiếp tiêu diệt Thần Long Giáo a, hừ, xuẩn thấu. Loại biện pháp này —— "

Nói đến đây, Ly Văn Tâm dừng sò.

Sừng sờ một hồi, vỗ tay một cái: "Ta liền nói ta ưa thích người cái tên này."

Hắn cảm thấy mình đầu óc Khai Khiếu.

Nguyên bản kế hoạch là dẫn Động Đình quân cùng thánh quân tử, Bạch Vân Tâm Tam Phương tranh đấu. Nhưng bên ngoài mấy vạn dặm cách Quốc hoàng đế chết lại đảo loạn hấn mưu đồ. Tuy nhiên bởi vì lấy vị này Quý Tướng Quân Đệ Ngũ Bá Ngự lời nói. . .

Hắn cảm thấy mình có chút dừng đánh tính toán.

Thế là tâm tình tốt chút. Tay tại Phiến Tử thượng một vòng, liền không biết từ chỗ nào lại lấy ra một cái xanh cây mạn, nhẹ răng nhếch miệng cắn một cái.

Quý tướng kia ở trong màn đêm đứng được giống nhất tôn Hắc Thiết đức pho tượng. Gặp hắn bộ dạng này do dự một hồi, hỏi: "Đã chưa xót, vì sao còn muốn ăn."

"Bởi vì miệng bên trong không có tư vị." Lý Vân Tâm ngẫm lại, lại hỏi, "Chuyện thứ ba đâu?"

Bởi vì câu nói này, Đệ Ngũ Bá Ngự trên mặt lộ ra cổ quái thần sắc. Tựa hồ rất muốn biểu thứ gì cái nhìn, nhưng lại bởi vì thân phận cùng tình thế, không thể không muốn chính mình nói cẩn thận. Liền chỉ nói: "Bệ Hạ sự tình. . . Mạt tướng không dễ chịu hỏi. Như có kết quả, muốn đến Bệ Hạ hội cáo tri Long Vương."

Đón đến, lại nói: ". . . Mạt tướng cả gan nói câu tội đáng chết vạn lần lời nói. Ta Đại Nghiệp. . . Chính là bởi vì này Yêu Nữ mà chết. Bây giờ Bệ Hạ lại cùng này Yêu Nữ. . ."

Lý Vân Tâm lắc đầu, cười: "Người ý nghĩ này có thể không đúng. Cái gì gọi là bởi vì Yêu Nữ mà chết? Người cái này đầy trong đầu Phong Kiến Tư Tưởng —— nếu như các người nghiệp nước dân giàu nước mạnh Tử Hải Thăng Bình, này dù là sở hữu quan lại cũng bắt đầu tìm đường chết, cũng có thể làm trước mấy chục trên trăm năm. Chớ cho mình kiêu căng, đem nỗi đau hướng mọi từ trên thân vung —— đến, không tranh cái này. Ta tìm người kia còn có việc, người rút lui trước đi."

Kim Ngô Vệ đại tướng quân tựa hồ vẫn không đồng ý Lý Vân Tâm thuyết pháp, nhưng đối phương đã trực tiếp hướng đường đi này một đầu đi qua.

Hắn liền hình người dáng người thở dài, chiến mã im lặng mở ra bốn vó, thẳng trượt vào bóng đêm ở trong.

Lý Vân Tâm đi đến sách bút trước hiệu năm, sáu bước xa, nguyên bản mở một đường nhỏ cửa sổ đóng lại. Hắn cũng không thèm để ý, thẳng tắp đi đến dưới cửa, đưa tay gõ gõ song cửa sổ.

Trong phòng vốn còn có chút tiếng vang, lúc này lập tức không có.

Cách thật lâu, Lý Vân Tâm lại gõ lập tức. Trong phòng cái này mới nói: ". . . Đóng cửa."

"Ta không muốn mua người đồ, vật, cũng muốn muốn đưa người vài thứ." Hắn tựa tại ngoài cửa sổ, không nhanh không chậm nói, "Ta có một quyển từ trong thành thượng thanh đan đỉnh phái trú sở cầu đến (Thần Phẩm Đan Phương trực chỉ người có muốn hay không nhìn?)"

Trong phòng bỗng nhiên soạt một thanh âm vang lên, tựa hồ lại thứ gì bị đụng rơi. Lại chờ một lúc trong phòng mới hỏi: ". . . Người là ai? Ta cũng không nhận ra người, người muốn làm gì?"

Lý Vân Tâm không nói lời nào.

Người kia cũng trầm mặc một hồi —— tựa hồ lại kim nén đến khó chịu, nhưng ngữ khí cuối cùng chậm dần chút: "Ta mới vừa nghe gặp người tại đối diện tự quyết định. . . Người thế nhưng là. . . Người điên?"

"Ta biết người là Vu gia con rể, cũng thất bại. Người này chính thể chính là Vu gia Tử Phòng Thứ Xuất, bộ dáng tính tình cũng không tốt, càng trào không lên cái gì chức cao, hạ gả cho người." Lý Vân Tâm một bên thưởng thức trong tay cắn một nửa xanh cây mạn, một bên từ từ nói, "Người vốn là cái thư sinh, phần ngoại lệ lại không được khá. Buôn bán cũng không có đầu óc gì, lại da mặt mỏng, bất thiện Giao Tiếp, thì càng không dùng được Vu gia những tư nguyên đó nhân mạch."

"Lệch người nhìn lấy Vu gia những cái kia —— trong mắt người không lắm chí khí, phẩm tính kém cỏi người đều trôi qua hải lòng như ý, thế là tâm lý hết bệnh bất bình, luôn muốn muốn làm chút không giống bình thường đại sự, làm ra đến cho những người kia nhìn, để Vu gia Lão Gia đối người có phần coi trọng."

Trong phòng tiếng người âm kinh hoàng đứng lên: "Người đến là ai? Ta chỗ này cũng không có Kim Ngân, trong nhà cũng không có! Trong nhà của ta. . ."

"Đúng vậy a, nhà người nghèo phải người nương tử kia khi của hồi môn sức sống qua ngày. Theo ta được biết hôm trước người nương tử đem trong nhà nha hoàn cũng phải đi hai cái, chỉ lưu nàng bồi gả tới cô nương kia." Lý Vân Tâm không chậm không chậm nói, "Người mấy ngày không trở về nhà, chỉ ở chỗ này làm những Duyên Hồng đó chi thuật. . . Người cũng không phải thượng thanh đan đỉnh phái đệ tử, chỉ chính mình mù chơi, chẳng lẽ còn hội so với người ta càng thêm thông Đan Đạo a?"

"Lại nói người như thế cái cách chơi —— đem trong tiệm này kiếm được tiền tài đều không công luyện, trong nhà người hài nhi đối đến thẳng khóc. . . Uống huyết, người làm như vậy người rất thất bại a."

Trong phòng người bỗng nhiên đẩy mở cửa sổ, thò đầu ra. Là cái hơn hai mươi tuổi thư sinh, nhưng tựa hồ bởi vì thời gian dài hun khói lửa cháy, tướng

mạo nhìn muốn hơi lần trước chút. Bắn thiêu, cũng không biết được bao lâu chưa ra khỏi phòng.

Nhưng Lý Vân Tâm sớm lách mình thượng nóc nhà.

Cái này gâu sinh nhìn hai bên một chút không tìm được hấn, liền chỉ thấp giọng kinh sợ: "Ngươi là ai? Dựa vào cái gì để ý tới tại hạ việc nhà?"

"Ngươi lại hiểu được thứ gì? Biết ta đang làm cái gì? Ta muốn làm chủ tây, cũng không phải những tầm thường đó Đan Dược!"

Lý Vân Tâm ngồi tại nóc nhà, lo lắng nói: "Cái này ta cũng hiểu được. Ngươi không Luyện Đan Dược, nhưng luyện Hỏa Dược. Muốn ta nói Hỏa Dược cái tên này cũng không dễ, không bằng tự Hỏa Dược. Thế nhưng là ngươi luyện lâu như vậy, có thể hiểu đến người ta thượng thanh đan đỉnh phái Đạo Sĩ đều dùng là cái gì? —— uông phí công phu a."

Gâu sinh nghe được thanh âm đến từ nóc nhà, có thể lại không dám thật thăm dò đi lên nhìn. Cẩn rằng nghiêng lợi ngấm lại liền trở về phòng không biết từ nơi đâu lấy một chi ngắn thân tre đến, núp ở cửa sổ nghiêng mặt hướng trên nóc nhà dăm. Một bên dăm vừa nói: "Ngươi quản ta làm gì, ngươi quản ta làm gì, lấy ở đâu người điên —— hắc, làm sao ngươi biết ta không biết được này cách điều chế? Bất quá là tiêu hoàng Than củi, hừ —— a nha!"

Hắn dăm Nhất Khí không có dăm đến Lý Vân Tâm, ngược lại là thống hạ đến một mảnh ngói xanh. Mái ngói rơi xuống nên hấn thủ đoạn, bụi đất còn mê mắt. Gâu đau nhức đến ném thân tre khoanh tay thẳng Hấp Khí, lại xốc lên mí mắt thổi chính mình trông mắt, nước mắt chảy ngang.

Liền nghe nóc nhà người kia lại không chút hoang mang nói: "Ai nha, ngươi vậy mà biết cái này. Tuy nhiên ngươi chỉ biết là tiêu hoàng Than củi, nhưng biết phối trộn? Mấy phần tiêu mấy phần lưu huỳnh mấy phần Than củi?"

Gâu sinh khoanh tay cổ tay cả giận nói: "Chẳng lẽ lại ngươi biết?!"

Nhưng không ai về hấn. Hấn khoanh tay cổ tay lại vô mấy cái, như ở trong mộng mới tỉnh. Bận bịu kêu to lên: "Chẳng lẽ ngươi hiểu được? ! A? Ngươi mau nói cho ta biết —— ta ta, ta. . . Ngươi đã là tinh tế tra ta này Bà Nương cùng Tiểu Thiếp, a nha, ta đem ta này nhỏ đưa ngươi cũng có thể —— "

La như vậy một hồi, trên nóc nhà thanh âm kia mới lại ung dung truyền đến: "Ta muốn ngươi này Thiếp Phụ làm gì. Ngươi hãy nghe cho kỹ, ta chỉ nói một lần. Ta lửa này thuốc, sắc Black, gọi là Hắc Dược. Phối trộn a, chính là bây giờ 5. . . Ngộ, mười lăm chia tiêu, hai điểm hoàng, ba phần than. Dựa vào cái này phối trộn lẫn lộn tốt, lấy mộc chùy nhẹ nhàng chùy mảnh, sau đó —— thôi, những này ngươi nên đều hiểu được. Dạng này, liền có thể đến Hắc Dược."

Gâu sinh cũng không dám thở mạnh, trừng trừng mắt ghi lại, ở trong lòng lại mặc niệm mấy lần, tiện tay sờ cái gì cực nhanh vẽ trên đất bùn, mới lại hỏi: ". . . Vì sao nói cho ta biết những này? Ngươi muốn cái gì?"

Trên nóc nhà người kia một chút trầm mặc, nhân tiện nói: "Ta biết rõ ngươi chịu đến nhà khinh thị, trong lòng hậm hực, hận những cái kia mắt chó coi thường người khác Vu gia người. Ta đây, cùng với nhà cũng có cừ oán. Ngươi muốn hỏi Ta là ai —— có nghe nói qua Tiền gia bảo?"

Gâu sinh sững sờ một hồi, khẽ nhủ mảy, kinh hãi: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi là Tiền gia bảo người? Đây không phải là lúc trước Đại Khánh Võ Lâm đệ nhất giàu có Hào Môn? Về sau bị Phi Ưng bảo diệt môn?!"

Lý Vân Tâm ngồi tại trên nóc nhà, im lặng nhún nhún vai —— nhìn tiền kia Tam Nương không có khoác lác, số tiền kia gia bảo quả nhiên thật là có chút danh khí.

Liền lại mặt không thay đổi giọng cảm hận nói: "Vâng. Cũng là số tiền kia gia bảo. Tiền gia bảo bị diệt, Tiền gia bảo người có thể giết không sạch sẽ. Chúng ta nguyên bản đến vị thành an thân, mở một nhà Tiểu Cục. Há biết rõ nhà kia Tiểu Cục lại bị Vu gia cùng lớn Bảo Tiêu thiết kế hãm hại, bây giờ cũng không tiếp tục mở được."

"Tối nay chúng ta liền lên đường rời đi vị thành. Nhưng ta nghĩ, tại trước khi ta đi, hừ hừ. . . Cũng không thể để này Vu gia trôi qua quá thoải mái. Ta quan sát ngươi đã có mấy ngày, biết ngươi người này cũng không cam lòng làm Vu gia phụ thuộc, bởi vậy đưa ngươi một cái tấn thân cơ hội."

"Qua ít ngày, từ có cơ duyên để ngươi một Triển đồn trưởng. Đến lúc đó. . . Ai." Lý Vân Tâm làm bộ thờ dài một tiếng, "Ngươi đến phú quý, có quyền thế địa vị, cũng không nên quên hôm nay chỗ gặp những Vu gia đó người khinh thường, cũng không cần quên là ta người nhà họ Tiền cho ngươi cái này phú quý! Ta qua vậy!"

Sau đó liền thật qua.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Hắc Nương Tử cùng Hồng Nương Tử

Tuy nhiên trước đó một phen lí do thoái thác cũng chỉ là thêm dệt vô có. 1 tiểu thuyết cũng không trông cậy vào này gâu sinh, có thể dựa vào hắc nói này mấy câu thật làm ra cái gì không được đồ, vật tới. Hắc Hóa Dược cái đồ chơi này uy lực cuối cùng hữu hạn, lại cùng rất nhiều hắc kỹ thuật tương quan, không phải nói người biết một cái phối trộn, từ đó liền có thể đi vào Hóa Dược thời đại.

Lại cái này gâu người mới vào nghề Trung Nguyên liệu có hợp hay không dùng đều khó nói.

Nhưng mà Lý Vân Tâm cũng không cần nhìn thấy cái gì hiệu quả. Hắc cũng chỉ là trên đường tiện tay làm tiêu ký, chôn xuống chút gì. Nếu như có cơ hội, hoặc là một cái một số chuyện đúng như hắc tưởng tượng dạng như vậy, cái này mới liền sẽ có hiệu quả.

Hắc đi tại vị thành trên đường, nhìn không được lại ngựa đầu nhìn xem bầu trời đêm.

Cờ nào quen thuộc bầu trời đêm, chỉ là thiếu mấy khóa quen thuộc Tinh Thần.

Cái thế giới này lịch sử, ít nhất là có văn tự ghi chép Chính Sử. . .

Đã xem gần ba vạn năm a. . .

Nhưng là một ít chuyện lại tương đương không thích hợp —— chỉ ít lấy hắc kinh nghiệm đến xem.

Càng ngày càng thú vị.

Hắc tại dạng này một buổi tối đi xuyên qua vị thành trong đường phố, thậm chí còn qua đêm qua bị hắc hủy đi nhỏ đực đường phố nhìn một cái. Đi đêm nhiều luôn luôn dễ dàng gặp quỷ, nhưng đối với hắc mà nói thì là quỷ muốn tìm hắc. Đi một hồi hắc trên đường xoay người: "Chuyện gì?"

Một người mặc Black Cung Trang, chải cánh bướm rủ xuống búi tóc nữ tử từ trong bóng tối đi tới, té thanh té khí nói: "Đại Vương thật sự là tốt Thỉnh Lực, cảnh sát trưởng đang muốn cho Đại Vương thỉnh an."

"A, là người. Ta còn tưởng rằng là Sơn Kê ——" Lý Vân Tâm thượng hạ dò xét nàng. Dò xét một hồi, cười một tiếng, "Đừng nói, người hóa hình người,

Thật là một cái mỹ nữ —— làm mèo thời điểm ta không nhìn ra, bây giờ nhìn người cái này ngũ quan. . . Người tổ tiên không phải có Mèo Ba Tư huyết thống a?"

Cô gái áo đen kia, bị Lý Vân Tâm ban tên cho "Cánh cáo lâu dài" chi ý Miêu Yêu liền hơi hơi rủ xuống, nhàn nhạt cười một tiếng, nị thanh nói: "Hồi Đại Vương lời nói. Mèo nô nhi vốn là không hiểu nhân sự Tinh Quái, chỗ nào hiểu được tổ tiên huyết thống như thế nào. May mắn được Đại Vương chiếu cố truyền thụ Chính Pháp tu ra đạo hạnh, bây giờ hóa ra hình người Đại Vương nhìn lấy ưa thích hưởng thụ chính là Tam Sinh đã tu luyện phúc phận. Đại Vương như —— "

Vừa nói vừa hướng Lý Vân Tâm bên người đứng.

Lý Vân Tâm dựng thẳng lên một ngón tay: "Khác hướng trên người của ta ngắn. Bản Đại Vương hiện tại tuổi tác vẫn còn con nít. Bất quá. . . Về sau khác như thế niệm cái tên này. Nhìn người là Mỹ Nhân Nhi tổng cảnh sát trưởng cảnh sát trưởng gọi, ta luôn cảm giác xuất diễn."

Miêu Yêu liền ngừng cước bộ, chỉ nói: "Nhưng bằng Đại Vương làm chủ."

Lý Vân Tâm ngẫm lại, lại nói: "Ta biết Hồng Lâu bên trong có một cái cảnh Huyền Tiên tử. Người về sau liền đổi giọng cảnh sát trưởng (Netg) đi —— đây mới là cánh cáo lâu dài nha."

Miêu Yêu ngẩng đầu, thẹn thùng lại vui sướng mỉm cười: "Vâng. Mèo nô nhi về sau liền gọi là cảnh sát trưởng."

"Như vậy tới tìm ta có chuyện gì?"

Cái này Hắc Miêu nhi nhân tiện nói: "Hồi Đại Vương lời nói. Dựa vào Đại Vương phân phó, sư huynh đệ chúng ta bốn cái, cùng này Kiều thị tiểu thư đều nhập thân vào được cung phụng Tượng Đất thượng hấp thu Nguyên Lực, tu luyện Đạo Pháp. Trừ này Kiều thị tiểu thư bởi vì trì hoãn thời gian lâu dài chút vẫn như cũ tỉnh tỉnh mê mê, chúng ta bốn người trước đó vài ngày đều đã sơ thành."

"Gần nhất chúng ta bốn người dựa vào Đại Vương phân phó bốn phía hiện ra thần thông, làm chút Thần Dịch sự tình. Đây Cò trắng châu phụ cận Hương Dân đều thành ta Thần Long Giáo Giáo Đồ. Cũng dựa vào Đại Vương phân phó, có này không tin, nói này nói kia —— chúng ta đều không đi làm khó hắc."

"Đại Vương từng nói với Tam Hoa Nương Nương qua, một khi tại Cò trắng châu phụ cận khí hậu thành, liền hưởng vị trong thành tới. Cho nên Tam Hoa Nương Nương kém ta hỏi Đại Vương, tiếp xuống nên làm như thế nào?"

Lý Vân Tâm nghe nàng nói chuyện, cảm thấy kinh ngạc.

Cái này Tiểu Miêu Nhi ăn nói rõ ràng, tư duy linh hoạt, hiển nhiên cũng là cái người thật —— trách không được này Tam Hoa chính mình không mà nói,

ngược lại là bảo nàng tới nói.

Muốn đến này Tam Hoa nói chuyện đều không nàng như vậy sạch sẽ lưu loát đi.

Trước đó cảm thán này Đệ Ngũ Bá Ngự làm việc trầm ổn lão luyện, bây giờ nhìn. . . Ngô, cái này Tiểu Miêu cũng có tiềm lực có thể đào.

Tuy nhiên đều là nói sau —— Lý Vân Tâm lại hỏi: "Yoo Đạo Sĩ như thế nào?"

"Hồi Đại Vương lời nói. Lưu đạo trưởng gần đây cũng tại khổ tu, tu vi cao nhất —— đã đột phá Ý Cảnh."

Lý Vân Tâm giật mình "A" một tiếng.

Tuy nói tu hành thời điểm cảnh giới càng thấp liền càng tốt tinh tiến, lại này Lưu lão đạo hữu tử, thêm nữa Thi Quý Tử cũng nói qua, này Lưu lão đạo thiên tư thật là tốt.

Nhưng cũng Lý Vân Tâm cũng không nghĩ tới, tốt đến nước này.

Từ hắc truyền Lưu lão Đạo Thủy Vân kinh đến cho tới bây giờ. . . Hai tháng mà thôi đi. Cũng đã đột phá Ý Cảnh.

Chính hắc cũng là thiên tài khi trong thiên tài, nhưng từ tu tập Đạo Pháp đến đột phá Ý Cảnh, cũng dùng nửa năm lâu.

Thật sự là như thấy quý —— may mắn hắc dưới mắt đã đoạt Long Tử bỏ, đã Tu Thần nói, lại tu Hóa Đạo, tại Nguyên Lực sung túc tình huống dưới tinh tiến độ không phải người tu có thể so đo. Bằng không hắc cái này sự phó ngược lại muốn bị lớn tuổi đệ tử càng. . .

—— này nơi nào còn có mặt mũi nha.

Nhưng nghĩ tới cơ hồ cả một đời âu sầu thất bại Lão Lưu cuối cùng cũng có ngày nổi danh, Lý Vân Tâm tâm lý tổng còn có cảm thấy thoải mái chút. Này Yoo Đạo Sĩ tinh thông Thế Thái, trước kia kinh lịch cũng không thể tầm thường so sánh. Trước đó khúm núm, làm một cái tính toán chi li trong phố xá người chỉ là bởi vì bị cái này hồng trần bão cát vùi lấp góc cạnh nhuệ khí.

Bây giờ chính nghĩa Pháp Chân truyền, lại đem này cao chót vót sừng đầu triển lộ ra ——

Chưa hắc không phải cái thứ hai Đệ Ngũ Bá Ngự.

Lý Vân Tâm liền dùng quạt giấy gõ gõ lòng bàn tay, cười rộ lên: "Tốt tốt tốt. Cái này vị thành ta đã bố trí được không sai biệt lắm, cũng nên vào thành làm việc. Nhưng không vội tại ngày mai, ta còn có một số việc muốn món ăn, các người tạm chờ tin tức ta. Người về trước đi. Những ngày này. . . Nếu như có chút kỳ quái người trà trộn vào Cờ trắng châu, tìm hiểu tin tức, cũng không cần động bọn họ. Chờ ta làm việc đằng sau trở về món ăn."

Hắc Miêu hậm, nị thanh nói: "Toàn bằng Đại Vương phân phó."

"Như vậy, về đi." Lý Vân Tâm nói xong lời này liền cùng Phong mà lên, thoáng qua ở giữa liền thoát ra bên ngoài mây dậm.

. . .

. . .

Đến lúc sáng sớm, hắc đã xuất hiện tại Cờ trắng châu Tam Hà miệng Long Vương Miếu bên trong.

Dựa vào hắc phân phó, Thần Long Giáo người không có đụng cái này Long Vương Miếu. Nhưng cái này miếu Người coi miếu Côn Dương tử bị hắc cung phụng Chủ Tử giết, hồn phách lại luyện thành hồn linh, trong lúc nhất thời cũng tìm không thấy có thể tiếp nhận hắc Người coi miếu.

Trong miếu nguyên bản còn có hai cái Đồng Tử, nhưng biết được sự phụ sau khi chết ngày thứ hai liền đem Côn Dương tử lưu lại tiền tài, tăng thêm Miếu Thờ bên trong cung phụng Kim Ngân nên đều cuốn đi đi đường.

Thế là cái này Long Vương Miếu liền quanh quệ đứng lên —— chỉ ngẫu nhiên có chút từ vị thành hoặc là bốn dậm khắp nơi người tới triều bái. Nhưng mà đến tận đây lại gặp cái này miếu bên trong gần như có lẽ đã không, cũng liền sinh không nổi lại đến tâm tư.

Một tới hai đi, đến hôm nay, Lý Vân Tâm vừa vào cửa trước trông thấy là miếu bên trong phơi một chỗ cá ướp muối.

Cái này Long Vương Miếu lúc trước lúc kiến tạo đội rất là hạ chút công phu, trong đình viện dưới đất là vuông vức tảng đá xanh. Cho dù qua những năm này, vậy quét sạch sẽ, cũng hầu như so nơi khác có quan hệ tốt.

Đây thật là ngay trước hòa thượng mặt mắng đồ đầu trọc —— phơi Ngự Nhân khẳng định không biết được bây giờ = miếu chủ nhân, chính là cá ướp muối xuất thân.

Hắc trực tiếp từ trong đình viện xuyên qua đi đến Chánh Điện, gặp Hương Án bên trên trống rỗng, chỉ còn lại nhất tôn trọn mắt Long Vương giống. Một chút cảm ứng —— giống Thượng Linh lực vẫn còn ở đó.

Thế là nhẹ giọng gọi: "Hong Nương Tử, Hong Nương Tử, ta có lời muốn nói với ngươi."

Nói như vậy hai ba câu cũng không có phản ứng. Thế là Lý Vân Tâm đi ra miếu qua, tại lần trước cùng nàng gặp nhau cái kia mộc trong đình ngồi.

Chờ cả ngày.

Mắt thấy thái dương chậm rãi rơi xuống Quần Sơn phía sau, mặt đất thời tiết nóng biến mất dần, Quần Điều Quy Sào.

Lại thấy Minh Nguyệt từ phía tây dâng lên, trên trời Quần Tinh sáng chói, Ngân Hà giữa trời.

Này Hong Nương Tử còn chưa tới.

Lý Vân Tâm cũng không vội, lại kiên nhẫn chờ đợi, chờ đợi hai canh giờ, qua canh hai Thiên.

Rốt cục nhìn thấy một điểm ánh nến ánh sáng từ dưới mặt nước dâng lên.

Hắn liền đứng người lên, nhìn thấy xách một chiếc đèn lồng đỏ Hong Nương Tử. Nàng xem ra cũng giống như lần trước gặp mặt lúc xinh đẹp, chỉ là sắc mặt không dễ nhìn lắm —— cái này tự nhiên là Lý Vân Tâm trong lòng cảm giác. Kì thực cái này Hong Nương Tử trên mặt vẫn cười lớn, bị Túc Hạ sóng nước tiến lên trong đình, mới nói: "Ngày hôm trước mới gặp, vì sao lại gọi ta?"

Nàng giọng điệu này cũng không mừng rỡ, thậm chí nói là khách khí cũng miễn cưỡng.

Tựa hồ cũng không muốn nhìn thấy Lý Vân Tâm —— cái này cùng nàng hai ngày trước bộ dáng là một trời một vực.

Nhưng Lý Vân Tâm chỉ trịnh trọng hướng Hong Nương Tử thi lễ: "Hong Nương Tử nhưng biết một cái Thiên Đại Tín Tức? Đây cách Quốc hoàng đế ——"

"Ai. Liền biết rõ ngươi chuyện như vậy tới." Hong Nương Tử thở dài một hơi, trọng ngồi vào trước đó nàng ngồi cây kia trên lan can. Nhìn Lý Vân Tâm một hồi, mới lại nói, "ngươi đến tốt cùng là một người như thế nào đâu? Ngươi cũng đã biết —— cái này vị thành, Vị Thủy sự tình, đều không phải là ngươi có thể tham dự vào."

Hong Nương Tử sắc mặt tại nền trong ngọn lửa biển ảo chấp chôn: "Ngươi muốn vì ngươi bằng hữu kia báo thù, bốn phía du tẩu. Có thể kì thực rất nhiều chuyện ngươi làm hay không làm, đều sẽ sinh. Ta nghe nói ngươi ngày trước tại vị thành trên đường giả trang làm Thần Long Giáo đồ muốn hồng Thần Long Giáo danh tiếng, màn đêm buông xuống liền có người tại vị trong thành tranh đấu, còn dẫn động Cửu Tiêu Lôi Đình lửa —— ngươi coi thật còn không sợ sao?"

Ra một số việc.

Lý Vân Tâm tâm hơi hơi nhảy một cái. Vô luận cái này Hong Nương Tử ngữ khí vẫn là diễn xuất, đều mang ý nghĩa ra một số việc. Những chuyện này tại trong vòng hai ngày cái biến cái này Yêu Ma thái độ, đại khái cũng là nàng khoan thai tới chậm nguyên nhân.

Nhưng. . Đây là chuyện tốt. Hắn cùng cái này Hong Nương Tử tiếp xúc chính là vì thăm dò rõ ràng Động Đình quân bên kia tình huống.

Này Động Đình quân chính là ba ngàn năm Đại Yêu Ma, đa mưu túc trí. Nhìn tuy nhiên đơn thuần giống như một người bình thường, nhưng đó là bởi vì hắn không quan tâm —— Đại Yêu Ma thực lực mạnh mẽ, rất nhiều chuyện dùng một cái "Giết" chữ là có thể giải quyết, bởi vì mà không phải rất để ý một cái khác chút chi tiết.

Thí dụ như trước đó tại Quần Sơn đêm hôm đó.

Cho nên hắn thử "Đường Công Cứu Quốc", bây giờ đến xem. . . Con đường này xem như đi đúng.

Cái này Hong Nương Tử tới nay tâm tình tựa hồ không lớn ổn định, đây là vô cùng tốt điểm vào.

Lý Vân Tâm khẽ nhíu mày: "Nói như vậy ngươi cũng hiểu biết. Hong Nương Tử, tại hạ tuy nhiên. . . Tuy nhiên. . . Chỉ là một cái đạo hạnh thấp Âm Thần, nhưng cũng là hiểu được có chút lớn thế."

"Cái kia đạo thống cùng Kiếm Tông hao tổn năm vị thân có Đại Thần Thông tu sĩ, lại là thương tổn tại ta loại âm Thần Chi Thủ, tất nhiên không chịu từ bỏ ý đồ. Mà này Lưu Lăng lại chết tại Động Đình Hồ một bên, đạo thống tất nhiên coi đây là từ, thừa cơ khó. Nếu chúng ta không còn sớm làm dự định không sớm chút xuất thủ ——"

Hong Nương Tử bỗng nhiên nhíu mày, giọng dịu dàng quát lớn hắn: "Ngươi quản nhiều như vậy làm gì?!"

Nghe nàng lời này Lý Vân Tâm là thật hơi sững sờ. Sau đó mới nghi ngờ nói: "Hong Nương Tử đây là. . ."

Cái này Cá Chép tình uống thôi, mới lại thở dài. Hơi hơi nhắm mắt lại cũng không để ý tới hắn, dường như muốn một ít gì, mới lại mở ra, thấp giọng nói: "Ta. . . Dẫn ngươi đi nhìn một người đi."

Nàng từ trên lan can nhảy xuống, dẫn theo đèn lồng đi đến Lý Vân Tâm trước mặt. Lại đem đèn lồng nhắc lên chiếu sáng hắn mặt, tình té nhìn một hồi:

"Đã khuyên không được người, liền dẫn người đi gặp người kia. Nhưng nếu như người bây giờ đáp ứng ta lại không để ý tới vị thành, Vị Thủy sự tình, rồi đi xa xa nơi này làm một cái tiêu dao Quý Tu. . . Còn có cơ hội."

"Hong Nương Tử. . . Người. . ." Lý Vân Tâm cũng nhìn nàng. Nhưng hiện này nữ yêu tinh sóng mắt lưu chuyển, dường như rất nhớ thẳng ngoắc ngoắc mà nhìn chăm chăm vào hắn, lại lại bởi vì khác một số việc hồ thẹn trong lòng, đều tưởng muốn đòi ánh mắt.

Thế là hắn ở trong lòng cười cười, đoán được một cái khả năng. Mở miệng nói: "Ta đi theo người."

Hong Nương Tử thở dài, quay người, đi mấy bước bước vào trong hồ. Ngay mặt nước liền sinh ra một cái sóng dài, nâng nàng.

"Người tới." Hong Nương Tử nói.

Nhưng Lý Vân Tâm nhìn chăm chăm này sóng dài nhìn một hồi lâu, lại không nhắc chân. Hắn nhíu mày: "Không có. . . Khác biện pháp a? Đây là muốn qua trong nước? Vẫn là?"

Hong Nương Tử quay người, khẽ trung tác nhạc cười một tiếng: "Người vậy mà sợ nước a?"

Lý Vân Tâm lúng túng buông tay: "Cái này. . . Thật là có một ít. Cho nên nói có hay không ——"

Nhưng lời còn chưa dứt, Hong Nương Tử đã quay người đánh tới, thiếp ở trên người hắn, hai tay kéo lại cánh tay hắn. Có như vậy trong nháy mắt Lý Vân Tâm thể nội linh lực phun trào, bắp thịt căng cứng, suýt nữa liền phi thân lui lại, tiện tay đưa nàng đánh giết!

Nhưng mà cái này Hong Nương Tử lại thật sự là chỉ là ôm lấy cánh tay hắn —— sung mãn bộ ngực ép chặt ở bên người hắn, thiếp ghé vào lỗ tai hắn mỗi anh đào nói nhỏ: "Như vậy ta mang người đi."

Nàng là Quý Tu, cũng không cần đến hô hấp. Như không phải cố ý thi triển Pháp Thuật Thần Thông, thân thể cũng là rét lạnh mát. Nhưng giờ phút này Lý Vân Tâm bị nàng vội vàng không kịp chuẩn bị ôm ở, trong lòng vẫn rung động.

Giả bộ như thế muốn đưa cánh tay rút ra, chỉ nói: "Đồ. . . Hong Nương Tử, người đây là. . . Người đã. . ."

Nhưng Hong Nương Tử cũng không để ý tới hắn. Chỉ lời kéo hắn lại nhảy lên, liền thượng này sóng dài. Sau đó bên tai tiếng sóng cùng phong thanh cùng nổi lên, hai người bị đầu sóng nâng, thẳng hướng giữa hồ mà đi.

Đến lúc này Lý Vân Tâm liền thật không gãy dựa nữa. Chỉ mím chặt môi, nhìn chăm chăm dưới chân Toái Ngọc giống như đầu sóng không nói lời nào.

Ngàn dặm Động Đình khói trên sông mênh mông, đi nhanh một khắc đồng hồ đã xuất Tam Hà miệng, hai bên bờ Quần Sơn cũng cũng không thấy. Giờ phút này Động Đình tựa như vô biên vô hạn đại hải, tứ phương trông không đến cuối cùng. Chỉ có đỉnh đầu rực rỡ Tinh Hà bỏ ra thanh lãnh ánh sáng, phản chiếu ở trên mặt hồ.

Hong Nương Tử cũng không nói chuyện, chỉ nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm bên mặt nhìn. Trong mắt bỗng nhiên là nhu tình như nước, bỗng nhiên là thương tâm áy náy, bỗng nhiên lại là tâm thần bất định bất an.

Nàng dạng này ôm Lý Vân Tâm cánh tay, dán chặt lấy. Nhưng lại không hề giống là đang dẫn dụ hắn, mà vền vẹn thỏa mãn một số. . .

Chính mình ý tưởng gì.

Như thế lại qua một khắc đồng hồ, cái này Hong Nương Tử mới trầm thấp thở dài: "Lý Lang, đã sợ nước, ta liền không hoảng sợ người."

Dứt lời vung tay lên, dưới chân Toái Ngọc đầu sóng liền hóa thành Nhất Diệp bạch ngọc giống như thuyền con, chở hai người rơi xuống trên mặt hồ.

Cái này Hong Nương Tử buông ra Lý Vân Tâm cánh tay, đi đến thuyền nhỏ một đầu ngồi xuống, sợ lạnh tựa như ôm vây quanh hai đầu gối, đem cái cằm đặt ở phía trên.

Sau đó hơi cười cợt, trầm mặc im lặng nhìn Lý Vân Tâm thở dài ra một hơi, tại thuyền nhỏ bên kia vào chỗ, mới nhẹ giọng hỏi: "Lý Lang. Người mới vừa nói ta đã. . . Nói là ta đã làm vợ người đi."

"Người. . . Rất là để ý việc này a?"

Chương 158: 1 đêm Tương Quân tóc trắng nhiều :

Sau đó nhìn thấy thuyền nhỏ bên kia nam tử hơi sững sờ, thẳng tắp nhìn mình chăm chăm, dường như tại phỏng đoán chính mình tâm sự.

Hồng Nương Tử liền không ngôn ngữ, chỉ hơi chăm chú hai tay —— tựa hồ bộ dạng này liền có thể đem chính mình bảo hộ đến càng tốt hơn, để cho người ta nhìn không thấu.

Nhưng vẫn như cũ không chớp mắt nhìn lấy Lý Vân Tâm.

Cách nửa ngày, nghe thấy nàng Lý Lang thấp giọng nói: "Người đã từ chối ta. Ta... Ta hiện tại chỉ muốn huynh đệ của ta thôi."

Hắn nhìn Hồng Nương Tử liếc một chút, rất chạy mau mở đôi phương ánh mắt: "Nhi nữ tư tình... Nhi nữ tư tình, người nào hội không có đây. Chỉ là... Lúc này suy nghĩ những cái kia, lại là bất nghĩa."

"Vậy người vẫn là rất để ý nha." Hồng Nương Tử khẽ thở dài một cái, nhưng thanh âm rất mau theo Phong mà đi, "Ta muốn có được, chỗ nào có người nào biết đâu? Thực ta muốn cỡ nào đơn giản."

Nàng dời đi chỗ khác ánh mắt, dùng một cái tay tại mạn thuyền thượng vỗ vỗ. Thế là thuyền kia liền dừng lại.

Giờ phút này hai người đã hướng về Động Đình Hồ bên trong đi nhanh ba khác đồng hồ, đưa mắt nhìn lại, xung cũng chỉ có bầu trời đêm mà thôi.

Thuyền nhỏ cùng Động Đình giống như là bị chứa ở một cái do trời không làm vách tường trong thùng, quay chung quanh thành một vòng trên bầu trời khác lấy bị ánh trắng độ đến sáng như bạc Vân. Rực rỡ Tinh Hải mọc ngược tại đỉnh đầu bọn họ, chiếu vào cái này Động Đình phía trên ——

Thiên Hải Vô Ngân, mà một thuyền tịch liêu.

Thuyền đã ngừng, phong thanh cùng tiếng sóng liền cũng ngừng.

Hồng Nương Tử đứng lên, đứng ở đầu thuyền. Nàng nhìn một chút cái này bao la Động Đình Hồ, sâu kín nói: "Người nhìn cái này ngàn dặm Động Đình. Người thường đến nhìn, bao la bát ngát, tráng lệ vô cùng. Nhưng ở ta đến xem, tại ta Quân Phụ đến xem,

Lại chỉ là một cái lồng giam."

"Cái này Động Đình phương viên mấy ngàn dặm, cơ hồ cùng Hải Dương. Nhưng ta Quân Phụ chân thân lại có ba trăm trọng —— hẳn hiện chân thân, lại là tại cái này Động Đình Changyou - du lịch một phen cũng không thể."

"Cha ta sinh tại cái này Động Đình, tại ba ngàn năm trước chính nghĩa, tại hai ngàn năm trước bị nhốt thủ hồ này bên trong. Ta sống thời gian mặc dù không lâu dài, nhưng đã có thể thông cảm cha ta khổ sở. Hắn thương tiếc hồ này bên trong Thủy Tộc, đã ngàn năm chưa hiện qua chân thân. Lúc trước nói với ta nhiều nhất một câu chính là —— "

"Nếu có thể Changyou - du lịch tại Ưông Dương Chi Hải, đời này không tiếc..."

Lý Vân Tâm không nói lời nào. Chỉ hai tay vịn mạn thuyền, nhìn này Hồng Nương Tử đưa lưng về phía hắn, ở trong màn đêm như trong hồ Tiên Tử.

Trong lòng của hắn là biết một sự kiện.

Người chết, Tinh Quái chết, sẽ có hồn phách. Mà cái này hồn phách, tàn khuyết không đầy đủ, mất tích thần trí, cho dù về sau trở thành Quỷ Tu... Cũng như cũ có chấp niệm.

Trước đó hướng Kim Ngô Vệ đại tướng quân Đệ Ngũ Bá Ngự, theo chính hắn nói tới khi chết đội trong lòng cũng không lo lắng, bởi vậy Vô Chấp niệm —— chỉ là hắn mong muốn đơn phương thuyết pháp.

Hắn chấp niệm nhất định có, chỉ là chính hắn cùng Lý Vân Tâm tạm thời cũng không cảm thấy.

Cái này Hồng Nương Tử cũng không ngoại lệ. Nàng cũng tất nhiên có chấp niệm.

Chấp niệm, chính là Quỷ Tu nhóm lớn nhất Tráo Môn. Chấp niệm, hội làm bọn hắn tại đối mặt rất nhiều chuyện thời điểm bỏ lỡ cơ bản sức phán đoán --- - - - sáng có cùng này chấp niệm liên quan nhân tố xuất hiện, chú ý lực liền sẽ lập tức bị hấp dẫn liên lụy, trở nên ngờ ngợ ngắc ngắc.

Nếu như thật có thể "Khi chết không lo lắng liền có thể Vô Chấp niệm" —— người kia tu còn tu cái quỷ Trường Sinh. Đều chết mất Tu Thần đạo tốt.

Trước đây Lý Vân Tâm không nhìn thấy Hồng Nương Tử chấp niệm. Nàng... Quá như là một cái bình thường nữ tử.

Trừ một số các yêu ma chỗ cùng sở hữu "Tàn nhẫn".

Nhưng loại này tàn nhẫn theo Lý Vân Tâm ---- một vị phụ nhân một bên trù mền mà nhìn xem ở trong viện chơi đùa hài nhi, cùng Bà Bà té thanh té khí nói chút việc nhà, một bên nhất đao trăm roi một cái Công Kê đầu ——

Đây có phải hay không là như là Yêu Ma tàn nhẫn?

Cho nên cái này Hồng Nương Tử vẫn là rất bình thường.

Nhưng mà dưới mắt, Lý Vân Tâm cho là mình chậm rãi rõ ràng nàng "Chấp niệm" ở nơi nào.

Thế là hán ngay tại nước này âm thanh bên trong, tại cái này bóng đêm Động Đình phía trên, lặng yên nghe Hồng Y Nữ Tử nói tiếp.

"Người có biết ta là như thế nào đắc tội người bằng hữu kia sao?" Hồng Nương Tử xoay người, hơi cười cợt, "Ta trước đây, chỉ là Nhất Vĩ đồ lý chính nghĩa. Ta mẹ là cá nhân, mà ta trời sinh lại cho ta Quân Phụ truyền thừa. Xuất sinh chính là Hư Cảnh Yêu Thân, tại cái này Động Đình, không người nào dám ngỗ nghịch ta."

"Ta mặc dù không nên thân, nhưng cũng hiểu được này Long Tử lợi hại —— là tiếp cận Chân Cảnh Đại Yêu Ma, lại là Long Thế. Ta sao lại thế... Qua Vĩ Thủy trêu chọc hán đây. Mà lại dù là ta muốn qua Vĩ Thủy, cũng là ra không được.",

"Ta này Quân Phụ bị vòng người cấm tại Động Đình, ta có hán huyết mạch, cũng bị nhốt. Cho nên ta nói cái này to như vậy Động Đình, tuy nhiên một cái lỏng giam mà thôi."

Lý Vân Tâm ngừng lại, nhẹ giọng hỏi: "Người nào, có dạng này Đại Bản Lãnh."

"Hiện tại không có thể nói cho người nghe." Hồng Nương Tử hơi cười cợt, nhìn Lý Vân Tâm nhãn quang lại càng nhu hòa —— cái này cùng hai ngày trước nữ tử kia có thể hoàn toàn khác biệt.

"Cho nên, kì thực là cha ta a, muốn ta cố ý qua trêu chọc Long Tử. Mà ta tại cái này Động Đình đợi hai trăm năm, đều ra không được bên hồ Nhất Trung địa... Ta rất muốn đi xem một cái này Cò trắng trắng, nhìn xem những cái kia tên làm người ta băng, có phải là thật hay không như cha ta trong miệng trong chuyện xưa, như thế còn sống."

"Thế là ta bị Long Tử phế bỏ tu vi, thành Nhất Vĩ đồ lý. Thụ chút khổ sở, nhưng cuối cùng vẫn thành quý này tu chi thân. Trước đây đều không biết được làm như thế phải chăng có thể thật lịch qua này cấm chế... Nhưng dưới mắt nhìn là thành. Ta thành Quý Tu, có thể rời đi Động Đình có thể đi Cò trắng châu, còn có thể vì ta cha làm chút sự tình."

Hồng Nương Tử khoe miệng mỉm cười, nhìn lấy Lý Vân Tâm "Nhưng Lý Lang nên hiểu được, chúng ta những này Quý Tu đều là có chấp niệm. Lý Lang chấp niệm, chính là người huynh đệ kia thù. Hoặc là nói... Chấp nhất là tình."

"Mà ta này chấp niệm..." Hồng Nương Tử nói đến đây, chậm chậm ngồi xuống tới.

Hai chân hướng mạn thuyền bên ngoài, chỉ một cọng liền đem một đôi giày thêu đá nước vào bên trong. Một đôi trắng như tuyết oánh nhuận Ngọc Túc thò vào hồ nước, nhẹ nhàng quấy quấy.

Sóng nước liền hướng ra phía ngoài nhộn nhạo lên. Hồng Nương Tử nhìn chăm chăm này sóng nước nhìn một hồi, hai tay chống lấy mạn thuyền, thân thể hơi hơi ngửa ra sau, quay đầu nhìn lại Lý Vân Tâm: "Ta là Yêu Thân lúc, thường ở bên hồ nghe một người đọc sách. Nghe hán sách âm thanh. Sách âm thanh thật là tốt nghe."

"Lý Lang, người lúc còn sống đọc sách sao?"

Lý Vân Tâm ánh mắt ôn hòa, thanh âm cũng ôn hòa. Hán cười yếu ớt cười: "Ta phụ mẫu đều mất, nhà nghèo. Lúc còn sống chỉ niệm qua Tiểu Học, tự nghĩa, không đã từng sử."

"Người nói ta đều nghe không hiểu. Nhưng thật là tốt nghe." Hồng Nương Tử khẽ cười, "Lúc trước đồ sinh cũng nói chút ta không nghe hiểu, nhưng lời dễ nghe, thế nhưng là bây giờ hán không nhớ rõ... Hán cuối cùng cái phạm nhân. Làm quý, càng đục độn."

"Này... Lý Lang, người hội làm thơ sao?"

Lý Vân Tâm lắc đầu cười cười: "Ta hội chép thơ."

Hồng Nương Tử khoái hoạt nháy mắt mấy cái —— chỉ ít vào lúc này, nàng tựa như là một cái chánh thức mỹ lệ tiểu cô nương: "Lý Lang chép một đến cho ta nghe."

"Được."

Lý Vân Tâm nhắm mắt lại, hít sâu một cái Động Đình phía trên mờ mịt Thủy Khí.

Sau đó than nhẹ ——

"Tây Phong thổi Lảo Động Đình sóng,

Một đêm Trương Quân trắng nhiều.

Say sau không biết Thiên tại nước,

Cả thuyền thanh mộng ép Tinh Hà."

Cái này thơ, hần lấy cô vận niệm đi ra, kéo dài mà réo rất thâm thiết.

Mà niệm cái này thơ đăng sau, này Hồng Nương Tử liền không nói lời nào.

Nàng kinh ngạc nhìn mặt nước, sau đó lại nhắm mắt lại. Trầm mặc cực kỳ lâu mới quay đầu, hướng Lý Vân Tâm mỉm cười: "Thật là dễ nghe. Lý Lang, Trương Quân là ai?"

Lý Vân Tâm cười ôn hòa, dùng trong tay quạt giấy gõ gõ lòng bàn tay: "Người nhìn ta cái này Phiến Tử, từ vị thành bên đường cửa hàng mua được. Phiến Cốt thượng có phải hay không có điểm lâm tâm, giống như nước mắt?"

Hồng Nương Tử trừng lớn con mắt đẹp nhìn kỹ một chút, ân một tiếng.

"Cho nên cái này Phiến Cốt, là nước mắt trúc làm."

"Truyền thuyết cực kỳ lâu trước kia có một vị Nhân Gian Đế Vương, gọi là Thuần Đế. Còn có một dòng sông, gọi là Trương Giang. Trương Giang bên trong ra một cái quái vật, thường hại người. Thế là vị kia Thuần Đế liền đi Trương Giang trừ hại."

"Hắn hai vợ chồng chờ hần thật lâu cũng không thấy trở về, liền đi Trương Giang một bên tìm hần. Lại biết được Thuần Đế trừ quái vật kia đằng sau chính mình cũng chết mất. Thuần Đế hai vợ chồng liền khóc rống, nước mắt ở tại Trúc Tử bên trên, liền thành cái này nước mắt trúc. Mà Thiên Đế cảm niệm Thuần Đế công đức, phong hần làm Trương Giang Thủy Thần —— chính là Trương Quân."

"A... Cha ta là Động Đình quân đây." Hồng Nương Tử trầm thấp thờ dài, "Này Lý Lang, muốn làm Vị Thủy quân sao?"

Lý Vân Tâm lông mi khẽ run run.

Đang nghe câu nói sau cùng trong nháy mắt, mười mấy cái suy nghĩ lướt qua đầu óc hần. Hần nhanh chóng bắt lấy mấy cái, nhưng lại hết thấy buông ra. Cuối cùng hần cực nhẹ hơi ra một hơi, vẫn bình tĩnh cười: "Chưa bao giờ nghĩ xa như vậy."

Hồng Nương Tử trầm mặc một hồi, liền cũng cười.

"Cho nên ta rất ưa thích nghe người ta đọc thơ. Nghe được lâu liền có thể nghe ra một số vị nói tới. Tỉ như biết Lý Lang niệm cái này thơ thời điểm không có chút nào vui thích, thật nhiều cảm khái."

"Ta này Quân Phụ, cảm thấy thua thiệt ta, liền muốn muốn đền bù tổn thất ta. Ta yêu người kia thế, yêu nam nhân cùng với nữ nhân bộ dáng, Quân Phụ liền muốn đồ sinh đi theo ta." Hồng Nương Tử nhìn lấy trong hồ nước gợn sóng, "Ta trước kia thường ở bên hồ nghe người ta sách, cũng là nghe hần."

"Nhưng hần hoàn toàn thay đổi cái bộ dáng, ngo ngoe ngắc ngắc, cả ngày trong miệng chỉ niệm một câu."

"Lý Lang sinh được so với hần xinh đẹp, nói chuyện cũng so với hần linh xảo. Ta lần thứ nhất nhìn thấy Lý Lang... Kì thực... Liền rất thích."

Hồng Nương Tử lại xem ra Lý Vân Tâm, ánh mắt bình tĩnh thanh tịnh.

Mà Lý Vân Tâm cũng nhìn lấy nàng: "Thế nhưng là... Hồng Nương Tử người mấy ngày trước đây —— "

"Bởi vì khi đó ta mặc dù yêu người, lại không đành lòng người chịu khổ, lại sợ ta này Quân Phụ không đồng ý ta." Hồng Nương Tử nhìn lấy hần, "Nhưng bây giờ ta Quân Phụ nói với ta đã là ta thích, thu lại cũng không sao. Ngã Chấp niệm a. Chính là..."

Lý Vân Tâm ở trong lòng thờ dài một hơi. Hần biết cái này Hồng Nương Tử chấp niệm ——

"—— muốn một người hảo hảo yêu ta nha." Hồng Nương Tử dài tiếp cụp xuống, nhẹ giọng nói, "lúc trước ta cùng người nói, đi xa chân trời làm một cái tiêu dao Quý Tu còn kịp. Cho tới bây giờ... Ta sẽ nói cho người biết, cha ta bị nhốt tại trong Động Đình hồ, ra không được. Người muốn cha ta qua vị thành vì người bằng hữu kia báo thù, cũng là không thể nào —— chỉ có chờ đợi, chờ đợi cực kỳ lâu, có lẽ mới có cơ hội."

"—— bây giờ người biết được những này, ta hỏi lại người: Còn không đi sao?"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi: "Không đi."

Hần không muốn đi, bởi vì muốn chứng thực một sự kiện, hoặc là một người. Còn cảm thấy, đây là một cái hiểu biết Động Đình quân cơ hội tốt.

Nếu như cái này Hồng Nương Tử thật dẫn hấn qua Động Đình quân sao huyệt...

Hắn liền có thể biết càng nhiều, đem mưu đồ bố trí được càng thêm tinh tế!

Này Động Đình quân có lẽ là không được Yêu Ma, nhưng hấn cũng không phải cảnh giới gì thấp "Quý Tu Lý Vân Tâm".

Những ngày này Thần Long Giáo thanh thế đã có chút hạ đại, thêm nữa đêm trước trong thành nhất chiến hấn dẫn này Cửu Tiêu Lôi Đình lửa —— vị người trong thành lại nhớ lại trước đó vài ngày Cửu Công Tử tại vị thành tạo ra này một trận Đại Phong Vũ, đều nói thẳng "Vị Thủy Long Vương lại Hiện Thánh" ——

Thế là bây giờ hấn đã bắt chợt tới Phá Hư Cảnh, trở lại Hóa Cảnh.

Chỉ cần này Động Đình quân trong lúc nhất thời nhìn không ra hấn, nhưng dù là đối với hấn đề phòng đề phòng, mà không đối hấn sử xuất toàn lực, hấn liền tự vệ không ngại, tùy thời có thể lấy bỏ chạy.

Cho nên... Không muốn đi.

Hồng Nương Tử tựa hồ sớm biết hấn sẽ như thế đáp. Nhìn hấn chăm chăm một hồi, trong mắt bỗng nhiên nhiều một tầng mờ mịt Thủy Khí.

"Người lại khẳng khái như thế." Một cái mỉm cười tại nàng bên môi tỏa ra, "Người đến... Cũng là yêu ta."

"... Các người càng như thế khác biệt."

Lý Vân Tâm hơi hơi thở dài một hơi. Hấn hiểu được, đây là này Hồng Nương Tử chấp niệm chiếm cứ nàng thần chí.

Nhưng còn chưa chờ hấn lại đi hảo hảo suy nghĩ một câu kia "Các người càng như thế khác biệt" có cái gì càng sâu một tầng ý tứ, đã nhìn thấy cái này Hồng Nương Tử bỗng nhiên ở trong ánh trắng nhẹ nhàng nâng lên tay, lộ ra một đoạn trắng như tuyết oánh nhuận cánh tay tới.

Sau đó nhỏ và dài mảnh chỉ như một loại nước gọn nhẹ nhàng múa, thanh âm réo rất uyển chuyển, trong miệng than nhẹ một khúc điều quái dị Ca Dao ——

"Quân Tử Vu Dịch này, không biết kỳ —— "

"Ngày chi tịch vậy này, Mực Vân 潋潋 —— "

Nàng đem cái này bốn câu phản phục hát ba lần, sau đó quay đầu, đối Lý Vân Tâm mỉm cười nói nhỏ: "Lý Lang, nàng tới."

Thế là cái này Động Đình Hồ...

Sôi trào.

Vân Đóa.

Đại đoàn Vân Đóa.

Đại đoàn trắng như tuyết, nồng đậm Vân Đóa, từ đám bọt hấn cách đó không xa trên mặt nước lượn lờ dâng lên.

Giống như là dày đặc vụ khí, lại như cùng bao quanh khói xanh. Mỗi khi có một cái bọt khí từ nước thẳng lên, ở trên mặt nước vỡ vụn, liền có dạng này một đoàn bạch khí được phóng thích.

Sau đó cái này Vân Đóa chậm rãi tăng lên, dừng lại tại mấy chục mét không trung, bị ánh trắng độ đến sáng như bạc.

Bỗng nhiên... Biến thành hoang tưởng, Đồng Thoại thế giới.

Phảng phất đỉnh đầu bầu trời treo đầy rất nhiều lớn bao nhiêu đoàn Kẹo bông gòn, sau đó...

Lại có chút màu trắng bốn chân động vật, từ trong nước thẳng lên.

Những cái kia không công bao quanh động vật đi vào trên mặt nước, nước này mặt liền phảng phất biến thành cứng rắn mặt đất. Mấy trăm đầu... Cái này động vật, tại phía trước một mảnh trong thủy vực tới tới lui lui chậm rãi đi, mà những cái kia trôi nổi ở trên bầu trời Vân Đóa, lại chính là theo bọn nó đầu, chậm rãi dâng lên.

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng hút vào một hơi, lại nhẹ nhàng phun ra.

Cách xa nhau trăm mét, người bình thường, nhìn không rõ.

Nhưng hấn lại thấy được rõ ràng.

Mấy trăm cái trắng trắng mập mập người, thân thể trần truồng, tứ chi chạm đất chậm rãi ở trên mặt nước đi. Lượn lờ bạch vụ từ khi bọn họ mất, tai, miệng, trong mũi dâng lên, cuối cùng hội tụ thành giữa không trung những Vân đỏ đoàn.

Là Dương Khí cùng tinh khí.

"Đến Nguyệt Viên thời điểm, liền ra trắng rừng cây đến Mục Vân, đủ một tháng, liền có thể thu hoạch."

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net.**

Lý Vân Tâm lập tức nhìn sang.

Lúc trước thấy không rõ, thứ nhất là bởi vì tâm thần bị cái này cảnh tượng chấn nhiếp, thứ hai, là bởi vì từ những người kia sinh Thất Khiếu ở trong dâng lên vân vụ, đem cái thân ảnh kia che khuất.

Một cái lấy Bạch Y thân ảnh.

Đó là. . .

Lang Gia động thiên tông tòa đồ. . . Lăng Không Tử.

Lý Vân Tâm trầm thấp thờ dài một tiếng.

Hồng Nương Tử chăm chú vòng lấy hắn, đưa tay tại mạn thuyền thượng vỗ vỗ. Thế là bạch ngọc thuyền bình ổn im lặng trượt động, trong nháy mắt là xông đến này Lăng Không Tử bên người mấy bước chỗ.

Lý Vân Tâm thấy rõ nàng.

Lăng Không Tử. . . Dung nhan chưa đổi, vẫn như cũ xinh đẹp đến kinh người. Cho dù bây giờ trên mặt không có phấn trang điểm son phấn, chỉ có ánh trắng đánh, vẫn có kinh tâm động phách mỹ cảm.

Mặc một thân mộc mạc Bạch Y. Tay trái trên cổ tay treo một cái Linh Đàng, tay phải cầm một thanh roi nhỏ.

Hai người ánh mắt chạm nhau, Lý Vân Tâm ánh mắt thanh tịnh trấn định, mà này Lăng Không Tử lại tại hơi sững sờ đằng sau, trên mặt chậm rãi hiện ra kinh ngạc biểu lộ.

Sau đó nàng nháy mắt mấy cái, chậm rãi quay người.

Trước nâng lên thất âm linh tay trái chỉ nhất chỉ Lý Vân Tâm, qua hai hơi công phu, mới từ trong miệng ra mập mờ nói nhỏ: "Người. . . Lại chưa chết?"

—— giống như là, động tác chậm.

Phảng phất nàng động tác so tư tưởng chậm nửa nhịp, lại như là vận chuyển không khoái Cơ Giới Khôi Lỗi.

Mà Hồng Nương Tử, giống như là sáng sớm ngủ mới tỉnh lờ lờ biếng nữ tử, hơi lờ mờ mắt lại đem tầm tại Lý Vân Tâm trong ngực nhẹ nhàng từ từ, mới nhỏ giọng nói: "Dưới mắt cái này Lưu Lăng, tính toán là Sinh Tử chi Gian. Tuyết Sơn Khí Hải vỡ nát, tu vi phế. Theo thường lệ nói người cũng làm chết, Hồn Phách Ly Thể."

"Lại cứ trên cổ tay có cái bảo vật Trấn Hồn âm linh, đưa nàng hồn phách thu qua. Dưới mắt hồn phách tại âm linh bên trong không chế thân thể kia."

"Nói đến nếu không có cha ta hiện bảo bối này, đưa nó phụ đến trên thân thể. . . Cái này Lưu Lăng liền cũng thành Quỷ Tu. Chỉ là bây giờ. . . Còn không bằng một cái trong thể tục phạm nhân linh hoạt."

Lý Vân Tâm lẳng lặng Địa Thỉnh Hồng Nương Tử lời nói, bình tĩnh nói: "Liên bảo nàng đến Mục Vân?"

"Thoạt đầu tính tình cao ngạo. Nhưng. . . Cũng hầu như là người thông minh. Cha ta nói nạp nàng làm thiếp cũng là tùy hứng, chỉ vì nhục nhã nàng a. Kì thực nàng bây giờ chỗ nào trải qua được giày vò —— hội chết thật rồi." Hồng Nương Tử miễn cưỡng mở ra một con mắt, liếc Lưu Lăng lập tức, "Nhưng ta hiểu được nàng tại mưu đồ cái gì. Nàng đang suy nghĩ có lẽ đạo thống người tới đưa nàng cứu đi."

Lý Vân Tâm "Ừ" một tiếng. Mà lúc này, Lưu Lăng mới tới kịp chậm rãi há mồm, giống như là muốn nói câu nói thứ hai.

Lý Vân Tâm nhìn lấy nàng mở miệng: "Ta tự nhiên chưa chết, mà lại chúng ta còn có nhất bút tốt sổ sách có thể coi là. Cùng ngày tại Quỳnh Hoa lâu ta đối với người nói cái gì —— nếu như người còn nhớ rõ, hẳn là hiểu được ta là có thù tất báo người."

"Ta hội gấp bội hoàn trả."

Lưu Lăng chậm rãi nháy mắt mấy cái, chậm rãi đưa tay buông xuống.

Nếu như nàng trí nhớ chưa bị hao tổn, hẳn là nhớ kỹ màn đêm buông xuống tại Quỳnh Hoa lâu, Lý Vân Tâm là có ý dao động nàng tâm trí, muốn bắt được nàng một khóa trái tim. Nhưng nàng tâm cao khí ngạo, cũng chưa hoàn toàn thần phục.

Mà giờ khắc này Lý Vân Tâm lấy như thế nghiêng rằng nghiêng lợi khẩu khí nói ra, bất kỳ cái gì một người thông minh đều hiểu được hẳn là tại mị mị nói —— "Sẽ tìm cách từ, cứu người thoát ly cái này Khô Hải."

Lưu Lăng là một người thông minh, mà dưới mắt là một cái Nhỏ yếu, chậm chạp, lại ý chí vẫn kiên định người thông minh.

Nàng tự nhiên có thật nhiều Quan Khiếu không nghĩ thông, nhưng cũng không trở ngại nàng nhận rõ một sự thật —— chỉ ít đối với cái này khắc nàng mà nói, Lý Vân Tâm so cái này động trong đình tất cả mọi người, đều tới đáng tin.

Cho nên nàng chậm rãi buông tay, nhìn hằm hằm Lý Vân Tâm: "Thiên Đạo. . . Rõ ràng. Chờ ta động thiên. . . Cao nhân ra hết. . . Bọn ngươi một đám, một đám, một đám. . ."

Đường như cảm thấy nói như thế thực sự quá chậm chạp khó xử, cái này Lưu Lăng dứt khoát không nói thêm gì nữa, cũng không lại cử động.

Chỉ nhắm mắt thẳng tắp đứng ở nơi đó, hơi hơi ngẩng đầu lên.

Lý Vân Tâm buông lỏng một hơi. Chỉ ít dưới mắt, cũng không có bị vạch trần.

Nhưng đến tột cùng muốn hay không cứu cái này Lưu Lăng. . . Liên muốn nhìn tình thế như thế nào biến hóa.

Bây giờ cái này Vị Thủy vị thành tình thế gọn sóng quý quyết, nàng vận mệnh, đã không tại bất luận cái gì trong tay người.

Nhưng mà lúc này này Hồng Nương Tử bỗng nhiên đưa tay tại mạn thuyền lại vỗ, thuyền nhỏ mau chóng đuổi theo, một lần nữa cùng cái này "Bầy cừu" kéo dài khoảng cách.

Lý Vân Tâm khẽ nhíu mày: ". . . Hồng Nương, ngươi đã dẫn ta gặp nàng. Tiếp xuống thế nhưng là dự định —— "

"Hiện tại ngươi nên hiểu được cái này Lăng Không Tử chưa chết." Hồng Nương Tử cắt ngang hần lời nói, "Như vậy cũng nên hiểu được nếu như đạo thống quả thực tìm tới, thứ nhất ta Quân Phụ cũng không ngại bọn họ, thứ hai, hần còn có cái này Lăng Không Tử trên tay. Đem Lăng Không Tử trả lại cho đạo thống, chính là một phần bảo toàn động thiên cao đồ công lao."

Hồng Nương Tử đón đến, lại tại Lý Vân Tâm ở ngực vuốt ve: "Ngươi cùng người kia. . . Chân Chân khác biệt đây."

". . . Đây là người lần thứ hai xách người kia. Là chỉ đồ sinh, vẫn là?"

"Cừu Công Tử nha." Hồng Nương Tử rút cục ngồi dậy, lưu luyến không rời cách Lý Vân Tâm, hơi ngược đầu nhìn hần, "Ngươi cùng hần dạng này thân cận, lại toàn khác biệt đây."

Nàng đưa tay, dùng rét lạnh mát đầu ngón tay lướt qua Lý Vân Tâm gương mặt: "Ngươi nói chuyện ôn nhu, cười cũng ôn nhu, đọc thơ cũng dễ nghe. Lại xảy ra thật tốt nhìn, ta chưa bao giờ tại Cò trắng châu gặp qua người đẹp như vậy người. Ngươi so Cừu Công Tử còn muốn còn nhìn đây."

Nàng lại cười rộ lên: "Dù là biết ngươi gạt ta, ta vẫn là không nhịn được muốn ái mộ ngươi."

Lý Vân Tâm hơi híp mắt lại: "Lừa ngươi?"

Hồng Nương Tử đứng người lên, nhìn lấy Lý Vân Tâm, chậm rãi thối lui đến bạch ngọc đầu thuyền.

Trên mặt nàng nhu tình chậm rãi nhạt, cũng chỉ nhìn hần —— giống nhận biết nhưng lại không biết được hần.

"Ta lúc trước nghe đồ sinh nói, Thiên Hạ tốt nhiều Hảo Nữ Tử, lệch ưa thích bạc tình lang. Khi đó ta cũng muốn, cái này là vì sao nha."

"Có thể về sau ta liền biết. Đây bạc tình lang quân. Mặc dù Tâm Dịch biến, nhẹ hứa hẹn, lại đối mỗi một nữ tử đều ôn nhu quan tâm, cẩn thận che chở. Tốt như vậy. . . Gọi người dù là hiểu được chỉ là nhất thời khoái lạc, nhưng dù sao nhịn không được phải thật tốt vuốt ve an ủi."

"Trong thiên hạ này nữ tử người yêu, yêu là cái gì đây? Yêu liền chỉ là cái này nhu tình mật ý nha. Có cái này nhu tình cùng mật ý. . . Làm đập lửa Thiêu Thân thì sao đâu?"

Hồng Nương Tử lại trầm thấp thở dài một hơi.

"Ta này Quân Phụ, cũng nên vì Cừu Công Tử báo thù."

"Nhưng hần bị nhốt hai ngàn năm, đã sớm không vội nhất thời. Dựa vào hần nhìn, cái kia đạo thống chính là một tòa núi lớn, tùy tiện không động được. Giết Lăng Không Tử, giết trong thành đạo sĩ kia, thì sao đâu? Đạo thống sớm tối muốn tru sát Thiên Hạ Âm Thân, sớm tối có cơ hội báo thù. Hần muốn giết. . . Liên trước hết giết Bạch Vân Tâm"

"Cho nên Lý Lang ngươi gọi hần hiện tại liền vì Long Cừu báo thù. . . Lại là suy nghĩ nhiều. Mà ngươi muốn làm Vị Thủy quân, hoặc là Động Đình quân lời nói. . . Cũng là suy nghĩ nhiều."

"Ta Quân Phụ bị nhốt tại cái này Động Đình, kì thực cũng là đóng tại cái này Động Đình. Cái này ngàn dặm Động Đình phía dưới có một cái thiên đại bí mật, toàn bộ các ngươi không biết được. Vô luận ngươi như thế nào làm, cha ta tuyệt sẽ không rời đi nơi này."

Nàng những lời này khiến Lý Vân Tâm mi đầu hết bệnh nhăn hết bệnh gấp.

Thẳng đến hần nghe thấy Hồng Nương Tử nói ——

"Cho nên ngươi cho rằng Động Đình cùng Vị Thủy, lúc trước là người này Cừu Đế quản lý Thủy Vực, là chỗ an toàn —— cái này liền muốn sai nha."

"Bây giờ nơi này. . . Đã là trong thiên hạ nguy hiểm nhất địa phương."

Một cây dây cung tại Lý Vân Tâm trong lòng bị kích thích, ra tranh nhưng thanh âm. Hấn ý thức được vấn đề ở nơi nào cái này Hồng Nương Tử hiện tại tựa hồ cho là mình là ——

Này tại trong tranh đấu suy tàn, cực kỳ suy yếu, chạy trốn đến tận đây Nhại Tử!

Hấn rút cuộc mình bạch câu kia "Người cùng hấn Chân Chân khác biệt" là có ý gì!

Cũng mình bạch trước đó nàng hỏi mình có thể nghĩ muốn làm "Vị Thủy quân" là có ý gì!

Tuy nói là suy đoán sai, nhưng. . .

Tốt một cái thông minh Hồng Nương Tử!

Lý Vân Tâm thốt nhiên biến sắc, lập tức tại trên thuyền nhỏ ngồi thẳng, nghiêm nghị nhìn nàng: "Người —— biết được? ! Như thế nào biết được? !"

Hồng Nương Tử hơi hơi ngẩng đầu lên nhìn hấn, bỗng nhiên cười: "Ta cũng yêu người bây giờ uy vũ bộ dáng."

"Ta biết được việc này. . . Ngô, là bởi vì người dẫn Cửu Tiêu Lôi Đình lửa. Người giết đạo sĩ kia, lại không biết nội thành có ta tại mắt, nhìn thấy người. Ta cùng Quân Phụ lại biết cách nước bên kia sự tình, thêm nữa dẫn người tới đây Động Đình Hồ bên trên. . . Tại hồ nước này phía dưới, từ có một loại biện pháp có thể phân biệt ra được trên người người Long Khí —— là Long Tử, chỉ có Long Tử mới có khí tức."

"Chỉ là đây cũng là Động Đình bí mật, người không biết được, cũng không tính người kiến thức ngắn."

"Nhưng không ngờ đến người thương đến nặng như thế nha." Hồng Nương Tử chậm rãi tiến lên một bước, đối Lý Vân Tâm vươn tay, cười lộ lên, "Như vậy Lý Lang ——"

Không chờ nàng nói xong lời này, Lý Vân Tâm nhất thời nhún người nhảy lên, thẳng hướng về phía rồi lúc đến phương hướng lao đi! !

Hấn duy nhất tính sai. . . Chính là không nghĩ tới Hồng Nương Tử trong miệng này cái gọi là "Trong Động Đình hồ biện pháp".

Hấn có rất nhiều loại phương pháp có thể tại đối phương lập lòe nước đôi thời điểm xảo diệu lượn vòng, thậm chí thu hoạch tin tức. Nhưng mà một khi là Động Đình quân dạng này Đại Yêu Ma, lại lấy cái gì hấn hết lòng tin theo biện pháp "Chứng thực" thân phận của mình, vậy thì không phải là ngôn từ có thể thuyết phục!

Gặp Quý. . . Hấn chung quy là xem nhẹ cái này chiếm cứ Động Đình ba ngàn năm đại yêu nha!

Chính là tại hấn thi triển thần thông phi thân mà chạy, này Hồng Nương Tử cũng đáp lấy bạch ngọc thuyền bám đuôi mà tới thời điểm, cái này Động Đình Hồ nước bỗng nhiên biến thành đen!

—— tại cái này trong bóng đêm, ban đầu vốn cũng là Black, nhưng ít ra có ánh trắng chiếu rọi, là như mặc ngọc Black.

Mà giờ khắc này, mặt nước lại trở nên như là một ao mực đậm ——

Dưới nước có một cái Bàng Nhiên Cụ Vật! !

Lý Vân Tâm cũng không biết được này không là Động Đình quân, nhưng hiểu được tại cái này trong Động Đình hồ cùng này đại yêu khai chiến tất không có mấy chia phần thắng, lập tức càng là thúc ra toàn thân linh lực, chỉ một hơi liền thoát ra vài dặm, có thể thấy được này Động Đình một bên một đình!

Nhưng mà chính là tại sắp lên bờ lúc —— này Hồng Nương Tử ngồi bạch ngọc thuyền lại không biết được là pháp bảo gì, lại so với hấn phi độ nhanh hơn —— đuổi tới bên cạnh hấn!

Hồng Nương Tử tại gió gào thét bên trong hướng hấn quát: "Người ——"

Lý Vân Tâm làm sao cho nàng nói xong cơ hội, chỉ nhất chương liền mãnh kích ra ngoài, thẳng bên trong quý này tu ở ngực.

Hấn đương nhiên có thể thử đem chém giết, nhưng bởi như vậy liền sẽ ngăn trở khừ thế. Lại lại nghĩ đến đưa nàng trọng thương đánh bay —— nàng này Quân Phụ thương yêu nàng, chắc chắn cũng ngăn trở truy kích tình thế, để cho mình lên bờ, tránh xuất động đình ngoài một trượng!

Bành một tiếng vang trầm, cái này Hồng Nương Tử lập tức như điều đứt dây ngược lại bay trở về.

Mà mượn nhất kích lực đạo, Lý Vân Tâm mang theo Phong Vân, rút cục ra cái này Động Đình ngoài một trượng, quay người hướng (về) sau quan sát.

Lại chính trông thấy trên mặt hồ đột nhiên sinh ra một cái dòng nước tụ tập mà thành Cụ Chương, nhất chương liền đem Hồng Nương Tử lại kích bay tới, lại nghe được như sấm rền hô quát ——

"Người nghịch tử này! !"

Lý Vân Tâm trừng to mắt, sau đó sững sờ tại nguyên chỗ.

Này Hồng Nương Tử thân thể bành một tiếng ngã tại chân hán một bên —— quần áo trên người đã vỡ vụn, búi tóc cũng tán loạn. Trong miệng mũi chảy ra tối vết máu màu vàng óng, nhỏ rơi xuống đất tựa như nhũ tại đỏ bưng bàn ủi tiếp nước châu, xùy một tiếng chung.

Lý Vân Tâm . . Lông mi hơi khê run run.

Cái này sau một kích, sóng nước hội tụ thành Cự Chưởng liền giải thể, rầm rầm trở xuống trong hồ.

Mà mặt nước phía dưới cự đại bóng mờ cũng không thấy.

Hắn nhìn xem này Động Đình Hồ, lại nhìn xem mặt đất Hồng Nương Tử. . .

Vô ý thức lui lại một bước.

"Ngươi. . ." Cách rất lâu hắn mới nói, "Ngươi. . ."

Hắn chưa qua nâng, này Hồng Nương Tử liền chỉ lẳng lẳng phục trên đất.

Bóng đêm như mực, Tùng Phong thấp tổ.

Liền như vậy qua một khắc đồng hồ, này Hồng Nương Tử mới có chút động. Trước thấp khục vài tiếng, sau đó chậm rãi từ dưới đất đem chính mình chống lên. Đưa tay bồi chính mình khóe miệng, lại nhìn Lý Vân Tâm.

Nhìn hắn dưới mắt cái này ngu đại, kinh ngạc, do dự không chừng bộ dáng, mỉm cười: "Lý Lang lòng độc ác."

"Ta mới là muốn nói với ngươi, ngươi đi mau. . . Khắc trở lại."

". . . Đây cũng là vì cái gì." Lý Vân Tâm lui thêm bước nữa, đem tay vắt chéo sau lưng, cầm chặt.

"Tôi nay mang ta đi trên hồ lại là bởi vì cái gì?"

Hồng Nương Tử chậm rãi đứng người lên. Trước tiên không nói, mà chính là hướng sau lưng Động Đình Hồ, neho mắt lại nhìn xem.

Sau đó chậm rãi đi đến mấy bước bên ngoài mộc trong đình, trọng ngồi lên này lan can, nhìn lấy Lý Vân Tâm thấp giọng nói: ". . . Bởi vì, ái mộ ngươi nha."

Nói lời này tựa hồ cảm thấy thú vị cực, liền lại cười ra tiếng, tung tóe mấy giọt dòng máu màu vàng kim nhạt đi ra.

"Cha ta nha, muốn đưa ngươi cầm. Mặc dù không biết bắt ngươi đằng sau muốn làm gì, nhưng ta hiểu được không phải là chuyện tốt."

"Ta đây. . . Liền tới hỏi ngươi —— Lý Lang nha, có thể nguyện theo ta về Động Đình?"

"Ngươi nói tốt."

Nàng xem thấy Lý Vân Tâm một bên mỉm cười một bên nói, giống như là Nữ Nhi Gia đang hỏi tưởng ngọt ngào tâm sự: "Ta còn nói cha ta có thể sẽ không lập tức báo thù cho ngươi, nhưng cho dù dạng này —— Lý Lang nha, ngươi có thể nguyện vì ta về Động Đình?"

"Ngươi nói tốt."

Nàng dừng lại, trầm mặc một hồi.

"Mặc dù biết đều là hồng ta. Nhưng ta trong lòng vẫn là hoan hi."

"Cùng ngươi tại trên thuyền nhỏ vuốt ve an ủi như vậy một hồi. . . Liền càng vui mừng hơn."

"Thực cũng là vì. . . Nói cho ngươi những sự tình kia, tốt bảo ngươi đề phòng. Chỉ là ta này Quân Phụ, tới sớm. Lý Lang ngươi lại quá nóng vội."

Lý Vân Tâm mím chặt miệng, nhìn lấy nàng.

Hồng Nương Tử liền cũng nhìn hắn. Nhìn một hồi, khê lắc đầu: "Ta hiểu được ngươi. . . Cũng không thương ta. Nhưng cũng không yêu ta, hôm đó làm gì trêu chọc ta. Nữ Nhi Gia. . . Tâm là giòn nha, Lý Lang. Không so với các ngươi tảng đá tâm."

Nói xong lời này lại trầm mặc.

Lý Vân Tâm cũng trầm mặc.

Chờ cuối cùng cũng có Nhất Vi Tiểu Ngư Nhi từ trong nước vọt lên, lại nặng trĩu xuống trong nước.

Hồng Nương Tử mới đứng người lên, chậm rãi đi đến Động Đình một bên.

"Ngươi nếu muốn qua nơi khác liền đi đi thôi. Nếu không đi. . . Cha ta lần này đã là không có bắt được ngươi, muốn đến liền sẽ không lại thử."

"Hắn từng nói qua. . . Nếu như ngươi có thể tại vị trong thành, làm thành thứ gì, thí dụ như nói thật có thể đem đạo sĩ kia giết, cũng coi là vì hắn trút con giận. Như vậy khi đó, mới hảo hảo nói chút việc khác ngược lại cũng không sao."

Hồng Nương Tử chậm rãi bước vào trong nước, dưới ánh trăng quay đầu hướng Lý Vân Tâm cười một tiếng: "Thật hi vọng ta cũng có thể nhìn đến ngày đó."

Lý Vân Tâm bỗng nhiên ngừng đầu, tiến lên trước một bước, hỏi: "Thật hi vọng —— là có ý gì? Nhưng ngươi lại tại sao phải giúp ta?"

Hồng Nương Tử buồn bã cười cười: "Lý Lang nha. . ."

"Có một số việc. Không có nhiều như vậy mưu kế cùng tâm cơ nha. Trên đời này. . . Cũng thật sự là có đơn thuần ưa thích —— dù là chỉ là nhất thời lên tính cách."

"Ai."

"Ngươi cái này bạc tình lang ——"

"Tây Phong thổi Lão Động Đình sóng. . . Một đêm Tương Quân trắng nhiều. Say sau không biết Thiên tại nước, cả thuyền thanh mộng. . . Ép Tĩnh Hà."

"Ngươi cái này thơ nhất định là vì ta làm"

"Nhớ kỹ ta."

Nàng nói xong lời này nghiêng thân thể ngửa mặt lên, thẳng tắp rơi vào trong nước.

Động Đình Hồ nhất thời trọc lăng cuộn cuộn, chỉ một cái chớp mắt liền đưa nàng nuốt hết.

Lý Vân Tâm nhú mày nhìn lấy đây hết thấy, sau đó chờ đợi.

Nhưng lần này. . . Không có cái gì đợi đến.

Hắn một mực chờ đến hừng đông, nắng sớm lần đầu hiện. Lại một mực chờ đến trời tối, Minh Nguyệt tây thăng.

Sau đó hắn mờ mịt hướng nhìn chung quanh một chút, tự lẩm bẩm ——

"Đây là. . ."

"Cái gì kè?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Thần Đạo :

Đến một vầng minh nguyệt treo cao tại bên vách núi viên kia Hoàng Sơn từng đầu thời điểm, đến trên núi Tế Bái cái cuối cùng tín đồ mới rời đi.

Lưu lão đạo cẩn thận từng li từng tí kiểm tra Sơn Thần Miếu Chánh Điện, sau đó đem khóa cửa bên trên.

Trong điện ngược lại không có gì quý giá tài vật, chỉ có một ít Nê Thai tượng nặn. Loại này tượng nặn mời Cò trắng châu bunn tượng tới làm, tuy nhiên một góc bạc tổ một cái mà thôi.

Nhưng hắn hiểu được bây giờ những Tượng Đất đó không chỉ có riêng là Tượng Đất —— thượng là có linh.

Cái này linh hấn hiểu được, cũng đã từng quen biết. Nhưng mà dù sao Nhân Yêu có khác, hấn luôn cảm thấy không nên liên lụy quá sâu.

Kì thực cũng không phải đối Yêu Ma có cái gì đặc biệt cái nhìn —— Yêu Ma không có gần như cái thứ tốt —— còn có thể có cái gì đặc biệt cái nhìn? Chỉ là hấn làm Người coi miếu nhiều năm như vậy, cũng hiểu biết rất nhiều chuyện. Minh bạch một số Yêu Ma ngược lại là hội giương thần thông, làm việc tốt.

Nhưng mà dù sao bản tính khó trừ, người khó mà nói lúc nào, liền bỗng nhiên tùy ý làm ra làm cho người kinh hãi run rẩy quái dị cử động tới.

Chỉ mấy cái này... Ngô, Thanh Long sứ, Bạch Long Sứ, Hắc Long Sứ, Xích Long làm, cùng này yêu bên trong kỳ quặc "Rồng Thái Tử", còn có... Đây Kiều nhà hải tử vong hồn, ngược lại không giống bình thường.

Lưu lão đạo từng tại một đêm đi tiểu đêm thời điểm trong lúc vô tình nghe qua chúng nó trong điện "" .

Này "Rồng Thái Tử" cùng bốn cái hiện thân Yêu Ma nói cái gì "Tam quan" —— Lưu lão đạo liền kinh ngạc nhìn nghe một hồi lâu, thẳng đến đầu bị sương đêm thấm ướt mới trở về phòng.

Đến ngày thứ hai lúc nửa đêm hấn lại nhìn không được qua ngoài phòng nghe lên.

Nghe một nửa, trong điện bỗng nhiên liền không có động tĩnh. Một hồi sẽ qua nhi nghe thấy này yêu bên trong Yêu Khí "Rồng Thái Tử" lời nói —— "A? Ngoài phòng lão gia hóa kia... A nha,

Phi phi, không phải lão gia hóa, ân... A nha, ta Thần Long Giáo chương khiến Trương Lão nha? Hi hi, người đang trộm nghe cái gì? Vốn Nương Nương tại thay mặt giáo chủ truyền pháp!"

Lão đạo này biết mình bị hiện, liền thở dài một hơi đẩy cửa đi vào. Đối này nhập thân vào Kim Thân Tổ Tượng bên trên, thấy không rõ bộ dáng "Rồng Thái Tử" nói, "Tam quan" thứ này không phải người nói như vậy —— không phải cái gì, tin ngưỡng ta Thần Long Giáo, về sau khai tông lập phái liền nhất định phải Kiến Tam cái đạo quan. Mà chính là chi... Ngô, Nhân Sinh Quan, thế giới quan, giá trị quan —— cái này ba thứ gì.

Hấn nói những này liền nhớ lại lúc trước sự tình.

Thực đi qua đến cũng không lâu, chỉ đem đem một tháng mà thôi.. Nhưng chính là cảm thấy phảng phất giống như hôm qua.

Nhớ tới Tâm Ca Nhi tại này Long Vương Miếu trong đình viện, tại gầy Trúc Hạ một bên chậm rãi uống rượu, một bên cùng hấn giảng Thủy Văn kinh. Thỉnh thoảng sẽ nói mấy cái hấn nghe không lớn rõ ràng từ nhi... Sau đó chính mình cười rộ lên.

Lão Đạo nghĩ tới đây, lại đứng trong điện thở dài. Sau đó hiện diện này bên trong yên lặng lại.

Tâm lý liền hơi hơi xiết chặt muốn a nha ta tại sao như vậy hồ đồ, những này dù sao cũng là Yêu Ma, thế nhưng là đưa chúng nó chọc giận.

Nào biết một hơi đằng sau, này "Rồng Thái Tử" đột nhiên kêu lên, nói "A nha, người nói mới là đúng, a nha, Giáo Chủ đêm đó xác thực nói như thế" vẫn vẫn.

Sau đó liền buộc chính mình lại giảng một đêm.

Hấn có cái gì tốt giảng đâu?

Mặc dù biết Lý Vân Tâm từng truyền qua những yêu ma này Đạo Pháp, nhưng mà không biết truyền đến mức nào. Dựa vào quy củ, hấn đến Lý Vân Tâm Thủy Văn kinh, không có cho phép, là tuyệt đối không thể truyền cho người khác —— hấn liền ngay cả Thi Quỷ Tử đều không truyền.

Thế là liền nhặt chút hai người lúc trước ở chung thời điểm sự tình giảng, những Yêu Ma đó nghe được cũng nhập thần.

Thời gian dần qua... Hấn liền cảm giác những này yêu quái tựa hồ cũng không phải sợ người.

Nhưng mà đến Thiên Minh ngủ một giấc lại cảm thấy nghĩ mà sợ —— há biết rõ không phải những Yêu Ma đó thi triển cái gì trời sinh bản lĩnh, mà chính mình tâm trí?

Liền lại kinh ngạc nhìn cảm thấy... Không thoải mái.

Tâm Ca Nhi tại thời điểm tâm lý luôn luôn có rất nhiều dưng khí, chính là gặp này Đại Yêu Ma cũng không ra hồn e ngại. Bây giờ hấn không tại tuy nói nghe hấn thác sinh cái đứa bé kia làm cái này Thần Long Giáo đi ra nhưng mà luôn luôn...

Lưu lão đạo thở dài. Ở trong ánh trăng hướng trong phòng đi.

Thi Quỷ Tử này phòng vẫn sáng, đây là những ngày này thói quen. Tổng chờ hấn đem trong nội viện quét sạch sẽ, trở về phòng cũng tắt đèn, nữ nhân kia mới tắt đèn nằm ngủ.

Hấn đi đến ngoài phòng thời điểm liền nhẹ khạc hai tiếng. Đây cũng là thông lệ, nói cho nữ nhân kia, hấn đem ngủ lại.

Sau đó Lưu lão đạo đẩy cửa ra, quay người đóng cửa lại.

Cái nhà này không thể so với hấn tại vị thành lúc ở Long Vương Miếu, chính là Hoàng Thổ tường. Hấn đến từ sau Thì Quỳ Từ dùng giấy nháp đem tường phiêu, nhưng ở gian ngoài nhóm lửa nấu com thời điểm giấy nháp liền sẽ có mùi khét lẹt. Nhưng mà mùi vị kia trừ hơi có chút sắc người bên ngoài, cũng không có khiến Lưu lão đạo cảm thấy phiền não.

Tương phản hấn cảm thấy rất thư thái.

Khai hòa nha. Có một nữ nhân, nhóm lửa nấu com, thế là cái này mùi khét lẹt nhi liền có chút "Trong nhà" vị đạo. Hấn cảm thấy mình đại khái sẽ từ từ tại cái này Nam Sơn thượng an định lại. Chậm rãi...

Hấn chậm rãi, xoay người.

Trong phòng không có chút đèn, giấy cửa sổ cũng không mùi phản thông thấu. Cho nên hấn sờ sau khi đi vào con mắt tổng phải cần một hồi mới có thể thích ứng trong phòng này quang tuyến...

Mới có thể nhìn thấy tại đầu giường đặt gần lò sưởi, tấm kia thô bên bàn gỗ, tắm rửa ánh trắng, ngồi một người.

Lưu lão đạo nhẹ nhàng ra một hơi, giống như là sợ hô hấp đến Trọng Tường người kia kinh hãi lấy, liền tại trong chớp mắt biến mất.

Sau đó nghe được người kia dùng thanh âm quen thuộc nói: "Ta biết ngươi đã đột phá Ý Cảnh, đến Hư Cảnh. Đến Hư Cảnh ngươi liền không thể tự kiểm chế tu. Không có người chỉ điểm ngươi rất dễ dàng xảy ra sự cố. Ta ngẫm lại... Liền tới."

Lưu lão đạo gấp rút thở dốc mấy lần, cảm thấy mình hô hấp hơi hơi nóng rực, còn có chút rung động. Hấn hốt hoảng nhìn hai bên một chút, muốn đưa tay đi lấy điểm chuẩn bị chút vật gì, nhưng lại cảm thấy cái gì đều không làm được.

Muốn một hồi lâu nghĩ đến bên cạnh người kia trên bàn gỗ có nửa ấm Trà lạnh, có thể cũng không phải cái gì tốt Trà Diệp, uống liền miệng đầy bọt.

Hoảng loạn như vậy một hồi, lại đột nhiên bình tĩnh trở lại.

Thật dài, xả giận, nói: "Tâm Ca Nhi nói đến... Đúng vậy a. Chính là đến cái này Hư Cảnh, luôn cảm thấy Tuyết Sơn bất ổn, Khí Hải tán loạn, cũng không dám tiếp tục tu xuống dưới."

Hấn một bên nói, một bên chậm rãi đi đến người kia đối diện, kéo qua một cái què chân ghế ngồi tròn chống đỡ đầu gối ngồi. Để cho mình đem đôi phương mặt nhìn càng thêm rõ ràng chút...

Cái kia thật... Là Tâm Ca Nhi.

Một người sống sờ sờ.

Nhàn nhàn ngồi tại trên ghế mây, dựa vào thành ghế, hai tay dựng lấy lan can. Không thấy chính mình, nhưng lại đầu nhìn cửa sổ. Giấy cửa sổ ban đầu vốn có chút ố vàng, nhưng mà dưới ánh trắng lại biến thành trắng loá —— hấn liền nhìn chăm chăm trắng loá giấy cửa sổ nhìn.

Hấn nhìn sắc mặt bình tĩnh, nhưng mà Lưu lão đạo trông thấy hấn hơi hơi hí mắt, lông mi ở trên mặt bỏ ra bóng mờ, thỉnh thoảng sẽ hơi hơi rung động run lên. Bờ môi cũng là nhếch, giống như hấn lúc trước bộ dáng. Phảng phất sau một khắc liền sẽ có chút nhàn nhạt, xinh xắn, lại gọi người gạt mình lời nói nhi xuất hiện.

Đây cũng là Tâm Ca Nhi.

Lưu lão đạo liền lại thư một hơi, nói: "Trước đó vài ngày vận đến Thủy Vân kinh tầng thứ ba, khi đi đến Thủ Thiếu Dương thời điểm liền cảm giác tim không lớn thư sướng. Ta đọc không đề ý, liền tiếp theo vận xuống dưới. Ai ngờ lại qua một khắc đồng hồ, thanh lân uyên cùng sừng tôn, tai môn, Tí Trúc Không, đều cảm thấy rất không thích hợp. Suýt nữa đau sót hồng."

"Khi đó là giờ nào?" Lý Vân Tâm không nhúc nhích, chỉ nhàn nhạt hỏi.

"Giờ Dậu vừa qua khỏi. Ta nghĩ đến hạ canh giờ chính là Long Hồ giao..."

"Canh giờ sai." Lý Vân Tâm hơi hơi thở dài, vẫn nhìn chăm chăm giấy cửa sổ nhìn, "Tâm thường thời gian giờ Dậu là đối. Nhưng ngươi cái này Nam Sơn phương vị, Tiết Khí —— mấy ngày trước đây giờ Dậu chính là thuộc phía tây thổ, ngươi đương nhiên muốn xảy ra sự cố. Có thể thấy được ngươi a... Những ngày này cũng không có dụng này Thì Quỳ Từ? Không phải vậy Âm Dương Điều Hòa một chút, cũng không đến đi đau sót hồng."

Lưu lão đạo mặt mo đồ ửng, ngượng ngùng nói: "Ngô... Cái này, chuyện này như thế nào là tùy tiện..."

Lý Vân Tâm lúc này quay sang, nhìn lấy Lưu lão nói, rốt cục cười cười: "Ngươi cũng cho là ta chết, bây giờ lại thấy ta, làm sao không có chút nào kích động, cũng không có gì biểu thị. Thật gọi người thương tâm."

Lưu lão đạo liền không nói lời nào. Chỉ trầm mặc một hồi, cũng cười rộ lên: "Ta biết Tâm Ca Nhi không yêu loại kia luận điệu. Ta nếu là khóc la hét nói a

nha người lại chưa chết những ngày này đều sinh cái gì... Tâm Ca Nhi sẽ cảm thấy phiền chán co quắp, nói không chừng nhất thời liền muốn bỏ chạy, đến hai ba ngày mới có thể trở về."

Lý Vân Tâm cười thờ dãi: "Vẫn là nói chuyện cùng người thư thái."

"Ai, Lão Lư, những ngày này thật muốn người."

Hai người lại như thế ngồi đối diện một hồi, Lý Vân Tâm liền tại trên ghế mây ngồi thẳng, lại xuất thần.

Lư lão đạo không biết được hần suy nghĩ cái gì, cùng hần ngồi một hồi gặp vẫn không nói gì ý tứ, liền nhẹ nhàng đứng dậy lấy trên bàn này ấm trà, đẩy cửa ra ngoài.

Một lát nữa ngoài phòng mơ hồ truyền đến chút thanh âm nói chuyện, Bồi Trần tiếng va chạm, ôm cũi lửa thanh âm. Sau đó chậm rãi, trong phòng phiêu khởi dán tường giấy nháp mùi khét.

Một khắc đồng hồ đằng sau, Lư lão đạo lại đẩy cửa tiến đến. Trong tay một cái mộc khay, trong mâm một bình trà, một chồng hong khô Khoai Lang làm. Hần đem mâm gỗ nhẹ nhẹ đặt ở Lý Vân Tâm bên người trên bàn, trọng tại hần đối diện ngồi xuống, nói: "Không có vật gì tốt, Tâm Ca Nhi trước lấp cái Đồ Từ đi."

Lý Vân Tâm trầm thấp ân một tiếng. Sau đó thờ dãi ra một hơi.

"Nói chính sự đi Lão Lư. Trước tiên ta hỏi người, nếu biết ta chưa chết, người lại đến Hư Cảnh —— như vậy muốn hay không cùng ta cùng một chỗ làm đại sự."

Lý Vân Tâm cái này bất chợt tới phần chán khiến Lư lão đạo hơi kinh ngạc. Nhưng còn chú ý tới đối phương nói lời này thời điểm ánh mắt hướng ngoài cửa tung bay, lại tại Khoai Lang chơi lên dừng lại thêm một hồi. Nhưng mà hần không tiếp tục qua nhiều nghĩ cái gì —— bởi vì đối phương nói chuyện, là cần hần thận trọng suy nghĩ.

Có thể cũng chỉ là thận trọng suy nghĩ một hơi công phu mà thôi.

Liền nói: "Muốn."

Lý Vân Tâm nghiêm túc nhìn lấy hần: "Ta bây giờ, đã không là thân người. Ta bây giờ chính là... Long Tử Ly Vẫn chi thân. Nói một cách khác, ta chính là Yêu Ma."

Lư lão đạo nhẹ ra một hơi: "Cái này há không càng diệu. Làm người có cái gì vui."

"Mà lại người còn phải biết, dưới mắt này trong Động Đình hồ có một ba ngàn năm đại yêu. Vị trong thành có Nhất Chân cảnh Đạo Sĩ. Đây đại yêu không là bằng hữu, đạo sĩ kia thì hoàn toàn liền là địch nhân. Lại là ta thiết kế khoanh khắc Cửu Công Tử, lại giết Lăng Không Tử —— ta đưa mất tứ phương, đều là cường địch."

Lư lão đạo cười cười: "Tâm Ca Nhi, ta đã không phải Hồn Nguyên Tử. Hiện nay, ta tên thật Lư Công tán."

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, lại nói: "Như vậy trước đây, ta là ngay cả người cũng coi là quân cờ. Mà bây giờ hỏi người có muốn hay không cùng ta làm đại sự, chính là muốn đem người từ Âm Kỳ biến thành minh cờ. Người hội trở lại vị thành, đối mặt rất nhiều người cùng sự. Vị trong thành Chân Cảnh Đạo Sĩ hội có hành động, có lẽ rất nhanh, còn sẽ có trợ thủ tới. Người liền sẽ trở thành ta bên ngoài bằng hữu... Hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt, tiếp nhận nguy hiểm rất lớn."

"Người biết, ta thích mưu đồ. Nhưng mưu đồ chưa hần mỗi lần đều thành công. Một khi ta sai... Người có thể sẽ chết. Là chết thật, cầu vì Quý Tu mà không thể được."

Lư lão Đạo Nhất cười: "Đây trở lại vị thành, hội đủ phong quang, đủ khí phái sao?"

Lý Vân Tâm trầm mặc một lát, cười ha ha: "Người hội làm ta Thần Long Giáo Chương Giáo về vị thành. Mà ta đã tại vị thành làm rất nhiều bố trí mưu đồ —— người trở về, sẽ có Chiêng Trống tiếng động vang trời, Đồng Tử mở đường, tín đồ quý báu —— đủ uy phong, cũng đủ khí phái!"

Lư Công tán buông tay: "Đây, còn có cái gì có thể nói? Đại Trọng Phu sinh mà tại thế, sở cầu không phải liền là uy phong khí phái!"

"Được. Như vậy, người lại nghe ta muốn nói với người phần trần bây giờ cái này Vị Thủy vị thành tình thế." Lý Vân Tâm hít sâu một hơi, bắt đầu đã bình ổn tình ngữ điệu cùng Lư lão đạo nói những ngày gần đây, tại Tu Hành Giới kinh thiên động địa, lại cũng không vì các phạm nhân biết được sự tình.

Thế là liền nói trọn vẹn một canh giờ.

Đãi hần nói qua, cái này Lư lão đạo mới nháy mắt mấy cái, cảm khái: "Bộ dạng này —— bộ dạng này thế giới nha..."

"Chỉ là quỷ kia đế..." Hần lại khẽ nhíu mày, "Đây cách Quốc hoàng đế quả thật thật nhiều bách tính, nhưng mà một số người khác hoặc sự tình, thí dụ như nói... Ai, thí dụ như nói, Tâm Ca Nhi nói tới này Long Tử Nhai Tử."

"Cách nước mấy trăm triệu bách tính cũng biết cách để, này mấy trăm triệu bách tính cũng cũng biết Nhai Tí đi. Y theo Lão Đạo ta nhìn, biết Nhai Tí bách tính còn phải lại đa tạ. Dù sao thiên hạ này mặc dù lớn, có thể Tâm Ca Nhi người nói này Cực Tây nôn đường đục nước, Cực Nam Băng Quốc —— riêng là cười ngửa, đi đến cách quốc đô thành liền muốn tầm mười năm. Dạng này xa cự ly xa, có lẽ người nơi đâu còn không biết được vị này chết mất cách để khi nào vào chỗ, còn tưởng rằng là đời trước cách hoàng đang xử lý này cách nước đây."

"Nhưng vô luận là nôn đường đục nước vẫn là Băng Quốc, người nơi đâu lại là đều hiểu được Thần Long, Long Tử, Nhai Tí a? Nói như vậy... Này Nhai Tí tin đồ rõ ràng so cách để còn nhiều hơn, làm sao hết lần này đến lần khác không có cách để như vậy mạnh mẽ đâu?"

"Hoặc là lại nói... Tại cái này trên giang hồ, cũng có chút có danh vọng nhân vật —— biết được bọn họ người không thể so với biết được Hoàng Đế ít người. Có thể những người kia, lại thể nào liền không có mạnh mẽ như vậy đâu?"

"Đó là cái tốt vấn đề nha, Lão Lưu." Lý Vân Tâm nhẹ ra một hơi, "Cũng không ai cùng ta nói những sự tình này. Nhưng ta bây giờ thành Âm Thần Chi Thể, là Ly Vẫn, cũng là khá là người hiểu được cái này Ly Vẫn. Chỉ sợ hiểu được Ly Vẫn người... Cũng là so hiểu được này cách hoàng người còn nhiều hơn, sao lại cứ ta không có hấn mạnh mẽ như vậy đâu?"

"Chính ta thể nghiệm, suy nghĩ thật lâu, mơ hồ minh bạch một ít quy tắc. Thí dụ như nói Lão Lưu người, ngày bình thường áo com không lo, trong nhà cung phụng một tôn thần. Người vô sự liền đi bái một chút hấn, cầu cái Gia Trạch bình an. Người đây là tin hấn kính hấn, là trong mỗi ngày đều cho hấn tín ngưỡng chỉ lực."

"Nhưng hấn chưa bao giờ ở trước mặt người Hiền Thánh nha. Người tuy nói tin lấy có hấn tại, nhưng mà tựa như cùng trong thiên hạ này dân chúng —— chỗ nào có người nào hết lòng tin theo. Bọn họ mắt thấy đều là thấy được, sờ lấy đồ, vật. Bọn họ biết trong thành đại quan nhi là người, biết Hoàng Đế —— tuy nhiên vậy Hoàng đế cao không thể chạm, nhưng mà cũng biết hấn là người nha?"

"Là cùng chính mình, thật sự người. Mỗi một ngày, sinh hoạt tại Hoàng Đế địa bàn, tuân thủ Hoàng Đế Pháp Lệnh, bị Hoàng Đế sai phái tới quan viên quản thúc lấy, còn muốn vì Hoàng Đế giao nạp thuế phụ."

"Đều là chút thật sự, thiên ti vạn lỗ đồ, vật. Mọi người biết là thật, biết vậy Hoàng đế tại —— là hết lòng tin theo vậy Hoàng đế tại. Nếu như có người nhảy ra nói, y, vậy Hoàng đế có lẽ không tồn tại đây. Vậy Hoàng đế Pháp Lệnh có lẽ không có tác dụng đâu?"

"—— người sẽ cười hấn là người điên."

"Thế nhưng là những thần linh kia... Trong nhà người cung phụng Thần Linh. Nếu như có người nói, y, có lẽ người bái cái này thần căn bản không ở đây, có lẽ đều không nghe thấy người nói chuyện, sẽ không hiển linh đây."

"Người bình thường phần lớn là phản ứng gì?"

"—— ta cũng hiểu được chưa hấn thực biết hiển linh, chỉ là cầu cái an tâm thôi —— đúng hay không? Người làm Người coi miếu nhiều năm như vậy, loại này lời nói chắc hấn nghe được nhiều."

"Thế là muốn ta tới nói, tín ngưỡng chuyện này, cũng là phân hai loại —— mạnh tín ngưỡng, cùng yếu tín ngưỡng."

"Người ngày thường bái trong nhà tôn này thần, đây cũng là yếu tín ngưỡng —— người cảm thấy hấn hấn là tại, nhưng cũng không chắc chắn lắm, cũng không xác thực tin nhất định sẽ tại nhà người Hiền Thánh."

"Người trong thiên hạ kia biết Nhai Tí tại, tại hải tử khóc thời điểm hù dọa hấn —— lại khóc, Nhai Tí đến đem người bắt đi. Nói là nói như vậy, ai sẽ thật tin Nhai Tí hội từ thiên hạ đến, đem hải tử bắt đi? Đây là yếu tín ngưỡng."

"Biết ta Ly Vẫn những người kia, biết Vị Thủy Long Vương những người kia, ngô, biết nơi này có miếu. Nhưng mà —— bọn họ ngày bình thường hội nhắc lên a? Chỉ ở Thiên hạn, nóng thời điểm mới có thể cảm khái nói ai nha, Long vương gia làm sao không xuống trận mưa đây."

"Nói liền thôi —— tiếp tục gánh nước tưới vườn rau. Cái này cũng vẫn là yếu tín ngưỡng."

"Mà Hoàng Đế... Người hôm nay vì phạm Pháp Lệnh bị chop tới đánh bằng roi —— trái với Thiên Tử Pháp Lệnh. Đó là thật sự biết mình làm tức giận vì quy, Bản Tử chịu ở trên người!"

"Loại tín ngưỡng này, liền so tín người gia thần, tin Nhai Tí, tin ta cái này Ly Vẫn tín ngưỡng, mãnh liệt rất nhiều rất nhiều lần. Cái này... Ta gọi nó mạnh tín ngưỡng."

"Sau đó người còn muốn. Nhiều người như vậy, đều mãnh liệt như thế hết lòng tin theo lấy cách Quốc hoàng đế tồn tại."

"Nhiều người như vậy, đều hết lòng tin theo cách nước chính là trên thế giới này lớn nhất, mạnh nhất Đế Quốc."

"Đã cách hoàng có thể quản lý dạng này một cái To Lớn Đế Quốc —— cái kia cách hoàng cũng thật là uy phong thật khí phái!"

"Sau đó... Cách hoàng chết mất."

"Người đi nói cho một cái phổ phổ thông thông bách tính nói cách hoàng chết mất. Cái này bách tính sẽ nói a nha? Cách hoàng vậy mà chết nha? !"

"—— cường đại như vậy Đế Vương, vậy mà chết mất nha. Hắn sẽ còn muốn càng nhiều chuyện hơn. Nếu như hắn lại là Đế Quốc bách tính, như vậy, kinh hoàng, kinh ngạc, lo lắng —— Hoàng Đế chết thiên hạ này có thể hay không loạn? Vừa loạn lên xui xẻo nhất cũng là bách tính —— Hoàng Đế nếu như không có chết tốt biết bao nhiêu nha!"

"Thậm chí sẽ có người chân tâm thực ý, từ nội tâm vì cách hoàng Tường Niệm, thút thít. Loại tín ngưỡng này... Cũng đã xa mạnh tín ngưỡng —— đây là một loại bạo tính mạnh tín ngưỡng."

"Mấy trăm triệu người, bộ dạng này mạnh tín ngưỡng.. Cơ hồ tại trong vòng vài ngày đồng thời gia tăng này cách để Quý Hồn chi thân. Như thế tạo ra được đến Quý Đế, đương nhiên cường hân."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Thất thố :

Lý Vân Tâm nói những này, mới hơi hơi neho mắt lại: "Về phần tại sao này Hắc Bạch Diễm Quân không có kịp thời đem cách Hoàng Hồn phách câu đi. Một chuyện này... Mới kỳ quái nhất."

Hắn nói tới những lời này, đều là Lưu lão đạo chưa bao giờ nghĩ tới.

Nhưng Lưu lão đạo dù sao cũng không phải là cái ngu dốt người. Nghe hắn nói xong, tỉnh tể làm rõ, liền cũng minh bạch.

Ngẫm lại, lại hỏi: "Nhưng đã như vậy... Gì không hiển thánh?"

Lý Vân Tâm liền hiểu được hắn nói là có ý gì.

Hắn thiêu thiêu mi, rót một ly nguội nuốt nước trà uống một ngụm, sau đó nhìn Lưu lão nói: "Bởi vì có những đạo sĩ thúi kia cùng thối Kiếm Sĩ a. Đạo thống cùng Kiếm Tông người, những hạ cấp đó đệ tử, tại Thiên Hạ ở giữa đi tới đi lui, người cho là bọn họ là làm cái gì."

"Nhìn thấy thường thường Hiển Thánh Yêu Ma, liền nói Yêu Ma nhiều lần hiện thế họa loạn nhân gian, chém giết. Mà Yêu Ma chính mình cũng không phải vật gì tốt, cũng yêu làm chuyện xấu. Bởi như vậy một mình người người bình thường tại đất hoang bên trong nhìn thấy một cái yêu quái —— đương nhiên tranh thủ thời gian bung bít lấy hải tử con mắt cùng miệng, liền vội vàng chạy thoát. Về nhà cũng không dám khắp nơi nói."

"Đến một lần đối Yêu Ma không có ấn tượng gì tốt, cảm thấy xúi quẩy. Thứ hai lại sợ luôn nói luôn nói, thật gây Yêu Ma tới. Người nhìn những tiểu hải tử kia lúc nửa đêm hô quý đến quý đến, tổng không thiếu được bị đại nhân trách cứ một phen, đã là như thế a."

"Về phần những tu vi đó thấp đệ tử không thể trâu vào Đại Yêu Ma —— nhưng còn có đạo thống a. Đã biết Chân Cảnh trở lên Đại Yêu Ma không hơn trăm đến cái, tàn mất tại Thiên Hạ ở giữa. Lẫn nhau còn nhiều có tranh đấu."

"Mà cái kia đạo thống Kiếm Tông Chân Cảnh trở lên cao nhân mấy trăm, lại đồng tâm hiệp lực —— cái nào Đại Yêu Ma thực có can đảm nhiều lần hiện nhân gian mời chào tín đồ? Người nhìn quý kia đế, tu vi trực tiếp Song Thánh, còn không phải bị 5 cái tu sĩ liễu mình liễu rồi?"

"Lại là ó,

Bỏ chạy thông thiên hồ, gặp Nhai Tí." Lý Vân Tâm nói nói, lại lắc đầu, tựa hồ cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười, "Hai cái Đại Yêu Ma, tình hình này, không nói lẫn nhau trợ giúp ngược lại lại đấu, song song tàn phế —— hẳn sao Trí Chương. Nhìn một cái người ta đạo thống cùng Kiếm Tông!"

Lưu lão đạo bận bịu cười, lại vì Lý Vân Tâm thêm trà: "Có thể chúng ta Thần Long Giáo mấy vị này sử giả. Theo ta mấy ngày nay nhìn lấy, đều thật là tốt. Cũng không như khác Yêu Ma như thế hung tàn."

Lý Vân Tâm lắc đầu, thờ dài, cũng không biết tại thần cái gì.

Hắn nhìn xem Lưu lão đạo vì hắn thêm trà, ánh mắt lại phiêu hốt đến mâm gỗ bên trong Khoai Lang chơi lên.

Lão Đạo ngẫm lại.. Liền đưa tay về một mảnh: "Tâm Ca Nhi có thể Thường Thường cái này. Gầm nương.. Ân, vị kia đạo hữu tự mình làm, sạch sẽ, có nhai kình."

Lý Vân Tâm vô ý thức vươn tay. Nhưng chỉ là một động tác, nhưng lại tranh thủ thời gian rút về lại.

Hắn lại nhìn xem này Khoai Lang làm, thấp giọng nói: "Không dối bụng."

Lưu lão đạo lần thứ nhất gặp hắn thất thố như vậy. Hắn ánh mắt lập loè, đem này khoai làm buông xuống.

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, hỏi hắn: "Buồn ngủ hay không?"

Lưu lão đạo lắc đầu: "Dù sao cũng là Hư Cảnh tu sĩ. Cũng không dễ dàng buồn ngủ."

"Ừm" Lý Vân Tâm ứng một tiếng, trầm mặc một hồi. Bỗng nhiên lại nói, "ai. Thực Thần Đạo cùng người tu chi đồ, người muốn nói có hay không chỗ tương tự? Cũng là có."

"Người nói cái kia đạo thống cùng Kiếm Tông, tại sao phải Độ Kiếp? vứt bỏ cảm tình, tối hậu đem chính mình làm cho kỳ kỳ quái quái, giống là bệnh tinh thần. Nói thí dụ như cũng không coi người là người nhìn... Từ một cái cái góc độ tới nói, tu thành Yêu Ma."

"Nhưng là người lão Yoo người suy nghĩ lại một chút. Một người bình thường, chưa từng có cái gì khác cốt ghi tâm kinh lịch, một mực nuôi dưỡng ở Hào Môn Đại Trạch bên trong. Không thể nói phẩm tính cao khiết, cũng không thể nói thập ác bất xá, cũng chỉ là một cái phổ phổ thông thông người. Sau đó có một ngày người cho hắn sức mạnh cường hãn, đem cửa vừa mở ra, nói người đi đi."

"Vậy người này đi đến phổ phùng ở giữa, thời gian lâu dài..."

"Cái này y phục đẹp mắt, muốn. Mỹ nữ kia đẹp mắt, muốn. Tòa nhà này đẹp mắt, muốn. Thế giới phồn hoa này, cái này Đại Hảo Hà Sơn, đồ tốt quá nhiều. Người bình thường cũng sẽ tham lam cũng sẽ muốn, nhưng chỉ có thể đành hoàng làm việc, ngẫu nhiên hãm hại lừa gạt, phí chút khí lực mới đến."

"Mà người này muốn... Đưa tay liền lấy. Bởi vì hôm nay hạ cơ hồ không có địch thủ. Thế nhưng là như vậy sao được, Thiên Hạ Hội đại loạn. Chuyện này, người nói dùng đạo đức, quy củ để ước thúc? Luôn có lỗ thủng."

"Vậy dứt khoát... Tuyệt tình vứt bỏ muốn đi. Không có những cái kia, chỉ nhất tâm cầu trường sinh, thiên hạ này liền tốt quá nhiều. Cho nên đạo thống cùng Kiếm Tông muốn Tu Tâm, muốn Độ Kiếp. Không phải toàn vì Thiên Hạ cũng vì chính mình —— người nhiều như vậy, lại có thể tùy tiện đạt được, còn nơi nào có tâm tư hảo hảo tinh tiến."

Lý Vân Tâm nhìn lấy Lưu lão nói, nhưng ánh mắt nhưng lại hướng này Khoai Lang chơi lên trượt lập tức, lại điện giật tựa như bắn ra: "Về phần Âm Thần? Yêu Ma? Bọn họ hấp thu Nguyên Lực, tín ngưỡng chi lực, nào có nhiều như vậy thí sự. Thái Thượng Vong Tinh chỉ cảnh trở xuống, mới lười nhác độ cái gì cướp. Cho nên người nhìn các yêu ma... Cái gọi là thăng thần mà làm, kì thực tự cam đoạ lạc."

"Nhiều như vậy Đại Yêu Ma, nếu như hảo hảo kinh doanh, chưa hẳn sẽ không tin đồ lại nhiều chút, Nguyên Lực lại nhiều chút, chính mình còn mạnh hơn. Nhưng mà nhiều như vậy —— muốn ăn người, nhìn lấy sát vách Hàng xóm khó chịu, một môi muốn ngủ lấy cái một hai năm... chờ một chút các loại."

"Yêu Ma cũng có a, lại không biết rõ thu liễm. Tại là thế nào cùng đạo thống, Kiếm Tông liều?"

"Chớ đừng nói chi là rào bước tiến lên Song Thánh như thế Thái Thượng Vong Tinh chỉ cảnh, là cần mặt khác một ít gì đó —— điểm này, vô luận tu sĩ cùng Yêu Ma, đều như thế. Cho nên này cách để là Huyền Cảnh đình phong, trực tiếp Song Thánh... Lại vĩnh viễn đến không Song Thánh cảnh giới."

"Huyền Cảnh đình phong là một đạo khám, không có cách nào khác đầu cơ trục lợi." Lý Vân Tâm thở dài, "Ta này phụ mẫu cùng ta nói qua, Huyền Cảnh đình phong trở xuống, Yêu Ma Nguyên Lực đủ mạnh, liền có thể xông thẳng lên qua. Nhưng mà một khi đến cái kia đạo khám.. Yêu Ma muốn vượt qua, liền còn muốn như cùng người tu, từng bước một từ đầu Độ Kiếp."

"Chỉ là người tu, truyền thừa Vạn Tái, cơ hồ từ Ý Cảnh liền bắt đầu tuyệt tình vứt bỏ muốn, làm từng bước. Mà yêu ma kia... Đều đã Huyền Cảnh, người gọi hắn làm sao qua độ những cái kia cướp? Hả? Vong Tâm cướp? Hắn muốn Thái Thượng Đại Đạo! Hắn làm sao thả xuống được!"

"Cho nên muốn ta nói vì cái gì những Đại Yêu Ma đó không hiển thánh, phổ biến tự hương hỏa? Ta cảm thấy... Nên cũng là hiểu được điểm này." Lý Vân Tâm nói đến chỗ này, bỗng nhiên trầm mặc xuống.

... Đồng thời trầm mặc thật lâu.

Lưu lão Đạo Nhất thẳng lắng lắng nghe hắn nói. Đến lúc này, hơi hơi thở dài. Lướt chân chờ vron tay, do dự một chút tử, vẫn là tại Lý Vân Tâm đầu gối nhẹ nhàng vỗ vỗ.

"Tam Ca Nhi người... Có phải hay không tâm lý bức bối?"

"Cùng ta nói một chút đi."

Hắn biết tối nay Lý Vân Tâm, cùng trước kia là khác nhau rất lớn.

Lúc trước Lý Vân Tâm cũng sẽ vui cười giận mắng —— "Ngu xuẩn", "Trí Chướng" loại hình từ nhi, là hắn thường dùng tại đánh giá người khác. Nhưng lúc đó người khác sự tình cũng đều là người khác sự tình, Tam Ca Nhi là đứng tại bên bờ, trên thân sạch sẽ, qua nói bọn họ.

Nhưng mà tối nay Tam Ca Nhi... Tuy nhiên chậm rãi mà nói. Có thể Lưu lão đạo biết, chính hắn cũng ngâm ở này tâm tình bên trong.

Vừa rồi hán tiếp này Khoai Lang làm lúc thất thố, kì thực tối nay từ đầu tới đuôi, hán đều tại thất thố.

Tâm Ca Nhi giờ phút này không thể rất tốt không chế tâm tình mình. Liền như là hán lúc trước đánh giá người khác dạng như vậy —— người này, trăm ngàn chỗ hở.

Lão đạo sĩ này liền ở trong lòng trăm mối cảm xúc ngồn ngang thở dài một hơi. Bởi vì hán ý thức được Tâm Ca Nhi ở thời điểm này... Liền tìm đến mình.

Hán đem hán yếu ớt nhất thời khắc, giao cho mình.

Lý Vân Tâm quay đầu. Nhìn chăm chăm trắng sáng giấy dán cửa sổ nhìn một hồi, bỗng nhiên buồn buồn hỏi: "Vậy ngươi bỏ được ngươi vị kia đạo hữu a?"

Hán mới vừa nói Yêu Ma, đạo thống, Kiếm Tông thời điểm đồng đặc. Giờ phút này nhưng thật giống như bỗng nhiên không có tinh thần, liền âm thanh cũng có chút mất tiếng.

Lưu lão đạo không nghĩ tới hán sẽ hỏi lời này. Nhưng nhìn thần sắc hán, cũng không phải trêu chọc.

Thế là nghiêm túc ngừng lại: "Trên đời này sự tình, tổng hữu Xá hữu Đắc. Thì Quỷ Tử đạo hữu tại ta gặp rủi ro lúc thu lưu ta, ta cảm kích nàng ân đức.... Ái mộ nàng. Nhưng bây giờ đến cục diện này, lúc này, tại ngươi cùng hán ở giữa..."

"Ta cách nàng —— thẹn mặt nói —— nàng hội khổ sở chút thời gian, nhưng chung quy tốt. Thứ cảm tình này, ai. Ta Lão Đạo là cái người từng trải... Không chống nổi thời gian. Lúc đầu tâm lý hội khó chịu, thế nhưng là thời gian lâu, liền nhạt. Đến tối hậu còn có người không bỏ xuống được. Nhưng không bỏ xuống được, cũng chỉ là một cây dây tóc đem chính mình tâm tư cùng người kia dính líu. Biết có như thế đường nét người như vậy, có thể đã không phải căng thẳng vô cùng."

"Mà Tâm Ca Nhi ngươi bên kia cách ta luôn luôn có rất nhiều không tiện, đó là quan hệ đến thân gia tánh mạng đại sự. Ta là được..."

Nói tới chỗ này, nghe thấy ngoài cửa một tiếng vang nhỏ.

Sau đó là cực nhẹ tiếng bước chân, vô cùng vô cùng cẩn thận, tiếng đóng cửa âm.

Lưu lão đạo bỗng nhiên đứng người lên hướng cửa nhìn. Nhưng chỉ nhìn một hồi vẫn là chậm rãi xoay người, lại ngồi xuống.

"Ai. Như vậy cũng tốt." Hán thở dài, "Như vậy cũng tốt."

Lý Vân Tâm xem hán: "Nói một chút ngươi qua đây thời điểm sự tình. "

Lưu lão đạo cười khổ. Ngẫm lại, liền chậm rãi đem những ngày kia sự tình đều nói.

"A... Ta tên thật Lưu Công tán, trước kia làm Đạo Phi, tên hiệu Quỷ Toán tử. Vừa rồi giết cái Bộ Đầu, không chỗ qua. Ngươi có dám hay không hãy cho ta." Lý Vân Tâm một bên thán một bên mỉm cười, "Thế là ngươi nói như vậy đằng sau, nàng cũng không hỏi ngươi cái gì, cũng chỉ thu nhận ngươi ở lại."

"Thực trong những ngày qua, khả năng có Yêu Ma tìm tới cửa, khả năng có đạo thống tu sĩ tìm tới cửa. Ai đến đều là tai họa một kiện. Các ngươi hai cái... Đây Thì Quỷ Tử nói là Ý Cảnh đều miễn cưỡng, chẳng qua là cái tập chút cường thân kiện thể võ nghệ người bình thường thôi —— lại đưa ngươi thu nhận. Mà nàng có thể sẽ bởi vì ngươi mà chết nha, Lão Lưu."

"Thiên hạ này nữ tử nha, làm sao lệch có nhiều như vậy Tình Si gốc." Lý Vân Tâm ánh mắt buông xuống, "Trong thiên hạ này nam tử nha, vốn lại đều là chúng ta dạng này tảng đá tâm."

Lưu lão đạo chậm rãi nhú mày lại: "Tâm Ca Nhi ngươi đây là..."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Ta tâm chi ma :

"Người biết, thực... Lúc trước cũng không phải, cũng không phải là không có cô nương vì ta tìm cái chết. Một việc này ta gặp qua, ta thực là gặp qua."

Ánh mắt của hắn hướng ngoài cửa sổ nhìn, tựa hồ tại muốn cực kỳ lâu trước kia sự tình: "Gặp qua rất nhiều."

"Là chỉ cái này một cái khác biệt. Người biết... Ta coi là Yêu Ma a. Yêu Ma a... Cùng người khác biệt. Tàn nhẫn xảo trá, lãnh khốc vô tình. Nhưng là cái này một cái lại khác nhiều —— nàng phá vỡ ta... Nhận biết." Lý Vân Tâm nhíu mày, chậm rãi nói, "Thực cũng không chỉ là chuyện tình cảm. Ngô, cũng chỉ là bởi vì ta đối một cái nào đó quần thể nhận biết, trong khoảng khắc đó bị phá vỡ, bởi vậy tạo thành rất mãnh liệt Tâm Lý Trùng Kích —— ta hiện a, nguyên lai chúng nó cũng có thể bộ dạng này —— đây là lúc trước không nghĩ tới qua."

Ngay từ đầu hắn cau mày nói, nhưng chậm rãi, giống như là tại trong lúc nói chuyện tìm tới chút mạch suy nghĩ. Lại hoặc là dòng nước rút cuộc tìm được khe hở, liền không kịp chờ đợi trút xuống ra ngoài.

Hắn ngôn từ chậm rãi trở nên trôi chảy, thần sắc cũng không hề uể oải, mỗi một câu nói, liền tỉnh lại một điểm.

"Cho nên trên bản chất, là chính ta Thôi Miên chính mình. Nữ nhân kia trước đối ta đủ kiểu lấy lòng, ta liền cảm giác nàng yêu ta. Nhưng ta lại đối nàng không có gì chân tình, thế là liền cũng không coi trọng nàng yêu, cảm thấy cạn rất mỏng manh."

"Ta lại tràn đầy tự tin tin tưởng mình phán đoán, cho nên cái này ấn tượng càng thêm khắc sâu. Đợi đến một khắc này, ta xuất thủ trước thương tổn nàng, đằng sau lại phát hiện nàng lại là chân ái mộ ta, vì ta suy nghĩ —— "

"Một bên là trên tình cảm phá vỡ, một bên là nhận biết thượng phá vỡ, mà ta trước đây lại như thể tin tưởng mình phán đoán!"

"Thế là cái này mới hiện thực hoàn toàn phá hủy ta lúc trước nhận biết... Ta bị đánh mộng. Một khi ta lý tính tư duy không hề có tác dụng, ta phòng ngự Cơ Chế tạm thời bị giải trừ, như vậy trước đây nữ nhân kia hữu ý vô ý đối ta tiến hành ám chỉ dẫn đạo, liền làm ta Quán Tính Tư Duy đi đến một con đường khác —— yêu!"

Lý Vân Tâm đứng người lên,

Khẽ nhíu mày: "Đúng vậy a. Đã là như thế —— loại tình cảm này ta cũng không phải không có thể nghiệm qua! Là bởi vì ảo giác. Là bởi vì lừa dối. Là bởi vì tạm thời phòng ngự sụp đổ."

Hắn quay đầu nhìn Lưu lão nói: "Đúng hay không?"

Lão Đạo khục một tiếng: "Tâm Ca Nhi, ta còn... Không có biết sự tình đuôi."

Lý Vân Tâm cơ hồ là lập tức liền đem sự tình giản yếu nói.

Nói xong, hắn nhìn chằm chằm Lưu lão nói: "Người nói có đúng hay không? Há? Ảo giác?"

Lưu lão đạo cúi đầu suy tư một hồi, cũng không trả lời hắn lời nói.

Mà chính là trầm giọng nói: "Chỉ có một việc."

"Tâm Ca Nhi người một chương kia, là có thể đưa nàng đánh chết. Mà nàng này phụ thân, theo người nói thần thông còn tại người phía trên, muốn giết nàng càng là dễ như trở bàn tay. Nhưng cũng chỉ là đưa nàng đánh bay đến bên cạnh người."

"Tâm Ca Nhi, phụ thân nàng nếu muốn giết nàng, chính mình liền giết. Nhưng đã lưu tình, vì cái gì còn muốn đưa nàng đánh bay đến dưới chân người. Khi đó người cách Động Đình đã là trọng bên ngoài, lại người lúc trước xuất thủ thương tổn nàng. Nếu như người nổi sát tâm đưa nàng giết chết... Đây Động Đình quân chẳng phải là trắng lưu thủ?"

"Điểm này, ta không biết được vì sao. Nhưng tru tâm mà nói, ta Lưu lão đạo nghĩ, là này Động Đình quân cùng cái này Hồng Nương Tử được hiềm làm Khổ Nhục Kế. Hắn đã có thể muốn nữ nhi của hắn mất mạng làm quỷ tu, muốn đến cũng không đau lòng chết lại một lần. Đây Động Đình quân chương quản ngàn dặm đại hồ, nhà mình nữ nhi chỉ là khiến cho thuận tay... Lại không phải không có thể thay thế."

Hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn Lý Vân Tâm: "Người nói có đúng hay không?"

Nhưng Lý Vân Tâm không nói lời nào, lại ngồi xuống, chỉ vuốt ve trên bàn cái kia thô ráp ấm trà.

Lưu lão đạo khẽ lắc đầu: "Ngược lại cũng không phải... Không có khác khả năng. Nhưng Tâm Ca Nhi người đã nói, trên đời này lớn nhất quý quyết chính là nhân tâm."

"Nếu như cũng không phải là Khổ Nhục Kế, này Động Đình quân tức giận nàng đưa người thả đi, cho nàng nhất chương. Một chương kia chính là lưu tình. Còn như vậy thịnh nộ thời điểm cũng có thể lưu tình, như vậy chờ này Hồng Nương Tử trở về, này Động Đình quân còn muốn đến cẩn thận một số, càng sẽ không đưa nàng như thế nào. Cầm tức, hình phạt có lẽ sẽ có, nhưng tánh mạng... Tổng không ngại đi."

"Tâm Ca Nhi người thực sự không bỏ xuống được nàng, như vậy, liền món ăn vị trong thành sự tình." Lưu lão đạo đưa bàn tay tại Lý Vân Tâm đầu gối không nhẹ không nặng vỗ vỗ, "Sau đó người lại đi món ăn này Động Đình quân. Đến lúc đó, sự tình đến tột cùng là thế nào cái bộ dáng.. Liền đều có kết quả."

"Người đã nói người đầu là có tâm ma, chỉ là có thể hay không bị cảm thấy. Bây giờ người cái này tâm ma... Cũng hầu như so khác tốt, đúng hay không?"

"Ai." Lý Vân Tâm thở dài. Sau đó cười rộ lên, "Người tình tiền không ít."

Nhưng Lưu lão đạo không có bồi tiếp hần cười, chỉ lo lắng mà nhìn xem hần: "Tâm Ca Nhi, người dưới mắt bộ dạng này cũng không lớn tốt. Hoặc là... Vị thành sự tình có thể tạm hoãn. Chúng ta lại bàn bạc kỹ hơn."

Lý Vân Tâm nhìn chăm chăm mâm gỗ bên trong Khoai Lang phiến nhìn một hồi, rốt cục đưa tay về một mảnh, đặt ở trong miệng chậm rãi nhai.

"Không cần." Hần nhắm mắt lại, tựa ở dây leo trên ghế dựa thấp giọng nói, "ta biết ta vẫn đề ở nơi nào. Sự tình ở trong lòng giấu lâu người sẽ trở nên yếu ớt. Ta chính là đem chính mình giấu quá lâu."

"Mau mau đi —— mau mau đi ——"

"Mau mau làm xong những sự tình này —— ta chịu đủ trốn trốn tránh tránh thời gian. Người biết a, tâm mệt mỏi."

Hần dựa vào thành ghế lưng lay. Sau đó đưa tay chỉ chỉ mâm gỗ: "Cái này mang cho ta một chút."

"Được."

Lại cách một hồi, nghe thấy gà gáy âm thanh.

"Nhưng người vị này là làm được chuẩn nha." Lý Vân Tâm mở to mắt nghiêng đầu nhìn Lưu lão nói, "người có thể theo ta đi đi với ta rất nhiều nơi. Mà lại người Tu Thủy Vân kinh, Ích Thọ Duyên Niên. Nhưng là vị nào đại khái phải từ từ chết già... Thật không phải một cái kết quả tốt."

Lưu lão đạo há hốc mồm, không nói chuyện.

Hần vô ý thức sờ sờ chính mình sợi râu. Vốn là hoa râu, mà bây giờ trọng trở nên đen nhánh, chuẩn bị thông thấu. Hần nhìn ngược lại không giống như là sáu mươi tuổi người, giống như là 50 tuổi.

"Mà lại lâu như vậy, người đã cảm thấy ta chết mất, cũng không có truyền cho nàng Thủy Vân kinh."

"Chỉ là... Quy củ." Lưu lão đạo trầm giọng nói, "Tâm Ca Nhi truyền ta là Thiên Tâm Chính Pháp. Thiên Tâm Chính Pháp, truyền thừa không thể Danh Bất Chính, Ngôn Bất Thuận."

Lý Vân Tâm bĩu môi: "Người một nhà. Không cần đến nói loại lời này. Ngày mai trước khi đi người sao chép lưu cho nàng, nàng cũng có thể tự vệ."

"... Tốt."

Lý Vân Tâm tiếp tục tại cái này trên ghế mây, nhắm mắt dưỡng thần tựa như dựa vào một hồi, lại sờ sờ chính mình Phiến Tử.

Trong tay liền nhiều một đạo tử sắc Phù Lục.

Hần tiện tay vớt cho Lưu lão nói: "Thứ này là ta khoảnh khắc Tông Vân Tử, từ trên người hần vơ vét tới. Mang ở trên người phiến —— muốn lên lão già kia. Người cũng đưa cho nàng đi."

Lưu lão đạo cẩn thận từng li từng tí bưng lấy bùa này nhìn một chút, ngẩng đầu: "A... Tâm Ca Nhi, loại bảo bối này..."

"Cầu thí bảo bối." Lý Vân Tâm bĩu môi, "Dùng một lần liền không có đồ, vật. Người giữ đi."

Lưu lão đạo muốn nói lại thôi, nhưng vẫn là đem Phù Lục thu: "... Tốt."

Nhưng mà vừa mới đem bùa này thu nhập trong tay áo, Lý Vân Tâm nhưng lại tại Phiến Tử thượng bồi một chút, lại vớt cho hần một vật.

Lưu lão đạo vội tiếp, xem xét, là một cái Dương Chi Bạch Ngọc bình nhỏ.

"Nghe nói có thể Ích Thọ Duyên Niên, Sinh Cơ lưu thông máu —— thượng thanh đan đỉnh phái luyện ra đồ chơi. Ta lại không cần đến thứ này, người cũng bảo nàng thu đi."

Lần này Lưu lão đạo rốt cục đứng người lên, thở dài: "Tâm Ca Nhi... Lão Đạo ta chỉ là bồi người nói một chút mà thôi. Chính người nhìn thấu qua."

Lý Vân Tâm nhắm mắt không nói lời nào.

Lưu lão đạo nhìn hần một hồi, thở dài: "Tốt tốt tốt. Nhưng ta lại không thu."

"Muốn nhận cũng không có."

Lưu Lão Đạo liền cười rộ lên. Ngẫm lại, chung quy là nói ra miệng: "Tôi nay gặp người phiền não như vậy, Lão Đạo ta ngược lại thật ra... Ngược lại là... Cảm thấy càng vui vẻ hơn."

Gặp Lý Vân Tâm cũng không trở về hẳn lời nói, liền lắc đầu: "Ta lại cho nàng đưa qua."

Lý Vân Tâm nâng lên một cái tay lúc lắc, Lưu Lão Đạo liền nhẹ nhàng mở cửa, lại nhẹ nhàng Địa Quan bên trên.

Gà lại mình ba tiếng —— tựa hồ là Thi Quỷ Tử ở trong viện nuôi gà. Thanh âm này treu chọc không biết nơi nào Dã Kê, lại hoặc là ở tại hoang dã ở trong mồ gia trong nhà người ta Công Kê... Loáng thoáng, tiếng kêu to liên liên tiếp.

Mặc cho ai cũng không nghĩ ra, tại Động Đình Hồ một bên, Nam Sơn giữa sườn núi cái này trên bình đài nho nhỏ, giờ phút này lại thật có hai người, 5 yêu, một quý, một Thần Thú... Dĩ thường hài hòa cùng tồn tại lấy.

Hắn một mình tại cái này trong phòng nhắm mắt ngồi một hồi, mới mở mắt ra. Gáy đến sớm, Thiên vẫn là Black.

Lại nhẹ nhàng, thở ra một hơi thật dài, ánh mắt nhìn về phía lều đình.

Lưu Lão Đạo chung quy là người nam tử, cũng nên nhếch nhác chút. Mà này Thi Quỷ Tử tựa hồ cũng cũng không tốt đến hẳn nơi này vì hắn làm quá nhiều chuyện —— dù sao cũng ở chung không đến một tháng mà thôi.

Thế là nhìn thấy lều trên đình kết mạng nhện. Tàn phá một nửa, một góc tiu nghỉ xuống.

Một cái chân dài nhỏ Tri Chu xâu ở giữa không trung, không biết ngóc ngễ cái gì.

"Hong Nương Tử..." Lý Vân Tâm vô ý thức tự lẩm bẩm.

Vốn định gọi Động Đình quân cùng đạo thống, Kiếm Tông đầu cái người chết ta sống.

Ài ngờ cái này Động Đình quân lại Tàng Vương bài.

Cục diện dưới mắt ngược lại là trái lại —— biến thành này Động Đình quân, ngồi xem hắn cùng đạo thống đấu.

Tại giữa hồ thượng này Hong Nương Tử nói trong hồ có biện pháp từ có thể phân biệt ra được trên người hắn Long Khí... Gặp Quý. Đến tốt cùng là cái biện pháp gì?

Cũng không phải loại kia đình đầu đình lấy sáng loáng đẳng cấp trò chơi. Tu sĩ, các yêu ma Tú da cũng đều không có tàn khuyết, lại càng không có cái gọi là "Nhìn hẳn sóng linh khí xác nhận Mồ Mồ cảnh giới loại hình sự tình" —— nếu như một người ngay cả mình linh khí cũng không thể thu phóng tự nhiên, điên cuồng như vậy địa ngoại tiết...

Này cách công tán bỏ mình cũng liền không xa.

Hắn đến làm rõ ràng chuyện này —— như thế nhìn thấu hắn "Long Khí" ?

Hắn cũng không hy vọng về sau chính mình đi trên đường liền bỗng nhiên nhảy ra tới một người tự nhủ —— ta biết người là Long Tử!

Vị thành sự tình, hắn phải đi Động Đình.

Long Sinh Cửu Tử, chỉ có Ly Văn một cái Hóa Cảnh. Hóa Cảnh cùng Chân Cảnh có thể cũng không phải gì đó tăng lên quan hệ... Một cảnh giới chênh lệch, thực lực cũng không phải là lấy đạo lý mà tính toán. Vì sao đơn độc Long Cửu như thế?

Cửu Công Tử cùng Động Đình quân ở chung phương thức nguyên bản liền kỳ lạ —— phóng nhãn Thiên Hạ, cũng không nhìn thấy hắn Long Tử bên người hội xen lẫn lấy một vị Đại Yêu Ma. Vì sao cả hai bình an vô sự?

Này Hong Nương Tử... Ân... Hong Nương Tử. Này Hong Nương Tử phản phục cùng chính mình nói Động Đình quân cùng Ly Văn quan hệ không phải bình thường. Mà này Động Đình quân lại xác thực xác thực đối Long Tộc biểu hiện ra không hề tầm thường đặc thù thái độ.

Hắn một cái ba ngàn năm đại yêu bị nhốt nơi này... Lại đến tốt cùng là ai? !

Lý Vân Tâm nhắm mắt lại khiến cái này suy nghĩ trong đầu quấy thành hỗn loạn, sau đó lại mở mắt ra.

Nóc nhà chân kia chân dài nhỏ Tri Chu không thấy, không biết ẩn núp qua một chỗ.

Lý Vân Tâm nhìn chăm chăm nó nhìn một hồi, bắn ra ngón tay.

Một trận kinh phong bắn tới này trên Internet, đem rú xuống dưới một góc đình thượng vách tường.

Hắn đứng người lên, đẩy mở cửa sổ, nhìn thấy chân trời nổi lên ngân bạch sắc. Càng xa xôi chính là Động Đình cùng vị thành ở giữa Thương Mang đã nguyên Lâm. Tại bình minh cũng không sáng sủa sắc trời bên trong, vùng rừng rậm kia xanh biếc thăm thẳm, giống như một khối cự đại màu xanh sẫm

ngọc thạch. Cho dù lấy hấn thị lực, cũng vô pháp ở chân trời nhìn thấy vị thành bóng dáng —— cái này đã nguyên Lâm rộng lớn như vậy, cơ hồ cùng Động Đình tương đương.

Hắn cảm nhận được một loại cảm giác quen thuộc cảm giác —— đó là này vừa đứng tại Vị Thủy một bên, lần thứ nhất nhìn thấy như thế một đầu dây sông Đại Hà lúc bức thiết chinh phục.

Rộng mở trong sáng.

Cái này sông cùng núi, mặc dù chỉ là Thiên Hạ không có ý nghĩa một góc, nhưng...

Lại luôn kiên cố nhất, lại kiên cố ý vào.

Lý Vân Tâm hơi hơi cúi đầu xuống, nhớ tới một khắc đồng hồ trước đó đối Lưu lão đạo nói một cái từ nhi.

Đối với lão đạo kia tới nói, có lẽ vẹn vẹn một cái tâm thường cùng cực từ ngữ. Nhưng đối với hắn mà nói...

"... Người một nhà nha." Hắn thấp giọng còn nói một lần câu nói này.

Nhìn không được cười rộ lên.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Tà Giáo :

Vị thành Liễu Hà phủ Đào Khê đường, sụp đổ hơn phân nửa. Một tràn đầy tường đổ, lại mọc lên Thanh Thanh cỏ hoang.

Lẽ ra tại ngày này hạ Danh Thành Thành Khu bên trong vốn không nên có loại địa phương này, nhưng bây giờ xác thực xác thực đã hoang phế một tháng —— không có cái gì người đi có ý đồ với nó.

Nói rõ bởi vì cái này nửa cái đường phố cũng có một nửa bất động sản là đã vào kinh thành thỉnh tội ban đầu Tri Phủ Triệu đại nhân sản nghiệp. Tuy nói Triệu đại nhân bị này Lang Gia động thiên lăng không Tiên Tử quát lớn, muốn thỉnh từ...

Nhưng mà này Lang Gia động thiên lăng không Tiên Tử nghe nói cũng chết nha?

Bây giờ Tiên Tử có lẽ chết tại vị thành, Triệu đại nhân cùng ba vị Phủ Doãn đều Bắc Thượng...

Trong lúc nhất thời thật không có người biết nên xử lý như thế nào cái này Đào Khê đường.

Đương nhiên những việc này, bách tính là không biết được. Chỉ có trong thành Quyển Quý Phú Hào nhóm biết được.

Nhưng từ khi "Long Vương Hiến Thánh" đăng sau đêm ấy cho tới bây giờ, thật đã chừng ba mươi ngày, lại tí xú tin chính xác nhi đều không có.

Mọi người hiểu được vài ngày trước, nhỏ đục đường phố sinh một kiện Thần Dị sự tình.

Này trên đường các chương quỹ lời thề son sắt nói, màn đêm buông xuống đều nhìn thấy một cái hồng khôi Hồng Giáp Thần Nhân thông báo cho bọn hắn rồi đi, cao nhân đem ở chỗ này Hàng Yêu. Qua đi này Vu gia thiếu gia còn nói, đó là Thần Long Giáo cao nhân được nghĩa sự.

Mọi người cực kỳ ngẫm lại liền cảm giác sự tình thật sự là như thế —— này Thần Long Giáo bái chính là rồng Thái Tử, nếu là rồng Thái Tử môn hạ, những thần linh kia nhóm ăn mặc hồng khôi Hồng Giáp, có thể không phải liền là Hà Bình, hoặc là Giải Tướng a!

—— cũng không ai lại đi nghĩ lại này Tôm Cua chỉ có đun sôi mới có thể phiếm hồng.

Mọi người còn hiểu được thượng thanh đan đỉnh phái vị thành trú trong sở đến một vị đạo thống tu sĩ.

Còn hiểu được này trú trong sở Thu nhi chết trên đường. Vốn muốn phái người trong nhà qua nghe được đến tột cùng là người phương nào, nhưng lúc

này một chữ nhi đều không thám thính ra.

Thế là lại buồn bực —— đạo thống động thiên, chính là người thế tục trong mắt thật Tiên Cảnh.

Từ bên trong đó đi ra người đều là Tiên Nhân.

Đã lắng không Tiên Nhân chết tại vị thành, vì sao... Cho tới bây giờ cũng không có động tĩnh gì?

Mới tới tu sĩ kia, cũng không giống như đại nhân vật gì —— lắng không Tiên Tử vào thành thời điểm mặc dù cũng không kinh động người nào, nhưng mà Bảo Hoa sẽ lên tại chỗ câu bài xích bốn vị mệnh quan Triều Đình, này là bực nào khí phách!

Nhưng cái này một vị... Cái gì cũng không nói không hề làm gì. Quả thực làm cho người xem không hiểu đạo thống ý nghĩ.

Mà Triều Đình phía bên nào... Phàm là trong thành có chút kiến thức, đều hiểu được bây giờ là Hoàng Đế cùng Jung gia cộng trị Thiên Hạ. Này quốc triều lớn Họa Sư chết tại vị thành, không minh bạch. Tại khác thời điểm, nơi khác phương, sớm lật tung Thiên. Thế nhưng là tại cái này vị thành...

Mọi người cơ hồ đem chuyện này quên.

—— bởi vì cái này vị thành chính là Jung gia trị hạ. Nhưng hôm nay Jung gia cũng Triều Đình cũng không có động tác gì —— chưa nghe nói Triều Đình giáng tội, cũng không nghe nói phải có Tân Quan nhậm chức.

Người quản lý vị thành vị kia lân cận Phủ Chủ quan mới không vui tiếp cái này khoai lang bóng tay, hơn ba mươi ngày chỉ lộ hai lần mặt, bàn giao một số chuyện. Thanh Thanh trong phủ Ngân Khố... Gọi tùy tùng đuổi Tam Đại xe nặng nề cái rương, liền lại không tới.

Thế là chỉ có lưu thủ Chủ Bộ, Phủ Thừa, cùng hấn Lại Viên duy trì lấy cái này mấy trăm ngàn nhân khẩu Thiên Hạ Danh Thành vận hành —— phía sau tự nhiên cũng không thiếu được trong thành Thế Gia Hào Môn giúp đỡ.

Chính là bởi vì biết được cái này bên trong phức tạp nội tình, thừa lúc cùng một nhóm người xuất hiện tại Đào Khê đường phế tích bên trên, bắt đầu tay thanh lý Long Vương Miếu này một khu vực thời điểm, biết được việc này thành môn Hào Môn Thế Gia đều là bị kinh ngạc —— đây là nhà ai làm việc? Thế nhưng là đến người nào đồng ý? Thế nhưng là có nhà mình không biết hiểu đại sự sinh?

Liền có người đi nghe ngóng, điều tra.

Tôi hậu mạng về một tin tức...

Những là đó từ Cò trắng châu người tới.

Đều là Thần Long Giáo tín đồ.

Cò trắng châu thượng Cò trắng trấn, Cò trắng trong trấn chừng trăm hộ, cũng có hơn ba trăm người đều là Thần Long Giáo tín đồ. Mà dĩ nguyên Lâm phụ cận lại vụn vặt lẻ tẻ cũng có mười cái thôn trang thôn trấn, cũng là ngàn thanh tín đồ.

Như thế hơn 1,000 người phong thư Thần Long Giáo, cũng không phải cái gì ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới, quay người liền đi bá biệt gia thần tín pháp.

Dựa vào Lý Văn Tâm nói, mỗi ngày hai lần —— không câu nệ lúc nào —— tất nhiên muốn tại có Thủy Khí địa phương, thí dụ như bờ sông, bên hồ, nội lục, mức Nhất Biều Thủy cũng có thể —— niệm hai câu "Thần Long Giáo Chủ Tiên Phúc Vĩnh Hưởng, Thọ Dữ Thiên Tê."

Lại liên tục cường điệu mỗi ngày hai lần, không nhiều không ít. Nhiều, này cuộn cuộn biến Ly Văn rỗng Thái Tử phiền chán muốn giận. Ít, này rỗng Thái Tử cảm thấy bất kính cũng phải giận.

Lên những người đi trước nói thầm cái này rỗng Thái Tử quá chọn lễ, khó hầu hạ. Nhưng Thần Long Giáo chung quy chút đồ chơi nhỏ —— thí dụ như nói viết một số cảnh cáo lời nói giấy nháp, thêu lên Long Đầu giống túi tiền, thậm chí hai ba mai danh xưng bị rỗng Thái Tử khai quang đồng tiền ——

Cũng không phải người nào đều, chỉ là tại mỗi ngày một cái canh giờ qua triều bá tín đồ ở trong chọn lựa mấy người, .

Đều là chút cùng khổ Ngư Dân, Sơn Dân, nông dân. Này Cò trắng trấn người giàu có cũng chường mắt những vật này, nhưng đối với đã nhiều năm cũng chưa chắc có thể nhắc lên một khối mới vài vốc hấn người mà nói những vật nhỏ này đã có đầy đủ sức hấp dẫn.

Bởi vậy dù là cảm thấy phiền chán, cũng hầu như muốn đi nhìn một cái. Đã nhìn, như vậy niệm liền đọc đi.

Chậm rãi liền hiện chỗ tốt.

Thí dụ như nói người nhà ở dĩ nguyên trong rừng tây bắc biên Thông Lĩnh, ngẫu nhiên qua Cò trắng trấn dùng món ăn dân dã đổi chút muối ăn, chợt nghe nói như thế cái Thần Long Giáo. Dù sao muốn hôm sau đi trở về, cũng không vội, thế là liền theo qua Nam Sơn nhìn một cái.

Kết quả lĩnh Thần Long Giáo một số đồ chơi nhỏ, biết như thế cái quy củ.

Trở lại Thông Linh đằng sau, ngày nào liền mức nước, thì thăm như thế hai câu. Người khác thuận tiện kỳ, hỏi hai câu này là có ý gì. Thế là đem lời này hàm nghĩa nói, đem tại Nam Sơn kiến thức cũng nói.

Sau đó lại nghiêm nghị nói, mỗi ngày chỉ có thể tụng niệm hai lần —— niệm nhiều, Long vương gia muốn giận.

Có lẽ có nghịch ngợm nửa Đại Tiểu Từ hỏi "Tại sao phải niệm hai lần" —— liền chau mày trừng mắt, cứng rắn mà có khí vút xuống hai chữ: Quy củ!

Tông Tộc xã hội, nặng nhất "Quy củ". Tiểu tử kia liền bị hù đến không còn dám hỏi.

—— đây là rất uy phong sự tình.

Loại uy phong này cùng cảm giác thỏa mãn... Là Lý Vân Tâm niên đại đó người rất khó nghĩ đến.

Khánh Quốc giàu có, vị thành giàu có, điểm này Lý Vân Tâm biết. Nhưng mà lại giàu có cổ đại xã hội vẫn là cổ đại xã hội. Tại cái này giàu có vị thành xung quanh, những cái kia sinh hoạt tại dã nguyên Lâm ở trong trong thôn làng người, là cái trạng thái gì đâu?

Đại khái trong một ngàn người cũng tìm không thấy một cái biết chữ.

Mấy trăm người cả một đời chưa đi ra dã nguyên Lâm.

Cách vị thành không hơn trăm tám mươi dặm, tại Lý Vân Tâm thế giới kia, bất quá là một hai giờ đường xe sự tình.

Nhưng mà ở cái thế giới này... Liền có mấy trăm người, đời đời kiếp kiếp, đều chưa từng đi ra cái này trăm tám mươi dặm. Đối với bọn hắn mà nói dã nguyên Lâm, thậm chí Thông Linh, đồng linh, tùy tiện cái gì núi, cái gì linh, cái gì thôn, chính là toàn bộ thế giới.

Về phần vị thành? Tại bọn họ trong ấn tượng, cơ hồ đã thuộc về "Nước láng giềng" phạm trù.

Vị người trong thành có lẽ còn biết cách nước Thiên Hoàng đế.

Nhưng những sơn dã đó bên trong người, đại khái đều không biết được hoàng đế nước Khánh đã đổi một vị.

Chính là một số bộ dạng này người, ngày bình thường càng không có gì hi vọng, chuyện mới mẻ. Nhưng tốt xấu bọn họ đã thành thói quen đời đời kiếp kiếp loại này hoàn toàn không có tăng lên thông đạo sinh hoạt —— nếu như là Lý Vân Tâm bị giam cầm ở dạng này hoàn cảnh bên trong, chỉ sợ lập tức sắp điên.

Thợ săn lên núi Săn bắn, hái món ăn dân dã, đổi chút Ngân Tệ vừa đủ ấm no. Nông hộ tứ làm một mẫu ba phần đất, kỹ thuật lạc hậu, sản lượng thấp, nếu như hợp lấy rau dại món ăn dân dã có thể không đói chết người, cũng coi như ngày tốt.

Nếu thật có thể lại dễ dàng được chút tiền tài, vì nhi tử lên một gian Tân Phòng, đã xem như thế hệ này "Tiền đồ".

Trong mỗi ngày, vì thức ăn sâu —— chỉ này một kiện đại sự mà thôi.

Thấy nói, cũng đều là người trong thôn sự tình. Thẳng trước bên trong Ngưu gia nàng dâu nửa đêm tỉnh lại sau giấc ngủ hiện trong phòng trên bệ cửa sổ bàn một con rắn?

Việc này liền có thể bị nói lên trọn vẹn một tháng mà làm không biết mệt. Mà lại nhìn thấy Ngưu gia người cũng đều sẽ cảm thấy hơi khác thường —— rắn chính là Tiểu Long. Nhà hắn nửa đêm bàn một đầu tiểu long, há biết rõ không phải là Ngưu gia nàng dâu trong bụng cái đứa bé kia muốn xuất hơi thở?

Liền là như thế này hoàn cảnh, dạng này người... Biết Thần Long Giáo, biết Thần Long Giáo những kỳ quái đó quy củ.

Sinh hoạt liền lập tức mới mẻ, mới lạ, trở nên khác thường.

Bọn giáo chúng... Liền trong thôn trở nên thần bí mà không giống bình thường. Mà cái này lúc trước bị người cảm thấy chọn lựa, khó mà hầu hạ quy củ, cũng bởi vì nó nghi thức tính, mà trở nên càng thêm trang trọng nghiêm, càng giống "Quy củ".

Đại khái mỗi người đều trải qua —— Lý Vân Tâm cũng trải qua ---- -- cái nguyên bản tại trong xã hội địa vị thấp, lao lực cả đời người bình thường. Một khi đang bị người hỏi một số chỉ có hắn mới chỉ hiểu cổ lão "Quy củ" hoặc là "Nghe đồn" lúc, nguyên bản gốc rễ vô thần trên mặt liền lập tức hoá ra không giống nhau thần thái.

Cả người lập tức trở nên trang nghiêm, trầm ổn. Sau đó thanh lọc một chút cuồng hống, liếc nhìn liếc một chút mọi người, lại chậm rãi nói: Chuyện này, là có như thế cái coi trọng ——

Lý Vân Tâm hiểu biết dạng này xã hội, hiểu biết dạng này người, hiểu biết quy củ như vậy. Cho nên rất nhiều xuất từ tay hắn chi tiết nhỏ, tại rất ngắn trong một đoạn thời gian, khiến cho Thần Long Giáo bị nhanh chóng truyền bá ra, đồng thời tự lại đại lượng bởi vì lấy đủ loại nguyên nhân mà chánh thức Thành kính đứng lên tín đồ.

Bây giờ nhóm này đem gần trăm người tín đồ liền riêng phần mình vào thành, sau đó hội tụ đến này Đào Khê đường phế tích bên trên.

Trong những người này, có thợ đá, có thợ mộc, có may vá, có gạch ngói tượng. Còn có đi chân trần Lang Trung, thợ săn, thậm chí có làm qua Phòng thu chi lão đầu tử. Dạng này một đám người, có "Kiến thức", có "Học thức", có sức lực.

Bọn họ tại một cái tên là Lư Công khen người tổ chức dưới, chỉ phí ba ngày thời gian liền nhanh chóng thanh lý ra một miếng đất lớn mặt, thậm chí còn đem một số có thể tái sử dụng vật liệu đá, Bó củi chỉnh lý đứng lên...

Tựa hồ chuẩn bị xây dựng rầm rộ.

Khởi công xây dựng một cái thứ gì dù sao vẫn cần hao phí rất nhiều tiền tài. Chủ yếu chia làm nhân lực cùng vật lực.

Này danh xưng Thần Long Giáo Giáo Đồ một đám người tựa hồ cũng không thiếu khuyết nhân lực. Còn vật lực —— đã to gan lớn mật từ phế tích bên trong thanh lý rất nhiều dùng được tài liệu đi ra. Đương nhiên những vật này cũng không toàn đủ, cho nên bọn họ tiến độ dừng lại.

Chừng trăm người đang bị thanh lý ra một Đại Phiến Thổ Địa thượng dựng lên lâm thời mộc lều, sinh hoạt nấu cơm, cười cười nói nói, cũng không biết được đến tột cùng muốn làm gì.

Liền có người có quyết tâm đến hỏi, những người này chỉ nói là Giáo Chủ phân phó muốn chờ.

Chuyện này cũng không diệu.

Nhiều người như vậy tụ tập cùng một chỗ, mà lại tiến thối có độ tổ chức có thứ tự. Nếu như Tri Phủ hoặc là bốn vị Phủ Doãn ở trong bất luận một vị nào vẫn còn, đều sẽ quá sợ hãi lập tức điều khiển công nhân đem đám người này hết thảy trước hạ lao ngục —— chừng trăm người, không sự tình sinh sản, mỗi ngày tụ tập dân chúng nói chút người khác nghe không hiểu lắm lời nói, đây không phải muốn tạo phản vẫn là cái gì? !

Nhưng mà dưới mắt Chủ Quan không tại, Chủ Bộ cùng Phủ Thừa cũng không có gì bá lực —— bọn họ cũng không muốn lỗ mắng đắc tội cái này Thần Long Giáo phía sau khả năng tồn tại Hào Môn.

Trong thành hấn Thế Gia Hào Môn cũng đều không muốn ra mặt quản chuyện này —— ai biết là trong thành nhà ai, đến kinh hoa cái nào Quý Nhân chịu, làm việc này đi ra?

Bởi vì tìm hiểu một phen đằng sau đều hiểu được cái này Thần Long Giáo tại Cò trắng châu một vùng thanh thế hạo đại. Vốn cảm thấy là cái khôn khéo người làm ra đến vơ vét của cải. Nhưng mà bây giờ vậy mà đường hoàng chạy tới trong thành mảnh này bọn họ cũng không dám những chăm khu vực, nhà ai chào hỏi đều không đánh, phớt lờ vui đầu làm!

Y theo Đại Khánh luật lệ, không có ở quan phủ báo cáo chuẩn bị đăng ký Giáo Phái là cái gì?

Là Tà Giáo.

Mà có thể đem Tà Giáo thanh thế khiến cho dạng này hạo đại tất nhiên là Lão Giang Hồ.

Lão Giang Hồ sẽ không không hiểu quy củ.

Nhưng hấn hiện tại cũng là không có thủ quy củ.

Nếu như lại từ từ tế tế hỏi một chút, tra một chút, nhìn một chút, hội ý thức được bọn họ trước đó ý nghĩ cũng sai...

Cái này Thần Long Giáo... Chẳng những không vơ vét của cải, ngược lại thường xuyên hội cứu tế một số nghèo khổ giáo chúng!

Vốn còn muốn thâm nhập hơn nữa hiểu biết người am hiểu, lập tức điện giật tựa như thu hồi sai phái ra đến xúc tu.

Đây là... Thu nạp nhân tâm a.

... Trừ Thiên Tử, cái dạng gì người mới sẽ nghĩ đến như vậy thu nạp nhân tâm?

Ai còn dám dừng.

—— mà là ai nhà là gan dạng này lớn? Làm cái này đi ra? !

Trong lúc nhất thời vị trong thành Hào Môn đều tại đoán, này Vu gia cũng tại đoán.

Vu gia Lão Gia tại, xem như một cái "Phục hưng" Gia Chủ. Nhà hấn đời đời Hào Môn, từ chỉ có một cái cửa khuôn mặt thương nhân buồn vãi làm lên, dần dần có chút thanh thế quý mô. Tiếp lấy thừa chút chức cao, lại mượn trợ hấn một số lực lượng, đi qua Thập Đại người kinh doanh rốt cục tại cái này vị trong thành có nói quyền lực.

Đến thế hệ này, trong nhà liên tiếp gặp gỡ "Tai họa". Cái này thế là cái thông minh tháo vát hạng người, nhưng mà cha qua đến sớm, hấn chấp chương gia nghiệp thời điểm tuy nhiên hai mươi ra mặt niên kỷ.

Dù thông minh người, không có kinh nghiệm cùng lịch duyệt, luôn luôn có một ít Quan Khiếu nghĩ mãi mà không rõ.

Mà khi đó tại liền không có nghĩ thông suốt. Cho nên Vu gia tràn ngập nguy hiểm.

Cuối cùng sinh hạ tử tại được, lại là Thần Nhân chuyển thế. Lần lượt trợ hấn vượt qua nan quan, kết giao một số người, mới hiểu được hấn khi đó gặp được "Thiên Tai", thật là "".

—— một cái chút ít đại nhân vật làm việc đã là như thế. Tiện tay liền có thể làm người sống không nổi. Người thể nghiệm và quan sát tâm ý của hấn, khéo léo ghèngh hợp bên trên, lập tức trời cao khí thanh. Nhưng nếu người vẫn nghĩ không thông... Đã là đầu óc chậm chạp ngu xuẩn, phế bỏ không cần cũng được.

Bây giờ cái này Vu gia đã vượt qua nan quan, tại Lão Gia cũng không còn là cái kia sơ chương thế gia, không thông tình đời tại.

Nhưng mà biết được này Thần Long Giáo tại vị trong thành gần ba ngày động tĩnh...

Hấn lại đem mây nhú lại ba ngày.

Sự tình... Không phải hấn vốn là muốn cái dạng kia nha.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Đến nhà báỉ phỏng :

Hiện nay bên trong Vu gia phong quang, là vị trong thành giàu, phóng nhãn toàn bộ Khánh Quốc, cũng là số một số hai Cự Phủ nhà.

Nhưng duy chỉ có tại rõ ràng nhất cái này Vu gia tài phú, đến tột cùng có bao nhiêu là mình, bao nhiêu là người khác.

Mà cái này "Người khác" là ai, có hấn không biết được, có hấn không rõ ràng. Hấn danh nghĩa nhiều như vậy sản nghiệp, thật tại chính mình chương không dưới, cũng sẽ không qua Lưỡng Thành.

Như Lý Vân Tâm biết tình huống này, hội nói với hấn... Người chỉ là một cái "Bao tay trắng".

Mà ở niên đại này, cái thế giới này, loại thân phận này có một cái tên khác —— "Trắng Phiến Tử".

Đại khái không có người biết xưng hô thế này nguyên bản hàm nghĩa là cái gì, lại là từ khi nào lên lưu truyền tới nay. Nhưng nếu muốn mạnh mẽ giải thích một phen, cũng có thể gán ghép thành "Trắng phiến nhẹ lay động, không gây hạt bụi" chi ý.

Kinh hoa các quý nhân cũng yêu tiền. Nhưng Hoàng Đế không thích các quý nhân yêu tiền, cho rằng cùng dân tranh lợi, đã mất nhân nghĩa, lại khó đảm bảo Thanh Liêm. Thế là từ có rất nhiều người quy thuận tại Quý Nhân môn hạ, hiển ra bản thân tài sản hoặc là tài năng, lấy mưu cầu càng đại lợi ích.

Tại rất nhiều người xem ra thế là "Không được nhân vật hung ác". Bởi vì cũng không phải hấn qua ném một cái một nhà, mà chính là một cái một nhà trước tìm tới hấn.

Theo mọi người nói, ở chỗ sơ chương Vu gia thời điểm, vị kia Quý Nhân coi trọng nhà hấn nghiệp, thế là tiện tay làm cái ngáng chân. Cái này một tiện tay, Vu gia suýt nữa cửa nát nhà tan. Nhưng này tại lại chống nổi qua.

Một cái nhỏ Tiểu Thương Nhân có khả năng như thế, liền để này Quý Nhân giương mắt nhìn một cái hấn, sau đó lại là mấy cái thủ đoạn.

Nhưng không ngờ từng cái vượt qua.

Cái này tại xem như Chân Chân nhập vị kia mắt.

Cười hấn không biết điều, cũng thán hấn thú vị. Liền nghiêm túc, vài sát chiêu.

Đến lúc này, ai đều cho rằng Vu gia hấn phải chết. Nào ngờ này tại lại nhu thuận lại quả quyết —— ném phụ.

Này Quý Nhân liền hỏi hắn, trước đó vì sao uống phí này rất nhiều khí lực, cho tới bây giờ còn không phải như vậy kết quả. Nghe nói này tại lúc ấy nói, người đều là yêu anh dũng hào khí hạng người, mà sẽ không thích nhất gan nhu nhược hạng người. Nếu như hắn lúc trước nhất gan sợ phiền phức đem Gia Sản phụng hiến, hôm nay cũng không chiếm được vào phủ Trung Chính đường ngồi nói chuyện cơ hội. Minh Chủ yêu anh hùng, hắn muốn làm anh hùng.

Nghe lời này này Quý Nhân a cười ha ha, vậy mà không có thu nhà hắn tài, ngược lại gọi hắn là tự mình làm sự tình. Xử lý mấy món sự tình, qua sáu bảy năm, cuối cùng cũng bị thưởng thức...

Thành Đại Khánh hưởng ít có Phú Thương.

Nhưng vô luận chân tướng sự tình phải chăng như trên phổ nghe đồn —— tất cả đều là tại dùng khí cùng tài trí hóa giải lần lượt tình thế nguy hiểm, vẫn là nói trong nhà hắn thật có một vị "Thần Nhân" —— bây giờ hắn thành thói quen loại cảm giác này.

Như thế một loại phát tay đậm chân, ngay cả vị thành đều muốn khẽ run lên cảm giác. Tuy nhiên hắn vốn có rất có thể sẽ tại ta nhất thời khác mất đi, nhưng mà chỉ ít hiện tại, hắn cho là mình còn có thể làm chút gì...

Hắn cho là mình là Anh Hào. Anh Hào có chịu cam tâm cả một đời làm khôi lỗi, làm nô bộc.

Liền là bởi vì dạng này tâm tư, hắn nguyên bản định cùng Thần Long Giáo hảo hảo nói một chút. Hoặc là nói, nói một chút chỉ là khách khí thuyết pháp —— tại cũng không cho rằng Thần Long Giáo người giặt dây có đầy đủ tư bản cùng chính mình bình khôi bình tọa.

Chỉ bất quá đêm hôm đó —— Thần Long Giáo Đạo Sĩ chạy tới nhà mình nhi tử trong phòng, làm bộ Báo Mộng thời điểm, tại đang ngồi trong thư phòng tự xét lại.

Hắn mỗi tháng đều sẽ tự xét lại —— tinh tế chải vuốt từ hắn có trí nhớ đến nay, một cho tới hôm nay sở hữu sự tình. Bởi vì hắn hiểu được bản thân bây giờ dạng này quyền thế địa vị là rất dễ làm người bành trướng. Làm hắn việc này, một khi kiêu ngạo tự mãn nắm chắc không tốt chính mình thân phận và địa vị liền muốn ra đại phiền toái.

Đáng tiếc cũng cùng sở hữu cao tuổi người, hắn tự xét lại sau một khoảng thời gian... Liền bị rất nhiều chuyện cũ kéo vào trong hồi ức.

Sau đó nghe thấy tiếng sấm, nghe tới nói trong thành ra một số chuyện.

Hắn ban đêm uống ba chén tửu, khi đó tư ý không tiêu, cũng không cảm thấy như thế nào kinh hoàng.

Gặp hắn trấn định thông dong nguyên bản lo sợ bất an tới cũng đều trấn định lại. Cứ như vậy trong nháy mắt, tại nhớ tới năm đó hắn siết chặt hai tay, hít sâu một hơi, ngang đi vào này Quý Nhân trong phủ tình hình.

Khi đó hắn được ăn cả ngã về không, cố nén không muốn run. Lúc nói chuyện hít sâu một hơi, tốt gọi mình thanh âm không muốn rung động.

Nhưng mà ngồi ở trong nội đường Quý Nhân bộ dạng phục tùng uống trà. Hắn hiện tại nhớ kỹ rõ ràng nhất là lúc ấy Quý Nhân mặc một bộ màu đỏ tím đại bào, cấp trên lấy Kim Tuyến thêu thừa đoàn Mầu Đon.

Hắn vừa nói chuyện một bên nhìn chăm chăm này đại bào nhìn, trong lòng nghĩ, nếu như hôm nay chết ở chỗ này, tựa như này đại bào đỏ Tử.

Nếu như hôm nay trốn qua kiếp nạn này, như cái này kim thêu đường hoàng phú quý...

Về sau liền cũng phải như cái này Quý Nhân —— làm cái kia dạng người.

Thế là nhìn thấy này tới kinh hoàng bộ dáng, hắn hỏi tương lại này bào thượng kim Mầu Đon. Xúc cảnh sinh tình, đột nhiên cảm giác được chính mình rất nhiều rất nhiều năm trước kia muốn làm sự tình, bây giờ giống như có lẽ đã làm thành.

Có thể khi đó nói một câu kia "Ta muốn làm anh hùng", lại ở nơi nào đâu?

Chính là tại hắn khó được mà sa vào loại này vi diệu tâm tình bên trong thời điểm, có người đến báo —— này tại được trong phòng sở sinh sự tình.

Vào ngày thường vốn nên thít chặt mi đầu tại lại tại nghe việc này đằng sau bỗng nhiên cười rộ lên.

Lại có người không sợ chết, đem chủ ý đánh tới nhà hắn trên đầu.

Người này... Giống hắn.

Chỉ ít giống khi đó.

Cho nên mới có ngày thứ hai sự tình. Tại rất muốn cùng Thần Long Giáo vị giáo chủ kia gặp một lần, nói một chút. Sau đó... Dùng nó tới làm chút việc khác tình.

Hắn muốn làm anh hùng, không muốn làm khôi lỗi.

Thế nhưng là cái này ba ngày, hần hiện cái này Thần Long Giáo hoàn toàn không phải hần suy nghĩ Thần Long Giáo. Hần lại có chút... Nhìn không thấu.

Đám người kia muốn làm gì? !

Thăng đến ngày thứ tư, có người đưa đến một cái thiệp.

Thiệp mời đến từ Thần Long Giáo, thiệp người tự xưng "Cuồn cuộn biển Ly Vãn rỗng Thái Tử Lý Vân Tâm". Nói "Thần Long Giáo muốn làm việc thiện sự tình, nhìn cùng trường giả gặp mặt, gặp mặt nói chuyện tùy cơ hành động".

Tại nhìn chăm chăm cái này Bái Thiếp nhìn một hồi lâu. Nhưng không phải là bởi vì nội dung —— cái này Bái Thiếp nội dung hần thấy nhiều. Một số tự cao tự đại Giang Hồ Nhân Sĩ, chung quy cho hần ném dạng này thiệp mời. Một bộ chừng chạc đang hoành sảng sôi bộ dáng, nhưng dù sao không thể che hết mặt mày ở trong co quắp cùng trong lời nói cuồng vọng —— giống hần lúc tuổi còn trẻ.

Chỉ là cái này lạc khoản tên quá quái lạ.

Lý Vân Tâm danh tự hần có ấn tượng.

Thoạt đầu con trai của là tại ven đường cứu cái gọi Lý Vân Tâm thiếu niên, chuyện này hần rất lâu sau đó mới biết được, đục không để trong lòng.

Lại đằng sau cái kia không nên thân biểu đệ Huyền Lâm Tử qua phó Bảo Hoa sẽ, nói sẽ lên có cái gọi Lý Vân Tâm Đạo Sĩ. Lúc này tại nhớ kỹ cái tên này. Nghe nói là cái không được Họa Sư, nhưng tựa hồ cùng Lang Gia động thiên có chút khúc mắc.

Nhưng mà lãng không Tiên Tử đối với hần biểu hiện được lại rất là khách khí...

Người trong chốn thần tiên sự tình luôn luôn khó mà nói, tại không dám tùy ý qua đoán.

Lại sau này, nghe nói này Lý Vân Tâm cùng lãng không Tiên Tử đều chết —— bởi vì làm tức giận Long Vương, hoặc là cùng Yêu Ma tranh đấu. Những chuyện này miệng mồm mọi người xôn xao, cho tới bây giờ cũng không có kết luận.

Này giá trị thời buổi rối loạn, trước đó vài ngày nhỏ đục đường phố lại khác thường động.

Người đều nói, là Thần Long Giáo tu sĩ Trừ Yêu ma. Nhưng ở tại xem ra chuyện này, cùng thẳng trước tại Đào Khê đường sự tình có thể toàn khác biệt.

Lang Gia động thiên đến Đạo Sĩ liền trong thành, chỗ nào đến phiên một cái Tà Giáo đạo sĩ dóm cùng Trừ Yêu. Đêm đó qua tại được trong phòng, bắt quả là sớm có mưu đồ, vừa vặn, nhân cơ hội mà thôi.

Về phần danh tự...

Thật có rỗng Thái Tử lời nói, muốn thấy mình một phạm nhân cũng sẽ không đưa Bái Thiếp.

Cái này Thần Long Giáo Giáo Chủ... Chỉ từ cái này Bái Thiếp nhìn, liền rõ ràng lấy một cỗ người giang hồ tà khí cùng giáo hoạt khí.

Thực sự có thể làm ra chút thanh thế, nhưng mà khó có thành tựu.

Thế là trong lòng của hần trước chắc chắn ba phần. Chắc chắn ba phần, đêm này Thần Long Giáo Giáo Chủ phoi một ngày, nghe nói bọn họ tại Đào Khê đường những người kia tựa hồ ảm thực ra chút vấn đề, bắt đầu bốn phía chọn mua, mới phân phó người đi mời người giáo chủ kia tới.

Mà ngày đó, hần cũng không chỉ là ngồi chơi lấy. Hần muốn tra thứ gì, chắc chắn sẽ có kết quả.

Đến Cò trắng châu Giáo Đồ vào thành ngày thứ năm, Lý Vân Tâm cùng Lưu Công tán tiến tại cửa phủ —— từ cửa sau.

Lúc trước hần đồng ý tại được xuất tiền ra người đi sửa chữa này nhỏ đục đường phố, đã cùng Thần Long Giáo kéo lên quan hệ. Bởi vậy nhất định phải nhanh đem sự tình đều làm rõ ràng. Làm rõ ràng đằng sau, là thu phục, vẫn là tiêu diệt, liền đều trong một ý nghĩ.

Nhưng dù là lưu giữ khinh thị như vậy thái độ, khi nhìn đến Lý Vân Tâm tiến chính đường thời điểm, vẫn nhìn không được ở trong lòng thầm khen một tiếng —— tốt một nhân trung long phượng!

Nhìn lấy mười tuổi một người trẻ tuổi, thon dài thẳng tắp, mặt như ngọc. Một đôi kiếm mi và phi nhập tán, một đôi Tinh Mâu chiếu sáng rạng rỡ.

Ăn mặc mộc mạc Bạch Y, nhẹ lay động trong tay một thanh nước mắt Trúc Cốt Bạch Chi Phiến —— quả thực là phong lưu phóng khoáng, anh tuấn tiêu sái.

Hần tuy nhiên yêu hần này hài nhi, nhưng cũng cảm thấy nhà mình nhi tử chỉ luận tướng mạo, lại là không kịp này Lý Vân Tâm.

Lại nhìn phía sau hần một người. Mặc một thân vải xanh Đạo Bào, niên kỷ tại bốn mươi năm mươi tuổi ở giữa. Cũng là sinh một bộ tốt gương mặt, súc nham sọi Mỹ Nhiễm

Tại liền nhẹ nhàng gõ gõ ngón tay —— có bề ngoài tốt như vậy hai người, khó trách này Thần Long Giáo tình thế có phần mãnh liệt.

Lại nói hai người này thẳng vào phòng chính đứng xuống, người tuổi trẻ kia liền hơi hơi ngửa đầu, vừa chấp tay: "Tại hạ Thần Long Giáo Giáo Chủ, cuộn cuộn biên Ly Văn rồng Thái Tử Lý Văn Tâm. Gặp qua về công."

Lời nói này xong, không đợi tại trả lời, vẩy lên vạt áo liền đoạt qua một bên ngồi.

Ngồi xuống, ánh mắt trước hướng bên cạnh trên bàn nhỏ tung bay —— nơi đó bày biện chén trà, cùng đựng lấy hoa quả khô, mứt hoa quả đĩa. Này Lý Văn Tâm trước hung hăng nhìn vài lần, lại bận bịu thu hồi nhãn thần, mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, miệng nhìn tâm ngồi chắc chắn.

Trong nội đường trừ ba người này, còn có nha hoàn, Nô Bộc tại. Tại phủ nhà hạ nhân, kiến thức luôn luôn rất nhiều. Bây giờ nhìn Lý Văn Tâm cái này thất lễ bộ dáng, đầu tiên là cau mày, trong lòng tự nhủ người này không khỏi quá cuồng vọng chút! Này Triệu Tri phủ trước đây gặp nhà ta Lão Gia, cũng không dám là cái này diễn xuất!

Nhưng lập tức nhìn thấy hần hung ác nhìn chăm chăm mâm đựng trái cây ánh mắt, trong lòng trong nháy mắt nhưng. Nhưng đến là Vu gia người, cứng rắn chịu đựng không có xùy bật cười —— nhìn hần tướng mạo đường đường, lại là cái không có thấy qua việc đòi đồ nhà quê.

Cái này quả nhiên là Kim Ngọc bên ngoài, ruột bông rách bên trong nha!

Có ở một bên dâng trà tôi tớ liền muốn uống hần, nhưng tại đem đặt trên bàn tay hơi hơi nhắc nhắc, này tôi tớ không nói lời nào.

Lại nhìn lão đạo kia Lưu Công tán gặp hần cái này "Giáo Chủ" bộ dáng này, tựa hồ nhất thời vừa vội vừa tức, lại cứ không tốt làm. Mắt thấy một câu "Ồ bên ngoài dạy thế nào người" khó mà nói ra miệng, hung hăng khoét toà kia thượng người trẻ tuổi liếc một chút, gấp hướng tại chấp tay: "Về công thứ lỗi, nhà ta Giáo Chủ hần sơ đến nhân gian, cũng không hiểu lắm đến người ở giữa lễ nghi quy củ. Tại hạ Lưu Công tán, chính là Thần Long Giáo chương khiến Trưởng Lão, vốn là vị thành người, muốn đến cũng có người nhận ra ta. Tại hạ hôm nay bên trong ——"

Tại sắc mặt bình tĩnh giọng tay lên, suy nghĩ một chút, nói: "Ngồi."

Cái này Lưu Công tán bận bịu tạ lễ, qua Lý Văn Tâm ra tay ngồi.

Giờ phút này tại đối người tuổi trẻ kia bắt đầu thấy thời điểm hảo cảm toàn không có.

—— cái gì sơ đến nhân gian. Lời này đồ dành những quê nhà đó người còn có thể, ở trước mặt hần nói ra... Đến là hai cái người giang hồ. Không biết từ nơi nào tìm kiếm một cái sinh được xinh đẹp người trẻ tuổi, hồng hần làm "Giáo Chủ", sau đó cái này Lưu Công tán lại ở sau lưng làm chút thủ đoạn thu nạp nhân tâm.

Đợi về sau có thành tựu, ăn ngon uống sướng cung cấp vị này "Giáo Chủ". Vạn nhất sự tình có biến, phải gánh vác khi cái gì tai họa, cũng có thể đem cái này "Giáo Chủ" đẩy ra —— dạng này thủ đoạn, hần sớm tại lúc tuổi còn trẻ liền dùng qua.

Chỉ bắt quá...

Tại nhặt lên một chén trà, phui nhẹ thượng Diệp Tử, thổi thổi, nhàn nhạt nhấp một thanh, cũng không nhìn này Lưu Công tán, nhàn tiện nói: "Người danh tự, ta nghe qua."

Này Lưu Công tán bận bịu kinh hi: "A nha, về công lại biết ——"

"Người lúc trước gọi quỷ tính toán tử." Tại buồng xuống chén trà, "Là cái Đạo Phi xuất thân."

Này Lưu Công tán kinh hi một câu liền trong nháy mắt kẹt tại trong cổ họng, lúng túng nói không ra lời.

"Trước làm Đạo Phi. Danh tiếng nha, vẫn là có thể. Nhưng chung quy là Đạo Phi. Về sau, hoàn lương, chạy tới Đào Khê đường cái kia Long Vương Miếu làm Người coi miếu. Lại đây... Lại xảy ra chút sự cố, hả?" Tại quét này Lưu Công tán liếc một chút, chỉ nói đến chỗ này —— cũng không đem hần giết Yoon Bộ Đầu sự tình toàn nói ra.

Chỉ bắt quá ---- -- -- cái gì Giang Hồ Thuật Sĩ, hãm hại lừa gạt xuất thân, bây giờ cũng muốn trèo lên hần tại cửa phủ.

Hần tại từ trước đến nay là không để ý lắm xuất thân. Đã cái này Lưu Công tán làm ra chút thanh thế, hần liền cũng có thể không bám vào một khuôn mẫu hàng nhân tài. Chỉ là đối phương hôm nay bộ dạng này, mang một cái Kim Ngọc Túi da đến, lại nói cái gì rồng Thái Tử sơ đến nhân gian lời vô vị —— coi hần là dễ dụ à.

Hần hữu tâm đi thăm dò, dù sao vẫn là có thể tra được ra rất nhiều chuyện!

Quả nhiên. Lời nói này, này Lưu Công tán lại ngồi không yên. Cái trán liền xuất mồ hôi, hốt hoảng đuổi ra hai cánh tay, trước người lắc. Nhưng rất nhanh lại cảm thấy như thế mất thế diện, bận bịu buông xuống. Trong miệng chỉ nói: "Về công, về công! Ai nha nha, khó mà nói nha, khó mà nói nha!"

Trong nội đường người khác tuy nhiên không biết được nhà mình chủ nhân chưa nói ra miệng là lời gì, nhưng gặp cái này Lưu Công tán bộ dáng —— vừa rồi vẫn là không chút hoang mang cao nhân khí độ, bây giờ liền loạn lòng người, cuối cùng là có người nhìn không được, cười ra tiếng.

Lưu Công tán nghe cái này cười tựa hồ càng thêm quần bách, chỉ không ngừng hướng tại chấp tay, lại nói không ra lời.

Tại như cũ ngồi ngay thẳng, trên mặt cũng nhìn không ra buồn vui, nói: "Lúc trước, người dạy bên trong có người đêm khuya ẵm vào con ta Nội Thất, nói chút lời nói. Ta mặc dù không tin, nhưng, có thể có thủ đoạn này, đảm lượng, ta dù sao vẫn là thương thức. Bởi vậy cũng giúp các người một lần."

"Nhưng không muốn bởi vậy cảm thấy ta Vu gia, liền ăn các người Giang Hồ Thuật Sĩ này một bộ. Người sự tình, ta dù sao vẫn là biết được. Mà này Lý Văn Tâm.. Thật đúng là trước mắt cái này một vị?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: 1 con đường sáng :

Lưu Công tán mặt lộ vẻ khó xử, dường như đang do dự.

Nhưng tại mỉm cười: "Bên cạnh người vị này Thần Long Giáo Chủ xuất thân, chỉ sợ là cái Ngư Dân a? Ngược lại là khó được sinh bộ này tốt bộ đáng. Vốn là tại Xương Bò đồ Lưu gia thôn? Làm khó người có thể tìm tới."

Lời này lại nói, này Lưu Công tán càng uể oải, ngay cả chấp tay cũng không còn khí lực.

Cái này hạ mã uy tới đã nhanh lại mãnh liệt, tựa hồ khí thế của hấn quả nhiên là tí xú cũng không có . Còn vị kia "Thần Long Giáo Giáo Chủ", giờ phút này chỉ ngồi yên, không ngừng đi xem Lưu Công tán, hoàn toàn không biết được nên làm cái gì, nói cái gì.

Gặp hai người bộ đáng này, tại mới trong lòng cười thầm cười. Trọng dựa vào về trên ghế dựa —— sớm có người vì hấn hoán đổi này ngọn nhấp một thanh, cũng đã trà nóng.

"Nói một chút đi, người thủ đoạn."

Trong lòng của hấn càng yên ổn. Cảm thấy mình đã lớn Trí Tri hiểu đối phương mãnh, chỉ cần lại nghe hấn nói ra một số chính mình không hề nghĩ tới chi tiết —— thí dụ như nói như thế nào giương? Như thế nào dạng này cả gan làm loạn?

Lại những việc này, hấn đều đã ở trong lòng có một cái mơ hồ suy đoán.

Thông qua dăm ba câu mò thấy đối phương đường đi, đây chính là hấn bản lĩnh giữ nhà.

Này Lưu Công tán tựa hồ cũng rốt cục bị hấn tin phục. Đang chỗ ngồi chấp tay, cười khổ nói: "Về công danh bất hủ truyền, quả thật là cái cao nhân. Nếu như thế, ta Quý Toàn Tử Minh mặt người trước không nói tiếng lóng —— liền đều nói a. Chỉ là ta việc này nói ra... Hắc hắc. Về công tui là vị trong thành Hào Môn, nhưng cũng cũng phải ngồi vững vàng. Chúng ta người trong giang hồ làm việc, vẫn rất có chút khác biệt."

Tại lại bung trà uống một ngụm, cũng không nói lời nào.

Này Lưu Công tán liền thấp hừ một tiếng,

Nói: "Về công có biết hôm nay thiên hạ đại thế?"

Nghe hấn lời này, giọng điệu này thần sắc, này tui tớ nha hoàn liền vừa muốn cười.

Tại trên mặt thì bất động thanh sắc, lạnh nhạt nói: "Nói một chút người, thiên hạ đại thế tới nghe một chút."

Này Lưu Công tán tựa hồ bởi vì vừa rồi ăn hạ mã uy, bây giờ rất muốn lật về Nhất Thành. Bởi vậy khục hai tiếng, vận vận khí, trầm giọng nói: "Bây giờ cái này Đại Khánh Tử Hải Thăng Bình, Hoàng Đế không làm mà trị, chính là Thánh Nhân nói Thái Bình Thịnh Thế. Mà chúng ta Anh Hào, muốn kiến Công lập Nghiệp, thì là muốn một cái to lớn loạn thế. Ta Lưu Công tán ẩn núp tại vị thành nhiều năm như vậy, học qua chút thần tiên Đạo Pháp, một mực chờ đợi thời cơ. Cho tới bây giờ, lúc này cơ rốt cục đợi đến."

"Dưới mắt cái này vị thành, Triệu Tri phủ đã đi chức, ba vị Phủ Doãn cũng không tại vị. Mà trong thành, ngoài thành bách tính lòng người bàng hoàng không biết Sở Quy —— chính là ta bồi kiến Công lập Nghiệp thời điểm tốt!"

"Bây giờ ta liền kéo cái này Thần Long Giáo, trước tụ lại một số người. Về sau, ta không những không biến mất tiền tài, còn muốn Hưng Thủy lợi, tu đạo

đường, khai thác mỏ núi. Như thế cái này vị nội thành bên ngoài bách tính hết bệnh quy tâm, ta Thần Long Giáo liền càng thế lớn."

"Chờ đến này đòi tiếp theo Tri Phủ lại đến vị thành thời điểm, ta Thần Long Giáo đã có mấy vạn tín đồ, hần sao lại không coi trọng ta cái này chương khiến Trưởng Lão cùng Thần Long Giáo Chủ? Khi đó, ta liền lại không là cái gì Giang Hồ Đạo Phỉ, mà chính là Tri Phủ Thượng Khách! Đợi ta nhất thống vị trong thành Tam Giáo Cửu Lưu, cùng này Tri Phủ nhờ vả chút quan hệ —— từ đó liền nhưng chân chính cao không lo, hưởng thanh phúc!"

Này Lưu Công tán nói đến hưng khởi, lại cách cái ghế, tại nguyên chỗ bước đi thông thả mấy bước: "Nhưng lần này mưu đồ duy nhất thiếu, chính là về công ngài."

Tại giả bộ như không hiểu ý bộ dáng, cười "A" một tiếng.

Này Lưu Công tán tựa hồ cho là mình lời nói này đã xem tại chỗ, mỉm cười, nói: "Hung Thủy lợi, tu đạo đường, khai thác mỏ núi, đều cần Ngân Tệ. Mà cái này Ngân Tệ đối với về công đến nói không lại là cặn bã một vật. Về công chính là thương nhân nhà, đã chịu đủ này trong thành quan lại ức hiếp a?"

"Ta chính là về công cùng này giúp ta Thần Long Giáo một chút sức lực. Đối đãi chúng ta thành đại sự —— về công chính là ta Thần Long Giáo bằng hữu, ta cùng với công, cùng chia cái này vị thành!"

Tại rốt cục nhìn không được cười lên ha ha, cười đến thoải mái cực. Hần những tới đó nha hoàn tuy nhiên không mười phần xác định chủ nhân đang cười cái gì, nhưng cũng nên nhẹ nhàng cười theo —— không thể không có cười, dạng như vậy chủ nhân sẽ cảm thấy không thú vị. Cũng không thể cười to, dạng như vậy liền mất phân tấc.

Cũng là tại dạng này một mảnh trong thanh âm, này Lưu Công tán lại lộ ra từ tiền cái này Đại Đường về sau, xuất hiện mấy lần mờ mịt thần sắc.

"Về công, về công vì sao..."

Tại dừng nụ cười. Tại là người khác tiếng cười cũng im bặt mà dừng.

Hần một bên lắc đầu vừa chỉ Lưu Công tán hỏi: "Như vậy như lời người nói thiên hạ đại thế... Kì thực là chỉ cái này vị thành? Người là cảm thấy, cái này vị thành, chính là trong lòng người Thiên Hạ?"

Lưu Công tán không biết làm sao a một tiếng. Tại lại cười rộ lên: "Ta hỏi người, cho dù cái này vị thành chính là trong lòng người Thiên Hạ —— người muốn Hung Thủy lợi, tu đạo đường, khai thác mỏ núi, ta cũng đều vì người xuất tiền tài..."

"Người có bao giờ nghĩ tới người làm như vậy là đang tìm chết?"

Lưu Công tán càng mờ mịt, nháy mắt mấy cái, thanh âm tựa hồ có chút rung động: "Mời, mời... Về công dạy ta..."

Tại mặt lạnh, kêu lên một tiếng đau đớn: "Lúc trước xem các người Thần Long Giáo trăm người chạy tới này Đào Khê đường, còn tưởng rằng thật lớn địa vị. Bây giờ xem xét, thờ ra... Lại là bởi vì các người không biết chết đâu!"

"Thôi được... Người giảng hồ, ha ha. Các người những này hạng người thảo莽 tự cho là biết mấy chữ, có tí khôn vặt, hiểu biết này dân gian bắt nhập lưu Phong Tục môn đạo, liền tận lực phỏng đoán thiên hạ đại thế a?"

"Ta Vu gia bị cái này vị thành quan lại ức hiếp? Ha ha ha ha... Thiên đại tiểu thoại! Này vị thành Tri Phủ Triệu Hủ tới gặp ta, đều muốn trước đưa thiệp mời!"

Lưu Công tán nghe đến sắc mặt hết bệnh trắng, cái này đứng tại chỗ, lộ ra càng thêm không biết làm sao.

Tại ngưng cười, nhìn chăm chăm Lưu Công tán nhìn một hồi, lạnh hừ một tiếng: "Hung Thủy lợi, tu đạo đường, khai thác mỏ núi, là các người người kiểu này có thể làm sao? Thu nạp tín đồ tụ tập dân chúng Khai Đàn, lại là người có thể làm sự tình sao? Người tại ban ngày ban mặt phía dưới công nhiên thu mua nhân tâm —— người là muốn cùng này Tri Phủ trò cái gì giao tình sao?"

"Người đây là muốn tạo phản!"

Lưu Công tán nghe lời này, bạch bạch bạch rút lui ba bước, ngồi trở lại đến trên ghế. Sắc mặt trắng bệch sừng sờ một hồi lâu mới hoảng hốt vội nói: "Về công, về công cứu ta, về công cứu ta với!"

Tại khẽ lắc đầu, rũ xuống mắt uống mấy ngụm mới đổi trà, mới nói: "Cứu người, cũng không phải không thể. Chỉ nói là, nhìn người muốn mạng, vẫn là muốn tài."

Lưu Công tán mờ mịt nói: "Tiểu Đạo hiện tại cũng không có..."

"Là người này Thần Long Giáo." Tại buông xuống chén trà nhìn hần, "Có một số việc người không làm được, nhưng một số người khác lại là làm được. Ta nhìn người cũng coi là người thông minh, chỉ là người này thân phận địa vị, bảo người kiến thức nông cạn. Kiến thức loại vật này, một cái tăng diện người liền có một cái tăng diện thuyết pháp."

"Những Ngư Dân đó nông phu trong mắt nhìn thấy là bọn họ một ngôi nhà, một cái Thôn Trán. Người đây, xem như cái này vị trong thành Kiêu Hùng?" Tại lắc đầu hơi cười cợt, "—— lúc trước ngược lại là đáng tiếc. Sớm biết có người nhân vật như vậy, cũng sẽ không bảo người mai một lâu như vậy ——"

loại người như người vật, tại người cấp bậc kia đã xem như nhìn xa trông rộng. Người xem đến vị thành Vị Thủy một chỗ tình thế."

"Nhưng muốn nói thiên hạ đại thế... Lại không phải người có thể nhìn." Tại nói đến đây, hơi hơi thờ dãi.

Hắn vô ý thức cúi đầu nhìn xem chính mình đại bào —— màu đỏ tím, lấy Kim Tuyền xuất sắc khác hương nhánh.

Chỉ nhìn như thế liếc một chút. Lại lúc ngẩng đầu lên đợi, ngữ khí liền nhu hòa, trấn định chút. Có lẽ là bởi vì này Lư Công tán đã bị hắn hù đến nghe lời —— có lẽ vèn vẹn bởi vì giờ khắc này tâm tình tốt.

"Sửa cầu trái đường, Hương Thân Danh Lư làm được. Bởi vì đây là tạo phúc quê nhà, cũng là vì một chỗ Chủ Quan trên mặt thêm vinh dự sự tình. Nhưng các người những người này tới làm, thuyết pháp coi như không để nghe." Tại ngẫm lại, "Ta Vu gia, người nói là Hào Môn, lại không phải Hào Cường. Người cái này Thần Long Giáo bắt quả là chút đám người ô hợp, ta cũng không lấy ý nghĩ. Chỉ thích tiếc người là nhân tài, ta liền cho người một cái cơ hội ——"

Nói đến đây, lược đón đến.

Này Lư Công tán hiểu ý, vội nói: "Về công mời chỉ một con đường sáng!"

"Cái này đường sáng chính là. Người mới vừa nói muốn làm sự tình, ta đồng ý người đi trước làm, cũng cho người tiền tài." Tại nhìn lấy Lư Công tán, nói nói, "nhưng là lấy tại phủ danh nghĩa tới làm việc này. Thứ nhất, ta tới nhìn người một chút năng lực như thế nào. Thứ hai, người vì ta làm một chuyện khác."

Tại thanh âm hơi hạ thấp chút: "Tra —— ban đầu tại cái này vị trong thành, vạn thuận Tiêu Cục những người kia đi hướng. Tra được cái này —— người về sau chính là ta tại phủ người. Về sau đừng nói Tri Phủ... Chính là Nhất Châu mục thủ lại như thế nào."

Lư Công tán trừng mắt, dường như từ từ tế tế suy nghĩ một hồi, mới nói: "Vậy cái này Thần Long Giáo, chính là... A, còn trong tay ta? Về công... Coi là thật lại không muốn dùng cái gì?"

Hắn nói lời này, tựa hồ hoàn toàn chưa đem tại này nửa câu sau —— "Nhất Châu mục thủ lại như thế nào nhớ ở trong lòng" —— vẫn chỉ muốn trong tay hắn những cái kia "Tội nghiệp" quyền lực.

Tại cười cười: "Đúng."

Lư Công tán lúc này mới vui mừng. Trước cười hắc hắc cười, sau đó chính là liên tiếp lời nịnh nọt nhả đưa qua.

Hắn lúc đến đợi ra về một bộ cao người hình dáng, bị uống phá đi sau lại lấy ra một bộ tốt hào kiệt tướng. Đến thời khắc này muốn muốn vật tới tay... Rốt cục lộ ra nguyên bản Con buôn tướng.

Những nô bộc đó nha hoàn thấy thẳng nhú mày, chính là tại cũng cũng không thích hắn.

Ứng vài câu, lại cẩn thận nhìn xem này vẫn ngồi như vậy ngây ra như phỗng "Thần Long Giáo Giáo Chủ", phát tay liền đem bọn hắn đánh đi ra.

Đội hai người này biến mất ở ngoài cửa, tại mới lại nhú mày lại.

Nha hoàn muốn đi qua hoán đổi trà nóng nước, hắn khoát tay ra hiệu lui ra. Sau đó đứng người lên hoạt động tay chân một chút, cảm thấy cái này đại bào ăn mặc cũng không vừa vặn. Tiếp lấy nhấc lên trên bàn trà uống một hơi cạn sạch, mới nói: "Lý tiên sinh, người thấy thế nào?"

Một người tướng mạo thanh kỳ, mặt trắng không râu trung niên nhân mới từ đường một bên sau tấm bình phong đi tới.

Đi thẳng đến bên người một hai bước nơi xa đứng xuống, mới nâng lên lúc trước một mực cúi đầu, nhưng mà vẫn nhú mày: "Về công, này Lư Công tán, cũng không nói thật."

"Ồ? Tiên sinh nhìn như vậy?"

"Vừa rồi ta gọi thiếu gia đến xem qua liếc một chút, thiếu gia nói hắn cứu người kia xác thực cùng chỗ ngồi này Thần Long Giáo Giáo Chủ Lý Văn Tâm tướng mạo không khác chút nào. Chúng ta qua Xương Bô đồ tra, tra được cũng thật là, này Lý Văn Tâm vốn là người trong thôn, bị Lư Công tán tìm kiếm."

"Ta còn sai người hỏi qua này Linh Hư Kiếm Phái trú chỗ đệ tử —— đều nói bị thiếu gia cứu, tại Quỳnh Hoa lâu lộ diện cái kia Lý Văn Tâm là chết. Ta liền muốn... Có không khả năng là giả chết đây."

"Nói chung là không thể nào. Thứ nhất, này hai cái trú trong sở người đều chỉ nói hắn chết —— hồn phi phách tán. Không cùng chúng ta nói nguyên do, nghĩ là Huyền Môn bên trong sự tình, nói chúng ta cũng không thể nào hiểu được. Nhưng tất nhiên là chắc chắn. Thứ hai, này Lý Văn Tâm nghe nói chính là so Đường Triều Quốc Sư còn cao minh hơn Họa Sư —— tại Quỳnh Hoa lâu liền ngay tại chỗ làm một bức bảo quyền đi ra."

"Dạng này người thứ nhất sẽ không tự hạ thân phận cùng những đám người ô hợp đó xen lẫn trong một chỗ. Thứ hai, hắn coi là thật chưa chết, dạng này người —— có thể làm ra bảo quyền người —— về công có thể từng gặp. Hoặc là nghe nói qua thật có người?"

Cái này Lý tiên sinh lúc nói chuyện, tại nghe được tâm bình khí hòa, phảng phất tại cùng một cái cùng địa vị mình tương đương người giao lưu. Bây giờ nghe hắn tra hỏi, cũng là nghiêm túc lòng đất ngấm lại, đáp: "Chưa từng nghe nói qua. Chỉ nói có cao nhân có thể làm ra bảo quyển, nhưng mà... Tựa hồ chưa từng có người nào thực sự từng gặp cái gì cao nhân có thể cao đến nước này."

Lý tiên sinh nhẹ ra một hơi: "Đây cũng là. Bực này nhân vật, há sẽ bỏ mặc hắn lưu lạc bên ngoài!"

"Cho nên ta kết luận, này Thần Long Giáo Chủ chính là giả. Không phải giả, đoạn không dám dạng này đường hoàng xuất hiện. Lúc trước về công nói này Lưu Công tán kiến thức nông cạn, nơi này có thể thấy được lóm đóm. Tâm cơ hắn có, nhưng đều là chút người giang hồ thủ đoạn. Hừ một hừ những Mãng Phu đó còn có thể, lại dừng... Ha ha."

"Tiên sinh nói đúng. Ta cũng làm này nghề. Tiên sinh ngồi xuống nói."

Này Lý tiên sinh cũng không chối từ, liền ngồi xuống. Vào chỗ đằng sau lại nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn: "Về công, những này, người tất nhiên cũng là nghĩ đến. Bằng không thì cũng không biết —— xuất tiền tài cho này Lưu Công tán hành sự."

Tại cũng cùng hắn ngồi, trên mặt lộ ra ý cười đến: "Ồ? Làm sao mà biết?"

Lý tiên sinh khẽ lắc đầu cười: "Thiên Hạ sinh được giống người có. Nhưng giống như đức? Có thể hiếm thấy. Lại là tại vị ngoài thành, Động Đình một bên tìm tới một cái giống như đức? Hắc, về công dạng này thận trọng người, cũng sẽ không tin."

Tại cười không nói. Lý tiên sinh liền nói tiếp: "Còn nữa nói mấy ngày trước đây người kia qua thiếu gia trong phòng, đóng vai quý Báo Mộng, này Lưu Công tán, trước kia là Đào Khê đường Long Vương Miếu Người coi miếu Hồn Nguyên Tử. Người này đến có bao nhiêu cân lượng, tra một cái liền biết rõ. Hắn là quả quyết làm không ra việc này."

"Lại nhìn hắn hôm nay tới đây thái độ —— trước ra vẻ cao thâm, lại ra vẻ đồng đặc, tối hậu trở nên tục không chịu được."

"Dạng này người, tuyệt thành không đại sự. Tất cả đều là hắn tới làm, Thần Long Giáo cũng sẽ không là bây giờ bộ dáng."

"Cho nên nói... Phía sau nhất định có khác cao nhân tại. Cái này cao nhân... Về công trong lòng hiểu rõ a?"

Tại khẽ gật đầu, muốn chờ hắn nói tiếp. Nhưng cách một hồi vừa nhắc mắt, lại phát hiện này Lý tiên sinh tựa hồ chính suy luận đến nhẹ nhàng vui vẻ chỗ... Là chờ đợi mình tiếp theo.

Ngay sau đó lược lúng túng khục âm thanh: "Tiên sinh trước tiên nói một chút người cái nhìn."

Cái này Lý tiên sinh liền cười một tiếng: "Muốn ta đoán, chính là này thượng thanh đan đình phái, vị thành trú trong sở... Mới tới vị kia động thiên Tiên Nhân."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Mục đích :

"Lại có, này Thần Long Giáo bái là rồng Thái Tử —— chúng ta phái người qua dò xét này Nam Sơn. này Nam Sơn cái gọi là rồng Thái Tử Kim Thân Tổ Tượng bên trên, là thật có một cái nói chuyện yêu bên trong Yêu Khí Tinh Quái! Về công, người ta đều hiểu được những Huyền Môn Tu Sĩ đó, không nhìn được nhất Yêu Ma làm ác. Nhưng hôm nay... Yêu ma kia liền bám vào kim thân thượng —— tạo phúc một chỗ cũng liền thôi, nhưng bây giờ là tụ tập ngàn người chỉ chúng!"

"Nếu không có phía sau chính là này động thiên Tiên Nhân... Sao lại không để ý tới? !"

Tại nghe hắn như thế một phen, thở dài một hơi, đập hai lần tay: "Đặc sắc. Vu mỗ ban đầu cho là mình đã suy nghĩ đến đủ chu toàn, nhưng vẫn là không có tiên sinh như vậy mưu tính sâu xa. Ta nói là hắn xuất tiền tài thật là lưu giữ ý định này —— ta muốn sau lưng của hắn cũng là có người, lại không có biết rõ ràng vì sao làm ra một cái cùng này Lý Văn Tâm diện mạo không khác chút nào người. Động thiên cao nhân Đạo Pháp Thông Huyền, Biến Hóa Chi Thuật muốn cũng không phải việc khó... Tiên sinh lần này nói, đúng là đem ta nghi hoặc đều hiểu biết."

"Chỉ là theo tiên sinh nhìn, tiếp xuống nên như thế nào?"

Này Lý tiên sinh mỉm cười, lược nghiêng thân thể dựa vào hướng tại: "Về công chỗ suy nghĩ chuyện, Lý mỗ là rõ ràng. Nhưng về công toan tính sự tình,

hung hiem càng hơn mười chín năm trước, không được đi sai bước nhầm. Tại Lý mở đến xem... Chuyện này, đối với công là có chỗ tốt —— chỗ tốt này không chỉ chỉ những Bảo Tiêu đó, phu khuôn vác, người giang hồ, mà là tại lâu dài hơn về sau."

Hắn nói lời này, lại mong đợi chờ lấy tại phản ứng.

Tại vội ho một tiếng, suy tư một hồi chỉ nói: "Tiên sinh nói rất có lý."

Này Lý tiên sinh liền đắc ý cười một tiếng: "Như vậy... Liền, lại được lại xem đi."

...

...

"Bọn họ đại khái sẽ nói, như vậy thì lại được lại xem đi." Lý Văn Tâm gác lại bát,

Thật dài ra một thanh rét lạnh khí lạnh.

Cái này Sạp hàng thiết lập tại ven đường, chuyên bán xốt ô mai, dùng vụn băng cùng Nước giếng trần qua. Tại ngày hôm đó đầu phơi người mở mắt không ra chối chang trong ngày mùa hè, uống như thế một bát xốt ô mai, này quả nhiên là thẳng sáng khoái đến tâm khảm nhi bên trong qua.

Hắn lại thờ dài một hơi, vẫn chưa thỏa mãn: "Lại cho ta đến hai bát."

Lưu lão đạo vội nói: "Một bát liền có thể —— ta tuổi tác, vẫn là thiếu tham mát. Nhưng là Tâm Ca Nhi, tuy nhiên như thế... Sau này thế nào đâu?"

Tiểu nhị đem xốt ô mai nh đưa ra. Lưu lão đạo đãi hắn đi ra mới lại nói: "Bọn họ dự định lại được lại nhìn, tất nhiên tâm lý còn đề phòng. Ta vừa rồi diễn này vừa ra, tại như thế nhân vật chắc chắn sẽ không tin hoàn toàn. Về sau ta giáo còn muốn thụ cần tay —— này tại nhất định hướng trong giáo xếp vào nhân thù."

"Tâm Ca Nhi, muốn ta nói... Bằng không ngươi phí chút khí lực vận khởi thần thông, chính chúng ta đựng chút tiền tài đi. Không phải vậy chỉ giải quyết trước mắt vấn đề, ta giáo sau này..."

Lý Văn Tâm khẽ lắc đầu cười cười, bưng lên bát, một thanh liền uống một nửa, thoải mái thẳng nhứ mây.

Lưu lão đạo thờ dài, lại nói: "Ai. Làm gì cùng hắn —— Lão Đạo là ta nói này lời mờ ta mà nói ngược lại là cái không được đại nhân vật. Chỉ là đối Tâm Ca Nhi ngươi tới nói... Lại chỗ nào tính là gì có thể con mắt nhìn người. Vừa rồi tại trong nội đường xem bọn hắn này ánh mắt, ta ngược lại thật ra đau lòng Tâm Ca Nhi người..."

Lý Văn Tâm lại cười, buông xuống bát, đồ tiểu hài tựa như nói: "Tốt tốt tốt. Ta liền nói với ngươi nói đi, khác thờ dài."

Lưu lão đạo lập tức không nói lời nào. Lý Văn Tâm ngắn gọn suy đoán nghĩ: "Ngươi cho rằng ta coi là thật đề ý này Thần Long Giáo a."

Lưu lão đạo không rõ ràng cho lắm nháy mắt mấy cái.

"Thần Long Giáo, Thần Miêu dạy, cái gì cái gì dạy, ta đều không thêm đề ý. Lúc trước làm ra vật này, thứ nhất là vì ta Hương Khói Nguyên Lực. Khi đó vừa tính toán Từ Long tử, Lưu Lăng không rõ sống chết. Bạch Văn Tâm hành tung ta cũng không biết được, Động Đình quân, động thiên người sẽ như thế nào ta đều không rõ ràng, cho nên ta giấu đi chậm đợi thời cơ."

"Về sau đại khái hiểu biết tình thế, ta mới có thể thử thu chút Hương Khói Nguyên Lực, để cho mình trở nên mạnh một số. Nhưng thu Nguyên Lực tất nhiên gây nên người chú ý, thế là ta làm ra cái này Thần Long Giáo ---- -- đến che giấu tai mắt người, thứ hai để bọn hắn lẫn nhau nghi kỵ, ta tốt người ông đắc lợi."

"Nhưng đằng sau... Rồi khỏi Quốc Sự tình, ra Thanh Lượng Từ sự tình. Mà này Động Đình quân cũng xa so với ta nghĩ đến muốn thông minh. Hoặc là nói cũng không phải thông minh —— mà chính là đủ mạnh. Một khi đủ mạnh, rất nhiều mưu kế liền mất đi hiệu lực."

"Thế là ta mưu đồ không thể không thay đổi một chút. Nhưng là Lão Lưu ngươi nhìn, từ đầu tới đuôi, này Thần Long Giáo cũng chỉ là một cái công cụ mà thôi, cũng không phải ta không phải muốn như thế nào như thế nào."

"Hiện tại thân phận ta xem như nửa công khai, về sau đâu, cũng nên toàn công khai —— khi đó tự có nhiều người hơn biết được ta tin ta, cũng không cần thiết nhất định phải có một cái gì cái gì dạy. Thực trên bản chất ta là không thích lắm vật này. Tính thần không chế, ta không thích."

Lưu lão đạo nghe đến đó sững sờ. Sững sờ một hồi lâu mới nói: "Này... Này... Cái này Thần Long Giáo hiện tại đã không có tác dụng gì?"

Lý Văn Tâm uống hết còn lại nửa bát xốt ô mai, nghiêm túc nhìn lấy Lưu lão nói: "Không, hiện tại, rất hữu dụng."

"Hoặc là nói cái này Thần Long Giáo, những này ngu dân, những này phổ phổ thông thông người, chính là ta có thể giữ được hay không tánh mạng, sau đó lại giải quyết cái này vị trong thành sự tình quan trọng. Ta những ngày này, vừa đi vừa về bốn tẩu, làm rất nhiều sự tình nói rất nhiều lời nói... Chính là vì bây giờ cục diện."

"Vi gọi cái này Thần Long Giáo người vào thành —— vì có thể tại người nào đó trước mặt, giống vừa rồi diễn tình cảnh như vậy bộ phim."

"Cái này sở hữu tất cả mọi chuyện, ta cũng chỉ là làm một cái mục đích. Cái này mục đích là ta quyết thắng quan trọng, mà cái này quan trọng, phải dùng Thần Long Giáo Lai Đạt thành. Thần Long Giáo là ta một tầng yểm hộ, này tại... Chính là Thần Long Giáo một cái khác tầng yểm hộ. Không cầu hấn yểm hộ dài nhiều lắm lâu —— hơn tháng là đủ."

Hắn đem chuyện này nghiêm trọng nói, Lưu lão chỉ nghe đến nhú mày. Đến tối hậu liền hô hấp cũng không nhận được thả nhẹ.

"Qua ít ngày, người lại suy nghĩ đi." Lý Vân Tâm nhìn hấn bộ dạng này, cười rộ lên, "Liền dưới mắt những chuyện này tới thăm người hấn là nghĩ mãi mà không rõ. Nhưng là qua ít ngày, ta làm tiếp một ít chuyện, người đại khái liền nhìn hiểu —— người đến có bao nhiêu thông minh, coi như nhìn khi đó."

Lưu lão đạo biết hấn là cái yêu hiện xinh xắn tính tình, bởi vậy cũng không hỏi tới nữa. Chỉ là, mặc dù, nói cái này "Mục đích" đến tốt cùng là cái gì, là liên quan đến hai người bọn họ sinh tử đại sự... Nhưng mà tâm lý lại luôn sinh ra không đúng lúc, nhẹ nhõm hiểu kỳ cảm giác.

Đại khái thiên hạ này... Cũng chỉ có cùng với Tâm Ca Nhi làm những này "Rõ ràng là hành tẩu tại vách núi ở giữa, tơ thép thượng sự tình "Lúc, tâm lý mới có loại mâu thuẫn này mà kỳ dị an tâm, nhẹ nhõm cảm giác đi.

Tâm Ca Nhi trước đó tại vị trong thành cách làm theo góc độ quan sát của hấn đã là Thần Lai Chi Bút, hấn thật không biết được lần này sẽ như thế nào làm.

Hấn mới vào Huyền Môn, đối rất nhiều chuyện, bối cảnh đều không phải là rất hiểu biết. Nhưng mà cũng không trở ngại hấn biết —— Hóa Cảnh cùng Chân Cảnh đến tốt cùng lớn bao nhiêu chênh lệch.

Này Lưu Lăng ban đầu là Hóa Cảnh đỉnh phong, chỉ nói thực lực, tại phía xa Tâm Ca Nhi phía trên, còn có đông đảo pháp bảo.

Chém giết này cùng cảnh giới Long Tử cơ hồ không cần tốn nhiều sức. Nhưng mà... Về sau cùng Chân Cảnh Đại Yêu Ma Bạch Vân Tâm đấu tại một chỗ, toàn không còn sức đánh trả!

Dưới mắt trong thành này thảng quân tử chính là một cái Chân Cảnh.

Nếu như không phải Tâm Ca Nhi trước đó bố trí xuống rất nhiều Nghi Trận, gọi này thảng quân tử ngờ vực vô căn cứ kiêng kỵ lấy Động Đình quân, Bạch Vân Tâm không thể xuất thủ; nếu như không phải thảng quân tử đến mà chính là một cái Mãng Phu hoặc là tự cao tự đại coi trời bằng vung Chân Cảnh tu sĩ tới...

Sớm không có hôm nay đi.

Thông minh cùng nghĩ quá nhiều là một chuyện tốt. Nhưng là...

Chỉ sợ gặp được càng thông minh người. Khi đó, cái này ngược lại thành thể yếu!

Nhưng, vẫn rất nhớ biết rõ nói. Tiếp qua chút thời gian này thảng quân tử nhìn thấu hư thực... Tâm Ca Nhi còn sẽ có cái biện pháp gì?

Lý Vân Tâm gặp hấn về mặt này, mỉm cười: "Hừm, Lão Lưu, sợ?"

Lưu lão đạo thấp thờ dài một hơi, cười khổ: "Ta như sợ ngược lại là chuyện tốt. Nhưng dưới mắt ta lại thật không thể nào sợ. Cái kia thật cảnh Đạo Sĩ ngay tại trong thành, ần nói chúng ta... Cũng nhanh không có sinh lộ. Nhưng ta thật không sợ. Việc này coi là thật là, là... Ai."

Lý Vân Tâm cười ha hả, cầm ngón tay chỉ điểm hấn: "Nếu không tại sao nói, ta liền yêu nói chuyện cùng người. Người thật là một cái người tuyệt vời."

Thế là Lưu lão đạo cũng cùng hấn cười rộ lên, ngoài định mức lưu một cái đồng tiền lớn, đứng dậy đi.

...

...

Vụ gia làm việc hiệu suất cực cao. Ngày thứ hai, liền dựa vào trước đó ước định phái người và vật tới. Nhà hấn lần vào đến trong chuyện này, mọi người đều giật nảy cả mình. Về sau khiến người hỏi mới hiểu được thực là thay một vị Quý Nhân làm việc.

Nhưng về phần đến tốt cùng là Quý Nhân làm ra Thần Long Giáo, vẫn là thu Thần Long Giáo vì Quý Nhân sở dụng liền không lắm. Tuy nhiên sự tình đến một bước này cũng không có người nào quá qua ải chú.

Lúc trước nói muốn phản muốn phản, là bởi vì không biết được người phía sau là ai. Bây giờ biết là tại phủ thay thế Quản Lý —— rất nhiều việc cùng quy củ, là đối với những tâm thường đó bách tính có tác dụng. Một ít chuyện khác cùng quy củ, có lẽ có thể liên lụy đến một ít Quan Hoạn Hào Môn. Có thể hướng về phủ dạng này bối cảnh thế lực... Đã rất khó có cái gì ước định mà thành quy củ coi là thật có thể ước thúc.

Bọn họ quy củ chỉ là phía sau người nào đó một hai câu mà thôi.

Cho nên lại chỉ qua ba bốn nhật quang cảnh, nguyên bản không ai để ý tới nửa cái Đào Khê đường đều bị dọn dẹp sạch sẽ. Vụ gia triển lãm làm cho

người kinh hải lực lượng —— vị thành hơn ba trăm ngàn nhân khẩu, trong vòng ba ngày vậy mà xuất động gần ba ngàn người.

Dĩ nhiên không phải 3,000 người như ong vỡ tổ chạy đến phế tích bên trên dùng cả tay chân nhặt gạch ngói. Mà là có người chuyên quản người ẩm thực, có người chuyên quản gia súc nhai liệu. Có trong thành Danh Y ngồi xem bệnh, có tinh thông nhân sự quản lý ở giữa điều hành —— những người này liền chiếm đi một hai trăm số lượng.

Dư hơn hai ngàn người là Vu gia từ các điền trang bên trong điều người tới, ần lấy lượt vào thành. Làm việc không có nghiêm túc, chuyên nghiệp trình độ xa không phải lúc đầu này một trăm người có thể so sánh.

Lý Vân Tâm ngồi tại cự lý này phiền công trường cách đó không xa lắm thời dựng dựng lên chòi hóng mát bên trong hơi neho mắt lại nhìn này khí thế ngất trời cảnh tượng, không khỏi sinh ra một số cảm khái tới.

Tốt nhiều đạo lý đều là hiểu, nhưng như không phải tận mắt thấy luôn luôn khó có thể lý giải được đến khác sâu.

Thí dụ như trước đó hẳn hiểu được Vu gia là Hào Môn, nhưng đến tột cùng hào tới trình độ nào đâu?

Vu gia này chiếm cứ nửa cái đường phố Đại Trạch cũng không cho hẳn đầy đủ rung động —— muốn gọi một cái nhìn quen Ma Thiên Cao Ốc người cảm thấy rung động, ở thời đại này thật là thật không phải một kiện rất chuyện dễ dàng.

Nhưng mà mấy ngày nay thăm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ. Nhiều người như vậy đều phụ thuộc, nghe lệnh của cái này Hào Môn. Lại phần lớn người đều không chỉ là "Thuê mướn" quan hệ, mà chính là phụ thuộc. Đòi đòi kiếp kiếp mấy đời người phụng dưỡng một đại gia tộc, trung thành là in dấu tại thực chất bên trong.

Thế tục Vu gia như thế —— mà này Động Đình quân đã ở Động Đình kinh doanh ba ngàn năm lâu, đủ không ra hồ, không biết nên ẩn giấu đi đáng sợ cỡ nào lực lượng.

Mà cái kia đạo thống, Kiếm Tông —— vền vền xuất hiện hai cái cá thể đã gọi hẳn muốn cực thân trên nhà tính mạng đi đánh cược... Đó là càng thêm cường đại mà nhân vật đáng sợ.

Nghĩ tới đây hẳn nhẹ một hơi, soạt một tiếng mở ra chính mình quạt giấy lung lay.

Lưu lão đạo tại bên ngoài rạp cùng mấy người trong giáo mới đề bạt tiểu đầu mục nói xong sự tình, phản phó bọn họ đi mới quay người đi tới. Mấy cái kia tiểu đầu mục đều là Ngự Dân, có hai cái là Cò trắng châu Phú Hộ —— tò mò nhìn Lý Vân Tâm liếc một chút, mới rời khỏi.

Bọn họ cùng Lưu lão đạo lúc nói chuyện lộ ra trịnh trọng mà nghiêm túc, nhưng nhìn về phía Lý Vân Tâm ánh mắt khuyết thiếu tôn trọng cùng kính sợ cảm giác.

Hiểu được cái này xinh đẹp người trẻ tuổi chính là Thần Long Giáo Giáo Chủ, cuộn cuộn biến Lý Vân rỗng Thái Tử hóa thân nhưng mà... Liền như là mọi người tin tưởng Hoàng Đế là Thiên Đế chỉ tử. Tại Đế Quốc xa xôi vắng vẻ hương người trong thôn sẽ như thế tưởng tượng, thật là đến Đế Vương trước mặt, cùng hẳn ở chung mấy ngày này, này nguyên bản Thần Thánh Khí Tức cũng sẽ chậm rãi rút đi ——

Biết chỉ là một cái ung có đáng sợ quyền thế "Người" mà thôi.

Huống chi "Rồng Thái Tử" loại thuyết pháp này đâu?

Tại nhìn chưa đến thời điểm, mọi người là tin. Nhưng ở nhìn thấy thời điểm... Nhưng là không còn như vậy tin.

Lý Vân Tâm hiểu được cảm giác thần bí tại tông giáo tín ngưỡng bên trong tầm quan trọng, có thể cũng không ngại.

Rất nhanh bọn họ sẽ minh bạch hết thảy.

Lưu lão đạo đi tới, nhắc lên trên bàn Đào Hồ vì chính mình ngược lại một bát Trà lạnh nước, rầm rầm liền uống. Sau đó cầm ống tay áo chà chà chính mình rìa mép: "Tâm Ca Nhi lại có tâm sự?"

"Ta khi nào không tâm sự." Lý Vân Tâm ngồi phịch ở trên ghế mây, tựa hồ lắc lắc Phiến Tử đều cảm thấy tổn sức, "Ta là đang nghĩ, lúc trước không có vừa đi chỉ từ vị thành trốn là cái chính xác lựa chọn. Cầm xuống vị thành cuối cùng có cái đặt chân có thể hảo hảo kinh doanh. Ta như thế cái thân phận... Chỉ sợ trốn ở đâu đều chạy không thoát. Cái này gọi Chủ Giác quang hoàn —— phiền phức quán thân."

Lưu lão đạo như thường ngày xem nhẹ câu nói sau cùng: "Làm sao bỗng nhiên liền nghĩ những thứ này."

"Nhìn thấy những này Vu gia người a. Ai..." Lý Vân Tâm lại miễn cưỡng lung lay Phiến Tử, sau đó xoát một tiếng quàng lên, hướng nơi xa điểm mấy lần, "Thấy không. Đây trong đám người —— ta hôm nay đã tìm ra... Một hai ba bốn năm sáu... Ân đây là Đệ Thập Lục cái."

Lưu lão đạo vội vàng xoay người hướng trong đám người nhìn kỹ. Nhưng người lui tới, đều mặc lấy bụi bông bông vải thô áo. Tăng thêm là mưa hè trời hanh vật khô, chỗ nào có thể chia phân biệt rõ ràng.

Hắn liền đành phải hỏi: "Tâm Ca Nhi nói là ai?"

Lý Vân Tâm chậm rãi ngồi dậy. lúc này Lưu lão chỉ nghe chuyển biến tốt hơn "Rầm rầm" thanh âm, mới chú ý tới Lý Vân Tâm trên cổ tay trái quấn lấy một đầu tinh tế Tiểu Thiết liên. Gặp qua người mang vòng tay, nhưng chưa thấy qua mạng Thiết Tác. Nhưng mà lại nhìn chăm chú nhìn lên, hiện này nhỏ xiềng xích chế tác tinh tế cực —— lại giống như là đem một đầu thô to Thiết Tác, cho co lại nhỏ hơn mười mấy lần giống như. Mỗi một vòng mỗi một chụp đều cẩn thận tỉ mỉ.

Nghe thấy Lý Vân Tâm nói khẽ: "Người cũng tu đạo, hẳn phải biết Tu Hành Nhân Thần Hồn muốn xa mạnh hơn người bình thường hoành. Tuy nhiên Thần Hồn bám vào trên thân người, khai Thiên Nhân cũng nhìn không thấy. Thế nhưng là nếu như dùng khác biện pháp trông thấy liền sẽ hiện, người thể tục Thần Hồn chỉ có một tầng mật mờ hào quang."

"Thế nhưng là cái này mười sáu người... A, mười bảy cái —— Thần Hồn sáng đến chói mắt."

"Đều là Tu Hành Nhân a."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Giúp người làm niềm vui :

Nghe lời này, Lưu lão đạo bỗng nhiên xoay người, thàng này dư tu luyện được Hư Cảnh linh lực liền quán chú toàn thân kinh mạch ---- -- -- trong nháy mắt cân đều đặn, ống tay áo không gió mà động: "Tâm Ca Nhi, thế nhưng là giết đến tận cửa? !"

Nhưng Lý Vân Tâm cười khoát khoát tay: "Không muốn hung tàn như vậy, ở xa tới là khách. 1 nhỏ nói

Hắn đứng người lên vỗ vỗ Lưu lão đạo bả vai, Lưu lão đạo toàn thân linh lực liền bị hắn chìm xuống. Lão đạo sĩ này hơi hơi giật mình: "Tâm Ca Nhi người —— "

Linh lực tăng lên, phòng lên đứng lên, cũng không thể nói thu liên thủ, tổng phải cần chậm rãi bình phục. Lý Vân Tâm lúc trước thế giới kia người tập võ đánh quyền đằng sau chậm rãi dùng khí tức, cũng là có chú trọng.

Nhưng bây giờ Lý Vân Tâm chỉ vỗ liền thay hắn thu nạp —— Lưu lão Đạo Nhất kinh hãi đằng sau chính là vui: "Tâm Ca Nhi người lại tinh tiến!"

Lý Vân Tâm nhin không được cười: "Cái gì gọi là tinh tiến, nói đến giống người mới học. Cái này Ly Vãn thân thể là trời sinh Hóa Cảnh đại yêu, không có gì Nguyên Lực linh khí cũng sẽ từ từ tăng —— chỉ là muốn chậm một chút. Hướng chỉ bây giờ cái này thời tiết a..."

Hắn hoàn toàn không thèm để ý những cái kia bị hắn cảm thấy, lẫn lộn ở trong đám người tu sĩ, mà chính là chậm rãi đi ra lều, hít thở hương trên trời, hướng nơi xa nhìn xem.

Sau đó ung dung nói: "Nên đậu loại đi."

Lưu lão đạo lược mờ mặt a một tiếng, không biết hắn vì cái gì bỗng nhiên nói đến vấn đề này.

Nhưng Lý Vân Tâm tại bên ngoài rạp đứng một lúc, vỗ chuôi này quạt giấy: "Đi thôi. Đã bên này nhi có trường ngại mắt, chúng ta ra khỏi thành nhìn một cái qua."

Nói lời này thân hình thoát một cái, trong nháy mắt liền xuất hiện tại bên ngoài rạp một mảnh không người phế tích bên trong. Lại mở ra một bước, liền lại là mấy trượng xa. Lưu lão đạo không rõ ràng cho lắm, nhưng hiểu được Tâm Ca Nhi tất nhiên không phải chỉ là để ngắm phong cảnh. Hướng sau lưng bận rộn trong đám người nhìn xem, cẩn rằng một cái cũng thi triển thần thông theo sau.

Hai người rất mau ra thành —— sau lưng quả nhiên có một hai cái theo dõi.

Lúc này là buổi chiều ngày chính liệt thời điểm, thái dương phơi lộ diện đều nóng. Bọn họ đi là một đầu vương vực Quan Đạo —— khi nhưng cái này vương vực là lấy cái niên đại này tiêu chuẩn mà nói —— nhưng vẫn cũ bụi đất tung bay. Lộ diện không phải nhựa đường, là đá vụn hợp lấy hạt cát, gập được Vũ Thiên liền sẽ vung bụn.

Lý Vân Tâm vừa đi, một bên cầm Phiến Từ điểm điểm lộ diện, lại điểm điểm nơi xa ruộng đất, cùng càng xa xôi bị đốt trọc dã nguyên núi: "Hiện tại là tháng năm, nên đậu loại thời điểm —— người biết đậu loại a?"

Kết quả Lưu lão đạo mặt mo đỏ ửng: "Cái này... Ta trước kia không sợ tình sinh sản..."

"Ừm. Vậy liền không hiếm lạ." Lý Văn Tâm nói, "vị thành phụ cận sinh ba loại hạt đậu —— tề đại đậu, trắng đậu, còn có Đậu nành. Tề đại đậu thứ này rất khó nấu đến nát, chủ yếu dùng để sinh dầu. Trắng đậu không phải dùng để ăn, là dùng để làm thuốc nhuộm. Đậu nành ngược lại là phổ phổ thông thông, nhưng là các nông dân loại đến ít nhất."

Chỉ nói cái này vài câu Lưu lão đạo liền dừng: "Tâm Ca Nhi làm sao quan tâm tới những này?"

Lý Văn Tâm hơi cười cợt: "Cũng không phải nhân. Có tác dụng lớn —— người nhìn một cái phía sau là không phải còn có người đi theo."

Lưu lão đạo quay đầu nhìn một chút: "Hai người. Đều là tầm thường cách ăn mặc... Hắc, ta sớm mấy năm cũng phải người đi làm qua theo dõi sự tình. Nhưng hai vị này... Nghiêng ngang nhìn chằm chằm mình, thế nhưng là không có chút nào kiêng kỵ."

"Kê tài cao gan cũng lớn mà, có thể lý giải." Lý Văn Tâm lắc đầu, "Những người này nhìn lấy là Ý Cảnh, thậm chí có Hư Cảnh Cảnh Giới Tu Vi, hình như vậy là chính bát kinh (*) nhi tu sĩ. Nay thánh quân tử năng lượng còn không nhỏ —— có thể trong âm thầm điều động nhiều người như vậy. Ý Cảnh Hư Cảnh nha, ở thế tục bên trong, Nhất Thành một chỗ cũng là đã nói là làm nhân vật. Lúc này gọi bọn họ tới làm công việc mà tính, đến cái trang cách ăn mặc theo dõi —— tâm lý cổ này ngạo khí có thể không giấu đi được. Đề Giai Tu Sĩ càng giống người, đây là Nhân chi thường tình."

"Tuy nhiên nói đến đây cái đậu loại —— Lão Lưu người cũng đã biết ý vị như thế nào?"

Hắn đề tài thường thường chuyển biến đột ngột, sớm mấy ngày này Lưu lão đạo chưa đủ lớn có thể thích ứng. Nhưng mà lúc này sớm đã thành thói quen. Lập tức đem hai người kia ném đi sau đầu rất tự nhiên nói liền lời: "Cái này... Dân Dĩ Thực Vi Thiên, những này muốn đến bắt quá là... Thực phẩm phụ?"

Lý Văn Tâm vừa đi vừa cười: "Người nhìn, ta trước đó suy nghĩ đúng. Người tại cái này vị trong thành sinh hoạt thủy chuẩn, thật sự là cái Trung Sản Giai Cấp —— có nghề nghiệp, có Địa Sản, mỗi ngày hai bữa cơm ăn Tinh Mễ, thỉnh thoảng còn muốn ăn thịt uống rượu. Người thời gian này a... Thiên Viên chút địa phương Phú Hộ Địa Chủ cũng chưa chắc so ra mà vượt."

"Tuy nhiên dù sao vị thành là phồn hoa địa... Ai. Người những ngày kia tại Nam Sơn, hẳn phải biết người vị kia ăn cái gì a?"

Lưu lão đạo ửng đỏ mặt, nhưng mà không có phủ nhận: "Tâm Ca Nhi người kiểu nói này, ngược lại thật là... Nàng nhiều ăn Khoai Lang."

"Cũng may gần các người chỗ này có Khoai Lang, sản lượng cực cao đồ chơi." Lý Văn Tâm thở dài, "Dù vậy còn rất nhiều người không thể ăn nó. Người nhìn thành này bên ngoài liền miền tốt ruộng đất —— không có một mẫu là những nông hộ đó. Thật thuộc về bọn hắn bắt quá là chút một bên cạnh góc sừng cằn cỗi địa phương. Bọn họ liền dựa vào những địa phương đó kiếm ăn."

"Sau đó bọn họ còn vì trong thành mấy cái Đại Gia Tộc tại những này mặt đất loại lương, loại hạt đậu. Người hướng tây vừa nhìn, một mảnh —— qua mấy ngày liền muốn trồng lên đậu mầm. Tề đại đậu ép dầu, bã đậu bã đậu là cho những Tá Điền đó thù lao. Trắng đậu đưa đi kinh hoa phụ cận Trang Tử rách rách —— Đại Khánh còn trắng nha."

"Những vật này... Mới là như lời người nói lương thực chính. Chúng ta tầm thường ăn lương thực chính, mới là những Tá Điền đó tốt nhất thực phẩm phụ."

Lưu lão chỉ nghe đến trọn mắt hốc mồm: "Cái này. . . Những người này, lại thật về phần như thế?"

"Người cảm giác đến bọn hắn khổ? Còn đây là tốt, là tại vị thành, là tại vị thành phụ cận —— Khánh Quốc Độ Nhất Thành a. Càng Thiên Viên chút người nghĩ không ra, ta lại có thể tưởng tượng ra được." Bất tri bất giác Lý Văn Tâm đã cùng hắn dọc theo đường đi ra thật xa, sau lưng vị thành đều sắp biến thành thanh sắc bóng dáng, "Tuy nhiên không trách người. Liền xem như ta cái kia lúc... Ân, khác có nhiều chỗ, người cùng là một người nói có quan viên mỗi tháng hai ngàn mai đồng tiền lớn —— hợp nhất hai bạc thu nhập, còn sẽ có bỏ lớn không biết tình đời người nhảy ra mĩa mai người mới không biết tình đời —— làm sao có thể có người thu nhập thấp như vậy —— lại không biết được bọn họ sinh hoạt cái thành phố kia, khu vực, có thể cũng không thể đại biểu toàn thể giới."

Lý Văn Tâm lên đàm tính, thao thao bất tuyệt. Nhưng Lưu lão chỉ nghe đến trọn mắt hốc mồm. Một là bởi vì không biết được Tâm Ca Nhi quan tâm chuyện này để làm gì —— hắn nhìn cũng không giống như Ưu Quốc Ưu Dân người. Thứ hai là cảm thán... Tâm Ca Nhi vậy mà thực biết dụng tâm đi giải những này, lại dạng này kỹ càng. Hẳn một cái thân tiên giống như nhân vật, lại không sợ nhục không có thân phận của mình.

Chờ Lý Văn Tâm đón đến, cũng quay đầu hướng sau lưng liếc liếc một chút, Lưu lão đạo mới không hỏi: "Tâm Ca Nhi nói tới những thứ này... Ta lúc trước cũng không biết hiểu. Đáng tiếc Tâm Ca Nhi loại người như người vật đều so ta rõ ràng hơn chút. Chỉ là... Dự định làm cái gì? Tâm Ca Nhi lúc trước qua tại phủ, là dự định... Vì những bách tính đó lấy chút chỗ tốt sao?"

"Suy nghĩ nhiều. Ta có thể quản không bọn họ —— từ xưa biến pháp không có kết cục tốt, ta cũng không lợi vùng nước đục này. Huống chi ta nói những này, cũng không là bởi vì cái gì dân gian khó khăn —— chỉ là để người mình bạch, đậu loại tầm quan trọng."

Lý Văn Tâm dừng bước lại. Bọn họ lúc trước ngoặt lên một đầu lối rẽ, bây giờ gần như đã nhìn không thấy vị thành cao lớn thành tường. Ngược lại là phía tây loáng thoáng có chút thôn trang hình dáng, nhưng Phòng Xá thấp bé, xa chưa nói tới xinh đẹp.

Đó là bởi vì này thôn trang đằng sau chính là dã nguyên núi.

Lăng Không Tử cùng Bạch Vân Tâm tranh đấu, một đầu dã nguyên núi tảo toàn bộ bị thiêu hủy. Tuy nói bây giờ trên núi trọng bốc lên cỏ mầm đi ra, nhưng mà cây cối lại là cần mười mấy, thời gian mấy chục năm đến một lần nữa sinh trưởng.

Mà không cây cối —— nguyên bản Yamanaka những Phi Cầm Tẩu Thú đó cơ hồ đều bị giết chết, đánh chết, đại khái đằng sau vài chục năm, đầu này núi cũng sẽ là một tòa Hoang Sơn.

Dưới núi, thôn trang bên cạnh, còn có mảnh lớn ruộng đất. Tanaka mọc lên chút không biết tên thu hoạch, nhưng còn lâu mới có được vị thành phụ cận Ốc Dã như thế bao la, tốt tươi.

Lý Vân Tâm liền cùng Lưu lão đạo đứng ở cái này bờ ruộng bên trên. Dưới chân bọn hắn có một đầu Thủy Cừ, rất nhạt. Mương bên trong phần lớn là nước bùn, chỉ có một điểm đáng thương vùng nước đục oa. Mương Đường Biên bên cạnh cỏ tươi cũng mất ừ mây chau, ừ xiu ừ xiu ừ cụp lấy Diệp Tử.

Lý Vân Tâm liền dùng quạt giấy hướng nơi xa vạch một cái, đem những này ruộng đất đều lũng đứng lên: "Những này ruộng, hiện tại dài là vàng hao. Người nhìn đã khô. Qua mấy ngày điểm một mồi lửa, đem những này vàng hao đều đốt, sau đó liền bắt đầu cày địa. Cây ba bốn ngày sau đó... Người đoán xem muốn làm gì?"

Lưu lão đạo tiếp lời: "Truyền bá đậu loại."

"Ừm. Truyền bá đậu loại." Lý Vân Tâm thở dài, "Nhưng là còn phải đợi Thiên Thời. Nếu như có thể hạ một trận mưa lớn, đem đất đai này tưới thấu, cái này mang ý nghĩa mười phần là một cái năm được mùa. Càng năm này ——"

"Lâm Tử bị đốt. Bọn họ hái không rau dại, đánh không đến món ăn dân dã. Càng không có cách nào đốn củi qua vị thành bán củi lửa —— muốn không chết đói người, chỉ có thể dựa vào lần này đậu loại."

"Người cũng nhìn thấy mương máng. Đây là cái dạng này Thủy Cừ —— đã là trong thôn trang có thể làm đến cực hạn. Quan phủ cũng Hưng Thủy lợi, nhưng là hưng ở đâu? Hưng tại vị ngoài thành những Hào Môn Thế Gia đó trong ruộng."

"Nói một sự kiện, người có chịu không cười ——" Lý Vân Tâm nheo mắt lại nhìn phía xa Tiểu Thôn Trang, "Vị thành lân cận Vị Thủy, Vị Thủy một bên còn có cái Động Đình. Mảnh này ruộng, những này ruộng, khoảng cách Vị Thủy tuy nhiên hơn mười dặm, nhưng là... Thiếu nước."

"Bởi vì ruộng mương bên kia là Hào Môn Thế Gia ruộng đất. Bọn họ Khai Nguyên nhường tưới tiêu, bên này mới có thể tiếp vào từ thượng du chảy xuống một điểm nước. Thực Vị Thủy thiếu nước sao? Không thiếu. Vì cái gì không nhiều nước vào? Thế gia nói sợ nhiều nước vào thấm hồng mạ. Trên thực tế là —— những người này dựa vào chính mình ruộng đất ăn no, ai còn có tâm tư qua đánh đề ý đến bọn họ ruộng, ham những cái kia bã dầu bã đậu?"

Trước đó Lưu lão chỉ nghe hắn lời nói, ngược lại là có tâm tư cảm khái Tâm Ca Nhi "Làm sao lại biết những này". Đến lúc này tuy nhiên dạng này cảm giác càng thêm mãnh liệt, nhưng cùng lúc cũng có một loại khác tâm tình tự nhiên sinh ra ——

Những người này sống được quả nhiên là không dễ dàng.

Gặp hắn như thế trực câu câu mà nhìn mình, Lý Vân Tâm buông tay khẽ lắc đầu: "Người gạt mình ta làm sao biết nhiều như vậy —— gạt mình liền đứng. Vị trong thành sách người có thể biết nhiều như vậy, có thể muốn biết nhiều như vậy cũng không có mấy cái. Bất quá ta đâu, là lúc trước sách nhiều, nhìn nhiều chuyện."

"Cho nên nói những này nông hộ, mương máng không phải rất có thể trông cậy vào được."

"Những năm qua cũng không trông cậy vào, thu hoạch sẽ không tốt, nhưng là còn có núi. Lên núi kiếm ăn. Rau dại món ăn dân dã luôn có thể lấp lấp bao tử."

"Mà lại cái này Khánh Quốc a... Tại nội lục. Theo lý thuyết lớn như vậy một khối Đại Lục, ừ, lớn như vậy... Đến Khánh Quốc nơi này, hắn là tương đương khô hạn. Nhưng là liền dựa vào lấy giếng khắp nơi nội lục Thủy Hệ, còn có ——" Lý Vân Tâm chỉ chỉ chính mình, "Giống như ta vậy, tự xưng các nơi Long Vương Tinh Quái, Yêu Ma, sinh sinh chống đỡ xuống tới, lại còn xảy ra mấy cái đất lạnh!"

"Cho nên, Lão Lưu. Tại như vậy một cái, khí hậu không được tốt, mưa cũng không tấp nập địa phương... Người nói những nông hộ đó, mấy vạn người vận mệnh, hiện tại duy nhất có thể trông cậy vào là cái gì?"

Lưu lão đạo rút cuộc minh bạch Lý Vân Tâm muốn nói ý tứ.

Một loại trình trọng khâm phục cảm giác tự nhiên sinh ra, hắn hít sâu một hơi: "Long Vương... Hành vũ a!"

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, cười cười. Hướng Vị Thủy phương hướng nhìn: "Đúng. Trông cậy vào ta... Vị Thủy Long Vương."

"Càng mấy ngày nay, càng mấy ngày này."

"Cho nên đây chính là vì cái gì một cái vị thành phụ cận, vậy mà Long Vương Miếu liền có mười cái. Bởi vì nơi này là nội lục, cũng nên tương đối khô hạn một số. Mọi người dựa vào trời ăn cơm, dựa vào nước mưa ăn cơm —— không bài Long Vương bài ai."

"Mà một tháng qua... Ta không dám lộ diện. Nay Động Đình quân ra không Động Đình. Thế là người ý thức được không? Bây giờ là cuối mùa xuân đầu mùa hè, nhưng là đầu? Một trận mưa cũng không xuống qua. Cái này chính là không có Tinh Quái, Yêu Ma mưa bình thường nội lực khí hậu."

"Cho nên đợi cái này vàng hao đốt... Các nông dân chờ lấy đậu loại thời điểm... A nha!" Lưu lão đạo vỗ tay một cái, trừng to mắt, "Ai cũng muốn đọc lấy Long Vương nha! Nay có thể không như bình thường thời điểm ý nghĩ!"

Lý Vân Tâm cười: "Cũng không chỉ là lúc này. Đậu loại muốn nước mưa, khác thời điểm chẳng lẽ cũng không cần a? Cho nên nói Long Vương a... Kì thực là tương đương có tiền đồ chức nghiệp. Chỉ là ta còn không biết được ta Hành Vân Bồ Vũ, đến tột cùng có thể trạch bị bao nhiêu địa phương."

Lưu lão đạo khoái lạc xoa tay, cảm thán: "A nha, a nha, chung quy là chuyện tốt! Ta nói Tâm Ca Nhi người cảnh giới... mấy ngày nay làm sao đột nhiên tăng mạnh đâu!"

"Cảnh giới là một chuyện, nhưng là thực chiến là một chuyện khác." Lý Vân Tâm xoay người, hơi chút quan sát liền thấy ở phía xa một mảnh trong rừng đứng đầy tu sĩ, không khách khí chút nào dùng trong tay quạt giấy điểm điểm, "Tỉ như bên kia này hai thằng ngu. Đã tới làm theo dõi loại sự tình này, liền làm được hoàn toàn một điểm. Bây giờ đang phía sau cây đứng đây —— cảm thấy quả thực cuộn tròn lấy thân thể trốn ở một chỗ mất thể diện. Nhưng là tùy tiện đứng trên đường lại sẽ bị chúng ta hiện —— đang cùng Bài Phưởng ở giữa đang đưa không ngừng, ta nhìn, cũng cảm thấy mười phần đau lòng."

"Mà ta Thần Long Giáo lấy giúp người làm niềm vui vì Lập Giáo gốc rễ —— cho nên có thể giúp vẫn là muốn giúp."

Nghe hán lời này, Lưu lão đạo đang muốn xưng phong nhận việc, bên người chợt mất đi Lý Vân Tâm bóng dáng!

Sau một khắc, liền trông thấy hán đột nhiên xuất hiện ở trong rừng, này hai cái tu sĩ bên người!

Y theo người bình thường cảm thụ, bọn họ vừa rồi đặt chân chỗ cùng này rừng cây nhỏ cách xa nhau Bách Bộ, đã xem như rất xa. Nhưng các tu sĩ tại thính mất tỉnh, khoảng cách như vậy thấy rất rõ ràng. Lưu lão đạo vốn định gấp theo tới, thế nhưng là tiếp theo mất lại nhìn thấy trong rừng tình hình...

Liền lập tức ngậy người!

Nhưng gặp này Lý Vân Tâm, vừa hiện thân trong nháy mắt liền hiện ra Thần Ma Pháp Thân, tóc mai Như Tuyết, mà Lộc Giác như máu. Đem bên trong một cái chỉ có hán giờ phút này nửa người Go Soo - cao tu sĩ, một thanh nắm trong tay. Chỉ một thanh...

Liền đem đầu hán cắn roi!

Lại há mồm xé cắn một cái... Nửa cái thân thể liền cũng không!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Thiện Niệm cùng Ác Niệm :

Hư Cảnh tu sĩ thân thể, trình độ bền bỉ là xa người thế tục có khả năng tương tượng, nhưng mà liền là như thế này thân thể tại lúc này cái này Ma Thần trong miện —— tựa như là bao quanh mềm mại Bạch Diện Nhân!

Một người tu sĩ khác vốn là lân cận Châu Bình thành trú thành Đạo Sĩ, đạo hào Thường Bình tử. Lúc trước từng sư tòng thánh quân tử, là có sư đồ tình cảm, bởi vậy được vui tới. Hết lúc trước tại động thiên học đạo, sau đó xuống núi đến trong thế tục lịch luyện, dựa vào sư môn phân phó không đi trên chọc những có thể đó sợ Đại Yêu Ma chỉ nhật Tiểu Yêu Tinh trừ, thêm nữa tại trong thành thụ mọi người kính ngưỡng cung phụng...

Nơi nào sẽ nghĩ đến bên người Đồng Đạo liền như vậy, dễ dàng, bị đoạt tánh mạng qua!

Tu Đạo chi Nhân quả thật nghĩ tới chính mình có thể sẽ chết —— tu đạo một đường cũng không phải là đường bằng phẳng, tu hành thường có đủ loại Kiếp Số, gặp trắc trở chờ đợi. Nhưng mà nghĩ tới vận khí không tốt tẩu hỏa nhập ma mà chết, bị phế tu vì làm người thế tục chết già, tại cùng Đại Yêu Ma kịch đấu một phen đằng sau oanh oanh liệt liệt chiến tử...

Nơi nào sẽ nghĩ đến như vậy chết? !

Thậm chí ngay cả một cái Đạo Quyết đều không có bóp ra đến, ngay cả một cái Phù Lục đều không có vẽ lên đến, liền bị ăn một miếng!

Thường Bình từ trong nháy mắt này ngáy ra như phồng —— trong tầm mắt chỉ có này Thần Ma thân thể, giống nhất tôn to như cột điện phô thiên cái địa chiếm cứ toàn bộ tầm mắt. Trong mắt thấy đều là xanh biếc sắc sắt Lân Giáp, vắng khắp nơi đỏ tươi huyết dịch, tàn khuyết không đầy đủ thân thể, xé rách bắp thịt, nhuộm hồng sắc cốt mảnh vỡ...

Lại nghe gặp đồng bạn còn sót lại một nửa thân thể, bẹp một tiếng như là một bãi bùn nhão rơi thanh âm ——

Trong nháy mắt liền đem hấn từ trạng thái chờ dẫn bên trong bùng tỉnh! Hấn trừng mắt, bỗng nhiên lớn tiếng hét to lên. Trong tay áo lung tung cảm ra thổi phồng Phù Lục đầu óc mê muội liền té ra, chỉ tới kịp lại nhìn một chút này Ma Thần Song Giác cùng tóc mai, liền một đường kêu to, mau chóng đuổi theo!

Hư Cảnh tu sĩ muốn trốn chạy đến cũng là có chút thủ đoạn.

Lý Vân Tâm chỉ gặp trên quan đạo giờ lên một trận bụi mù, đạo sĩ kia đã xuất hiện tại Bách Bộ có hơn.

Nhưng hấn cũng không truy kích, chỉ nâng lên một cái tay, đuổi ra một cây ngón trở.

Đầu ngón tay không khí đột nhiên trở nên vận vẹo, sau đó chợt hiện một điểm trắng sáng quang mang —— tê kéo một thanh âm vang lên, không trung trong nháy mắt lòi ra một đầu vận vẹo mà nóng rực quỷ tích, chính giữa ngoài trăm bước đoàn kia trong bụi mù Đạo Sĩ.

Một tiếng kêu thảm xa xa truyền tới, nơi xa thân ảnh kia ngừng một lát lại chưa ngã xuống. Vấy một chỗ máu tươi, lại trốn được càng nhanh.

Sau đó Lý Vân Tâm thả tay xuống, quay đầu đi xem Lưu lão nói.

Giết hại tại hai hơi bên trong kết thúc, mà kẻ bên này vốn là không có gì người ở. Đội này Thường Bình từ tiếng gọi âm ỉ cũng biến mất không thấy gì nữa, trong rừng ve sầu liền lại trầm thấp kêu lên, lại dẹt ra một mảnh ngày mùa hè bối cảnh âm.

Lưu lão đạo đứng tại bên ngoài trăm bước thái dương trong đất, trừng trừng mắt bắt động cũng không nói chuyện.

Cao Đại Ma Thần bỗng nhiên nhếch môi, hung hăng hướng mặt đất xỉ một thanh.

Ba chít chít một thanh âm vang lên, nửa cái thân thể bị phun ra, một cái đầu bị phun ra. Trên đồng cỏ cuộn cuộn, lăn tiến một đám cỏ bên trong, sợ quá chạy mất một cái tránh núp ở bên trong Tiểu Động Vật.

Sau đó bên người một trận vân vụ bốc lên, cao lớn thân thể nhanh chóng thu nhỏ, thẳng biến trở về một cái thường nhân phải có hình thể. Những vân vụ đó cũng rất nhanh tụ lại, hóa thành một thân áo trắng.

Lý Vân Tâm cau mày đưa tay tại bên miệng chùi chùi, lại phi phi hướng mặt đất nôn mấy ngụm. Sau đó tay tại trắng phiến thượng vừa sờ liền mò ra một nhỏ vò rượu nước. Nhỏ cái nắp ngửa đầu rót một miệng lớn súc miệng lại nhổ ra. Như thế mấy lần mới thở dài: "Có cái gì tốt ăn."

Gặp hấn biến trở về thân người, Lưu lão đạo mới chậm rãi đi qua tới. Đứng ở bên cạnh hấn nhìn xem mặt đất thân thể tàn phế, nhìn xem một chỗ Black dòng máu màu đỏ, lại nhìn xem Lý Vân Tâm.

Sau đó khục một tiếng: "Cái này... Đại khái là... Nấu nướng không đúng phương pháp đi. Này dê bò thịt như vậy ăn, cũng không dễ ăn."

Lý Vân Tâm quay đầu nhìn hấn: "Khác phí tâm tư. Ta lúc này là Yêu Ma, nhưng không nói Yêu Ma nhất định thích ăn người, ăn Huyết Thực. Thân thể chẳng qua là một cái dung khí, nơi này ——"

Hấn chỉ chỉ đầu mình: "Nơi này đồ, vật mới là chân thật nhất."

"Này..."

"Vì để bọn hấn biết Ta là ai." Lý Vân Tâm hướng trên quan đạo nhìn, "Lão gia hỏa kia lá gan quá nhỏ, muốn quá nhiều. Vạn nhất ta bố trí chu toàn hấn còn không xuất thủ, chẳng phải là rất xấu hổ."

Nói xong gặp Lưu lão đạo còn nhìn mình chăm chăm, liền cười rộ lên: "Ngươi sợ ta? Ta lại không ăn ngươi."

"Cũng không phải sợ..." Lưu lão đạo biểu hiện trên mặt lộ ra phức tạp cực, "Lúc trước là nghe Tâm Ca Nhi ngươi nói, ngược lại không có gì quá sâu sắc cảm tưởng. Bây giờ thấy tận mắt ngươi vừa rồi bộ dáng..."

"Thói quen liền tốt. Ta cũng đang từ từ thói quen. Tuy nhiên mấy ngày nay ngươi phải cẩn thận chút." Lý Vân Tâm vừa nói vừa hướng vị thành phương hướng đi, mà Lưu lão đạo khi đi ngang qua này trong rừng thì bên cạnh thời điểm vẫn là không nhìn được nhìn nhiều vài lần, nhưng cũng không nói gì.

"Này tháng quân tử đoán ta có phải hay không Long Tử Nhai Tử, nhưng trước đó cũng chỉ là tại đoán. Bây giờ ta hiện một chút Pháp Thân ăn hết một cái lại hoảng sợ đi một cái, cái này một hồi đạo sĩ kia nên hiểu được ta là Long Tử." Lý Vân Tâm vừa đi vừa nói, "Hấn hội sinh ra rất nhiều ý nghĩ, nhưng tối hậu hội quyết định. Ta không phải rất hiểu biết bọn họ nói thông sự tình, nhưng biết trong nhà của ta có người bị cái gì Yêu Ma xử lý, vô luận vì lợi ích vẫn là danh dự, ta đều phải làm chút gì. Cho nên hiện tại... Xem như chúng ta đối với hấn tuyên chiến."

Lưu lão đạo cùng phía sau hấn không nói gì. Tựa hồ cần một chút thời gian để tiêu hóa vừa rồi nhìn thấy tình cảnh.

Lý Vân Tâm cũng không nhằm vào vừa rồi sự tình lại giải thích thêm. Hắn tin tưởng lão đầu tử này sẽ mau chóng để cho mình thích ứng dạng này một sự thật —— hẳn dưới mắt tại cùng Yêu Ma làm bạn, đối kháng Thiên Hạ "Chính Đạo" .

Loại chuyện này nghe luôn luôn rất khốc huyền phong cách, nhưng mà không có mấy người thật có thể thống thống khoái khoái đi làm một cái "Nhân vật phản diện nhân vật" .

Đúng vậy a... Bất tri bất giác.

Làm sao lại thành tà ác nhân vật phản diện đâu?

Ý nghĩ này tại Lý Vân Tâm trong ý nghĩ chợt lóe lên, hẳn nhin không được cười ra tiếng.

Lưu lão đạo đối với hắn suy nghĩ hoàn toàn không biết gì cả, nhưng có ý nghĩ của mình. Mà ở đi vài chục bước đằng sau hắn liền từ Lý Vân Tâm sau lưng một hai bước xa địa phương đuổi đi lên. Cầm đầu đi một hồi, không đầu không đuôi nói: "Người bình thường đánh nhau thời điểm không có gì chương pháp. Thủ trào, tay cào, gây gáp cắn người, đều là Nhân chi thường tình. Chỉ là hàm răng không có như vậy lợi —— cắn không ngừng. Cắn cùng ăn thế nhưng là hai việc khác nhau."

"Đúng vậy a. Hai việc khác nhau." Lý Vân Tâm nói.

Lưu lão đạo ở trong lòng hơi hơi xả giận, này một tiếng. Cũng không biết tại này cái gì. Sau đó mới lại bắt đầu nói chính sự, tựa hồ đem vừa rồi ưu phiền đều ném đi sau đầu: "Chỉ là ta còn có cái sự tình không rõ. Tâm Ca Nhi người dưới mắt vào thành, lại muốn cho này tháng quân tử cảm thấy người chính là Nhai Tỉ. Nhưng Nhai Tỉ cùng Ly Vãn đều là Long Tử... Tâm Ca Nhi tự xưng Ly Vãn, càng muốn gọi hắn cảm thấy người là Nhai Tỉ, cái này lại vì cái gì?"

"Bởi vì Nhai Tỉ thanh danh bất hảo a." Lý Vân Tâm quay đầu đối với hắn mỉm cười —— mà tại một khắc đồng hồ trước đó người này còn vừa mới cắn roi một cái tu sĩ đầu, "Nhai Tỉ địa bàn —— ta cũng là nghe người ta nói —— nói là làm việc nước ly hôn Biên Giới bên trong. Nhưng là người cũng đã được nghe nói hắn a? Dân gian nói thế nào hắn tới?"

"Có thù tất báo nha, đúng hay không. Còn nói hắn tàn bạo vội vàng xao động. Trước mấy ngày ta đi trong thành đi dạo, vẫn thật là trông thấy một nữ nhân mang một đứa bé. Cái đứa bé kia đang khóc, nữ nhân kia nói lại khóc Long Nhị đem người bắt đi. Tuy nhiên cái đứa bé kia không để ý tới nàng, không có lên cái tác dụng gì... Nhưng là có thể thấy được lổm đổm. Long Nhị, Nhai Tỉ, đều không có gì tốt danh tiếng."

"Nhưng là Ly Vãn. Người trước kia làm cái kia Long Vương Miếu, danh tiếng thế nào?"

Lưu lão đạo ngẫm lại: "Cái này... Nói thật, vị thành người a, đều biết Ly Vãn —— Long Sinh Cửu Tử nha, Thiên Hạ đều biết. Nhưng là không có mấy người hiểu được chúng ta cái này Vị Thủy Long Vương là Ly Vãn... Ăn lấy các lão nhân thuyết pháp —— ta trước đó cũng nghĩ như vậy —— chúng ta cái này Vị Thủy Long Vương là... Chân Chân nhi Thần Long. Nghe nói rất sớm rất sớm trước kia thật là Thần Long ở đây Hiện Thánh."

"Nhưng là nói Ly Vãn đi, mọi người cũng không có gì đáng sợ. Lúc trước này Cửu Công Tử ăn người, thế nhưng là hắn một năm ăn những cá nhân đó đâu, này... Cái này vị trong thành bệnh chết, đột tử, chết già, chết đói chết công, năm nào cộng lại không được có gần trăm mười cá nhân. Hẳn tai họa những cái kia... Thật đúng là không ai chú ý."

Lý Vân Tâm vỗ quạt giấy: "Là cái này. Ly Vãn, danh tiếng xem như tốt."

"Trước mấy ngày ta cùng người mọi người nói tin ngưỡng chi lực, mạnh tin, yếu tin. Nhưng là có một việc Lão Lưu người có nghĩ tới không —— "

"Thi ân tại một người, người này chưa chắc hội cảm kích người, ngược lại có khả năng lòng tham không đủ. Nhưng người đi thương tổn một người —— chỉ cần một lần liền hắn liền nhớ kỹ. Muốn người cúng bái, sùng kính người, là tương đối khó. Nhưng mà muốn người sợ người, quá đơn giản."

"Cho nên đã là cái dạng này, vì cái gì còn có Tinh Quái muốn lộ ra thần thông làm việc thiện đâu? Phải biết người lần này giúp người làm sự tình, lần sau lại không làm, người kia có thể sẽ mắng người cái này thần cũng không linh. Nhưng hắn mắng người, người lập tức trong đêm qua nhà hắn đem con của hắn chop tới ăn —— ta cam đoan bọn họ cả nhà cả một đời đều nhớ người, mà lại mãnh liệt e ngại, oán hận người. Đây là cỡ nào cường lực tín ngưỡng nha."

Lưu lão đạo a một tiếng: "Không phải nói... Làm ác sự tình sẽ bị đạo thống trừ nha..."

"Này một." Lý Vân Tâm hơi thở dài một hơi. "Việc này, ta cũng là đoạn trước thời gian mới hiểu —— may mà ta không có đi lối rẽ. Người biết thiên địa có Âm Dương, tu hành thời điểm cũng coi trọng Âm Dương Nhị Khí. Cái này Nguyên Lực là đạo lý. Thiện Niệm cùng Ác Niệm đều sẽ cho người ta lực lượng, nhưng liền như là Âm Dương Nhị Khí, hội khắc chế lẫn nhau. Thiện Niệm tới không dễ dàng, Ác Niệm tới dễ dàng. Nhưng bị mọi người e ngại, chán ghét mà được đến Nguyên Lực... Cũng sẽ cho người tính tình trở nên tàn bạo xúc động —— cái này cũng không là một chuyện tốt."

"Ta trước đó liền rất hoang mang, Cửu Công Tử lớn như vậy Yêu Ma, tại cái này Vị Thủy vị thành một chỗ vốn có thể hoành hành không sợ, lại là muốn ăn Hương Khố Nguyên Lực. Nhưng vì cái gì cần thận như vậy cần thận?"

"Người nhìn hắn lúc trước ăn này Lý Diệu Tự Tiểu Thiếp —— đây chính là một Phủ Chủ Quan Gia quyền. Vấn đề này bị mọi người biết được, còn không nhắc lên sóng to gió lớn. Nhưng hắn cũng chỉ tại trong đêm ăn, đều không chút lộ diện. Lại ăn người khác? Tại đã ngoại hoang vu trong miếu ăn, ở ngoài thành ăn."

"Người muốn trước đó khoác này kinh hoa Họa Sư Tàn công tử Tái da Đại Quý... Hắn vậy mà ăn Gia Súc, dã thú linh hồn, cũng không dễ dàng ăn thịt người!"

"Ta nguyên bản đã cảm thấy dùng bảo vệ chính mình sào huyết, không ăn cỏ gần hang dạng này lý do để giải thích những chuyện này có chút gượng ép. Nhưng bây giờ là hiểu được... Bọn họ cho dù là cảm thấy Thiện Niệm thứ này cần phải cũng không nên, cũng không muốn Ác Niệm tín ngưỡng!"

Lưu lão đạo lại bị cái này mới lạ thuyết pháp hấp dẫn toàn bộ chú ý lực. Hắn nhủ mảy suy tư một hồi, cũng cảm thấy có chút đạo lý. Trong lúc nhất thời cảm thấy mình lại hiểu được Tu Hành Giới Tân Bí, trong lòng ngứa hơn. Vội hỏi: "Vì sao không muốn này Ác Niệm? Này Nhại Tĩ... Nói như vậy, không phải là Ác Niệm a!"

Lý Vân Tâm khẽ lắc đầu: "Vậy ta cũng không rõ ràng. Ác Niệm thứ này có ảnh hưởng gì, ta này trong thành bằng hữu cũng không biết được. Chỉ là hắn làm Âm Thần thời gian đủ sao so ta lâu chút, Tin Tức Cừ Đạo đa tạ, chậm rãi cũng liền biết một chút. Động Đình quân hắn là hiểu được —— không phải vậy hắn làm gì hóa thành một cái Lý đạo trưởng đến ăn người. Nhưng hắn lại sẽ không nói cho ta."

"Nhưng vô luận như thế nào ta hiểu được cái này Thiện Niệm, Ác Niệm mang đến tín ngưỡng chi lực... Tới một mức độ nào đó là tương khác." Lý Vân Tâm nhẹ nhàng ra một hơi, "Nếu như thánh quân từ đây đủ thông minh, hội trên một điểm này viết văn chương. Nếu như hắn không đủ thông minh..."

"Vậy hắn liền chết chắc."

...

...

Thánh quân từ khẽ nhủ mảy, nhìn co quắp ngồi dưới đất Thường Bình tử.

Đây là một cái Hư Cảnh Đạo Sĩ, năm nay hơn một trăm ba mươi tuổi. Trước kia bái hắn làm thầy, nhưng tư chất quả thực phổ thông. Nhưng mà thánh quân từ lúc trước là người thế tục, đằng sau mới làm Tu Hành Nhân. Cho nên hiểu được nhiều khi tư chất như thế nào cũng không phải là cân nhắc một cái Tu Hành Giả có đáng giá hay không đến kết giao duy nhất tiêu chuẩn.

Cho nên tuân theo từng vì người thế tục khéo đưa đẩy thái độ, hắn cơ hồ đối mỗi người đều cũng không tệ lắm —— tự nhiên là lấy Tu Hành Giả nhóm kết giao tiêu chuẩn để cân nhắc.

Bởi vậy tại Thường Bình tử hơn trăm tuổi, vẫn dừng lại tại Hư Cảnh sơ kỳ cảnh giới mà bị phân công qua khác sư môn đằng sau, vị này tư chất phổ thông Hư Cảnh Đạo Sĩ vẫn đối nguyệt quân từ ôm lòng hảo cảm, lại vẫn như cũ tôn hắn vì sư.

Lần này bị thánh quân từ bí mật triệu tập đến hơn ba mươi vị tu sĩ đại khái đều là tình huống như vậy. Có người đã từng là đệ tử của hắn, đối với hắn hữu tình chia. Có người nhận qua hắn ân huệ, thiếu một món nợ ân tình của hắn —— đã từng từng nói với hắn "Ngày sau tất báo" loại hình lời nói.

Đối với Tu Hành Giả mà nói, "Ngày sau tất báo" câu nói này cũng không phải người trong thế tục thuận miệng nói tới lời khách sáo. Không ai ưa thích thiếu người tình cảm —— bởi vì khả năng này dẫn Kiếp Số. Cũng chính là bởi vậy đạo thống cùng Kiếm Tông cũng không phải là rất đề xướng thân mật sư đồ tình cảm, chỉ cần trông coi quy củ liền có thể. Nhưng thánh quân từ xảo diệu lợi dụng một bộ này ngàn vạn năm lưu truyền đến quy củ, thắng được không ít người hảo cảm.

Bây giờ vị này bởi vì lấy ngày xưa tình cảm mà đến Thường Bình tử co quắp ngồi dưới đất, trong miệng lật qua lật lại niệm một câu ——

"Kiếp Số, Kiếp Số, đến là Kiếp Số a..."

Cái kia đáng sợ Yêu Ma tại hắn trốn chạy lúc lấy một đạo mạnh mẽ vô cùng linh lực đánh trúng hắn Tuyết Sơn Khí Hải. Song phương cảnh giới chênh lệch quả thực cách xa, Thường Bình tử cố nén công tấn lúc đáng sợ thống khổ về trú trong sở nói rõ tường tình, cho tới bây giờ toàn thân đã bắt đầu chậm rãi mất đi tri giác.

Hắn cảm thấy đây cũng là Kiếp Số —— nếu như lúc trước không có cái kia đoạn tình cảm, chính mình liền sẽ không đến tương trợ ngày xưa sư tôn.

Liền càng sẽ không rơi vào bây giờ kết cục này.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Xuân :

Thánh quân tử thờ dài. Một 𠄎 < cũng không phải thán hán vị này lúc trước đồ nhi tu vi bị phế, cũng không phải thán cái kia vị lúc trước đồ nhi bị tùy tiện ắn.

Mà chính là thán bọn họ xuân.

Tuy nhiên thán cũng không đáng tiếc —— hán hiểu được những người tu hành này nhóm "Xuân", là đạo thống cùng Kiếm Tông truyền thừa cố ý vi chi. Không là một người hoặc là gần như ý nguyện cá nhân, mà chính là ngàn vạn năm tới chọn kết quả.

Hán mình là trời tưng chi tài, Bất Hoặc Chi Niên bắt đầu tu hành. Cho tới bây giờ 132 tuổi, dùng tám thời gian mười sáu năm tu tới Đắc Đạo Chân Nhân cảnh giới.

Mà co quắp ngồi dưới đất vị kia năm nay 113 tuổi, cũng đã tu hành 113 năm. Hán là động thiên xuất thân Đạo Tử, phụ mẫu đều là tu sĩ. Nhưng bởi vì lấy chính mình tư chất, 113 năm chỉ tu đến Hư Cảnh. Giống như vậy Đạo Sĩ còn có rất nhiều, mà các kiếm sĩ thì càng hà khắc chút ——

Đây là đang bọn họ cơ hồ tâm vô bàng vụ, nhất tâm tiềm tu tình huống dưới.

Thánh quân tử hiểu được bản thân là người thông minh, nhưng cũng hiểu được nếu như đạo thống người người đều giống như hán "Thông minh", đã sớm sụp đổ. Một đám nắm giữ lực lượng cường đại, lại đã tâm bùng bùng "Người thông minh", cùng người trong thế tục không khác chút nào người thông minh... Làm sao có thể còn có đạo thống, Kiếm Tông tồn tại.

Đã sớm tính kế lẫn nhau, tàn sát đến máu chảy thành sông.

Nhưng vẫn cũ cảm thán bọn họ xuân ——

Hán thấy cũng không tính lực lượng cường đại, khiến cho bọn họ bỏ lỡ người trong thế tục người đều sẽ có Xu Lợi Tị Hại bản năng. Hán lại thờ dài một hồi, Vô Bi cũng không vui nhìn chăm chú lên Thường Bình tử: "Vì cái gì không hảo hảo Địa Tạng đây."

Mặt đất Đạo Sĩ nhân quang chết lặng nhìn lấy hán. Lúc trước bờ môi cùng ngón tay rung động run dữ dội hơn, nhưng giờ phút này đều đã không hề run, chỉ có mắt còn ngẫu nhiên động một chút, thả ra tuyệt vọng quang.

"Đó là Nhai Tí nha. Có vậy có sùng Nhai Tí nha." Thánh quân tử nhìn lấy hán, ngữ khí cũng không tức giận, nhưng cũng không giống trấn an, "Lúc trước chính là Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới Đại Yêu Ma. Muốn giết ta, cũng chỉ cần một ngón tay. Bây giờ tuy nhiên bị trọng thương nhưng vẫn như cũ là... Nhai Tí nha."

Thường Bình tử đã không có biện pháp nói chuyện.

Lý Văn Tâm một đạo linh lực đánh xuyên hán Tuyết Sơn nhưng chưa đem hoàn toàn phá hủy, thế là hán có thể sống thêm nửa canh giờ —— là cực độ thống khổ, khó có thể tưởng tượng nửa canh giờ. Bây giờ tu sĩ chạy tới sinh mệnh cuối cùng, này thống khổ cơ hồ tương đương trước đó nửa canh giờ sở thụ tra tấn tổng cộng.

Hán nhìn chăm chú thánh quân tử —— hi vọng đối mới có thể giải thoát hán.

Nhưng hán vị sư tôn này tựa hồ cũng không tính làm như vậy.

Biết lúc này Thường Bình tử mới ý thức tới...

Đây là đối với hán trừng phạt.

Nhưng hán thậm chí ngay cả biểu thị hối hận hoặc là phản nộ khí lực đều không có.

"Bộ dạng này là không được. Ai." Thánh quân tử lại một lần nữa thờ dài, nhìn Thường Bình tử như là nhìn một cái bất tranh khí hải tử, "Các ngươi nha, điển hình Tu Hành Nhân. Sinh ở Động Thiên Phúc Địa, tư chất dù sao cũng so tuyệt đại đa số người thế tục khá hơn chút. Từ lúc vừa ra đời liền bắt đầu tu hành, không hỏi thế sự. Đại khái các ngươi còn không biết được thiên hạ này a... Có người sẽ vì ăn một miếng ăn giết người."

"Đây là chuyện tốt. Bộ dạng này, các ngươi cũng không mạnh, nhất tâm tiềm tu. Cho dù về sau đến trong thế tục hành tẩu, cũng là cao cao tại thượng. Các ngươi thế giới đã rất khó bị rung chuyển."

Thánh quân tử nói đến đây, Thường Bình tử đồng tử bắt đầu tan rã. Hán giống như là giống như giải thoát nháy mắt mấy cái —— rốt cục có thể thoát khỏi loại này đáng sợ thống khổ.

Nhưng hán sư tôn giờ tay lên, một cổ linh khí cách không rót vào trong cơ thể hán. Ngắn ngủi sinh cơ một lần nữa hoá, cùng lúc đó mà tới còn có trời long đất nổ đau đớn —— Thường Bình tử trong lòng nhanh chóng hiện ra liên tiếp lớn nhất Ác Độc Trớ Chủ... Nhưng hán cũng không tỉnh thông đạo này, thậm chí không phải rất hiểu được phải làm thế nào chửi mắng.

Thánh quân tử cũng không thêm để ý hán thống khổ, tựa hồ chỉ là không muốn mất đi một thánh giả.

Trong phòng Lư Hương bên trong dâng lên khói xanh lượn lờ, mãnh liệt nhạt quang xâm nhập cửa một bước bên trong thâm lỏng dề.

Ngoài cửa sổ cây cối nhẹ lay động, Sa Sa vang.

Chân Cảnh Đạo Sĩ rũ xuống tầm mắt.

"Cho nên ta nói, dạng này không được a." Hắc thờ dài, "Cần ta thông minh như vậy người. Cần một số ta thông minh như vậy người, đến được một số chuyện ác. Cần một số ta thông minh như vậy người, có sức mạnh, có đầu não, có, đi nghênh đón sắp đến đại kiếp."

"Cho nên ta nhất định phải thành làm một cái Lư Phái Chương Môn. Mà cái kia Lư Phái hẳn là trở thành Tiềm Đạo. Bất Độ kiếp, cũng không cần vứt bỏ cái gì... Chỉ truy cầu lớn nhất cực hạn lực lượng."

Hắn trầm mặc, suy nghĩ một hồi, lại khoát tay.

Càng thêm hùng hồn linh khí rót vào Thường Bình Tử Thể bên trong: "Người nói."

Này sắp chết Đạo Sĩ bởi vì đạo này linh khí, rốt cục có thể tại cực độ trong thống khổ miễn cưỡng nói ra lời. Vốn nên cho là liên tiếp nguyên rủa xuất khẩu, nhưng Như Nguyệt quân tử nói, hẳn hơn một trăm năm thời gian tạo thành lý niệm làm hắn vẫn là nói ra một câu nói khác: "... Bất Độ kiếp, như tu vi thế nào tinh tiến, như thế nào... Thái Thượng.. Quên..."

"Cũng không cần làm đến một bước kia." Thái quân tử bình tĩnh nhìn lấy hắn, "Vì cái gì tu hành muốn Độ Kiếp? Nói, sợ chúng ta mất tích bản tính. Nói, sợ chúng ta vô pháp tinh tiến."

"Nhưng theo ta được biết có một cái môn phái, bọn họ song Tu Đạo Thuật cùng kiếm thuật, bọn họ Bất Độ cướp. Bọn họ nhập thể hành tẩu, lực lượng cường đại đến ta cũng kinh hãi. Các người đều không biết được vấn đề này... Ta không rõ ràng Song Thánh hiểu không biết được, nhưng ta là biết."

"Trên người bọn hắn ta nhìn thấy chỉ có được lực lượng cường đại, lại cũng không tuyệt tình vứt bỏ muốn người là cái dạng gì —— là một đám người điên. Nhưng chúng ta đâu, là một đám già yếu lưng còng." Thái quân tử nhắm mắt lại, "Người điên có thể cải biến, Hủy Diệt Thế Giới, nhưng lão hủ ngăn cản không. Ta nguyện ý trở thành người điên, đạo thống cùng Kiếm Tông còn sẽ có rất nhiều người trở thành người điên —— chúng ta chính là nhóm đầu tiên Tuân Đạo người."

"Nhưng.. Thái Thượng.." Hư Cảnh Đạo Sĩ sinh cơ lại bắt đầu uể oải, cho dù là thái quân tử cũng không thể vì hắn tục quá lâu mệnh.

"Thái Thượng Vong Tinh? Ha ha..." Thái quân tử ra cười lạnh một tiếng, "Vẫn là trước biết rõ ràng Song Thánh vì cái gì tại Thái Thượng Vong Tinh chỉ cảnh tri hoãn ngàn năm, lại chậm chạp không Phi Thăng đi!"

Thường Bình tử trong mắt quang mang rốt cục dập tắt.

Thái quân tử nhìn chăm chú lên hắn thi, thương xót lắc đầu: "Người sao lại không phải Tuân Đạo người."

...

...

Một đêm này Vô Nguyệt.

Nhưng gió thật to. Ngoài phòng Hợp Hoan cùng Nguyệt Chiếu bị thổi rơi khắp cây hoa, bày vầy nửa cái Đình Viện. Hoa Hương cùng mùi bùn đất xen lẫn trong một chỗ, lại ngoài ý muốn dễ ngủ.

Lý Văn Tâm ngồi tại dưới hiên trên ghế mây, nửa nằm, dùng một nhánh tinh tế Tiểu Lang không có tại Bạch Chi Phiến thượng tùy ý phác họa.

Hắn tại vẽ một bức nửa công nửa viết Sơn Thủy, dưới mắt chỉ vẽ một nửa. Nghiêm chỉnh mà nói tranh này cũng không cao minh, kết cấu cùng Lư Bạch cũng thành vấn đề. Trừ Lão Đạo bút pháp Bút Pháp bên ngoài không có chút nào có thể dấu chấm chố.

Nhưng hắn giống như cũng chỉ là vì giải buồn. Câu mấy bút, liền sẽ dừng lại suy nghĩ một chút.

Dưới mắt là tạm cư ở chỗ phủ một chỗ sản nghiệp bên trong. Khoảng cách Đào Khê đường một khắc đồng hồ lộ trình, là ba tiến viện lạc. Chiếu cố hắn cùng Lư lão nói tới ở là một vị tự xưng Lý tiên sinh Trung Niên Văn Sĩ, sinh được cực xấu. Lần đầu tiên lưu cho Lý Văn Tâm khắc sâu nhất ấn tượng chính là —— diện mạo thanh kỳ.

Nhưng đối Lư lão đạo lại ngoài ý muốn khách khí, lời nói ở giữa chột có lơ đãng thăm dò, tựa hồ cũng không tin cái này Lư Công tán cũng là hòm đó tại ở trong phủ biểu hiện ra Lư Công tán.

Dưới mắt kéo Lư lão đạo qua Tiễn Viện uống rượu làm vui, nhưng từ không nhìn thẳng nhìn Lý Văn Tâm.

Bất kể nói thế nào xem như người thông minh, vẫn có thể nhìn thấu chút nội tình.

Hắn ngồi tại dưới hiên thổi gió thổi dễ chịu. Câu một hồi tựa hồ cảm thấy mệt mỏi, liền đem bút đặt ở một bên bàn nhỏ giá bút bên trên, thổi một chút mặt quạt Mặc, đem Phiến Tử khép lại.

Nhưng mà muốn hí hóp mắt một hồi con mắt, hiện trong viện này một Thụ nở đầy phấn óa hoa màu đỏ Hợp Hoan trên tán cây xuất hiện một điểm quang.

Hắn liền mở mắt miễn cưỡng nhìn một cái.

Hiện trên tán cây kia nhiều một vầng minh nguyệt.

Thật là một vầng minh nguyệt —— Tranh liên hoàn trong kia loại ánh vàng rực rỡ, tròn vo một vòng bằng phẳng mặt trắng, chung quanh còn có vài tia lượn lờ Vân. Tháng này vòng thả ra nhu hòa thanh huy, đem viện lạc đều chiếu sáng.

Phong thanh tạm ngừng, Tiên Viện tiếng người cũng biến mất.

Sau đó giữa tháng hiện ra một cái nhỏ nhỏ hình người. Càng lúc càng lớn, dường như tại từ đằng xa hướng nơi đây hành tẩu. Mấy bước công phu liền đi ra tháng này vòng, vừa nhắc chân, giẫm lên tháng một bên mây trắng đi từng bước một đến trong viện.

Nhưng người này cũng không phải là nguyệt trung tiên tử, mà chính là giữa tháng Tiên Nhân. Nhìn khoảng bốn mươi năm tuổi, mặc một thân dị thường mềm mại, không có chút nào nếp uốn Đạo Bảo. Năm sợi Mỹ Nhiễm đen như mực, sắc mặt lại Bạch Tinh.

Hắn rơi xuống trong viện đứng vững, đứng chấp tay. Nhìn xem Lý Vân Tâm nhân tiện nói: "Làm nghe thông thiên quân nhất là cương liệt táo bạo, sát phạt quyết đoán tính tình. Bây giờ lại luân lạc tới cùng người trong thế tục ở chung một chỗ?"

Lý Vân Tâm theo dõi hắn nghiêm túc xem một hồi, nhắm mắt lại: "Liên quan gì đến ngươi."

Người đến cũng không buồn bực. Vẫn chấp tay đứng đấy, lạnh nhạt nói: "Xem ra cũng không hẳn vậy. Bây giờ ta nói phá thân phận của ngươi, ngươi lại không nóng không vội."

Lý Vân Tâm vẫn không để ý tới hắn. Tháng này quân tử liền mỉm cười: "Đều nói Long Tộc vui làm Kinh Nhân chi Ngự, cổ nhân nói không sai. Chỉ là thông thiên quân ẩn núp ở đây, có biết cũng không phải là Trường Cửu chi Kế?"

Hắn nói lời này, nhẹ nhàng phát phát tay. Thế là Hợp Hoan trên cây vàng trắng sáng kia bên trong liền đi xuống hai cái Thái Y Đồng Tử, hợp lực nhắc một trương mềm sập đi ra, thả cho tháng quân tử ngồi xuống.

"Thông thiên quân sử là kẻ sách hay." Tháng quân tử bình tĩnh nói, "Bản đạo trước đây cho rằng Yêu Ma chi thuộc hoặc có tâm cơ thâm trầm hạng người, nhưng như thông thiên quân như vậy tính tình kiệt ngạo Thần Thú thuộc lại là khinh thường vì đó. Nhưng những ngày gần đây ta quan sát thông thiên quân bố cục, cũng Giác Tâm nghĩ kín đáo trầm ổn. Như không phải là ta, chỉ sợ người bên ngoài đã nhập thông thiên quân trong hủ."

Lời này tựa hồ rốt cục gây nên Lý Vân Tâm hứng thú. Hắn nửa mở mắt, lộ ra một cái quỷ dị tà khí cười. Một loạt tinh mịn bén nhọn Lợi Xi tại sáng sủa dưới ánh trăng tránh một đạo sáng: "Ồ? Chỉ là một cái Chân Cảnh Tiểu Nhân Nhi, lại nhìn hiểu Bản Quân mưu đồ? Hắc. Nói đến cho Bản Quân nghe một chút."

Hắn sau đó hoàn toàn mở to mắt, một đôi yêu dị mắt vàng nhìn chăm chăm tháng quân tử: "Nói đến không đúng, Bản Quân liền đưa ngươi ăn sống!"

Tháng quân tử cười ha ha: "Thông thiên quân luân lạc tới bây giờ hoàn cảnh, nhưng vẫn là uy phong không giảm, quả nhiên là cái thể đại yêu."

"Chỉ là ta đã hiểu được ngày đó thông thiên quân cùng Quỷ Đế tranh đấu, Pháp Thân chân thân đều là bị thương nặng, cơ hồ rơi vào hình thần đều diệt hạ tràng. Nghĩ đến cũng là làm cho người cảm khái —— hai vị Long Tử lại tuần tự tự nhiên số ngày bên trong một chết một bị thương, a nha..." Tháng quân tử nói đến đây, lời nói xoay chuyển, "Thông thiên Quân Khả biết rõ ta như thế nào nhìn thấu thân phận của ngươi?"

"Hừ. Bản Quân làm gì trốn trốn tránh tránh."

Tháng quân tử mỉm cười, phối hợp nói: "Nghe nói Động Đình bên trong này Lão vật lần thứ nhất nhìn thấy thông thiên quân lúc, nhìn ngươi tu vi cảnh giới cùng này thượng thanh đan đỉnh phái Tông Vân Tử tương đương. Có thể trước đó vài ngày lại khi thấy ngươi, ngươi tu vi Di Nhập Hóa Cảnh. Cái này tiến độ quả nhiên là dọa người. Nhưng mà bản đạo hiểu được thông thiên quân chính là Thiên Sinh Huyền cảnh đại yêu, trước đây Pháp Thân chân thân bị hao tổn, chính là tu vi bị hao tổn —— muốn khôi phục tự nhiên là rất nhanh. Thế nhưng là... Như thế độ, cũng vẫn là chậm nha."

Lý Vân Tâm không nói lời nào, dùng một đôi mắt vàng Hung Lệ mà nhìn chăm chăm vào hắn.

Tháng quân tử hưng khởi, từ giường đứng lên bước đi thong thả hai bước.

"Bởi vì thông thiên quân muốn Trọng Tu đi. Đây chính là một cái cơ hội tốt." Hắn ngữ khí lạnh dần, ánh mắt lấp lánh nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Thông thiên quân lúc trước làm việc nước cách nước hung danh chiêu lấy, tu là ác mộng nguyện chi đạo. Đạo này mặc dù dễ nhất tiến nhưng mà tai họa ngầm rất nhiều. Trước đây ngươi tu vi cơ hồ bị phế, cũng hiểu được đạo thống Kiếm Tông tất nhiên tiến về thông thiên trạch đuổi bắt quý kia để —— ngươi tất nhiên cũng vô pháp an tâm. Thế là trốn đến Vị Thủy."

"Sau đó hiểu được nơi này sinh sự tình, càng hiểu được ta, Động Đình quân, này Kim Bằng chi nữ lẫn nhau ngờ vực vô căn cứ... Bởi vậy, làm này Thần Long Giáo đi ra. Lại tại trong thành cho nên bày nghi trận, giết Thanh Lựng Tử... Như thế làm chúng ta đều lẫn nhau đề phòng, cho rằng này Thần Long

Giáo là đối phương thủ bút. Mà thông thiên quân đã che giấu mình thân phận, lại được Nguyễn Lực. Bây giờ đến thế nhưng là thiện nguyện, cũng khó trách người tiến triển muốn chậm một chút."

"Bản đạo hiện tại nói tới những này, thế nhưng là tình hình thực tế?"

Lý Vân Tâm chậm rãi từ trên ghế mây ngồi thẳng người, không hề ra vẻ hung ác thái độ. Hắn nhìn chăm chăm thán quân từ nhìn một hồi, cười lạnh: "Người lại so ta tưởng tượng phải thông minh chút."

"Biết thông thiên quân chỗ nào lộ Chương một sơ hở a?" Thán quân từ cười nói, "Người lần thứ nhất qua Quân Sơn gặp này Động Đình quân, lên thuyền lúc, này Hà Bình có thể nhìn đến thật sự rõ ràng —— người lại sợ nước."

"Sau đó màn đêm buông xuống cùng Tông Vân Từ tranh đấu, không phải là tìm tới thuyền nhỏ mới bằng lòng độ nước. A nha... Ha ha ha." Thán quân từ ngửa đầu cười to, "Ta nói thông lưu truyền tới nay Tân Bí tư liệu lịch sử thuyết phục Thiên Quân tuy là Long Tử, chân thân lại là báo thân thể, thân là Long Tộc lại không thích nước, đúng là thật!"

Thán quân từ nói những này, liền nhìn thấy trên ghế mây Lý Vân Tâm kinh ngạc. Hắn liền vỗ tay: "Diệu Diệu diệu —— ta còn hiểu được, thông thiên Quân Như nay vào thành, lại qua này tại phủ nhân tại tính tình cùng người thể tục bản bạc, chính là vì mượn dùng hắn lực lượng. Mượn dùng người thể tục lực lượng, qua được này sửa cầu, trải đường việc thiện. Vốn định như thế có thể không làm cho ta chú ý... Lại không biết được này Vu gia cảm thấy ngài là ta người, quay đầu liền đem đến chỗ của ta tra hỏi."

Hắn nói những này đón đến, lại tiếp cận Lý Vân Tâm: "Ngày hôm nay thông thiên quân ra khỏi thành... Chỉ sợ không phải vì tránh đi tai ta mục đích, đảm một số chuyện. Mà chính là vì..."

"Đạo loại đi." Hắn cười lạnh, than nhẹ một tiếng, "Thông thiên quân là đem ta xem như những cái kia không biết thế sự Tu Hành Giả a. Lại không biết ta hướng đạo trước đó chính là Nhất Châu Tử Nông đi. Đạo loại, người khác có lẽ không biết được, ta thì là hiểu được. Đến cái này thời tiết, các nông dân đều ngóng trông mưa xuống."

"Chờ thông thiên quân người Thần Long Giáo tại trong thành thế lớn, lại Quảng Tín đồ, hướng người nguyện, cầu người mưa xuống..."

"Lúc kia người lại hiện ra thân thông quả thực đưa tới mưa gió, cái này Nguyễn Lực liền muốn căng vọt đi! Là cái mưu kế hay chỉ là... Bây giờ đã bị ta khám phá." Thán quân từ đi hai bước, trở lại trước giường ngồi xuống, nhìn lấy mặt trầm như nước Lý Vân Tâm, "Thông thiên quân còn có cái gì mưu kế đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Thần Long Vương Triều :

Tông Nguyệt quân tử từ Nguyệt Luân bên trong đi ra, mãi cho đến hắn hỏi câu nói này, tuy nhiên một khắc đồng hồ.

Nhưng mà vừa rồi những lời kia hắn tựa hồ đã ở trong lòng giấu hồi lâu... Đến hôm nay rốt cục có thể thoải mái nghiêng phun ra.

Lý Vân Tâm liền chỉ nhìn chăm chăm hắn, ánh mắt hung ác mà âm trầm. Trọn vẹn trầm mặc một khắc đồng hồ, mắt vàng bên trong đồng tử mới bỗng nhiên co rút lại thành một đầu dây nhỏ: "Người có biết cái trước tại Bản Quân trước mặt như thế tự cho là thông minh người, như thế nào?"

Thán quân từ lấy tha thứ ánh mắt nhìn hắn: "Chính muốn nghe xem thông thiên quân thủ đoạn —— tất nhiên không phải chúng ta có khả năng tưởng tượng."

"Cái trước người, là cái gọi Thanh Lượng Tử Xú Đạo Sĩ." Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn, chậm rãi nói, "Coi là Bản Quân là một cái tội tở, phong đường, muốn giết chết Bản Quân. A... Cái kia đồ ngu."

Hắn nheo lại mắt, nhếch môi, trầm thấp mà khoái ý cảm thán một tiếng.

"Bản Quân trước gọi hắn đem biết rõ đều nói —— tựa như người hôm nay. Sau đó, lại tại hắn tự cho là đoán được Bản Quân mưu kế thời điểm, đem hắn giết —— trước đem thân thể oanh sát thành cận bã, lại đem Thần Hồn bỏ đến tan thành mây khói. Cái kia đồ ngu... Đến chết đều không biết được đến tốt cùng là bởi vì cái gì —— người nói thông khoái không thoải mái?"

Thánh quân tử mỉm cười lắc đầu, tiện tay trên không trung điểm điểm. Thế là gần như đóa từ trên cây bay xuống Hợp Hoan hoa liền phiêu phù ở giữa không trung, thả ra Ánh Ánh nhu hòa quang mang —— giống như là mỹ lệ ngọn đèn nhỏ ngọn.

"Này Thanh Lượng Tử chính là ta hảo hữu. Ai, ngược lại là đáng tiếc." Thánh quân tử mỉm cười thờ dài, "Đó là cái điên người, nhưng điên đến thú vị. Ta lúc trước chỉ nói đạo này thống, Kiếm Tông xảy ra vấn đề, nhưng lại không biết ra ở nơi nào. Nhưng hắn nói với ta chút sự tình, vì ta chỉ rõ đường —— nói là một chữ sư cũng không đủ."

"Thông thiên quân, người tàn sát ta hảo hữu, một chữ sư, ta nên bắt người như thế nào?"

Lý Vân Tâm hơi hơi ngẩng đầu lên.

Cực kì nhật lại nóng rực vân vụ từ hắc lỗ mũi, hai lỗ tai, khoe miệng bốc lên đi ra. Hắn trầm thấp mở miệng, nhưng trong thanh âm đã có chút dã thú khàn giọng, cuồng bạo vị đạo: "Chỉ là một cái Chân Cảnh Tiểu Nhân Nhi, muốn cầm Bản Quân như thế nào?"

Thánh quân tử cảm thấy cái này nguy hiểm lại cũng không thêm để ý. Cười đến càn khoan dung ôn hòa. Hắn thở một hơi dài nhẹ nhõm đứng thẳng lên một ngón tay, chỉ chỉ Hợp Hoan trên tán cây vàng trắng sáng kia: "Thông thiên Quân Khả biết rõ thứ này gọi là Huyền Quang Bảo Giám? Chính là bản đạo luyện hơn sáu mươi năm một món pháp bảo. Am hiểu nhất —— thâm nhuần Tu Hành Giả cảnh giới."

"Bản đạo tiếc mệnh, không thích làm không có chuẩn bị sự tình. Bởi vậy rất yêu quý món pháp bảo này. Thế là hiểu được thông thiên quân lúc này tu vi, bất quá là Hóa Cảnh đỉnh phong mà thôi. Thông thiên quân muốn tu thiện nguyện chi đạo. Thân là Long Tộc kiến thức rộng rãi càng nên hiểu được Yêu Ma chi thuộc cùng ta bọn người tu, đến phổ biến Sinh Huyền Diệu Cảnh, đột phá hướng Thái Thượng Vong Tình cảnh thời điểm muốn Độ Kiếp."

"Muốn Độ Kiếp, muốn tuyệt tình vứt bỏ muốn —— thông thiên quân cũng là bởi vì này mới muốn Trọng Tu thiện nguyện chi đạo đi. Theo bản đạo biết này ác mộng nguyện chi đạo đến Huyền Cảnh đỉnh phong lúc... Quả nhiên là tâm ma bất ngờ bộc phát —— không cần đến Độ Kiếp, liền muốn tự phế tu vi."

"Nhưng... Không có có đạo tâm, như thế nào thể ngộ Thái Thượng Vong Tình. Đạo thống có đạo tâm, Kiếm Tông có kiếm tâm. Yêu Ma Âm Thần a... Chẳng lẽ thông thiên quân dừng lại tại Hóa Cảnh đỉnh phong, không phải là vì tìm kiếm điểm này tâm a?"

Thánh quân tử mở ra tay: "Chẳng lẽ thông thiên quân, thật cam lòng hiện tại đã đột phá này Hóa Cảnh đỉnh phong, tiến vào Chân Cảnh... Mà mất cái này tìm kiếm... Ngô, nên gọi tên gì? Theo ta được biết trừ cái kia thật rỗng, cũng không có một cái Yêu Ma có thể tìm tới cùng loại đạo tâm, Kiếm Tâm đồ, vật —— thông thiên quân nguyện ý từ bỏ cơ hội này a? Chờ lấy lần tiếp theo cảnh giới rơi xuống đến Ý Cảnh, lại tu luyện lại, một lần nữa này một điểm hiệu nghiệm sao?"

"Hắc... Lúc kia, thông thiên quân gặp được, có lẽ cũng không phải là bản đạo tốt như vậy người nói chuyện."

Lý Vân Tâm trầm mặc xuống, đồng thời nhũ mày suy nghĩ một đoạn thời gian rất dài.

Thánh quân tử trong lúc vô tình nói ra một sự kiện, chứng thực hắn một cái ý nghĩ.

—— trên đời này không có miễn phí bữa trưa.

Đạo thống cùng Kiếm Tông tu sĩ muốn Độ Kiếp, muốn tại Hóa Cảnh đỉnh phong tìm được đạo tâm, Kiếm Tâm lại đột phá đến chân cảnh —— vì về sau tuy nhiên cực độ xa vời nhưng mà dù là có một tia hi vọng mọi người cũng không chịu từ bỏ "Thái Thượng Vong Tình" chỉ cảnh làm chuẩn bị.

Mà Yêu Ma hấp thu Nguyên Lực tu vi lại có thể Bảo Sát đột tiến.

Nhưng cái này nợ cũng nên còn —— tại Huyền Cảnh đỉnh phong, đột phá tới Thái Thượng Vong Tình thời điểm. Mà các yêu ma phần lớn trả không nổi.

Lý Vân Tâm... Hắn chưa bao giờ nghĩ xa như vậy. Cho tới hôm nay đều là bị bức bách. Không ai bức bách hắn thời điểm hắn là ôn hòa không màng danh lợi tính tình —— chỉ ít nhìn. Nhưng nếu có người bởi vậy cảm thấy hắn dễ khi dễ đâm hắn lập tức chơi đùa, liền muốn đối mặt đáng sợ mà điên cuồng trả thù.

Nhưng đi đến một bước này, thật không có suy nghĩ gì Thái Thượng Vong Tình.

Nhưng mà cũng không nguyện ý, tới hậu chỉ làm một cái "Huyền Cảnh đỉnh phong Đại Yêu Ma" —— trên đầu còn có người dám cảm giác, rất khó chịu.

Bất quá... Đạo thống tìm đạo tâm, Kiếm Tông tìm Kiếm Tâm, đều là vì tại tuyệt tình vứt bỏ muốn thời điểm không đến mức mất Hưởng Đạo Chi Tâm. Cứ việc không vui thừa nhận, nhưng thật là sự thật ——, mới là thế giới này toàn bộ sinh linh hướng lên Nguyên Động Lực.

A... Lý Vân Tâm có.

Nhưng bọn hắn muốn vứt bỏ những cái được gọi là "Tình cảm" ...

Lý Vân Tâm ngẩng đầu. Chỉ lúc trước cái loại này hung thần ác sát biểu lộ chậm rãi thu liễm. Hắn thậm chí đánh ngáp một cái ---- -- -- đoàn mây sương mù từ trong miệng tuôn ra, lượn lờ bốc lên, tiêu tán giữa không trung. "Để nói chuyện? Lời này thì sao nói?"

Hắn trầm mặc khiến thán quân tử tin tưởng mình phán đoán.

Đạo Sĩ mỉm cười, đưa tay đẩy ra một đóa tùy phong chậm rãi trôi đến trước mặt hắn Hợp Hoan bông hoa: "Thực bản đạo rất muốn thử một lần, lấy người thật cảnh giết chết đã từng Huyền Cảnh Long Tử là bậc nào thể nghiệm. Nhưng càng nghĩ, ta còn có càng chuyện trọng yếu muốn làm. Thông thiên quân cũng là người thông minh, hẳn là hiểu được bây giờ thiên hạ này nha... Đại kiếp sắp đến."

"Chân Long thành lập một cái Vương Triều. Tuy nói tại ta nói thông cùng Kiếm Tông đến xem, lòng lo sợ tán tán. Nhưng vẫn như cũ là một cái Vương Triều. Đây là từ trên đời này có Yêu Ma đến nay... Xuất hiện cái thứ nhất không phải người, dị loại Vương Triều. Rất nhiều Tu Hành Giả không tán đồng điểm này, cho rằng Yêu Ma luôn luôn nằm bề bầy mắng, cho rằng cái này cái gọi là Vương Triều là một chuyện cười. Nhưng bọn hắn không có chú ý tới một sự kiện —— "

"Tại cái này Vương Triều thành lập hai ngàn năm bên trong, Huyền Cảnh Đại Yêu Ma, không có một cái nào bị giết chết. Mà trước đó đâu? Cách mỗi hơn vài chục năm, mấy trăm năm, liền sẽ có một cái Huyền Cảnh đại yêu tại trong tranh đấu vẫn lạc đi. Vô luận các người thừa nhận không thừa nhận, những cái kia thiên cận Tu Hành Giả thừa nhận không thừa nhận, Thần Long Vương Triều xác thực tồn tại, đồng thời vên vẹn lấy Chân Long hai ngàn năm uy nghiêm liền ước thúc Thiên Hạ Chúng Yêu, các người lực lượng càng ngày càng mạnh."

Lý Văn Tâm xùy cười một tiếng, cũng không nói lời nào.

Thán quân tử không thềm để ý hắn thái độ, ngược lại chính mình lâm vào suy nghĩ bên trong: "Cho nên hôm nay thiên hạ đại thế, kì thực là đạo thống cùng Kiếm Tông thống trị nhân đạo, mà Thần Long Vương Triều thống trị Yêu Ma Đạo. Trên thực tế... Đã là hai ngàn năm ngầm thừa nhận bố cục. Cái này đến cái khác nhân loại Hoàng Triều, chia cắt chúng ta cái này Hồn Thiên bóng đã biết thế giới. Nhưng mà riêng lấy Khánh Quốc làm thí dụ, lấy cái này vị thành làm thí dụ —— "

"Vị thành Tri Phủ tại Phủ Nha bên trong ra chính lệnh, truyền khắp toàn bộ vị lòng dạ. Thế nhưng là cái này vị lòng dạ, dạng này một khối to địa phương, vị thành tuy nhiên chiếm một phần trăm mà thôi. Có người kia nói khôi phục nguyên khí địa phương, cũng bất quá ba bốn phần mười. Hẳn địa phương đâu? Bị Yêu Ma chiếm cứ."

"Yêu Ma sẽ không mở rộng Kiến Phủ, nhưng như là Động Đình quân dạng này đại yêu... Nó thật điên, này vị thành Tri Phủ đây tính toán là cái gì. Cũng may mà có đạo thống cùng Kiếm Tông tại —— các yêu ma chiếm cứ ở các nơi, cũng không dám điên. Bởi vậy, thông thiên quân —— Thần Long Vương Triều là cùng nhân đạo Chư Đế nước Trọng Hợp lấy một cái ấn hình Vương Triều. Điểm này... Cho dù rất nhiều Yêu Ma cũng không tự biết."

"Bản Quân nhưng từ không nghe lệnh tại cái gì người." Lý Văn Tâm tràn ngập ác ý, âm âm đích đích nói thầm một câu.

Thán quân Tử Khoan cho cười một tiếng, giống như là đang nhìn một đứa bé, hay là đã bị hắn chinh phục đáng thương đối thủ: "Cho nên đã có một cái không ngừng lớn mạnh Thần Long Vương Triều tồn tại, mà nhân đạo lại tại đạo thống cùng Kiếm Tông che chở cho càng Hưng Thịnh, như vậy thì có một vấn đề. Nhân đạo càng Hưng Thịnh, các người những này dựa vào Nguyên Lực tu hành Yêu Ma liền càng cường đại. Yêu Ma càng cường đại, đạo thống cùng Kiếm Tông liền càng suy yếu —— chúng ta đang vì mình đào mộ."

"Cho nên đạo thống, Kiếm Tông cùng Yêu Ma, tất có một trận chiến. Kì thực ta rất hoài nghi là... Là có hay không là bởi vì chúng ta ngồi nhìn Thần Long Vương Triều càng ngày càng mạnh, cho nên mới làm tức giận Thiên Nhân, đến mức ba ngàn năm nay, ngày đó người không còn tin tức, Song Thánh cũng không dám Phi Thăng." Thán quân mục nhỏ ánh sáng lấp lánh nhìn lấy Lý Văn Tâm, "Nhưng đạo thống cùng Kiếm Tông còn chưa chuẩn bị kỹ càng. Bọn họ... Là Tu Hành Giả, nhưng mà không phải chiến sĩ. Các người là chiến sĩ."

Lý Văn Tâm lười biếng xem hắn, cười nhạt: "Đạo Sĩ. Ngươi đã nhập vọng. Đây là ngươi Vọng Tâm cướp."

"Vọng Tâm? Ha ha ha." Thán quân tử khoái hoạt cười rộ lên, "Không. Đây là ta đạo tâm. Ta lấy Vọng Tâm Hóa Đạo tâm, lấy Vọng Tâm nhập Chân Cảnh —— giết hết Thiên Hạ Yêu Ma, đã là ta Vọng Tâm, cũng là ta đạo tâm!"

"Bởi vì bọn hắn không có chuẩn bị kỹ càng, cho nên ta muốn để bọn hắn chuẩn bị kỹ càng." Thán quân tử năm sợi râu dài không gió mà bay, nhìn phiêu phiêu dục tiên, "Cho nên ta không giết ngươi —— dù là bây giờ ta dùng một ngón tay, liền có thể giết ngươi."

"Lúc trước ta tại xem chừng, là bởi vì không biết được nội tình. Bây giờ đã khám phá ngươi mưu đồ lại vẫn không giết ngươi, là bởi vì ta phải dùng ngươi."

"Ngươi cho rằng ta không biết a? Đây Lưu Lăng, đang Động Đình quân trong sào huyệt. Lúc này... Lại thêm một cái Long Tử Nhai Tử. Long Tử Nhai Tử —— tại Vị Thủy cùng Động Đình quân cùng một giuộc, hung tính lớn, tàn sát ta nói thông 36 Vị tu sĩ!"

"Trước có quỷ kia để khiến bốn vị Cao Giai Tu Sĩ vẫn lạc. Lại có Long Tử giết hại hơn mười vị Đề Giai Tu Sĩ —— ngươi nhìn, có chất cũng có lượng. Đạo thống cùng Kiếm Tông, lại không cùng Yêu Ma khai chiến, còn nói thế nào phù hộ Thiên Hạ? !"

"Mà khi đó... Ta đang vị trong thành. Lại ta lúc trước chính là người trong thế tục, lại đối dưới mắt vị thành, Vị Thủy cục thế lớn nhất hiểu biết. Thế là cái này tiên phong, liền trừ ta ra không còn có thể là ai khác. Một khi cầm tới những này ——" thán quân tử thoải mái dễ chịu ra một hơi, "Liền không có người có thể lại từ trong tay của ta cướp đi. Những người kia... Ha ha ha, chỗ nào hiểu được cái gì quyền mưu. Ta sẽ nhận được càng nhiều —— thắng đến, có thể —— "

Hắn đột nhiên im ngay, sắc mặt cổ quái nhìn Lý Văn Tâm liếc một chút.

Lý Văn Tâm cũng nhìn lấy hắn.

Nhìn một hồi lâu, hỏi: "Như vậy, người cần Bản Quân làm cái gì?"

Không che giấu chút nào tâm tình vui sướng xuất hiện tại thảng quân tử trên mặt. Hắn vỗ tay cười to: "Tốt —— không hổ là cái thể đại yêu thông thiên quân! Như thế bá lực, nếu không có không phải chủng tộc ta, ta thảng quân tử là nhất định phải cùng người kết giao!"

"Bản Quân có thể không hứng thú." Lý Văn Tâm lạnh hừ một tiếng.

Đang cao hứng thảng quân tử một chút không đều quan tâm đối phương ác liệt thái độ. Hắn về râu mỉm cười: "Thông thiên quân muốn làm, chính là khoảnh khắc 36 cái tu sĩ. Thông thiên quân đã cảm thấy a? Bọn họ liền lẫn lộn tại những cái kia làm công nhân trong đám, liếc thấy được đi ra."

"Thông thiên quân giết bọn hắn, ta liền không quá rầy người tiếp tục tu hành thiện nguyện chi đạo. Bởi vì chỉ có thông thiên quân nhập Chân Cảnh, tìm tới đạo tâm, mới lại có thể trở thành ta nói thống cùng Kiểm Tông cường địch. Ta cần một cái cường địch —— Động Đình quân này Lão vật bị vây ở trong hồ không thể ra trường bên ngoài, chưa nói tới cái uy hiếp gì. Nhưng một vị lúc trước là Huyền Cảnh, bây giờ lại nặng tu tìm tới đạo tâm Long Tử, mới là lớn nhất kẻ địch đáng sợ." Thảng quân tử thoải mái mà thở dài một hơi, "Yêu Ma, tìm tới đạo tâm nha —— trừ này sinh ra chính là mạnh mẽ vô cùng Thần Long, không còn dạng này ví dụ. Vô luận khai chiến vẫn là không khai chiến... Ta đều sẽ đạt được ta muốn. Mà thông thiên quân người, chính là ta cái này cơ hội."

"Cho nên người nhìn, người có thể lấy làm việc cho ta. Người để cho ta làm thành chuyện này, ta liền có thể một mực lưu tại vị thành kinh doanh ta lực lượng —— đồng thời ta cũng cần người một mực tồn tại đồng thời không ngừng mạnh lên, để cho loại tình thế này có thể tiếp tục kéo dài ——" thảng quân tử nghiêm túc nhìn lấy Lý Văn Tâm, "Thông thiên quân, muốn hay không làm chuyện này."

Lý Văn Tâm cúi mí mắt, xùy cười một tiếng: "Bản Quân nếu như không làm đâu?"

Thảng quân tử thu liễm nụ cười, nói từng chữ từng câu: "Như vậy, người chính là muốn chết."

Thảng quân tử Dự giữa kỳ, Lý Văn Tâm giận tím mặt tình huống cũng không xuất hiện —— vị này "Thông thiên quân" chỉ âm trầm nhìn lấy hắn.

Thế là hắn hiểu được đối phương đã đầy đủ hiểu biết bây giờ tình huống —— lại từ Đại Yêu Ma, cũng muốn sống.

Hắn lạnh hừ một tiếng: "Người không làm việc, ta vẫn có khác cơ hội. Nay Lưu Lăng tại Động Đình quân trong tay —— ta mưu đồ một phen, giống nhau là cục diện này, chỉ là muốn phí chút khí lực."

"Nhưng đối với người mà nói, chỉ cần trong tay của ta một tấm bùa tế ra, trong vòng năm ngày liền sẽ có một vị khác Huyền Cảnh tu sĩ đuổi tới, người chỉ chết mà thôi! Bây giờ ta cùng người nói những này, là bởi vì bản đạo hào hứng khá tốt... Như nhắm trúng bản đạo hào hứng không tốt, hắc hắc, rút gân lột da, chính là người hạ tràng! Người tự giải quyết cho tốt, hảo hảo suy nghĩ đi!"

Thảng quân tử nói lời này, tay áo phát một cái, thân hình đột nhiên hóa thành một vệt kim quang thẳng vào này "Huyền Quang Bảo Giám" bên trong qua.

Mà nguyên bản đứng hầu ở bên cạnh hắn hai cái Thái Y Đồng Tử, đột nhiên hóa thành một trận thanh quang không thấy —— hai đóa Hợp Hoan hoa từ giữa không trung rơi xuống.

Dạ Phong một lần nữa quét đứng lên, Tiền Viện tiếng người lại truyền tới.

Lý Văn Tâm trong bóng đêm hơi nhíu lên lông mày, không nhúc nhích ngồi.

A... Nhai Tí lại sợ nước a?

Khi đó hắn nhưng là thật không biết hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Người thông minh :

Cho nên hơi say rượu Lưu lão đạo lúc trước viện lúc trở về, liền nhìn thấy Lý Văn Tâm ngồi một mình ở hắc ám dưới hiên.

Lão Đạo đối phương mới trong nội viện này sinh sự tình hoàn toàn không biết gì cả, nhưng nhìn ra được Lý Văn Tâm tựa hồ không mở ra tâm. Cũng

không cho rằng Lý Vân Tâm là bởi vì chính mình một mình yếu ảm mà vút xuống hần không vui. Hần hiểu được Tâm Ca Nhi cũng không phải là lúc nào cũng thích náo nhiệt, cũng không phải lúc nào cũng yêu cô độc. Nhưng Lý tiên sinh loại kia náo nhiệt là tất nhiên sẽ không vui qua đặng.

Hần liền dẫn chút từ khí tại dưới hiên lại kéo mở đầu ghế mây đến Lý Vân Tâm bên người, nghiêng mặt qua đánh cái Cách nhĩ: "Tâm Ca Nhi cái này là thế nào?"

Lý Vân Tâm trong bóng đêm thăm thẳm liếc hần một cái: "Ngày tháng quân tử mắc câu."

Lưu lão đạo sững sờ —— mỹ tửu làm hần cảm thấy thoải mái dễ chịu, nhưng mà cũng làm hần tư duy trì độn chút. Sững sờ một hồi cười rộ lên: "A nha, Tâm Ca Nhi thân cơ diệu toán ——"

"Ách, là vừa rồi hần tới qua!?"

Kinh ngạc một hồi, đầu óc mới lại chuyển biến nhĩ: "Nhưng Tâm Ca Nhi dưới mắt... Còn xảy ra chuyện gì a?"

Lý Vân Tâm sờ sờ hần quạt giấy, nhẹ ra một hơi: "Ồ ngoài thành thời điểm ta đối với người nói tháng quân tử là người thông minh —— sẽ dùng tu thiện nguyện, tu ác mộng nguyện chuyện này đi mưu hại ta. Bây giờ nhìn quả nhiên là người thông minh. Thậm chí còn chính mình tìm chút điểm đáng ngờ —— để cho ta tỉnh khá hơn chút tâm. Cũng xác thực dựa theo ta thiết kế tốt đường đi đi, tại Thiện Ác chuyện này thượng làm văn chương."

"Thậm chí còn nói với ta một đồng ta nguyên bản đều không biết được sự tình a... Giảng đạo lý, thật là một cái Lương Sư."

"Ngày... Tâm Ca Nhi còn vì sao phiền não? Là bởi vì hần cảnh giới quá cao?" Lưu lão đạo chần chờ hỏi.

"Bởi vì hần thông minh quá mức. Chẳng những là người thông minh, vẫn là cái có dã tâm người thông minh."

Gặp Quý..." Lý Vân Tâm dùng quạt giấy gõ lập tức mu bàn tay mình, "Hần tốt tốt một cái tu sĩ, làm cái gì Tỉ Nô —— hần vậy mà biết đậu loại."

Sau đó hần liền Dạ Phong cùng từ khí, đem vừa rồi sinh hết thầy đều nói cho Lưu lão chỉ nghe.

Nói xong, Lão Đạo cũng nhũ này lại, trầm tư càng lâu, hỏi: "Hần cái này... Thuyết pháp này..."

"Nghe có chút khó tin, nhưng mà tình thế tương tượng, nhưng lại cảm thấy hợp tình hợp lý. Hần thân thể làm một cái đạo thống tu sĩ bây giờ lại có thể coi là kẻ đạo thống, giết hại đồng môn —— giết hại vô tội đồng môn là tội lỗi lớn nha. Nếu là muốn thiết lập văn cục, dùng loại thuyết pháp này đến thiết lập văn cục... Không khỏi không lấy lòng. Nói như vậy lời nói... Giống như là thật nha."

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng thở dài: "Lừa gạt đũa ngọc, biên tùy tiện biên cái có là được rồi. Lừa gạt người bình thường, biên cái hợp lý lấy có là được rồi. Lừa gạt người thông minh, nói đến hợp tình hợp lý, người thông minh vẫn sẽ có lo nghĩ. Lúc này người biên một cái nghe thật không thể tin lý do lừa gạt —— người thông minh liền sẽ giống như người nghĩ."

"Thế nhưng là người thông minh cũng sẽ biết ta cấp trên nói những cái kia —— thế là liền lại hội hoài nghi. Cho nên... Lý do là không hợp tình lý, đều không trọng yếu. Đối với người thông minh tới nói có thể hay không lừa gạt đến hần, chỉ có thể từ cái kia bị lừa người thông minh tự mình làm quyết định —— tin còn không phải không tin. Vậy cũng là trình độ nào đó phản phúc quy chân đi."

Lưu lão đạo uống rượu, trong lúc nhất thời có chút mơ hồ. Suy tư một hồi còn cảm thấy không được Chân Ý. Đành phải hỏi: "Ngày... Tâm Ca Nhi tin hay là không tin?"

Lý Vân Tâm liếc hần một cái, tựa hồ cảm thấy chuyện này thật buồn cười: "Tháng quân tử xác thực thật là người thông minh. Ta trước đó lui tới tại Động Đình, vị thành làm nhiều chuyện như vậy, có một ít là ta cố ý muốn làm cho hần nhìn, có một ít, ta là không muốn gọi hần hiểu được."

"Kết quả bây giờ hần đều xem mặc ---- -- -- chút ta trì hoãn, làm chuyện bậy, hần cũng nào bỏ hợp lý nguyên do, trước sau như một với bản thân mình. Đáng sợ cỡ nào, cỡ nào người thông minh nha. Loại này giống như ta người thông minh nói chuyện... Ta một cái dấu chấm câu đều sẽ không tin."

"Hoặc là nói... Gia hỏa này để cho ta sợ hãi." Lý Vân Tâm bắt mắt nhũ này, "Hần hù dọa ta."

"Người nghĩ người lúc đầu ngồi tại liễu rù cát trắng đề bên cạnh thật vui vẻ câu lấy cá, bỗng nhiên liền bị câu đi lên cá lớn nuốt nửa lời xuống nước —— sau đó con cá lớn này còn cùng người bàn điều kiện, nói để người giúp hần làm thành cái gì chuyện gì, nên tha cho người một mạng ——"

"Chắc chắn, người suy nghĩ một chút hần lời nói —— như vậy, người chính là muốn chết." Lý Vân Tâm kinh ngạc tròn tròn con mắt. Nhìn lấy Lưu lão nói, lại chỉ chỉ chính mình, "Cho tới bây giờ chỉ có ta như thế nói với người khác phần —— hần cũng dám nói với ta như vậy!"

Hần nhìn lấy Lưu lão nói, nhìn một hồi lâu. Tư duy trì độn Lưu lão đạo mới vội nói: "Ày... Vâng vâng vâng, quá càn rỡ, có thể nhẫn nại, không thể nhẫn nhục?"

Lý Vân Tâm thỏa mãn thả tay xuống, lại xoay người. Nhìn lấy đen nhánh một mảnh viện tử, tính trẻ con bĩu môi: "Một cái vị thành, lại có hai người thông minh. Thật sự là miếu nhỏ Yêu Phong lớn, nước cạn con rùa nhiều."

"Không phải giết chết hần không thể."

Lưu lão đạo rất muốn hỏi "Tâm Ca Nhi vậy người dự định làm sao làm chết hần nha"?

Nhưng hiểu được dưới mắt cũng không phải hỏi chuyện này thời điểm tốt —— vạn nhất hần không nghĩ tới biện pháp, chỉ sợ muốn không thoải mái nguyên một tức. Cũng càng sợ thảng quân tử thi triển thủ đoạn gì, tại trong viện tử này còn lưu tai mắt.

Thế là liền cái gì cũng không nói, lẳng lặng cùng hần ngồi. Ngồi một hồi cảm thấy ủ rũ dâng lên —— tuy nhiên rất không nên ở cái này khẩn trương lại không lạc quan thời điểm lười biếng —— nhưng mà xác thực xác thực bởi vì chênh choáng mà cảm thấy buồn ngủ.

Tâm lý sinh ra kỳ lạ mâu thuẫn cảm giác —— tình thế đều đã vừa chạm vào tức...

Chính mình vậy mà...

Còn không nhiều lo lắng.

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, giống như là mới muốn từ bản thân đem Lưu lão đạo quên. Hường hần khoát khoát tay: "A, người về đi ngủ đi."

Yao Đạo Sĩ muốn lại bồi một cùng hần, nhưng hiểu được Lý Vân Tâm không phải rất ưa thích đang tự hỏi thời điểm bên người còn có người khác —— trừ phi hần dự định chia sẻ ý nghĩ của mình, đồng thời thử từ người khác nơi đó đạt được linh cảm.

Thế là cũng không nói cái gì, hơi hơi gật gật đầu vào trong nhà qua.

Lý Vân Tâm một mình tại trong đình viện lại đợi một hồi, thỉnh thoảng thở dài một hơi. Như thế qua gần nửa canh giờ, ghé mây kệt kệt một trận vang —— hần đứng người lên.

Trước dạo bước ở trong viện đi một hồi, mới dùng cực nhẹ thanh âm nói một mình —— lúc trước tại Lưu lão đạo mặt lúc trước cái loại này tự tin lại nhẹ nhõm ý vị toàn không thấy: "Người thông minh, người thông minh, người thông minh... Người người thông minh này hội làm thế nào đây..."

Thanh âm này rất nhẹ, cơ hồ bị trong viện tươi tốt cây cối bị Dạ Phong quét tiếng xào xạc che lại.

Nhưng này Hợp Hoan dưới cây, trên mặt đất một đống hoa rơi bên trong, một đóa nửa tàn Hợp Hoan hoa lại hơi khẽ run run —— nó bắt được trong gió thoảng qua tức thì thanh âm, nhanh chóng đem truyền đạt đến một chỗ.

Cái này một đóa Hợp Hoan hoa tiếp tục hơi run rẩy. Nhưng mà dù sao cách cây cối tầm cỡ, run rẩy thời gian càng lâu, liền lộ ra đòi phế chống đỡ hết nổi —— lại rơi mấy đầu chỉ nhị.

Mà Lý Vân Tâm lại cực kỳ lâu không nói gì. Lại bước đi thông thả hai phút đồng hồ, mới rốt cực hạ giọng, hung tợn, giống như là nói cho một chỗ tồn tại nghe, lại như nói là cho mình nghe ——

"Hắc... Người thông minh? Hừ. Người là người thông minh, ta có thể là thằng điên."

"Một cái Chân Cảnh Tiểu Nhân Nhi... Cuộc ta không dám thắng vào Chân Cảnh! Hắc!"

"Người quả nhiên là không biết cái gì gọi là cái thế đại yêu!"

"Chắc chắc... Đáng tiếc trương này xinh đẹp gương mặt là muốn không thành. "

Hần lời nói này xong, này một đóa nửa tàn Hợp Hoan rốt cực tan mất chỉ nhị, không hề run rẩy.

Lý Vân Tâm trầm thấp hừ một tiếng, phát tay áo đi trở về hần trong phòng qua.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Quân Ma Loạn Vũ :

Thần Long Giáo tiến vị thành, đến không chỉ có riêng là người. Còn có Đồ Đăng.

Tuy nói chính đang xây Miếu Thờ còn chưa làm xong, chỉ thô thô gấp hệ thống, nhưng mà mỗi ngày triều bái lại không thể thiếu —— bằng không cuộn

cuộn biển Ly Văn rồng Thái Tử muốn không cao hứng.

Mọi người sẽ không nghĩ vì cái gì vị này rồng Thái Tử dễ dàng như vậy buồn bực, ngược lại cảm thấy đây là một vị Thần Linh phải có bộ dáng.

Thừa lúc Lý Văn Tâm cùng Lưu lão nói tới đền công trường bên cạnh này duy nhất coi như thanh tịnh một gian tiểu viện trước cửa thời điểm, không ít người đều dùng phức tạp ánh mắt nhìn hắn.

—— cũng là loại kia một đám ở cùng nhau vài chục năm, lẫn nhau quen thuộc hàng xóm láng giềng, gặp một cái từ nơi khác hàng tới lang lúc ánh mắt.

Khu nhà nhỏ này rơi lúc trước thuộc về một vị người không vợ. Đang lãng không từ cùng Cửu Công Tử tranh đấu cái kia buổi tối bởi vì tại đường đi một bên khác, lại cách xa hơn một chút, cho nên chưa thụ tác động đến. Nhưng phòng trọ vô sự, người lại có việc —— hơn sáu mươi tuổi lão đầu từ chịu không nổi kinh hãi, đêm đó liền hôn mê. Bọn người nhóm phát hiện thời điểm, thi thể đã nát thối. Thế là phòng này lại không người ở.

Tuy nhiên mọi người tin tưởng Thần Linh có thể Trừ Uế, lại vị ngoài thành người không có người trong thành chú ý nhiều như vậy, liền hoan thiên hi địa đem Thọ Mộc màn đêm buông xuống từ nhà mình trong nội viện cây son trà hạ móc ra "Rồng quá tử kim thân thể giống" cùng năm vị hộ pháp Thần Linh Nê Thai giống nghênh tiến trong viện cực kỳ dàn xếp lại.

Bây giờ ngoài viện luôn có bốn người giữ cửa —— bởi vì này tượng nặn có thể xác thực thật là vàng.

Phụ cận còn thỉnh thoảng có người tới triều bái. Rồi nhà bên ngoài —— cứ việc chỉ là từ Cò trắng châu phụ cận đến vị thành theo Lý Văn Tâm chỉ là một lần đường dài dạo chơi ngoại thành —— nhưng đôi lúc này mọi người tới nói cũng vẫn là rời nhà bên ngoài. Chung quy không vui chung quy lo lắng dù sao vẫn cần một số ký thác tinh thần.

Chính là những này giáo chúng nhìn thấy Lý Văn Tâm cùng Lưu lão đạo đi tới, đều quý dị, không hẹn mà cùng đình chỉ nói chuyện với nhau.

Lưu lão đạo tại mọi người trong lòng là có uy vọng. Hắn là mọi người trong lòng ý nghĩa thực tế thượng "Giáo Chủ". Từ Thần Long Giáo lúc đầu hiện thế cho tới bây giờ dạng này quy mô, tự nhiên không thể rời bỏ hắn miệng lưỡi dẻo quẹo. Tại giai đoạn trước làm rất nhiều Đồng Nhân liên hệ công tác, Thần Long Giáo rốt cục bắt đầu từ các tín đồ lời đồn, phát triển đằng sau, Lưu lão đạo liền cao mình giảm bớt tham dự thế tục sự vụ số lần, thế là hắn hình tượng lại bắt đầu thần bí cao lớn.

Dạng này một cái gồm cả Thân Hòa Lực cùng cảm giác thần bí Thủ Lĩnh, tại tín đồ bên trong uy vọng cực cao —— nếu không tại dạng này thời đại, nơi nào sẽ có hơn một trăm người, "Ly biệt quê hương" cùng hắn đến trong thành!

Huống hồ mọi người là Chân Chân xem đến lão đạo này sợi râu, tóc, từ hoa râm chậm rãi biến thành đen nhánh.

Đối với dân chúng tới nói, cùng cái gì về trận, luật Chú Pháp, pháp bảo, Chân Cảnh Huyền Cảnh so sánh... Đây mới là thật, chánh thức Thần Tích!

Bởi vậy Lưu lão đạo vài ngày trước chỉ một vị tuần tiểu người trẻ tuổi nói với mọi người đây chính là "Thần Long Giáo Giáo Chủ" lúc, không có một người biểu thị phản đối.

Nhưng mà tự mình, xưng hô lại là "Lưu giáo chủ" cùng.."Vị kia".

Mất bọn hạ nhân nhìn thấy "Vị kia" đến trước cửa, cũng không nói chuyện, xụ mặt.

Lưu giáo chủ lại cung cung kính kính đem hắn để vào cửa, chính mình giữ ở ngoài cửa. Đồng thời phân phó bọn giáo chúng thối lui chút, "Giáo chủ và mấy vị hộ pháp có một số việc cần."

Mọi người tuân theo ý hắn gấp, ngoan ngoãn lui ra phía sau. Nhưng không chỉ một người ở trong lòng phỏng đoán có phải hay không là bởi vì sáng nay vừa mới cung cấp thượng từ trong thành trái bên trong mua được gà quay —— không ít người đời này lần đầu nghe nói gà có như thế cái phương pháp ăn.

Tại Lý Văn Tâm đi vào một khắc đồng hồ đằng sau bắt đầu có người hướng Lưu giáo chủ hỏi han ân cần —— tựa hồ lấy loại này đơn giản thuần phác phương thức biểu thị đối với hắn ủng hộ.

Lưu lão đạo liền chỉ tại thâm cười khổ.

Lý Văn Tâm đi vào trong viện, thẳng vào tiền đường. Vào cửa đã nhìn thấy một bộ gà bay chó chạy tình cảnh.

Tam Hoa Nương Nương cùng Kiều Gia Hân hồn phách là không có có thân thể Âm Thần, cho nên Hiện Hình đối cho các nàng mà nói là cần "Tốn hao chút khí lực" sự tình, không hiện hình ngược lại nhẹ nhõm tự tại.

Mà lão thử, Hắc Miêu, Thỏ Trắng, Công Kê bốn cái Tinh Quái từ động vật Hóa Hình, hóa thành người lúc cũng là cần phải hao phí khí lực. Nhưng dù sao động vật hóa hình người chính là vì lấy người kinh mạch tới tu luyện, cho nên bảo trì thân người cũng là một loại tu hành. Có thể Lưu lão đạo lại thuyết phục bọn họ không nên tùy tiện tại tín đồ trước mặt Hiện Hình, để tránh kinh hãi thế tục mất đi quyền uy cùng cảm giác thần bí. Bốn cái sơ làm người Tinh Quái bị Lý Văn Tâm bản giao muốn "Hào hảo nghe này lão đầu từ lời nói", cho nên cũng không phản đối.

Thế là hắn tiến đến đã nhìn thấy này bốn cái Tinh Quái tại đây phòng tán loạn —— trong tay hoặc là nắm lấy đuôi gà, trái cây, hoặc là nắm ly rượu, nên, truy chạy trước tranh đoạt.

Mèo mun kia tinh cảnh sát trường lớn nhất linh xảo, tay trái bắt một cái da xộp giòn thịt mềm đùi gà, tay phải một cái bầu rượu. Một bên giống tựa như một trận gió chạy một bên ăn liên tục lớn uống. Lý Vân Tâm ban tên cho Thư Khắc chuột tinh là Đại Sư Huỳnh, nhưng tựa hồ vẫn sợ cảnh sát trường cái này đại sư tỷ, không dám truy nã. Bụng một mâm muối xộp giòn Đậu Phộng trốn ở trong góc có thể khắc xùy khắc xùy ăn —— hẳn tướng mạo thật sự là "Tặc mị thử nhân", như thế xem xét liền lộ ra có chút bí ối ——

Tuy nhiên tại Lý Vân Tâm cùng hắn vô cùng có hạn tiếp xúc mấy lần ở trong đền xem... Cái này chuột tinh kì thực là cái trung hậu ôn hòa tính tình.

—— giới hạn tại đối yêu quái mà nói.

Kê tinh ăn mặc năm màu y phục, đỉnh lấy một đầu rồi tung hồng phát, la to "Đại Sư Tỷ cho ta một thanh Thường Thường" —— cảm tình lúc trước nguyên một con gà quay đều tiến cảnh sát trường Đỗ Từ.

Thỏ Tinh Tư Cơ hóa hình người là một thiếu niên, trắng tinh, nhưng răng hô. Liền ngồi xổm ở cạnh cửa trên ghế bành trông mong theo dõi hẳn Đại Sư Huỳnh trong tay Đậu Phộng, muốn ăn lại không có ý tứ mở miệng.

Kiều Gia Hân hồn phách bám vào nhất tôn thấy không rõ diện mục Tượng Đất bên trên, vẫn là không mặt mũi. Nhưng lò mờ có thể thấy được ngũ quan hình dáng —— cái này khiến Lý Vân Tâm có một chút điểm cảm khái. Hắn tuy nói kỷ ức lực siêu quần... Thế nhưng sắp quên cô nương kia bộ dáng.

Kim thân thượng Tam Hoa Nương Nương liền nhìn lấy cái này cả phòng Yêu Ma Quỷ Quái tán loạn, bệnh tâm thần tựa như khanh khách cười không ngừng. Thẳng đến gặp Lý Vân Tâm đẩy cửa tiến đến mới "Ai nha" một tiếng. Sau đó kêu to: "A nha... Ai nha? ! Giáo Chủ tới rồi! Náo, hừ! Ôn ào! Không được quấy nhiễu... Y!"

Thư Khắc lập tức đem món ăn vứt trên mặt đất thẳng vào đứng lên. Này Thỏ Tinh cũng hoảng sợ kêu to một tiếng, nhảy xuống cái ghế liền muốn hóa nguyên hình, nhưng mà tốt xấu nhìn xuống, chạy tới Đại Sư Huỳnh sau lưng.

Kê tinh quay đầu gặp Lý Vân Tâm liền trừng lớn mắt ám ức: "A nha, Đại Vương, sư tỷ nàng —— "

Mèo tinh quay người liền đem đùi gà cùng bầu rượu đều nhét vào kê tinh trong tay một chân đem hắn gạt ngã, nháy nháy lớn mắt to điểm đậm đáng yêu vén áo thi lễ: "Đại Vương đến nha..."

Nhai lập tức rút cục đem miệng bên trong đồ vật nuốt xuống: "Mèo nô nhi những ngày này là một chết..."

Tam Hoa Nương Nương hi hi cười: "Hi hi, Tiểu Yêu Tinh, y, ngươi lớn nhất lời... Há? A nha... Đại Vương tới rồi, a nha, Đại Vương có phải hay không mang Tam Sinh? Há? Tam Sinh đâu?"

Lý Vân Tâm đi thẳng tới cạnh cửa Ghế dựa Thái Sư trước thư thư phục phục ngồi xuống. Không trở về mèo tinh lời nói, chỉ nói với Tam Hoa: "Tam Sinh không có. Nhưng là khác có một dạng đồ tốt —— ngươi có muốn hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Thân ta chỉ dừng :

Tam Hoa Nương Nương mặc dù nói chuyện bừa bãi, nhưng ở đại sư thượng lại không hề đồ. Nghe Lý Vân Tâm nói như vậy, lập tức giống một cái bị giẫm cái đuôi mèo kêu lên: "A! Đồ tốt? ! Há? Vật gì tốt? A, là thân thể nha? Thân thể nha? Há?"

Lý Vân Tâm hơi cười cợt: "Đúng. Là một thân hình."

Không biết được có phải hay không quá kích động, thật là vui, quá kinh hỉ. Nghe hắn lời này, Tam Hoa ngược lại không ra tiếng.

Lý Vân Tâm lược trầm mặc một hồi, phối hợp nói tiếp —— mà mèo kia tinh lông mi dài vút sáng vút sáng, rón rén qua đưa cho hắn đắm chân. Hai cái trắng bóc nhỏ nắm tay nhỏ giống bạch ngọc đảo chùy giống như gỗ cho hắn tê tê đại đại, dễ chịu cực.

Hắn liền thoải mái dễ chịu thờ dài ra một hơi: "Khi đó tại dã Nguyên Lâm, nếu không phải ngươi đại khái ta đã mất mạng."

"Đêm hôm đó ngươi cứu ta, ta liền hứa hẹn ngươi nói cuối cùng sẽ cho ngươi kết quả, chỗ. Còn cùng ngươi nói chút quy củ —— ngươi còn nhớ rõ không?"

Tam Hoa Nương Nương lúc này mới nói. Thanh âm như cũ nhợt nhạt, nhưng vậy mà hiếm thấy không có bừa bãi ——

"A nha... Đệ nhất... Không thể gây thương tổn mạng người."

"

"Ủm... Thứ hai, không thể cùng Nhân Hôn phối!"

"Đệ Tam —— y, tam quan muốn chính! Hi hi..."

"Người nhớ kỹ rất rõ ràng." Lý Vân Tâm tán thưởng gật đầu, "Cũng làm rất khá, rất nghe lời. Xem như tạm thời thông qua khảo nghiệm."

"Đan Thanh Đạo Sĩ là có thể cho người một cái thân thể —— Hóa Cảnh Đạo Sĩ có thể Hóa Hư Vi Thực, Chân Cảnh Đạo Sĩ có thể thân chuyển thật đúng là. Nhưng Hóa Cảnh Đạo Sĩ Hóa Hư Vi Thực chung quy là lực bình không rẽ —— này nguyên bản Họa Tác bị hủy diệt, cái kia thật thân thể cũng liền không có. Chân Cảnh Đạo Sĩ có thể dùng người Thần Hồn, hồn phách một bộ phận đến cấp người hóa một cái chân thân, nhưng hồn phách cùng Thần Hồn bị tiêu hao hết một số, người thân chí đương nhiên cũng sẽ bị hao tổn."

"Cho nên ta một mực gọi người nhập thân vào vẽ lên, kim thân thượng, không muốn cho người dùng hai cái này biện pháp. Bởi vì ta muốn chuẩn bị cho người một chút càng tốt hơn."

"Những này ngừng lại, xem như nghĩ đến." Lý Vân Tâm nói, "Tuy nói là một cái ta cảm thấy, nên tính là bảo hiểm, có thể thực hiện biện pháp, nhưng mà vẫn như cũ là có phong hiểm. Mà lại một khi cái này biện pháp có thể thực hiện, người đến chân thân, cũng liền muốn giúp ta đi làm mấy món sự tình —— giết mấy người. Cái này, ta cần muốn hỏi người. Người có làm hay không?"

Trong phòng bốn cái Tinh Quái đều đảo mắt qua nhìn trên hương án kim tổ. Kiều Gia Hân hồn phách xoay mặt, vậy" nhìn chăm chăm" nó, tựa hồ có chút hâm mộ.

Nhưng Tam Hoa chờ một lúc mới nói: "Giết người... Y... A nha, Đại Vương không cho phép ta thương tổn tính mạng người, ai nha..."

"A. Những cái kia không phải người, là tu sĩ, Đạo Sĩ." Lý Vân Tâm buông buông tay, "Không tính vi phạm Giới Luật."

Tam Hoa lập tức vui mừng hơn hồ kêu lên: "A? Hi hi, này tốt vậy thì tốt, hi hi, giết nha, nhanh cho ta nha!"

"Được." Lý Vân Tâm đưa tay tại Phiến Từ thượng vừa sờ, liền lấy ra một quyển giấy vẽ.

Sau đó hán đứng người lên tay run một cái, quyển trục soạt một tiếng mở ra.

Vẽ lên là cái thân ảnh quen thuộc.

Sau đó hán khẽ nhú mày, ngón tay cùng nhau, trong miệng quát khẽ: "Qua!"

Bức tranh đó lập tức tràn ra một trận thanh quang, một thân ảnh chậm rãi tại thanh quang trung thành hình —— Lý Vân Tâm lại uống nói: "Thượng năng thân thể!"

Trong nội đường lúc này lên một trận âm phong. Này Tam Hoa vô hình Linh Thể bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước, liền bỏ nhào vào cái bóng kia trên thân!

Lại một hơi công phu, thân ảnh kia ngưng thực.

Lý Vân Tâm nhìn nàng chăm chăm một hồi, hỏi: "Còn tại?"

"A nha... Tại nha..."

Xác thực vẫn là Tam Hoa thanh âm. Nhưng cũng chỉ đứng đấy, một cử động nhỏ cũng không dám, tựa hồ rất sợ không có Lý Vân Tâm phản phó chính mình loạn động, sẽ đem mới được thân thể làm hư.

Lý Vân Tâm nhẹ ra một hơi. Sau đó một bên nhìn chăm chăm nàng, một bên chậm rãi —— cầm trong tay Họa Quyển cho xem.

Thân ảnh kia như trước đang.

Hán lại hướng trên mặt đất này một đồng giấy vụn nhất chỉ, giấy mảnh lập tức hóa thành tro tàn ——

Thân ảnh vẫn còn ở đó.

Lý Vân Tâm sắc mặt phức tạp nhìn chăm chăm "Tam Hoa Nương Nương" lại nhìn một hồi lâu, rốt cục thật dài ra một hơi: "Quả là thể."

Đối với Đan Thanh các đạo sĩ mà nói, Hóa Cảnh tức mang ý nghĩa "Hóa Hư Vi Thực" .

Hư Cảnh thời điểm có thể làm ra "Hư ảnh nhĩ" tới dọa người —— tựa như hấn khi đó ở trong rừng dùng Cửu Công Tử hư ảnh tới dọa hình Bộ Đầu, tranh thủ đến chạy trốn cơ hội. Nhưng cái bóng kia thấy được, sờ không được, cũng chỉ là quang ảnh mà thôi.

Đến Hóa Cảnh thời điểm, trên giấy vẽ tranh, có thể gọi ra thật sự hình thể tới.

Hấn tại dã Nguyên Lâm Tam Hoa Nương Nương này nửa sụp đổ ngoài miếu vẽ ra một cái "Lục giáp Kiếm Sĩ" chém giết này tặc nhân, chính là Hóa Cảnh thủ đoạn. Mà khi đó tuy nhiên dựa vào Tam Hoa Nương Nương linh lực miễn cưỡng Nhập Hóa Cảnh, có thể gọi ra đến Kiếm Sĩ gặp người máu cái này Chí Dương chi vật, rất nhanh liền biến mất.

Nhưng đến Hóa Cảnh đỉnh phong thời điểm mới hảo hảo làm một bức họa, thì xác thực có thể gọi ra không sợ cái gì "Chí Dương chi vật" Hữu Hình Chi Vật tới.

Bất quá, thực là có hạn chế, quy củ.

Bằng không một cái Hóa Cảnh Đạo Sĩ chỉ cần mỗi ngày Hội Họa vẽ, chẳng phải là một người liền có thể vẽ ra một chi quân đội.

Hóa Cảnh gọi ra đến đồ, vật năng lực, uy lực như thế nào, trên thực tế quyết định bởi tại hai điểm —— thật có, là không có cách nào khác gọi ra tới. Thí dụ như Hóa Cảnh Đạo Sĩ làm một bức Cửu Công Tử, mà này Cửu Công Tử xác thực xác thực tồn tại lấy, liền gọi không ra.

Lý Vân Tâm phỏng đoán vậy đại khái cùng Hắc Bạch Diêm Quân nói, cái thế giới này "Không" có quan hệ.

Mà làm chính mình tượng tượng, nhưng cũng bị đại chúng chỗ tin tưởng, cái kia uy lực liền muốn lớn hơn một chút.

Thí dụ như nơi nào đó người đều tin tưởng trên núi có một vị Sơn Thần, bộ dáng đều miêu tả đến kỹ càng. Mà cái này Nguyên Lực lại không đủ để sinh ra một cái Âm Thần đến, một khi Hóa Cảnh Họa Sư vẽ ra đến, đại khái liền xác thực lại là một cái Sơn Thần.

Nếu như chỉ bằng không làm một cái quái gì —— nói thí dụ như vẽ một cái Trương Tam, vậy liền chỉ là một cái Trương Tam. Một cái phổ phổ thông thông Trương Tam, cũng sẽ không có cái gì "Võ nghệ cao cường", "Trí gần như yêu" loại hình "Ân Tàng Thuộc Tĩnh".

Nhưng mà trở về gốc rễ kết cũng còn có một cái hạn chế. Cái này huyền diệu thủ đoạn, trên bản chất cùng "Không", "Nguyên Lực" đều có chút quan hệ vi diệu.

Hóa Cảnh Họa Sư vẽ tranh, gọi người đi ra, kì thực là dùng Qua mỗ chủng loại giống như Tín Ngưỡng Nguyên Lực thủ đoạn, dựa vào Đạo Thuật —— tại theo một ý nghĩa nào đó ngành sinh sinh "Tạo" ra một cái "Âm Thần". Quá trình này rất cố hết sức —— muốn hao phí Đan Thanh Đạo Sĩ tu vi.

Một khi cái này "Âm Thần" căn cơ —— Họa Tác bị phá hủy, cái này "Âm Thần" cũng liền không có.

Một khi cái này "Âm Thần" bị ngoại lực cậy mạnh giết chết, như vậy cùng cái này "Âm Thần" có một loại nào đó vi diệu liên hệ Đan Thanh Đạo Sĩ bản thân, cũng sẽ thụ sáng tạo.

Cho nên dùng Hóa Cảnh chỗ triệu hoán Âm Thần tranh đấu, kì thực đang dùng Đan Thanh Đạo Sĩ sinh mệnh đang chiến đấu. Nếu không có khẩn yếu quan đầu, không ai vui lòng lấy chính mình mệnh, tu vi qua đánh trò đùa.

Nhưng Lý Vân Tâm vừa rồi, đem bức tranh đó phá hủy.

Vừa vắn ảnh vẫn còn ở đó.

Đây là hấn những ngày này liên hệ chính mình đoạt xá Ly Vãn Thần Vị kinh lịch, làm ra một lần thành công ném thử —— quả nhiên là có thể.

Về phần nguyên nhân, dưới mắt hấn có thể nghĩ đến cũng chỉ có một —— tại một cái thế giới khác, cái thân ảnh này...

Vẫn là có rộng khắp tín đồ!

Bởi vậy, có thể!

Đây là Trường Cửu chi Đạo a.

Nghĩ những thứ này, liền nhìn thấy này nhập thân vào Tượng Đất thượng Kiều Gia Hân thẳng "Nhìn chăm chăm" hấn bên này. Cũng không biết nàng có nghe hay không hiểu, nhưng Lý Vân Tâm vẫn khẽ lắc đầu: "Bây giờ không thành. Đơn cái này một bức, ta đã lui về Hóa Cảnh Trung Giai. Ngươi nha... Tiểu cô nương, đợi thêm một chút đi. Ài, kì thực thụ nhiều Hương Khói Nguyên Lực, chính mình tu thành Thần Hồn Hóa Chân thân thể cũng là không tệ..."

Sau đó nhìn như cũ một cử động nhỏ cũng không dám Tam Hoa: "Ta hiện đang hỏi ngươi —— "

...

...

Lý Văn Tâm ở trong viện tròn vẹn đợi một canh giờ. Đi ra lúc sau đã là buổi trưa.

Lưu lão đạo đi xem sắc mặt hắn, nhưng nhìn không ra cái gì. Chỉ là đi vào thời điểm xui xẻo, bây giờ biểu lộ bình tĩnh chút.

Lý Văn Tâm đi đến bên cạnh hắn: "Đi thôi."

Lưu lão đạo liền quay người hướng thủ tại cửa ra vào bọn giáo chúng phân phó vài tiếng, bọn họ đuổi theo Lý Văn Tâm cước bộ.

Lại nói chờ bọn hắn hai người vừa đi, cửa mấy người liền gấp qua trong nội đường nhìn ——

Một chỗ xương gà, Bôi Trần bừa bọn.

"Quả nhiên là chạy cái này đến!" Một cái lưng hùm vai gấu nông phụ cảm giận nói. Sau một khắc ngữ khí lại đột nhiên ôn nhu: "Chỉ là đau lòng ta này Lưu giáo chủ..."

Lại nói bên này bọn giáo chúng tại oán thầm này ăn trộm gà ăn, bên kia Lý Văn Tâm cùng Lưu lão đạo đi trên đường, đã nhìn thấy một cái Tiểu Nhân Nhi.

Hai người nguyên bản định qua Mộc Nam cư ăn cơm trưa.

Quẹo vào một đầu con đường hẹp, Lưu lão đạo đang chuẩn bị hỏi một chút Lý Văn Tâm sự tình làm được như thế nào thời điểm, nghe thấy "Cộc cộc cộc" thanh âm —— tựa hồ là trúc tấm gỗ vào Thanh Thạch Bàn lộ diện bên trên.

Thế là quay người, đã nhìn thấy nó.

Là loại kia bên đường Người bán hàng rong chỗ buôn bán dùng Thanh Trúc đâm Tiểu Nhân Nhi. Làm ẩu, Trúc Tử cũng không khô ráo. Nếu như bắt kịp mưa dầm trong nhà bày thêm mấy ngày liền sẽ nứt ra, nấm mốc. Nhưng bây giờ cái này lớn chừng bàn tay Thanh Trúc Tiểu Nhân Nhi lại rất sống động —— dùng sung làm hai chân thân tre nhí giật giật nhảy đến Lý Văn Tâm trước người, làm một cái vái chào.

Sau đó liền hỏi: "Chủ nhân nhà ta phái ta đến hỏi thông thiên quân, đêm qua sự tình suy nghĩ đến như thế nào?"

Lý Văn Tâm méo mó đầu nhìn một cái tên tiểu nhân này, cười âm hiểm đứng lên: "Chủ nhân nhà ngươi ngược lại là thú vị, giết đồng tu cũng như thế nóng vội à?"

Thanh Trúc Tiểu Nhân Nhi liền lại làm một cái vái chào: "Chủ nhân nhà ta phái ta đến hỏi thông thiên quân, đêm qua sự tình suy nghĩ đến như thế nào?"

Lý Văn Tâm hơi sững sờ, lạnh hừ một tiếng: "Phi. Nguyên là bức này làm ẩu mặt hàng. Hắc hắc... Muốn chết à? Cũng là chủ nhân nhà ngươi không nói, Bản Quân cũng muốn đại khai sát giới!"

Nói xong lời này không đợi Tiểu Nhân Nhi lại thờ dài, một chân liền đưa nó giẫm cái nát nhừ.

Sau đó lại hướng bốn phía liếc nhìn một phen, ngược lại là tại ngõ nhỏ một bên trên vách tường trông thấy một cái nghiêng đầu, tròng mắt hai cái đậu đen con mắt nhìn hắn Ma Tước.

Lý Văn Tâm cùng hắn đối mặt một hồi, lại hừ một tiếng, đưa tay chỉ nó: "Muốn giết ta liền giết cho ngươi. Nhưng ta giết một người, ngươi cần phải vì ta làm một cái thật là tốt sự tình!"

Ma Tước thì thầm gọi hai tiếng, dốc sức lẳng cánh liền bay đi.

Thế là đến xế chiều thời điểm, từ thượng thanh đàn đỉnh phái vị thành trú bị trúng liền truyền tin tức đi ra.

Các tu sĩ hành động.

Chỉ bất quá cái này "Hành động" đối với bọn hắn mà nói càng giống là trò đùa, là bọn họ lúc trước tuyệt đối tuyệt đối sẽ không tự hạ thấp địa vị đi làm —— tại trong thành, tại tin đồn ở trong triển lãm chút kinh hải thế tục ảo thuật, nhưng lại không thể cao minh đến để bọn hắn xem không hiểu ——

Sau đó khuyên mọi người nói này Thần Long Giáo chính là Tà Giáo, nhất tâm hướng đạo mới là chính đồ.

Không chỉ một vị tu sĩ cho rằng thủ đoạn này sứt sẹo cực.

Nhưng sở dĩ miễn vì khó thử đi làm là bởi vì rốt cục biết được một cái kinh thiên động địa bí mật ——

Tháng trước làm việc nước thông thiên trạch mất hành tung, tu vi cơ hồ bị phế thông thiên quân, Long Nhị tử Nhai Tử, chính là cái này Thần Long Giáo Giáo Chủ, đang suy nghĩ biện pháp địa chính từ các tín đồ thiện nguyện, Trọng Tu Pháp Thân!

Vào ngày thường bên trong những ý cảnh này, Hư Cảnh các tu sĩ tuyệt không muốn cùng loại chuyện này trúng vào bên cạnh. Nhưng lần này chính là lúc trước sư tôn, bạn cũ đem bí mật triệu tập mà đến, nói cho bọn hắn dưới mắt này Long Tử Nhai Tử cực suy yếu, khó khăn lắm chỉ có Hóa Cảnh tu vi.

Lại dự định Trọng Tu thiện nguyện chi đạo, tìm kiếm đạo tâm —— chính là nhân cơ hội đem đánh giết lớn thời cơ tốt.

Này Nhaiti tự lại một nhóm Tinh Quái làm Thần Long Giáo đi ra, mà các tu sĩ trước muốn làm chính là đoạn nó Nguyên Lực nơi phát ra. Các loại bên này bị thu thập đến sạch sẽ, liền có này Lang Gia động thiên trải qua luật viện tòa, Đắc Đạo Chân Nhân cảnh tu sĩ thắng quân Tử Tương đánh giết!

Mà đến lúc đó, như kỳ công này người đều có phần... Ai không tâm động!

Đối với những này thấp cảnh các tu sĩ mà nói, loại sự tình này đừng nói là thắng quân tử để bọn hắn không muốn hướng Đồng Đạo lộ ra, liền là có người chủ động tới hỏi cũng sẽ không nói nha!

Chỉ sợ bị nhiều người hơn chia công lao!

Chỉ bắt quả đạo thống các tu sĩ cùng Kiếm Tông các kiếm sĩ, là càng thêm là am hiểu tranh đấu. Nói muốn triển lãm thần thông, lại là đối những người bình thường này, không thể quá kinh hãi thế tục "Kinh động này Long Tử Nhaiti", chạy đến thực là một phen vất vả việc phải làm.

Tăng thêm những Thần Long Giáo đó giáo chúng không biết là phạm cái gì tội. Hoặc là nói, không kiến thức thế nhân đã là như thế ngu muội —— chỉ luôn miệng nói này Nam Sơn Yáo Đạo Nhân cung phụng cuộn cuộn biến Lý Vẫn rỗng Thái Tử, hơn thắng ở giữa liền từ trắng biến thành đen. Lại Thần Long Giáo chưa thu bọn họ một phần tiền tài ngược lại thường có thể cứu tế —— Thiên Hạ lấy ở đâu dạng này Tà Giáo?

Chính là bởi vậy, từ các tu sĩ buổi chiều nhận được tin tức, đến tối muộn cái này trong vài canh giờ, cơ hồ người người đều tốn công vô ích.

Các tu sĩ là có kiên nhẫn, nhưng cái này kiên nhẫn về mặt tu luyện, mà không đối với phạm nhân. Như không phải thắng quân Tử Hữu nghiêm lệnh nói đừng muốn thương tổn tính mạng người, chỉ sợ có chút Sát Kiếp chưa độ, đạo tâm bất ổn tu sĩ, đã đại khai sát giới!

Tại là có chút người dự định ngầm lại khác biện pháp.

—— muốn làm tán cái này Thần Long Giáo nha. Cổ hoặc nhân tâm hoặc là các tu sĩ không phải rất lành nghề, nhưng mà tranh đấu, giết người, cũng nên so sự kiện kia thuần thực một số.

Những ngày này bọn họ đều hiểu được cái này Thần Long Giáo có một cái chương khiến Trương Lão, còn có một cái được xưng Giáo Chủ người trẻ tuổi.

Nói đùa... Chánh thức Giáo Chủ chính là Nhaiti —— Long Tử sao lại ngênh ngang xuất hiện tại trong phố xá? Có thể thấy được là cái khôi lỗi.

Khoảnh khắc khôi lỗi, khoảnh khắc chương khiến Trương Lão, giáo chúng chẳng phải giải tán lập tức a?

Khi đó thắng quân Tử Chân người lại ra tay ——

Đại sự có thể thành!

Cái thứ nhất nghĩ đến cái này diệu kế, chính là một vị Hư Cảnh tu sĩ cùng một vị Ý Cảnh tu sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Dao, Hắc Dao :

Hai người này vốn là Chu Thiên Linh Bảo Phái đồng tu, cùng nhau đến trong thế tục hành tẩu Lịch Kiếp. lại nói cái này chu thiên Linh Bảo Phái Chương Môn lớn Thành chân nhân cảnh giới tu sĩ cùng tuần tử, chính là thắng tiến đến cách nước truy kích quý kia để nắm vị tu sĩ một trong.

Đáng tiếc người này tu vi tuy cao, lại có một cái tại Cao Giai Tu Sĩ trong cực hiếm thấy mao bệnh —— keo kiệt.

Chu Thiên Linh Bảo Phái cũng là đạo thống 36 Lưu Phái một trong, tuy nói không giống động thiên như vậy giàu có, nhưng cũng không phải cái gì Hàn Môn nhà nghèo —— dù là cực kỳ hạng bét nhất Lưu Phái chỗ trần tăng bảo vật đều đủ để mua xuống nửa cái Đại Khánh nước.

Nhưng vị này cùng tuần tử Chương Môn từ trước tới giờ không đem môn phái bên trong tên quyền, Trần Quyền lấy ra cho các tu sĩ Độ Kiếp. Hắc Môn Hạ Độ Tử phạm là đến Ý Cảnh đỉnh phong liền bị hắn đuổi xuống núi, nói chỉ có chính mình tự mình lịch luyện mà Độ Kiếp, tu vi mới có thể mạnh mẽ.

Chuyện này nhắc tới cũng không sai nhưng vấn đề là... Hẳn ngay cả hộ thân pháp bảo, cao giai Phù Lục đều không nỡ. Chỉ đem đệ tử đuổi ra sơn môn, nói với bọn họ "Trong thiên hạ này đều là Linh Bảo, tình tế dụng tâm đi tìm".

Ngược lại thật sự là là ứng "Chu Thiên Linh Bảo Pháp" cái tên này.

Đối với Huỳnh Đề Song Hành vừa ý cảnh tu sĩ nói phòng giam hạt kê, Hư Cảnh tu sĩ nói hào đến kẻ lãng tử. Đã từng cùng thánh quân Từ Hữu qua gặp mặt một lần, cho hẳn chỉ điểm một số tu hành Quan Khiếu, xem như ghi nợ ân tình. Lần này đến tin tức, là một nắng hai sương trước hết nhất chạy đến — cũng không phải bởi vì cảm giác nhớ tình cũ, mà chính là nói như thánh quân từ dạng này Chân Cảnh tu sĩ.. Tuyệt không có khả năng giống bọn họ vị kia Chương Môn keo kiệt.

Cho dù là phân công bọn họ làm những chuyện gì, sau đó ném một tấm bùa tới, đó cũng là Chân Cảnh tu sĩ chỗ Thư Phù lục — bọn họ chưa từng thấy cái này đồ tốt.

Nói đến rất là làm cho lòng người chua.

Bởi vậy làm chuyện này, hai người kia là lớn nhất ra sức. Tại hẳn Đề Giai Tu Sĩ nhóm còn đang suy nghĩ nên như thế nào đã rút rề, lại hòa ái hướng những người thế tục kia hiện ra thần tiên Đạo Pháp thời điểm,

Hai vị này đã ở Đào Khê đường phệ tích một cái công trường nơi hẻo lánh tụ lại một đồng người.

—— ban đầu dự định trước không nói chuyện nhiều, chỉ dùng tay đoạn đem người trấn trụ.

Thế là xuất thủ chính là đến kẻ lãng tử Hư Cảnh sơ giai Chủ Pháp —— Phục Ma Trần Tự Quyết.

Lúc đó là buổi trưa, thái dương độc đến hung ác, chỉ có từng tia từng tia gió mát. Một đám lao động nửa ngày người hạng lấy hai người bọn họ, mùi vị quả thực không dễ ngủ. Lại là cau mày, dùng cảnh giác vừa nghi nghi ngờ ánh mắt nhìn lấy bọn họ —— cái này khiến hai vị tu sĩ càng thấy nên sớm một chút kết thúc chuyện xui xẻo này, trấn trụ những người này.

Thế là này đến kẻ lãng tử chính là lãng không mà sách. Tuy nhiên viết cố hết sức, độ cũng chậm, nhưng xác thực xác thực tại đầu ngón tay bách ra linh lực, chỉ dùng một ngón tay, không cách dùng bút, liền viết ra một cái "Trần" chữ Chân Phù.

Cái này quyết Nhất Thành, lấy này đến kẻ lãng tử làm trung tâm, trong vòng mấy trượng... Lập tức an tĩnh lại.

Nguyên bản có Thiên Nhi minh —— cái này kêu to liền bị trấn dưới.

Nguyên bản nơi xa còn có mọi người lao động lúc bối cảnh âm —— thanh âm kia cũng biến mất.

Gió nhẹ —— cũng bị trấn hạ!

Hai cái này tu sĩ, tính cả ở bên cạnh họ cái này ba mươi, bốn mươi người, chính là trong nháy mắt này, tạm thời, cùng thế gian này đoạn Duyên Quả!

Mà ở đến kẻ lãng tử viết cái này lãng không Trần Tự Quyết, một lần nữa điều tức tốt đằng sau, hạng lấy hai người bọn họ nhóm rốt cục không nhịn được. Vừa rồi cái này tự xưng là Đạo Sĩ người còn mặt mũi trần đầy trang nghiêm, tựa hồ làm tốt Đại Lực Khí, muốn triển lãm một phen bản lĩnh —— mọi người thậm chí bởi vậy tạm thời hạ thấp lẫn nhau nói chuyện với nhau thanh âm.

Nhưng hôm nay...

Cái gì đều không sinh.

Không có gì ánh sáng, tiếng vang, cũng không có gì diễm hòa, Tiểu Nhân Nhi.

Này hai cái Đạo Sĩ liền ngờ ngác đứng ở nơi đó, cũng không nói chuyện, chỉ dùng một loại tương đương kiêu ngạo ánh mắt tại xem bọn họ những người này ——

Ngạo khí cái gì kinh nha?

Lớn buổi trưa đến nghe bọn họ nói vớ nói vẩn. Nguyên bản còn có chút Phong, bây giờ ngay cả một tia Phong đều không, buồn bực được lòng người bên trong hoảng. Nguyên bản lẫn nhau trên thân vị đạo cũng không tốt nghe, dưới mắt liền càng không tốt nghe. Liền có người hỏi: "Nói xong ảo thuật chút đấy?"

Này hai cái Đạo Sĩ giống như là bị mạo phạm, mặt mũi tràn đầy bất khả tư nghị nhìn lấy bọn họ: "Các ngươi những này người ngu, lại không có —— "

Ai kiên nhẫn nghe bọn họ nói tiếp —— lại chửi mình người ngu! Nghẹn nửa ngày cái rắm lớn một chút tiếng động đều không có, ăn mặc cũng là không lạ kỳ Bồ Y, lại đóng vai cao nhân. Lộ về vì lừa gạt chút tiền tài nói chuyện giật gân.

Mọi người liền lại nói móc lên hai người bọn họ tới.

Nơi xa tiếng ồn ào bị trấn dưới, thế nhưng là ba mươi, bốn mươi người thanh âm nói chuyện đã được cho náo nhiệt, ai sẽ để ý như thế không đáng chú ý chi tiết. Chờ bọn hắn qua đủ miệng nghiền đem hai người kẹp thương đeo gây châm chọc một phen đằng sau liền giải tán lập tức...

Này đến kẻ lẳng tử một câu "Lại không có thể ngộ đến Đạo Pháp huyền diệu sao" còn chưa mở miệng.

Bọn này —— điều dân!

Kẻ ngu dốt!

Vậy mà nói này trong miếu Thần Linh sẽ còn để hương nến tự đốt đứng lên, nói —— đây mới thực sự là thần tiên làm sự tình!

Nhưng mà hắn Lưu Phái bên trong cho dù là một cái Đồng Tử đều sẽ như thế một tay nha!

Hai người càng nghĩ càng Sinh khí (tức giận), đơn giản muốn khai sát giới —— nhưng lại nghĩ tới thánh quân tử khuyên bảo. Thế là hạ quyết tâm ngày mai trước đó lại không cùng những người ngu này liên hệ.

Nguyên bản bọn họ tại Động Thiên Phúc Địa tu hành, bên người lui tới đều là chút "Chí thú cao khiết" Đồng Đạo. Dù là loại kia tham lam keo kiệt, cũng đều tại trên mặt che đầy một tầng tên là lễ nghi khách sáo sà. Tuy nói cái này dưới khăn che mặt, các cao nhân tham lam, keo kiệt cùng người thế tục tham lam, keo kiệt cũng đều cùng —— có thể cho dù kỹ nữ đều yêu miệng lưỡi trơn tru biết dỗ người vui vẻ Khách làng chơi, cái nào có nhiều người như vậy thật có thể thương thức cái gọi là "Tinh tình thật" cùng "Chất phác".

Hai vị tu sĩ cảm thấy cùng người thế tục liên hệ hồngбет —— bọn họ vốn là cao cao tại thượng nhìn xuống những phàm nhân này, không nên cùng bọn hắn tiếp xúc. Bây giờ lại nhất định phải trà trộn vào đến —— quả thực là chính mình tiến vào đám lầy bên trong.

Thế là liền đi.

Cũng không muốn qua thượng thanh đàn đỉnh phái trú chỗ. Bị thánh quân tử hiểu được giữa ban ngày không làm việc luôn luôn không tốt. Nhưng cũng không muốn qua ngâm gió ngòi trắng —— tâm lý xác thực chứa không kịp chờ đợi tâm sự.

Cho nên tại trong thành đối tới đối lui, tâm tình thoáng bình tĩnh, rốt cục cảm thấy có chút rất không thích hợp.

Làm gì phí cái này khí lực?

Đánh giết này "Giáo Chủ", "Chương khiến Trương Lão" không phải liền là!

Bọn họ mặc dù không có biện pháp minh xác phán đoán người khác đến tốt cùng tu mạnh bao nhiêu, nhưng là biết một số chi tiết.

Những tu sĩ này, Huyền Môn Chính Tông xuất thân, tâm cao khí ngạo cực kì. Mới đầu thánh quân tử để bọn hắn trà trộn vào trong đám người, liền khá là người tại gặp Lưu lão đạo đằng sau lấy tự nhận là xảo diệu Huyền Môn Chính Pháp đến xò xét hắn —— chỉ vì nhìn hắn tu vi.

Kết quả rất tiếp cận sự thật ——

Lưu Công tán mặc dù là Hư Cảnh tu vi, nhưng tu là Đan Thanh Họa Đạo. Tại tranh đấu một đường thượng kém xa cùng đạo thống, Kiếm Tông tu sĩ so sánh. Lại lúc trước hắn là tự học, rất nhiều tiểu môn đạo Lý Văn Tâm khả năng chính mình cũng không lắm, hắn thì càng phải kém một chút.

Cho nên các tu sĩ đạt được kết quả là, đây là một cái Ý Cảnh đỉnh phong Đạo Sĩ —— chỉ nói tại tranh đấu phương diện thực lực.

Từng có cẩn thận người đi Ván Nguyệt quân tử phải chăng quả thật như thế, nhưng này vị đem bọn hắn triệu tập mà đến Chân Cảnh tu sĩ cười không nói —— chung quy thánh quân tử Chân người sẽ không hại bọn họ những văn bối này, đồng tu, thế là các tu sĩ hết bệnh chắc chắn.

Bởi vậy ngày đó đầu tây nghiêng thời điểm, hai vị này nghĩ đến biện pháp này.

Lúc đó bọn họ chính đi tại một đầu Thanh Thạch Bản trong hẻm nhỏ, cho rằng biện pháp này xác thực có thể thực hiện. Dự định ngày mai —— muốn hỏi vì cái gì không phải tối nay, mà chính là ngày mai?

Bởi vì ngày mai Đào Khê đường những nhân tài đó sẽ lên công.

—— dự định ngày mai tại những ngu dân đó bắt đầu làm việc thời điểm, trước mặt mọi người đem này chương khiến Trương Lão cùng Thần Long Giáo Giáo Chủ đánh giết, tốt gọi những ngu dân đó nhìn một cái... Cái gì mới thật sự là thần tiên Đạo Pháp!

Quyết định chủ ý này, hai người liền chuẩn bị trở về trú chỗ đi.

Nhưng ở ban đêm, một đầu hắc ám hẻm nhỏ luôn luôn sự cố nhiều lần chi địa. Đi vài chục bước, hiện ngõ nhỏ bên kia bị phá hỏng.

Một con ngựa ô ngăn chặn xuất khẩu.

Hắc Mã trước, đứng đầy một vị Đạo Khách.

Hắn mặc toàn thân áo đen, bả vai, cùi chỏ các loại dễ mài mòn chỗ đầu dùng Da thuộc lộ ra, cũng không dễ tổn hại, lại có thể đưa đến phòng ngự tác dụng.

Mang một đỉnh mũ rộng vành —— không biết làm cái biện pháp gì, này mũ rộng vành cũng là Black. Ép tới rất thấp, chỉ lộ ra đường cong cứng rắn bờ môi, nhìn mạnh mẽ hữu lực rộng lớn cái cằm.

Hắn ôm một thanh Hắc Dao đứng tại giữa đường, ánh trăng tại trên lưỡi đao độ ra một vòng thanh huy.

Từ Cốc tử cùng đến kẻ lãng tử nhìn nhau, dừng bước lại, kinh ngạc nhìn lên trước mặt người ——

Các tu sĩ có lẽ nhìn không cho phép các tu sĩ tu vi như thế nào, nhưng nhìn người thế tục lại không phải việc khó gì.

Dưới mắt... Cái này ôm Hắc Dao nam nhân là dự định ngăn bọn họ lại.

—— hẳn là muốn chết phải không.

Có lẽ là bởi vì vào ban ngày từ những người thế tục kia khi trung được đến một bụng oán khí không thể nào tiết, hai vị này tu sĩ rất có ăn ý không nói lời nào, dừng lại. Cũng không có vung tay lên liền đem đánh bay, mà là ở vào một loại nào đó phức tạp vì điều tâm lý, định nghe nghe hẳn muốn nói gì.

Hắc Y Dao Khách từ mũ rộng vành trong khe hở nhìn thấy hai người động tác. Sau đó híp híp mắt —— nhưng từ trong khe hở vẫn là thấy không rõ —— thế là dùng trong ngực chuôi đao đem mũ rộng vành hướng lên trên đỉnh đỉnh, rốt cục thấy rõ hai người biểu hiện trên mặt là kinh ngạc.

Đây là một cái làm hắn cảm thấy hài lòng kết quả.

Hắn hơi cười cợt, lộ ra một loạt tuyết răng trắng. Ở trong ánh trăng, lộ ra đêm tối, lộ ra Hắc Y, điều này làm hắn nhìn nguy hiểm mà tàn nhẫn: "Tại hạ Hắc Dao ứng kiên quyết. Có một số việc, muốn hỏi một chút hai vị bằng hữu."

Đối phương nghe tên hắn...

Biểu hiện trên mặt vẫn là kinh ngạc. Nhưng đã bắt đầu bình tĩnh trở lại, chỉ nhìn chăm chăm hắn.

Đây là rất phản ứng bình thường. Khách giang hồ, nghe được "Hắc Dao ứng kiên quyết" cái danh này đại khái đều sẽ có hai loại phản ứng.

Thân phận đủ phân lượng, địa vị đủ tôn quý, có lẽ kính nể, có lẽ xem thường, có lẽ nghiêng răng nghiêng lợi —— nhưng luôn luôn biết hắn.

Mà Tiểu Nhân Vật, sơ nhập giang hồ, tính tình mê mê, đại khái là dưới mắt bộ dạng này —— còn không biết được đứng tại trước mặt bọn hắn là ai.

Hắn liền lại tại bên môi trồi lên một vòng cười nhạt: "Ban ngày thời điểm nhìn hai người các ngươi làm việc, ha ha... Thủ đoạn không cao lắm mình. Biện pháp không có làm tốt?"

"Nhìn hai người các ngươi sạch sẽ, nói chuyện cũng giống là qua chút sách, có thể là nơi nào Người coi miếu không có nghề nghiệp, dự định lấy một bát Thiên Môn cơm ăn à?"

"Ta đoán nghĩ các ngươi là dự định từ Thần Long Giáo nơi đó kiếm một chén canh. Những người kia đã có thể tin cái gì rỗng Thái Tử, liền cũng là chút ngu ngốc —— ngược lại thành các ngươi ra tay tốt đối tượng. Thế nhưng là hai vị, tại hạ khuyên các ngươi một câu, Thần Long Giáo cái này một miếng cơm, các ngươi ăn không được, ăn không nổi, chỉ sợ thật ăn muốn mất mạng."

Nói lời này, đối diện hai người tựa hồ rất muốn cười —— hẳn nhiên không có đem hắn lời khuyên để ở trong lòng.

Nhưng Hắc Dao ứng kiên quyết cũng không tức giận. Hắn lắc đầu: "Ai. Các ngươi có thể hiểu được này Thần Long Giáo phía sau là ai? Các ngươi hiểu được là vị trong thành Vu gia ở sau lưng làm việc —— hẳn là người làm ăn, Đồng Quan phủ liên hệ, không tính người giang hồ, xác thực quản không chúng ta chuyện giang hồ."

"Nhưng là... Ứng Vương bảo đâu? Tổng không phải không biết à? Hai mươi năm trước, Ứng Vương tôn chắc chắn hằng diệt Tiền gia bảo cả nhà. Kể từ lúc đó Ứng Vương bảo Hùng Bá Giang Hồ —— ta hôm nay nói cho các ngươi biết, này Vu gia, liền còn cùng Ứng Vương bảo có quan hệ!"

Nói xong lời này, ứng kiên quyết thẳng nhìn chăm chăm hai người: "Hiện tại các ngươi biết được những này, ta liền lại hỏi các ngươi một câu —— có muốn hay không đến một trận Đại Phú Quý?"

Đến kẻ lãng tử nhẹ nhàng ra một hơi: "Ồ? Đại Phú Quý? Cái dạng gì... Đại Phú Quý?"

Ứng kiên quyết hừ một tiếng: "Những Thần Long Giáo đó giáo chúng, tín đồ, kì thực đều là chút người cơ khổ. Trong lúc nhất thời bị Tà Giáo mê hoặc, đều không biết được phụng hiến bao nhiêu gia tài ra ngoài —— ta tại châu khác phủ chưa từng hiếm thấy loại sự tình này. Tà Giáo vợ vét của cái, vợ vét của cái đảng sau liền bỏ trốn mất dạng, chỉ khổ thương sinh."

"Vốn đều là chút người đáng thương, các ngươi làm gì đánh bọn hắn chủ ý."

"Muốn ta nói, chúng ta người trong giang hồ hành sự liền muốn quang minh lỗi lạc, đường đường chính chính. Các ngươi hai ngày này xen lẫn trong đám

kia giáo chúng bên trong, hẳn là hiểu được Thần Long Giáo có nhất tôn Kim Thân Tổ Tượng. Trọng mười sáu cân bảy lượng ba tiền. Nếu đem này Kim Thân Tổ Tượng cướp... Ha ha."

"Thứ nhất, có thể kiếp Phú tế Bản. Thứ hai, này Thần Long Giáo ngay cả Kim Thân Tổ Tượng đều nhìn thủ không được, nơi nào còn có tin đồ tin hắc? Không ra mấy ngày, những cái kia bị lừa bịp bách tính liền muốn tan tác như chim muông!"

Nhưng đến kẻ lãng tử bỗng nhiên cắt ngang hẳn lời nói: "Vì sao để mắt tới huynh đệ của ta hai người? Chăm chăm bao lâu?"

Ứng kiên quyết hơi hơi ngẩng đầu lên, ngạo nghễ nói: "Ta ứng kiên quyết muốn nhìn chăm chăm người nào, còn không có có thể bị cảm thấy. Về phần tại sao để mắt tới các ngươi... Ha ha. Liền xem như là Lão Thiên Gia xem các ngươi khốn đốn, tặng cho các ngươi một trận phú quý đi."

"Nói như vậy hai chúng ta trong mắt ngươi vốn không có gì chỗ thần kỳ, chỉ là bởi vì trùng hợp." Từ Cốc tử lại sửa hỏi một câu.

"Ha ha. Là."

"Như vậy ngươi đã nói huynh đệ của ta hai người ăn không được Thần Long Giáo chén cơm này, lại nói cái gì Ứng Vương bảo... Bây giờ ngươi nhưng vì sao muốn làm chuyện này, qua trêu chọc bọn hắc đầu?"

Ứng kiên quyết hơi nhíu lên lông mày. Người giang hồ nhạy cảm làm hẳn ý thức được hai người kia...

Không thích hợp.

Dưới mắt hai người kia ngữ khí thông dong, không nhanh không chậm. Nghe này trọng mười sáu cân bảy lượng ba tiền kim tổ vậy mà một chút tham lam thần sắc đều không có ——

"Nguyên lai các ngươi hai cái là Ứng Vương bảo nanh vuốt!" Ứng kiên quyết bỗng nhiên xốc hết lên mũ rộng vành, cầm chặt cái kia chuỗi Hắc Dao, quát to một tiếng thốt ra.

Cùng với như thế một tiếng hô quát, Hắc Dao ông một tiếng xé rách không khí, thẳng chém về phía hai người kia nơi sống yên ổn!

Nhưng hai cái tu sĩ chỉ hơi hơi vừa lui... Một đao kia liền bị tránh đi.

Hắc Dao ứng kiên quyết chỉ dùng một lần thời gian nhảy mắt liền minh bạch dưới mắt tình thế —— hai người nghe hẳn tên tuổi không chút nào khiếp đảm. Ban ngày cố ý diễn tình cảnh như vậy bộ phim, dụ chính mình mắc lừa.

Bây giờ lại thoải mái mà tránh thoát chính mình một đao kia...

Hai người kia, võ công cao đến kinh người, tâm tư thâm trầm đến kinh người!

Ngay sau đó lần nữa hô quát: "Cùng tiến lên! Liều chết bọn họ!"

Vừa mới nói xong, này Hắc Mã đằng sau liền lách mình đi ra một cái lão giả, cũng mặc hắc y, cầm Hắc Dao. Nhưng mà do dự một hồi, mới nói: "Ứng Đại Hiệp, ta nhớ được trước ngươi nói với ta cái này bảy Sát Chi Đạo... Chính là thẳng tiến không lùi, độc thân dũng tiến chi đạo nha...",

Ứng kiên quyết nhướng mày, thấp giọng nói: "Hừ, những này Ứng Vương bảo nanh vuốt —— không nên cùng bọn họ giảng Giang Hồ Đạo Nghĩa! Chính là muốn cùng tiến lên!"

"Thẳng tiến không lùi. Độc thân dũng tiến chi đạo —— cái này thân thể, thân người, ta thân thể, đều là Giang Hồ Chính Đạo chi thân —— chúng ta như thế cũng là độc thân dũng tiến! Lại không có cái thứ hai Giang Hồ Chính Đạo!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Khí điểm cực phách lối :

Lão giả kia nghĩ một lát thì hẳn lời nói, cũng không biết đến tột cùng có hay không bị thuyết phục. nhưng cuối cùng vẫn là nhấc đao lên đi lên phía trước

dùng khăn giọng thanh âm tự giới thiệu: "Ta chính là Sát Nhân Quỷ Mạnh ác mộng, đao hạ không giết vô danh chi bối. Các hạ người nào, xưng tên ra!"

Sự tình giương đến lúc này, đối với hai cái tu sĩ mà nói đã không thú vị. Nguyên bản chỉ cảm thấy là cái thú vị gia hỏa, trêu chọc một chút hân. Nhưng bây giờ sự tình không thể tránh khỏi lọt vào "Chém chém giết giết" loại này cũ rích nội dung cốt truyện bên trong —— các tu sĩ cũng không có gì tâm tư cùng người giang hồ luận bàn.

Cũng lười cùng cái gì "Sát Nhân Quỷ Mạnh ác mộng" nói nhảm. Này Từ Cốc từ tiện tay từ trong tay áo rút ra một tấm bùa đi ra, cổ tay rung lên liền té ra.

Sau đó bước nhanh chân hướng đi Hắc Đao ứng kiên quyết cùng Sát Nhân Quỷ Mạnh ác mộng, vuron tay ——

Phù Lục một té ra, hai cái Giang Hồ Vô người nhất thời bị một trận bất chợt tới không còn chút sức lực nào cảm giác bao trùm, thậm chí trong lòng một tiếng không ổn!

Đây không phải là đang kịch liệt tranh đấu ở trong sinh ra không còn chút sức lực nào cảm giác, cũng không phải tại lao động thời điểm thể lực chống đỡ hết nổi không còn chút sức lực nào cảm giác —— khi đó, tâm tổng còn có một cỗ khí tại. Hiểu được thân thể mệt mỏi mệt mỏi nhưng là tâm lý tổng còn muốn kiên trì.

Mà dưới mắt cảm giác này lại là ngày xuân bên trong mưa phùn gió nhẹ Lương Dạ, trong lúc rảnh rỗi nằm tại bên cửa sổ trên giường trúc nghe hoa rơi âm thanh cảm giác bất lực —— thân thể không muốn động, tâm lý càng không muốn động.

Ngay cả đao đều không muốn cầm.

Một đạo Hư Cảnh tu sĩ tiện tay liền có thể nhẹ nhàng viết ra Phù Lục, trong nháy mắt đem hai vị giang hồ cao thủ chế phục.

Từ Cốc từ đi đến trước người bọn họ đồng thời vuron tay, một tay một cái giống buồn cười tựa như mang theo hai người cổ dễ dàng đem bọn họ hất giơ cao đến giữa không trung, hung hăng lắc một cái.

Đình đình đang đang lấp bộp một trận vang —— đao, Đao Đao, đao găm, phi tiêu, Câu Trảo, Thiết Tật Lê, dây thừng nhỏ, gân trâu dây thừng, tiền đồng bạc vụn Vàng lá...

Toàn bộ bị tung ra rơi trên mặt đất.

Sau đó tu sĩ tại trên thân hai người ấn ấn, tiện tay đem bọn họ hất vút trên mặt đất.

Đối vào thế tục người mà nói bá đạo vô cùng, cao hơn lớn nhất sâu nội lực còn muốn cương liệt linh lực phong kín hai người huyết đạo, trừ miệng mắt có thể đi động bên ngoài, chỗ nào đều không động đậy.

Lúc này tại sau lưng thờ ơ lạnh nhạt đến kẻ lãng tử mới nói: "Hắc Đao ứng kiên quyết. Sát Nhân Quỷ Mạnh ác mộng —— các ngươi hai cái, ở cái này giang hồ thế tục bên trên, tính là cái gì địa vị?"

Ứng kiên quyết cái này lúc sau đã rõ ràng chính mình gặp gỡ là ai.

—— trong truyền thuyết chỉ có lớn nhất xui xẻo nhất lại đuôi mù Giang Hồ võ giả, tại dã ngoại, trên đường, đại khái vài chục năm mới có thể trêu chọc đến một lần...

Tu Hành Nhân.

Nhưng mà đây là hân năm nay lần thứ hai.

Tuy nhiên trên thân cảm giác mệt mỏi còn chưa rút đi, dưới mắt lại bị vô cùng bá đạo Phong Huyết Đạo Khí máu, nhưng hân vẫn nỗ lực xuất ra thanh âm: "Tại hạ tại vị lòng dạ phụ cận... Rất nổi danh nhìn... Ngô, tầm thường người giang hồ đều sẽ bán cái mặt mũi... Tại Đại Khánh, ngô... Cái này Đông Nam bộ cũng có chút, có chút..."

"Vừa rồi người nói trộm lấy Thần Long Giáo Kim Thân Tổ Tượng, giáo chúng liền sẽ tan tác như chim muông. Có chắc chắn hay không?" Đến kẻ lãng tử lại hỏi.

"... A, là có! A?" Ứng kiên quyết kinh ngạc tròn tròn con mắt, "Hai vị thần tiên chẳng lẽ không phải..."

"Vì cái gì dạng này có nắm chắc?"

Đối phương cũng lơ đãng tra hỏi. Chỉ cùng Từ Cốc từ trao đổi vài câu ý kiến liền lại tới hỏi —— giống như hân chỉ là phong biết nói chuyện thư tín.

Ứng kiên quyết đối với loại này xem thường cũng không cảm thấy phẫn nộ —— trên thực tế bất kỳ một cái nào có thể nhẹ nhàng khiến một vị Nhị Lưu, đã sờ đến Nhất Lưu biên giới Vô Lâm Cao Thủ trong nháy mắt mất đi chiến đấu lực người, đều đủ để khiến biến mất trong lòng hết thảy hân tâm tình.

Chỉ muốn...

Có cơ hội hay không, có thể được đến dạng này thủ đoạn!

Cho nên hẳn liền lại nói: "Bời vì những cái kia... Tín đồ... Kì thực đều là vì, vì... Vì..."

Lặp lại rất nhiều lần, thùy chung nói không nên lời câu tiếp theo. Tồi hậu ngay cả ăn uống đều không rõ, mặt trướng đến Tờ.

Từ Cốc tử lúc này mới ý thức tới dù là mình đã tận khả năng giảm bớt lực đạo để tránh trực tiếp đem hai người điểm chết, nhưng mà linh lực đối tại Thế Tục Vô Giả tới nói vẫn là quá bá đạo.

Hắn lạnh hừ một tiếng, chân trên mặt đất nhẹ nhàng giẫm một cái liền chấn khởi hai khối cục đá. Lại đá một cái, cục đá liền bắn nhanh tới đem hai người giải khai huyết đạo.

Ứng kiên quyết mồm miệng rớt cục trở lên rõ ràng. Nhưng trước thông thả đứng lên, chỉ đem nói cho hết lời: "Những tín đồ đó cũng không phải cái gì Thành kính hướng đạo, chỉ là vì riêng phần mình chỗ tốt a. Dem này kim tố trộm, rất nhanh bọn họ liền cảm thấy —— "

Hắn tận lực tinh tường nói mình những lời kia, hiện hai vị tu sĩ bắt đầu nghĩ một vài sự việc.

Hai người bọn họ biểu hiện trên mặt bình tĩnh lạnh lùng, cơ hồ từ không nhìn thẳng nhìn mình cùng Mạnh ác mộng.

Cho nên ứng kiên quyết hiểu được cái này không phải là dấu hiệu tốt lành gì —— loại người này giết lên người đến, mới là Chân Chân không chút nào nương tay.

Hắn liền nhẹ nhàng đứng chút ở bên cạnh hẳn cũng không nói lời nào Mạnh ác mộng. Lão đầu từ mình bạch ứng Đại Hiệp đây là "Chậm đợi thời cơ, không ổn liền lập tức chuyển tiến ý tứ" .

Sau đó ứng kiên quyết mới lại ngẫm lại, nói ——

"Vừa rồi có mắt như mù, trong lúc vô tình mạo phạm hai vị Tiên Trưởng. Nhưng tại hạ trước đây tại vị trong thành cũng đã gặp một vị Tiên Trưởng —— khi đó là tại Kiều gia trong trạch viện..."

Hắn vừa nói vừa quan sát hai cái tu sĩ sắc mặt.

Hiện bọn họ ánh mắt sáng lên, không hẹn mà cùng xoay người lại nhìn chính mình.

Hắn hơi hơi thở phào, đem lời nói tổ chức đến càng thêm ngưng luyện ngắn gọn: "... Đây trung bộc liền là tại hạ bên người cái này một vị Sát Nhân Quý Mạnh ác mộng. Bởi vì lúc ấy này Lý Văn Tâm Đạo Trưởng võ nghệ tuyệt cao, tại hạ liền lưu tâm hắn tin tức. Về sau biết giống như tại vị trong thành lại tới một vị lãnh không Đạo Trưởng, hai người chính là là bạn tốt."

"Hai vị Tiên Trưởng cũng là người trong chốn thần tiên, bây giờ cũng tại vị thành, cùng này lãnh không Đạo Trưởng cũng là quen biết đi. Đây... Đại khái cũng biết cái kia Lý Văn Tâm Đạo Trưởng —— "

Ứng kiên quyết nói lời này thời điểm trong khẩu khí toàn không có này cổ Giang Hồ vị, cái này khiến hai cái tu sĩ cảm thấy kinh ngạc —— người này... Tựa hồ cũng không phải là hoàn toàn hạng người thảo莽 nha.

Bất quá bọn hắn đề ý cũng không phải là chi tiết này, mà chính là ứng kiên quyết trong lời nói "Lý Văn Tâm Đạo Trưởng" .

Chờ hẳn rốt cục đem hẳn biết nói xong, đến kẻ lãnh tử cùng Từ Cốc tử liếc nhau, khẽ nhủ mảy.

"Người ngày đó tại Kiều gia trong viện nhìn thấy này Lý Văn Tâm, cho nên lưu tâm qua hắn." Đến kẻ lãnh tử vừa nghĩ ứng kiên quyết nói chuyện, một bên chậm rãi, tình tế hỏi hẳn, "Thế là tại đằng sau thời kỳ nhiều mặt tìm hiểu qua. Nguyên lai tưởng rằng là một cái không xuất thế cao thủ, sau đó mới biết được... Chính là tu sĩ. Chính là bởi vì người lưu tâm qua hắn, tìm hiểu qua tình huống của hắn, cho nên hiểu được hắn cái kia người nói chuyện rất quái lạ —— làm sao cái quái biện pháp?"

Ứng kiên quyết bỗng nhiên ý thức được chính mình phạm tới nay cái thứ hai sai lầm.

Hai cái này tu sĩ cùng này Lý Văn Tâm.. Không phải người một đường.

Nhưng đối với người trong thế tục tới nói phạm loại này sai tựa hồ cũng không thể trách cứ hẳn nhóm —— liền giống với phổ phùng ở giữa những bách tính đó nhóm đều cho rằng Kinh Thành ở trong đại quan nhi nhóm quan lại bao che cho nhau, hoà hợp êm thấm, tề tâm hiệp lực tại phụ tá Hoàng Đế.

Có kiến thức người tự nhiên hiểu được sự thật cũng không phải là như thế —— quan trường có đầu đá, Hoàng Đế cũng không phải chí cao vô thượng. Mà ở Huyền Môn, Tiên Nhân vấn đề này, nhất có kiến thức người thế tục cũng không so với cái kia vô tri bách tính đối đãi kinh hoa đám quan chức quan điểm cao minh bao nhiêu.

... Huống chi là hắn.

Nhưng đến kẻ lãnh tử giờ phút này ánh mắt bên trong tràn đầy nghiêm túc nặng nề hiếu kỳ, hắn không thể không trả lời.

Ứng viên quyết hít sâu một hơi: "Cái này quái... Nói đúng là hắn nói chuyện rất có đặc điểm... Thích nhất nói mấy cái quái từ nhĩ, mắng chửi người lời nói —— nghe nói hắn rất ưa thích mắng chửi người, tính khí không được tốt —— đều là người khác chưa nghe qua. Nói thí dụ như cái gì Trí Chương, nảo tàn, bệnh tâm thần loại hình từ nhĩ... Ân..."

"Người còn nói vài ngày trước người một vị bằng hữu lại gặp được Lý Vân Tâm. Sau đó mấy ngày nay người cũng gặp lại qua hắn —— vô luận người vị bằng hữu nào vẫn là người, đều cũng không có ý thức được cái này Lý Vân Tâm cùng trước đó có cái gì xuất nhập. Đây có phải hay không là mang ý nghĩa ——" đến kẻ lãng tử thân thể hơi nghiêng về phía trước, nhìn chăm chăm ứng viên quyết, "Bây giờ cái này Lý Vân Tâm, cùng người khi đó tại Kiều gia trong viện nhìn thấy Lý Vân Tâm, vẫn là một người? Bởi vì hắn phương thức nói chuyện, thiên hạ này tìm không ra cái thứ hai?"

"—— người nghĩ rõ ràng lại trả lời ta."

Chuyện này không có gì nghĩ không rõ lắm. Duy nhất không rõ ràng cũng là không biết được trả lời hắn đằng sau đối phương hội làm phản ứng gì.

Ứng viên quyết đầu óc xoay nhanh động, rốt cục... Vẫn là không có nghĩ đến biện pháp gì tốt.

Cho nên chỉ có thể âm thầm đề khí, chuẩn bị sau đó cướp đường mà chuyển tiến, trầm giọng nói: "Vâng. Nền là một người."

Đến kẻ lãng tử lập tức ngồi thẳng lên chuyển hướng Từ Cốc tử: "Ân sư bên kia xảy ra sự cố. Lý Vân Tâm không có chết. Sự tình cùng chúng ta muốn không giống nhau."

"Khi đó lãng tử không Tiên Tử có tin tức nói này Lý Vân Tâm là cái Đan Thanh Đạo Sĩ, có thể làm ra bảo quyển. Loại người này bây giờ là Thần Long Giáo Chủ —— cái này Thần Long Giáo không có ân sư nghĩ đến đơn giản như vậy." Từ Cốc tử cũng nhíu mày lại, "Ly Vãn, Nhại Tí, Động Đình quân... Những chuyện này khả năng đều cùng chúng ta muốn không giống nhau. Tin tức này là ——"

Hai cái tu sĩ liếc nhau. Sau một khắc chợt ở trên mặt đồng thời hiện ra ý cười: "—— Kỳ Công nha!"

Một chút cũng không có khẩn trương ---- ---- tí xíu đều không có.

Bọn họ cho là mình có bộ dạng này tự bản ---- -- vị Chân Cảnh tu sĩ tọa trấn, 36 Vị Ý Cảnh, Hư Cảnh tu sĩ tụ tập vị thành. Như thế hoa lệ đội hình, trong vòng ba tháng liền có thể san bằng Vị Hà phủ —— cho dù sự tình xảy ra sự cố, cũng mang ý nghĩa cái này đem là hai người bọn họ công lao, mà không phải nguy cơ.

"Ban ngày gặp người trẻ tuổi kia cũng là Lý Vân Tâm. Đan Thanh Đạo Sĩ Ngô... Tựa hồ nghe tiên bối các tu sĩ nói cũng không am hiểu tranh đấu..."

"Không thể. Nguyên nhân chính là là Đan Thanh Đạo Sĩ."

"Chỉ giáo cho?"

"Chúng ta am hiểu ngộ hẹp gặp nhau, mà này Đan Thanh Đạo Sĩ am hiểu mưu định mà động —— Lý Vân Tâm tất có chuẩn bị, không thể chủ quan. Đan Thanh Đạo Sĩ cũng là tu sĩ, cẩn thận chút không sai."

"Ai. Nói là như vậy. Nhưng Đan Thanh Đạo Sĩ... Lại không có gì truyền thừa, muốn đến cũng chẳng cao minh đến đâu. Chỉ tiếc chúng ta không có gì tiện tay bảo bối. Nếu như có ——"

"Thật là như thế. Thẳng nếu có cái gì bảo bối, ai, hai người chúng ta đem này Lý Vân Tâm cầm, càng là Kỳ Công nha!"

Hai người ngữ cực nhanh, trong nháy mắt liền nói cái này rất nhiều lời, đem ứng viên quyết cùng Mạnh ác mộng gạt sang một bên. Hai cái này giang hồ cao thủ tại Black trong ngõ tối liếc nhau, chỉ hận không thể đem chính mình lỗ tai chần.

Tuy nhiên nghe không hiểu, nhưng hiểu đối phương là nói Tu Hành Giới Tân Bí... Bị hai người bọn họ nghe qua, làm sao sẽ còn thả bọn họ đi? !

Đến tối hậu đến kẻ lãng tử thở dài một tiếng: "Nói đến đây bảo bối. Ai. Năm trước Thiên Đế Thánh Đan, ta đi một chuyến không Vân phái —— người còn nhớ đến này không Vân Tam Tử bên trong Hồng Hà Đạo Nhân? Ý Cảnh tu vi, Đạo Pháp quả thực thường thường. Nhưng mà trong tay áo giấu một thanh như ý, một tể đi ra bảo quang sáng chói, Âm Quỷ đều tích đề. Ta liền hỏi một chút, người nói như thế nào ——"

"Này như ý, chỉ cần là bọn họ không Vân phái Chương Môn Thân Truyền Đệ Tử, liền có. Thật sự là tiện sát ta."

Từ Cốc tử cũng cùng hắn thở dài một tiếng, nhưng lại lắc đầu: "Huynh trưởng không cần đo mắt bọn họ. Lại nói lần này cái này Long Tử Nhại Tí —— Long Tử nha. Một khi chém giết, Long Giác Long Lân Long Gân Long Hôn, đều là bảo bối. Ân sư là cái rộng lượng hào phóng người, chúng ta không thiếu được chút chỗ tốt. Lại nói này Lý Vân Tâm... Chắc chắn, khi đó bắt được, khiến cho hắn cho chúng ta làm gần như bức họa quyền, sự tôn nói chung cũng sẽ không nói cái gì ——"

"Đúng vậy. Nhưng ngày mai nói những thứ này nữa đi." Đến kẻ lãng tử ngừng câu chuyện, liếc liếc một chút ứng viên quyết cùng Mạnh ác mộng, chợt nhớ tới cái gì.

Có lẽ là bởi vì vừa mới đến một kiện Kỳ Công tâm tình thật tốt, liền hỏi ra: "Nghe người vừa rồi ngôn ngữ, tựa hồ cùng tại phủ, kia là cái gì Ứng Vương bảo có cừu oán. Nhưng hôm nay vì cái gì lại muốn chạy đến vị thành trên chọc Thần Long Giáo?"

Ứng viên quyết do dự một hồi, trầm giọng nói: "Vi bằng hữu ra một thanh bất bình khí."

Đến kẻ lãng tử cho rằng đây là một cái không thú vị lý do: "Ách. Người người này cũng sẽ làm loại sự tình này? Bằng hữu gì?"

Nói xong liền dự định cất bước đi —— hai cái giang hồ cao thủ cho là mình nghe Tân Bí, đối phương tất nhiên muốn diệt khẩu. Mà ở các tu sĩ tâm lý thực sự không cần đến. Tuy nói thuận tay giết chỉ là động một ngón tay sự tình, nhưng mà thứ nhất có sát nghiệt, thứ hai vạn nhất về sau bị người tìm cái gì "Lạm sát" có tìm xúi quẩy, có thể không đáng đương —— lãng không Tiên Từ giết Phác Nam Từ sự tình bọn họ đều nghe nói.

Liền giống với bởi vì không muốn tay bản chỉ mà chỉ đem trên bàn con kiến phạt tới đất bên trên, mà không phải nghiền chết ---- ---- một tấm bùa gọi hai người kia mê man hơn nửa tháng, sự tình cũng liền tốt.

Dù sao hai cái người thể tục mà thôi..

Tại các tu sĩ trong mắt cũng vền vền "Người" .

Nhưng thuận miệng hỏi câu này, bước ra hai bước, vậy mà không có nghe được trả lời.

Đến kẻ lãng tử quay đầu nhìn một chút.

Nếu như là dọa đến nói không nói gì, thụ thương trả lời tri hoãn, hoặc là tại muốn làm sao trả lời, đến kẻ lãng tử đều sẽ tiếp tục hành tẩu —— cũng chỉ là thuận miệng hỏi một chút mà thôi, cũng không quan tâm đáp án như thế nào.

Có thể thấy là này ứng viên quyết ngồi dựa vào góc tối bên trong, chỉ lộ một phương tái nhợt cái cằm đi ra. Bờ môi chăm chú ním thành một đường.

Hắn là không chịu đáp.

"Không biết điều." Đến kẻ lãng tử gờ tay lên.

Đã không chịu đáp hắn cũng không muốn nghe. Một cái ý niệm trong đầu cùng một cái ý niệm khác ở giữa chuyển đổi biến hóa có thể rất dễ dàng rất nhanh chóng —— vừa rồi sợ một chút phiền toái không muốn giết. Nhưng giờ phút này vền vền bởi vì đối phương "Không muốn đáp", trong lòng của hắn bỗng nhiên có như vậy tí xú không thoải mái, thế là ý thức được "Giết chết" thực cũng là có lý do.

Không muốn làm tay bản đem con kiến phạt hạ bàn cùng trong lúc nhất thời suy nghĩ việc khác tình thuận tay đem con kiến nghiền chết —— đối với con kiến mà nói là sống còn đại sự, nhưng mà đối với người mà nói, ngay cả một việc cũng không bằng.

Đầu ngón tay một điểm thanh mang chợt hiện —— Lý Vân Tâm có thể ngoại phóng linh khí đánh nát Hư Cảnh tu sĩ Tuyết Sơn Khí Hải. Hư Cảnh tu sĩ đồng dạng có thể ngoại phóng một điểm đối với các tu sĩ mà nói gần như tại không, nhưng đối với người thể tục mà nói lại là đoạt mệnh một chỉ linh lực.

Ứng viên quyết nhìn thấy này một điểm thanh mang, vô ý thức gờ tay lên dường như muốn cản.

Sát Nhân Quỷ Mạnh ác mộng cũng nhìn thấy này thanh mang, lược đứng dậy, tựa hồ muốn bỏ nhào qua ngăn ở ứng viên quyết trước người.

Ngay tại vào lúc này nghe được một cái ngả ngón thanh âm ——

"Đột nhiên cảm giác được người này cũng không tệ lắm —— các ngươi cảm thấy thế nào?"

Sau đó là một cái ngọt đến ngán, nũng nịu thanh âm: "Đại Vương nói, tất nhiên là đối rồi."

Tiếp lấy một cái té thanh té khí: "Hi hi, lão đầu tử kia nha, ai nha Đại Vương, Kiều gia lão đầu tử kia nha!"

Tại ứng viên quyết cùng Mạnh ác mộng biết rõ ràng sinh sự tình gì trước đó, Từ Cốc từ cùng đến kẻ lãng tử trong lòng báo động chợt hiện!

Bọn họ lại không có hiện kẻ bên này còn cất giấu người!

Số Đạo Phù Lục lúc này trong tay té ra, trên thân hai người hiện lên một tầng lại một tầng ánh sáng. Sau đó này Từ Cốc từ hộ pháp phía trước, đến kẻ lãng tử chấp bút ở phía sau, dựa lưng vào đã bị đập thương một tấm bùa vàng vách tường, nghiêm nghị quát hỏi: "Cao nhân phương nào!"

Một hơi đằng sau, "Các cao nhân" hiện thân.

Một cái Bạch Y nam tử trẻ tuổi ngồi tại ngõ nhỏ một bên đầu tường, một chân giẫm ở trên tường, một chân tiu ng Haushung tới lui. Trong tay cầm một thanh nước mắt quạt nan trúc, cười như không cười —— chưa nhìn hai người bọn họ, lại tại nhìn ứng viên quyết cùng Mạnh ác mộng.

Một mặt cho mỹ lệ nữ tử áo đen thì nghiêng nghiêng chân tú tú khí khí ngồi ở bên cạnh hắn, hai cái đôi bàn tay trắng như phấn cho hắn đập nhẹ bả vai.

Còn có ba nam tử cũng là đứng tại đầu tường, cô gái áo đen kia bên người. Ngược lại là quy quy củ củ, cũng không nói lời nào. Khuôn mặt lồng trong bóng đêm, nhìn không rõ.

Càng xa xôi tựa hồ còn có một thân ảnh.

Nhưng... Đối phương trước đó nhất định là thi pháp thuật gì. Trên thực tế những người này vẫn luôn ngồi tại, đứng tại đầu tường...

Nhìn vừa rồi sự tình.

Đến lúc này đã hiện thân, bọn họ cũng hoàn toàn không hề thu liễm tự thân khí tức. Đến kẻ lăng tử cùng Tử Cốc tử nhìn nhau, sắc mặt cũng không dễ nhìn lắm. Bởi vì giờ khắc này cái này ngỡ hèm trong ——

Yêu Khí trùng thiên!

Là này Thần Long Giáo Giáo Chủ Lý Vân Tâm a.

Hai vị đạo thống tu sĩ còn tại suy nghĩ điên cuồng, suy nghĩ như thế bất chợt tới sự kiện ý vị như thế nào, hai người có thể hay không từ Quần Yêu vây công phía dưới toàn thân trở ra. Mà bên kia Lý Vân Tâm đã đối hắc đạo ứng kiên quyết mở miệng nói: "Nói như vậy ngươi là ta phản rồi. Vậy ta đến hỏi ngươi —— ngươi thay người nào xuất khí?"

Ứng kiên quyết trong đầu có một trăm chuyện nghĩ mãi mà không rõ. Nhưng chỉ biết là một sự kiện —— trên đầu tường nhóm người này khí điểm cực phách lối. lại nhìn thấy này hai cái tu sĩ phản ứng, ý thức được nhóm người này... Mạnh ngoại hạng.

Đã không cần đến suy nghĩ tiếp dừng hỏi đề. Hắn biết hôm nay chỉ có những này yêu bên trong Yêu Khí người tài năng cứu hắn cùng Mạnh ác mộng.

Vậy mà mặc dù như thế, hắn vẫn là sững sờ sững sờ, không có làm tức trả lời.

Này Lý Vân Tâm cũng không giận, chỉ nhiều hứng thú nhìn lấy hắn: "Thế nào, vẫn là không muốn nói?"

Ứng kiên quyết hít sâu một hơi: "Tiên Trưởng Pháp Lực Cao Cường, nhưng cũng không biết được chúng ta chuyện giang hồ. Người kia... Một khi tin tức tiết lộ..."

"Được." Lý Vân Tâm nâng lên Phiến Tử cắt ngang hắn lời nói, tựa hồ cũng tịnh không để ý đáp án đến tốt cùng như thế nào.

Hắn chỉ chỉ ứng kiên quyết cùng Mạnh ác mộng, chuyển hướng đến kẻ lăng tử cùng Tử Cốc tử.

"Hai người kia, ta che đây."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Cuồng Nộ :

Đến kẻ lăng tử cùng Tử Cốc tử không phải rất rõ ràng "Ta che đây" là có ý gì.

Nhưng tu sĩ lớn nhất hiểu biết tu sĩ, cũng lớn nhất hiểu biết Yêu Ma. Bởi vì mà biết đối phương vốn cũng tịnh không để ý chính mình có thể hiểu hay không trong lời nói ý tứ —— tựa như lúc trước bọn họ không quan tâm hai cái người thế tục nói chuyện.

Nhưng mà nhìn đối phương ngữ khí, thần thái, cũng đại khái có thể hiểu rõ ba chữ kia muốn truyền đạt như thế nào ý vị.

Những yêu ma này, còn có cái kia Đan Thanh Đạo Sĩ Lý Vân Tâm.. Lá gan rất lớn nha.

Bây giờ tháng quân Tử Chân người tọa trấn vị thành, trong thành lại có hơn mười vị đồng tu, bọn họ lại dám như thế đường hoàng hiện thân!

Tại sinh ra dạng này tâm tư đằng sau, hai vị tu sĩ cảm giác hơi trấn định chút, đồng thời vì chính mình vừa rồi bối rối cảm thấy xấu hổ. Ngay tại lúc này, lấy loại phương thức này hiện thân —— đối phương tựa hồ chỉ là muốn truyền đạt một loại thái độ, hoặc là ra một cái tín hiệu.

Cả tòa vị thành đều tại đạo thống khổng lồ chế phía dưới, nếu như thật đem chính mình hai người kia, thậm chí vền vẹn khắp nơi này kịch liệt Địa Tranh đấu một phen, đều sẽ đánh vỡ dưới mắt trong thành vì diệu thăng bằng.

Nhưng mà dù sao đối phương người tương đối nhiều, bọn họ lại không biết được Đan Thanh Đạo Sĩ thủ đoạn. Bởi vậy tại hơi từng một thanh đằng sau, đến kẻ lẳng từ mặt lạnh lấy hướng Lý Vân Tâm được cái đạo lễ: "Lý đạo hữu. Không ngờ tới người lại không chết. Nhưng Đan Thanh Đạo Sĩ cũng là tu sĩ, tu Thiên Tâm Chính Pháp —— vì sao cùng Yêu Ma làm bạn."

Lý Vân Tâm nhìn hần chăm chăm một hồi, lại nhìn xem Từ Cốc tử. Sau đó một bên dùng Phiến Tử điểm điểm hai người kia, một bên quay đầu đối bên cạnh hần mấy cái Tinh Quái nói: "Cảnh sát trưởng, Sơn Kê bây giờ đã là Hư Cảnh. Thư Khắc, Từ Cơ vẫn là Ý Cảnh. Các người cái này tu hành độ, đối với người đã tu luyện nói đã là thật không thể tin thần. Nhưng thật muốn nói đánh nhau, có đánh hay không qua được, cảnh giới cũng vẹn vẹn là một mặt mà thôi. Kinh nghiệm, Đạo Pháp, trang bị, tâm tính dùng khí khoan khoan khoan khoan đều rất trọng yếu."

"Hiện ở phía dưới hai cái này ---- -- -- cái Hư Cảnh một cái Ý Cảnh,

Cảnh giới cùng các người không kém bao nhiêu. Nhưng là, bọn họ nói pháp so với các người thành thạo, tranh đấu kinh nghiệm cũng so với các người đa tạ, chỗ lấy các người đại khái không phải đối thủ của bọn họ —— Sơn Kê người khác không phục."

Lý Vân Tâm thái độ chọc giận đến kẻ lẳng từ cùng Từ Cốc tử —— cùng xác thực xác thực cái gì cũng đều không hiểu người thế tục khinh thị khác biệt, đây là tới từ một vị đồng tu khinh thị.

Thực ngay cả khinh thị cũng không tính —— là không nhìn.

Nhưng bọn hần cũng không phải ứng kiên quyết, Mạnh ác mộng. Cũng không cho rằng đối phương so với chính mình muốn cao mình quá nhiều. Đan Thanh Đạo Sĩ tuy nhiên hiềm thấy, nhưng cũng không phải chưa thấy qua ---- -- -- chút động thiên, Lưu Phái bên trong là thờ phụng. Tại đạo thống cùng Kiểm Tông các tu sĩ xem ra, Đan Thanh Đạo Sĩ kì thực... Cũng không phải là rất chính thống tu sĩ. Hoặc là nói, là "Tinh Giản Bản tu sĩ".

Bọn họ chỉ tu cảnh giới, không Tu Đạo Pháp.

Đến kẻ lẳng từ lúc trước nhắc nhở Từ Cốc tử cẩn thận này Đan Thanh Đạo Sĩ Lý Vân Tâm thủ đoạn, chính là là bởi vì cho dù không có Đạo Pháp, nhưng Đan Thanh Đạo Sĩ lấy Họa Quyền vẽ trận bố trí mai phục, cũng là cực đầu đầu người khác.

Nhưng mà dưới mắt loại này cẩn thận ý nghĩ bị bọn họ chỗ gặp khinh thị bao phủ. Hai cái chỉ vượt qua Tinh Kiếp Đạo Sĩ bị chọc giận, cho rằng cho dù chính mình tài nghệ không bằng người, không thể chiến thắng Chúng Yêu, cũng cần để bọn hần hiểu được đạo thống tu sĩ không phải tiện tay liền có thể nghiền chết con kiến ——

Bọn họ cũng không phải cái gì người thế tục.

Chỉ bất quá đến kẻ lẳng từ tâm tư kiên quyết một số, Từ Cốc tử lại lược có chút chần chờ. Hần là Ý Cảnh, nhưng mà nghe này Lý Vân Tâm khẩu khí, bên kia hai cái tu là thấp nhất cũng là Ý Cảnh —— hần sợ chính mình thụ khá là phiền toái thương tổn, ảnh hưởng đằng sau tu hành.

Cho nên cân cân lại: "Bọn họ dù sao người đông thể mạnh. Sư huynh, chúng ta vẫn là tạm tránh đầu sóng ngọn gió —— "

"Không có có ý thức đến hôm nay là như thế nào tình huống sao?" Nhưng đến kẻ lẳng từ nghiêm túc nhìn lấy hần, "Thần Long Giáo tại trong thành có mưu đồ, hiện tại biết được chúng ta khả năng muốn hành động. Bởi vì mà người tới làm chút sự tình —— đây là một cái cảnh cáo, thông điệp. Nếu như hai người chúng ta yếu thế đảm nhiệm nắm, chẳng những mất đạo thống, ân sư thể diện, tới nay cũng sẽ bị bọn họ đủ kiểu đùa cợt."

"Chỉ có làm bọn hần hiểu cho chúng ta cũng không phải tốt nắm, mới có thể có đến tôn trọng ---- một vị trọng bất nguồn từ lực lượng."

Từ Cốc tử không thể không thừa nhận đến kẻ lẳng từ lời nói rất có đạo lý.

Trên thực tế cũng xác thực rất có đạo lý.

Thế là hần không cần phải nhiều lời nữa, mặc cho đến kẻ lẳng từ cất giọng nói: "Trước coi là Thần Long Giáo Giáo Chủ chỉ là một cái khôi lỗi, bây giờ từ này trong miệng hai người lại biết được chính là Đan Thanh Đạo Sĩ Lý Vân Tâm —— người chưa chết. Đã chưa chết, ta cũng không muốn hỏi người như thế nào giữ được tính mạng."

"Chỉ là người phải nghĩ lại —— Yêu Ma chung quy là dị loại. Nếu như người có bất đắc dĩ nổi khổ tâm, đợi cái này vị thành sự tình, có lẽ còn có thể đạt được đạo thống tha thứ. Nhưng điều kiện tiên quyết là, Lý đạo hữu —— người có thể là bị Yêu Ma bức hiếp không thể không vì, nhưng không thể nói giáo cho giặc."

Hần lời nói Lý Vân Tâm đều nghe vào trong lỗ tai, cảm thấy cái này đến kẻ lẳng từ lời nói được cũng xinh đẹp. Đã trịch địa hữu thanh, cho thấy lập trường, lại cho mình một cái hạ bậc thang.

Thế là lại nhìn một chút này kẻ tinh, cười lắc đầu: "Người coi thật không phục? Tốt tốt tốt, ta trước đó là nuông chiều các người —— các người còn không biết được cái này Giang Hồ nhiều hiềm ác. Vậy người hạ đi chơi đi —— hai người người chọn lựa một cái, đánh ngã bất luận một vị nào, chờ việc nơi này, Liễu Hà phủ liền về người quản. Cũng coi như không cho người Bạch Khởi cái tên này."

Bên cạnh hần một cái Thái Y nam tử nghe xong, lập tức kêu một tiếng tốt, nhảy vào trong ngõ nhỏ.

Đến kẻ lẳng từ tức giận tròn tròn con mắt: "Lý đạo hữu thật muốn làm nhục ta như vậy chớ?"

Lý Vân Tâm cũng không để ý đến hắn.

Hư Cảnh Đạo Sĩ liền lại quát khẽ: "Chính là muốn tranh đấu một phen, cũng không phải cái này Yêu Ma —— ngươi nên tự mình xuất thủ!"

Trên đầu tường nữ tử áo đen giống như là nghe được cái gì trò cười, bỗng nhiên cười rộ lên. Vừa mịn vừa mềm eo nhỏ liền cong thành liễu rủ, cả người dính tại Lý Vân Tâm trên thân dịu dàng nói: "Đại Vương, nhìn này ngu ngốc nói lời nói ngu xuẩn —— "

Lý Vân Tâm chỉ cười cười: "Cẩn thận chút."

Kê tinh nghe hắn lời này, phi thân liền hướng hai cái tu sĩ bỏ nhào qua, một bộ hung hãn không sợ chết tư thế.

Bởi như vậy ngược lại để đến kẻ lãng tử cùng Tử Cốc tử sừng sốt ——

Yêu quái này, không pháp bảo, không có bốp quyết, cũng không có làm cái gì Đạo Pháp. Chỉ bằng lấy một bộ thân thể đánh tới... Là dự định kế sách vẫn là có khác tuyệt chiêu?

Đến kẻ lãng tử chỉ tới kịp nhìn một chút đầu tường Lý Vân Tâm, yêu quái kia tấn công mà khi đến đợi mang theo kinh phong liền đã tập đến.

Một bên ứng kiên quyết cùng Mạnh ác mộng tuy nhiên còn đang vì mình vận mệnh thoát qua lo lắng, nhưng mà thấy tình cảnh này vẫn là không khỏi trong lòng khen một tiếng thật hay —— thật là cao minh công phu!

Vài chục bước cự ly này bị gọi là Sơn Kê nam tử chỉ trong nháy mắt liền vượt qua. Hai tay ở giữa không trung uốn lượn thành trào, mang ra kinh phong chính là bọn họ nơi này đều cảm giác được. Y theo hai người kia võ học kinh nghiệm, không chút nghi ngờ núi này gả nhất trào liền có thể sinh sinh xé rách cứng rắn thạch —— cũng không phải khoa trương!

Bởi vì suy nghĩ không thấu yêu quái tâm tư, tu sĩ đến kẻ lãng tử lựa chọn tương đối ôn hòa phương thức —— hắn dụng pháp bút, lãng không viết một tấm bùa.

Tu sĩ viết Phù Lục, trước người lập thành ba bước chỉ chương. Tuy nói này chương ngại cấm chế cùng tu sĩ tu vi cảnh giới có quan hệ, nhưng dù sao cũng là dựa vào Thiên Địa Pháp Tắc mà sinh, Phòng Hộ Chi Lục không thể khinh thường. Cấm chế này Nhất Thành, lập tức liền có hiệu quả —— phá không đánh tới kẻ tinh bành một tiếng đụng vào vô hình bình chương, nhất thời bị chính mình phản chấn ra bốn năm bước đi xa.

Mà đồng thời đến kẻ lãng tử sở thuộc Phù Lục cũng có hiệu quả —— ngõ hẻm trong bởi vì ánh trăng mà hình thành bóng mờ trong nháy mắt giống như là có sinh mệnh, cực nhanh biến hình, "Ngũ đồng" thể thì kẻ tinh lập tức.

Lần này, hắn lập tức mất đi hình người, sinh sinh bị đánh về nguyên hình!

Ứng kiên quyết cùng Mạnh ác mộng sừng sốt —— đáng sợ như vậy nhất kích liền bị lãng không đánh lại. Lại nhân hóa thành... Gà.

Đến kẻ lãng tử cùng Tử Cốc tử cũng sừng sốt —— ngược lại là thật thật không nghĩ tới, cái này Yêu Ma... Thật đúng là chỉ bằng lấy thân thể nhào lên!

—— đây là muốn làm gì?

Liền quay đầu đi xem Lý Vân Tâm. Hiện Lý Vân Tâm cũng nhìn lấy hai người bọn họ —— ánh mắt cũng không hề hữu hảo.

Thực là tương đương không hữu hảo.

"Ngươi điên a?" Lý Vân Tâm trừng trừng mắt, đối đến kẻ lãng tử nói ra. Tốt như chính mình vừa rồi nhận lớn lao thương tổn, ủy khuất cực, "Ngươi đem nó —— đánh về nguyên hình!"

Đến kẻ lãng tử cùng Tử Cốc tử liếc nhau, nhủ mảy lại, cảm thấy hơi nghi hoặc một chút.

—— không phải rất rõ ràng cái này Lý Vân Tâm ý tứ.

Hắn cái này trên thực tế là... Có ý muốn những Yêu Ma đó từng cái đến đây nhận lấy cái chết... Thực thật có nỗi khổ khác a?

Vẫn là nói...

Đến kẻ lãng tử trầm giọng nói: "Lý đạo hữu cái này là ý gì. Đối đầu Yêu Ma —— còn muốn ta thủ hạ lưu tình a? Huống hồ cũng là ngươi muốn yêu ma kia nhảy xuống cùng chúng ta tranh đấu."

Hồng Quan Đại Công Kê trên mặt đất mờ mịt chuyển vài vòng, tìm tới phương hướng ục ục nhảy lên đầu tường.

Lý Vân Tâm trầm mặc nhìn hắn một hồi. Sau đó tựa hồ bỗng nhiên không tức giận, ngược lại cười rộ lên: "Nguyên lai ngươi thật đúng là không có làm rõ ràng tình thế."

"Các ngươi những đạo sĩ thói này —— thiệt là phiền. Thảng quân tử liền quá thông minh, các ngươi cũng quá xuẩn. Liền không thể gãy cái trung, ta cũng tính tốt nhiều khi lực." Lý Vân Tâm thở dài, "Tốt, vậy ta nói với ngươi nói bây giờ tình huống."

"Các ngươi hai cái đêm nay, không may mắn, gặp được vị này Hắc Dao cùng Sát Nhân Quỷ... Thế là biết ta không có chết." Lý Vân Tâm buông tay, "Biết điều này có ý gì sao?"

"Lý đạo hữu có chuyện nói thẳng." Đến kẻ lăng tử trầm giọng nói, "làm gì quanh co lòng vòng."

Lý Vân Tâm bắt đầu dõ dạc nói: "Ta à —— ngươi nhìn ta, cũng là dưới mắt đứng ở trước mặt các ngươi cái này ta."

"Ta là tại Long Tử cùng Lăng Không Tử trong tranh đấu sống sót —— còn muốn tăng thêm một vị Huyền Cảnh Đại Yêu Ma. Các ngươi hai cái biết Long Tử Ly Vân chết mất đúng hay không. Cũng cho rằng cái kia Hóa Cảnh đỉnh phong Lăng Không Tử chết mất đúng hay không. Còn hiểu được giết chết Lăng Không Tử chính là Huyền Cảnh Đại Yêu Ma —— kẹp tại đáng sợ như vậy ba người bên trong, ta vẫn là sống sót!"

"Ừm? Hiện tại đã biết rõ sao?"

Đến kẻ lăng tử cùng Tử Cốc tử liếc nhau, nhún mày lại.

Lý Vân Tâm rút cục từ bỏ. Hắn mở ra tay: "Tốt a, bằng hữu. Ý vị này, trên người của ta có rất lớn bí mật. Thân phận ta, cũng là không được đại bí mật —— các ngươi vị kia thánh quân tử chân nhân đều không biết được đại bí mật."

"Như vậy hiện tại các ngươi biết dạng này bí mật... Còn cho là ta hội để cho các ngươi sống mà đi ra ngõ hẻm này a."

"—— ta tương đối kỳ quái chính là vì cái gì điểm này các ngươi nghĩ mãi mà không rõ." Hắn chỉ tiếc rèn sắt không thành thép Địa Chỉ chỉ đến kẻ lăng tử cùng Tử Cốc tử, "Nếu như ta biết mình chết chắc, mà Đại Phản Phái lại tạm thời không có ý định xử lý ta, ngược lại phải một cái tiểu lâu la đến cùng ta chơi đùa, ta liền nhất định sẽ cùng này tiểu lâu la kéo kéo dài thời gian. Ngươi biết, vô số nhân vật phản diện đều là chết bởi nói nhiều —— ta sẽ thử tìm cơ hội, thậm chí thử để cái kia Đại Phản Phái cảm thấy ta thú vị, nhặt một cái mạng."

"Thế nhưng là ngươi vừa rồi liền đem ta Xích Long làm đánh về nguyên hình —— cho nên ta hỏi ngươi, bằng hữu, ngươi điên sao? Ngươi là... Không muốn sống sao?"

Cái này vì Lý Vân Tâm Đan Thanh Đạo Sĩ nói những lời này, đến kẻ lăng tử cùng Tử Cốc tử rút cục ý thức được bọn họ đối mặt không phải một cái "Bình thường tu sĩ".

Người này là thằng điên. Lại là một cái phách lối, cuồng vọng tới cực điểm người điên.

Đem hai người bọn họ hạ trong ngõ hẻm châm chọc khiêu khích xem như hợp tình hợp lý: Gọi dưới tay hắn lâu la đến khiêu khích bọn họ cũng coi như hợp tình hợp lý: Thậm chí nói, đem hai người bọn họ tay chân cắt ngang, lại tùy ý những yêu quái đó làm nhục cũng coi như "Hợp tình hợp lý" —— nhưng dưới mắt thì là lấy một loại "Các ngươi nguyên bản liền nên ngoan ngoãn cầu xin tha thứ, bây giờ lại còn không đủ nhu thuận hiểu chuyện" thái độ tại nói chuyện cùng bọn họ!

Đến kẻ lăng tử trong lòng đã Cuồng Nộ, trong tay pháp bút nhất thời nổi lên mịt mờ thanh quang. Hắn tiến lên trước một bước tròn hai mắt, nói: "Ngươi ——"

"Cũng đừng nghĩ đến các ngươi vị kia thật nhân hậu hậu báo thù cho các ngươi." Lý Vân Tâm chờ hắn nộ khí ập ù thành, mới tại đầu tường lạnh lùng nhìn xuống hắn, cắt ngang hắn lời nói, "Bây giờ các ngươi cảm thấy ta không thể nói lý phách lối cực, trong lòng sinh ra liễu chết cũng phải đánh cược một lần nộ khí. Tuy nói các tu sĩ đều rất tiếc mệnh, nhưng các ngươi hai cái cảnh giới quá thấp, còn không hiểu được cái gì gọi là chánh thức tiếc mệnh."

Hắn vừa nói vừa đứng người lên, thu hồi chỉ lúc trước cái loại này ngông cuồng ngạo ngôn thái độ: "Ta muốn cũng là dưới mắt kết quả này —— các ngươi phần nộ cực. Bởi vì chỉ có cực phần người chết mất, chấp niệm mới cực mạnh, đối nhau chuyện lúc trước nhớ kỹ mới cực sâu khắc. Tuy nhiên trong lòng các ngươi tất lại còn có tí xíu hi vọng."

"Cái này một tia hi vọng đến từ sau lưng sự tình —— cho rằng thánh quân tử sẽ còn làm những gì."

"Hiện tại ta đến nói cho các ngươi biết. Sở dĩ ta tới nay lại ở cái này trong ngõ nhỏ giết các ngươi hai cái, mà không lo lắng thánh quân tử biết phần nộ hủy diệt đi Thần Long Giáo cũng là bởi vì ——"

Tại hai cái tu sĩ chậm rãi biến đến vô cùng kinh ngạc mà khó có thể tin ánh mắt bên trong, Lý Vân Tâm cười tàn nhẫn đứng lên, bổ sung câu nói sau cùng: "Là hắn muốn ta làm như vậy. Ta giết chết các ngươi cái này 36 cái tu sĩ, mà hắn đem đạt được đạo thống cho hắn quyền lực. Ta sống mệnh, hắn thu lợi —— hoan nghênh đi vào hiện thực thế giới."

Một câu nói như vậy tại hai cái tu sĩ trong lòng nhắc lên thao thiên cự lãng —— chấn kinh làm bọn hắn tạm thời vô pháp mau chóng tỉnh táo lại suy nghĩ đối phương nói tới là thật là giả. Đến kẻ lăng tử con mắt co rút tựa như nhanh nháy mấy cái, bỗng nhiên Cuồng Nộ hướng Lý Vân Tâm quát chói tai: "Chết —— cũng phải kéo ngươi chôn cùng! Ngươi tới đón ta một chiêu này! !"

Hắn rút cục quyết định Trục Kích cái này Đan Thanh Đạo Sĩ —— tại chính mình chết mất trước đó, dù là giết không hắn, cũng phải để lại cho hắn... Chỉ ít một đạo thương tổn!

Nhưng mà này lạnh lùng đứng tại đầu tường trong bóng tối Bạch Y Nhân động cũng không động.

Hắn liền vèn vèn... Có chút khuất lấp tức ngón tay —— chẳng biết tại sao cái này khiến đến kẻ lẳng tử cùng Tử Cốc tử bỗng nhiên không đứng lúc nhớ tới trước đó bọn họ muốn giết chết này hai cái người giang hồ thời điểm bộ dáng ——

Hai vị tu sĩ liền cảm giác được chính mình tâm bỗng nhiên một roi, ngõ hẻm này tựa hồ đột nhiên cùng thiên địa này tách ra. Mà trên tường đứng đầy mấy cái kia yêu quái, này Lý Vân Tâm —— liền phảng phất bỗng nhiên đi xa chân trời!

Đầu này ngõ hẻm trong người cùng sự, bị tạm thời gãy mất cùng thế gian này Duyên Quả. Tựa như bọn họ ban ngày làm ra như thế. Chỉ là càng mạnh.

Sau đó nghe thấy ngõ nhỏ bên kia trong bóng tối có người nói chuyện. Thanh âm lạnh lạnh quái dị, khiến cho người rùng mình.

"A..... Các ngươi nha... Hì hì, cũng không phải gọi Đại Vương động thủ."

"Hừ —— thật to gan, gặp vốn Nương Nương còn không quỳ xuống!"

"Hì hì... Ta đến cùng các ngươi chơi."

Bọn họ nhìn thấy một cái lửa bóng người màu đỏ từ trong bóng tối đi tới.

Liệt Diễm chợt hiện.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Ma Long chi nộ :

Hỏa diễm chiếu sáng đầu này hẻm nhỏ.

Quang máng bản thân biến thành giống như là nước hoặc sương mù thực thể, bởi vì lấy này một đầu đoạn tuyệt Duyên Quả pháp tắc, chỉ thịnh tại cái này trong ngõ nhỏ, không chút nào hướng ra phía ngoài tràn lan.

Cái này khiến hỏa diễm bên trong người kia càng thêm rõ ràng, loá mắt.

Mới đầu hai vị tu sĩ coi là đi tới là một cái hồng khôi Hồng Giáp Nữ Tướng Quân. Nàng dưới chân còn quần bông dung mà nhóm lửa diễm, lượn vòng lấy trên mặt đất thịnh phóng —— giống như một đầu hỏa diễm vảy dài. Ngọn lửa mặt đất cùng vách tường, bị bốc hơi mà lên Thủy Khí khiến không khí trở nên nóng rực vận vẹo.

Còn nữ kia Tướng Quân có một đôi lửa con mắt màu đỏ, trong đôi mắt là một đạo dây nhỏ giống như Hắc Đồng nhân.

Ý vị này nàng là một cái...

Long Tộc.

Một cái đáng sợ mà không rõ dự cảm tại hai vị tu sĩ trong lòng đột nhiên phát lên, cũng bởi vì lấy loại này hoảng sợ cùng kinh ngạc cảm giác, bọn họ mới rốt cục thấy rõ ràng này "Nữ Tướng Quân" trên thân khôi giáp...

Tựa hồ không chỉ là khôi giáp mà thôi.

Hỏa hồng sắc cứng rắn khôi chi bảo hộ này Long Nữ đầu, ngực, khó, cánh tay, vai, khuỷu tay. Hắn bộ vị —— tu sĩ vốn cho là này màu nâu xanh chính là áo lót. Nhưng mắt vô ý thức đến kì thực là... Che mắng lớn từ trên thân thể mọc ra Lân Giáp.

Khôi giáp hình dạng và cấu tạo cổ quái, bọn họ lúc trước chưa từng gặp qua. Nhưng khuỷu tay hai cái to lớn, tạo hình dữ tợn còn có lợi nhọn nhô lên cánh tay thuần làm bọn hắn khắc sâu ấn tượng.

Hiện tại này Long Tộc trên hai tay cũng dâng lên hỏa diễm, năm ngón tay cùng tại lòng bàn tay tại Liệt Diễm bên trong biến thành gần như trong suốt rực hồng sắc.

Bộ dạng này... Cùng nàng loại kia lạnh lạnh yêu dị thanh âm thực sự không đáp.

Nhưng tu sĩ đã không tâm tư lại đi bình phán đối phương bộ dáng, thanh âm, thậm chí là ánh mắt.

Từ Cốc tử nhìn chăm chăm này từ Liệt Diễm bên trong mang theo khí thế đáng sợ đi tới Long Nữ, cảm thấy đầu ngón tay hơi hơi rung động. Đồng thời dùng đồng dạng khẽ run thanh âm đối với hần sư huynh nói ra: "Nhai... Khóe mắt."

Đến kẻ lãng tử nhẹ nhàng ra một hơi, cắn chặt răng.

Hắn biết trước mặt có thể là Nhai Tử.

—— dưới mắt xuất hiện tại vị trong thành Long Tộc... Trừ này Nhai Tử, còn ai vào đây? !

Chỉ là không có nghĩ đến Nhai Tử Pháp Thân lại là một cái... Nữ nhân.

Hiện tại nữ nhân này tại trước người hai người năm bước chỗ dừng lại. Nàng kích cỡ so hai cái tu sĩ còn muốn hơi cao một chút. Cho nên nàng nhìn xuống bọn họ, hỏa quang tại trên mặt nàng bỏ ra nhảy nhót lung tung bóng mờ.

Nàng lại lúc nói chuyện, thanh âm như cũ lạnh lạnh. Nhưng ngữ khí trở nên chậm một chút, lười biếng một số, trầm thấp một số.

Cái này làm nàng nghe giống như là một cái đầy côi lòng ác ý, lấy tàn nhẫn lòng hiếu kỳ nhìn chăm chăm hai cái đồ chơi nhỏ tiểu nữ hài, nguy hiểm mà không thể suy nghĩ: "Y... Vốn Nương Nương có thể các loại lâu như vậy á..."

Ra một câu như vậy cảm khái thời điểm nàng đứng tại ngõ hẻm trong hai cái tu sĩ trước người, đưa lưng về phía đầu tường Lý Vân Tâm cùng bốn yêu. Bởi vì mà chỉ có đến kẻ lãng tử cùng Từ Cốc Tử Tài có thể nhìn thấy, nàng hai con mắt quý dị đi dạo ---- -- -- con mắt nhìn chăm chú hai cái tu sĩ, khác một con mắt thì nghiêng về một bên...

Tựa hồ tại nhìn đầu tường những người kia.

Nàng tự nhiên không có cách nào xuyên thấu qua đầu mình trông thấy sau lưng những người kia. Bởi vậy quý dị như vậy tình cảnh chỉ tiếp tục rất ngắn rất ngắn trong nháy mắt. Ngắn đến khiến hai cái người sắp chết cảm thấy có phải hay không là bởi vì hỏa quang, bóng mờ, mà làm được bản thân sinh ra ảo giác.

Tới lúc này đến kẻ lãng tử cùng Từ Cốc Tử Tài bỗng nhiên ý thức được một chuyện khác.

Nếu như trước mặt cái này Long Tộc là Nhai Tử...

Này Lý Vân Tâm vậy mà có thể nói với nàng "Giết bọn hắn" —— lấy như thế tùy ý lại rõ ràng ở trên cao nhìn xuống ngữ khí...

Hắn lại là người nào? !

Đến kẻ lãng tử đột nhiên chuyển hướng Lý Vân Tâm, nhíu mày lại: "Người —— "

Nhưng bởi vì lấy hắn động tác này, này Long Nữ đồng tử bỗng nhiên co rút lại, tựa hồ đối với hắn muốn cùng Lý Vân Tâm lại đối thoại chuyện này lộ ra cực kỳ kiêng kỵ!

Ngay tại hắn nói ra một cái kia chữ đằng sau cái này Long Nữ trong miệng thốt ra hiếm thấy ngắn ngủi mà rõ ràng chữ: "—— chết!"

Sau đó như là vừa rồi này kẻ lạnh, lấy tàn nhẫn mà cương liệt tình thế, mang theo ùn ùn kéo đến Liệt Diễm cùng đáng sợ cực đoan nhiệt độ cao, hung ác bỏ nhào qua!

"Trần Tự Phù thần ký tự, Bản Mệnh Tinh Nguyên!" Đến kẻ lãng tử từng cặp hạt kẻ quá khổ. Trên tay hắn không ngừng, hai cái kim quang chữ đã ở trong chớp mắt bị pháp bút pháp họa ra đến —— thậm chí khi đó hắn còn chưa dứt lời dưới.

"Chịu đựng được. Người ngăn trở, ta đi." Từ Cốc tử cơ hồ cùng hắn tại cùng thời khắc đó mở miệng, thân hình bỗng nhiên trở nên bắt đầu mơ hồ.

Hai người nói chuyện khác biệt, làm sự tình khác biệt, mục đích lại giống nhau —— trước đó chỉ là biết được Lý Vân Tâm sự tình, cảm thấy đây là một kiện "Kỳ Công", rất muốn trở về nói cho thàng quân tử đôi chút chỗ tốt. Bởi vì theo bọn hắn nghĩ này Lý Vân Tâm chết bởi không chết ở cùng không tại đều không quan hệ đại cục ---- -- -- cái Chân Cảnh tu sĩ có thể giải quyết rất nhiều rất nhiều phiền phức.

Nhưng mà bây giờ bọn họ thấy là "Nhai Tử". Này Long Tử muốn tại vị trong thành đối hai người bọn họ động thủ, lại xuẩn gia hỏa cũng minh bạch tình thế nhất định có đại biến!

Các tu sĩ đem tình cảm thấy ngại, nhưng dù sao chỉ là đem tu sĩ cùng người thế tục tình cảm coi nhẹ. Tại đồng tu nhóm bên trong —— càng giống đến kẻ lãng tử cùng Từ Cốc tử loại này chỉ độ yêu hận Tình Kiếp Đề Giai Tu Sĩ, kì thực có chút thâm giao cũng số lượng cũng không ít. Hai người ở chung lâu như vậy, sớm có chút ân ý.

Trước đó không phải rất sợ Lý Vân Tâm là bởi vì Đan Thanh Đạo Sĩ cũng là Đạo Sĩ, dù sao vẫn là có chút mơ hồ hiểu biết. Nhưng dưới mắt muốn đem

bọn hấn đánh giết là Long Nữ —— Nhai Tỉ hung danh chiêu lấy, cho dù gặp rủi ro, tại các tu sĩ trong lòng vẫn là không thể khinh thường tồn tại.

Lý Vân Tâm nói bọn họ chết là bởi vì vị ân sư kia, trước đó tuy nhiên cảm giác kinh ngạc nhưng mà trong lòng vẫn là còn nghi vấn. Nhưng bây giờ lại nhìn thấy Long Nữ hiện thân, chỉ cảm thấy cái kia âm hiểm người trẻ tuổi nói tới rất có thể là thật. Như vậy đã như vậy...

Liền tuyệt không thể chết như vậy.

Muốn biết rõ ràng sự kiện kia đến cùng là thật hay không. Thảng nếu là thật sự, liều chết cũng phải đem tin tức này cáo tri đạo thống. Nếu như không phải là thật —— này Nhai Tỉ tới nay hiện thân giết người, càng phải đem này đại biến nói cho vị kia người thật!

Cho nên hai người tại đồng thời làm ra lớn nhất lý trí quyết định —— Hư Cảnh tu vi đến kẻ lãng tử dùng viết Phù Lục lúc trước người thành ba bước chỉ chường ngàn trở một chút này Long Nữ thể tới. Chỉ cần có thể trở lên một hai hơi thời gian, am hiểu hơn Độn Pháp Từ Cốc từ liền có thể thoát thân. Khi đó đến kẻ lãng tử thân tử, Từ Cốc từ lại đi biết rõ ràng hết thảy —— cũng hầu như so hai người đều đàn độn u mê chết ở chỗ này có quan hệ tốt!

Chính là tại cái này trong điện quang hỏa thạch, đến kẻ lãng tử chỗ sách hai đạo Chân Phù đã bị tể ra.

Trước người hấn ba bước cấm chế lập thành, lúc này cùng đập vào mặt hỏa diễm cùng nhiệt độ cao trùng kích tại một chỗ, nổi lên sáng sủa kim quang.

Mà này Từ Cốc từ thân ảnh đã từ từ trở nên trong suốt, hấn tại sắp trốn chạy trước đó cuối cùng nhện không được quay đầu lại nhìn hấn vị sư huynh kia liếc một chút ——

Quyết định nhớ kỹ cái này một khắc cuối cùng. Về sau —— vô luận đến chân trời góc biển Sơn Thủy cuối cùng, đều tuyệt không quên mất như vậy thâm cừu đại hận nhất định phải ——

Nhưng mà cái này một lần cuối cùng nhìn thấy vậy mà không phải hấn vị đạo huynh kia đến kẻ lãng tử.

Tu sĩ trước người kim quang cùng một chỗ, này Long Nữ nhưng lại chưa giống trước đó kẻ tình bị ngăn trở, đánh trở về.

Cấm chế tại nàng hỏa diễm trước mặt như trải qua nhiều năm lâu phơi nắng giòn giã, vừa chạm vào liền vỡ vụn Thành Đạo đạo kim quang. Long Nữ thắng vào tu sĩ trước mặt trong vòng ba bước, như vào chỗ không người.

Đến kẻ lãng tử Trần Tự Phù thân ký tự còn chưa thấy hiệu quả, thậm chí ngay cả "Cái này Long Nữ vì sao lại không nhận cấm chế trở ngại" dạng này nghi hoặc đều ngưng ở trên mặt chưa qua, liền bị nhất chưởng đánh nát đầu lâu.

Thế là Từ Cốc từ thấy là từ những cái kia thịt nát, cốt cách, óc, huyết dịch tại Liệt Diễm bên trong hóa thành khói xanh. Tại làm rõ ràng vì sao Long Nữ hội tại đánh giết trong chớp mắt cái kia vị Hư Cảnh đạo huynh trước đó, đồng dạng nhất chưởng cũng đem đầu hấn đập cái vỡ nát.

Lúc này, Long Nữ lúc trước nói tới cái kia "Chết" chữ tại ngõ hẻm trong hồi âm sẽ còn hoàn toàn tán đi.

Hết thảy đều chỉ dùng nhất chưởng mà thôi.

Hỏa diễm đột nhiên tiêu tán, Long Nữ xoay người, thở ra một hơi: "—— a?"

Tựa hồ rất bất mãn hai người kia bị nàng dễ dàng như vậy đánh giết.

Lý Vân Tâm từ đầu tường thả người nhảy xuống, vừa rơi xuống đất liền từ trong tay áo vung ra một đầu Thiết Tác, đem hai cái tu sĩ hồn phách khóa lại.

Khóa lại đằng sau hướng ngõ nhỏ bên kia nhìn một chút ---- -- -- hơi thở đằng sau, một cái hắc sắc hắc ảnh từ xa rất gần, tựa hồ chỉ dùng hai, ba bước liền trong nháy mắt xuyên qua hẻm nhỏ, thẳng đến hai cái hồn phách trước người năm, sáu bước xa.

—— nhưng không cách nào lại tiến lên. Lý Vân Tâm bố trí xuống trận pháp còn chưa tan đi qua, này thân ảnh màu đen chỉ có thể càng không ngừng cất bước đi, nhưng thủy chung dậm chân tại chỗ.

Vậy đại khái... Cũng là Bạch Diễm Quân nói tới phân thân khôi lỗi đi.

Đáng thương có chút người thể tục tên đều tại Sinh Tử Bạc bên trên, muốn Lý Vân Tâm cái này đại yêu tự mình đi thu. Mà hai vị này hồn nhiên không đem người thể tục để ở trong mắt tu sĩ lại là như thể một cái khôi lỗi đến thu.

Chỉ ít tại Hắc Bạch Diễm Quân thể giới bên trong, bọn họ là cũng không trọng yếu hạt bụi mà thôi.

Lý Vân Tâm lại đem Thiết Tác vừa thu lại, này hai cái hồn phách bị hấn kéo một phát liền tiến hấn Bạch Chi Phiến. Sau đó hấn lại đi nhìn này Black Diễm Quân phân thân.

Hiện cái này phân thân khôi lỗi không hướng nơi này đi. Tại nguyên chỗ xung nhìn xem, mới bỗng nhiên hóa thành một trận thanh quang biến mất không thấy gì nữa.

"Nguyên lai là như thế cái đạo lý." Lý Vân Tâm nhẹ nhàng nói một mình.

Một ít người sau khi chết này hồn phách bởi vì vì một số trùng hợp —— tỉ như đặc thù Thiên Thời, Âm Dương tương xung, hoặc là đứt khoát liền chết tại Dương Khí Cực Thịnh chỗ, trùng hợp giống như ngày hôm nay giấu điểm được này phần thân khỏi lỗ, cũng liền thành tại thể gian này lẫn quần không đi cô hồn đã quý đi.

Hắn nhìn xem đang xoa tay, tốt đem trên tay những cái kia vết bầm xoa xuống dưới Tam Hoa. Lướt trầm mặc một hồi, ngoắc: "Đều xuống tới."

Đội này Tam Yêu một gà nhảy vào trong ngõ nhỏ, Lý Vân Tâm hướng ngoài tường nhìn xem, nói: "Nguyên bản cũng không có chỉ nhìn các người có thể đánh thắng được này hai cái tu sĩ. Mang các người tới kì thực xác thực là muốn luyện một chút binh."

"Các người dưới mắt đi theo ta, mỗi ngày lừa gạt những bách tính đó, trôi qua thật vui vẻ. Nhưng phải biết cũng không phải là trên đời này sở hữu Yêu Ma đều vui vẻ như vậy. Ở bên ngoài, các người dạng này tu vi gặp được Tử Cốc tử, đến kẻ lãng tử dạng này Đạo Sĩ, nói trăm liền đem bọn người chém giết."

"Tu vi cảnh giới không kém nhiều, nhưng người ta có biện pháp khí, có Phù Lục. Còn có đạo thống ngàn năm vạn năm lưu truyền tới nay trọn vẹn kinh nghiệm tâm đắc. Các người tuy nói so với cái kia học không đến Đạo Pháp Tinh Quái lợi hại hơn chút, nhưng cũng có hạn. Bởi vì vô luận sự tình gì, thực chiến cùng kinh nghiệm đều là trọng yếu nhất."

Hắn cực ít dùng nghiêm túc như vậy giọng điệu nói chuyện. Đây Tam Yêu quái đều quy quy củ củ đứng đấy, chính là bị đánh về nguyên hình kê tinh cũng lặng yên nghe.

Long Nữ đứng tại bên cạnh bọn họ, một bên tổ chức thần kinh nhẹ nhàng xoa tay một bên xem bọn hắn, con mắt kiểm soát đối tới đối lui, để cho người ta rất lo lắng có thể hay không xoay chuyển rơi ra tới. Nàng tựa hồ còn tại thích ứng cái này thân thể mới, nhìn có chút quý dị.

Lý Vân Tâm đón đến, đưa tay chỉ nhất chỉ kê tinh: "Nhưng là không nghĩ tới —— nói cũng là người. Người là kẻ ngu sao?"

Kê tinh vẫn bất động, nhưng là biết Lý Vân Tâm thật muốn lừa.

Trên mặt hắn nhìn không ra Sinh khí (tức giận), ngữ điệu cũng bình bình đạm đạm. Nhưng mà trước đây đều là vân đạm phong khinh, giống đùa sủng vật nói chuyện cùng bọn họ, nhưng từ không có nghiêm nghị như vậy nói ——

"Người là kẻ ngu sao" .

"Cho các người thời điểm ta cũng đã nói gặp người, người đến nhiều một lòng một dạ. Vừa rồi người thật đúng là dám đi lên đụng. Nếu không phải cái đạo sĩ kia càng xuẩn, cảm thấy người không đến mức xuẩn đến nước này chính mình đi tìm cái chết lưu chút khí lực thu tay lại, ta hiện tại đã có thể đem người hằm ăn hết."

Miêu Yêu cười ra tiếng.

Lý Vân Tâm cũng không để ý tới nàng, chấp tay sau lưng bước đi thông thả hai bước: "Không phục. Hà? Nói nàng cũng là như vậy tiến lên?"

Hắn quay người, nhìn lấy Tam Hoa phụ thân Long Nữ, chỉ chỉ: "Thứ nhất, nàng thân thể này vốn là cùng thể gian này không có gì Duyên Quả, ba bước chỉ chóng đối nàng vô dụng."

"Thứ hai, nàng ra một chương kia. Các người nhìn lấy chỉ là vô cùng đơn giản nhất chương ---- -- -- chương đưa tới đập nát hai người đầu? Tam Hoa người cùng bọn hắn nói, người một chương kia làm sao đập."

Long Nữ nghe lời này con mắt không chuyển, nháy mắt mấy cái. Nhưng rất nhanh giống như là xấu hổ, đem hai cánh tay để ở trước ngực xoa đến xoa qua, khuỷu tay cánh tay thuần thượng lợi nhận giao thoa ma sát, ra rợn người thanh âm.

"A..... A? Ta nha, hi hi... Không nói mà!" Nàng một bên xoa tay một bên cười, đứng tại chỗ lúc ẩn lúc hiện.

Lý Vân Tâm cũng không ép bách nàng, vì nàng nói: "Một chương kia, nàng thả thấp. Đánh trước gãy này đến kẻ lãng tử cầm pháp bút tay, đem hắn pháp khí đánh rụng."

"Tu Hành Giả thân thể tuy nhiên cũng mạnh mẽ, nhưng không sánh bằng Yêu Ma. Đáng sợ nhất cũng là bọn họ nói pháp —— cho nên trước gãy tay hắn. Sau đó nàng một chương kia đập ở đâu? Ấn lấy từ đuôi đến đầu tinh thể, cho là chính giữa mặt, đập nát đầu hắn. Nhưng là nàng là đi lên cướp lập tức, trực tiếp đập nát hắn đỉnh đầu."

"Đỉnh đầu —— ta lúc trước cho các người nói qua. Cái này một cái đóng, tại cực nguy cấp thời điểm là có thể mở ra —— đem chính mình Thần Hồn bách xuất khiếu, chỉ ít có thể được một hơi thần chí thanh tỉnh. chạy trốn, làm một cái cô hồn đã quý cũng so hình thần đều diệt tốt. Cho nên nàng từ trên xuống dưới, khiến cho hắn muốn động cũng động không đi."

"Nàng như thế cũng là bỏ nhào qua, Sơn Kê người như vậy cũng là bỏ nhào qua. Chính người hảo hảo suy nghĩ một chút."

Cái kia Hồng Quan Đại Công Kê đem đầu vui vào cánh bên trong qua.

Nói những này, Lý Vân Tâm mới quay người nhìn Tam Hoa: "Cho nên như thế nhất chương, xác thực xinh đẹp. Đây, Tiểu Miêu yêu —— những này bản lĩnh ở đâu học?"

Biết một số thường thức không phải việc khó. Nhưng là đem thường thức dùng tại tranh đấu thượng liên tương đối khó. Lại tại dạng như vậy cương mãnh tấn công đi qua, trong nháy mắt đồng thời chiếu có hai chuyện —— đây quả thực là một loại không biết được mà luyện bao lâu Chiến Đấu Bản Năng.

Liên là bởi vì bộ dạng này bản năng, nàng dựa vào chính mình này không vì đối phương biết ẩn tàng ưu thế, nhất chương đánh giết một vị Hư Cảnh Đạo Sĩ, một vị Ý Cảnh Đạo Sĩ.

Vấn đề là... Nàng dưới mắt bản thân cũng chỉ là Hư Cảnh, Trung Giai mà thôi.

Tam Hoa bị hấn hỏi, đứng tại bên tường nháy mắt mấy cái. Giả bộ như bộ dáng muốn một hồi lâu mới hi hi cười: "A, a nha... Quên rồi sao..."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Lời nói điên cuồng :

Nàng nói như vậy, Lý Vân Tâm cũng không nhiều hỏi. Chỉ nghiêm túc nhìn lấy nàng, dùng ôn hòa ngữ khí nói: "Nhớ lại liên nói cho ta biết."

Sau đó cũng không nhìn Tam Hoa làm phản ứng gì, chỉ xoay người mặt hướng bọn họ lúc đến ngõ nhỏ này một đầu, nhẹ nhàng vẫy vẫy hấn tay áo.

Trong gió phàn phật một thanh âm vang lên, hấn sở thiết hạ Trần Pháp Cẩm Chế bị giải trừ. Ngõ hẻm này một đoạn này một lần nữa cùng cái thế giới này liên hệ tới —— liên nhìn thấy đầu ngõ bóng người kia.

Lý Vân Tâm hiểu được bóng người này chính là phân thân. Tu vi đến Chân Cảnh, cái này "Thật" chữ chỉ "Thần Hồn Hóa Chân thân thể".

Chân Cảnh tu sĩ có thể chia ra bản thân Thần Hồn hóa thành một "chính mình" khác, có thể suy nghĩ, có thể tác pháp, hết thảy cùng thật chính tự mình cũng không cái gì khác biệt, chỗ khác biệt chỉ là năng lực cường nhược, cùng không có thể chân chính lâu dài tồn tại.

Tu sĩ tự nhiên cũng bao quát Đan Thanh Đạo Sĩ. Chân Cảnh Đan Thanh Đạo Sĩ, có thể dùng một ít Âm Thần Thần Hồn, vì chúng nó vẽ ra một cái thật sự thân thể đến —— đây cũng là một loại hình thức khác Thần Hồn Hóa Chân thân thể.

Lý Vân Tâm bắt đầu thấy Tam Hoa Nương Nương thời điểm nói với nàng gặp phải Đan Thanh Đạo Sĩ chính là phúc duyên, chính là nói chuyện này.

Nhưng mà dưới mắt hấn là Hóa Cảnh đỉnh phong, lúc đầu không có khả năng làm thành chuyện này —— Hóa Cảnh, Hóa Hư Vi Thực. Về ra đến "Thực thể", một khi Họa Quyền bị phá hủy, này thực thể cũng liền không có. Nhưng Lý Vân Tâm tại này trong viện hủy Tam Hoa phụ thân này một bức họa, thân thể này lại còn tại.

Cái này vốn nên là Chân Cảnh thủ đoạn.

Trung quan khiếu Tân Bí, trên đời này đại khái sẽ chỉ có hai người hiểu được —— thậm chí bản thân hấn đều còn tại chậm rãi thăm dò tìm tòi.

Cho nên khi ngõ nhỏ bên kia, này thảng quân tử phân thân nhìn thấy Lý Vân Tâm sau lưng Long Nữ lúc,

Trên mặt xuất hiện trong tích tắc ngốc trệ —— là thật sự kinh ngạc.

Nhưng biểu tình kia rất nhanh bị thu hồi. Người đến không có đi về phía trước, chỉ ở ngõ nhỏ bên kia hỏi: "Người đem bọn hấn giết."

Thanh âm tại ngõ hẻm trong lộ ra có vẻ hơi trống rỗng, câu đuôi ngữ khí ép xuống. Cũng không phải là nghi vấn, chỉ là tự thuật một sự thật.

"Giết." Lý Vân Tâm đáp hấn.

"Vì cái gì vừa rồi thiết lập cấm chế. Ta không có thấy tận mắt người giết bọn hấn."

Lý Vân Tâm đi lên phía trước một bước, thân thể hơi nghiêng về phía trước, cái cảm lại hơi hơi lơ lửng, trên mặt lộ ra một cái kiệt ngao bất thuận cười lạnh: "Bản Quân làm việc, cần cùng người bàn giao a?"

Thảng quân tử phân thân, hoặc là nói thảng quân tử trầm mặc một hồi. Hấn ánh mắt cực nhanh sau lưng Lý Vân Tâm Long Nữ trên thân lướt qua, nói: "Ta không muốn ra sai lầm."

Cùng Lý Vân Tâm vừa rồi ngữ khí so sánh, một câu nói kia cơ hồ là rõ ràng tại yếu thế. Cùng lúc trước đêm hôm đó hiện thân thời điểm hoàn toàn khác biệt. Tựa hồ Lý Vân Tâm sau lưng bỗng nhiên xuất hiện cái kia Long Tộc làm hắn vô cùng bất an lại kiêng kị.

Bởi vì ngàn vạn năm đến trên đời này cũng chỉ có mười cái Long Tộc.

Chân Long cùng Cửu Từ.

Dưới mắt xuất hiện thứ mười một cái. Cứ việc trên đời này có rất nhiều biện pháp có thể lấy ra "Nhìn giống Long Tộc" đồ, vật, nhưng mà cái này "Long Nữ" xuất hiện tại "Nhai Tử" bên người, thánh quân tử có thể cũng sẽ không cảm thấy là đùa giỡn.

"Nhai Tử" tựa hồ rất hài lòng thánh quân tử yếu thế ngữ khí, cười lạnh mấy tiếng mới nói: "Hừ. Bản Quân chính là không muốn ra cái gì sai lầm, mới cấm tiệt Duyên Quả, được không để bọn hắn hồn phách chạy thoát —— ngươi coi Bản Quân làm việc này rất dễ dàng a? Cũng sẽ không giống các ngươi những lũ tiểu nhân này nhè dùng cái gì Phù Lục gặp may."

"Cấm tiệt Duyên Quả —— Long Tử Nhai Tử trời sinh bản lĩnh một trong."

Thánh quân tử lập tức đem cái này mới hiện một mực khắc in vào trong đầu.

Sau đó nói: "Như vậy hồn phách —— "

"Tự nhiên là đánh tan." Lý Vân Tâm không kiên nhẫn híp híp mắt, "Không thấy được vừa rồi cái kia đàn độn Black Diêm Quân đến lại đi a? !"

Thánh quân tử liền không nói lời nào, tại Lý Vân Tâm trên thân thượng hạ dò xét.

—— nên là lời nói thật. Người tu vi cao thâm không phải không biện pháp né qua Câu Hồn Diêm Quân lưu lại hồn phách. Nhưng thế gian này cũng không có gì đồ, vật có thể đem hồn phách che giấu.

Hắn không nhìn thấy hai cái Đạo Sĩ hồn phách... Như vậy thật là đánh tan.

Hắn ngầm thừa nhận chuyện này, nhưng cũng không đi. Sắc mặt âm tình bất định nhìn lấy Lý Vân Tâm.

Lý Vân Tâm liền lại không nhịn được: "Còn không đi, làm cái gì?"

Thánh quân tử chậm rãi giơ tay lên, chỉ chỉ Lý Vân Tâm sau lưng Long Nữ: "Chưa từng gặp qua nàng. Cũng chưa nghe nói qua."

"Hừ. Thông Thiên công chúa, ngươi tự nhiên chưa nghe nói qua." Lý Vân Tâm khinh miệt nhìn lấy thánh quân tử, "Chính là Bản Quân nữ nhi —— các ngươi những đạo sĩ thú này cái này cũng sợ cái kia cũng sợ, có thể có cái gì nhi tử, nữ nhi? Ha ha ha ha ha ha!"

"Tu sĩ không kị kết hôn. Vừa rồi ngươi giết tới kẻ lãng tử, Từ Cốc Tử Đồ là tu sĩ kết hôn sở sinh Đạo Tử." Thánh quân tử bất động thanh sắc giải thích một câu, lấy đôi mắt hai hơi suy nghĩ thời gian, "Nàng là Long Nữ? Thông thiên quân nữ nhi? Cùng... Người nào sở sinh? Bản đạo trước đây chưa từng nghe nói qua."

Lý Vân Tâm trầm mặc một lát, bỗng nhiên lắc đầu, trên mặt lộ ra hậm hực lại xem thường thần sắc: "Hừ. Một người mà thôi. Gọi làm cái gì tịch quân ngọc... Lúc ấy nhìn lấy thú vị, ai ngờ mấy cái liền chết. Chết lại từ trong cơ thể nàng chui ra nàng đến —— "

"Hắc hắc. Liền gọi nàng là tịch oa na —— ngươi nói có đúng hay không cũng coi như Bản Quân không có phụ nữ nhân kia?" Hắn tựa hồ càng nói càng vui vẻ, "Y, những đồ ngu đó chỉ biết là sợ hãi, chứ bới Bản Quân, như biết việc này, ha ha ha ha, chẳng phải cũng là một đoạn giai thoại? Ha?"

Dâm tính Đại Tướng nhân gian nữ tử tươi sống... Chết, cũng không phải cái gì "Giai thoại". Nhưng thánh quân tử cũng không tính nói ra lời này tới. Ngược lại là biểu lộ rất cực biến nhẹ nhõm, lộ ra một cái mỉm cười: "Xem như giai thoại. Nói như vậy, ngộ, ta cùng thông thiên quân đồng mưu đại sự, dưới mắt gặp Hiền Chất Nữ cũng không dễ mất lễ phép."

"Bản đạo nơi này có một cái phân thủy thứ thích hợp nhất Nữ Nhi Gia dùng —— Hiền Chất Nữ tiếp hảo!"

Thánh quân tử khẽ quát một tiếng. Cũng không thấy có động tác gì, một cái bọc lấy mịt mờ thanh quang Thiết Chùy liền thẳng đến Tam Hoa mà đến. Bị thánh quân tử gọi là phân thủy thứ cái này Thiết Chùy thế tới cực chậm —— có lẽ ở thế tục trong mắt người là "Bản nhanh mà ra", nhưng ở Lý Vân Tâm nơi này, chỉ cần hắn hữu tâm, đưa tay liền có thể cản lại.

Nhưng mà hắn quét mắt một vòng cũng không ngăn cản.

Ngược lại là Tam Hoa giơ tay lên, một thanh liền đem này Thiết Chùy nắm lấy, sau đó "A" một tiếng.

Xùy xì xì xì hỏa tinh từ nàng lòng bàn tay bắn tung tóe mà ra, tiếp tục một hơi thời gian mới đình chỉ —— cái này Thiết Chùy bị nàng nắm trong lòng bàn tay đằng sau, còn tại xung kích về đằng trước, nhưng mà cuối cùng không có xông phá Long Nữ lòng bàn tay kiên cố Lân Giáp.

Nhưng lại vừa buông lòng tay, trong lòng bàn tay lại không có cái gì.

Thiết Chùy hóa thành một làn khói xanh, tiêu tán không thấy.

Tháng quân tử sắc mặt trở nên âm trầm một số. Vậy nơi nào là cái gì Thiết Chùy, phân thủy thứ. Hắn dưới mắt là Thần Hồn một bộ phận hóa đi ra chân thân, cũng sẽ không tùy thân mang theo pháp bảo.

Chỉ là thử một lần a.

Nhưng này Nhại Tử tựa hồ cũng không sợ hấn thử. Mà này Long Nữ... Tay không đem hấn một cái niệm đâm đón lấy. Mặc dù là hí kịch nhỏ pháp, đối với người thật cảnh hấn đến nói không lại là tiện tay nhất kích mà thôi ——

Nhưng trừ cho dù tại Yêu Ma bên trong cũng lấy thân thể mạnh mẽ vô cùng mà lấy xưng Long Tộc, cũng không có gì Yêu Ma có thể tại Hư Cảnh thời điểm liền đón lấy người thật cảnh tu sĩ "Tiện tay nhất kích" nha.

Đây là một kiện không được đại sự.

Xuất hiện thứ mười một cái Long Tộc... Chuyện này tính nghiêm trọng gần như có thể cùng cách để thành Quỷ Đế đánh đồng —— từ trường viễn góc độ đến xem.

Long Tộc lưu giữ trên thế gian lâu như vậy, có thể lại chưa nghe nói qua, còn có thể sinh dưới thứ ba đời nha!

Tháng quân tử nhẹ ra một hơi: "Tốt, tốt, tốt. Thật sự là chúc mừng thông thiên quân."

Nói xong lời này, quay người liền đi.

Hắn vừa đi, Lý Vân Tâm thật giống như vừa mới đưa đi một cái thường thường không có gì lạ khách nhân, quay người nhìn về phía ứng kiên quyết cùng Mạnh ác mộng, buông buông tay: "Biết mình phiền phức lớn a?"

Vẫn ngồi tại bên tường bóng mờ ở trong hai người không nói gì nhìn một chút Lý Vân Tâm, không biết được nên nói cái gì cho phải.

Há lại chỉ có từng đó là phiền phức lớn. Là phiền phức lớn đến... Đã không rõ ràng đến tột cùng là phiền toái gì cấp độ.

Tựa như một người tại ven đường hạo hạo mà đi. Vừa mới đi qua một cái giao lộ bỗng nhiên đã nhìn thấy trước mặt trời long đất nổ thiên địa treo ngược, lại nhìn lại, hiện đường lui cũng không có —— trừ trăm mặc chờ lấy roi, còn có thể làm cái gì đây?

Lý Vân Tâm liền đi tới hai người trước mặt, ngồi xổm xuống. Xem trước một chút Mạnh ác mộng.

"Lúc đầu tốt nhất biện pháp là sát nhân diệt khẩu." Hắn đối Mạnh ác mộng nói, "Đáng tiếc ngươi là ta một cái lão bằng hữu lão bằng hữu. Ta đem ngươi xử lý, hấn muốn buồn bực. Cho nên ngươi không thể chết."

Lại quay đầu nhìn ứng kiên quyết: "Lần thứ nhất tại Kiều gia nhìn khi thấy ngươi đợi cảm thấy ngươi thú vị, không nghĩ tới lâu như vậy ngươi vẫn là thú vị như vậy. Nhìn ngươi lại không là tiêu hài tử, cũng không phải cái gì sơ xuất Giang Hồ quý công tử —— Phong đến mưa qua còn có thể thú vị, ngươi chính là cái chân diệu người. Cũng không bỏ được giết ngươi."

Hai cái Giang Hồ Vô Nhân cẩn thận từng li từng tí thờ phào, nhưng tâm cũng không có buông xuống.

Trên giang hồ nói cười yến yến nói lời nói dí dỏm nhi xoay mặt liền đem người tháo thành tám khối quá nhiều người —— mà lại bất luận bọn họ hiểu được vẫn là không biết được, trước mặt bọn hắn cái này xinh đẹp người trẻ tuổi cũng xác thực tinh đến đạo này.

Thế là như cũ chỉ nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm mắt. Nhưng lại không thể nhìn thẳng —— dạng như vậy sẽ bị cho rằng là khiêu khích. Đành phải theo dõi hấn cổ họng nhìn.

Nhìn một hồi hiện hấn da thịt trơn bóng làm cho người khác chỉ —— thậm chí không giống loài người có lỗ chân lông cùng da thịt hoa văn. Cũng chỉ là một tầng trơn bóng căng cứng da.

—— quả nhiên là... Yêu Ma a. Thế là tranh thủ thời gian tránh đi, chỉ đi nhìn hấn y phục.

Lý Vân Tâm nghĩ một lát, thờ dãi: "Nói một chút. Các ngươi cùng này hai kẻ gốc mấy ngày, khẳng định gặp Lưu Công tán đúng hay không. Người khác nhìn hấn trở nên tuổi trẻ không lớn dám nhận, ngươi nhất định là gặp qua hấn lúc tuổi còn trẻ. Lão Mạnh —— ngươi biết hấn tại Thần Long Giáo, làm gì còn muốn đến Thần Long Giáo gây sự?"

Mạnh ác mộng một mực rất trầm mặc. Nhưng khi Lý Vân Tâm cùng hấn nhắc lên Lưu lão đạo thời điểm, sắc mặt hấn rốt cục trở nên sinh động. Hấn nhìn xem ứng kiên quyết.

Cái sau cau mày gật gật đầu. Lại nhanh đi liếc Lý Vân Tâm liếc một chút.

Mạnh ác mộng liền mở miệng, thanh âm rất khàn giọng: "Ách, cái này... Kì thực là... Ai. Ngược lại là biết ta này lão bằng hữu tại... Tại Quý Giáo. Nhưng là nghĩ đến, nghĩ đến, nghĩ đến..."

Lý Văn Tâm hòa ái lại thiện lương cười cười: "Tư tưởng thượng đưng có bao phục nha, lớn mặt nói. Ở trước mặt ta nhưng không có bởi vì nói hoạch tội chuyện này."

Mạnh ác mộng xem hấn sắc mặt, giống như là quyết định: "Này. Thực không dám giấu giếm, vốn là muốn làm tán Thần Long Giáo, lại đem ta này lão bằng hữu lừa gạt đi, lừa gạt đến trên núi đi —— chúng ta trấn bên trong xác thực thiếu một cái bày mưu tính kế Quân Sư..."

Lý Văn Tâm vỗ tay một cái: "Nha, còn để đường rút lui đâu. Cái nào trấn? Muốn cái gì Quân Sư? Tốt, chuyện này nguoi tới nói."

Hắn liền chỉ chỉ ứng kiên quyết.

Tại hai cái Giang Hồ võ giả xem ra, Lý Văn Tâm, phía sau hấn những cái kia không nói lời nào, chỉ dùng làm cho người lông ánh mắt nhìn mình chăm chăm hai người nhìn "Người", vừa rồi hai cái tu sĩ, cùng này xuất hiện lại rồi đi, thực hết thấy là một loại người ——

Thần tiên Yêu Ma.

Bất luận giữa bọn hấn có cái gì tranh đấu, ai mạnh ai yếu, nhưng mà theo bọn hấn nghĩ đều là mạnh đến dọa người, xa không thể nào hiểu được tồn tại.

Có thể này hai cái Đạo Sĩ chỉ tùy tiện hỏi hấn chút lời nói, cũng không thật cảm thấy hứng thú. Mà trước mắt người này...

Ứng kiên quyết hành tẩu giang hồ lâu như vậy, biết hấn tựa hồ là thật cảm thấy hứng thú.

Một khi biết điểm này, bỗng nhiên không phải sợ. Ngược lại rất như là hoảng sợ tới cực điểm, kéo căng đoạn trong lòng một cái một cây dây cung, không những không sợ mà lại cảm thấy ——

Có lẽ hấn có thể bắt lấy một vài thứ!

Đối phương là không thuộc về cái thế giới này người, hấn chỗ ở thế giới quá Huyền Diệu, Thái Thần dị. Mà chính mình chỉ cần thu hoạch được đồng ý, đưa tay tùy tiện tại thế giới kia một trao, liền có lẽ có thể đạt được khiến cái thế giới này người người người đồ mất đồ, vật!

Thế là hấn nhìn lấy Lý Văn Tâm thần sắc, trầm giọng nói: "Không đối gạt Tiên Trường. Hấn nói tới trấn, là chỉ Black trại bảo . Black trại bảo tại Xuất Vân núi. Xuất Vân núi tại vị thành hướng đông ba trăm dặm, cùng dã nguyên núi ở giữa cách —— "

"Nói điểm chính." Lý Văn Tâm cắt ngang hấn lời nói, "Tất cả mọi người còn không có ăn cơm chiều đây. Chủ yếu nói nói các nguoi cái này Black trại bảo là cái gì tính chất tổ chức? Có hay không khuynh hướng?"

"Tiên Trường nói là... Ngô... Chúng ta Black trại Bảo Chủ muốn làm gì?" Ứng kiên quyết thử thăm dò hỏi.

Lý Văn Tâm cầm quạt giấy vỗ tay một cái tâm, quay đầu hướng năm cái Yêu Ma chỉ tiếc rên sát không thành thép nói: "Nhìn một cái, nhìn một cái. Ta liền ưa thích có thể nghe được hiểu ta nói gì người —— nói chuyện với các nguoi tổn nhiều kinh? Hảo hảo học tập lấy một chút."

Cho hấn khen ngợi, ứng kiên quyết khề thờ phào một cái: "Chúng ta Black trại bảo. Kì thực chủ yếu là... Ngô... Tiên Trường không dính khói lửa trần gian, khả năng không phải rất hiểu biết dân gian khó khăn. Nhưng dưới mắt cái này Đại Khánh, hử, đã muốn xong."

"Bỗng. Ta thích cái này luận điệu." Lý Văn Tâm tán thưởng một tiếng, "Nói như vậy các nguoi Black trại bảo là một cái dự định làm phiên diễn Xã Hội Đen tính chất tổ chức. Mà lại quy mô vẫn còn lớn —— dưới mắt đã bắt đầu cân nhắc nhân sự tổ chức vấn đề. Như vậy, là định đem Lưu Công tán thu được núi, thật oanh oanh liệt liệt làm một phen? Dự định xử lý Khánh Đế tự mình làm Hoàng Đế?"

Ứng kiên quyết có chút sững sờ. Hấn suy nghĩ một hồi lâu mới nói: "A... Cái này, cái này, Tiên Trường... Chúng ta Black trại bảo chỉ là dự định thế thiên hành đạo. Ngài hiểu được dưới mắt..."

"Hiện ở trên núi có bao nhiêu người?" Lý Văn Tâm cũng không để ý đến hấn.

"... Hai trăm người."

"Bỗng. Nguoi làm bao lâu? Hai trăm cái dân liễu mạng? Vẫn là trẻ có già có?"

"Có thể chiến người hai trăm —— người già trẻ em ngàn người... Đã... Ngô, từ ứng một cái mưu đồ việc này bắt đầu đến bây giờ, đã ba năm có thừa."

Lý Văn Tâm đứng người lên, lui lại hai bước, thở dài ra một hơi.

Không chớp mắt nhìn chăm chăm ứng kiên quyết nhìn một hồi, giờ ngón tay cái lên, sợ hãi than nói: "Mày là một nhân tài a! Tại khoảng cách vị thành ba trăm dặm loại này Đại Khánh nội địa, người nhìn một chút còn không đến mức chết đối phương —— làm hơn ngàn cá nhân muốn tạo phản? !"

Ứng kiên quyết bận bịu khoát tay: "Không không không, Tiên Trường, tại hạ chỉ là thay Thiên —— "

"Nguoi đến đi theo ta đi. Tại loại địa phương kia không có tiền đồ." Lý Văn Tâm tại nguyên chỗ bước đi thông thả hai bước, "Xuất Vân núi, danh tự ta nghe nói qua. Chim không thêm ị địa phương, bởi vì thạch đầu nhiều địa thế hiểm cho nên không có người nào —— cho nên nguoi ở nơi đó làm cái sơn trại, tiểu đá tiểu nháo, trong lúc nhất thời cũng không ai quản nguoi."

"Nhưng là ngươi muốn tạo phản lời nói, loại địa phương kia được không căn cứ địa. Ta đoán chừng các ngươi hiện tại người ăn cơm cũng thành vấn đề." Lý Văn Tâm nhìn lấy hắn, "Cứ như vậy chắc chắn —— ta thả ngươi hai trở về. Hai ngươi trở về liền làm một lần động viên, dẫn người đến vị trong thành. Không cần quan tâm đến vị thành làm sao bây giờ. Ba trăm dặm, các ngươi từng nhóm đi, thật đến ta chỗ này không có một tháng sượng mặt. Khi đó vị trong thành ta nói tính toán."

Ứng viên quyết cùng Mạnh ác mộng tròn mắt hốc mồm, nhưng hiện tại quả là không chen lời vào.

Chờ Lý Văn Tâm nói xong, ứng viên quyết mới lại nói: "Tiên Trưởng, tại hạ thật chỉ là thay —— "

"Thế thiên hành đạo em gái ngươi a?" Lý Văn Tâm tựa hồ Sinh khí (tức giận). Vừa trừng mắt, một chút một chút Địa Chi lấy hắn, "Tuổi trẻ, nông cạn, ấu trĩ! Ngươi nói Đại Khánh Dược Hoàn? Ta hỏi ngươi, chỗ nào nhìn ra Dược Hoàn? Có phải hay không cảm thấy mắt thổ nông dân biến nhiều, trong thành thương nghiệp cũng kinh tế đình trệ?"

"Cái này muốn ngươi nói —— này Kiều nhà nếu không phải nghèo điên cái nào cần phải Gia Chủ đều đi ra ngoài áp tiêu —— đem toàn bộ gia sản cược tại này một chuyển tiêu bên trên."

"Vị trong thành những cái kia tiêu tiêu cục cũng bị người thiết kế. Nhưng là nguyên nhân gây ra là cái gì? Bởi vì bọn hắn mình muốn hưởng cách nước áp tiêu a? Bởi vì trong nước tiêu tiêu cục nghiệp vụ không làm tiếp được."

"Ta tại vị trong thành gốc lâu như vậy đều hiểu được —— nhưng là cũng chỉ có ngươi như vậy điểm mặc Phong Kiến Thời Đại thương nghiệp tư tưởng mới phát giác được Dược Hoàn. Lý lão sư hiện tại nói cho ngươi —— gọi là sát nhập, thôn tính!"

"Địa phương sát nhập, thôn tính, thương nghiệp sát nhập, thôn tính, tư nguyên tập trung đến quyền quý giai cấp trong tay, dân gian tư bản héo rút lại héo rút —— đây là Dược Hoàn, nhưng không phải ngươi có thể còn sống nhìn thấy. Sát nhập, thôn tính hoàn thành quyền quý tập đoàn chỉ ít cho Đại Khánh tục lên năm mươi năm mệnh, mà cái này sát nhập, thôn tính quá trình còn phải lại năm mươi năm!"

"Cho nên ta cho ngươi biết, ngươi muốn mỗi ngày suy nghĩ Đại Khánh Dược Hoàn Đại Khánh Dược Hoàn a, chờ xong đời lưu dân khắp nơi trên đất khi đó mới Khởi Nghĩa Vũ Trang —— ngươi liền trông mong thượng một trăm năm đi."

"Tuy nhiên nếu như ngươi ngay cả ngàn ấy trường viễn, sai lầm phán đoán đều không có, thật sự chẳng qua là cảm thấy một số người không vượt qua nổi, tụ tập lại, để bọn hắn trôi qua tốt một chút nhĩ —— ứng viên quyết đồng chí, ngươi muốn nhớ kỹ một điểm."

"Làm cá thể, người hoặc là có Lễ Nghĩa Liêm Sỉ, biết cảm ân. Thế nhưng là một khi người thành một quần thể, liền hoàn toàn không có cái gì lễ nghĩa, đạo đức có thể nói. Dem lại biến thành trần lợi ích động vật —— quần thể vô hạn phóng đại bọn họ bản tính."

"Quần thể tạo thành Quốc Gia, muốn địa phương liền đánh nhau. Đánh không thắng liền ngồi xuống đàm. Đánh thua liền cầu xin tha thứ ra về đáng thương, một khi có lợi ích có thể nói dù là vài thập niên trước người ta xông vào nhà ngươi giết mấy trăm vạn vẫn là bắt tay giảng hòa —— đây chính là đám người thể, trần lợi ích chí thượng, cá thể đạo đức căn bản không tồn tại."

"Hiện tại bọn hắn qua không được khá không có cơm ăn, đi theo ngươi là vì trôi qua tốt, ăn được cơm. Về sau ngươi thật để bọn hắn qua tốt ăn cơm no, đưa tay liền hướng ngươi muốn càng nhiều. Ngươi cho không? Bái bai ngài vậy chúng ta xuống núi —— không ai hội nhớ kỹ ngươi ân tình."

"Muốn bọn họ một mực đi theo ngươi, nhất định phải cho bọn hắn tẩy não, cho bọn hắn cương lĩnh, cho bọn hắn một cái xa xôi lại có khả năng thực hiện hi vọng. Một đám người cùng ngươi lên núi không có chuyện cướp bóc, sau đó ngươi nói với bọn họ ngươi không muốn tạo phản —— để bọn hắn về sau làm sao bây giờ? Quy chúc cảm đâu? Tập Thể Vinh Dự cảm giác đâu?"

"Cho nên khác nói với ta cái gì thế thiên hành đạo —— ngươi chính là muốn tạo phản." Lý Văn Tâm đá hắn một chân, "Hiện tại đứng lên cùng vị này Lão Mạnh lập tức ra khỏi thành, trở về kéo người tới. Ngươi nếu là không làm, ta hoặc là cùng quan phủ báo cáo ngươi, hoặc là tự mình đi cho các ngươi phá dỡ. Đi đi đi, lập tức!"

Một chân bị đá ứng viên quyết nhe răng nhếch miệng, cảm thấy mình xương cốt đều muốn gãy mất. Vội vàng đỡ tường đứng lên.

... Thực sự không biết được nói cái gì cho phải.

Phải biết từ hắn vừa rồi cùng chính mình nói chuyện đến bây giờ, qua chỉ bất quá...

Một khắc đồng hồ mà thôi a.

Hai người đứng lên, hai mặt nhìn nhau. Bên này Lý Văn Tâm làm bộ còn muốn đá, đuổi hắn đi, bên kia hai người liền còn muốn nói tiếp chút gì.

Bởi vì "Tiên Trưởng" một câu, đem nguyên bản Trại Tử vứt sạch, dẫn người đến vị thành?

Ba trăm dặm a!

Người bình thường chuyển cái nhà, từ ngõ hẻm đầu này đem đến đầu kia, còn muốn đứt quãng giày vò thượng gần nửa tháng đâu!

Chuyện lớn như vậy, sao có thể như thế trò đùa... Liền hắn đơn phương địa... Liền làm chủ?

Nhưng Lý Vân Tâm đã không kiên nhẫn bọn họ đi lêu lổng, một phát ổng tay áo, hai người liền bị một trận Yêu Phong lôi cuốn lấy đưa ra hai ba con phố qua. Trong gió nghe thấy hán âm trầm nói, "Suy nghĩ thật kỹ ta lời nói" ——

Cũng không biết là phúc là họa.

Đội đầu này hém nhỏ rất cục thanh yên tĩnh, Lý Vân Tâm mưu lược trầm mặc một hồi, thu hồi cùng ứng kiên quyết lúc nói chuyện nhẹ nhõm ngữ khí. Nhìn xem sau lưng năm cái Yêu Ma: "Tháng quân tử đang mưu đồ lấy làm sao đối phó ta. Hôm nay chuyện này hán thấy, chỉ là ta vào cuộc bước đầu tiên."

"Nhưng là tại ta chỗ này, chiến tranh đã bắt đầu. Các người đã từ ta chỗ này đạt được xa so với hán Yêu Ma hơn rất nhiều đồ vật, tiếp xuống liền là các người hồi báo ta thời điểm."

Ánh mắt của hán theo thứ tự tại năm cái yêu trên ma thân đảo qua qua, nói: "Ta hi vọng tại trận chiến tranh này kết thúc về sau, trong các người —— chỉ ít còn có thể sống sót một người."

"Hiện tại các người phải biết một ít chuyện."

...

...

Liền đến ngày thứ hai.

Tại Lý Vân Tâm nói "Chiến tranh đã bắt đầu" ngày thứ hai, tựa hồ trừ hán ra không ai có thể cảm nhận được không khí khẩn trương. Thậm chí càng so trước đó mấy ngày càng thêm nhẹ nhõm.

Bởi vì chỉ ít tại vị trong thành các đạo sĩ đều chết hết sạch trước đó, tháng quân tử tại phối hợp Thần Long Giáo hành động.

Đào Khê đường còn đang trong quá trình kiến thiết. Nhưng tựa hồ là làm đêm qua hán đánh giết hai vị đạo thông tu sĩ hồi báo, Vu gia người tới nói "Có thể ở ngoài thành vùng đông nam loại trắng đầu điền trang bên trong tu Nghĩa Cừ".

Tu kiến tưới tiêu hệ thống, Khai Sơn sửa cầu trái đường chính là Lý Vân Tâm ban đầu đưa ra yêu cầu một trong. Nhưng ở Vu gia người đi gặp thượng thanh đan đình phái vị thành tử trong sở người nào đó đằng sau, chuyện này bị gác lại.

Dưới mắt, lại lần nữa khởi động.

Tự nhiên là nói bởi vì Thần Long Giáo khuyên người Hường Thiện, bởi vậy Mỗ Mỗ, Mỗ Mỗ một cái cùng Mỗ Mỗ một cái bỏ vốn một số một số, quyết định vì đầu nông tu một đầu Nghĩa Cừ.

Thần Long Giáo Giáo Chủ là muốn ra mặt.

Cùng ngày tại Lý Vân Tâm cùng Lưu lão Đạo Nhất cùng nhìn qua này phiên đầu ruộng một bên, liền đứng một đám người.

Chỉ ít tại nhìn quen vị trong thành tráng lệ cảnh tượng các quý nhân đến xem, đây là một kiện không thú vị lại ngọt ngào cực độ sự tình.

Đỉnh đầu trời nắng chang chang, Thiên Nhi liễu mạng tê mình. Từ ruộng lúa bên kia ngăn nước đến vũng nước đục tại tích đầy nước bùn Tiểu Cừ bên trong một oa một đất trũng nằm, liền ngay cả Cóc ghè đều không vui tới nơi này lăn lộn.

Ba vị ăn mặc lụa mỏng áo Phú Thương chen chúc Lý Vân Tâm đứng tại bờ ruộng bên trên, phía sau là một đội mặt ủ mày chau chỉ còn chờ cái này điều sự kết tốt nhanh đi làm việc hoặc là nghỉ mát làm giúp. Ngược lại là ruộng một bên đường nhỏ bên cạnh từ điền trang bên trong đến xanh xao vàng vọt dân chúng lúc này trên mặt hoá ra dị dạng thần thái, trong miệng không nhắc tới một lời này ba vị xuất tiền Thương Nhân, chỉ nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm ở trong miệng thì thăm chút mơ hồ lời nói, muốn đến là cảm tạ hoặc là tán dương.

Ba vị Phú Thương cũng cảm giác càng không thú vị. Nhưng mà lại không thể quay người rời đi. Bởi vì trên mặt mũi là bọn họ xuất tiền, thế nhưng bọn họ đều là tại phủ phía dưới các trái Chương Quỹ, cũng chỉ là dùng để bụng tai mục đích, giữ thể diện.

Cho nên dù không kiên nhẫn đều hiểu được vị này Thần Long Giáo Giáo Chủ dưới mắt là Vu gia Lão Gia trước mặt Hồng Nhân. Coi như muốn bọn họ nhảy vào trong ruộng giúp đỡ tưới Nhất Biều Thủy, cũng phải cắn răng, thu Đỗ Từ, ghen một hồi làm theo.

Hiện tại vị này Thần Long Giáo Giáo Chủ hào hứng rất cao.

Trước đối những cái kia trong trang bách tính nói mấy câu.

Lấy "Ta trước tiên nói một điểm", "Lại nói một điểm" bắt đầu.

Trung gian xen kẽ "Bổ sung lại một câu", "Còn có ba điểm" cái này lời nói.

Kết cục thì là dài đằng đặc mà đáng sợ "Ta tối hậu nói vài lời", "Một điểm cuối cùng" các loại.

Rốt cục đem những nguyên bản đó mang ơn đậu nông cũng nói đến thẳng nhắc tay áo lau mồ hôi, ngẩng đầu nhìn một chút ngày hiện tại đi ở nơi nào.

Chờ hần rốt cục nói xong một đồng lớn dài dòng lời nói, liền tuyên bố từ chính mình đến xúc này đệ nhất xúc.

Đáng tiếc Thần Long Giáo Giáo Chủ a... Là cái Đại Quý Nhân.

Sẽ nói lời hay, đáng đáp tuần tiếu, tâm địa cũng tốt.

Thế nhưng là dù vậy, cũng không hiểu đến làm sao tu nương nha?

Chỉ gặp hần hỏi trước một chút từ nơi nào bắt đầu tu, phía sau hần Phú Thương liền như được đại xá thúc giục làm giúp, đáp.

Sau đó giáo chủ này làm bộ bấm tay tính toán, nhướng mày, nói phương vị không thích hợp.

Nghĩa Cừ, là tu nương —— dài như vậy dài một đầu, bên trong lại có nước chảy dài, đây là ẩn chứa Long Khí. Một khi Long Khí hướng đi không đúng, rất có thể làm tức giận cuộn cuộn biển Ly Vãn rồng Thái Tử, đây chính là không được đại sự.

Đậu nông nhóm nghe lời này kinh sợ, dọa đến không dám lên tiếng. Ba vị Phú Thương căn bản không có nghe, chỉ lo lau mồ hôi. Đám làm giúp nghe —— nhưng mà ruộng lúa bên kia Thủy Cừ, lúc trước cũng là bọn họ tu, biết lời này đơn thuần lời nói vô căn cứ.

Thế nhưng là tự mình, có tâm tư Linh Lung người đoán đúng vị kia Thần Long Giáo Giáo Chủ ý nghĩ —— muốn trấn trụ những cái kia đậu nông mà thôi.

Những cái kia đậu nông, một nghèo hai trắng. Cho chỗ tốt chuyện gì cũng dễ nói, không có chỗ tốt, trở mặt liền không để ý tới người —— là đảng hoàng điều dân. Muốn đến vị này tuổi trẻ Thần Long Giáo Giáo Chủ là muốn khiến những cái kia đậu nông cảm thấy mình quả nhiên là cao thâm mạt trắc, cho nên nói phiến nói chuyện giật gân lời nói tới dọa người.

Hù dọa ở đám kia điều dân, về sau Thần Long Giáo lại đến bên này giường tín đồ —— đã thụ Thần Long Giáo tốt, còn muốn lên vị kia cao thâm mạt trắc Giáo Chủ, vậy còn không hết lòng tin theo.

Thế là đám làm giúp cũng không lên tiếng, liền từ lấy người giáo chủ kia vùng người đến điên.

Trông thấy người giáo chủ kia từ bên người một cái đi theo Lão Đạo trong tay tiếp nhận một thanh cái xẻng —— đây chính là thương sắt.

Sau đó cũng không chê ngày phơi, cũng không chê trong ruộng bản, làm bộ đi tới đi lui nói lảm bảm. Tại một chỗ bờ ruộng thượng đào một cái xẻng. Sau đó nâng người lên hi khí dương dương hướng trong đám người nhìn xem, ngoắc: "Đến, Lưu viên ngoại đến thứ hai cái xẻng —— ăn đậu - Pac Man không quên đào nương người, cũng làm cho các hương thân nhớ kỹ các người tốt."

Đám kia điều dân nghe liền ở một bên vỗ tay bảo hay, cười ngây ngô. Bị hần điểm danh chữ Lưu viên ngoại sững sờ, tại hai người khác cười trên nỗi đau của người khác trong ánh mắt cười lớn lấy đi qua —— này Thần Long Giáo Giáo Chủ lại cũng không đem cái xẻng đưa cho hần. Ngược lại nói cái gì "Bản Giáo Chủ không tự thân đi làm cái này đầu thứ nhất nương, Long Vương muốn trách tội" ... Sau đó hai người hợp lực đào thứ hai cái xẻng.

Vốn cho rằng sự tình đến nơi đây liền kết thúc.

Ai biết cái tên điên này... Vậy mà từng cái, đem mỗi người đều kêu đến, cùng hần cùng một chỗ đào một lần!

Ba cái Phú Thương, hơn năm mươi cái quen tay làm giúp, đến giúp đỡ. Xem nào nhiệt hơn hai trăm đậu nông —— cái tên điên này toàn bộ kêu đến, bởi từng cái đào một cái xẻng!

Ban đầu còn có người dự định xem nào nhiệt, nhìn hần như thế cái giày vò biện pháp, chính hần có thể chống bao lâu.

Nhưng mà nhìn một canh giờ, ai cũng cười không nổi.

Những cái kia cười hi hi đậu nông cũng cười không nổi. Nguyên bản cảm thấy thú vị há giận —— nhìn vị giáo chủ kia kéo lấy từ vị trong thành người tới làm việc nặng. Về sau mấy chục người đi qua, cảm thấy rất bội phục vị giáo chủ này. Bởi vì lại thật liền bởi một cái xẻng một cái xẻng đào lâu như vậy. Đến tối hậu này bội phục đã biến thành sợ hãi...

Giáo chủ này thật sự là có "Thần lực" a...

—— đã đào ra qua nửa dặm. Tuy nhiên đào đến cong vẹo... Nhưng mà vị giáo chủ kia ngay cả một giọt mồ hôi đều không có ra, cũng nhìn không ra mệt mỏi.

Một cái xẻng xuống dưới cũng là một thước sâu, đó là mào đủ khí lực.

Chờ người cuối cùng cũng buông tay ra, Lý Vân Tâm mới nâng người lên. Hần Bạch Bào vạt áo, trên ông quần đã dán đầy bùn, nhìn không có chút nào Ngọc Thụ Lâm Phong. Nhưng mà hần mỉm cười, đem cái xẻng cắm ở một bên mặt đất, giơ hai tay ra cao giọng nói: "Chúng ta đào đầu này nha, chính là Thần Long Giáo cùng các hương thân mới tình cá nước chứng kiến —— ta nhìn, tự Thần Long nương."

"Về sau cái này nương bên trong Nước trong chảy dài, chúng ta Thần Long Giáo liền phù hộ quê nhà —— các người có chịu không?"

Những cái kia chất phác cũng tốt, điều ngoa cũng tốt đậu nông nhóm sớm phục vị này Thần Long Giáo Giáo Chủ, mồm năm miệng mười la hét "Tốt tốt tốt" . Lý Vân Tâm lúc này mới thỏa mãn nói: "Như vậy ta đến gánh thùng thứ nhất nước."

Ba vị Phú Thương nghe lời này, cảm giác rốt cuộc đứng không vững.

Như thế, từ buổi trưa một mực giầy vò đến tối muộn Thái Hà đầy trời mọi người mới tán đi —— đầu kia cái gọi là "Thần Long nương" bên trong Thủy Quang liễm diễm, phiêu lượng ngược lại là xinh đẹp... Nhưng mà hoàn toàn không tại Nghĩa Cừ Thủy Đạo bên trên.

Thế nhưng là đầy cỏi lòng hải lòng cùng khâm phục đậu nông nhóm vẫn biểu thị muốn đem nó bảo lưu lại đến —— Thần Long Giáo Giáo Chủ là bọn họ đời này nhìn thấy cái thứ nhất sẽ làm việc nhà nông "Quý Nhân" .

Đến tối muộn tháng quân tử biết chuyện này, cau mày, trầm mặc suy tư thật lâu.

Hắn muốn biết Lý Vân Tâm dự định làm cái gì.

Tuyệt không biết —— tuyệt sẽ không là đơn giản như vậy.

Cái gì chấn nhiếp bọn họ , khiến cho đậu nông nhóm cảm thấy không giống bình thường, mang ơn loại hình lý do. Ngu xuẩn tiểu nhân vật mới có thể nghĩ như vậy. Muốn có được kính sợ cùng tôn trọng "Tự thân đi làm", "Xâm nhập dân gian" vĩnh viễn là ngu xuẩn nhất biện pháp.

Này chỉ sẽ làm mọi người cảm thấy "A nguyên lai cũng không gì hơn cái này" .

Chánh thức Quý Nhân chỉ cần vĩnh viễn cao cao tại thượng, kính sợ cùng tôn trọng tự có người hai tay dâng lên.

Nhai Tí không biết làm loại kia không có chút ý nghĩa nào chuyện ngu xuẩn... Hắn đến tột cùng muốn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Có liên quan gì tới người :

Tháng quân tử tỉnh tọa đến đêm khuya, gọi một mình vào đây.

Người này là một tên Nữ Tu. Dung mạo tầm thường, tư thái cũng không tính yếu điệu. Nhưng dù sao cũng là Tu Đạo chi Nhân, luôn luôn có mấy phần Xuất Trần khí.

Mười năm trước thụ tháng quân tử Tiểu Ân huệ, bây giờ vốn không muốn tới. Có thể nàng là người nhát gan sợ phiền phức người —— bởi vì nhát gan sợ phiền phức không muốn tới, cũng bởi vì nhát gan sợ phiền phức liền tới.

Nàng gõ cửa, đẩy cửa đi tới đứng tại trong nội đường, nghe thấy ngồi trong bóng đêm tháng quân tử nói: "Lần này đi vị thành hơn trăm dặm, tại Động Đình Hồ biên dã Nguyên Lâm, có một tòa Nam Sơn."

"Nam trên núi có một ngọn núi Thần Miếu, bên trong có một cái trong thế tục Nữ Quan, đạo hào Thi Quỷ Tử."

"Người đi đêm này Nữ Quan mời đến. Bên người nàng vật, người nhìn lấy quan trọng đều cho cùng nhau mang về."

Nữ Tu chậm đợi một lát, gặp tháng quân tử không còn hấn phân phó, liền thi một cái lễ, quay người đi ra ngoài.

Tháng quân tử vẫn như cũ trong bóng đêm tỉnh tọa.

Như thế qua hai canh giờ.

Chân trời dần sáng, trong phòng cũng dần dần sáng lên. Lư Hương bên trong hương đốt một đêm, đến lúc này đợi cũng đốt hết.

Cửa bị đẩy ra.

Nghe thấy ngoài cửa này Nữ Tu Thanh Phù từ chối một người khác nói ra: "... Cũng không muốn thương tổn người. Không cần thiết làm tiếp vô vị giãy dụa. Đạo Trường chỉ là hỏi người mấy câu. Người —— "

Thánh quân tử khẽ nhú mày, khẽ vươn tay, liền Tướng Môn ngoại nhân bỗng dừng bất tiến đến quảng xuống đất.

Thanh Phù từ bận bịu theo vào đến xem xét đến tận cùng.

Nhưng thánh quân tử đã trực tiếp mở miệng hỏi lời nói: "Tìm được cái gì?"

Nữ Tu sững sờ, trở tay đóng cửa lại. Đi đến thánh quân tử bên người từ trong ngực lấy ra mấy thứ đồ, nâng trong tay triển lãm cho hắn nhìn.

"Một bản Đan Quyết, nhưng là Bảng Môn Tả Đạo, sai lầm chồng chất."

"Một thanh Thiết Kiếm, một thanh Cương Kiếm, một thanh Đào Mộc Kiếm. Đều là tầm thường vật."

"Một khối ngọc bội. Kém cỏi tài năng, cũng là tầm thường vật."

"Một tấm bùa chú, Xem ra giống như là thượng thanh đan đỉnh phái chế, uy lực còn có thể. Nhưng nâng bây giờ còn chưa biện pháp dùng."

"Có khác Khoai Lang một túi, nắm gỗ..."

Thánh quân tử thở dài, cắt ngang nàng: "Mang nâng lúc đến không có gì khác sự tình a? Nàng có thể thông Đạo Pháp?"

Các tu sĩ nói tới "Đạo Pháp" tự nhiên không phải đạo sĩ dõm nhóm loại kia thô thiển ảo thuật.

Thanh Phù từ ngẫm lại, nghiêm túc trả lời: "Giờ kiếm muốn đâm ta, bị ta đem kiếm đánh rụng. Ta chế trụ nâng trước lục soát nâng phòng, khi đó nâng hướng trong miệng nhét một kiện đồ vật, nhai nuốt xuống."

Thánh quân tử khẽ nhú mày: "Thấy rõ là cái gì?"

"Chưa từng thấy rõ."

Thánh quân tử lại thở dài, tựa hồ rất muốn đổi vị này Thanh Phù từ nói chút gì... Có thể hiện tại quả là không có gì để nói nhiều. đành phải bắt đầu dĩ khoát khoát tay: "Được. Vất vả người."

Sau đó mới đi nhìn xuống đất thượng Thi Quỷ Tử.

Nữ Đạo Sĩ bị quảng xuống đất, rơi tương đối trọng. Dù sao chỉ là tu tập chút thô thiển Đạo Pháp người thế tục, lại không giống Lưu lão đạo là tu đạo kỳ tài ngút trời. Cho nên thoáng một cái rơi nâng hơn nửa ngày không có chậm tới. Các loại thánh quân tử nhìn nâng, nâng mới đưa đem chống lên nửa người trên.

Nhưng không biết được đi đứng chỗ nào bị này lập tức ném hông, cũng không thể đứng lên. Nữ Đạo Sĩ tựa hồ cũng cũng không nguyên ý giãy dụa lấy đứng lên —— như thể đem sẽ có vẻ rất chật vật, dùng khí ngược lại là lần —— thể là dứt khoát chậm rãi co lại chân, giống như tĩnh tọa ngồi tốt.

Thánh quân tử nhìn nâng làm xong đây hết thấy, dự cảm đến tiếp xuống tra hỏi đại khái sẽ không rất vui sướng.

Nếu như là nhất định phải giãy dụa lấy đứng lên —— loại này đầy ngập Huyết Dũng người là dễ đối phó. Nếu như co lại trên mặt đất lạnh rung run, loại này đồ hèn nhất là càng dễ đối phó.

Nhưng mà như là nữ nhân này bộ dạng này, quả thực khó chơi.

Hắn liền hỏi trước: "Người có biết Ta là ai?"

Thi Quỷ Tử nghiêm túc xem hắn, mỉm cười: "Người núp trong bóng tối không gặp người, ta làm sao biết người là ai."

Thánh quân tử cũng mỉm cười: "Ha ha... Gặp ta người cũng nhận không ra. Ta lại nói cho người, ta bên nói thống Lang Gia động thiên trải qua luật viện tòa, Đắc Đạo Chân Nhân thánh quân tử. Hiện tại muốn hỏi người một ít lời."

"Người thực sự nói, ta liền cho người nhập ta Lang Gia động thiên cơ duyên. Từ đó người liền chuyên tu Thiên Tâm Chính Pháp, đến mấy trăm năm thọ nguyên. Nếu như lại có phúc duyên, đem khả năng Bất Tử Bất Diệt, đồng thọ cùng trời đất."

"Tiên Trường muốn hỏi liền hỏi đi." Thi Quỷ Tử thừa dịp hắn dừng lại thời điểm cắt ngang hắn lời nói, "Bản đạo đối với tu hành loại sự tình này cũng không phải là rất để bụng."

Một bên Thanh Phù từ nghe nâng lời nói, tựa hồ rất muốn khuyên nâng một phen. Nhưng cuối cùng nhịn xuống.

Hướng mặt trời mọc đến, trong phòng xuyên qua nắng sớm. Thằng quân tử khuôn mặt cũng dần dần rõ ràng.

Chân Cảnh Đạo Sĩ nhìn chăm chăm Thì Quỳ Từ nhìn một hồi, ngữ khí bình tĩnh nói: "Động thiên, Luru Phái, đối với các người những người thế tục này mà nói nghe rất xa xôi. Quá cao thâm quá Huyền Diệu, ngược lại làm các người cảm thấy có khoảng cách ngăn cách. Thậm chí kém xa một bát bầy ở nghèo đói người trước mặt cơm cang có sức hấp dẫn."

"Người ở tại Nam Sơn, mỗi ngày lên núi xuống núi. Tu Thần Thông, leo núi đường như giẫm trên đất bằng, không thể so với người đi bộ nhàn nhả cang tốn sức."

"Người là người thế tục, có Sinh Lão Bệnh Tử. Ăn đến thiếu hội đói, uống đến thiếu hội khát. Hóng gió bị đông, muốn là sinh bệnh. Tai mất mơ hồ miệng đắng lưỡi khô đau nhức toàn thân, không biết được khi nào khỏi hẳn vẫn là như vậy bệnh chết."

"Tu Ngã Thiên Tâm Chính Pháp, những này đều muốn cách người đi xa. Ta khác biệt người nói chuyện gì Trường Sinh, thần thông. Chỉ nói cho người nhập ta nói môn, người sinh hoạt đem có thể so với Vương Hầu, ít đi vô số người thế tục phiền não ưu sầu."

Thì Quỳ Từ nhẹ nhàng ra một hơi: "Bản đạo cũng không sợ phiền não ưu sầu. Tiên Trường muốn hỏi liên hỏi đi. Có thể đáp, ta liền đáp lại. Không thể đáp, chết cũng sẽ không đáp."

Thằng quân tử trầm mặc một hồi, nói: "Được. Như vậy hỏi trước người, này Luru Công tán, tu tập là phương pháp gì?"

"Thiên Tâm Chính Pháp." Thì Quỳ Từ đáp.

"Ta nói thống có Thiên Tâm Chính Pháp năm mươi bốn môn, Kiếm Tông cũng có năm mươi bốn môn." Thằng quân tử nói, "Luru Công tán chỗ Tu Đạo Pháp theo bản đạo nhìn, cũng không thuộc về cái này 108 Thiên Tâm Chính Pháp pháp môn ở trong bất luận cái gì một môn. Như vậy, người nói là hẳn tại tu Đan Thanh Đạo Pháp —— có truyền thừa Đan Thanh Đạo Pháp a?"

"Không biết." Thì Quỳ Từ nhắm mắt lại.

Thằng quân tử thờ dài một tiếng: "Người như nhập ta động thiên, độ Ái Dục Tình Kiếp, liền biết người bây giờ tâm tư có buồn cười biết bao. Si Nhi oán niệm nữ, vì tình một chữ không màng sống chết, người kia chưa hẳn là người muốn người kia. Người hôm nay mà chết, này Luru Công tán ngày sau tu được trăm năm thọ nguyên thanh xuân hoá, lại sẽ cùng biệt nữ tử ân ái —— người có thể bị chết chỗ?"

Thì Quỳ Từ mở to hai mắt đi xem thằng quân tử: "Ta biết. Nhưng là... Mặc mớ gì tới người?"

Thanh Phù từ nhìn xem Thì Quỳ Từ, lại nhìn xem thằng quân tử.

Chân Cảnh Đạo Sĩ cười cười, hơi hơi nhắm mắt lại. Trầm mặc một hồi, lược ra một hơi: "Nàng đem thứ gì nuốt xuống?"

"Vâng." Thanh Phù từ đáp.

"Xé ra."

"... A?" Thanh Phù từ hơi sững sờ, lại đi nhìn thằng quân tử.

"Đạo thống muốn Hàng Yêu Trừ Ma. Cái này nữ nhân trên người có cực kỳ trọng yếu manh mối. Cự không giao đại, chính là nói giáo cho giặc, cùng Yêu Ma cùng một giuộc. Không tính lạm sát."

"Xé ra, lấy ra nhìn."

Hắn nhắm mắt lại không nói thêm gì nữa. Thanh Phù từ sắc mặt thay đổi. Xem trước một chút thằng quân tử, nhìn nhìn lại Thì Quỳ Từ.

Nhưng... Phảng phất chuyện này cũng chỉ là nàng việc của mình. Thằng quân tử bình tĩnh nhắm mắt dưỡng thần, Thì Quỳ Từ cũng nhắm mắt ngã ngồi trên đất.

Tựa hồ chỉ có nàng lớn nhất bối rối.

Không phải mỗi một cái Tu Hành Giả đều giết qua người.

Hoặc là nói... Giết qua người Tu Hành Giả cũng không rất nhiều.

Cái này Thanh Phù từ do dự một hồi lâu, mới lấy dũng khí: "Đạo Trường, ta nhìn... Lại khuyên nhủ a? A?"

Thằng quân tử Trương con mắt mở ra một đường nhỏ liếc nàng lập tức: "Vô dụng. Nữ tử này, là một cái tâm chí kiên định người. Loại người này ta gặp qua rất nhiều. Không cần phí miệng lưỡi."

Thanh Phù từ há hốc mồm: "Này... Đạo Trường Pháp Lực Cao Cường... Loại chuyện nhỏ nhặt này..."

"Loại chuyện nhỏ nhặt này muốn ta xuất thủ à?" Thằng quân tử nghiêm nghị liếc nàng một cái, "Cần người làm gì!"

Thanh Phù từ đành phải khỏ sở xả giận, đi đến Thi Quỷ Tử bên người. Sơn Thần Miếu Nữ Đạo Sĩ cũng không nhìn nàng, vẫn nhắm mắt ngồi, trong miệng thấp tụng (Từ Vi Đại Đế nói thường Thanh Tịnh Kinh).

Nữ Tu liếc nhìn nàng một cái, thờ dãi "Ai, ai..."

Sau đó quay đầu đi chỗ khác, đưa tay tại Thi Quỷ Tử trên cánh tay sờ sờ.

Thi Quỷ Tử vẫn bất động, mím chặt môi. Nữ Tu sờ đến cổ tay nàng chỗ dừng lại, dùng ngón út tại nàng trên cổ tay, dựng thẳng, cực nhanh vạch một cái.

Móng tay lập tức phá phá nàng mạch máu. Nhưng ở huyết dịch dừng mảnh tiến ra trước đó Nữ Tu đã xem một tấm bùa chú áp vào Thi Quỷ Tử trên cổ tay, tranh thủ thời gian lui ra phía sau hai bước, giống như là sợ có phải hay không.

Thằng quân tử nhú mày: "Người đang làm cái gì!"

Thanh Phù từ khỏ sở, ủy khuất mà nhìn xem thằng quân tử: "Đạo Trường, ta, ta sợ máu nha..."

Thằng quân tử sững sờ, lại đi nhìn Thi Quỷ Tử. Hiện... Trước đó mặt không đổi sắc, thần sắc ung dung Nữ Đạo Sĩ giờ phút này không hề Niệm Kinh. Nàng tròn tròn con mắt, dùng một cái tay qua dùng sức xé rách trên cổ tay Phù Lục. Nhưng mà này Phù Lục xé không phá, càng xé rách không xuống.

Trên giấy vàng vốn là cực kì nhạt Chu Sa văn tự, mà dưới mắt càng ngày càng đỏ, lại đỏ đến loá mắt, loá mắt, bút họa sung mãn đến giống như là muốn nhỏ máu ra!

Thằng quân tử cái này mới một lần nữa dò xét Thanh Phù từ một lần.

Nàng... Ngược lại thật là sợ máu. Thế là muốn trước dùng Phù Lục hút khô này Thi Quỷ Tử máu —— ở trong quá trình này nữ nhân kia là lý trí thanh tỉnh, là sống lấy, là tro mắt nhìn sinh mệnh mình chậm rãi trôi qua ——

Chân Cảnh Đạo Sĩ cất tiếng cười to: "Ha ha ha! Người a, ha ha ha, cũng là người tuyệt vời na!"

Thanh Phù từ lược mờ mặt nhìn xem thằng quân tử. Lại đi nhìn Thi Quỷ Tử.

Nữ Đạo Sĩ chỉ thử xé rách bốn năm lần, liền tại hai hơi đằng sau ngã xuống. Khuôn mặt như là Xác Ướp, mắt chưa hợp, miệng khẽ nhếch, hiển nhiên trước khi chết gặp cực lớn thống khổ.

Lúc này Thanh Phù Từ Tài buông lỏng một hơi. Cước bộ nhẹ nhàng đi qua đem Thi Quỷ Tử thi thể để nằm ngang, dùng móng tay vạch một cái đưa nàng Đạo Bảo, nội y, da thịt, bắp thịt, dạ dày lập tức mở ra. Tiếp lấy đưa tay đi vào, từ trong dạ dày móc ra một quyển mật đi nguyên bản nhan sắc lụa trắng tới.

Giờ phút này nàng không nhú mày, cũng chưa cảm thấy khó chịu. Không để ý lựa thượng ô uế, thân bình, tỉnh tể nhìn một lần mới chịu phụng cho thằng quân tử nhìn.

Chân Cảnh Đạo Sĩ cảm ghét chau mày: "Người tới nghe."

Thanh Phù từ liền thối lui hai bước, chậm rãi cho hắn.

Là (Thủy Vân kinh) Tâm Quyết. Nhưng rất nhiều nơi đã mơ hồ, hóa thành một đoàn. Thanh Phù từ chỉ nhận ra ba bốn phần mười mà thôi.

Nhưng đối với thằng quân tử loại này tinh nghiên Đạo Pháp người trong nghề tới nói đã đầy đủ. Hắn nhắm mắt lại suy tư một hồi, trầm giọng nói: "Không phải này 108 pháp môn. Nhưng... Tựa hồ lại thật là Thiên Tâm Chính Pháp. Thiên Tâm Chính Pháp... Luôn có chút chỗ tương đồng."

"Nói như vậy, chính là Đan Thanh Đạo Pháp. Đây Lưu Công tán tu là Họa Đạo. Hắn là một cái Đan Thanh Đạo Sĩ."

Thanh Phù từ không rõ ràng cho lắm mà nhìn xem hắn.

Nhưng thằng quân tử cũng không cần nàng nghe hiểu được —— hắn chỉ là thói quen nói. Dạng này hội làm hắn mạch suy nghĩ càng thêm rõ ràng.

"Cho nên nói bọn họ ở ngoài thành, trong ruộng làm việc... Ha ha." Chân Cảnh Đạo Sĩ rộng mở trong sáng, nheo mắt lại. Trong mắt lóe ra nguy hiểm lại hưng phấn ánh sáng, "Thật sự là tốt đại mưu đồ. Đây Long Tử, đạo sĩ kia... Tại lấy cái này vị thành xung quanh địa phương vì quyền, đang vẽ tranh trận!"

Thanh Phù từ nháy mắt mấy cái, cũng không phải là rất rõ ràng.

Bởi vì nàng là Đề Giai Tu Sĩ, cũng không có cơ hội gì nhìn thấy mấy cái kia được cung phụng Đan Thanh Đạo Sĩ.

Có quan hệ Đan Thanh Đạo Sĩ, về phái, Họa Thánh mọi chuyện đều là bị người khiêng kị đồ, vật, cho dù thằng quân tử cũng không lắm. Nhưng mà hắn chính là Chân Cảnh Đạo Sĩ, động thiên trái qua luật viện tòa, vẫn là cùng đạo thống bên trong Đan Thanh Đạo Sĩ tiếp xúc qua. Tiếp xúc, cũng liền hiểu biết —— ếch ngồi đáy giếng suy một ra ba bởi vì mà biết...

"Chúng ta đạo thống viết Chân Phù —— thiên địa vạn vật đều có có một cái tên thật —— chúng ta viết chúng nó tên thật, điều động Thiên Địa Chi Lực." Thằng quân tử thấp giọng chậm rãi nói, "Mà vẽ phải mở ra lối riêng, vẽ thiên địa vạn vật chi linh. Tuy nói truyền thừa, Đạo Pháp đều không thể Đồng Đạo thống Kiểm Tông so sánh, nhưng mà Đạo Pháp cũng Thông Huyền... Ai, cũng coi là Đại Đạo đi. Những chuyện này, khó mà nói."

"Chỉ nói là chúng ta Chân Phù tựa như Cốt Giá, này vẽ phải Họa Tác liền giống với huyết nhục."

"Lấy cái này vị thành xung quanh đĩa phương vì quyền... Ha ha, tốt đại thù bút." Thằng quân Tử Tư lượng một hồi, "Cái này liền có thể giải thích vì sao này Nhai Tỉ, lão đạo kia, tại tu nương thời điểm muốn đích thân đào ra dài như vậy dài một đầu —— đây không phải là đào, đó là đang vẽ."

"Chúng ta viết phù thời điểm muốn quán chú linh lực, vẽ phải vẽ tranh cũng thế. Dài như vậy dài một đầu nương, kì thực cũng là vẽ một bút." Thằng quân tử lần nữa cảm thán, "Thật sự là tốt đại thù bút. Ha ha. Nguyên lai đây mới là hấn mục đích —— hấp thu Hương Khói Nguyên Lực, truyền giáo, đạt được Giáo Đồ thờ phụng, cũng chỉ là Chứng Nhân Pháp."

"Ngay cả ta đều suýt nữa mắc lừa!"

"Kì thực này Nhai Tỉ nếu không phải cái gì Nguyên Lực... Hấn tân tân khổ khổ làm một cái Thần Long Giáo đi ra, lại cố ý bán cho ta rất nhiều sơ hở, đều là vì làm ta buông lỏng cảnh giác —— khiến ta cảm thấy hấn chỉ muốn muốn này Nguyên Lực. Khiến ta cảm thấy hấn sửa cầu trái đường, tạo phúc quê nhà, cũng chỉ là vì đạt được mọi người cúng bái... Ha ha."

"Nhưng chân thực mục đích, thì là lấy những cái kia bị tu kiến đi ra Thủy Cừ, đường, Cầu Nối vì ẩn ký về ngân... Vẽ một bức đại trận đi ra!"

Vẽ phải, Họa Thánh —— những vật này Thanh Phù tử cũng không phải là rất hiểu biết. Hoặc là bảo hoàn toàn không hiểu.

Họa Thánh cùng vẽ phải bị tiêu diệt đã hai ngàn năm, hai ngàn năm sự tình, mặc dù có xác thực ghi chép Chính Sử đều sẽ bị vắn vẹo không còn hình dáng, hướng chỉ là đạo thống cùng Kiểm Tông hữu tâm đại lực mạt sát đồ, vật.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Hấn phải chết :

Nhưng những chuyện này không hiểu, Đạo Pháp lại là hiểu.

Thanh Phù tử nhin không được nhủu nhủu này: "Đạo Trường, chỉ là có một chút... Chúng ta chân dung phù, mỗi một bút đều quán chú linh lực —— cái này linh lực là chính chúng ta linh lực. Sau đó những bút họa đó tổ hợp lại với nhau tạo thành tên thật, liền cấu thành một cái nhỏ Tiểu Trận Pháp. Linh lực tại trong trận pháp lưu chuyển, sinh sôi không ngừng, lại từ chung quanh hấp thu thiên địa linh khí, đây mới là dùng được Phù Lực."

"Nhưng mà hấn... Đồng nhất bút, tây nhất bút vẽ —— ta không thông Đan Thanh Đạo Pháp. Có thể Đạo Trường đã nói cùng trời Tâm Chính pháp cũng có chỗ giống nhau, nghĩ như vậy đến cùng Phù Lực Chi Thuật cũng sẽ không kém quá nhiều. Như vậy, những ẩn ký đó về ngân không có liên tại một chỗ, linh lực cũng liền không tạo thành trận... Này Họa Tác như thế nào có tác dụng?"

Thằng quân tử neho mắt lại, nhìn phía xa —— phảng phất tại nhìn này "Nhai Tỉ".

"Cho nên đây chính là... Này Long Tử chỗ cao minh. Ai, Yêu Ma bên trong lại cũng có nhân vật như vậy, mà chúng ta lúc trước lại chỉ biết là hấn trời sinh tính tàn bạo bất thường! Nếu như nó không phải Yêu Ma, nếu như này Thanh Lượng Tử cũng có nó dạng này mưu lược mưu trí, ai..." Hấn liền tục thở dài, "Cái này Yêu Ma... Ta ngược lại thật ra không phải giết hấn không thể. Dạng này Nhai Tỉ, tuyệt không thể sống trên đời, càng không thể sống ở ta giường nằm chỉ bên cạnh!"

Thanh Phù tử an tĩnh nghe hấn cảm khái.

Chờ hấn cảm khái qua, mới nói: "Cho nên nói đây là một cái, một cục đá hạ ba con chim kẻ sách. Nguyên Lực."

"Chúng ta chỗ viết Phù Lực ở trong quán chú linh lực, cho nên dùng được. Càng dễ hiểu nói, Phù Lực muốn có tác dụng, có hai cái điều kiện cơ bản."

"Một, mỗi một nét bút ở trong đều muốn linh lực. Bút họa Trung Linh lực, có hai cái tác dụng —— tại thành trận đằng sau dẫn đạo linh lực lưu chuyển, cùng cam đoan cái này nhất bút nhất họa không phải người trong thế tục tùy tiện nhất bút, mà là đạo pháp."

"Hai, tám bùa chú này bên trên,

Cũng còn muốn có sung túc linh lực —— đem trọn cái Phù Lục ở trong Tự Họa, thắm tại linh lực ở trong. Điểm này, các người là không biết được. Người biết đây là vì cái gì?"

"Bởi vì Hư Cảnh phía dưới tu sĩ chừng không không đại trận, chỉ cần tại trên bùa chú viết. Đạo thống Phù Lục quy cách có định chế, chính là vì chiếu cố các người. Mà chỉ ở thường quy trên bùa chú viết, điểm thứ hai điều kiện rất dễ dàng thỏa mãn —— cái này bên trong thiên địa liên tràn ngập linh lực, kì thực người viết Phù Lục đã ngâm tại linh lực bên trong, bởi vậy các người đều không cần ngoài định mức cân nhắc vấn đề này."

"Nhưng đến Hóa Cảnh phía trên, tu sĩ có thể làm được một cái khác điểm —— thành đại trận. Giống cái này Nhai Tỉ làm ra, lấy vị thành xung quanh địa phương vì giấy, tôi làm trận pháp! Đây mới là các tu sĩ đại thủ bút."

"Hắn cùng này Đan Thanh Đạo Sĩ tự mình đi đào nương, kì thực cũng là tự mình đem linh lực quán chú tại nương bên trong —— đó là thỏa mãn điểm thứ nhất. Mỗi nhất bút nhất họa, đều có linh lực quán chú. Điểm này đằng sau người còn có thể lưu tâm.. Vô luận đằng sau bọn họ sửa cầu vẫn là trái đường, này Nhai Tỉ cùng cái kia Đan Thanh Đạo Sĩ tất nhiên tự thân đi làm —— mỗi một con đường, cầu, đều là bọn họ kế hoạch xong, thiết kế tốt bút họa!"

"Một cái khác chút, không cần bọn họ tự mình động thủ công trình, này không hề nghi ngờ chính là Chưởng Nhân Pháp. Thật thật giả giả hư hư thực thực, đây là này Long Tử quen sử dụng thủ đoạn —— cái này Nhai Tỉ tâm cơ cùng cẩn thận... Quả nhiên là Thiên Hạ hiếm có."

"Như vậy... Điểm thứ hai? Bùa này hoặc là nói Họa Quyền, muốn bị linh lực ngâm lấy?" Thanh Phù tử tựa hồ là nghe được mê mẩn —— kì thực so sánh lực đực với nhau, nâng chánh thức cảm thấy hứng thú là những thứ này.

Là Đạo Pháp huyền diệu.

"Cái này điểm thứ hai, hắc hắc. Chính là ta muốn nói sự tình." Thằng quân tử tán thưởng một tiếng, "Nếu là ta muốn làm đại trận, lựa chọn tốt nhất là cái này một tòa vị thành. Vị trong thành ba trăm ngàn nhân khẩu, Dương Khí cường thịnh, thêm chút thủ đoạn liền có thể chuyển hóa làm linh lực. Cái này, a đến một lần lấy vị thành làm quyền, bùa này liền ngâm tại vị thành ba mươi vạn người Dương Khí chuyển hóa linh lực bên trong."

"Nhưng cái này Nhai Tỉ.. Hắc hắc, quả nhiên là cái Kiều Hùng. Hắn sẽ chỉ đem cái này Dương Khí trùng thiên vị thành, xem như vẽ rồng điểm mắt chi bút, xem như mất trận! Như vậy so vị thành càng lớn Họa Quyền —— bao quát vị thành xung quanh những cái kia đất cày, linh lực từ chỗ nào đến?" Thằng quân tử vừa nói vừa đứng người lên, "Hắc hắc —— liền từ những nông hộ đó, Nông Hộ nhóm Tín Ngưỡng Nguyên Lực ở trong đấy!"

"Giờ phút này Nguyên Lực có lẽ không đủ. Nhưng mà đừng quên nhớ Hành Vân Bồ Vũ chính là Long Tộc bản lĩnh giữ nhà! Đến lúc đó này Long Tử leo lên xây xong Thần Long Giáo Pháp Đàn, hô to một tiếng gọi nước mưa... Những cái kia đang vì đậu loại nôn nóng bất an nông hộ —— riêng là năm nay thiếu thu liền phải chết đói nhân tình huống —— thật là là mệnh cớ nào tín ngưỡng cùng Nguyên Lực!"

"Đại trận, liền thành! !"

Nói đến đây thằng quân tử rốt cục kìm nén không được kích động trong lòng, mãnh liệt nâng lên hai tay. Trong phòng bỗng nhiên linh khí loạn tuôn ra cuồng phong gào thét, sở hữu cửa sổ cùng nhau mở rộng, ngoài phòng ánh sáng mặt trời trong nháy mắt rải đầy cả phòng.

Mà tháng này quân tử nghĩ thông suốt hết thấy Quan Khiếu, tận tình cười to ——

"Tốt! Tốt! Tốt!"

"Tốt một cái cái thể Yêu Ma thông thiên quân!"

"Cái này mới xứng với làm ta tháng quân tử đối thủ!"

"Người đã có Long Hồ gan, ta cũng có đàn Kiếm Tâm! Ta liền để người —— tại ngày đó chết cái oanh oanh liệt liệt đi!"

"Ha ha ha ha ha ha Ha-Ha! !"

Thanh Phù tử kinh ngạc nhìn tháng quân tử... Còn không phải rất rõ ràng hắn đang nói cái gì.

...

...

Tại cùng thời khắc đó ầm ỉ cười to cũng không phải là tháng quân tử một người.

Còn có gâu sinh —— cái kia tại Cổ Thành đường phố phở cung quảng trường trước đó mở một nhà sách bút cửa hàng gâu sinh.

Hắn chính thể là tại phủ Tử Phòng Thứ Xuất, dựa vào Lý Vân Tâm lại nói, "Bộ dáng tính tình cũng không tốt". Nhưng bộ dạng này hắn nguyên bản cũng trào không lên chức cao —— Uống gia cùng Tử Phòng Lão Gia giao thời điểm tốt gia đạo còn chưa sa sút. Nhưng đến đời cha hắn thời điểm gia đạo đầu chỉ "Sa sút", mà chính là "Sụp đổ".

Nhưng Tứ Phòng Lão Gia khi đó đang định đề cử một ngôi nhà Trung Từ để ứng Vị Hà phủ Hiếu Liêm, liền đang tác thành cho hắn —— tại phủ Lão Gia hứa hẹn, không ngại vứt bỏ bạn cũ chỉ từ bàn hân, đây chính là một cái tiếng tốt.

Sau đó gâu sinh liền một mực thất bại, thậm chí muốn vị kia tại phủ gả cho cho hắn tiểu thư biến bán mình đồ cưới Chi giữ thể diện.

Thăng đến một cái một đêm, hắn tại phế cung quảng trường trước sách bút trong tiệm gặp được một cái "Quái Nhân".

Quái Nhân truyền cho hắn "Hắc Dược" đơn thuốc.

Cũng là hắn phúc chí tâm linh, khi đạt —— ra sức mấy ngày vậy mà thật làm thành.

Nhưng mà loại sự tình này, cho dù làm thành ngày bình thường cũng không có tác dụng gì. Nhưng rất nhanh nghe nói tại phủ muốn giúp này Thần Long Giáo sửa cầu trải đường. Khai Sơn đục đá. Gâu sinh biết mình cái này Hắc Dược uy lực cự đại, lại nghĩ tới này "Quái Nhân" màn đêm buông xuống trước khi đi nói "Qua ít ngày, từ có cơ duyên để ngươi một Triển đồn trưởng" ... Liền chỗ nào còn quản quái nhân kia là lai lịch thế nào, lại dự định muốn hắn làm cái gì ——

Thăng liếm láp mắt chạy tới Tứ Phòng phủ thượng, la hét ầm ĩ lấy mới nhìn thấy quản sự, đem việc của mình nói.

Ấn không nói tự nhiên không có bằng chứng. Cũng thua thiệt này quản sự là nhìn lấy cái kia vợ lớn lên, mặc dù không chào đón hắn, đến đau lòng tiểu thư nhà mình. Liền cau mày cùng hắn qua "Kiến thức" một phen.

Sau đó trừng mắt chạy về tại phủ, nói cho bọn hắn Lão Gia qua.

Nhắc tới "Hắc Dược" —— Lý Vân Tâm cho hắn "Hắc Hỏa Dược" cách điều chế —— uy lực lớn bao nhiêu?

Thực cũng không lớn. Thậm chí không có thuận thực thợ đá dựa vào truyền thống biện pháp khai thác đá thuận tiện. Mà ở Vu gia cùng Thần Long Giáo hợp tác trong chuyện này, ai đều muốn ra một phần lực, lấy tại niềm vui. Huống hồ cùng một cái bộc lộ Giáo Phái giữ gìn mối quan hệ cũng là chuyện tốt —— nghe nói này Thần Long Giáo phía sau là thượng thanh đan đỉnh phái vị thành trú trong sở vị cao nhân nào đây.

Tứ Phòng tại Lão Gia đang lo không có cái biện pháp gì qua làm hắn vui lòng vị huynh trưởng kia, dưới mắt cái kia sớm bị hắn quên đến chân trời tận nghỉ con rề lại đưa tốt cơ duyên tới. Cái này đại hỉ.

Gọi hắn qua trong phủ nói chút lời nói, hỏi rõ ràng, đòi hắn đơn thuốc.

Gâu sinh đến lúc này học được nhu thuận, nói chết cũng không giao đơn thuốc.

Cái kia Nhạc Phụ không có cách, liền nói muốn hắn ngày mai cùng hắn cùng một chỗ gặp Tộc Trưởng —— lờ mờ Lão Gia.

Đây cũng là gâu sinh Đại Hỷ Sự.

Cũng là tại dạng này một buổi sáng sớm, gâu sinh dự định đi ra cửa. Đi trước Tứ Phòng gặp nhạc phụ mình Thái Sơn, sau đó đi gặp vị kia toàn bộ Vu gia có quyền thế nhất người.

Ngày trước gặp Nhạc Phụ, đến chút tiền thưởng. Hắn lúc trở về cắt ba cân thịt, trong nồi hầm đến thơm nức. Gâu sinh phu thê thêm này động phòng Đại Nha Đầu ba người chống Đổ Từ tròn vo, thăng la hết đời này lại không ăn thịt.

Nhưng đến sáng nay lên Đổ Từ Không Không, liền sớm quên đêm qua chán ngấy. Dem canh thịt vụn thịt nóng, đau lòng nấu một nồi cơm trắng, trộn lẫn lấy nấu thịt thời điểm mỡ heo ăn như hổ đói ăn.

Gâu ăn sống đến đầu ứa ra nhiệt khí, liền cởi áo vạt áo đi tới cửa trước dưới mái hiên, nhìn lấy mới lên triều dương, nghĩ đến khả năng sắp đến phú quý, trong lồng ngực hào khí lớn.

Hào khí đại tiện thi hứng lớn. Nhưng mà ghen nửa ngày một câu cũng ghen không ra, dứt khoát cất tiếng cười to cảm thấy thoải mái cực —— hắn đòi này cuối cùng bị cực thái lai nha!

Cái kia vợ hiếm thấy cười híp mắt ngồi tại dưới hiên nhìn hắn, cũng không giống lúc trước cau mày, quở trách hắn làm sao không làm chuyện đứng đắn, làm sao không muốn tốt nghề nghiệp tìm chút tiền tài.

Đại Nha Đầu tại trong nội đường thu thập bát đũa, thấy hai người không cãi nhau cũng hé miệng cười không ngừng, dự định đem cái bàn thu liền đi cho nhà mình Lão Gia mặc quần áo mang mũ, tiễn hắn đi ra ngoài —— qua này tại phủ.

Tiểu viện không lớn. Gây trúc từ khi, cỏ hoang hai bông, trong viện hai cái sẽ dốc sức lạng cánh, muốn đẻ trứng Mẩu Kê.

Cùng ba người.

Sau một khắc gâu sinh tiếng cười liền im bật mà dừng. Phảng phất bị ghen lại.

Sau đó hắn bỗng nhiên quay đầu.

Cái kia vợ nghi ngờ nhìn hấn, hỏi hấn là sao.

Này Đại Nha Đầu cũng dừng tay bên trong động tác, trông thấy gâu sinh bỗng nhiên trở nên mộc mạc biểu lộ, tâm nói có đúng hay không quen chuẩn bị thứ gì.

Ngay tại hai nữ nhân trong ánh mắt, gâu sinh không ngôn ngữ, thẳng vào đi đến trong viện này từ gầy trúc một bên. Duỗi tay ra, bỏ tiếp theo to bằng ngón tay cái cành cây nhỏ từ.

Cánh tay lại một khúc, thẳng đem cành vào chính mình cái cổ.

Sắc mặt trang nghiêm mà bình tĩnh, theo dõi hấn vợ đưa tay cổ tay lại đi dạo, dùng lực lắc lắc, để cho cành quấn lại càng thâm nhập chút, đem khí quản, mạch máu, thực quản hết thầy quấy nát.

Sau đó buông lỏng tay, phù phù một tiếng mới ngã xuống đất.

Máu tê tê từ trong cổ phun ra ngoài.

Cái kia thê tử cùng Đại Nha Đầu, sững sờ tại nguyên chỗ. Nhìn chăm chăm hấn xem trọng lâu rất lâu, mới liếc nhau.

Tại nhà tiểu thư không nói tiếng nào ngắt đi, Đại Nha Đầu mất mạng hét rầm lên.

Trong viện một trận âm phong đánh cái xoay, thẳng đi ra ngoài.

...

...

Cái này không có ý nghĩa khúc nhạc dạo ngắn sinh thời đợi tháng quân tử đã triệu kiến một số người, hạ đạt một số chỉ lệnh.

Sau đó hấn đứng ở trong viện, nhìn không được lại lớn cười ba tiếng —— bởi vì thật sự là thoải mái.

Lại gặp được dạng này địch thủ, vẫn là một cái Yêu Ma!

Đạo thống bên trong có mấy cái như vậy người thông minh, nhưng mà hấn tuyệt không có khả năng đem đối phương xem như địch nhân —— đối nhiều con là đối thủ. Có lẽ về sau có đầy đủ đại lợi ích liên lụy lúc khả năng xuất hiện loại tình huống đó, nhưng mà cũng không phải hiện tại.

Về phần Yêu Ma —— Chân Cảnh trở lên Đại Yêu Ma đều là "Điểm máu chốt", việc quan hệ đạo thống đối thiên hạ đại thế bố cục, tùy tiện không thể chạm vào. Lại Đại Yêu Ma nhóm đều là ngu xuẩn —— chỉ ít hấn thấy.

Nghĩ hấn tháng quân tử chỉ có thiên túng kỳ tài lại không chỗ một Triển đồn trường —— còn không bằng những thế tục đó ở giữa Văn Thần Võ Quan có như vậy đất dụng võ!

Mà dưới mắt gặp được cái này Nhại Tử ——

Chính là Kỳ Phùng Địch Thủ tương ngộ lương tài, có thể... Tận lực, không hề có kỵ, huy sai mức độ lớn nhất ác ý, hết thầy mục đích đều lấy đầy đối phương vào chỗ chết vì ra điểm...

Cái này là bức nào thoải mái!

Tuy nhiên cũng chỉ là thoải mái —— hấn cũng sẽ không có cái gì không khỏi diệu địa "Cùng chung chí hướng" cảm giác.

Địch nhân liền là địch nhân. Hấn thấy không có gì "Đáng giá tôn kính" nói chuyện. Nếu như đáng giá tôn kính, vậy tại sao không làm bằng hữu. Bởi vì lợi ích, "Bất đắc dĩ"? Đối với một vị Chân Cảnh tu sĩ tới nói, "Bất đắc dĩ" loại sự tình này đã cực ít xuất hiện.

Bởi vì hấn là cái này đã biết thế giới bên trong, qua mười ức trong dân cư tối cường giả —— này không đủ ngàn người ở trong một viện.

Hấn càng ưa thích tại thoải mái đằng sau... Triệt Địa nghiền nát, đánh bại đối phương.

Cờ nào trưng tự —— đây là này Long Tử dùng tại Thanh Lượng Tử trên thân thủ đoạn. Mà hấn đồng dạng yêu đạo này.

Một cái bao nhiêu đáng yêu địch nhân.

Tháng quân tử hướng về vị trong thành này Long Tử chỗ phương hướng nhìn xem, mỉm cười lắc đầu, quay người muốn đi về trong phòng qua.

Ngay vào lúc này đợi, một trận gió đánh lấy xoay, cuốn lên trong tiểu viện bàn đá trên mặt đất vài miếng lá rụng... Phạt đến tháng quân tử bên cạnh Thanh Phù từ bên chân.

Cô gái này tu liền bỗng nhiên rùng mình một cái.

Tu sĩ đánh rùng mình là cực hiếm thấy sự tình. Bởi vì bọn hắn gần như có lẽ đã sẽ không bị thể tục ốm đau sở khổn nhiều. Thằng quân tử tại quay người trong nháy mắt chú ý tới điểm này, liền hỏi nhiều một câu lời nói: "Làm sao?"

Thanh Phù tử xoay người, sắc mặt bình tĩnh nhìn lấy hắn: "Lúc nào khoảnh khắc Long Tử?"

Ngữ khí bình tĩnh thông dong, hết sức quen thuộc. Đây là... Thằng quân tử cũng thường dùng ngữ khí. Cao vị người, cường lực nhân sĩ chỗ thành ngữ khí.

Chân Cảnh tu sĩ tại nghe được câu này đằng sau lập tức hơi hơi lui một bước, trên thân nổi lên một tầng mịt mờ hào quang. Thượng hạ dò xét "Thanh Phù tử" một phen, trầm giọng nói: "Người là ai?"

"Người cùng Thanh Lượng Tử kết giao rất thân. Như vậy, ta là cùng hắn đồng dạng người." Thanh Phù tử bình tĩnh nói, "Ta gọi Lâm Lượng Tử."

Cái này nghe là một cái rất kỳ quái đạo hào. tuy nhiên chính là bởi vì kỳ quái, thằng quân Tử Tài thoáng yên tâm.

Bởi vì Thanh Lượng Tử đề cập với hắn Cộng Tế Hội môn hạ có ngoài hai người, một cái gọi hải lượng tử, một cái gọi cách Lượng Tử —— đều là rất kỳ quái đạo hào.

Lâm Lượng Tử nói thân phận của mình, lập tức lại quay lại chính đề. Hắn thẳng vào nhìn lấy thằng quân tử, lấy không thể nghĩ ngờ giọng điệu lần nữa nhắc lại: "Hắn phải chết. Càng nhanh càng tốt."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Không cần cảm ơn

Nguyệt Quân Tử cũng không có bởi vì đối phương ngữ khí cùng đề nghị mà trở nên phẫn nộ. bởi vì hắn hiểu được nếu như cái này Lâm Lượng Tử thật sự là Lâm Lượng Tử, như vậy phía sau hắn này cái thể lực đến cỡ nào thần bí quý dị.

Người thông minh không phải rất cần bằng hữu, nhưng càng không cần địch nhân.

Nhưng mà hắn dù sao cũng là một cái Chân Cảnh Đạo Sĩ. Trong thiên hạ này trừ Song Thánh cũng không có gì người có thể vênh mặt hát hàm sai khiến nói với hắn lời nói.

Cho nên Nguyệt Quân Tử cười cười: "Các hạ là tại ra lệnh cho ta, vẫn là tại khẩn cầu ta?"

Cùng tâm tình thường thường rất không ổn định Thanh Lượng Tử khác biệt, vị này Lâm Lượng Tử bình tĩnh thông dong, biểu hiện được rất như là một vị vượt qua các loại Kiếp Số đạo thống hoặc là Kiếm Tông tu sĩ.

Hắn khiến Thanh Phù tử thân thể ra trần định mà trầm thấp giọng nữ: "Đều không phải là. Chỉ là cho ngài một cái tích cực đề nghị. Bởi vì tự ta tới làm chuyện này khá là phiền toái, đồng thời không có như ngài tại vị trưởng thành kỳ bố cục."

"Nếu là đề nghị, cũng không cần gấp." Nguyệt Quân Tử thiêu thiêu mi, một chút hưng phấn trước đó lần nữa nổi lên trong lòng —— đây là hắn rất rất lâu chưa từng trải nghiệm qua cảm tình, chừng trăm năm lâu.

"Này Long Tử là cái người tuyệt vời, ta phải bồi hắn hảo hảo chơi một chút. Quý Phái Thanh Lượng Tử chết ở trên tay hắn —— đồng thời cũng là ta không nhiều bằng hữu một trong. Đã Quý Phái muốn báo thù, như vậy thì không nên gấp. Tại hắn kiêu ngạo nhất ngồng cuồng thời điểm đánh nát hắn hết thảy, đem hắn nghiền thành hạt bụi, mới là lớn nhất hoàn toàn báo thù."

Lâm Lượng Tử không chút do dự lắc đầu: "Muốn giết hắn không phải là bởi vì muốn vì Thanh Lượng Tử báo thù. Mà là bởi vì hắn biết không nên biết đồ vật, đang thử làm không nên làm việc, cực kỳ nguy hiểm. Ta vẫn chân thành đề nghị các hạ đem hắn lập tức đánh giết —— tốt nhất ngay tại tối nay. Ta phải đem tại ngày sau cảm tạ ngài hảo ý —— ngài sẽ nhận được phong phú hồi báo."

Nguyệt Quân Tử hơi nhíu lên lông mày,

Nghiêm túc suy nghĩ một hồi đằng sau nói: "Nói cho ta biết trước, hấn làm cái gì mà không nên làm việc."

Lâm Lượng Từ dùng một đôi không có chút rung động nào con người theo dõi hấn —— mà tại một khắc đồng hồ trước đó cái này đôi mắt chủ nhân còn bị Nguyệt Quân Từ cho rằng tri độn ngu xuẩn —— nói: "Nếu như các hạ biết vấn đề này đáp án, như thế các hạ cũng là xuất ra tại ta đánh giết trên danh sách."

Nguyệt Quân Từ lúc này mới cười lạnh: "Khẩu khí thật là lớn."

"Chỉ là sự thật. Nguyệt Quân Từ người thật. Đây cũng không phải là uy hiếp."

"Như vậy ta cũng cho người một cái đề nghị, không cần có cái gì giết hấn suy nghĩ." Nguyệt Quân Từ hơi hơi nheo lại mắt, dò xét lại "Thanh Phù tử", "Hấn là ta đồ chơi. Ta muốn hấn chết như thế nào, hấn liền muốn làm sao chết. Người dám gọi ta mất trăm năm không có qua niềm vui thú. . . Hừ. Ta lúc trước là ưa thích Thanh Lượng Từ người kia thú vị, nhìn nhìn lại sau lưng của hấn Tông Môn. Người cho ta Lang Gia động thiên trải qua luật viện tòa, cần muốn các người nơi đó cái gì phong phú hồi báo ? Giếng con ếch mà không biết."

Hấn nói xong lời này phát tay áo vào cửa.

Bị Lâm Lượng Từ chiếm cứ thân thể Thanh Phù tử ở trong viện ngõ gác đứng một lúc, lại kiên nhẫn nói: "Có lẽ hấn cũng không phải là ngài suy nghĩ người kia. Có lẽ trên người hấn có nhiều bí mật hơn. Nếu như ngài khẳng khẳng muốn đem hấn từ kỳ tri hoãn, như vậy hi vọng ngài làm tốt càng thêm chu toàn chuẩn bị —— không cần thiết thất thủ."

Trả lời hấn là một tiếng cười nhạo.

Thanh Phù tử thở dài một tiếng, sau đó mềm mại ngã xuống ---- -- -- trận âm phong đánh lấy xoay, chuyển đi ra cửa.

...

...

"Ta không có đoán sai lời nói, tiếp xuống sự tình sẽ rất thuận lợi." Lý Vân Tâm đối Lưu lão đạo nói. Một bên nói một bên khẽ nhíu mày —— dưới mắt ngã về Hóa Cảnh sơ giai, bất chợt tới chênh lệch cảm giác làm hấn rất khó chịu. Loại này không dễ chịu cũng không phải là vên vẹn trên tâm lý, vẫn là trên sinh lý.

Thân thể tựa như một cái dunh khí, linh lực tựa như trong thùng nước.

Linh khí từng chút từng chút biến nhiều, cái này dunh khí chậm rãi bị no căng ---- -- -- một bên banh ra một bên bổ sung các loại khả năng vết rách.

Nhưng mà bỗng nhiên đem bên trong nước trong nháy mắt bài không, dunh khí tổng sẽ không rất dễ chịu. Thậm chí có khả năng giống như là bị bỗng nhiên rút đi không khí yếu ớt mỏng pha lê dunh khí, trong phút chốc bị đập vụn rơi.

"Tâm Ca Nhi đoán được không sai. Rất thuận lợi. Sáng nay tại phủ người tới nói một bên vội vàng xây chúng ta Đào Khê đường bên này Tông Đàn , bình thường qua ngoài thành này chỗ sửa cầu trải đường. Địa điểm, quy mô đều không có gì hạn chế, chỉ bằng lấy chúng ta tới." Lưu lão đạo lo lắng mà nhìn xem hấn, "Tâm Ca Nhi bây giờ người bộ dáng này. . . Còn muốn đích thân qua a?"

"Ta không tự mình đi làm sao quán chủ linh khí." Lý Vân Tâm đứng người lên, bờ môi có chút trắng. Một bên hướng ngoài cửa đi một bên mỉm cười, "Đây không phải tại dã Nguyên Lâm, muốn giết cái kia mấy cái Kiếm Khách thời điểm. Ta vẽ một bức áo gấm Dạ Hành đồ người đến vẽ rồng điểm mắt —— đó là làm ầu đồ chơi, khả năng chịu lỗi rất mạnh."

"Nhưng là hiện tại muốn đối phó Nguyệt Quân Từ —— Đắc Đạo Chân Nhân. Nhiều dọa người nha."

Hấn đi mấy bước cảm thấy không thích hợp, lại quay người trở về phòng. Ra khỏi thành vẫn là muốn mượn sửa cầu trải đường tên làm cái vẽ, Trương Sam nhìn lấy xinh đẹp nhưng không thích hợp, vẫn là ăn mặc gọn gàng tương đối tốt.

Lưu lão đạo ở một bên tiếp nhận hấn bị thay thế y phục, vì hấn một lần nữa quàng lên búi tóc, lại giúp đỡ hấn đổi quần áo mới.

"Cho nên mỗi một bút cũng không thể xảy ra sự cố. Phàm là có nhất bút xảy ra sự cố, trận này cũng liền xong. Nguyệt Quân Từ hiện tại là cảm thấy xem thấu ta ăn chắc ta, người đoán xem hấn nghĩ như thế nào? Ha-Ha." Lý Vân Tâm mặc quần áo từ tế hoạt động một chút thân thể, đối Lưu lão đạo nháy mắt mấy cái, "Ta lúc đầu nói với hấn ta như thế nào như thế nào giết Thanh Lượng Từ, hấn thật nhớ kỹ tâm lý qua. Cần thận nhi gia hỏa, hận ta hận đến nghiêng răng, muốn coi ta là lão thử chơi."

Hấn đi ra cửa: "Cùng này Thanh Lượng Từ một cái đức hạnh."

Lưu lão đạo cùng sau lưng hấn nghe hấn nói, nhưng giữa lòng mày còn có chút lo lắng.

Bởi vì lần này tựa hồ khác biệt.

Trước kia tính kế Lý Phù Duẫn tính kế Lưu Lăng, Lưu lão đạo khi đó cảm thấy tuyệt không phản thắng. Tuyệt vọng ngược lại không phải là rất quan tâm,

có một chút điểm hi vọng liền có thể để tâm lý sáng sủa chút.

Bây giờ biết được Tâm Ca Nhi thủ đoạn, nội tình đều bị tường tường tể tể cáo tri. Cảm thấy hấn thiết kế tình diệu, tâm cơ thâm trầm, đáng sợ cực. Nhưng chính là bởi vậy cũng biết này Nguyệt Quân Tử cùng Lý Vân Tâm người tới ta đi —— cảm thấy hai người đa trí gần như yêu quái, nếu như không phải hai người trong bụng giun đũa, thật khó mà nói ai thắng ai thua.

Có lẽ liền tại bọn hấn đắc chí vừa lòng hôm nay này Nguyệt Quân Tử đã biết được hết thảy đâu?

Loại cảm giác này để Lưu lão đạo cảm thấy tâm thần bất định.

Nhưng hấn tại Lý Vân Tâm trên mặt nhìn thấy từ nội tâm vui sướng.

Liền phảng phất. . .

Thế gian này hết thảy hết thảy đều rất nhàm chán.

Chỉ có cùng nguy hiểm như vậy đối thủ tại vách núi ở giữa tơ thép thượng cầm lợi nhận vật lộn, mới sẽ cảm thấy sinh hoạt một lần nữa sinh động sáng lên.

Cứ việc Lưu lão đạo rất không nguyện ý nghĩ như vậy nhưng dần dần đã biết một sự thật cái kia chính là. . .

Tâm Ca Nhi giống như không phải cái gì người bình thường nha.

Dạng này tâm lý làm hấn cảm thấy không mở ra tâm. Nhưng biết Lý Vân Tâm là một cái gặp sắc mặt người liền biết người ý nghĩ gia hỏa, cho nên không muốn ngay tại lúc này làm hấn lo lắng.

Liền đang đi ra môn thời điểm tìm một kiện có chuyện mới mẽ nói đến nghe, cũng tốt phân tán chính mình chú ý lực.

"Sáng nay cái kia Lý tiên sinh tới nói tại phủ thiếu gia tại được vốn định tới thăm người, cũng ngăn không được. Có thể đang hướng bên này chạy đợi Vu gia Tử Phòng xảy ra chuyện —— cái này ngược lại tốt, hấn phải thay mặt tại Lão Gia trình diện, cũng liền thật đến không."

"Ngẫm lại ngược lại là đã lâu không gặp, một lần kia cũng không có tạ hấn ân cứu mạng." Lưu lão đạo tại sáng sớm nắng ấm bên trong vừa đi vừa nói, đi lập tức cảm thấy trên thân dần dần nóng đứng lên, "Ngược lại là trở ra trùng hợp ——"

Nhưng lời nói bị Lý Vân Tâm cắt ngang: "Tử Phòng xảy ra chuyện gì."

Đón đến lại bổ sung một câu: "Có phải hay không cái kia gọi Ôn Minh đức chết."

Lưu lão đạo rất kỳ quái Tâm Ca Nhi đổi loại chuyện này cảm thấy hứng thú, nhưng tóm lại có thể đổi chủ đề. Ngẫm lại: "Tên không rõ ràng, ngược lại là cái họ Ôn —— cưới Tử Phòng một cái Thứ Xuất. Một mực qua có phải hay không ý."

"Ta cũng không cùng hấn đánh qua cái gì bàn giao, liền xa xa gặp qua một lần. Một lần kia là ta qua Tử Phòng phủ thượng làm Bức Họa, xa xa gặp hấn cũng tới phủ thượng làm việc. Một cái quân sự dẫn hấn, ngay cả nước bọt đều không cho uống. Đây cũng là thất bại, ai."

"Lần này nói là lấy ra thuốc gì, nghe nói Khai Sơn sửa đường cần dùng đến. Vốn nói muốn sáng nay thấy ở, kết quả sáng sớm liền tự vận." Lưu lão đạo nhủ mảy, "Muốn ta nói có thể là thật vất vả cảm thấy có ra trở nên nổi bật cơ hội, kết quả này Tử Phòng Lão Gia Tử muốn đoạt hấn đơn thuốc. Nhiều năm âu sầu thất bại tâm tư hẹp, quyết định chắc chắn tự sát náo ra chuyện lớn. Ai, cũng đáng thương cái kia con cháu. . ."

Lưu lão đạo nói liên miên lái nhai nói, không có lưu ý Lý Vân Tâm ánh mắt.

Lý Vân Tâm sắc mặt tỉnh táo lại, ánh mắt cũng biến thành thanh tịnh.

Quả nhiên. . .

Hấn tiện tay lưu một khóa Âm Lôi bị tiếp xúc.

Cái này Âm Lôi kì thực cùng cái gì Nguyệt Quân Tử Lăng Không Tử Ly Vẫn Nhại Tí Động Đình quân đều không quan hệ, cùng hấn sẽ phải tại vị trong thành làm sự tình cũng không quan hệ.

Liền chỉ là bởi vì cảm thấy này Thanh Lượng Tử quái, sau lưng của hấn tổ chức quái, mà cái thế giới này. . . Liền hấn đã biết hữu hạn lịch sử đến xem càng quái.

Cho nên tiện tay tìm cái không nên thân người, ném cho hấn một khóa lôi.

Bây giờ nổ tung.

Đây có phải hay không là mang ý nghĩa hấn ngẫu nhiên sinh ra. . . Cái kia hoang đường tâm tư. . .

Là thật.

Lưu lão đạo xoay mặt trông thấy sắc mặt hần, sững sờ, phanh lại câu chuyện: "Tâm Ca Nhi, sao?"

"Không có việc gì." Lý Vân Tâm hí hí mắt, vô ý thức hướng bốn phía nhìn xem

Tại phủ người cũng đã biết hần cùng Lưu lão đạo không yêu người đã quấy rầy, bởi vậy nguyên lai phái tới nha hoàn bộc toàn bộ phân phát. Bây giờ hai người hành tẩu đang nháo thành phố đầu đường muốn đi cửa thành cùng hôm nay xây cầu người tụ họp —— trên đường không có gì chỗ thần kỳ.

Chỉ bất quá thỉnh thoảng sẽ nghe thấy gặp thoáng qua người qua đường tại đề cập Thần Long Giáo dạng này chữ. Đỉnh đầu ánh nắng tươi sáng, xanh thắm trên trời xuyết vài tia Vân.

Lý Vân Tâm nhẹ nhàng xả giận, cũng là vì che giấu chính mình tâm tư, nói: "Sớm chút thời gian Nguyệt Quân Tử người đi Nam Sơn."

Lưu lão đạo sững sờ, trầm mặc một hồi, ân một tiếng.

Lý Vân Tâm cũng không nói thêm lời gì nữa, chỉ cùng hần sóng vai tại trên đường phố đi. Lại đi một hồi Lưu lão đạo mới nói: "Hội không lại. . . Đem lòng sinh nghi?"

"Dù sao chúng ta Thần Long Giáo tại Nam Sơn khởi sự. Dưới mắt chúng ta đi đến vị thành, đem nằng đơn độc nhi lưu tại này." Lưu lão đạo ngẫm lại, "Này Nguyệt Quân Tử muốn cảm thấy chúng ta là tâm tư lãnh khốc, không thêm để ý nằng sinh tử lời nói. . . Thế nhưng là lại hội hiện này quyền (Thủy Vân kinh) —— chúng ta không nên đem mang theo (Thủy Vân kinh) người lưu tại Nam Sơn mà không có gì phòng bị nha. Cái này sơ hở. . . Bán được có chút rõ ràng."

Lý Vân Tâm khẽ lắc đầu: "Đây là nơi tâm tư, nhưng không phải là hần. Nơi cùng Thì Quý Tử cảm thấy (Thủy Vân kinh) là Chí Bảo, nhưng Nguyệt Quân Tử trên thân so này công pháp tinh thâm Bí Tích tất nhiên không ít. Hần gặp qua càng là hải lượng. Sẽ không cảm thấy đó là cái gì không được đồ chơi."

"Hần lúc trước cũng không phải nơi trước kia đạo sĩ dõm —— đạo sĩ dõm đau khổ tìm kiếm Chân Kinh mà không thể được, cho nên nơi có thể trải nghiệm loại tâm tình này —— mà hần lúc trước là cái Đại Quan, trực tiếp bị xuống núi động thiên tông tòa coi trọng mang về núi. Khởi điểm không giống nhau, trải nghiệm không các nơi tâm tư."

Lưu lão đạo ân một tiếng, không hỏi thêm nữa. Chỉ buồn buồn bước đi.

Hai người đi mau đến cửa thành, nhìn thấy hai cái xa xa bước nhanh tới đón Phú Thương thời điểm Lý Vân Tâm mới quay đầu, thờ dài: "Nơi người này, thực sự là. Ta cũng không phải loại kia làm việc tốt không thích lưu danh người —— thích nhất người khác khen ta."

"Nơi vừa cảm kích ta cảm kích không, vậy liền nói cảm ơn ta mà! Có cái gì không có ý tứ."

Lưu lão đạo sững sờ, ngược lại cảm thấy một dòng nước ấm xông lên đầu. Cảm thấy bồi tiếp Lý Vân Tâm cười cũng không được, xụ mặt cũng không phải, cảm động đến rơi nước mắt cũng không phải.

Cuối cùng nghiêm túc Địa Tẩu đến Lý Vân Tâm đối diện, xá dài chằm chằm, trịnh trọng nói: "Cảm ơn Tâm Ca Nhi."

Lý Vân Tâm cũng không diu hần, đằng hoàng thụ cái này thi lễ, nhẹ răng cười một tiếng: "Không cần cảm ơn. Tốt, nơi cảm ơn ta, ta thụ nơi lễ —— về sau khác nhớ. Ai không nợ ai —— hôm nay hảo hảo đem việc làm xong."

". . . Ai!"

Cái này trong vòng một ngày liền làm bốn chuyện lớn.

Một là tại một đầu tên là Minh Khê dòng sông nhỏ lên giá cầu. Dòng suối nhỏ này tại trời trong gió nhẹ thời điểm nhu thuận điềm tĩnh, nhưng mà một khi trời mưa liền muốn tràn lan.

Tuy nói dưới mắt cũng không thường thường trời mưa, nhưng Thần Long Giáo Chủ khẳng khẳng muốn ở đây làm việc, người khác cũng không thể không từ.

Lý Vân Tâm cùng Lưu lão đạo tự mình cửa hàng cơ thạch —— dùng chín chín tám mươi một khối Thanh Thạch Bản trải thành một điểm nước bộ dáng, nói là trấn Phong Thủy.

Sau đó khác là một khác ba con đường.

Tu kiến trước hai con đường thời điểm sự tình cũng còn thuận lợi, nhưng đến điều thứ ba, Thần Long Giáo Chủ nói phải xuyên qua một ngọn núi.

Không phải cái gì đại sơn, mà chính là một cái sườn núi nhỏ. Nguyên bản đường này từ sườn núi bên cạnh đi vòng qua cũng có thể, nhưng mà Thần Long Giáo Chủ lại phải xuyên qua qua.

Xuyên qua, liền muốn Khai Sơn. Theo dân bản xứ nói ngọn núi nhỏ này trong bọc cũng không có gì thạch đầu, đều là Nê Sa. Muốn Khai Sơn cũng không phải làm không được, chỉ là muốn phí chút thời gian, nhân lực.

Vị kia Thần Long Giáo Chủ nghe, mỉm cười.

Ngay sau đó phân phó gọi người hết thấy đứng ở nơi xa, chỉ chính mình lập tại nguyên chỗ bật hơi, lực ——

Lòng bàn tay thỉnh linh bắn ra một vệt kim quang, nhất thời đem từ này Tiểu Thổ trong bọc ở giữa sinh sinh bỏ ra một con đường! !

Đây là lần đầu tiên lần đầu tiên "Thần Tích", cũng là mọi người lần đầu tiên kiến thức đến lợi hại không được đạo pháp. Mà lúc này một mực bồi tiếp hẳn những Phú Thương đó, thậm chí vị kia tại phủ Lý tiên sinh mới ý thức tới. . .

Nguyên lai thiếu niên này không phải cái khôi lỗi nha! !

Nhưng mà ở trong mắt Nguyệt Quân Tử, chỉ thấy một cái điểm mấu chốt.

Này con đường thứ ba, là một đầu thẳng tắp đây, một đầu xuyên qua núi nhỏ kia bao vây. Cũng nhất định phải là một đầu thẳng tắp đây —— mới có thể cấu thành tranh này làm một bộ phận.

Hắn vì vậy mà mà không đường vòng, bởi vậy. . . Nóng vội triển lãm thần lực.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Khách qua đường :

Sửa cầu trái đường Kiến Nghĩa nương đều không phải một ngày chi công, nhưng vô luận Lý Vân Tâm vẫn là Nguyệt Quân Tử cũng chỉ là cần một cái mở đầu mà thôi.

Đến mười sáu tháng sáu một ngày này, sự tình không sai biệt lắm đã kết.

Hoặc là nói... Bắt đầu.

Từ tháng năm hai mươi hai Thần Long Giáo người vào thành bắt đầu, đến mười sáu tháng sáu Thần Long Giáo tại Đào Khê đường Tổng Đàn sắp làm xong cái này hai mươi lăm ngày bên trong, vị ngoài thành cùng sở hữu mười sáu đầu Nghĩa Cừ, mười chín đầu đạo đường, sáu tòa Cầu Nối khởi công. Có khác to điểm tại các nơi hai mươi bốn tòa miếu vũ bắt đầu khởi công xây dựng.

Tại Thiên Hạ bất kỳ một quốc gia nào đây đều là thể lượng đáng sợ Đại Công Trình. Nhưng mà song phương đều hiểu được những chuyện này chưa hẳn nhất định phải làm xuống dưới, mà những cái kia bởi vậy mang ơn cảm thấy Thiên Hàng Phúc Lợi dân chúng thực cũng chỉ là từng mai từng mai quân cờ. Hai phe đều đang dùng, nhưng mà cũng không phải là vì bọn họ, chỉ là vì chính mình.

Đồng thời cũng tại cái này hai mươi lăm ngày bên trong, 36 Vị Đề Giai Đạo Sĩ bị giết chết.

Hai mươi một người chết bởi Thần Long Giáo chi thủ. Mặt khác mười lăm người chậm rãi cảm thấy sự tình không thích hợp —— bởi vì bọn họ đồng bạn bị Yêu Nhân làm hại, vị kia Đắc Đạo Chân Nhân Nguyệt Quân Tử lại muốn bọn họ một nhẫn nại nữa. Yêu Ma không ngừng xuất thủ tập kích, bọn họ cơ hồ không có tự vệ thủ đoạn —— những này lúc trước tự cao tự đại các tu sĩ rốt cục không hề kiêu ngạo, đồng thời hoài nghi Nguyệt Quân Tử có ý khác.

Tổng coi như bọn họ còn có đầu não —— không có làm mất mặt chất vấn Nguyệt Quân Tử, mà chính là lựa chọn tại một buổi tối chia ra chạy ra vị thành.

Nhưng ở trong vòng nửa canh giờ, cái này trốn đi mười lăm người bị Nguyệt Quân Tử phân thân tại khác biệt chỗ từng cái đánh giết, hồn phi phách tán.

Cho nên tại mười sáu tháng sáu tối hôm đó, ở chỗ phủ chỗ kia biệt thự bên trong, Lý Vân Tâm lại một lần nữa nhìn thấy Nguyệt Quân Tử.

Đắc Đạo Chân Nhân tựa hồ đắc chí vừa lòng, thậm chí không có làm dùng thần hồn Hóa Chân thân thể,

Mà chính là lấy chân thân tiếp.

Dưới mắt hán tại vị trong thành là chân chính Cô Gia Quả Nhân, cả thanh Đan Đình Phái vị thành trú trong sở chỉ còn chính hán —— các tu sĩ liên tiếp ly kỳ từ vong sớm bị dọa phá những lược đó biết rõ một hai đám nô bộc gan, đều chạy trốn tới Cò trắng châu qua.

Mà Lý Vân Tâm tại vị thành có được gần một vạn tín đồ, mỗi ngày đến Tổng Đan triều bái người qua năm trăm chỉ chúng —— tuy nhiên rất nhiều người là bởi vì Tổng Đan thường thường tán chút dùng bạc bạc chế tạo Ly Vãn ảnh thù.

Bây giờ đêm bọn họ lúc gặp mặt lại đợi, Lý Vân Tâm vẫn tựa ở trên ghế mây lười biếng nhìn Nguyệt Quân Tử: "Ngươi người đều từ quang, còn dám dạng này nghênh ngang gặp ta."

Vẫn có hai cái bông hoa hóa thành Đồng Tử vì Đắc Đạo Chân Nhân chuyển ghế ngồi, để hán tại Lý Vân Tâm đối diện ngồi. Sau đó Nguyệt Quân Tử bình tĩnh nói: "Bọn họ còn sống thời điểm cũng không có làm thành chuyện gì, ngược lại là chết càng hữu dụng chỗ. Ta đến cùng ngươi thuyết minh ngày Tổng Đan làm xong Tế Thiên sự tình."

"Là tế Chân Long." Lý Vân Tâm hừ một tiếng.

"Ngô. Tế Chân Long." Nguyệt Quân Tử xem hán, "Hi vọng ngươi ngày mai đăng đàn thời điểm có thể mưa xuống. Cứ như vậy có thể tăng trưởng ngươi công lực, thứ hai có thể khiến cho ngươi tín đồ càng Thành kính, tín đồ càng nhiều. Vị thành là Đại Khánh Hà Gian trong đất, một trận cứu dân tại Thủy Hóa mưa to liền sẽ là Hà Gian Địa Thần dấu vết. Tín tức từ vị thành hướng bốn phương tám hướng truyền đi nhưng so sánh từ cái gì thâm Sơn cùng Cốc truyền đi muốn có thể tin được nhiều."

Lý Vân Tâm nhú mày nhìn hán: "Ngươi hội hảo tâm như thế."

"Đôi bên cùng có lợi sự tình." Nguyệt Quân Tử nói nói, "ngươi sẽ là cái thứ nhất tại bên trong tòa thành lớn công nhiên hiện thân, đại quy mô triển lãm Thần Tích Âm Thần. Nói như thế thống mới có thể ý thức được sự tình nghiêm trọng. Tiếp lấy ta hội báo lên các tu sĩ bị sát hại tin tức, trách cứ đẳng sau tất nhiên vẫn là từ ta tọa trấn vị thành."

"Nói tiếp thống lại phái chánh thức có thể làm việc tu sĩ đến —— mà không phải trước đó những phế vật kia. Khi đó ngươi liền muốn rời khỏi vị thành, nhưng ngươi sự tình đã từ những tín đồ đó truyền bá ra ngoài, cho dù đạo thống cùng quan phủ cũng không cách nào thanh trừ những người kia giấu ở trong lòng suy nghĩ —— trên bản chất tới nói ngươi vẫn là không có bất kỳ tổn thất nào. Chúng ta đều chiếm được muốn."

"Nghe rất tốt a." Lý Vân Tâm ngáp một cái, "Này cứ như vậy chắc chắn, lui ra đi."

Nguyệt Quân Tử cũng không lui ra. Mà chính là đoan chính lại ngồi một lát.

"Thông thiên quân không nên là như thế này người. Thông thiên quân là đang thử chọc giận ta?" Hán hỏi.

Lý Vân Tâm liếc xéo hán liếc một chút, không tiếp tục để ý hán.

"Sống chung hòa bình đối với chúng ta đều có lợi." Nguyệt Quân Tử thăm thía lại nặng thân một lần, "Đổi một người đến vị thành, chưa chắc sẽ ngồi yên không lý đến. Ta là thông thiên quân lựa chọn tốt nhất."

Lý Vân Tâm không kiên nhẫn khoát khoát tay: "Tốt tốt tốt. Biết."

Nhưng Nguyệt Quân Tử vẫn là không đi. Từ từ tế tế mà nhìn chăm chăm vào Lý Vân Tâm nhìn một hồi, nhú mày: "Thông thiên quân khí thế... Tựa hồ biến yếu. Là bị thương gì, rơi xuống cánh giới a? Ngày mai là đại sự, ngàn vạn không thể sai sót."

Lý Vân Tâm nhắm mắt lại trầm mặc một hồi, chỉ phun ra bốn chữ: "Long Tộc Bí Pháp."

Nguyệt Quân Tử ôn hòa cười cười, rốt cục bực lấy một trận thanh huy bỏ chạy.

Lại qua ba hồi, Lưu lão đạo mới từ trong phòng đi tới, ngồi tại Lý Vân Tâm bên người.

Lý Vân Tâm nhẹ ra một hơi: "Hán muốn động thủ. Tôi nay chuyên tới để tìm kiếm ý."

Lưu lão đạo chỉ trầm thấp "Ừ" một tiếng.

Lý Vân Tâm phát phát tay, giống như là đang đuổi đi con muỗi: "Ngày mai kết sở hữu sự tình."

Trong viện Hợp Hoan dưới cây, một đóa Hợp Hoan Hoa Hoa cần nhẹ nhàng rung động rung động —— thoáng qua ở giữa liền toàn bộ tróc ra.

...

...

Mười bảy tháng sáu ngày này là cái hiếm thấy Âm Thiên. Sắc trời tái nhợt, đè ép nặng nề Vân. Không có một con gió, từ buổi sáng bắt đầu liền phảng phất một cái lớn lồng hấp.

Nhưng vị người trong thành cũng không cảm thấy nổi nóng. Bởi vì mây đen mang ý nghĩa có thể có thể đến mưa xuống. Trong thành rất nhiều người tuy

nhien không sự tình việc nhà nông, nhưng bây giờ niên đại này nào có chánh thức "Người trong thành" —— bao nhiêu đều hiểu được chút hoa màu sự tình.

Mặt khác hôm nay vẫn là Thần Long Giáo Tổng Đàn làm xong thời gian, người người đều vui vẻ.

Cũng không phải nói người người đều là tín đồ, mà chính là hiểu được cái này Thần Long Giáo xuất thủ xa xỉ, phía sau có tại phủ chỗ dựa. Ngày bình thường đều dâng tặng chút Ngân Tệ, cho tới hôm nay dạng này ngày tốt sao lại thiếu.

Thế là đánh trời tờ mờ sáng thời điểm lên, liền có người mang nhà mang người chạy tới Đào Khê đường, muốn chiếm chỗ tốt.

Tổng Đàn không phải một cái đàn, mà chính là một tòa miếu. Nhưng cái này miếu đã không phải là "Lớn miếu" có thể hình dung.

Nền tảng đánh cho sâu, cái bàn xây đến cao.

Dựa vào Lý Vân Tâm đặc biệt thú vị, thượng lấy cái bàn liền muốn Hán Bạch Ngọc bạc thang bảy bảy bốn mươi chín cấp —— từ đài cao này thượng rơi xuống dưới, thân thể không tốt người là muốn ngã chết.

Cái bàn lớn, lấy Thanh Thạch Bản Phô Địa mặt. Lúc trước Lưu lão đạo Long Vương Miếu cả một cái viện lạc, bây giờ bất quá là đài này thượng một gian chính điện mà thôi.

Miếu Thờ Chủ Thế bao trùm lấy vàng ngói lưu ly, nhìn vàng son lộng lẫy. Ở trên trời khí thời điểm tốt thậm chí sẽ bị ánh sáng mặt trời chiếu ra kim quang tới. Rất nhiều người lời thể son sắt nói nhìn cái này Thần Long miếu liền thấy đại nghiệp thời điểm, vị trong thành này phệ cung không bị thiếu huỷ một đương thời từ —— cứ việc đại nghiệp diệt vong lúc bọn họ Cao Tổ cha cũng còn chưa xuất sinh.

Tuy nhiên ngược lại là tình hình thực tế —— Lý Vân Tâm gọi là người dựa vào hần thế giới kia Đế Vương cung điện đến xây.

Chỉ bất quá quy mô thu nhỏ chút, chỉ xây một cái Chánh Điện.

Cũng lỗ lớn Khánh Thượng trắng, hần dùng chút vàng rực ngói lưu ly, cũng không tính hơn chề, không ai tìm phiền toái.

Những cái kia vội người cũng là tới này Thần Long miếu dưới đài chờ đợi. Giờ lành đến, Thần Long Giáo Chủ đem trên đài tế Chân Long, có lẽ sẽ rơi xuống bó lớn Kim Ngân.

Nhưng có người cảm thấy mình tới sớm, có vài người khác đem qua cũng không rời đi. Khí trời mát mẻ, cùng áo trên mặt đất ngủ. Các loại Thiên lại sáng chút nóng đến ngủ không được liền bắt đầu nói chuyện phiếm. Trò chuyện sự tình đều vẫn là Thần Long Giáo đủ loại kỳ văn dị sự. Thí dụ như trước khi nói có người nhìn thấy này Thần Long Giáo Chủ từ lòng bàn tay ra một vệt kim quang, lập tức liền bỏ ra một tòa núi lớn.

Thực loại chuyện này nói người không phải rất tin, nghe người ta cũng không phải rất tin —— liền như là những dân gian đó truyền thuyết cổ sự, Mỗ Mỗ gặp Tiên, Mỗ Mỗ bị Diêm Quân gọi đi làm Dương Thế Phán Quan.

Nhưng mà vị thành người dù sao trải qua mấy lần Thần Dị sự tình. Tuy nhiên không hết lòng tin theo, lại ở trong lòng ngoài định mức nhiều một phần kính sợ.

Người càng tụ càng nhiều, có quan hệ này Thần Long Giáo Chủ nghe đồn cũng liền càng ngày càng nhiều.

Qua cho tới trưa, nhanh đến buổi trưa thời điểm, Thần Long miếu gần như có lẽ đã bị vây quanh —— đủ có mấy ngàn người chỉ chúng.

Mấy ngàn người, cũng không phải đứng dày đặc đội ngũ. Tùy ý chắn đệm nằm dưới đất tán trên mặt đất, liền ngay cả bị huỷ đi một nửa, còn không tới kịp trọng kiến Đào Khê đường đều chứa không nổi, đám người một mực chen đến Đào Khê đường bên ngoài Dương Liễu trên đường cái.

Người nhiều như vậy, Tiểu Thương Người bán hàng rong cũng tới, rao hàng thức ăn đồ chơi vụn vặt vật.

Dù sao là đang đợi, cũng liền thừa dịp các loại thời điểm ăn một chút gì, nhìn một cái đồ chơi nhỏ.

Bởi như vậy cả một đầu Đào Khê đường đều trở nên tiếng người huyền ảo, trong thành một cái khác chút nguyên bản đừng tới nhìn người nghe nói một chỗ tựa hồ là hôm nay nhiều cái Tập Thị, cũng tới tham gia náo nhiệt. Một số vào thành Nông Nhân nhìn thấy trận thế này, lại sau khi nghe ngóng, vội vàng về nhà.

Về nhà làm cái gì đây?

Đồ phụ tùng đến đi chợ.

Thời đại này thương nghiệp cũng không đạt. Rất nhiều vị thành chung quanh nông hộ cần muốn cái gì, cho dù tại trong thành Cửa Hàng bên trong cũng khó được đến. Các nông dân chính mình sản xuất đồ vật, cũng không có gì phù hợp địa phương qua bán.

Lý Vân Tâm trước đây tại Nagato đường phố hóa ra đầy bờ sông chua canh tử —— khi đó chính là Tập Thị. Một tháng một lần hoặc là hai lần, vị thành người chung quanh đều chạy tới Nagato đường phố bù đắp nhau, cái này gọi là "Đi chợ".

Bây giờ Thần Long Giáo Tổng Đàn cái này Tề Diễm còn chưa bắt đầu, lại liền ngành sinh sinh tạo ra một cái Tập Thị tới.

Tại lúc trước chuyện này có lẽ có quan phủ công nhân nhóm quán. Nhưng bây giờ vị thành cơ hồ ở vào không Chính Phủ trạng thái, trong thành Phủ Thừa cái nào có tâm tư quản việc này —— hẳn có thể không sai khiến được những Bộ Khoái đó công nhân.

Kể từ đó đến trưa thời điểm..

Kề bên này đã há lại chỉ có từng đó vạn nhân!

Nhiều người như vậy, nói chuyện phiếm thời điểm đề tài lại tổng không thể rời bỏ Thần Long Giáo, dần dần liền dính líu đến vị giáo chủ kia trên thân.

Lại thời gian dần qua ——

Có người nói lúc trước gặp qua người giáo chủ kia.

Lúc nào gặp qua đâu?

Là trong thành đêm đó Long Vương Hiến Thánh, hòa thiêu dã nguyên núi chi trước mấy ngày.

Trùng hợp Tập Thị bên trong còn có cái bán chua canh từ Người bán hàng rong. Nghe người ta nói như vậy hận hận vỗ đùi, cắn răng nghiêng lợi chắc chắn: "Cũng là hẳn!"

Mới đầu người chỉ coi hẳn là nói giỡn, liền đùa hẳn nói. Nay Người bán hàng rong liền đem ngày đó hẳn chua canh Từ Đô bị người tuổi trẻ kia hoạch định trong sông sự tình nói. Sự kiện kia tại vị trong thành lưu truyền đến phổ biến, biết không phải là giả mạo. Khả xảo trong thực khách cũng có ngày đó ở đây, bằng chứng Người bán hàng rong lời nói.

Này Người bán hàng rong còn nói, trước đó vài ngày hẳn cũng đi Thần Long Giáo trong những người kia lẫn lộn đoạn thời gian —— bởi vì nghe nói xuất thủ xa xỉ, muốn nhìn một chút có thể hay không đạt được ngoài ý muốn chi tài. Nhưng mà tiện nghi không có chiếm được, lại cùng này Thần Long Giáo Chủ đánh cái đối mặt.

—— không phải cùng ngày này cái trẻ tuổi Đạo Sĩ vẫn là ai!

Sự tình đến tận đây vốn là, đơn giản nói cách khác này Thần Long Giáo Giáo Chủ trước kia tại vị trong thành hành tẩu qua, làm ra qua sự tình kỳ dị, thật là một vị cao nhân, thậm chí xác thực có thể là Thần Long.

Nhưng mà Sạp hàng nơi này thực khách tới tới đi đi, đề tài này cũng nhiều lần bị người đề cập —— "Ày, cái kia bán chua canh từ trước kia bị Thần Long Giáo Giáo Chủ sửa trị qua" —— rốt cục có một vị nguyên bản nhà ở Cò trắng châu, mấy ngày qua vị trong thành làm việc người cũng nghe đến việc này.

Người này muốn lại nghĩ, rốt cục ý thức được chính mình tựa hồ trước đó tại Cò trắng trấn cũng đã gặp người trẻ tuổi kia.

Hắn từ là gặp qua Lý Vân Tâm —— Cò trắng châu cơ hồ người người đều là Thần Long Giáo tín đồ. Nhưng mà xem như Giáo Chủ Lý Vân Tâm cùng hẳn tại Cò trắng trấn vô tình thấy qua người qua đường có thể rất khó liên hệ đến cùng một chỗ.

Cho đến hôm nay nghe như thế rất nhiều lời, nhớ tới vị kia Thần Long Giáo Chủ khó được tuần tiểu tướng mạo.

Nguyên bản người này là dự định chạy về Cò trắng châu. Nhưng ra khỏi thành trước đó đi ngang qua Đào Khê đường, là cái thích náo nhiệt tính tình liền đến nhìn một chút, thuận tiện ăn một chút gì lại tiếp tục đi đường.

Đến lúc này đồ, vật cũng sắp ăn xong, cũng liền không nói thêm lời —— dù sao hẳn tại Cò trắng châu gặp qua này Thần Long Giáo Giáo Chủ chuyện này cũng không có cái gì hiếm lạ. Ai cũng biết Thần Long Giáo là tại Cò trắng châu lập nghiệp.

Ngay tại lúc hẳn đem trong chén canh một hơi uống, đem một cái thu tiền đập ở trên bàn chuẩn bị đứng dậy rồi đi thời điểm, này nguyên lai tại xe đẩy sau vội vàng Người bán hàng rong bỗng nhiên nói với hẳn lời nói.

Cái này Người bán hàng rong nguyên bản cũng đang nói chuyện. Chẳng qua là cười rạo rờ nghênh đón mang đến, ngẫu nhiên rảnh rỗi cùng người nhân phiếm vài câu.

Nhưng ngay tại vừa rồi một trận âm phong thổi qua, cái này Người bán hàng rong thân hình bỗng nhiên cương cứng đờ. Sau đó dừng lại trong tay Hoạt Kế, cũng không để ý tới những cái kia mới tới khách nhân gọi hẳn, chỉ thẳng vào nhìn lấy này Cò trắng châu Khách qua đường, nói: "Hãy nói một chút đi."

Một bên nói, một bên chậm rãi, cũng không thuận thực từ trong nôi lại đựng đầy đầy một bát chua canh từ tự mình cho hẳn đưa qua. Sau đó chính mình cũng ngồi tại bên bàn, lại nói: "Ta thích nghe hẳn sự tình. Hãy nói một chút đi. Lần thứ nhất gặp hẳn là cái nào một ngày? Hẳn là cái dạng gì?"

Cò trắng châu Khách qua đường tự nhiên cảm thấy quái.

Nhưng dù sao đối phương chỉ là cái tiểu thương, người bình thường. Lại tất cả mọi người đang nói này Thần Long Giáo Chủ sự tình, cũng không có gì có

thẻ khiêng ky.

Hắn vốn nhờ vì này tràn đầy một bát nóng hôi hổi chua canh từ lại ngồi trở lại bên cạnh bàn, cười cười: "Này, chuyện này —— thực ta không lắm đối ——"

"Đưa người." Người bán hàng rong cười nói, "Người kia, người biết, vừa rồi người cũng nghe người ta nói, cùng ta đã từng quen biết."

"Cho nên ta rất muốn lại biết chút ít hần sự tình. Ta cảm thấy đặc biệt có thú." Người bán hàng rong mỉm cười giống như là treo ở trên mặt mặt nạ, liền ngay cả Khách qua đường cũng cảm thấy có chút quái dị, nhưng lại nói không nên lời quái ở đâu.

Khách có mấy cái đi ngang qua khách nhân gọi hắn vài tiếng, gặp hắn cũng không đáp, liền hùng hùng hổ hổ đi.

Nhưng Người bán hàng rong cũng không thèm để ý, chỉ là đưa tay tại Khách qua đường trên tay vỗ nhẹ nhẹ đáp: "Nói đi."

Vị này Cò trắng châu Lữ Nhân liền đột nhiên cảm giác được an tâm, nhìn không được trong lòng thổ lộ hết muốn.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183: Hắn chỉ là đứa bé :

Hắn lấy trước lên đĩa bụng lên bát hút trượt một thanh hiện ra giọt nước sôi nhè canh, thỏa mãn xả giận, nói: "Đầu hện gặp lại a? Đầu hện gặp lại, cũng là này đã nguyên núi lên đã hòa đăng sau ngày đó. Nhất ta nhớ rõ —— ngày đó đều nói trên núi lên đã hòa, tất nhiên có không ít thiếu chết Phi Cẩm Tàu Thú. Qua nhật vậy cũng là thịt ngon."

"Ta nghe cũng cảm thấy là chuyện tốt, sáng sớm liền lên muốn hướng đã nguyên núi đuổi. Kết quả vừa ra khỏi cửa —— nhà ta dựa vào mép nước mà —— xa xa trông thấy một cái Hậu Sinh mặc áo trắng đứng tại Vị Thủy cửa sông bên bờ, hướng trong nước nhìn."

"Ta nhìn hắn ăn mặc nhà giàu sang y phục, lại nghe nói vị trong thành sự tình, liền hợp lại có phải là hắn hay không nhà cũng trong thành, trong nhà gặp nạn nghĩ quần muốn nhảy sông, mau chóng tới muốn khuyên nhủ."

"Kết quả không chờ ta khuyên này Hậu Sinh liền xoay người đi rồi. Ta nhìn hắn này tướng mạo, hắc, quên không —— này tuần tiểu, liền là Công Tử Ca Nhi tướng mạo, không phải chúng ta những này làm công việc. Bây giờ lại một nhớ ngày đó, đó nhất định là quên không ---- -- -- đòi có thể gặp mấy lần như vậy duyên dáng người nhà?"

"Ai muốn nói về sau ——"

"Các hạ không có nhớ lắm?" Người bán hàng rong tỉnh táo hỏi hắn.

Khách qua đường lần thứ nhất được người xưng làm "Các hạ", vẫn là xuất từ một vị bán chua canh từ Người bán hàng rong miệng, sững sờ. Nhưng loại này kinh ngạc cảm giác thoáng qua tức thì, hắn rất nhanh cười khổ thờ dãi: "Không sai. Vì cái gì không sai? Ngày đó chúng ta một nhóm người đuổi một ngày đường đến đã nguyên núi, có thể làm gì? Này Sơn Hóa, khá lắm!"

"Bốn năm trước bên trong liền có thể cho người cách không nướng ra vết bóng rộp lên tới. Thiếu chết Phi Cẩm Tàu Nhục thú? Cái rắm nha! Đều đốt thành than á! Chuyện này ta có thể nhớ lắm a? Một người cả một đời cũng không đuổi kịp một lần ——"

Người bán hàng rong bỗng nhiên một đầu vừa ngã vào trên bàn. Cái trán đập đến mặt bàn, ra bành một thanh âm vang lên.

Khách qua đường hoảng sợ kêu to một tiếng, nhưng một hơi đằng sau Người bán hàng rong dùng sức lắc lắc đầu mở mắt ra.

Trước mờ mịt hướng bốn phía nhìn xem, sau đó cảm thấy đầu đau muốn nứt, cũng không biết vừa rồi sinh cái gì, chính mình lại vì cái gì chạy đến khách nhân ngồi đối diện tới.

Cò trắng châu Khách qua đường có chút mộng, không biết được người này diễn là cái nào vừa ra. Người bán hàng rong cũng mộng, cảm thấy mình thân thể vắng vẻ, giống như là bị móc sạch. Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ lẫn nhau nhìn một hồi, cũng không rõ ràng lắm vừa rồi đến là tình huống gì.

Nhưng đã có người minh bạch.

Âm Hồn đánh lầy xoay nhi từ trong đám người xuyên qua, thẳng đến thượng thanh đan đỉnh phái trú chỗ.

Mà Dương Liễu đường phố một cái cửa ngõ chỗ góc cua, một vị cười ngửa, diện mục dữ tợn Tướng Quân xa xa nhìn chăm chăm này Âm Hồn nhìn một hồi, một nhóm đầu ngựa, im lặng biến mất trong không khí.

Một khắc đồng hồ đằng sau một cái trùng hợp đi qua thượng thanh đan đỉnh phái trú chỗ cửa người qua đường dừng bước lại, nhẹ nhàng đánh cái run rẩy. Sau đó thẳng tắp xoay người, đẩy ra trú chỗ nước son đen đại môn thẳng hướng chính đường đi qua.

Vào ngày thường bên trong vị trong thành hai trú chỗ là so tri phủ nha môn còn uy nghiêm thần bí tồn tại, đến lúc này dù là người đã tán đi dư uy vẫn còn —— ngay cả roi khóa đều không cần.

Người qua đường này liền bộ dạng này đi thẳng đến chính đường trước cửa, trông thấy tại trong nội đường ngồi ngay ngắn Nguyệt Quân Từ.

Đắc Đạo Chân Nhân khẽ ngừng đầu nhìn một chút, một lần nữa chộp mắt tinh toa.

"Lại có hai phút đồng hồ chính là giờ lành." Nguyệt Quân Từ bình tĩnh nói, "Hôm nay ta liền sẽ khoanh khắc Long Từ. Ngươi không cần đến lại cho ta đề nghị."

Bị phụ thân người qua đường là một cái tuổi trẻ Gã sai vật, mang xanh mũ. Bên môi vừa mới sinh ra lông xù ria mép, trên mặt có mấy điểm tàn nhang, thoạt nhìn là một cái nửa đại hài tử.

Dưới mắt đứa nhỏ này lại dừng trịnh trọng mà nghiêm túc thanh âm đối một vị Đắc Đạo Chân Nhân nói: "Ngươi lầm. Đây không phải là Long Từ, mà chính là Lý Văn Tâm."

Nguyệt Quân Từ chưa mở mắt: "Hắn hóa thành Lý Văn Tâm bộ dáng, tự xưng Lý Văn Tâm. Những này ta đều hiểu được. Ta tại nghĩ một vài sự việc —— khách quý vô sự chớ phiền ta. Món ăn việc nơi này chúng ta ngày sau có thể hợp tác —— nhưng đừng cho bản đạo chán ghét ngươi."

Gã sai vật nhìn lấy Nguyệt Quân Từ, nghiêm túc nói: "Không phải như thế Lý Văn Tâm. Mà chính là này Lý Thuận Phong phụ phụ con trai độc nhất, hàng thật giá thật Lý Văn Tâm. Hắn không phải Long Từ, chỉ là Lý Văn Tâm."

"Long Cửu tử Ly Văn chết đêm hôm ấy, hắn cũng không chết."

Nguyệt Quân Từ mở mắt ra.

Sau đó nhẹ nhàng nhú mày.

"Ừm?"

Gã sai vật đi về phía trước một bước: "Để tránh ngươi hôm nay xảy ra sự cố, những ngày qua ta đã ở trong thành thám thính rất nhiều tin tức. Ngày hôm nay đạt được một điểm cuối cùng chứng cứ."

"Long Cửu tử cùng Quý Phái tu sĩ Lăng Không Từ tranh đấu đêm hôm đó là mười chín tháng tư. Mà cách để băng hà cũng là tại mười chín tháng tư. Qua ba canh giờ, hai mươi tháng tư thời điểm, cách để thành tựu Quý Đế thân thể."

"Tháng tư hai mươi hai, đạo thống năm vị tu sĩ truy kích Quý Đế không có kết quả, đại chiến ba ngày ba đêm"

"Tháng tư hai mươi tám, trọng thương Quý Đế xông vào thông thiên biển, cùng Long Nhị tử Nhai Tỉ kịch đấu."

"Tháng tư hai mươi chín, Nhai Tỉ không biết tung tích. Nguyệt Quân Từ Đạo Trưởng, thế nhưng là không chỉ một người nói, hai mươi tháng tư đằng sau ——"

"Này Lý Văn Tâm ngay tại Cò trắng châu một vùng ẩn hiện."

"Các hạ nói hiện tại cái này Lý Văn Tâm chính là Nhai Tỉ biến thành —— hai mươi tháng tư thời điểm Nhai Tỉ còn tại thông thiên biển, nếu như khi đó hắn liền đến Vị Thủy hóa thành Lý Văn Tâm, lại như thế nào cùng Quý Đế tranh đấu?"

Gã sai vật nói những lời này đằng sau không cần phải nhiều lời nữa, chỉ thấy Nguyệt Quân Từ.

Chân Cảnh Đạo Sĩ biểu lộ cứ như vậy ngưng trệ ở trên mặt, đồng thời không còn che giấu. Loại này thất thố tiếp tục thời gian rất lâu —— ý vị này hắn là tại như thế chuyên tâm suy nghĩ khác một số việc, đến mức ngay cả mình thần sắc đều chẳng muốn quản.

Cứ như vậy qua một khắc đồng hồ, Nguyệt Quân Từ sắc mặt nghiêm túc thờ dài ra một hơi.

Hắn trước đứng người lên bước đi thông thả mấy bước, vừa đi vừa nhìn lấy bị Lâm Lượng Từ phụ thân Gã sai vật, nhú mày, chần chờ nói: "Há biết rõ ngươi không phải tại thiết kế hại ta ——"

"Người biết đây không phải một cái hợp tình hợp lý suy đoán." Gã sai vật không có chút rung động nào nói, "Chúng ta cộng đồng lợi ích lỗi nặng chúng ta cùng Lý Vân Tâm cộng đồng lợi ích."

"Có thể các người đang tìm thông minh Ngọc Giản."

"Là chúng ta thuận tiện đang tìm thông minh Ngọc Giản." Gã sai vật trầm giọng nói, "mà lại theo ta được biết thông minh Ngọc Giản sớm đã không tại Lý Vân Tâm trên thân. Long Tử Ly Vẫn cướp đi nó. Long Tử Ly Vẫn sau khi chết hấn Hành Cung biến mất, có thể kết luận bị Động Đình quân cướp đi —— từ Động Đình quân nơi đó tìm về thông minh Ngọc Giản, người là so Lý Vân Tâm tốt hơn hợp tác đồng bọn. Mà hấn chỉ là một đứa bé."

"Một đứa bé... Lại đem ta cũng lừa qua." Nguyệt Quân Tử thờ dài một tiếng, đã tiếp nhận Lâm Lượng Tử thuyết pháp.

Hấn ngừng đầu nhìn một chút Thiên: "Giờ lành muốn tới."

Lâm Lượng Tử nhú mày: "Các hạ định làm gì?"

Nguyệt Quân Tử lắc đầu, lại khẽ cười: "Làm thế nào? Ha ha... Khách quý có biết cái gì là tốt mưu đồ?"

Không đợi Lâm Lượng Tử trả lời, hấn liền một bên hướng về ngoài cửa đi một bên cất giọng nói: "Hạ sách chi mưu luôn có lỗ thủng có thể tìm ra, chỉ có thể dùng để đối phó mù mắt không thể gặp ngu dốt người."

"Trung sách chi mưu tinh xảo kín đáo, đối phó ngu dốt người dư xài. Nhưng mà dùng tới đối phó người thông minh lời nói ---- -- -- sáng một bước nào không có coi là tốt, ra chỗ sơ suất, như vậy toàn bộ mưu đồ đều sẽ mất không chế."

"Mà lên sách chi mưu, khắp nơi có lưu chỗ trống, lấy bất biến ứng vạn biến. Mặc hấn gió táp mưa sa, ta từ vị nhưng bất động —— "

"Ta chính là Thượng Sách chi mưu. Cho nên làm thế nào? Vẫn y kế hành sự liền có thể."

Nguyệt Quân Tử bước ra môn, ổng tay áo cạnh góc tại cạnh cửa chột lóe lên, thanh âm truyền vào trong môn: "Khách quý lại ở chỗ này chờ đợi. Đợi ta lấy này Lý Vân Tâm tiểu nhi đầu lâu, lại đến cùng người cùng bàn đại kế!"

...

...

"Chỗ nào tìm đến Gánh hát rong." Lý Vân Tâm cau mày, nhìn đang Long Vương Miếu bảy bảy bốn mươi chín cấp trên bậc thang trên bạch ngọc đài mua sắm gia hỏa sự tình một đám người.

Chiêng Trống kèn, Nhị Hồ khương địch Nhạc Khí nghệ nhân. Về giống như là Yêu Ma Quỷ Quái Nam Nam Nữ Nữ, ăn mặc Hồng Hồng Lục Lục y phục. Một đồng lớn không rõ ràng cho lắm thế bài Phiến Tử nghi trọng, còn có chút không biết làm cái gì, ăn mặc Lễ Phục không phải Lễ Phục Quan Phục không phải Quan Phục người ——

Dưới mắt chính mặt mũi tràn đầy nghiêm nghị bạn làm một đoàn.

"Ừm... Đầu là Cự Chế." Lưu lão đạo ở một bên giải thích, "Đồng Nam Đồng Nữ, Long Vương nghi trọng loại hình nha. Tâm Ca Nhi nhìn cái kia mặc đồ đồ Lễ Quan, đó là Giải Tướng quân —— "

"Tốt a." Lý Vân Tâm thờ dài, "Nói đúng là một hồi ta phải qua trong bọn hấn nói chuyện."

"Đúng. Những này Lễ Quan cũng là bắt chước Long vương gia trước mặt hai ban Đại Thần. Tâm Ca Nhi ở trên tòa —— sao? Long Y đi đâu? Ta qua thúc thúc..."

Nói những lời này thời điểm Lý Vân Tâm nhưng không có đang nghe. Mà là tại hướng nơi khác nhìn.

Bọn họ dưới mắt đứng trên đài, Long Vương Miếu Chánh Điện đồ dưới hiên. Dưới đài người nhìn không thấy bọn họ, bọn họ có thể nhìn thấy từ mây vạn người cầu thành Hải Dương —— đó là người người nhón nháo, ủy vi trắng quan.

Mà Lý Vân Tâm dưới mắt tại quay đầu hướng (về) sau nhìn. Sau đó khoát khoát tay: "Không cần đến. Đoán chừng một hồi cũng diễn không bao lâu."

Lưu lão đạo sững sờ, theo ánh mắt của hấn cũng hướng (về) sau nhìn, nhìn thấy Nguyệt Quân Tử chính hướng bọn họ đi tới.

Người sáng suốt đều nhìn ra được vị kia Chân Cảnh Đạo Sĩ biểu lộ —— mới lạ, hơi trào, lược hơi nghi hoặc một chút.

"Người tránh một chút."

"Được." Lưu lão đạo không có nửa chút do dự, quay người cũng nhanh chạy bộ mở.

Nguyệt Quân Tử không thêm đề ý Đạo Nhân rời đi, ánh mắt thủy chung khóa chặt một thân phiêu nhiên Bạch Y Lý Vân Tâm. Đi đến trước người hấn ba bước chỗ dừng lại, nói: "Người không phải Nhại Ti."

Lý Văn Tâm hơi sững sờ, sau đó cười: "Ngài nhớ lại một chút. Ta từ chưa nói qua ta đúng vậy a."

"Người là Lý Văn Tâm."

Hắn lại cười: "Ngài lại nhớ lại một chút, ta cũng từ chưa nói qua ta không phải a."

"Tốt, tốt, tốt." Nguyệt Quân Tử nheo mắt lại, "Ta lại bị người cái này tiểu nhi bày một đạo."

"Từ xưa Anh Hùng xuất Thiếu Niên nha."

Nguyệt Quân Tử lạnh hừ một tiếng: "Người cái này miệng lưỡi bén nhọn tính tình, là cùng người này Vong Phụ Lý Thuần Phong học được?"

Lý Văn Tâm trầm mặc một hồi, không cười: "Nói chuyện về nói chuyện, không nên hỏi đợi người khác phụ mẫu —— làm sao, chuẩn bị tìm cha mẹ ta cáo trạng a?"

Nguyệt Quân Tử cũng cười lạnh: "Hừ —— "

"Lại có một cái người lúc trước cũng là ở trong xã hội lẫn lộn, nghe nói vẫn là cái quan nhi, đúng hay không." Lý Văn Tâm cắt ngang hắn lời nói, "Này có hiểu hay không họa không tới vợ con đạo lý này. Người thật muốn bức cung phạm nhân có là thủ đoạn, có cần hay không không phải đem người xé ra. Phóng vấn một chút —— người cái này cái gì tâm tính?"

Nguyệt Quân Tử trầm mặc một hồi, nhận là như thế cùng một thiếu niên —— mà không phải thông thiên quân hóa thân thành thiếu niên —— tranh cãi phi thường không sáng suốt, lại tự hạ thân phận.

Thế là hắn nói sang chuyện khác, trầm giọng nói: "Thông thiên quân đây. Những này là người mưu kế, vẫn là thông thiên quân mưu kế?"

"Không thể trả lời."

Nguyệt Quân Tử nhìn lấy Lý Văn Tâm thần thái cùng biểu lộ, bỗng nhiên cười.

"Được." Hắn giơ tay lên se se sợi râu, "Thân phận bị ta nhìn thấu lại không hoảng không loạn, vẫn như cũ không rơi vào thế hạ phong. Cùng ta thời niên thiếu giống như đúc. Ta biết được người là bởi vì sợ mới biểu hiện ra bây giờ bộ dạng này... Nhưng là thực sự không cần đến sợ."

"Ta trước đó nói cũng còn giữ lời. Đã người là người mà không phải yêu, chuyện này thì càng tốt đảm. Đạo thống muốn thông minh Ngọc Giản mà ta không muốn. Chính tương phản ta cần một cái thông minh trợ thủ. Nhưng mà bất luận sau ngày hôm nay người đi theo thông thiên quân vẫn là ta, ta đều không làm khó dễ người —— chỉ cần người không cùng đối nghịch."

"Về phần này thông thiên quân... Đúng là một cái Long Nữ? Này cũng thú vị." Nguyệt Quân Tử nhẹ nhàng lắc đầu, "Tuy nhiên nàng có thể ra về người Nô Bộc cùng người cùng nhau diễn cái này xuất diễn, có thể thấy được cũng không phải thô lỗ ngu dốt Yêu Ma, sự tình vẫn như cũ có thể vì."

"Người thật đúng là người thông minh." Lý Văn Tâm mỉm cười, quay đầu hướng trước điện phương hướng nhìn xem, "Trò vui muốn bắt đầu diễn, chúng ta có là thời gian nói tí mĩ. Người nhìn, giờ lành đã đến."

Nói xong lời này, tiếng chiêng liền vang lên.

Này chiêng lớn dùng thô to gỗ gõ đứng ở cuối bậc thang, so một người cao hơn. Cái này rất giống như trước Lý Văn Tâm nhìn qua Đại Cổ, nhưng mà không biết được vì sao ở cái thế giới này đổi thành cái chiêng.

Mặc đồ thẩm áo tơ Lễ Quan dùng hết lực khí toàn thân gỗ hai mươi một lần, thanh âm kinh thiên động địa chấn người tại tê dại.

Nhưng dạng này thanh âm cũng vền vền khiến trước miếu những người kia thoáng quay đầu, dừng lại trong tay động tác, nhiều người hơn còn đang tiếp tục làm bọn họ sự tình.

Ban đầu vốn cũng là đến xem náo nhiệt, mà dưới mắt nơi này đã thành Tập Thị —— có cái gì so Tập Thị còn náo nhiệt đâu?

Tại Lý Văn Tâm bên người chậm rãi đuổi theo Nguyệt Quân Tử cười cười: "Đây không phải dấu hiệu tốt. Người dù sao vẫn là người trẻ tuổi —— từ này thông thiên quân ra mặt, chắc hẳn phải tốt hơn nhiều."

Lý Văn Tâm tại chiêng lớn một bên dừng bước lại, đưa tay đem cái kia như cũ ông ông tác hưởng cái chiêng để lại. nhưng sau đó xoay người nhìn Nguyệt Quân Tử: "Người chỉ là sợ chúng ta đang giờ trò, muốn gặp Long Nữ a. Nàng lại không qua nơi khác phương, ngay tại trong miếu đợi. Người muốn gặp nàng, ta liền gọi nàng đi ra."

"Ta muốn gặp nàng." Nguyệt Quân Tử nói.

"Tam Hoa, đi ra." Lý Văn Tâm không chút do dự hướng trong điện cao quát một tiếng.

Mà lúc này trên đài bị Lý Văn Tâm khiển trách vì "Gánh hát rong" người liên can đang không chút hoang mang làm dáng, triển khai Trần Hình. Niên đại

này không có ngành nào lễ nghi lễ mừng công ty, rất nhiều loại này Hoạt Kế đều từ gánh hát kiêm nhiệm. Cảnh tượng hoành tráng thấy nhiều, cũng sẽ không như thế nào lố lăng cuồng.

Bọn họ đều đầu vào đầy gạt ra trần thế, mặc "Văn Võ hai ban Đại Thần phục sức" Hí Từ lười biếng đứng vững, Thanh Nhạc ban tử cũng ở một bên ngồi xuống.

Chỉ còn chờ chủ nhân một tiếng phân phó liền tiếng nhạc lên, lập tức tỉnh lại đầu nhập nhân vật bên trong.

Theo Lý Vân Tâm giống như là chơi đùa trò đùa, nhưng mà vị thành người cũng rất ưa thích. Ai cũng không nguyện ý nghe dài dòng không thú vị nói chuyện, càng ưa thích xem kịch ban diễn kịch —— nghe nói dài này thượng còn có vị trong thành tên Giác nhi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Nhai Tí :

Chính là vào lúc này Thần Long miếu Chánh Điện cửa bị mở ra.

Mở một cái khe hở, sau đó xuyên suốt ra dày đặc hỏa quang. Cho dù tại dạng này một cái vẽ lo lắng ban ngày ánh lửa kia như cũ sáng ngời, tốt giống một thanh từ cửa miếu bên trong đâm ra trường kiếm.

Mà hậu môn lại tách ra, một đầu hỏa hồng trường kiếm biến thành một mặt hỏa hồng Phiến Từ —— bên trong thân ảnh hoàn toàn hiển lộ ở trước mặt mọi người.

Gánh hát bên trong người cũng không nhiều tin cái này Thần Long Giáo. Bọn họ vào Nam ra Bắc thấy qua việc đời nhiều, không giống với bị câu nệ tại Nhất Thành một chỗ phổ thông người dân. Nhưng mà cho dù những này Hí Từ khi nhìn đến trước mắt một màn này thời điểm cũng nhao nhao dừng lại trong tay động tác, kinh ngạc sửng sò tại nguyên chỗ.

Từ trong chính điện đi ra một nữ nhân, mặc kiểu dáng kỳ lạ khai giáp. Nàng dưới chân vờn quanh hỏa diễm, nhưng lại chưa thiêu huỷ này chất gỗ khung cửa —— giống như ngọn lửa này hoàn toàn nghe lệnh của nàng.

Nàng có được Âm Sắc da thịt, cùng một đôi bên trong có hồng sắc dài nhỏ con ngươi hai mắt...

Cái này như thế nào nhìn, cũng không giống là cái gì ảo thuật.

Long Nữ đi ra cửa miếu năm bước, quanh người hỏa diễm âm vang mà lên biến thành một đạo cao mấy mét hỏa trụ. Bức nhân kinh người nhiệt lượng rất cực bị hoàn toàn phóng xuất ra, nguyên một phiến không khí trở nên vận vạo. Nguyên địa gió bắt đầu thổi, hướng về phía tây khắp nơi khuếch tán, những cái kia bởi vì chấn kinh mà ngây người bất động các con hát ống tay áo bị quét đến bay phát phới, thậm chí ngay cả miệng mở lớn bên trong cũng bị rút đầy Phong.

Không biết ai thấp giọng nói một câu "Cái này. . . Chính là Thần Long nha" —— trên đài các con hát lập tức ngã vào một mảnh.

Nhưng bọn hắn tựa hồ không phải là bởi vì sùng kính, mà là bởi vì hoảng sợ.

Sau đó, những cái kia không có bị hai mươi một âm thanh vang động trời cái chiêng hấp dẫn chú ý lực dân chúng, rốt cục nhìn thấy trên đài này di tượng. Lấy cái này Thần Long miếu làm trung tâm,

Trầm mặc giống như là như gió nhanh chóng hướng lấy càng xa xôi tác động đến, khuếch tán.

Tiếng ồn ào rất nhanh biến mất. Trầm mặc tiếp tục mấy hơi thời gian, chậm rãi biến thành trầm thấp tiếng ông ông —— mọi người tại châu đầu ghé tai.

Mà lúc này những Thần Long Giáo đó các tín đồ rốt cục vùng bọn họ phải có tác dụng. Tại hưng phấn, khẩn trương, kiêu ngạo tự hào hướng người chung quanh kể ra đây cũng là "Ta Thần Long Giáo chỗ Tôn Thần rồng Thái Từ" lúc, bản thân cũng không chắc chắn lắm bọn họ thành công vùng mê hoặc người nên đưa đến tác dụng.

Lời đồn đại nhanh chóng truyền khắp đám người, chớp mắt thời gian, bắt đầu có ảnh hình người cúng bái Miếu Thờ bên trong Tượng Thần, điêu khắc quý trên mặt đất, đồng thời liên tiếp có người bắt chước. Cuối cùng ——

Trên vạt người giống như là bị thu gặt Lúa mạch, cùng nhau hạ thấp qua, đỉnh tai như óc tiếng ồn ào lại một lần nữa vang lên.

Chỉ bất quá lần này không còn là ra giá còn gọi chửi rủa nhà mình hải đồng, mà là tại ca ngọ tán thưởng kinh sợ thổ lộ hết trong lòng bọn họ nguyện vọng.

Lý Vân Tâm nheo lại mắt hướng dưới đài nhìn xem "Nhìn. Đây chính là ta giáo tín đồ —— Tín Ngưỡng Lực Lượng."

"Thế nhân là dễ nhất bị lừa gạt lường gạt." Nguyệt Quân Tử tựa hồ đối với này cũng xem thường. Hắn nhìn nhìn trên đài những Hí Tử đó, lại nhìn dưới khán đài những quý báí đó lấy, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút trên đài rồng các nữ nhân, hơi trào nói, "Bọn họ không gặp được chánh thức thần thông, ngược lại là rất ưa thích loại này thô thiên thủ đoạn. Chỉ là người dùng loại thủ đoạn này tới làm việc này, thật sự là..."

"Ta chính là ưa thích loại này xóc nổi, thô lỗ, tục không chịu được luận điệu a." Lý Vân Tâm buông tay, "Một ngày không ai khen ta ta liền toàn thân không được tự nhiên."

Nguyệt Quân Tử cười cười, không tiếp tục để ý hắn, từ bên cạnh hắn đi qua. Vài ngày trước hắn đem Lý Vân Tâm xem như đại địch, nhưng bây giờ hiểu được hắn cũng không phải là Long Tử —— mà cho rằng này Long Nữ mới là Nhại Tử. Cho nên hắn trong tâm mắt từ trên người Lý Vân Tâm chuyển dời đến này Long Nữ trên thân.

Hắn từ quý báí trên mặt đất các con hát trung gian đi qua, thấp khiến trách lấy để bọn hắn rời đi. Hí Tử cũng không biết được trung niên nhân này là ai, nhưng nhìn thấy hắn cùng "Thần Long Giáo Giáo Chủ" đứng tại một chỗ nói chuyện, cho rằng cũng là "Quyền cao chức trọng" người. Thế là lập tức như ong vỡ tổ tán đi, rời xa này nhìn không có chút nào hòa ái dễ gần, còn mọc lên lần phiền quái vật ——

Dưới đài người nhìn lấy là Thần Nhân, mà trên đài người nhìn lấy thì là quái vật. Nhiều khi cảm giác sợ hãi cùng sùng kính cảm giác ở giữa khác nhau, liền cũng là chỉ khoảng cách xa gần mà thôi.

Chánh Điện trước bình đài có chút rộng lớn, gần như có thể xưng được là một cái quảng trường nhỏ.

Nguyệt Quân Tử một bên chậm rãi đi qua một bên nhìn chăm chăm này Long Nữ, mở miệng nói: "Thông thiên quân."

Nhưng mà Long Nữ cũng lơ đi hắn, chỉ liếc mắt nhìn liếc nhìn hắn một cái, lại lúc trước đi hai bước. Quanh người hòa diễm xông đến cao hơn, trong không khí kích động ra tiếng gió vun vút. Dưới đài dân chúng nhất thời ra một mảnh liên tiếp kinh hô, cảm thấy cái này so ảo thuật đẹp mắt, nhưng là lại hùng vĩ thần bí tình hình thật sự là bình sinh không thấy —— không uống công bọn họ tại dạng này oi bức khí trời bên trong chen đến cái đài này dưới, chịu chịu từ từ Địa Văn người khác mùi mồ hôi bắn.

Nguyệt Quân Tử không để bụng, tại Long Nữ trước người vài chục bước bên ngoài dừng lại: "Thông thiên quân muốn Nguyệt Lực? Như vậy không cần đến loại biện pháp này —— bản đạo có càng dễ làm hơn Pháp Lệnh những bách tính đó đối người cúi cung báí."

"Chỉ là không biết được lúc trước bản đạo đối cái đứa bé kia nói chuyện, thông thiên quân phải chăng đã biết được. Thông thiên quân khi biết ——"

Nguyệt Quân Tử tại hướng Long Nữ tự quyết định, đem hắn trước đó vài ngày đối Lý Vân Tâm hứa hẹn qua sự tình còn nói một lần. Nói đến ở giữa đôi khẩu khí thời điểm, trông thấy này Lý Vân Tâm chấp tay sau lưng, chính mình chậm rãi đi đến hai người bọn họ bên người, nhiều hứng thú nghe.

Nghe một hồi, mở miệng nói: "Cắt ngang một chút. Hiện tại nên làm chính sự."

Nguyệt Quân Tử khẽ nhún mày: "Ta còn chưa có nói xong"

Bị hắn coi là thông thiên quân Long Nữ lúc này mới để ý tới hắn —— nhưng không phải hắn tương tượng bên trong ngữ khí, cũng không phải hắn tương tượng bên trong diễn xuất. Mà chính là bỗng nhiên the thế giọng kêu lên: "Đi ra! Xú Đạo Sĩ! Khác cản trở vốn Nương Nương Hiến Thánh!"

—— cái này cùng Nguyệt Quân Tử trong tương tượng thông thiên Quân Khả chênh lệch rất xa.

Hắn cho rằng những tuy nhiên đó bị chính mình nhìn thấu, nhưng vòng vòng đan xen vẫn có thể xưng được là diệu kế mưu đồ tuyệt sẽ không là hoàn toàn xuất từ Lý Vân Tâm chi thủ.

Lúc trước hắn đem Lý Vân Tâm sai xem như thông thiên quân, đánh mấy lần quan hệ. Tuy nói bây giờ mới biết mình lầm, nhưng cũng nói thiếu niên kia cũng không phải nhân vật tầm thường. Nhân vật như vậy cùng thông thiên quân quấy cùng một chỗ, bù đắp nhau làm ra như thế mưu đồ đến mới tính bình thường.

Hắn cảm thấy thiếu niên kia hành sự ngả ngón cứ chỉ cần rõ, như vậy tất nhiên còn muốn có một cái lão luyện thành thực thông thiên quân... Nhưng mà dưới mắt cái này Long Nữ ngữ khí, ngôn từ, diễn xuất, hẳn nhiên không phải trong lòng của hắn này Long Tử phải có bộ dáng nha? !

Nguyệt Quân Tử sững sờ trong nháy mắt.

Chính là trong nháy mắt này, hắn trong tay áo một tấm bùa bỗng nhiên điên cuồng nhảy lên, ra chỉ có hắn có thể nghe được bên nhon kêu to. Đắc Đạo Chân Nhân biến sắc, nhất thời đem trong lòng nghi hoặc ném đi sau đầu —— đây là một đạo Tử Phù.

Loại bùa chú này thành phù tổn thời gian phí sức, hắn lúc đến mạng hai đạo. Một đạo đã dùng, bây giờ chỉ còn lại có tối hậu một đạo.

Ý vị này tại ngàn dặm bên trong có người khác sử dụng một đạo Tử Phù —— nhưng cái này cũng không hề tại hắn trong kế hoạch.

Thế là Nguyệt Quân Tử bất động thanh sắc cười cười, kêu lên một tiếng đau đón quay người liền đi, đi thẳng đến này bọc hậu qua.

Lý Vân Tâm cũng mặc kệ hấn, trực hành đến trước bậc thang, từ trên cao nhìn xuống nhìn xuống dưới đài chúng sinh.

Hắn trầm mặc trong một giây lát, đột nhiên đề khí cao giọng nói: "Chư vị đều đã biết ta Thần Long Giáo. Cũng biết ta Thần Long Giáo gần đây tại vị thành đi sự tình. Như vậy cũng phải biết, ta giáo cung phụng chính là Long Tử Ly Văn."

Hắn lúc nói chuyện dùng linh lực, thanh âm to mà không chói tai. Đào Khê đường mấy ngàn người, bên ngoài trên vạn người, chỉ đem thanh âm hắn nghe được rõ ràng. Lại bên ngoài một số nghe không rõ, liền hướng về phía trước Tử Trường nghe ngóng, chậm rãi cũng minh bạch hắn đang nói cái gì.

Chỉ này một sự kiện ---- -- cá nhân trên đài nói chuyện, mấy vạn người đều nghe được thanh —— dạng này sự tình, liền lại là làm cho người vui lòng phục tùng thần tiên bản lĩnh.

Liền nghe bộ kia thượng Lý Vân Tâm lại nói: "Nhưng mà có người truyền nhầm, nói ta giáo cái này Ly Văn Long Tử, chính là cuộn cuộn Hải Long cung Thái Tử. Trước đây cũng không như vậy sự tình làm sáng tỏ, bây giờ mượn Thần Long miếu hoàn thành ngày, đem ta giáo chỗ cung phụng Chính Thần chiếu cáo thiên hạ —— để tránh ngày sau có tín ngưỡng Thành kính người đi lối rẽ từ."

Lý Vân Tâm thanh âm tại xa xa truyền tới —— truyền đến Nguyệt Quân Tử trong lỗ tai.

Giờ phút này hắn đứng tại Long Vương Miếu Chánh Điện đỏ dưới hiên, trong tay áo lấy ra một đạo Tử Phù.

Trên bùa chú huyền diệu thật văn đã kinh biến đến mức lấp loé không yên, giống như là đem rất nhiều ánh sáng phong ấn tại bên trong. Phù thể nóng hổi, nếu như là trong thể tục người bình thường cầm, chỉ sợ nhất thời liền muốn đốt cái da tróc thịt bong.

Nguyệt Quân Tử một bên nghe Lý Vân Tâm đang nói những cái kia lừa gạt bách tính "Lời nói vô căn cứ", một bên cau mày quát khê: "Sắc."

Phong Cẩm bị giải khai. Trên bùa chú thật văn trong nháy mắt trở nên mơ hồ, bên trong ẩn chứa ánh sáng ở trong chớp mắt bị hết thảy phóng xuất ra.

Một cái xanh mờ mờ bóng người nhanh chóng tại trước người hắn thành hình. Nguyệt Quân Tử nhìn thấy người này trước là hơi sững sờ, sau đó lập tức khom người thi lễ: "Gặp qua tông tòa."

Cái này mơ hồ không chừng bóng người cùng Nguyệt Quân Tử cao bằng. Lờ mờ có thể thấy được đầu đội Bát Bảo Tử Kim Quan, người khoác Lưu Vân thụ quẻ bảo. Diện mục mơ hồ không rõ, nhưng thanh âm nói chuyện lại rất rõ ràng.

Thấy không rõ phía sau hắn cảnh tượng là nơi nào, có thể Nguyệt Quân Tử hiểu được không phải Lang Gia động thiên bất luận cái gì một chỗ.

Cái này Tử Phù thành bóng người, chính là đạo thống Lang Gia động thiên tông tòa, Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ, Côn Ngô tử.

Chỉ là Lang Gia động thiên tông tòa... Một trong phái nhất có quyền hành người kia, như thế nào đi tới nơi này vị ngoài thành ngàn dặm chỗ? !

Nguyệt Quân Tử lòng nghi ngờ rất nhanh đến mức đến giải đáp.

Côn Ngô giả dối ánh mờ miệng nói: "Đã truy xét đến Long Nhị tử Nhại Tí hành tung. Năm ngày trước chúng ta cùng hắn tranh đấu một phen, hiện tại hắn nên đã nhập Khánh Quốc."

"Ta lần này độc thân đến, nhưng này Long Nhị tử Nhại Tí tu vi đã Trọng Tu đến tròn Dung chân nhân cảnh giới, chỉ thiếu chút nữa liền trở lại Huyền Cảnh. Lần này ta nói thống đã quyết ý muốn trừ bỏ cái này Đại Yêu Ma, cho nên đi việc này phải nhanh lại điều thấp, không nên đem dài lâu lăm lăm, để tránh kinh động càng nhiều đại yêu."

"Hiện nay Khánh Quốc cảnh nội Chân Cảnh phía trên tu sĩ chỉ có hai người chúng ta, ta bắc người nam, cộng đồng chặn đánh Nhại Tí, không cần thiết bị hắn đào thoát, sinh thêm sự cố."

Nguyệt Quân Tử biểu lộ ngưng kết ở trên mặt, trong lòng nhanh chóng dâng lên một cỗ...

—— ngay cả chính hắn cũng không biết nên như thế nào hình dung cảm giác! !

Hắn muốn cơ hồ đem một thanh cương nha cắn nát mới có thể đem miễn cưỡng đem này cực kỳ phức tạp tình cảm tạm thời áp chế xuống, hướng về tông tòa lại thi lễ, lấy cực kỳ thận trọng ngữ khí hỏi: "Tông tòa có thể xác định, này chính là Long Nhị tử, Nhại Tí a? Bản đạo chưa bao giờ thấy qua Long Tử chân thân, này Long Nhị tử Nhại Tí, thoát nhìn là đáng đáp ra sao?"

"Chưa hiện trăm trọng chân thân, chỉ hiện Thần Ma Pháp Thân." Động thiên tông tòa Côn Ngô tử đáp hắn, "Người ghi lại. Long Nhị tử Nhại Tí Thần Ma Pháp Thân chính là toàn thân bị vàng rực da lông khôi ngô trắng hán, đầu sinh một đôi Ô Hắc Sắc San Hô Lộc Giác. Lam Nhãn, mảnh đồng tử. Hắn hóa thành người thời điểm thân hình ngược lại thon dài, vui hóa Hoàng Bảo, đầu đội Kim Tí quan. Người nhớ kỹ hắn tướng mạo, nhìn thấy liền trước cùng hắn du tấu triển đấu, cắt không thể khinh địch ——"

Nghe những này Nguyệt Quân Tử gấp nhíu mày lại, ngay cả lời cũng quên nói.

Nhưng này Côn Ngô tử chỉ coi hấn là không lăm Phục Khí, lại khuyên nhủ: "Chúng ta tu sĩ hiếm người cùng Long Tộc tranh đấu. Cho nên chích hiểu được Yêu Ma thân thể mạnh mẽ, nhưng mà trước đây ta cùng hấn tranh đấu một phen mới rõ ràng này Long Tộc thân thể, chính là Yêu Ma bên trong Yêu Ma. Vạn nhất gặp gỡ Nhại Tĩ, người cắt không thể khinh địch, cuốn lấy hấn, chờ ta đến là được."

Mà lúc này, Nguyệt Quân Tử nghe được Lý Vân Tâm còn tại trước điện trên đài nói chuyện ——

"... Các ngươi cũng là đã từng cúng bái qua. Chính là này Vị Thủy Long Vương, Long Tử Ly Vãn —— đây mới là ta Thần Long Giáo chỗ phụng Chính Thần. Trước đây các ngươi cũng hiểu biết cái này vị trong thành sinh tranh đấu, đầu này Đào Khê đường, liền tại một lần kia trong tranh đấu tổn hại. Mà ngoài thành đã nguyên núi, cũng tại trong tranh đấu bị đốt vì đất khô cằn."

"Thần tiên bên trong sự tình, lúc trước các ngươi không hiểu, nhưng hôm nay ta liền cùng các ngươi đều nói. Đêm hôm ấy, chính là có Yêu Ma phạm ta vị thành, bởi vậy phù hộ nơi đây Vị Thủy Long Vương mới Hiến Thánh Tru Yêu. Sau đó lại cùng yêu ma kia tại đã Nguyên Sơn đại chiến ba trăm hiệp mới đưa nghiêng cứu đánh chết —— này khắp núi hỏa diễm chính là phụng dưỡng Vị Thủy Long Vương Tam Hoa Long Nữ —— Tam Hoa ngươi lại tiến lên tới cho bọn hấn nhìn —— Tru Yêu thời điểm thần thông"

"Này Vị Thủy Long Vương tại cùng Yêu Ma tranh đấu lúc Nguyên Khí đại thương, cho nên tháng này dư mới Thiên Hạ đại hạn hán, Tích Vũ Bất Lạc. Bây giờ tu dưỡng chút thời gian khôi phục chút Nguyên Khí, mới truyền xuống cái này Thần Long Giáo —— vì chính là muốn trong thành Chư Công Tích Đức Hành Thiện, trải đường dẫn mệnh, tốt đền bù tổn thất những bởi vì đó Sơn Hỏa mà sinh kẻ gian nan nhà nghèo khổ."

"Chính là tại hôm nay, các ngươi đã thấy cái này Tam Hoa Long Nữ. Nhưng nếu thành tâm hướng ta Thần Long Giáo, cảm niệm Vị Thủy Long Vương phù hộ Nhất Thành đại ân đức, như vậy đúng lúc này nơi đây Thành kính cầu nguyện, tụng niệm ta Thần Long Giáo Giáo Chủ Vị Thủy Long Vương danh hào —— Thuyết Bất Đắc tâm thành thì linh, liền sẽ tại hôm nay hàng trận tiếp theo mưa to, tạo phúc vạn thiên bách tính!"

Lời nói này xong, dưới đài dân chúng lần nữa nghị luận lên, nhắc lên một đợt tiếng gầm.

Ở ngoài ngàn dặm động thiên tông tòa tựa hồ cũng nghe đến Nguyệt Quân Tử nơi này thanh âm, lúc này mới ý thức tới tựa hồ Nguyệt Quân Tử vị trí trằng sở cũng không tầm thường. Cho nên hỏi: "Ngươi nơi đó là đang làm gì? Thế nhưng là có phiền phức thoát không được thân thể?"

Nguyệt Quân Tử không có lập tức trả lời, mà chính là nhẹ nhàng ra một hơi.

Hắn trước coi là này Lý Vân Tâm là Long Nhị tử Nhại Tĩ, nhưng không phải.

Sau coi là cái kia có thể làm ra hỏa diễm, mọc ra hai sừng Âm Thần chính là Long Nữ Nhại Tĩ, nhưng mà... Hiện tại biết cũng không phải.

Như vậy thì nói là ——

Một cái hoàng khẩu tiểu nhi, một cái không biết nơi nào đến, chỉ có Hư Cảnh Yêu Ma Âm Thần...

Tại những ngày qua bên trong đêm chính mình trên đùa đến xoay quanh, mà không có động thủ đem diệt trừ.

Hiện tại, lại đứng trên đài giả trang cái gì Vị Thủy Long Vương —— liền ngay trước hấn mặt.

Hắn bình sinh hơn trăm năm, còn chưa chịu được qua như thế làm nhục.

Nhất định phải trả giá đắt!

Nguyệt Quân Tử lộ ra một cái mỉm cười, trầm giọng nói: "Mấy cái tôm tép nhãi nhép, tại đục nước béo cò, họa loạn nhân tâm mà thôi. Nhờ có tông tòa vừa rồi một phen, gọi ta làm rõ mạch lạc."

"Ta cái này liền đi đem những yêu nghiệt kia toàn bộ chém giết, sẽ cùng tông tòa đồng mưu này Nhại Tĩ!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Gặp nhau :

Lời nói đến lúc này, này Từ Phù đúng lúc đốt hết. một trương thể tục giá trị liền có thể bù đắp được vị trong thành sở hữu thương nhân sản nghiệp Lá Bùa hóa thành tro bụi, mà Nguyệt Quân Tử nhìn chằm chằm cái này tro bụi nhìn trọn vẹn một khắc đồng hồ ——

Mới nghe được này Lý Vân Tâm rất cục nói chính đề.

"... Không thành thì mất linh, tâm thành thì linh. Hôm nay ở đây đã có mấy vạn người. Nhưng mưa xuống một chuyến được lợi nhiều nhất chính là những nông hộ đó, mà không phải là các người những này Thành Trấn bên trong người. Những người kia không ở tại chỗ, Long Vương như thế nào hàng trời hạn gặp mưa —— "

Tam Hoa ở một bên âm dương quái khí hừ một tiếng: "Hừ, chính là... Y, Tam Sinh —— "

Lý Vân Tâm vội vàng cắt đứt nằng: "Liên tại hôm nay buổi trưa trước kia. Như này vị ngoài thành nông hộ đuổi vào trong thành đến, thành tâm cúng bái ta giáo Chính Thần Vị Thủy Long Vương, như vậy hôm nay Nhật Lạc trước kia, liên sẽ có một trận mưa to —— lại ngày sau phù hộ cái này Vị Thủy một chỗ mưa thuận gió hoà —— "

Nói đến đây dưới đài người rất cục chậm qua thần.

Những nguyên bản đó chen phía trước sắp xếp đều là chút gan lớn, lên được sớm, muốn mò tiện nghi. Bây giờ nghe Lý Vân Tâm nói đến đây liên rất cục có người nhìn không được ngẩng đầu, dắt cuống họng hướng trên đài hô: "A, nói những này, có phải hay không là người phải làm pháp cầu Mưa?"

Hắn kiểu nói này, chung quanh một đám người đều là bùng tình đại ngộ, nhao nhao hưng phấn lên.

Các nơi đều có Long Vương Miếu, ngẫu nhiên cũng sẽ cầu Mưa.

Nhưng mà cầu Mưa cùng các tín đồ từ đến cúng bái "Long Vương" có thể khác nhiều.

Đó là cần Tế Tự.

Không phải cái gì Trái Cây, Tam Sinh, mà chính là người tế.

Người tế loại sự tình này đã bị Triều Đình nghiêm lệnh cấm chỉ,

Nhưng các nơi lại là nhiều lần cấm không dứt. Bởi vì nhiều khi, xác thực có hiệu quả.

Tu Hành Nhân cùng Âm Thần đều hiểu được là vì cái gì.

Chiếm cứ một chỗ hương hỏa Âm Thần sẽ không thường thường Hiển Thánh —— nguyên nhân trước đó Lý Vân Tâm cùng Lưu lão đạo nói qua. Người thường thường Hiển Thánh cầu được ước thấy, vạn nhất cái nào một lần làm không được khá liền làm cho người ta oán niệm giận, này vị "Nhân tâm không đủ". Chỉ có ngẫu nhiên cho những ngu dân đó một số ngon ngọt Thường Thường, mới hội cẩn thận từng li từng tí thờ phụng.

Nhưng tuyệt đại đa số Âm Thần đều ưa thích máu người thịt. Người chính là Vạn Vật Chi Linh, chính là Âm Thần tu hành có thành tựu đều muốn hóa thân người để cầu tiến, cho nên đối với người huyết nhục loại vật này có bản sinh chấp nhất mê luyến. Chỉ là sợ bị người trừ, có lá gan lớn lên lên lút lút ăn, có lá gan nhỏ dứt khoát chịu đựng —— chỉ có Chân Cảnh trở lên Đại Yêu Ma, mới không lăm e ngại.

Nhưng Tế Tự loại sự tình này, đạo thống là không hay quản lý. Có chút hành tẩu thiên hạ tu sĩ sẽ quản, nhưng mà đạo thống cùng Triều Đình cũng không quá phân đối. Bởi vì đây là một hạng "Truyền thống" —— nhân đạo hưng khởi mới bắt đầu liền có loại này sự tình, cấm rề nhân tâm. Có đôi khi cưỡng ép quản ngược lại nhắm trúng ngu dân không cao hứng.

Quan phủ không đề xướng, không phản đối. Thậm chí có chủ quan hết lòng tin theo cái này, hội ngay tại chỗ thực đang khô hạn có phải hay không thời điểm từ trong lao ngục nói ra đã bị Triều Đình hạch chuẩn từ hình tù phạm tới làm người tế.

Đối với Từ Tù tới nói đây là phúc lợi —— nguyên bản muốn ném một cái mạng như thế bị cầm lấy đi, người trong nhà sẽ còn đến đền bù tổn thất.

Vị thành chính là khai minh tiến bộ chi địa, đã có trăm năm không nghe thấy "Tế Tự" dạng này sự tình.

Lời này hỏi một chút, người người đều cũng đều trở nên hưng phấn. "Người chết cầu Mưa" loại sự tình này nghe đáng sợ, nhưng người người đều tin tưởng chuyện này sẽ không đến phiên nhà mình trên thân. Đều cảm thấy vị thành chính là giàu có Phồn Hoa Chi Địa, chỉ ít giữa ban ngày, không đến mức mạnh kéo người đến trên đài hại tánh mạng.

Nhất định là từ quan phủ trong lao ngục xách người —— đã xách là Từ Tù đó chính là chết chưa hết tội.

Nhưng chuyện này không tại Lý Vân Tâm trong kế hoạch.

Hắn cũng không e ngại giết người, thế nhưng là không thích lăm vô ý nghĩa Địa Sát người. Hội làm quần áo bản, sẽ còn đắc tội một số người.

Hắn liền hơi cười cợt: "Mưa là yêu cầu. Nhưng —— "

"Người tế cũng là muốn." Một thanh âm khác chen vào, cắt ngang hắn lời nói. Thanh âm này đồng dạng to , đồng dạng có thể truyền đến trong tai mỗi người. Lại ngữ điệu nhu hòa ấm áp , khiến cho người cảm thấy thể xác tinh thần thư sướng.

Nguyệt Quân Từ khỏe miệng mang theo ý vị không rõ cười phiêu nhiên đi tới, mỗi một bước liền phóng ra mây trắng xa, rất mau tới đến Lý Vân Tâm bên người. Cái này Súc Địa Thành Thần thông chính giữa mọi người ý muốn, dưới đài dân chúng ra kinh hô, nói là một vị khác Tiên Nhân lại tới.

Lý Vân Tâm liền không nói lời nào.

Nguyệt Quân Từ từ từ nhìn một chút hần, lại nhìn xem Long Nữ, quay người hướng dưới đài: "Người tể là muốn. Nhưng không phải hiện tại."

"Ta bèn nói thống Lang Gia động thiên trải qua luật viện tòa, Đắc Đạo Chân Nhân Nguyệt Quân Từ ——" hần nói lời này, rất nhanh ý thức được chính mình phạm cái sai lầm.

"Tiên Nhân" tại những người này trong lòng đã là cực kỳ không được tồn tại ---- -- -- cái Hư Cảnh tu sĩ bọn họ cũng cho rằng là Tiên Nhân.

Về phần động thiên, trải qua luật viện, Đắc Đạo Chân Nhân... Đó là cái gì quý? Mọi người biết có động thiên, liền giống với mọi người biết có Thiên Đình. Có thể chỗ nào hiểu được Thiên Đình bên trong cái gì ngành gì Thái Thú là cái gì Tiểu Mao Thần.

Cho nên bọn họ hai mặt nhìn nhau lẫn nhau hỏi vài câu —— "Trải qua luật viện là cái gì", "Đắc Đạo Chân Nhân có phải là không có Tiên Nhân lợi hại" loại hình lời nói đằng sau, liền lại một mặt dò dẫm nhìn hần.

Nguyệt Quân Từ thở dài: "Ta chính là động thiên Chân Tiên người."

Cái này rốt cục toại nguyện nghe thấy mọi người chỉnh chỉnh tề tề Hấp Khí cùng tiếng thán phục.

"... Tôi đây cũng là vì tạo phúc một chỗ, Trảm Yêu Trừ Ma." Hần sau bốn chữ tăng thêm ngữ khí, liếc một cái nhìn Lý Vân Tâm, sau đó lại nói, "Cầu mưa tạo phúc bách tính là chuyện tốt. Bây giờ Thần Long Giáo Chủ muốn Cầu mưa, ta liền chúc hần một chút sức lực. Viết đạo Văn Chiêu cáo thiên địa, cầu đến mưa to một trận."

"Chỉ là cái này vị thành một chỗ, lúc trước có Yêu Ma gây sóng gió, người người oán trách!"

Nguyệt Quân Từ chậm dần ngữ khí, trầm giọng nói: "Cho nên mới đại hạn hán hơn tháng. Muốn cầu đến mưa, bình thường Tế Tự có thể không được việc. Không phải là, muốn này Ác Quán Mãn Doanh, lại người mang pháp lực Yêu Ma làm tế, mới có thể vì các người cầu được Phúc Lợi. Bây giờ mà ——"

Hần quay đầu nhìn Lý Vân Tâm: "Liền để vị này Thần Long Giáo Chủ, trước triển lãm thần thông. Triển lãm thần thông đằng sau... Hắc hắc. Bàn đạo, lại cho các người tể Long Vương!"

Hần nói chuyện thông tục dễ hiểu, dưới đài người đều minh. Thế là ý thức được chẳng những có người tác pháp mưa xuống, còn có người thi pháp bắt yêu, Trảm Yêu. Chuyện này thật là thật sự là náo nhiệt. Nhất thời sôi trào vui vẻ đứng lên, châu đầu kề tai nói hôm nay có thể chuyển đi này không tể, cuối cùng phải có trò vui nhìn, chỉ hận không thể lại đem trong nhà lão nương, nằng dẫu, nhi tử cũng gọi tới cùng một chỗ nhìn.

Liền lại biến thành trước đó này náo nhiệt Tập Thị.

Nguyệt Quân Từ tại trên đài cao từ trên cao nhìn xuống liếc nhìn mọi người, quay người lại ổng tay áo phi vũ, coi là thật như là giống như thần tiên.

Hần chậm rãi đi đến Lý Vân Tâm trước mặt, bình tĩnh nhìn lấy hần: "Người lại so ta tưởng tượng, còn phải lại thông minh chút."

Lý Vân Tâm thiêu thiêu mi, đem quạt giấy tại lòng bàn tay vỗ nhẹ nhẹ hai lần, nói: "Ngài lại biết cái gì không được sự tình?"

"Không nhiều. Nhưng..." Nguyệt Quân Từ nói đến chỗ này, đột nhiên từ trào cười cười.

"Lúc trước cho là ngươi là thông thiên quân, mới muốn nói với ngươi rất nói nhiều. Đằng sau cảm thấy là ngươi cùng thông thiên quân liên thủ làm cục này, tuy nhiên lược thất vọng, nhưng nhìn ngươi tuổi tác, cũng cảm thấy là kỳ tài ngút trời." Hần hừ một tiếng, "Chỉ là bây giờ biết được ngươi cái này tiểu nhi... Tuy nhiên lại là một cái miệng lưỡi bén nhọn, lá gan đủ lớn dân liều mạng mà thôi. Bất quá... Là cái tu Họa Đạo dân liều mạng."

Lý Vân Tâm dùng quạt giấy Gõ lòng bàn tay động tác hơi hơi đón đến. Nhưng hần rất nhanh dùng một cái mỉm cười che giấu đi qua.

Đây hết thấy đều bị Nguyệt Quân Từ để ở trong mắt.

Hần liền đi được cách Lý Vân Tâm thêm gần chút, nắm tay khoác lên trên bả vai hần.

Tại dưới đài người xem ra giống là Tiên Trưởng tại nói chuyện với Thần Long Giáo Chủ, mà dưới mắt chỉ là một cái thân mật động tác. Nhưng trên thực tế Nguyệt Quân Từ tại Lý Vân Tâm bả vai nhẹ nhàng vừa chạm vào liền lại thu hồi, đi đến bên cạnh hần cùng hần sóng vai đứng tại một chỗ.

Nguyệt Quân Từ cùng hần sóng vai nhìn mọi người dưới đài, lấy không nhanh không chậm giọng nói: "Đạo thống chấn thả Thiên Hạ, rất nhiều chuyện đều muốn chiếu cố đạt được."

"Nói thí dụ như vị thành loại này đương thời Đại Thành, sức ảnh hưởng không chỉ một phủ Nhất Châu. Tại vị trong thành, xảy ra chuyện ---- -- -- cả con đường bị hủy, Yêu Ma tu sĩ trước mặt mọi người Hiến Thánh nào ra thanh thế lớn như vậy chết nhiều người như vậy, đạo thống là có trách nhiệm."

Hắn hơi hơi bên mặt nhìn Lý Văn Tâm: "Dù sao cũng phải có bàn giao."

"Không phải vậy người cho rằng vì cái gì xảy ra chuyện hai tháng. Triều Đình không có phái Chủ Quan đến, cũng không có gì người khác truy cứu việc này. Bởi vì loại sự tình này, là hẳn là đạo thống đến xử lý. Ta chính là đến xử lý việc này."

"Thông minh Ngọc Giản. Lãng Không Từ. Một cái là vật, một người. Cũng chỉ là điểm. Mà sự tình sức ảnh hưởng mới là mặt. Người cho rằng ta vì thông minh Ngọc Giản mà đến? Vì Lãng Không Từ mà đến? Không. Ta chỉ là vì chuyện này bản thân mà đến. Ta tới, liền muốn có một cái công đạo."

"Người cho rằng ra về thông thiên quân, dẫn ta vào cuộc, là một kiện thú vị sự tình, hả?" Nguyệt Quân Từ nhẹ giọng cười cười, "Ta giống người tuổi như vậy thời điểm, cũng yêu tại vách núi cheo leo ở giữa đi, tại hung hãn mãnh thú ở giữa đi. Ta khi đó chính là một cái nô lệ danh du hiệp."

"Ưu thích cảm giác kia —— sinh tử rời rạc một đường, nhưng lại tại bàn tay mình nắm ở trong."

"Nhưng mà năm đó ta làm như vậy —— ta tại vách núi cheo leo ở giữa đi, bên hông chụp lấy Thiết Tác. Ta tại hung hãn mãnh thú ở giữa đi, này mãnh thú là bị nhô hàm răng. Ta có nắm chắc chúng nó không có cách nào làm tổn thương ta. Mà người ——"

Nguyệt Quân Từ nhìn Lý Văn Tâm, ánh mắt giống hai chi tiễn, "Người dùng chút chính mình coi là tình diệu thủ đoạn lừa gạt một vị Đắc Đạo Chân Nhân... Há không biết rõ là lấy chết có đạo?"

"Ta coi người là Long Nhị tử Nhai Tí. Thông thiên quân lúc, cùng người nói này rất nhiều lời, người coi là thật a?" Nguyệt Quân Từ nhìn lấy hắn. Cười lạnh một tiếng lại quay đầu, "Ta bên nói thống Lang Gia động thiên trái qua luật viện tòa. Mặc dù muốn mưu đồ, đạt được thứ gì, như thế nào lại cùng Yêu Ma cùng một giuộc. Muốn này Nhai Tí cư ta giường nằm chỉ bên cạnh? Trờ cười. Ta đã có thể đạt được quyền lực, lại có thể đạt được một kiện chém giết Long Tử Kỳ Công, vì sao không muốn."

"Nhưng... Người không phải Nhai Tí. Bên cạnh người này Nữ Yêu, cũng không phải Nhai Tí. Ta mặc dù không biết được các người dùng thủ đoạn gì làm ra Long Khí, nhưng mà bây giờ người tựa hồ còn chưa ý thức được một sự kiện."

"Người đã đem chính mình, đưa đến ta mưu đồ bên trong vì này Long Tử Nhai Tí lưu lại vị trí bên trên. Chánh thức Nhai Tí có lẽ có thể làm chó cùng rứt giậu. Mà người..."

Nguyệt Quân Từ hơi trào mà nhìn xem hắn: "Tại vách núi cheo leo ở giữa hành tẩu, tại hung hãn mãnh thú ở giữa hành tẩu, bây giờ còn cảm thấy thú vị a? Người tự cho là thông minh, trêu chọc đến không nên trêu chọc người."

"Hiện tại ta ngược lại rất muốn nhìn một chút người —— như thế nào triệu hoán đến một trận mưa to. Ngô, có chút thần thông Âm Thần, có thể ở trên trời vẩy chút nước mưa tới. Loại sự tình này ta gặp qua —— những sơn dã đó chỗ hẻo lánh, tiểu Hà trong khe nước cung phụng cái gọi là Long Vương phần lớn như vậy. Nhưng bây giờ, người hãy nghe cho kỹ."

Nguyệt Quân Từ nghiêng người sang, nghiêm túc nói với Lý Văn Tâm: "Ta vì bọn họ hứa trận tiếp theo mưa to, như vậy ta liền cần một trận mưa to."

"Ta còn nói với bọn họ muốn chém Yêu Ma tể Long Vương."

"Nếu như người cầu không được mưa này, như vậy người chính là yêu ma kia. Ta sẽ không lập tức đưa người trầm. Ta hội làm người nhận hết thể gian này hết thấy thống khổ —— tốt muốn tốt cho người tốt hồi hồi mình..."

"Làm sao dám lừa gạt một vị người thật?"

Lý Văn Tâm sắc mặt âm tình bất định biến biến, tựa hồ là đang cố gắng kiềm chế cảm giác gì.

Cứ như vậy qua một hồi lâu hắn mới nhẹ nhàng xả giận, hơi hơi thối lui một bước cách Nguyệt Quân Từ xa một chút, nháy mắt mấy cái: "Làm gì dạng này đại hòa khí nha."

Nguyệt Quân Từ chỉ thấy hắn, trên mặt Vô Bi cũng Vô Hi.

Lý Văn Tâm liền thở dài: "Tốt a, ta thừa nhận trước đó không nên tổng lừa người, dạng này làm người rất đau đớn. Vừa rồi tại đó hành lang bên trong, cũng không nên tranh cãi khí người, có được hay không?"

Nói lời này lại đi xem Nguyệt Quân Từ sắc mặt.

Đối phương vẫn không động dung, cũng không ngôn ngữ, chỉ nhìn hắn chằm chằm.

Ngược lại là dưới đài người gặp trên đài hai vị thần tiên chậm chạp không động tác, chỉ nói, chờ đến hơi không kiên nhẫn. Lúc này đã đến trưa. Thiên Nguyên vốn là âm u oi bức, hiện nay lại là nhiều người như vậy tụ tập cùng một chỗ, thì càng oi bức.

Rất muốn —— lập tức đến một trận mưa nước. Cho dù là mịt mờ mưa phùn, cũng tốt gọi người hóng mát chút.

Cho nên dưới đài người liền chậm rãi nghị luận lên ---- cá nhân, nhất định không dám cầu hai vị "Tiên Trưởng" đi làm cái gì. Nhưng một đám người hoặc là một vạn người liền khác biệt. Tập thể ý thức lời cuốn lấy bọn hắn, cuối cùng tâm lý nguyện vọng rốt thành nhất trí thanh âm...

Bọn họ bắt đầu yêu cầu Thần Long Giáo Chủ mau mau hạ xuống trời hạn gặp mưa, tốt người am hiểu nhóm thời tiết nóng nhiệt khí.

Lý Vân Tâm cùng Nguyệt Quân Tử đều nghe được thanh âm này.

Lý Vân Tâm liền lại nâng nặng thở dài: "Nếu không ngại nhìn dạng này —— đã mọi người yêu cầu mãnh liệt như vậy, như vậy... Nếu như ta thật có thể cầu đến một trận mưa to, hai ta cũng đừng khiến cho như thế cương, mới hảo hảo nói chuyện, được hay không?"

Nguyệt Quân Tử ý vị thâm trường cười cười: "Người không phải là Long Tử, yêu ma kia cũng không phải Long Tử. Như thế nào cầu đến một trận mưa to?"

"Ta từ có biện pháp." Lý Vân Tâm mở ra tay, "Như vậy chuyện này cứ như vậy chắc chắn?"

"Được." Nguyệt Quân Tử cười đến càng vui vẻ hơn, "Như vậy thì như thế định đi."

Lý Vân Tâm lúc này xoay người, dứt dứt khoát khoát cất giọng nói: "Này, liền cho các người một trận mưa đi!"

Hắn nói câu nói này, đưa tay tại trong tay áo tìm tòi, liền nhô ra một thanh pháp bút.

Sau đó hắn ồng tay áo liền kích động, phảng phất đột nhiên rút đầy Liệt Phong. Trong tay hắn pháp bút giống như trong nháy mắt này nặng đến vạn quân, trong hư không mỗi di động một điểm đều phải tổn thương lực khí toàn thân. Liền phảng phất cái này nhất bút, đang dẫn động tới toàn bộ vị thành, thậm chí toàn bộ Vị Thủy khí vận, linh khí, tại ——

"Như vậy, người là muốn dùng vài ở ngoài thành cả một cái về trận, tăng thêm những người này cùng ngoài thành những người kia tín ngưỡng chỉ lực... Tác pháp từ nơi khác về ra một trận mưa đến?"

Nguyệt Quân Tử bỗng nhiên sau lưng hắn mở miệng.

Thanh âm băng lãnh, phảng phất dùng đao nhỏ cắt ra đến: "Sửa cầu trái đường Kiến Nghĩa nương —— dùng cái này che giấu tai mắt người về tranh trận, hôm nay phát huy được tác dụng. Là cái mưu kế hay."

"Nhưng người cho rằng ta vì sao bảo người khoanh khắc 36 cái tu sĩ?"

"Thật sự cho rằng... Chỉ là vì cho ta một cái lấy cớ, tốt đến đạo thống quyền lực sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: 1 nâng 3 đến :

Tác pháp vận công lúc không thể tùy tiện rút về linh lực chính là thường thức. Bởi vì này chưa thành hình về trận hoặc là sách trận tựa như là ẩn chứa mãnh liệt linh lực ao, bây giờ đem ao mở ra một lỗ hổng, lấy một cây tinh tế pháp bút đến tại cái nào đó điểm mấu chốt "Quấy một quấy". Xáo trộn nguyên bản thăng bằng dẫn dắt đến hình thành cân bằng mới.

Cuối cùng linh lực lưu truyền tự thành hệ thống, biến thành một cái tuần hoàn qua lại "Trận".

Đây cũng là "Về rỗng điểm mắt".

Tầm thường Họa Tác về rỗng điểm mắt chỉ bút cũng thật chỉ cần "Nhất bút".

Mà dưới mắt Lý Vân Tâm không chế chính là lấy vị thành, vị ngoài thành vùng đất kia vì giấy vẽ đại trận —— "Về rỗng điểm mắt" có thể dễ dàng như vậy.

Nhưng hắn lúc này vô pháp dừng lại. Một khi cường ép kết thúc, sở thụ phản phệ có thể cũng không phải là một trương Họa Tác thượng những linh lực đó, mà cơ hồ là mấy chục vạn bách tính Dương Khí cùng tín ngưỡng biến thành linh lực.

Nhưng hắn có thể phân tâm ---- -- một bên gian nan chậm rãi viết này tới hậu nhất bút, vừa nói: "Người vậy mà biết."

Hắn đưa lưng về phía Nguyệt Quân Tử, thanh âm cũng nghe không ra khác ý vị. Ngược lại là bởi vì muốn mào đủ khí lực dẫn đạo đại trận kia, có vẻ hơi

thờ hồng học.

"Ta biết. Bởi vì ngày hôm nay ngươi cầu không được mưa này." Nguyệt Quân Tử hơi hơi thối lui một bước đi đến Lý Vân Tâm khía cạnh, để cho mình cũng có thể nhìn thấy Tam Hoa cử động. "Ngươi dùng về trận cầu Mưa, sau đó Nguyễn Lực tăng vọt. Còn cái này Nguyễn Lực cho ai, có lẽ cũng không phải ta suy nghĩ cái này Yêu Ma. Tuy nhiên không sao. Ngươi mưu kế là liên hoàn kế, Ta cũng thế."

"Nháo kịch đã diễn đủ. Nên làm chính sự." Nguyệt Quân Tử nói xong lời này, lại thối lui hai bước.

Nhưng hắn không có động thủ, chỉ lẳng lặng xem hướng phía tây bắc.

Khoảng khắc,

Một cái lão đạo bóng người xuất hiện ở trong đám người. Nàng từ một đầu cửa ngõ chuyển đi ra, mặc một thân lam lũ Đạo Bào, mạnh mẽ đậm tối. Khoảng cách đài cao có chút xa, nghe không rõ nàng đang hô hoán cái gì. Nhưng nơi nàng đi qua trên mặt mọi người đều lộ ra kinh hoàng do dự thần sắc, thẳng đưa ánh mắt về phía trên đài Lý Vân Tâm.

Nhìn đó là một cái Nữ Đạo Sĩ.

Nàng hấp dẫn phụ cận rất nhiều người chú ý lực, mọi người nhao nhao vì nàng để mở con đường. Bởi vì nàng toàn thân đều là vết máu, quần áo tàn phá chỗ lộ ra hạ bị xé nứt vết thương. Cũng không phải là đao kiếm thương tổn, ngược lại rất như là bị cái gì mãnh thú cắn xé đi ra.

Phổ thông người dân khó mà phân rõ hai loại vết thương khác biệt, nhưng đều bởi vì trên người nàng máu tươi mà trợn mắt hốc mồm—— không là lúc nào đều có thể nhìn thấy một cái trọng thương như thế người tại trước mặt mọi người bốn tấu, lại trong miệng la lên nội dung càng thêm nghe rợn cả người

"Bộ kia thượng không phải Long Vương, mà chính là Yêu Ma!"

"Nó muốn đem các ngươi đều giết chết, luyện thành Âm Hồn!"

Mọi người không hiểu nhiều lắm "Luyện thành Âm Hồn" là có ý gì, nhưng Top 3 câu đều nghe rõ ràng. Thế nhưng là tuy nhiên cái này nữ nhân trên người vết thương dọa người, nhưng mà lời nói này quả thực quá mức kinh hãi thế tục. Trong lúc nhất thời mọi người chỉ coi nàng là thành là người điên, không ai nguyện ý đụng phải nàng.

Bởi như vậy càng không người ngăn cản, nữ nhân này lại một đường bay thẳng đến dưới đài. Sau đó tung người một cái liền nhảy lên mười mấy cấp bậc thang, trong tay áo quất ra một thanh còn dính lấy vết máu Tề Kiếm, lao thẳng về phía còn tại tác pháp Lý Vân Tâm!

Mọi người dưới đài nhất thời ra một tràng thốt lên, giống như bất chợt tới cuồng phong bạo vũ—— lúc trước còn tưởng là nữ nhân điên, đến lúc này đợi gặp nàng thân thủ, này rõ ràng là cái Công Phu Cao Thủ đâu!

Kiểm mang thẳng đến mặt mà đến. Lý Vân Tâm không nhúc nhích, uống âm thanh: "Ngăn lại nàng!"

Vừa mới nói xong, phía sau hắn Tam Hoa đã như là đêm đó đánh giết hai tên tu sĩ bay thẳng hướng về phía trước, chỉ nhất chương liền đánh nát này Nữ Đạo Sĩ trong tay Tề Kiếm. Lại nhất chương thẳng đến nàng mặt mà đi, Liệt Diễm trên không trung hô hô rung động, mắt thấy là phải đưa nàng đầu đập cái vỡ nát!

Ngay vào lúc này này đứng ở một bên đối xử lạnh nhạt quan sát Nguyệt Quân Tử hô to một tiếng: "Thủ hạ lưu nhân!"

Sau đó trên thân kim quang lóe lên, tay áo phát một cái, liền đem toàn thân vết máu Nữ Đạo Sĩ ngạnh sinh sinh từ Tam Hoa Liệt Diễm chương phong phía dưới kéo đến trước người hắn.

Tam Hoa cảm tức y một tiếng, lại nghe thấy Lý Vân Tâm quát khê: "Được. Lui ra."

Long Nữ bắt mắt trừng mắt này Nữ Đạo Sĩ nhìn một hồi, lại đi dưới đài nhìn xem—— tay không chém nát Tề Kiếm chuyện này đơn giản quá đặc sắc, mọi người dưới đài thấy đang cao hứng. Gặp này Nữ Đạo Sĩ được cứu còn có mấy người vẫn chưa thỏa mãn thờ dài—— sao không đánh xuống?

Lại trông thấy Nguyệt Quân Tử đem Nữ Đạo Sĩ vịn đứng vững, thượng hạ dò xét một phen đằng sau ra kinh hô: "Thanh Phù tử đạo hữu? Sao là ngươi?"

"Trong thành có biến!" Thanh Phù tử vịn cánh tay hắn, nhìn lấy Lý Vân Tâm nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Người này không phải Long Vương, chính là Yêu Ma! Chúng nó tại vị nội thành bên ngoài tế luyện một nhóm Âm Hồn, dự định đem cái này vị thành biến thành Tử Địa!"

Nguyệt Quân Tử nghe lời này bỗng nhiên ngừng đầu nhìn Lý Vân Tâm: "Nhưng có việc này?"

Lý Vân Tâm liếc mắt xem bọn hắn hai người, rốt cục thu nạp về rỗng điểm mắt này một bút.

Nhất bút đã thành, bên trong thiên địa bỗng nhiên lên một trận gió mát. Gió này không phải từ đông hướng tây thổi, cũng không phải từ tây hướng đông thổi. Mà tựa hồ là đất bằng lên một trận Gió xoáy, cũng nói không rõ đến chỗ, cứ như vậy trong đám người, tại trong thành chạy trốn đứng lên.

Cũng bởi vì lấy gió này, nguyên bản liền âm u mây mưa ép tới thấp hơn. Phảng phất đứng được cao chút khê vron tay, liền có thể đụng chạm đến trên

trời Thủy Khí.

Cái này trong vòng phương viên trăm dặm linh khí cùng Nguyên Lực bị rút cục về rỗng điểm mất hoàn thành về trận khiên động, bắt đầu ứng với Thiên Thời, tuần hoàn qua lại lưu động.

Làm thành việc này, Lý Vân Tâm mới hơi hơi xả giận. Cũng mặc kệ những người kia ánh mắt, chỉ nhìn chăm chăm Nguyệt Quân Tử bên người Thanh Phù tử cẩn thận nhìn một hồi, chỉ một ngón tay nâng: "Đoạn thời gian trước không có tìm được ngươi, còn tưởng rằng ngươi cũng bị hấn xử lý. Bây giờ nhìn ngươi ngược lại là bị trọng dụng, diệu kỹ cũng còn không có trở ngại. Biết ta đang chờ cái gì a? Liên đang chờ ngươi."

Hắn dưới mắt nói chuyện đã không hề dùng thần thông, dưới đài người đều nghe không được.

Ngược lại là này Nguyệt Quân Tử cau mày dùng thần thông lại quát một tiếng: "Nguyên lai ngươi quả nhiên là Yêu Ma? !"

Lý Vân Tâm bỗng nhiên cười rộ lên: "Tĩnh lại đi. Ngươi muốn cùng ta Bão hi?"

"Ta biết ngươi đánh là ý định gì. Ngươi gọi nữ nhân này bắt đi Thi Quý Tử, sau đó ngược sát nàng. Hôm nay lại để nàng bộ dạng này xuất hiện ở trước mặt ta —— lúc trước ngươi nói mình là đạo thống cao nhân ta không có ở trước mặt mọi người phủ nhận, mọi người liền cũng biết thân phận của ngươi. Tiếp xuống... Ngươi nếu là Tiên Nhân, như vậy thì tốt hoài nghi ta đến có phải hay không nữ nhân này xác nhận Yêu Ma."

"Sau đó giống như lời ngươi nói, ta trận pháp này cầu không được nước mưa."

"Ta cầu không được nước mưa, ngươi liền nói ta quả nhiên là Yêu Ma. Sau đó... Nếu như ta nhất thời nhìn không được, tại chỗ đem nữ nhân này giết chết, liền càng tại trước mặt mọi người ngồi vững Yêu Ma danh tiếng —— Sát Tiên đài bên cạnh nói sì, tất nhiên không phải Người tốt."

"Chỉ là ngươi nhìn, ta bây giờ trận pháp đã thành. Cái này vị nội thành bên ngoài linh khí Nguyên Lực tuần hoàn qua lại sinh sôi không ngừng. Ta ngược lại thật ra rất nhớ biết rõ nói, ngươi có cái biện pháp gì làm ta trận pháp này mất đi hiệu lực?"

"Ngươi ngược lại là có thể trực tiếp ra tay giết ta. Nhưng dạng như vậy lời nói, đối ngươi mà nói cũng không tránh khỏi quá không thú vị đi. Ta phỏng đoán từ ta ngày đầu tiên nói cho ngươi ta là như thế nào giết Thanh Lượng Tử bắt đầu, ngươi liền đang tính toán dùng đồng dạng biện pháp còn tại trên người của ta."

Nguyệt Quân Tử nhìn xem Lý Vân Tâm, bỗng nhiên từ trên mặt lộ ra vui vẻ nụ cười: "Khoái ý nhất sự tình không ai qua được tại một người đặc chí vừa lòng thời điểm gọi hấn nguyện vọng thất bại. Bây giờ bản đạo vậy mà Chân Thể nghiệm đến ngươi nói loại này vui vẻ cảm giác."

"Như thế nào bảo ngươi tranh này trận mất đi hiệu lực? Tiểu nhi, ta Đạo Thống Truyền Thừa ngàn vạn năm, ngươi này về phái tuy nhiên hưng khởi hai ngàn năm, kóe lên một cái rồi biến mất. Ngươi thật cho là không có biện pháp khắc chế ngươi Họa Đạo những Kỳ Dâm Kỳ Xảo đó a?"

"Có ít người cho rằng này nhập ma Họa Thánh đã bị giết chết, về phái cũng bị tiêu diệt, trong thiên hạ không có gì Họa Đạo tinh thâm kỹ nghệ lưu truyền, bởi vậy không muốn lại tinh nghiên khắc chế Họa Đạo pháp môn. Nhưng bản đạo lại đúng lúc đọc lướt qua qua đạo này."

"Về phần biện pháp này a. Hắc hắc." Nguyệt Quân Tử đi về phía trước một bước, nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Ngươi này về trận có chút con ngươi chi bút, ta biện pháp này có. Chỉ bất quá —— "

Hắn quay đầu nhìn về phía Thanh Phù tử: "Ta trận này mất chính là người."

"Nghe nói ngàn năm trước tiêu diệt Họa Thánh thời điểm, Cao Giai Tu Sĩ nhóm thương vong thảm trọng, mà ma đầu kia xảo trá dị thường, tầm thường biện pháp rất khó đem đánh giết. Thế là một vị hạng người kinh tài tuyệt diệu muốn ra một cái biện pháp, đồng thời lấy biện pháp này, dựa vào hơn mười vị Cao Giai Tu Sĩ tự ngã hi sinh rốt cục đánh bại ma đầu kia."

"Đang sau biện pháp này bởi vì quá mức tàn khốc, liền phủ bụi. Ngươi như muốn biết lời nói, đó chính là người tể."

Nguyệt Quân Tử đưa tay tại Thanh Phù tử trên bờ vai vỗ vỗ. Cái này đây người vết thương Nữ Đạo Sĩ lập tức bị một đạo hùng hồn vô cùng linh lực đỉnh tại nguyên chỗ, không thể động đậy, chỉ có thể nhìn chăm chăm bên người nàng Chân Cảnh Đạo Sĩ.. Tựa hồ mình bạch cái gì.

"Ngươi giết hai mươi mấy người, ta ra tay giết mười mấy người." Nguyệt Quân Tử không để ý chút nào nhìn xem Thanh Phù tử, phối hợp nói, "Nàng nói trong thành có người tể luyện Âm Hồn, cũng không giả. Đáng tiếc kiên nhẫn, này há lại cái gì Âm Hồn có thể đánh đồng."

"Ta muốn ngươi giết chết bọn hắn, nếu là bọn họ linh khí. Ta sớm trên người bọn hắn hạ Phù Lục ấn ký. Người vừa chết, thân thể tổn hại, Quỷ Hồn bị câu đi, nhưng linh khí bị ta lấy Bí Pháp lưu tại chỗ cũ."

"Ngươi tại trong thành là giết chết này hơn hai mươi người, chết ở đâu, linh khí lưu ở nơi nào cũng không trọng yếu. Trọng yếu là ngoài thành này hai mươi mấy cái. Ngươi ——" Nguyệt Quân Tử vươn tay, cách không điểm điểm Lý Vân Tâm, "Ở ngoài thành thổ địa bên trên về một người đi ra."

Lý Vân Tâm lúc này mới trầm thấp thán phục một tiếng, gõ gõ trong tay quạt giấy: "A... Trước đó cho là ngươi mặc dù biết ta làm một cái về trận, nhưng lại nhìn không thấu bên trong ảo diệu. Bây giờ ngươi vậy mà hiểu biết chính xác Đạo Ngã về cá nhân đi ra... Đây ngươi chính là thật hiểu."

"Không sai. Lấy vị thành cùng vị thành chung quanh địa phương, mượn nguyên bản đường, Hà Lưu, Lâm Mộc bờ ruộng hướng đi, tăng thêm ta lại lấy sửa cầu trái đường danh nghĩa thêm vào qua mấy chục bút... Ta về một người đi ra."

Nguyệt Quân Tử cười cười: "Bây giờ ngươi tranh này trận đã thành. Ta cũng có thể cảm giác Trung Linh lực hướng đi —— đang dẫn Hậu Thổ Trục Khí Thượng Thanh Thiên. Âm Dương tương xung liền muốn lật đổ vì mưa. Dạng này một cái đại trận ngược lại là có thể mang đến một trận mưa nước, những người kia Nguyên Lực liền sẽ tăng nhiều."

"Nhưng, cái này Nguyên Lực ngươi đến tột cùng muốn cho ai?"

"Đương nhiên là cho chính ta. Tốt như vậy đồ vật, tại sao phải tặng người." Lý Vân Tâm cười híp mắt nói.

Nguyệt Quân Tử chỉ coi hấn lời này là sinh nhất thời miệng lưỡi nhanh chóng, cũng không so đo, càng không hỏi nữa.

Hắn lại vỗ vỗ Thanh Phù từ đầu vai: "Không nói cũng được. Như vậy sẽ nói cho ngươi biết ta trận pháp này về rỗng điểm mắt chi bút."

"Chính là người này. Một hồi ta dù sao cũng phải để ngươi tại trước công chúng trước mặt đánh giết nàng, chính là ở đây. Nàng vừa chết, mất trận lập thành. Ngoài thành này mười cái linh lực cầu thành Linh Nhân đem dẫn động ngươi tại trong thành giết chết này hai mươi mấy người lưu lại hạ linh lực. Lại mượn lấy ngươi tranh này trong trận sinh sôi không ngừng linh khí đem luyện hóa thành Âm Linh."

"Âm Linh, mà không phải Âm Thần. Không có gì thần chí ý thức, không thể bị tâm thường thủ đoạn gây thương tích. Nói một cách khác là được... Nó có thể tổn thương được ngươi, ngươi lại không đụng tới chúng nó. Đây Thanh Lượng Tử hình thể chính là tham khảo cái này luyện hóa Âm Linh pháp môn, chỉ là thêm chút cái tiền điều chỉnh."

"Về phần ngươi a. Chờ ta trận pháp này Nhất Thành, liền làm chúng bách ra bên cạnh ngươi yêu ma kia chân thân."

"Nguyên Lực thứ này, thiện nguyên cũng tốt, ác mộng nguyên cũng được, đều giống như mạo xưng tiến trong túi da nước. Hiện tại vị thành mấy vạn người soát tin các ngươi, bên cạnh ngươi cái này Yêu Ma cũng tốt, cái nào ta lúc này còn không biết Yêu Ma cũng được... Một khi bị những người kia xem lại các ngươi cầu không được mưa, lại cũng không phải là Long Tử, Long Vương, tin ngưỡng ầm vang tán loạn, hắc hắc, cái này trong túi da nước trong nháy mắt bị rút ra, khi đó liền có các ngươi tốt thụ ——"

"Hiện nay. Ta liền thành ta đại trận này, mượn dùng ngươi quyền kia yêu cầu Vũ Linh khí, tế hóa ta Âm Linh. Các loại những cái kia vô tri bách tính đem bọn ngươi nhận làm Tên lửa đảo, Tà Ma ——"

Lý Vân Tâm bỗng nhiên giơ tay lên, tiến lên một bước, cách không nhất chưởng chém nát Thanh Phù từ đầu lâu.

Sau đó tại mắt một vòng, phát ổng tay áo một cái, đưa nàng Quý Hồn cũng đánh tan.

Hắn làm những khi này này Nguyệt Quân Tử còn đang nói chuyện, nhưng đằng sau ngôn ngữ bởi vì hấn cử động này lưu tại trong cổ họng.

Cách thật lâu mới nhú mào: "Ngươi?"

"Cảm tạ ngươi kiên nhẫn cùng hướng dẫn từng bước nhưng là ngươi khả năng không rõ ràng nhân vật phản diện đều chết bởi nói nhiều —— ngươi lại không có Chủ Giác quang hoàn."

Lý Vân Tâm tại mọi người dưới đài ngốc trệ đằng sau đột nhiên tuôn ra đến bối rối tiếng kinh hô bên trong đem quạt giấy thu hồi trong tay áo. Sau đó hơi hơi lui ra phía sau cách xa hai bước, thu liễm trên mặt trước đó cười đùa tí tưng thần sắc, nghiêm túc nói ra: "Ngươi nói nhiều như vậy chỉ là muốn nói cho ta biết, ngươi mất thấy ta đem tranh này trận làm thành lại không nói."

"Chỉ vì vào hôm nay lợi dụng ta thành trận đằng sau linh lực, thành tựu ngươi này tế luyện Âm Linh Pháp Trận, thuận tiện làm ta không có cách nào Hiến Thánh mưa xuống."

"Sau đó khiến cho ta cùng đằng sau ta vị này xuất thân nữ sĩ hiện ra nguyên hình, tốt làm bọn hắn tín ngưỡng chỉ lực tán loạn."

"Bởi như vậy trước rút mất chúng ta căn cơ, lại đoạn tuyệt chúng ta tín ngưỡng nơi phát ra, lại luyện thành ngươi Âm Linh, thật sự là một công ba việc."

"Muốn ta giết nàng cứ việc nói thẳng tốt. Nhất định phải đông dài như thế một đồng lớn. Dưới mắt ta mình bạch ngươi mưu kế, tâm lý rốt cục an định lại."

"Như vậy Nguyệt Quân Tử Đạo Trưởng a." Lý Vân Tâm thở dài, "Ngươi có hay không ý thức được ngươi bây giờ rất không thích hợp đây? Nói thí dụ như... Ngươi làm gì không thử một chút thật đem ngươi đại trận này cho vận chuyển lại, sau đó nhìn một chút, sẽ xuất hiện cái dạng gì hiệu quả thần kỳ?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Tà môn Ngoại Đạo :

? "Người đang hư trương thanh thế." Nguyệt Quân Tử nghe hẳn lời nói đằng sau ngay cả một tơ một hào chân chờ đều không có, mà chính là lúc này đưa tay hướng phía dưới đè ép!

Thanh Phù từ chỗ chết lập tức xuất hiện một đoàn Thanh Khí, đồng thời phát ra giống như giải thoát thở dài.

Sau đó cái này Thanh Khí hơi chao đảo một cái, liền biến thành không có mặt mũi ngũ quan dài nhỏ hình người —— tứ chi thon dài mà thân thể ngắn nhỏ, đầu lâu phằng phật là một đoàn sắp trong gió dập tắt thanh sắc ánh nến. Chỉ một hơi thời gian, này hình người liền tăng tới chừng ba cái Lý Vân Tâm cao như vậy, loạng chạ loạng choạng mà đứng vững, cúi đầu nhìn lấy hai người bọn họ.

Nguyệt Quân Tử lại tiến lên trước một bước quát khê: "Coi ta không biết ngươi còn có thủ đoạn hắc a?! Bất quá, muộn!"

Hắn mãnh liệt mà đưa tay giơ lên cao cao, tay áo đang vẽ trận dẫn động trong gió bay phát phới: "Cuồng Thần —— ở đâu!"

Vừa mới nói xong, vị nội thành bên ngoài nhất thời có 36 Đạo hiện ra hắc khí thanh mang phóng lên tận trời, đâm thẳng Thương Khung!

Dưới đài dân chúng không nhìn thấy tình cảnh này, nhưng rơi ở trong mắt Lý Vân Tâm lại là cảm thấy hãi nhiên.

Nguyên bản bầu trời chỉ là nặng nề đè ép mây mưa.

Mà mà giờ khắc này này 36 Đạo từ chết mất Đạo Sĩ linh khí biến thành "Âm Linh Cuồng Thần" đâm thẳng tiến trong tầng mây, mưa kia Vân liền phát sinh đáng sợ biến hóa. Ở trong mắt Tu Hành Giả này Vân không còn là bụi, mà biến thành phiếm hắc u lục sắc.

Cái này bên trong thiên địa Phong phát ra đến cũng không còn là tiếng ô ô, mà chính là vô số nhỏ bé thể lương thanh âm đang kêu "Vì sao giết ta...", "Chắc chắn muốn báo thù...", "Bị chết oan a..." —— đều là những tu sĩ kia bị chém giết trước đó lưu lại lời nói.

Những Âm Linh đó oán khí rất nhanh rót vào đến Lý Vân Tâm vẽ trong trận linh lực tuần hoàn bên trong, liền phằng phật một cây lại một cây kịch độc Dây leo dọc theo mạch máu kinh mạch, thò vào nhân thể ở trong.

Mà nói theo một ý nghĩa nào đó —— Lý Vân Tâm tranh này trận vẽ là một người.

Những này Âm Linh oán khí, xác thực cũng là thò vào này "Người" thể nội.

Nhưng còn xa xa chưa tới có thể hoàn toàn chiếm cứ, ăn mòn này vẽ trận ở trong linh khí quá trình độ.

Dù sao, này linh khí là lấy mấy vạn người tin ngửa làm căn cơ —— hôm nay tại dưới đài những người này tín ngưỡng, chính là này tám đại trận linh lực nơi phát ra.

Nguyệt Quân Tử đương nhiên minh bạch điểm này. Hẳn dùng hai hơi thời gian nói hai câu, làm hai chuyện.

Mà này Lý Vân Tâm giống như có lẽ đã bị loại này trận thế dọa đến sững sốt, cũng hơi hơi lui ra phía sau hai bước. Hắn giương mắt nhìn Nguyệt Quân Tử, lại nhìn dưới khán đài những cái kia không rõ ràng cho lắm, hồn nhiên không biết được dưới mắt chính tại chuyện gì phát sinh mọi người, chỉ Chân Cảnh Đạo Sĩ kêu lên: "Không có khả năng! Bức tranh này của ta Trận Linh khí chính là là đến từ đài này hạ mấy vạn người tin ngửa —— bọn họ tín ngưỡng không diệt người liền không làm gì được bức tranh này của ta trận! Người không làm gì được bức tranh này của ta trận ta liền có thể cầu đến mưa! Ta cầu đến mưa người càng vô kế khả thi trừ phi người có thể đem bọn hắn —— "

Lời nói ở đây Lý Vân Tâm đột nhiên im ngay, nghĩ là nghĩ đến cái gì đáng sợ lại khó có thể tin sự tình.

Ánh mắt tại Nguyệt Quân Tử cùng dưới đài giữa đám người cực nhanh chuyển đổi đồng thời lui thêm bước nữa: "Người, người, người... Người thật muốn giết bọn hắn? !"

Nguyệt Quân Tử nhất thời tại càng lúc càng lớn trong gió cười như điên: "Ha ha ha ha ha! Không phải ta giết bọn họ, mà chính là, người cùng cái này Yêu Ma giết bọn hắn! Chờ các người đều bị ta đồ sạch sẽ đạo thống người tới —— người nói trừ tin ta, còn có thể tin ai? !"

Hắn nói lời này thời điểm vô dụng thần thông.

Mà cái này vừa mới nói xong, lập tức lại dùng có thể bị này mấy vạn người đều nghe được, nghiêm túc lại đôn hậu thanh âm quát ——

"Khá lắm lớn mặt Yêu Ma! Dám ở bản đạo trước mặt hành hung, bây giờ lại muốn dùng cái này đầy thành bách tính tánh mạng tế luyện người Tà Pháp? ! Bản đạo há có thể dung người càn rỡ? !"

Lời nói này xong Nguyệt Quân Tử lại vung nhất đại tay áo, Thiên liền bỗng nhiên âm tối xuống.

Lần này, Thần Long miếu phụ cận cái này mấy vạn người đều có thể nhìn thấy Lý Vân Tâm nhìn thấy cảnh tượng.

Mấy vạn người trải trên mặt đất, từ Đào Khê đường một mực chen đến Dương Liễu đường phố. Chính là lớn như vậy một khu vực, giờ phút này đều bị Chân Cảnh Đạo Sĩ linh khí bao phủ lại.

Nguyệt Quân Từ lấy kinh người thần thông đoạn tuyệt nửa cái Liễu Hà phủ cùng thế gian này Duyên Quả.

Phiên khu vực này bên ngoài người qua đường vào bên trong nhìn, nhìn thấy vẫn là âm u bầu trời, phảng phất đưa tay liền có thể đụng chạm đến mây mưa, cùng vô cùng náo nhiệt đang nhìn này tại chỗ rất xa Thần Long miếu mọi người.

Nhưng mà một khi vừa sải bước tiến này đường ranh giới, liền lại ra không được —— hẳn nhìn thấy sẽ là đầy trời mây đen, 36 Đạo đứng vững bên trong thiên địa màu xanh đen quang trụ, trên bầu trời giống như Độc Vân đáng sợ đám mây. Hẳn bên tai sẽ là oán độc gào thét, trong tiếng gió thê gào, cùng rớt vào trong thân thể, oi bức đến mức gọi người gian tại hồ hấp không khí.

Một khi trong lòng sợ hãi kinh ngạc muốn ra bên ngoài trốn, liền sẽ phát hiện vô luận chạy được nhanh hơn dùng nhiều lực, hẳn sẽ vĩnh viễn tại đi tới này một chỗ dậm chân. Bên ngoài bình thường, oi bức, không có gì lạ thế giới ngay tại có thể đụng tay đến chỗ ——

Nhưng mà không trốn thoát được.

Loại này tuyệt vọng đem rất tại trước đó hoảng sợ.

Mỗi người bỗng nhiên nhìn thấy trước mắt tình cảnh này phản ứng đầu tiên đều là trốn. Cái này cảnh tượng, đạo sĩ kia nói chuyện, cùng Đạo Pháp mượn nhân khí diễn sinh ra mãnh liệt hoảng sợ, gấp rút khiến cho bọn hắn trốn! Liều mạng trốn!

Thế là không cần đến bất luận cái gì thần thông cùng thủ đoạn, đáng sợ từ vong bắt đầu ở mấy vạn người ở trong lan tràn. Chen chúc, chà đạp, tranh đoạt, lớn nhất người đời sau đều tụ tập tại phiên khu vực này biên giới chỗ, từng đợt từng đợt biến người hi vọng lấy có thể lao ra, nhưng sinh mệnh lại chung kết nơi này.

Nếu như trên bầu trời quan sát, sẽ phát hiện một khắc đồng hồ đằng sau, vùng này cơ hồ biến thành màu đỏ thẫm. Mà một vòng nhan sắc càng thêm rõ ràng tơ máu đem mảnh này Tu La Tràng quay lại —— trong vòng cơ hồ không người may mắn còn sống sót.

Lý Văn Tâm tròn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy đây hết thấy, cách thật lâu mới quay người nhìn Nguyệt Quân Từ: "Người..."

"Cứ như vậy, oán niệm linh khí liền đủ." Nguyệt Quân Từ hơi hơi ngửa đầu thờ dài ra một hơi, "Ngàn năm trước trận này giết chết này nhập ma Họa Thánh. Bây giờ ta tái hiện trận này. Khi đó bị luyện hóa thành Âm Linh chính là 108 Huyền Cảnh tu sĩ, bây giờ ta trận này chỉ lấy Tam Thập Lục Thiên Cương, luyện ra Cương Thân Âm Linh tới."

"Lúc này người nên thật minh bạch ta lời nói. Người thật cho là ta vì này Lăng Không Tử, vì này thông minh Ngọc Giản đến à?" Nguyệt Quân Từ quay người chậm rãi đi đến bậc thang biên giới, từ trên cao nhìn xuống dưới khán đài một chỗ huyết nhục.

Có ít người chưa chết, chỉ bị thương nặng.

Có ít người thấy tình thế không ổn ẩn núp đến Phòng Xá bên trong, trốn qua một kiếp.

Nhưng dạng này người tại mấy vạn ở trong cùng chỉ chiếm một phần ngàn hai, mấy trăm người a.

Dưới đài có này hấp hối người trông thấy Nguyệt Quân Từ thân ảnh, liền từ trong vũng máu khó khăn vươn tay, lớn tiếng la lên muốn Tiên Trưởng cứu hắn đi lên.

Nguyệt Quân Từ nhìn xem những người kia, diện mục Từ Bi thờ dài.

Duỗi ra một ngón tay, giống nghiền chết giống như con kiến từng cái đem bọn hắn đều cách không điểm chết. Một bên điểm vừa nói: "Ta muốn lưu tại vị thành, nắm giữ quyền hành. Đừng nói người phân lượng không đủ, cũng là này Long Nhị tử Nhai Tử phân lượng cũng không đủ."

"Cho dù hẳn chưa thụ thương, một cái Huyền Cảnh Yêu Ma, đã tạo thành uy hiếp —— dựa vào cái gì không đem hắn trừ bỏ, mà muốn Bản Chân Nhân lưu ở nơi đây đâu? Cho nên hẳn không được."

"Chánh thức có thể làm đối thủ là này Lão vật Động Đình quân."

Nguyệt Quân Từ đem dưới đài người đều điểm chết, trong lúc nhất thời cũng không thèm quan tâm những cái kia trốn ở Phòng Xá bên trong. Chỉ gác tay, ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời Lục Vân tại Liệt Phong bên trong thờ dài: "Này Lão vật ba ngàn năm trước hóa thân người, hai ngàn năm trước bị nhốt tại Động Đình bên trong. Sau đó Long Tử xuất thế, mọi người ánh mắt liền đều chăm chú vào này Long Tử, những cái kia không an phận đại yêu trên thân."

"Bọn họ làm sao biết... Này Động Đình quân, mới là nắm giữ trên đời này tuyệt đại bí mật đáng sợ đối thủ. Cũng vốn nhờ lấy bí mật kia... Hẳn mắt thấy Lý Văn Tâm từ. Hắc."

"Ta trận này thành, liền muốn dùng để đối đầu này Lão vật. Tốt nhìn một cái... Hẳn đến tận cùng tại trông coi cái gì." Nguyệt Quân Từ đưa lưng về phía Lý Văn Tâm, đã hoàn toàn không thèm để ý hẳn cùng này "Long Nữ".

Đối phương hết thầy mưu kế hẳn đều đã khám phá. Cũng biết bên cạnh hẳn còn có bốn yêu —— này bốn Yêu Nhân hạ ở ngoài thành.

Nhưng mà vô luận chúng nó ở ngoài thành mưu đồ cái gì, cũng đều không đáng để lo.

Vị kìa động thiên tông tòa Côn Ngô tử nói bây giờ cái này Khánh Quốc Hà Gian Địa Chích có hẳn cùng chính mình hai cái Cao Giai Tu Sĩ. Nhưng trên thực tế, còn có cái thứ ba.

Không tính này Cộng Tề Hội Lâm Lượng Tử —— hẳn sớm tại tháng trước liền đã mời một vị cùng nói tới. Đây chính là một vị đạo hào cùng phong Tử Kiếm tông Đắc Đạo Chân Nhân, một thân tu vi cường hãn vô cùng, kiếm khí tại ngoài trăm dặm có thể tới lui tự nhiên.

Sau đó vị kìa Kiếm Tông tu sĩ phải đi vị thành bên ngoài thanh lý này bốn yêu —— quả nhiên là đại tài tiểu dụng —— sau đó lại đến trong thành cùng hẳn tụ họp, đồng mưu Động Đình quân.

Huống hồ bây giờ hẳn đại trận này đã thành.

Hẳn một bên đưa lưng về phía Lý Vân Tâm không nhanh không chậm nói những lời này, một bên dùng chính mình linh lực đem mấy vạn thân người chết trùng thiên oán khí dẫn đạo tiến Lý Vân Tâm bố trí xuống về trong trận.

Hẳn làm chính mình linh lực lần theo này về Trận Linh khí lưu chuyển mạch lạc bồn tẩu, khiến cho bị hẳn dẫn đạo oán khí một chút xú ản mòn về trận ở trong linh khí cho đến hoàn toàn thay thế.

Chậm rãi hẳn ý thức được trận pháp này quả nhiên là tinh diệu —— chỗ bố trí đưa điểm cùng kết đều ra dáng, rất có Đại Gia Phong Phạm. Đây Lý Vân Tâm lợi dụng Thủy Cừ, đường, các loại điểm mặt, tại vị thành rộng lớn thổ địa bên trên vẽ một người. Chẳng những là hình người, thậm chí còn bố trí ra bên trong kinh mạch.

Loại kỹ xảo này cùng nhân quang, cũng coi là đương thời kỳ tài.

Hẳn trận pháp đã càng ngày càng mạnh, cuối cùng tại sáu hơi thở thời gian bên trong hoàn toàn đem Lý Vân Tâm làm bố trí xuống về trận ở trong linh khí khu trục, để cho hẳn sử dụng.

"Như vậy hiện tại cái này vị thành cùng cái này vị ngoài thành phương viên trăm dặm địa phương, đều ở ta trận pháp chương không phía dưới." Nguyệt Quân Tử ngửa mặt lên trời thở dài ra một hơi, "Nghe nói năm đó này nhập ma Họa Thánh liền chuyên dùng trận pháp. Thế là cái này Âm Linh đại trận chính là thay Mạn đồi Đào chỉ trận —— lấy oán khí đổi thành linh khí, vô luận người cái kia trận pháp cỡ nào tinh diệu, cuối cùng đều lại biến thành ta. Như cánh tay sai sử, so người đến thao túng còn muốn thuận buồm xuôi gió. Đây là người cùng trận pháp hợp nhất, tự thành lĩnh vực."

"Như vậy bây giờ, người ——" Nguyệt Quân Tử một bên nói, một bên chậm rãi xoay người.

Quay người chỉ là một cái không tốn sức chút nào động tác, nhưng hẳn chuyển tới một nửa thời điểm dừng lại.

Hơi sững sờ đằng sau, vươn tay.

Lòng bàn tay rơi một giọt nước mưa.

Sau đó cái trán hơi hơi mát lạnh.

Ngay sau đó, nhìn thấy ngàn ngàn vạn vạn to như hạt đậu giọt mưa lôi kéo trắng loá dây từ trên bầu trời rơi xuống...

Trời mưa.

"Ngày này lúc. Ngược lại là tiện nghi người cái này tiểu nhi." Nguyệt Quân Tử lạnh hừ một tiếng, đưa tay liền hướng lên bầu trời bên trong nhất chỉ, quát khẽ nói: "Tán đi!"

Một tiếng này qua đi, trên bầu trời nguyên bản u lục sắc nùng vân lập tức cuộn cuộn lấy tiêu tán.

Nhưng lộ ra lại không phải ánh sáng mặt trời cùng xanh thẳm bầu trời, mà chính là ——

Cuộn cuộn lấy từng cái từng cái Điện Xà, càng thêm u ám nặng nề tầng mây!

Nguyệt Quân Tử sững sờ, trừng to mắt.

Một đạo thô to thiểm điện đang từ tầng mây bên trong chọt lóe lên, trong nháy mắt đem hẳn mặt chiếu lên sáng như tuyết!

"Người ——" Chân Cảnh tu sĩ rốt cục cảm thấy dị thường. Hẳn bỗng nhiên xoay người, sau đó lại một lần nữa sững sờ.

Đứng sau lưng hẳn đã không phải cái kia Bạch Bào Lý Vân Tâm.

Mà chính là nhất tôn cao Đại Thần Ma.

Thân thể bị thương lớp vảy màu xanh, cái cổ khoác Như Tuyết nồng đậm lông bồm. Một đôi dử tợn Xích Giác trùng thiên đứng thẳng, chính hơi cúi đầu, mang theo tàn nhẫn mà trào phúng Thần Khí, dùng một đôi con mắt màu vàng óng gấp chăm chăm nhìn.

Mà phía sau hắn này Long Nữ đã không biết tung tích.

"Cũng không phải Thiên Thờ a, ngu xuẩn."

Cái này Ma Thần đuổi cái lưng mệt mỏi, toàn thân Lân Giáp liền tranh nhưng rung động, phảng phất vô số lợi nhận tại ma sát giao thoa. Hắn giống như đã bị trói buộc cực kỳ lâu, ấn nhẫn cực kỳ lâu.

Bây giờ rốt cục có thể thoải mái làm một số việc, cho nên liền ngay cả hắn ngữ khí, nụ cười, động tác, đều lộ ra càn rỡ mà phách lối.

"Đó là Bản Vương lành nghề mưa a." Hắn một bên nói một bên nhấc lên tay trái mình. Nơi lòng bàn tay, một đoàn vân vụ lượn lờ, trong mây mù có giống như sợi tóc nhỏ bé thiểm điện lẩn lộn —— liền phảng phất ở trên bầu trời điện cùng Vân đều co lại đến hắn lòng bàn tay.

"Ngươi là ——" mưa to đã thành thể, đem Nguyệt Quân Từ tóc đều tưới thấu. Nhưng mà hắn một thân không có chút nào nếp uốn Đạo Bào lại không dính một giọt nước, điều này làm hắn nhìn càng quái dị. Hắn lui ra phía sau hai bước giữa đầu nhìn lấy Lý Vân Tâm, khó có thể tin nói, "Ngươi quả thật là... Nhai Tí? ! Cái này sao có thể? ! Không không không, ngươi không phải Nhai Tí —— "

"Ngươi hãy nghe cho kỹ. Đây lại là một kiện rất nhanh người trong thiên hạ đều nên biết được sự tình, nhưng mà ngươi khả năng các loại không đến lúc đó."

"Tuy nhiên xem ở ngươi những ngày này bởi Bản Vương chơi đùa coi như vui vẻ phần bên trên, ta liền sớm nói cho ngươi, cũng tốt không để ngươi làm Hồ Đồ Quý."

Ma Thần hơi cúi người, để cho mình có thể đang theo dõi Chân Cảnh Đạo Sĩ con mắt. Hắn từ trong miệng, trong mũi bốc lên ra nóng rực bạch vụ, nói với Nguyệt Quân Từ: "Ta không phải Nhai Tí. Ta chính là Vị Thủy Long Vương, Lý Vân Tâm"

"Hôm nay ta chém giết ngươi cái này Nhập Tà đạo đạo thống Chân Cảnh tu sĩ, cứu vãn Vị Thủy thượng sinh đẳng sau —— "

"Khắp thiên hạ đều muốn biết Bản Vương tên."

Nguyệt Quân Từ nhìn thẳng hắn một hồi, đột nhiên bạo giận lên.

Một loại bị lường gạt si nhục cảm giác cùng mưu đồ thất bại đằng sau cảm giác mát mát xông lên đầu óc hắn, cho dù lấy Đắc Đạo Chân Nhân cảnh giới tu sĩ tu vi cũng không cách nào nhĩ đem hoàn toàn bài trừ roi ——

Bởi vì hắn hơn thảng tâm huyết, vậy mà liền bị hóa giải như vậy a? !

Bị một cái Yêu Ma? !

"Ngươi đắc ý quá sớm!" Hắn một thân Đạo Bào bỗng nhiên cổ trướng đứng lên, kinh người linh khí tràn ngập toàn thân, bên ngoài cơ thể thậm chí có từng điểm từng điểm Kim Mang phi vũ, "Ngươi chính là này Hóa Cảnh Ly Vân —— Bản Chân Nhân diệt sát ngươi tựa như diệt sát con kiến hôi!"

=====

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Vân tông Long :

Tiếng nói roi, Nguyệt Quân Từ Bá Không chính là nhất chương đánh ra qua.

Các tu sĩ thân thể không bằng Yêu Ma mạnh mẽ —— là chỉ cùng cảnh giới. Mà nhảy lên nhập Chân Cảnh chính là một trời một vực, Chân Cảnh tu sĩ nhất chương rần rần chắc chắn chịu ở trên người, chính là lấy mạnh mẽ lấy xưng Long Tộc cũng phải ăn thiệt thòi.

Hai người giờ phút này khoảng cách gần như thế, một chương kia quả nhiên là tránh cũng không thể tránh.

Còn chưa thấy rõ này chừng phong như thế nào gào thét mà tới, Nguyệt Quân Tử tay liền khắc ở Lý Vân Tâm eo.

Sau đó Nguyệt Quân Tử mượn một chừng này phi thân lên, thẳng lên thiên không.

Tu sĩ Nhập Hóa Cảnh liền có thể Ngự Không. Động lòng người dù sao ưa thích cước đạp thực địa, bay tại thiên không thứ nhất kinh hãi thể tục, thứ hai cũng không phải là lúc nào cũng thuận tiện.

Nhưng bây giờ Nguyệt Quân Tử đã ý thức được chính mình tựa hồ lọt vào đối phương bày rập —— liền ngay cả dưới chân giẫm lên toà kia cái bàn đều làm hắn cảm thấy bất an, chỉ sợ còn cất giấu âm mưu gì.

Hắn tự nhận là thiện mưu lược, bây giờ lại gặp phải đối thủ mạnh mẽ. Vững vàng cảm phần thắng thời điểm tự nhiên là đối thủ hết bệnh mạnh hết bệnh thú vị, nhưng mà một nhưng mình thành bị tiêu khiển người kia... Nhưng là không còn tâm tư lại tiếp tục chơi đùa xuống dưới!

Đã không tâm tư chơi đùa —— như vậy liền dốc hết toàn lực!

Hắn hiện tại cũng không muốn phân tâm qua suy tư trước lúc trước cái loại này loại suy nghĩ không thấu Quan Khiếu cùng nhận biết ở trong chỗ mâu thuẫn. Hắn chỉ muốn —— lấy Đắc Đạo Chân Nhân cảnh giới, dựa vào hắn cái này Âm Linh Pháp Trận trực tiếp oanh sát này tự xưng Vị Thủy Long Vương Lý Vân Tâm... Quan hắn Lý Vân Tâm vẫn là Long Tử Ly Vẫn —— sau đó lại chậm rãi suy nghĩ đến tột cùng chỗ nào xảy ra sự cố!

Hắn bay thẳng giữa không trung phía trên, một thanh kim quang bắn ra bốn phía pháp bút liền từ trong tay áo phiêu nhiên mà ra.

Nhưng gặp cái này Đắc Đạo Chân Nhân linh lực vận hành,

Quanh người nhất thời ánh sáng đại thịnh, thẳng nếu thật Tiên hạ phạm!

Đầu tiên là này vòng Huyền Quang Bảo Giám hiện ở phía sau, bảo vệ hậu phương. Lại có từ này Huyền Quang Bảo Giám bên trong ảo tưởng ra 36 Thanh Y Đồng Tử cầm kiếm bày trận. Hoặc tròn mắt nhìn, hoặc điềm nhiên vui cười, hoặc mặt trầm như nước, hoặc sầu khổ khôn đốn —— hắn chỗ độ đủ loại Tình Kiếp đều bị luyện thành cái này hộ thân Linh Đồng, cương trận Nhất Thành, chính là Huyền Cảnh người thật chặn đánh bại nó cũng phải phí chút khí lực.

Lần này hộ thân thủ đoạn tại một hơi ở giữa thành hình, Nguyệt Quân Tử liền lạnh hừ một tiếng, duỗi tay trái trước người phát một cái.

Lập tức có một kim quang sáng sủa trường quyền hiển hiện ở trong hư không, khinh bạc mềm dẻo lại tại thuận tiện liền bức lui chung quanh mưa to —— hình thành một thanh ánh vàng rực rỡ lồng ánh sáng.

Sau đó Nguyệt Quân Tử một nắm chặt giữa không trung pháp bút, tròn mắt nhìn thẳng Lý Vân Tâm: "Tiểu nhi! Hôm nay liền trước đem ngươi chém thành Âm Quỷ, lại đem ngươi luyện thành..."

Mà mặt đất Lý Vân Tâm thụ hắn vừa rồi này Cuồng Nộ nhất chừng, đúng là động cũng không động mây may.

Chỉ ở đây trời mưa to bên trong ngửa đầu nhìn này Nguyệt Quân Tử liệt ra quanh thân trận pháp, đợi này Quả Bóng Vàng thành hình, này Nguyệt Quân Tử miệng phun cuồng ngôn thời điểm, hắn mới âm ỉ cuồng tiếu ——

"Chém giết Bản Vương?!"

"Làm mẹ ngươi thanh thu đại mệnh!"

Cái này điên cuồng gào thét âm thanh vừa rơi xuống, toàn bộ Thần Long miếu đài cơ lập thành bột mịn! Liền tại này đầy trời khói bụi cùng Thủy Quang bên trong, một đầu Huyết Giác Hắc Lân trắng như tuyết lông bờm trắng trượng Long Thân phóng lên tận trời, lao thẳng tới giữa không trung Nguyệt Quân Tử!

Nguyệt Quân Tử cách xa mặt đất cũng bất quá trăm trượng mà thôi —— Lý Vân Tâm vừa hiện chân thân, thân hình tăng vọt, rồng hôn lập tức liền bỏ nhào vào hắn trước trận.

Bởi vì cái gọi là Phong từ hồ, Vân tòng Long —— hắn chân thân vừa hiện, trong vòng trăm bước mưa to ngừng lại thành không ngừng sôi trào nùng vùn. Này Vân Trung sấm sét vang dội tiếng điếc tai nhức óc, trên thân rồng sắt vảy mỗi mảy mảy sát một lần, liền có một đạo thô to sáng như tuyết, quang mang khiếp người thêm điện đánh phía Nguyệt Quân Tử hộ thân cương trận.

Cái này rồng hôn cùng thêm điện vừa đến, Nguyệt Quân Tử trước người lập tức điên cuồng loé lên nguyên một phiến kim quang —— liền phảng phất vô số viên mặt trời nhỏ tại giữa hai bên vỡ vụn, trong lúc nhất thời trên bầu trời cũng chỉ còn lại có cái này tia sáng chói mắt cùng thêm điện tranh nhau phát sáng!

Đắc Đạo Chân Nhân viết Chân Phù, trước người trong vòng ba bước Đạo Pháp cấm chế có thể xa không phải lúc trước Lăng Không Tử nhưng so sánh!

Nhưng cho dù là so khi đó mạnh lớn hơn gấp trăm lần không chỉ cấm chế, tại Lý Vân Tâm cái này chân thân trước mặt cũng như cũ thùng rỗng kêu to.

Bởi vì hắn chính là cùng thể gian này đoạn tuyệt Duyên Quả Long Tộc!

Liên tị Nguyệt Quân Tử vừa mới viết xuống ba chữ thời điểm, cái này Long Thân đâm đầu vào Đạo Sĩ quanh người hộ thân Linh Đồng cương trận. Va chạm thượng trận pháp này, há miệng liền cắn.

Lý Văn chân thân cự hôn một trương liền có thể nuốt đến hạ cả một cái Nguyệt Quân Tử. Mà giờ khắc này ôm theo Phong Lôi xé cắn, này 36 Linh Đồng lại chỉ là bị một thanh nuốt mất một nửa mà thôi —— mặt khác một nửa mười tám cái lập tức lại phân thân, bổ đủ ba mươi sáu người trận pháp, lại đem cái này cự hôn kháng trụ.

Tuy nhiên tới Lý Văn Tâm hung hãn nhất kích, nhưng Nguyệt Quân Tử nhưng trong lòng đã là hoảng hốt ——

Ba bước chỉ chương cũng không có tác dụng! !

Ba bước chỉ chương còn thì thôi... Cái kia hộ thân Linh Đồng cương trận, sao vừa đối mặt liền bị phá qua một nửa? !

Lúc này cái này Long Tử chỉ là Hóa Cảnh —— bởi vì vừa rồi như thể một trận mưa to nội thành ngoài thành bách tính nguyên lực đại tăng, tập hợp mấy chục vạn người Nguyên Lực một lần nữa bắt chợt tới Nhập Hóa Cảnh đỉnh phong —— có thể cũng vẫn là chỉ là Hóa Cảnh nha? !

Chính mình cái này Huyền Cảnh chân nhân đều muốn phí chút khí lực đánh tan trận pháp, sao không chịu được như thế nhất kích? !

Trong lòng đã không kịp tính tế suy nghĩ, hần nhanh chóng tại này Văn cuốn lên viết thành tới hậu một bút. Hần lúc này chỗ viết ba chữ này, Lăng Không Tử màn đêm buông xuống đối đầu từ trên bầu trời bay thẳng xuống Cửu Công Tử lúc cũng từng dùng qua ——

Định Phong Ba!

Đêm hôm đó "Định Phong Ba" Tam Tự Nhất Thành, Phong Văn lập tán, Long Tử Lý Văn trăm trọng Kim Thân nhất thời thu lại, thẳng tắp rơi xuống tại đất.

Nhưng mà đến thời khắc này...

Cái này Tam Tự Nhất Thành, lại nhìn này Lý Văn Tâm Long Thân ——

Nhất kích không thành, lập tức thẳng vào mây trời, sau đó mang theo cuộn cuộn Lôi Minh thiểm điện, lần nữa tấn công xuống tới!

Đạo Pháp cũng không có tác dụng!

Nguyệt Quân Tử ngốc trệ một lát, Cuồng Nộ rống to: "Ngươi cái này tiểu nhi đến làm cái gì thủ đoạn! ?"

Vân vụ cùng mưa to ở trong lại truyền tới một trận phách lối cùng cực cuồng tiếu: "Chờ lão tử đem ngươi xé cái thất linh bát lạc, lại hoá vàng mã cho ngươi nói ti mi!"

Vừa mới nói xong, Long Thân lần nữa bổ nhào vào, lại đánh vào Nguyệt Quân Tử hộ thân phía trên đại trận!

Lần này này 36 cái Linh Đồng lại bị nuốt qua một nửa. Tuy nhiên còn lại mười tám cái lần nữa biến ảo phân thân bù đắp, nhưng mà Nguyệt Quân Tử đều có thể cảm thấy cái này thật Trung Linh lực đã càng ngày càng yếu, mắt thấy liền không chịu nổi dùng!

Mà này trăm trọng Long Thân cũng không ham chiến, một kích thành công liền thả người mà đi, trên thân rỗng Thiết Giáp cùng mạnh hữu lực cái đuôi tại Túng Vân mà đi thời điểm thuận thế nhất kích, thẳng đem này Nguyệt Quân Tử tính cả hần hộ thân cương trận trên không trung đánh ra xa mười mấy trọng, điên cái thất điên bát đảo!

Đến đây kết thúc, này Nguyệt Quân Tử ba bước chỉ chương không có tác dụng, Đạo Pháp Chân Phù không có tác dụng. Hần sở luyện ra hộ thân trận pháp càng là bởi vì lấy kỳ quái nào đó nguyên nhân vô pháp vùng toàn bộ uy lực. Mà hần vốn là còn mượn này Lý Văn Tâm vẽ trận mà thành Âm Linh đại trận. Nhưng đến lúc này lại Kẻ ngu dốt cũng hiểu được bản thân mưu đồ đều bị này Lý Văn Tâm ngờ tới —— nào dám lại sử dụng Âm Linh đại trận lực lượng?

Tuy nhiên bản thân hần không có không bị thương.

Nhưng thân là Đắc Đạo Chân Nhân kiêu ngạo cùng tôn nghiêm cũng đã bị cái kia đáng giận cùng cực Long Tử cho nghiền nát —— bị Long Vĩ giống như là kích bóng đánh ra vài chục trọng... Cái này là bực nào vũ nhục? !

Nguyệt Quân Tử giận quá thành cười, tay áo một chiêu, đem này Huyền Quang Bảo Giám, Linh Đồng cương trận, Văn quyền pháp bút đều là thu nhập trong tay áo. Tay run một cái, liền từ không biết nơi nào trượt ra một thanh Tế Kiếm tới. Tại ừ ừ kéo đến mưa to cùng Liệt Phong ở trong gầm thét: "Đạo Gia hôm nay lợi dụng trong lòng bàn tay cái này miệng thanh mang, đưa ngươi cái này Nghiệt Súc cho chém!"

"Cũng tốt bảo ngươi biết được cái này Chân Cảnh người tu chi thân, so ngươi cái này Yêu Ma thân thể đến như thế nào!"

Vừa mới nói xong liền vừa người hóa thành một đạo thanh quang, lao thẳng về phía Lý Văn Tâm!

Nguyệt Quân Tử động chân nộ, chỉ muốn lấy cứng chọi cứng. Này Lý Văn Tâm tựa hồ cũng không e ngại, ngược lại càng giống là rất muốn thử xem

chính mình cái này Hóa Cảnh đỉnh phong thân thể cùng cái kia thật người Bách Luyện chi thân ngược lại cái nào cường hãn hơn chút.

Nhỏ bé thanh mang cùng trăm trọng Long Thân đánh vào một chỗ —— nùng vân ở trong oanh nổ lên một tiếng sét. Nguyên một phiến tầng mây đều ở trong chớp mắt bị quang mang chiếu rọi thành kim sắc, phẳng phất trên bầu trời không còn là mây mưa, mà chính là nguyên một phiến sắp đề sập vị thành Hoàng Ngọc!

Cái này vị thành ở trong người khác lại hướng bầu trời nhìn, không chút nào không cảm giác được bên trong hung hiểm.

Nguyệt Quân Tử này bình thường đem mấy vạn người cùng cái này vị thành cách biệt, đến lúc này ngược lại giúp Lý Vân Tâm bận bịu. Những cái kia bởi vì lấy mưa to tránh trong nhà ra không môn, tự nhiên không thể nào biết được Đào Khê đường cùng Dương Liễu trên đường sinh Thâm An.

Giờ phút này gấp như thế một trận mưa to, ngược lại là ngay đầu tiên nhớ tới Thần Long Giáo. Lại nghĩ tới "Vị kia Ly Vãn rỗng Thái Tử" yêu cầu mưa nghe đồn, sau đó hướng lên bầu trời trông được ——

Thấy là dày đặc trong đám mây, hoàn toàn khác với thường trong ngày loại kia thiểm điện kim quang.

Kim quang nương theo lấy kinh thiên động địa liên miên tiếng oanh minh, phẳng phất có một đầu vô cùng cự đại Kim Long tại tầng mây ở trong xoay quanh múa, Hành Vân Bồ Vũ, vì cái này vị thành cùng vị thành bên ngoài ruộng đất mang đến mọi người chờ đợi đã lâu trời hạn gặp mưa.

Đây là thật sự Thần Tích.

Như thế Thần Tích, có thể cũng không phải là một câu "Có lẽ là Long vương gia lành nghề mưa" có thể đánh.

Lý Vân Tâm công lực bắt đầu tăng vọt —— muốn đột phá Hóa Cảnh đỉnh phong, trực tiếp Chân Cảnh!

Hắn chân thân cùng vừa người sắp lá và Nguyệt Quân Tử tại cuộn cuộn nùng vân ở trong lẫn nhau liêu sáu cái hội hợp, sau đó song phương nhanh chóng kéo dài khoảng cách.

Này Nguyệt Quân Tử trong lòng bàn tay một thanh thanh mang đã vỡ nứt, bụi tóc có chút tán loạn, nhưng vẫn cũ không mất thể diện.

Hắn Phủ Không dưới thân thể dày đặc trên tầng mây —— dưới chân là sấm sét vang dội tứ ngược mưa to, quanh người lại là xanh thăm sáng sủa bầu trời. Mầu xám trắng tầng mây phẳng phất nhìn không thấy cuối đại địa, đến lúc này không chỉ có bao phủ vị thành, càng đem vị thành phụ cận một mảng lớn đã nguyên Lâm, đã nguyên sơn đã đều khép tại dưới.

Trong lòng hải nhiên.

Đạo thống muốn cùng Yêu Ma liên hệ, tự nhiên muốn hiểu biết bọn họ.

Liên quan tới Yêu Ma thân thể —— cùng cảnh giới, người tu so ra kém Yêu Ma. Nhưng cao hơn một cảnh giới, thì hoàn toàn không thể so sánh.

Nhưng mà kết luận này là nhằm vào phổ thông Yêu Ma. Thiên Hạ Long Tộc chỉ có mười cái, đã có rất dài rất dài thời gian, không người cùng Long Tộc giao thủ.

Cho tới bây giờ Nguyệt Quân Tử ý thức được, hoặc là chính là mình lực lượng nhận đáng sợ hạn chế, hoặc là cũng là Long Tộc thân thể mạnh mẽ đã so đạo thống lớn nhất giả thuyết lớn mật còn còn lớn mật hơn buông thả chút.

Hắn một cái Đắc Đạo Chân Nhân, cùng cổ này cảnh giới đã có vài chục năm. Tu luyện Đạo Pháp thói luyện thân thể, bây giờ đối cái trước Hóa Cảnh đỉnh phong Long Tử... Vậy mà sáu kích đều không có thể chém giết hắn! !

Nguyệt Quân Tử thở dài ra một hơi, trừng mắt quan sát hắn đối diện Ly Vãn chân thân.

Trăm trọng Long Thân trên tầng mây xoay quanh, nhưng một đôi hung hãn mắt vàng lại gắt gao tiếp cận chính mình.

Như Tuyết lông bôm bị nhiễm đến vàng rực một mảnh —— đó là hắn đòn thứ hai thành quả. Thanh mang Kiếm Thứ nhập Long Tử tai dưới, cái kia vốn nên là yếu ớt nhất bộ vị. Vậy mà mặc dù như thế kiếm kia cũng chỉ đâm vào một nửa, liền bị thu nạp đứng lên lần phiến vỡ nát —— đây chính là một kiện lấy sắc bén lấy xung pháp khí!

Long Tử chân thân thượng có khác ba khu thương tổn, đều là hướng ra phía ngoài thăm lấy Kim Hoàng Sắc Long Huyết.

Nhưng này ba khu thương tổn đối cái này dài đến trăm trọng Cự Thú tựa hồ hoàn toàn không cấu thành ảnh hưởng —— hắn vẫn đang chuẩn bị lên vòng tiếp theo công kích!

Nguyệt Quân Tử ý thức được... Không thể làm tiếp triển đấu. Sự tình không thích hợp.

Trước đó bởi vì làm kiều ngạo bị nghiền nát, hắn Cuồng Nộ suy nghĩ muốn lấy thân thể đem chém giết.

Nhưng bây giờ xem ra triển đấu thượng ba ngày ba đêm ngược lại là khả năng giết cái này Long Tử, nhưng mà đối phương mưu đồ cũng sẽ không cho mình ba ngày ba đêm thời gian!

Sáng suốt nhất lựa chọn là lập tức trốn xa.

Này Long Tử thương tổn không chính mình, chính mình nên đi tìm vị kia Kiểm Tông Chân Cảnh tu sĩ. Hai người tụ họp đằng sau, trở lại báo này Đại Cừu!

Tâm tư nhất định, Nguyệt Quân Tử liền trầm giọng quát: "Tốt, tốt, tốt! Tốt người cái Vị Thủy Long Vương Lý Vân Tâm!"

"Lúc trước ta một coi thường nữa ngươi, ngược lại là khiến chính ta bị ăn phải cái thiệt thòi lớn. Bây giờ đã nhất thời trăm giết không được ngươi, ta liền nhận thua."

"Bất quá ta giết không được ngươi, ngươi cũng giết không được ta. Chuyện hôm nay, ngươi lại ghi ở trong lòng —— ta cũng không dám quên!"

"Ta chuyến đi này, tổng sẽ còn về tới tìm ngươi kết chuyện hôm nay. Cho đến lúc đó, hắc, liền nhìn xem ngươi tay ta đoạn, đến tốt cùng ai cao minh hơn! Ngươi hôm nay trận pháp này không có thể đem ta giết chết —— ta liền sẽ để cho ngươi biết cái gì gọi là, thất bại trong gang tấc!"

Hắn nói xong lời này, lại hung hăng trừng liếc một chút này Lý Vân Tâm chân thân, quay người liền muốn bay trốn đi.

Lại nghe thấy này lời cuốn lấy vân vụ Lý Vân Tâm ra một trận cuồng tiếu: "Đánh không thắng muốn chạy? Ngu xuẩn. Ngươi chẳng lẽ không hiểu được bị ta Lý Vân Tâm đề mắt tới người, không có một cái chạy trốn được a? ! Từ ngươi đi vào toà này vị thành ngày đó bắt đầu... Cũng đừng nghĩ lại sống mà đi ra qua!"

Nguyệt Quân Tử đã mơ hồ hiểu được trước đó Lý Vân Tâm nói tới câu kia nói nhảm —— "Nhân vật phản diện chết bởi nói nhiều" đạo lý. cho nên cũng không cùng hắn sinh nhất thời khí phách tranh cãi, chỉ cười lạnh một tiếng: "Liền để ngươi hôm nay đến chút mệnh lười tiện nghi. Chờ bản tọa lại tới nơi đây, liền quát ngươi gân, nhổ ngươi lưỡi! Ngươi cứ việc phóng ngựa theo đuôi, nhìn một cái ngươi một cái Hóa Cảnh Yêu Ma, truy không đuổi được Bản Chân Nhân? !"

Làm một cái Đắc Đạo Chân Nhân thực sự không nên nói đằng sau những lời kia —— giống như là tiểu hài tử hèn dối, lại hoặc là phổ phùng ở giữa du côn ấu đã đặt xuống ngoan thoại.

Nhưng mà lúc này hắn xác thực rất cần loại này "Ưu thế" —— dù là vèn vẹn chạy trốn thượng ưu thế —— đến làm chính mình để chịu một số.

Nhưng nói lời này đằng sau, hắn liền ý thức được chính mình lại phạm một sai lầm.

Nghe được ——

Này lời cuốn lấy dày đặc vân vụ Lý Vân Tâm lần nữa cuồng tiếu ba tiếng.

Sau đó ra chân thiên gào thét ——

"Nghịch đế ở đâu? !"

"Lúc này không đến giúp ta, chờ đến khi nào? !"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189: 100 ngàn Tinh Kỳ :

Nguyệt Quân Tử nghĩ đến cái thứ nhất từ nhi là "Nghịch đế" —— Khánh Quốc bắc tiếp nghiệp nước, là khánh cùng cách ở giữa giảm xóc địa.

Nhưng rất nhanh hắn ý thức được Lý Vân Tâm trong miệng không phải "Nghịch đế", mà chính là "Nghịch đế".

Khánh Tiền Triều chính là nghiệp triều.

Tại cực kỳ lâu trước kia, Đại Nghiệp cũng là Thiên Hạ cường quốc. Bây giờ Khánh Quốc cùng Nghiệp nước tại một ngàn ba trăm năm trước kia, đều là nghiệp cương thổ. Nhưng hơn sáu trăm năm trước kia nghiệp nước phân liệt thành "Bắc nghiệp" cùng "Nam nghiệp", bây giờ Khánh Quốc chỗ kế thừa chính là nam nghiệp Cương Vực —— nam nghiệp danh xưng nghiệp hướng chính thống, mà bắc nghiệp thậm chí ngay cả Quốc Hào đều thay đổi.

Một cái đáng sợ suy nghĩ trong nháy mắt xẹt qua đầu óc hắn, hắn nhất thời sắc mặt tái xanh, ngay cả cũng không nói lời nào, một đầu đâm vào dưới chân dày đặc trong tầng mây.

Tầng mây rất dày, bên trong sấm sét vang dội, giống như Cửu Tiêu Luyện Ngục. Nguyệt Quân Tử cũng không quá e ngại những lời đe dọa đó, giống như một mũi tên nhọn thẳng đâm đi xuống, rốt cục xông phá tầng mây lại một lần nữa đi vào mưa to ở trong.

Còn tại vị trên thành không. Nhưng từ nơi này nhìn xuống dưới, đã có thể nhìn thấy lồng tại Thủy Khí ở trong vị thành toàn cảnh.

Thế là...

Hắn nhìn thấy vị trong thành những người kia chỗ không nhìn thấy cảnh tượng.

Vị thành địa phương sôi trào lên —— thật giống như biến thành sền sệt cháo, mà trong thành Phòng Xá, đường đi chỉ là huyền ảo.

Tuy nhiên tình huống thực tế là sôi trào địa phương mới là huyền ảo, Phòng Xá đường đi mới là chân thực, nhưng Nguyệt Quân Tử minh bạch chính thức có thể đối với hắn cấu thành uy hiếp là cái gì.

Trước đây Uông Tử tại Thần Long trước miếu mấy vạn nhân hồn linh bởi vì lấy hắn cấm tiết Duyên Quả Pháp Trận bị cùng cái thế giới này cách biệt,

Cho nên Sinh Hồn không có bị câu đi. Đến thời khắc này tựa hồ là này Lý Văn Tâm xưa tan hắn cấm chế, này mấy vạn nhân sinh hồn bị phóng xuất ra.

Nhưng mà... Cái này mấy vạn, cũng chỉ là một phần nhỏ.

Toàn bộ vị thành, cùng ngoài thành rộng lớn thổ địa bên trên, chính đang bốc lên lít nha lít nhít Hồn Linh —— thậm chí so từ trên bầu trời không ngừng rơi xuống giọt mưa còn muốn dày đặc!

Cái này một mảnh thổ địa tại lúc này... Cơ hồ thành Quý Vực.

Nhưng mà đây cũng không phải là lớn nhất khiến Nguyệt Quân Tử kinh hãi. Lớn nhất lớn nhất khó có thể tưởng tượng đáng sợ Kỳ Quan lại là tại vị thành ở trong.

Này một mảnh, tại mấy trăm năm trước bị hủy bởi chiến hỏa, phế cung!

Phế cung đã biến bộ dáng. Tại mấy trăm thời gian bên trong cung điện này bị Đạo Sĩ trừ tà trận pháp phong ấn, mà cái kia phong ấn chẳng biết lúc nào bị người nào giải khai.

Giờ phút này ở trong mắt Nguyệt Quân Tử, sụp đổ thành cung bị một lần nữa dựng đứng, thất bại cung điện bù đắp hình dạng và cấu tạo. Cái này một mảnh mai táng Đại Nghiệp mặt đất hồng kiến trúc lớn bày, lấy bạch cốt vì xà nhà, lấy Sinh Hồn che đỉnh, lấy sấu vân thâm vụ, thê lương bị ai kêu rên làm sức...

Một lần nữa bị phục hồi như cũ đi ra!

Cao lớn, hùng vĩ, âm u, đáng sợ mình ở giữa cung điện xuất hiện tại vị trong thành. Mà tại cái này một mảnh Sâm La chi trong điện, Tiền Triều Tử Kim cung "Hùng điện" chính đường phía trên, thỉnh linh đứng vững cả người cao hơn trượng, người khoác đồ thẫm bị huyền triều phục đại bào, đỉnh đầu chín màn minh châu Bàn Long Bảo Quan —— Quý Đế! !

Quý này đế bên người khác đứng thẳng hai tôn Âm Thần.

Nhất tôn là cái lão giả bộ dáng, cần đều dựng, nhưng cũng nhìn không ra có rất chỗ thần kỳ.

Mà một người khác chính là một ngựa ngựa cao to Hắc Giáp Tướng Quân —— diện mục dữ tợn, một thân áo giáp cũng dữ tợn. Quanh thân lượn lờ lấy màu xanh đen mù sương, bị hóa táng trên gương mặt một đôi tròng mắt bên trong thanh mang điện xạ, không gian tự uy!

Nguyệt Quân Tử hít sâu một hơi ——

Đây quả nhiên là nghiệp đế? !

Nhưng mà nghiệp hướng đã diệt vong mấy trăm năm, này nghiệp hướng mặt đất cũng đã thân tử mấy trăm năm —— hắn hồn phách sao còn có thể lại hiện ra tại thế? !

Lại là Quý Đế thân thể? !

Ý niệm này vừa sinh ra, còn chưa bị hắn tính tế suy nghĩ, liền trông thấy quý kia đế bỗng nhiên ngừng đầu, ánh mắt đâm thẳng trên bầu trời nùng vân. Hắn mặt giống như ngọc ngêch, mắt như đồng linh, một mở miệng nói chuyện quanh thân Quý Khí cuồng bạo bốn phía, đem trên bầu trời mưa to nganh sinh sinh bách xuất thân tuần bên ngoài hơn mười trượng, thanh âm giống như chuông lớn mãnh liệt, lại giống như Úc Vạn sinh linh cùng nhau kêu gào ——

"—— ta chính là Đại Nghiệp Chiêu Vũ Hoàng Đế Lữ Chính dương!"

"Hiện có đạo thống cuồng đồ đồ ta Đại Nghiệp vị đều con dân ba vạn 6,114 người —— "

"Theo Đại Nghiệp Hình Luật, nên chém, lập tức hành quyết!"

"—— Vị Thủy Long Vương Lý Văn Tâm! Hôm nay, trăm liền đứng hẹn, giúp người chém giết cái này cuồng đồ!"

"—— Đại Nghiệp vị đều Kim Ngô Vệ đại tướng quân Đệ Ngũ Bá Ngự nghe lệnh!"

Này Lập Mã Hoàn Thương Tướng Quân lúc này thúc ngựa , khiến cho lập tức quỳ gối Quý Đế trước người: "Có mặt tướng!"

Quý Đế nhìn chăm chú trên bầu trời Nguyệt Quân Tử, phần nộ quát: "Ta vị đều Bách Vạn Âm Bình, điểm Thập Phương Tinh Kỳ —— trợ này Vị Thủy Long Vương thành trận!"

Quý Tướng hét lớn: "Tuân lệnh!"

Sau đó đứng dậy, giục ngựa, tách ra đầy trời mưa to, dọc theo Tử Kim cung rộng lớn nửa đường, thẳng hướng về thành cung bên ngoài vội xông mà đi!

Đi đâu vẫn là một người nhất thương một ngựa. Nhưng phi nhanh ra Bách Bộ, bên người, lòng đất liền có Âm Hồn từ giữa hư không thành hình, theo sát về sau, giống như Đại Tướng Quân hầu hạ thân vệ.

Đãi hần phi ra thành cung đại môn, những nguyên bản đổ dưới đất rục rịch Âm Hồn nhất thời sôi trào, táo bạo đứng lên. Chúng nó diện mục lâm lâm dừng tọng, duy trì lúc còn sống khi chết bộ dáng, ăn mặc kiểu dáng khác nhau phục sức, cũng theo sát Đệ Ngũ Bá Ngự đằng sau, gào thét lên bay thẳng hướng về phía trước!

Quý tướng kia quân cao lớn Âm Hồn mặc đường phố qua ngõ hẻm, từ cây cối ở trong lướt qua, từ Phòng Xá ở trong lướt qua, từ tường viện ở trong lướt qua, dựng đứng lên trường thương trong tay trực chỉ hướng về phía trước, nghiêm nghị quát: "Đại Nghiệp Long Vũ quân ở đâu? !"

Cũng nghe không rõ, nhìn không rõ đến tột cùng là người nào đáp lại hần —— những quý hồn kia lấy mặt mờ thanh quang, thân thể gần như trong suốt, lại chịu chịu chen chen ủng sau lưng hần, quả thực nhìn không rõ —— nhưng xác thực xác thực tại hần một tiếng này quát chói tai đằng sau, có như vậy một đám phân tán tại các nơi Âm Hồn ra gào khóc thảm thiết gào thét...

Liên phảng phát chờ đợi giờ khắc này đã đợi đợi mấy trăm năm!

Một trận này gào thét đằng sau, những cái kia đáp lại hần Quý Hồn liền tụ tập đến một chỗ. Từ nơi này Tử Hồn linh Ưng Dương bên trong tự nhiên thấy không rõ. Nhưng trên bầu trời Nguyệt Quân Tử có thể thấy rõ ——

Những không có đó không lý trí có thể nói, chỉ còn lại có chấp niệm Âm Hồn vậy mà từ tụ tập đến một chỗ, hình thành một cái long loạt tán tán. Nhưng lại thật sự rõ ràng quân trận —— mấy trăm năm trước, bảo vệ cái này này nghiệp hướng mặt đều, mặt để quân trận!

Quý tướng kia lại lệ quát một tiếng: "Đại Nghiệp Định Thương quân ở đâu? !"

Liên lại có một đám Âm Quý về hần, đồng thời lời cuốn lấy bên người càng nhiều Quý Hồn tụ tập đến một chỗ.

Quý Tướng tại vị trong thành phi nhanh một vòng, chung uống "Long Vũ", "Định Thương", "Ưng Dương", "Phiêu Kỳ", "Thần sách", "Hổ Bì" sáu quân, "Trái linh", "Phải Võ", "Trái kiều", "Hữu Vệ" cái này Tứ Vệ —— đãi hần lại vọt tới vị thành Chính Nam phương xông dương môn lúc, phía sau hần lại quả thực liền thành liền trận doanh nghiêm chỉnh mười tinh, Bách Vạn Âm Bình!

Mới đầu thành quân lúc vẫn là long leo không chịu nổi Trận Hình.

Kì thực chánh thức thuộc về mấy trăm năm trước chi kia nghiệp hướng quân đội Hồn Linh tuy nhiên 10 vạn số lượng. Nhưng này 10 vạn nghiệp quân Quý Hồn tại Quý Tướng hiệu lệnh phía dưới tràn ra trùng thiên ngay ngắn nghiêm nghị, trấn đến những cái kia từ trước tới giờ không biết rõ nơi nào đến mấy chục vạn Âm Hồn cũng lạnh run run, đều bị này Âm Quân lời cuốn đến trong trận!

Trăm vạn quân trận Nhất Thành, những cái kia cấu thành quân trận Âm Bình diện mục liền cũng biến thành càng ngày càng mơ hồ. Đến tối hậu lại dần dần hóa ra Các Quân Thống Binh Đại Tướng, Tham Tướng, Giáo Úy, tam quân cờ hiệu, thậm chí Thập Diện tại mưa to bên trong phản phật pháp phối mây đen to lớn Tinh Kỳ!

Quý tướng kia tại xông dương trước cửa lập tức, ngựa đầu nhìn hướng lên bầu trời.

Rất nhanh, liền nghe được vị thành ở trong truyền đến dần dần biến lớn, cuối cùng khắp toàn thành kêu khóc —— đó cũng không phải là Hồn Linh nhóm kêu khóc, mà chính là từ trong thành này mấy chục vạn thật sự cư dân xuất ra đến thanh âm.

Trăm vạn Quý Quân tuy nhiên vô hình. Nhưng trùng thiên tức sát âm U Minh Chi Khí nhưng dù sao sẽ bị Dương Thế người cảm thấy. Thí dụ như trong nhà gà chó không yên, rắn chuột tán loạn, thậm chí có chút ít trời sinh liền mất thông Âm Dương người thể tục cũng có thể nhìn thấy cái này Âm Bình quá cảnh cảnh tượng —— này là bực nào dọa người! !

Bởi vì lấy những này dị thường, tuyệt đại đa số người đều e sợ cho tại mưa này Thiên lại gặp Địa Động, liền bốc lên mưa to xông ra khỏi nhà tới.

Nhưng mà bọn họ xông ra khỏi nhà thời điểm, chính là này Bách Vạn Âm Bình thành quân thời điểm, là này Vị Thủy Long Vương trăm trượng Long Thân Tòng Thiên đình dày đặc mây đen cùng giao minh thiểm điện ở trong xông ra thời điểm!

Mọi người —— lần thứ nhất, thiết thiết thực thực, vô cùng thấy rõ —— "Rỗng" !

Cho dù đây cũng không phải là Chân Long, nhưng ai nào biết Chân Long thật là bộ dáng gì? !

Mà dưới mắt tại bên trên bầu trời xoay quanh Cuồng Vũ này "Cự Long", lồng bồm Như Tuyết, Song Giác đỏ thắm, hai đầu râu dài uốn lượn bên cạnh thân, tràn ra điểm điểm Kim Mang. Nó là thật lớn như thế, đến mức như là con kiến hôi người bình thường nhóm trên mặt đất, tại mưa to bên trong vẫn nhưng nhìn đến nó thân ảnh ——

Tin ngườg chỉ lực như là trời long đất nổ Địa Bạo đi ra!

Tại Nguyệt Quân Tử cả đời bên trong, chưa bao giờ từng sờ qua lâu như vậy thời gian —— chừng một khắc đồng hồ.

Hắn mắt thấy quý kia để hiện thân, Âm Bình thành trận, mấy chục vạn người lấp đầy vị thành đường phố, nhìn thấy trên bầu trời Long Tử, lại ra kinh thiên động địa la lên ——

Ý thức được chính mình...

Đã thua rồi tỉnh rồi mù.

Hắn thậm chí không rõ ràng nào là này Lý Vân Tâm tính toán mưu kế hay, nào là hảo vận Thiên Thời, nào là mình vì đối phương lấp bỏ vào.

Nhưng chỉ biết là hết thấy vòng vòng đan xen giọt nước không lọt —— chính mình tính toán tính toán, tính kế hết thấy, đều là đối phương dự chứa lại đến một bộ phận!

Hắn quay đầu nhìn một chút Lý Vân Tâm, điên cuồng kêu to lên: "Người dám ở —— mấy chục vạn người trước mặt Hiền Thánh! Ta nói thống biết được việc này, tất diệt sát người! Người Mặt Nhật không xa! !" !

Đã thấy này lời cuốn lấy vạn vụ Long Thân ngửa mặt lên trời hét dài, âm thanh động trăm dặm!

Một tiếng này gào thét, nguyên bản trăm trượng thân thể đột nhiên tăng vọt —— nghênh phong liền nhảy lên đến hai trăm trượng, lại lăn mình một cái xoay quanh, đã mở rộng đến ba trăm trượng!

Mà lúc này Nguyệt Quân Tử ở trước mặt hắn, coi là thật liền như là một cái nho nhỏ con kiến, đứng ở một người trước mặt!

Điện quang đem cái này ba trăm trượng Long Thân chiếu rọi ra thanh lãnh quang. Cái này Vị Thủy Long Vương nhếch miệng cười lạnh, âm thanh động thiên, gọi mỗi người đều nghe được rõ ràng: "Người cái này nghiệt đạo cuồng đồ! Chạy trốn Chí Ngã vị thành, giết hại ta vị thành ba vạn bách tính tế luyện người Tà Trận!"

"Ta Vị Thủy Long Vương phù hộ nơi đây, hộ một phương an bình. Bây giờ người can rở làm ác, ta bắt đắc dĩ hiện ra chân thân vì dân trừ hại —— người nhìn cái kia đạo thống có lời gì nói? !" !

Nguyệt Quân Tử ý thức được đối phương đang làm cái gì —— liền như là lúc trước mình tại trên đài cao làm ra dạng như vậy. Hắn lập tức vạn khởi thần thông hét to: "Rõ ràng là người —— "

Nhưng chỉ nói bốn chữ...

Liền hiện hắn dùng không thần thông.

Lúc trước, chỉ là ba bước chỉ chướng không dùng được. Sau đó là hắn lực đạo không đủ, Đạo Pháp cũng mất đi hiệu lực. Cho tới bây giờ chính là ngay cả trăm dặm Truyền Thanh cũng không làm được —— đối phương đối với hắn lực lượng hạn chế càng ngày càng mạnh!

Trong lòng của hắn kinh hãi, giờ phút này đã hoàn toàn chỉ muốn chạy ra nơi đây! Lập tức không nói thêm nữa, quay đầu liền đi!

Nhưng mà lần này, sau lưng này Cự Long bám đuôi mà tới, gắt gao cắn hắn tung tích không buông lỏng —— Nguyệt Quân Tử tuyệt vọng ý thức được...

Này Vị Thủy Long Vương không ngờ trải qua mượn vừa rồi này mấy chục vạn người điên cuồng Nguyên Lực, Tấn Giai Chân Cảnh! !

Cái này tuyệt vọng rốt cục đè sập Nguyệt Quân Tử tâm phòng.

Hắn hướng dưới thân nhìn lại —— nhìn thấy này Bách Vạn Âm Bình đã chia ra mười đường, phân biệt lái hướng vị thành bốn phương tám hướng, không biết được muốn đi làm những gì.

Hắn hướng sau lưng nhìn lại —— này Cự Thủ chân thân một cái mắt to như chuông đồng tựa như cùng một tròng phòng lớn, mà hắn cái này vào ngày thường bên trong cũng coi là vĩ ngạn thân thể, lại còn không có này Cự Thủ trong miệng một cái Lợi Xi răng nanh cao!

Hắn thân là Chân Cảnh Đạo Sĩ, chỉ có một thân Thông Huyền Đạo Pháp lại không cách nào thi triển —— đối phương quỷ dị trận pháp hoàn toàn đem hạn chế lại mà hắn thậm chí còn không rõ ràng lắm, đến là như thế nào làm đến!

Nguyên bản có thể chịu được dùng một lát còn có Chân Cảnh tu sĩ mạnh mẽ thân thể, nhưng bây giờ... Nay Long Tử cũng đã nhập Chân Cảnh!

Người Tu Thân thân thể như là cùng Yêu Ma thân thể so!

Nếu như, nếu như, nếu như —— lúc trước hắn không phải có chủ tâm muốn cùng cái này Lý Văn Tâm đùa lấy chơi đùa, nếu như nghe này Lâm Lượng Tử thuyết phục tại hắn còn chưa bố trí chu toàn thời điểm..

Một đạo Chân Phù liền có thể đem hắn diệt sát! ! !

Nguyệt Quân Tử trong lòng là lại giận vừa giận, ngửa mặt lên trời liền ra một trận Khấp Huyết điên cuồng gào thét!

Một tiếng này rít gào đằng sau, Chân Cảnh tu sĩ rốt cục thấy rõ hiện thực, quyết định... Tráng Sĩ tự chặt tay!

Song khi thật muốn đoạn, không chỉ có riêng là "Cổ tay", mà chính là hắn thân thể này.

Tu Hành Giả vừa vào Chân Cảnh, liền danh xưng "Bất Tử Bất Diệt". Cái này Bất Tử Bất Diệt cũng không phải là lồng tay thân thể, mà chính là nói Quý Hồn. Người thật chỉ thân bị đánh tan, cùng người bình thường đồng dạng sẽ tôn trọng Thần Hồn, chỉ lưu Quý Hồn. Nhưng người thật Đạo Pháp Thông Huyền, tại thành quỷ trong một chớp mắt liền có thể giữ lại một tia thần chí thư thái.

Thành quỷ, tuy nhiên tu vi đại giảm, có chấp niệm Tâm Chướng, nhưng dù sao từng là Bất Tử Bất Diệt người thật —— cũng là này Hắc Bạch Diêm Quân đích thân đến, muốn câu đi bọn họ cũng cần cực kỳ tổn hao một phen khí lực.

Mà này Hắc Bạch Diêm Quân lại cũng không phải là ưa thích trêu chọc thị phi tính tình, như không đặc biệt tất yếu, cũng sẽ không đối người thật chỉ hồn dây dưa đến cùng —— cái này đã biết thế giới nhân khẩu đã qua một tỷ, mà người thật cũng chỉ có mấy trăm, huống chi đột tử người thật, thì càng thiếu!

Cho nên Nguyệt Quân Tử điên cuồng gào thét đằng sau, quay người liền đem hết toàn lực, thẳng hướng này Cự Thú bỏ nhào mà đi!

Trên bầu trời, màn mưa bên trong, đột nhiên lòi ra một đầu thật dài sáng đây, sau đó cái này sáng đây, một tiếng âm vang đụng vào này Cự Long đầu lâu!

Nhưng kết quả đã nằm trong dự liệu của hắn.

Ly Văn Cự Thú chỉ bỗng nhiên khế cắn, quán quanh lấy thiểm điện quang mang Lợi Xi liền nhất thời đem người thật thân thể cắn thành một mảnh huyết vụ!

Nguyệt Quân Tử thân thể một hủy, Quý Hồn lúc này thoát ra. Lý Văn Tâm mãnh liệt hắt đầu, hai đầu râu dài tựa như hai đầu roi điện quét vào cái kia Quý Hồn bên trên... Nhưng đúng là thấu thể mà qua!

Hắn lại rít gào một tiếng, tầng mây bên trong nhất thời ngưng tụ ra từng đem Âm Sai oanh hồn phi phách tán Cửu Tiêu Lôi Đình lửa ——

Sau đó lại vẫn là không có chút nào thương tổn!

Đến lúc này hai kích không xây công, này Nguyệt Quân Tử Quý Hồn mới Định Thần.

Quý này hồn bỗng nhiên giữa không trung dừng lại, xoay mặt nhìn chăm chú Lý Văn Tâm, quát chói tai: "Ngươi có biết người thật chỉ hồn Bất Tử Bất Diệt? ! Hôm nay ta thân thể đã hủy, tu hành lại không nhìn! Nhưng ta chắc chắn trả lời thống nói rõ hôm nay hết thấy —— muốn ngươi vì Bản Chân Nhân chôn cùng, vì Bản Chân Nhân chôn cùng! Vì Bản Chân Nhân chôn cùng! ! Vì Bản Chân Nhân chôn cùng! ! !"

Cự Long rốt cục cũng không hề truy kích. Hắn tại vân vụ ở trong bàn đứng người đây, rắn đứng lên tiền thân cùng đầu lâu, bốn phía điện quang lượn lờ.

Hắn chăm chăm lên trước mặt giống như một hạt bụi Tiểu Nhân Nhi Quý Hồn, trầm mặc một lát, ra khoáy ý tàn nhẫn tiếng cười: "Ngươi tự cho là, đến mà một bước này, ta đã tính toán tường tận, vô kế khả thi."

"Ngô... Lúc trước ngươi cũng thế, tự cho là, ta sửa cầu trái đường xây mương đã là tính toán tường tận, vô kế khả thi."

"Ngu xuẩn... Luôn luôn học không được giáo huấn a?"

"Bản Vương —— chịu nhục hai tháng, tại cái này Vị Thủy vị thành làm nhiều chuyện như vậy, nhiều như vậy bố trí, ngươi cho rằng —— chỉ là muốn hủy thân thể ngươi a? !"

Lý Văn Tâm quát lên một tiếng lớn: "Đây chỉ là bắt đầu! Xuẩn Đạo Sĩ!"

"Hắc hắc! Hủy thân thể ngươi, vốn là bước khó khăn nhất, bây giờ ngươi cái này ngu xuẩn vậy mà lại chính mình vì ta làm thành!"

"Như vậy lúc này..." Cự Long cúi đầu xuống, bỗng nhiên xích lại gần Nguyệt Quân Tử, lộ ra miệng đầy răng nanh, dữ tợn cười rộ lên, "Ta mới chính thức

bắt đầu muốn —— xử lý người nhà."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Lăn :

Tàn nhẫn như vậy âm u lời nói từ Cự Thủ trong miệng bị từng chữ từng chữ gạt ra —— Nguyệt Quân Tử lại cũng không dám lại lấy cười nhạo ứng đối.

Bởi vì bây giờ hắn đã ý thức được cái này kẻ địch đáng sợ nói tới bất luận cái gì một câu đều có thể không phải nói là dọa. Mặc dù hắn không biết cái này vừa mới tiến vào Chân Cảnh Long Tử như thế nào diệt sát một cái người thật chí hồn, nhưng hắn đã biết ngay tại nửa canh giờ trước đó càng thêm chuyện không có khả năng đã sinh ——

Cái này Lý Vân Tâm ngay tại hắn mí mắt dưới, bố trí dạng này hắn hoàn toàn không biết mưu đồ, lấy vốn là Hóa Cảnh tu vi, hủy đi một vị ôn đường cảnh giới mấy chục năm Đắc Đạo Chân Nhân thân thể!

Tại hắn đã biết lịch sử bên trong, chưa bao giờ sinh qua loại này sự tình.

Hắn rốt cục dài trí nhớ học ngoan. Nhưng cũng không có nghĩa là hắn hội như vậy khuất phục. Tu Hành Chi Lộ nguyên bản liền tràn ngập gian nan hiểm trở, nếu như bởi vậy liền thất hồn lạc phách quỳ gối cầu xin tha thứ, cũng quả quyết tu không đến Chân Nhân Chi Cảnh.

Này Nguyệt Quân Tử hồn phách dựng thẳng lên lông mày, thần thái bề ngoài cơ hồ cùng lúc còn sống không khác, nhưng hiển nhiên so lúc còn sống muốn càng thêm dễ gần —— bởi vì báo thù chấp niệm quá nhiều hắn thần chí, hắn gần như có lẽ đã là một cái chính cống người bình thường.

"Cũng không có xong." Quý này hồn căn rằng nghiêng lợi nói, "Còn có một cái Kiếm Tông người thật, hắn sẽ đem tin tức mang đi ra ngoài —— ta không tin người còn có thể giết chết vị thứ hai người thật!"

"Đạo thống —— mới sẽ không tin tưởng một cái xảo trá Yêu Ma nói bừa!" Quý Hồn con mắt đi đạo, bỗng nhiên lại cười ha hả, "Bản Chân Nhân sẽ thành Tuấn Đạo người, đạo thống đem cùng người không chết không thôi!"

"Người là dùng cái biện pháp gì đoạt xá này Long Tử? Há? Hắc hắc, đạo thống sẽ cho rằng người là Yêu Ma, yêu ma kia... Này Long Tộc, càng muốn tìm người trả thù! Người vĩnh viễn không được an bình!"

"Ngô..." Long Tử hơi hơi hậm. Đầu của hắn đối với Đạo Sĩ Quý Hồn tới nói lộ ra thật lớn như thế,

Đến mức hậm hậm lúc chỗ kích động vân vụ tựa như cùng điên cuồng gào thét sóng biển đem Quý Hồn bao phủ —— đội hai hơi đằng sau này vân vụ mới thổi lui, Quý Hồn trên thân quanh quẩn lấy từng tia từng sợi bạch khí, phảng phất mới từ Hải Triều ở trong lộ đầu ra.

"Giết chết một vị người thật xác thực đã là ta cực hạn." Lý Vân Tâm dùng khoáy ý lại nghiêm túc ngữ điệu nói, "Từ người đến vị thành ngày đầu tiên lên ta liền suy nghĩ như thế nào diệt trừ người. Trong lúc đó càng sửa đổi đối đãi, lại uống cho người là một người thông minh, không nguyện ý dùng thuần túy bạo lực giải quyết vấn đề, mới rốt cục cho tới bây giờ cục diện này."

"Kiếm Tông người thật a... Ta xác thực không tốt tùy tiện ra tay. Bởi vì ta từ Lưu Lăng nơi đó quen thuộc một chút nói thống phương pháp, sau đó mới dễ đối phó người. Kiếm Tông a... Bản Vương cũng không phải rất quen nha."

Nhưng Thần Thủ cực đại mắt vàng đi đạo, lại đột nhiên tà cười rộ lên: "Khắc khắc khắc khắc kiệt... Tuy nhiên người coi Bản Vương liền không có trợ thủ a? !"

Quý Hồn nhìn thấy hắn đắc ý bộ dáng, tựa hồ hết bệnh Sinh khí (tức giận), táo bạo. Hắn đưa tay hướng về vị trong thành nhất chỉ: "Cái kia Quý Đế? ! Hừ, Chân Cảnh tu vi mà thôi, còn là Quý Đế! Hắn có thể đấu không lại Kiếm Tông người thật. Cho dù tăng thêm người —— kiếm kia tông cùng phong tục cũng có thể thoát thân!"

"Ngu xuẩn." Lý Vân Tâm lạnh hừ một tiếng, thanh âm giống như nặng nề sấm rền, "Người hướng này vị ngoài thành, đã nguyên núi Bắc Phương ba mươi dặm chỗ nhìn, nhìn xem thấy cái gì? !"

Quý này hồn cho hắn chỉ điểm, cũng không hỏi hắn như thế nào biết được bên kia tình hình, chỉ vận dụng hết thị lực nhìn sang ——

Sau đó bỗng nhiên từng to mắt.

...

...

Vị ngoài thành, dã nguyên núi, ba mươi dặm.

Mưa phùn mịn mờ.

Nơi đây đã xuất vị lòng dạ, mà dã nguyên trên núi hai tháng trước đã hòa cũng không tác động đến vùng này.

Ngoài trăm dặm vị trên thành không mây mưa mang đến dư vị trạch bị nơi đây, nhưng đến không phải làm cho người chật vật mưa to, mà chính là làm cho người tâm thần thanh thần lòng trâu mưa phùn.

Có nhả hứng người hội tại dạng này khí trời chống đỡ Du Chi Tấn xuất hành, hoặc là dứt khoát thể nghiệm mưa bụi thấm vào da thịt khoái cảm.

Nhưng có một người tựa hồ một chút đều không thích Vũ Thiên, càng không thích bị thấm ướt ——

Đầu lông loét lũng ở sau ót, chỉ cầm một cây mộc mạc Mộc Trâm Bạch Y Thiếu Nữ đứng tại ven đường chất gỗ dịch trong đình.

Nhưng nàng đầu kia da lông bóng loáng sáng loáng Tiểu Mao Lư vẫn đứng ở đường một bên khác trong mưa, ăn dính lấy tinh mịn Thủy Châu Cỏ non, lộ ra mười phần vui vẻ.

Dịch đình lều đình vịn dây leo, tường tấm thì mọc lên rêu.

Mưa phùn tại ngoài đình trên mặt đất thượng chậm rãi sinh ra vũng nước, vũng nước kéo dài ra dòng nhỏ, thấm ướt trong đình mặt đất.

Nhưng này nước đều sợ thiếu nữ này —— lách qua nàng đi.

Bạch Vân Tâm trong tay nắm dây cương. Cùng đường phía bên nào Tiểu Hắc con lừa cùng một chỗ, tại đường trong đó lòi ra một đầu dây.

Nàng trầm mặc nhìn lấy phương xa —— nơi đó có xanh um màu xanh nhạt Viễn Sơn, uốn lượn mà đến vùng bùn đường, ven đường tuyết lấy phồn thịnh đoá hoa nhỏ bụi cỏ dại.

Mà phía sau nàng trên bầu trời, sấm rền cuộn cuộn, kim sáng lóng lánh —— nhưng nàng làm như không thấy.

Thậm chí nhìn còn có chút tức giận.

Nàng dạng này trầm mặc đứng cực kỳ lâu, lâu đến này lòi quang cùng thiểm điện rốt cục lắng lại, lâu đến cảm nhận được ngoài trăm dặm phóng lên tận trời đáng sợ U Minh Chi Khí, mới rốt cục khẽ nhủ mảy.

"Thúi chết."

Mà lúc này đây, nàng đợi đối xử mọi người rốt cục tới.

Người tới là một cái Kiếm Sĩ.

Thực sự phi kiếm, Ngự Không mà đi.

Từ chân trời hóa thành một đạo lưu quang đâm tới, tại thiên không chỗ cực kỳ cao lưu lại một đầu thật dài Vân dấu vết.

Nhưng Vân dấu vết trên con đường này dịch đình chỗ im bật mà dừng.

Trên bầu trời Ngự Kiếm Kiếm Sĩ không thấy. Sau một khắc, một cái đeo kiếm nam tử trẻ tuổi một bước ba dao động từ ven đường trong bụi cỏ dại đi tới, thậm chí còn hái một đoá màu trắng tiểu Hoa cầm ở chính mình đạo kế bên trên.

Hắn nhìn tuổi trẻ lại tuần lãng, phảng phất mười mấy tuổi niên kỷ. Nhưng Tu Đạo Nhân cũng có bảo dưỡng dung mạo biện pháp, ai cũng sẽ không quả thực cho rằng một vị người thật chỉ có mười mấy tuổi.

Vị này đạo hào cùng phong Tử Kiếm Tông Chân người cứ như vậy cười híp mắt đi đến dịch đình chỗ, tại này một đầu chắn ngang giữa đường dây cương trước dừng lại.

Hắn nhìn xem Bạch Vân Tâm, lại nhìn xem Tiểu Hắc con lừa. Tiếp lấy duỗi ra một ngón tay, tại này dây cương thượng đánh đánh.

Dây thùng thượng lưng lay sắp đổ giọt nước bị hắn đánh rơi.

Sau đó nghe được thiếu nữ mặc áo trắng kia dùng Hạc Minh trong trẻo lại mềm mại thanh âm, tại như vậy lãng mạn lại tươi đẹp khí trời bên trong, đối với hần nhẹ nhàng nói ba chữ ——

"Quá tuyến, chết."

Nhìn tuổi trẻ Kiếm Sĩ nháy mắt mấy cái, khó xử hàng vĩa hè mở tay: "Ây... Bạch cô nương, Tiểu Đạo bị người nhờ vả —— "

Bạch Vân Tâm chậm rãi ngẩng đầu, nhìn lấy hần.

Một đôi nguyên bản Hắc Bạch phân minh con người bỗng nhiên biến thành tình khiết hắc sắc.

Kiếm Sĩ ngay cả vội vàng lui về phía sau ba bước, nói: "Tốt tốt tốt —— chớ tức chớ tức, ta không đi là được."

Hần một bên nói một bên ngẩng đầu hướng vị trên thành không nhìn xem. Nhìn một hồi, nheo mắt lại: "Giống như cũng không có tiện nghi gì có thể chiếm."

Sau đó tựa hồ hướng về bên kia trên bầu trời người nào đó chấp tay một cái, cười đùa tí tưng, xin tha tựa như nói: "... Xin lỗi á."

Bạch Vân Tâm liền không nhìn hần. Vẫn trầm mặc tại trong đình đứng đấy.

Nhưng mà Kiếm Sĩ lại chưa đi.

Kiếm Sĩ nhìn chăm chăm thiếu nữ nhìn một hồi lâu, thiếu nữ cũng không làm phản ứng. Thẳng đến Kiếm Sĩ đầu bị mưa phùn thấm thấu, mới gãi gãi cái cổ: "Ây... Bạch cô nương, nghe nói người vũ y rơi vào Động Đình quân trong tay nha."

Bạch Vân Tâm mặt không biểu tình quay đầu xem hần —— bỗng nhiên nheo miệng cười, nhất thời xuân quang doanh thất: "Thế nào, người muốn ta này vũ y?"

Kiếm Sĩ bận bịu khoát tay: "Sao dám sao dám. Đều hiểu được ngàn năm trước Bạch cô nương nói qua, ai có thể đem này vũ y từ cô nương bên người đoạt lấy qua, liền, liền..."

"Ài, ta cũng không muốn từ bên cạnh người đoạt người vũ y, kết quả cũng không phải người nhìn lấy ưa thích —— bị người đuổi kịp Sơn Môn cho xé sống."

Bạch Vân Tâm nụ cười trên mặt đột nhiên thu liễm, quay về bình tĩnh ——

"Như vậy lần."

Kiếm Sĩ lại vẫn không đi. Chỉ cười đùa tí tưng: "A..., vậy lần này là ai lớn như vậy mặt mũi, cực khổ Bạch cô nương ở chỗ này..."

Lời còn chưa dứt, thiếu nữ liền bỗng nhiên trở mặt. Cũng không thấy dấu hiệu gì, liền mãnh liệt khoát tay ——

Trong hư không nhất thời vang lên bốn nhọn cùng cực vù vù, một loạt vũ trạng hư ảnh theo nàng tay áo lao thẳng về phía cái kia thật cảnh Kiếm Sĩ!

Cùng phong từ nhất thời sắc mặt thay đổi. Cũng không thấy có động tác gì, sau lưng một thanh phi kiếm vụt một tiếng nhảy lên đi ra che ở trước người, thụ này rần rần chắc chắn nhất kích ——

Chỉ nhất kích liền đem hần đánh bay.

Kiếm Sĩ mang theo cuộn cuộn khí lãng, tia lửa, kinh người sóng linh khí ầm ầm bị từ nơi này dịch đình trước quát thẳng tới đến cực xa cực xa nhàn nhạt Thanh Sơn chỗ, qua thật lâu...

Mới có một đoạn vỡ vụn mũi kiếm gào thét lên Băng bay tới, rơi vào này đã đốt trọc đã nguyên trên núi ——

Lập tức liền gột sạch hơn hai trăm cao gao đỉnh núi.

Mà Nguyệt Quân Tử Quỷ Hồn mắt thấy đây hết thảy.

"Người này cứu binh thế nhưng là người thông minh." Lý Vân Tâm cười lạnh.

Quỷ Hồn xanh mờ mờ da mặt trưởng đến Black. Hần mở đầu răng múa mở đầu tròng một hồi này Bạch Vân Tâm, lại qua tròng Lý Vân Tâm: "Này Yêu Nữ? ! Như thế nào sẽ giúp người? ! Các người trong âm thâm có cái gì hoạt động? Ấy da da nha —— tức chết Bồn Tọa! !"

Phần nộ làm hần thân thể chậm rãi cổ trưởng đứng lên, giống như một cái nhanh chóng phúc trung niên nhân: "Này nghiệp đế lại là chuyện gì xảy ra? ! Gặp quý, oa nha nha nha nha... Người muốn thật đẹp! Bản đạo nói cho người —— coi là đuổi đi hần liền gối cao không lo a? !"

"Này đồ hèn nhất chỉ là một cái Đắc Đạo Chân Nhân! Ta Lang Gia động thiên tông tòa —— người có thể hiểu được này tông tòa? ! Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới động thiên tông tòa! Còn Ngô tử! Muốn Tấn Giai phổ biến sinh Huyền Diệu Cảnh Giới Còn Ngô tử —— cũng ở nơi đây! Khoảng cách

vị thành ngàn dặm mà thôi! !"

"Chờ hần đến, hắc hắc, ha ha ha, hum hum hừ, người có thể trốn không thoát —— hần cái gì cũng biết biết! Hừ hừ, ha ha ha, ha ha ha ha..."

Lý Vân Tâm chậm rãi ngửa về đằng sau ngửa đầu. Nếu như hần giờ phút này vẫn là hình người, hội hiện hần tại nhũ mây, đồng thời hơi hơi kinh ngạc.

Ngẩn ngừ hai ba khắc đồng hồ mà thôi, cái này Nguyệt Quân Tử Quý Hồn nói chuyện giọng điệu... Trở nên càng ngày càng quen thuộc.

Điều này làm hần nhớ tới Tam Hoa.

Quý này hồn lý trí đang nhanh chóng biến mất. Lý Vân Tâm không rõ ràng cái này là không là bởi vì chính mình trợn pháp hạn chế hần Đạo Pháp, khiến cho hần vô pháp giữ vững thần trí.

Đây cũng không phải là điềm tốt, càng không tại trong kế hoạch —— hần cần là một cái tuy nhiên cố chấp không thể nói lý, nhưng vẫn cũ có ý thức thần trí, có thể nhớ kỹ rất nhiều rất nhiều thứ người thật chỉ hồn, mà không phải một cái ngờ ngờ ngác ngác Quý Hồn!

Cũng chính là vào lúc này —— tại Lý Vân Tâm đang định làm những gì thời điểm, màn mưa bên trong một bóng người nhanh chóng thành hình.

Nước mưa tụ tập đến một chỗ, cấu thành một người trung niên nam tử hình dáng. Hình dáng lập tức bị sắc thái bổ sung, trở nên tươi sống sinh động. Một hơi đằng sau này hình người hoàn toàn đầy đặn đứng lên, ông tay áo trong gió phất phật một tiếng vang.

Người đến đầu đội Bát Bảo Tử Kim Quan, người khoác Lưu Vân thụ quẻ bào. 5 túm râu dài, mũi cao mắt phượng —— là một cái khó gặp mỹ nam tử.

Nguyệt Quân Tử hồn phách thấy một lần người này, nhất thời kêu gào ầm ĩ đứng lên.

"Tông —— tòa! !" Vị này đã từng Đắc Đạo Chân Nhân chỗ ứng có phong độ cùng thông dong toàn không thấy, ngược lại rất như là một cái nũng nịu tiểu hài tử. Hần cao hứng hoa tay múa chân đạo, thậm chí càn rỡ nhào qua cho đối phương một cái ôm ấp.

Nhưng hần chính là Quý Hồn thân thể, trước mắt hần vị này chỉ kém một cái giai cấp liền đạt đến Huyền Cảnh đỉnh phong Đạo Nhân cũng vền vẹn dùng giọt mưa hóa thành một cái phân thân mà thôi —— thể là hai bóng người giao thoa đi qua, cũng không có ôm đến.

Tuy nhiên Quý Hồn vui vẻ không giảm chút nào. Hần bỗng nhiên quay đầu nhìn Lý Vân Tâm, trên mặt lộ ra tàn nhẫn thần sắc oán độc: "Tông tòa! Giết hần! Diệt sát hần! Y! Báo thù cho ta! Ta thể nhưng là —— "

Đạo thống Lang Gia động thiên tông tòa, Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ Côn Ngô tử hơi hơi đưa tay, ép lập tức.

Quý Hồn nhất thời bị đông cứng tại nguyên chỗ, không thể động. Liền biết tông tòa lúc này rất không hài lòng, cho dù trong lòng lại thật nhiều lời nói muốn nói, cũng đành phải tạm thời trầm mặc xuống.

Huyền Cảnh Đạo Sĩ từ từ tế tế đánh giá cách đó không xa giống như dãy núi Cự Thụ. Nhìn một hồi lâu, mới đưa tay thi cái đạo lễ, khách khí hỏi: "Vị Thủy Long Vương vì sao sát hại ta nói thống tu sĩ?"

Vân vụ bỗng nhiên đem Thần Thú hoàn toàn bao vây lại. Trong nháy mắt đằng sau vân vụ lại tán đi ——

Lý Vân Tâm lộ ra chân dung.

Hần hóa ra Bạch Bào, ăn mặc mộc mạc lại không keo kiệt. Đại bào trong gió khuấy động, vô luận tướng mạo vẫn là khí thế đều không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

"Ta là Lý Vân Tâm, cũng là Vị Thủy Long Vương." Hần nhìn lấy Côn Ngô tử, trầm giọng nói, " tông tòa có nghe nói qua Lý Vân Tâm cái tên này?"

"Nghe nói Lăng Nhi mệnh tang tay người. Tự nhiên nghe nói qua."

Lý Vân Tâm hơi sững sờ, cực nhanh liếc liếc một chút một bên Nguyệt Quân Tử Quý Hồn.

Quý Hồn giờ phút này lộ ra rất bất an.

Hần lập tức trong đầu dựa vào cái này hữu hạn chi tiết tiến hành nhanh chóng phỏng đoán, cuối cùng được đến một cái ra ngoài ý định kết luận ——

Lăng Không Tử biết mình chánh thức thân thể, Nguyệt Quân Tử cũng biết mình chánh thức thân thể... Mà vị này tông tòa, Động Thiên Chi Chủ, vậy mà không biết!

Kỳ quặc.

Nhưng dưới mắt không phải tính tế suy nghĩ chuyện này thời điểm.

Hần... Tìm một chút vị này Huyền Cảnh tu sĩ hư thực.

Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới nha! !

"Như vậy thì có đảm." Hắn đem trong lòng nghi hoặc tạm thời chôn xuống, duỗi tay ra, trong lòng bàn tay liền nhiều một thanh quạt giấy. Nhưng cái này nước mắt quạt nan trúc đã không phải giấy trắng —— mặt quạt thượng nhiều một bức Sơn Thủy.

Nguyệt Quân Tử lần thứ nhất từ Huyền Quang Bảo Giám bên trong đi tới thời điểm, Lý Vân Tâm liền tại trên ghế mây về núi này nước.

Sau đó hắn lại tại mặt quạt thượng một vòng, trong tay lập tức nhiều một vòng Thanh Quang. Cổ tay lại lật một cái, hơi nhíu chau mày suy nghĩ một hồi, liền khẽ quát một tiếng: "Hiện!"

Này bôi thanh nhất thời khuếch trương ra, biến thành một vòng tròn đà đà, ánh vàng rực rỡ quang trắng.

Sau đó thảng này choáng bình lấy lơ lửng giữa không trung, Lý Vân Tâm đập vào mặt trăng. Lại từ quạt giấy bên trong bôi ra một thanh ghế mây đến, chính mình đại mã kim đao ngồi lên, mới thư thư phục phục thở dài, nở nụ cười: "Dù sao vừa mới tấn thân Chân Cảnh, không so được hai vị Lão tài xế —— chính mình bay lên vẫn là cố hết sức. Cái này làm cần."

Nguyệt Quân Tử Quỷ Hồn nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm dưới thân này quang trắng lẳng lẳng nhìn một hồi lâu, rốt cục nhin không được kêu to lên: "Đó là ta Huyền Quang Bảo Giám? ! Người sao có thể sai sử nó! ?"

Trước mấy ngày giẫm lên cao băng ghế đôi hành lang bóng đèn.

Cảnh sát trưởng Tiên Tử hoặc là cảm thấy ta muốn tự vận, hoặc là cảm thấy "Cái này hẳn meo cái quỷ gì vì cái gì trở nên cao như vậy" —— từ trên mặt bàn nhảy dựng lên một chân đem ta gạt ngã.

Máy mắn ta bảo vệ bóng đèn chu toàn cũng không có một đầu ngã vào mèo cát trong chậu.

Vén vén ném hồng ngón tay mà thôi nha...

Sau đó hôm nay đứng lên khởi động máy, vỏ không sáng. Ngắm lại bản này từ bán đi giá tiền còn không có phí sửa chữa nhiều, liền dứt khoát đổi máy mới.

Một ngày này liền chà đạp.

Tóm lại gần nhất... Mệnh Đồ nhiều thăng trầm.

Số 25 chiến lược bảng đệ nhất tiền thưởng lấy không được, thứ hai cũng lấy không được, Đệ Tam cũng lấy không được, có thể cảm tới Đệ Lục ta liền cười tỉnh...

Số 25 nhìn lấy càng đi. Ngược lại là nhất định sẽ bạo, nhưng cũng chính là mấy vạn chữ đi. Mấy ngày nay một mực đang ăn tồn cáo, đau đến bức bối không an tĩnh được.

Sau đó tháng này còn lại mấy ngày viết nhiều điểm nhiều càng điểm —— đau lòng ta tiền thưởng. Lần này bay.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Người dám đụng đến ta

Lý Vân Tâm nhìn xem Nguyệt Quân Tử, tiếc rẻ lắc đầu: "Tốt tốt một cái người thật, cái này thành Trí Chương Nhi Đồng. Ta thật sự là cảm giác sâu sắc tiếc hận."

Côn Ngô Tử hơi hơi cúi xuống tầm mắt, Nguyệt Quân Tử liền không gọi. Sau đó hắn nhìn Lý Vân Tâm: "Long Vương vì sao tiếc hận đâu? Cũng là người hủy hấn thân thể."

"Bởi vì hấn đến ta vị thành giết người." Lý Vân Tâm dùng quạt giấy chỉ chỉ Nguyệt Quân Tử Quỷ Hồn, "Đương nhiên mọi người đều là Người trưởng thành, có một số việc đúng sai nói không rõ. Nhưng tổng tới nói cùng là —— từ đầu tới đuôi đều là các người chọc ta."

"Quý động thiên Lưu tiểu thư tìm tới ta, muốn ta cùng nàng lên núi. Ta tự nhiên không vui, thế là nàng liền muốn kêu đánh kêu giết —— ta không thể làm gì khác hơn là đem nàng xử lý sạch."

"Đang sau vị tiên sinh này lại chạy tới vị thành muốn cùng làm việc xấu, tâm lý còn lưu giữ chút ngại nghe đều muốn cau mày ý đồ xấu —— như vậy ta cũng chỉ đành đem hắn cũng xử lý sạch. Hiện thực tình hình là như vậy đơn giản."

Côn Ngô Từ gật gật đầu: "Nói như vậy Long Vương cũng không sai."

Nguyệt Quân Từ kêu lên: "Người này không phải Long Vương! Đây Ly Văn đã chết mất, chết mất!"

Nhưng Ly Văn Tâm cùng Côn Ngô Từ đều không thêm đề ý hắn.

Ly Văn Tâm cười cười: "Ta không có ngàn dặm xa xôi chạy tới Quý động thiên gây chuyện, ngược lại là hai chuyện lớn đều sinh ở vị trong thành. Một lần Đào Khê đường hủy nửa bên, dã nguyên sơn đã đốt trọc nửa bên. Một lần khác ngay tại lúc này. Vừa rồi ngài ở chỗ này lời nói, có thể nhìn thấy rất nhiều rất nhiều vong hồn —— Quý Phái Nguyệt Quân Từ đồ sát mấy vạn người, đều là người vô tội. Ta hiểu được Tu Hành Nhân có đệ nhất Giới Luật —— hấn đáng chết."

Côn Ngô Từ hướng dưới chân lớn nhìn một chút.

Vị trong thành từng có một chôn Tu la, nhưng mưa rào tầm tã hạ lâu như vậy, máu tươi cùng cốt nhục đều tách ra.

Nhưng mà mấy vạn máu người không dễ dàng như vậy dọn dẹp sạch sẽ —— từ trên bầu trời nhìn, vị trong thành có một bộ phận vẫn là phần hồng sắc.

Nhưng đã không nhìn thấy Âm Hồn.

Thập Phương Tinh Kỳ, Bách Vạn Âm Bình chạy về phía bốn phương tám hướng, cho tới bây giờ —— đều biến mất không thấy gì nữa.

Mà đây cũng là hấn kiêng kỵ sự tình một trong.

Hắn tại ở ngoài ngàn dặm đều cảm thụ được nơi đây trùng thiên oán khí, nhưng mà phân thân tới. . . Đây oán khí Âm Bình lại đều không có hành tung.

Nhưng cũng không phải biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi —— tổng có dấu vết mà lần theo.

Côn Ngô Từ có thể cảm nhận được này Bách Vạn Âm Bình còn ở chỗ này nhưng. . . Cũng là tìm không ra.

—— hấn nhưng là Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới người thật (chú 1) a.

Vị này Huyền Cảnh người thật liền cười cười: "Há biết rõ không phải Long Vương giết đâu? Cùng thoa dù sao cũng là Đắc Đạo Chân Nhân, chắc hẳn sẽ không dễ dàng phạm này giới. Mà Long Vương dù sao cũng là Yêu Ma."

Ly Văn Tâm ý thức được "Cùng thoa", nên là Nguyệt Quân Từ ở thế tục thời điểm chữ.

Côn Ngô Từ lại hơi hơi thở dài: "Lúc trước ta cùng cùng thoa cách ngàn dặm nói qua một chút lời nói, hiểu được Long Vương trước đó chỉ là Hóa Cảnh mà thôi."

"Bây giờ Long Vương đã là người thật, cùng thoa lại ngay cả thần trí đều suất nữa thủ không được —— có thể thấy được vì hủy hấn thân thể, Long Vương rất là tổn tâm tư."

"Đến tận đây lúc nha. . . Cái này vị thành phụ cận địa phương vẫn là một tòa ả mà không đại trận. Hồ thẹn bản đạo lại nhìn không thấu trung quan khiếu."

"Chỉ nói là, Long Vương chính là Yêu Ma, này nghiệp đế cũng là Yêu Ma. Hai cái Yêu Ma giết ta nói thống nhất tu sĩ, trong thành còn chết cái này rất nhiều người, lại Long Vương là cần Âm Bình oán khí thành trận ——" Côn Ngô Từ hơi cười cợt, "Bản đạo ngược lại là cảm thấy, là Long Vương giết bọn hắn đâu? —— nói chung đạo thống cũng sẽ như thế nghĩ."

Ly Văn Tâm nhìn lấy hấn, kinh ngạc cực: "Ngài đây là cưỡng ép vung nổi a. Đây cũng không phải là chân tướng."

Côn Ngô Từ một bên khẽ lắc đầu, một bên cười: "Không phải Long Vương muốn ý tứ kia."

"Bản đạo nói là, động thủ giết người, hoặc là nhìn động thủ giết người, hoặc là cùng thoa. Nhưng là khiến cùng thoa đi đến một bước này, kì thực là Long Vương đi. Long Vương có thể nói —— cùng thoa giết vạn nhân, chuyện này không ở đây người mưu đồ bên trong sao?"

Ly Văn Tâm nhìn chăm chăm Côn Ngô Từ nhìn một hồi, trên mặt thần sắc kinh ngạc tán đi. Sau đó cười rộ lên: "Ồ. Ngài là ý tứ này nha. Đầu là chính hấn, thân thể cũng là chính hấn, ta vô dụng đao nhỏ bức bách hấn."

"Người lúc trước, cũng nên là thân người đi. Nhưng dùng biện pháp gì đoạt xá Long Từ." Côn Ngô Từ lạnh nhạt nói, phảng phất đối với chuyện này cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Bởi vì hấn xác thực kinh lịch quá nhiều. Kinh lịch quá nhiều, mới hiểu đến tự mình biết quá thiếu. Cho nên rõ ràng trên đời tất có rất nhiều thần kỳ quý quyết sự tình, không cần đến mọi chuyện kinh ngạc. Điểm này tựa hồ cùng Nguyệt Quân Tử tự tin chính tương phản.

"Đoạt xá Long Tử Thành Long vương. . . Nhưng hấn là vẫn như cũ là nhân tâm. Đã là nhân tâm, còn có thể dùng mấy vạn người vô tội tánh mạng đi mưu hại một cái tu sĩ. . . Lý Vân Tâm, ngươi thật là Yêu Ma."

"Đầu tại ngai trên bờ vai, tùy ngươi nghĩ như thế nào." Lý Vân Tâm thờ dài, ngồi thẳng người.

Côn Ngô Tử cười cười: "Lấy sau thiên hạ người cũng có thể như vậy nghĩ."

"Ngươi muốn giết ta?"

"Nghĩ. Nhưng tạm sẽ không vọng động." Côn Ngô Tử đưa tay về râu, "Giết ngươi chỉ cần cái này hóa thân liền có thể, không phải rất phí sức sự tình. Nhưng trên người ngươi tựa hồ có rất nhiều bí mật, bản đạo cũng rất muốn biết được. Nhưng mà giết ngươi, khó đảm bảo ngươi Thần Hồn không bị hao tổn, có lẽ liền không nhớ ra được nhiều như vậy. Huống chi. . . Ngươi là người thật."

"Tuy nhiên bản đạo sẽ đem cùng thoa hồn phách mang về sơn môn. Hấn nói sự tình, đại khái liền sẽ là sự thật. Ha ha. . . Điểm này, liền không so được Yêu Ma. Long Vương đại khái sẽ không hiểu biết —— đạo thống chính là Thiên Hạ Chính Đạo, luôn luôn cần chút sự thật, chứng cứ, không thể chỉ từ bản đạo ăn không nói ——"

"Điểm ấy ta hiểu biết." Lý Vân Tâm lạnh hừ một tiếng, "Rất nhiều cũng không phải là rất quan tâm cái gì trật tự Công Nghĩa cá thể tụ tập cùng một chỗ, nhưng lại không thể không quan tâm, không thể không bị trời buộc —— chính thể bên trên. Bởi vì không bộ dạng này lời nói, mấy cái này thể liền sẽ nội đấu, đem chính mình xử lý. Đây là một loại rất thú vị hiện tượng."

Côn Ngô Tử sững sờ sững sờ, lập tức chân thành cười rộ lên: "Long Vương thuyết pháp cũng rất thú vị, nghe là có đạo lý."

"Xác thực như thế. Cho nên các loại đạo thống xác nhận Long Vương tại Vị Thủy việc ác, khi đó chúng ta lại ra tay, đại khái liền sẽ không như là thoa như vậy bỏ tay bỏ chân. Đạo thống cùng Yêu Ma ở giữa có chút bất thành văn quy củ —— không thể uống giết người thật chính là một."

Nói câu nói này, Côn Ngô Tử lược đón đến. Nhìn xem Lý Vân Tâm lại nhìn không được mỉm cười, tựa hồ cảm thấy Lý Vân Tâm cái này không giống bình thường Yêu Ma thật có thú, liền nói nhiều một câu: "Cho dù muốn giết, cũng muốn làm đến sạch sẽ hòa hợp chút —— Long Vương hôm nay kích không rời cùng thoa hồn phách, chính là không thật sạch sẽ hòa hợp."

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, nhủ mảy mai.

"Ngài là nói. . ." Hấn thử thăm dò hỏi, "Ngài là nói, thực ta xử lý Nguyệt Quân Tử chuyện này, không có gì lớn không —— chỉ cần không có chứng cứ?"

"Bởi vì Yêu Ma cùng đạo thống ở giữa có chút quy tắc ngầm. Bởi vậy không có lấy cớ lời nói. . . Cũng chỉ có thể ăn người cam thua thiệt?"

Côn Ngô Tử cười to: "Long Vương cũng có thể nghĩ như vậy. Nhưng chỗ không giết người thật, liền là bởi vì loại sự tình này rất khó món ăn sạch sẽ —— người thật chi hồn, có thể rất khó bị đánh tan. Đến lúc đó Long Vương biến một cái nói dối, bên này còn có cùng thoa cùng Long Vương đối chất —— Long Vương nói ai có lý đâu?"

"Tự nhiên là đạo thống có lý." Côn Ngô Tử không cười, lạnh lùng nhìn về Lý Vân Tâm, "Bởi vì đạo thống dù sao cũng so Yêu Ma mạnh hơn một chút. Vì vậy nói lý liền tại đạo thống bên này."

"Cho nên nói, bản đạo tự sẽ vì cùng thoa báo thù. Nhưng cũng cũng không nhất thời vội vã."

Lý Vân Tâm ngồi tại trên ghế mây, ghế mây hạ là này vòng Huyền Quang Bảo Giám. Mà hấn quanh người vân vụ lượn lờ, lại bị này Huyền Quang Bảo Giám thanh huy chiếu thành vàng óng nhạt sắc. Điều này làm hấn nhìn rất như là một cái cao cử đám mây bảo tọa bên trên Thần Nhân —— chỉ là cái này Thần Nhân đang bị khác một thần nhân hóa thân uy hiếp.

Hấn hơi nhíu lên lông mày, dựa vào ghế mây một bên lan can nâng cằm lên trầm tư một hồi, thờ dài một hơi: "Như vậy ngươi mới vừa nói những lời này, ta tổng kết lập tức, thực chỉ là muốn nói một sự kiện ——"

"Không quản các ngươi người đến bởi vì cái gì chọc ta, xử lý bọn họ thì trách ta. Hiện tại ngươi phân thân lại đứng trước mặt ta, mà ta lấy Nguyệt Quân Tử hồn phách không có cách nào. Thế là ngươi dẫn hấn trở về, liền có cái lý do chính đáng đến làm ta —— đối các yêu ma cũng có cái bàn giao. Tóm lại là ngươi mạnh ngươi có lý."

Côn Ngô Tử cũng không muốn trả lời hấn, thậm chí cũng lười mỉm cười. Hấn khẽ vươn tay, này ống tay áo liền trở nên cực lớn —— mắt thấy muốn đem Nguyệt Quân Tử Quỷ Hồn cuốn vào.

Ngay vào lúc này nghe thấy Lý Vân Tâm nói: "Ta khuyên ngươi khác làm như vậy."

Vị Thủy Long Vương đứng người lên, biểu hiện trên mặt không hề bình thản, mà trở nên tàn khốc lạnh lùng.

"Vốn trông cậy vào đạo thống bên trong còn có mấy cái giảng đạo lý người, kết quả để cho ta rất thất vọng." Hấn phát tay thu hồi ghế mây, đứng tại

Huyền Quang Bảo Giám bên trên, quanh người vờn quanh mây tầng. "Mà lại một số thời khắc, người cảm giác còn chưa hẳn so người vị kia cùng thoả nhay cảm."

"Người chỉ hóa một cái phân thân đến, còn nói không nhất thời vội vã, có thể thấy được người người này cẩn thận chặt chẽ. Cho rằng cho dù ta là Chân Cảnh, nhưng bằng toà này vị thành bố trí xuống đại trận vẫn khả năng thương tổn người chân thân."

"—— đáng tiếc người đoán sai. Trận pháp này, cùng người không hề có chút quan hệ nào. Chỉ là dùng tới đối phó hần." Lý Văn Tâm hướng Nguyệt Quân Tử hờn phách chỉ chỉ.

Mà Côn Ngô Tử nhủ mảy lại: "Hôm nay ta không giết người, người chớ cho là mình liền có thật lớn ý vào. Người trận pháp này —— "

"Người biết cái gì." Lý Văn Tâm cười ha hả, đồng thời chỉ chỉ dưới thân Huyền Quang Bảo Giám, "Biết vì cái gì ta có thể sử dụng thứ này a? Hiện tại ta vui lòng lời nói, còn có thể gọi ra hần Tam Thập Lục Thiên Cương Linh Đồng trận. Hần thân thể hủy đi thời điểm pháp bảo đều bị ta thu qua, mà ta sở dĩ có thể không chế tự nhiên cũng là bởi vì —— ngay cả hần hồn phách đều là ta, hần pháp bảo làm sao lại không phải ta?"

"Người muốn mang đi hần trả lời thống tin gia trưởng? Bằng hữu, người ngược lại là làm được một tay mộng đẹp ——" Lý Văn Tâm đột nhiên thu liễm nụ cười, neho mắt lại.

Hần soát một tiếng mở ra chính mình quạt giấy, tiện tay từ trong quạt bơi ra Nguyệt Quân Tử pháp bút, tại mặt quạt một bức núi trong nước nhanh chóng nhất câu ——

Côn Ngô Tử thấy rất rõ ràng —— hần là tại Sơn Thủy ở giữa, câu một cái tiêu nhi đi ra.

Khoản này Nhất Thành —— nhất thời, thiên điều địa động! !

Côn Ngô Tử trước đây đã cảm nhận được nơi đây trùng thiên oán khí, nhưng hần lúc đến đại, đi đến bốn phương tám hướng Bách Vạn Âm Bình đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hần tìm không được những Âm Bình đó tung tích, nhưng có thể cảm nhận được chúng nó tồn tại.

Đến lúc này. . .

Hần rốt cuộc biết những Âm Bình đó chạy đi nơi đâu.

Chúng nó —— trọn vẹn Bách Vạn Âm Bình —— đều bị luyện hóa thành oán khí cùng linh lực, rải đến cái này vị thành xung quanh!

Tại như thế trong thời gian ngắn diệt sát Bách Vạn Âm Bình, cho dù Côn Ngô Tử cũng tự hỏi không làm được. Như vậy thì chỉ có thể có một lời giải thích —— những Âm Bình đó cũng không phản kháng, mà chính là tuân theo hiệu lệnh, "Tự nguyện" hóa thành oán niệm linh khí.

Hiện tại Lý Văn Tâm cái này nhất bút, nhất thời thành mất trận.

Vị thành xung quanh linh khí, Bách Vạn Âm Bình biến thành oán khí, điên cuồng mà phun trào đứng lên, thậm chí đem như trút nước xuống mưa to đều ngăn ngại cuốn ngược thượng thiên! Bách Vạn Âm Bình hồn phách biến thành oán khí —— này là cỡ nào cường đại lực lượng, há lại chỉ có từng đó vạn lần, 10 vạn lần, trăm vạn lần tại "Trăm vạn người tin ngựa" ? !

Cái này vị thành xung quanh thổ địa bên trên chính là gánh chịu một cỗ cường đại như thế mà đáng sợ khí tức, đến mức ngay cả Côn Ngô Tử hóa thân đều sắc mặt thay đổi —— Lý Văn Tâm móc ra này nhất bút, hần liền nhất thời cảm thấy không ổn. Lại thể nghiệm và quan sát đến vị thành một chỗ khí tức cuồng bạo phun trào, lập tức gầm thét lên tiếng. "Người điên? ! Cái này oán khí tàn ra mờ, người hội hủy nửa cái —— "

Vốn muốn nói nửa cái vị lòng dạ. Nhưng lời đến khóe miệng ý thức được nửa cái vị lòng dạ cũng là hơn. Kết quả xấu nhất, hội hủy nửa cái Khánh Quốc ---- -- nửa Quốc Thổ chỉ thành oán khí tứ ngược chi địa, này muốn chết mất bao nhiêu người? !

Là có khả năng khiến Thiên Nhân giận!

Nhưng mà nửa câu nói sau sở dĩ không có xuất khẩu là bởi vì. . .

Này cuồng bạo đáng sợ trùng thiên oán khí chỉ xuất hiện ngăn ngại trong nháy mắt. Sau đó, đột nhiên biến mất không còn tăm tích!

Cái này bất chợt tới biến hóa khiến vị này Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới người thật hóa thân sững sờ trên không trung, lại giống như là thật sự ngây người.

—— như thế lực lượng. . . Đi đâu? !

Sau một khắc, hần vô ý thức đi xem bên người Nguyệt Quân Tử hờn phách.

Đã không thấy.

Lại đảo mắt đi xem Lý Văn Tâm quạt giấy. . .

Nguyên bản Bạch Chi Phiến bên trên, là dùng đậm nhạt Mặc móc ra đến Sơn Thủy.

Mà giờ khắc này những Sơn Thủy đó đều trở nên nhan sắc sung mãn. Này tranh là như thế rất thật thật giống như. . .

Toàn bộ vị thành xung quanh Sơn Thủy, đều thu nhỏ, co lại hơi, bị dán tại cái này mặt quạt lên!

Liếc mắt một cái, là sắc thái xinh đẹp Sơn Thủy toàn cảnh. Vận dụng hết thị lực lại nhìn, hội hiện những Sơn Thủy đó ở giữa càng có chỗ rất nhỏ —— nhìn thấy dãy núi thượng hòn đá, nhìn thấy trên hòn đá rêu xanh, thậm chí thị lực đủ mạnh lời nói, còn có thể nhìn thấy rêu xanh thượng vô cùng nhỏ bé hạt bụi!

Mà một người. . . Cũng tại này vẽ lên.

Đó là Nguyệt Quân Tử.

Côn Ngô Tử sống sờ cực kỳ lâu, mới giờ tay lên, chỉ Lý Vân Tâm "Người, người, người là —— "

"Họa Thánh dư nghiệt." Lý Vân Tâm tỉnh táo nhìn lấy hắn, xoát một tiếng khép lại quạt giấy, "Người nhìn, bây giờ người không có cách nào khác cáo trạng."

"Vừa rồi những cái kia ——" Côn Ngô Tử khó có thể tin tự lẩm bẩm.

"Đạo lý kia người nên hiểu." Lý Vân Tâm cười cười, "Các người viết Phù Lục, thiên địa linh khí nồng độ cũng đã đầy đủ dùng. Nhưng Phù Lục viết thành trận, thiên địa linh khí không có cách nào để Phù Lục ngấm ở linh khí bên trong, liền cần ngoài định mức bổ sung. Thí dụ như nói, Nguyệt Quân Tử giết ba vạn người, thành hấn Âm Linh trận."

"Nhưng bổ cục quá nhỏ. Hấn cho là ta tại vị thành cùng vị thành xung quanh vẽ một người, đó chính là ta đại trận —— ta cũng không thích như thế không phóng khoáng. Người kia, cũng chỉ là ta chánh thức trong trận pháp một bộ phận mà thôi."

"Ta đại trận, là cái này nửa cái vị lòng dạ. Nguyệt Quân Tử dùng chính mình linh lực dẫn đạo này ba vạn người oán khí ăn mòn ta tiểu trận kia, dương dương đắc ý. . . Tự nhận là ta bố trí đều để cho hắn sử dụng. Này ngu xuẩn nhưng lại không biết. . . Ta tại nhân hình nọ bên trong tiểu trận dự thiết lập kinh mạch huyết đạo, hắn dùng chính hắn linh khí dẫn oán khí dọc theo những kinh mạch đó huyết đạo hoàn toàn chính chính du lịch đi một lần —— người kia không kì thực cũng là hắn a? Ha ha ha ha!"

Lý Vân Tâm nhin xuống cười như điên, tựa hồ cảm thấy thú vị cực: "Cái này ngu xuẩn trận pháp Nhất Thành, thực cũng đã đem chính mình vẽ tiến ta cái này thiên lý giang sơn đồ ở trong —— hắn còn tại vừa rồi ngu ngơ hỏi ta vì cái gì chính mình Đạo Pháp không có tác dụng, thân thể cũng không bằng lúc trước? Ha ha ha ha. . . Hắn linh khí đều có một nửa bị chính mình vẽ rơi, nửa người đều nhập ta vẽ, như thế nào có tác dụng? !"

"Tuy nhiên nha. Hư Cảnh vẽ ra đến chung quy là Hư ảo. Hóa Cảnh vẽ đi ra ngoài là chân thực, nhưng dễ dàng bị hủy qua. Chân Cảnh a. . . Ta lúc này là Chân Cảnh. Có thể dùng Thần Hồn vẽ một cái chân chân chính chính, giống như trời đất tạo nên một nửa đồ, vật đi ra, thế nhưng là. . . Chỉ có đến Huyền Cảnh, mới có thể lấy thiên địa đẹp như tranh nha."

"Ta không có tiêu chuẩn này. Nhưng Bách Vạn Âm Bình oán khí, trong nháy mắt hóa tại cái này vị thành phụ cận, liền đầy đủ ta thi triển ra Huyền Cảnh thủ đoạn —— tuy nhiên chỉ có lần này, nhưng cũng đủ để khiến ta đem hấn hồn phách sống sờ sờ vẽ tiến tranh này làm bên trong. . . Cái này, chính là chúng ta những bức họa này thánh dư nghiệt tại Huyền Cảnh có thể khiến cho xuất thủ đoạn —— lấy thiên địa đẹp như tranh!"

"—— ngài nói ta cái này mà tính, diệu bất diệu?"

Côn Ngô Tử kinh ngạc nhìn nghe hắn nói xong, bỗng nhiên dựng thẳng lên lông mày, trên mặt lần thứ nhất lộ ra chánh thức vẻ giận dữ: "Đã người là Họa Thánh dư nghiệt, diệt sát người còn cần gì lý do? ! Bồn Tọa hôm nay liền ở đây đưa người —— "

"Nhưng mà cha ta là Lý Thuần Phong." Lý Vân Tâm cười rộ lên, "Người dám đụng đến ta?"

Côn Ngô Tử lần nữa ngẩn người, không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Không biết tốt xấu :

Tuy nhiên không phải là bởi vì "Lý Thuần Phong" cái tên này như sấm bên tai, mà chính là... Tựa hồ chỉ có một chút ấn tượng. Nhưng hẳn vậy mà không nhớ nổi ở nơi nào nghe qua người này.

Thảng nếu thật là hoàn toàn không biết được, hẳn sẽ cảm thấy đối phương đang hư trương thanh thế.

Nếu như hiểu biết đến thấu triệt, đại khái cũng có ứng đối biện pháp tốt.

Nhưng như dưới mắt bộ dạng này... Hẳn liền sừng sốt.

Trên thực tế đối với một vị thọ nguyên đã qua năm trăm năm Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ tới nói, một người tại trong đầu hẳn "Có một chút chút ấn tượng", đã là một kiện không được sự tình.

Năm trăm năm... Hẳn nên được chứng kiến bao nhiêu người!

Tu sĩ đầu nào rõ ràng, ký ức lực tất nhiên tốt. Mà cũng chính bởi vì điểm này, chuyện này trở nên tương đương kỳ quái —— vậy mà xuất hiện người trong thế tục mới có tình huống ——

"Không nhớ nổi ở nơi nào nghe qua cái tên này".

Lý Văn Tâm ở trong lòng nhẹ nhàng ra một hơi —— bắt hẩn lại. Ít nhất là tạm thời.

Trong kế hoạch không có bao hàm Huyền Cảnh tu sĩ xuất hiện tình huống, nhưng đối phương lệch như thế tới. Tuy nhiên cũng may là kết thúc công việc thời điểm đến, mà không phải tại hết thấy đều kết thúc thời điểm tới. Tại là mình mượn này Bách Vạn Âm Bình cùng hai tháng này đến mưu đồ dư uy, cùng hẳn đạt thành nguy hiểm mà vì diệu ngăn được.

—— đây hết thấy đều là bởi vì lúc trước Nguyệt Quân Tử Quỷ Hồn, đang nghe Lý Văn Tâm cùng Côn Ngô Tử nhắc lên Lưu Lăng lúc cái kia bắt an ánh mắt.

Này một ánh mắt nói rõ quá nhiều vấn đề.

Liên giống với một mặt vô cùng cứng rắn tron bóng bàn đá bên trên,

Xuất hiện một tia cực nhỏ cực cái khe nhỏ —— dưới mắt Lý Văn Tâm muốn khiêu động cái này vết nứt, vỡ nát này mặt bàn đá, đánh vỡ giờ phút này nguy hiểm cục diện.

Côn Ngô Tử sừng sốt, trầm mặc. Tại nhủ mảy suy nghĩ hơi thờ dằng sau, tạm thời từ bỏ đánh giết Lý Văn Tâm dự định, trầm giọng hỏi: "Lý Thuần Phong lại là người nào."

Lý Văn Tâm dương dương đắc ý cười lạnh một tiếng, nhìn không có sợ hãi, tựa hồ không lo lắng chút nào trước mắt cái này Huyền Cảnh tu sĩ tạo thành uy hiếp đối với hắn. Hắn thậm chí tại này một vòng Huyền Quang Bảo Giám thượng bước đi thông thả hai bước, khiêu chiến Lang Gia động thiên tông tòa kiến nhần đằng sau mới kiêu căng nói: "Người lại không biết? Chắc chắn, thật sự là xấu hổ. Tuy nhiên người không biết, này Lăng Không Tử, Nguyệt Quân Tử, thế nhưng là đều biết a."

Không đợi Côn Ngô Tử mở miệng, hắn lại nói: "Bất quá, ta đoán người cũng sẽ không muốn biết. Càng sẽ không muốn giết ta. Bởi vì một khi giết chết ta, tại Song Thánh bên kia nhân huynh coi như khó giao nộp."

"Nói được rõ ràng chút." Côn Ngô Tử trầm giọng nói, "người chỉ có một cái cơ hội. Nếu như ta cảm thấy người là đang hư trương thanh thế, liền lập tức giết người. Còn đằng sau sẽ có phiền toái gì —— trong thiên hạ này còn không có ta Côn Ngô Tử dám đương không nổi sự tình."

"Được. Đã người mãnh liệt như vậy yêu cầu ta nói, ta liền nói. Nhưng người có thể tùy thời cắt ngang ta —— chỉ cần người cảm thấy có cần phải."

Lý Văn Tâm nhẹ ra một hơi: "Cha ta Lý Thuần Phong, ta mẹ Thượng Quan thánh. Ta tên Lý Văn Tâm, nếu vẫn tiếng người, năm nay mười lăm tuổi. Hôm nay, mười bảy tháng sáu, chính là ta sinh nhật."

Nghe lời này, Côn Ngô Tử sắc mặt bình tĩnh.

Nhưng Lý Văn Tâm một mực nhìn chăm chú đối phương sắc mặt —— chưa từng đi qua cùng loại huấn luyện Huyền Cảnh thật trên mặt người rất nhỏ biểu lộ không thể giấu giếm được hẩn mất. Tại lúc này Lý Văn Tâm nói với chính mình nếu như hắn về sau phải dùng hóa thân qua nói chuyện với người khác, nhất định phải làm chính mình diện mạo nhìn mơ hồ không rõ.

Tựa như đã từng Lăng Không Tử làm ra như thế.

Côn Ngô Tử con mắt hơi hơi biến lớn, khoe miệng buông lỏng, hàm dưới cũng buông ra.

Huyền Cảnh tu sĩ đã làm được thật tốt. Trên thế giới này không có bất cứ người nào nhìn thấu hẩn giờ phút này nội tâm tình cảm. Nhưng mà chỉ có Lý

Vân Tâm biết một số bản năng —— cho dù tại những này Cao Giai Tu Sĩ trên thân cũng hữu hiệu —— bọn họ dù sao còn không có thoát ly thân thể, trên bản chất, cũng vẫn là "Người".

Huyền Cảnh tu sĩ những vô pháp đó bị ý thức nắm trong tay hơi biểu lộ hướng Lý Vân Tâm truyền đạt một cái tin tức —— hần cảm thấy kinh ngạc. Mà lại loại này kinh ngạc trình độ rất mãnh liệt.

Nguyên bản Lý Vân Tâm cho rằng đối phương là đối với mình hôm nay mới mười lăm tuổi chuyện này cảm thấy kinh ngạc, nhưng rất nhanh hiện một chi tiết nhỏ khác.

Đang nghe "Thượng Quan thánh" cái tên này thời điểm, Côn Ngô Từ lông mày lại lựa chọn... Đồng thời mở lớn lỗ mũi.

Những này rất nhỏ biểu lộ tiêu chuẩn đại khái chỉ ở trong gang tấc —— có lẽ một trận gió mạnh quét bộ mặt lúc dần biến hóa đều so bộ dạng này muốn rõ ràng. Nhưng Tu Hành Giả cường đại lực quan sát kết hợp Lý Vân Tâm sở độc hữu, cũng không tồn tại ở trên cái thể giới này tri thức, khiến cho hần Hiểu rõ Huyền Cảnh tu sĩ tâm tình.

—— trước kinh ngạc. Sau đó đang nghe "Thượng Quan thánh" cái tên này thời điểm, lại đang kinh ngạc đồng thời toát ra rất nhỏ...

"Hoảng sợ".

Côn Ngô Từ kinh ngạc, cũng là bởi vì mẫu thân hần "Thượng Quan thánh", hoảng sợ, cũng là bởi vì nàng.

Lý Vân Tâm hơi sững sờ. Một bên chậm rãi nói tiếp câu nói tiếp theo, một bên nhanh chóng ở trong lòng nhớ lại hần vị mẫu thân kia hết thấy chi tiết, để có thể đạt được càng tăng mạnh hơn mà hữu lực vũ khí.

"Nhìn ngơ ngẩn tựa hồ không biết chuyện này. Như vậy ta đoán ngơ ngẩn lần đầu tiên nghe nói Lý Vân Tâm cái tên này, là bởi vì vị kia Lăng Không Từ tình báo —— ta tại vị thành xuất hiện, lại là cái lợi hại Họa Sư. Mà ngơ ngẩn đằng sau cho là ta chết mất." Lý Vân Tâm nhìn lấy hần, "Như vậy kỳ quái sự tình liền đến. Ngơ ngẩn Lang Gia động thiên môn kế tiếp Hóa Cảnh tu sĩ biết ta thân thể, một cái Chân Cảnh tu sĩ cũng biết ta thân thể, mà ngơ ngẩn cái này tông tòa nhưng lại không biết."

"Như vậy nếu như ta hiện tại nói cho ngơ ngẩn, bọn họ tại biết chuyện này đồng thời, vẫn là vì một cái khác mục đích —— ngơ ngẩn muốn biết a?"

Côn Ngô Từ trầm mặc một hồi.

Nhưng Lý Vân Tâm biết nội tâm của hần không hề giống hần nhìn dạng này bình tĩnh. Huyền Cảnh người thật trầm mặc tiếp tục ba hơi, thế là Lý Vân Tâm biết đối phương thái độ.

Hần liền nói khẽ: "Lăng Không Từ biết chuyện ta, là bởi vì —— ngơ ngẩn cũng hiểu được —— nàng xuống núi trước đó, đi gặp Song Thánh."

"Đù!" Lời nói ở đây, Côn Ngô Từ nhíu mày, nghiêm nghị cắt ngang hần lời nói —— giống như lại nhiều nghe một câu đều sẽ để hần cảm thấy không thu thái như vậy.

"Vẫn chưa xong." Lý Vân Tâm cười lạnh, "Nghe đến đó ngơ ngẩn sẽ cảm thấy đây là Song Thánh sự tình, ngơ ngẩn không muốn dính vào."

"Như vậy ngơ ngẩn cũng cần phải rõ ràng đã này Lăng Không Từ hiểu được, mà ngơ ngẩn cái này đường đường động thiên môn tông tòa không biết được, liền tất nhiên là rất bí ẩn sự tình —— Song Thánh không muốn bị không quan hệ chi người biết được. Như vậy, giết ta, chuyện này liền sẽ làm lớn chuyện, làm được thiên hạ đều biết. Ngơ ngẩn hai vị kia Đại Lãnh Đạo, sẽ rất không vui."

Côn Ngô Từ hít sâu một hơi, lại phun ra ngoài, làm bộ muốn đi gấp: "Được. Ta hôm nay liền nghe ngơ ngẩn những lời này, đằng sau tự sẽ kiểm chứng"

"Đừng nóng vội a bằng hữu!" Lý Vân Tâm cười rộ lên, nhìn lấy Côn Ngô Từ, "Ngơ ngẩn cho rằng ta nói nhiều như vậy, liền chỉ là muốn đòi một cái, ngơ ngẩn không giết ta kết quả?"

Huyền Cảnh người thật lại một lần nữa nhíu mày: "Ngơ ngẩn còn muốn như thế nào? Tha cho ngơ ngẩn nhất mệnh, đã là ——"

"Lăng Hư Kiếm Phái hai người thấp giai tu sĩ cũng biết chuyện này. Các ngơ ngẩn đạo thống, thật đúng là nát cái sàng." Lý Vân Tâm không cười.

Nếu như tương tự Lưu lão đạo như thế hiểu biết người khác, giờ phút này liền sẽ ý thức được...

Hần sau đó phải đưa ra yêu cầu.

—— hướng một vị Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ.

Hần nói lời này, Côn Ngô Từ lại một lần nữa dừng lại. Tu sĩ trong lòng sinh ra phản uất nhưng không được giãi ra tích tụ chi khí đến —— hần đang bị cái này khu khu Chân Cảnh Yêu Ma nắm mũi dẫn đi, có thể lại không chút nào biện pháp! !

Lý Vân Tâm không thêm quan tâm Huyền Cảnh người thật phản uất, chỉ mặt lạnh lấy tiếp tục nói: "Chỉ là hai cái Kiếm Tông Đê Giai Đệ Từ cũng biết chuyện này, chỉ là Chân Cảnh Nguyệt Quân Từ cũng biết."

"Mà bọn họ biết những việc này, lại không phải Song Thánh ý tứ —— là một cái khác thần bí nhân thông báo cho bọn hắn."

"Người thần bí kia cùng phía sau tổ chức, cũng cùng Song Thánh muốn đạt thành mục đích nhất trí. Ta thử biết rõ ràng những việc này, nhưng Nguyệt Quân Tử không chịu nói. Cho nên, Lăng Không Tử bên kia sự tình liên quan đến Song Thánh, người không phải biết. Nhưng Nguyệt Quân Tử bên này sự tình dính đến một cái đối đạo thống tựa hồ cũng không hữu hảo tổ chức —— người cũng không muốn biết sao?"

Côn Ngô Tử trầm mặc một hồi, suy nghĩ một hồi, giống như có lẽ đã chịu đủ cực diện dưới mắt. Hắn lạnh lùng một tiếng: "Bồn Tọa không có chút nào hứng thú!"

Lý Vân Tâm mỉm cười: "Người không có chút nào hứng thú là người sự tình. Nhưng ta muốn người đi làm một chuyện khác —— giải quyết đạo thống bên trong biết chuyện này người. Đề bọn hắn im miệng, khác lại tới tìm ta phiền phức."

"Nếu như người đằng sau muốn phải hiểu rõ này thần bí tổ chức đến tốt cùng có cái gì mục đích, lại là lai lịch gì, vậy liền giúp ta làm thành chuyện này. Chuyện này ta, ta cũng đang tra. Tra được tâm tình tốt, có lẽ có thể đem kết quả chia sẻ cho người —— chờ nóng vội cười lạnh. Người là Huyền Cảnh tu sĩ, ta biết người so cái gì Lăng Không Tử, Nguyệt Quân Tử cao minh đến không biết nơi nào qua. Hôm nay ta có thể ở chỗ này cùng người chuyện trò vui vẻ bảo vệ mệnh đến, người liền phải biết —— ta là một cái đáng giá hợp tác đối thủ."

Côn Ngô Tử trầm mặc một hồi, than ra một hơi: "Người... Coi là thật mười lăm tuổi?"

"Chân Chân."

"Tại sao có thể có như thế tâm cơ?"

Lý Vân Tâm khiêm tốn cười cười: "Trên đời này luôn có ngày mới tồn tại nha."

Côn Ngô Tử tựa hồ không biết được nên đáp lại ra sao hắn câu nói này. Sắc mặt cổ quái theo dõi hắn nhìn một hồi lâu, mới trầm giọng nói: "Cùng thoa ngược lại là bị chết không oan. Người người này... Thật có chút bản lĩnh."

"Bản đạo cũng là ái tài người. Người đem cùng thoa hồn phách giao cho ta, có lẽ thật có thể nói chuyện hợp tác chuyện này."

"Điều đó không có khả năng. Không nói trước ta không có cách nào khác lại làm ra một cái Huyền Cảnh cấp bậc Pháp Trận, liền nói hắn hồn phách bản thân —— ta nói thẳng đi." Lý Vân Tâm chỉ chỉ hắn quạt giấy, "Đây là ta Hành Cung. Ta trước đó làm liên tiếp mưu kế, cũng là vì đề Nguyệt Quân Tử làm ý đó xấu nhĩ —— người thông minh không có gần như cái thứ tốt, ta biết hắn tất nhiên sẽ mắc câu."

"Sau đó, ta liền có thể đạt được một số nhược điểm. Gia hỏa này lúc còn sống có một việc nói rất đúng —— cái này thiên hạ đại thế đại khái là hai phe cánh. Đạo thống cùng Kiếm Tông tạo thành nhân đạo, cùng các yêu ma lòng leo Thần Long Vương Triều. Ngay từ đầu là các người làm khó ta, cho nên ta không làm người, làm Yêu Ma. Dưới mắt ta chiếm cứ Vị Thủy vị thành, kẹp ở giữa hai bên. Cho nên ta cần một cái Đầu Danh Trận, tốt gọi các yêu ma bảo bọc ta."

Hắn nhoáng một cái tay, mở ra chính mình quạt giấy: "Đây chính là ta Đầu Danh Trận. Nguyệt Quân Tử là Cao Giai Tu Sĩ, đồng thời tại đạo thống lẫn vào không tệ. Hắn biết rất nhiều bí mật —— các yêu ma có lẽ sẽ cảm thấy hứng thú. Khi trọng yếu nhất là, hắn biết rất nhiều Tu Hành Pháp Môn. Đối với các yêu ma tới nói có lẽ không phải đỉnh đỉnh đồ trọng yếu, nhưng chưa chừng sẽ có người muốn Trọng Tu."

"Huống hồ lúc trước hắn còn nói rất nhiều... Cùng loại với đạo thống muốn đối Thần Long Vương Triều khai chiến loại hình lời nói. Ngài biết, các yêu ma là nằm bệ bảy mắng. Nhưng mà một khi làm chính thể đứng trước cự đại nguy cơ, có lẽ cũng là một chuyện khác. Khi đó, bọn họ sẽ vui lòng tiếp nhận ta. Dù sao, người lớn nhất người am hiểu."

Côn Ngô Tử vốn nên nổi giận. Nhưng giờ phút này cũng không có.

Khả năng nổi giận lại là bởi vì lý "Chỉ là một thiếu niên phát ngôn bừa bãi" loại hình nguyên do. Nhưng mà lúc này, Côn Ngô Tử đã đem Lý Vân Tâm xem như một cái chánh thức đối thủ đến xem.

Cùng một cái lực lượng ngang nhau đối thủ giao phong, liền muốn bài trừ hết thảy cuồng vọng, tự đại, khinh miệt tâm lý. Nếu không, này Nguyệt Quân Tử chính là vết xe đổ.

"Một người lời nói, không đủ để tin." Côn Ngô Tử ý đồ vạch hắn lỗ thủng —— lấy nghiêm túc lý trí thái độ, "Chúng ta có thể nói đây là người âm mưu, khiến cho hắn hình thành sai lầm nhận biết. Hắn tại đạo thống, nói chuyện chính là sự thật. Nhưng ở các người nơi đó, nói chuyện —— chúng ta có thể không cho rằng là sự thật."

"Ngài nói có đạo lý." Lý Vân Tâm không chút do dự gật đầu. Thế là Côn Ngô Tử ý đồ lại nói với hắn một số khác lời nói, tốt làm hắn đi vào khuôn khổ. Nhưng nghe đến Lý Vân Tâm ngay sau đó còn nói, "Nhưng hai mươi lăm người lời nói đâu? Ta không phải rất hiểu biết đạo thống lịch sử, nhưng muốn đến đã có thật lâu, không có chết qua 36 người thấp giai tu sĩ —— cho dù là Đề Giai Tu Sĩ. Mà hiện tại ta chỗ này có hai mươi lăm cái."

Hắn nói xong. Nhoáng một cái này quạt giấy, tiện tay liền từ Yamanaka lôi ra một cái Quỷ Hồn tới.

Côn Ngô Tử mặc dù không nhận ra quỷ kia hồn họ gì tên gì, nhưng thấy rất rõ ràng... Đây thật là một cái tu sĩ.

Quỷ Hồn vừa hiện thân, lập tức tức giận kêu to lên: "Sư tôn vì sao gạt ta? ! Sư tôn vì sao giết ta? !"

Lý Văn Tâm liền làm tức hỏi hần: "Ngươi sư tôn là ai?"

Nhưng toàn bằng chấp niệm chèo chống Quỷ Hồn trong lúc nhất thời ngược lại là thật không nhớ nổi hần sư tôn là ai. Lý Văn Tâm nhân tiện nói: "Thế nhưng là đạo hào Nguyệt Quân Tử."

Quỷ Hồn nhất thời nháy mắt ra hiệu, giống như là tức giận muốn đem chính mình trông mắt móc đi ra: "Đúng đúng! Nguyệt Quân Tử vì sao thiết kế hại ta? ! Vì sao hại ta? !"

Lý Văn Tâm liền mỉm cười, trong lòng bàn tay thanh mang lóe lên, đưa nó kéo về trong quạt.

Tiếp theo, tại Côn Ngô Tử mí mắt hạ lại kéo mấy cái Quỷ Hồn đi ra, đều là này vị trong thành, Nguyệt Quân Tử muốn hần giết chết những tu sĩ kia hồn phách.

Triền lăm sáu cái đằng sau hần mới nhìn Côn Ngô Tử: "Ngươi vị kia cùng thoa lừa gạt ta giết bọn họ, chỉ vì cách khác trợn. Nhưng ta có biện pháp tử đem bọn hần hồn phách đứng lên. Lại tại giết bọn hần trước đó, ta đã nói cho bọn hần là ai gọi ta làm việc này. Ngày hôm nay cùng Nguyệt Quân Tử tranh đấu, những quỷ hồn này nhìn từ đầu tới đuôi —— "

"Như vậy nhiều người như vậy lời nói, đạo thống có thể hay không không nhận nợ."

Côn Ngô Tử thật dài ra một hơi: "Ngươi thực sự là... Thực sự là..."

"Tuổi còn nhỏ, vì sao lại có dạng này thù đoạn? !"

Lý Văn Tâm mỉm cười gật gật đầu: "Cho nên nói, sớm làm cùng ta hợp tác, khác để cho mình đằng sau hối hận. Này Lưu Lăng tử vênh vào trùng thiên, bị ta làm tàn. Này Nguyệt Quân Tử vênh vào trùng thiên, bị ta cạo chết —— ngươi không muốn bước bọn họ theo gót."

"... Như thế cao diệu không phải chuyện gì tốt." Côn Ngô Tử thở dài, "Ta suy nghĩ lại một chút đi."

Lý Văn Tâm đột nhiên sắc mặt thay đổi, phát một cái ống tay áo, dưới thân này một vòng Huyền Quang Bảo Giám nhất thời thẳng hướng Vân Trung mà đi, đem Côn Ngô Tử ném tại nguyên chỗ.

"Vậy ngươi liền suy nghĩ thật kỹ, ta là thế nào làm ra này trăm vạn Âm Hồn đi!"

Nùng vân bên trong truyền đến hần quát chói tai: "Không biết tốt xấu!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Nghiệp đế :

"Trăm vạn Âm Hồn đầu. " một người thở dài. Thanh âm lạnh lạnh, ngữ khí nghe giống như là bất đắc dĩ, lại có chút nhi hơi trào, "Bây giờ ở trên người hần hạ dạng này khí lực, có thể khó thay người."

Mưa còn tại dưới, trên đường phố vẫn chật ních người. Đầu ngựa đầu nhìn lên bầu trời Vân.

Nhưng cái này lúc sau đã không gặp được Lý Văn Tâm cùng Nguyệt Quân Tử tranh đấu Dị Tượng, mây đen chính là mây đen, không có gì chỗ kỳ lạ.

Có thể Long Vương vẫn ở trong mây, một vị Huyền Cảnh tu sĩ cũng ở trong mây, mọi người lại không biết được chuyện này.

Mà liền tại cái này vị trong thành, Cổ Thành đường phố cuối cùng, ban đầu vốn thuộc về Vu gia con rể gâu sinh gian kia sách bút Cửa Hàng trên nóc nhà, đứng hai cái "Người".

Nhất Hắc nhất Bạch, đều phun lưỡi dài.

Chính là Hắc Bạch Diêm Quân.

Lý Văn Tâm bắt đầu thấy song quân thời điểm, Bạch Diêm Quân mũ cao thượng viết là "Ăn thịt người tâm ma nơi nào đến", Black Diêm Quân trên mũ viết là "Nhị Thế thác sinh hướng gì qua."

Mà giờ khắc này cái này Bạch Diêm Quân mũ cao thượng viết thì là một cái "Không", Black Diêm Quân mũ cao thượng viết là, "Cũng không".

Bạch Diêm Quân đang nhìn trên đường mưa to bên trong người bày, Black Diêm Quân thì một con mắt nhìn lên trời, một con mắt nhìn lấy bọn hắn bên cạnh thân phế cung, cũng không nói lời nào.

Cái này Bạch Diêm Quân liền lại nói: "Ách. Nếu không phải ngươi năm đó hứa này nghiệp để những lời kia, hôm nay thế nhưng ra không chuyện như thế. Trăm vạn Âm Hồn... Trăm vạn Âm Hồn đâu, đều giao cho tiểu nhi kia, gọi hắn làm trận ---- ---- toàn bộ liền không có!"

Black Diêm Quân vẫn không nói lời nào. Nhìn này quý khí âm trầm phế cung một hồi, mới nói: "Lúc trước chỗ tốt thế nhưng là ngươi thụ —— tiểu tử kia tới."

"

Nói xong, đầu gối cũng không ngừng lên, từ nóc nhà hướng xuống nhảy một cái, liền ở giữa không trung biến mất không thấy gì nữa.

Nghe lời này Bạch Diêm Quân mới quay người, trông thấy Lý Văn Tâm biến mất thân hình, đang đứng ở dưới mái hiên trong mưa ngựa đầu nhìn hắn. Các loại này Black Diêm Quân biến mất không thấy gì nữa mới cười chào hỏi: "Ngài là đến nghiệm thu thành quả?"

Bạch Diêm Quân kinh ngạc nhìn xem đỉnh đầu nùng vân: "Ngươi lại khác biệt này Côn Ngô Tử lượn vòng?"

"Nhờ có ngài giúp đại ân —— hiện tại hắn bị ta hù dọa, trong lòng lại không cam tâm, lại phần uất, muốn đi lại không muốn đi, đang tiến hành kịch liệt tâm lý đấu tranh." Lý Văn Tâm cười hướng Bạch Diêm Quân làm cái vái chào, "Một hồi nếu như hắn lại đến cùng ta đàm, ta vẫn còn muốn Cáo mượn oai Hổ."

Cứ việc hiểu được Lý Văn Tâm người này chỉ có tại yêu cầu người thời điểm mới hội khách khí như thế lễ phép, đồng thời rất có thể trở mặt liền không nhận người. Nhưng Bạch Diêm Quân giờ phút này tựa hồ như cũ rất được lợi hắn lấy lòng lời nói. Hắn đưa tay vuốt vuốt lưỡi dài, âm trầm cười rộ lên: "Hắc hắc. Nếu ta là ngươi cái này tiểu nhi, liền nhanh lên đem hắn đánh, làm gì còn kéo lấy hắn, không cho phép hắn đi? Đó là một cái Huyền Cảnh người thật, một khi suy nghĩ muốn xóa, có thể chỉ chớp mắt, ngược lại đưa ngươi đánh!"

"Cơ hội khó được a." Lý Văn Tâm phiêu nhiên phòng trên đỉnh, cũng theo Bạch Diêm Quân ánh mắt nhìn trên đường mưa to bên trong người. Những người kia ngựa đầu nhìn Vân, lại không biết được bọn họ muốn nhìn người, giờ phút này liền ở bên cạnh họ —— tại xem bọn hắn.

"Ngài ngắm lại xem, một tháng quân Tử Đô là vị trong thành khó gặp nhân vật, huống chi Huyền Cảnh —— vẫn là Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới. Hắn đến, có thể cùng ta nói lên lâu như vậy, ta liền phải thừa cơ hội này đem lời nhi nói ra. Có thể lợi dụng, liền hảo hảo lợi dụng một chút."

"Ta lúc này là đã giết chết Yêu Ma, lại giết chết tu sĩ, hai bên đắc tội với người. Côn Ngô Tử cảm thấy ta không phải thường nhân, đối ta biểu hiện ra một chút tôn trọng cùng tò mò —— nhưng là còn chưa đủ. Ta phải để hắn đứng ở ta nơi này một bên —— chỉ ít để cho người ta cảm thấy hắn đứng ở ta nơi này một bên. Cái này thật là mạo hiểm.. Thế nhưng là dưới mắt không mạo hiểm, về sau coi như nguy hiểm hơn. Một đoàn đay rồi, nhất định phải làm rõ."

Bạch Diêm Quân cười hắc hắc đứng lên: "Bản Quân liền là ưa thích ngươi cái này sức mạnh. Ân... Nếu là ngày nào trông thấy ngươi hại người không thành, chính mình ngược lại bị người cho hại... Hi hi ha ha, đó mới là càng thú vị sự tình đâu!"

Lý Văn Tâm cũng cùng hắn cười. Ngưng cười, mới nói: "Muốn biết này nghiệp để sự tình."

Bạch Diêm Quân trên mặt nhất thời lộ ra cổ quái thần sắc: "Hiếu kỳ cái này làm gì."

"Để phòng ngài đầu tư đồ xuống sông xuống biển." Lý Văn Tâm trên mặt vẫn treo ý cười, nhưng khẩu khí lại là nghiêm túc, "Ta không rõ ràng trăm vạn Âm Hồn đối với ngươi mà nói ý vị như thế nào. Nhưng các ngươi mỗi ngày tân tân khổ khổ Câu Hồn, thậm chí còn có thể an bài Phán Quan, Quý Soa, có thể thấy được công việc này rất cố hết sức. Như vậy ta đoán trăm vạn số lượng này cấp, ngài đại khái cũng đau lòng hơn."

"Cho nên muốn biết này nghiệp để cùng ngài có cái gì sâu xa —— có thể để ngài làm bạo tay như thế."

Bạch Diêm Quân không nói lời nào.

Lý Văn Tâm liền dứt khoát ngồi vào trên nóc nhà.

Trên nóc nhà ngồi trong khe mọc lên rêu xanh, bị nước mưa thấm thấu, càng lộ ra xanh biếc bóng loáng. Mưa to tưới vào phòng bên trên, thuận gió hướng phía dưới chảy xuôi, tại mái hiên chỗ cơ hồ hình thành một mảnh thác nước nhỏ. Có mấy người tại tạm thời ở dưới mái hiên tránh mưa, nhưng là nghe không được bọn họ nói chuyện.

Nhưng hắn tọa hạ cũng không phải toàn cảm thấy một mối —— cũng chỉ là một loại khẩn trương cao độ đằng sau, khiến cho chính mình bình tĩnh trầm tĩnh lại động tác âm thầm a. Hắn ngồi, đưa tay chỉ dưới mái hiên người: "Xem bọn hắn. Tu sĩ cũng không để ý làm bọn họ, ngài cũng không để ý làm bọn họ. Nhưng là những này không bị để ý cả thể tụ hợp thành một cái chính thể, chính là ta hôm nay quyết thắng quan trọng."

"Cho nên a bằng hữu, ta cần phải biết một số chi tiết. Có chút chi tiết người cảm thấy rầu rĩ, nhưng tại ta chỗ này là tương đối quan trọng. Một ít chuyện ta không rõ ràng, có lẽ lần tiếp theo bố cục thời điểm liền trở thành trí mạng thiếu hụt —— ta nói sợ người đầu tư đổ xuống sông xuống biển, cũng là nói chuyện này."

"Ta bị người trái lại âm, ăn thiệt thòi người hội thật cao hứng. Nhưng nếu như ta bị người âm chết, người liền không cao hứng."

"Ngài giúp ta nhiều lần như vậy, trong lòng ta tương đối cảm kích. Nhưng cũng biết ta cũng không phải chỉ bằng lấy nhan giá trị liền đem người chinh phục —— người nhất định còn hi vọng ta sau này có hấn tác dụng. Như vậy ta cảm thấy hôm nay như là đã đầu tư đến cái này phần bên trên... Ngài liền nên nói với ta thanh sở một ít chuyện. Sớm nói rõ có thương có lượng, dù sao cũng tốt hơn về sau nhất phách lưỡng tán."

Bạch Diêm Quân nghe xong hấn nói lời nói này, sững sờ một hồi, bỗng nhiên cười rộ lên. Một bên cười một bên dùng ngón tay đầu ngón tay đỉnh tảng kia nói: "Người cái này tiểu nhi, ngược lại là đem phải dùng ở trên người hấn thủ đoạn dùng tại trên người của ta —— đây cũng là người mới vừa nói chỉ ít để cho người ta cảm thấy đứng ở ta nơi này một bên, hả?"

Lý Vân Tâm thở dài: "Đừng làm rộn. Ta là nghiêm túc. Chờ một lúc vị kia liền sẽ lại tới tìm ta đàm. Nếu như người bên này ta không cần đến, như vậy ta liền phải... Lật Vương Bài."

Bạch Diêm Quân tròn tròn con mắt —— bởi vì một câu kia "Đừng làm rộn".

Có thể lại làm thật không biết được nên như thế nào về hấn, cũng không tốt phát tay áo liền đi. Sững sờ một lát đành phải khi chưa từng nghe qua câu nói này, ngẫm lại, cười lạnh một tiếng: "Chuyện này, người có thể nghĩ trái. Thật sự cho rằng Bản Quân là bởi vì lấy người, mới thả ra trăm vạn Âm Hồn a?"

Lý Vân Tâm không chút hoang mang, thần sắc như thường: "Nguyện nghe tường."

"Nói lên việc này, ai da." Bạch Diêm Quân thật dài thở dài, "Trước đem người hiểu được đều nói. Sau đó Bản Quân sẽ nói cho người biết chút sự tình. Nhưng khác có một ít, người bây giờ biết cũng không tốt."

"Được." Lý Vân Tâm cũng không do dự, hơi suy nghĩ một phen, mở miệng nói: "Đêm đó ta gặp người, người nói cho ta biết đoạt xá Long Từ biện pháp. Ở giữa ta cảm thấy một điểm chỗ dị thường. Đó chính là... Người tựa hồ cực coi trọng này Đại Quý."

—— khi đó, chính là Quỳnh Hoa lâu, Bảo Hoa hội đang sau ban đêm.

Này Đại Quý ăn kinh hoa đến lớn Họa Sư, khoác hấn da đi gặp. Nhưng trong buổi họp bị Lý Vân Tâm cùng Lăng Không Từ nhìn thấu, bị Lý Vân Tâm thu nhập trong tay áo.

Khi đó Đại Quý, cũng vẹn vẹn một cái coi như có chút đạo hạnh Âm Thần. Cùng sở hữu tại thế lọt lưới Quý Tu, chấp niệm mạnh đến kinh người. Tuy nói theo cảnh giới tăng lên cái này chấp niệm hội hơi giảm bớt một số, nhưng nó lý trí cũng sẽ nhiều hơn một chút, nhưng này lúc cái này Đại Quý cũng khó khăn lắm chỉ tương đương với Hư Cảnh tu vi thôi —— chỉ có thể hại một hại Tần công tử như thế chích hiểu được dùng Phù Lục, lại không biết được như thế nào hảo hảo dùng Phù Lục người bình thường.

Ăn lớn Họa Sư, khoác hấn da chạy tới Bảo Hoa biết —— Lý Vân Tâm rất khó tin tưởng đây là một cái trùng hợp. Cho nên đưa nó lấy đi, dự định hảo hảo ép hỏi có phải hay không này Lăng Không Từ mưu kế.

Nhưng mà tối hậu hấn không thể không tin tưởng, thật sự là một cái trùng hợp.

Này Đại Quý... Chính là mấy trăm năm trước từ thủ vị thành hơn sáu mươi năm nghiệp hướng mặt đế, "Đại Nghiệp Chiêu Vũ Hoàng Đế Lữ Chính dương"!

Bạch Diêm Quân nói nó không sợ người, mà hấn lại ngay tại đêm trước ăn người.

Lý Vân Tâm ép hỏi rất lâu, mới ý thức tới vấn đề này ở trong còn có Quan Khiếu.

Theo này Đại Quý nói, nó bởi vì lấy lúc còn sống một số việc, đến Diêm Quân trong mộng hứa một lời —— hứa hấn cái này vị thành "Quốc Vận hưng thịnh", cho đến bản thân hấn trăm năm về sau lại tiêu vong.

Đáng tiếc về sau này Khánh Quân tấn công vào đến, Đồ Thành, giết đến tận Kim Điện đem hấn trăm, này Diêm Quân cũng không lộ diện —— đúng là nuốt lời.

Đội cái này nghiệp đế thân tử, Diêm Quân liền đích thân đến Câu Hồn. Vị thành tuy nói là, nhưng trong thành cũng có sáu trăm ngàn người chi chúng. Mà khi đó "Đại Nghiệp" cũng chỉ vừa mới vong sáu mươi năm —— thậm chí rất nhiều thâm Sơn cùng Cốc chỗ, người kia còn cho rằng vẫn như cũ là nghiệp Thiên Hạ. Lại càng có tương đương một bộ phận Di Lão Di Thiếu tâm hướng vị thành nghiệp triều, chỉ đợi ngày nào "Vương Sư phục khắc", thiên hạ này liền còn muốn họ Lữ.

Bởi vậy cái này nghiệp đế thân tử, mấy triệu người Nguyên Lực gia thân, tuy nói được không cách để như thế chỉ thiếu chút nữa liền đột nhập Thái Thượng Vong Tinh chi cảnh Đại Yêu Ma, nhưng thành tựu một cái Chân Cảnh Yêu Ma vẫn là dư xài.

Mà này Bạch Diêm Quân đến Câu Hồn, nghiệp đế Quý Hồn liền chất vấn hấn đường đường Diêm Quân vì sao thất tín.

—— bắt quá đương sơ bởi vì lấy chuyện gì đến Diêm Quân hứa một lời, này Đại Quý cũng đã không nhớ rõ.

Ngược lại là nhớ kỹ chất vấn Diêm Quân đằng sau, này Bạch Diêm Quân cũng xấu hổ, chỉ nói "Lúc cũng vậy vậy", nói đã là hứa hấn đương thọ chưa hết, bây giờ lợi dụng Âm Thọ bổ sung.

Nghiệp để Quý Hồn đầy cõi lòng Vong Quốc mới hận, đối này Diêm Quân không thủ tín nói mới hận, chỉ nói hấn lúc còn sống chính là Đế Vương, càng có khả năng trọng đoạt giang sơn. Bây giờ thân tử, ngay cả đây thành con dân cũng bởi vì hấn thụ đồ, có thể nào dùng cái gì "Âm Thọ" liền đánh.

Diêm Quân ngẫm lại, liền đổi điều kiện. Nói, hứa hấn làm cái này vị thành Minh Giới Đế Vương —— cái này vị thành phượng viên trăm dặm, đều là phong làm hấn Quý Quốc. Mà cái này vị thành khu vực thượng tử vong Hồn Linh, liền cũng đều tính là hấn con dân, cũng sẽ không làm chúng nó chuyển thể đầu thai. Hấn tại cái này quý quốc làm Hoàng Đế, muốn làm bao lâu liền làm bao lâu.

Nghiệp để nghe lời này trong lòng hoan hỉ, muốn như thế lại cùng ngày đó để có khác biệt gì? Chỉ là thần thông thiếu chút, địa bàn nhỏ chút a. Thế là liền đáp ứng.

Há biết rõ đáp ứng đằng sau... Vốn là một cái hoàn chỉnh hồn phách, lại lập tức bị Bạch Diêm Quân câu một nửa qua.

Thừa nửa dưới biến thành Lý Vân Tâm thấy Đại Quý —— nguyên là nên trở thành sự thật cảnh Quý Đế thân thể, lại chỉ biến thành một cái Hư Cảnh, ngo ngoe ngắc ngắc Quý Tu.

Mà quý này tu có chút lúc còn sống một số hữu hạn trí nhớ, liền vô ý thức chán ghét hết thấy cùng chúc mừng để có quan hệ sự vật. Này kinh hoa đến lớn Hóa Sư trước khi đi bị Khánh Đế ban cho Kim Ấn, Đại Quý liền lần theo này Kim Ấn thượng Khánh Đế Đế Vương khi tìm tới hấn, không nói lời gì liền đem hấn hại chết.

Mà nhưng là cái này Đại Quý lại tại tránh Tác nó Long Tử, vừa lúc biết được Bảo Hoa sẽ lên có đạo thống cao nhân, liền hát lên da qua, muốn này Long Tử cũng là Yêu Ma, hấn giấu đi nơi nào, là tất nhiên không dám tới đuổi bắt nó —— Bảo Hoa hội đêm hôm đó Cuồng Phong Sâu Vũ, chính là này Long Tử tại đây thành Tác lấy nó.

Màn đêm buông xuống Bạch Diêm Quân nói với Lý Vân Tâm Đại Quý không sợ người —— cái này cũng ngược lại là tình hình thực tế. Cái này ngo ngoe ngắc ngắc Đại Quý, chỉ nhớ kỹ chính mình vẫn là cái này vị thành chỉ chủ, mà cái này vị trong thành con dân đều là hấn con dân. Lại vì này Đồ Thành một chuyện canh cánh trong lòng, tự trách hổ thẹn, nơi nào sẽ qua ăn "Hấn con dân"? Cũng liền qua hại những Phi Cầm Tẩu Thú đó thôi (tường gặp Chương 95: Lớn súc vật).

Chờ đến sau khi hấn chết hơn tháng, đạo thống Đạo Sĩ lại tới đem oán khí trùng thiên phế cung dùng Đạo Pháp phong ấn trấn áp, cái này "Quý Đế" chính là ngay cả "nhà" cũng không thể quay về. Còn sót lại trí nhớ cùng lý trí rất nhanh biến mất, cuối cùng hoàn toàn biến thành một đoàn xem như có chút chút lý trí oán khí, hoành hành một cái chính là mấy trăm năm.

Người bình thường đến hỏi nó những này, này Đại Quý tất nhiên là không nhớ nổi. Nhưng Lý Vân Tâm dù sao có khác biện pháp.

Hấn thử qua "Thôi Miên". Lúc trước làm qua rất nhiều loại này sự tình ---- -- -- một số người cái gọi là "Hoàn toàn quên mất" sự tình kì thực liền giấu tại ý thức chỗ sâu, chỉ cần có thể đưa nó tỉnh lại, liền không quan trọng không nhớ ra được.

Lý Vân Tâm đem cái này tàn một nửa Quý Hồn xem như một đoàn Hồn Độn trí nhớ tới thử, kết quả lại ra ngoài ý định tốt.

Chính là tại đêm hôm đó, hấn hứa hẹn vì cái này số khổ Quý Đế làm chuyện thứ nhất ——

Hiểu biết này trấn áp hấn phế cung mấy trăm năm đạo thống phong ấn.

Liền lại là tại đằng sau mấy ngày, hấn tại tạo Ly Văn Pháp Thân đêm hôm ấy, dựa vào vị thành ba mươi vạn người Dương Khí, thuận tiện cũng phá này mấy trăm năm cấm chế phong ấn!

Quý Đế bởi vì hấn mà khôi phục chút thư thái thần trí, lại được lấy trở lại phế cung, liền trở thành hấn kiên cố nhất minh hữu. Trước thu nhận này Lão Khất Cái hồn phách, lại triệu tập lúc trước bị trấn áp tại phế trong cung Bình Tướng Quý Hồn, hứa hẹn muốn trả cho hấn một cái nhân tình (tường gặp chương 114: Tham gia tạo hóa).

Thế là đằng sau Quý Đế, thậm chí loại kém Ngũ Bá cá, đều thành Lý Vân Tâm tình báo nơi phát ra cùng trong tình báo.

Mà Quý Đế cũng xác thực đem nhân tình này tại hôm nay, thoải mái còn.

Lý Vân Tâm nói những này, dừng lại nghỉ một hơi, đi xem Bạch Diêm Quân: "Chỉ là ta hiểu kỳ là, lúc trước ngại bởi vì cái gì cho quý kia để hứa hẹn? Đằng sau rõ ràng đã thất tín một lần, vì sao lại hại người ta một lần?"

Bạch Diêm Quân ung dung thờ dài một hơi, cũng không hề cười.

Hấn ngay tại chỗ xoay chuyển, mới nói: "Này Kim Bằng Nghĩa Nữ Bạch Vân Tâm tại dã Nguyên Sơn bên ngoài căn người, khi không phải nhìn mặt mũi người a?"

"Không phải." Lý Vân Tâm đáp hẳn, "Là nhìn Quỷ Đế mặt mũi."

"Người có biết vì sao?"

"Hắn không chịu nói. Ngược lại cũng không phải không chịu nói, mà nên là không nhớ ra được."

"Hắc hắc. Thật là không nhớ ra được." Bạch Diêm Quân the thé giọng cười một tiếng, nhưng nghe lại giống như là tự giễu, hoặc là có mấy phần bất đắc dĩ, "Bản Quân lần thứ nhất hứa nước khác vận hưng thịnh, liền là bởi vì này Kim Bằng Nghĩa Nữ. Nhưng trong đó tường tình... Ngô, người vẫn là không phải biết tốt. Sau đó cái này vị thành bị đồ, này nghiệp đế bị giết... Kì thực cũng không phải Bản Quân thất tín, ngược lại xác thực thật là lúc cũng vận. Trong đó tường tình, người cũng không cần biết tốt."

Lý Vân Tâm tròn mắt trông một cái: "Vậy ngài nói một chút có thể làm cho ta biết?"

"Ai... Có thể để người biết không, chính là —— Bản Quân này lần thứ hai, có thể không tính là thất tín." Bạch Diêm Quân hí mắt cười rộ lên, "Bản Quân nói không câu hấn hồn phách, không gọi hấn lại chuyển thể thác sinh. Nói đem cái này vị thành trăm dặm đều phong cho hắn, trong thành hồn phách cũng sẽ không tiếp tục vào luân hồi —— cái nào một đầu không có làm đến?"

"Chỉ nói là, hồn phách câu dẫn một nửa, tốt gọi hấn quên một số chuyện, được không Chân Cảnh Đại Yêu Ma. Mà này người chết, bọn họ hồn phách xác thực không tiếp tục chuyển sinh —— Bản Quân chỉ là đưa chúng nó câu dẫn Địa Phủ mà!"

Bạch Diêm Quân lại thờ dài: "Chỉ là người ngược lại là bán hắn một cái ân huệ. Hắn ghi lại người nhân tình. Hắn nhớ người nhân tình, lại hướng Bản Quân Tác người khác... Cái này trăm vạn Âm Hồn, chính là cái này hơn bốn trăm năm bên trong vị trong thành chết đi người hồn phách. Bản Quân toàn giao phó hắn —— cũng không tính bội tín."

"Cho nên nói ——" Bạch Diêm Quân sầm mi khó kiểm thán xong khí, lại hẹp gấp rút mà nhìn xem Lý Vân Tâm, "Cái này trăm vạn Âm Hồn là bởi vì lấy ngày xưa lời hứa hứa cho quý gia đế, mà không phải mặt mũi người. Như trong tay người thật có cái gì Vương Bài nha, Bản Quân vẫn là đề nghị người mau chóng xuất ra, dùng —— ày, đạo sĩ kia tới."

Ngay tại Lý Vân Tâm bên người, giọt mưa nhanh chóng thành hình, một lần nữa phác hoạ ra một bóng người.

=====

Lúc đầu cái gì cũng không muốn nói. Nhưng là ra Ai Cập nói với ta a, người dù sao cũng phải giải thích một chút. Cầm đầu thất tín quá hại người, vậy ta vẫn lung tung nói đi.

Tháng này số mười thu thập xong nhà, tràn đầy tự tin dự định tích lũy bản thảo liệu hôm nay chiến lược bằng.

Nhưng là đâu? Đẳng sau trên lầu Trang phòng trọ, một mực làm cho ngủ không ngon.

Qua mấy ngày không Trang viết điểm, tay ngã thương.

Mấy ngày nữa, laptop hư mất.

Thay cái máy vi tính mới, trước đó Ổ Cứng lại xong đời.

Xem như liên tục không may. Sở dĩ cảm thấy xấu hổ là bởi vì lúc trước có tại đời mới cuối cùng đề cập qua những sự tình này. Nhưng mà lại xách một lần, chính ta đều chán ngấy, cảm thấy giống như là sứt sẹo lấy cớ.

Nhưng rất không may là ta cho tới nay cơ bản đều ở vào loại này thời gian dài không may trạng thái...

Không lớn dám đọc bình luận sách khu... Mấy ngày kể tiếp hi vọng ta có thể nhiều càng một số.

Ta cũng không tiếp tục nói "Ngày nào càng bao nhiêu hơn" loại hình lời nói. Chính mình cũng tốt xấu hổ...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Vương Bài :

Người đến chính là Côn Ngô Tử —— tại vừa mới phân biệt sau nửa canh giờ.

Huyền Cảnh Đạo Sĩ phân thân vừa mới xuất hiện, liền lập tức nói chuyện: "Nói cho ta biết cùng thoa cùng Lưu Lăng sự tình."

Lời nói này phải gấp, tựa hồ sợ chính mình hội đổi ý, chỉ muốn thốt ra lại thu không trở về.

Lý Vân Tâm cười cười.

Đạo sĩ kia cuối cùng không có ngăn cản được dụ hoặc.

Lần thứ nhất cự tuyệt nghe tiếp là bởi vì "Việc quan hệ Song Thánh". Hai cái sống ba ngàn năm Lão Quái Vật, người khác không sợ mới có quý. Vừa nghe đến là Song Thánh tư mật sự tình, không cần suy nghĩ liền cự tuyệt.

Thế nhưng là... Cũng chính là bởi vì là Song Thánh tư mật sự tình, ai sẽ không muốn biết đâu? Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới người thật nhất định vượt qua rất nhiều kiếp, nhưng Lý Vân Tâm cảm thấy, lòng hiếu kỳ thứ này nhất định vẫn là có. Lòng hiếu kỳ chỉ là sinh tồn một loại nghĩa hẹp biểu hiện hình thức, chỉ cần hấn còn sống, có lý trí, liền tất nhiên sẽ hiếu kỳ.

Bởi vì mà giờ khắc này, Huyền Cảnh Đạo Sĩ không đi hỏi Song Thánh sự tình, mà đi hỏi Nguyệt Quân Tử cùng Lăng Không Tử sự tình. Hấn lừa mình dối người, Lý Vân Tâm nguyên ý giúp trợ hấn lừa mình dối người.

—— không phải vậy dùng như thế nào hấn vì chính mình làm việc đâu?

Một cái Huyền Cảnh Đạo Sĩ. Cờ nào cơ hội khó được cùng tư nguyên!

Hấn nhẹ ra một hơi, vẫn ngồi tại trên nóc nhà, mở miệng nói: "Tu Đạo chi Nhân giảng Duyên Quả. Trước đó muốn nói với ngươi nhiều chuyện như vậy, là bởi vì ta giết chết Nguyệt Quân Tử, cũng không hy vọng lại cùng ngươi lên tranh chấp. Ta ở trên trời thời điểm việc này còn chưa xong, lúc này ta trên mặt đất, chuyện này cũng đã xong."

"Bây giờ là ngươi đi vào trước mặt ta hỏi ta những sự tình này —— thật muốn biết lời nói, tin tức ta cũng không thể không công dâng tặng."

"

Côn Ngô Tử nhìn lấy hấn: "Ta là Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ."

"Thu hồi này một bộ đi, bằng hữu." Lý Vân Tâm không thêm đề ý chút nào hấn lời nói, "Ngươi là Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới, mà ta vừa mới tiến vào Chân Cảnh. Nhưng kết quả như thế nào? Ở trên trời ngươi vốn nên giết chết ta, nhưng không có. Bây giờ lại đi tới mặt đất hỏi ta lời nói ---- -- -- cắt đứt là chính ngươi lựa chọn."

"Nếu như ngươi như cũ chỉ nhìn chằm chằm cảnh giới gì, thực lực, nhận vì chúng nó có thể quyết định hết thảy, nhất định phải giống nhìn tiểu hài tử nhìn ta, như vậy chúng ta cũng không được đàm —— ngươi dứt khoát qua sát nhân đoạt bảo, như thế chẳng phải là đơn giản hơn trực tiếp? Nhưng vấn đề là trên thế giới này, vũ lực không có thể giải quyết hết thảy vấn đề. Thậm chí nói, chỉ có thể giải quyết rất ít hồi đề."

Động Thiên chương môn có cực kỳ lâu chưa từng nghe qua loại lời này —— bị Nhân Giáo huấn. Vẫn là một cái mười lăm tuổi "Hài tử".

Nhưng ở hơi sau khi trầm mặc, Côn Ngô Tử không giận, ngược lại cười: "Ngươi như tu đạo, sẽ là so Lưu Lăng càng thêm hạng người kinh tài tuyệt đỉnh. Chỉ tiếc làm Yêu Ma. Tốt, ngươi liền đáp ta vấn đề thứ nhất đi."

"Nguyệt Quân Tử đang tìm thông minh Ngọc Giản." Lý Vân Tâm lúc này đáp hấn, "Nhưng tin tức tựa hồ đến từ mặt khác con đường."

Câu nói này mật mờ. Nhưng đủ để khiến Côn Ngô Tử minh bạch, này Lăng Không Tử muốn tìm cũng là thông minh Ngọc Giản. Cũng mang ý nghĩa Song Thánh tại bí mật tìm kiếm vật kia.

"Thông minh Ngọc Giản." Côn Ngô Tử tựa hồ đối với danh tự này cũng không xa lạ gì. Hấn thấp giọng lặp lại một lần, ngừng đầu, "Vật kia tại trên tay ngươi."

"Nói cho ta biết trước, mẫu thân của ta Thượng Quan thánh là ai." Lý Vân Tâm không trả lời mà hỏi lại.

Mưa to còn tại ào ào rơi xuống, vấn đề này lại làm cho Côn Ngô Tử lại một lần nữa hơi sững sờ.

"Ngươi..." Cái này mấy trăm tuổi Lão Đạo Sĩ chần chờ nói, "Ngươi... Ngươi này phụ mẫu, lại không có cùng ngươi đã nói a?"

"Chưa bao giờ."

"Ai." Lão Đạo Sĩ thở dài, "Đối một sự kiện đến hỏi ta đi."

Hấn nói những lời này, lúc nói chuyện bộ dáng để cho người ta trong hoảng hốt sinh ra một loại ảo giác —— phảng phất đây không phải một cái cùng rất có thể xuất thủ đem Lý Vân Tâm đánh giết Huyền Cảnh tu sĩ, mà vẹn vẹn một cái không muốn đàm luận một cái đề tài lão nhân. Loại thái độ này khiến Lý Vân Tâm hơi cảm giác kinh ngạc, nhưng cũng nằm trong dự liệu của hấn.

Ở trên trời hần nhắc lên phụ thân Lý Thuần Phong thời điểm, cái này Côn Ngô Tử trong mắt còn chỉ có kinh ngạc. Nhưng nâng lên mẫu thân Thượng Quan thánh, kinh ngạc ở trong liền lại trộn lẫn một chút sợ hãi. Khiến một vị Huyền Cảnh Đạo Sĩ cảm thấy sợ hãi sự tình tất nhiên là không được đại sự, hần chưa bao giờ nghĩ tới đối phương thực biết đáp hần.

Chỉ là vì làm hần cự tuyệt, sau đó chính mình tốt xách một yêu cầu khác. Như thế, hơi quá phận một số hần cũng có khả năng tiếp nhận.

Thế là Lý Vân Tâm mỉm cười nói: "Như vậy theo giúp ta đi gặp một cái lão gia hỏa."

Côn Ngô Tử kinh ngạc nhìn lấy hần. Nhìn một hồi, lắc đầu cười rộ lên: "Bản đạo tạm không giết ngươi, đã là thật lớn nhượng bộ. Ngươi có thể phải hiểu ngay tại trên tay ngươi, có ta đạo thống hai mươi lăm vị Đề Giai Tu Sĩ tánh mạng, một vị Hóa Cảnh tu sĩ tánh mạng, một vị Chân Cảnh tu sĩ tánh mạng. Bây giờ ngươi muốn mượn bản đạo thế? Muốn bản đạo cùng ngươi đi gặp này nghiệp đế a? Chuyện này ——"

"Này hai mươi lăm người là Nguyệt Quân Tử nời, ta không lưng. Mà lại không phải gặp Quý đế." Lý Vân Tâm nghiêm mặt nói, "ngươi cũng đối thông minh Ngọc Giản sự tình cảm thấy hứng thú, nhưng nó đã không tại trên người của ta. Ngươi cũng hiểu được thông minh Ngọc Giản từng tại đạo thống, Kiếm Tông bên kia đợi một thời gian ngắn, nhưng các ngươi không ai có thể mở ra nó."

"Ngươi có thể?" Côn Ngô Tử neho mắt lại nhìn hần.

"Ta có thể." Lý Vân Tâm không chút do dự nói.

"Đây chính là Song Thánh cũng không làm thành sự tình. Bản đạo rất khó tin tưởng ngươi không phải tại khẩu xuất cuồng ngôn."

"Ngươi cũng biết là Song Thánh đều không giải quyết được sự tình. Như vậy vấn đề đến —— tạo ra này thông minh Ngọc Giản người thật so Song Thánh còn cao minh hơn quá nhiều, lấy về phần bọn hần hoàn toàn không có cách nào a? Điều này hiển nhiên không có khả năng. Như vậy đáp án chính là, Song Thánh không có tìm được đối biện pháp, nhưng ta chỗ này có biện pháp từ." Lý Vân Tâm đứng người lên, "Theo giúp ta đi gặp Động Đình quân. Ta muốn từ chỗ của hần muốn một người, muốn vài thứ."

"Tại Động Đình quân chỗ này?" Côn Ngô Tử con mắt hơi hơi sáng lên. Hần đương nhiên sẽ không cho rằng Lý Vân Tâm hội tùy tiện đem vật kia giao cho hần, nhưng cũng không có ngờ tới có thể dễ dàng như vậy biết được nó tung tích —— vốn cho rằng phải đi qua uy bức lợi dụ, cò kè mặc cả.

"Không có gì có thể giấu diếm, xác thực ở hần nơi đó." Lý Vân Tâm đứng người lên, trịnh trọng nhìn lấy Côn Ngô Tử.

"Nhưng trước, từ đó lúc bắt đầu, ta hi vọng ngài có thể thật minh bạch một sự kiện." Lý Vân Tâm trầm giọng nói, "ta biết như thế nào mở ra thông minh Ngọc Giản —— đây là vua ta bài. Bây giờ nói cho ngươi, ngươi cũng có thể thiện Ghali dùng. Ta không quản các ngươi đạo thống bên trong có cái gì công công quân quân, nhưng là từ Nguyệt Quân Tử hành sự đến xem, từ nhân tâm góc độ đến xem, từ ngươi hôm nay phản ứng đến xem, tất nhiên không phải hòa hòa khí khí."

"Ngươi trước cự tuyệt nghe được Song Thánh bí mật, đằng sau lại đổi ý. Mang ý nghĩa trong lòng ngươi một loại nào đó áp đảo ngươi đối hai vị kia kính sợ. Như vậy, nếu như ngươi không có một lần núi liền hứng thú bùng bùng chạy đi tìm Song Thánh tranh công lời nói, ngươi liền không thể phủ nhận ta này một lá vương bài đối ngươi mà nói có cự đại ý nghĩa."

Côn Ngô Tử cười cười.

Lý Vân Tâm lại không cười. Hần đứng tại trên nóc nhà, tại Côn Ngô Tử đối diện, lại nói: "Ngươi phải hiểu hiện tại ta, không phải lúc trước bị người đuổi giết ta, cũng không phải giấu ở trong thành phố này mai danh ẩn tính ta. Ta bây giờ chính là Vị Thủy Long Vương, Chân Cảnh Đại Yêu Ma. Có được vị thành, có một vị Quý Đế bằng hữu. Ta vẫn là Long Tử, nắm giữ lấy Song Thánh cũng muốn biết bí mật. Cái này vị thành Vị Thủy cũng sẽ là ta sào huyệt, mà lại ta còn hiểu chính nghĩa pháp."

"Vừa nghĩ như thế lời nói, ngươi như thế nào nhìn ta?"

Côn Ngô Tử nụ cười trên mặt rốt cục chậm rãi thu liễm. Hần trầm tư một hồi, hơi hơi ra một hơi: "Chúng ta không thể nào là minh hữu. Thậm chí bản đạo lúc này dạng này cùng ngươi nói chuyện, đều đã là coi trời bằng vung."

"Cũng không có hy vọng xa vời có thể làm bằng hữu. Chỉ nói là —— ngươi phải thận trọng đối đãi ta." Lý Vân Tâm đi tây bắc phương chỉ chỉ, "Chúng ta cùng một chỗ làm thành chuyện này, cũng là một cái rất tốt bắt đầu. Dù là về sau còn muốn chém chém giết giết, chỉ ít tại lưỡng bại câu thương trước đó còn có thể theo như nhu cầu."

"... Lưỡng bại câu thương." Côn Ngô Tử cười lắc đầu. Nhưng cuối cùng nói: "Bản đạo liền tùy ngươi qua một lần."

...

...

Mưa rơi đến Động Đình Hồ nơi này, đã thu liễm rất nhiều.

Mưa bụi Động Đình.

Cái này khiến Lý Vân Tâm nhớ tới lần thứ nhất gặp được này Hồng Nương Tử tình cảnh. màn đêm buông xuống không có mưa bụi nhưng là... Thủy Khí mịt mờ.

Cùng lần thứ hai tại mặt trời rực rỡ bên trong, ở bên hồ một trong đình nói chuyện, nghe ve kêu thời điểm.

Hắn liền tại này một trong đình đứng một lúc, sau đó trầm thấp thở dài.

Huyền Cảnh tu sĩ không biết được hắn vì sao thở dài, nhưng cũng nhìn một chút ngàn dặm Động Đình, đôi mắt trông về phía xa: "Như Lăng Nhi lấy về được, bản đạo cũng có thể —— "

Lý Vân Tâm kỳ quái liếc hắn một cái: "Ta đòi người cũng không phải nàng. Lưu Lăng sự tình, chính người giải quyết —— ta đã cáo tri người nàng ở chỗ này. Nàng trước đây muốn giết ta, ta cũng không có rộng lượng đến nước này."

Hắn lại thở dài một hơi: "Ta muốn lão già kia nữ nhi."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Nghiêng trời lệch đất :

Côn Ngô Tử hơi cảm giác kinh ngạc. sau một lát hỏi: "Lời ấy ý gì?"

"Mặt chữ ý tứ." Lý Vân Tâm lại trầm mặc một hồi, ngẩng đầu nhìn một chút Thiên.

Sau đó thấp giọng nói một mình: "Mưa lớn. Như thế cái hạ biện pháp, trong thành Phòng Xá muốn đổ mất không ít."

Nói xong lời này, một đôi tròng mắt bỗng nhiên biến thành Kim Hoàng Sắc. Trên gương mặt hiện ra tinh mịn lân phiến, Black bên trong trộn lẫn tơ trắng. Vân vụ từ hắn tia bên trong dâng lên, giống như trắng phiêu đăng, hóa thành vụ khí.

"Thu." Hắn khẽ quát một tiếng.

Động Đình Hồ một bên nước mưa lập tức thu liễm —— từ mưa nhỏ biến thành nhỏ mưa, lại biến thành lẻ tẻ nhi giọt mưa. Trên bầu trời nùng vân xoay tròn lấy rút đi, thu nhỏ, biến thành từng tia từng sợi mây trắng. Mà Vân Trung rút đi những cái kia màu xám trắng, phảng phất đều chạy đến Lý Vân Tâm trước —— nguyên bản đen trắng trộn lẫn tia một lần nữa biến thành Ô Hắc Sắc, hắn trên gương mặt lân mịn cũng rút đi, trong mắt vàng rực cũng rút đi, lần nữa biến thành tuần tiếu người thiếu niên.

Nùng vân đã tán, thái dương liền đi ra.

Đáng tiếc đã không phải là mặt trời rực rỡ. Hắn cùng Nguyệt Quân Tử tại buổi chiều thời điểm khai chiến, đến dưới mắt đã gần đến hoàng hôn. Bầu trời bất tỉnh, ngày rơi vào Viễn Sơn phía tây, trên núi nguyên một phiến đỏ rực mây hồng.

Lý Vân Tâm thở dài: "Đáng tiếc."

Sau đó ngẩng đầu tiến lên trước một bước, hướng về kia trong Động Đình hồ Quân Sơn phương hướng cao giọng hô quát: "Ta chính là Vị Thủy Long Vương Lý Vân Tâm! Động Đình quân có đó không? Ra mặt gặp mặt!"

Thanh âm lần lần đi, phảng phất Hữu Hình Hữu Chất, đem trên mặt hồ vụ khí đều tách ra. Mặt nước gió bắt đầu thổi cùng cơn sóng. Long Vương Miếu phụ cận hoa một bị chấn động đến cành lá loạn chiến. Cờ trắng trên trán người cũng nghe đến cái này tiếng vang, nhưng cũng không dám ra ngoài nhìn. Nơi này cách vị thành mặc dù xa, có thể Lý Vân Tâm cùng Nguyệt Quân Tử tranh đấu lúc Lôi Minh cùng kim quang đều thấy được.

Đến thời khắc này lại nghe gặp cái này tiếng như tiếng sấm rền âm, cho dù là cực kỳ Duy Vật người cũng nên ý thức được. . . Là có thần thông chi sĩ làm ra bây giờ cảnh tượng hoành tráng.

Còn rất có thể là bọn họ hơn tháng đến nay một mực cúng bái "Long Vương" .

Nhưng thanh âm này kinh động điều thú, nhân loại, thậm chí xông phá trên mặt hồ mê vụ, cũng không có khiến Động Đình quân hiện thân.

Lý Vân Tâm lắng lắng chờ đợi thời gian ba cái hô hấp, liền lại quát một tiếng.

Vẫn không có trả lời.

Hắn liền xoay mặt đi xem Côn Ngô Tử: "Không nể mặt người a."

Huyền Cảnh Đạo Sĩ ngẫm lại, hỏi Lý Vân Tâm: "Lăng Nhi coi là thật tại hồ này bên trong."

"Nàng bị Bạch Vân Tâm phế tu vi, nhưng Thần Hồn ngược lại là bị một món pháp bảo lưu lại. Ta trước đây trong hồ gặp qua nàng, nàng tại Mục Vân —— người biết cái gì là Mục Vân a?"

Côn Ngô Tử trầm mặc không nói, nhưng sắc mặt dần dần âm trầm xuống. Hiển nhiên cũng hiểu được chút chuyện cũ năm xưa.

Hắn nhìn chằm chằm thâm trầm mặt hồ nhìn xem, thấp giọng nói: "Vậy liền đắc tội."

Một tiếng này không giống như là nói cho Lý Vân Tâm nghe. Bởi vì thanh âm tuy nhiên trầm thấp, lại ngoài ý muốn rõ ràng vang dội.

Sau đó hắn tiến lên trước một bước, vươn tay.

Lý Vân Tâm lần thứ nhất kiến thức đến Huyền Cảnh tu sĩ thủ đoạn.

Côn Ngô Tử tay Bạch Tinh thon gầy, phảng phất đốt ngón tay đều có sức sống sùng. Hắn đầu tiên là lòng bàn tay hướng lên, nghiêng nghiêng hướng phía trước nhô ra qua —— giống như cắm vào thứ gì dưới.

Lại tại một hơi đằng sau, bỗng nhiên lật quay tới.

Lý Vân Tâm hít sâu một hơi —— bởi vì hắn nhìn thấy Động Đình Hồ chỉ lên thiên không.

Vốn là ngày gần hoàng hôn bầu trời, này lam sắc đều có chút ố vàng. Nhưng ngay tại Côn Ngô Tử lật qua bàn tay trong tích tắc, bầu trời bỗng nhiên đen xuống.

Bởi vì hồ nước chạy đến bầu trời.

Liền phảng phất thiên địa điều từng cái, một tầng hơi mỏng, giống như tấm gương mặt nước xuất hiện trên bầu trời, từ bên này một mực kéo dài đến cực xa tại chỗ rất xa. Lý Vân Tâm phỏng đoán, này một mảnh Thủy Vực lớn nhỏ hẳn là cùng đất này thượng Động Đình Hồ tương đương —— Côn Ngô Tử chỉ ở xoay chuyển ở giữa, liền đem Động Đình mặt nước lấy tới bầu trời.

Nhưng sự tình không hề giống hắn muốn đơn giản như vậy.

Sau một khắc, này trên bầu trời mặt nước bắt đầu trút xuống. Không phải tí tách tí tách Tiểu Vũ, cũng không phải mưa to. Thậm chí Lý Vân Tâm trước đây tại vị thành Vị Thủy một chỗ đi mãnh liệt, đều không thể cùng loại khí thế này so sánh —— toàn bộ Động Đình ở trong hồ nước, từ này trên bầu trời trong mặt nước ——

Mưa như trút nước xuống!

Nếu như cái này Động Đình Hồ là một cái hình tròn, như vậy giờ phút này bên trong thiên địa liền nhiều một đạo hình trụ.

Nếu như cái này Động Đình Hồ là một cái hình vuông, như vậy giờ phút này bên trong thiên địa liền nhiều một đạo phương trụ.

Trên bầu trời nước oanh minh đập nện ở trên mặt hồ, ra tiếng vang nhất thời đem đại địa đều chấn động đến lay động. Đầu tiên là này hoa mộc cành lá nhao nhao rơi xuống, lại là này Long Vương Miếu tại một trận mãnh liệt động ở trong sụp đổ nửa bên. Nước cùng nước tương giao, lóe ra đến năng lượng giống như nổ tung —— hướng về bốn phương tám hướng mà đi sóng nước liền giống với bắn tung tóe kim loại Dòng nước lũ, mà này Dòng nước lũ vẫn là sắc bén vô cùng!

Hai người bọn họ chỗ cái này mộc đình lân cận ven hồ. Chỉ trong nháy mắt, mộc đình liền bị trào lên dòng nước hoàn toàn phá hủy, biến thành nhỏ bé nhất toái phiến. Hai người đều bao phủ đến Thủy Quang bên trong, này Côn Ngô Tử ngược lại là không có gì đáng ngại, nhưng mà cho dù lấy Lý Vân Tâm mạnh mẽ thân thể...

Trước ngực cũng xuất hiện nguyên một phiến giăng khắp nơi vết máu!

Chưa bao giờ thấy qua như thế Kỳ Cảnh —— cột nước đứng sừng sững giữa thiên địa, phảng phất như là ngưng kết lấy. Nhưng trên thực tế là từ trên bầu trời này phiến trong mặt nước, cái này trong Động Đình hồ hồ nước bị một loại nào đó huyền diệu mà cường đại đến lực lượng đáng sợ vận chuyển đến Cao Trung, một lần nữa trở xuống đến trong hồ!

Nhưng mặc dù như thế, này hồ nước thủy vị nhưng lại không lên tăng, thậm chí còn hơi có hạ xuống...

Quả nhiên là trong hồ nước.

Lý Vân Tâm đã bay ngược ra mấy chục bước bên ngoài, nhưng cũng sợ thanh âm vẫn chấn động đến hắn hai lỗ tai tê dại. Một đầu cự Đại Thác Nước

còn tiếng như Lôi Động, hướng chỉ là toàn bộ Động Đình nước, từ cực cao trên bầu trời trút xuống? ! Lớn tiếng như vậy vang, tiếng gầm...

Hắn vô ý thức hướng sau lưng nhìn xem.

Long Vương Miếu đã sụp đổ. Thị lực có thể thấy được bên hồ hết thấy, đều không còn sót lại chút gì. Đại địa như cũ tại lay động, run rẩy —— Cò trắng trong trần phòng ốc không có khả năng tiếp nhận kịch liệt như vậy chấn động. Có lẽ sẽ chết mất rất nhiều người.

Côn Ngô Tử như cũ đứng ở bên cạnh hắn, chấp tay sau lưng, sắc mặt bình tĩnh nhìn lên bầu trời phía trên này cột nước.

Trên thực tế tức cũng đã thối lui mấy chục bước, này cự đại mà vô biên vô hạn cột nước như cũ giống như là một bức tường cao đặt ở tầm mắt bên trong, phảng phất sau một khắc liền sẽ nghiêng sụp đổ xuống, đem mọi người hết thấy lồi cuồn tiến này thâm trầm đến đáng sợ trong nước —— mà hai người bọn họ giống như hai cái con kiến hôi.

"Đến Huyền Cảnh ngươi mới có thể ý thức được một số việc." Côn Ngô Tử trầm mặc một hồi, trầm giọng nói, "ý thức được Huyền Cảnh phía dưới, cũng đơn giản là người trong thế tục mà thôi. Mà Chân Cảnh, xem như miễn miễn cưỡng cưỡng nắm giữ một số lực lượng. Nhưng mà... Cũng không đáng giá nhắc tới."

Hắn bên mặt nhìn Lý Vân Tâm: "Trước đây ngươi nói bản đạo không có tôn trọng ngươi nhìn thẳng vào ngươi. Đến thời khắc này ngươi nên rõ ràng —— bản đạo cho lúc trước ngươi là như thế nào tôn trọng."

Lý Vân Tâm chầm chầm lên trước mặt cái này đáng sợ Kỳ Cảnh nhìn một hồi, bình tĩnh nói: "Lực lượng không có nghĩa là hết thấy."

Côn Ngô Tử cười cười: "Cho nên ngươi là ít có người thông minh. Cũng bởi vậy, bản đạo không có giết chết ngươi. Chỉ là bởi vì ngươi câu nói này."

Lý Vân Tâm chưa kịp đáp lại hắn, bên trên bầu trời liền truyền đến càng thêm đáng sợ thanh âm

Nước tựa hồ "Chảy khô" —— đứng vững bên trong thiên địa cột nước tại nhanh chóng biến thấp, bởi vì trên nóc phía trên "Mặt nước" biến mất. Tội hậu hồ nước bị trút xuống xuống tới, nhanh chóng rơi xuống hướng trong hồ. Mà liền tại này trong nước, Lý Vân Tâm nhìn thấy một cái vô cùng bóng người to lớn.

Hắn Hóa Chân thân thể, chừng dài ba trăm trượng. Ba trăm trượng, là như thế nào khái niệm? Chiều dài, có lẽ không phải rất trực quan. Nhưng nếu là chuyển thành độ cao —— đại khái tương đương với hắn lúc trước thế giới kia, ba trăm tầng Ma Thiên Cao Ốc!

Ba trăm trượng Long Thân, một cái nam tử trưởng thành đứng ở trước mặt hắn, thật giống như một hạt bụi.

Mà giờ khắc này cái này Động Đình Hồ trong nước xuất hiện bóng người to lớn... Thậm chí đã không phải là "Cự đại" có thể hình dung. Cái này nhanh chóng biến thấp cột nước phảng phất một thanh đứng ở rộng lớn đại địa bên trên hồ cá, mà cái này cá lớn bị thịnh tại trong hồ cá. Nhưng cùng nói nó bị thịnh tại trong hồ cá, chẳng nói là nhót —— bởi vì bản thân nó là liền có nửa cái hồ cá lớn như vậy nhỏ, thậm chí nó một đầu râu thịt, liền cùng Lý Vân Tâm chân thân dài!

Cá lớn toàn thân đỏ thẫm, liền ngay cả cái bụng đều là hiện ra Âm Kim Sắc đỏ. Trên người nó một mảnh vảy liền chừng cả một cái Cò trắng trần lớn như vậy, lân phiến ở trong nước ra mặt mờ kim quang, phảng phất như là trộn lẫn Kim Phấn.

Nó một cái miệng khổng lồ liền có thể chiếm cứ hai người toàn bộ ánh mắt, nhưng mà chiếc kia bên trong đen kịt một đoàn sâu không thấy, tuyệt không chỉ là bóng mờ có thể hình thành hắc ám

Nó nhìn cùng một cái xích hồng sắc Cá Chép cũng không quá mức khác biệt, nhưng mà...

Dạng này lớn "Cá Chép", bản thân liền đã càng bất luận cái gì lẽ thường!

Lý Vân Tâm liền biết... Đây là, Động Đình quân chân thân!

Nhưng dạng này một đầu bị Côn Ngô Tử từ trên bầu trời "Đổ ra" cá lớn, cũng chỉ tại trước mặt hai người xuất hiện ngắn ngủi trong nháy mắt. Cơ hồ ngay tại Lý Vân Tâm vừa mới đưa nó thấy rõ đằng sau, cái này cá lớn liền biến mất.

Một điểm lóa mắt hồng mang xuất hiện tại giữa không trung, nhanh chóng hóa vì một cái hình người —— chính là Lý Vân Tâm lúc trước tại trên Quân Sơn nhìn thấy vị kia "Ly đạo trưởng" .

Cái này Động Đình quân hiện thân đằng sau cũng không nói lời nào. Chỉ chờ hồ nước hoàn toàn oanh minh trùng nhập trong hồ, mới hồng quang lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện tại Động Đình Hồ một bên.

Lý Vân Tâm nhìn chằm chằm chân hắn —— chính khoảng cách bên hồ Nhất Trượng xa.

Nghe đồn là thật.

Hắn sào huyệt bị người lật cái hương lên trời, mà hắn như cũ không xuất động đình ngoài một trượng!

Côn Ngô Tử chính là Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới. Nghe nói Động Đình quân cũng là Huyền Cảnh, lại không biết là Huyền Cảnh cái nào giai đoạn.

Nhưng vô luận như thế nào Huyền Cảnh Đạo Sĩ vừa rồi này nhìn dễ dàng thủ đoạn đã ở Lý Vân Tâm trong lòng lưu lại đáng sợ mà khắc sâu ấn tượng.

Mà Huyền Cảnh đại yêu Động Đình quân... Người nào có thể đưa nó nhốt tại cái này Động Đình bên trong, hai ngàn năm? !

Giờ phút này nổi giận Động Đình quân toàn thân đều hiện ra hồng quang. Hắn song mi dựng thẳng lên, ban đầu vốn cũng không cái mũi nhỏ lỗ bời vì cực độ phẫn nộ mà mở đầu đến lớn hơn. Biết được Ly Vẫn tin chết lúc hắn thở ra chính là bốc hơi vụ khí, mà giờ khắc này liền ngay cả này vụ khí đều biến thành màu đỏ nhạt... Thật giống như Hỏa Vân!

"Côn Ngô Tử, ngươi thật lớn mặt." Động Đình quân thanh âm giống như là lửa than tại ma sát, phảng phất mỗi một chữ nhi cũng sẽ ở không trung va chạm ra bốn phía bắn tung tóe hỏa tinh.

"Bản Quân vốn không nguyện để ý đến ngươi, ngươi lại chính mình tìm tới cửa —— ngươi khinh người quá đáng!"

Huyền Cảnh Đạo Sĩ chỉ cười cười: "Động Đình quân là gan cũng không nhỏ. Dám ngăm chiếm ta nói thống pháp bảo, vòng hựu ta nói thống tu sĩ. Theo ta được biết... Còn muốn nàng Mục Vân."

Côn Ngô Tử thanh âm trầm thấp xuống: "Động Đình quân há không biết rõ lấy chết có đạo ư? !"

Hai vị Huyền Cảnh cường lực nhân sĩ giằng co, Lý Vân Tâm liền hướng lui về phía sau hai bước, không nói lời nào.

Động Đình quân nghe Côn Ngô Tử uy hiếp, giận quá thành cười: "Ngươi cái kia đạo thống tu sĩ Lăng Không Tử giết ta Thủy Tộc Ly Vẫn, giờ phút này dám đến cửa cùng ta lấy muốn thuyết pháp? Đạo thống tuy mạnh, cũng có thể không giảng đạo lý. Nhưng là tại Bản Quân trước mặt, lại không sợ các ngươi không giảng đạo lý."

"Cái này Động Đình phạm vi ngàn dặm... Bản Quân liền kinh doanh ba ngàn năm. Ngươi coi Bản Quân cái này Huyền Cảnh Yêu Thân, là những đảm nhiệm đó từ các ngươi xâm lược ức hiếp Tiểu Yêu ma a? !"

Côn Ngô Tử hướng Lý Vân Tâm nhìn một chút, mở miệng.

Lý Vân Tâm chưa kịp ngăn cản hắn.

"Ly Vẫn?" Côn Ngô Tử cười lạnh, "Nhưng vẫn là chưa chết. Tuy nhiên ngược lại cũng không trách ngươi —— cho dù là ta, đều không biết được hắn là dùng cái biện pháp gì đoạt Ly Vẫn bỏ. Nếu như không phải là ta tận mắt nhìn thấy, ta ngay cả muốn cũng sẽ không hướng cái hướng kia nghĩ."

"Còn bên cạnh vị này tiểu bằng hữu đã có thể thiết kế đoạt xá Ly Vẫn, chắc hẳn cũng có thể giết nó. Dựa vào ta nhìn, ta nói thống Lăng Không Tử, ngươi này Thủy Tộc Ly Vẫn, liền đều là bị hắn cho tính kế. Ngươi cái này đầy ngập nộ hỏa cùng hướng về phía ta tới, chẳng hướng về phía hắn qua!"

Có như vậy trong nháy mắt, Lý Vân Tâm rất muốn hiện ra chân thân, lúc này liền trốn xa về vị trong thành.

—— hẳn không có thăm dò rõ ràng Côn Ngô Tử. Chỉ ít, không có hoàn toàn bắt hắn lại.

Hắn không biết được Côn Ngô Tử cùng Động Đình quân nói lời nói này, nói hắn đoạt xá Ly Vẫn, thiết kế Lăng Không Tử lời nói này là bởi vì vô ý, vẫn là xác thực xác thực yếu hại hắn.

Có thể là hắn thân là Huyền Cảnh tu sĩ, đã thành thói quen lực lượng cường đại, cũng không rất am hiểu âm mưu quỷ kế. Cho nên "Đoạt xá Ly Vẫn, thiết kế Lăng Không Tử" chuyện này hắn thấy bây giờ đã là việc nhỏ không đáng kể, thuận miệng liền nói.

Cũng có thể là hắn liền thật là muốn đem mầm tai vạ dẫn cho mình.

Lý Vân Tâm sớm muộn cũng phải nói rõ việc này, nhưng tuyệt sẽ không là hiện tại. Hắn càng tưởng tượng hơn mượn giết chết Nguyệt Quân Tử "Thế", khiến cho Côn Ngô Tử tạm thời có thể cùng hắn "Nói chuyện" dạng như vậy, lại mượn lấy Côn Ngô Tử "Thế", cùng Động Đình quân nói chuyện —— tìm về hắn muốn muốn cái gì, muốn về hắn muốn người, có sung túc hiểu biết, lại theo bọ đỡ đạo.

Côn Ngô Tử không nên không rõ ràng đây hết thấy.

Nhưng bây giờ không thêm để ý chút nào hắn tình huống, chỉ thuận miệng liền làm làm "Chuyện lý thú" tới nói.

Lý Vân Tâm ở trong lòng cười lạnh một tiếng.

Ra khỏi thành trước đó hắn tại gấu sinh sách bút cửa hàng trên nóc nhà, cảnh cáo Côn Ngô Tử một ít lời. Hắn hi vọng đối phương có thể nhìn thẳng vào hắn nắm giữ lực lượng.

Nhưng lúc đó đối phương cười nhạt một tiếng, Lý Vân Tâm không rõ ràng Côn Ngô Tử là có hay không Địa Thánh tiến tâm lý.

Mà vừa rồi vị này Huyền Cảnh Đạo Sĩ triển lãm thần thông, nói cho Lý Vân Tâm.. "Huyền Cảnh phía dưới, cũng đơn giản là người trong thế tục mà thôi".

Lại đến thời khắc này.

Lý Vân Tâm đã hoàn toàn mình bạch.

Hắn từ đầu đến cuối không có thắng được Huyền Cảnh Đạo Sĩ tôn trọng. Đối phương khả năng bởi vì hắn biết được một ít chuyện có chỗ cố kỵ, không có xuất thủ, nhưng cũng không có nghĩa là, đem hắn xem như lực lượng ngang nhau đối thủ.

Hắn hít sâu một hơi, lần nữa ở trong lòng cười lạnh một tiếng.

Loại cảm giác này thật không tốt.

Mà hắn cũng sẽ không giống như là một cái đầu khô buồn bã cầu xin đại nhân, thậm chí làm lấy tính tình, té đồ, vật qua nói cho những đại nhân kia "Ta thật đã không phải là tiểu hải tử" tiểu hải tử, lại nói với Côn Ngô Tử một lần đồng dạng lời nói.

Hắn sẽ dùng thật sự chuyện nào đó khiến cái này Huyền Cảnh Đạo Sĩ vì hắn đối với mình khinh thị trả giá đắt, đồng thời hảo hảo mà, ghi nhớ thật lâu —— để hắn hiểu được hắn đã từng có thể thành vì đồng minh mình, nhưng ngu xuẩn mà cố chấp ngạo mạn chôn vùi cơ hội kia.

Khả năng liền tại ngày mai, khả năng tại mười năm đằng sau.

Nhưng vô luận như thế nào, hắn có thể cũng không phải một cái rộng lượng người.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 196: Thông minh Ngọc Giản :

Nhưng Lý Vân Tâm cuối cùng không hề rời đi nơi đây. Bởi vì hắn bây giờ đã vững tin Động Đình quân sở thụ đến cảm chế, là hắn mình vô luận như thế nào cũng vô pháp bài trừ.

Như vậy thì nghênh đón kết quả xấu nhất —— dù sao hắn sinh hoạt liền chưa từng có thuận buồm xuôi gió qua.

Nhưng hai hơi đằng sau, hắn cùng Côn Ngô Tử đều hơi hơi giật mình một chút.

Bởi vì này Động Đình quân phản ứng.

Nước này tộc Đại Yêu Ma đang nghe Côn Ngô Tử lời nói đằng sau ngốc trệ một lúc lâu, lượn lờ quanh thân hóa điểm vụ khí đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hắn há to mồm, giống như là một đầu không kịp thở khí cá: "Chưa chết? ! Ngươi thấy tận mắt? ! Ở đâu? !"

Côn Ngô Tử khẽ nhủ mảy. Bởi vì vừa rồi hắn đã nói đến đầy đủ rõ ràng —— Lý Vân Tâm đoạt Ly Vãn bỏ. Cho nên Động Đình quân ba câu truy vấn ở trong nội dung, nghe giống như là mĩa mai.

Nhưng đối phương ngữ khí, thần thái... Lại không hề giống là mĩa mai nha? !

Mà Chân Chân liền là phi thường, phi thường Địa Quan tâm —— này Ly Vãn đến tột cùng ở nơi nào!

Thế là tại một lát do dự đằng sau, Côn Ngô Tử thử thăm dò mở miệng lần nữa: "Bản đạo đã nói đến rất rõ ràng. Này Ly Vãn chưa chết, nhưng đã không phải ngươi biết cái kia Ly Vãn —— đứa bé này thiết kế đoạt hắn bỏ!"

Lần này, hắn thậm chí đưa tay hướng về Lý Vân Tâm chỉ chỉ.

Lý Vân Tâm cười lạnh một tiếng, đem giờ này khắc này sinh sự tình hết thảy ghi ở trong lòng. Nhưng nhìn Côn Ngô Tử cũng không thêm để ý hắn ý nghĩ.

Mà... Động Đình quân cũng không thêm để ý.

Hắn ngược lại lần nữa dựng thẳng lên lông mày,

Tức giận kêu to lên: "Không muốn cố lộng huyền hư! Ngươi nếu là dám dùng việc này tiêu khiển Bản Quân —— cái nào không cần biết ngươi là cái gì Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới người thật, Bản Quân bảo ngươi đi không ra cái này Động Đình! Hắn đến tột cùng —— ở đâu? !"

Côn Ngô Tử rốt cục quay đầu cùng Lý Vân Tâm đối thủ liếc một chút, tại lẫn nhau trong mắt nhìn thấy kinh ngạc quang mang.

Động Đình quân... Cũng không phải cái gì ngu xuẩn Yêu Ma. Lý Vân Tâm cùng hắn đã từng quen biết, biết cho dù hắn không tính là "Đa mưu túc trí", nhưng cũng sẽ không ngay cả một câu đều nghe không rõ. Mà Côn Ngô Tử thậm chí đối Động Đình quân hiểu biết đến còn muốn nhiều hơn một chút, biết rõ này yêu cũng không phải kẻ vớ vẩn.

Nhưng bây giờ...

Nêu như không phải là cái này Động Đình quân đang cố lộng huyền hư, chính là xuất hiện cho dù ngay cả Huyền Cảnh tu sĩ đều không hiểu rõ ngoài ý muốn.

Lần này không đợi Côn Ngô Tử lại mở miệng, Lý Vân Tâm đã nhìn lấy Động Đình quân, bình tĩnh nói: "Cửu Công Tử đã chết. Ta thiết kế giết hắn, sau đó đoạt hắn bỏ. Bây giờ, ta mới là Lý Vân."

Động Đình quân rốt cục hướng về Lý Vân Tâm quay sang. Theo dõi hắn tinh tế dò xét một hồi, cười lạnh một tiếng: "Bản Quân không biết được người dùng cái biện pháp gì ở trên người làm ra Long Khí, nhưng, người không phải Nhai Ti."

Hắn âm trầm nhìn lấy Lý Vân Tâm: "Có thể người lại thật là Âm Thần mà không phải người —— đến tột cùng có cái gì mưu đồ?"

... Hoàn toàn không tại một cái kênh bên trên.

Đây là Lý Vân Tâm trong lòng một cái duy nhất ý nghĩ. Ba người nói chuyện ngoài ý muốn nổi lên kỳ lạ tình huống, mà cho tới bây giờ Lý Vân Tâm ra kết luận là, chỉ cần đề tài cùng "Đoạt xá Long Tử" có quan hệ, liền sẽ bị Động Đình quân tự động xem nhẹ. Mà cái này một loại kỳ quái tình huống... Xa thường nhân có thể hiểu được phạm trù, nhưng ở hắn lúc trước chỗ đọc lướt qua trong lĩnh vực, lại là có thể thực hiện.

Nhưng vấn đề là tại hắn lúc trước thế giới kia, cho dù muốn làm đến điểm này —— vô luận là thông qua loại nào can thiệp thủ đoạn, đều khá khó khăn. Bị can thiệp người tình trạng cơ thể tâm lý tình huống, cùng rất nhiều rất nhiều hắn ngoại giới nhân tố đều sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến kết quả.

Hướng chỉ là... Cái thế giới này, Động Đình quân dạng này Đại Yêu Ma.

Tại hôm nay trước kia Lý Vân Tâm không có rõ ràng được chứng kiến Cao Giai Tu Sĩ lực lượng. Nguyệt Quân Tử tính toán Cao Giai Tu Sĩ, đáng tiếc hắn ngu xuẩn cùng ngạo mạn đem chính mình đưa vào bẫy rập, tại trong tranh đấu chỗ biểu diễn ra lực lượng không đến bản thân một phần mười. Nhưng hôm nay Lý Vân Tâm nhìn thấy Côn Ngô Tử thủ đoạn.

Cao Giai Tu Sĩ cường đại cũng không phải là lực lượng tăng diện. Không phải cái gì "Mạnh mẽ như vậy, độ cực nhanh, linh lực hùng hậu" liền có thể khái quát.

Mà dạng này Động Đình quân... Trên thân làm sao lại xuất hiện loại tình huống này?

Trước đó trong lòng bởi vì bị Côn Ngô Tử khinh thị mà sinh ra không vui chi tình nhanh chóng bị ngạc nhiên thay thế —— lại loại này ngạc nhiên là tích cực, chính diện. Lý Vân Tâm càng đi về phía trước một bước, nhìn chằm chằm Động Đình quân: "Ta đoạt xá Lý Vân."

Động Đình quân cũng theo dõi hắn, cười lạnh: "Không nói lời nào? Hừ, người cho rằng tìm như thế một cái Đạo Sĩ đến, Bản Quân liền sẽ sợ hãi?"

Lý Vân Tâm liền xoay người đi nhìn Côn Ngô Tử: "Đây là có chuyện gì?"

Huyền Cảnh Đạo Sĩ sắc mặt không dễ nhìn lắm. Hắn nhìn xem Lý Vân Tâm, lại nhìn xem Côn Ngô Tử, nhíu mày: "Các người hai cái ——"

"Hai chúng ta không phải một đám." Lý Vân Tâm thành khẩn nói.

Nhưng hắn ngôn ngữ bù không được sự thật ---- -- cái Huyền Cảnh Đại Yêu Ma tựa hồ bị một loại nào đó thần bí lực lượng khống chế, biểu hiện được giống như là một cái mặc người đùa bỡn đề tuyến Mộc Ngẫu, chuyện này khiến đồng dạng thân là Huyền Cảnh tu sĩ Côn Ngô Tử cảm thấy bất an.

Huyền Cảnh tu sĩ có thể chẳng sợ hãi —— tại bọn họ tự nhận là có thể giải, chừng không thời điểm. Nhưng Huyền Cảnh tu sĩ cũng so bất luận kẻ nào đều tiếc mệnh —— tại xuất hiện bọn họ không cách nào hoàn toàn lý giải tình huống lúc.

"Thân gia tánh mạng" có thể không phải có thể dùng để tùy tiện mạo hiểm đồ, vật —— riêng là đang vì việc này đã nỗ lực mấy trăm năm tinh lực tâm huyết tình huống dưới.

Cho nên tại Côn Ngô Tử lại trầm mặc mấy tức thời gian đằng sau, Lý Vân Tâm trong lòng sinh ra không rõ dự cảm —— cái này Huyền Cảnh Đạo Sĩ tựa hồ dự định rời đi.

Tựa như hắn trước đây bởi vì lấy đại trận kia không có làm tức đánh giết một cái vừa mới Tấn Giai Chân Cảnh Yêu Ma, bây giờ hắn cũng phải bởi vì làm một điểm ngoài ý muốn tình huống mà bứt ra.

Đây là một cái cẩn thận đến quá phận Đạo Sĩ, may mà loại này "Mỹ Đức" không có tồn tại tại lúc trước Nguyệt Quân Tử trên thân.

Động Đình quân cũng ý thức được bây giờ loại này quý dị tình huống. Hắn cũng không nói chuyện, mà chính là từ cực đoan phần nộ ở trong bình tĩnh trở lại, đồng dạng muốn phải hiểu rõ, ba người bọn họ ở giữa đến sinh cái gì.

Nhưng mà Côn Ngô Tử rất cục mớ miệng: "Không biết mùi vị."

Nói xong, liền giơ tay lên, làm bộ muốn đi gấp.

Chính là tại căn này không dung một khắc, một câu từ Lý Vân Tâm trong miệng thốt ra.

Lần này Côn Ngô Tử nghe được hần lời nói, Động Đình quân cũng nghe đến hần lời nói. Rõ ràng ngăn ngừa, nhưng mà hai người đều không nghe rõ ràng hần liền đến tột cùng muốn nói gì.

Này tựa hồ... Là một loại khác lời nói.

Lý Vân Tâm lại lặp lại một lần câu nói kia, sau đó giơ tay lên, trong hư không viết ra mấy cái phù hạo: "Đây là thông minh Ngọc Giản cấm chế —— người cũng đã biết thông minh Ngọc Giản là có cấm chế?"

Một câu nói kia như hần sờ liễu, lưu lại Côn Ngô Tử. Huyền Cảnh Đạo Sĩ chậm rãi buông cánh tay xuống, thấp giọng quát nói: "Bản đạo không muốn biết chuyện này!"

"Nhưng người đã biết." Lý Vân Tâm lúc này trả lời hần, đồng thời chuyển hướng Động Đình quân, "Người cũng phải biết. Thông minh Ngọc Giản ở chỗ của người —— người tất nhiên thường thức qua. Thường thức, người Yêu Lực liền sẽ mở ra nó, như vậy, người có phải hay không thấy qua dạng này một hàng chữ?"

Hần ở giữa không trung lấy linh lực viết này một hàng chữ thật sự lơ lửng ở nơi đó. Động Đình quân chỉ nhìn hàng chữ kia liếc một chút, trên mặt liền lộ ra vẻ kinh ngạc: "Vật kia... Chính là thông minh Ngọc Giản?!"

"Người nhìn. Ta nói là thật." Lý Vân Tâm hướng Côn Ngô Tử mở ra tay, "Thông minh Ngọc Giản ở hần nơi đó. Mà lại ta xem qua thông minh Ngọc Giản, biết rõ đạo cấm chế vì sao."

Hần lại chuyển hướng Động Đình quân: "Xác thực cũng là thứ này. Họa Thánh di vật, Song Thánh chỉ tên muốn tìm đồ chơi. Tại đạo thống đặt cực kỳ lâu, không ai có thể mở ra nó. Cho dù có thể mở ra nó, cũng phá chẳng nhiều cấm chế. Bây giờ rơi vào trong tay người, làm phiền người coi như lớn —— Côn Ngô Tử có lẽ bắt người không có cách, nhưng mà Song Thánh tự mình đến —— cũng là người không có cách nào."

Động Đình quân sững sờ tại nguyên chỗ, chớp chớp cái kia song lớn mắt to.

"Ta chính là đến muốn cái đồ chơi này." Lý Vân Tâm nói với hần, "Còn muốn Hồng Nương Tử. Hai cái đều giao cho ta, ta sẽ không nói cho bất luận kẻ nào người từng chiếm được nó —— Côn Ngô Tử có thể làm bảo đảm."

Nhưng mà nghe hần lời này, Côn Ngô Tử cùng Động Đình quân gần như đồng thời lạnh hừ một tiếng.

"Đóng bản đạo chuyện gì."

Động Đình quân cũng cười lạnh: "Người cái này nho nhỏ Âm Thần, Bản Quân há biết rõ không phải người cơ duyên xảo hợp nhìn ngọc giản kia, sau đó thuận miệng biên một câu gì nói nhằm nhì đến lừa gạt chúng ta? Ta nữ nhì kia? Cho người? Thiên đại tiểu thoại!"

"Có giúp ta hay không." Lý Vân Tâm thờ dài, quay người nhìn Côn Ngô Tử.

Huyền Cảnh Đạo Sĩ cười cười: "Dưới mắt tình huống này, cũng không tại bản đạo trong dự liệu. Người như nói rõ được... Cái này Lão vật trước đó là bên trong cái gì tà, bản đạo mới có thể thoáng suy tính một chút từ."

"Đừng ép ta." Lý Vân Tâm tiến lên trước một bước, nhìn chăm chăm Côn Ngô Tử, lại nhìn chăm chăm Động Đình quân, "Thông minh Ngọc Giản ta hôm nay chưa hần muốn, nhưng Hồng Nương Tử hôm nay nhất định phải."

Côn Ngô Tử thu liễm nụ cười: "Buộc người, lại như thế nào? Ngô... Hồng Nương Tử. Không phải là thành người Kiếp Số hoặc là tâm ma, mà người vừa mới tiến vào Chân Cảnh cảnh giới bất ổn, mới muốn mau mau kết nàng chuyện kia? Ha ha... Đây bản đạo ngược lại là càng muốn hơn nhìn một cái người làm sao thuyết phục cái này Lão vật —— bản đạo đã xem hần từ trong sào huyết gọi ra đến, còn chưa đủ a?"

Lý Vân Tâm không nói gì lắc đầu, thờ dài.

Trước trầm mặc một hồi, sau đó xem hần thân thể trước hai vị Huyền Cảnh cường giả, cười lạnh một tiếng: "Hai vị tựa hồ cũng thật muốn cười nhạo ta —— đánh không lại các người, còn muốn xin các người. Nhưng ta nói với các người, Thổ Tử gấp còn cần người."

Côn Ngô Tử xùy cười một tiếng.

Lý Vân Tâm không để ý tới hần, trước nhìn Động Đình quân: "Trước người phải biết, Song Thánh muốn thông minh Ngọc Giản chuyện này, rất không muốn bị người khác biết. Cho nên ta vừa rồi viết ra này chuỗi chữ —— vị này mới có loại kia mù mắt chó phản ứng."

Lại nhìn Côn Ngô Tử: "Song Thánh làm lâu như vậy, cũng không đánh mở ngọc giản kia —— là bởi vì việc này."

Hắn giơ tay lên, chỉ như cũ nổi giữa không trung này một hàng chữ, rõ ràng chậm rãi nói ra: "Hàng chữ này ý là —— ngươi tốt sao?"

"Đây là La Sát văn. Sáng Tác —— Ho- A Re- You?"

"Mà thông minh Ngọc Giản một khi bị mở ra, giản trên thân sẽ xuất hiện mấy chục cái nho nhỏ quảng sáng. Muốn mở ra cấm chế này, bí quyết liền tại những cái kia quảng sáng bên trên."

Tại Côn Ngô Từ tới kịp nói chuyện trước đó Lý Vân Tâm đã lần nữa giơ tay lên, cực nhanh ở giữa không trung viết xuống hàng thứ hai chữ.

"Như vậy hàng chữ này phù, liền có thể giải trừ cấm chế. Sáng Tác —— "

"I . Ý là, ta rất khỏe, cũng là đơn giản như vậy. Các ngươi không có tìm đối biện pháp mà thôi." Lý Vân Tâm trên mặt hiện ra kỳ quái biểu tình, tựa hồ cực muốn cất tiếng cười to, có thể lại không thể không vào lúc này có thể này bảo trì lãnh khốc nghiêm túc, "Hiện tại, các ngươi hai cái đều biết giải thích như thế nào trừ cấm chế —— mà Song Thánh lại còn không biết chuyện này. Hai vị biết điều này có ý vị gì a?"

Quý dị trầm mặc tiếp tục thời gian ba cái hô hấp.

"Tiểu nhi hại ta." Côn Ngô Từ hít sâu một hơi, nhìn lấy Lý Vân Tâm

Động Đình quân cũng tròn tròn con mắt, nhìn xem Lý Vân Tâm, lại nhìn xem Côn Ngô Từ, tựa hồ đang do dự muốn không cần làm ra một cái quyết định.

"Là ngươi bức ta. Ngươi cho rằng ta bỏ được lá vương bài này." Lý Vân Tâm cười lạnh, "Dưới mắt hai người các ngươi đều hiểu được như thế nào giải khai cấm chế này. Các ngươi sẽ còn hoài nghi ta nói có đúng hay không tình hình thực tế. Không sao, nói cho ngươi, thiên chân vạn xác. Nếu ngươi không tin , có thể đi về hỏi Song Thánh. Nhưng vấn đề ngay tại ở —— "

"Hai vị kia muốn thứ này. Nếu như hợp đạo thống cùng Kiếm Tông chỉ lực, đạt được cái này thông minh Ngọc Giản đơn giản không cần tốn nhiều sức. Nhưng vẫn như cũ bỏ mặc nó lưu lạc bên ngoài lâu như vậy, cho tới bây giờ cũng vẫn như cũ là bí mật hành sự. Ý vị này ngọc giản này bên trong có bọn họ tuyệt không hy vọng người bên ngoài nhìn thấy đồ,vật."

"Nhưng mà dưới mắt các ngươi đã biết như thế nào mở ra —— tại bọn họ trước đó."

Lý Vân Tâm cười lạnh: "Có lẽ kết quả không phải hư hỏng như vậy —— ngươi hai vị Đại Lãnh Đạo chỉ trách cứ ngươi một phen liền đem chuyện này bỏ qua, tin tưởng ngươi thật không có tiện tay, mở ra Ngọc Giản, nhìn qua. Lại hoặc là... Ha ha. Ngươi nói nhìn ta như con kiến hôi, ngươi tại Song Thánh trong mắt, lại thứ gì?"

Côn Ngô Từ trầm mặc không nói.

Cách một hồi, nói: "Bản đạo lúc này vẫn có thể giết ngươi."

"Như vậy Động Đình quân đại khái hội rất tình nguyện đem tin tức này nói ra, hại chết ngươi. Lại hoặc là, ngươi há biết rõ ta không có sớm bố trí tốt —— tại sau khi ta chết vẫn sẽ có người đem tin tức này cáo tri Thiên Hạ." Lý Vân Tâm hướng về Động Đình quân xoay người, khẽ vươn tay, "Ngọc Giản lấy ra."

Huyền Cảnh Yêu Ma sắc mặt biến đổi không chừng, tựa hồ vẫn đang do dự.

Lý Vân Tâm liền nhìn lấy hắn: "Ta nói chuyện có một nửa khả năng là thật. Nếu như ta nói chuyện là thật, như vậy có một nửa khả năng Song Thánh sẽ đích thân tới lấy, thuận tiện xử lý ngươi. Cộng lại, lạc quan nhất đoán chừng, ngươi chết mất khả năng chỉ có một phần tư. Nhưng vấn đề là, chơi bạc mạng, ngươi dám không? Lấy ra!"

Như thế một tiếng quát chói tai đằng sau, Động Đình quân rốt cục hung hăng nguyền hấn một cái, khẽ vươn tay, liền có một kiện trong suốt, nhỏ Tiểu Bảo Bối ra hiện tại hắn trong lòng bàn tay.

Lý Vân Tâm sắc mặt bình tĩnh nhìn này bảo bối liếc một chút, cười cười: "Con tiên sinh có thể thấy rõ ràng? Cái này, cũng là thông minh Ngọc Giản. Ngươi có muốn hay không muốn?"

Côn Ngô Từ sắc mặt khó coi cực, cũng không nói lời nào.

Lý Vân Tâm liền cười lên ha ha: "Vâng. Ngươi không dám muốn. Ta là Song Thánh, tất nhiên cảm thấy ngươi nhìn lên trong này đồ,vật —— ngươi cũng không dám cướp này một phần tư cơ hội."

Nói xong hắn vươn tay. Động Đình quân liền làm sắp ngọc giản này vứt cho hắn —— sau đó không dễ cảm thấy ra một hơi. Phảng phất vứt bỏ một khối bàn ủi.

Lý Vân Tâm đem ngọc giản này nắm ở trong tay, rốt cục ở trong lòng...

Cũng thật dài xả giận.

Hắn căng cứng thân thể trầm tĩnh lại.

Rất cục... Cầm về.

Nhưng Côn Ngô Tử còn tại nhìn hắn. Động Đình quân, cũng đang nhìn hắn. Hai vị Huyền Cảnh cường giả ánh mắt như là mãnh thú khóa chặt con mồi, đem Lý Vân Tâm mỗi một cái động tác đều thu hết trong mắt.

Lý Vân Tâm biết bọn họ đang chờ cái gì. Hắn hướng ngọc giản kia bên trong quán chú Yêu Lục.

Thế là Ngọc Giản sáng lên. Một đạo quang mang tại giản thân thể chợt lóe lên, một trận lộn lờ Tiên Nhạc vang lên. Động Đình quân có lẽ đã thử qua, nhưng Côn Ngô Tử tựa hồ lần thứ nhất nhìn thấy thứ này. Hắn trừng to mắt, đem mỗi một chi tiết nhỏ đều thu vào trong mắt.

Sau đó nhìn thấy Lý Vân Tâm chỗ viết hàng ngũ như nhất văn tự ---- giống như đút.

Lại nhìn thấy Lý Vân Tâm tại này một hàng chữ viết phía dưới, này mấy chục khối tiểu Quang ban phía trên một chút mười tám lần.

Sau đó hắn ngừng đầu, nhìn lấy Côn Ngô Tử cùng Động Đình quân: "Muốn mở ra."

Tay hắn lại một điểm —— hai hàng chữ viết cùng quang sáng biến mất, Ngọc Giản mặt ngoài biến thành màu vàng nhạt. Mấy cái nho nhỏ, ngăn nắp đồ án nổi lên.

Lý Vân Tâm liền lấy tay tại Ngọc Giản thượng một vòng, nó một lần nữa biến thành một khối trong suốt tiểu vật kiện.

"Họa Thánh thiết hạ cấm chế, bị ta giải khai." Hắn cười cười, "Tôi hậu hồi các ngươi một lần, có còn muốn hay không muốn thứ này?"

Côn Ngô Tử hừ một tiếng: "Ngược lại là thật. Bất quá... Đại khái ngươi cũng không còn sống lâu nữa."

Nói lời này hắn cười lộ lộ: "Bản đạo không sẽ giết ngươi. Đại khái Động Đình quân cũng sẽ không. Có thể người trong thiên hạ đều sẽ biết thông minh Ngọc Giản trong tay ngươi, Song Thánh cũng rất nhanh sẽ biết. Đến lúc đó ——"

"Cho nên đây chính là ta điều kiện, hai vị." Lý Vân Tâm bình tĩnh nói, "Từ biết là Song Thánh muốn cái đồ chơi này ngày đó trở đi, ta liền không nghĩ tới chính mình có thể thư thư phục phục sinh hoạt. Cũng biết sớm tối chuyện này hội Thiên Hạ đều biết. Nhưng là chỉ ít tại Song Thánh, hoặc là Song Thánh người tìm tới ta trước đó —— ta muốn các ngươi hộ ta chu toàn, không nên bị những cái kia tự cho là thông minh ngu xuẩn đã quấy rầy."

"Làm đến điểm này, đến một ngày ta không nói hai vị sự tình. Các ngươi có thể gối cao không lo —— ta biết ngươi muốn nói gì —— dựa vào cái gì tin ta đúng hay không. Ta cũng có một dạng vấn đề, dựa vào cái gì tin các ngươi thực biết hộ ta chu toàn. Bất quá ta ưu thế ở chỗ ta năm nay mười lăm tuổi, hai vị một vị hơn ba ngàn tuổi, một vị mấy trăm tuổi. Muốn chết mọi người cùng nhau chết, ta có gan cũng có biện pháp kéo các ngươi xuống nước."

"Hai vị cảm thấy mình cũng đủ hung ác lời nói, cũng có thể đến thử xem." Lý Vân Tâm nhẹ nhàng cười cười, "Dù sao, nam nhân, chính là muốn đối với mình hung ác một điểm."

Côn Ngô Tử rất cục thu liễm thần sắc, thật sâu nhìn Lý Vân Tâm liếc một chút: "Được. Ngươi ngược lại thật là cái Kiêu Hùng."

Lý Vân Tâm méo mó đầu: "Ngài đâu?"

Huyền Cảnh Yêu Ma nhìn xem Côn Ngô Tử, lại nhìn xem Lý Vân Tâm. Hắn ý thức được cái này nên không là đối phương làm cục —— Côn Ngô Tử là nổi danh tiếc mệnh, cẩn thận chặt chẽ. Hắn tuyệt sẽ không đem chính mình cũng làm mồi dụ.

Hắn do dự một chút, trầm giọng nói: "Trước nói cho Bản Quân, các ngươi nói này Ly Vẫn còn sống, đến là chuyện gì xảy ra."

"Là bởi vì lão tử đoạt hắn bỏ —— tuy nhiên ngươi lại nghe không được." Lý Vân Tâm thở dài, "Trước tiên đem Hồng Nương Tử giao cho ta, bản lại chuyện này."

"Trước tiên nói Ly Vẫn sự tình."

Lý Vân Tâm nhìn hắn chăm chăm một hồi, bất đắc dĩ đưa tay thò vào trong ngực, tìm tòi một hồi, nhũn nhũn lại, nói: "Hắn... À..."

Sau đó đưa tay ngả vào Động Đình quân trước mặt, mở ra.

Trong bàn tay hắn có một cái nghịch lân.

Động Đình quân nhìn chăm chăm cái này nghịch lân nhìn một hồi, bỗng nhiên ngừng đầu: "Cái này. . . Cái này. . . Đây là..."

"Trước tiên đem Hồng Nương Tử giao cho ta." Lý Vân Tâm bình tĩnh nói, "Sau đó ta cho ngươi biết chân tướng."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Huỳnh Độ Tình Thâm :

Côn Ngô Từ ra một tiếng cười nhạo.

Tại chỗ rất xa mặc đến kêu rên cùng khóc lóc đau khổ thanh âm. Tu Hành Giả Thánh Lực tốt, cho nên nghe được càng rõ ràng —— đó là Cò trắng châu người đang khóc.

Huyền Cảnh tu sĩ chỗ hiện ra thần thông khiến cái này Động Đình Hồ một bên địa phương đều bị chấn khai mấy cái sâu không thấy vết nứt, muốn đến thời đại này, dùng nhiều Thổ Thạch kiến tạo mà thành phòng ốc Kháng Chấn đẳng cấp sẽ không cao. Lại là ngày gần hoàng hôn, thật nhiều người đã bắt đầu trở về nhà, thương vong cho là rất thảm trọng đi.

Nhưng Côn Ngô Từ có thể một chút đều không thêm đề ý —— cũng sẽ không có Lăng Không Từ như thế người nói với hắn đệ nhất Giới Luật.

Hắn lợi dụng xem kịch thái độ nhìn Lý Vân Tâm cùng Động Đình quân, cũng không lớn quan tâm này bị Động Đình quân nhốt lại Lưu Lăng.

Một cái Hóa Cảnh đỉnh phong Lăng Không Từ xác thực đáng giá đề ý. Bởi vì này mang ý nghĩa Lang Gia động thiên cùng đạo thống có thể sẽ thêm ra đến một vị Chân Cảnh tu sĩ —— Chân Cảnh tu sĩ, chính là uy hiếp lực.

Nhưng một cái Tuyết Sơn Khí Hải bị phế, linh hồn giấu kín tại âm linh trước mặt mọi người Lăng Không Từ...

Thì cũng là có cũng được mà không có cũng không sao tồn tại.

"Đó là Bán Quân nữ nhi." Động Đình quân tâm tình còn chưa bình phục, ánh mắt vẫn chỉ nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm trong tay nghịch lân. Tựa hồ muốn đưa tay, nhưng lại trở ngại cảm chẹn, "Người đừng tưởng rằng nàng nói với người chút lời nói, chính là cái gì thực tình si tình. Bán Quân giáo huấn nàng, lại cũng vẫn là giáo huấn nhà mình nữ nhi... Còn chưa tới phiên người đến ——"

"Ta chỉ là cùng hắn nói mấy câu, nhìn nàng một cái phải chăng bình an." Lý Vân Tâm thu tay lại, đem này phiền nghịch lân một lần nữa bỏ vào trong ngực, "Chúng ta đã coi như là hợp tác đồng bọn, ta nghĩ người sẽ không cự tuyệt ta điểm ấy nhỏ tiểu yêu cầu."

Hắn lúc nói những lời này đợi, hơi hơi khép hờ con mắt con người.

Côn Ngô Từ gặp hắn cử động này,

Lại là một tiếng cười nhạo. Hắn ngày bình thường là không loại này ưa thích đem tâm tình bộc lộ tại mặt ngoài người. Nhưng vấn đề là ngày bình thường, cũng không có người gọi hắn một cái đường đường Huyền Cảnh Đạo Sĩ liên tiếp kinh ngạc.

Bởi vậy gặp Lý Vân Tâm cử động này, hắn chỉ coi là thật "Động tình", giờ phút này thật sự là phải dùng dạng này động tác bình phục một chút tâm khuấy động tâm tình. Chỉ ít hắn thấy, tại con gái chỉ tình trong chuyện này nhìn không ra người... Đạo tâm đều tuyệt sẽ không rất kiên cố.

Tuy nhiên cái này Lý Vân Tâm là Yêu Ma... Nên cũng không có gì đạo tâm.

Côn Ngô Từ cũng bị không lý trí tâm tình chi phối, Động Đình quân thì quan tâm nó vừa rồi nhìn thấy nghịch lân. Hai cái Huyền Cảnh cường giả, vào ngày thường bên trong đều nên tâm tư kín đáo hạ người. Nhưng ở vừa rồi một phen giao phong bên trong, chỉ là một cái Chân Cảnh Yêu Ma dĩ nhiên khiến hai người bọn họ đều vô kế khả thi, không thể không tạm thời cùng hắn đạt thành thỏa hiệp. Loại kinh nghiệm này mang đến Tâm Lý Trùng Kích làm bọn hắn tại lúc này coi nhẹ rất nhiều chuyện —— giờ phút này, hai cái này đều tại vô tình hay cố ý phóng thích vừa rồi thừa nhận kịch liệt tâm tình, ở vào cực độ thư giãn trạng thái.

Mà tựa hồ chính bọn hắn còn chưa ý thức được điểm này.

Thế là cũng không có đặc biệt đề ý Lý Vân Tâm tại nhắm mắt lại thời điểm làm khác một động tác —— hắn soát một tiếng mở ra quạt giấy, trước người vội vàng dao động hai lần.

Động tác này tại Văn Nhân Sĩ Tử ở trong quá thường gặp —— trong lòng lo nghĩ bất an, liền vô ý thức làm động tác này.

Cho nên cũng không có chú ý tới Lý Vân Tâm tại đánh mở quạt giấy đằng sau cực nhanh hướng mặt quạt thượng quét mắt một vòng.

Vốn là Bạch Chi Phiến, giờ phút này biến thành sắc thái xinh đẹp tranh Sơn Thủy. Tranh Sơn Thủy bên trong có một cái không đáng chú ý Tiểu Nhân Nhi, mà giờ khắc này, tựa hồ nhiều một cái khác thân ảnh —— nhưng là một vòng cực kì nhạt cực kì nhạt bóng dáng, phảng phất là hắn tia tại mặt quạt

thượng bỏ ra bóng mờ.

Mà này bóng mờ tựa hồ đang hướng chỗ này tới.

Lý Vân Tâm nói này lời nói, Động Đình quân liền lật một cái liếc mắt nhìn: "Muốn gặp cũng không thể hôm nay gặp. Nếu ngươi thật nghĩ gặp, vẫn là ngày mai giữa trưa tới đi! Ngươi đã là dưới mắt không muốn cùng ta nói Ly Vẫn sự tình, vậy liền ngày mai nói đi!"

Hắn nói xong lời này quay người lại: "Việc nơi này, tha thứ không phụng bồi!"

Vừa mới nói xong, thân ảnh liền trong nháy mắt biến mất, hòa tan tiến trong hồ nước.

Côn Ngô Từ khẽ nhíu mày —— cái này Lão vật qua đến có chút đột nhiên. Rõ ràng trước một khắc còn tại lấy vội vã như vậy mà mãnh liệt ánh mắt nhìn Lý Vân Tâm trong tay nghịch lân, tới sau một khắc, liền đột nhiên quẳng xuống mấy câu, rồi khỏi!

Trong lòng vừa sinh ra dạng này nghi vấn, liền nghe được Lý Vân Tâm cười lạnh một tiếng: "Coi như hắn thông minh."

Côn Ngô Từ nghi ngờ "Ừ" một tiếng.

Lý Vân Tâm hướng nhìn chung quanh một chút, tìm tới một khối bị từ dưới đất rung ra đến cự thạch tọa hạ: "Bởi vì chuyện này vẫn chưa xong a. Ngươi xem một chút cái này nòi ——"

Hắn đưa tay vạch một cái, đem trọn cái Động Đình cùng nơi xa Cò trắng trắng, đã nguyên Lâm, thậm chí càng xa xôi vị thành đều vẽ đi vào: "—— ai đến công?"

"Nguyên lai dự định gọi Nguyệt Quân Từ đến công. Nhưng dưới mắt chúng ta là bạn tốt, liền không thể làm như vậy. Tự nhiên cũng không phải ta. Đây... Dù sao cũng phải có người đối với chuyện này phụ trách." Lý Vân Tâm ngẩng đầu, neho lại mắt thấy nhìn nơi xa Cò trắng trắng phế tích —— ở chỗ này chỉ nhìn thấy khói. Nên là có người nhà tại nhóm lửa, phòng ốc bị rung sụp, cháy.

Hắn liền tiện tay phát phát. Trên cánh tay lân phiến nhanh chóng xuất hiện, lại rất nhanh rút đi. Nhưng một đóa mây mưa đã ở Cò trắng trên trần không thành hình, tiếp theo trện tí tách tí tách Tiểu Vũ —— này khói đen cách một hồi liền không có.

"Như vậy ngươi muốn, đem việc này đẩy tại trên đầu của hắn?" Côn Ngô Từ hỏi.

"Đúng."

"Nhưng hắn ra không Động Đình cấm chế —— việc này Thiên Hạ đều biết."

Lý Vân Tâm bên môi nổi lên hơi chế giễu cho: "Ngươi đã nói, chỉ cần đạo thống tin tưởng là được rồi. Quân hắn ra không trở ra cấm chế —— ngươi nói là hắn làm, vậy liền không ai sẽ cảm thấy một vị Huyền Cảnh người thật sẽ dùng loại này hạ cấp lý do vu oan hãm hại. Chỉ cần cam đoan trong khoảng thời gian này không ai quấy rầy ta, chờ Song Thánh hoặc là Song Thánh người tìm đến đến ta, những sự tình này liền đều không trọng yếu."

"Sự tình, không có ngươi muốn đơn giản như vậy." Côn Ngô Từ hướng Động Đình nhìn xem, "Cũng không cần khi cái này Lão vật là phổ phổ thông thông Yêu Ma. Hắn một số bí mật... Đại khái chính là ngay cả Song Thánh cũng biết đến không rõ ràng lắm."

Hắn nói xong lời này trầm mặc một hồi.

Sau đó mới nói: "Còn có một người khác, thích hợp hơn."

Một vòng thoáng qua tức thì nụ cười ở trong mắt Lý Vân Tâm chợt lóe lên.

Nhưng hắn lập tức nhíu mày lại, lại mở ra quạt giấy phiền phiền: "Một người khác? Thủ hạ ta ngươi không cần nhớ —— loại thời điểm này ta tuyệt đối sẽ không hở người một nhà."

Côn Ngô Từ cười cười: "Thủ hạ ngươi người, không có một cái nào gánh chịu nổi dạng này chuyện lớn. Ta muốn nói ——"

Lý Vân Tâm mở to hai mắt: "Lăng Không Từ?!"

Đây là một cái ngu xuẩn ý nghĩ. Bất quá hắn vẫn là đến nói như vậy đi ra. Bởi vì một màn kia bóng người... Còn chưa tới nơi này.

Lúc trước hắn cùng Nguyệt Quân Từ tranh đấu thời điểm được, tất cả mọi người phải biết có Long Tộc ở đây. Mà này Động Đình quân trong đêm đó cũng đem hắn xem như Nhại Tỉ, thế nhưng là khi gặp lại hắn thời điểm...

Lại gọn gàng địa phương nói cho hắn biết —— ngươi không phải Nhại Tỉ.

Hắn tất nhiên là biết chút ít cái gì.

Mà liền tại vừa rồi, một màn kia thân ảnh xuất hiện tại Lý Vân Tâm vẽ bên trong.

Lấy như vậy trong nháy mắt Huyền Cảnh thực lực tại mặt quạt thượng sở tác cái này một bức (thiên lý giang sơn đồ đã có thể đem Nguyệt Quân Tử Quỷ Hồn về đi vào, tự nhiên cũng có thể trung thực hướng hần hiện ra rất nhiều thứ. Thời đại này không có gì vệ tinh loại hình đồ chơi, nhưng mà dưới mắt Lý Vân Tâm cái này quạt giấy lại thành cùng loại đồ, vật.

Cái này vị thành xung quanh địa phương, đều là tại hần cái này quạt giấy phía trên.

Như vậy chủ động xuất hiện tại cái này mặt quạt thượng một màn kia nhạt ảnh, liền mang ý nghĩa tên kia trong thân thể, cũng có trước Lý Vân Tâm để mà bố trí đại trận linh lực, hoặc là oán khí. Nói một cách khác —— người kia tại Lý Vân Tâm bố trận thời điểm, hấp thu một bộ phận từ Bách Vạn Âm Bình biến thành oán khí. Nhưng may mà không có có ảnh hưởng đến đại cục.

Mà giờ khắc này, gia hỏa này tại hướng bên này.

Càng sớm chút hơn thời điểm, Nhai Tỉ thụ thương không biết tung tích.

Mà cái này Côn Ngô Tử lại đột nhiên xuất hiện tại vị thành phụ cận ——

Lý Vân Tâm liền đã hiểu được người tới là ai.

Hần.. Lạ lắm, "Nhị Ca".

Chánh thức Nhai Tỉ.

Thừa lúc Côn Ngô Tử nghe hần lời nói đằng sau, hơi sững sờ. Sau đó cười lạnh một tiếng: "Người cái này Yêu Ma. Lúc này sao như thế đầu óc chậm chạp?"

"Người có biết giờ phút này ngay tại cái này Vị Thủy một chỗ, còn có một cái Đại Yêu Ma?"

Lý Vân Tâm tròn to vô tội mà thanh tịnh con mắt, cực nhanh hướng mặt quạt thượng thoáng nhìn: "Ai? Không không không... Để cho ta đoán một chút —— chẳng lẽ là này... Quỷ Đế? ! Không thể. Vậy cũng là bằng hữu ta!"

Côn Ngô Tử lại không thể chịu đựng được hần bắt chợt tới "Ngu dốt", cười lạnh một tiếng.

Ngay tại Lý Vân Tâm lần thứ ba nhìn này mặt quạt, đồng thời bắt động thanh sắc khép lại đằng sau, nói: "Ha ha. Quý kia để cũng không đủ phân lượng. Bản đạo nói là —— Nhai Tỉ. Chính là người vậy liền nghi Nhị Ca!"

Lý Vân Tâm sững sờ một hồi, lập tức nghiêm nghị, trầm giọng: "Không thể."

"Tuyệt đối không thể như thế. Ta thân là Long Tộc, cùng này Nhai Tỉ có huyết mạch chi thân —— có lẽ về sau sẽ có tranh đấu tính kế, nhưng mà chí ít tại lúc này... Ta tuyệt không làm dạng này sự tình."

Côn Ngô Tử bởi vì hần cái này chính nghĩa lẫn nhiên diễn xuất cùng lời nói cũng sững sờ, phảng phất gặp Quỷ —— đối với hần mà nói cho dù là gặp Quỷ đều so chuyện này càng bình thường —— hần nhíu mày: "Người đang tiêu khiển bản đạo?"

"Ta là nghiêm túc." Lý Vân Tâm nghiêm trang nói, "Tuy nhiên ta xem ra là một cái không từ thủ đoạn người xấu, nhưng thực chất bên trong ta là một cái chính trực thiện lương thanh niên tốt. Làm loại sự tình này, ta về sau làm sao tại Yêu Ma Giới lẫn lộn. Nhắc lên ta —— a, cũng là gia hỏa kia, đem chính mình thân ca ca xử lý gia hỏa!"

"Các người người trong tu hành cho rằng Yêu Ma vô tình, nhưng Chân Vô tình sao? Long Cửu tử, một hai ngàn năm... Điều bình an vô sự. Nếu là thật sự vô tình, cho dù thiên hạ này còn có hần Đại Yêu Ma cách trở —— diệt sát một cái Hóa Cảnh Ly Vẫn lại có gì khó?" Lý Vân Tâm thở dài, "Cho nên chuyện này chẳng những không thể đẩy lên trên người hần, mà lại, một khi hần tới này Vị Thủy, ta còn muốn che chở hần một phen. Thứ nhất cùng cường giả tề tựu giao tình, luôn luôn sáng suốt lựa chọn. Thứ hai..."

Lý Vân Tâm ngừng đầu, chân thành nhìn lấy Côn Ngô Tử: "Chúng ta dù sao cũng là thân huynh đệ."

Côn Ngô Tử giống như là nhìn một cái Trí Chướng nhìn Lý Vân Tâm: "Người cái này. . . Người cái này. . . Người cái này đoạt xá Yêu Ma, thật đúng là đem chính mình xem như Long Tộc?"

Lý Vân Tâm mờ mịt nhìn lấy hần: "Ừm? Cái gì đoạt xá? A... Sự kiện... Nghe... A? Ta vì sao không nhớ nổi?"

Côn Ngô Tử nhất thời sắc mặt thay đổi. Thân hình hần lóe lên xuất hiện tại Lý Vân Tâm trước mặt, một phát bắt được tay hần, quát khê: "Không nhớ nổi? Đoạt xá!"

Hần quát: "Người vốn là một người, nhưng thiết kế đoạt xá Ly Vẫn —— trước đó hần tên là Cửu Công Tử, cũng là Đại Yêu Ma —— người..."

"Người nói cái gì?" Lý Vân Tâm trước đó tại cau mày, tựa hồ tại muốn hần nói chuyện, cùng lúc trước một số việc.

Nhưng cũng vèn vèn mấy câu công phu, hần mi đầu triển khai.

Giờ phút này nhìn lấy Côn Ngô Tử, phản giống như là đối phương càng thêm không thể nói lý: "Cái gì Cửu Công Tử? Ta tên là Lý Vân Tâm, chính là Long Cửu tử Lý Văn." "

Hắn dùng sức hất ra Côn Ngô Tử tay. Huyền Cảnh Đạo Sĩ thân thể cường hãn, vốn không có khả năng bị tùy tiện thoát khỏi. Nhưng hôm nay...

Này Côn Ngô Tử khó có thể tin nhìn lấy hắn, cho nên ngay cả dùng lực đều quên, liền thật gọi hắn từ trong tay mình tránh thoát.

Liền trông thấy Lý Vân Tâm lui lại mấy bước, lại nhú mày nhìn hắn: "Như vậy ngươi nói nên ai? Nhưng vô luận là ai —— không cần đánh ta Long Tộc chủ ý."

Côn Ngô Tử kinh ngạc nhìn nhìn hắn chằm chằm một hồi, thấp giọng nói: "Ngươi là đoạt xá."

Liền không nói thêm gì nữa, chỉ thấy Lý Vân Tâm.

Nhìn thấy Lý Vân Tâm chờ một lát, không kiên nhẫn thở dài: "Ta còn có rất nhiều chuyện phải xử lý. Ngươi không muốn nói cũng được, ta liền đi trước."

Đến lúc này...

Côn Ngô Tử rốt cục xác định đồng dạng kỳ quái mà đáng sợ tình huống tại Lý Vân Tâm trên thân cũng xuất hiện.

Hắn cũng bởi vì lấy một loại nào đó lực lượng đáng sợ hoặc là quy luật, bỏ lỡ đối với bất luận cái gì liên quan đến "Đoạt xá" vấn đề này đề tài miễn cảm tính.

Hắn... Cũng làm như không thấy.

Huyền Cảnh Đạo Sĩ cảm thấy phía sau lưng mát —— bởi vì những hắn đó không hiểu đồ, vật, hoặc là nói hắn không rõ ràng lực lượng. Hắn sợ chỉ có một việc —— chính mình có thể hay không cũng tại không lâu sau đó xuất hiện đồng dạng tình huống.

Loại này không khỏi hoảng sợ làm hắn đưa tay, ý đồ bắt lấy Lý Vân Tâm "Dừng lại!"

Nhưng vừa dứt lời, liền nghe được phía bắc, này một tòa từ sụp đổ Tam Hà miệng Long Vương Miếu chỗ chồng chất đứng lên gạch bể ngói vỡ đằng sau truyền tới một trầm thấp mà hữu lực thanh âm "Có người muốn nói xấu Bản Quân? Cái này, cũng không phải cử chỉ sáng suốt."

Hơi hốt hoảng Loạn Thần sắc nhất thời từ Côn Ngô Tử trên mặt rút đi, hắn hít sâu một hơi, lui lại một bước.

Người kia đi tới.

Hắn thân hình cao lớn trắng tấp, mặc một thân Hoàng Y. Tơ lụa, cắt xén vừa vặn, sấn ra lưng hồ phong yêu.

Bên hông treo một thanh kiếm —— cái này tại Tu Hành Giả ở trong tương đối hiếm thấy. Đạo thống ngẫu nhiên dùng kiếm phòng thân, Kiếm Tông thì là chuyên tinh Kiếm Kỹ. Nhưng cái trước Tế Kiếm thu tại trong tay áo, cái sau bình thường lưng ở trên lưng. Chỉ có những cái kia lấy Bảo Kiếm biểu dương thân phận người thế tục mới sẽ như vậy làm.

Nhưng cái này một vị, hiển nhiên không phải người thế tục.

Bởi vì hắn con mắt là lam sắc.

Mắt xanh sinh ở một trương trắng trên gương mặt, lại không lộ vẻ âm nhu. Bởi vì này gương mặt giống như đao tước búa chặt, góc cạnh rõ ràng —— đây là một trương mày rậm mắt to mặt chữ quốc.

Đen hơn buộc Kim Tì quan —— đây cũng không phải là người thế tục điển xuất. Bởi vì người trong thế tục chỉ có chết sau mới mang cái đồ chơi này. Nhưng mà có lẽ cái này Kim Tì quan chủ nhân cảm thấy giả bộ như vậy đóng vai, càng phối cái kia một thân Hoàng Bào.

Hắn đi thẳng đến khoảng cách Côn Ngô Tử mười bước bên ngoài dừng lại chân, trước nhìn Lý Vân Tâm.

Mà Lý Vân Tâm cũng khẽ nhú mày, nhìn hắn.

Hai người nhìn nhau một hồi, Hoàng Bào nam tử cười mở cười một tiếng: "Tốt một cái Cửu Đệ. Vừa rồi này một phen tình nghĩa, Nhị Ca ghi lại."

Lý Vân Tâm hơi sững sờ, lập tức nháy mắt mấy cái: "Ngươi..."

Tự xưng Nhị Ca người áo vàng lúc này mới chuyển hướng Côn Ngô Tử, không cười: "Muốn giết Bản Quân. Ngươi tốt Đại Bản Lãnh."

"Bây giờ Bản Quân đã quay về Huyền Cảnh, ngược lại là rất muốn hỏi lại hỏi ngươi —— việc này nên như thế nào kết!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Như cái gì Yêu Ma :

Lý Vân Tâm cũng không biết được trước đó sinh sự —— Côn Ngô Từ truy kích Nhai Tỉ đến tận đây.

Nhưng đã có thể suy đoán ra "Quay về Huyền Cảnh" câu nói này là có ý gì. Nhai Tỉ tại thông thiên trạch thụ thương, e sợ cho đạo thống nhỏ cỏ tận gốc, thế là ly hôn để chia ra trốn. Tất nhiên là trên đường lại tao ngộ cái này Côn Ngô Từ, thế là bị vị này Lang Gia động thiên tông tòa một đường truy sát đến tận đây.

Trước đây nên chỉ là Chân Cảnh đỉnh phong, sau đó hấp thu hắc hôm nay Bách Vạn Âm Bình một bộ phận oán khí, quay về Huyền Cảnh.

—— hắc chỗ suy đoán sự tình, xác thực chính là sự thật.

Lại nói cái này Côn Ngô Từ cũng là trăm năm Đắc Đạo Chân Nhân, gặp qua gió tanh mưa máu đại năng. Bắt đầu thấy Nhai Tỉ kinh ngạc, nhưng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Hắn cười ha ha một tiếng, là xong cái đạo lễ: "Thông thiên quân sao lại nói như vậy. Trước, bản đạo chỉ là nhất thời ngửa ngửa, cùng cùng Thiên Quân chơi đùa a. Bây giờ thông thiên quân đã quay về Huyền Cảnh, lại là thân huynh đệ gặp nhau, bản đạo cũng liền bất tiện quấy rầy. Cái này liền —— "

"Ngươi dám." Nhai Tỉ cười lạnh một tiếng.

Lý Vân Tâm biết Nhai Tỉ danh tiếng cũng không tốt, người đều là nói hắc tàn nhẫn bạo ngược. Nhưng hôm nay gặp hắc bộ dáng, lại cảm thấy chỉ ít "Nhìn", hắc cũng không phải dám người trong lòng cái kia Nhai Tỉ.

Hắn tướng mạo sinh được liền rất tốt —— để Lý Vân Tâm rất nghĩ thông mở "Ngươi cái này mày rậm mắt to cũng có thể tàn nhẫn bạo ngược" loại hình trò đùa. Mà dù là hắc giờ phút này "Cười lạnh", nhìn cũng thể...

Hiên ngang lẫm liệt.

Chỉ ít nhìn, hắc cùng Cửu Công Từ "Tà Mị" có thể hoàn toàn là ngày đêm khác biệt.

Dưới mắt cái này hiên ngang lẫm liệt thông thiên quân Nhai Tỉ cười lạnh đằng sau lại nói: "Hôm nay ngươi muốn đi, coi như không dễ dàng như vậy.

Bản Quân tuy là cái khoan dung độ lượng rộng lượng người, lại cũng không phải là cái gì người đều tha qua được. Ngươi làm việc nước phục kích Bản Quân một lần, lại một đường đuổi theo Khánh Quốc. Bản Quân như buông tha ngươi, còn dựa vào cái gì chấn nhiếp Thiên Hạ Yêu Ma?"

"Chỉ bắt quá tại ngươi trước khi chết, còn có một khắc đồng hồ thời gian hảo hảo nói một chút —— muốn đem chuyện gì đẩy lên Bản Quân trên thân?"

Côn Ngô Từ không chút hoang mang cười cười, nhẹ nhàng vung lên ống tay áo. Quanh người hắc lập tức dạt lên một tầng mịn mờ kim quang, một cái như ẩn như hiện bát quái hư ảnh hiện lên ở sau đầu. Bát quái ở trong đen trắng hai cá lưu chuyển không thôi, trong lúc nhất thời hắc quanh người mười bước bên trong Khí Cơ linh khí đều là bị đuổi tản ra —— biến thành một mảnh hư vô không.

Lý Vân Tâm không biết đến Huyền Cảnh Đạo Sĩ nghiêm túc xuất thủ thủ đoạn, cho nên không biết được thoáng một cái uy lực như thế nào. Nhưng vẫn cũ sáng suốt Địa Phi lui thân ra hai trượng có hơn, hạ quyết tâm như có khả năng tuyệt không tham dự hôm nay trận tranh đấu này.

Cái này Côn Ngô Từ cách làm đằng sau mới nói: "Sự tình nha."

Hắn ngẩng lại, lại nhìn xem Lý Vân Tâm, trầm giọng nói: "Ngươi cái này Cửu Đệ, có thể chưa chắc là thân Cửu Đệ. Hắn tên thật Lý Vân Tâm, chính là cá nhân. Thiết kế hại chết ngươi thân Cửu Đệ, đoạt hắc bỏ —— ta ngược lại thật ra phải nhắc nhở thông thiên quân, coi chừng ngươi cũng bị hắc đoạt xá. Huyền Cảnh đại yêu thân thể, thể nhưng là cái thứ tốt."

Hắn đem lời nói này xong, lại đi nhìn Lý Vân Tâm cùng thông thiên quân phản ứng.

Phản ứng gì đều không có.

Hai người như cũ theo dõi hắc... Giống như là đang chờ đợi hắc nói chuyện.

Thế là Côn Ngô Từ cảm thấy lưng thượng hắc ý càng nặng. Thật giống như có một cái vô hình cự đại bóng mờ chính sau lưng hắc nặng nề vượt trên đến, khiến cho hắc cái này Huyền Cảnh Đạo Sĩ cảm thấy bất an.

Cái dạng gì lực lượng vậy mà... Có thể làm được loại tình trạng này?

Chính là nghĩ đến đây chỗ, hấn cũng lười sẽ cùng thông thiên quân nhiều lời. Thân ảnh lóe lên, liền muốn hướng không trung bỏ chạy.

Chỉ nghe thấy thông thiên quân giận quát một tiếng: "Không một lời liền muốn đi? Ngươi coi ngươi thật đi được roi? !"

Hắn nói lời này thời điểm, Côn Ngô Tử đã xuất hiện tại trăm mét không trung. Nhưng Long Tử độ hiển nhiên nhanh hơn hắn chút. Mặt đất mình bóng người màu vàng lóe lên liền chính ngăn ở Côn Ngô Tử muốn đi phương hướng, nhất chương vào đầu vỡ xuống!

Đạo này thông tu sĩ cũng không muốn cùng hắn triển đấu, càng không muốn cùng nó sấp lá cà. Huyền Cảnh đối đầu Huyền Cảnh, trừ phi hắn bây giờ chính là phổ biến sinh Huyền Diệu Cảnh Giới —— Huyền Cảnh đỉnh phong —— nếu không một khi tranh đấu, há lại một cái "Không về không" có thể hình dung.

Chân Cảnh tu sĩ thân thể còn mạnh mẽ, hồn phách khó mà bị hủy diệt, huống chi là Huyền Cảnh!

Hắn thân ảnh liền lập tức hư không tiêu thất, nháy mắt lại xuất hiện tại ngoài trăm thước một chỗ khác. Nhưng mà này Long Nhi từ Nhai Tỉ độ chung quy là so với hắn còn phải nhanh một chút —— lần nữa hóa thành một đạo lưu quang ngăn chặn hắn đường đi, lại nhất chương đánh xuống!

Không đến một hơi thời gian, Lý Vân Tâm nháy mắt lần nữa công phu, trên bầu trời cũng đã bị một mảnh sương mù mông lung Thủy Khí che lại —— phẳng phát một cái dùng tơ trắng dây ché thành Trảo Tử. Đó là bởi vì lấy Long Tử cao di động, vượt qua tốc độ âm thanh khi thì sinh ra chùy trạng vụ khí đất liền luy ngay cả, biến ché thành Vân che đầy.

Liền tại dạng này trong thời gian ngắn, này Côn Ngô Tử đã bị Nhai Tỉ trọn vẹn ngăn lại mấy chục lần!

Nói chung kiên nhẫn cho dù tốt người cũng chịu không nổi loại sự tình này —— Côn Ngô Tử tại rốt cục hung hăng cùng Long Tử đối bính một cái, phi thân lui trở về mặt đất đằng sau tức giận lên: "Ngươi lưu được bản đạo a? ! Chính là bản đạo giờ phút này liền cùng ngươi đại chiến ba ngày ba đêm lại như thế nào? Ngươi coi ngươi vẫn là Huyền Cảnh đỉnh phong a? !"

Nhai Tỉ uy phong凛冽 đứng ở giữa không trung, lần nữa cười lạnh: "Ta một thân một mình lưu không được ngươi, nhưng ta nhưng vẫn là có trợ thủ —— hai người chúng ta, coi như giữ được ngươi!"

Côn Ngô Tử nhìn xem Lý Vân Tâm: "Chỉ bằng hắn? Hừ —— chỉ là Chân Cảnh, cũng không sợ xoa một cái một bên, liền thịt nát xương tan!"

Nhai Tỉ hào sảng cười ha ha. Hắn quay người lại liền rơi xuống Lý Vân Tâm bên người, lại tại trong tay áo vừa sờ, liền lấy ra một thanh răng nanh đao găm tọt. Sau đó hắn dùng cái này đao găm tại Lý Vân Tâm bên chân nhất chuyển, về ra một đạo vòng.

"Cửu Đệ chớ hoảng sợ chớ sợ." Lý Vân Tâm cái này mảy mẩy mắt to tiện nghi Nhị Ca đối với hắn trầm giọng nói, " ngươi liền đứng tại cái này vòng tròn bên trong, có thể hộ ngươi không bị chúng ta gây thương tích. Ngươi lại nhìn Nhị Ca như thế nào đem cái này khó xử ngươi ta huynh đệ Xú Đạo Sĩ giết, chúng ta mới hảo hảo tự một lần huynh đệ chi tình!"

Mà Lý Vân Tâm cảm thấy có chút bất an.

Hắn cảm thấy mình bất an nên là bắt nguồn từ đối Nhai Tỉ sai lầm đoán chừng —— hắn nhìn, chỉ ít giờ phút này nhìn, cùng mình suy nghĩ hoàn toàn khác biệt. Chỉ là... Nếu như hắn là một người, chính mình có lẽ sẽ tin tưởng hắn coi là thật như thế. Nhưng hắn nhưng là một cái Yêu Ma —— Yêu Ma bên trong, sẽ có dạng này tính tình a? !

Hắn từ đầu đến cuối đang nỗ lực quan sát Nhai Tỉ rất nhỏ biểu lộ. Tuy nói sở được đến tư liệu cùng chi tiết còn chưa đủ sung túc, nhưng nếu như muốn hắn tại lúc này đạt được một cái kết luận, như vậy cái kia kết luận liền là chính hắn cũng rất khó tin tưởng —— cái này Long Nhị từ Nhai Tỉ, xác thực là như thế này người.

Hào sảng, nhiệt tình, không câu nệ tiểu tiết.

... Cái này đây tính toán là cái gì Yêu Ma?

Lý Vân Tâm hít sâu một hơi, cười rộ lên: "Được."

Hắn lúc nói chuyện thanh âm ngả ngón, ngữ điệu giương lên: "Chờ Nhị Ca giết tên đạo sĩ thú vị này, Cửu Đệ lại nói với Nhị Ca chút càn thú vị sự tình."

Hai người bọn họ nói chuyện với nhau, đem Côn Ngô Tử gạt sang một bên. Huyền Cảnh Đạo Sĩ hừ lạnh: "Bảo vệ hắn? Ngươi cái này súc vật lại không biết cái này tiểu nhi tâm cơ đến cỡ nào thâm trầm đáng sợ. Ta nếu là ngươi, giờ phút này nhất chương đem hắn diệt sát chính là —— không phải vậy một ngày nào đó ngươi phải hối hận!"

Nhai Tỉ nhưng cũng như cũ lơ đãng, trái được vài chục bước, giẫm lên một chỗ bừa bọn họ đi đến Động Đình Hồ một bên, mới quay người nhìn Côn Ngô Tử: "Xú Đạo Sĩ, Bản Quân muốn tìm trợ thủ, vừa rồi ngươi nên gấp qua. Bản Quân dưới mắt chính là Hi Di Huyền Diệu Cảnh Giới, tự nhiên là giết không được ngươi. Nhưng, lại nhiều một vị Huyền Cảnh trợ thủ... Sự tình coi như khác biệt."

"Hồ này bên trong lão gia hỏa, ngàn năm trước đó đã là Hi Di Huyền Diệu Cảnh Giới. Bây giờ... Không biết đến loại tình trạng nào. Tuy nhiên nghe nói

hắn thích ăn Nhân Tinh Nguyên Dương Khí. Ngàn năm tích lũy xuống... Nói chung không thể so với người kém quá nhiều. Bản Quân một cái khác trợ thủ, chính là hắn."

"Người không biết này Động Đình quân bị nhốt tại trong Động Đình hồ đã có hai ngàn năm, không được ra hồ bên ngoài xa một trượng a?" Côn Ngô Tử sắc mặt âm trầm nhìn lấy hắn, "Người như thế nào gọi hắn giúp người? Không nói đến người có hay không biện pháp gọi hắn đi ra, chính là đi ra —— ta muốn này Lão vật có thể không nguyện ý lẫn vào tiền trong chuyện này. Đối địch với bản đạo, chính là đối địch với đạo thống. Người có biết vào lúc này giết chết bản đạo ý vị như thế nào a?!"

Nhai Tí không cười. Hắn nhìn chằm chằm Côn Ngô Tử nhìn một hồi, lắc đầu. Thần sắc trên mặt giống như là trào phúng, lại như là đồng tình: "Đều nói người tu cũng nên so Yêu Ma thông minh chút, Bản Quân nhìn cũng chỉ thường thôi."

"Người hiểu được này Động Đình quân bị nhốt tại hồ này bên trong, hắn cũng hiểu được bị nhốt —— khắp thiên hạ đều biết việc này. Thế nhưng là lâu như vậy... Hai ngàn năm, làm sao lại không ai suy nghĩ một chút, đến tột cùng vì sao bị nhốt? Người tên tiểu nhân này nhi thọ nguyên ngắn, tuy nhiên chỉ là mấy trăm năm mà thôi. Các người trên núi này hai cái lão gia hỏa ngược lại là thọ nguyên dài, đã mấy ngàn năm —— bọn họ nên hiểu được tình hình thực tế, lại không nói với các người."

"Bọn họ đã không nói, các người liền cũng không đi nghĩ, không đi hỏi. Hắc, người nhà người, cũng không tệ là loại này ngo ngoe ngắc ngắc tiểu đông tây a. Đầu óc mê muội! Tập mãi thành thói quen!" Nhai Tí đón đến, đưa tay chỉ hướng này Động Đình Hồ, "Hôm nay Bản Quân lại phải nói cho người... Cái này Lão vật vì sao bị vòng ở đây!"

Hắn lời kia vừa thốt ra, Lý Vân Tâm cùng Côn Ngô Tử đồng thời sững sờ.

—— Nhai Tí đúng là biết được bí mật này a? !

Nhưng mà Huyền Cảnh Đạo Sĩ hiểu được Long Nhị từ thoại xác thực thật là không sai. Một cái Huyền Cảnh Đại Yêu Ma bị nhốt đứng lên, chuyện này nghe đơn giản không thể tưởng tượng. Nhưng cũng là bởi vì việc này thực sự... Quá lâu quá lâu. Đến mức mệnh đoán nhân loại rất nhanh liền không đối nó cảm thấy kinh ngạc.

Người tu tại học đạo lúc chung quy học được có quan hệ trong thiên hạ một số Đại Yêu Ma thường thức, cũng chắc chắn sẽ có tiền bối nói cho bọn hắn Mồ Mồ Yêu Ma ra sao cảnh giới, Mồ Mồ Yêu Ma bản tính như thế nào. Đối với mới vào Đạo Môn Tu Sĩ tới nói, mỗi một cái Yêu Ma đều không phổ thông ——

Yêu Ma dù sao không phải người, tính tình cổ quái là thường có việc. Cái này Động Đình quân bị nhốt xem như "Chuyện lạ" —— này Kim Sí Đại Bàng sào huyết đến nay không người tìm tới, lại có tính không chuyện lạ?

Như thế như vậy... Liền thành "Thường thức".

"Bị nhốt" —— đây là Động Đình quân nhãn hiệu, cơ hồ trở thành bản thân hắn một bộ phận.

Có người hiểu kỳ, đến hỏi vì sao Động Đình quân bị nhốt. Thế nhưng là loại này Thượng Cổ Bí Sự, Song Thánh hiểu được lại không nói, còn có nói có thể tìm được chân tướng đâu?

Liền cũng không có người hiểu kỳ.

Thẳng đến... Giờ phút này.

Côn Ngô Tử sững sờ sững sờ, mới trăm giọng nói: "Người hồ ngôn loạn ngữ."

"Hừ." Nhai Tí cười thấp hừ một tiếng, quay người mặt hướng này trước đây không lâu vừa mới bị lật hương lên trời ngàn dặm Động Đình, tiếng như rầu rĩ lời, "Động Đình quân, hôm nay, người thời điểm đến! Như muốn rời khỏi nơi đây —— liền đi ra gặp ta!"

Lúc trước Lý Vân Tâm cùng Côn Ngô Tử gọi hắn, lâu không gặp người.

Ngày hôm nay cái này Nhai Tí một gọi hắn ——

Trong hồ bỗng nhiên mãnh liệt bắn ra một đạo cao cao cột nước —— này lấy một thân Hồng Y Động Đình quân chớp mắt liền xuất hiện tại cột nước phía trên, đầu tiên là hướng xuống quét qua, trông thấy Nhai Tí. Sau đó một đầu đâm tới, mang theo vân vụ bay thẳng đến Nhai Tí trước mặt Nhất Trụ, mở miệng nhân tiện nói: "Người thật chứ?!"

Lý Vân Tâm cùng Côn Ngô Tử, lúc này là thật sững sờ.

Nhai Tí... Tựa hồ nói là thật.

Động Đình quân cùng hắn tựa hồ sớm có ước định!

Nhai Tí liền cười cười, quay người nhìn Côn Ngô Tử: "Đương nhiên là thật. Cũng là cơ duyên xảo hợp, hôm nay người khổ xứng nhận chỉ. Càng là cơ duyên xảo hợp —— Bản Quân muốn tới thả người thoát ly mảnh này Khô Hải thời điểm, bị tên đạo sĩ thú này cản. Bằng không, người sẽ còn sớm mấy ngày này thoát khổ. Tuy nhiên đã trùng hợp như vậy —— người liền giúp ta giết tên đạo sĩ thú này đi."

Côn Ngô Tử đã hiểu được vừa rồi Nhai Tí này lời nói cũng không phải là nói bừa. Hấn lúc này không tâm tư suy nghĩ Nhai Tí vì sao có thể khiến cái này Động Đình quân giải thoát, mà chính là biết rõ một khi Động Đình quân thoát khỏi lại thật trợ yêu ma kia...

Chính mình coi như thật nguy hiểm.

Cho nên hấn trầm giọng nói: "Cách để, đã ở cách nước phạm phải ngập trời Tội Nghiệt. Đây một sự kiện, ta nói thống còn chưa hướng Yêu Ma hỏi tội. Mà bản đạo một đường truy sát người, cũng là bởi vì lấy chuyện này —— Thiên Hạ thêm ra một cái Huyền Cảnh đại yêu, đạo thống lại hao tổn năm vị người thật. Cho nên, đạo thống cần một cái thuyết pháp, cũng cần thăng bằng."

Hấn nhìn xem Nhai Tí, lại nhìn xem Lý Vân Tâm: "Đến hôm nay, thiên hạ này lại thêm một cái Chân Cảnh Yêu Ma —— chính là tại này vị trong thành. Đạo thống cùng Kiếm Tông còn không biết được việc này. Nhưng mà một khi biết, không tránh khỏi lại là một phen gợn sóng."

"Cũng may bản đạo đã cùng người này Cửu Đệ nói chút lời nói, đáp ứng hấn một số việc. Bản đạo trả lời thống muốn chút biện pháp, việc này có lẽ còn có khoan nhượng."

"Nhưng mà bản đạo hôm nay nếu là gãy ở chỗ này... Chính là tại hôm nay lại bỏ lỡ một cái Chân Cảnh, một cái Huyền Cảnh." Côn Ngô Tử nghiêm túc nhìn lấy Nhai Tí, "Đạo thống, Kiếm Tông cùng Yêu Ma ở giữa liên lại không sống chung hòa bình khả năng. Vậy sẽ là một Trạng Hạo Kiếp —— tựa như một ngàn năm trước tiêu diệt về ma như thế Hạo Kiếp, thậm chí có phần hơn mà không kịp!"

"Các người Khả Tư lượng tốt. Hôm nay giết chết bản đạo, chính là đối đạo thống cùng Kiếm Tông tuyên chiến —— này chính là một trận Toàn Diện Chiến Tranh - Total War, thắng đến một phương hoàn toàn diệt vong mới thôi! Các người những yêu ma này, xứng đáng chúng ta toàn lực nhất kích a? !"

Hấn nói xong lời nói này, lạnh lùng nhìn lấy đối diện ba người.

Trầm mặc một hồi.

Nhai Tí quay đầu nhìn xem Động Đình quân, lại nhìn xem Lý Vân Tâm, cười rộ lên: "Tên đạo sĩ thú này sợ."

"Nhưng ta cũng không sợ." Long Tử cười lạnh, "Chiến tranh? Bản Quân muốn chính là cái này! Động Đình quân, người trợ không giúp đỡ ta? !"

Nhưng không có đạt được trong tưởng tượng, kiên quyết mà nhanh chóng đáp lại.

Cái này Động Đình quân đưa tay vuốt vuốt sợi râu —— tựa hồ vừa rồi Côn Ngô Tử này lời nói, khiến cho hấn tâm tình hơi trấn định một số.

"Những sự tình này nha..." Cái này ba ngàn năm Huyền Cảnh Lão Yêu chậm rãi nói, "Nếu như nói giết chết hấn, đạo thống xâm phạm —— ta cái này, động phủ, ngô, dù sao còn ở lại chỗ này Động Đình. Khi đó thông thiên quân chạy thoát... Bản Quân coi như... Không được tốt xử lý nha."

Côn Ngô Tử mỉm cười: "Vâng. Động Đình quân đây mới là từng trải ý nghĩ —— mà không phải chỉ dựa vào một lời khí phách. Mặc dù thoát khỏi, nếu như mệnh đều không, còn có ý gì?"

=====

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Bản Công Tử :

"Người động phủ này?" Nhai Tí giống như là nghe được cái gì buồn cười sự tình, "Người bị nhốt nơi này hai ngàn năm, đằng sau còn muốn đợi tại người động phủ này?"

Hấn đưa tay tại trong tay áo vừa sờ, lại gờ tay ném đi: "Nhìn xem đây là cái gì!"

Động Đình quân ra không được Động Đình, người khác lại có thể tiến đến. $\geq 1 \leq$ Nhai Tí ném ra ngoài chính là một khối nho nhỏ thẻ bài, Kim Hoàng Sắc —— nhìn hình dáng cũng không hợp quy tắc.

Thẻ bài liền rơi thẳng nhập trong tay hấn.

Lý Văn Tâm, Động Đình quân, Côn Ngô Tử ánh mắt đều tập trung vào tấm bảng kia bên trên.

Nhưng cùng nói là thẻ bài, chẳng nói là "Toái phiến" .

Tựa như là từ một khối rất dày, rất lớn pha lê thượng ngã xuống khối đến Tiểu Toái Phiến, không có đi qua cố ý tạo hình. Nửa cái lớn chừng bàn tay, một bên dày một bên mỏng, biên giới là tròn hình cung.

Kim Hoàng Sắc. Rực rỡ Kim Hoàng Sắc. Tấm bảng này không riêng, nhưng thật giống như đang hút sạch —— đem giữa thiên địa rực rỡ kim sắc đều hút vào bên trong, khiến cho nó sáng chói đến không cách nào coi nhẹ.

Đây là tuyệt không lóa mắt sáng chói.

Lý Văn Tâm không rõ ràng lắm cái đồ chơi này là lai lịch gì, nhưng Côn Ngô Tử cùng Động Đình quân lại không hèn mà cùng nhìn về phía Nhại Tí. Đây Động Đình quân lúc trước thật vất vả được đến bình tĩnh biến mất, hần từng mất một đôi tròn căng con mắt, thanh âm đều có chút rung động: "Cái này. . Là... Không phải là..."

"Vâng." Nhại Tí trịnh trọng gật đầu, "Thần Long lệnh."

"Chấp này lệnh, ngươi có thể tại Thiên Hạ ở giữa thông hành không trở ngại. Ngươi muốn đi nơi nào, liền đi nơi nào —— không ai dám ngăn cản ngươi." Nhại Tí thật sâu nhìn Động Đình quân liếc một chút, "Ta biết ngươi có muốn đi địa phương. Như vậy,

Động phủ? Ngươi làm gì dùng?"

"Thông hành không trở ngại? Trò cười mà thôi." Côn Ngô Tử lập tức hừ một tiếng, "Không phải người nào đều mua thứ này sổ sách —— ngươi coi ngươi là đi gặp Chân Long a? Nếu không có cái kia thật rồng hiện thế —— trong thiên hạ Yêu Ma lại có mấy cái lại bởi vì cái này nát vụn quả thực bán mặt mũi ngươi? Ngươi tuy là Huyền Cảnh đại yêu, hừ, cũng chính bởi vì ngươi là Huyền Cảnh đại yêu, mới có thể không ai dám muốn ngươi từ bọn họ nơi đó qua!"

Nhưng Động Đình quân... Tựa hồ cũng không thêm để ý Côn Ngô Tử lời nói.

Hắn đưa tay tại này trên vẩy rồng vuốt ve một hồi, đối Côn Ngô Tử lời nói có tai như điếc. Côn Ngô Tử liền cũng không nói —— bởi vì nhìn thấy Động Đình quân bên người...

Sinh ra dày đặc Thủy Khí, cơ hồ đem cả người hắn đều che lấp bên trong.

Lý Văn Tâm nháy mắt mấy cái. Tình cảnh này hắn đã từng thấy qua —— tại cáo tri Động Đình quân Ly Văn tin chết thời điểm.

Trộn vụn qua một khắc đồng hồ, này vụ khí mới tiêu tán.

Động Đình quân đứng thẳng người, Thần Long khiến đã bị hắn thu lại. Hắn nhìn lấy Nhại Tí, thanh âm trở nên tỉnh táo mà trầm ổn: "Như thế nào giải khai cấm chế? Cần ta làm cái gì?"

Nghe được câu này đằng sau, Côn Ngô Tử không nói hai lời, phi thân liền đi!

Lần này đi nhưng khác biệt trước đó. Phía sau hắn này từng vòng từng vòng chuyển không nghĩ Âm Dương Ngự bát quái âm vang vỡ vụn, biến thành một mảnh màu xám lưu quang. Cái này lưu quang bao khóa ở bên ngoài cơ thể hắn, cả người hắn tựa như cùng một mai màu xám Lợi Tiễn xa hơn trước đó độ ---- --- chớp mắt, liền biến mất ở chân trời!

Mà Nhại Tí cũng chỉ tới kịp giờ tay vẩy ra một mảnh kim quang. Nhưng kim quang lập tức bị Côn Ngô Tử xuyên thấu, chỉ nhiễm điểm điểm tinh mang.

Cái này Long Tử liền xùy cười một tiếng: "Xú Đạo Sĩ, ngược lại là tiếc mệnh. Vật kia có phải là hắn hay không pháp bảo?"

"Bản Mệnh Pháp Bảo." Động Đình quân trầm giọng nói, "nát pháp bảo này Hấp Linh Khí Độn trốn, ngươi xác thực xác thực truy hắn không lên. Nhưng cũng sẽ tổn hại hắn tu hành —— đến không đến mức rơi xuống cảnh giới, nhưng luôn luôn muốn so trước đó để đối phó chút."

"Đã trốn. Hừ, đáng tiếc cơ hội thật tốt."

Nhưng Động Đình quân cười hắc hắc: "Trốn? Có thể chạy trốn tới đâu đây. Bản Quân thọ nguyên ba ngàn năm... Hữu tâm lời nói, hắn có thể trốn không thoát cái này Động Đình. Ngươi nhìn đây là cái gì?"

Động Đình quân lật bàn tay một cái, lòng bàn tay liền lại xuất hiện một mặt Tiểu Kính. Không phải vàng không phải mộc, cũng không phải cái gì quy tắc hình dáng.

Cái này Tiểu Kính mặt kính Hồn Hồn Độn Độn mơ mơ hồ hồ, dường như được một tầng Thủy Khí. Nhìn lấy cũng không rõ rệt trơn bóng, trên mặt vẫn còn giống có chút điểm điểm đốm đen.

Mà tấm gương này hình dáng...

Lý Vân Tâm nhìn một hồi, ý thức được giống như là cái gì.

Giống cái này một mảnh Động Đình Hồ.

Sau một khắc, hần liền ý thức được chính mình đoán đúng.

Động Đình quân tay run một cái, này cái gương liền bay đến giữa không trung. Nghênh phong liền dài, khuếch trương chừng gấp năm sáu lần. Mà lúc này liền có thể thấy rõ cái này thật là một cái co lại hơi Động Đình Hồ —— trong hồ hòn đảo, Tiểu Sơn liền là trước kia những cái kia điểm điểm đốm đen. Trên mặt kính "Một tầng Thủy Khí", cũng xác thực thật là Động Đình Hồ tiếp nước khí.

Mà cái này "Hồ nhỏ" một bên... Đang có một cái cực nhỏ cực chấm đen nhỏ đang bay.

Sờ đi nhìn thấy, là bởi vì này điểm đen sau lưng còn kéo một đầu thật dài màu xám hư ảnh —— đó là, Côn Ngô Tử.

"Người lại có bảo bối này?" Nhại Tí có chút háng hái mà nhìn xem tấm gương kia nhìn, chỉ một ngón tay, "Người hai ngàn năm ra không được Động Đình, nơi nào đến cái đồ chơi này?"

"A... Lão vật, Lão vật." Động Đình quân cũng chưa trả lời, chỉ cảm khái tự lẩm bẩm. Lý Vân Tâm hiện hần nhìn về phía cái này "Tiểu Kính" trong ánh mắt bao hàm tâm tình rất phức tạp —— hần đi tới nơi này trên đời, thấy qua Yêu Ma cũng không tính thiếu. Nhưng là trong mắt tâm tình phức tạp như vậy, Động Đình quân lại là cái thứ nhất.

Thậm chí liền ngay cả hần, đều không thể đem kỹ càng miêu tả đi ra.

"Bảo bối này tên nha, gọi là... Yên Ba Động Đình đồ." Động Đình quân nói chuyện giọng điệu lại biến thành Lý Vân Tâm bắt đầu thấy hần lúc dạng như vậy —— không chút hoang mang, không nóng không vội. Tựa hồ cái này "Yên Ba Động Đình đồ" vừa ra tay, Thiên Hạ đều đang nắm giữ. Lại hoặc là bảo bối này câu lên hần cái gì trí nhớ...

Lý Vân Tâm biết, đắm chìm trong chuyện cũ người, trên thân chung quy đa tạ trầm tình khí cùng đau thương khí.

"Có cái này đồ tại nha, mặc kệ hần trốn được lại xa ——" Động Đình quân nói đến đây lời nói, liền duỗi ra một ngón tay, cắm vào này mặt kính —— lại thật sự như cắm vào trong nước, ngay ngắn đầu ngón tay không tiến vào, "Cũng phải bị kéo trở về nha."

Vừa mới nói xong, ngón tay ở trong nước quấy quấy.

Nho nhỏ trên mặt hồ nhất thời nhảy lên lên một cây cột nước —— đưa phẩm chất dài ngắn —— trong nháy mắt liền truy trên không trung cái kia chấm đen nhỏ.

Mà liền tại cùng lúc đó, đỉnh tai như óc thanh âm vang lên lần nữa ——

Từ phía sau hần trong Động Đình hồ, coi là thật liền nhảy lên lên một đạo thông thiên triệt địa, giống như lấp kín tường một thật lớn cột nước! Chi là này cột nước lại không phải nghiêng xông ra Động Đình, mà chính là thẳng vào bầu trời, nhưng lại ở trên bầu trời một cái một chỗ, không khỏi diệu địa biến mất —— phẳng phát nơi đó có một cái trông thấy mặt cắt!

(Yên Ba Động Đình đồ) bên trong chấm đen nhỏ bị cột nước bao lấy, chậm rãi kéo về phía sau. Mà trong thế giới hiện thực Côn Ngô Tử... Lý Vân Tâm mặc dù không nhìn thấy, lại biết nói chung cũng là đồng dạng tình huống.

Nhại Tí mắt thấy tình cảnh này, trong miệng ra trầm thấp tán thưởng thanh âm. Hần chỉ này rất sống động đồ: "Đây là... Đây là..."

"Đây là Linh Đồ nha." Động Đình quân thờ dài một tiếng, "Cái này. . . Chính là ta bảo bối."

Nhại Tí không rõ ràng lắm "Linh Đồ" là như thế nào một loại khái niệm, cho nên chỉ sợ hải thán phục nó thần kỳ biến hóa. Còn Côn Ngô Tử, nên là nghe nói qua thứ này, nhưng gặp chưa thấy qua, thì phải hai chuyện.

Thật sự hiểu thứ này đại biểu cái gì chỉ có Lý Vân Tâm.

Vẽ phái Đan Thanh Đạo Sĩ vẽ tranh, Hóa Cảnh có thể làm đạt được "Bảo quyền", tới Hóa Cảnh đỉnh phong, linh quang nhất hiện, thì có thể làm đạt được "Trần Quyền". Ngày đó hần tại Quỳnh Hoa lâu trò đùa tựa như làm một bộ (biến thái ăn cơm đồ chính là Trần Quyền. Mà này Lăng Không Tử trên thân tràn đầy trần quý pháp bảo, đang nhìn hần Trần Quyền đằng sau cũng trịnh trọng trân quý.

Nhập Chân Cảnh đằng sau, Đan Thanh Đạo Sĩ liền có thể làm đạt được "Linh Đồ".

Mà Linh Đồ sở dĩ vì "Linh", chính là là bởi vì có thể nhờ vào bức tranh đó, cùng cái này chân thực Đại Thiên Thế Giới hỗ động.

Hần quạt giấy thượng này một bức họa ra vị thành (thiên lý giang sơn đồ) có tính không Linh Đồ? Tính toán.

Nguyệt Quân Tử linh hồn bị hần phong đẹp như tranh bên trong, mà hần còn có thể trong bức họa nhìn thấy Long Nhị tử Nhại Tí hướng nơi đây đến —— trong thế giới hiện thực sinh một ít sự tình, đã có thể tại tranh này thượng phản hồi đi ra.

Nhưng... Động Đình quân cái này một bức Linh Đồ (Yên Ba Động Đình đồ có thể làm đến sự tình lại càng nhiều.

Nó đã có thể ảnh hưởng đến cái này thật sự hiện thực thế giới —— giống như vừa rồi như thế, đem nhãn tâm nát Bản Mệnh Pháp Bảo Nguyệt Quân Từ Thần Hồn phân thân cho cuốn lấy, kéo trở về!

Cái này nên là... Huyền Cảnh Đan Thanh Đạo Sĩ thủ đoạn.

Một vị Huyền Cảnh —— ít nhất là Huyền Cảnh Đan Thanh Đạo Sĩ làm này tám Linh Đồ, bị Động Đình quân phải đi.

Lý Vân Tâm ý thức được cái này bên trong nên bao hàm một số hần hội cảm thấy hứng thú cổ sự.

Lại nói Động Đình quân lấy cái này Linh Đồ tác pháp cuốn lấy Côn Ngô Tử, mới quay đầu nhìn Nhai Tí: "Như vậy, hiện tại, Bản Quân như thế nào thoát khỏi nhà?"

Lúc này, trời đã hoàn toàn Black.

Thái dương rốt cục rơi xuống núi phía bên nào, mà mặt trăng còn tại phía tây che che lấp lấp. Côn Ngô Tử trước đó đem Động Đình lật hương lên trời, từ trên bầu trời gọi xuống hải lượng hồ nước. Những Thủy Khí đó liền cũng không tán đi, để ánh trăng cũng mờ mông lung.

Chính là tại dạng này mờ mông lung trong ánh sáng, Lý Vân Tâm nhìn thấy Nhai Tí cười rộ lên: "Tên là nhốt, kì thực là muốn ngươi trông coi một kiện Đại Bảo Bối đi."

"Ngươi liền tại cái này Động Đình bên trong thủ hai ngàn năm... Ngô, hôm nay thời điểm đến. Có biết là ai gọi ta đến giải thoát ngươi a?" Nhai Tí cười thời điểm lộ mộc răng, ở dưới ánh trăng lập loè sáng.

Không biết tại sao Lý Vân Tâm nhìn thấy hần bộ dạng này, trong lòng bỗng nhiên xiết chặt. Hần nhớ tới lúc trước Cửu Công Tử.

Hần bây giờ đã là Chân Cảnh Đại Yêu Ma, Cửu Công Tử, bắt quá là Hóa Cảnh đỉnh phong mà thôi.

Nhưng hần... Chỉ có hần, mang cho qua chính mình như thế gấp gấp áp lực.

Này là sinh tồn cùng tử vong áp lực.

Mà giờ khắc này Lý Vân Tâm nhìn thấy hần hàm răng nhìn thấy hần nụ cười, liền lại nghĩ tới vị kia Long Cửu tử.

Hần không hiểu cảm thấy bầu không khí có chút quỷ dị, tại hơi hơi nắm chặt trong tay quạt giấy.

Động Đình quân không nói gì, Nhai Tí liền cười, tiếp tục nói: "Chính là là chân long nha. Chân Long, hiện thể á. Dưới mắt Chân Long muốn muốn gấp ngươi, càng nói một khi ngươi giải thoát, dù sao không muốn động phủ này, liền đem động phủ đưa cho ta —— Bản Công Tử... Bản Quân, liền có thể an tâm tu luyện, khôi phục cảnh giới."

"Mà tại ngươi trước khi đi, đến đem vậy cái kia kiện Đại Bảo Bối giao cho Bản Quân, từ Bản Quân tiếp tục trấn thủ. Ngươi a, liền có thể Công thành lui thân."

Lý Vân Tâm nhú mày lại.

Không biết có phải hay không chính mình ảo giác, cũng hoặc thân ở hai cái Huyền Cảnh đại yêu ở giữa làm hần khẩn trương.

Hần cảm thấy Nhai Tí nói sai một câu kia "Bản Công Tử" ... Nghe quen tai cực.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Ai vô tình

Động Đình quân từ từ tế tế nhìn một chút mờ mông lung ánh trăng bên trong Nhai Tí, trầm tư một lát, mới nói: "A nha. . . Đây chính là, chuyện lớn nha.

"Như vậy cũng là cái kia thật rỗng, dạy thông thiên quân như thế nào giải khai cấm chế này a?"

"Đúng vậy." Nhaití cười rộ lên, lại nhìn xem Lý Vân Tâm, "Cũng bởi vậy, cần ta cái này Cửu Đệ ra một phần lực."

Hắn đi đến Lý Vân Tâm bên người, tới gần nhìn hắn.

Nhaití đang cười. Lý Vân Tâm thấy rõ hắn nụ cười.

Ban ngày Nhaití, nụ cười chân thành cõi mơ. Không hề chỉ là chỉ "Cho người ta cảm giác" —— cho dù Lý Vân Tâm loại này nhìn mặt mà nói chuyện chuyên gia, cũng nhìn không ra nguy trạng thành chia.

Phải biết, hắn là có thể nhìn ra được Côn Ngô Tử rất nhỏ biểu lộ "Chuyên gia".

Nhưng lúc này lại nhìn hắn cười. . .

Liên đã trở nên quý dị phi thường.

Đó là "Ngoài cười nhưng trong không cười". Trần ngập ác ý cười, không kịp chờ đợi phải làm những gì cười, tàn nhẫn mà bạo ngược cười.

Giờ phút này nụ cười treo ở Nhaití trên mặt. Hắn cứ như vậy nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, cũng không nhìn tới Động Đình quân. Chậm rãi nói: "Cấm chế này, phải dùng hai cái Long Tử lực lượng mới mở ra được. Ta cái này Cửu Đệ lúc trước bị Phân Phong tại Vị Thủy —— mặc cho ai cũng không nghĩ đến, kì thực cũng là dùng để làm một cái chìa khóa đi."

Lý Vân Tâm cũng nhìn lấy hắn. Sau đó vươn tay, ra bên ngoài tiếp xúc sờ một chút từ.

Nhaití trước đó dùng một thanh dao găm ở bên cạnh hắn vẽ một vòng tròn, để phòng hắn bị Huyền Cảnh tu sĩ tranh đấu tác động đến. Bây giờ cái này vòng có tác dụng ---- một vệt kim quang nương theo lấy một tiếng vù vù xuất hiện,

Phảng phất một cái dùng hết choáng cấu thành ống, đem hắn tay ngăn lại qua.

Lý Vân Tâm liền thờ dãi: "Như vậy xin hỏi Nhị Ca, ta cái chìa khóa này, muốn thế nào sử dụng đây? Chính ta vì sao không biết?"

Động Đình quân xem bọn hắn hai huynh đệ "Đối đáp", lại ngẩng đầu nhìn một chút Thiên. Hướng tây bắc có một chút hào quang. Mà này Yên Ba Động Đình đồ bên trong, Côn Ngô Tử thân ảnh còn tại cùng cái kia đạo cột nước chống lại, thế tới chậm chạp.

Còn có thời gian.

Hắn liền phủ phủ bên môi hai đạo sợi râu: "Thông thiên quân không biết rõ tình hình a? Cái này vì Lý Vân Tâm cũng không phải là Ly Vãn. Chính là một cái Âm Thần tìm cái biện pháp gì ra về người Cửu Đệ. Người này Cửu Đệ a, lại là đã, chết."

Nhaití nghe hắn lời nói, nhất thời cười lạnh, như cũ nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm không thả: "Ồ? Cửu Đệ, lời này thật là? Nhắc tới cũng bị thương. Chúng ta Cửu Long tử tuy nói cùng thuộc Long Tộc, lại là từ không thấy mặt. Hai ngàn năm trước Nhị Ca bị Phân Phong lớn đến thông thiên biển, một ngàn năm trước Cửu Đệ mới bị phong đến Vị Thủy —— Nhị Ca còn tưởng là thật nhìn không ra người là thật là giả đây."

"Vãn là nói ——" Nhaití lại đến gần chút. Nếu không phải cách như vậy một tầng ánh sáng chướng, cơ hồ liền muốn cùng Lý Vân Tâm cái trán tương đê. Hắn nhìn chăm chú Lý Vân Tâm con mắt, một đôi xanh thẳm trong con người phảng phất có Tinh Thần lấp lóe, "Vãn là nói. . . Trước người này một phen đều là hư Tinh giả Ý?"

Hai người cứ như vậy nhìn chăm chú một hồi, Lý Vân Tâm bỗng nhiên lui ra phía sau một bước, cười: "Nhị Ca nói giỡn. Cửu Đệ ta tình nghĩa, tình thâm ý cắt."

Nhaití cười ha hả. Cười một hồi bỗng nhiên im tiếng: "Này Cửu Đệ người tình này nghị, kết quả là cũng sẽ không hại chết Nhị Ca?"

"Thí dụ như Nhị Ca muốn sống, này Côn Ngô Tử lại tại truy." Lý Vân Tâm thấp giọng nói, "một bên truy một bên nói Đạo Hữu xin dừng bước, bản đạo chỉ muốn cùng người chơi đùa một phen. Người có thể đứng vững để bản đạo ở trên thân thể người đâm ra bảy bảy bốn mươi chín cái lỗ thủng, bảo đảm nhi không giết chết người. Này Nhị Ca là. . . Quay đầu làm thịt hắn đâu, vẫn là đứng đấy cho hắn đâm đâu?"

"Phải biết. . . Có lẽ này Côn Ngô Tử liền thật chỉ là chơi đùa đâu?"

Nhaití trầm mặc một hồi, thối lui cách xa hai bước.

"Được." Hắn nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Tốt một cái tình thâm ý cắt. Như vậy, Động Đình quân, ta cái này liền cứu người ra đi."

"Biện pháp là Cực Giản đơn. Người cái này Động Đình cấm chế, về rỗng điểm mắt nhất bút chính là lấy Long Khí về ra. Bây giờ cũng phải lấy Long Khí hủy đi. Ngăn ấy Long Khí. . . Không nhiều, cũng không ít. Nếu như có một cái Hóa Cảnh đỉnh phong Long Tộc ở đây, đem hắn thân thể luyện hóa liền có thể. Phá vỡ trận này mắt, một cái khác Long Tử lại đem hai cổ Long Khí dẫn đạo đi ra, cấm chế lập hiệu biết."

"Nếu như có một cái, Chân Cảnh Long Tộc, cái kia chính là không thể tốt hơn." Hắn cười lạnh nhìn Động Đình quân, "Nếu như ta cái này Cửu Đệ là thật, muốn đến việc này đối Động Đình quân mà nói chính là một hòn đá ném hai chim kẻ sách. Người cùng ta Cửu Đệ tại Vị Thủy, Động Đình ở chung ngàn

năm. Tuy nói ngày bình thường không lắm bản thiêu, nhưng mà ta đoán ta này Cửu Đệ nha, tâm lý tất nhiên không phải cái gì tốt suy nghĩ —— "

"Ai ưa thích bên cạnh mình có một cái Huyền Cảnh Lão Yêu Ma đâu? Động Đình quân. . . Cũng không thích lắm hử đi. Như thế rất tốt, trừ bỏ hử, Động Đình quân cứ việc yên tâm nắm lấy Thần Long khiến hướng Chân Long chỗ qua. Ta ở chỗ này, cũng vui vẻ đến thanh tịnh."

Lý Vân Tâm bình tĩnh nhìn lấy "Nhai Tí" .

Hoặc là nói. . . Chỉ ít hử tại ban ngày thời điểm, nên là Nhai Tí đi.

Diêm Quân, có một số việc tựa hồ cũng không rõ ràng. Cũng có thể là có ý giấu diếm.

—— Cửu Công Tử không có hoàn toàn chết đi.

Lý Vân Tâm nguyện ý tin tưởng mình trực giác —— dù là còn không có tìm được thiết thực chứng cứ ủng hộ —— Nhai Tí, ban đêm Nhai Tí, ngày xuống núi đằng sau Nhai Tí. . .

Chính là đã từng Long Tử Ly Vãn, Cửu Công Tử!

Chính là tại Nhai Tí những lời này đằng sau, Lý Vân Tâm không một lời hiện ra hử Thần Ma Pháp Thân.

Một trận thanh quang hiện lên.

Vân vụ tại hử quanh người bốc lên. Thủy Khí thấm vào hử xanh lóng vẩy màu xám. Một đôi đỏ thắm Lộc Giác đứng vững tại trên trán, chạc cây ở giữa xuyên lấy điểm điểm Kim Mang!

Hử hiện thân, vẫn không nói lời nào. Nhếch miệng, dùng một đôi con mắt màu vàng óng nhìn chăm chăm Động Đình quân nhìn.

—— cuộc một sự kiện.

Cuộc một kiện hử cũng không am hiểu, thậm chí không quá có thể hiểu được sự tình!

Chính là nhìn thấy hử cái này thuộc về Ly Vãn Pháp Thân, này Động Đình quân chậm rãi mở to hai mắt, hơi hơi hé miệng, thậm chí muốn giơ tay lên. Nhưng liền vền vẹn một động tác, lại nhanh chóng buông xuống.

Động Đình quân nhìn một chút Nhai Tí.

Lý Vân Tâm từ trong mắt của hử nhìn thấy một số quang mang.

Hử liền mở miệng: "Ta có rất nhiều chuyện phải nói cho ngươi, rất nhiều ngươi nghĩ không ra, cũng không thể nào hiểu được sự tình."

Hử nói lời này thời điểm gương mặt bị hơi mông Thủy Khí che lấp, thấy không rõ hử đến tốt cùng đang nhìn Động Đình quân, vẫn là tại nhìn Nhai Tí.

"Nhưng vô luận. . . Vô luận nhìn như thế nào. Ta là nói cái gì bộ đáng, tên. . . Thực có một chuyện sẽ không thay đổi."

"Người hữu tình, Yêu Ma cũng hữu tình —— chuyện này sẽ không thay đổi."

"Dù là từ chưa nói tới qua."

Hử nói xong lời này liền trầm mặc.

Nhai Tí cũng trầm mặc một hồi. Hử nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm, tựa hồ ý đồ biết rõ ràng cái này những lời này hàm nghĩa, hoặc là nói thật giả —— hử tin tưởng những lời này. . . Cho là nói cho mình nghe.

Đồng dạng nghĩ như vậy, còn có bên cạnh hử Động Đình quân.

Nhớ tới bắt đầu thấy cái này "Lý Vân Tâm" lúc, hử nói tới một phen ——

"Cũng đã là như thế, đại khái. . . Hử cũng chỉ hội nói với ta. Hử là cái cao ngạo tính tình —— có chút tình cảm giấu ở tâm, có lẽ nói, sợ người chế nhạo. Nhưng mà duy có một lần. . ."

"Hử uống nhiều tửu, nói, tại cái này Vị Thủy. . . Chỉ có một người, là hử muốn phải thân cận, lại không thể thân cận. . ."

Động Đình quân, ba ngàn năm Huyền Cảnh Đại Yêu Ma. Không nói trí biết, chỉ nói được chứng kiến phong sương hiểm ác, đại khái so trận này bên trong ba người cộng lại còn nhiều hơn.

Lúc đó bắt đầu thấy Lý Vân Tâm hử làm những sự tình kia, nói những lời kia, cho dù tại hôm nay nhìn. . . Vô luận như thế nào cũng sẽ không làm hử hoàn toàn tin tưởng trước mắt cái này "Ly Vãn", bắt đầu từ lúc trước cái "Ly Vãn". . .

Nhưng mà. . . Là không thể "Hoàn toàn" mà tin tưởng.

Trong lòng của hắn có chín thành chín lo nghĩ.

Nhưng còn có một chút như vậy mong ngóng cùng chờ mong.

Lý Văn Tâm cũng chỉ muốn cuộc này một điểm —— hắn cũng không am hiểu, cũng không mường tượng phần lý giải đồ, vật.

Mà hắn sở dĩ có can đảm cuộc điểm này cũng là bởi vì. . . Cửu Công Tử thật là một cái không nhà thông thái tâm Yêu Ma.

—— Cửu Công Tử cùng Động Đình quân ở giữa tồn tại một loại vi diệu mà phổ biến quan hệ. Chính là loại quan hệ này cùng Động Đình quân thực lực cường đại khiến cho cả hai tại dài đến thời gian ngàn năm bên trong bình an vô sự.

Nhưng bây giờ ngược lại thành trí mạng lỗ thủng.

Động Đình quân hiểu được một ít sự tình, Cửu Công Tử không biết được.

Tối hôm nay tin tức này không ngang nhau liền trở thành tuyệt địa bên trong duy nhất một cọng cỏ —— tại vị này "Có lẽ lúc này chính là Cửu Công Tử" Nhại Tử tự cho là thông minh một lại nhấn mạnh, Lý Văn Tâm chính là cái kia vị "Cửu Đệ" tình huống dưới.

Trầm mặc mấy tức đằng sau, Nhại Tử mở miệng trước: "Ai biết được? Cửu Đệ. Người có cái bụng, Yêu Ma cũng là có cái bụng nha. Người không đào ra người tâm, Nhị Ca có thể thấy không rõ. Động Đình quân —— có thể nghĩ tốt? Bản Quân cái này muốn giải cứu người đi ra!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Tranh ăn với hổ :

Chính là tại nặng nề giữa trời chiều, Động Đình quân nhìn chăm chăm Lý Văn Tâm nhìn một hồi.

Sau đó, hắn khoát khoát tay.

"Các người hai cái, thế nhưng là thân huynh đệ nha." Hắn chậm rì rì nói, đồng thời hướng bộ kia Yên Ba Động Đình đồ nhìn một chút, "Bản Quân nha, sở dĩ có thể bình an sống ba ngàn năm, liền là bởi vì làm chuyện cẩn thận lại cẩn thận."

"Thông thiên quân cũng là cái thế Yêu Ma. Bây giờ đến ta Động Đình, cho ta cái này Thần Long khiến ngược lại là hàng thật giá thật. Chỉ nói là... Thông thiên quân muốn nói với ta Chân Long hiện thế, truyền xuống lệnh bài này, gọi Bản Quân qua yết kiến."

"Y, Chân Long dù sao cũng là Yêu Ma Công Chủ, Bản Quân là không rất từ. Nhưng thông thiên quân còn nói đợi Bản Quân rồi đi, đem cái này Động Đình giao cho người. Dạng này đại sự... Bản Quân liền được thật tốt suy nghĩ." Hắn chậm rãi thờ dài, "Dù sao, Cổ Thổ nan Ly nha."

Nhại Tử tựa hồ cũng không thể hiểu thành gì cái này Động Đình quân bỗng nhiên đổi chủ ý.

Hắn liếc mắt nhìn nhìn chăm chăm Động Đình quân nhìn một hồi, lại nhìn chăm chăm Lý Văn Tâm nhìn một hồi, cười lạnh: "Thế nào, người sợ Bản Quân thiết kế hại người? Hắc, người đây cũng là suy nghĩ nhiều —— "

"Bởi vì ta không rõ ràng, thông thiên quân phải chăng cũng là chân long từ nha?" Động Đình quân nheo mắt lại ---- -- song đen bóng mắt biến thành hai đầu dây nhỏ —— mỉm cười nói, "Thí dụ như nói, Bản Quân trước đó cũng cảm thấy cái này. . . Lý Văn Tâm, chính là nguy trang làm Long Tử. Há biết rõ bây giờ nhìn đúng là thật. Bây giờ thông thiên quân trên thân thật có chút Long Khí... Nhưng Bản Quân cũng không biết được lại có phải hay không nguy trang."

"A... Cũng không cần thông thiên quân hiện chân thân hoặc là Pháp Thân. Bản Quân nha, dù sao bị nhốt tại cái này Động Đình bên trong, có lẽ có thể mượn thuốc lá này sống đồ làm một ít sự tình, nhưng Huyền Cảnh Yêu Ma tự mình đến đây làm Chưởng Nhân Pháp, Bản Quân cũng là bất lực xem thấu đầu." Cái này Lão Yêu Ma nói nói, "tuy nhiên cái này trong Động Đình hồ, ngược lại là có cái bảo bối có thể phân biệt ra hàng thật giá thật Long Khí —— thông thiên quân không bằng làm chút khí lực, hướng trong hồ chút linh lực,

Bản Quân cũng tốt nhìn một cái thật giả, như thế nào?"

Nhai Tí nghi ngờ nhìn lấy hấn, không phải rõ ràng vì sao trước đó rõ ràng lão già này kích động đến không thể tự chủ, đến thời khắc này nhưng lại dần xuống tới.

Nhưng hấn nhìn một chút Yên Ba Động Đình đồ bên trong này nhỏ chấm đen nhỏ.

Bọn họ đứng ở chỗ này nói một khắc đồng hồ lời nói, này Côn Ngô Tử Thần Hồn phân thân cũng nhanh bị kéo trở về.

Chém giết một cái Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ Thần Hồn phân thân quả thực phải hao phí chút khí lực, Nhai Tí một người có thể không có niềm tin chắc chắn gì —— Huyền Cảnh phía trên, mỗi một cái giai đoạn khác biệt càng thêm cự đại. Hấn chính là Hi Di Huyền Diệu Cảnh Giới, hôm nay nếu không phải có lòng tin thuyết phục Động Đình quân cái này Đại Yêu Ma cùng mình cộng đồng đối địch, dù là vèn vèn một cái Côn Ngô Tử Thần Hồn Hóa Chân thân thể hấn đều phải tránh được nên tránh.

Dưới mắt là một cái khó được tốt cơ biết —— thương tổn hấn một cái chân thân, này Côn Ngô Tử liền sẽ không lại đuổi sát không buông. Các tu sĩ dù sao so Yêu Ma càng thêm lý trí nhạy bén, cũng mang ý nghĩa bọn họ càng thêm tiếc mệnh.

Liền là bởi vì tốt như vậy cơ hội, Nhai Tí thở dài một tiếng: "Tốt tốt tốt. Biết người Động Đình quân cẩn thận chặt chẽ —— nói một chút như thế nào làm? Này Côn Ngô Tử phân thân muốn bị bắt trở về!"

Động Đình quân mỉm cười, nói ra: "Cũng dễ dàng nhẹ nhàng linh hoạt cực kì. Một hồi ta đi ra phía ngoài. Một khi bước ra cấm chế này ngoài một trượng, trận pháp liền muốn động. Lúc này thông thiên quân lợi dụng thân lực mãnh kích cấm chế này —— nhất định phải đem hết toàn lực —— như thế linh lực liền sẽ truyền qua mắt trận. Ta này bảo bối ngay tại mắt trận chỗ, liền biết thông thiên quân đến có phải chân long hay không từ."

Nhai Tí nhú mày suy nghĩ một hồi, lòng nghi ngờ đây là một cái bẫy.

Nhưng rất nhanh vẫn là buông buông tay: "Được. Theo người nói. Động Đình quân mời."

Hấn vừa mới nói xong, Động Đình quân lập tức ra bên ngoài bước ra một bước!

Cái này bước ra một bước, trước người hấn nhất thời nhiều một tầng ánh vàng rực rỡ lồng ánh sáng. Vô số nhỏ bé phức tạp phù văn tại trước người hấn này một mặt lồng ánh sáng Thượng Lưu chuyển, mỗi một chữ phù đều tại hiện thân trong tích tắc ra lửa mắt quang mang, sau đó lại hóa thành điểm điểm quang sáng —— chỉ một hồi thời gian bên trong, hấn quanh người liền phảng phất nhiều một tầng Kim Hoàng Sắc mê vụ, đem hấn chăm chú bao trùm, đồng thời không ngừng mà kéo về phía sau kéo!

Cái này Động Đình quân trên thân đại bào khuấy động, phi bạch phấn khởi. Liền ngay cả bên môi hai sợi râu đều phảng phất tại quanh người Kim Phong bên trong liệt liệt rung động. Hấn lại khẽ quát một tiếng, trên thân lập tức bay ra chín chín tám mươi một phiến hồng mang đại thịnh vậy thuẫn, đem này một trận kim vụ lại bức lui một số.

Liền tại lúc này hét lớn: "Chính là lúc này!"

Này Long Tử Nhai Tí lúc này vung lên hai tay, một đạo linh lực ầm vang đưa ra, Trục Kích tại Động Đình quân trước người này phiến mê vụ bên trên. Nhưng mà Huyền Cảnh Đại Yêu Ma ra linh khí dụng một cái đến này kim vụ, tựa như cùng trâu đất xuống biển —— thậm chí ngay cả một tia gọn sóng đều kích không nổi.

Động Đình quân nhú một cái song mi liền lại quát: "Chỉ là như vậy bán lĩnh a? Há? ! Này Côn Ngô Tử nhưng chính là đến! !"

Nhai Tí mở trừng hai mắt, hướng này Yên Ba Động Đình đồ trông được qua. Chỉ nhìn một chút lại lập tức quay đầu hướng lên trời nhìn —— cao mấy trăm thước trống đi, một thân ảnh đã bọc lấy một đoàn Thủy Khí chính hướng phía dưới xông lại!

Trong lòng của hấn nhất thời vừa vội vừa giận, quát một tiếng: "Tốt người cái lão già kia, nhất định phải làm ra những phiền toái này! Giúp ta khoanh khắc Côn Ngô Tử!"

Uống thôi, liền quả nhiên là sử xuất toàn lực —— chỉ nghe một tiếng vù vù, mười bước bên trong Thổ Thạch chỉ thành bột mịn, lại bị này cuồng bạo bốn phía linh lực khuấy động thành nguyên một phiến thanh mang!

Cái này Huyền Cảnh Đại Yêu Ma dốc sức nhất kích phảng phất xé rách thời không, chỉ cách hấn ba bước xa Lý Văn Tâm đều có thể nhìn thấy bên cạnh hấn này một mảnh vòng sáng bị đánh đến xa xa muốn ngã, rất nhanh liền muốn phá thành mảnh nhỏ!

Nhai Tí nhất kích thu tay lại, quát: "Cái này có thể khiến cho? !"

Liền nghe Động Đình quân tại kim vụ bên trong cười to ba tiếng: "Có thể được, có thể! Người cái này Huyền Cảnh đại yêu trợ Bản Quân đánh ra như vậy một đầu khe hở... Làm sao liền không dùng được? !"

Nhai Tí nghe hấn lời này, nhất thời cảm thấy có chút cổ quái. Nhưng ngay tại hấn có thể muốn được rõ ràng trước đó, Động Đình quân trước người bên kia kim vụ đột nhiên tiêu tán một mảnh nhỏ!

Cái này ba ngàn năm Đại Yêu Ma đột nhiên nhô ra một cái tay, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế bành một tiếng đánh nát Nhai Tí lúc trước tại Lý Văn Tâm bên người bố trí xuống cấm chế, bắt hấn lại một cái cánh tay ——

Đem hấn kéo vào kim vụ bên trong!

Sau đó lại bãi xuống tay áo, một tay lấy này lơ lửng giữa không trung Yên Ba Động Đình đồ thu nhập trong lòng bàn tay, quát: "Đạo sĩ kia Thần Hồn phân thân đã thay thông thiên quân lấy ra —— thông thiên quân trước cùng hấn lượn vòng đi, Bản Quân trước xin lỗi không tiếp được!"

Hấn lúc nói chuyện liền đã cầm lấy Lý Vân Tâm cổ tay hướng giữa hồ chạy gấp.

Chờ hấn nói dứt lời, hai người liền đã chạm vào mặt nước trở xuống. Nhai Tí hồn nhiên không biết đến sinh cái gì, nhìn xem cái kia vừa mới rơi xuống Côn Ngô Tử, lại nhìn xem Động Đình Hồ, quay người liền muốn truy kích đi qua. Nhưng chỉ chạy ra ba bước xa —— ông một thanh âm vang lên, vậy mà đụng vào vừa rồi vậy khốn này Động Đình quân ánh sáng chường!

Nhai Tí tức hồn hển gầm nhẹ một tiếng, lại tìm hấn phương hướng hướng trong hồ xông. Nhưng thử số lần về sau mới ý thức tới cái này Động Đình Hồ...

Lại nhưng đã bị phong bế!

=====

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Động Đình Hồ :

Cái này Yêu Ma hoàn toàn không có đầu mối —— thậm chí muốn không ra bất kỳ một điểm hợp lý lý do... Sự tình sao lại biến thành bây giờ bộ dạng này? !

Chỗ nào xảy ra vấn đề? !

Nhưng lưu cho hấn suy nghĩ thời gian chỉ còn lại có ngắn ngủi hai hơi. Côn Ngô Tử Thần Hồn phân thân rốt cục bị nuôi dưỡng trở về —— không, nên nói là bị Quốc trở về.

Lúc trước chỉ cho là Động Đình quân này "Yên Ba Động Đình đồ" năng lực hữu hạn —— kéo này Côn Ngô Tử Thần Hồn phân thân trở về phải hao phí thật lớn khí lực. Nhưng lại tại Động Đình quân lôi kéo Lý Vân Tâm độn vào trong nước đằng sau, Huyền Cảnh Đạo Sĩ phân thân cơ hồ trong nháy mắt liền bị từ trên trời kéo đến mặt đất...

Này Động Đình quân lúc trước lại là cố ý lưu thủ, trì hoãn thời gian!

Nhưng mà... Hấn tại sao phải làm như vậy? !

—— Nhai Tí hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ.

Đạo Sĩ Thần Hồn phân thân rơi xuống mặt đất, nhìn xem nơi xa Động Đình, lại nhìn xem Nhai Tí, cười lạnh: "Tốt tốt tốt. Bản đạo muốn đi, ngươi không phải không muốn bản đạo đi. Đã lão già kia lại không muốn giúp ngươi —— này bản đạo liền thành toàn ngươi đi!"

Nhai Tí trầm mặc một hồi, giọng căm hận nói: "Chỉ bằng ngươi? Hừ. Tiếp ta một chường!"

Cái này vừa dứt lời...

Huyền Cảnh Đại Yêu Ma nhất thời phóng lên tận trời —— đòi lại hấn trốn!

Hai đóa hoa nở —— các biểu một nhánh.

Lại nói bên kia Huyền Cảnh Đạo Sĩ cùng Yêu Ma một đường truy trốn, bên này, Lý Vân Tâm lại bị Động Đình quân kéo vào trong hồ.

Đây là hấn đi vào cái thế giới này đằng sau lần thứ nhất xuống nước —— tự mình thám đến trong nước.

Tuy nói không có gì "Tích Thủy Quyết", "Ích Thủy Châu", thế nhưng không ngờ làm ướt y phục. Dù sao cũng là Âm Thân —— bình thường đều có thể ẩn đi thân hình xuyên tường mà qua, lúc này lại ẩn độn vào trong nước cũng không nói chơi.

Hắn đã trở lại thân người. Nhưng sắc mặt xanh lét, mím chặt miệng, không một lời.

Người bình thường gặp hán bộ dạng này nói chung sẽ nói là trong lòng hư sợ hãi. Nhưng Động Đình quân lại không nhìn như vậy. Trên thực tế nhập nước sau liền đem hán buông ra, chỉ im lặng không lên tiếng thẳng hướng hồ mà đi.

Lý Vân Tâm không có nửa điểm do dự, như cũ xanh mặt, theo sau.

Loại cảm giác này có thể cũng không tươi đẹp. Thâm trầm hồ nước, cũng không phải có mặt trời rực rỡ Bạch Sa Than thanh tịnh nước biển. Huống mà lại còn là ban đêm. Vào nước mấy mét thời điểm ánh trăng liền đã không thấy, thân thể phảng phất bị thâm trầm nhất hắc ám bao khóa. Dưới thân chính là càng thêm u màu tối đen, không biết được ẩn giấu đi thứ gì, cũng không biết được sâu bao nhiêu.

Duy nhất quang mang là Động Đình quân cùng hán trên người mình thanh mang.

Trong nước cũng cơ hồ không có cá, ngược lại là ở trên mặt nước trôi nổi một tầng cá chết —— Côn Ngô Tử tác pháp lật úp Động Đình, cũng Sát Sinh không đếm được.

Như thế một đường hướng phía dưới, sâu lặn trọn vẹn một hơi công phu.

Cái này Động Đình quân mới chậm dần độ, quay đầu nhìn xem Lý Vân Tâm.

Hán hiện giờ là Pháp Thân, thoát nhìn như là một cái đã cao lại người mập sinh một cái Cá Chép đầu lâu.

"Nói như vậy người chính là lúc trước gặp ta người kia." Động Đình quân miệng rộng khép mở, thanh âm ở trong nước có chút sai lệch, lại hỗn tạp trong hồ không biết một chỗ truyền đến ừ ừ bối cảnh âm, "Lúc trước Bản Quân tọa hạ Hà Bình ra về người chèo thuyền, chở người cùng Cò trắng trên ba người qua Quần Sơn. Khi đó hán báo ta nói, người người này nhìn sợ nước."

"Đằng sau Bản Quân đưa người cùng Tòng Vân Tử ném đến dưới núi, người cũng là tìm tới một đầu thuyền nhỏ mới hồ."

"Về sau ta nữ nhi kia dùng bạch ngọc thuyền chở người đi nhìn Lăng Không Tử Mục Vân, theo nàng nói người nhìn cũng là khản trương e ngại... Ngược lại là chính hợp người bây giờ bộ dáng. Nói như vậy, người sợ nước? Đã là Âm Thần, Long Tộc, vì sao sợ?"

Động Đình quân ngữ khí bình tĩnh, giống như là tại cùng một vị ngẫu nhiên gặp lại người qua đường chuyện phiếm. Nhưng Lý Vân Tâm rõ ràng dưới mắt chính mình gần như hồ đã coi như là rơi vào trong bàn tay hán —— cái này Động Đình bị hán kinh doanh ba ngàn năm, cơ hồ sẽ cùng cái này Đại Yêu Ma thân thể.

Nhưng dạng này tình huống đã có thể tính làm "Thân bất do kỷ", cũng có thể tính toán làm "Sớm có dự mưu". Động Đình ngay tại giường nằm chi bên cạnh, hán sớm muốn đến tìm kiếm —— hôm nay xem như cái cơ hội tốt... Đi.

"Xác thực sợ nước. Không phải vậy liền sẽ không là hiện tại bộ dáng này." Lý Vân Tâm cách một hồi lâu mới nói ra lời nói, "Về phần vì sao sợ... Chính là là bởi vì ta lúc còn sống là bị chết chìm. Đó là rất đáng sợ thể nghiệm, đến bây giờ cũng quên không, càng thêm không muốn quên. Sợ Thủy Long tộc, ta nghĩ ta chính mình là cái thứ nhất."

"Người đã là Lý Vân Tâm, lại là Long Tộc, là... Ly Vãn." Động Đình quân trầm mặc một hồi, thấp giọng nói, "như vậy, nguyên lai Ly Vãn đâu?"

"Chết."

"Bị người giết chết?"

"Ta là bất đắc dĩ."

"Nói một câu." Động Đình quân độ lại chậm dần chút. Chung quanh đã là hoàn toàn hắc ám, nhưng dưới hồ, tại chỗ rất xa, lại xuất hiện một điểm ánh sáng. Đó là yếu ớt bạch quang, phảng phất hồ sinh một mảnh ánh sáng màu trắng rêu. Nhưng Lý Vân Tâm hiểu được những cái kia bây giờ nhìn lại nhỏ bé nhánh chạc cây chạc cũng không chân chính nhỏ bé —— là bởi vì thực sự khoảng cách quá xa.

Cái này Động Đình Hồ, chỉ ít giờ phút này chiều sâu, đại khái đã có ngàn mét nha!

Mà tại hán nguyên lai thể giới... Một cái một đầu tên là "Trường Giang" Đại Hà Trung Cấp, thông tàu thuyền chỗ nước sâu cũng bắt quá mấy mét mà thôi. Thậm chí dứt khoát có địa phương, cũng chỉ có hai ba mét!

Cái này Động Đình quân tại ngàn mét hồ nước chỗ sâu, lại lặp lại một lần: "Nói một câu. Sau đó Bản Quân lại châm chúc một phen."

"Nhìn là đưa người mang đến hoa hồng thành, vẫn là đưa người thi thể mang đến hoa hồng thành."

Lý Vân Tâm chậm rãi xả giận, trong miệng sinh ra liên tiếp mảnh tiểu khí phao, loạn chà loạn choạng mà thẳng lên.

Sau đó hán cười cười: "Ta giết con của người, đến bây giờ người còn không giết chết ta vì con của người báo thù, không phải liền đã làm ra quyết định à?"

Lời này nói ra, Động Đình quân bỗng nhiên dừng lại. Ánh mắt hắn tại trong hồ nước ra đáng sợ thanh quang, giống như là hai ngọn lửa mắt đèn pha. Hắn khảm nạm lấy lớp vảy màu đỏ đại bào cũng ở trong nước phát phối, điều này làm hắn thoát nhìn như là ở trên diễn một màn kịch kịch —— nhưng là vừa ra khung bố huyết tính kịch —— sau một khắc liền sẽ nhào tới, đem người trước mắt xé thành mảnh nhỏ!

Trong miệng hắn ra đáng sợ thở dốc, cho dù tại hồ nước này chỗ sâu cũng có thể nghe rõ ràng: "Ngươi... Biết việc này?!"

"Ly Văn chính là thân cá rồng a. Ta lần đầu gặp ngươi, nói Cửu Công Tử trước khi chết đối ngươi nhớ mãi không quên, ngươi liền khóc." Ly Văn Tâm thở dài, "Ngươi không phải phụ thân hắn, chẳng lẽ còn là hắn huynh đệ a."

"Điều này có thể..."

Ly Văn Tâm phủ ở trong nước, nhìn lấy Động Đình quân: "Có thể. Cái thế giới này người, Yêu Ma, rất khó đem Cá Chép hóa thành Yêu Ma cùng Long Tử phụ thân liên hệ với nhau. Nhưng ta vừa lúc biết chút ít việc khác. Thực nói đến ngay cả suy luận đều tính không được. Có lẽ tại một cái một cái thế giới, một ít sự tình là gò ép truyền thuyết. Nhưng là ở chỗ này, liền thành sự thật. Ta biết một cái một cái thế giới truyền thuyết, liền biết cái thế giới này sự thật. Nghe khó lý giải nhưng là..."

Ly Văn Tâm lại thở dài một hơi: "Rất xin lỗi, giết chết con của ngươi."

"Chúng ta lúc trước xác thực tính toán là bằng hữu —— chỉ ít hắn như vậy nghĩ. Lần thứ nhất gặp hắn thời điểm ——"

Ly Văn Tâm tại mấy ngàn xích Động Đình dưới mặt nước chậm rãi nói ra hắn cùng Cửu Công Tử cố sự. Lược qua một ít sự tình, gia công một ít sự tình. Không làm bình phản, chỉ trình bày "Sự thật".

Động Đình Quân Tâm tự bởi vì rất nhiều chuyện khuấy động lên nằm. Cũng hiểu được trước mắt cái này Ly Văn Tâm tại động trong đình, không có hắn nhận lời là ra không được —— hắn đã ở cái thớt gỗ bên trên. Cũng bởi vậy hắn mới có đầy đủ kiên nhẫn muốn tình tế biết rõ ràng sở hữu sự tình.

Cho nên rất khó nói... Hắn đang nghe Ly Văn Tâm tự thuật những cái kia "Sự thật" lúc, đến tốt cùng có cũng không đủ lòng cảnh giác.

Thật giống như một cái trung niên nhân tại chính mình nơi ở bên trong cầm trong tay lợi nhận nghe một đứa bé nói sự tình, đến tốt cùng có cũng không đủ lòng cảnh giác.

Thế là không có có ý thức đến Ly Văn Tâm đang khi nói chuyện đợi dùng một số kỹ xảo.

Kì thực những kỹ xảo này trước đó ngay tại dùng.

Nhai Tí coi là ở bên hồ thời điểm Ly Văn Tâm là nói chuyện cùng chính mình, trên thực tế Ly Văn Tâm mỗi một câu, mỗi một ánh mắt, đều là làm cho Động Đình quân nhìn.

Chỉ là vì...

Trong lòng hắn gieo xuống đủ cường đại, bị thương lại vô lực hạt giống. Hạt giống này hội nhanh chóng mọc rễ mầm, phá vỡ một vị mắt con trai của qua Lão Phụ tâm phòng. Từ đó đến cho tới bây giờ cục diện này ——

Động Đình quân, cường chế lấy trong lòng tình cảm phức tạp, nghe Ly Văn Tâm nói rất nhiều rất nhiều lời.

Hắn chưa chắc có kiên nhẫn, nhưng nhất định phải có kiên nhẫn. Bởi vì vô luận chính hắn, còn là trước kia Ly Văn Tâm ám chỉ, đều nói cho hắn biết —— ngươi nhất định phải biết rõ ràng nhi tử kia của ngươi nguyên nhân cái chết.

—— con của ngươi trên thực tế là... Đang yên lặng nghĩ tới ngươi nha!

Ly Văn Tâm muốn cũng là dưới mắt cục diện này. Cho hắn đầy đủ thời gian cùng đầy đủ bình tĩnh hoàn cảnh, đối một vị cũng không bình tĩnh ba ngàn năm Đại Yêu Ma nói chuyện. Đối với hắn mà nói, ngôn ngữ thậm chí so Đạo Pháp càng có thần thông —— chỉ cần cho hắn cơ hội.

Hắn lặp lại một ít câu chữ, cường hóa một ít tâm tình. Mà cái này Động Đình nước sâu bên trong đã u lại tối... Đối với hắn mà nói càng là lớn nhất bóng Thôi Miên hoàn cảnh. Hắn không biết được chính mình am hiểu nhất kỹ xảo tại cái này ba ngàn năm không phải người yêu trên ma thân có thể lên nhiều đại tác dụng, nhưng tin tưởng tuyệt sẽ không không công mà lui.

Động Đình quân coi là cái này sâu không thấy trong nước là hắn lĩnh vực. Nhưng không rõ ràng hắn cũng bởi vì lấy cái này hoàn cảnh xông vào Ly Văn Tâm lĩnh vực.

Từ hoài nghi Ly Văn chính là Động Đình quân chỉ từ một khắc kia trở đi Ly Văn Tâm ngay tại chờ đợi hôm nay dạng này Thiên Thời Địa Lợi, bây giờ rốt cục đi đến một bước này.

Tại dài đến nửa canh giờ thời gian bên trong, hắn thi triển có thể cản dùng đến hết thủy kỹ xảo.

Cuối cùng, hắn thở dài một hơi.

"... Chính là bây giờ dạng này cục diện."

Hắn không nói lời nào. Trong hồ vẫn có trầm thấp bối cảnh âm —— đó là trong hồ cuộn cuộn sóng ngầm thanh âm.

Động Đình quân trầm mặc hồi lâu, mới nói: "Như hỏi người như thế nào thành Ly Vãn, người cũng là sẽ không đáp ta."

Ly Vãn Tâm bắt đầu cười cười: "Ta là đoạt xá."

Động Đình quân chuyện đương nhiên không có nghe được câu này. Hắn liền lại trầm mặc một hồi, nói: "Theo Bản Quân tới."

Sau đó lại hướng hồ kín đáo đi tới.

Ly Vãn Tâm nhẹ ra một hơi, ở bên người nổi lên một mảnh bọt khí, cũng theo hắn qua.

Lần này độ phải nhanh một chút.

Lại được một khắc đồng hồ đằng sau, nguyên bản hắn nhìn thấy tại hồ giống như là màu trắng rêu một vật rất nhanh biến lớn —— mà lại trở nên quá lớn.

Bắt đầu thấy Hồng Nương Tử Minh Hôn lúc, nàng nói mình ở tại "Trắng rừng cây, hoa hồng thành". Khi đó coi là cái này trắng rừng cây chính là chỉ hồ chỗ sâu, một loại nào đó màu trắng tảo loại hoặc là cây rong. Bây giờ hắn thấy tận mắt, mới biết được là thật "Rừng cây".

Tựa như là lục địa thượng che trời Cự Mộc, cái này "Trắng rừng cây" bên trong mỗi một khóa "Cây cối" đều là màu trắng. Tuyệt đại đa số đều sẽ phân ra tả hữu đối xứng "Chạc cây", chạc cây thượng có thể xảy ra lấy Đạm Sắc tảo loại. Cao có trăm mét, lùn nhất tiêu cũng có vài chục mét.

Chờ bọn hắn khoảng cách cái này "Trắng rừng cây" thêm gần, Ly Vãn Tâm mới cảm nhận được nó lớn ---- -- -- mắt nhìn không thấy bờ, tựa như lục địa thượng rậm rạp mà rộng lớn rừng rậm. Hắn đoán chừng cái này "Trắng rừng cây" bên trong, dạng này "Cây cối" ... Nói ít cũng có mấy ngàn khóa.

Nhưng trên thực tế Thụ không phải Thụ.

Đó là Cốt Giá —— tuyệt đại bộ phận đều là xương sống lưng.

Đa số thuộc về loài cá, số rất ít thuộc về 6 sinh động vật. Ly Vãn Tâm gặp qua Động Đình quân cự đại đến khó có thể tưởng tượng chân thân, có thể khi nhìn đến những này xương sống lưng đằng sau vẫn cảm giác rung động —— nhiều như vậy xương sống lưng, liền bị thẳng tắp cắm ở hồ...

Đây là trắng rừng cây.

"Đều là bại tướng dưới tay Bản Quân." Động Đình quân đứng ở một cây thô to "Chạc cây" bên trên. Góc cây này xương Thụ có trăm mét cao bao nhiêu, không tính lùn nhất, nhưng cũng tuyệt không cao lắm. Hai người bọn họ là thân người, giờ phút này đứng tại cái này xương sống lưng phân ra một cây gai xương bên trên, liền phẳng phát đứng tại rộng thùng thình Cầu Nổi thượng —— khó có thể tưởng tượng cái này Cốt Giá chủ nhân lúc còn sống nên như thế nào tồn tại.

"Cái này trắng trong rừng cây, có Thụ 4,667 khóa, đều là chính nghĩa Yêu Ma." Động Đình quân đưa tay chỉ hướng tới cao này một đầu xương sống lưng, "Đây là Đẳng Giao. Vật này lúc còn sống tu vi cao nhất, đã là Huyền Cảnh. Bản Quân dùng hơn tháng thời gian mới trăm nó."

Lại chỉ một cái khác thấp chút Cốt Giá: "Đây là bàn giao. Tính tình xảo trá, nhưng sinh được ngược lại là xinh đẹp —— ta nữ nhi kia suýt nữa bị hắn mê. Bản Quân cũng trăm hắn, nhưng bây giờ cái này Cốt Giá nhìn lấy cũng vẫn là xinh đẹp."

Ly Vãn Tâm im lặng không lên tiếng nghe, Động Đình quân liền chỉ những Cốt Giá đó, thuộc như lòng bàn tay nói. Trọn vẹn nói mấy chục cái đằng sau mới quay người nhìn lấy hắn, nói: "Chính là những yêu ma này bên trong không thành khí nhất, tu vi cũng cùng người tương đương."

"Thiên hạ này... Đã biết Chân Cảnh phía trên Đại Yêu Ma... Cũng bắt quá mấy trăm nha." Ly Vãn Tâm hít sâu một hơi, nhưng chỉ hít vào hồ nước, "Tại sao có thể có nhiều như vậy cao đẳng Yêu Ma?"

Nhưng mà hắn chánh thức chú ý trọng điểm lại cũng không là điểm này. Mà chính là ——

"Người nói... Giao." Hắn nhìn lấy Động Đình quân, "Người mới vừa nói mười mấy cái, đều là giao. Ta nhìn người vạch này mười mấy cái cùng cái này mấy ngàn cái, bộ dáng đều cơ bản giống nhau. Người nói là... Cái này mấy ngàn cái, đều là giao xương?"

Động Đình quân bình thân cười cười: "Đúng."

Ly Vãn Tâm đột nhiên phát hiện mình có chút nhìn không thấu hắn. Ngay tại trước đây không lâu hắn còn cho là mình ngôn ngữ đã tại trên người đối phương có hiệu quả, đồng thời chờ đợi thu hoạch chính mình thành quả thắng lợi. Nhưng ngay trong nháy mắt này, hắn lại cảm thấy sự tình tựa hồ bắt đầu thoát cách chính mình chừng không.

Hắn lần thứ nhất sinh ra không xác định cảm giác.

Hắn nhẹ nhàng ra một hơi: "Tại sao có thể có nhiều như vậy. Người giết thế nào nhiều như vậy. Sau đó... Giao cái tên này, là chính người vì chúng nó lấy?"

Động Đình quân không trả lời ngay, mà chính là dùng cổ quái lại thần sắc phức tạp nhìn lấy Lý Vân Tâm, giống như là muốn đem hắn nhìn thấu. Sau đó mới nói: "Ngươi ở thế tục ở giữa chưa từng nghe qua cái chữ này, đúng hay không?"

"Cũng chưa nghe nói qua trên đời này có Giao Long loại vật này, đúng hay không?"

"Đó chính là." Động Đình quân cười lộ lên, "Bởi vì trong thế tục không có giao cái chữ này —— ngươi đưa nó viết ra, đến hỏi bác học nhất Học Sĩ, cũng không nhận ra."

"Nhưng là ngươi lại vẫn cứ đối với nó sinh ra hứng thú —— Lý Vân Tâm, ngươi ở đâu nghe qua cái chữ này?"

Bầu không khí tựa hồ trở nên trở nên tế nhị. Lý Vân Tâm nhìn lấy Động Đình quân, ý thức được chính mình lại một lần nữa đánh giá thấp hắn.

Bắt đầu thấy thời điểm, cảm thấy hắn là một cái nhìn lấy giống ngươi, nhưng lược hơi chút chậm chạp Yêu Ma. Đằng sau mới hiểu được hắn không hề giống nhìn trẻ như vậy cùn, tương phản cũng là một cái đa mưu túc trí hạng người. Hắn vốn cho rằng một cái Yêu Ma gồm cả lực lượng cùng mưu lược đã là không được, thậm chí lần này là chân chân chính chính đem hắn khi làm đối thủ, đem hết toàn lực tới thử đồ chường không hết thầy, nhưng mà ——

Hiện tại hắn ý thức được, chính mình tựa hồ lần thứ ba đánh giá thấp hắn.

Hắn sẽ không thừa nhận Động Đình quân cao hơn chính mình. Nhưng ít ra biết, đối phương không kém chính mình.

Hắn nhìn trước mắt ba ngàn năm Đại Yêu Ma: "Động Đình quân lại là như thế nào linh quang nhất hiện, tạo cái chữ này?"

"Tạo Tự?" Động Đình quân cười lộ lên, "Cũng không phải Bản Quân tạo cái chữ này. Mà chính là một người khác nói với Bản Quân, giống như rỗng mà không có sừng, chính là giao. Nhìn thấy chúng nó, toàn bộ giết là được. Ngươi cho rằng Bản Quân tại cái này Động Đình hai ngàn năm, là đang làm gì?"

"Về phần những này giao từ đâu tới đây, lại là người nào nói với Bản Quân cái chữ kia... Lý Vân Tâm, đây cũng là Bản Quân không giết ngươi lý do."

Động Đình quân không cười. Sắc mặt hắn trở nên nghiêm túc lên, giống như nhất tôn nước sâu bên trong Thần Linh. Hắn hé miệng trước thở dài một hơi, nói: "Ngươi vừa mới đối bản quân làm chút thủ đoạn. Ta tuy nhiên không hiểu, nhìn không thấu, nhưng biết ngươi là tại cổ hoặc nhân tâm. Kì thực cũng không thể nói mê hoặc —— nên là càng cao mình hơn biện pháp."

"Ngươi giết con trai của Bản Quân, muốn dựa vào cái này biện pháp để Bản Quân buông tha ngươi, quả nhiên là thật to gan. Nếu không có... Nếu không có ngươi đoán sai Bản Quân tâm ý, từ vừa mới bắt đầu liền đem phương hướng tính sai, cho tới bây giờ có lẽ thật sự thành sự."

"Ngươi bây giờ chính là Ly Vãn, con trai của Bản Quân lúc trước cũng là Ly Vãn. Ngươi muốn Bản Quân có lẽ Ái Tử sót ruột, gặp Ly Vãn, trong lòng tổng còn có chút chờ đợi. Đã biết chết mất tìm không trở lại, có lẽ có thể không giết ngươi, rơi vào cái đền bù tổn thất. A nha —— ngươi tâm tư này, như cho người bình thường nói, đều mất ngươi ý nghĩ hảo huyền, tuyệt không có khả năng."

"Bản Quân ở bên hồ cũng nghĩ như vậy, nhưng... Nghe ngươi vừa rồi lời nói, cũng suýt nữa trúng chiêu. Cho tới bây giờ chỉ là hiểu kỳ —— đây là cái gì chiêu số? Suy nghĩ một chút, lại không hề giống thần thông, cũng không giống Đạo Pháp."

Lúc này Lý Vân Tâm rốt cục có thể khẳng định, chính mình làm ra hết thầy hoàn toàn bị xem thấu.

Sau đó, có thể không có thể sống sót...

Đại khái liền thật chỉ có thể dựa vào vận khí.

Nhưng hắn vậy mà không có cảm thấy kinh hoàng, cũng không có cảm thấy e ngại. Chính tương phản...

Hắn cảm thấy mình hưng phấn lên. Một loại chính hắn biết rõ là Bệnh trạng, lại hoàn toàn không cách nào khống chế cảm giác hưng phấn nhanh chóng chiếm cứ thân thể của hắn, khiến cho hắn rất muốn cùng trước mắt cái này hoàn toàn ra khỏi hắn dự liệu Đại Yêu Ma hảo hảo giao phong, tốt nhìn một cái —— cái này động trong đình... Đến tốt cùng ăn tàng bao nhiêu bí mật!

Hắn vốn nên giống như trước vô số lần áp chế loại tình cảm này —— Bạch Diêm Quân nói hắn là người điên, một ít người nói hắn là người điên. Lại đều không biết được những cái kia trong mắt bọn hắn "Điên" ...

Đã là hắn kiềm chế đằng sau lý trí!

"Là Tâm Học." Lý Vân Tâm rốt cục cười ra tiếng. Tiếng cười kia nghe có chút điên cuồng. Bởi vì hắn ý thức được chính mình khả năng đã chạm tới một thứ gì đó —— một ít lúc trước hắn một mực đang thử bắt lại bắt không được đến đồ, vật. Hiện tại liền ra hiện tại hắn trước mắt.

Điều này làm hắn càng thêm hưng phấn.

Chương 203: Hoa hồng thành :

"Tâm Học. Hắn lại một lần nữa lặp lại, đồng thời cười nhìn Động Đình quân, "Người nói một chút sai đều không có."

"Con của người là Ly Văn, ta sớm đoán được. Ta bây giờ cũng thay đổi thành Ly Văn, cho là người sẽ muốn niệm con của người —— cho là người vì hắn khóc."

"Người tưởng niệm hắn, vì hắn khóc, như vậy người đến cỡ nào hận ta cái này giết con cừu nhân, liền sẽ có cỡ nào tưởng niệm người cái kia bị giết con tử. Hai loại tình cảm cũng không phải là hoàn toàn đối lập, giữa bọn chúng là có vi diệu giới hạn."

"Bởi vậy vừa rồi cùng người nói những sự tình kia thời điểm, ta liền đang dùng Tâm Học càng không ngừng ám chỉ, dẫn đạo người. Từng bước một, một chút xúi suy yếu trong lòng người cừu hận, phóng đại trong lòng người thương xót. Đến tối hậu... Người sẽ bị ta hoàn toàn Thôi Miên. Trong lòng người đối với nhi tử hoài niệm hội hoàn toàn vượt trên người đối ta cừu hận, thế là người sẽ đem ta xem như Cửu Công Tử vật thay thế, cuối cùng chẳng những bỏ qua cho tính mạng của ta, sẽ còn gấp bội đền bù tổn thất ta."

"Cái này thật là, nhìn trái ngược lẽ thường, lại làm cho người khó có thể tưởng tượng sự tình... Có thể lại không phải là không được. Yêu cái gì bọn cướp cầm tù người người bị hại càng nhiều, đây là đạo lý. Đây là Tâm Học."

Lý Văn Tâm cười ha ha: "Đáng tiếc ta mục tiêu lại từ vừa mới bắt đầu liền xóa... Người —— căn bản cũng không phải là vì người đưa con trai kia khóc! Đúng hay không?"

"A. Nghe thật là thú vị học vấn." Động Đình quân rũ xuống mắt, đưa tay vuốt vuốt sợi râu, "Đúng. Bản Quân không phải vì hắn khóc."

"Cho nên người cũng không phải là rất để ý ta như thế nào biến thành Ly Văn."

"Xác thực cũng không thêm để ý." Động Đình quân bình tĩnh nói, "Cũng tương tự không thêm để ý người cái này Tâm Học là chuyện gì xảy ra. Người cho rằng Bản Quân hội hiểu kỳ. Ai... Người dù sao, vẫn chỉ là đứa bé. Người không biết được rất nhiều chuyện —— thí dụ như nói người. Một đứa bé con trông thấy mẫu thân dùng một sợi dây cùng một tấm vải chế thành bộ đồ mới, sẽ cảm thấy hiếu kỳ, muốn biết là như thế nào làm thành."

"Nhưng hài đồng này trưởng thành,

Kiến thức được nhiều —— ngày nào đó đi trên đường gặp một người ảo thuật, từ trong miệng thốt ra một thanh kiếm tối... Chuyện này so mẫu thân Chế Y muốn Thần Di được nhiều. Nhưng hắn cũng sẽ không hiểu kỳ. Bởi vì thấy nhiều, càng hiểu được trên đời này thật nhiều cổ quái sự tình, không phải sức người có thể cuối cùng đo xét. Cổ quái thấy nhiều, cũng không coi là cổ quái."

"Cho nên người tâm cơ, tại Bản Quân trên thân có thể không có tác dụng gì." Động Đình quân nheo mắt lại, hướng hồ nơi xa nặng nề trong bóng tối nhìn xem, "Bản Quân không vì hắn khóc. Hắn bị phong đến Vị Thủy cái này hơn một nghìn năm bên trong, một mực đem Bản Quân xem như trừ không đi, lại sâu sắc kiêng kỵ địch thủ. Nhưng Bản Quân đối với hắn cũng không có gì tình cảm... A, kì thực có. Nhưng không phải người muốn dạng như vậy."

"Bản Quân chảy nước mắt nha, là bởi vì... Người nhìn thấy một thanh Phiến Tử, nhớ tới một nữ tử, trần trọc. Người quý trọng chuỗi này Phiến Tử, dùng nó đến gửi gắm tình cảm —— có thể người ưa thích thế nào lại là này cây quạt đâu? Nữ tử kia lúc trước tặng cho người chính là một chiếc bình ngọc, người ưa thích Ngọc Bình nha."

"Ai. Nhưng ngày nào đó này Phiến Tử hủy, người chảy nước mắt. Người nói cái này nước mắt là vì Phiến Tử lưu, vẫn là vì nữ tử lưu đâu?" Động Đình quân thờ dãi, đồng thời lắc đầu, "Người vì sao lại cảm thấy, Bản Quân làm một chuỗi Phiến Tử chảy nước mắt đâu?"

Lý Văn Tâm trầm mặc một hồi, cười ha ha: "Được. Là ta sai. Ta chỗ nào nghĩ đến người có dạng này biến thái —— coi hài tử là làm tưởng niệm hài tử nương đạo cụ. Tuy nhiên ngược lại là có thể lý giải... Trong thế tục, gặp hài tử liền nhớ lại cái nào đó phụ tâm nhân, sau đó gần chỗ đánh mèo cái đứa bé kia người cũng không ít —— các người đều là biến thái."

"Nói như vậy... Người chính là vị kia Chân Long phò mã gia? Nhìn này Cửu Công Tử, liền nhớ tới cái kia thật rõ ràng. Bây giờ Cửu Công Tử chết mất, ta dù sao vẫn là Ly Văn —— là Ly Văn liền tốt, nhìn ta, cũng có thể nhớ tới cái kia thật rõ ràng, cho nên cũng không giết ta. Chỉ là... Long Sinh Cửu Tử..."

Lý Văn Tâm cười rộ lên: "Trong lòng người liền sẽ không không thoải mái? Đại khái còn có tám cái cùng người phò mã gia a?"

Động Đình quân nhìn chăm chăm Lý Văn Tâm nhìn một hồi, cười lạnh một tiếng: "Người cũng không sợ chết. Nhưng người lại biết cái gì đâu? Người đã muốn xóa một lần, bây giờ lại đang nghĩ xóa lần thứ hai. Chẳng suy nghĩ một chút Bản Quân tại sao lại mang người tới đây Động Đình."

"Bởi vì đại khái người thật muốn đi, nhưng lại phải cá nhân giữ nhà —— cái này trong Động Đình hồ tất nhiên có cái gì quan trọng đồ vật. Đại khái cũng là bởi vì món đồ kia, làm ra đến đám đồ chơi này." Lý Văn Tâm đưa tay chỉ chỉ trước mặt "Trắng rừng cây", "Cho tới bây giờ mức này, Động Đình quân,

nói một chút điều kiện đi. Ta hiện tại tình thế không được tốt, có lẽ sẽ thẳng vui lòng giúp người một chút."

Những lời này nghe cuồng vọng. Nhưng Động Đình quân không có cười nhạo.

Ngược lại nghiêm túc suy tư một hồi, mới bỗng nhiên ngừng đầu hướng tây một bên thâm trầm trong hồ nước nhìn xem. Nhìn một hồi, mới nói: "Nơi đây không nên ở lâu. Những lời kia, qua hoa hồng thành nói đi."

Dứt lời cũng không để ý tới Lý Vân Tâm, phi thân liền hướng này hải cốt trong rừng đi.

Lý Vân Tâm không chút do dự đuổi theo qua.

Trước đó hẳn coi là "Trắng rừng cây" là màu trắng cây rong, tảo loại.

Kết quả lại là Giao Long hải cốt rừng cây.

Cho nên bắt đầu nghĩ... Đây "Hoa hồng thành", lại sẽ là như thế nào cảnh tượng.

Hắn nhớ tới từng thấy đến Lăng Không Tử "Mục Văn" —— cái này Động Đình quân, thế nhưng là ăn thịt người. Như vậy... Trắng rừng cây, chính là bạch cốt Lâm. Cái này hoa hồng thành... Chẳng lẽ là một tòa tuyết lấy huyết nhục Thành Thị a? !

Hắn theo Động Đình quân tại trắng trong rừng cây chuyển đến quán qua, thẳng vào chỗ sâu. Đại khái bởi vì những hải cốt này đã từng thuộc về cao đẳng Yêu Ma thân thể, cho nên cho dù không biết tại hồ này chịu đựng bao nhiêu năm tháng, như cũ lấy mật mờ bạch quang. Cái này khiến cánh rừng cây này bên trong quang tuyến nhu hòa mà sáng ngời —— thậm chí Lý Vân Tâm sẽ cảm thấy... Phảng phất thân ở Tinh Linh trong rừng.

Chính là tại dạng này tia sáng bên trong, Động Đình quân tại một cây cao mấy chục mét xương sống lưng trước dừng lại.

Căn này xương sống lưng ở trong rừng không chút nào thu hút, mặt ngoài che một tầng màu xanh nhạt tảo. Đại Yêu Ma thấp giọng nói: "Đã đến."

Lý Vân Tâm liền hướng về phía trước từ từ té té xem. Nhưng mà...

Không thấy gì cả.

Hắn khẽ nhíu mày, trầm thấp âm một tiếng —— chuẩn bị bắt đầu ứng đối bất luận cái gì khả năng cái bẫy cùng tập kích.

Nhưng sau đó một khắc Động Đình quân hướng về khác một bên nhường một chút từ.

Thế là Lý Vân Tâm nhìn thấy một đóa hoa hồng.

Thật sự chỉ là... Một đóa phổ phổ thông thông hoa hồng. Người có thể tại Mùa xuân mùa hè Mùa thu ven đường nhìn thấy loại kia, sinh trưởng tại trong bụi cỏ dại, 5 cánh hoặc là sáu cánh hoặc là bảy tám cánh tiểu hồng hoa. Vàng nhè, có một mảnh hoặc là hai cánh hoa có một chút tàn phá.

Như thế một đóa hoa hồng, chỉ bụng lớn nhỏ, nhút nhát tuyết tại một mảnh rong bên trên, đặt tại này thô to xương sống lưng một cái khe bên trong. Nếu không phải Lý Vân Tâm thị lực tốt, nếu không phải Động Đình quân hướng bên kia nhìn xem... Hắn tuyệt đối hiện không thứ này.

"Đây cũng là hoa hồng thành." Động Đình quân trên mặt hiển hiện kỳ lạ nụ cười, đó là một loại chỉ có lâm vào hạnh phúc trong chuyện cũ người mới sẽ có nụ cười, "Cũng là Bàn Quân cung điện."

Lý Vân Tâm ý thức được hắn nói tới "Cung điện", chính là chỉ Long Tộc "Long Cung".

Bị tin ngưỡng vào Yêu Ma sẽ sinh ra thuộc về mình không gian "Hành Cung" tới. Nếu như là bản lĩnh cao cường Long Tộc, liền sẽ có "Long Cung". Cái này Động Đình quân cũng không phải là Long Tộc, liền gọi là "Cung điện" đi.

Cái này lúc đầu "Hành Cung" bởi vì lấy Yêu Ma nguyện vọng khác biệt mà bày biện ra không đồng dạng từ. Lý Vân Tâm không rõ ràng Cửu Công Tử đã từng Hành Cung nhìn như thế nào, nhưng hẳn Hành Cung, liền tại hắn chuỗi này quạt giấy bên trong. Bây giờ hắn biến thành Chân Cảnh đại yêu, theo lý thuyết Hành Cung cũng thay đổi thành "Long Cung". Hắn danh xưng Vị Thủy Long Vương, cho tới bây giờ cũng coi là có chính mình "Cung điện".

Nhưng mà quạt giấy nhìn cũng không có thay đổi bộ dáng, Lý Vân Tâm cũng không biết được chính mình này từ "Hành Cung" thẳng cấp mà thành "Long Cung" bên trong là cái dạng gì.

Bởi vì... Chuyện này không ai dạy hắn.

Hắn có thể hướng quạt giấy bên trong tới tới đi đi thả rất nhiều thứ, nhưng từ không muốn thử một chút chính mình chạy vào qua.

—— tương đối lo lắng một khi đi vào xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn không có cách nào đi ra, quả nhiên là xấu hổ đến không còn mặt mũi.

Mà trước mắt đóa này hoa hồng... Lại chính là "Hoa hồng thành" a?

Hồng Nương Tử Minh Hôn lúc phô trương cũng không nhỏ, đi theo mấy chục binh tằm tơ tướng của. Nhiều như vậy Yêu Ma... Liền đều ở tại nơi này a một

đóa hoa hồng nho nhỏ, hoa hồng trong thành a? !

Hắn thấy hơi có chút hoảng hốt. Động Đình quân liền mỉm cười: "Nói như vậy ngươi lại không có hảo hảo dò xét chính ngươi vậy được cung? Ngô... Bây giờ đổi gọi Long Cung, nên đại thay đổi. Ngươi người này cũng có thú. Sợ nước, lệch Thành Long tộc. Dám ở Bản Quân trước mặt tìm chết nói, cũng không dám nhìn một cái chính mình tiểu đồng tây —— "

"Hừ, ngươi cũng có hứng thú. Một cái... Đại Yêu Ma, lại cứ lấy ra như thế một đóa nữ nhân gia ưa thích đồ chơi."

Động Đình quân lại vẫn không buồn.

Hắn phảng phất không có nghe được Lý Vân Tâm trong lời nói trào ý, nghiêng thân thể hướng về phía trước —— này cánh hoa.

"Ta làm một đuôi đồ lý lúc, từng có một nữ tử tại Khê Thủy cạn lưu chỗ... Hái một đóa hoa hồng ném tại ta bên người. Mà ta cảm ứng này niệm, mới Khai Linh trí." Hắn quay người mỉm cười nhìn Lý Vân Tâm, "Ngươi nhưng có biết nữ tử kia là ai?"

Lý Vân Tâm cười cười: "Hóa hình người Chân Long?"

Động Đình quân hừ phát cười hai tiếng: "Ngươi không biết được sự tình quá nhiều, mà lại là ngươi sớm tối nên biết được. Nếu ngươi ngày mai có thể trở ra ta cái này hoa hồng thành... Ai, liền nói cùng ngươi sau khi nghe xong! Hãy theo ta đến!"

Động Đình quân nói lời này liền hướng này hoa hồng thượng bỏ nhào về phía trước, to như vậy thân hình lập tức biến mất không thấy gì nữa. Chỉ còn lại Lý Vân Tâm độc thân phiêu phù ở đóa này hoa hồng đối diện, bên người là thâm trầm hồ nước.

Lúc này đều có thể trốn xa. Nhưng hắn nhìn xem chung quanh hải cốt Lâm, từ bỏ ý nghĩ này.

Huyền Cảnh Nhai Tỉ muốn giết Huyền Cảnh Côn Ngô Tử, còn phải phí nhiều trắc trở, muốn Động Đình quân đến trợ hắn —— có thể thấy được Huyền Cảnh đánh giết Huyền Cảnh cũng không phải chuyện dễ.

Này cách nước Tử Quỷ Hoàng Đế giết hai cái Huyền Cảnh, ba cái Chân Cảnh, còn đều không có giết sạch —— sống một cái bị phế sạch Tuyết Sơn Khí Hải trở về.

Mà ở trong đó... Cái này hơn bốn nghìn cổ hải cốt, mỗi một cái đều đại biểu cho Chân Cảnh trở lên Đại Yêu Ma, Huyền Cảnh càng là bất kể số a?

Chỉ sợ, so toàn bộ đạo thống Huyền Cảnh tu sĩ cộng lại còn nhiều hơn!

Động Đình quân bị nhốt nơi này hai ngàn năm... Bình quân hàng năm liền muốn xử lý hai cái Chân Cảnh, Huyền Cảnh giao yêu. Mà hắn vậy mà có thể sống đến bây giờ...

Lý Vân Tâm ý thức được chính mình lúc trước đối với hắn đặt được ấn tượng, tất cả mọi người đối với hắn Thực Lực Cảnh Giới đánh giá, khả năng đều là sai lầm. Hắn bây giờ tâm bình khí hòa cùng chính mình nói chuyện, liền là bởi vì có tuyệt đối tự tin đi.

Tại dạng này tự tin trước mặt, hắn cũng không thể trốn.

Đó là ngu xuẩn lại nhu nhược lựa chọn.

Động Đình quân chưa hề nói như thế nào tiến "Hoa hồng thành", nhưng muốn đến cũng không khó khăn. Lý Vân Tâm thử dùng linh lực qua cảm ứng, rất dễ dàng hiện một cái nho nhỏ "Toàn qua". Giống như là linh lực cấu thành toàn qua, lại như là thời không xuất hiện hỗn loạn —— đây là cảm giác quen thuộc cảm giác. Hắn cũng là như thế đem khác đồ, vật thu vào chính mình Hành Cung.

Hắn không do dự nữa, lại nhú mày cũng nhào tới.

Không như trong tưởng tượng hắc ám, không có khả năng khó chịu. Trước một khắc hắn nhú mày nhào tới, sau một khắc đã không tại trong Động Đình hồ.

—— cái này Động Đình quân đến tột cùng đang giữ trò quỷ gì?

Trước mắt vẫn là Động Đình.

Chỉ là, đã không phải hồ, cũng không phải tại hôm nay bị Côn Ngô Tử tàn phá đến không còn hình dáng Động Đình xung quanh.

Mà chính là mặt trời chói chang, thảo trường oanh phi Động Đình.

Lý Vân Tâm sờ dĩ hiểu được là Động Đình, chính là là bởi vì hắn dưới mắt đứng tại một cái trên hòn đảo. Đảo này nhìn nhìn quen mắt. Hắn trí nhớ tốt, hướng chung quanh liếc nhìn một phen liền ý thức được khả năng này là Quân Sơn.

Chân thực Quân Sơn Đảo là một tòa Đại Đảo, đỉnh núi cao mấy trăm thước. Nhưng dưới mắt cái này Quân Sơn Đảo lại nhỏ mà thấp.

Chân thực Quân Sơn khoảng cách bên bờ cũng không xa, người muốn vượt qua, chỉ cần một chiếc thuyền con là đủ. Nhưng dưới mắt, cái này Quân Sơn

cùng một bên khác bờ lại cách xa nhau rất xa, đơn giản cũng là tại giữa hồ.

Lý Văn Tâm ý thức được, cái này tựa hồ là Động Đình cực kỳ lâu trước kia bộ dáng.

Cực kỳ lâu trước kia, Vị Thủy mang đến Nê Sa còn không có nhiều như vậy, hồ trầm tích đến cũng không có lợi hại như vậy, Động Đình diện tích nên càng lớn chút. Liền như là trước mắt dạng này, hậu thế thẳng tắp tú lệ Quân Sơn chỉ là một cái Tiểu Đảo tự, mà Động Đình càng rộng lớn hạo đại. Phóng tầm mắt nhìn tới, chỗ giao nhau giữa trời và nước sinh ra lượn lờ Vân Khí —— y theo cái thế giới này rộng lớn diện tích mà nói, có khả năng hồ này so hẳn thế giới kia một mảnh biển còn muốn lớn.

Động Đình quân "Cung" bên trong...

Vậy mà giấu dạng này một cái rộng lớn thế giới!

Hắn liền đứng tại cái này trên Quân Sơn, hiện tại hữu không người. Giương mắt hướng bên bờ nhìn, chỉ nhìn thấy một mảnh tươi tốt cây cỏ.

Bên trong thế giới này nên là cuối mùa xuân đầu mùa hè, đóa hoa nở đến chính um tùm. Xa như vậy chỗ bên bờ một mảnh màu xanh biếc bên trong điểm xuyết lầy lội lầy lội sắc thái, mà lại sau này...

Hắn cảm thấy mình nhìn thấy khói bếp.

Ngay sau đó lại không chân chờ. Hơi hơi nhíu mày nhìn xem trước mặt hồ nước, phi thân hướng bên bờ lướt qua qua.

Bên bờ cảnh tượng rất nhanh tại trong tầm mắt trở nên rõ ràng. Lý Văn Tâm nhìn thấy này khói bếp từ nơi nào tới.

Bên bờ bụi cỏ hoa đằng sau lại có một đầu nhân nhạ dòng nước. Dòng nước tại sắp tụ hợp vào Động Đình thời điểm đánh cái chỗ cong, vòng ra một mảnh phủ lên đá cuội, mọc lên xanh hạnh chỗ nước cạn. Bãi một bên có một gốc Nguyệt Chiếu hoa thụ, cùng Lưu lão đạo lúc trước Long Vương Miếu cửa gốc cây kia Nguyệt Chiếu lớn nhỏ tương đương.

Cũng như Lý Văn Tâm ngày đầu tiên đến vị trong thành, cái này một gốc Nguyệt Chiếu rơi một chỗ mảnh đóa hoa nhỏ. Phấn hồng sắc tiểu Hoa cánh phủ kín Như Nhân bãi cỏ xanh, nhìn mỹ lệ lại hoang tưởng...

Chỉ là có một người sát phong cảnh.

Lúc đó cao thân thể, mọc lên một cái Ngự Đầu Động Đình quân, vậy mà mặc một thân nông hộ ngắn chân quần, ngồi ở kia một gốc Nguyệt Chiếu dưới, sinh một đống lửa. Không có này một thân đại hồng bào sắc hắc, bây giờ nhìn liền có vẻ hơi buồn cười.

Này đống lửa nhìn cũng không phải sử dụng pháp thuật huyền hóa ra tới. Dường là củi ướt, trong lửa có khói đen.

Đống lửa một bên khác ngồi một cái nữ tử áo vàng. Sinh được không tính mỹ lệ, thẳng ở tuổi trẻ thanh tú. Thần sắc có chút mộc mạc, ngồi quỳ chân lẩy. Hơi hơi bên mặt nhìn nhân nhạ Khê Thủy, trong tay chấp nhất đóa hoa hồng.

Mà Động Đình quân tại nướng một con cá.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Chấp chương Động Đình :

Gặp Lý Văn Tâm lướt qua đến đứng xuống, cũng không ngẩng đầu lên. Chỉ nói: "Người ngồi."

Lý Văn Tâm không biết được hắn đang lộng cái gì mê hoặc, chỉ nhìn kỹ liếc một chút này bị Động Đình quân mặc ở nhánh cây thượng cá. Nhắc tới cũng là phụng phí của trời —— hảo hảo Nhất Vĩ Hồng Lý Ngự, chỉ phá vậy, lại tựa hồ như không có đi nội tạng. Cứ như vậy dùng nhánh cây từ miệng đến đuôi mặc, gác ở trên lửa nướng. Nửa sống nửa chín, vị đạo cũng không hết sức tốt nghe. Giống như là luôn luôn không dính nước mùa xuân Cậ âm tiểu thư khó được hào hứng đại nhất về, làm ra đến đồ chơi.

Tuy nhiên Cá Chép tỉnh nướng Cá Chép, chuyện này cũng kỳ.

Lý Văn Tâm cảm thấy Động Đình quân sẽ không không khỏi vì đó làm chuyện này, liền không một lời cũng quỳ ngồi tại cô gái mặc áo vàng kia đối diện.

Nữ tử không có gì rõ ràng phản ứng, như cũ trầm mặc.

Như thế ngồi một hồi, Động Đình quân mới đưa trên lửa cá xoay người. Nhìn chăm chăm này cá, nói ra: "Ta cái này trong cung Động Đình, chính là bên ngoài này Động Đình ba ngàn năm trước bộ dáng."

"Hơn ba ngàn năm trước, ta là Nhất Vĩ đồ lý, liền là cái dạng này." Hắn nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Tại cái này trong vùng nước cận du lịch. Nữ tử kia mặc nga xiêm y màu vàng, chấp nhất đoá hoa hồng, tại cây này hạ nhóm một đồng lửa. Nàng là cực đối, muốn bắt cá nướng ăn. Lúc ấy nàng trông thấy ta, liền đem ——"

"Nữ tử này... Nữ tử kia là ai?" Lý Vân Tâm nhìn một chút hán đối diện Hoàng Y nữ nhân. Không có gì chỗ thần kỳ. Hợp lý nhất suy đoán... Có lẽ là Động Đình quân bắt người tới, "Bây" ở chỗ này, xem như đồ chơi.

"Là ai?" Động Đình quân cười rộ lên, "Người đương nhiên biết nàng. Bản Quân không giết người, có chút nguyên nhân cũng là bởi vì nàng. Ai, đáng tiếc cái này thế sự vô thường, Duyên Quả cũng vô thường. Người người này, nói là hạnh đâu, vẫn là bất hạnh đâu?"

"Nữ tử kia tại hơn ba ngàn năm trước chỉ là một cái sơ tu đạo Tiểu Đạo Sĩ, Ý Cảnh a. Hiểu chút Đạo Pháp, không có cái gì thần thông. Khi đó nhìn ngược lại là chật vật.

Thế gian này, người tu ngàn ngàn vạn vạn. Nhiều người như vậy cuối cùng đều không có thể tu được Đại Đạo, chết mất —— Huyền Cảnh người tu xem như Đạo Pháp thông thiên, có thể lại có bao nhiêu thọ nguyên đâu? Ngàn năm đã tính toán lâu dài. Sáu bảy trăm năm Vũ Hóa, cũng không tính ngắn mệnh."

"Thế nhưng là nàng nha... Vậy mà liền sống ba ngàn năm đây."

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, nhẹ mà chặt đất thở ra một hơi.

"Thư Thánh, vẫn là Kiếm Thánh?"

"Đừng vội." Động Đình quân khoát khoát tay. Đây cá vị đạo nghe rất cực khá hơn chút.

"Lại nói nữ tử này nha, về sau lấy chồng. Gà người đây, cũng coi là nhất biểu nhân tài. Dục có một đứa con. Theo lý thuyết dựa vào người tu thuyết pháp, đứa nhỏ này xem như Đạo Tử. Nhưng lại không yêu tu đạo. Hắn không yêu tu đạo, ngược lại là ái mộ thế gian phồn hoa. Khi đó nha, cái này Động Đình xung quanh, đều là Thủy Trạch, cũng không có gì Hoàng Đế, mà gọi nam trạch."

"Khi đó nơi này gọi là..."

"Nam trạch Bách Quốc." Lý Vân Tâm nói.

Hắn lần thứ nhất đi gặp Động Đình quân, là lửa gạt này Cò trắng trắng Đình chuông quỹ, Jung Quan Nhân, Tôn viên ngoại dẫn hắn qua. Trên thuyền thời điểm ba người nói lên "Động Đình quân" cái tên này, liền cũng nâng lên Khánh Quốc một chỗ lúc trước lịch sử. Hắn vốn cho rằng đó là Dã Sử không làm được thật, há biết rõ hôm nay bị Động Đình quân chứng thực. (tuồng gặp Chương 123: Gặp cổ nhân)

"Ngày đó ta qua Quân Sơn gặp người, trên thuyền nghe người ta nói hai, ba ngàn năm trước, Động Đình quân phụ tá vị nước Quốc Quân thống nhất cái này nam trạch Bách Quốc, chính là hôm nay khánh hình thức ban đầu. Đúng là thật?"

"Hây A. Lại có người nhớ kỹ việc này nha." Động Đình quân nghe cao hứng một số. Hắn xích lại gần này cá nghe, lại tiếp tục đặt ở trên lửa nướng. "Đúng nha. Có việc này. Lúc ấy, hơn 2,900 năm trước kia? Khi đó Bản Quân vẫn là Hóa Cảnh. Nhưng giúp người làm việc lại đã đầy đủ."

"Này vị Quốc Vương tộc tổ tiên nha, chính là ngày đó cô gái mặc áo vàng kia sinh hạ Đạo Tử. Hắn đến trong thế tục lại Hôn Thú, sinh sôi Thập Đại người. Này đời thứ mười bên trong, liền ra vị Quốc Vương tộc." Động Đình quân cười rộ lên, "Bọn họ nguyên bản đòi đòi tại quan đòi phồn diễn sinh sống, về sau cũng là tại quan đòi Xung Đế. Khi đó, Vương Tộc họ tên cùng bình dân nhưng khác biệt, chính là họ kép, lấy đó tôn quý. Đã là tại quan đòi Xung Đế, liền phục họ Thượng Quan. Bây giờ dân gian những cái kia họ kép nha, kì thực đang hoàng, đều là thời cổ Vương Tộc Hậu Duệ."

Lý Vân Tâm hơi nhíu lên lông mày.

"Người... Ái mộ nàng. Yêu ai yêu cả đường đi, cho nên trợ giúp nàng hậu nhân thành lập vị nước?"

Động Đình quân neho mắt lại thở dài một hơi: "Ai da... Khi đó vẫn là cảm kích nha. Tuy nhiên những việc này, bây giờ cũng chỉ có thể dùng đến tiêu khiển một chút phiền muộn a. Ngược lại là một chuyện khác..."

"Này vị nước Quốc Tộc chung bảy trăm bốn mươi sáu chữ... Về sau Bản Quân phiền chán, liền trăm đoạn tình duyên. Nhưng vị nước diệt, này Thượng Quan gia lại có một chi lưu lại. Lại sinh sôi chín mươi bảy thế hệ, ra cái Nữ Oa Oa." Động Đình quân nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Nữ oa oa kia, là cái đạo phôi. Bị Kiếm Tông người nhìn thấy, mang đến tu đạo. Hơn hai mươi tuổi liền tu tới Hóa Cảnh, nói đến cùng này Lăng Không Tử cũng tương xứng. Nghe nói sinh được lại nỷ mạo, lại tới hậu Kiếm Tông người tra một cái, y... Lại là, kiếm kia Thánh Hậu người nha."

Lý Vân Tâm hít sâu một hơi.

"Nói như vậy năm đó người tại cái này bên khe suối gặp được nữ tử, chính là bây giờ Kiếm Thánh."

Động Đình quân hắc hắc cười quái dị: "Cái kia ngược lại là việc nhỏ. Mà chính là nói kiếm này tông thiên tài nữ tử, về sau gặp được một người nam tử. Nam tử kia a... Hắc, là Họa Thánh dư nghiệt. Há biết rõ cái này dư nghiệt lại động nữ tử kia tâm, khiến cho nữ tử kia mưu phản Kiếm Tông, cùng hắn bỏ trốn. Mà nam tử kia họ Lý, tên không khí thân mật. Nữ tử kia a... Phục họ Thượng Quan, tên một chữ, thán."

Lý Văn Tâm trầm mặc không nói, sắc mặt nghiêm nghị. Qua một hồi lâu hắn mới xùy cười một tiếng: "A. Nói như thế, ta ngược lại thành đôi thánh thân thích? Kiếm Thánh lúc trước này Phu Quân... Chính là bây giờ Thư Thánh? Việc này ta có thể chưa bao giờ nghe người ta nói qua."

"Thân thích? Hắc hắc." Động Đình quân cười, "Không phải cái gì thân thích, mà chính là nói... Người dưới mắt, xem như cặp kia thánh duy nhất hậu nhân. Còn Song Thánh sự tình, đương nhiên không người nói. Hơn hai ngàn năm trước bọn họ liên bất hoà, cực ít tới lui —— khi đó người biết chuyện đều chết cái không còn một mảnh, tìm ai nói?"

Lý Văn Tâm sắc mặt trở nên cùng hắn đối diện cô gái mặc áo vàng kia chờ dẫn đứng lên: "Mà nên người nói là thật. Ta cũng không hỏi đã ta này phụ mẫu thật lớn địa vị, vì sao còn ra về sau sự tình —— nhưng nói cho ta biết những này là vì sao?"

Trên thực tế hắn xác thực nhớ tới một chi tiết.

Hôm qua tại trên bầu trời, hắn nói với Côn Ngô Tử mẫu thân hắn chính là Thượng Quan thán —— này Côn Ngô Tử trong mắt hiện ra vẻ hoảng sợ.

Bây giờ nghĩ...

Này Côn Ngô Tử lại thật cùng chính mình hảo hảo mà đàm lâu như vậy, cùng điểm này có quan hệ hay không? !

"Không nên gấp, Tiểu Oa Nhi." Động Đình quân khoát khoát tay. Lúc này này cá nưong một mặt đã cháy đen, vị đạo trở nên không tươi đẹp. Nhưng mà Động Đình quân nhìn cũng không có đảo lộn một cái ý tứ. Hắn lại chậm rãi nói, "Người chỉ biết là chuyện này, còn phải biết một cái khác sự tình. Một cái khác sự tình, mới là Bản Quân không giết chết người nguyên nhân."

"Người có biết Bản Quân như thế nào từ trên người người nhìn thấy Long Khí?"

"Mời nói."

Động Đình quân sắc mặt trở nên nghiêm túc lên. Hắn trước trầm mặc một hồi, dường như tịnh trọng làm rõ mạch suy nghĩ, mới lên tiếng ——

"Cái này Động Đình Hồ, phong ấn một nửa Long Hồn —— Chân Long chi hồn."

Nói lời này, nhìn Lý Văn Tâm sắc mặt. Hiện hắn như cũ bình thản ung dung, không có chút nào sợ hãi bối rối. Vô luận cái này trấn định có phải là hay không nguy trang —— Động Đình quân đều rất ưa thích dạng này lắng nghe người.

Hắn cực ít có, lắng nghe người.

Liên nói tiếp.

"Hai ngàn năm trước, Chân Long tao ngộ một trường kiếp nạn. Thế là phân ra một bộ phận Thần Hồn, phong tại cái này Động Đình Hồ. Còn vì sao phong ấn tại này... Chính là là bởi vì, Bản Quân —— người nói là Phò Mã, ngược lại là dùng những người kia suy nghĩ tại đoán Yêu Ma."

"Yêu Ma, phân hóa Tinh Nguyên Thần Hồn hợp hai làm một, há lại người làm ra những sự tình kia có thể tương tự. Bản Quân phân hóa Tinh Nguyên linh khí, Chân Long phân hóa Thần Hồn, liền thành Long Cửu tử Ly Văn."

"Cái này Ly Văn vừa giã hiện thế, chính là Huyền Cảnh đại yêu, so với Bản Quân khi đó tu vi cũng không thua bao nhiêu. Nhưng Chân Long lập tức đem hắn Thần Hồn câu một nửa, đem hắn trí nhớ cũng câu một nửa. Cái này một nửa... Chính là người hôm nay nhìn thấy, Động Đình Nhất Trọng chi cảm."

"Chân Long một bộ phận Thần Hồn phong ấn tại hồ, chính là cảm chế này nguồn gốc. Này Ly Văn một nửa Thần Hồn linh khí thì dẫn đạo cái này nguồn gốc thành trận. Long Khí hòa hợp nhất Long Khí, này Ly Văn hiện thế... Kì thực liền chỉ là cái này Động Đình cảm chế một thanh chia khoá a."

"Bản Quân liền tại cái này Động Đình trông coi này Long Hồn, cho tới bây giờ hai ngàn năm. Một ngàn năm trước này Ly Văn lại bị phong đến Vị Thủy, mặc dù không biết Chân Long ý gì, nhưng y theo hôm nay tình thế nhìn... Đại khái là Chân Long làm phòng hoạn chưa xảy ra." Hắn lòng bàn tay nhất chuyển, hiện ra này Nhại Tí vút cho hắn "Thần Long khiến" đến, "Cái này Thần Long lệnh, chính là là chân long Long Lân một bộ phận. Năm đó Chân Long hiện thế muốn hàng phục Thiên Hạ Chúng Yêu, cùng này Kim Sí Đại Bàng từng có một phen ác đấu —— Chân Long thương tổn một vậy, Kim Bàng rơi ba vũ. Cái này Thần Long lệnh, chính là này trên lân phiến vỡ nát cạnh góc."

"Này Nhại Tí nói, phụng Chân Long chi mệnh, muốn mở ra cảm chế gọi ta đi gặp. Nhưng Chân Long há lại không biết như thế nào giải khai cảm chế này?"

"Ngày đó Chân Long nói qua, hồ này bên trong có Long Tử, Vị Thủy bên trong này Ly Văn trên thân lại có một nửa khác Long Khí. Nếu ta bắt đắc dĩ muốn xuất Động Đình, chỉ cần hồ này Ly Văn đến, thi pháp khiến lưỡng khí tương xung, cảm chế lập hiệu biết. Còn nói khác truyền Nhất Pháp, chính là hợp lưỡng long Tử Chi lực, cũng có thể đánh vỡ cái này Long Khí thăng bằng, ngăn ngừa trấn hạ cảm chế này, nhưng mà hiệu quả cũng sẽ không lâu dài."

"Khi đó Bản Quân không hiểu việc này ý gì. Cho tới bây giờ... Liên biết được." Động Đình quân thẳng tắp thân thể, "Này Nhai Tí nói phụng Chân Long chi lệnh, hừ —— Bản Quân xuất động đình, cần gì phải hấn tới cứu? ! Việc này tất có kỳ quặc!"

Hắn trở nên có chút kích động. Vân vụ lại tại hấn quanh người dâng lên.

"Bây giờ Bản Quân phong cái này Động Đình, chính là lấy phòng ngừa vạn nhất. Nhưng vẫn không đủ. Nhai Tí lại giả tạo Thần Long chi lệnh, nhưng mà lệnh bài này lại là hàng thật giá thật... Bản Quân đã có hai ngàn năm không thấy Chân Long. Bây giờ nhìn tới... Là ra đại sự! Cho nên ——" hắn nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Bản Quân mặc kệ ngươi như thế nào thành Ly Vãn, nhưng đã là Long Tộc, liền có thể đem cái này Động Đình giao cho ngươi. Sau đó, Bản Quân liền đi tự mình nhìn một chút, đến tốt cùng là thần thánh phương nào tại làm việc này!"

Lý Vân Tâm đem hắn vừa rồi nói tới, tại trong ý nghĩ tinh tế muốn một lần. Kỳ thực mỗi một câu đều được xưng tụng Thạch Phá Thiên Kinh. Nhưng hắn vẫn không hoảng loạn, cũng không có bối vì chính mình tựa hồ quả thực không cần đến lo lắng tánh mạng mà thư giãn.

Hắn nhú này, trầm giọng nói: "Bởi vì ta bây giờ là Ly Vãn liền tin ta, đưa ngươi thủ hai ngàn năm đều không hỏi thể sự Động Đình giao cho ta —— việc này mỹ hảo phải gọi ta cảm thấy nguy hiểm."

"Tự nhiên không chỉ có là vì vậy mà đã. Nhưng khác chút sự tình, dưới mắt ngược lại không tiện muốn nói với ngươi. Chỉ nói là ——" Động Đình quân rút cục không nường này cá. Hắn đem đã cháy đen cá từ hỏa diễm thượng lấy xuống, thổi một chút. Trong miệng hắn vân vụ liền đem này cá bao lấy, giống như vạn thiên sợi tơ quấn quanh.

"Chỉ nói là ngươi coi Bản Quân là ngươi cứu địch, hoa rất nhiều tâm tư. Ai, lại không biết được có một số việc, đã được quyết định từ lâu. Càng không biết được, ngươi làm những sự tình kia nha, Bản Quân cũng đều nhìn ở trong mắt. Liên là bởi vì nhìn ở trong mắt, mới hiểu được ngươi chính là Bản Quân muốn tìm người kia. Trong cái này Quan Khiếu —— ngươi ngày sau như còn có thể sống thật tốt, làm được thành, tự nhiên sẽ biết được."

"Cái này Động Đình cấm chế, liền giống với một cây châm —— châm mặc dù nhọn, lại không phải lập không được. Bản Quân hoa thật nhiều năm khí lực đem cái này châm đứng lên, cho nên các ngươi có thể ra vào cái này Động Đình, cũng không cảm giác được cấm chế. Mà vừa rồi Bản Quân gọi này Nhai Tí dốc sức nhất kích, chính là dùng hấn Long Khí đem cái này châm đập đổ. Cấm chế thăng bằng mỗi lần bị nhiễu loạn, liền khôi phục thành sơ thành một đương thời từ —— không vào được, ra không được. Cái này Động Đình lại muốn giống như trước, cho dù Bản Quân tự thân đi làm cũng phải vài năm thời gian. Cho nên ngươi nha, hắc hắc... Liên an tâm, đợi đi."

Động Đình quân đứng người lên. Nhìn lấy Lý Vân Tâm: "Há, còn có một chuyện."

"Cái này, Chân Long Thần Hồn bị phong tại hồ, chắc chắn sẽ có Long Khí tiết ra ngoài. Chợt có Thủy Tộc đi qua, đến cái này Long Khí, liền lập thành đại yêu. Này trắng rừng cây chính là bởi vậy mà đến. Này bởi vì lấy Long Khí mà sinh giao yêu, cảnh giới tuy cao, nhưng không có gì lý trí. Chích hiểu được truy đuổi Huyết Thực. Nếu như ngươi tiếp quản cái này Động Đình... Liên phải cẩn thận."

"Ngươi oa nhi này am hiểu Tâm Thuật. Nhưng đối bọn nó nhưng vô dụng —— hoặc là nói đây không phải là Yêu Ma, vèn vèn có Yêu Ma thần thông đã thú mà thôi."

"Ngươi bây giờ mới vào Chân Cảnh, hắc hắc. Bản Quân có thể hi vọng ngươi không lại ở chỗ này mất mạng. Phải biết cái này Động Đình bây giờ phong, ngươi liền không chỗ có thể trốn. Ngươi thử tưởng tượng nhìn ——" Động Đình quân cao hứng phát phát tay, "Vừa rồi ở bên ngoài, Bản Quân vì sao nói với ngươi, nơi đây không nên ở lâu? "

Lý Vân Tâm ý thức được cái gì, bỗng nhiên đứng người lên.

Nhưng Động Đình quân không mở cho hắn miệng cơ hội, lại đưa tay bên trong này nường đến cháy đen Cá Chép hướng Lý Vân Tâm ném đi, quát: "Nàng đã cùng yêu ngươi, lại nhớ ngươi... Hắc hắc, cũng nhìn xem ngươi có cứu hay không cho nàng? !"

Lý Vân Tâm sững sờ.

Nhưng lập tức đưa tay, vững vàng bắt lấy đầu kia "Cá nướng".

Sau một khắc, cháy đen "Cá nướng" bỗng nhiên tăng vọt —— biến thành một người mặc áo đen mỹ mạo nữ tử!

Nhưng trên người nàng "Hắc Y" cũng không phải "Quần áo màu đen", mà chính là bị đốt cháy khét vải áo. Thấy một lần Phong, lập tức hóa thành bột phấn, lộ ra hạ trần truồng, trắng nõn nà, trơn mượt đến!

—— chính là này Hồng Nương Tử!

Lý Vân Tâm hai tay ôm lấy cái này đã trượt lại ngán thân thể, còn chưa chờ có động tác nữa...

Động Đình quân cũng đã "Ha ha ha" Địa Đại cười ba tiếng, vung lên tay áo!

Trước mắt mặt trời rực rỡ Lam Thiên nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, Lý Vân Tâm ôm trong ngực Hồng Nương Tử một lần nữa rơi vào ngàn mét phía dưới, đen kịt, âm trầm trong hồ nước.

Hắn lập tức hướng bên người liếc liếc một chút —— còn tại hấn phương mới nhìn đến này đoá "Hoa hồng" địa phương.

Nhưng hoa hồng đã không thấy.

Nữ tử áo vàng cùng hai người bạn họ bị cùng một chỗ ném đi ra, chỉ trong nháy mắt liền bị cái này nước sâu ép thành một mảnh huyết vụ. Không chỉ là nàng, tại cách đó không xa đồng dạng xuất hiện nguyên một phiến, phẳng phát cực đại Pháo Hoa huyết vụ!

Lý Vân Tâm từng tại Động Đình phía trên nhìn thấy Lăng Không Tử "Mục Vân", nhất thời ý thức được này một đám sương máu lớn, chính là những cái kia trắng trắng mập mập người.

Động Đình quân... Là quả thực đi!

—— mang đi hấn cung điện, ném ra ngoài bên trong sở hữu hấn không muốn để lại người!

Đã như vậy... Như vậy Lưu Lăng tất nhiên cũng tại mảnh này trong nước nha!

Lý Vân Tâm nhìn một chút trong ngực này hôn mê bất tỉnh Hồng Nương Tử, rốt cục tới kịp nói ra tâm lý câu nói kia ——

"Hấn sao cái này Lão Biến Thái!"

Cái này Động Đình Quân Như nay đem hấn nhốt tại cái này trong Động Đình hồ... Đem hấn xem như tiêu diệt những Giao Long đó lao lực!

—— cái này Yêu Ma nhìn lấy hòa hòa khí khí, có thể như thế nào lại thật gọi người chiếm tiện nghi? !

Ý niệm này vừa sinh ra đến, Lý Vân Tâm còn chưa nghĩ kỹ là trước tình lại cái này Hồng Nương Tử, vẫn là đi trước tìm Lưu Lăng, liền nghe được nơi xa nặng nề trong hồ nước bỗng nhiên truyền đến một trận sấm rền giống như gào thét...

Một cái cự đại, dữ tợn, không có sừng "Rồng" kéo lấy sau không biết dài đến đâu, cỡ nào tráng kiện thân thể —— hướng hấn mãnh liệt xông lại!

Cái này tân sinh Giao Long từ trắng rừng cây phía trên lao thẳng tới mà xuống, thân hình khách quan Lý Vân Tâm Chân Cảnh chân thân cũng không thua kém bao nhiêu, thậm chí càng lớn hơn một chút. Nhưng nó tựa hồ cũng sợ những cái kia đứng vững hải cốt, chỉ ở trong rừng ghé qua, không dám mạnh mẽ đâm tới. Nếu không có như thế, vừa rồi vừa hồ liền đã xem Lý Vân Tâm cùng Hồng Nương Tử nuốt vào trong miệng!

Lý Vân Tâm thở dài một hơi. Chỉ nhìn này Ác Giao liếc một chút, quay người liền trốn đi thật xa.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Hỗn Độn Long Cung :

Nhưng tuy nhiên bỏ chạy, lại chỉ ở cái này trắng trong rừng cây đảo quanh. Những cái kia ngàn năm Giao Long hải cốt cũng không phải là phổ thông chất liệu, Lý Vân Tâm tại ôm hôn mê bất tỉnh Hồng Nương Tử từ hải cốt bên cạnh lướt qua lúc từng thử một chút —— độ cứng cùng dẻo dai đều kinh người. Chẳng trách hồ này Ác Giao tuy nhiên hung tàn ngu dốt, nhưng cũng biết né tránh, muốn đến là trước kia tại mảnh này trắng trong rừng cây ném qua đau khổ.

Mà hấn một mặt là vì tránh né này Ác Giao, mặt khác thì là vì tìm tới khả năng cũng bị ném ở trong nước Lăng Không Tử.

Này Lăng Không Tử thân thể đã là cỡ Tái da, linh hồn thì giấu ở Trần Hồn âm linh ở trong. Nếu là cá nhân, trong nước tuy nói quang tuyến tối tăm, nhưng cũng là có lớn tiểu đông tây, có quan hệ tốt tìm chút. Có thể nàng này Tái da tuy bị thói luyện qua, cũng đã không có Thần Hồn linh lực, có thể hay không tiếp nhận cái này ngàn mét nước sâu áp lực vẫn là hai chuyện. Nếu như thân thể bị đập vụn chỉ còn lại có Na Âm linh... Vậy liền quả nhiên là biển vớt chìm.

Hấn tại trắng trong rừng cây trêu chọc lấy này Giao Long chuyển vài vòng, Ác Giao tự biết khó mà đuổi được cái này giáo hoạt "Tiểu đông tây", dứt khoát nhảy lên ra rừng cây —— chỉ ở phía trên Thủy Vực đi theo Lý Vân Tâm đi.

Động Đình quân nói cái này Giao Long tàn bạo ngu xuẩn, kì thực là nói không thực. Chúng nó tuy nói không giống Đại Yêu Ma, nhân loại như thế thông tuệ nhạy bén, nhưng đến cùng là Long Khí sở sinh, có dã thú bản năng. Muốn nói trí lực, đại khái cũng tương đương Chó Mèo tương đương, thậm chí

hơn một chút.

Đầu này Giao Long là cái ô trầm trầm Cự Thú, bên ngoài thân không có lân phiến, mà chính là trắng nõn nà mềm dai da. Trên da tán lạc màu trắng điểm lấm tấm, giống như là Tạo Vật người nhuộm màu lúc không cẩn thận vẩy lên mấy điểm thái trắng.

Cũng không có trào, chỉ có không có sừng Long Đầu. Nó dần dần cảm giác trong rừng cây cái kia "Tiểu đông tây" là đang tìm thứ gì, chìm vào hôn mê trong đầu liền sinh ra một cái chìm vào hôn mê chủ ý —— gặp Lý Vân Tâm đi nơi nào, liền phun ra một thanh mực đậm như nước đến, thẳng nhiệm đến này một mảnh Thủy Vực hôn thiên ám địa, gọi hần nhìn cũng nhìn không đến.

Như thế đuổi theo Lý Vân Tâm phun một hồi, dần dần cảm thấy không thú vị. Liền lại gào thét một hồi, hướng trong rừng cây kia nhảy lên gần như nhảy lên,

Quay người không biết hướng nơi nào đi qua.

Lúc này Lý Vân Tâm mới đưa này hôn mê bất tỉnh Hồng Nương Tử buông xuống —— đặt ở từ một cây xương sống lưng phân ra đến thô to xương sườn bên trên.

Dựa vào hần nhân lực, chuyển cái này hồi lâu cũng không thấy này Lăng Không Tử thân thể —— muốn đến là bị đập vụn.

Cũng không thấy này gánh chịu linh hồn năng âm linh —— muốn đến là rơi xuống nước qua. Năng thân thể bỏ lỡ, linh hồn lại bị này pháp bảo bảo hộ, có trí giác. Dạng này một cái có trí giác hồn phách, một khi tại hồ nước bùn bên trong bị chôn lên mấy năm, vài chục năm, hàng trăm hàng ngàn năm, sẽ là như thế nào một loại đáng sợ tình huống?

Cho dù Lý Vân Tâm cũng không phải là hạng người lương thiện gì, nghĩ đến chỗ này sự tình cũng cảm giác kinh hãi. Nếu như chính hần có một ngày rơi xuống như thế hoàn cảnh, thật đúng là thật không bằng chết đi!

Hần buông xuống cái này Hồng Nương Tử, tại nước lấy ra bản thân quạt giấy. Hần cái này Phiến Tử tự nhiên không là phạm phẩm, dính nước không ẩm ướt.

Sau đó nhìn chằm chằm này Hồng Nương Tử thân thể nhìn một hồi.

Cái này lý tính hóa hình người thời điểm nhất định là hoa khá hơn chút tâm tư. Thân thể Linh Lung tinh tế, xác thực xứng đáng mỹ nhân tán dương. Nhưng Lý Vân Tâm đối với mấy cái này sự tình cũng không phải là quá cảm thấy hứng thú —— hần kiếp trước kiếp này đều sinh một bộ tốt Túi da, cũng không có trải nghiệm qua làm một cái hoặc là gần như nữ tử cuồng nhiệt, đau lòng cảm giác.

Ngược lại là thường làm hần người thâm thiết thờ dài.

Không phải phí hết tâm tư được đến tổng sẽ không rất trân quý. Rất nhiều chuyện hần chán ghét, cảm giác kia một mực đưa đến kiếp này tới.

Nhưng mà đến kiếp này, cứ việc tâm lý nhớ kỹ lúc trước sự tình, biết lúc trước ý nghĩ, có thể dù sao vẫn là có một bộ chính đang trưởng thành thân thể. Hần dựa vào kiếp trước nhận biết hiểu được nhiều khi vật chất cũng quyết định tinh thần —— hần cỗ thân thể này sinh cơ bùng bùng, muốn nói không có gì kiêu diễm suy nghĩ? Đây có thể thực tế không lớn.

Bắt đầu thấy Kiều Gia Hân sinh lòng hảo cảm, rất khó nói đến có phải hay không Sinh Lý xúc động ở chính giữa giờ trò.

Đối người bình thường mà nói đây là một kiện đáng giá hưởng thụ sự tình tốt. Nhưng đối với hần mà nói đây là một cái nhược điểm cùng Tráo Môn. Cho nên hần lựa chọn vứt bỏ nguyên lai thân thể, hóa cái này Long Thân. Tuy nhiên nhìn vẫn là lúc trước Lý Vân Tâm, cũng có người cơ quan nội tạng, kinh mạch, nhưng cùng một cái mười bốn mười lăm tuổi chính tình người thiếu niên có thể hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Cho nên hần nhìn như vậy lấy Hồng Nương Tử thân thể, qua một hồi lâu buông lỏng một hơi.

Hoàn toàn không có cảm giác.

Cũng không phải nói đánh mất một cái loại năng lực.

Kì thực một số thời khắc cũng sẽ cảm thấy cái này Đại Đạo Độc Hành, có cô đơn kiết lập cảm giác. Nhưng cô độc là tinh thần, không có quan hệ gì với thân thể. Có đôi khi hần hội hi vọng có một người —— thực là nam hay là nữ, là luôn ấu, là đẹp là xấu, là chính là tà cũng không đáng kể —— có thể chung đụng được tự tại thoải mái chút.

Cùng Lưu lão đạo ở chung nhẹ từng. Nhưng không phải hần muốn cái loại cảm giác này. Lý Vân Tâm muốn...

Nếu như dùng hần lúc trước thế giới kia lời nói, nói đến Văn Nghệ, già mồm chút, như vậy chính là "Linh hồn bạn lữ". Cùng linh hồn hần tư tưởng độ cao phù hợp bổ sung —— hần muốn muốn một người như vậy. Tại gặp được một người như vậy trước đó, tuyệt không làm oan chính mình.

Hần ở trong lòng dạng này nói liên miên lái nhai tự nhủ vài thứ... Mới rốt cục đem ánh mắt rơi vào chính mình quạt giấy bên trên.

Tiến hoa hồng thành, mới hiểu được bên trong có thể có như thế rộng lớn không gian, mà không phải có thể có thể làm hần điên nhỏ hẹp xứ sở. Lúc trước bởi vì lấy một ít bí ẩn tư nhân nguyên nhân chưa bao giờ đặt chân bên trong, bây giờ lại muốn đi vào tìm tòi hư thực. Tại dạng này hiểm ác mà hoàn

cảnh xa lạ bên trong, lấy chính mình Hành Cung làm chỗ ở thật là một cái sáng suốt lựa chọn.

Nhưng cho đến ngày nay, Lý Vân Tâm vẫn cảm giác đến cái đồ chơi này... Rất quái dị.

Có một loại cùng cái này Chân Thực Thế Giới không hợp nhau cảm giác quỷ dị. Trên thế giới này có Tiên Nhân Yêu Ma —— nhưng dù sao cũng đều là trên thế giới này người, động vật Diễn Hóa mà đến. Có thể cái gọi là "Hành Cung", "Long Cung" cái đồ chơi này...

Người nói nó là thần thông?

Lại cùng bất luận một loại nào thần thông cho hấn cảm giác cũng khác nhau.

Điểm này là hấn lúc trước thận trọng đối đãi thứ này một trong những nguyên nhân. Chỉ là bây giờ cơ duyên đã đến...

Lý Vân Tâm hít sâu một hơi, nâng lên Hồng Nương Tử, lần thứ nhất vào chính mình quạt giấy bên trong.

Động Đình quân "Cung", nhìn cơ hồ có một cái hồ đình lớn nhỏ. Lý Vân Tâm không biết được hấn lúc ấy ánh mắt quét qua chỗ phải chăng đều có thể đến, nhưng ít ra không nhìn thấy rõ ràng biên giới. Mà hấn vốn cho là mình đã là Chân Cảnh, lúc có "Long Cung". Đã là Long Cung, mặc dù không nói trắng lẹ, nhưng ít ra... Còn không có trở ngại.

Nhưng nhìn thấy trước mắt lại toàn không phải hấn suy nghĩ bộ dáng.

Bên trong thiên địa là một mảnh trắng xoá, phân không ra Thượng Hạ Tả Hữu, cũng không nhìn thấy giới hạn. Tại cái này một mảnh mênh mông Hỗn Độn ở trong nơi lơ lửng một ít gì đó —— nửa giò xanh cây mận, một bầu rượu, mười cái diện mục gốc tre U Hồn, hai quyển sách, nửa cái Đường Nhân, một thanh Tế Kiếm...

Tóm lại trước đó bị Lý Vân Tâm thu vào quạt giấy bên trong vụn vụn vật vật tiểu vật kiện, bây giờ đều lơ lửng ở cái này trong sương mù.

Hấn lúc trước từ quạt giấy bên trong hướng ra phía ngoài cầm đồ, vật, liền giống với người từ trong túi áo móc đồ, vật đi ra. Linh lực hoặc là tay tham tiến vào, tổng có cảm giác. Thế là bắt lấy lấy ra liền có thể.

—— người lại không biết hấn túi áo bên trong thoát nhìn là như dáng đáp ra sao.

Lý Vân Tâm lúc trước chích hiểu được này "Hành Cung bên trong" là có không gian, nhưng mà chánh thức bộ dáng hôm nay mới nhìn rõ ràng. Nhìn rõ ràng, trong lòng liền sinh ra nghi hoặc. "Hành Cung" bộ dáng không là hoàn toàn dựa vào chủ nhân tâm nguyện đến, mà trực tiếp phản ứng trong lòng của hấn coi trọng nhất đồ, vật, hoặc là đặc biệt nhất đặc chất.

Không ai nói với hấn loại này sự tình, hấn đều chỉ có thể chậm rãi chính mình suy nghĩ phỏng đoán. Như vậy hành cung này bên trong bộ dáng, đại khái cũng không hoàn toàn là dựa vào chính mình tâm nguyện đến —— chỉ ít lúc đầu không phải.

Nhưng vô luận như thế nào... Hấn cũng không phải cái gì tuyệt tình vứt bỏ muốn người, vì cái gì trong này là bộ dáng như vậy.

Hấn thở dài, dự định thử làm chút cải biến. Nhưng đúng vào lúc này, nghe được một tiếng nhẹ nhàng xuất khí âm thanh.

Lý Vân Tâm dưới con mắt dõi. Trước nhìn thấy trắng như tuyết tinh tế tỉ mỉ da thịt, sau đó nhìn thấy bình thẳng Xương Quai Xanh. Tiếp lấy nhìn thấy Hồng Nương Tử mặt —— nàng không biết lúc nào mở mắt ra, đang nhìn hấn.

Hai người dạng này trầm mặc đối mặt một hồi, Lý Vân Tâm buông lỏng tay, Hồng Nương Tử liền phiêu phiêu dang dang lơ lửng ở cái này màu trắng Hỗn Độn bên trong. Sau một khắc trên người nàng hồng mang lóe lên, đã nhiều một bộ hai người tại Minh Hôn màn đêm buông xuống bắt đầu thấy lúc mặc đồ đỏ.

Hấn lại trầm mặc một hồi, nói: "Động Đình quân có lẽ đã rời đi Động Đình. Trước khi chuẩn bị đi hấn đưa người vứt cho ta —— "

Hồng Nương Tử cũng không nói lời nào, chỉ kinh ngạc nhìn hấn.

Lý Vân Tâm khục một tiếng: "Sớm hơn trước đó hấn tại nướng người —— dùng nhánh cây ăn mặc. Ta khi đó không biết được đó là người, bởi vì xác thực không cảm ứng được linh lực. Chuyện này nếu như không là đơn thuần Bạo Lực Gia Đình, mà là bởi vì lúc trước chuyện của ta lời nói..."

"Không phải là bởi vì người." Hồng Nương Tử rốt cục nói chuyện. Thanh âm lại không giống bản thân nhìn bình tĩnh như vậy. So sánh Lý Vân Tâm ngữ điệu mà nói, trong lời nói của nàng đa tạ tình cảm, "Nhưng ta vẫn là rất cao hứng. Người đến Động Đình."

Lý Vân Tâm thoáng sững sờ, nhú mày lại: "Ta là có ta sự tình —— "

Nhưng lại bị Hồng Nương Tử cắt ngang. Ngư tình này tựa hồ toàn không thêm đề ý hấn giải thích: "Cũng không phải người muốn dạng như vậy. Ta này Quân Phụ tuy nhiên... Ai. Nhưng kì thực người nhìn nhánh cây kia, chính là Kiến Mộc nhánh. Đồng kia lửa, chính là hấn đỏ Viêm Hóa. Ta là Quỷ Tu Âm Thần, luôn luôn sợ Xích Dương khí. Quân Phụ đem Kiến Mộc nhánh luyện hóa tiến trong cơ thể ta, ở giữa lại trộn lẫn nàng đỏ Viêm Hóa. Như thế ta tuy là Quỷ Tu, nhưng cũng không e ngại những sự tình kia. Chỉ là theo các người... Ai."

"Người trước bị hấn mượn nhân thủ giết chết, thành quỷ này tu. Sau đó lại thụ như vậy một phen khổ, lưu đến bên cạnh ta —— cái kia trong cung bình

tôm tướng của đều là cùng nhau mang đi a?" Lý Vân Tâm thở dài, "Lại còn là nói là... Vì muốn tốt cho ngươi."

Hồng Nương Tử tại cái này trắng xoá trong hỗn độn trăm mặc một hồi, bên môi hiển hiện một cái mỉm cười —— nhưng Lý Vân Tâm đều nhìn không ra có phải hay không có một chút khổ sở: "Lại thế nào nhìn thực tình, thấy thế nào giả ý đây. Lý Lang lúc trước nói ái mộ ta, kết quả lại là lừa gạt ta. Nói là lừa gạt ta, kết quả dưới mắt lại tự mình đến Động Đình. Lý Lang có thể nói là bất đắc dĩ, nhưng nói là vì này Lăng Không Tử tới. Nhưng trong miệng ngươi dạng này giả ý, ta lại há biết rõ không phải thật tâm"

"A... Lý Lang ngược lại không cần đến giải thích nha. Có mấy lời nhi nói cũng không biết được thật giả, chẳng không nói. Sống ở trên đời này —— vô luận như thế nào còn sống —— đơn giản đều là đồ dành người khác cùng mình cùng nhau lừa gạt lừa gạt mình a."

Hồng Nương Tử nói lời này, liền chậm rãi cười lộ lên. Nhưng vẫn quy quy củ củ đứng ở nơi đó.

Lý Vân Tâm lặng yên nghe xong, lược trăm mặc một hồi, nhúu mày lại.

"Ngươi tại làm một kiện rất nguy hiểm sự tình." Hần trầm giọng nói.

Lấy một câu nói như vậy mở đầu, hẳn cảm thấy mình rốt cục có thể khôi phục bình tĩnh.

"Con người của ta, thiên tính lương bạc. Không hiểu được cái gì gọi là đối với người tốt, cũng rất khó đối với người khác thiện ý làm ra thỏa đáng phản hồi."

"Có ít người đánh tâm nhãn ưa thích thu hoạch người khác thiện ý cùng cảm kích. Nhưng đối với ta như vậy người mà nói, bị người khác hiền lành đối đãi, hội cảm thấy bất an. Loại bất an này và bứt rứt cảm giác khiến cho ta cảm thấy tâm lý cùng trên sinh lý song trọng khó chịu, cho nên ta không phải rất ưa thích... Đồng Nhân làm bằng hữu. Huống chi ngươi ngu xuẩn như vậy thiện ý."

"Nếu như ta có một ngày đối ngươi tốt, này mang ý nghĩa ta tất nhiên đối ngươi có chỗ cầu. Lần trước ngươi đã từng có giáo huấn. Lần này —— nếu như ngươi còn cảm thấy ta là đối ngươi tốt, tâm lý có ngươi, lương tâm hiện đến Động Đình cứu ngươi, như vậy ngươi phải cẩn thận." Lý Vân Tâm nhìn lấy nàng, "Ta sẽ dùng bất luận cái gì khả năng thủ đoạn tiêu trừ bên cạnh ta uy hiếp, khiến cho ta cảm thấy khó chịu nhân tố. Dù là ngươi quả thực đặt trong lòng ta, cũng là mang ý nghĩa... Ngươi thành một kiếp số. Ta nếu như muốn Độ Kiếp, biện pháp cũng đơn giản. Làm cục, khiến cho thân ngươi ở chính giữa mà không biết, chết mất sẽ còn hô hào hạnh phúc."

"Hiện tại ta đến nói cho ngươi. Ngươi nhớ ngươi này phụ thân đối ngươi làm tốt hơn sự tình, đưa ngươi lưu tại nơi này. Lại nghĩ đến ta khả năng tâm lý còn có ngươi vị trí, vì ngươi mà đến. Nhưng hiện thực thế giới là —— ngươi này phụ thân lại một lần đưa ngươi xem như công cụ. Tàn nhẫn đối đãi ngươi, thử câu lên ta thương hại. Sau đó đưa ngươi bỏ ở nơi này, muốn ngươi lại trở thành một con cờ."

"Mà ta xuất hiện ở đây —— ta xác thực muốn tại sự tình đằng sau tới tìm ngươi. Nhưng tới tìm ngươi, cũng chỉ là vì nói với ngươi phía dưới một đoạn như vậy lời nói."

"—— ta là ngươi lời nói, liền cách ta loại người này xa một chút. Ta cho ngươi thông khổ đem gấp trăm lần tại ta cho ngươi khả năng khoái lạc."

"Sau một lát ta đưa ngươi đưa đến trên Quân Sơn. Cái này Động Đình mặc dù nhưng đã bị phong, nhưng dạng này lớn, ngươi tổng có địa phương có thể đi —— không cần tại trước mắt ta xuất hiện."

Hồng Nương Tử nhìn lấy Lý Vân Tâm, buồn buồn không nói lời nào. Chờ một lúc rốt cục nhúu mày, thở dài: "Ngươi mà ngay cả loại lời này cũng nói đạt được. Ngươi vì... Không gọi ta ngày sau khổ sở hối hận, lại làm như vậy giẫm đạp chính ngươi a?"

Lý Vân Tâm không nói nữa, quay người liền muốn ra bản thân cái này "Long Cung".

Nhưng Hồng Nương Tử bận bịu ôn nhu nói: "Tốt, tốt, ta không hề nói. Chỉ là ngươi lại cũng không thể đuổi ta đi. Ta ở lại đây Động Đình đến là hữu duyên từ, ta đi, có một số việc ngươi lại không làm được."

Lý Vân Tâm đã quay người, đưa lưng về phía nàng. Chờ một lúc hỏi: "Tại dưới mắt cái này Động Đình, có chuyện gì là ngươi làm được, ta lại không làm được a?"

Hồng Nương Tử nhẹ nhàng xá giận. Sau đó mới nói: "Lý Lang có thể thấy được qua trong hồ Giao Long."

"Gặp qua."

"Ta lại nghe Quân Phụ nói, Lý Lang lúc trước thiết kế khiến Bạch Vân Tâm giết Lăng Không Tử —— cũng bởi vì này Kim Bằng Nghĩa Nữ tướng làm là Lăng Không Tử giết ngươi, giết Cửu Công Tử. Lý Lang có biết vì sao?"

Lý Vân Tâm nhúu nhúu mày: "Cái gì vì sao? Đây là ta bố cục, ta tự nhiên biết vì sao."

"Ai. Lý Lang nha." Hồng Nương Tử cười thờ dài, "Này Bạch Vân Tâm, nói là thích ăn Long Loại. Mà này Cửu Công Tử lại chỉ là Hóa Cảnh Yêu Ma. Cái kia thật cảnh Bạch Vân Tâm muốn bắt được hẳn chẳng phải là dễ như trở bàn tay —— vì sao ngàn năm đều chưa từng thật ăn hẳn? Lý Lang có nghĩ tới không?"

chú : Mục Vân —— tường gặp (Chương 158: Một đêm Tương Quân trắng nhiều).

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Tính là gì Đại Yêu Ma :

"Như vậy người nói. " hấn vẫn không quay người, nhưng cũng không để đi.

Hồng Nương Tử lại đập trên dưới chân Hồn Độn, chậm rãi đi tới hấn đối diện. Dùng một ngón tay tại Lý Vân Tâm ở ngực thuận thuận, nói: "Lý Lang lại suy nghĩ một chút. Đây Cửu Công Tử ở tại Vị Thủy một ngàn năm, Bạch Vân Tâm như thế nào lại không biết được? Nhưng vì sao hết lần này tới lần khác trước đó vài ngày trốn —— sợ này Bạch Vân Tâm theo đuổi đâu?"

Trên thực tế cái nghi vấn này một mực đang Lý Vân Tâm tâm lý.

Đêm mưa tại rách nát miếu bên trong bắt đầu thấy Cửu Công Tử, hấn tựa hồ ngay tại tránh người. Hấn dùng miếu bên trong Hương Ân nhóm lửa, nường này Lăng Hư Kiếm Phái Đạo Sĩ thân thể ăn. Ăn vào một nửa nghe thấy trên trời vang động, lại hoảng sợ trốn. Về sau nghĩ, khi đó hấn nên là tại tránh Bạch Vân Tâm.

Lúc trước Lý Vân Tâm coi là Bạch Vân Tâm không ăn đi này Cửu Công Tử, chính là là bởi vì song phương phía sau đều là có chỗ dựa —— Cửu Công Tử chính là là Chân Long Chi Tử, Bạch Vân Tâm chính là Kim Sí Đại Bằng Nghĩa Nữ. Chân Long là Thiên Hạ Yêu Ma Công Chủ, mà Kim Bằng thì là Thiên Hạ Vũ Tộc Công Chủ. Nhưng về sau lại hiểu được chỉ ít "Nhìn", này Cửu Công Tử cũng không "Đặc thể" —— hấn tại Chân Long trước mặt địa vị có thể xa kém xa cùng Bạch Vân Tâm so sánh.

Mà hai người bọn họ cũng đều không giống như là hội chơi loại kia truy truy trốn trốn, đuổi tới liền đòi một người khác truy trò chơi cái loại người này.

"Nói như vậy là đoạn thời gian kia ra chút sự tình. Mà những sự tình kia, cùng ta ngày sau tại cái này Động Đình có quan hệ?"

"Cũng không phải. Lý Lang chính là như vậy thông tuệ." Hồng Nương Tử cười híp mắt nói, "Thế gian đều là truyền Kim Sí Đại Bằng Vương Hỷ Thực Long loại. Nhưng thế gian này Long Loại mới có bao nhiêu? Một cái Chân Long, chín cái Long Tử mà thôi —— hấn đi nơi nào thích ăn? Nhưng loại này sự tình, dù thế nào cũng sẽ không phải tin đồn —— nếu là tin đồn, cái kia thật Long Thân vì Thiên Hạ Yêu Ma Công Chủ, sao lại cho phép loại này nói bậy lưu truyền. Như vậy..."

"—— là cái này Ác Giao?" Lý Vân Tâm thờ dãi một tiếng, "Như vậy truyền thuyết Kim Sí Đại Bằng thích ăn Long Loại, nói thật là cái này Ác Giao?"

"Đúng vậy.

Này Bạch Vân Tâm nói là du lịch thế gian, kì thực cũng là đang vì nàng này Nghĩa Phụ tìm thức ăn. Đây Cửu Công Tử chính là cùng nàng giao tiếp người, mà ta nha, lúc trước, chính là cùng Cửu Công Tử giao tiếp người. Lý Lang có thể suy nghĩ một chút, hồ này bên trong mấy ngàn hải cốt, huyết nhục đều đi đâu? Nếu là tùy ý chúng nó chậm rãi hư thối, cái này Động Đình còn đợi đến ở à!"

Cái này tình hình thực tế có chút hài nhiên. Ăn Ác Giao huyết nhục ngược lại không hài nhiên. Chỉ nói là ——

"Cái này Ác Giao, là bởi vì Chân Long một bộ phận Thần Hồn Trung Linh khí tiết ra ngoài, nhiễm hồ nước tộc mà sinh ra." Lý Vân Tâm cảm thấy sự tình không giống bình thường. "Nói một cách khác, tuy nhiên không phải nghiêm túc Long Tộc, nhưng dầu gì cũng dính cái rồng chữ. Chân Long nếu như biết này Kim Sí Đại Bằng đang ăn cái đồ chơi này... Trừ phi là cái sợ hàng, không phải vậy làm sao lại không giận?"

"Nhưng là người này phụ thân —— "

"Quân Phụ nói chính là đến Chân Long chịu. Cửu Công Tử không biết được việc này, cho là ta gạt ta này Quân Phụ. Nhưng kì thực hấn cũng biết —— Lý Lang đang lo lắng cái gì?" Hồng Nương Tử con mắt đi dạo, trấn an hấn tựa như nói, "Cũng là không cần lo lắng nha. Cha ta nói đại khái là bởi vì là chân long gặp kiếp nạn thực lực đại tổn, mới dùng biện pháp này lung lạc này Bằng Vương uy hiếp Quân Ma. Trước đây Bạch Vân Tâm truy Cửu Công Tử, chính là bởi vì năm nay cái này Ác Giao sinh được chậm chút. Kim Bằng không kiên nhẫn, Bạch Vân Tâm liền cũng không kiên nhẫn, nói dứt khoát đem Cửu Công Tử bắt đưa cho nàng này Nghĩa Phụ... Bên trong đến như thế nào ta ngược lại cũng không rõ ràng lắm, chỉ là... Lý Lang, bây giờ cái này Động Đình phong, cũng không có gì thật Giao đưa cho này Bạch Vân Tâm. Lý Lang nghĩ đến cái gì biện pháp không có?"

Đến lúc này, Lý Vân Tâm đã hoàn toàn không biết được này Động Đình quân đối với mình tới nói... Đến tận cùng là như thế nào một cái tồn tại.

Cửu Công Tử công bố là bằng hữu của mình, nhưng Lý Vân Tâm chỉ muốn giết chết hấn —— hấn một chút đều không muốn có một cái lúc nào cũng có thể muốn chính mình mệnh bằng hữu.

Hắn cùng Côn Ngô Tử cũng có thể hòa hòa khí khí nói chuyện, nhưng đây chẳng qua là bị tình thế ép buộc lá mặt lá trái. Một khi điều kiện thành thực —— xử lý Côn Ngô Tử thời điểm hắn ngay cả con mắt cũng sẽ không nháy lập tức.

Duy chỉ có cái này Động Đình quân...

Lý Vân Tâm thực sự không biết được cái này ba ngàn năm Đại Yêu Ma, đến tột cùng là cái như thế nào tồn tại.

—— mỗi một lần cho là hắn muốn hại mình thời điểm, đều sẽ từ chỗ của hắn đạt được một ít gì đó. Mà mỗi một lần cho là hắn có thể trở thành bằng hữu... Chỉ ít không là địch nhân thời điểm, đều sẽ bị hắn tính kế một lần.

Bây giờ hắn bị vây ở cái này Động Đình, lại biết những việc này, đúng là hoàn toàn không rõ này Lão Yêu Quái ý tứ.

Nếu như Động Đình quân nói cũng không phải là nói bừa, như vậy thì mang ý nghĩa hắn "Huyết thống", muốn so thế gian này bất cứ người nào cũng cao hơn Quý.

Nhân Gian Đế Vương Hoàng Tộc có được cao quý huyết thống, cũng không chỉ có một Quốc Gia Hoàng Tộc hội báí Song Thánh —— lại là chỉ báí bức họa. Có được ngàn vạn con dân Đế Vương tại lúc còn sống ngay cả nhìn một chút Song Thánh chân dung đều khó có khả năng. Khánh Quốc không coi là nhỏ nước, nhưng Lăng Không Tử qua kinh hoa, có thể đạt được Đế Vương lễ ngộ.

Cái này không chỉ là bởi vì các tu sĩ có được không thể tưởng tượng lực lượng, càng là bởi vì đạo thống cùng Kiếm Tông có được khổng chế Thiên Hạ lực lượng.

Mà dưới mắt Động Đình quân nói với hắn, Thư Thánh cùng Kiếm Thánh lúc tuổi còn trẻ dục có một đứa con, sau đó lại chưa sinh dưỡn.

Này một đứa con nhập Thế Tục, sinh sôi ra đời sau.

Xây lại lập hơn hai nghìn năm cổ vị nước, khai chi tán diệt.

Tiếp theo, vị nước bị diệt, Thượng Quan gia chỉ có một chi tồn tại.

Kì thực từ cực kỳ lâu trước kia bắt đầu, Song Thánh liền đã không đem cái gọi là "Thân tình" để ở trong mắt đi. Đệ nhất Lương Đại Đệ tam Đệ tứ, hoặc là càng nhiều đời, có lẽ sẽ còn bị để ở trong lòng.

Nhưng mà kéo dài mấy ngàn năm... Dạng này Huyết Duyên tựa hồ đối với bất cứ người nào mà nói đều không có ý nghĩa gì. Thượng Quan gia làm qua Hoàng Tộc mấy trăm năm, trừ trực hệ bên ngoài tất nhiên trên thế gian lưu lại khó mà tính toán đời sau. Nếu là gần như chỉ ở Huyết Duyên thượng có quan hệ "Song Thánh hậu nhân" ... Thế gian này miệng lớn đại khái muốn lấy trăm vạn ngàn vạn mà tính.

Nhưng Lý Vân Tâm mẫu thân kia Thượng Quan thán lại tại gần ba ngàn năm đằng sau trở lại đạo thống —— cái này, chính là Tu Hành Nhân trong miệng thường nói Duyên Quả.

Bởi vì lấy cái này Duyên Quả, trên người nàng này một điểm mỏng manh Song Thánh huyết mạch rốt cục có trên thực chất ý nghĩa. Tới Lý Vân Tâm nơi này... Cũng tương tự có ý nghĩa.

Động Đình quân bởi vì lấy kiếm kia thánh chưa thành đạo lúc Điểm Hóa chỉ ân trợ Thượng Quan gia thành lập cổ vị nước. Nhưng Lý Vân Tâm không tin tưởng lắm thời gian qua đi hơn 2,700 năm đằng sau cái này Đại Yêu Ma bỗng nhiên lại niệm lên này đoạn tình, quyết định sẽ giúp hắn một lần.

Hắn mẫu thân kia Thượng Quan thán cùng "Họa Thánh dư nghiệt" mang theo thông minh Ngọc Giản "Bỏ trốn", ẩn cư vài chục năm đều bình an. Cho tới bây giờ chợt có Cộng Tề Hội, Lăng Hư Kiếm Phái tiểu tạp ngư chạy tới làm mưa làm gió...

Những sự tình này quá nhiều tại một chỗ, Lý Vân Tâm ý thức được chính mình tựa hồ lâm vào một cái cự đại trong nước xoáy. Chỉ ít, không còn là này "Thiếu niên ở sơn thôn tao ngộ nguy cơ độc lập cầu sinh" kiểu đoạn.

Hắn ở trong lòng hơi hơi thờ dài —— lúc này mới hắn là hiện thực thế giới lúc có bộ dáng.

Từ như thế hiếm tượng hoàn sinh kinh lịch ở trong còn sống, tất nhiên có người khác trợ giúp, hoặc là kiềm chế.

Thí dụ như nói hắn mới tới vị thành thời điểm, có người đối Yoon Bộ Đầu làm việc. Yoon Bộ Đầu sai người đi thăm dò hắn qua lại, hắn cũng không thêm đề ý. Bởi vì muốn thật tra ra cũng không phải là một ngày chi công, mà khi đó hắn muốn làm sự tình sớm đã làm xong. Lại không nghĩ tới Yoon Bộ Đầu như thế Lão Giang Hồ, lại rất nhanh đến mức ra một cái thiết thực kết luận —— ngay cả nhà hắn ở chỗ nào đều điều tra ra.

Tự nhiên là sai lầm tin tức.

Ý vị này có người đang trợ giúp hắn.

Bởi vậy Lý Vân Tâm ở đây sau làm mỗi một sự kiện lúc đều vô tình hay cố ý lưu chút sơ hở hoặc là chỗ trống, để cho này một cổ hoặc là này mấy cổ núp trong bóng tối thế lực có cơ hội thâm nhập vào. Nhưng vấn đề là... Tựa hồ cứ như vậy biến mất.

Cho tới bây giờ Hồng Nương Tử hỏi lại hẳn nên "Như thế nào làm" ——

Lý Vân Tâm trầm mặc thật lâu không nói lời nào. Cũng không phải là có ý nắm, mà chính là xác thực không biết được... Nên làm như thế nào.

Quá nhiều tin tức toái phiền, quá nhiều manh mối đầu mối. Chính vì vậy nhiều, ngược lại khiến hẳn chân tay luống cuống —— giống như là trở lại mới tới vị thành thời điểm thời gian.

Hắn thở dài một tiếng: "Không có cái biện pháp gì. Trước giúp ta tìm tới Lăng Không Tử."

—— đây là một cái bị hẳn xem nhẹ nhân vật mấu chốt.

Lăng Không Tử tại hạ núi trước đó đã từng gặp mặt Song Thánh —— đây không phải là cái gì chuyện tầm thường. Lý Vân Tâm trước đây không biết được chính mình thân thế, chỉ cho là Song Thánh đối nàng nói đều là đạo thống nội bộ Tân Bí, cũng như thế nào đoạt đi thông minh Ngọc Gian có quan hệ. Nhưng bây giờ mới ý thức tới... Có lẽ cũng cùng chính mình có quan hệ.

Chính là vào lúc này, Hồng Nương Tử sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Lý Lang, bên ngoài có người." Nàng thấp giọng lại nghiêm túc nói ra, Đồng Phương tài tình mê ý loạn cái kia Hồng Nương Tử hoàn toàn thành hai người, "Tại Động Đình một bên tranh đấu, xúc động Động Đình cấm chế."

Không đợi Lý Vân Tâm hỏi thăm, Hồng Nương Tử liền đã lại nói: "Quân Phụ đem Kiến Mộc luyện hóa tại trong cơ thể ta, ta cảm ứng được. Người cách không ta."

Lý Vân Tâm thở dài: "Tốt a. Nhìn một cái qua."

Hắn muốn những tranh đấu đó người, đại khái là "Nhai Tí" cùng Côn Ngô Tử phân thân. Đây Lang Gia động thiên Đạo Sĩ truy tung Nhai Tí đến tận đây, bây giờ Động Đình quân lại không quản sự, lại trước đó bị chính mình loay hoay một lần tích một bụng tức giận, không tìm người xuất khí mới là lạ.

Nhưng ở hồ tiềm hành một khắc đồng hồ đằng sau, đến trên mặt hồ mới ý thức tới, là mình muốn sai.

Lúc này vẫn như cũ là đêm tối. Khoảng cách Động Đình quân dẫn hẳn tiến hồ cũng chỉ qua hai ba canh giờ mà thôi. Hẳn nước chảy địa phương tại động trong đình, đưa mắt nhìn bốn phía mênh mông mịt mờ đều là Thủy Khí, ngay cả Tiểu Sơn cùng đường chân trời đều không nhìn thấy. Trên nóc thì là trăng sáng cùng đầy sao, phảng phất hai người thân ở trong biển rộng.

—— nếu như xem nhẹ bờ đông một đường ánh sáng lời nói.

Đó là "Một đường" ánh sáng. Nơi khác đều là âm u cấp độ —— mặt nước cùng bầu trời đêm tương giao chỗ có Vân Đóa, giới hạn coi như rõ ràng. Nhưng phía đông này một đoạn thì là sáng ngời. Bầu trời cũng hơi hơi vàng, phảng phất trời chiều còn che dấu tại Viễn Sơn đằng sau.

Lý Vân Tâm chỉ nhìn một chút liền ý thức được, này một đoạn ở chỗ này nhìn chỉ có nhất chỉ dài. Nhưng trên thực tế chiều dài, nên quá ngàn gao —— Động Đình bờ đông, dài gần một khu vực, lúc này đều đẩy lên lửa lớn rừng rực —— hẳn từng đang lãng không từ cùng Bạch Vân Tâm tranh đấu lúc được chứng kiến tình cảnh này.

"Đi qua nhìn." Hắn nhú mày lại, nhẹ nhàng ra một hơi. Chỉ nói ba chữ.

—— vị thành cũng tại Động Đình bờ đông.

Hồng Nương Tử cũng không nói chuyện, tựa hồ đồng dạng không ngờ đến trước mắt tình cảnh này. Nàng vung tay lên liền gọi ra này Diệp Bạch Ngọc Chu. Lý Vân Tâm đạp vào đầu thuyền, pháp bảo tại lĩnh lực thôi động hạ đơn giản là như mũi tên hướng về bờ đông điện bắn đi, ở trên mặt nước lại so Lý Vân Tâm hóa ra chân thân độ nhanh hơn!

Chỉ một khắc đồng hồ công phu, này bờ đông hình dáng đang ở trước mắt dần dần rõ ràng —— xác thực thật là đẩy lên trùng thiên đại hòa!

Hôm qua buổi chiều thời điểm Lý Vân Tâm hạ xuống mưa to, đem xung quanh địa phương đều tưới thấu. Đến chạng vạng tối thời điểm Côn Ngô Tử lại lật úp Động Đình, tốc lên đến sóng lớn ngay cả bốn phía cây cối, kiến trúc đều phá hủy, này địa phương liền càng là thành bùn nhão một mảnh.

Nhưng chính là như vậy một mảnh thổ địa, lúc này lại dâng lên lửa nóng hùng hực! Ngọn lửa kia phảng phất đốt chính là bùn nhão ở trong thổ cùng nước, bỗng dung liền dâng lên cao mười mấy mét. Các loại Lý Vân Tâm cùng Hồng Nương Tử lái này bạch ngọc thuyền xích lại gần, liền cảm thấy chạm mặt tới lấp kín đáng sợ Hỏa Tường, cả thiên không đều che lại!

Nhưng này Động Đình cấm chế dù sao đã có tác dụng. Lúc này Lý Vân Tâm có thể nhìn thấy nó bộ dáng —— nó giống như là một cái cái lồng to lớn. Một cái móc ngược hình nửa vòng tròn Trảo Tử đem Động Đình vây lại, này Hỏa Tường tại bên bờ khí thế mãnh liệt, lại chỉ có thể dán tại tầng kia vô hình cấm chế phía trên thiêu đốt. Nhiệt lượng thấu đến tiến đến, hỏa diễm lại thấu không tiến vào.

Lý Vân Tâm cùng Hồng Nương Tử nhìn nhau —— ý thức được dạng này thanh thế có khả năng không phải Nhai Tí cùng Côn Ngô Tử làm ra tới. Đây Nhai Tí cũng không phải ngu xuẩn, sao lại vào lúc này cùng Côn Ngô Tử Thân Hồn phân thân liều mạng.

Nhưng trừ cái đó ra...

"Không biết vị thành như thế nào." Lý Vân Tâm nhìn trước mặt hán Hỏa Tường, thở dài một tiếng, "Ta còn có mấy cái trợ thủ cùng một người bạn ở bên ngoài. Bây giờ ta bị vòng ở chỗ này, bọn họ dưới mắt —— "

Cái này lời còn chưa dứt.

Hán cùng Hồng Nương Tử này Nhất Diệp bạch ngọc thuyền liền cùng nhau bị đánh bay!

Khó mà nói nên lời lực lượng khổng lồ đột nhiên hàng lâm, Lý Vân Tâm nhìn thấy một lần cuối cùng chính là, tại này ừ ừ kéo đến lửa nóng hùng lực ở trong —— vô hình Động Đình bình chướng phảng phất bị một cái nhìn không thấy cự quả đâm to hung hăng đập nện một chút.

Lực lượng kia là thật lớn như thế, đến mức tăng kia bình chướng giống là chân chính Hữu Hình Hữu Chất đồ vật, hướng vào phía trong lồm một cái "Nhỏ bé" đường cong. Mà cái này "Nhỏ bé", cũng chỉ đối với toàn bộ Động Đình cấm chế mà nói. Nhưng ở Lý Vân Tâm nơi này ——

Là này một bờ Liệt Diễm âm vang đánh tới, khuấy động lên đáng sợ trùng kích. Này trùng kích nhất thời tung bay không có chút nào chuẩn bị hai người, liền ngay cả này trong hồ hồ nước đều bị chạy đến nhấc lên cao mười mấy mét cự đại thủy triều!

Hồng Nương Tử thân ảnh trong nháy mắt liền không còn hình bóng —— không biết được bị đánh bay đi nơi nào.

Nhưng Lý Vân Tâm ánh mắt đang bị thủy triều ngăn trở trước đó nhìn thấy tới hậu một màn ——

Cái này trùng kích tựa hồ cũng không phải là nhằm vào hán cùng Hồng Nương Tử mà đến.

Hán nhìn thấy một cái cự đại thân hình —— cơ hồ cùng hán chân thân dài —— nhưng lại là một cái hình người độ cao, đánh vào Động Đình cấm chế bên trên. Thoạt nhìn là bị một kích đáng sợ đánh lui, đọng ở trên đây. nhưng mà va chạm có thể cũng không phải là một lần. Liền trong khoảnh khắc đó, tại nhân hình nọ chạm đến bình chướng, động tác chặt vật, vẫn chưa làm được ra hữu hiệu phản kích trong nháy mắt, chỉ ít mấy trăm lần đã kích đến lần nữa! !

Nhân hình nọ bởi vì liên tiếp không ngừng oanh kích mà rung động, hán cái này rung động, liền tại bình chướng bên trong hình thành đáng sợ sóng xung kích. Nói cách khác...

Không biết người nào cùng cái này cự đại hình người tranh đấu thời điểm sinh ra dư ba —— vền vẹn dư ba —— liền đem hán cái này Chân Cảnh Đại Yêu Ma trực tiếp đánh bay!

—— đây coi là hán sao cái gì Đại Yêu Ma?

Như thế Lý Vân Tâm lúc ấy trong lòng ý niệm đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Bản tôn :

Nhưng hán cũng không muốn giống Hồng Nương Tử như thế nhân cơ hội trốn xa —— cái này đầu sóng lại lớn cũng là đầu sóng. hai cái tu vi không thấp Âm Thần Yêu Ma bị thứ này đánh bay, còn như cái gì lời nói. Muốn đến này Hồng Nương Tử cũng là cảm thấy trong lòng hải nhiên, dứt khoát mượn bị đánh bay tình thế liền lặn xuống nước qua.

Nhưng Lý Vân Tâm cũng không muốn trốn đi.

Thứ nhất cảm thấy cảm chế ngoại nhân có thể là bởi vì hán mà đến, thứ hai, há có thể vì vậy mà thua khí thế?

Bay ở giữa không trung thời điểm liền nổi giận gầm lên một tiếng, trên thân nhất thời phóng xạ ra lã chã kim quang. Thái dương một bên nhiều mây sợi này hóa thành Thần Ma thân thể lúc mới có lông bờm màu trắng, trên gương mặt thì hiện tinh mịn vảy nhỏ. Hán hữu hạn độ phóng xuất ra thể nội Thần Thú chi lực, như thế đã khiến thân thể cường hãn hơn, lại giữ lại nhân khí biến kinh mạch, xem như tiến công lui giữ song toàn chi đạo.

Liền âm vang một tiếng đột phá này thao thiên cự lãng, mang theo mảng lớn hơi nước cùng ánh sáng lại xuất hiện ở bên hồ.

Từ hán bị Thủy Yêm không có đến thời khắc này một lần nữa đột xuất mặt nước, cũng bắt quá ngắn ngủi hai hơi mà thôi.

Nhưng trên bờ tranh đấu cũng đến khâu cuối cùng.

Lửa nóng hùng hực còn tại đốt, nhưng cự đại hình người thân thể lại biến mất. Nhưng nếu như tinh tế xem xét, hội hiện Liệt Diễm bên trong lại xuất hiện chút biến hóa.

—— phảng phất có rất rất nhiều hỏa diễm Tiểu Điều Nhi tại Liệt Diễm bên trong bay múa. Màu đỏ thắm thân thể, màu da cam vũ mao, nếu như không phải lưu tâm, còn tưởng rằng là trong ngọn lửa Khí Toàn. Đếm không hết Tiểu Điều Nhi thượng hạ tung bay, đang đuổi trục —— càng tiểu nhân hơn hình.

Vừa rồi Lý Vân Tâm chỉ thấy rõ nhân hình nọ lớn nhỏ, chưa từng thấy rõ nó bộ dáng. Mà giờ khắc này lại nhìn những lũ tiểu nhân kia, chỉ cảm thấy lờ mờ chính là vừa rồi vậy đại nhân —— chỉ là bị đánh tan. Chúng nó tại ngọn lửa kia bên trong phân hóa gian lận trăm số lượng, chạy tứ tán bốn phía. Có thể này Hỏa Trường lúc này tựa hồ thành lồng giam, Tiểu Nhân Nhi tại trong lửa gào thét, thân hình dần dần trở nên mỏng manh, có động tác không tiện lợi bị chìm chóc đuổi kịp,

Một mỗ hướng lên cái cổ, liền đem tiểu nhân ăn vào trong bụng qua.

Hỏa diễm đang trầm mặc đốt, vị Lý Vân Tâm trước mặt cảm chế bình chương —— trừ ngoài ra lại không hẳn tiếng vang.

Như thế qua trọn vẹn nửa canh giờ, này trong lửa lít nha lít nhít hình người mới rốt cục bị chìm chóc ăn sạch. Người cuối cùng hình chạy trốn đến hỏa diễm biên giới, vô số Hỏa Điều phô thiên cái địa trào lên qua đưa nó nuốt hết. Lúc này tên tiểu nhân này nhi rốt cục xuất ra thanh âm —— thanh âm kia cùng thân hình hẳn cũng không tương xứng, trầm thấp khàn giọng, nhưng giống như chuông lớn, chấn động đến mặt đất đều tại hơi hơi rung động ——

"Một ngày kia trăm —— "

Nhưng thanh âm rất nhanh bị Điều Quần bao phủ. Hai hơi đằng sau người cuối cùng ảnh biến mất.

Lý Vân Tâm Tâm Nhất Khiêu.

Nhân hình nọ tự xưng "Trăm".

Hắn không biết là cái nào "Trăm".

Lại qua một khắc đồng hồ, ngọn lửa kia cũng tiêu tán.

Lúc này vẫn là đêm tối. Hỏa thể giảm nhỏ, trong không khí ô ô phong thanh cũng liền dần dần biến mất. Thế là bên tai lại nghe thấy Động Đình dao động âm thanh. Trên bầu trời có Tinh Đầu cùng thảng, mà trước mặt hẳn ——

Dần dần giảm độ nóng diễm từ giữa đó tách ra, phảng phất hai mảnh sáng ngời hoa lệ, chậm rãi kéo hướng hai bên màn che.

Lộ ra đã bị Đại Hỏa Thiêu làm, bốc lên lầy nhàn nhạt khói trắng. Mặt đất đứng đầy mấy người.

Bọn họ gương mặt bị hai bên hỏa diễm màn che chiếu thành màu vàng ảm, phía sau lại bị tinh cùng thảng dát lên một tầng lãnh quang. Lộ ra nơi xa trăm mặt lại hắc ám núi, Lâm, hai bên sáng ngời lửa —— cứ như vậy nhìn lấy Lý Vân Tâm

Mấy tức đằng sau hỏa diễm cũng hoàn toàn tán đi. Những nguyên bản đó tại trong lửa phi vũ Tiểu Điều nói thành một mảnh, thẳng vào người đứng trước đó trong lòng bàn tay. Hẳn không chút nào sợ cái này nhiệt độ cao, trong tay một tấm bùa chú lác một cái, Hỏa Điều liền bị thu vào bên trong, tối hậu biến thành một cái cổ quái mà huyền diệu văn tự.

Lý Vân Tâm không nhận ra này văn tự. Này nên là đạo thống Chân Phù văn tự.

Nhưng Lý Vân Tâm nhận ra người kia.

Là Côn Ngô Tử.

Đồng thời hần ý thức được nếu như mình suy đoán đến không nói bậy, cái này nên là Côn Ngô Tử bản tôn, mà không phải Thần Hồn Hóa Chân thân thể.

Côn Ngô Tử bản tôn cũng không phải là độc thân mà đến. Phía sau hẳn đi theo bảy cái Đạo Sĩ, phục sức khác nhau. Nhưng đều có một cái cộng đồng đặc điểm —— nhìn Lý Vân Tâm giống như là nhìn một cỗ thi thể.

Nhìn hẳn chăm chăm một hồi, Côn Ngô Tử mở miệng nói: "Mở ra cấm chế, giao ra Động Đình."

Lý Vân Tâm đứng tại dao động phía trên hướng phía sau hẳn nhìn xem. Vị thành phương hướng như thường ngày, nhìn không ra có cái gì dị thường. Phía sau bọn họ cũng không có người khác.

Hắn liền mở ra tay: "Mở không ra. Ta cũng rất muốn ra ngoài —— ta người đâu?"

"Người người?" Huyền Cảnh Đạo Sĩ hơi hơi cười lạnh, "Nghe nói thủ hạ ngươi có chút Yêu Ma, nhưng đã tan tác như chim muông, không thấy tăm hơi."

Còn có một cái Đạo Sĩ, cũng theo những Yêu Ma đó đào tẩu. Vị trong thành còn có một cái Quỷ Đế?"

"—— ngươi có biết bản đạo vừa rồi đánh giết là ai."

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, ngẩng đầu: "A. Nói như vậy ngươi đem cách để cho xử lý? Tóm lại không phải là vị kia nghiệp để —— nhìn ngươi bây giờ vênh vào trùng thiên bộ dáng, giết hấn cũng không cần giống trông khua chiêng."

Côn Ngô Từ mỉm cười: "Này cách để sát thương ta nói thống mấy vị tu sĩ, lại vẫn cứ hướng vị thành phương hướng chạy trốn tới. Bản đạo bản tôn tại tọa hạ mấy vị này đệ tử cũng tại, liền đụng độ. Đáng tiếc lúc trước chính là trực tiếp Thái Thượng Vong Tình cảnh giới, bây giờ lại chỉ là Hi Di Huyền Diệu Cảnh Giới."

"—— cái này liền giết. Cũng là phí khá hơn chút khí lực. Như không phải là bởi vì thứ này, bản đạo lúc trước cũng sẽ không bảo ngươi khinh địch như vậy nhập Động Đình. Cho tới bây giờ, Lý Vân Tâm, giao ra cái này Động Đình đến —— ngươi cùng Song Thánh có sâu xa. Tuy là Yêu Ma thân thể, nhưng chưa hẳn không thể vào ta nói thống. Bản đạo không phải này Lăng Không Tử, bản đạo lời nói, nói ra chính là giữ lời."

Phía sau hấn bảy cái Đạo Sĩ đều không nói lời nào, nhưng sắc mặt cũng một chút rất khó coi. Tựa hồ rất không thể gặp vị này Lang Gia động thiên tông tòa như thế "Hòa ái" cùng một cái Yêu Ma nói chuyện với nhau.

Lý Vân Tâm nghe hấn nói xong những lời này lại trầm mặc một hồi. Sau đó nhú mày lại: "Muốn khai chiến?"

Lời nói này đi ra, Côn Ngô Từ thần sắc còn có thể như thường, nhưng phía sau hấn bảy sắc mặt người lại trong nháy mắt biến. Tựa hồ hấn nói ra chân tướng —— bị mấy người kia coi là tuyệt đại bí mật chân tướng, lại bọn họ cũng không biết được cái này Lý Vân Tâm là như thế nào biết được.

Bởi vì lấy loại này cự đại kinh ngạc, bên trong một người liền nhẹn không được quát khẽ đi ra: "Ngươi như thế nào hiểu được chuyện này? ! Nói, có phải hay không quả thật cùng những Yêu Ma đó cùng một giuộc? !"

Người nói chuyện nhìn không ra niên kỷ. Tướng mạo là cái trung niên người. Súc ba sợi râu ngắn, bờ môi rất mỏng, tổng nhếch, nhìn không duyên có liền có ba phần kiệt ngao bất thuần khí thế. Vóc người ngược lại thật là tốt, thậm chí còn cao hơn Côn Ngô Từ ra nửa cái đầu. Hấn giờ phút này trừng trừng mắt nhìn hằm hằm Lý Vân Tâm, có thể trong mắt thần sắc lại hơi khác thường.

Này không hoàn toàn là đối mặt Yêu Ma, địch nhân thời điểm chán ghét... Đồng thời còn có một tia có lẽ tính toán mềm mại tình cảm —— thất vọng.

Nhưng Lý Vân Tâm có thể không biết được chính mình lúc nào gặp qua gia hỏa này, lại lúc nào làm hấn đối với mình sinh ra cái gì mong đợi.

Hấn nhìn người kia liếc một chút, thờ dãi: "Chuyện này, rất khó đoán a?"

"Đã chur vị Hưng Sư Động Chúng, tre già măng mọc đến vị thành, Động Đình, đại khái liền đã biết cái này Động Đình bên trong phong một bộ phận Chân Long Thần Hồn đi. Dưới mắt lại không kịp chờ đợi muốn cưỡng đoạt cái này Động Đình, lúc trước thật đúng là giúp ta xuất thủ vén xuất động đình quân —— muốn đến khi đó ngay tại đánh nơi này chủ ý."

"Chú ý đều đánh tới Chân Long trên đầu —— nếu như không phải muốn khai chiến, làm sao lại làm nhảy cảm như vậy sự tình."

Côn Ngô Từ còn không nói chuyện, người kia lại lần nữa cướp lời nói đầu: "Ngươi vậy mà biết cái này Động Đình bên trong có Chân Long Thần Hồn. Hừ, ngươi quả nhiên là... Ai da. Hắc! Lại đi đến con đường này —— tốt tốt một cái người vì sao không làm, hết lần này tới lần khác muốn làm Yêu Ma? !"

Lý Vân Tâm nhú mày nhìn hấn một hồi, lại đi xem Côn Ngô Từ, không nói gì hàng vĩa hè buông tay, méo mó đầu.

Sự thật chứng minh ngôn ngữ tay chân tựa hồ chỗ nào đều rất hữu hiệu. Côn Ngô Từ xem hiểu Lý Vân Tâm ý tứ. Hấn khục một tiếng, liếc liếc một chút bên cạnh người: "Cùng sau đó."

Nguyên lai người kia gọi cùng sau đó.

Nhưng Côn Ngô Từ nhắc nhở tựa hồ không có lên hiệu quả gì, này chữ "Cùng sau đó" Đạo Sĩ vẫn có chút kích động. Đến mức bên cạnh hấn sáu người nhìn hấn ánh mắt đều biến chút —— nhưng cũng là kỳ quái ánh mắt.

Đó là... Đồng tình?

Cái này cùng sau đó hừ một tiếng, nhìn Lý Vân Tâm: "Ngươi nhìn lấy bản đạo —— tốt để cho ngươi biết, bản đạo đạo hào càng bụi tử. Ngươi mẫu thân kia, năm đó bị tà môn Ngoại Đạo tu sĩ ngoạn qua, chấp mê bất ngộ, sinh hạ ngươi đứa nhỏ này. Bây giờ tuy nói năng đã bất hạnh ly thế, nhưng nể tình bản đạo đã từng cùng cùng nàng từng có một đoạn tình —— cái này liền cũng thành bản đạo một đoạn Duyên Quả."

"Chỉ là không nghĩ tới ngươi lại cùng ngươi này... Hừ, giống nhau là Tà Ma Ngoại Đạo! Làm sao không làm người? ! Thân thể da thịt cha mẹ, ngươi mẫu thân kia hoài thai mười tháng sinh hạ ngươi rất tốt thân thể —— chẳng lẽ liền kêu là ngươi không công vứt sạch a? !"

"Ngươi bây giờ —— lập tức giải khai cái này Động Đình cấm chế, đưa ngươi biết đều nói cùng tông tòa nghe tới. Nếu là đem sự tình đều thuyết minh trắng, cũng vì ngươi lúc trước phạm phải Tội Nghiệt hảo hảo tính lại hối lỗi, này bản đạo cũng liền đọc lấy mẫu thân ngươi lúc trước này một đoạn tình, bảo đảm ngươi Tấn Công, tại ta Lang Gia động thiên Trọng Tu Đại Đạo —— cũng tốt lấy cái này Yêu Ma thân thể vì ngươi, vì ngươi mẫu thân kia

hướng về đạo thống, Kiếm Tông chuộc tội —— thanh bạch làm người, không so cái gì cũng tốt a? !"

Lý Vân Tâm kinh ngạc nghe hắn nói xong những lời này, rốt cục nhịn không được hỏi Côn Ngô Tử ——

"Cái này ngu B là hắn sao ai vậy?"

Càng bụi từ lúc này giận dữ: "Người cái này —— "

Côn Ngô Tử thờ dài, thấp giọng quát: "Đù! Muốn ồn ào tới khi nào!"

Nguyên bản tám người này ra sân thời điểm nương theo lấy hỏa diễm cùng hắc ám, ở trong mắt Lý Vân Tâm quả nhiên là khốc huyễn đến rồi tình rồi mùi. Mà Côn Ngô Tử lại là bản tôn đích thân tới, phía sau hắn bảy người nhìn cũng các đều thần thông. Đứng ở nơi đó mím môi không nói lời nào chỉ lạnh lùng mà nhìn xem, chính là thật lớn uy hiếp.

Nhưng cái này càng bụi từ nói lời nói này, đến lúc này, mặt khác sáu người kia liền đều tới khuyên hắn. Lôi kéo hắn gọi hắn bớt giận, không muốn tại tông tòa trước mặt thất lễ. Lại có một bên khuyên hắn một bên lược chán ghét nhìn Lý Vân Tâm ---- ---- trong lúc nhất thời cao nhân tu đạo khí phải toàn không, ngược lại biến thành phổ phường ở giữa việc nhà nhàn thoại.

Nhưng cũng có thể nhìn ra được Côn Ngô Tử sau lưng bảy người kia ở giữa cảm tình cũng không tệ. Cái này tại Tu Hành Giới nên xem như Dị Số đi —— hắn vốn cho rằng đạo thống cùng Kiếm Tông tu sĩ đều hắn là Lân Mạc Vô Tình, bọn họ dù sao muốn Độ Kiếp. Bây giờ đến xem bọn hắn ngược lại là như là huynh đệ —— có lẽ sẽ có hắn nội tình.

Côn Ngô Tử gặp hắn nhìn chằm chằm bảy người kia nhìn, liền cau mày: "Chính là bản đạo tọa hạ Lang Gia Thất Tử. Cái này cùng sau đó —— nguyên bản cùng người mẫu thân kia Thượng Quan thánh là quen biết..."

"Như vậy để hắn bao ở miệng hắn." Lý Vân Tâm nhíu mày lại, "Đồng thời chú ý mình IQ."

Càng bụi từ nghe hắn lời này đầu tiên là sững sờ. Sau đó tròn tròn con mắt, ngay cả cái kia sáu cái "Huynh đệ" cũng không cách nào nhi ngăn lại hắn. Hắn hét lớn: "Người cái này tiểu nhi! Có biết người mẫu thân kia vốn là muốn cùng ta kết làm Đạo Lữ? ! Nếu không phải này Yêu Nhân... A nha, tức chết ta vậy! Bây giờ người lại cũng là như thế mình ngoan bất linh, ngày sau bản đạo chắc chắn phải thật tốt Quản Giáo người, để người biết người cùng người này phụ thân —— "

Gặp hắn nói đến càng ngày càng không hợp thói thường, Côn Ngô Tử dứt khoát vung lên tay áo, này càng bụi từ liền chỉ gặp há mồm, nghe không được thanh âm.

Hắn ngẫm lại, mới nói: "Hắn cùng người mẫu thân kia sự tình nói đến phức tạp. Hắn cái này thái độ là sự tình ra có nguyên nhân. Nhưng bản đạo dẫn hắn phân thân đến chính là vì để cho người biết, bản đạo trước đó cam đoan cũng không phải ăn không nhai trắng hồ ngôn loạn ngữ."

"Có lẽ người đã biết được, có lẽ người biết được đến còn chưa đủ nhiều. Người mẫu thân kia Thượng Quan thánh chính là Song Thánh hậu nhân, người cũng là Song Thánh hậu nhân. Đạo thống cùng Kiếm Tông đối người thái độ, chính là cái này càng bụi từ đối người thái độ —— chính là buồn bã bất hạnh, giận không tranh. Nếu là hảo hảo người, không người muốn làm Yêu Ma. Bản đạo cũng hơi hiểu biết một số việc..."

"Người trước đây cùng bản đạo phân thân nói, có một cỗ thể lực khác tại từ đó cản trở, muốn tại trong thiên hạ này nhắc lên một trận gió sóng tới. Người này phụ mẫu không được, đại khái chính là như vậy một thể lực làm ra đến bi kịch. Mà bởi vì lấy như thế bi kịch, người một thiếu niên người độc thân cầu sinh, bắt đắc dĩ làm chút chuyện sai, giết chút không nên giết người, lại làm bây giờ dạng này lựa chọn —— bản đạo đã nói qua, đều là bốn chữ, bắt đắc dĩ."

"Thằng nếu là người khác, cho dù là có cái này bốn cái ở chính giữa, cũng là muôn vàn khó khăn thông cảm. Nhưng trên người người dù sao chảy Song Thánh máu. Chúng ta Tu Hành Nhân không làm coi trọng huyết mạch tình cảm, nhưng bây giờ việc này đã bày ở trước mắt, cũng là huyết mạch, cũng là Duyên Quả."

"Cho nên bản đạo mới nói với người, giải khai cấm chế, giao ra Động Đình."

"Sau đó theo bản đạo về núi. người tu vì muốn tàn mất, liền tàn mất Trọng Tu Đại Đạo . Không muốn tàn mất, làm Yêu Ma cũng có thể."

"Người lúc trước dù sao cũng là người, Yêu Ma dù sao cũng là Yêu Ma. Người cùng bọn hắn đứng chung một chỗ chỗ, không quá có thể thể sẽ nhận được sinh mà làm người niềm vui thú. Muốn nói thích hợp, vẫn là đạo thống càng thích hợp người. Lý Vân Tâm, người cũng được chứng kiến Đại Phong Lăng. Tuy nhiên tuổi nhỏ, nhưng so bản đạo gặp qua không ít người đều muốn lão luyện thành thực. Người hảo hảo suy nghĩ một chút —— buông xuống người những cái kia khí phách hảo hảo suy nghĩ một chút, làm Yêu Ma, vẫn là làm người?"

"Đều nói làm Yêu Ma tiêu dao thoải mái. Nhưng yêu ma kia hành tẩu thế gian còn muốn thời thời khắc khắc đề phòng bị đạo thống cao nhân dễ mất tới. Hiện nguyên hình lại sẽ chọc cho đến người thế tục kinh hoàng bất an, trời sinh Yêu Ma còn thì thôi, người làm mười bốn người trẻ tuổi —— coi là thật nhận được dạng này thời gian a?"

"Người phải biết, người dưới mắt lựa chọn... Quan hệ đến đằng sau mấy trăm, thậm chí mấy ngàn năm. Bản đạo bây giờ liền chỉ vì lấy cặp kia Thánh Huyết mạch, chân tâm thực ý muốn nói với người một câu —— "

Côn Ngô Tử khe khẽ thờ dài, nhãn quang sáng mà nhìn xem Lý Vân Tâm: "Trở về đi."

Lý Văn Tâm nghiêm túc nghe hấn nói những lời này, cũng thờ dài.

Nói thật... Hấn thật là động tâm.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Lựa chọn :

Rất động tâm —— muốn dùng Côn Ngô Tử lúc này chỗ thoát ra đến tình cảm tái thiết một cái bầy.

Bất luận cái gì hơi mãnh liệt tình cảm đối với hấn mà nói đều là rõ ràng sợ hãi, nhưng vấn đề có hai cái.

Hấn không biết được Côn Ngô Tử nói là thật là giả. "Nghe" tình chân ý thiết tình huống hấn gặp quá nhiều, nhưng chân tướng chưa hấn như thế.

Mà lại đối phương không còn là Lý Phú Dẫn, không còn là Lăng Không Tử, không còn là Nguyệt Quân Tử —— không phải một cái đơn độc, tin tức hữu hạn cá thể, mà chính hấn cũng không còn là cái kia giấu ở trong sương mù dày đặc Lý Văn Tâm.

Đối phương cơ hồ cũng là toàn bộ đạo thống, thu hoạch tin tức năng lực kinh người. Ở phương diện này hấn đã cơ hồ không có ưu thế. Đối phương còn có thể hoàn toàn nghiền ép hấn vũ lực, bạo lực cũng không cách nào hoàn toàn giải quyết vấn đề.

Cho nên tại sau này trong một đoạn thời gian rất dài, hấn đại khái sẽ không lại có được "Tin tức không đối xứng" cái này ưu thế —— trừ phi hấn có thể đạt được càng nhiều.

Đạt được nhiều bí mật hơn —— mà hấn tin tưởng Hắc Bạch Diêm Quân, Động Đình quân, Cộng Tế Hội đều ẩn giấu đi bí mật to lớn. Nhưng vẫn cần thời gian.

Dưới mắt hấn còn không có cường đại đến trở thành phe thứ ba cấp độ, cho nên một cái hấn cũng không phải là rất tình nguyện đối mặt lựa chọn bày ở trước mặt hấn: Đào hướng Yêu Ma, vẫn là đào hướng đạo thống?

Đạo thống xem như cái thế giới này "Quan phương". Nhưng bởi vì lấy kiếp trước một ít kinh lịch, hấn đối với hết thảy "Quyền uy", "Quan phương" đều có thiên nhiên cảm giác khó chịu. Hai cái này từ nhi chỗ ẩn hàm chưa hấn nhất định là mặt trái ý nghĩa, nhưng mà "Không thích" loại tình cảm này cũng không cần lý do gì. Huống chi liên tiếp làm khó hấn chính là đạo thống cùng Kiếm Tông, cứu hấn ngược lại là Yêu Ma.

Thế nhưng cũng không thích Yêu Ma. Côn Ngô Tử nói đến ngược lại không sai —— Yêu Ma "Tiêu dao thoải mái"? Hấn cũng không phải Trung Nhị Thiếu Niên, nơi nào sẽ tin loại kia Quý Thoại. Một người hoặc là tổ chức có khả năng trong thời gian ngắn bị hiểu lầm, gánh lấy ô danh,

Nhưng không có khả năng tại ngàn năm vạn năm thời gian bên trong một mực bị người hiểu lầm. Các yêu ma Xú Danh chiêu lấy, Lý Văn Tâm cũng biết đại khái đều là thứ gì mặt hàng.

Nhưng bây giờ hấn đã trở thành một cái "Tiêu điểm", "Hạch tâm", lại không cách nào không đếm xỉa đến. Động Đình quân đem hấn ở lại đây trong cấm chế, đến là cái gì dụng tâm?

Lý Văn Tâm suy nghĩ thật lâu —— đại khái là hấn ở cái thế giới này ở trong lâu nhất một lần.

Hấn tại chính mình đủ khả năng phạm vi bên trong cân nhắc nhiều đồ, vật, mô phỏng, quy hoạch ra mấy đầu khả năng lộ tuyến.

—— nếu như Côn Ngô Tử nói là thật, hấn qua đạo thống đằng sau sẽ như thế nào, nên ứng đối như thế nào; nếu như không phải để ý tới bọn họ, trốn ở cái này Động Đình đứng tại Yêu Ma một bên, về sau gặp được như thế nào tình huống, nên ứng đối ra sao.

Lớn nhất sự không chắc chắn đến từ hấn huyết thống. Nếu như hấn là người bình thường Côn Ngô Tử đại khái sẽ không như vậy lấy lòng —— chí ít thoát nhìn là tại "Lấy lòng". Nhưng cũng rất sợ bởi vì lấy huyết thống này, tự mình ngã hướng Yêu Ma... Ngược lại là chính sẽ trở thành đạo thống cùng Kiếm Tông nhất định phải diệt trừ đối tượng.

Như thế trầm mặc suy tư nửa canh giờ, Côn Ngô Tử cũng vô cùng có kiên nhẫn chờ đợi nửa canh giờ.

Sau đó, chân trời xuất hiện ngân bạch sắc.

Bình sinh lần thứ nhất như thế do dự Lý Vân Tâm rốt cục ngẩng đầu. Hắn nhìn lấy Côn Ngô Tử: "Ta mở không ra cái này Động Đình. Nhưng cho dù có thể mở ra, cũng sẽ không mở ra. Ta mấy tháng này làm rất nhiều chuyện, chẳng những là vì cầu sinh, vẫn là để tránh tại hoảng sợ."

"Đạo thống cùng Kiếm Tông có hệ thống có chế độ, ta ở nơi đó có lẽ có đặc quyền, nhưng thủy chung vẫn là một bộ phận. Nếu là một bộ phận liền phải bị chế ước, muốn trông coi người khác cho ta định ra đến quy củ. Mà ta đối loại sự tình này luôn luôn rất hoảng sợ —— ta không muốn đem chính mình vận mệnh cùng quyền quyết định giao cho trong tay người khác."

"Người người đều có miễn ở hoảng sợ tự do —— nói một câu người không có thể hiểu được lời nói, cái này gọi thiên phú người (người) quyền. Tại dưới mắt cái thế giới này, đàm luận cái này tự do rất không thực tế, lại là ta một mực đang nỗ lực mục tiêu."

"Ta trước đó bị Yêu Ma hù đến, cũng bị đạo thống, Kiếm Tông người hù đến —— bọn họ đều làm ta cảm nhận được uy hiếp, cảm nhận được hoảng sợ. Bởi vậy ——"

Côn Ngô Tử dĩ nhiên minh bạch Lý Vân Tâm muốn nói gì.

Hắn đối với bên trong cái kia "Tự do" thuyết pháp cảm thấy mới lạ, đồng thời sẽ tại rất lâu sau đó hoàn toàn lý giải Lý Vân Tâm nói tới loại này tự do cùng truy cầu.

Nhưng bây giờ còn không thể nào hiểu được, tán đồng.

Hắn trầm giọng nói: "Yêu Ma có hệ thống, chế độ, tôn ti. Thậm chí so với người còn muốn càng thêm nghiêm khắc chút. Ta có thể cùng đằng sau ta Thất Tử hòa khí nói chuyện, Yêu Ma bên trong có thể làm như vậy, có lẽ có, nhưng tuyệt sẽ không nhiều. Đạo thống cùng Kiếm Tông có lẽ không thể đại biểu ánh sáng, nhưng Yêu Ma tất nhiên đại biểu hắc ám —— nếu như người ở trong lòng còn tán đồng chính mình là một người, có lẽ còn có bảo đảm có một ít nhân tính lời nói."

"Nhưng vẫn là khác biệt." Lý Vân Tâm cười cười, "Tại Yêu Ma bên trong ta có thể làm Chư Hầu. Nhưng ở đạo thống... Người biết này Nguyệt Quân Tử là bởi vì gì bị ta tính toán chết à?"

"Cửu Công Tử dạng này Hóa Cảnh Yêu Ma đều có thể tại Vị Thủy cát cứ một phương, Nguyệt Quân Tử cái kia thật cảnh Đạo Sĩ, lại vì đạt được một điểm đóng giữ vị thành quyền lực mà hao tổn tâm cơ, không tiếc hi sinh 36 cái đồng tu đến dụ ta vào cuộc —— ta không muốn rơi xuống hắn dạng này tình cảnh."

"Đạo thống cùng Kiếm Tông a..." Lý Vân Tâm ngẫm lại, bỗng nhiên cười rộ lên, "Công ty lớn, đãi ngộ tốt, ổn định lương bổng cao. Nhưng ta không phải là cái an phận người, ta muốn không phải lương cao nước, càng coi trọng tăng lên không gian cùng sự nghiệp tiền cảnh. Ta à... Muốn làm Yêu Vương. Đã tới nơi này, lại có nhiều như vậy cơ duyên và kỳ ngộ, lại chính ta lại là một thiên tài ——"

"Không đi đến thế gian này chỗ cao nhất, chính ta đều không thể tha thứ chính mình —— người có thể hiểu được ta à?"

Lý Vân Tâm thuyết từ nhi Côn Ngô Tử chưa hẳn nghe hiểu được. Nhưng bất kỳ một cái nào học qua Thuyết Văn Giải Tự người, đại khái đều có thể từ này từng bước từng bước chữ nhi bên trong đại khái lĩnh hội hàm nghĩa.

Hắn xem như đại khái hiểu được.

Lang Gia động Thiên chương môn suy tư một hồi, mặt trầm như nước: "Như chưa bao giờ thấy qua người, bản đạo sẽ cảm thấy người là bị những Yêu Ma đó mê hoặc. Nhưng như là đã cùng người đã từng quen biết, liền biết những này đều là chính người ý tứ. Đã như vậy, Lý Vân Tâm, người có thể tỉnh tề nghe kỹ."

"Này cách để tu thành Quỷ Đế thân thể, Thiên Hạ Chấn Động, Giết bốn thương tổn một, càng là ngàn năm không có hung sự. Nhưng vừa rồi người thấy rất rõ ràng —— dạng này Đại Yêu Ma, cũng tại hai tháng bên trong bị ta nói thống chém giết. Cũng không phải là một mình ta chi công —— Quỷ Đế hướng Vị Thủy đến, những nơi đi qua, phạm có ta đạo thống đệ tử đóng giữ, đều là liêu lên thân gia tánh mạng. Đây cũng là đạo thống, Kiếm Tông trăm ngàn năm lực lượng."

"Rất nhiều chuyện người cho rằng chính là đại sự, nhưng đối với chúng ta mà nói bất quá là một trận phát qua Sơn Cương Phong. Gió nhẹ Liệt Phong, tổng đều là Phong, thương tổn không Sơn Cương mây may. Còn bây giờ cái này cái gọi là..." Côn Ngô Tử lắc đầu, "Chiến tranh? Đối với Yêu Ma mà nói có lẽ là. Nhưng đối với đạo thống cùng Kiếm Tông mà nói, chẳng qua là đưa ra tay, dọn dẹp một chút sớm nên thu thập sự tình. Lý Vân Tâm, người đứng tại nhất định thất bại phía bên nào."

Lý Vân Tâm cười cười: "Không quan trọng. Ta cũng không có tính toán vẫn đứng xuống dưới."

Côn Ngô Tử thờ dãi: "Bản đạo vốn không nên đến hỏi người. Nói muốn người mở ra cấm chế, giao ra Động Đình —— người cho rằng bản đạo là tại bức hiếp người, nhưng ở đạo thống nơi này, đã là hết sức tha thứ. Đã như vậy, bây giờ liền cảnh cáo người: Minh ngày sau, Khánh Quốc cảnh nội tu sĩ hội lực tục đến Vị Thủy, Động Đình một bên. Chỉ vì một kiện sự tình —— xác nhận cái này trong Động Đình hồ phải chăng coi là thật có Chân Long Thần Hồn. Nếu có, liền muốn lấy được nó."

"Sau đó trong thiên hạ này tu sĩ đem tiêu diệt toàn bộ Yêu Ma —— vô luận danh tiếng có được hay không, tu vi có cao hay không. Nếu muốn oán niệm, liền oán niệm cách để đi. Cách để sự tình mặc dù không có dao động căn cơ, nhưng đã khiến đạo thống cùng Kiếm Tông hiểu được cho tới bây giờ lúc này, thiên hạ đại thể đã đến một cái tiết điểm. Các yêu ma không nên lại bị phóng túng, thế gian này chỉ có người, liền đầy đủ. Đạo thống cùng Kiếm Tông

có hy sinh hết sở hữu Huyền Cảnh tu sĩ quyết tâm——đây đối với chúng ta mà nói, cũng chẳng qua là mấy trăm năm liền có thể đền bù nhỏ bé tổn thất mà thôi. Tại lúc trước, chúng ta trải qua càng nhiều."

Côn Ngô Từ nói những lời này thời điểm ngược lại thật sự là không giống như là tại bức hiệp, mà giống như là muốn sớm nói cho Lý Vân Tâm một số việc, tốt gọi hắn có chút chuẩn bị.

Lý Vân Tâm đoán không ra đối phương vì sao làm như vậy, Côn Ngô Từ cũng không rõ ràng lắm chính mình vì sao làm như vậy. Nhưng hắn chẳng qua là cảm thấy có chút đáng tiếc.

Thiên Hạ đều biết Song Thánh. Có thể Song Thánh, đã tại thế gian này sống ba ngàn năm. Ba ngàn năm trước Song Thánh chỉ là không biết tên tu sĩ, hai ngàn bốn trăm năm trước đó liên tu đến Thái Thượng Vong Tinh cảnh giới.

Sau đó đâu?

Sau đó hai ngàn bốn trăm giữa năm, lại không Thái Thượng Cảnh Giới. Thậm chí ngay cả phổ biến sinh Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ, đều chỉ có mười một người mà thôi.

Nhưng ở sớm hơn trước kia, trong thiên hạ Thái Thượng Vong Tinh cảnh giới tu sĩ mặc dù không phổ biến, nhưng cách mỗi ngàn năm chắc chắn sẽ có bốn năm người nhiều. Côn Ngô Từ không phải rất vui với nhìn thấy loại cục diện này, hắn thấy cái này Lý Vân Tâm kì thực là cái tu đạo hạt giống tốt.

Rất đáng tiếc một người như vậy, lại nhập Yêu Ma Đạo...

Liên như là một ngàn năm trước "Người kia".

Song phương nói rõ ràng những lời này, Côn Ngô Từ liền không lại trì hoãn. Hắn một phát ổng tay áo, cùng Lý Vân Tâm ở giữa đột nhiên phát lên một tầng sương mù. Vụ khí trèo lên Động Đình Hồ một bên này Tầng Cẩm Chế, thật giống như pha lê thượng được một tầng hơi nước, lại thấy không rõ bên ngoài bộ dáng.

Dạng này mờ lung màu ngà sữa rất nhanh uốn lượn vài dặm đồng thời hướng về chung quanh kéo dài tới, cuối cùng đem trọn cái Động Đình Hồ đều che đậy.

Lý Vân Tâm ý thức được lần này, hắn bị Yêu Ma cùng người tu, hợp lực ngăn cách đứng lên.

Hắn nhẹ nhàng ra một hơi, quay người thẳng vào này động trong đình.

Hắn hoa nửa canh giờ tìm tới Hồng Nương Tử. Tìm tới nàng thời điểm cái này Cá Chép tinh đang Quân Sơn Bạch Sa Than bên trên.

Côn Ngô Từ lật úp Động Đình chi thủy, cái này Quân Sơn cũng không có thể may mắn thoát khỏi. Ngày xưa Động Đình Bát Cảnh một trong giờ phút này đã hoàn toàn thay đổi. Trên núi vốn có buồn bức vội vàng thảm thực vật, nhưng bây giờ thấp bé chút cây cối đều đã bị xông đoạn, không nói đến những cái kia càng thêm thấp bé bụi cây, bụi cỏ. Những này cây cỏ từ trên núi lăn xuống đến, tại bên bờ, trên bờ cát chồng một tầng. Đương nhiên còn không thiếu được cá chết, Tử Điều, chết thú.

Mặc dù nói không lại qua một đêm mà thôi, nhưng Động Đình bảy tám tháng chính là lồng hấp khí trời. Chúng nó thi thể bị Nước ngâm phao, dần dần bắt đầu ra cũng không hữu hảo vị đạo. Hồng Nương Tử ngay tại bên bờ bên này bờ bên trong, giữa đầu nhìn Tử Vi Cung.

Tử Vi Cung không có chút nào thương tổn.

Lý Vân Tâm tại Quân Sơn bắt đầu thấy Động Đình quân lúc, coi là toà này một chất cung điện cũng không chỗ thần kỳ, chính là Đại Yêu Ma Động Đình quân nhân rồi du ngoạn, ăn người trắng sở. Nhưng bây giờ nhìn lại biết rõ cũng không phải vật phạm——này bên bờ viết "Tử Vi Cung" ba chữ to thạch đầu môn trên lầu mái cong đều chưa từng tổn hại, vẫn là hắn lần đầu tiên tới lúc nhìn thấy bộ dáng.

Hắn cũng đi tới nơi này một chỗ bờ bên trong, cước đạp thực địa cảm giác gọi hắn lược thư thái một số.

"Lúc trước Quân Phụ không cho phép ta tới nơi này." Hồng Nương Tử nhìn lấy môn kia lâu nói, "Chẳng qua hiện nay hắn không có cách nào quản ta."

Nàng lúc này mới xoay người nhìn Lý Vân Tâm: "Bên kia xảy ra chuyện gì sao? Ta sợ những đạo sĩ kia, không dám đi nghe."

Lý Vân Tâm hơi nhíu lên lông mày, một phát ổng tay áo. Đất bằng liền lên một trận Yêu Phong, đem phụ cận những cái kia lộn xộn cây cỏ, thi thể hết thảy cuốn vào trong hồ tại chỗ rất xa qua.

Động Đình Hồ một bên có vụ khí, nhưng mà trên nóc lại là xanh thẳm. Ở chỗ này vẫn có thể nhìn thấy thái dương từ phía đông thẳng lên, bị hắn Yêu Phong cuốn đi những tạp vật đó tại tại chỗ rất xa khuấy động lên một trận bọt nước, khôi phục lại bình tĩnh.

Hắn hít một hơi nhìn chăm chăm mặt nước nhìn một hồi, mới xoay mặt nhìn Hồng Nương Tử: "Khai chiến."

Hồng Nương Tử hơi sững sờ, trừng to mắt hỏi hắn: "Mở cái gì chiến?"

Lý Vân Tâm đưa tay trên không trung vẽ một vòng tròn: "Yêu Ma."

Lại khác về một vòng tròn: "Đạo thống —— khai chiến. Đạo thống định đem trong thiên hạ Yêu Ma hết thảy xử lý."

Nghe lời này Hồng Nương Tử ngược lại không có như vậy có hứng thú.

"A." Nàng quay đầu đi, đưa tay chỉ chỉ trước mặt Bạch Sa Than, "Ta lúc trước luôn cảm thấy nơi này thiếu chút Sinh khí (tức giận). Ta thích Cò trắng châu này mọc đĩnh, đáng tiếc bị hủy. Bây giờ ta Quân Phụ không tại, nơi này lại bị phong cấm, chúng ta có thể ở chỗ này cũng xây một cái mọc đĩnh. Liền dùng trên Quân Sơn cây trầu —— chúng ta khi nhân hạ đội có thể tại trong đĩnh uống rượu, nói chuyện. Lý Lang, ngươi có chịu không?"

"Ngươi... Không sợ khai chiến a? Đây là quan hệ đến mỗi một cái Yêu Ma đại sự —— ngươi cũng là Âm Thần, Yêu Ma."

Hồng Nương Tử nháy mắt, cười lộ lên: "Ta sợ có gì hữu dụng đâu. Ta là một nữ tử, pháp lực cũng không cao lắm mạnh. Tại Tiểu Yêu Tiểu Quỷ trước mặt có uy thế, nhưng tại Lý Lang dạng này Đại Yêu Ma trước mặt, cũng chỉ là một cái tiểu tốt a."

"Huống hồ thiên hạ đại thế cùng phân tranh, cũng không phải ta có thể quyết định. Muốn nói ta sinh mệnh bên trong sung sướng nhất hài lòng một quãng thời gian nha... Có thể đang ở trước mắt đây."

Hồng Nương Tử do dự một hồi, rốt cục vẫn là mở rộng bước chân, hướng này Tử Vi Cung môn trong lầu đi. Thoạt đầu mấy bước cẩn thận từng li từng tí, nhưng ở hiện không có gì dị thường đằng sau đi được càng lúc càng nhanh. Đi tới cửa hạm trước dừng lại, hướng xa như vậy chỗ giấu ở hoa mộc bụi bên trong Tiên Điện nhìn một chút.

Cuối cùng vượt qua cánh cửa.

Nàng tại cánh cửa đằng sau cây cối trong bóng tối an tĩnh đứng một lúc, mới quay người hướng Lý Vân Tâm lộ ra một cái vui sướng nụ cười: "Nhìn —— đang ở trước mắt. Ta cùng Lý Lang bị vây ở cái này Động Đình bên trong, bọn họ bên ngoài người tu cùng Yêu Ma cứ việc chém giết. Đến đến bọn họ chém giết ra kết quả, nếu là Yêu Ma thắng, chúng ta còn có thể tiếp tục tiêu dao khoái hoạt. Nếu là người kia tu thắng, Lý Lang liền đem ta giết làm Đầu Danh Trạng, ta cũng khoái hoạt. Dạng này thì tốt biết bao đâu?"

Lý Vân Tâm không nói gì hàng via hề buông tay, thở dài: "Được. Cái này chuyện không liên quan ngươi, nhưng đóng chuyện ta. Ngươi nói cho ta biết trước, làm sao ra cấm chế này?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Trong hồ người :

Hồng Nương Tử đứng ở trong bóng tối hơi hơi bên mặt, nhìn lấy Lý Vân Tâm, xinh xắn cười một tiếng lúc trước không phải cùng Lý Lang nói a? Quân Phụ đem Kiến Mộc luyện hóa tiến trong cơ thể ta, mà ta bây giờ có thể cảm ứng được cái này Động Đình cấm chế. tinh - màu - đông - phương - văn - học vạn vạn vạn. ịc cứu. oM tay đánh ý vị này, ta chính là cấm chế này mất trận."

"Nhưng ta tuy là mất trận, thế nhưng xác thực xác thực không biết được như thế nào ra cấm chế này. Quân Phụ nên là có biện pháp từ, nhưng không có nói cho ta biết."

Nàng ngừng lại, đưa tay từ một bên trên nhánh cây kéo đóa hoa hồng nho nhỏ, cắm ở trên búi tóc, quay người hướng về phía tiên điện bên trong đi nhưng Lý Lang thông minh như vậy, nên là còn có một cái biện pháp có thể giải cấm chế này —— cũng là hủy trận kia mất."

"Quân Phụ hoa tốt Đại Lực Khí mới đưa mất trận luyện hóa tiến trong thân thể ta. Nếu là ở lúc trước, hủy mất trận muốn so hủy trận khó. Nhưng hôm nay Lý Lang muốn đi ra ngoài lời nói..."

Nàng hết lần này tới lần khác đầu giết ta liền có thể nha."

Cái này Động Đình quân độc nữ, bởi vì lấy chấp niệm mà mãnh liệt yêu say đắm lấy Lý Vân Tâm Hồng Nương Tử nói xong lời này liền chuyển qua một lùm hoa. . Mọc, biến mất tại Chánh Điện phía tây thảng trong môn.

Lý Vân Tâm đứng tại Quân Sơn Bạch Sa Than thượng sững sờ một hồi lâu, mới ý thức tới tựa hồ...

Lại sắp sửa đứng trước một cái lựa chọn.

Nhưng hần không có nắm chắc có thể chọn tốt.

Động Đình quân có ý làm chuyện này —— cái này Lão Yêu Ma. Côn Ngô Tử ý đồ dùng ngôn ngữ cùng đại thể thuyết phục đảo hướng đạo thống, Động Đình quân cũng làm đồng dạng sự tình, nhưng càng thêm trực tiếp, càng thêm thô bạo.

Giết chết Hồng Nương Tử, liền có thể xuất động đình.

Nhưng đối với hần mà nói vậy cũng mang ý nghĩa tiêu diệt trong lòng nhân tính.

Lý Vân Tâm cần nhân tính sao?

Trong lòng của hần còn có nhân tính sao?

Hai vấn đề này hần thực thường tại hỏi, chỉ là không có ngờ tới nhanh như vậy liền muốn trực tiếp đối mặt.

Hần ngừng đầu nhìn một chút càng lên càng cao thái dương, lần đầu cảm thấy tâm lý có chút bức bối.

Cách đó không xa truyền đến gọn sóng cuộn cuộn thanh âm, vậy đại khái là hồ Ác Giao vượt lên mặt nước. Nhưng cái này Động Đình dù sao diện tích rộng lớn, cũng không phải ao nhỏ. Hần nhìn xem này giao, mang theo một trận gió liền xông lên Thiên, hướng về nơi xa bỏ chạy.

Nếu như cần cực kỳ lâu tới làm một lựa chọn, như vậy hần trước tiên cần phải biết rõ cái này Động Đình bộ dáng.

Đầu năm nay phạm là đáng tin chút địa đồ đều thuộc về hàng cấm, dân gian lưu thông những cái kia hần thấy giống là tiểu hài tử chơi đùa địa đồ cũng đều được tôn xưng là Trân Bảo. Muốn tạm thời chường quân cái này một mảnh Thủy Vực đến tốt cùng tình huống như thế nào, nhìn những có thể đó không thành. Hần đến tự mình nhìn một chút.

Động Đình diện tích gấp mấy trăm lần tại vị thành...

Dưới mắt nên sẽ không chỉ có Hồng Nương Tử cái này một cái có thể, có lý trí Âm Thần a? Lười không ít chữ

Thế là hần bắt đầu "Tuần tra" mảnh này có thể muốn đợi thật lâu Thủy Vực.

Chỉ là không nghĩ tới kể từ đó, chính là rỗng rã sáu ngày.

Mới đầu là muốn nhìn một chút ven bờ Thủy Vãn, hình dạng mặt đất.

Thế là liền thấy cẩn thận. Lúc trước hần đi xa nhất đến Nam Sơn, không còn hướng về phía trước. Lần này cũng chỉ một đường bay, không buông tha bên hồ phong cảnh —— cấm chế bên ngoài, đã bị vụ khí phong bế, nhưng dù sao trên bờ còn có Nhất Trượng địa. Này Nhất Trượng mặt đất hoặc là mọc lên hoa mọc, hoặc là chỗ nước cạn, lại hoặc là nhỏ nhỏ cầu tàu.

Đầu một ngày nhìn còn cảm thấy mới mẻ, nhưng cũng không tìm được người. Đến ngày thứ hai liền dần dần cảm thấy thú. Cần biết rõ trên đời này chơi tốt nhất nhĩ là? Chính là người a. Mà lúc này người ở thừa thốt, bên hồ đều là từng mảnh từng mảnh chỗ nước cạn, rừng cây. Hần có tâm sự, tâm không an tĩnh được, tự nhiên cũng tâm cảm thụ tự nhiên, phong cảnh. Thế là nhìn cả ngày, đã ngán.

Cho nên đến ngày thứ hai thời điểm liền tăng thêm tốc độ. Phong cảnh tại dưới người hần suu suu lướt qua, kinh phong quét vào mặt. Hần một bên cười ngựa xem hoa nhìn, một bên nghĩ tâm sự.

Nhưng dù vậy cũng dùng trọn vẹn bốn ngày, mới đưa cái này Động Đình quán một lần. Hần bay trên trời, tốc độ kia lại được xưng tụng nhanh như điện chớp —— nếu như dựa vào người trong thế tục dùng chân bước đo đạc, cái này bốn ngày hành trình đi hơn nửa năm cũng không kì lạ.

Có thể tựa hồ không thu hoạch.

Kì thực ngày đầu tiên qua Nam Sơn, đến chạng vạng tới thời điểm, liền đã ra Vị Hà phủ khu vực. Mấy ngày nay đi xuống đại khái đi qua sáu cái phủ, hai cái châu. Theo lý thuyết Động Đình rộng lớn ngàn, mỗi cái Châu Phủ đều nên ở bên hồ có cầu tàu. Vận hàng, đi đường thủy luôn luôn thuận tiện rất nhiều.

Nhưng bởi vì Côn Ngô Tử này thần thông, Lý Vân Tâm liền chỉ thấy mấy cái bên hồ cầu tàu thi thể. Người cũng không thấy bóng dáng, muốn đến đều chết mất.

Bên hồ cấm chế vẫn được vụ khí, ở tại bên hồ người nhất định kinh hoàng bất an, không biết được phát sinh —— cũng không có bao nhiêu dựa vào cái này Động Đình ăn cơm Ngự Dân, người chèo thuyền, cái này sinh kế muốn coi là sau đó.

Đến ngày thứ tư, rốt cục ần ần nhìn thấy nơi xa Quân Sơn bóng dáng —— hần quán một vòng, lại.

Lúc này liền ý thức được chỉ nhìn bên bờ thực... Cũng vèn vèn nhìn Động Đình nhỏ nhỏ một bộ phận mà thôi. Nếu như hồ này bên trong còn có ngoài ý liệu người hoặc sự tình, này tất nhiên là trong hồ.

Quân Sơn xem như một tòa Đại Đảo, thật muốn dời người đi ở, cũng có thể ở lại cái mấy ngàn người nhà. Có thể dạng này Quân Sơn tại Động Đình bên trong, liền ngay cả một chiếc bánh lớn thượng hạt vừng cũng không tính —— chỉ có thể coi là một cái đầu kim.

Dạng này hòn đảo tại Động Đình bên trong còn không có bao nhiêu. Bảo đảm không cho phép, chỗ nào liền cắt giấu kinh hi ——

Cũng có thể là là kinh ngạc, hoảng sợ.

Hắn liền lại hoa hai ngày vòng quanh Quân Sơn, một vòng một vòng Địa Phi. Kết quả là giống như là bay trên mặt biển —— đưa mắt nhìn bốn phía đều là màu xanh đậm nước, ngay cả cảm chế thượng vụ khí đều không nhìn thấy. Dựa vào thái dương làm tham chiếu, có thể lại cũng không rất chính xác. Tối hậu trắng hao tốn hai ngày, chỉ nhìn thấy một tòa đột xuất mặt nước đá ngầm đảo, lại hắn thu hoạch —— cũng không muốn lại tiếp tục.

Liền rút cuộc để ý hiểu biết Động Đình lớn.

Một hai trăm cái dạng này Động Đình... Liền phải đem toàn bộ Khánh Quốc cho lấp đầy a? Lưới không ít chữ!

Hắn hoa rông rãi sáu ngày làm dạng này "Phí công công" sự tình, nhưng một mực nhủ này lại từ đầu đến cuối không có lòng xuống.

Hắn còn không có làm ra quyết định kỹ càng.

Nhưng mà ngoài ý muốn xuất hiện tại ngày thứ bảy.

Hắn lại tìm đến một tòa đảo. Trên đảo này lúc trước nên là không có người ở. Bởi vì nó ở vào Động Đình nội địa, chung quanh nước lại thâm sâu —— rất như là một cây trụ từ hồ nhô ra đến, lẻ loi lơ lửng tại mặt nước.

Sâu như vậy nước đảo chung quanh không tốt xây cầu tàu, cũng không có bầy cá, lại khoảng cách trên bờ lại xa. Tại loại này niên đại nhất định người ở.

Trên hòn đảo cây cối ngược lại là xanh um, tại ngày thứ bảy mặt trời rực rỡ hạ giống như là nguyên một nhanh tinh điều tế trác Lục Ngọc, xanh mon mon làm cho lòng người vui. Lý Văn Tâm nhìn tình cảnh này, tâm lý bức bối cũng không khỏi vì đó qua ba phần. Điều này làm hắn cảm thấy ngoài ý muốn ——

Hắn một mực đang phóng túng tâm lý bất an tâm tình, đồng thời vui với thể nghiệm loại bất an này mang cho hắn Bệnh trạng khoái cảm. Nhưng bây giờ mừng rỡ —— hắn muốn đại khái là tiềm thức cho rằng tại trước mắt tình huống dưới hắn không thể nếu còn tiếp tục như vậy nữa.

Bên ngoài còn có người đang chờ hắn. Quý Đế tại vị trong thành, hắn Yêu Ma đệ tử cũng ở bên ngoài. Nói là Lưu lão đạo cùng bọn hắn cùng nhau chạy mất, có thể lại không biết được an nguy như thế nào.

Hắn tán đồng tiềm thức quyết đoán, quyết định lại trốn tránh ngày cuối cùng. Đây bảy ngày, hắn muốn một lần nữa trở lại loại kia thời thời khắc khắc kéo căng mỗi một cây chiến tranh cân não đấu sinh hoạt ở trong qua.

Nhân sinh cũng là một trận chiến đấu. Nhân hạ tức mang ý nghĩa chết đi.

Hắn làm ra quyết định như vậy, liền mang theo vân vụ rơi xuống này trên hòn đảo. Kết quả tại bên bờ nhìn thấy một chiếc tàn phá thuyền —— là một chiếc.

Ý vị này chiếc thuyền này lúc còn sống thể lượng không nhỏ, là loại kia đại phú nhân gia mới có thể có được Thuyền Hoa, Lâu Thuyền. Bây giờ đổi phế nằm tại trên bờ chỉ còn lại có Long Cốt, thân thuyền đều bị đánh đến thất linh bát lạc.

Hắn quán thuyền đi một tuần, nhìn thấy một hàng dấu chân.

Thế là lần theo dấu chân kia hướng trong rừng đi. Đi đến trong rừng trên đồng cỏ dấu chân biến mất, thế nhưng là còn lại khác ---- -- chút vỏ sò tàn mất tại trong bụi cỏ, thật giống như có người vừa đi vừa ăn, tiện tay vứt bỏ. Trên đảo này không có bãi cát, Lý Văn Tâm ngẫm lại, đại khái là từ chiếc thuyền kia thi thể thượng lên xuống tới, nguyên bản bám vào thượng vỏ sò hén.

Liền lần theo những cái kia vỏ sò đi, nhìn thấy trong rừng một tảng đá lớn.

Có chừng ba bốn tầng lầu cao, chung quanh bị mảng lớn Lâm Mộc vờn quanh. Nguyên một khối tảng đá xanh, hạ lại là không. Nhóm một đồng lửa, lửa bên cạnh có người.

Lý Văn Tâm hướng bốn phía nhìn xem, cũng không dị thường. Thế là dạo chơi đi, đứng Jae Suk huyết lối vào nhìn một chút.

Này lửa đã đốt có một đoạn, bây giờ sắp dập tắt. Một cái đầu bạc lão giả nghiêng người nằm trên mặt đất, xiêm áo trên người vẫn còn chu toàn. Nhìn hắn ăn mặc không phải Ngự Dân, giống như là phú quý người, muốn đến chính là chiếc thuyền kia trên người.

Ngay vào lúc này đợi lão giả kia tỉnh. Hắn chống đỡ đứng người dậy hướng động khẩu nhìn xem, neho mắt lại, tựa hồ ngoài động ánh sáng mặt trời đâm hắn mắt. Sau đó lại đưa tay nặn một cái, ngồi thẳng, nhìn chăm chăm Lý Văn Tâm tinh tế dò xét một hồi, khàn giọng nói a nha... Người thiếu niên này, cũng là gặp rủi ro nơi này?"

Lý Văn Tâm cũng không, chậm rãi đi tới, trong động đi một vòng. Nói là động, thực phải nói là một đạo rất rộng lớn thạch khe hở. Hỏa quang cùng ánh sáng mặt trời chiếu sáng một bộ phận, còn có càng nhiều giấu ở trong bóng tối. Bên ngoài là sóng nhiệt bốc hơi ngày nắng chói chang, việc này trong động lại hóng mát.

Lão già gặp hán bộ dạng này cũng không thấy đến kỳ quái, chỉ cười nói Tiểu Lão Nhi vốn cho rằng chỉ có cái này một chiếc thuyền gặp nạn, không nghĩ tới lại còn có người. Muốn đến là hôm qua làm tức giận Long Vương —— này mưa như trút nước mưa nha."

Lý Vân Tâm đi đến hán đối diện, hít mắt xem hán người là thần thánh phương nào?"

Lão đầu từ "Ừ" một tiếng.

"Người bình thường thân ở trạng huống này, nhưng không nên là người bây giờ bộ dáng." Lý Vân Tâm từ từ nói, "Nơi này cách bên bờ cực xa, người nên hiểu được Ngư Dân cũng khả năng không lớn tới. Người một cái lão đầu từ, ở chỗ này đợi thêm mấy ngày, sẽ chết rồi. Nhưng nhìn trấn định như vậy nhân nhả."

Lão nhân nghe lời này mới cười rộ lên. Hán cười thời điểm trên mặt nếp uốn chồng chất tại một chỗ, nhìn cũng rất hiền lành hòa ái. Con mắt hít thành một đầu dây, chỉ dùng khỏe mắt nhi bên trong một điểm ánh mắt xéo qua nhìn người người người trẻ tuổi kia nha, ai... Chết đi có thật là sợ đâu? Lão già ta sống đến sáu mươi tám tuổi, người đều nói ta là Lão Thọ Tinh. Nhưng ta cái này Lão Thọ Tinh nha, lại bị trong nhà con gái lừa gạt thuyền này, đưa tới hồ này thảo luận là du ngoạn... Kì thực đem thuyền đục để lọt."

"Ta người lão bộc kia che chở ta, thượng cái này bờ. Ta chỗ ấy nữ đáp lấy thuyền nhỏ. Ai ngờ đến bỗng nhiên Thiên Hạ rơi trời mưa to... Ta tại cái này Thạch Huyệt bên trong sống sót, ta chỗ ấy nữ ngược lại là trong hồ chết đi —— đã như vậy, còn có thật là sợ chết đâu?"

Lý Vân Tâm mảnh suy nghĩ kỹ một chút, nhặt bên cạnh đồng lửa một tảng đá xanh ngồi xuống. Tựa tay nhặt lên một cây mặt đất củi khô ném vào trong lửa, cười nói như vậy người ngược lại cũng không phải bình thường người ta. Không phú thì quý người ta mới có loại sự tình này a? Lười không ít chữ các hạ lúc trước là trong quan phủ Quý Nhân, vẫn là trên giang hồ hào hiệp?"

Lão nhân cười rộ lên không đề cập tới, không đề cập tới. Chỉ là, lão hủ nhìn nhỏ cũng không phải nhân vật tầm thường, lại là từ đâu đến đâu?"

"Ta từ Đông Thổ Đại Đường tới." Lý Vân Tâm không mặn không nhạt tùy ý ứng một câu, "Nếu như còn muốn tại trên đảo này đợi một đoạn, ngài ăn đâu? Lúc ta tới trông thấy vỏ sò. Bây giờ tựa hồ cũng ăn sạch —— về sau xử lý? Muốn đánh săn mà sống? Ngài thân thể này nhìn cũng không lớn cứng rắn."

Lão đầu từ cười rộ lên lão đầu từ không thích nước mùi tanh. Tôm cá bãi ngày thường đều là không ăn —— mấy chục năm, tổng không tốt đến già Lão, khí tiết tuổi già khó giữ được. Nhỏ trên đường gặp những cái kia vỏ sò nha, lại không phải ăn thừa, mà chính là lấy ra dùng. Chỉ là những cái kia không tiện tay, cũng liền vứt bỏ."

"Muốn nói thức ăn nha, lão hủ còn có một cái Lão Bộc —— lúc trước nói, che chở ta lên bờ. Có hán, những ngày này ngược lại cũng không cần vì thức ăn sầu muộn."

Lý Vân Tâm nhìn lấy lão già hán qua đi sẵn?"

"Nói là Lão Bộc." Lão già đứng người lên, Đỗ Từ ục ục mà vang lên hai tiếng. Cái này theo góc độ quan sát của hán nên là thất lễ sự tình, bây giờ lại cũng không thêm đề ý. Hán chậm rãi hướng thạch khe hồ bị bóng mờ che khuất một chỗ đi —— nơi đó âm lãnh ẩm ướt, chậm rãi nhỏ xuống dưới lấy nước. Có lẽ ngàn vạn năm đằng sau sẽ hình thành một cây Thạch Nhũ.

"Đã là Lão Bộc nha, lại không có tiện tay gia hỏa, đi nơi nào đi sẵn đâu?" Lão già dừng lại, thờ dài một tiếng, "Cùng ta hơn bốn mươi năm, cũng hầu như nói mạng này là ta. Mặt mặt, mạng này ngược lại thật sự là thành ta."

Hán vươn tay tại trong bóng tối tìm tới một hòn, Lý Vân Tâm lại nghe được thanh thúy tiếng va chạm —— hán cảm thấy đó là vỏ sò cùng thạch đầu tiếng va chạm. Sau đó lại nghe được túi túi cắt chém âm thanh.

Sau đó lão nhân xoay người.

Lý Vân Tâm nhìn thấy trong tay hán xách một khối đầm máu thịt —— thượng còn liên tiếp tới làn da màu trắng.

Lão già nhìn thẳng hán một hồi, trở nên bắt đầu trầm mặc. Hán đi đến này bên cạnh đồng lửa, đem thịt đặt bàn đá bên trên. Dùng khác một tay cầm biên giới sắc bén lớn vỏ sò chậm rãi cắt. Hán một bên cắt, một bên nói lữ dã thú nha, không phải người ăn ta, chính là ta ăn người. Trong nhân thể này đâu, kì thực cũng là giống như đực. Chỉ là người ăn ngon nhìn chút —— không ăn người thịt, ăn người Tinh Khí Thần."

"Nhưng đẹp mắt cũng là chuyện tốt nha. Tinh Khí Thần ăn, người vẫn còn ở đó. Chỉ cần chết không, tổng còn có thể hòa hoãn."

"Thật có chút người đâu, tại dạng này trong nhân thể trôi qua lâu, liền quên người vẫn là dã thú thời điểm bộ dáng —— Tinh Khí Thần muốn ăn, thịt người cũng phải ăn. Liền nói trong nhân thể này cũng ăn người, không có thiên lý công đạo. Có thể thế gian này chỗ nào thật có Thiên Lý công đạo đâu? Trong nhân thể bộ dạng này, liền đã so lữ dã thú dạng như vậy phải tốt hơn nhiều."

"Chúng ta nha, đến làm cho nó càng tốt hơn, mà không phải tệ hơn." Lão nhân cắt xuống một miếng thịt đến, há miệng run rẩy dùng một cây nhánh cây nhỏ mặc vào, gác ở trên lửa nướng. Nướng một hồi giương mắt nhìn Lý Vân Tâm, "Người nói nếu như có một người, người không làm, nhất định phải làm dã thú —— người này là muốn đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Người trong miếu :

Thạch khe hở bên ngoài ánh sáng mặt trời vẫn như cũ long lanh, nhưng thạch khe hở bên trong nhiệt độ lại tựa hồ như càng ngày càng thấp.

Lý Vân Tâm trầm mặc nhìn lấy hắc đốm khói thịt kia gác ở trên lửa nướng, cảm thấy tình cảnh trước mắt có chút quen thuộc.

Nhưng hắc dù sao đã không phải là cái kia tại lạnh trong đêm mưa lạnh rung run, chỉ có thể mặc người chém giết thiếu niên. Hắc như vậy trầm mặc một hồi, gương mặt nhìn lão nhân trắng cùng vỏ cây giống như mặt: "Các hạ xưng hô như thế nào?"

Lão nhân thật sâu hít một hơi —— hút này mùi thịt. Sau đó chậm rãi nói: "Lúc trước sự tình cùng tên đều quên. Bây giờ liền xem như tân sinh đi. Nếu là tại hồ này bên trong nhìn thấy người, ta liền tự xưng trong hồ lão nhân."

Lý Vân Tâm ngẫm lại, bình tĩnh nói: "Trong hồ lão nhân thật là cái có ý cảnh, có phong cách tên. Nhưng nếu như về sau ta gọi người thời điểm mỗi lần cũng phải gọi trong hồ lão nhân, cái này khó tránh khỏi có chút Trung Nhị. Ngài quý danh đâu?"

Lão nhân nhìn lấy hắc, nháy mắt mấy cái, không khỏi điệu mỉm cười: "A. Tiểu Lão Nhi không dám họ Tô."

"Vậy liền xưng người tô công." Lý Vân Tâm nhìn xem này thịt, "Tô công có biết ta là Yêu Ma? Cái này Động Đình, bây giờ chính là ta nói trận."

Lão nhân nhìn hắc nửa ngày, há hốc mồm: "A nha... Ta nghĩ người cũng là Yêu Ma. Dạng này thời gian, người lại một người tới. Trên thân nửa chút mồ hôi cũng không, y phục sạch sẽ, một tia hạt bụi không nhiễm. Lại xảy ra phở Thiên Tiên giống như gương mặt, tất nhiên không phải người nha."

"Chỉ là người đã là Yêu Ma, còn nói quân hạt lấy cái này Động Đình, có thể thấy được Pháp Lực Vô Biên. Tiểu Lão Nhi ở đây khổn đồn nhiều ngày, không thể Giải Ưu —— Yêu Ma Đạo người, có thể hay không cho ta xuất ra một vỏ mỹ tửu đến uống?"

Lý Vân Tâm nghe hắc lời nói, mỉm cười. Hắc thủ đoạn hát lên, liền thêm ra một thanh quạt giấy. Lại tại cái này quạt giấy thượng một vòng, liền đưa ra một bầu rượu tới. Đem rượu đặt ở trước mặt lão nhân bên cạnh đồng lửa, nói: "Đây là vị trong thành Mộc Nam ở giữa Mộc Nam xuân."

Đón đến còn nói: "Không biết bây giờ còn ở đó hay không."

Lão nhân đưa tay lấy tửu, nhắc lên ầm liền đem một đường Quỳnh Tương nghiêng vào bên trong miệng. Sau đó mới thở dài ra một hơi, nói: "Hảo tửu, hảo tửu! Tiểu Công Tử cho ta tửu, lão đầu từ liền cho người thịt —— cầm lấy đi!"

Trong tay nhánh cây ném đi, thẳng vượt qua đồng lửa trại.

Lý Vân Tâm đưa tay tiếp được, từ từ tế tế nhìn một cái, liền lại đặt ở trên lửa nướng.

Lão nhân vỗ tay khen hay, lại dùng trong tay vỏ sò cắt xuống một miếng thịt xiên, nói: "Người đã là chấp chương Động Đình Yêu Ma, bây giờ nhìn lại không phải khoái ý bộ dáng. Đầu nói Yêu Ma tiêu dao thoải mái, tùy tâm sở dục. Tiểu Công Tử lại có tâm sự gì đâu? Tiểu Lão Nhi ta cái mạng này muốn đến cũng không lâu cũng —— không bằng nói nghe một chút."

Lý Vân Tâm nhìn lấy hắc: "Lấy tô công bản lĩnh, ta phiền lòng sự tình còn cần ta nói a?"

Lão nhân lắc đầu: "Trước mặt người cái này tô công chỉ là cái lão đầu từ thôi, nơi nào có cá gì biết hiểu người tâm sự bản lĩnh."

Người như không yên lòng, nhất chương liền đem ta bỏ, cũng có thể nhìn thấy ta đến tột cùng là cái như thế nào người."

Lý Vân Tâm nghiêm túc cân nhắc một hồi hắc đề nghị. Sau đó cầm trong tay thịt nướng lật cái mặt.

"Phiền lòng sự tình trước mắt ngược lại là có một ít." Hắc trầm mặc một lát, vậy mà quả thực mở miệng nói đến, "Có mấy cái bằng hữu tại Động Đình Hồ bên ngoài, đi hướng không rõ. Nhưng dưới mắt ta lại ra không được, quan tâm sẽ bị loạn. Sợ bọn họ bị người giết chết, hoặc là bị Yêu Ma giết chết. Càng sợ bị hơn bắt được, dùng để bức hiếp ta —— vậy ta liền có phải hay không làm ra bản thân không thích lựa chọn."

"A nha, ngược lại là buồn rầu sự tình." Lão nhân thở dài. Thanh âm bởi vì mỹ tửu duyên có hơi lớn chút, "Tiểu Công Tử là sợ không có cách nào thuyết phục chính mình tâm nha."

"Ta chỉ là chán ghét khảo nghiệm." Lý Vân Tâm cười cười, "Có một số việc không có gì đặc biệt dạng như vậy, liền rất tốt. Nhưng đến khảo nghiệm thời

điểm ai cũng không biết được sẽ làm ra như thế nào lựa chọn. Cho nên nói không muốn khảo nghiệm nhân tính, ta không có chút nào ưa thích."

Hắn nhìn lão đầu từ liếc một chút: "Cũng không thích ngu xuẩn rắc rối."

Lão nhân hiền lành lại hòa ái cười cười, đem cành thượng nhục cầm về, đưa tay xé cấp trên hơi cháy một đầu thịt băm Thường Thường, nói: "Không có muối ngược lại là có chút nhạt nhẽo Vô Vị. Tuy nhiên nhìn Tiểu Công Tử phiền não còn không chỉ có nơi này —— còn có chút khác a?"

Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn đem này một đầu thịt băm thả vào trong miệng tinh tế bắt đầu nhai nuốt, lại nói: "Khác a. Có người bức ta đứng đợi. Đây cũng là một kiện chán ghét sự tình —— có thể lại không có cách nào thì không đếm xỉa đến. Nhưng nguyên nhân còn cùng là trước kia giống nhau —— nếu như có thể đem bên ngoài mấy cái lão bằng hữu đều làm tiến đến, có lẽ tâm tình còn tốt hơn một số. Tuy nhiên muốn đến nơi cũng không có cách nào. Ta không biết nơi là địch hay bạn, nhưng cảm giác được nơi người cũng không tệ lắm. Gặp nhau xem như hữu duyên, ta còn có việc... Hẹn gặp lại đi."

Hắn nói liền đứng người lên, cầm trong tay nhánh cây đặt tại đá cứng bên trên, làm bộ muốn đi gấp.

Lão nhân thả tay xuống bên trong thịt, ngẩng đầu lên nhìn hắn, cười híp mắt nói: "Thụ nơi người mỹ tửu, tốt như vậy bảo nơi tay không mà về. Tiểu Công Tử lại nhìn, đây là nơi nào —— "

Nói xong hắn dùng trong tay nhánh cây trên mặt đất điểm điểm, lại đưa tay hướng thạch khe hở bên ngoài nhất chỉ.

Lý Vân Tâm hướng ra phía ngoài nhìn sang.

Thạch khe hở bên ngoài vốn là mặt trời rực rỡ cùng dã rừng cây, lúc này nhìn vẫn là mặt trời rực rỡ cùng dã rừng cây. Chỉ là... Đã không phải hắn vừa mới tiến vào thời điểm bộ dáng.

Liên miên cây dong sinh ở ngoài động, xanh um tươi tốt.

Một góc mái cong từ trong bụi cây nhô ra tới.

Cái này. . . Không phải hắn vừa mới tiến vào lúc cái kia đảo.

Trong lòng của hắn đột nhiên giật mình, quay đầu đi xem lão giả kia. Nhưng lão giả cũng không dị dạng, chỉ chậm rãi xé thịt ăn, ngẫu nhiên uống một hớp rượu —— cùng bất kỳ một cái nào thêm ăn lão nhân gia. Hắn hiền lành cười hướng Lý Vân Tâm khoát khoát tay: "Đi thôi, đi thôi!"

Lý Vân Tâm quen thuộc hắn dưới mắt loại vẻ mặt này. Rất phổ biến, nhưng vào lúc này lộ ra quái dị —— cũng là loại kia một cái hiền lành Lão Gia Gia vì ven đường Tiểu Hải Nhi thổi một cái Đường Nhân, sau đó nhìn hắn hí ha hí hửng một đường chạy đi ánh mắt.

Hắn mấy lần muốn nói, mấy lần lại dừng. Nhưng rất nhanh ý thức được một sự thật —— đối phương vô luận là ai, thủ đoạn đều xa ở trên hắn. Đằng sau thoát hiểm nên vì chính mình lên một quẻ. Nhìn một cái năm nay có phải hay không thời giờ bất lợi, là ý gì bên ngoài tình huống một cái tiếp một cái tới.

Nhưng dưới mắt...

Hắn cười cười, hơi hơi vừa chấp tay: "Này liền đa tạ."

Nói xong bước nhanh chân liền đi ra qua, thẳng vào trong rừng.

Lão nhân tại sau lưng híp mắt mắt thấy hắn, lắc đầu: "Ngược lại là cái hảo hài tử."

...

...

Lý Vân Tâm có thể vững tin chính mình không tại này ở trên đảo. Hắn đi ra mấy bước đằng sau liền lá vùn vụt bay lên bầu trời, cuối cùng thị lực hướng nơi xa nhìn. Nhưng ý thức được nơi đây tựa hồ cũng không phải hiện thực thế giới. Hoặc là nói chỉ là hiện thực thế giới một bộ phận —— lấy một gian Miếu Thờ làm trung tâm cây dong Lâm thật là thật sự, có thể bên ngoài trăm trượng đều là trắng xóa mê vụ, hắn dám khẳng định cho dù xông vào này trong sương mù chạy không thoát qua.

Thế là trực tiếp tiến lên một đoạn lộ trình, lọt vào này miếu bên trong.

Đây là một gian rách nát Miếu Thờ, tựa hồ lúc trước chỗ rừng núi hoang vắng. Cửa hai đôi Thạch Sư Từ thượng bò đầy rêu xanh, Chánh Điện tám biển cũng lung lay sắp đổ. Trên mặt đất cũng sinh đầy cỏ hoang, nhìn quanh quẻ cực. Có thể Lý Vân Tâm vừa rơi xuống đi vào, miếu bên trong nhất thời nóng nhiệt lên ——

Hai Đạo Phù Lục thẳng đến hắn mà đến, có khác hai tiếng phá không rít gào vang.

Trong đình viện tàn phá bàn đá trên mặt đất nổi lên hơi hơi rung động, sóng nước kim quang, hắn cảm nhận được quen thuộc Trần Pháp Cẩm Chế lực lượng.

Còn nghe thấy the thé giọng, yêu bên trong Yêu Khí thanh âm: "A nha! Chạy... A? Chạy mau —— "

Lý Vân Tâm liền tiện tay tiếp nhận này hai Đạo Phù Lục trong lòng bàn tay bóp, đưa chúng nó hóa thành hỏa diễm cùng tro tàn. Lại tiến lên trước hai bước, hai thanh phi kiếm đỉnh đỉnh đang đánh vào bộ ngực hấn bên trên, lại ngay cả một vết trắng nhì đều không có để lại. Lại tiến lên bốn bước, một chân đạp bay một lùm cỏ hoang ở trong một loạt bày cong vẹo cục đá, quát: "Vội cái gì, là ta!"

Lời này uống xong, trong viện bỗng nhiên yên lặng lại.

Lý Vân Tâm nhẹ ra một hơi: "Có hay không chiến đấu giảm quân số?"

Tam Hoa chậm rãi từ cửa chính điện bên trong nhô đầu ra. Nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn một hồi lâu, mới kinh nghi bất định nói: "A? Đây là thật, hả? Giả? Hả?"

Sau đó nhìn thấy Chánh Điện cửa bị đẩy ra. Lưu lão đạo nhú chặt lấy song mi, đầu rối tung, cẩn thận từng li từng tí thượng hạ dò xét hấn, thật lâu mới thử thăm dò hỏi: "Tam Ca Nhi?"

Lý Vân Tâm buông tay: "Trước đó còn có người khác giả mạo ta?"

Nhưng Lưu lão đạo cũng không nói chuyện, vẫn chỉ nhìn chăm chăm hấn.

Lý Vân Tâm liền thở dài, nói: "Tam trăm tiêu binh chạy bắc sườn núi, Pháo Bình song song phía bắc chạy. Tiêu binh sợ đụng Pháo Bình pháo, Pháo Bình sợ đem tiêu binh đụng —— H A T S- Your-n A- p l e ASe? -n A- ssi S-L ssi- độn ssin —— được đi ra đi."

Lời này Lưu lão Đạo Đại khái nghe không hiểu, Tam Hoa Long Nữ cũng nghe không hiểu. Nhưng hết lần này tới lần khác Lưu lão đạo liền hiểu được... Cái này xác thực thật là Tam Ca Nhi.

Lúc này từ trong phòng lao ra, giữ chặt Lý Vân Tâm tay, từ trên xuống dưới nhìn xem, mới khàn khàn cuống họng, nói: "Người có thể —— hù chết Lão Đạo nha!"

Lý Vân Tâm bởi vì hấn loại thái độ này mà thoáng có chút cảm động, nhưng trong lòng một cây cảnh giác dây cung còn không có buông lỏng. Sự tình tới cổ quái —— cái này miếu bên trong "Lưu lão nói ", "Tam Hoa Long Nữ", biết hấn là Lý Vân Tâm, nhưng hấn cũng không có gì khác đường tắt biết bọn họ liền là chân chính Lưu Công tán, Tam Hoa.

Bởi vì bọn hấn chính là cái này thời đại người, có thể làm không ra cái gì nhận ra độ rất cao nhiều khẩu lệnh, tiểu học sinh lớp Anh ngữ văn.

Lý Vân Tâm lại đi trong miếu nhìn xem: "Thì Quỷ Tử đâu?"

Lúc này Lão Đạo nháy mắt mấy cái, thần sắc trở nên sầu khổ đứng lên: "... Làm bị thương. Cũng liền ba người chúng ta đi đến một chỗ qua. Người khác..."

Lý Vân Tâm cất bước đến gần phá miếu trong chính điện. Nhìn thấy Thì Quỷ Tử nằm nghiêng trên mặt đất, dưới thân phủ lên Lưu lão đạo đạo bào. Trên thân nhìn không ra vết thương, nhưng sắc mặt tái xanh, hơi thở mong manh.

Hấn cúi người tìm kiếm hơi thở, lại tìm kiếm mạch đập. Bắt mạch là Tu Hành Nhân tất nhiên sẽ học tập sự tình một trong —— Trúc Cơ sơ kỳ tổng được rõ ràng Thể Nội Kinh Lạc, huyết đạo mới vận khí tốt. Nhưng khi đó hấn học được cũng không tinh, không biết được Thì Quỷ Tử mao bệnh ra ở nơi nào.

Nghe được Lưu lão đạo cùng sau lưng hấn lo lắng lại nói đồng dài nói: "Tam Ca Nhi ngày đó đưa nàng đưa đi phế trong cung, gọi quý kia để chiếu khán, lại về một cái Thể Thân đặt ở Nam Sơn —— vốn nghĩ việc này ta liền đi tiếp nàng đi ra. Há biết rõ Tam Ca Nhi bên kia xảy ra chuyện, không thấy tăm hơi. Ta liền dẫn Gia Hân cái đứa bé kia qua ngoài thành tìm này Tứ Tượng. Kết quả là chỉ tìm tới nàng —— "

Tam Hoa đứng tại cửa ra vào, con mắt vụt sáng vụt sáng mà nhìn xem Lý Vân Tâm. Gặp Lưu lão đạo nhìn nàng mới nói: "Ai nha, ai da... Ta không biết được á! Đến một đám Đạo Sĩ! A nha, cái kia hung!"

Lý Vân Tâm lúc này không tâm tư nghe nàng khoe mẽ, liền nhìn Lưu lão nói.

Lão Đạo lo lắng nhìn một chút Thì Quỷ Tử, nói: "Tam Ca Nhi đem bọn hấn phân công ra khỏi thành, để bọn hấn tại vị ngoài thành dẫn đạo những vong hồn đó hóa thành oán khí. Việc này ngược lại là làm được hữu kinh vô hiểm, nhưng đằng sau lại không biết được nội thành cục thế như thế nào, liền dựa vào phân phó một mực đang ngoài thành các loại. Há biết rõ tới trước cái mặc hoàng y Đại Yêu Ma, lại tới một đám đạo thống Đạo Sĩ, gặp Âm Thần liền muốn chém giết —— "

"Lúc này thực sự không có cách nào khác các loại, đành phải riêng phần mình trốn. Ta cùng Tam Hoa chạy trốn tới một chỗ, Gia Hân cái đứa bé kia... Liền tách ra. Về sau nghĩ thâm cái đứa bé kia còn ngờ ngợ ngắc ngắc, có thể hay không hướng Kiều gia Cự Trạch qua. Liền mạo hiểm trở về nhìn, kết quả cũng không tìm được. Lại đi phế cung qua —— há biết rõ này phế cung cũng bị một đám Đạo Sĩ hấn, chỉ nhìn thấy pháp thuật Phù Lục bay đầy trời, đó là thật tại đánh —— này con phổ bách tính đều đang chạy trời chết."

"Chỉ nhìn một chút —— trông thấy này thành cung sập. Quý kia để... Ai." Lưu lão đạo nói đến đây thở dài, "Này nghiệp hướng Chiêu Vũ Hoàng Đế, mạng nàng đi ra, giao cho ta, lại bị một đám Đạo Sĩ vây quanh. Quý này để nha, ai, ai, ai..."

Lão Đạo ngay cả thán ba tiếng, đưa tay tại trên mắt chùi chùi: "Quý này để nói là cái Quý Quái, nhưng quả nhiên là cái Trung Can Nghĩa Đám —— cùng bản đạo nói, cái này Thì Quý Tử chính là Tâm Ca Nhi người trọng thác cho hần, hần Đại Nghiệp Hoàng Đế không thể người phụ trách nhờ vả... Vạn thần thông đem chúng ta đưa ra thành, chính mình cần những đạo sĩ kia. Ta ở ngoài thành các loại một hồi, chỉ gặp trong thành quang hoa đầy trời âm khí âm u, có thể chờ một lúc... Âm thanh đều không."

"Cũng không biết như thế nào."

Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, cũng bồi tiếp Lưu lão đạo thờ dài.

Sau đó Lão Đạo mới nói: "Nàng... Là cùng này nghiệp để ra phước cung lúc, bên trong một cái Đạo Pháp. Đáng tiếc Lão Đạo ta, ai, ai, ai..."

Lý Vân Tâm suy tư một hồi, đứng người lên.

"Trên người của ta chính là Yêu Lực." Hần nhú mày nói, " cũng không phải tùy tiện hướng trên thân người độ chút gì linh lực Chân Khí liền có thể sống mệnh. Như thế phiền phức sự tình."

"Nhưng.. Vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Có người giả trang qua ta?"

Lưu lão đạo lúc này mới cùng Tam Hoa liếc nhau: "Có thể... Không chỉ một nha. Chúng ta tiến cái này miếu, bốn phía liền nổi sương mù —— đi chạy không thoát qua, mặc kệ đi bao xa, một khi ra vụ khí liền vẫn là cái này miếu. Sau đó trong đêm liền đến người ---- một cái tiếp một cái đến, đều nói là Tâm Ca Nhi người. Có thể Lão Đạo ta hỏi một chút, liền hiểu được không phải nha —— thiên hạ này còn cái nào có người có thể nói Tâm Ca Nhi người lời nói?"

"Giả trang ta. Sau đó hỏi các người một số chuyện của ta." Lý Vân Tâm hướng ngoài miếu nhìn xem, "Có thể thấy được qua một cái lão đầu tử?"

Lưu lão đạo nghĩ một lát, hé miệng nói chuyện... Lại nghe không được thanh âm.

Sau đó thân hình hần bắt đầu chậm rãi trở thành nhạt, cái này Chánh Điện cũng đang thay đổi nhạt, toàn bộ thế giới, bối cảnh đều đang thay đổi nhạt.

Lý Vân Tâm vô ý thức đưa tay đi bắt, lại chỉ tới kịp đưa tay ngả vào trắng xóa, đã chiếm cứ chung quanh mỗi một tấc không gian trong sương mù.

—— nhưng vẫn là bắt được thứ gì.

Vụ khí đột nhiên tiêu tán.

Hần phát hiện mình vẫn ngồi ở thạch khe hồ, bên cạnh đồng lửa.

Trong tay hần bắt lấy, chính là là minh chuỗi này quạt giấy. Mà lão giả trong tay khối thịt kia đã sắp bị hần xé ăn sạch, uống không bầu rượu cũng nghiêng nằm ở một bên. Hần cười híp mắt nhìn lấy Lý Vân Tâm, cũng không nói lời nào.

Lý Vân Tâm thật sâu hít một hơi: "Các hạ —— là đạo thống người?" 8

.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Ăn thịt người :

"Lão đầu tử là trên đời này người. . c. . (九). (九). oM vạn vạn vạn. Tay đánh thủ phát " lão nhân cười híp mắt nói. Đồng thời đem lúc trước Lý Vân Tâm đặt tại đá cứng bên trên khối thịt kia nhạt lên lại tiến đến trước mặt hần, "Mát, vị đạo cũng không tốt. Người như chưa ăn qua cái này, thật đúng là không biết được mới gọi người ở giữa đến vị."

Này thịt xác thực mát. Một tảng màu trắng dầu tron ngưng kết tại màu nâu đen bấp thịt mặt ngoài, đem nguyên bản cháy hương khí đều bao lấy.

Lý Vân Tâm nhìn xem này thịt, đưa tay tiếp. Hơi trễ nghỉ một hồi lại ngồi vào bên cạnh đồng lửa, đem thịt gác ở trên đồng lửa.

"Phương mới nhìn đến là huyền cảnh?"

"Có chút là, có chút không phải." Lý Vân Tâm lúc này mới lão nhân thực nhìn cũng không rất già, động tác cũng không có trễ như vậy chậm. Cái này nên là một cái thân thể coi như quốc thước Lão Niên Nhân. Lão nhân kia nhìn lấy Lý Vân Tâm, "Nhưng tin tức tổng không có. Ba người dưới mắt tại vị ngoài thành hơn trăm dặm, an thân tại này miếu bên trong. Nữ tử kia nha, nhất thời ngược lại là chết không."

Lý Vân Tâm ngẩng lại nói như vậy, sự thực là thật. Nhưng ta nhìn thấy tình cảnh, chi tiết, đều `` `` . Là huyền cảnh —— người chỉ là vì ta tái hiện một lần."

Lão nhân cười là cái thông minh nhỏ."

"Nhưng các hạ bọn họ sẽ như thế nào nói, như thế nào làm? Các hạ tạo ra đến huyền cảnh sinh động như thật, ta một điểm sơ hở đều tìm không ra tới."

"Lão đầu tử hiện tại cũng không. Lão đầu tử cũng không có thần thông tạo ra một cái huyền cảnh tới." Lão nhân mỉm cười nói. Tựa hồ rất thích xem đến Lý Vân Tâm nghi hoặc bộ dáng, như thế làm hắn cảm thấy sung sướng mà thú vị, đồng thời cũng là một loại mới lạ thể nghiệm, "Trong tay người Chuối này quạt giấy, cái này phiến trên mặt có một bộ tốt vẽ. Người đem trong mắt người gặp qua sự tình, trong lòng nghĩ qua sự tình đều ghi chép ở phía trên —— người vừa mới nhìn đến cũng liền chỉ là trong lòng người sự tình, cũng không phải lão già ta công lao."

—— vừa rồi hắn hướng này vị khí ở trong một trào, bắt lấy đúng là hắn quạt giấy.

"Như vậy là người đem ba người bọn họ bảo vệ." Lý Vân Tâm nhìn lấy hắn, "Các hạ cần ta làm."

Lão nhân từ dưới đất tìm tới mấy cây củi khô thêm tiến trong đồng lửa, để lửa vượng hơn chút. Ngọn lửa lấy Lý Vân Tâm trong tay thịt, hương khí một lần nữa dâng lên. Hắn chỉ chỉ này khối thịt ăn trước nó."

Lý Vân Tâm cũng không, đưa tay xé một khối liền đưa vào bên trong miệng.

Trên mặt lão nhân nhất thời hiện ra hưng phấn thần sắc a nha, người lại không sợ là thịt người?"

Lý Vân Tâm cười cười nhìn lấy không giống. Ta nếu là Yêu Ma, đối thịt người nhất định có chút nghiên cứu."

Nhưng hắn nói lời này đằng sau, biểu lộ ở trên mặt hơi chậm lại.

Bởi vì vị đạo tại trong miệng hắn nổ tung.

Cái này thời đại son hào hải vị hắn ăn đến không nhiều, nhưng tại nguyên lai thế giới kia nếm qua rất nhiều. Tại như thế một cái độ cao phát đạt thế giới, thử qua các thức nguyên liệu nấu ăn, các loại nấu nướng phương thức, vốn cho là Thiên Hạ mỹ vị không gì hơn cái này.

Có thể không ngờ tới bây giờ trong miệng cái này. . . Đơn giản như vậy, chỉ ở trên lửa sấy một chút —— lại là loại vị đạo này!

Hắn thời điểm hàm răng đem thịt cắn nát.

Này sợi cơ nhục ở trong hương khí liền lập tức tán phát ra. Giống như mỗi một cây thịt băm bên trong đều thấm thấu tràn đầy hương cùng tươi, bây giờ rốt cuộc tìm được thỏa thích phóng thích cơ hội. Thơm như vậy khí trong nháy mắt tràn ngập khoang miệng, lại cũng không cảm thấy chán ngấy —— hương qua sau chính là tron nhãn cảm giác cùng tron nhãn tươi, chui vào trong miệng mỗi một cái góc, quyền luyện lấy mỗi một khóa vị giác luân quần không đi..

Đây là... ? !

Lý Vân Tâm trừng to mắt nhìn lão nhân kia —— hắn mang cho kinh ngạc đã quá nhiều.

Lão nhân gặp hắn phản ứng cũng chỉ là cười nhạt một tiếng, đạo đều là Quang Âm Khách qua đường. Rất nhiều chuyện lúc trước cũng không cảm thấy hiếm lạ, sau đó lại hiểu được chính là thế gian này lớn nhất quý giá nhất. Người đã ăn vào cái này mỹ vị, chính là nói người không phải một cái thú người. Như vậy lão đầu tử còn có một việc muốn người làm."

Lý Vân Tâm không lên tiếng nữa. Lão nhân này Thần Dij đã vượt qua hắn đoán trước.

Lão già phối hợp nói tiếp lão già ta còn một tháng nữa mệnh, chính ba mươi ngày. Người liền chơi với ta đùa nghịch ba mươi ngày. Nếu là ta tận hứng, liền vì người làm một chuyện, xem như trả lại người nhân tình. Nếu là ta không chưa hết hứng, không sung sướng, có thể cũng không cho người."

"Tôi công nhìn thân thể còn cứng rắn." Lý Vân Tâm cẩn thận nói, "Như thế nào nhìn, thọ nguyên cũng không chỉ ba mươi ngày."

"Cũng chưa biết chừng đây." Lão nhân đứng người lên. Lý Vân Tâm ý thức được thân hình hắn so nhìn lần đầu tiên thời điểm tựa hồ muốn hơi cao lớn chút —— không biết được là không phải là bởi vì giờ phút này thẳng tắp sống lưng.

Lão trong tay người nắm một nhánh từ trong đồng lửa rút ra, còn đốt ngọn lửa củi lửa, hỏi Lý Vân Tâm có biết người vừa rồi ăn là thịt?"

Cũng không đợi hắn đáp, liền cầm trong tay củi lửa ném đi thạch khe hở cái kia u ám nơi hẻo lánh.

Nơi hẻo lánh bị chiếu sáng.

Nhờ ánh lửa Lý Văn Tâm thấy rõ một cái... . Thô nhín, giống như là một cái bị mở ngực mở bụng người. Trắng trắng mập mập, Đổ Từ bị xé ra. Một cái bắp đùi đã không thấy, một cái khác đầu thì đoạn nửa bên. Hắn vừa rồi ăn thịt, hắn là từ này cái bắp đùi thượng cắt bỏ.

Hắn nằm thẳng tại nơi hẻo lánh một tảng đá lớn bên trên, một cái tay lỏng lẻo dựng xuống tới, đầu hơi hơi hướng phía sau ngửa —— khiến Lý Văn Tâm nhớ tới hắn thế giới kia một bộ Danh Họa: David (Mã Lạp cái chết).

Nhưng cũng bởi vậy thấy rõ hắn khuôn mặt.

Tựa hồ cũng không phải nhân loại. Trên gương mặt kia có ngũ quan, nhưng mà như là Lý Văn Tâm cùng Động Đình quân hiện ra Thần Ma Pháp Thân, tại giữ lại nhân loại hình dáng đồng thời còn sẽ có chút động vật đặc thù. Gương mặt này thượng ngũ quan được chia tán, liền phẳng phát nguyên bản hảo hảo gương mặt bị thổi phồng, từ giữa đó chống lên tới.

"Người đứa nhỏ này không ăn thịt người." Lão nhân nói với hắn, "Nhưng còn người thì sao? Có Ngũ Tạng Lục Phủ, huyết đạo kinh mạch? Nó cũng có. Nó vốn là bên cạnh ta tới đó, Nguyên Thân là lan trong sông Nhất Vĩ lớn 罽." "

"Ta nói hắn che chở ta lên bờ, là xác thực xác thực che chở ta lên bờ. Nhưng cũng cùng ta chỗ ấy nữ, không phải hảo tâm nghĩ —— hắn ngấp nghé trên người của ta. Nhưng ta một cái muốn lão già đáng chết... Nơi nào có tốt đâu? Ai, đến là thành ta trong miệng bữa ăn. Hắn hiện tại chính là Yêu Ma Pháp Thân, đem thân thể xé ra đến xem, cùng người không có hai loại nhi —— có tính không là người đâu?"

Gặp Lý Văn Tâm không, lão nhân lại nói đổi đừng nói, không chỉ nói riêng Ngũ Tạng Lục Phủ, nói trong ý nghĩ đi —— đều nói người chính là Vạn Vật Chi Linh, có trí tuệ. Nhưng yêu ma kia có hay không trí tuệ đâu? Ăn dạng này trí tuệ cùng người hai... Xem như ăn người, vẫn là món ăn dân dã? Người bây giờ suy nghĩ một chút vừa rồi cửa vào, còn cảm thấy mỹ vị?"

Lý Văn Tâm trầm mặc một hồi, hơi nhíu lên lông mày ta lúc trước cho là người là đạo thống người, có thể về sau lại cảm thấy người là Yêu Ma người."

"Người cứu ta người, được không kêu lên thống dùng bọn họ đến bức hiếp ta. Nhìn như vậy người giống như là Yêu Ma một bên. Giờ phút này người lại gọi ta ăn thịt này, ăn, đưa nó thân người triển lãm cho ta nhìn. Mục đích là vì gọi ta cảm thấy khó chịu... Nhìn lấy cũng là vì đánh vỡ trong lòng ta đường tuyến kia —— ta có thể ăn thân thể này cấu tạo, tư tưởng trí tuệ cùng nhân loại dĩ, vì hết lần này tới lần khác liền không thể ăn người đâu?"

"Ai, nhưng là có chút sự tình, lại là người không." Lý Văn Tâm thở dài, "Ta nhận qua cao đẳng giáo dục, cho nên dù là cấu tạo nhìn giống nhau, có tư tưởng cũng có trí tuệ, nhưng... DNA khác biệt a. Cái này từ nhi ngài không rõ, đây là chuyện đương nhiên sự tình."

"Nhưng khác có một việc —— đừng nói hắn chỉ là nhìn giống người, bản thân là Tinh Quái. Cho dù thật sự là người thì sao đâu? Ngài không hiểu ta. Lại hoặc là nói cái thế giới này, tại đạo thống cùng Kiếm Tông không chế hạ xác thực... So cái nào đó khả năng lưu giữ ở thế giới Trung Cổ Thời Kỳ muốn an ổn, hạnh phúc một số."

"Đạo thống cùng Kiếm Tông vẫn là lên rất lớn tích cực tác dụng —— không có bọn họ cho phép không có đại quy mô chiến tranh, cũng sẽ không có... Ai. Tại một ít địa điểm', tại rất dài một đoạn bên trong, dùng người làm quân lương —— chỉ ít tại mấy trăm năm dạng này Chu Kỳ bên trong, không phải chuyện hiếm lạ."

"Cho nên ta đối ăn thịt người chuyện này tha thứ độ rất cao." Lý Văn Tâm nhìn lấy lão nhân, "Có ăn hay không người cũng không phải là bản chất vấn đề, bản chất vấn đề là một ít chuyện khác, ở chỗ này."

Hắn đưa tay chỉ chỉ đầu.

Ngoài ý muốn lại mới lạ nụ cười lại một lần nữa xuất hiện tại trên mặt lão nhân. Hắn cười to tốt, tốt, tốt lắm. Người thật là một cái thú vị nhỏ. Lão già ta càng phải hạ quyết tâm —— cái này liền đi thôi? Lười không ít chữ cái này trong động cũng là thú."

Không đợi Lý Văn Tâm đáp ứng, lão nhân liền kéo hắn hướng ngoài động đi. Bị kéo, vốn định hất ra. Nhưng... Cũng không phải là trong tưởng tượng Yêu Ma cự lực, cũng không phải tu luyện có người thành niên loại loại kia cứng cỏi thân thể.

Đây là một cái phổ phổ thông thông lão nhân tay. Lòng bàn tay hơi có vẻ thô ráp, nhưng cũng không phải làm quen việc nhà nông tay. Rất khô ráo, nhưng rất nóng. Tựa hồ mang ý nghĩa lão nhân tâm tình rất tốt, thân thể cũng rất tốt.

Liền là bởi vì dạng này hơi kinh hãi, cũng liền tùy theo hắn giữ chặt đi đi ra bên ngoài trong rừng.

Lão đầu tử cũng vô dụng thần thông, liền giống như người bình thường đi. Mà Lý Văn Tâm liền đang chờ đợi, chờ hắn một hồi độ thủy chi lúc nhìn một cái hắn thi triển pháp thuật thói quen, đến tột cùng giống yêu ma nhiều một ít, vẫn là tu sĩ nhiều một ít. Lão nhân kia vừa chính vừa tà, nói chuyện lại có thể tùy ý thuyết minh, thật sự là một cái khó mà nắm lấy lão hoạt đầu.

Nhưng đến mép nước lúc lão già lại đứng vững, cũng bất động. Chỉ nhìn Lý Văn Tâm đạo dẫn ta đi đi."

Lý Văn Tâm cười cười tỏ công thần thông quảng đại, sao còn muốn ta mạng đâu?"

Lão đầu tử lúc này nhíu mày người đứa nhỏ này. Lão đầu tử chưa từng thi triển qua thần thông? Sẽ còn lừa gạt người hay sao?"

Lý Vân Tâm liền mạnh suy nghĩ kỹ một chút...

Sau đó ý thức được vậy mà xác thực không có. Từ hần thấy lão nhân một khắc kia trở đi đến bây giờ, đối phương chưa từng triển lãm qua bất luận một loại nào một cái bình thường lục tuần lão giả không có bản lĩnh. Hần nhập huyền cảnh nhìn thấy Lưu lão đạo cùng Tam Hoa Long Nữ, nhưng... Không có thấy lão nhân như thế nào thi triển pháp thuật.

Lý Vân Tâm lắc đầu tốt. Tô công đã ưa thích thâm tàng bất lộ, tại hạ liền trợ tô công một chút sức lực đi."

Dứt lời phát ông tay áo một cái, một trận Yêu Phong liền vòng quanh lão nhân cùng hần, thẳng lên không trung.

Phi hành loại sự tình này, tuy nhiên so với hần khi đó thuận tiện, cũng không có hần lúc kia dễ chịu. Bay trên trời cao, Phong Thế hạo đại. Tốc độ lại cực nhanh —— này Liệt Phong rút tại trong miệng, hô hấp gian nan. Lại hô hô thổi thấu y phục, thấu thể phát lạnh. Cho nên các tu sĩ đến Hóa Cảnh mới khó khăn lắm bay được, đến Chân Cảnh mới Tung Hoành Tử Hải đều là có thể đi được.

Lý Vân Tâm mang theo lão đầu tử thượng thiên, mắt nhìn phía trước, cố ý bay cực nhanh. Như thế một khắc đồng hồ công phu không thấy lão nhân ngôn ngữ, liền hơi hơi bên mắt nhìn một chút. Kết quả lại bị kinh ngạc —— này lão đầu tử mặt mũi tràn đầy nếp uốn đều bị kinh phong quét đến gom lại một chỗ, hai con mắt đóng chặt. Xanh cả mặt, nửa miệng mở rộng..

Giống như là một kẻ hấp hối sắp chết!

Lý Vân Tâm có trong nháy mắt cảm thấy là hần cố ý chơi lừa gạt. Nhưng lập tức ý thức được lão nhân kia nếu như coi là thật như hần sở liệu là cái không được đại nhân vật... Cố lộng huyền hư ra về thâm trầm còn có thể lý giải, nhưng làm ra cái bộ dáng này cũng quá có phần.

Liền bận bịu chậm dần tốc độ, đem lão nhân kia đưa đi sau lưng, cau mày nói ngơoi quả nhiên là..."

Lão đầu tử lúc này mới chậm rãi chậm quá khí, làm bộ muốn nổi giận ngơoi cái này tiểu nhi, sao không tin ta? ! Ngơoi một mình qua a!"

Nói xong bỗng nhiên hơi vung tay.

Nguyên bản một cái bình thường lão nhân có thể thoát không nổi Lý Vân Tâm tay. Nhưng gặp hần nổi giận hơn, Lý Vân Tâm liền ở trong lòng có phòng bị —— đã có phòng bị tự nhiên tùy thời dự định đem địch thủ đánh bay, cho nên trong tay chỉ hư hư địa sử lực. Lão nhân lập tức quả thực tránh thoát, chân vừa đạp, cả người thẳng tắp hướng về mặt hồ hạ xuống.

Lý Vân Tâm vốn muốn qua vớt hần. Nhưng thấy lão nhân trên mặt còn có con giận còn sót lại, trừng mắt nhìn, không có nửa phần kinh hoàng ý vị.

Thế là liền thu thế, chỉ thấy.

Thấy lão nhân thân thể hướng về mặt hồ một đường rớt xuống qua, tại rời mặt nước còn vài trượng thời điểm, dùng cái kia khàn giọng tiếng nói hét lớn Nghiệt Súc! Còn không hiện thân nghênh giá!"

Cái này vừa mới nói xong, nguyên bản bình tĩnh mặt hồ nhất thời lên một trận gió tanh trọc lãng. Sau đó nghe được dưới mặt nước một tiếng nặng nề như bò hồng âm thanh, một cái cự đại bóng mờ xuất hiện ——

Lại một tiếng vang thật lớn, một đầu sừng Ác Giao nhất thời xông ra mặt nước, nhảy lên một cái, Chính Tướng lão giả kia tiếp trên đầu!

Lý Vân Tâm ở giữa không trung hít sâu một hơi. Cái này Ác Giao hần tự nhiên nhận ra, chính là bây giờ trước tại trắng rừng cây gặp được cái kia Giao Long! Lúc ấy này Ác Giao gặp Lý Vân Tâm cái này Ly Vãn Long Tử cũng không e ngại, bây giờ lại như cùng một cái Trung Khuyển, bị lão nhân kia một hô tức đến!

Đều nói linh trí chưa mở sức loại hiểu rõ nhất uy nghiêm e ngại. Lý Vân Tâm bây giờ lại nhìn chăm chú đi xem này Ác Giao đầu —— vốn là sinh một đôi Ngưu Nhĩ, giờ phút này đôi kia cự đại Ngưu Nhĩ ép tới cực thấp, kề sát ở đầu hai bên, nhìn lấy là sợ cực!

Mà này lão đầu tử bị Ác Giao vững vàng tiếp được, đưa tay hao ở hần thô to tóc mai. Này tóc mai một cây liền chừng tiểu nhi lớn bằng cánh tay, lão nhân đứng tại hần tóc mai có ích thủ trào bên vững, lại ngồi xếp bằng tại lông tóc ở giữa, lúc này liền có Tiên Nhân Ngự Long ngạo du cửu thiên khí thế!

Này Giao Long cũng sẽ không Đẳng Phi, sẽ chỉ ở trong nước lặn. Nhưng lúc này trên đầu lại nắm cái lão giả, cũng không dám chui trong nước. Vất vả nghênh đầu, ở trên mặt nước Xà Hành, trông thấy Lý Vân Tâm giữa không trung cũng không dám lại mất lộ ra hung quang, ngược lại là thỉnh thoảng ô ô gọi ——

Phảng phất là đang cầu khẩn hần, để hần mau mau đem lão nhân kia nói liền Thiên qua!

Lý Vân Tâm kinh ngạc nhìn theo này Ác Giao bay, ánh mắt gắt gao khóa chặt lão nhân thân hình...

Cuối cùng là thần thánh phương nào? !

Mà lúc này lão giả mới ngẩng đầu, trên mặt vẻ giận dữ không thấy, thay đổi dương dương tự đắc cười ngơoi đứa nhỏ này, vừa gặp qua Ngự Long mà đi từ vị?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Hồ cùng mỹ nhân :

Trên mặt lão nhân thần sắc khoáng ý rộng rãi. Bảng xếp hạng cho dù lấy Lý Vân Tâm công lực cũng nhìn không ra mấy may nguy trang làm ra vẻ dấu vết —— liên phảng phát một cái lão giả tùy tiện nhảy lên ven đường một đầu Mao Lư lưng, sau đó cười hỏi hắn "Người có thể thử qua cười lừa mà đi".

Nhưng nếu thật là một cái đạo chơi nhân gian, tuyệt không tâm hắn nghĩ lão nhân... Giờ phút này như thế nào lại đứng tại cái này Ác Giao lưng thượng?

Hắn liền tại cao thiên cương phong bên trong hít sâu một hơi, chậm rãi hạ thấp độ cao, chậm dần độ, dán lên này mặt nước cùng Ác Giao đầu lâu thượng Lão người sống vai mà đi.

Lược trầm mặc một hồi, mới nói: "Tô công thật sự là đương thời Kỳ Nhân, tiêu tử bái phục."

"Chỉ là, cái này Ác Giao mặc dù sinh được giống rồng, lại cũng không là rồng. Nếu nói Chân Long, cũng chỉ là thể gian này duy —— ---- lại có ai quả thực thử qua Ngự Long mà đi đâu?"

Lão nhân nghe hắn lời nói cười hắc hắc, nói: "Ha ha, người đây lại là không biết —— hắc hắc!"

Lời nói liền chỉ nói mấy chữ, liền không tiếp tục nói nữa. Phảng phát tâm lý biết được tốt nhiều bí mật, lúc này lại không tốt cùng Lý Vân Tâm tinh tế nói.

Lý Vân Tâm cũng không truy vấn, càng là chậm rãi thăm dò cùng lão đầu tử này ở chung phương pháp, liền mỉm cười: "Tô công lúc này không tiện nói, về sau luôn có thuận tiện nói thời điểm. Tiêu tử lúc trước trong lòng vội vàng xao động lo nghĩ, cho nên lỗ mãng vô lễ nhiều có đắc tội, tô công còn xin đừng trách tội."

Lão đầu tử cười hừ một tiếng: "Nhân Ma Lý Vân Tâm đại danh, lão đầu tử đã nghe nói qua. Người cũng không cần giả bộ như nhu thuận. Nếu thật là cái nhu thuận, ta mới không tìm đến người chơi đùa. Người muốn bồi tội, chẳng muốn chút tốt biện pháp gọi ta vui vẻ. Lão đầu tử như hải long, chờ một tháng Đại Nạn đến, cũng liền đáp ứng người một sự kiện."

Lúc trước lão nhân kia tổng nói mình là cái phổ phổ thông thông lão đầu tử, liền gọi Lý Vân Tâm trong lòng không có xuống dốc. Mà đến thời khắc này rốt cục nói "Nhân Ma Lý Vân Tâm đại danh lão đầu tử đã nghe nói qua" lời như vậy, trong lòng của hắn liền trong nháy mắt an ổn xuống.

Hắn cũng không cảm thấy mình bây giờ "Đại danh đỉnh đỉnh" —— trong thiên hạ phổ thông Yêu Ma, tu sĩ, biết hắn người này tuyệt sẽ không nhiều. Tựa như hắn cũng không biết tùy tiện một cái tiểu tạp ngư tên. Theo lý thuyết cái này Vị Thủy phụ cận nên còn có thật nhiều lâu đài chiếm cứ Yêu Ma, nhưng mà cho tới bây giờ hắn một cái cũng không biết hiểu —— bởi vì không hứng thú, không cần thiết.

Nhưng ở mặt khác một ít người ở trong... Một ít Đại Yêu Ma, đạo thống, Kiếm Tông ở trong cường lực nhân sĩ bên trong, hắn danh tiếng hắn là sẽ không nhỏ.

Hắn đã là Chân Cảnh. Tuy nói tổng gặp được một cái khác chút cảnh giới cao đến dọa người lão già kia, mà ở Thiên Hạ Quân Yêu bên trong, tại Thiên Hạ Tu Sĩ bên trong, cũng xứng đáng với "Đại Yêu Ma" ba chữ này.

Lại trên người hắn còn có thật nhiều tựa hồ ngay cả chính hắn đều không biết được bí ẩn... Thí dụ như bên người cái lão nhân này, đại khái cũng là biết được một số nội tình.

Bây giờ lão nhân kia nói ra lời như vậy, liền mang ý nghĩa hắn cũng là trong thiên hạ này này một nắm cao cử vũ lực đỉnh cao nhất lưu giữ ở trong đó một phần tử.

Lý Vân Tâm cảm thấy mình chỉ ít xem như biết "Mảnh", thu nhỏ chút phạm vi, trong lòng chung quy an tâm một số.

Chỉ là không biết được lão đầu tử trong miệng "Đại danh", đến tốt cùng là tiếng xấu, vẫn là hắn thứ gì.

Hắn liền biến mất trên mặt kính ngác, nói: "Tô công để cho ta biết được ta mấy cái kia Môn Đồ tin tức, với ta mà nói đã là ân đức. Bây giờ cái này Động Đình lại là ta nói trận, ta cái này Chủ Nhà tự nhiên không thể lãnh đạm khách nhân —— cũng không cần nói hứa hẹn gì, điều kiện loại hình lời nói. Chỉ là không biết tô công khẩu bên trong chuyện lý thú, là một loại nào sự tình?"

Lão đầu tử trong gió mỉm cười, đưa tay chỉ về phía trước: "Người đưa nhỏ này —— người nhìn cái này có tính không chuyện lý thú?"

Lý Vân Tâm liền lần theo ngón tay hần chỉ phương hướng, nhìn về phía trước.

Nhưng mà cũng không nhìn thấy cái gì chuyện lý thú.

Bọn họ giờ khắc này ở Động Đình nội địa chỗ sâu, bốn phía đều là trắng xóa hồ nước. Động Đình Hồ một bên cấm chế còn cách đến rất rất xa, tại lúc này ngay cả một điểm bóng dáng đều không nhìn thấy. Bởi vì mà chỉ có nước cùng trời cùng Vân lọt vào trong tầm mắt —— Lý Vân Tâm nhìn sáu bảy ngày, xem sớm nhầm chán.

Lão nhân dường như đoán được tâm hần nghĩ, nhân tiện nói: "Người nhìn kỹ. Người nhìn nước này —— dưới người chúng ta, chính là màu xanh đậm. Xa hơn chút nữa, thì biến thành màu xanh biếc. Đến đây chỗ giao nhau giữa trời và nước, liền sáng đến trắng. Đây trắng liền sinh ra Vân Đóa —— mây trắng đóa, lộ ra xanh thẫm ngày nắng chói chang, như thể sạch sẽ, nhẹ nhàng khoan khoái cảnh tượng, còn không phải Kỳ Cảnh à?"

"Người lại nghe tiếng gió này. Chợt cao chợt thấp, chợt xa chợt gần. Người che lại lỗ tai ——" hần nói, liền thật giống một đứa bé đem lỗ tai ngăn chặn, khoái hoạt mà nhìn xem Lý Vân Tâm, thanh âm cũng lớn chút, "Phong thanh liền không có! Ngược lại là nghe được ô ô, tiếng ông ông âm!"

"Người lại buông tay ra ——" lão nhân nói lại giang hai cánh tay, say mê tựa như ngẩng đầu lên, "Phong thanh trong nháy mắt này quán chú tiến người lỗ tai —— giống hay không trên đời này sinh linh, ngày này cùng nước, tại cùng người nói chuyện?!"

Lý Vân Tâm nháy mắt mấy cái, không biết được nói cái gì mới hợp với tình hình.

Lão nhân gặp hần cái này xem thường bộ dáng, nhưng cũng là không để bụng. Hần trong gió thổi dài: "Người là đã thấy quen những này tình cảnh, cho nên cũng không biết được đến đến cỡ nào kinh tâm động phách. Nếu như là một cái mù người, mắt nghe được người, bỗng nhiên có thể nhìn có thể nghe, cũng không biết hội kích động thành bộ dáng gì. Chúng ta bốn phía bị nhìn chán Hoa Hoa Thảo Thảo son son thủy thủy, kì thực đều là đẹp không sao tả xiết thịnh cảnh. Chỉ là..."

Hần lại thở dài một hơi: "Đều bị những cái kia tục sự Mê Tâm khiêu. Lại không gặp được chánh thức đặc sắc."

Lý Vân Tâm trong lòng hơi hơi nhảy một cái.

Bởi vì hần vừa rồi này lời nói ngữ cùng diễn xuất, trong lòng của hần cũng có một chút điểm cũng không làm chuẩn, nhưng lại dị thường lớn gan suy đoán.

Lão nhân kia nói tới cảm giác, hần thực là thể nghiệm qua. Mà lại, hần là so trên thế giới này bất cứ người nào đều trải nghiệm đến càng thêm khắc sâu, mãnh liệt.

Cần biết rõ hần là mang theo trí nhớ xuất sinh —— có quan hệ hần lúc trước thế giới kia, thời gian càng lâu trí nhớ.

Tại từ tiền thế giới đời mấy chục năm, ở cái thế giới này đời vài chục năm, ở đâu thể nghiệm, kinh lịch, tính cách hội chiếm thượng phong?

Chỉ ít tại hần nơi này... Là lúc trước.

Ở cái thế giới này người không có khả năng tưởng tượng hần lúc trước thế giới kia bộ dáng, mà hần lúc trước thế giới kia người lại vô số lần ảo tưởng qua cái thế giới này bộ dáng. Ngay tại hần ở nơi đó trước khi chết, một loại nào đó có thể khiến thân người lâm cảnh giả thuyết kỹ thuật đã thành thực, hần thậm chí thể nghiệm qua mấy lần.

Hải lượng kinh lịch cùng tri thức chiếm hết đầu óc hần —— những vật này, cũng không phải là cái thế giới này ngắn ngủi vài chục năm kinh lịch liền có thể thay thế, quên mất.

Hần sinh ra, mở to mắt. Tại một đoạn thời kỳ rất dài bên trong, cho dù là trong tay một chiếc đĩa đều đáng giá hần nghiền cứu cả ngày. Hần nhìn cái bàn vào tay công dấu vết, nhìn nung chén sứ sứ ngọn thượng nhỏ bé hoa văn. Nhìn chất gỗ phòng ốc tán đỉnh công nghệ, nhìn này giấy dán cửa sổ đến tốt cùng là loại nào tính chất.

Khi đó cái này toàn bộ thế giới đối với hần mà nói đều là bí mật to lớn cùng mới lạ, hần lấy khách du lịch cùng Thổ Dân song thân phận tới tiếp xúc thể nghiệm, thẳng đến có một ngày hần bỗng nhiên ý thức được ——

Nha.

Nơi này là thật.

Ta đại khái không thể quay về.

Loại kia cường liệt sắp bạo cảm giác mới lạ mới đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, sau đó dán thân vào đến lão đầu tử trong miệng những cái kia tục sự thượng —— pháp thuật cùng Trường Sinh.

Tình huống của hần cùng lão đầu tử tình huống cũng không hoàn toàn giống nhau, nhưng một ít cảm giác lại là cộng đồng. Điều này làm hần đối vị này "Tổ công" thân phận càng thêm tò mò... Đến tốt cùng, là ai?

Hần một bên nghĩ như vậy, một bên nghe lão nhân nói tiếp.

Lúc trước hẳn một câu kia "Là một loại nào sự tình" tựa hồ mở ra lão đầu từ máy hát, sau đó liền thu lại không được.

Hắn trước gọi Lý Vân Tâm nhìn nước nhìn Vân, lại gọi hẳn Thính Phong.

Sau đó bắt đầu muốn hẳn qua ngửi trong gió vị đạo. Lão nhân tự xưng có thể tại gió này bên trong ngửi ra mấy trăm loại mùi vị đến, đồng thời có thể căn cứ những mùi vị đó biết mùi vị chủ nhân đều đang làm cái gì. Làm chứng minh bạch chính mình quan điểm, hẳn còn chỉ huy Lý Vân Tâm chui vào trăm mét sâu nước từ một cái một chỗ Thạch Huyệt bên trong bắt đến một con cá. Sau đó dùng Ác Giao thô to kiên duệ lông bờm xé ra Đồ Tử cho hẳn nhìn, lấy chứng minh chính mình mới vừa nói là đối ——

Con cá lớn này vừa rồi ăn một đầu cá nhỏ, nó trong bụng có "Hoàng sợ vị đạo".

Hắn già nua bề ngoài hạ ẩn giấu đi một khóa trần ngập tình cảm cùng sức sống tâm. Hắn là nhạy cảm như thế cảm tính, đến mức nếu không có lời nói ở giữa vẫn có trật tự, lý tính, Lý Vân Tâm liền sẽ không chút do dự đem hẳn phân loại làm Tinh Thần Tật Bệnh người bệnh.

Nhưng lão nhân kia cũng khiến hẳn nhớ tới một câu Đạo Kinh ——

Ngâm đức dày người, so tại Xích Tử.

Dạng này một đoạn đường đi đối với Lý Vân Tâm tới nói không tính nhẹ nhõm, nhưng mà cũng cũng không tính khổ sở. Hắn thói quen dùng biểu lộ, ngữ khí, lời nói nội dung ước đoán một người tâm. Đó là bởi vì một người lời nói ở giữa luôn có Logic mà theo. Mà cái này "Logic", nếu như xâm nhập thêm một chút nói, tại Lý Vân Tâm nơi này...

Liền mang ý nghĩa "Che dấu".

"Bời vì, cho nên" dạng này tư duy hình thức nhìn đơn giản trực tiếp, nhưng mà "Bời vì" ở trong nội dung đã tại vì dẫn đạo ra đằng sau "Cho nên" mà làm cửa hàng che dấu. Vô luận chịu qua vẫn là không có chịu qua huấn luyện người đều có được loại này bẩm sinh che dấu bản năng. Bởi vì loại bản năng này, hết thảy đều có dấu vết mà lần theo.

Nếu như một người nói lời hoàn toàn không có gì quy luật, quy củ mà theo, thiết thiết thực thực tùy tâm mà sẽ như thế nào? Lý Vân Tâm từng cho rằng dạng này có hai loại người. Một loại là đánh mất lý trí người điên, một loại khác, hẳn bây giờ lần thứ nhất gặp.

Hắn bắt không được lão nhân kia tư duy cùng Logic phương diện lỗ thủng. Dùng một câu thông tục nói chuyện, hẳn là như thế cảm tính, nhạy cảm, tự do từ, đến mức hẳn toàn thân đều là lỗ thủng, căn bản không có chỗ xuống tay.

Bắt đầu thấy lão nhân kia thời điểm hẳn nhìn chỉ là "Hoi có vẻ quái dị". Nhưng đến bây giờ hẳn "Tính tình thật" bộc lộ đến càng ngày càng nhiều, đã từ từ phải nhanh thành một cái "Cuồng khách".

Cuối cùng hai người đến Quân Sơn.

Cùng Lý Vân Tâm bảy ngày trước đó rời đi nơi đây lúc so sánh, Quân Sơn duy biến hóa chính là, tại bãi cát một bên, xuất hiện một cái chất gỗ Tiểu Đình.

Bộ dáng cùng nguyên bản Tam Hà miệng cái kia mộc đình không hề giống. Nhưng có lẽ Hồng Nương Tử chỉ là cần nhớ lại cùng Ý Cảnh mà thôi.

Lý Vân Tâm trên đường dùng một khắc đồng hồ thời gian đo dự, sau đó đem như thế nào giải khai cái này Động Đình cấm chế biện pháp nói cho lão già. Lão già đối với cái này cười nhạt một tiếng, cũng không biểu ý kiến.

Sau đó sự tình không có gì khó khăn trắc trở.

Lý Vân Tâm tới qua Quân Sơn Tử Vi Cung một lần, đi qua Tiền Điện cùng bên trong điện. Dưới mắt hẳn mang lão nhân kia từ Tử Vi Cung Cửa chính đi vào, lại nghe hẳn một đường lại nhai, cuối cùng đem hẳn dàn xếp ở chính giữa điện một gian phòng ngủ.

Mà lúc đó sắc trời đã tối, chim mới về tổ. Tại vào ban ngày còn trần đầy phần khởi lão già bắt đầu ngập không ngớt. Lý Vân Tâm cùng hẳn nói vài lời không mặn không nhạt lời nói, liền đem hẳn lưu đến trong phòng kia, chính mình lui ra ngoài ——

Lui ra ngoài, thẳng tại trên bầu trời, đứng tại một vầng minh nguyệt bên trong nhìn chăm chăm này Tử Vi Cung nhìn. Như thế nhìn một đêm đều không có cái gì động tĩnh, hẳn mới tiến chính mình "Long Cung" nghỉ ngơi một hồi.

Hắn vốn cho rằng lão già này đi vào Quân Sơn ngày thứ hai có lẽ vẫn là một cái đã mới lạ, lại không thú vị ban ngày.

Lại không ngờ tới không ngờ là một cái làm hẳn vừa sợ vừa nghỉ thời gian.

Lúc sáng sớm đợi hẳn nhìn thấy Hồng Nương Tử xách một bầu rượu, ngồi tại bãi cát trong đình độc uống. Sáng sớm ở giữa có gió hồ, mà nàng thân hình lại có chút tỉnh tề. Phong đưa nàng Hồng Y quét đến thiếp tại trên thân thể, phác họa ra mỹ hảo đường cong. Nàng búi tóc cũng tán loạn, đầu lông lợt mà khoác lên xuống tới, lại bị này gió thổi che khuất nửa bên mặt, chỉ lộ ra hai bên kiêu nộn môi đỏ cùng mê ly mắt, rất có mấy phần hồng trần vị.

Lý Vân Tâm đứng tại ngoài đình lẳng lẳng xem nàng dựa cây cột, một chân khoác lên trên lan can giống một cái trong thế tục người giang hồ uống rượu. Qua một hồi lâu nàng mới đưa nhìn hồ nước ánh mắt thu hồi lại, quay đầu tựa ở trên cây cột nhìn Lý Vân Tâm.

Nhẹ buông tay, uống không bầu rượu liền lọt vào trong hồ nước.

Nàng dạng này nghiêng mặt mắt say lơ đãng nhập nhèm nhìn một hồi, mới tại bên môi phun ra một cái lười biếng cười: "Làm sao mang cá nhân trở về?"

Lý Vân Tâm hiểu được Hồng Nương Tử trong miệng "Người", là chỉ những cái kia không có tu vi gì pháp lực phổ thông người thể tục. Cũng nghe được ra nàng trong ngôn ngữ có mấy phần men say.

Hắn tới gặp nàng vốn cũng là vì hỏi lại hỏi cấm chế sự tình, cũng không muốn lại nghe nàng tố tâm sự. Thế là cười cười: "Cũng không phải người —— không phải người bình thường. Chính là cái dị nhân."

Nhưng không ngờ Hồng Nương Tử khanh khách cười rộ lên, đưa tay cướp cướp phát ở trên môi tia, chậm rãi lắc đầu: "Dị nhân? Tính là gì dị nhân nha."

Nàng lúc nói chuyện tựa hồ cũng không đem lão nhân kia sự tình để ở trong lòng, chỉ coi thuận miệng nói một chút: "Không phải liền là bên hồ tô trần cái kia Tô ông a? Ta trước đây ít năm gặp qua tốt nhiều lần. Nhà hắn tổ tiên vốn là bắt cá vì nghiệp, Cao Tổ thời điểm thả lưới trong hồ vớt một cái rương Kim Ngân sức đi ra, vì vậy mà nhà. Liền buôn bán, đưa ruộng đất."

"Sau đó ẩm cùng từ tôn, nhưng còn đời đời ở tại bên hồ, nói cái này Động Đình chính là nhà hắn nhà Phúc Địa."

"Cái này Tô ông a... Chính là ta nhìn hắn từ nhỏ đến lớn. Không bao lâu liền tính tình cổ quái, cũng không vui sách lại không thích buôn bán, chỉ bốn phía du ngoạn, suốt nửa đem gia nghiệp đều bại quang. May mà sinh một đôi hảo nhi nữ tiếp quản gia nghiệp, cái này mới chậm rãi hòa hoãn lại. Đến già Lão, tính tình càng cổ quái."

"Ta lúc trước trong hồ không thú vị, thường vụng trộm đi xem những cái kia thú vị người —— hắn tại xuôi theo Lakers bên trong xem như thú vị, cho nên liền có ấn tượng."

"Một người như vậy, làm sao thành Lý Lang trong mắt dị nhân?"

Lý Vân Tâm kinh ngạc nhìn nghe nàng nói xong, qua hai hơi công phu mới chớp mắt mắt: "Người —— nói thật?"

"Tự nhiên là thật. Ta khi nào lừa qua Lý Lang? Ngược lại là người..."

Mỹ nhân oán trách còn chưa nói xong, Lý Vân Tâm liền thân hình thoát một cái, từ biến mất tại chỗ. 8

.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 213: Động Đình Quân Yêu :

Vấn đề này quý vị đã vượt qua hắn tướng tượng. Vốn cho là Lão miệng người bên trong "Con gái đục thuyền đắm" chính là ám dụ. Khả năng chỉ thay hắn lúc trước thủ hạ một ít người phản bội, đánh bại hắn, tính kế, lưu phóng. Lại không nghĩ bây giờ từ Hồng Nương Tử trong miệng... Sự kiện kia lại được chứng thực!

Hắn cũng không còn cách nào trấn định, trong lòng hiếu kỳ chi tình đại thịnh —— hắn cảm thấy từ gặp được lão nhân kia bắt đầu, tâm tình mình ba động liền trở nên càng ngày càng kịch liệt. Bây giờ hiểu được bản thân loại này hiếu kỳ có lẽ không phải chuyện tốt, không phải hắn nhất quán phong cách, nhưng chính là...

Kim nén không được, muốn lập tức khởi hành.

Hắn lái Yêu Phong lên tới không trung, thân hình thoát một cái liền hiện ra ba trăm trượng Long Thân. Sau đó nhanh như điện chớp thẳng hướng này Động Đình Hồ bờ Nam mà đi.

Lúc trước hắn vờn quanh Động Đình dùng bốn năm ngày thời gian. Nhưng giờ phút này trong lòng có đại khái mục đích, lại là lấy như vậy kinh hải thể tục bộ dáng đi đường, tốc độ tuyệt không phải trước đây có thể so sánh. Lúc sáng sớm đợi từ Quân Sơn xuất phát, đến trưa thời điểm, liền đã thấy bờ Nam

Daesung Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ Côn Ngô Tử dùng một tầng sương mù phong bế ngàn dặm Động Đình cấm chế, không gọi Lý Vân Tâm nhìn thấy

Động Đình bên ngoài cảnh tượng, chỉ chứa cho hần một phương Lam Thiên.

Lúc trước hần dọc theo Động Đình đi dạo một vòng đã từng thử qua dùng thần thông, Đạo Pháp bài trừ cái này sương mù chướng, nhưng đều là phí công.

Chỉ ít tại thuật pháp phương diện, Huyền Cảnh Đạo Sĩ xác thực xác thực có được Chân Cảnh tu sĩ vô pháp chống cự ưu thế.

Song khi Lý Vân Tâm sắp tiếp cận này bờ Nam, hiện ra thân người ở trên bầu trời lúc phi hành đợi, lại chợt phát hiện bờ Nam tầng kia sương mù không thấy.

Hần thấy rất rõ ràng —— tại chỗ rất xa có một cái nhỏ cầu tàu, nhưng đã bị trước đó sóng lớn phá hủy, chỉ còn lại có mấy cây gỗ mục cái cọc. Nhưng mà thông hướng nhỏ cầu tàu đường nhưng vẫn là hoàn hảo, đường kia bên trên có người lui tới.

Nơi đây đã không phải là vị lòng dạ khu vực, thậm chí đều không phải là Vị Hà phủ sở thuộc trong sông châu. Nhưng dù sao đồng dạng là Đại Khánh Châu Phủ, Phong Tục vẫn là cùng loại. Lý Vân Tâm liếc thấy đạt được... Đây là đang xử lý tang sự.

Trước đây tại vị ngoài thành, cũng đã gặp dạng này xử lý biện pháp —— cách hơn mấy bên trong liền dựng một cái Vũ Đài, mời gánh hát đến hát hí khúc, cũng bất kể có hay không có người nghe.

Dưới mắt cái này thông hướng nhỏ cầu tàu trên đường liền có một cái đài, lại người còn không ít.

Lý Vân Tâm tạm đã lâu không đi muốn cái này sương mù chướng như thế nào tan thành mây khói, cũng chỉ biến mất thân hình, bay xuống bờ Nam thượng Nhất Trương địa chỉ bên trong. Hần thử đi ra phía ngoài, nhưng cảm chế nhu hòa lại kiên quyết lực lượng đem hần đẩy trở về. Thế là liền đứng bình tĩnh tại này cuối đường, khán đài trước những người kia.

Hồng Nương Tử nói lão nhân kia thật là Tô ông, ở tại tô trấn. Mà cái này tô trấn Lý Vân Tâm là biết.

Vị lòng dạ là trong sông châu Thủ Phủ. Mà Động Đình Hồ bờ Nam chính là Hà Nam châu —— nhưng cái này "Bờ sông", chỉ lại không phải Vị Thủy, mà chính là Nam Hà.

Nam Hà cũng không phải là Vị Thủy nhánh sông. Tuy nhiên đường sông không bằng Vị Thủy rộng lớn, lượng nước không bằng Vị Thủy đầy đủ,

Nhưng là một đầu ngang qua Đại Khánh đông tây dài bờ sông. Ven bờ thế núi không bằng Vị Thủy hùng vĩ tráng lệ, Thủy Văn tình hình nước cũng không bằng Vị Thủy phức tạp nhiều biến. Nhưng mà những này lại vừa vận thỏa mãn "Người" nhu cầu.

Thời đại này còn không có lớn đến đáng sợ Cự Luân, chính là một đầu dòng nước nhẹ nhàng Nam Hà liền đã có thể thỏa mãn Đại Khánh đồ, vật buôn bán nhu cầu. Coi là thật nhắc tới Đại Khánh giao thông mệnh mạch, liền không phải Vị Thủy, mà chính là Nam Hà.

Lý Vân Tâm sớm hiểu biết qua Động Đình ven bờ Châu Phủ, thế là biết Hà Nam châu Thủ Phủ chính là hồn lòng dạ —— hần lần thứ nhất trên đường gặp được Lưu lão nói, gặp được Kiều Thị Tiêu Cục những người kia lúc, bọn họ bắt đầu từ hồn thành về vị thành.

Trên thực tế đi đường thủy muốn so đi đường bộ mau lẹ rất nhiều. Song khi sơ năm tiêu thương nhân kia đại khái là cảm thấy Thuyền Hành tại trong Động Đình hồ, đưa mắt nhìn bốn phía cũng không thấy người đều là nước, cuối cùng không có cước đạp thực địa tới an tâm, cho nên phó thác Kiều Đoạn Hồng. Nhưng cũng Chính Lệnh Lý Vân Tâm gặp được bọn họ đến vị thành, khiến cho Kiều Thị người một nhà gặp gỡ mấy cái kia Kiếm Khách bị diệt cả nhà. Càng là khiến Lý Vân Tâm về sau tại vị trong thành bất đắc dĩ làm ra rất nhiều chuyện...

Mà cái này vị trong thành cũng chết rất nhiều người.

Bây giờ vô luận đạo thống, Kiếm Tông, Yêu Ma, vẫn là Lý Vân Tâm, đều cảm thấy mình các có duyên có lý do bất đắc dĩ.

Lại không người đến hỏi này chết đi mấy vạn người đúng là đắc tội ai, không duyên có liền không có tánh mạng. Đáng tiếc cũng là anh hùng rút kiếm lên, thương sinh mười năm cướp.

Tuy nhiên những này cũng vèn vèn tại Lý Vân Tâm trong lòng chợt lóe lên cảm khái a. Nếu như hần là một cái hàng thật giá thật thiếu niên, hoặc là một cái tâm địa thuần lương Trung Niên, có lẽ sẽ bởi vì những này cảm khái mà nghĩ lại, thử làm chút cái biến.

Nhưng mà hần dù sao không phải chân chính thiếu niên, cũng không phải tâm địa thuần lương Trung Niên. Tại lúc trước thế giới kia được xưng tụng âm hiểm xấu bụng, ở cái thế giới này cũng được xưng tụng Nhân Ma Kiều Hùng. Hần có lựa chọn phóng đại chính mình một ít tình cảm, kiềm chế chính mình một ít tình cảm, cùng này "Tô ông" chính là hai thái cực.

Bây giờ hần đứng tại cái này cầu tàu, hồi tưởng chính mình lúc trước chỗ hiểu biết Hà Nam Thủ Phủ hồn lòng dạ —— hạ hạt cái này tô trấn.

Chỉ cho nên lúc ban đầu đặc biệt lưu ý cái này tô trấn, là bởi vì cái này trong trấn Tông Tộc Thế Lực, quy mô lớn đến đáng sợ. Cái này tô trấn chính là hồn lòng dạ bên trong trừ hồn thành bên ngoài thứ hai lớn Phồn Hoa Chi Địa. Tuy nói tên là trấn, nhưng so một ít Thiên Viễn Châu Phủ Đại Thành còn muốn phồn hoa ba phần. Trong trấn nhân khẩu có sáu vạn chỉ chúng, nhưng mà không họ Tô, chỉ có mấy trăm mà thôi.

Hồn trưởng thành quan chính lệnh tại cái này trong trấn cũng không có tác dụng gì. Chân chính có tác dụng, nghe nói là cái này tô trấn Tô gia tộc dài.

Hắn lúc trước cảm thấy loại chuyện này thú vị ---- ---- một đại gia tộc Tộc Trưởng có thể cùng một trưởng quan chống lại. Hắn cũng biết tại cổ đại loại sự tình này thường có, nhưng mà dù sao lúc trước chỉ là nghe nói. Bây giờ tuy nhiên cũng là nghe nói, lại có thể nhìn thấy sống sờ sờ ví dụ, bởi vậy lưu tâm nhiều.

Cho tới bây giờ nếu như Hồng Nương Tử nói không sai...

Lúc trước hắn đã từng cảm thấy hứng thú cái kia tô Trần Tộc dài —— cũng là cái kia thủ đoạn cao minh đến đáng sợ tô công nha!

Tại Hồng Nương Tử trong miệng, tô công là một cái lang thang Bại Gia Tử, không có gì bản lĩnh Hoàn Khố.

Ở trong mắt Lý Vân Tâm, tô công là một cái thần thông quảng đại, Đạo Pháp cao minh thần bí dị nhân.

Hai loại ấn tượng vô luận như thế nào cũng không cách nào nhi thống nhất lại.

Mà đợi đến Lý Vân Tâm đứng ở bên hồ lặng yên quan sát, lắng nghe một hồi đằng sau, trong lòng nghi hoặc chẳng những không có yếu bớt...

Ngược lại càng thêm mãnh liệt.

Theo trên bờ người nói, tô trấn Tô gia Trưởng Phòng trong vòng một đêm trời sập.

Tộc Trưởng tô công chết mất, hắn một đôi Quan Lý con gái cũng chết mất.

Nguyên nhân cái chết chính là —— trước đó vài ngày này tô công Đại Thọ. Con gái biết lão đầu tử này thích nhất du ngoạn, thế là đem trong nhà Thuyền Hoa lái lên Động Đình vì hắn Chúc Thọ.

Thuyền Hoa thượng chẳng những có ba người này, còn có Tô gia các phân chi Gia Chủ, quản sự —— cái này tô trấn sở hữu thủ lĩnh, cơ hồ đều tại như vậy trên một con thuyền.

Sau đó trên trời liền "Hạ lên mưa rào tầm tã". Nói chuyện những người kia cũng không có gì kiến thức, chính hiểu được dùng "Mưa như trút nước" cái từ này để hình dung Côn Ngô Tử tạo ra này một đạo quán triệt thiên địa cột nước.

Đảm nhiệm ai cũng biết, trên thuyền kia người là đoạn không còn sống đạo lý.

Mà người chết mất đằng sau không thấy thi thể, nguyên bản nên đi trong hồ vớt. Nhưng là bây giờ Động Đình Hồ cũng bị phong bế. Thuyền Hoa là từ bến tàu này xuất phát, cũng chỉ có thể tại bến tàu này Tề Bái. Tô trên trấn bây giờ Quan Lý người những ngày này đều tụ tập ở đây, phải đảm luận sự tình thực sự quá nhiều. Cần biết rõ tô trấn không chỉ là một cái thôn trấn —— đồng thời cũng là một cái sản nghiệp trải rộng các nơi to lớn kinh tế thể.

Tại cơ hồ cao tầng hết thấy xong đời tình huống dưới xử lý tốt những việc này, không thể so với quản lý một cái tiểu quốc gia càng thêm nhẹ nhõm.

Mà mọi người không biết được giải thích như thế nào ngày đó này một cột nước. Cũng không biết được giải thích như thế nào cái này trăm ngàn năm qua đều tốt Động Đình bây giờ vì cái gì chỉ có thể nhìn, lại vào không được. Tại lúc đầu kinh dị sợ hãi đằng sau có ít người tìm tới một nguyên nhân ——

Hòn trong thành là có đạo thống, Kiểm Tông Lưu Phái trú chỗ. Bất kỳ một cái nào trong thành trưởng quan đều hiểu được cùng những đạo sĩ kia giữ gìn mối quan hệ, đem phụng làm khách quý. Tại là có người nói chính là này hòn thành Tri Phủ hận Tô gia không nhận quản hạt, ngấp nghé Tô gia tài sản, dùng Chân Kim Bạch Ngân thuyết phục trong thành tu sĩ, thi triển thần thông đem người Tô gia xử lý.

Mọi người cũng không biết như thế nào cảnh giới mới có thể khiến cho ra bạo tay như thế, cũng không biết trong thành những tu sĩ kia đạo hạnh như thế nào. Nhưng chỉ cần biết rằng những người kia chính là "Tiên Nhân", cái này suy đoán cùng Logic liền có thể ở trong lòng trước sau như một với bản thân mình.

Hồng Nương Tử thuyết pháp được chứng thực.

Chỉ là nàng khi đó nói đến mây trời nước chảy, kì thực Tô ông tâm quan trọng muốn so nàng nói đến trọng yếu quá nhiều.

Nhưng cũng có thể lý giải —— Động Đình quân nữ nhi, sao lại đem những người kia cái gì Kim Ngân, tài sản để ở trong mất.

Ngàn vạn năm tới này động trong đình không biết được chìm không có nhiều thuyền —— tùy tiện đào một đào, cũng là Phú Khả Định Quốc đi.

Lý Vân Tâm từ giữa trưa một mực lắng nghe đến tối. Có ít người cách khá xa, nghe được không rõ ràng, nhưng có thể từ người khác đôi câu vài lời bên trong trở lại như cũ câu chữ. Hắn dùng ba canh giờ thời gian đem tại cái này cầu tàu phụ cận người thuyết pháp hết thấy lý một lần, nhớ ở trong lòng. Các loại thực sự không dò ra cái gì có giá trị tình báo lúc, mới thừa dịp trời chiều ánh chiều tà ẩn vào trong hồ nước.

Hắn thử trở lại lần thứ nhất gặp phải Tô ông cái kia nước sâu hòn đảo phụ cận, ở trong nước tìm kiếm khả năng tồn tại thi thể.

Nhưng mà cái này há lại một kiện chuyện dễ. Nho nhỏ một mảnh Hồ Nước có thể là Tử Thủy —— không có gió thổi liền an tĩnh bất động. Nhưng Động Đình dạng này đại hồ, cơ hồ có thể tính làm một mảnh nho nhỏ Hải Dương. Nóng lạnh, mật độ không đồng đều, liền tại dưới nước sinh ra rất nhiều, to nhỏ nhỏ âm lưu. Mặt ngoài sóng nước lấp lánh, dưới mặt nước lại có thể là cái vòng xoáy. Này hồ mạch nước ngầm giăng khắp nơi, lại qua những ngày này, thi thể không có bị chia ăn rồi, cũng không biết được xông đi nơi nào.

Lý Văn Tâm hiện ra Thần Ma Pháp Thân tại hồ đứng một lúc, ý thức được chính mình đến tìm chút trợ thủ làm thành chuyện này.

Thế giới này mọi người trong lòng thần tiên, cùng hần thế giới kia mọi người trong lòng thần tiên cùng loại —— thi triển Pháp Thuật Thần Thông đều không cần giảng đạo lý gì, trước mặt khắc khả năng đoạn người sinh tử, giúp người chuyển khí vận đi động sơn hà, sau một khắc cũng có thể bởi vì một bữa ăn thực cùng phạm nhân so đo.

—— cũng chỉ là mọi người dùng để diễn tả nguyện vọng công cụ, chính là là một loại Chủ Nghĩa Lãng Mạn hình tượng biểu tượng.

Nhưng vô luận là Lý Văn Tâm vẫn là Động Đình quân, đều không cách nào từ vẫy tay một cái, liền gọi cái này Động Đình đem hần muốn muốn cái gì ngoan ngoãn đưa đến trước mặt mình.

Động Đình quân lúc trước có binh tôn tướng của, muốn đến Cửu Công Tử cũng sẽ có mấy cái trợ thủ. Nhưng Cửu Công Tử dạng như vậy tính tình, mặc dù có, đại khái cũng đều tại sau khi hần chết tan tác như chim muông. Mà Động Đình quân cái này Động Đình...

Lý Văn Tâm cảm thấy tất nhiên sẽ không chỉ có hần cùng Hồng Nương Tử hai cái này Yêu Ma. Dạng này một mảng lớn Thủy Vực, muốn nói không có bị Động Đình quân Thu Phục Tiểu Yêu ma, này đúng thật là thiên phương dạ đàm.

Mà hần lúc trước không để ý tới những Yêu Ma đó, là bởi vì không biết được có phải hay không là Động Đình quân lưu lại quân cờ.

Động Đình quân đã có biện pháp tại cấm chế mở ra đằng sau đi ra ngoài tìm Thần Long, khó mà nói cũng có biện pháp điều khiển chút Thủy Tộc Yêu Ma, muốn bọn họ từ Lý Văn Tâm nơi này được đến chút tình báo.

Nhưng dưới mắt đã là phải dùng, cũng liền dùng là được.

Hần là cái rộng lượng người —— xoay người đi báo tin hần không cần đến để ý tới, dù sao không phải cái đại sự gì. Ngay trước hần mặt làm yêu, diệt sát chính là ——

Cũng không phải cái đại sự gì.

Hần liền tại nước này bên trong bỗng nhiên trợn tròn hai mắt, quanh người lập tức sinh ra vô số nhỏ bé mạch nước ngầm tới. Hần trên đất bằng thời điểm có thể phun ra nuốt vào vân vụ hưng gió mưa, tại nước này bên trong có thể quấy ám lưu —— đây là mới được bản năng, là này Long Tộc trời sinh bản lĩnh.

Những cái kia dòng nhỏ loại xách tay lấy hần Long Khí, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán. Cáo tri cái này trong Động Đình hồ khả năng giấu giếm khắp các nơi các yêu ma ---- cái Long Tộc đại yêu tới này Động Đình, đang biểu thị công khai chính mình tồn tại cùng lãnh địa, đồng thời hướng bọn họ phát ra triệu tập mệnh lệnh.

Nếu là từ một điểm này lên nói, xác thực cùng những cái kia dùng mùi vị đến tiêu ký lãnh địa mình lũ dã thú cũng đều cùng.

Mà đây cũng là trước đây Lý Văn Tâm không thích làm như vậy nguyên do một trong.

Nhưng mà qua hai phút đồng hồ, hần không có gặp đến bất kỳ "Người".

Lý Văn Tâm nhẹ nhàng xả giận, ý thức được khả năng có ngoại ý muốn tình huống lại phát sinh.

Hần sẽ không đánh giá cao các yêu ma trung thành cùng đảm lượng. Trong hồ đại yêu có lẽ không nguyện ý để ý tới hần, nhưng Tiểu Yêu ma cũng không có sao mà to gan như vậy. Động Đình quân không trong hồ, cho dù hần tu hủ chiếm tổ chim khách, cũng vẫn là Chân Cảnh Đại Yêu Ma, giờ phút này có thể thiết thực uy hiếp được chúng nó tồn tại.

Mà bây giờ liền ngay cả một cái tiểu tạp ngư cũng không lộ diện.

Nhưng hần lại các loại một canh giờ. Nhỏ bé mạch nước ngầm qua đến càng xa, hần rốt cục nhìn thấy hồ này bên trong cái thứ tư có được linh trí tồn tại.

Người đến chính là Nhất Vĩ "Mỹ Nhân Ngư" —— từ hình thái lên không được không nói như vậy.

Này yêu Nhân Ngư, dường như Hóa Hình vừa mới đến thời khắc mấu chốt, nhưng bởi vì tu vi không đủ không cách nào lại tiến một bước, liền rơi cho tới bây giờ loại này tình cảnh lúng túng.

Yêu Khí rất nặng. Bên ngoài mấy dặm liền phát tiết hơn phân nửa, phảng phất sợ người không biết được hần chính là một cái Yêu Ma.

Có đạo đại yêu đều sẽ thu liễm Yêu Khí, chỉ có đạo hạnh không đủ mới có thể ngoại phóng —— còn không phải chủ động ngoại phóng, đó là Yêu Khí, linh lực tiết ra ngoài biểu hiện.

Hần sinh cái mặt tròn mặt cười nam nhân bộ dáng, có chỉ dài rộng cánh tay cùng bụng nạm. Lại cứ chi dưới đuôi cá thon dài tinh tế, xích hồng sắc, cả hai phối hợp tại một chỗ nhìn lấy thực đang quái dị.

Cái này Yêu Ma tựa hồ sợ xấu hổ, nhần nhần nhỏ nhỏ tại mạch nước ngầm trung bản hoàn một hồi lâu, Tài Tàng thân thể đến Lý Văn Tâm bên cạnh một

mảnh sinh đầy nước cỏ Đại Thạch về sau, len lén nhìn hấn.

Lý Vân Tâm sớm cảm ứng được hấn, nhưng cũng không có tâm tư gì qua kết giao, lời kéo, mà chỉ muốn muốn cái tin tức.

Thế là cũng không quay đầu lại hỏi: "Vì sao chỉ có người đến?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Thập Công Tử

Đỏ đuôi Yêu Ma tựa hồ rất kinh ngạc Lý Vân Tâm hiện hấn.

Có thể vậy mà không có sợ. Như thế vượt quá Lý Vân Tâm đoán trước hồ này bên trong Yêu Ma dù sao cũng nên nghe nói qua Vị Thủy bên trong Cửu Công Tử danh tiếng. Hấn bây giờ thả ra Long Khí, khi hiểu được là Long Tử đến a?

Hấn hỏi câu nói này, này đỏ đuôi Yêu Ma liền đứng đưa theo dòng nước đi vào bên cạnh hấn. Trước quán ba vòng tử tử tế tế đánh giá hấn, sau đó miệng nói tiếng người, tấm tắc lấy làm kỳ lạ

"Huynh Đài mặc đồ này nha, quả nhiên là uy phong凛冽! Nhưng hôm nay trong hồ Động Chủ cùng Yêu Tướng đều qua cùng thập công tử thương nghị đại sự, Huỳnh Đài đây là đóng vai cho ai nhìn?"

Lý Vân Tâm nghe hấn cái này không đầu không đuôi lời nói, trước là hơi sững sờ. Nhưng ở mấy cái suy nghĩ cực nhanh từ đầu não ở trong tránh khỏi đăng sau, hấn như rồng mây lúc này vận thần thông, đem những cái kia đưa hướng bốn phương tám hướng mạch nước ngầm đánh xơ xác.

Cho dù đối với cái này đỏ đuôi Yêu Thần phần, địa vị, sở thuộc thế lực hoàn toàn không biết gì cả, nhưng một cái "Thập công tử" đã đầy đủ làm hấn liền đến cẩn thận.

Cửu Công Tử được gọi là "Cửu Công Tử", bây giờ lại ra một cái thập công tử chuyện này lại là trùng hợp a?

Hấn lúc này sắc mặt thay đổi, dự định từ nơi này đỏ đuôi yêu trong miệng lần nữa đến một số tin tức. Nhưng lập tức lại sững sờ, ý thức được chính mình. . . Tựa như là "Khô" quen thế gian đại khái không còn giống như hấn ủy khuất Chân Cảnh Yêu Ma.

Vốn là cái Hóa Cảnh tu sĩ, tu vi cũng không tính thấp. Nhưng cùng với vì Hóa Cảnh, Lăng Không Tử liền bị người Chúng Tinh Phùng Nguyệt, hấn lại muốn trốn trốn tránh tránh lá mặt lá trái. Về sau lại trở thành sự thật cảnh Yêu Ma, ban đầu vốn cũng là Thiên Hạ to lớn đều là có thể đi được tồn tại, lại vẫn cứ liên tiếp gặp lại cường giả. Như thế một phen giày vò xuống tới, hấn gặp đến bất kỳ sự tình phản ứng đầu tiên vậy mà đều là. . .

"Ta lại tính kế hấn một lần".

Lý Vân Tâm thờ dài, hướng này đỏ đuôi Yêu Ma nghiêng nghiêng thân thể. Cái này Yêu Ma cũng là hiểu ý biết điều, cũng liền cười hi hi lại gần, muốn nghe Lý Vân Tâm nói cái gì.

Lại không muốn lập tức liền bị bóp lấy cái cổ, nhất thời bị kéo đến Lý Vân Tâm bên người.

Hấn tuy nhiên diện mạo xấu xí, nhưng ngược lại là có chút bản lĩnh. Trước ra sức tránh thoát một phen hiện đối phương lực lượng vô cùng lớn, đơn giản khó có thể tưởng tượng. Liền lập tức hiện ra chân thân, muốn trốn chạy. Cái kia chân thân chính là Nhất Vĩ dài nhỏ Tiểu Hồng lý, lúc đầu tron mọt bãi xuống cái đuôi liền đi được thoát. Có thể Long Tộc làm nước bản lĩnh há lại những này Thủy Tộc có thể so sánh với? Lúc này liền cảm thấy bên người dòng nước lừ lừ nhứt nhứt biến chế thành một tấm lưới, đem hấn nhốt bên trong.

Cái này đỏ đuôi yêu nhìn lấy vụng về, nhưng đến cái này trong lúc mấu chốt vậy mà cũng là có tính khí. Thân thể lại nhoáng một cái, hiện ra cái kia nửa người nửa cá Pháp Thân đến, miệng quát: "Người cũng đã biết gia gia Ta là ai? !"

Trên thân lúc này nổi lên lúc thì đỏ mang, này nửa khúc trên thân thể giống như là thời phỏng bóng da trướng đến cực lớn, trên mặt cũng nhiều một loạt răng nanh, thoát nhìn như là nhất tôn dữ tợn Ma Thần

Lý Vân Tâm liền tùy ý một bạt tai quát tới, nhất thời đem cái này tân tân Ma Thần rút về nguyên dạng,

Miệng đầy răng nanh đều phiêu tán đến không biết nơi nào qua.

Cái này Yêu Ma bị quất đến hai tai vang lên ong ong, trên mặt phảng phất thiếp hai khối bản ủi. Toàn thân gân cốt không một chỗ không buông lười biếng, chỉ cảm thấy lại bị nước xông lên liền muốn tan ra thành từng mảnh lập tức thu khí thể cùng tính khí, chỉ liên tục xin tha: "Gia gia tha mạng, gia gia tha mạng, là nhỏ có mắt như mù. . ."

Lý Văn Tâm cũng không so đo, cũng chỉ hỏi: "Ai là thập công tử?"

Yêu Ma con mắt đi dạo, vừa dự định há miệng biên cái nói dối, lại nghe Lý Văn Tâm nói: "Tử nói tí mĩ. Nghe ngươi nói, Bản Vương lại đi hỏi người. Như đối được ngược lại tốt nói. Như không khớp, hừ, đang cần một con cá gân dây thừng!"

Lần này liền bận bịu đem ý nghĩ thu, bùm mặt lấm bầm nói: "Thập công tử chính là nhiều năm Đại Yêu Ma, Thần Long con trai thứ mười. Nhưng chỉ ở tại Động Đình bên trong cũng không ra hồ, cũng khó trách Đại Vương không biết được."

Lý Văn Tâm thần sắc trên mặt lạnh nhạt như thường, nói: "Ngươi có biết Long Sinh Cửu Tử chuyện này?"

Yêu Ma bận bịu đáp: "Biết biết."

Lý Văn Tâm liền nghiêm nghị thét lên: "Vậy ngươi sao dám lừa gạt ta?!"

Yêu Ma hoảng hốt, bày biện một đôi mập mập tay: "Đại Vương bớt giận, Đại Vương bớt giận. Lại nói cái này thập công tử tuy là Long Tộc, lại không phải này Thần Long sở sinh nha!"

"Cái này thập công tử, chính là Động Đình bên trong, ân, lớn giao Thành Đạo. Đại Vương nhưng biết lớn giao? Lớn giao nha, cũng là hồ này bên trong một loại Thủy Quái không biết là cảm ứng nơi nào Long Khí, đoạt thiên địa tạo hóa mà sinh. Cái này lớn giao chính nghĩa thập công tử xem như Thần Long huyết mạch, cũng không giống như hắc Cửu Tử, chính là Thần Long cùng hắc Yêu Ma sở sinh cho nên. . . Cái này thập công tử nói chính mình mới là chân chân chính chính Long Tử. Chỉ là gặp không thoải đáng đương thời thượng này Cửu Tử giả danh lừa bịp, mới ở ẩn trong hồ. . ."

Nói đến đây thanh âm hần dần dần nhạt đi bởi vì nhìn thấy Lý Văn Tâm pháp trên khuôn mặt này một đôi xích hồng sắc Lộc Giác. Lúc trước cảm thấy là "Trang phục", nhưng hôm nay nhìn. . . Nhưng càng nhìn giống như là hàng thật giá thật sừng.

Thì ra là thế. Cái này đồ đuôi yêu nói tới giống như là tình hình thực tế hần tự nhận là "Tình hình thực tế". Lý Văn Tâm ngẫm lại, cảm thấy này trong hồ Ác Giao coi là thật Thành Đạo lại cũng không phải là không được. Chỉ bất quá khả năng cũng không lớn Động Đình Quân Niên năm chém giết Ác Giao, khi không có cá lọt lưới. Nhưng cái này đồ đuôi yêu lại biết "Giao" chữ, muốn đến này "Thập công tử" cũng biết.

Lúc trước Động Đình quân đối với mình hiểu được "Giao" cái chữ này nhi cảm thấy kinh dị, liền mang ý nghĩa chuyện này tại Động Đình bên trong cũng nên là cái bí mật.

Như vậy cái này thập công tử vô luận có phải hay không Ác Giao Thành Đạo. . . Đại khái đều không đơn giản đi.

Lý Văn Tâm bất động thanh sắc hỏi lại: "Lúc trước nói ta đóng vai thành cái bộ dáng này, là có ý gì?"

Đồ đuôi yêu nói chuyện càng cẩn thận hơn, thấp thòm nhìn Lý Văn Tâm liếc một chút, nói: "Cái này. . . Chuyện này nha, là bởi vì. . . Thập công tử nói mình là Long Tử, liền rất ưa thích đem chỗ mình ở gọi Long Cung. Càng ưa thích gọi này 36 Động Thiên Động Chủ, bảy mươi hai Lưu Phái Yêu Tướng, ra về Long Tộc, nói là mình Long Tử Long Tôn."

"36 Động Thiên? Bảy mươi hai Lưu Phái?"

Yêu Ma bận bịu giải thích: "Này động thiên không phải kia động thiên, này Lưu Phái cũng không phải kia Lưu Phái nha. Cái này động thiên kì thực. . . Chính là trong hồ Thạch Huyết, động phủ, bị đại yêu chiếm cứ, phỏng theo cái kia đạo thống, Kiếm Tông danh xưng động thiên. Này Lưu Phái cũng là nước mạch nước ngầm chỗ cây rong um tùm, Thủy Tộc cũng nhiều, liền cũng có Yêu Tướng chiếm cứ, nói là Lưu Phái. . ."

Lý Văn Tâm cười lạnh một tiếng: "Ngược lại là đã tâm không nhỏ. Như vậy ngươi là đem ta xem như ngoại lai tìm nơi nương tựa này thập công tử Yêu Ma? Nhưng ngươi lại không cảm giác được Long Khí a?"

Này đồ đuôi yêu tại thấp thòm trong lòng rất lâu, cho tới bây giờ rốt cục nghe được câu này. Trong lúc nhất thời run lợi hại hơn, đứng tại dòng nước bên trong thân thể khẽ cong, liền muốn giống như người quỳ ngã xuống, luôn miệng nói: "Vậy mà thật sự là Long Tử giả gia! A nha, nhỏ có mắt như mù, a nha. . . Gia gia phải biết, hồ này bên trong, ai nha. . . Nhỏ lại thật không biết được đó là Long Khí, hồ này bên trong ngày bình thường. . ."

Lý Văn Tâm ngẫm lại, liền đại khái hiểu được. Hồ này bên trong phong ấn Thần Long bộ phận Thần Hồn, hàng năm lại thường có hai ba đuôi Ác Giao quấy phá. Tại nơi khác không gặp được Long Khí, tại hồ này bên trong Long Khí đại khái cũng không phải là hiếm thấy Ác Giao tứ ngược thời điểm, tất nhiên tiêu tán đến khắp nơi đều là. Những yêu ma này nhìn quen này Ác Giao khí tức. . .

Liền ngay cả này khí tức có phải hay không "Long Khí" đều không phân rõ a?

Trong mắt bọn hần, "Long Khí" đại khái cũng chỉ là những cái kia "Ác Giao" trên thân vị đạo mà thôi có lẽ trong thiên hạ hần Yêu Ma Hữu Tướng cùng vị đạo, cũng không hiếm lạ.

"Được. Người không biết không vì tội." Lý Văn Tâm neho mắt lại ngẫm lại. Hần dưới mắt là Yêu Ma Pháp Thân, con mắt hơi hơi neho lại, con mắt màu

vàng óng liền biến thành một đường, nhìn tàn nhẫn lại nguy hiểm, này đó đuôi yêu liền càng thêm tâm thần bất định. Muốn tìm được đường đi đào tẩu, nhưng có bốn phía không cửa.

Nghe được Lý Văn Tâm lại hỏi: "Động Đình quân biết việc này?"

Yêu Ma bận bịu đáp: "Động Đình quân lớn như vậy Yêu Ma. . . Sao lại có tâm tư để ý tới chúng ta nha. Lại cái này Động Đình như vậy rộng rãi, có người lái thuyền đi, từ một đầu đến bên kia đều muốn hơn tháng. . . Chúng ta cũng không xúc phạm lão nhân gia ông ta uy nghiêm, nếu như có việc còn muốn tận tâm tận lực. . . Lão nhân gia ông ta liền cũng không làm để ý tới."

Như thế cùng Lý Văn Tâm suy đoán ăn khớp. Động Đình lớn như vậy, Động Đình quân cần chút thủ hạ đắc lực. Có thể đại khái sẽ không giống như nhân loại, đem quyền lực tầng tầng trao quyền cho cấp dưới. Mà chính là giống như là vô số Đại Yêu Ma dạng như vậy, làm "Phân Phong Chế". Có thể lại không có cách nào nhi quả thực cùng nhân loại "Phân Phong" so sánh. Nhiều lắm là xem như lỏng lẻo Liên Hợp Thể, có việc liền triệu tập người làm chút sự tình, vô sự, ai cũng không phải ai nghiêm ngặt trên ý nghĩa Tông Chủ. . .

Ngược lại là vị này "Thập công tử" dưới mắt tựa hồ có mưu đồ, ngay tại Động Đình quân mí mắt lòng đất làm ra cái dở dở ương ương 36 Động Thiên, bảy mươi hai Lưu Phái. Cũng không biết Động Đình quân là không biết được vẫn không để ý, lại hoặc là cả hai cùng có đủ cả.

"Như vậy. . ." Lý Văn Tâm hỏi hẳn, "Phụ cận Thủy Vực những Động Chủ đó, Yêu Tướng, đều qua thập công tử nơi đó làm cái gì? Lại có, làm sao người không có đi? Nghe người cũng là giống như là cái nhân vật."

Đỏ đuôi yêu khổ mặt: "Long Tử gia gia gây sát nhỏ. Nhỏ chỉ là. . . Này thập công tử tọa hạ Nhất Vi Tiểu Yêu a. Bởi vì lấy hôm nay chư vị Yêu Vương có việc tiến đến thương nghị, mới sai phái ra đến tuần hồ. Long Tử gia gia người nhìn cái này Động Đình cái này một mảnh Thủy Vực, chiếm Động Đình hai ba phần mười địa phương, liền đều là thập công tử hạt địa. Trong hồ nơi khác còn có chút kiệt ngạo Yêu Ma không nhận quản hạt, đối thập công tử cũng không phục, cho nên nhỏ dù sao cũng phải nhìn lấy tra lấy thả ra lấy. . ."

Chính là nói hồ này bên trong tình huống thực cũng rắc rối phức tạp. Động Đình Hồ rộng lớn, chừng Nhất Châu Chi Địa lớn như vậy. Còn có Động Đình quân tọa trấn, các tu sĩ gần như không đến gây sự. Động Đình quân cũng không phải một cái quyền lực mãnh liệt Linh Chủ, thế là trong hồ Yêu Ma cũng liền Hưng Thịnh đứng lên.

Cùng cái này thiên hạ đại thể trên danh nghĩa đều tôn Động Đình quân vì Công Chủ, kì thực đều có chính mình địa bàn cùng Tiểu Vương Quốc đi.

Lý Văn Tâm trước đây xuôi theo hồ đi dạo một tuần, không biết được từ bao nhiêu Yêu Ma hạt địa xuyên qua. Tại bình thường có lẽ không thiếu được có lá gan lớn đến gần cản hẳn, nhưng có lẽ là Động Đình vừa mới bị lật hương lên trời, có bị một Tầng Cẩm Chế hoàn toàn phong ấn, các yêu ma không biết được đến tốt cùng sinh chuyện gì, bởi vậy mới vô ý dây dưa với hẳn đi!

Hắn cất ngang đỏ đuôi yêu tố khổ: "Nhất quan trọng nói. Qua thương nghị chuyện gì?"

Hắn một bên nghe đỏ đuôi nói một bên suy nghĩ sự tình, phân tích tình thế. Cho nên thần sắc chậm rãi hoà hoãn lại, nhìn lấy giống như là không quan tâm. Cái này đỏ đuôi nhìn mặt mà nói chuyện, cho rằng có lẽ có cơ hội đào tẩu.

Cho nên tiếp tục Tiểu Ý nói: "Nhưng cũng không phải vì cái đại sự gì. Cái này thập công tử tại lục địa bên trên có người bằng hữu, gọi là Tô Tri chương, liền ở tại bên hồ tô trấn. Trước đó vài ngày cái này Tô Tri chương người một nhà lái thuyền đến trong hồ du ngoạn, người kia mời thập công tử trợ hẳn nhắc lên một trận gió sóng, tốt diệt trừ nhà hắn trên thuyền một đám người. Thập công tử cùng hắn tương giao mấy chục năm, cho hắn rất nhiều cung phụng chỗ tốt, liền cũng đáp ứng."

"Nào ngờ thập công tử nhắc lên sóng gió làm chìm này đại thuyền, che chở Tô Tri chương thuyền nhỏ hướng trên bờ qua thời điểm, WOW! Trên trời bỗng nhiên đổ xuống mưa to đến! Cái này mưa to. . ."

". . . Kết quả thập công tử cũng không có thể bảo vệ này Tô Tri chương, hắc hắc, người một nhà chết sạch sẽ. Tốt xấu tương giao một trận, thập công tử phân phó chúng ta tìm được này người Tô gia thi, liền muốn tại hẳn Long Cung bên cạnh táng. Cũng gọi cái này đường Yêu Vương cùng đi phúng viếng, tiện đường nói một chút cái này Động Đình bị phong sự tình. . ."

Đây thật là đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu.

Lý Văn Tâm trong lòng vui vẻ, trên mặt lại bất động thanh sắc. Hắn lại trầm tư một hồi, cười rộ lên: "A. Nói đến đây sự kiện lời nói, lại chính là đụng vào nhà người thập công tử bằng hữu kia Tô Tri chương lão cha thi, ngược lại chính gọi ta gặp được. Lúc đầu đi tới nơi này Động Đình du ngoạn, kết quả bị khốn trụ bán ra không được, liền muốn lấy giao gần như người bằng hữu. Ta lại hỏi người, này Lão Ông bộ dáng thế nhưng là sinh được "

Hắn liền đem Tô ông tướng mạo tinh tế miêu tả một lần.

Cái này đỏ đuôi yêu cũng không biết là quả thực hiểu được Tô ông bộ dáng, vẫn là chỉ là vì từ Lý Văn Tâm trong tay thoát khỏi nghe hắn nói liên tục gật đầu, mặt lộ vẻ vui mừng: "Chính là Đúng vậy! Nhà ta thập công tử nói người nặng nhất cái gì cốt nhục thân tình Nhân Luân, nói bọn họ lúc còn sống tuy là muốn giết tới giết lui, nhưng sau khi chết đại khái cũng ngóng trông táng đến một chỗ. Lại này đã tìm được người Tô gia chất thịt cửa vào đều "

Hắn nói đến chỗ này bận bịu im ngay, chỉ ngượng ngập chê cười nói: "Hắc hắc, tóm lại là chuyện tốt. Đại Vương coi là thật dùng này lão đầu tử làm Lễ gặp mặt, nhà ta thập công tử nhưng là muốn cao hứng!"

Lý Văn Tâm gật gật đầu: "Người tên là gì?"

Đỏ đuôi yêu vợ và đem Lý Vân Tâm mang đến nhà hắc thập công tử nơi đó muốn đến đem người mang đến, chính là Đại Yêu Ma lẫn nhau thương lượng, nhưng không liên quan hắc tiểu yêu này sự tình cho nên vợ nói: "Bẩm Đại Vương, nhũ danh là Ba nhi bá, chính là thập công tử tọa hạ tuần quan, tùy thân mang một cái San Hồ đồ xương lệnh, dò xét cái này Thập Phụng . ."

Lời còn chưa dứt, Lý Vân Tâm liền đã nhất chưởng bỏ vào đầu óc hắc bên trên, tại chỗ đem hắc đánh chết.

Lại đem phát ổng tay áo một cái, tiện tay đem hắc hồn phách quấy cái thất linh bát lạc.

Lại tại hắc thi thượng lật đến một cái son lấy pha tạp son hồng một đầu lệnh bài, nhũ mảy không đành lòng sách vài tiếng, thu vào trong tay áo.

Sau đó lặc mình biến hoá, liền thành cái này đỏ đuôi yêu Ba nhi bá bộ dáng, nghênh ngang thẳng Hướng Nam một bên bước đi.

Lại nói lúc trước hắc tìm không thấy trong hồ Yêu Ma, là bởi vì không có đầu mối gì. Bây giờ này Ba nhi bá dài dòng văn tự nói xong chút sự tình, tự nhiên không thiếu được lộ ra chút thập công tử chỗ ở, bộ dáng, thủ hạ bao nhiêu Yêu Ma. Lý Vân Tâm đều ghi tạc trong lòng.

Lại biết thập công tử danh xưng "Long Tử", muốn đến cũng có biện pháp ở trên người làm ra chút Long Khí. Hắc vừa đi vừa tìm, qua một canh giờ, liền hiểu được tìm đối phương hướng. 8

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 215: Sát Tinh :

Người bình thường trong ấn tượng hồ, bãi cát, đại khái đều là phủ lên cát, mọc lên các loại cây rong mỷ lệ tươi tốt bộ dáng, nhưng Động Đình Hồ tình huống thật cũng không như thế.

Không ít địa phương là chỉ trải một tầng thật dày nước bùn, lè tẻ nhô ra mấy đầu gầy gò yếu ớt cỏ tới. Loại địa phương này bình thường không có gì bày cá, cũng là tiềm phục tại nước bùn bên trong người săn đuổi đều muốn đối đến da bọc xương. Có nhiều chỗ có hòn đá nhô lên giống như lục địa lên núi linh, dòng nước đến đây liền sẽ hoãn một chút, hoặc là ấm lạnh đối trùng. Cho nên con mồi liền phong phú, bày cá cũng phải nhiều. Bầy cá nhiều phân bón nhiều, này cây rong cũng liền tươi tốt.

Loại địa phương này liền phẳng phát hồ "Ồ đảo" . Diện tích lớn con mồi nhiều bày cá nhiều cây rong um tùm, liền hiểu được tất nhiên là nơi có chủ.

Lý Vân Tâm tại cao thấp chấp trùng bất bình hồ đi dạo một lúc lâu, rốt cục hiện phía trước có một mảnh cây rong um tùm chi địa. Nhưng nơi đây um tùm, cũng không phải là bởi vì địa hình, mà là bởi vì mấy chiếc thuyền.

Cũng không biết được là Quan Gia thuyền vẫn là hành thương thuyền, càng không biết được là khi nào đắm chìm. Phóng mắt nhìn sang chịu chịu chen chen nổi thành một mảnh, không duyên cớ tại một vùng bình địa trên tạo ra cao thấp chấp trùng địa hình. Lúc này đại thuyền đều là chất gỗ. Thuyền gỗ đắm chìm, một đầu hư thối, thân tàu bên trong sinh sôi rất nhiều bần thối vật, càng là tôm tép nhỏ bé chỗ yêu thích. Lại tựa hồ đi qua tận lực vun trồng —— bởi vậy khi Lý Vân Tâm nhìn đến đây thời điểm, đập vào mi mắt lại là một mảnh "Rừng rậm" .

Cũng không biết được là cái gì cây rong, tại dòng nước trung thành phiến liên niên, thẳng tắp sinh Cao Lão, phẳng phát trùng thiên thụ. Căn liền đâm vào trên thuyền gỗ, sợi râu màu trắng sữa chữa xoắn xuýt kết rù xuống. Tôm cá ở trong rừng ra ra vào vào, ra bên ngoài còn có mảng lớn nhan sắc khác nhau, hình thái cũng khác nhau cây rong, đá ngầm.

Lý Vân Tâm nhìn này đá ngầm, lại giống như là lục địa thượng nhà giàu sang xa xưa từ Thái Hồ vận đến tạo Cảnh Quan. Nhưng nơi đây cũng không có gì thiết kế coi trọng, chỉ đều tập nạm tập ba chồng chất tại một chỗ. Nhưng mà đến một lần thẳng ở này Thái Hồ Thạch nguyên bản liền bộ dáng thanh kỳ, như thế ném loạn cũng cũng không tính xấu. Thứ hai hồ này bên trong cây rong nhan sắc lại là so lục địa thượng phong phú rất nhiều. Cả hai tồn nhau lên thành thú, ngược lại tích tụ ra khác một hương vị tới.

Lý Vân Tâm ở đây, liền nhìn thấy trong hồ Yêu Tộc.

Hắc hóa thân cái này đỏ đuôi yêu Ba nhi bá tuy nhiên bộ dáng nhìn lấy cổ quái, không hề giống người, nhưng đã coi như là "Có đạo" —— có thể lái được linh trí súc loại đã là hiếm thấy, có thể hóa thành người, này càng là hiếm thấy bên trong hiếm thấy. Nếu không, trên thế giới này súc loại số lượng đâu chỉ người vận lần ức lần Úc Vạn lần, sao Đại Yêu Ma số lượng so đạo thống, Kiểm Tông Cao Giai Tu Sĩ còn ít hơn?

Phổ phưởng ở giữa Thuyết Thư Nhân đang giảng Yêu Ma thời điểm thường nói Mỗ Mỗ Yêu Ma dưới trưởng Yêu Bình hàng trăm hàng ngàn, như thế

nào uy phong lẫm liệt, nhưng đều là không thông tu hành người thế tục nói bừa. Muốn cái này Động Đình quân quản hạt Động Đình ba ngàn năm, lại trong hồ rộng lớn bao la, có thể tọa hạ lại có bao nhiêu hình người Yêu Bình đầu?

Lý Vân Tâm bắt đầu thấy Hồng Nương thời điểm bên người nàng tuy nhiên hơn mười người —— đó còn là một hồ Yêu Ma Công Chúa giả cưới phô trương,

Bởi vậy hấn ở chỗ này nhìn thấy Yêu Ma cũng không phải tùy tiện du đãng, tùy ý gặp được.

Cái này Yêu Ma sinh được cùng đồ đuôi yêu Ba nhi bá có chút giống, cũng là nửa người nửa cá. Nhưng Ba nhi Bá Thượng thân thể công kênh, hạ thân tinh tế, cái này một vị lại là hạ thân công kênh, thân trên tinh tế.

Gặp Lý Vân Tâm liền vội: "Ngươi sao mới về? Đại Vương chờ ngươi hồi lâu —— Đại Vương có việc bảo ngươi làm nha!"

Lý Vân Tâm cũng không nói chuyện, chỉ giương mắt lạnh lẽo hấn từ trên xuống dưới nhìn một hồi lâu, mới nói: "Ngươi có nhớ tên ngươi?"

Yêu ma kia hơi sững sờ, ngạc nhiên nói: "A? Ngươi không nhớ rõ ta? Ta là Ba nhi chạy, ngươi là Ba nhi bá nha?"

Lý Vân Tâm cũng không chậm cùng thần sắc. Vây quanh hấn chuyển vài vòng, lại nói: "Ngươi lại nói cho ta nghe một chút đi hôm nay Đại Vương triệu hoán các lộ Yêu Vương tới làm cái gì? Nhà ta Đại Vương lại là sinh cái gì bộ dáng, ưa thích loại kia diễn xuất, ngày bình thường như thế nào nắm?"

Hấn đến cái ác nhân cáo trạng trước, này vụng về Yêu Ma Ba nhi chạy ngược lại là sững sờ.

Nhưng trước sững sờ một hồi, lại hi hi cười rộ lên, chỉ Lý Vân Tâm nói: "Y, thế nhưng là ngươi tuần hồ lúc xảy ra chuyện gì, ngược lại nhìn ta giống như là già trang a?"

Lý Vân Tâm cũng không cùng hấn vui cười. Nhướng mày, trong tay áo lấy ra khối kia từ Ba nhi bá trên thân tìm ra đến "San Hô đỏ xương khiến", gọi Ba nhi chạy tinh tế nhìn một cái, sau đó nói: "Ngươi nhưng nhìn cẩn thận, đây là Đại Vương cho ta San Hô đỏ xương lệnh."

"Ta ra ngoài tuần hồ thời điểm gặp được một cái mặt lông Lôi Công miệng Hành Giả, cầm trong tay một cây có thể dài chừng đoạn bồng tử, chỉ nói là tìm sự phụ hấn tới. Gặp ta liền kêu đánh kêu giết, còn hóa thành một cái Yêu Ma bộ dáng, kếm chút đem ta lệnh bài này lừa gạt qua! Dưới mắt các lộ Yêu Vương tụ hội, có thể ra không được đường rẽ —— ngươi đem ta hỏi ngươi những sự tình kia từng cái nói tỉ mỉ, ta tốt nhìn một cái ngươi đến có phải hay không vậy được người, sau đó mới tốt hỏi bẩm Đại Vương!"

Ba nhi chạy nghe hấn nói như vậy, ngược lại là giật mình, phối hợp nhướn mày lại: "A? Hồ này bên trong còn có có thể như vậy Biến Hóa Chi Thuật Đại Yêu Ma? Trước đó vài ngày có người tại trên hồ bay tới bay lui, chẳng lẽ người kia?"

Lý Vân Tâm không tiếp hấn lời nói, chỉ nghiêm nghị thúc giục. Ba nhi chạy nhìn hấn bộ này lo lắng bộ dáng trong lòng buồn cười, nhưng cuối cùng vẫn là từ đầu chí cuối, một năm một nói.

Nghe hấn nói một hồi, Lý Vân Tâm liền hiểu được vì sao là này Ba nhi bá tuần hồ, mà không phải cái này Ba nhi chạy.

Này Ba nhi bá tuy nhiên cũng không tính dị thường lanh lợi nhu thuận, nhưng luôn có thể giống như người thật dễ nói chuyện, còn có chính mình tâm tư so đo. Mà cái này Ba nhi chạy lại là vụng về. Lúc trước cùng Lý Vân Tâm nói nhà hấn Đại Vương sự tình, chỉ là làm chứng minh bạch chính mình không phải này mặt lông Lôi Công miệng Hành Giả hóa. Có thể nói nói lấy liên chính mình cao hứng trở lại, nói thẳng đến mặt mày hơn hờ, đặc ý vong hình, hồn nhiên quên ghi thời gian, chính mình đi ra ngoài là làm cái gì.

Chẳng những đem Lý Vân Tâm hỏi hấn nói, không có hỏi cũng cùng nhau nói. Nói trọn vẹn hai phút đồng hồ, mới vỗ đầu một cái, nói: "A nha, nói phải cao hứng, có thể chậm trễ Đại Vương sự tình!"

Mà lúc này, Lý Vân Tâm đại khái đã thăm dò vị kia thập công tử muốn làm gì.

Nói cái gì lục địa thượng bằng hữu gặp kiếp nan muốn muốn giúp đỡ hậu táng thực lại chỉ là một cái lấy cớ —— đem các lộ Yêu Vương tụ tập ở này mà thôi.

Bọn họ muốn mưu đồ chính là mặt khác đồ,vật —— không biết người nào, thông qua cái gì con đường, tìm tới những này Động Đình bên trong Yêu Ma. Nói cho bọn hấn có một cái Chân Cảnh Đại Yêu Quái dưới mắt ngay tại Động Đình bên trong, hi vọng bọn họ trừ bỏ.

Các yêu ma tuy nói tùy hứng ngang ngược, có thể cũng không phải tùy ý mặc cho người định đoạt. Này "Thập công tử" là cho nên nguyện ý làm chuyện này, chính là là bởi vì...

Nghe nói này vào động trong đình chính là Long Tử.

Lý Vân Tâm không biết được có phải hay không đạo thống tại làm chuyện này. Nhưng ngay tại mấy ngày trước đó Côn Ngô Tử như thế trịnh trọng thành khẩn hướng mình tuyên chiến —— hấn Lý Vân Tâm trong lòng cũng là đối đạo sĩ kia sinh ra mấy phần hảo cảm.

Nhưng loại này hảo cảm có thể không phải là bởi vì Stockholm Tổng Hợp Chứng (chú 1), mà vẹn vẹn bởi vì, hấn trước đây gặp phải Đạo Sĩ đều không phải là cái gì "Chính nhân quân tử". Lý Vân Tâm chính mình tuy nhiên không coi là người tốt, có thể luôn cảm thấy đạo thống, Kiểm Tông, hấn là truyền thống trên ý nghĩa "Chính Đạo". Nếu là Chính Đạo liền nên có cái Chính Đạo bộ dáng —— đều là chút so Yêu Ma còn không bằng đồ,vật, thực sự gọi

người không thoải mái.

Mà cái này Côn Ngô Tử tuy nhiên cùng hần quan hệ cũng không tốt, thậm chí giờ phút này đã thành không chết không thôi địch nhân. Nhưng mà, cuối cùng có chút Huyền Môn Chính Tông bộ đáng —— hần có thể đường đường chính chính tuyên chiến, sau đó thuyết phục. Thuyết phục không thành liền không nói nhiều, rất có thời cổ Nho Tướng chỉ phong.

Cho nên Lý Vân Tâm cảm thấy giờ phút này Động Đình bên trong sự tình...

Tuy nói đứng tại đạo thống lập trường đến xem, bọn họ xác thực có lý do làm như thế.

Có thể luôn cảm thấy lộ ra một cỗ tà khí. Lý Vân Tâm tinh đến đạo này, cho nên đối loại mùi này phá lệ miễn cảm —— đây là mùi âm mưu.

Sự tình thậm chí khả năng đều không giống hần dưới mắt biết đơn giản như vậy. Nếu như việc này gọi hần tới làm, liền chỉ có thể là một cái bắt đầu, hoặc là Cục trung Cục bước đầu tiên.

Bất quá hần đã nghĩ đạt được loại vị đạo này, lại ngày bình thường thích nhất loại vị đạo này, tự nhiên cũng hiểu được nên như thế nào phá cục.

Đây là hần từ Nguyệt Quân Tử nơi đó đạt được giáo huấn —— tại mình có thể bằng vào thực lực hoàn toàn nghiền ép âm mưu thời điểm, tuyệt đối không nên bởi vì lấy "Chơi đùa nhìn" dạng này tâm lý tìm cho mình không thoải mái.

Dưới mắt hần nghĩ tới một cái khác tại mấy tháng này ở trong lúc ẩn lúc hiện, lại tựa hồ như thủy chung ở chính giữa gây sóng gió tổ chức.

... Cái kia "Cộng Tề Hội".

Bọn họ người làm việc đều mang một điểm điên cuồng, xảo trá, u ám tà khí, cái này cùng Lý Vân Tâm phong cách ngược lại là tương xứng. Tuy nhiên Lý Vân Tâm không thích lắm chính mình, tự nhiên cũng không lý tới ưa thích bọn họ.

Hần nghĩ rõ ràng những này, lại hướng yêu ma kia Ba nhi chạy xác nhận một bên hần vừa rồi nói các loại chi tiết, liền thật dài xả giận.

Dựa vào đối phương nói, này thập công tử thật là cái Đại Yêu Ma —— nghe tựa hồ là Hóa Cảnh đỉnh phong, hội làm lôi điện.

Nhưng vấn đề là... Động Đình quân này một mảnh trắng trong rừng cây, tu là thấp nhất hơi Ác Giao đều là Chân Cảnh thực lực, hần một cái "Ác Giao chính nghĩa" hóa thành "Thập công tử", làm sao phân mà trở xuống Hóa Cảnh?

Các yêu ma không biết được những việc này, Lý Vân Tâm lại là hiểu được.

Lại nói những cái kia hôm nay đến tụ hội "Yêu Vương" —— cũng đều là Hư Cảnh, Hóa Cảnh thực lực. Hần khi đem sơ tọa hạ 5 yêu quăng ra cái này Động Đình, khó mà nói cũng thành một phương "Yêu Vương", "Yêu Tướng".

Lúc này mới lại một lần nữa cảm nhận được câu nói kia chuyện xưa: "Nằm trái trong khổ đau, mới là người trên người" —— trước đó luôn luôn gặp được những Chân Cảnh đó, Huyền Cảnh Lão Quái Vật, Hóa Cảnh phía dưới trong mắt hần đều là Tạp Ngư. Bây giờ...

Lý Vân Tâm cười rộ lên. Hần nụ cười này, diện mục thượng liền ra sơ hở.

Hần hóa thành Ba nhi bá bộ đáng, lại không phải "Hóa Hình". Các yêu ma từ súc loại chi thân hóa thành người liền chỉ có một lần cơ duyên. Thành bộ đáng gì, liền là cái dạng gì. Lại có biến hóa, cũng là như Lý Vân Tâm bây giờ, là làm cái "Chương Nhân Pháp".

Nhưng dù sao hần là bồi tiếp một đám Tạp Binh chơi đùa, cái này Chương Nhân Pháp cũng là tiện tay bóp cái quyết, hư hư vờ vờ mấy đạo liền phải, không phải cái gì bản lĩnh giữ nhà.

Bởi vậy cái này vui vẻ cười một tiếng, trên mặt liền loáng thoáng hiện ra chân dung.

Này Ba nhi chạy gặp tình cảnh này trước là hơi sững sờ, sau đó tròn tròn mắt, chỉ Lý Vân Tâm nói: "A nha, người —— "

Lý Vân Tâm cũng không nói lời nào, tiện tay nhất chương lại đem cái này Ba nhi chạy đánh chết, quấy Tán Hồn Phách. Lại thanh lọc một chút cuồng hống, tay cầm cái viên kia "San Hô đồ xương khiến", một đường hướng thập công tử sào huyệt vội vàng hấp tấp Địa Cuồng chạy tới, trong miệng kêu to

"Đại Vương! Đại Vương! Tai họa! Tai họa! Có cái mặt lòng Lôi Công miệng Hành Giả đánh giết đến tận cửa! !"

Này thập công tử sào huyệt chính giấu ở cây rong rừng rậm chỗ sâu —— lại không phải ở trên đất bằng, mà là tại chỗ sâu một đạo giữa khe hở.

Lý Vân Tâm giọng cao lên lệnh bài này, những cái kia bị linh lực luyện hóa cây rong liền tự động tách ra hai bên, nhường ra đường tới. Tiến lên qua một đoạn đường, mới ý thức tới quả nhiên là cái Yêu Ma ồ —— cây rong bên trong nhô ra kỳ kỳ quái quái các thức đầu lâu đến, đều là Hóa Hình đến một nửa Yêu Ma Thủy Tộc, đủ có vài chục nhiều. Tựa hồ cũng không biết được Lý Vân Tâm đang hô hoán cái gì, chỉ biết là là ra không được sự tình, nhìn vài lần lại nhao nhao đem đầu rút về lại.

Lại nói cái này Lý Vân Tâm lại đi một đoạn đường, quả thật tại một chiếc thật lớn thuyền đắm nhìn xuống đến một cái khe.

Nói là khe hở, kì thực cũng là nước một chỗ hạp cốc. Từ nơi này xem tiếp đi đến nhánh một mảnh, cũng không biết được hạ giấu thứ gì.

Lý Vân Tâm ở đây, một chút do dự, thờ dãi. Hắn nói mình sợ nước —— đây chính là thật.

Nhưng vô luận Động Đình quân còn là cái gì của hắn mới sẽ không tin tưởng hắn sợ nước —— hắn đã là Đại Yêu Ma, lại là Long Tử, lại trong mắt bọn hắn là một cái thủ đoạn độc ác âm hiểm hạng người, thật sợ nước, chẳng phải là thành chuyện cười lớn?

Hắn hiếm thấy nói thật, ngược lại không ai tin. Đã là không ai tin, tự nhiên cũng sẽ không dùng này một điểm làm văn chương. Bây giờ hắn nhìn chăm chăm này trong hạp cốc nhìn, biết tất nhiên không phải điều kiện tượng.

Này "Thập công tử" một cái Hóa Cảnh Yêu Ma, quanh người "Yêu Vương", "Yêu Tướng" cũng đều là chút tạp chủng. Đừng nói "Long Cung", cũng là "Hành Cung" đều chưa chắc có.

Lại cái này hạp cốc giấu ở cây rong từ giữa, nước cũng không lớn lưu động. Liếc một chút nhìn sang chỉ cảm thấy đục ngầu âm lãnh một mảnh, Nê Sa đang ở trước mắt phi vũ. Trong nước còn có chút mùi hôi thối, cũng không biết được có phải hay không đồng xác chết tích bên trong.

Hắn cứ như vậy trì hoãn trong một giây lát, liền nghe được trong hạp cốc một trận dòng nước bốc lên, điện sáng lóng lánh. Sau đó một đám phục sức khác nhau, hình thù kỳ quái Yêu Ma vây quanh một cái Bạch Bào người thanh niên trôi lên mặt nước.

Nhưng nhìn người thanh niên này, sinh một trương mâm tròn mặt, một trương rộng thùng thình miệng. Khóe miệng dường như trời sinh ép xuống, nhìn lấy giống như là một mực đang Sinh khí (tức giận) —— nói là không giận tự uy cũng có thể. Hắn cũng sinh cái mũi. Nhưng này cái mũi lại đẹp lại sập, giống như bị người nhất quyền đánh ở trên mặt, đem trọn cái cái mũi đều ấn xuống, nhưng cái này cái mũi, nhưng cũng không phải trên mặt quái dị nhất —— chính là con mắt.

Lý Vân Tâm nhìn một hồi lâu mới tìm được ánh mắt hắn. Cũng chỉ là giấu ở lông mày dưới, lớn chừng hạt đậu hai cái điểm, lại con mắt chỉ mở một đường nhỏ, nhìn lấy phẳng phát hắn thế giới kia liên tục nhân vật trong bức họa, buồn cười cực.

Mà cái này thập công tử thị lực tựa hồ cũng không lớn tốt. Bị một đám Yêu Ma vây quanh lên, nhúu mày bốn phía đi dạo đầu lâu, mới khóa chặt Lý Vân Tâm phương hướng. Liền nghiêm nghị quát hỏi: "Xảy ra chuyện gì, dạng này kinh hoàng? !"

Lý Vân Tâm liền một bên hướng trước mặt hắn đi vừa nói: "Đại Vương, không được! Bên ngoài đến cái Ngọc Thụ Lâm Phong tiêu sái lỗi lạc Sát Tinh —— đã giết ở đây!"

Này thập công tử nghe được nhúu chặt mày, bên cạnh nghiêng đầu: "Cái gì Sát Tinh? Ở đâu?"

Lý Vân Tâm đã đến Yêu Ma trước mặt. Mà lúc này mới ý thức tới này thập công tử đại khái thật là cái mù mắt —— bên cạnh hắn càng không ngừng nhô ra tia nhỏ bé Điện Mang, giống từng đầu xúc tu vì hắn dò xét lấy bốn phía sự vật.

Liền có một đầu tìm được Lý Vân Tâm trên thân.

Này thập công tử nhất thời nhúu mày: "... A?"

Lại nghe thấy Lý Vân Tâm cười ha ha, thân thể nhoáng một cái liền hiện nguyên bản bộ dáng, kêu lên: "Ngu xuẩn, người Lý gia gia liền ở đây!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 216: Lý Thiệu :

Lẽ ra người bình thường gặp cái này bất chợt tới một màn, ý niệm đầu tiên tất nhiên là kinh hoàng.

Nhưng bọn này Yêu Ma có thể khác nhau rất lớn —— trông thấy Lý Vân Tâm tướng mạo, lại đầu tiên là sững sờ. Theo lý thuyết những yêu ma này lúc trước đều là Lân Trùng chi thuộc, nhìn người lúc đầu nhìn không ra cái gì đẹp xấu. Nhưng Khai Linh Trí Thông hiểu lí lẽ, lại phải dựa vào người hình dáng Hóa Hình, bản tính dần dần tại mấy chục, mấy trăm, thậm chí thượng thời gian ngàn năm bên trong ma diệt, sửa đổi.

Bởi vì mà lúc này những cái kia vụng về Yêu Ma gặp Lý Vân Tâm, ý niệm đầu tiên đúng là "Tốt cái dấu hiệu bộ dáng —— ở đâu là mặt lòng Lôi Công miệng" ?

Ngược lại là này đại yêu thập công tử nhìn không thấy, nghe thấy Lý Vân Tâm nói như thế nhất thời hiểu được không ổn, quay thân liền chui qua Yêu Ma phía sau lưng, nói: "Bắt lấy hắn, bắt lấy hắn!"

Lúc này những Yêu Ma đó tài hoàn quá thần, lập tức lộ ra các nhà binh khí, thẳng ủng hướng Lý Vân Tâm đến đây.

Lại nói những cái kia "Yêu Vương", "Yêu Tướng" trong tay làm gia hỏa, quả nhiên là dài ngắn không đồng nhất, kiểu dáng khác nhau.

Có từ thuyền đâm thương mang ra tháo xuống vết rỉ loang lỗ neo, quay đầu hướng Lý Vân Tâm nện xuống tới.

Có không biết từ nơi nào làm ra toàn thân Tinh Cương xiên phân, thẳng đến Lý Vân Tâm eo.

Lại còn có hai ba Chi Khánh Quốc quan binh chế thức mâu, qua, hai ba chuỗi chế thức Yêu Dao, Trảm Mã Dao ——

Tuy nhiên cũng là xứng với những Yêu Ma đó trên thân dờ dờ ương ương trang phục cùng ghê tởm dữ tợn tướng mạo.

Lý Vân Tâm trong tay cũng không để lại tình. Giương một tay lên trong lòng bàn tay liền nhiều một thanh nước mắt quạt nan trúc, thẳng hướng những binh khí kia đảo qua qua.

Hắn chính là Chân Cảnh Đại Yêu Ma, trong tay này quạt giấy cũng hẳn Long Cung chỗ, lại là một bức bảo quyển —— há là phạm phạm?

Cái này quét qua,

Nhất thời đem những binh khí kia quét cái thất linh bát lạc, nhao nhao loạn loạn đều gãy. Yêu ma kia cảm thấy tay thương một cỗ cự lực truyền đến lúc này hiểu được không ổn, quay thân liền muốn trốn. Nhưng Lý Vân Tâm đến một lần hận nhất có người ở sau lưng tính kế hắn, thứ hai cũng phải mượn cơ hội giết người lập uy, thứ ba lại xác thực thật là lên bị đè nén nhiều ngày tàn bạo tính tình, thân hình thoát một cái liền đuổi kịp qua, nhanh hơn Bôn Mã lưu tinh, chỉ dùng này một thanh quạt giấy phiến đầu, từng bước từng bước đem những Yêu Ma đó đầu lâu hết thảy điểm bạo!

Phen này giết đến hôn thiên ám địa, nguyên một phiến hồ nước đều làm tương đỏ canh. Ngược lại là vũng nước đục Trung Tiểu tôm cá nhỏ bởi vì lấy này tung bay óc, thịt nát, nát xương cốt đại bảo có lộc ăn.

Lý Vân Tâm tiện tay món ăn những này tiểu tạp chủng, hít sâu một hơi liền bắm đuôi truy tung này "Thập công tử" mà đi.

Hắn tại kê hờ cấp trên thời điểm này nước đã bị hắn quấy đục. Lúc này cũng liền không lại so đo này kê hờ ở trong nước âm lãnh mùi hôi. Nhìn xuống qua tuy nhiên còn cảm thấy Hồn Hồn Động Động một mảnh, nhưng hắn một đôi mắt tốt ánh mắt lại còn có thể nhìn thấy Yêu Ma thập công tử lần trốn thời điểm trên thân tiêu tán đi ra nhỏ bé Điện Mang yếu ớt ánh sáng.

Như thế truy một khắc đồng hồ, ý thức được cái này kê hờ trên thực tế muốn so nhìn càng sâu càng bao quát —— càng hướng xuống càng rộng lớn hơn, ngược lại là có động thiên khác.

Hắn tiện tay đem thập công tử tọa hạ Chúng Yêu giết cái thất linh bát lạc, này thập công tử sao lại không biết?

Thấy mình dựa vào Địa Lợi đều thoát khỏi không xong sau lưng sát tính này, muốn đánh lại tự biết không phải là đối thủ, trong lòng lại sợ lại giận, liền một bên trốn vừa nói: "Bản Công Tử cùng ngươi ngày xưa không oán ngày nay không thù, vì sao đánh giết thương nhà ta? Ta cũng không phải cái gì tốt gây người thành thật, chính là cái này Động Đình ở trong Giao Long chính nghĩa. Ngươi như bức gấp ta, hiện ra trăm trượng chân thân cùng ngươi tranh đấu, có thể không thiếu được song song tắng thân hồ này!"

Thanh âm ở trong nước truyền tới có thể cùng lục địa thượng khác biệt. Mơ mơ hồ hồ rung động âm âm, còn mang theo kê hờ bên trong tiếng vang. Nhưng thập công tử thanh âm lớn, Lý Vân Tâm cũng nghe được thanh.

Hắn liền không nhanh không chậm theo đuôi, đồng thời từ khi quạt giấy bên trong lấy ra một đạo Họa Phù thấp sáng, quan sát tuần này bị bộ dáng. Trong miệng đáp: "Chớ hoảng sợ chớ hoảng sợ, ta chỉ muốn cùng ngươi tâm bình khí hòa nói chuyện, kết giao bằng hữu. Thập công tử sao như thế kinh hoảng?"

Này thập công tử nào dám tin hắn Quý Thoại. Nghe hắn khẩu khí lại là thoải mái nhàn nhã, nửa điểm muốn "Tâm bình khí hòa nói chuyện" thành ý cũng không, trong lòng thì càng hoảng. Tự biết chính mình Hành Cung ngay tại chỗ càng sâu, sắp không có gì khoan nhượng. Cho nên quyết tâm trong lòng, nói: "Nếu ngươi không đi —— Bản Công Tử có thể phải vận dụng này Cửu Tiêu Lôi Đình lửa! !"

Lý Vân Tâm vội nói: "A nha, nghe nói này Cửu Tiêu Lôi Đình lửa chính là Long Tộc trời sinh thần thông, chuyên trảm Âm Thần —— ngươi còn quả nhiên là Long Tộc hay sao?"

Thập công tử nghe được trong miệng hắn trêu chọc, lập tức răng quan khê cắn, thân thể đột nhiên căng cứng. Cái này một kéo căng. Nguyên bản quanh người những cái kia nhỏ bé Điện Mang liền cũng không thấy —— hết thảy thu về thân thể bên trong.

Lại tại một hơi đằng sau, mãnh liệt quát khê một tiếng ——

Ừn ừn kéo đến Điện Mang liền bện thành một tấm lưới, liền tiếp cái này nước sâu hấp cốc hai vách tường, hướng về Lý Vân Tâm che đập đi qua!

Lại nói nước này bên trong cũng là có tôm cá. Tôm cá tiếp xúc này lưới điện, chính là ngay cả hôn mê đều dư thừa —— trực tiếp hóa thành một bãi tro tàn quấy thành vũng nước đục. Lý Vân Tâm nhìn thấy tình cảnh này ngược lại quả nhiên là bị kinh ngạc. Đây một trương thật lớn lưới điện chính là từ thập công tử trên thân tràn ra đến, cũng không phải mượn dùng pháp bảo gì, pháp thuật!

Mà cái này thập công tử đánh ra thiểm điện, lúc ấy liền hiện chân thân. Mượn điện quang kia Lý Vân Tâm nhìn thấy hân chân thân vừa hiện —— xác thực thật là một đầu thật thô Đại Long thân rắn từ, một đầu thật dài, cơ hồ từ nam chí bắc thân thể vây lưng mượn này thiểm điện ánh sáng tại đục ngầu trong nước chọt lóe lên..

Lại thật giống là Long Thân nha!

Liền ngay trong nháy mắt này, này lưới điện đã che đầy tới.

Có thể Lý Vân Tâm..

Vậy mà không tránh không né!

Hắn nhìn thấy thập công tử "Thần thông", nhìn thấy thập công tử chân thân bộ dáng, trong lòng liền đã đoán ra chia.

Cho nên ngược lại lớn Tiểu Tam Tiểu: "Tốt tốt tốt, gia gia cái này liền bảo ngươi nhìn một cái, cái gì gọi là chánh thức Cửu Tiêu Lôi Đình lửa!"

Hắn không tránh không né, chỉ lạnh hừ một tiếng hiện ra Thần Ma Pháp Thân. Lại tròn tròn hai mắt, trong miệng hét to: "Lôi điện đến! !"

Nước này bên trong không thấy như thế nào, nhưng cái này một mảnh Thủy Vực chỉ lên trời bên trong, lại là lập tức tụ tập một mảnh lớn mây đen. Mây đen Nhất Thành, rầm rầm rầm rầm một tiếng vang động trời, một đầu thô to thiểm điện liền trực tiếp đánh vào động trong đình!

Này thiểm điện thanh thế hạo đại vô cùng, vừa vào nước, xung quanh hồ nước liền bị chưng thành Thủy Khí. Như thế như vậy chỉ dùng một cái nháy mắt —— thẳng đánh vào Lý Vân Tâm thân ở cái này kẻ hồ bên trong!

Thập công tử nghe thấy Lý Vân Tâm này một tiếng hô quát, trong lòng cũng là vang lên một tiếng sấm nổ —— lúc trước chỉ là có người nói cho hắn biết trong hồ đến cái Chân Cảnh Đại Yêu Ma, hy vọng có thể trừ bỏ. Vừa rồi nhìn thấy Lý Vân Tâm liền nghi là cái kia thật cảnh Yêu Ma giết đến tận cửa, bởi vậy quay đầu bước đi.

Về sau biết đi không thoát, liền muốn mượn mượn lấy "Long Tộc" thân phận này hoảng sợ đi hắn.

Há biết rõ ——

Đây cũng thật là là cái Long Tộc? !

Trong lòng của hắn không kịp kêu khổ, chỉ một lòng nghĩ như thế nào chống cự đi qua, tốt thử cầu xin tha thứ. Nhưng mà Lý Vân Tâm cái này Cửu Tiêu Lôi Đình lửa, há lại tầm thường Yêu Ma tiêu thụ nổi? !

Chỉ nghe rầm rầm một tiếng cự, một trận khét lẹt mùi thịt nhất thời đầy tràn cái này kẻ hồ. Đây Hóa Cảnh đỉnh phong Yêu Ma thập công tử ngay cả hừ cũng không hừ, cự đại thân thể liền bị đánh cho một cây cứng rắn Côn Tử —— thẳng tắp ngắt đi!

Cái này một bộ liền không biết hôn mê bao lâu. Các loại thập công tử lại mở to mắt, cũng đã không tại hắn sào huyệt, càng không tại cái kia một bên cây rong trong rừng rậm.

Hắn bị để qua trên một hòn đảo —— nói là đảo, thực lại chỉ là một mảnh đột xuất ở trên mặt hồ Đảo San Hô. Đình đầu mặt trời rực rỡ cao cao chiếu vào, trên người hắn càng là không mảnh vải che thân, làm được muốn bốc khói.

Nhưng trên thực tế hắn "Mở mắt ra" cũng không nhìn thấy —— hắn là cái Ngươi mù. Ở trong nước có thể dựa vào toàn thân Điện Mang đến dò xét cảm giác, đến cái này lục địa bên trên, liền quả nhiên là hai mắt đen thui.

Vừa định muốn hướng có Thủy Khí địa phương chạy, liền nghe này Sát Tinh thanh âm: "Ta một đoán cũng là —— quả nhiên là."

Thập công tử lĩnh giáo thủ đoạn hắn, cái này liền không dám nói lời nào cũng không dám động, chỉ đành hoàng nằm tại trên tảng đá lớn, chỉ chờ đợi chân trời có thể bay tới một đám mây đem ngày che che lại, tốt gọi trên người mình làm được chậm một chút.

Chỉ nghe thấy Lý Vân Tâm lại nói: "Ngươi cái tên này có thể phóng điện. Chân thân trên bụng còn có như vậy một đầu thật dài vây cá —— ngược lại là có thể hù một dọa người. Đáng tiếc ta lúc trước vừa vận gặp qua. Không nhưng thấy qua a... Còn tiếp xúc thân mật qua."

Lý Vân Tâm đón đến, hài hước cười: "Cho nên ngươi thực là một đầu Electric Man, đến ra về Long Tử hãm hại lừa gạt, đúng hay không?"

Này thập công tử bị hắn nhìn thấu chân thân, lại biết mình bất lực đào thoát, dứt khoát cũng lui nghĩ nhiều nữa. Cũng chỉ buồn bã nói: "Electric Man là tên là gì? Ta chân thân chính là Nhất Vĩ trắng thien. Hôm nay rơi xuống trong tay ngươi, ngươi lại là Chân Cảnh cái thể đại yêu, trời sinh Long Tử Thần Thú —— muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được đi!"

"Trắng thiện?" Lý Vân Tâm nhú nhú mày. Nhưng lập tức a một tiếng, "Cá chình a (chú 1) —— tốt a, nhìn lấy người là xâm lấn giống loài. Nhưng không so đo những thứ này. Hỏi trước người, tên gọi là gì? Hỏi lại người, lục địa thượng tô trấn những Tô gia đó người, quả nhiên là bằng hữu của người?"

Cái này thập công tử nguyên bản không biết được Lý Vân Tâm vì sao tìm tới hắn. Tuy nhiên một số thời khắc các yêu ma tranh đấu lẫn nhau, cướp đoạt bàn ngược lại cũng không cần lý do gì. Bây giờ gặp hắn không có một thanh đem chính mình ăn, chỉ coi là muốn kéo tới trên bờ bạo chiếu tra tấn —— đây cũng là Yêu Ma phổ biến thủ đoạn. Đồng dạng không bởi vì cái gì, chỉ là bởi vì "Ta vui lòng".

Cũng không muốn cái này Long Tử trước hỏi mình tên, lại hỏi mình người Tô gia sự tình ——

Thập công tử đã cảm thấy tâm lý có chút hi vọng.

Vội nói: "Hồi Đại Vương, nhỏ đã là Động Đình quân địa bàn quản lý Yêu Ma, Hóa Hình đằng sau liền theo hắn họ —— họ Lý, tên thiện."

"Này lục địa thượng Tô gia, dựa vào người thuyết pháp, cũng tính là bằng hữu. Chỉ là nhỏ cùng bọn hắn cũng không tính là mười phần quen biết, chỉ là thường thường hưởng dụng chút bọn họ cung phụng. Muốn nói này cung phụng, nhưng cũng không phải vật gì tốt —— đều là chút heo dê bò. Cửa vào này thịt lại gấp vừa nóng, quả nhiên là không lạnh lẽo..."

Lý Vân Tâm không để ý tới hắn dài dòng văn tự những cái kia. Hắn ngồi chung một chỗ trên đá ngằm nhìn chăm chăm trần truồng, diện mục buồn cười thập công tử Lý Thiện, nói: "Người như thế một cái Người mù, làm sao cùng lục địa trên người treo kết giao bằng hữu? Những người kia cùng người kết giao, ngày bình thường đều muốn người làm những gì?"

Lý Thiện vội nói: "Đại Vương minh giám, cũng không phải Tiểu Yêu tận lực kết giao những cái kia 6 trên người. Tiểu Nhân Thần không lớn hiệu nghiệm, từ không yêu bỏ, ngược lại chỉ thích những đực ngẫu đó mạch nước ngầm. Chỉ là có một ngày này Tô gia một người nam tử lái thuyền tới này Động Đình phía trên, bỏ xuống tốt nhiều Tể Tự, mệnh hô Tiểu Yêu tên, gọi nhỏ đi ra gặp nhau."

"Vốn định làm chút sóng gió đem thuyền kia lật tung, ngay cả người mang súc vật cùng nhau ăn. Có thể hôm đó chính là không thú vị cực kỳ, liền định đi nhìn một chút. Kết quả nghe người kia nói, hắn là trong đêm đến Diêm Quân Báo Mộng, nói cái này động trong đình có Nhất Vĩ trắng thiện chính nghĩa, có hi vọng Hóa Long. Nếu là cùng tiểu kết cái này Duyên Quả mỗi năm cung phụng, về sau từ tôn nhất định được che chở."

"Nhỏ cũng biết người này là tại hồ ngôn loạn ngữ. Nhưng lại nói Diêm Quân Báo Mộng —— nếu không phải Diêm Quân Báo Mộng, hắn chỗ nào hiểu được ta ở chỗ này? Cũng liền nửa tin nửa ngờ cùng hắn bắt chuyện một phen."

"Kết quả người kia còn hiểu được cái này Động Đình ở trong có Ác Giao —— khi đó Tiểu Yêu còn không biết việc này..."

Nghe đến đó Lý Vân Tâm nhú nhú mày lại, cắt ngang hắn: "Cái kia Tô gia nam tử kêu cái gì? Tô Tri chương? Vẫn là hắn phụ thân?"

Này man yêu Lý Thiện sững sờ một hồi lâu mới nhớ tới hắn cái kia mấy ngày trước đây chết đi "Bạn tốt" Tô Tri chương tên, bịt bịt khoát tay, nói: "Không phải không phải. Khá hơn chút năm —— đã là hơn hai trăm năm trước sự tình. Người kia chính là Tô Tri chương tổ tiên, vốn là cái bắt cá."

Lý Vân Tâm con mắt lóe sáng: "Người lại nói tiếp —— tình tế nói. Phạm là lọt mắt một điểm bị ta biết được, ta đào người da."

Lý Thiện đánh cái run rẩy, vội nói: "Đại Vương đừng vội đừng vội, nhỏ từ từ nói tới. Lại nói bắt chuyện một phen đằng sau, ngược lại cũng cảm thấy tên tiểu nhân này nhi thú vị. Đúng lúc trước đây ít năm tháng nhỏ gặp một chiếc Khách Thuyền đi qua —— trên thuyền kia người buổi chiều tại boong tàu làm thứ gì thợ, hát thứ gì ca, lại có chút Sơn và Phấn từ trên thuyền nghiêng ngã xuống, phiền lòng cực kỳ, liền thuận tay đục chìm thu nhập hồ."

"Trên thuyền kia có gần như rương Tài Bảo, tại ta chỗ này cũng làm không được cái gì dùng. Một tới hai đi quen thuộc, liền từ hồ mang một rương Tài Bảo cho hắn, đằng sau người kia mới nhà. Đòi đòi con cháu ngược lại là càng ngày càng nhiều, liền có cái này tô trấn."

Hắn nói đến đây, Lý Vân Tâm hiểu được cái này man yêu nói đều là lời nói thật.

Lúc trước Hồng Nương Tử cùng hắn nói Tô ông sự tình, nói nhà hắn tổ tiên tại Động Đình thượng bắt cá, kết quả mò được nhất bút có thể nhìn tài phú —— vừa vận cùng cái này Lý Thiện nói tới ẩn chứng với nhau.

Liền nghe này Lý Thiện tiếp tục nói: "Muốn nói ngày thường gọi nhỏ làm chuyện gì? Thực cũng không có làm chuyện gì. Người kia nói cho nhỏ cái này Động Đình bên trong có Ác Giao, lại đổi Tiểu Thuyết, có thể tự xưng là này Ác Giao chính nghĩa, chính là trong thiên hạ Đệ Thập Long Tử. Dùng cái danh này tự lại Động Đình Chung Yêu, làm một chỗ Yêu Vương."

"Này, ta chân thân liền sẽ làm lôi điện, trên bụng lại có thật dài một đầu vây cá. Nếu là ở vùng nước đục bên trong hiện chân thân, nhìn ngược lại thật sự là là Long Tộc bộ dáng, thế là liền chiếu vào làm —— cũng không phải khinh nhờn Thần Long ý tứ nha —— nhỏ ngày bình thường cũng chỉ tại cái này Động Đình danh xưng Long Tử, nào dám qua Động Đình bên ngoài hồ ngôn loạn ngữ đâu?"

"Tô gia tổ tiên, lúc trước một cái bắt cá người, vậy mà biết hồ này bên trong có Ác Giao." Lý Vân Tâm chậm rãi nói, "Sau đó, hắn gia từ tôn dưới mắt lại cầu người hỗ trợ giết chết cái kia Cha. Lại nói tiếp... Còn có người bảo người xử lý một cái nhập Động Đình Đại Yêu Ma —— đây cũng là người Tô gia nhờ người làm?"

Lý Thiện nghe ra được Lý Vân Tâm ngữ khí bất thiện, liền hoảng. Áp ứng nói: "... Là."

"Như vậy biết Tô ông a." Lý Vân Tâm hỏi ra hắn hôm nay muốn nhất phải hiểu rõ vấn đề, "Cũng là này Tô Tri chương bảo người cạo chết lão nhân."

Người nói người cùng Tô Tri chương là bằng hữu, tổng phải biết cha hân."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Bên hồ Tân Bí :

Thập công tử Lý Thiện sững sờ một hồi, mới nói: "Cái kia Tô ông nha... Không phải đã chết à?"

Lý Văn Tâm bình tĩnh nhìn lấy hân, không biết được hân có thể không có thể cảm nhận được chính mình nhìn chăm chú: "Này lão đầu tử không có chết. Dưới mắt ngay tại Quán Sơn. Sớm hơn trước đó hân tại một hòn đảo bên trong ẩn thân mấy ngày, bên người —— đi theo một cái Yêu Ma."

"Hân nói yêu ma kia chính là hân Lão Bộc, Nguyên Thân là Nhất Vĩ lớn. Ta ném qua nó thịt, ngon cực." Lý Văn Tâm đi đến Lý Thiện bên người, dắt hân cánh tay đem hân cầm lên đến, xâu ở trước mắt từ từ tế tế xem.

Hân lúc này vẫn là Thần Ma Pháp Thân, giống như là một cái Tiểu Cự Nhân. Lý Thiện thì là thân người, ở trước mặt hân liền phảng phất một đứa bé. Lý Văn Tâm cảm nhận được cánh tay cùng ở ngực rất nhỏ nõn, muốn đến là này Lý Thiện đang thử dùng Điện Mạng thăm dò chính mình tình cảnh. Hân cũng không ngăn trở —— phản ngược lại càng hi vọng đôi mới có thể nhìn thấy mình bây giờ ánh mắt.

"Ta ngược lại thật ra tin này lão đầu tử lời nói, hân không cần thiết cùng ta nói dối. Nhưng bây giờ không tin lắm người. Ta chính là Long Cửu tử Ly Văn, Chân Cảnh Đại Yêu Ma. Bây giờ bị một đạo Thần Long lưu lại cấm chế nhốt đến Động Đình bên trong ra không được —— chính là người nào đó nói cho người, muốn trừ hết cái kia Yêu Ma."

"Đã ra không được, ta cũng nên muốn chút biện pháp thoát khỏi. Mà ở trước khi thoát khỏi, cái này Động Đình liền đã là ta nói trận. Ta không quản các người lúc trước như thế nào cùng Động Đình quân ở chung. Nhưng bây giờ đến nơi này của ta, các người những này tiểu tạp chủng ——" Lý Văn Tâm hung tợn nhìn lấy hân, đồng thời lại đem hân thân thể hướng phía trước đến một chút, "Đều phải đối ta biết gì đều nói hết không giấu diếm, coi ta là Thành Tô tông đến cung cấp, đồng thời hàng đêm hướng lên trời người cầu nguyện tốt nhất có thể nhanh lên giúp ta tìm tới thoát khỏi biện pháp, tốt thoát khỏi ta."

"Ta ném qua trắng, còn chưa ăn qua trắng thiện. Người còn dám áp ứng, gia gia tự người coi thật biến thành Long Tử —— trong bụng một đồng phân."

Lý Văn Tâm nói xong đem Lý Thiện ném trên mặt đất, quát: "Mặc vào người trang phục, cho gia gia một năm một mười nói! Nếu ta có nửa phần không hài lòng, tại chỗ liền xé sống người!"

Lý Thiện lúc này là Chân Chân hiểu được bản thân gặp được chính chủ nhân,

Đã hoảng đến không biết được nên làm cái gì tốt.

Nếu là phổ phổ thông thông Yêu Ma tranh đấu, hân bị tóm, đại khái sẽ có vẻ so dưới mắt có can đảm —— bởi vì hiểu được Yêu Ma thiên tính hung tàn, người đau khổ cầu khẩn, cũng chỉ có thể làm đối phương hào hứng lớn, gầy vò đến càng thêm khời khời.

Nhưng bây giờ lại nhìn thấy một tia hi vọng —— cái này Long Tử tựa hồ thật muốn hỏi chút chuyện khẩn yếu, còn có chương quản cái này Động Đình ý tứ. Nếu như thế, hân dạng này Giả Long tử thủ hạ đều cần mấy cái trợ thủ đắc lực, huống chi là cái này Chân Long Tử?

Liền ở trong lòng từ từ tế tế suy nghĩ một phen, rốt cục không hề gia bộ như một con cá chết bộ dáng. Mà là tại trên thân ảo tưởng ra một thân Bạch Bào, leo đến này Lý Văn Tâm bên cạnh nói: "Đại Vương bớt giận, Đại Vương bớt giận —— nhỏ ngược lại là biết chút ít Quan Khiếu, chẳng qua là cảm thấy nói quá mức phi di... Phi di..."

"Đằm chiêu."

"A... Quá mức không thể tưởng tượng, cho nên không dám nói. Thực sự không phải có ý giấu diếm. Đại Vương đã muốn nghe..."

"Nói!"

Lý Thiện lại khẽ run rẩy, liền dài dòng văn tự mở miệng.

"Đại Vương trước phải hiểu, Tiểu Yêu thị lực không được tốt, cho nên không thường qua lục địa. Rất nhiều chuyện đều là nghe tọa hạ Tiểu Yêu nhóm bẩm đến, không phải rất quen thuộc. Nhưng cũng biết thiên hạ này đạo thống, Kiếm Tông, chính là Huyền Môn Tu Sĩ Chính Đạo. Cũng hiểu được Đạo Sĩ, Kiếm Sĩ đối Yêu Ma cũng bất hữu thiện. Gặp được đạo hạnh thấp nói qua. Đây nhỏ ngày bình thường tại Động Đình làm chút sóng gió, nuốt ăn một số người, hắc, cũng là vì chúng ta Yêu Ma xuất khẩu oán khí!"

"Thừa lúc năm này người Tô gia tìm tới nhỏ kết giao tình —— "

"Năm người Tô gia họ gì tên gì?" Lý Vân Tâm hỏi.

"Ấy... Nguyên bản hơn hai trăm năm nên nhớ không rõ. Khả xảo này người Tô gia tên ngược lại là dễ nhớ. Họ Tô, tên một chữ một cái Tam Tự, gọi là Tô Tam."

"Đây không phải cái gì dùng tên giả?"

"Không phải không phải." Lý Thiện bận bịu nói, " này Tô Tam sau khi chết ta tiếp tục cùng hắn tử tôn kết giao, thường có nhắc lên nhà hắn tiền nhân, đều nói đại danh xác thực thật là Tô Tam."

"Được. Người tiếp tục tình tế nói, không muốn tự chủ trương. Người cảm thấy vô dụng, cũng phải cùng ta nói."

Trắng thiện yêu Lý Thiện liền tiếp theo nói đến.

"Thừa lúc năm người Tô gia tìm tới nhỏ kết giao tình, cẩn thận bên trong ngược lại là cũng không tình nguyện. Chờ hắn lại nói Động Đình bên trong có Giao Long, gọi nhỏ tự xưng Thập Long giờ Tý dợi, tâm lý thì càng phạm nghi kỵ. Cần biết rõ chúng ta Yêu Ma tuy nói là tán loạn một đoàn, nhưng người nào cùng đạo thống, Kiếm Tông treo dính lưu quan hệ, đều là gọi người tránh không kịp."

"Nhỏ khi đó liền hỏi này Tô Tam, nói người nói những việc này, sao có thể là một cái Ngự Phu chỗ có thể biết được đâu? Người có phải hay không đạo thống người, có cái gì mưu đồ?"

"Này Tô Tam liền nói, hắn thật có chút thần thông. Nhưng lại cũng không là đạo thống, Kiếm Tông thần thông. Hắn một cái Ngự Phu, nhưng thật giống như đối với người tu sự tình nhất thanh nhị sở. Nhỏ lúc ấy cùng hắn đã có phần quen, liền nói người người này ăn không nanh trắng, có biết thế gian Yêu Ma đều ngóng trông có thể được đến đạo thống, Kiếm Tông pháp môn, tốt đập vào một đầu tu hành đường tắt?"

"Người kia tu từ hải đồng thời điểm sửa, Thiên Phú tốt, mấy chục năm liền đến Hóa Cảnh. Phổ phổ thông thông, mấy trăm năm cũng có thể đến Hóa Cảnh, Chân Cảnh, Huyền Cảnh. Cho dù là Thiên Hạ Song Thánh tu đến như vậy cao thâm cảnh giới, lại phải bao lâu? Ngàn năm mà thôi nha. Có thể chúng ta Yêu Ma Hóa hình người, có người huyết đạo kinh mạch, lại luôn phải chậm hơn rất nhiều —— tiểu nhất cái bảy trăm năm Yêu Ma, khi đó mới khó khăn lắm đến Hư Cảnh mà thôi. Hóa hình người mấy ngàn năm Yêu Ma càng không hiếm thấy, có thể giống như là Song Thánh như thế lại có bao nhiêu?"

"Cho nên mặc dù không thích cái kia đạo thống, Kiếm Tông, lại cũng không thể coi thường bọn họ Thiên Tâm Chính Pháp, bởi vậy cùng này Tô Tam bắt đầu cãi cọ. Cái này Tô Tam nói chút phiêu phiêu miêu miêu lời nói, tiểu cũng không để ý tới, hắn liền rốt cục lên tính tình. Nói, người cũng không tin, cái này truyền cho người một quyển Thiên Tâm Chính Pháp!"

"—— tại chỗ liền niệm một bộ khẩu quyết. Niệm xong, cùng Tiểu Thuyết muốn luyện công pháp này, trước muốn tán một thân tu vi, sau đó từ đầu... Giống người tu Độ Kiếp. Nhỏ khi đó đạo hạnh thấp, lại trời sinh có chút lỗi điện bản lĩnh, lại không có gì từ địch, liền dứt khoát thật Tán Công, Trọng Tu..."

"Này công pháp người còn nhớ. Nói ra cho ta nghe." Lý Vân Tâm nhẹ nhàng xả giận, cảm thấy mình sắp đụng chạm đến cái gì. Thanh âm hắn bởi vậy trở nên trầm thấp bình tĩnh, này Lý Thiện cảm thấy được thanh âm hắn biến hóa.

Bởi vì mà nói tới càng thêm cẩn thận cẩn thận, đem lúc trước này một đoạn khẩu quyết từ đầu chỉ cuối nói thẳng ra.

Nhưng Lý Vân Tâm nghe, nghĩ, lại lược hơi có chút thất vọng. Hắn không biết được đạo thống, Kiếm Tông khẩu quyết như thế nào, nhưng ở thông minh trong ngọc giản nhìn qua về phái khẩu quyết, cũng theo cha mẹ trong miệng hiểu biết một số.

Lý Thiện nói là lời nói thật —— hắn đạt được xác thực thật là một quyển Thiên Tâm Chính Pháp, cũng không có gì kỳ quái chỗ.

Nhưng đây chính là kỳ quái nhất địa phương.

Hai trăm năm trước cái kia Tô Tam, nghe đối đạo thống, Kiếm Tông chỗ Tu Luyện Pháp Môn cũng không coi trọng, thậm chí còn có chút xem thường ý vị. Lại tùy tiện, làm một lúc khi phách liền cho cái này Lý Thiện một quyển Thiên Hạ Yêu Ma tha thiết ước mơ Thiên Tâm Chính Pháp...

Cái này khiến Lý Vân Tâm nhớ tới một người khác.

Thanh Lượng Tử.

Này Thanh Lượng Tử cũng có một thân thần thông, nhưng ngôn từ ở giữa đối đạo thống, Kiếm Tông rất là xem thường. Nói ra thống cùng Kiếm Tông pháp môn hắn đều Song Tu, cũng không có gì chỗ thần kỳ, cũng Bất Độ cướp. Lý Vân Tâm cùng hắn tranh đấu qua, biết hắn tuy nhiên khẩu khí cường vọng, nhưng nói nhưng đều là lời nói thật.

Thanh Lượng Tử là Cộng Tề Hội người.

Lý Văn Tâm trước đây đã cảm thấy cái này trong Động Đình hồ sự tình, khắp nơi lộ ra một cỗ tà khí... Chính là này Cộng Tề Hội tà khí!

Như vậy, này Tô Tam... Cũng có cực lớn có thể là Cộng Tề Hội người.

Cái này kỳ quái tổ chức tại gần nhất cục thể ở trong lúc ẩn lúc hiện, giống như là một đầu ẩn núp chỗ tối Độc Xà. Lý Văn Tâm không biết được bọn họ mục đích là cái gì, nhưng trong lòng từng có cái nào đó phỏng đoán. Thế là tại cùng Nguyệt Quân Tử bố cục tranh đấu thời điểm thuận tiện chôn xuống một khóa Âm Lôi —— đem chế tạo Hắc Hóa Dược biện pháp nói cho vị trong thành Vu gia Tử Phòng con rể, cái kia nghèo rớt mùng tơi gấu sinh.

Sau đó gấu vốn liền bị giết chết.

Hắn Âm Lôi bị tiếp xúc. Nhưng chỉ này một sự kiện, như cũ chứng thực không trong lòng của hắn ý nghĩ kia. Cho tới bây giờ... Vậy mà lại tại cái này Động Đình Hồ một bên hiện Cộng Tề Hội dấu vết để lại!

Hắn hít sâu một hơi, gọi mình tâm tình trở nên bằng phẳng. Sau đó hỏi: "Như vậy, Tô Tam bởi vì lấy người cho hắn này một rương Tài Bảo mà nhà. Sau đó tại cái này hơn hai trăm năm đến nay, thành lập một đại gia tộc, xúc tu bốn phương thông suốt. Nếu ta không có đoán sai, cái này trong hai trăm năm người giúp bọn hắn giải quyết không ít chuyện."

Lý Thiện sửng sốt, bận bịu khoát tay: "A... Nhỏ... Chưa từng, chưa từng làm người kia làm qua cái gì sự tình nha?"

Cái này Yêu Ma bản năng cảm thấy Lý Văn Tâm đối người Tô gia có chút cái nhìn —— lại tựa hồ không phải cái gì tốt cái nhìn. Cho nên vội vàng cùng bọn hắn phủi sạch quan hệ. Nhưng Lý Văn Tâm lại cũng không rất để ý hắn như thế nào. Mà chính là cười cười: "Có ít người, muốn người giúp hắn làm việc, chính người đều không biết được. Thí dụ như trước đó vài ngày thuận miệng nói một chút nơi nào đó người son mập cao đẹp câu lên người hào hứng. Sau đó lại tại qua ít ngày thời điểm nói cho người một cái trên chiếc thuyền vừa lúc liền chờ nơi nào đó người."

"—— tí như loại thủ đoạn này, người vì hắn làm việc, còn cho là mình được chỗ tốt. Hắn một cái người thế tục, hữu tâm kinh doanh gia nghiệp, trước hứa người chỗ cực tốt, như toan tính hồi báo chỉ là người một rương Tài Bảo, không khỏi bố cục quá nhỏ. Người là Yêu Ma, xem như hắn cường viện, có thể vì hắn làm rất nhiều dơ bẩn sự tình. Người lại suy nghĩ một chút —— cái này hai trăm năm giết chết qua bao nhiêu lục địa trên người? Cái dạng gì người? Coi là thật đều là người muốn giết a?"

Lý Thiện nghe hắn lời nói, ngốc rất lâu. Sau đó mới nói: "A... A... Nói như vậy đứng lên... Ngược lại thực sự là..."

"Tuy nhiên người là ngu xuẩn. Nhưng dám dùng Yêu Ma khi đạo nhỏ, cùng người lượn vòng lâu như vậy còn không bị cảm thấy, ngược lại thật có điểm Cộng Tề Hội đục nước béo cò vị đạo." Lý Văn Tâm cười cười, "Này Tô Tam là nhân vật lợi hại. Về sau thế nào?"

"... Về sau, liền chết nha." Lý Thiện cẩn thận từng li từng tí nói, "Có một năm đi xa nhà, gặp được Đạo Phi, bị giết chết, thi nghe nói cũng không có tìm được. Đẳng sau cái này hai trăm năm... Người Tô gia bên trong ngược lại là không có như vậy thú vị. Tiêu tu ngày đó Tâm Chính pháp, cảnh giới liền tiến triển được nhanh chóng, thủ hạ cũng tụ lại chút Yêu Ma —— ai, cũng là năm này Tô Tam phúc..."

"Năm hắn phúc?" Lý Văn Tâm cười lạnh, "Làm không tốt đây chính là hắn muốn xem đến kết quả. Huống hồ người kia là chết thật hay là giả chết, đều là hai chuyện. Người tiếp tục giảng."

Lý Thiện cũng không dám phản bác hắn, chỉ dám ngoan ngoãn nghe. Nghe xong tranh thủ thời gian nói tiếp: "Đại Vương hỏi này Tô ông... Ngược lại là cái người Tô gia bên trong Dị Số. Người Tô gia lịch đại nha, đều cẩn trọng cẩn cù chăm chỉ, kinh doanh bọn họ nhà mình gia nghiệp. Kia Tô ông liền thích đùa nghịch, càng không đại đồng nhỏ tiếp xúc. Theo lý thuyết nhỏ chuyện này tại Tô gia xem như cái gia truyền bí ẩn, đời đời đều có người biết được, sẽ đến kết giao cung phụng. Có thể kia Tô ông liền... Hắc!"

"Tiểu cũng không thích xen vào hắn. Nếu không phải vì chút Tế Tự, ai kiên nhẫn cùng bọn hắn ồn ào —— này Tô Tam bản lĩnh tính tình, những này còn lại người có thể một chút đều không học được. Nói đến này Tô ông trừ thích đùa nghịch, còn không ái nữ tử. Nguyên bản nói Tô gia mạch này muốn tại hắn nơi này tuyệt hậu, nhưng trong nhà khi đó còn có chút chưa chết lão nhân, tốt xấu cho hắn nhận làm con thừa tự một trai một gái —— này đều đã là Thành Nhân, cũng không có gì cốt nhục thân tình."

"Có chỗ này nữ hắn càng bắt kẻ sự tình, trong nhà đại sự liền đều bị chỗ ấy nữ chộp tới. Đứa con kia chính là Tô Tri chương. Hắc, Tô Tri chương tuy nhiên không thú vị, nhưng ngược lại ân cần cực kì. Hắn nhỏ hơn trừ bỏ này Tô gia Lão Ông, nghĩ đến cũng là hợp tình hợp lý —— dù sao không phải người thân mà!"

Lý Văn Tâm lắng lắng Địa Thánh, sau đó trầm tư một lát.

"Tô Tri chương nói cho người, Động Đình đến cái Đại Yêu Ma, muốn người diệt trừ?"

Lý Thiện do dự nửa ngày, mới đáp một cái là. Lại tranh thủ thời gian bổ sung: "Cũng là ông trời mở mắt, này ganh tỵ cũng chết đuối —— bây giờ tại bụng nhỏ bên trong!"

"Như vậy." Lý Văn Tâm lại suy tư một hồi, chậm rãi nói, "Có phải hay không nói —— tám ngày trước đó Tô Tri chương nói cho người chuyện này. Cũng là tại tám ngày trước đó, Tô ông đi thuyền tới này trong hồ. Hiện tại Động Đình bị phong kín, Tô gia khá hơn chút người chết sạch sẽ —— dưới mắt, cũng không có người Tô gia sẽ lên lạc lại người."

Lý Thiện bận bịu vỗ tay: "Đại Vương thần cơ diệu toán! Đúng là như thế, đúng là như thế!"

Lý Vân Tâm liền biết mình đã làm rõ này mạch lạc.

Ở trong đầu hần, sự tình đại khái là cái dạng này —— có lẽ có rất nhiều sai lầm, không xác định, nhưng là trước mắt hần có khả năng suy luận đi ra lớn nhất trước sau như một với bản thân mình giải thích —— hai trăm năm trước, một cái lệ thuộc vào "Cộng Tề Hội", gọi Tô Tam người tới cái này Động Đình một bên.

Hần lẽ loi tro trời một người, lại có một ít tình báo và tin tức. Sau đó dựa vào những tin tình báo này tin tức, kết giao Lý Thiện, thu hoạch được món tiền đầu tiên.

Lại nương tựa theo hơn người can đảm cùng kinh nghiệm, lợi dụng Lý Thiện cái này Yêu Ma vì chính mình dọn sạch rất nhiều chướng ngại, kinh doanh ra một cái Tô gia tới.

Lý Vân Tâm cho rằng cái này nên là Cộng Tề Hội ở thế tục ở giữa bố cục một cái điểm. Cầm rẽ tại Thế Tục Thế Giới, liền có thể có được hải lượng tình báo, tư nguyên. Mà đạo thống cùng Kiếm Tông cao cao tại thượng, đối loại sự tình này thấy cũng không rất nặng —— bọn họ soi rẽ cùng Dây leo là các quốc gia quan phương, không phải rất quan tâm dân gian thế lực.

Mà Cộng Tề Hội bỏ khuyết cái này trông không.

Lý Vân Tâm không biết được đến tốt cùng lấp thường bao nhiêu, nhưng cảm giác được tuyệt sẽ không vẹn vẹn tại Động Đình.

Phải biết, Nguyệt Quân Tử như thế đạo thống Cao Giai Tu Sĩ, người thế tục trong mắt Đại La Kim Tiên một y hệt, đều bị trói buộc Cộng Tề Hội cây kia đây!

Sau đó cái này Tô gia đòi đòi kiếp kiếp hai trăm năm, vô luận chính bọn hần có biết không hiểu, đều tại vì Cộng Tề Hội làm việc.

Thăng đến Tô ông xuất hiện.

Lý Vân Tâm hiện tại vẫn không rõ này Tô ông như thế nào có đáng sợ như vậy thần thông, lại như thế nào chạy tới Tô gia cũng lại trở thành Tộc Trưởng. Nhưng tựa hồ có thể khẳng định là, Tô ông ý đồ làm hư đây hết thấy —— hần muốn lấy cũng không làm người khác chú ý phương thức phá đổ Tô gia.

Thế là bị cưỡng ép nhận làm con thừa tự một trai một gái. Nói là "Càng lùi nhấc quân việc nhà" —— kì thực là bị đoạt quyền đi.

Nhưng Lý Vân Tâm cũng không rõ ràng cái kia dạng thần thông, như thế nào sẽ bị người thế tục đoạt quyền.

Tại đằng sau... Liền hoàn toàn là chính hần lớn mật suy đoán ——

Tô ông "Dã tâm" rốt cục bại lộ, Tô Tri chương quyết định diệt trừ hần. Thậm chí còn bởi vậy làm một cái Yêu Ma cùng ở bên cạnh hần, lấy sách vạn toàn. Nhưng Tô ông biết điểm này, tương kế tựu kế, ngược lại đem Tô gia cao tầng toàn bộ mang lên thuyền.

Thế là có hôm nay cục diện này: Tô gia cao tầng toàn bộ ngòm củ tỏi, Tô ông tại theo một ý nghĩa nào đó tạm thời đạt thành hần mục đích.

Như vậy điểm mấu chốt là, Tô ông biết được ngày đó sẽ có Động Đình sẽ có một trận Đại Tai Họa —— Lý Vân Tâm cũng không biết hần là như thế nào biết được.

Nhưng cuối cùng, trừ cái này rất nhiều rất nhiều chuyện, Lý Vân Tâm còn ý thức được một chuyện khác.

Thần thông quảng đại Tô ông tựa hồ là vì tránh né thứ gì, thấy tình thế không ổn mới đến đây Động Đình. Nếu như hần cũng biết có cái này Động Đình cấm chế tồn tại, như vậy mang ý nghĩa tại cường đại như thế Tô ông trong mắt, bên ngoài người là không có cách nào khác đột phá cái này Động Đình cấm chế, tiến đến uy hiếp được hần.

Nói đúng là...

Hần tựa hồ xác thực xác thực tạm thời không có cách nào ra ngoài, không có cách nào theo dựa vào năng lực chính mình đột phá cấm chế này!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Tổ tông :

Nhưng đến lúc này Lý Vân Tâm đã không phải là rất muốn ra Động Đình.

Vốn chỉ là lo lắng hấn tọa hạ mấy cái kia đặc lực Yêu Ma. Bây giờ nhìn, vị kia Tô ông tựa hồ giúp hấn một chuyện. Lưu lão đạo cùng Tam Hoa tạm thời không ngại. Thì Quỷ Tử là người tốt, nhưng để cho Lý Vân Tâm giống lo lắng Lưu lão đạo như thế lo lắng nàng, có thể thực sự không thực tế —— chỉ có thể làm cho nàng tự cầu phúc . Còn mặt khác bốn yêu, đã Tô ông như thế thân thông cũng không tìm tới, có thể thấy được hấn ra ngoài cũng khó tìm.

Như vậy thì trước thả lỏng trong lòng đi.

Hay là bởi vì... Nay tôi công đều muốn tiến cái này Động Đình cấm chế tránh né một ít gì đó —— đang tránh né cái gì?

Hấn biết bên ngoài thế giới không yên ổn. Đạo thống người tới vị thành, quyết định đối Yêu Ma phát động chiến tranh. Vì thế bọn họ dự định trước chiếm lấy động trong đình Thần Long Thần Hồn, suy yếu Chân Long lực lượng. Nhưng Động Đình cấm chế khó mà đánh vỡ, bọn họ tựa hồ cũng không biết được Chân Long Thần Hồn đến tột cùng là như thế nào tình huống, tất nhiên cần phải Hưng Sư Động Chúng.

Nhưng...

Nếu như cái này Thần Hồn...

Là lúc trước Chân Long có ý lưu ở nơi đây, cũng là bởi vì ngờ tới cục diện hôm nay đâu?

Tương đạo thống cùng Kiểm Tông số lượng tương đương có thể nhìn các tu sĩ hấp dẫn ở đây sau đó ——

Động Đình quân đi vội vã, có phải hay không cũng bởi vậy? !

Lý Vân Tâm trầm mặc suy nghĩ một hồi. Mặc dù biết đây là chính mình mong muốn đơn phương ý nghĩ, có thể xác thực càng ngày càng kinh hãi.

"À." Hấn nhện không được chửi một câu.

Nguyên bản lưu tại Vị Thủy cũng là cảm thấy nơi này có căn cơ, dễ dàng kinh doanh. Nhưng ai có thể nghĩ ra được này xui xẻo địa phương nhi còn giấu một bộ phận Chân Long Thần Hồn? !

Cái này,

Hấn xem như hoàn toàn đem chính mình quấy tiến bạo phong nhãn bên trong tới.

Này Lý Thiện nghe hấn khẩu khí bất thiện, trong lòng bồn chồn. Chỉ sợ cái này Long Tử một tính tình thật đem chính mình xé sống.

Lại nghe được Lý Vân Tâm trầm mặc một hồi, nói với hấn: "Ngươi tại cái này Động Đình Hồ Quân Yêu bên trong, tính toán là thế nào địa vị?"

Lý Thiện nghe lời này, trong lòng mới nhất thời thổ phào. Liền vội vàng đứng lên, đoan đoan chính chính đáp hấn: "Bẩm Đại Vương, không phải nhỏ nói ngoa. Tại cái này Động Đình bên trong, Hóa Cảnh Yêu Ma cũng là nắm chắc. Mà tiểu tu Luyện Thiên Tâm Chính pháp, tiến triển tại Quân Yêu bên trong cũng coi là tiến triển cực nhanh. Lại bởi vì lấy ngày xưa tự xưng Thập Long tử duyên có thù hạ tự lại không ít Yêu Vương, Yêu Tướng. Chỉ là vừa rồi bị Đại Vương..."

Lý Vân Tâm cười cười: "Ngay cả ta nhất kích đều không tiếp nổi, liền đều là tạp chủng. Chết cũng không đáng tiếc."

Lý Thiện nghe co rút lại đầu. Thăm nghĩ trong lòng ngươi cái này Chân Cảnh Đại Yêu Ma là cảnh giới cỡ nào? Trong mắt ngươi tự nhiên là tạp chủng. Có thể những cái kia "Tạp chủng" tàn sát đến thế gian các nơi cũng cũng có thể kêu gọi nhau tập hợp một phương Yêu Vương, Yêu Tướng nha! Nhưng lại ngẫm lại chính mình vừa rồi ngược lại xác thực thật là đón đỡ cái này Long Tử một cái Cửu Tiêu Lôi Đình lửa, có thể thấy được tại Lý Vân Tâm trong lòng tất nhiên không phải tạp chủng, không khỏi lại thoáng qua từ được lên.

Liền lại nói: "Trong hồ còn có hấn Yêu Ma ở phân tán các nơi, thủ hạ cũng đều tự lại chút Yêu Tướng. Ngày bình thường ngược lại là nước giếng không phạm nước sông, nhưng tất nhiên cũng không phải hoà hợp êm thấm. Lúc trước Động Đình quân có chiếu, đều sẽ nô nức tấp nập tiến lên. Nhưng nếu không phải này Lão Quân sự tình, tự mình thế nhưng là riêng phần mình không phục. Phân tranh là thường có, tranh đấu cũng không hiếm thấy. Những cái kia chưa Hóa Hình, hoặc là đem Hóa Hình hải nhi thường xuyên bị bắt giết lập uy, cũng là khổn khổ, nhưng mà cũng là thái độ bình thường."

Hấn nói xong, vốn cho rằng Lý Vân Tâm hội lại kỹ lưỡng hơn hỏi một số chuyện. Như vậy hấn liền cho dù tốt sinh khỏe khoảng một phen, tốt gọi cái này Long Tử đại yêu hiểu được bản thân mặc dù cả ngày ẩn thân tại này trong hạp cốc, nhưng cũng là ngay tại chỗ biết được Động Đình sự tình.

Nhưng hấn tâm tư này Lý Vân Tâm sao lại không biết được.

Liền liền nói ngay: "Như vậy, đi. Ngươi mang theo ta, một tổ một tổ quét ngang qua."

Vừa mới nói xong liền cuốn lên Lý Thiện, lại vào trong nước.

Này Lý Thiện trợn mắt hốc mồm, tâm đạo cái này Long Tử coi là thật cực kỳ hung tàn! Sao chỉ hỏi những này liền lại phải "Quét ngang qua"? Này Động Đình quân cũng là Đại Yêu Ma, nhưng ngày bình thường cũng chỉ là lấy uy thế phục người, cũng không gặp giết lên người tới này dạng thống khoái nha! Hẳn quả thật mang theo Lý Văn Tâm "Một tổ một tổ quét ngang qua", ngày sau cái này Động Đình bên trong Yêu Ma cầm cái này Chân Cảnh Long Tử không có cách, nhưng lại là muốn hận hẳn tận xương nha!

Nhưng hẳn làm sao biết Lý Văn Tâm tâm tư ——

Trước đây hẳn bị vây ở Động Đình bên trong, chỉ một lòng nghĩ như thế nào thoát khốn mà ra, không gọi người bắt rùa trong hồ.

Cho nên nghe Hồng Nương Tử này biện pháp, lại tại Động Đình chung quanh dò xét một phen, vì là tra tìm chút biện pháp, lại giải sầu một chút trong lòng hậm hực.

Lại không khéo trong hồ Cô Đào gặp được Tô ông, Vốn là nhằm chán tìm người giải buồn, kết quả hiện này Tô ông cũng không phải cái gì phổ phổ thông thông người thể tục, càng không phải là tu sĩ tâm thường, Yêu Ma. Hẳn dung thân Động Đình bên trong tại như vậy cái mẫu chốt bên trên xuất hiện dạng này một cái dị nhân, tự nhiên kinh hãi, muốn điều tra rõ mảnh.

Nhưng mà tra tới tra lui, vậy mà liên lụy ra Cộng Tể Hội.

Việc đã đến nước này hẳn ý thức được, thứ nhất, cái này Động Đình cấm chế không phải như vậy mà đơn giản có thể đánh vỡ.

Thứ hai.. Trước đây sinh ở cái này Động Đình một bên, vị thành, Vị Thủy bên trong sự tình...

Cũng không biết cái nào một số là trùng hợp, cái nào một số là được an bài nha! Này Cộng Tể Hội hành tung lơ lửng không có định, lại tựa hồ mưu đồ quá lớn. Lại ở thể tục, Yêu Ma, đạo thống kiểm trong tông đều giương bồi dưỡng thể lực. Bây giờ Động Đình thành thiên hạ tiêu điểm.. Bên trong có hay không Cộng Tể Hội công lao?

Phải biết hẳn bị ép chạy ra Sơn Thôn, phụ mẫu chết bất đắc kỳ tử, cũng là bởi vì này Cộng Tể Hội Thanh Lượng Tử!

Lại nói cái này Động Đình ở trong Chân Long Thần Hồn. Hẳn trước gặp Cửu Công Tử, gặp lại Động Đình quân, cuối cùng làm ra một dây chuyện, khiến cho đạo thống cùng Kiểm Tông tu sĩ hội tụ vị thành, muốn lấy này bộ phận Thần Hồn. Cái này một số... Hẳn cũng không biết được có phải hay không tại Yêu Ma tính kế bên trong, hoặc là tại Tam Phương cộng đồng tính kế ở trong.

Cho nên hẳn ý thức được giờ phút này Động Đình cấm chế bên ngoài thế giới tựa hồ so Động Đình bên trong còn nguy hiểm hơn!

Hẳn tuy nhiên ở trong mắt người khác là cái âm hiểm độc ác, cổ chấp từ Đại Phong Tử. Nhưng hẳn trong lòng mình...

Hẳn tình nguyện tin tưởng chính mình đã lọt vào một cái bẫy bên trong. Nhưng cục này, cũng không phải là đơn chúc một cái nhất phương thể lực.

—— đạo thống Kiểm Tông, Yêu Ma, Cộng Tể Hội, đều muốn phải làm những gì. Nhưng mà nhiều hẳn như thế một cái thích nhất đem bất cứ chuyện gì đều quấy đến long trời lở đất nhân vật hung ác, cục này liền mất khống chế.

Dưới mắt cũng đã không tại bất kỳ bên nào dự bên trong.

Hiện tại hẳn thân ở tương đối an toàn trong Động Đình hồ, hẳn có khả năng làm một chuyện chính là —— chinh đồn hồ này bên trong Yêu Ma.

Động Đình quân là Huyền Cảnh đại yêu, lại thân ở cái này Động Đình kinh doanh ba ngàn năm, có thể lấy uy thế phục chúng. Nhưng đến hẳn nơi này, hữu hiệu nhất con đường liền chỉ có một cái.

Giết.

Nếu như hẳn không thể tại ngắn hạn bên trong chạy thoát, như vậy thì để cho Động Đình Chúng Yêu đều biến thành một cái đinh ốc ——

Này Động Đình quân quản hạt Động Đình thời điểm ngày tốt đã qua.

Bây giờ...

Hẳn muốn làm bọn họ tổ tông.

=====

Chương 219: Xích Diễm Chu Cáp :

Khi biết này thập công tử Lý Thiện sào huyết bị phá hủy tin tức trước đó, Ngao Vương đang định xoắn xuýt tọa hạ chúng tướng đi tìm Giao Long xúi quẩy. nhưng hần trong ấn tượng cũng không có "Giao" cái từ này, mà chính là xưng là ác trùng.

Động Đình quân rời đi Động Đình chuyện này cũng không phải là người người đều biết, nhưng Ngao Vương là số ít biết tin tức Yêu Ma một trong. Ý vị này hần không phải cái gì tùy tiện tiểu tạp chủng —— dựa vào tên hần, chính là một phương Yêu Vương.

Động Đình quân còn tại lúc ác trùng không có gì làm hại tứ phương cơ hội. Một khi xuất hiện liền sẽ bị lập tức chém giết, cũng sẽ không tai họa tứ phương Thủy Tộc. Nhưng dưới mắt Động Đình quân qua, Lý Văn Tâm lại cũng không rất gấp lấy giết giao, thế là này một đầu cự đại Ác Giao hôm nay bên trong đem Động Đình quấy đến long trời lở đất.

Tuy nhiên cũng không dám qua Quân Sơn một vùng —— đã bị này Tô ông dọa sợ.

Ngao Vương chân thân chính là một cái Cua Đồng. Thành Đạo thời gian tại cái này Động Đình bên trong, là trừ Động Đình quân bên ngoài xa xưa nhất. Một ngàn năm trăm năm trước hần Khai Linh trí, một ngàn năm trước chân thân sinh trưởng đến một tòa núi nhỏ lớn nhỏ. Một ngày gặp Động Đình quân mang theo binh tằm tướng của đi dạo Động Đình, trong lòng linh quang nhất hiện, liền hóa hình người.

Bây giờ Động Đình quân không tại, Ngao Vương đầu tiên là an tĩnh ẩn núp mấy ngày, quan sát tình thế. Chậm rãi hiện tựa hồ cũng không ai đi ra thống lĩnh toàn cục —— Hồng Nương Tử tuy là Động Đình quân nữ nhi, có thể trong hồ Chúng Yêu đều hiểu được nàng không phải cái gì nhanh chóng quyết đoán, sát phạt quyết đoán nữ ma. Ngược lại là cái hướng tới nhân thế yêu say đắm. Loại nhân vật này cũng đảm đương không nổi chức trách lớn.

Ngao Vương trái lo phải nghĩ, cuối cùng cho rằng giờ phút này trong hồ có thể nhất ngăn con sóng dữ liền là chính hần —— Động Đình không khỏi diệu bị phong, đây là mấy ngàn năm không có Đại Tai Họa. Trong hồ Yêu Ma Thủy Tộc lòng người bàng hoàng, giờ phút này không kiến Công lập Nghiệp chờ đến khi nào?

Huống chi... Mấy ngày trước đó, có một cái Đại Yêu Ma từ hần hạt địa phía trên phi hành đi qua, nhìn lấy cảnh giới có chút cao thâm. Không có người Tô gia đến nói cho hần biết đó là Vị Thủy Long Vương Lý Văn Tâm, Ngao Vương trong lòng cũng không có cái gì e ngại. Hần là Hóa Cảnh đỉnh phong Đại Yêu Ma, bởi vì lấy thiên phú dị bẩm,

Thân thể tương đối tâm thường Yêu Ma còn phải lại cường hần rất nhiều. Bởi vậy cảm thấy...

Chính mình như là một ngàn năm trước này Động Đình quân mang theo Binh Tướng, giá sóng lớn, tuần du Động Đình Lục Cốc 13 khe thời điểm đến.

—— cho nên muốn đi tìm này ác trùng so đo một phen.

Này ác trùng thật sự là đáng giận. Gần đây đã lật tung rất nhiều động phủ, ăn hết rất nhiều Yêu Ma. Ngao Vương xa xa nhìn qua một lần, cho rằng nên là cái Chân Cảnh Yêu Ma. Nhưng nói là Chân Cảnh, nhưng không có tâm thường Yêu Ma linh trí, xem như Yêu Ma bên trong lớn súc vật. Đã như vậy, nhiều tự lại một số người, liền luôn có biện pháp thương tổn một thương tổn hần. Có thể hay không giết chết được cũng không trọng yếu, trọng yếu là ác trùng không chết, chắc chắn sẽ có hần Yêu Vương chết, loại nào đều là kết quả tồi.

Sau đó liền có cái Yêu Tướng xông vào động phủ báo hần, nói phía tây thuyền đắm cốc thập công tử gia lão tổ bị người đảo.

Ngao Vương biết được tin tức này đầu tiên là cười ha ha, liền muốn này Yêu Tướng tình tế nói đến.

—— hần cùng thập công tử sớm có hiềm khích. Hần chính là ngàn năm Yêu Vương, lại thấy tận mắt Động Đình quân đi dạo tư thế oai hùng, lại lúc trước từng ba lần ở trước mặt lắng nghe Động Đình quân dạy bảo, tự nhận là địa vị thân phận luôn luôn cao một chút. Nhưng này thập công tử —— hần tuy nhiên không biết được chân thân là cái gì, nhưng lại tự xưng Long Tử. Đơn điểm này hần đã cảm thấy cũng không thích.

Huống hồ mấy trăm năm đạo hạnh, bây giờ cảnh giới vậy mà cùng mình tương đương. Còn tại cùng hần Yêu Vương dính líu quan hệ, Xem ra rất bất an chia. Ngao Vương nhớ tới những sự tình này liền hận không thể trừ chi cho thông khoái. Nhưng hần một ngàn năm trăm năm thọ nguyên, cũng sẽ không lỗ mắng qua cùng một cái đồng dạng Hóa Cảnh đỉnh phong Đại Yêu Ma làm sinh tử chi đầu.

Cho nên bây giờ nghe tin tức này, đơn giản giống như là nắng nóng tiết trời đầu hạ bên trong nhảy vào liếc một chút rét lạnh mát giếng, trong lòng thoải mái đến tột đỉnh.

Ngay sau đó tự thân một bên một cái cự đại Kim Bàn bên trong bắt một khối sền sệt, cũng không biết được có hay không mùi hôi thịt ném cho trước người này của tình, nói: "Nói đến nói đến, tình tế nói đến!"

Cua tình bận bận ăn như hổ đói ăn hết. Gặp nhà mình Đại Vương cười ha ha, cũng đi theo khoái ý đứng lên, nói: "Hắc hắc, Đại Vương nhưng biết, hồ này bên trong nghe nói đến cái Chân Cảnh Đại Yêu Ma, thân cao trăm trượng, mắt như đồng linh, miệng phun liệt hỏa! Một đường đánh tới này thập công tử thuyền đắm cốc, miệng há ra hợp lại, liền đem những Yêu Vương đó Yêu Tướng toàn bộ nuốt ăn! Vén vện lưu cái thập công tử, xách lên bờ —— muốn đến là muốn phơi khô tình tế ăn nha!"

Nói đến đây này của tình phình bụng cười to.

Cái này Ngao Vương giờ phút này là tại chính mình Hành Cung bên trong. Nhìn lấy vốn là làm thành Nhân Gian Đế Vương cung điện bộ dáng, đáng tiếc đạo hạnh không sâu diện tích nhỏ hẹp, khó khăn lắm có tiền viện lạc như vậy lớn, xung quanh đều là mệnh mỏng mịt mờ sương mù. Cho nên cũng không biết từ nơi nào làm ra chút Kim Bôi chén vàng, nam cái bàn gỗ, dầm đến tràn đầy nước bùn tằm thắm, các thức dờ dờ ương ương Tự Họa —— hết thấy treo ở trên tường làm trang trí.

Hành cung này bên trong còn chịu chịu chen chen chút lấy mấy cái Tiểu Yêu, nghe của tình lời nói, gặp Ngao Vương đang cười, Yêu Tướng đang cười, cũng liền theo cười rộ lên.

Có thể Ngao Vương cười Nhất Khí, bỗng nhiên không cười. Nhíu mày lại trầm tư. Trầm tư một hồi lâu mới bừng tỉnh đại ngộ. Nắm lên bên người Kim Bàn, ngay cả bàn mang thịt đều vung ra của tình Yêu Tướng trên mặt, mắng: "Tốt người cái xuẩn tài, cho là chuyện tốt a! An biết rõ hần hủ này Lý Thiện động phủ, sẽ không lại tới hủ nhà ta động phủ? !"

Của tình cùng Quần Yêu nào có nhà hần Đại Vương như vậy nhanh trí. Nụ cười treo ở trên mặt, kinh ngạc nhìn suy nghĩ một hồi lâu cũng không có nghĩ rõ ràng "Hủ Lý Thiện động phủ" cùng "Hủ nhà mình động phủ" đến tột cùng có quan hệ gì.

Nhưng Ngao Vương tức giận vậy liền có thể khí chỗ, Ngao Vương nói chuyện liền tất nhiên cao thâm mịt mịt —— nhất thời từ vui đùa giận, cũng đi theo căn cứ nghiêng lợi kêu gào âm ỉ đứng lên, Trục Đạo muốn đi lột này Đại Yêu Ma da, rút ra này Đại Yêu Ma gân.

Ngao Vương chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thờ dài. Trùng mắt hai cái bên ngoài lồi mắt to trầm tư một hồi, rốt cục muốn ra cái tuyệt diệu chủ ý.

Hần cười to ba tiếng, phân phó này Yêu Tướng: "Người đi thông tri này bốn cốc 13 khe Yêu Vương, liền nói có cái Sát Tinh đến cửa, muốn đem chúng ta các nhà động phủ sát bên bình định. Để bọn hần lập tức đến ta phong ba cốc cùng bàn đại kế —— đề cử Bàn Vương làm cái này Động Đình chỉ chủ, há không đẹp quá thay!"

Này Yêu Tướng nghe hần lời này, cũng chuyển mắt quỳ tại nguyên chỗ muốn một hồi lâu —— muốn cái này mưu kế đến diệu ở nơi nào. Nhưng hần này vô cùng đầu chỗ nào nghĩ đến rõ ràng? Dù sao chỉ nhớ rõ Ngao Vương nói mấy câu, một mặt ngốc tướng đứng tại chỗ một hồi lâu ngốc ——

Ngao Vương gặp hần cái này vụng về bộ dáng lại giận lên, một chân đem hần đạp té xuống đất, lại lẩn gần như lẩn, nói: "Người cái này đồ ngu, trở về!"

Yêu Tướng đành phải hô to vài tiếng "Đại Vương anh minh", "Kế này rất hay", liền bận bịu chạy ra động phủ qua.

Ngao Vương phân công qua báo tin của tình Yêu Tướng có chút ít trời sinh bẩm dị bản lĩnh, bởi vậy đi đường độ là cực nhanh. Chỉ phí hai ngày hai đêm, liền lại trở về.

Có thể Ngao Vương gặp lại cái này Yêu Tướng, lại phát hiện hai cái thô to cánh tay cũng không thấy, chỉ còn một cây trần truồng thân thể, nâng đỉnh đầu một cái đầu, về mặt cầu xin.

Liền nghe cái này Yêu Tướng nói, đi trước bàn Tiên Cốc. Nhưng xà vương kia nghe hần lời nói, chỉ nói chỗ nào quản cái gì Đại Yêu Ma, có không có đụng tới nhà hần tới. Cái này của tình Yêu Tướng lúc ấy cũng là phúc chí tâm linh, linh quang nhất nhiễm, nói hiện tại chưa đánh tới, một khi bình Ngao Vương phong ba cốc, chẳng phải là liền thẳng đến bàn Tiên Cốc đến?

Kết quả Xà Vương nghe được không kiên nhẫn, nói hần dài dòng văn tự không biết được nói chút rất, liền muốn bắt hần nhắm rượu.

Yêu Tướng nói mình chính là Ngao Vương tín sử, một khi ăn chính mình Ngao Vương giận dữ, là muốn đánh tới nhà người. Xà Vương nghe Yêu Tướng lời nói, trong lòng tự nhủ cũng có đạo lý. Nhưng vẫn tự khoe thêm —— Yêu Tướng liền đành phải gây chính mình một cái ngao đưa cho nàng ăn, lúc này mới thoát thân.

Thoát thân chỉ sau tiếp tục hướng nhà tiếp theo đi, liền đến đức đỉnh cốc. Trong cốc này chủ nhân chính là một cái ngàn năm con rùa, ngày thường là cái chậm rãi tính tình, cùng này bàn Tiên Cốc Xà Vương là oan gia. Gặp Yêu Tướng trước không hỏi việc khác, chỉ hỏi hần cánh tay kia cánh tay đi đâu.

Yêu Tướng tâm đạo cái này Đại Vương Bát đã cùng Xà Vương là đối đầu, muốn đến có thể muốn hần làm chút thị phi đi ra. Của tình vài chục năm mới có một lần dạng này đại trí tuệ, liền bận bịu nói với con rùa. Nào biết này Đại Vương Bát nghe xong nhất thời trừng lên một đôi Lục Đậu mắt, nói người đưa một cái ngao cho xà vương kia ăn, đến nơi này của ta ta không ăn chẳng phải là rơi uy phong, liền lại lổ mọt một cái khác ngao qua ăn.

Đáng thương cái này Yêu Tướng kéo lấy Ma Can Nhi thân thể thẳng đến khác hai nơi sơn cốc, lại đều bị sập cửa vào mặt. Này hai nhà Yêu Vương chỉ phải người đi ra nói, bình nhà người phong ba cốc, lại bình bàn Tiên Cốc, đức đỉnh cốc, bọn họ chẳng phải là liền có thể xưng tông làm tổ? Mới không để ý tới nhà người sự tình.

Cũng chỉ phải hướng tới hậu một nhà dài gãy cốc qua. Chiếm cứ dài gãy cốc chính là ngàn năm Xích Diễm Chu Cáp tinh, ngày bình thường ở tại này quanh co dài gãy cốc cốc. Lúc này Yêu Tướng qua, đã thấy cái này cáp vương đang Thủy Thượng bữa ăn phục Nhật Nguyệt chi khí ôn dưỡng Khí Hải, tục mệnh duyên thọ.

Muốn nói này con rùa chính nghĩa là cái tính chậm chạp, cái này cáp vương thì càng là cái tính chậm chạp. Gặp Yêu Tướng, nghe hần nói cái này rất nhiều chuyện, nhân tiện nói mưa to gió lớn hần thấy nhiều, cũng từng có may mắn cùng Ngao Vương chuyện trò vui vẻ. Đã Ngao Vương có dạng này dự định, hần cũng là một ngàn hai trăm nhiều năm năm Lão Yêu Quái, có cơ duyên tự nhiên là muốn trợ giúp lẫn nhau.

Yêu Tướng lệ nóng doanh tròng, chỉ nói cái này ngàn năm trường già tất nhiên là có lớn đại trí tuệ. Cũng cũng không dám lại đi 13 khe —— cần biết rõ cái này bốn cốc Cốc Chủ đều là tu vi cực cao Yêu Ma, hóa hình người cũng lâu, tính tình cũng coi như "Hiền lành". Nhưng ở những này hiền lành Đại Yêu Ma ở giữa đi một lần liền đi hai cánh tay, lại đi 13 khe loại kia "Chưa khai hóa chi địa", xác định vững chắc ngay cả mạng nhỏ đều muốn vứt bỏ.

Cho nên mới cuống quýt gấp trở về, hồi bẩm Ngao Vương.

Ngao Vương nghe những lời này liền giận dữ. tại chỗ đưa tay một bên Kim Bàn xé thành hai nửa, nói điểm đủ binh mã, cái này trước hết giết qua bàn Tiên Cốc, lại đánh tới đúc đỉnh cốc, đằng sau cùng này cấp vương tỵ hợp, diệt đi 13 khe, hai người chia đều cái này Động Đình.

—— nhưng cũng là đem đôi phó Chân Cảnh Đại Yêu Ma sự tình đi tới sau đầu.

Nhưng mà bên này binh mã chưa điểm đủ, bên kia lại lại nghe người ta đến báo —— nói là Xà Vương cầu kiến.

Ngao Vương sửng sò, hỏi trước báo tin Tiểu Yêu là chuyện gì xảy ra. Tiểu Yêu liền dương dương đắc ý nói, là này ác trùng tứ ngược qua bàn Tiên Cốc, Xà Vương cùng ác trùng tranh đấu ba cái hội hợp liền chạy trốn chết, chạy tới phong ba cốc cầu cứu.

Ngao Vương nhất thời đại hi. Nhắc lên trong lòng bàn tay hai thanh Lưu Kim Cốt Đóa Kim Qua chùy kêu lên: "Ha ha, khá lắm Yêu Nữ, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Bàn Vương cái này qua thay người đem trái ngao đòi lại!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Kinh hoa :

Lại nói cái này Ngao Vương bị một đám Yêu Tướng vây quanh, một đường từ u ám cốc lên tới hồ. 1 < ≤ ra hạp cốc hai bên Sơn Khẩu liền nhìn thấy một cái toàn thân trần truồng, đỏ chói Yêu Nữ ở trong nước nôn nóng du lịch. Cái này yêu nữ trên thân không đến mảnh vải, lại là thật nhiều như thép như sắt lân phiến. Mỗi một phiến vây thượng nhan sắc đều đỏ đến điểm, tại cơ hồ u ám không thấy ánh sáng nước hiện ra mịt mờ quang.

Ngao Vương xuất cốc gặp nàng liền hét lớn một tiếng: "Tốt người cái Xích Xà vương. Lúc trước gọi ta tọa hạ tiên phong qua thông báo tin tức, người ngược lại ăn hấn một cái ngao. Bây giờ vì sao lại tới ta phong ba cốc? Nhưng là muốn ức hiếp đến cửa?"

Này Xích Xà vương tuy nhiên sinh là nhân loại hình thể, nhưng giờ phút này chính là Thần Ma thân thể, bộ dáng có thể cũng không dễ nhìn lắm. Nàng gương mặt sinh được dữ tợn, kèm có một chút Cốt Thử, lại bị trên thân hơi hơi hồng mang làm nổi bật thành khủng bố quý dị bộ dáng. Trước lộ ra một cái đáng sợ cười, sau đó mới nói: "Ngao Vương nói chỗ nào lời nói. Người tọa hạ này Yêu Tướng đoạn ngao, mấy ngày liền lại sinh ra, cũng không phải cái đại sự gì. Ngược lại là ta này bàn Tiên Cốc ——"

Nàng cũng không sợ Ngao Vương cầm Kim Qua đập nàng, ngược lại là mang theo dữ tợn đáng sợ cười chậm rãi bơi tới phụ cận: "Nhưng ta này bàn Tiên Cốc cùng đúc đỉnh cốc ra đại sự nha! Này ác trùng không biết làm sao du ngoạn tới, cá lớn cũng không để ý, chọn lấy Tiểu Yêu ăn. Trước đảo lão già chết tiết kia động phủ, lại tới đảo ta động phủ. Dưới mắt nhìn cũng phải chạy người đột phong ba này cốc tới. Ta tưởng tượng, nha, Ngao Vương lúc trước nói thật là có đạo lý —— chúng ta là hấn là liền thủ lại, chế phục này ác trùng!"

Ngao Vương nghe nàng lời nói lạnh hừ một tiếng: "Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế!"

Xà Vương từ trên mặt lộ ra quý dị cười: "Ta biết Ngao Vương là lo lắng chúng ta Động Đình bên trong Thủy Tộc, mới muốn hợp mưu hợp sức. Có thể Ngao Vương lại quên một sự kiện —— lão già chết tiết kia tiểu nữ nhi, đúng là với ai?"

Đa mưu trí Ngao Vương nghe nàng lời nói trước sửng sò một hồi lâu —— suy nghĩ trong lời nói có thâm ý gì. Nhưng càng nghĩ cũng không có hiểu thấu đáo vừa ý vị, đành phải thu liễm thần sắc không nói nữa, làm ra một bộ nhưng tại ngực bộ dáng, nói: "A... Này thì phải làm thế nào đây đây?"

Xà Vương tròn tròn con mắt,

Làm ra kinh ngạc bộ dáng: "Ngao Vương, người có thể suy nghĩ một chút! Chúng ta trong cốc sáu Yêu Vương đều biết chuyện này —— cái này ác trùng là phải bị giết, đưa cho này Kim Sí Đại Bàng vương ăn! Mỗi năm ai tới lấy cái này Đại Trùng thịt? Là này Bàng Vương Nghĩa Nữ Bạch Vân Tâm nha! Ngao Vương còn nhớ đến? Trăm năm trước này Bạch Vân Tâm đến bên hồ làm việc, Lão Vương Bát nữ nhi vừa lúc ra đi du ngoạn bị nàng nhìn thấy, nói là nhìn lấy đáng yêu liền mổ mang đi, thu làm nha hoàn —— cái này trăm năm thế nhưng là cực thụ nàng sủng ái nha!"

"Lúc trước ta vì sao không muốn lẫn vào việc này?" Xà Tinh dùng một đôi vàng tươi con ngươi nhìn chăm chăm Ngao Vương nhìn, đồng thời lại xích lại gần chút, ghé vào lỗ tai hắn vòng quanh nói, "Bởi vì dù là chúng ta nắm cái, dùng hết gia sản chém giết ác trùng. .. Các loại Bạch Vân Tâm tới lấy ác trùng thịt, khi đó Lão Vương Bát nữ nhi ở trước mặt nàng nói tốt vài câu —— có thể bù đắp được người ta nói ngàn vạn câu, công lao đều là nàng! Ngao Vương người thử tưởng tượng, có phải thế không?"

Ngao Vương lúc này mới hiểu rõ Xà Vương muốn nói là cái gì. Nhưng vẫn xụ mặt: "A... Ân... Cái này, ta há sẽ nghĩ không ra, ả..."

Xà Vương cũng không thêm đề ý hấn phản ứng. Chỉ ghé vào lỗ tai hắn tiếp tục nói: "Lúc trước là không muốn vì hắn làm không sự tình nha. Nhưng hôm nay đã này ác trùng ngay cả ta bàn Tiên Cốc đều phá hủy, ta Xích Xà vương há có thể nhìn được hạ con giận này? Cũng đúng lúc —— lão già chết tiết kia không chỗ có thể đi, muốn đến cũng nuốt không trôi cái này một hơi. Lúc này, vấn đề này liền có thể làm được thành. Muốn ta nói nha, chúng ta ngược lại là có thể dẫn ác trùng —— hướng cái kia Lý Thiện bên kia qua! Không phải nói hắn dính vào cái núi dựa lớn, lại muốn tới tìm chúng ta xúi quẩy à!"

"Chúng ta liền làm cục, bố trí mai phục đem ác trùng cùng này Lý Thiện cùng hấn chỗ dựa dẫn tới một chỗ qua tranh đấu. Đây người chém giết Ác Giao tốt nhất —— để Lão Vương Bát nói cho hắn biết nữ nhi, nói người kia đem ác trùng chém giết, trùng thịt đều hư, nhưng không cách nào nhi giao nộp —— này Bạch Vân Tâm nghe được chuyện này cũng không phải muốn cuồng à! Nàng một cái Chân Cảnh Đại Yêu Ma, cố gắng liền có biện pháp từ chạy vào cấm chế này bên trong đến tướng người kia cực kỳ giáo huấn một phen!"

"Dù là người kia giết không ác trùng đâu? Chúng ta còn có thể gọi Lão Vương Bát cùng nữ nhi của hắn nói, người kia muốn từ Bằng Vương trong miệng đoạt thức ăn —— muốn mưu đồ ác trùng Gân Cốt Bì lỏng. Đây Bạch Vân Tâm Nhất Khí buồn bực, cũng không phải giáo huấn một chút gia hỏa kia không thể. Ngao Vương người nói, ta cái này mưu kế diệu bất diệu?"

Ngao Vương nghe xà vương này lần này mưu đồ, ở trong lòng đã xem nàng tán dương thượng thiên. Nhưng mà trên mặt lại như cũ bất động thanh sắc, chỉ hơi hơi gật gật đầu: "Ngô, như thế cần bàn bạc kỹ hơn —— Xà Vương... Hãy theo ta tới đi!"

Hai cái Yêu Vương nói một hồi, Ngao Vương bên người Yêu Bình có thể nghe được lơ lửng. Đây mắt Song Càng Yêu Tướng vốn nghĩ nhà mình Đại Vương báo thù cho hắn, ai ngờ lại đầu óc mê muội theo sát về động phủ, toàn xong không biết được đến tột cùng là sống cái gì, liền "Hóa thù thành bạn".

Mà giờ khắc này Lý Vân Tâm cùng Lý Thiện đồng dạng chỗ sâu sâu mấy trăm thước Động Đình, nghe một cái nửa người nửa cá Tiểu Yêu nói năm vị Cốc Chủ động tĩnh. Tiểu Yêu nói chuyện không phải rõ ràng, nhưng Lý Vân Tâm từ đám ba câu ở trong liền hiểu biết hắn muốn biết hết thảy.

Đại Tiểu Yêu nói xong, Lý Thiện vội vàng cười xích lại gần hắn, nói: "Ngài nhìn, nhỏ hướng này bốn nhà Yêu Vương trong động phủ, đều điều động mật thám —— bọn họ có thể nghĩ không ra tầng này. Cái này toàn bộ Động Đình, muốn nói không ngu xuẩn như vậy, liền chỉ có cấp vương. Có thể này cấp vương cũng không phải là cái ưa thích gây sóng gió tính tình, tiểu cũng liền không lớn chú ý hắn. Tục ngữ nói biết người biết ta trăm chiến không thua..."

Hắn tại nói liền miên lải nhải nói tranh công, Lý Vân Tâm lại cũng không là rất để ý hắn nói cái gì.

Cái này Động Đình bên trong Yêu Ma không chịu nổi một kích, hắn hoàn toàn không cần đến tổn tâm tư. Bây giờ đứng ở nước này bên trong nghe bọn hắn những có thể đó cười "Thủ đoạn", cũng chỉ là bởi vì một sự kiện —— Bạch Vân Tâm bên người này tiểu nha hoàn, đúng là hồ này bên trong đức đình trong cốc... Lão Vương Bát nữ nhi?

Hắn bắt đầu thấy này Tiểu Nha Hoàn thời điểm, cảm thấy nhìn xinh đẹp, tính cách lại hoạt bát xinh xắn. Tại không có bộc lộ Yêu Ma hung tàn một mặt thời điểm xem như thẳng làm người khác ưa thích tiểu gia hỏa, lại không muốn ở chỗ này biết nàng.

Nhưng thực cũng không phải hiếu kỳ này Tiểu Nha Hoàn, mà chính là hiếu kỳ Bạch Vân Tâm.

Hắn không biết Bạch Vân Tâm cùng cái này Động Đình liên quan hội đến cỡ nào sâu, thật giống như hắn lúc trước cũng không biết này Bạch Vân Tâm, vậy mà cùng vị trong thành vị kia Quý Đế có chút liên lụy...

Bất quá...

Những này cũng đều không phải là hắn cực kỳ đề bụng. Sở dĩ nghĩ những thứ này, là bởi vì hắn thật thật muốn suy nghĩ sự tình, không có cách nào qua suy nghĩ.

Thí dụ như nói, Động Đình cấm chế bên ngoài tình huống đến như thế nào?

Có phải là thật hay không tu sĩ tụ tập vị thành, dự định cùng Yêu Ma quyết chiến? Yêu Ma lại suy nghĩ cái gì?

... Hắc Bạch Diêm Quân vừa vận rất tốt mấy ngày này không có tới tìm hắn, hắn cũng cảm thấy chuyện này khác thường.

Đã trong hồ nắm cái Yêu Vương muốn giày vò, như vậy thì trước để bọn hắn giày vò lập tức, dẫn này Ác Giao ra đi. Hắn vốn định cuồng bạo giết đi qua, mất vô ý thức đến theo những Yêu Vương đó ý nghĩ đến làm chuyện này, tựa hồ hiệu quả càng tốt hơn một chút hơn.

Hắn muốn phải nhanh một chút làm rõ cái này Động Đình, sau đó chuyên tâm qua suy nghĩ hồ Ngoại Sự tình, chính hắn tình cảnh, cùng vị kia tô công.

"Trước hãy chờ xem." Lý Vân Tâm ở trong nước hơi hơi thở dài.

Mà giờ này khắc này, bên ngoài hai ngàn dặm Khánh Quốc đều kinh hoa, cũng có người nói đồng dạng lời nói.

Người nói chuyện, thân ở màu vàng nhạt màn tơ đằng sau, một trương hoa lệ Lưu Kim trên giường lớn. Nàng lúc nói chuyện khoát khoát tay. Ngón tay nhìn lấy trắng như tuyết tinh tế, mỗi một phiến móng tay đều như là bạch ngọc.

Thế là nguyên bản đứng hầu tại nàng trước trướng Ngân Giáp võ sĩ vội vàng lui về phía sau một bước đồng thời gục đầu xuống —— nghe được màn tơ đằng sau nữ tử y phục tiếng ma sát âm.

Đại khái là nghiêng người dựa vào lấy băng gối nằm xuống.

Màn tơ, cùng mạn hạ giường lớn, cũng không trong phòng, thậm chí không tại trong đình đài. Mà là tại một mảnh thủy bãi cỏ xanh bên trên. Bãi cỏ rộng lớn, bốn phía tại chỗ rất xa mới có lờ mờ Lâm Tử, lại chừng một mảnh khu vực sân bắn kích cỡ tương đương.

Bốn phía rừng cây phía đông cũng là hội rồng Đại Đạo —— từ nam chí bắc kinh Hoa Nam bắc thẳng tắp đường, nối thẳng hướng Vĩnh Định môn.

Vĩnh Định phía sau cửa là Ngọc Giai quảng trường, Ngọc Giai quảng trường đằng sau là kinh Hoa môn, kinh Hoa môn đằng sau... Chính là Hoàng Đế chỗ ở.

Ý vị này màn tơ đằng sau nữ tử vị trí cái này một mảnh đồng cỏ, đang Khánh Quốc đều kinh hoa, nào trong thành phố Nháo Thị —— đây là Ngân Giáp võ sĩ khó có thể tưởng tượng Tôn Vinh.

Sau đó, võ sĩ nghe được màn tơ đằng sau nữ nhân nói một câu nói khác.

"Gọi Hoàng Đế buổi chiều tới. Ta có việc hỏi hần."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 221: Thiên Hạ rào :

Tại Khánh Quốc bên trong có thể dùng loại giọng nói này nói ra những lời này, đại khái chỉ có được hôm nay Thái Hậu. nhưng Ngân Giáp võ sĩ biết hiện tại Thái Hậu ở tại thành cung bên trong, cũng không phải là trước mặt nữ tử này.

Biết trước mặt nữ tử này tồn tại người nên rất ít đi... Hần nghĩ như vậy, đồng thời trầm thấp mà rõ ràng ứng một tiếng. Thi lễ, nhưng sau đó xoay người đi ra.

Võ sĩ đi ra vài chục bước, nghe được sau lưng này màn tơ trong trướng một trận hoàn bội tiếng leng keng, biết nên trong trướng nữ tử kia đứng dậy. Hần rất muốn quay đầu đi xem, nhưng lại không nhìn được nghĩ đến có quan hệ nàng sự tình ——

Bệ Hạ xưng nàng là thanh Thủy Đạo Nhân.

Người bên ngoài đều coi là hội rồng Đại Đạo bên cạnh cái này một mảnh đồng cỏ chính là Thiên Tử địa phương, cũng sẽ coi là ở tại nơi này phiến đồng cỏ bên trong Nữ Quan là Thiên Tử "Ngoại Thất". Nhưng tình huống thật nhưng khác biệt rất xa —— toàn bộ Khánh Quốc hiểu biết nội tình không gặp qua năm người, Ngân Giáp võ sĩ may mắn vì bên trong một trong.

Nữ Quan thanh Thủy Đạo Nhân lai lịch đã không thể thi, khi nào cùng Hoàng Đế biến thành loại quan hệ này cũng không thể thi —— dù sao võ sĩ chỉ có mười sáu tuổi, mà tại hần có thể tiếp xúc bí mật này trước đó, bí mật tựa hồ liền đã tiếp tục rất nhiều năm.

Dưới mắt hần biết sự tình là, nữ quan này tựa hồ mới là Khánh Quốc thực tế Chương Không Già.

Trong thiên hạ có truyền ngôn, nói thiên hạ này kì thực là "Người Triệu gia" Thiên Hạ. Cho rằng lấy Đường Triều Lại Bộ Thiên Quan Triệu Chính vì Triệu Thị nhất tộc quan viên cùng phụ thuộc thượng to lớn vây cánh tạo thành Văn Quan tập đoàn chia cắt Hoàng Đế quyền lực, nắm giữ Khánh Quốc thực quyền. Cái này cũng từng là Ngân Giáp võ sĩ thời niên thiếu ý nghĩ cùng sầu lo, nhưng ở hần biết được mảnh này đồng cỏ ở trong bí mật đằng sau hần ý thức được, chính mình lúc trước là xác thực xác thực đất nhiều lo.

Khánh Quốc quyền lực không tại người Triệu gia trong tay, cũng không tại Hoàng Đế trong tay.

Mà tại cái này thanh nước đạo nhân trong tay.

Tại hán loại này khát vọng kiến Công lập Nghiệp niên kỷ,

Tự nhiên từng sinh ra chút khác ý tưởng gì. Thí dụ như cho rằng quân quyền bị một cái không rõ lai lịch nữ nhân chương không là một kiện đáng sợ vừa thẹn hổ thẹn sự tình, bởi vậy từng hướng Hoàng Đế đề nghị giết chết này Nữ Quan, cũng không làm khô lổ.

Nhưng Hoàng Đế phản ứng ra ngoài ý định. Hán chẳng những cự tuyệt làm như vậy, còn đem võ sĩ hung hăng trách cứ một phen, cảnh cáo hán lại không Hứa Sinh ra dạng này tâm tư.

Võ sĩ từng cho rằng Hoàng Đế có khó khăn khó nói, là đang thử thăm dò chính mình trung tâm. Nhưng ở mấy lần khuyên can đằng sau hán ý thức được sự tình so với hán tưởng tượng càng thêm thật không thể tin ——

Hoàng Đế thật là nghĩ như vậy. Hán tôn trọng, kính sợ nữ nhân kia, cam nguyện dâng lên chính mình quân quyền.

Cái này. . . Đáng sợ cỡ nào!

Đại khái là bởi vì dạng này cách nghĩ, tuổi trẻ võ sĩ đang đi ra mấy chục bước đằng sau rốt cục nhìn không được hơi hơi bên mặt, nhanh chóng hướng sau lưng nhìn một chút.

Cái nhìn này, nhìn thấy này Nữ Quan thanh Thủy Đạo Nhân đi ra màn tơ. Nàng cũng không mặc đạo bào, lại mặc màu lam nhạt sa mòng Cung Trang, nhưng cũng không phải là thịnh trang. Nàng Black rồi tung, không có chút tuyết bất luận cái gì sức. Nàng đi chân trần, hai chân như là bạch ngọc ôn nhuận tinh tế tí mĩ. Nàng đứng trên đồng cỏ hơi hơi ngửa đầu hướng lên bầu trời nhìn một hồi, sau đó bên mặt nhìn đi xa võ sĩ.

Thế là Ngân Giáp võ sĩ thấy được nàng bị Black che lấp một nửa khuôn mặt cùng một cái sáng giống như ban đêm sáng chói Tinh Thần con người.

Hán vội vàng thu tầm mắt lại, không có có ý thức đến chính mình bởi vì khăn trương mà Nhịp tim đập thêm, cước bộ cũng thêm

Hai năm qua đây là hán lần thứ nhất nhìn thấy thanh Thủy Đạo Nhân bộ dáng ——

Hán tìm không đến bất luận cái gì từ ngữ đủ để hình dung nàng đẹp.

Giờ Mùi thời điểm, Hoàng Đế đến.

Hoàng Đế nay tuổi ba mươi năm tuổi, chính trẻ trung khoẻ mạnh. Bộ dáng cũng giống cái Hoàng Đế —— bởi vì hoàng thất Ưu Lương huyết thống cùng đời cái này Ưu Lương huyết thống đời đời cái tiến, Hoàng Đế dung mạo tuấn lãng, có trung chính bình thân ý vị.

Hán súc râu ngắn, một thân một mình đến đây. Mặc màu vàng nhạt thường phục, mang một đỉnh mành cánh quan. Đi qua rộng lớn, trống trải, không một người mặt cỏ, tại khoảng cách thanh Thủy Đạo Nhân mười bước bên ngoài dừng lại.

Sau đó hán hơi hơi rũ xuống đứng ở nguyên địa, liền phảng phất nhiều năm trước làm quá giờ tý đứng tại chính mình Phụ Hoàng trước mặt như thế, lại hoặc là giống như là cái kia vị Phụ Hoàng năm đó đứng tại vị này thanh Thủy Đạo Nhân trước mặt như thế.

Nữ Quan tại nhìn lên bầu trời xuất thần. Qua một hồi lâu mới bên mặt nhìn thấy Hoàng Đế, tại là mỉm cười, hướng hán khoát khoát tay: "Phụ cận tới."

Hoàng Đế đi về phía trước năm bước dừng lại: "Kế Châu đại hạn hán, giữa trưa thời điểm bận bịu chút, liền đến chậm chút. Xin ngài không nên trách tội."

Nữ Quan mỉm cười lắc đầu: "Người gần đây bận việc, nhưng cũng muốn chú ý thân thể. Đã so Giao Thừa lúc đến đợi gầy gò. Người không thích ăn thịt, nhưng cũng phải ăn. Ăn thịt mới có sức lực, đừng đi tin âm thực thanh đạm này một bộ. Lâm Lâm đủ loại đồ, vật đều ăn, không muốn kén ăn, thân thể liền sẽ không kém."

Hoàng Đế gật đầu: "Ngài nói rất có đạo lý. Ta ghi lại."

"Muốn nói trăm." Nữ Quan nghiêm túc nhìn lấy hán, "Vô luận như thế nào, người vẫn là Hoàng Đế."

"Vâng. Trẫm ghi lại."

Thanh Thủy Đạo Nhân liền lại nói: "Lần này là vì vị thành sự tình. Nhìn lấy vị thành dưới mắt tình huống, Hoàng Đế dự định như thế nào làm?"

Nàng dung mạo xinh đẹp khó mà hình dung, ăn mặc cách ăn mặc nhưng lại lời thôi lách thếch. Dưới mắt giống một người nam tử đi chân trần gác tay đứng trên đồng cỏ, lại so Khánh Quốc Đế Vương càng có hào hùng khí thế cảm giác.

Mà Hoàng Đế đứng ở trước mặt nàng, tựa như là một cái đang trả lời tiên sinh vấn đề học sinh, hơi chần chờ chi rồi nói ra: "Trẫm nghe nói bên kia kịch biến đằng sau truyền ra không ít lời đồn đại. Thí dụ như nhìn thấy Tiên Triều mặt để hèn phách loại hình lời nói. Trước đó vài ngày vị thành tình thế xác thực cũng không ổn định, nhưng bây giờ đã đạo thống cùng Kiểm Tông người đều đến, cái này vị thành cũng không dễ dài treo Vương Hóa bên ngoài —— trẫm định dùng một trung dung bình thân người qua vị thành. Đã có thể chấp chương dân sinh, lại hiểu được nhường nhịn khắc chế không sẽ cùng đạo thống, Kiểm Tông lên xung đột... Sơ bộ nhất định là Jung chi hòa."

Thanh Thủy Đạo Nhân hơi hơi gật gật đầu: "Jung chi cùng thật là cái thích hợp nhân tuyển. Nhưng ta cũng không muốn muốn Hoàng Đế qua quản vị thành

sự tình."

Hoàng Đế kinh ngạc. Lập tức nói: "Ngài làm như vậy, tất có ngài đạo lý."

"Thiên Hạ sẽ đại loạn." Nữ Quan đi về phía trước hai bước, chân trần giẫm tại mềm mại ngọn cỏ bên trên, bởi vì nàng động tác mà từ váy áo phía dưới lộ ra. Hoàng Đế cực nhanh liếc liếc một chút cặp kia đủ, lại rất nhanh dời ánh mắt, kiểm chế tâm tình mình.

"Bởi vì cách để thành Quỷ Đế, sát thương đạo thống cùng Kiếm Tông tu sĩ —— đây là kíp nổ."

"Sau đó nói thông lại tại vị thành hao tổn hai người, cái này tiến một bước điều."

"Mà bối cảnh là, cái này mấy ngàn năm nhân đạo hưng thịnh, thế gian nhân khẩu càng ngày càng nhiều. Người càng nhiều, Yêu Ma cũng sẽ nhiều. Thế là đến lúc này, vô luận có hay không cách để, vô luận tại vị thành có chết hay không người, đều sẽ có một cuộc chiến tranh."

"Cuộc chiến tranh này đem tác động đến toàn bộ thiên hạ, không có một quốc gia có thể chạy thoát được." Nữ Quan nói tới chỗ này, quay người nhìn thẳng vào Khánh Đế, "Hoàng Đế, người thường thường hướng ta than thở thế đạo cũng không công bằng, đạo thống cùng Kiếm Tông là Thiên Hạ rào. Như vậy bây giờ cũng phải biết, trận này đại chiến chính là đánh vỡ cái này rào thời cơ tốt."

Nữ Quan nói những này, hơi trầm mặc một hồi. Sau đó từ trên mặt lộ ra mỉm cười: "Tựa như người một mực không rời đi ta, liền không làm được chánh thức Hoàng Đế. Thiên hạ này một mực không rời đi đạo thống cùng Kiếm Tông, cũng liền thành không chân chính Thiên Hạ. Bọn họ để cái thế giới này và bình an vững vàng, nhưng cũng để cái thế giới này bỏ lỡ sức sống —— không ai sẽ thích bị người nuôi nhốt lấy, đúng hay không?"

Hoàng Đế hơi sững sờ, nháy mắt mấy cái, không biết nên không nên nói "Chính là" —— hẳn không rõ ràng thanh Thủy Đạo Nhân hỏi là "Có phải hay không không thích chính mình không thể rời bỏ nàng", vẫn là đằng sau câu nói kia.

Nhưng rất nhanh hẳn nghi hoặc đạt được giải đáp.

"Người là một vị hoàng đế tốt, người nên làm chánh thức Hoàng Đế." Nữ Quan buông xuống ánh mắt, than nhẹ một tiếng, "Ta nên đi. Cách ta, người có thể làm chánh thức Đế Vương. Mà ta muốn đi làm một mực chờ đợi sự tình —— cũng gọi thiên hạ này biến thành thiên hạ người Thiên Hạ, mà không phải đạo thống cùng Kiếm Tông Thiên Hạ."

Hoàng Đế sững sờ. sau một lát hẳn lại thất thố mà tiến lên một bước: "Ngài... Ngài... Ngài muốn đi? !"

"Các người tổng muốn lớn lên." Nữ Quan nhìn lấy hẳn, "Người phải biết vị thành có một người gọi Lý Vân Tâm. Ta mau mau đến xem hẳn có thể làm đến mức nào."

"Lý Vân Tâm... Trẫm biết hẳn." Nhưng Hoàng Đế cũng không đem cái tên này để ở trong lòng, mà chính là vội vàng hỏi, "Ngài... Khi nào trở về?"

Lần này Nữ Quan trầm mặc thời gian càng lâu.

Sau đó nàng nói: "Người nên hi vọng sẽ không còn được gặp lại ta. Nếu như gặp lại ta, liền mang ý nghĩa ta thất bại. Sự tình nên như thế nào làm... Sẽ có người lại nói với người. Hoàng Đế a —— "

Hoàng Đế lại tiến lên một bước, thậm chí muốn đưa tay giữ chặt nàng.

Nhưng chỉ bắt lấy một điểm quang ảnh. Tại hẳn tiến lên trước một bước trong nháy mắt, thanh Thủy Đạo Nhân thân hình liền đã dần dần trở thành nhạt.

Hoàng Đế nghe được nàng lưu lại câu nói sau cùng ——

"Đừng sợ."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Vân Sơn :

"Đừng sợ. tôi tắm trong ánh sáng. Đạo Sĩ đối dưới bàn một con mèo đen nói, "Đạo thống muốn thanh trừ là Đại Yêu Ma, cũng sẽ không quá để ý người dạng này tiểu đồng tây."

Đạo Sĩ thoát nhìn là chừng ba mươi năm tuổi, diện mạo bình thường. Mặc một thân hành động lúc như nước chảy xuôi đồng thời lập loè sáng ngời quang trạch Đạo Bào, lúc nói chuyện cùng với phong thanh.

Nhưng phong thanh không phải từ trong cổ họng hắt đi ra, mà là đến từ ngoài cửa sổ.

Căn phòng này không lớn, bày biện đơn giản. Có một cái giường, một cái bàn, một trương băng ghế. Vách tường là cả khối nham thạch ngưng tụ mà thành, cửa sổ cũng thế. Nhưng trên cửa cùng trên cửa đều không có giấy cửa sổ, mảnh liệt Phong gào thét lên xông tới, xuyên qua trong phòng mỗi một chỗ khe hở, muốn phát động mỗi một kiện đồ vật.

Có thể giường cùng bàn băng ghế cũng đều là dùng nham thạch ngưng tụ thành, cuồng phong tổn công vô ích, đành phải ô ô lại xông ra qua.

Đạo Sĩ tựa hồ đối với dạng này hoàn cảnh tập mãi thành thói quen. Tại trong cuồng phong lại bước đi thông thả hai bước, nói ra: "Đạo thống không phải là không có thu Yêu Ma làm Trấn Sơn Thần Thủ tiền lệ. Ngươi đã tu Thiên Tâm Chính Pháp, chính nghĩa mấy tháng đã là Hư Cảnh, là tốt thiên phú. Ngươi đem Lý Vân Tâm ngày thường đi sự tình, các loại chi tiết từng cái nói ra, coi như thành đạo thống lập nhất đại công. Đến lúc đó..."

Dưới bàn Hắc Miêu bỗng nhiên miệng nói tiếng người, té thanh té khí: "Xuân Đạo Sĩ. Ngươi trước thả ta xuống núi, ta liền từng cái nói cho ngươi, có được hay không?"

Đạo Sĩ cũng không tiếp nó lời này. Mà chính là vè râu nói ra: "Này kê tính tại khác một gian tĩnh thất bên trong, nên nói đều đã nói. Đầu hấn tuy nhiên nhỏ, cảnh giới tuy nhiên thấp, nhưng so với ngươi hiểu chuyện. Nhưng hấn bộ dáng không được tốt, có sai lầm trang trọng thể diện. Ngươi tự xưng cảnh sát trưởng Tiên Từ —— tuy nói là mê sáng, nhưng sinh được cũng là tú lệ, so này kê tính càng giống Tu Hành Nhân."

"Bây giờ bản đạo hỏi lại ngươi, bảo ngươi nói một lần, chỉ là làm một một đôi chứng, cũng vì nhìn ngươi thành tâm giác ngộ. Vô luận ngươi nói cùng không nói, sự tình chúng ta đều đã đại khái biết được. Đây là ngươi tối hậu cơ hội —— ngươi lại như thế mình ngoan bất lĩnh,

Cơ hội sẽ phải tặng cho cách vách ngươi yêu ma kia."

Đạo Sĩ lúc nói chuyện Hắc Miêu nằm rạp trên mặt đất, hai cái chân trước nhét vào trong ngực, híp con mắt màu vàng kim nhìn hấn. Chờ hấn nói xong, Hắc Miêu đánh một cái lòn ngáp, sợi râu hơi hơi rung động, lại mở miệng: "Đại Vương ngày thường cho chúng ta giảng Tâm Học thời điểm nói qua, cái này gọi là Từ Đồ khôn cảnh. Hai cái bại hoại bị giam lại, đều không thắng thần bàn giao, liền đều có thể đào thoát chịu tội. Đều nói tình hình thực tế, liền có thể đều bị Trọng Phạt. Một người nói mà một người khác không nói, nói người kia thoát tội, không nói người bị Trọng Phạt."

"Xuân Đạo Sĩ. Ngươi dùng một bộ này, Đại Vương cao minh hơn ngươi đến không biết nơi nào qua. Vẫn là tính lại đi." Hắc Miêu một lần nữa nhắm mắt lại, đem đầu đặt tại chân trước bên trên. Cách một hồi nhìn không được lại nói: "Ha ha, xuẩn chết."

Đạo Sĩ không nói lời nào. Nhìn chăm chăm nàng lạnh lùng nhìn một hồi, đẩy cửa đi ra ngoài.

Cửa đá chuyển động thời điểm không có chút nào tiếng vang, nhưng ngoài cửa phong thanh lại trong nháy mắt lớn. Cửa đóng lại, phong thanh yếu bớt —— Hắc Miêu vẫn an tĩnh nằm sấp dưới bàn, cũng không định từ cửa sổ hoặc là trên cửa nhảy ra ngoài —— trên thực tế cửa sổ không có Trang giấy dán cửa sổ, cũng không có roi khóa. Cho dù là một người trưởng thành cũng có thể tùy tiện chui ra.

Đạo Sĩ bước ra môn, giẫm trong hư không. Dưới chân Vân Hải mảnh liệt, đỉnh đầu trắng sáng treo cao.

Bởi vì căn phòng kia ngoài cửa cũng không có đất bằng, mà chính là treo lơ lửng giữa trời. Đạo Sĩ phía dưới vài trăm mét chỗ, là Vân Hải —— là bởi vì cực cao giá rét, bởi vậy Thủy Khí ngưng kết tạo thành Vân Hải. Có ban đêm cái này Vân Hải tan hợp qua, tại là có thể nhìn thấy càng phía dưới bộ dáng.

Đường chân trời hội hiện ra rõ ràng hình cung, hết thảy nhìn đều như thế nhỏ bé. Một mảnh đen kịt đại địa bên trên chỉ có lấm ta lấm tẩm hào quang nhỏ yếu, mà quang mang kia cũng chỉ có thể trong bóng đêm sáng trong một giây lát. Màn đêm buông xuống càng sâu thời điểm, toàn bộ thế giới liền lâm vào hoàn toàn hắc ám.

Đạo Sĩ biết những Tiểu Quang Điểm đó, chính là cái này đã biết trong thế giới không lồ nhất, phồn hoa nhất những cái kia nhân loại Thành Thị. Nhưng mà cùng rộng lớn đại địa cùng thâm trầm đêm tối so sánh, người thế tục lực lượng cùng tồn tại cảm giác lộ ra như vậy không có ý nghĩa.

Đạo Sĩ chưa bao giờ xuống "Núi", cho nên vô pháp tưởng tượng đó là như thế nào thật đáng buồn một loại sinh hoạt, cùng đó là như thế nào thật đáng buồn một đám người.

Từ xuất sinh đến bây giờ, tại hết thảy bốn thời gian mười sáu năm bên trong, hấn một mực ở tại "Vân Sơn" bên trên. Giống như hấn Tu Hành Giả cũng không ít —— tại Vân Sơn bên trong xuất sinh, tại Vân Sơn bên trong tu hành, tại Vân Sơn bên trong Vũ Hóa. Bọn họ đối Vân Hải, mặt trời gay gắt, Minh Nguyệt cảm thấy hứng thú, đối Vân dưới biển bất kỳ vật gì đều không có hứng thú.

Chỉ có những lớn nhất đó có dã tâm cùng không có nhất dã tâm người mới sẽ xuống núi đến trong thế tục qua. Hoặc là vì Lịch Kiếp, hoặc là vì hưởng thụ vinh hoa. Nhưng mà ở trong mắt Đạo Sĩ, trong thế tục "Vinh hoa" so ra kém Vân Sơn thượng Nhất Hồ ánh trắng.

Vân Sơn liền sau lưng hấn. Nhưng hấn dưới mắt không thể nào thấy được Vân Sơn toàn cảnh.

Bởi vì Vân Sơn thật lớn như thế.

Nghe nói, nó là từ cực kỳ lâu trước kia Nhất Vĩ tên là côn cá lớn hóa thành. Nay Nhất Vĩ cá lớn ether hư Vũ Trụ vì Hải Dương, ngao du khuấy động. Về sau nó mệt mỏi, liền đứng ở cái này Hồn Thiên bóng Vân Hải Chi Thượng, lâm vào ngủ say. Thiên Nhân nhóm liền tại trên người nó thi triển Pháp Thuật Thần Thông, khiến cho nó hóa thành cái này Vân Sơn, cho tu sĩ ở lại.

Lại nghe nói có lẽ có một ngày cái này côn sẽ tỉnh tới. Có lẽ tại ức vạn năm đằng sau, có lẽ vào ngày mai.

Đạo Sĩ ưa thích loại thuyết pháp này. Điều này làm cho bọn hắn những người tu hành này trong lòng thường treo một thanh kiếm sắc, không đến lười biếng.

Hắc Miêu chỗ gian kia phòng ngay tại Vân Sơn trên vách đá, ở vào Vân Sơn lớn nhất tầng. Căn phòng kia chỉ tại Vân Sơn, phảng phất một hạt cát chi tại một đầu Cự Kinh. Vân Sơn hình dáng xác thực giống Nhất Vĩ cá. Đạo Sĩ không có nhìn qua nó toàn cảnh, nhưng nhìn qua điển tịch.

Hắn hiện tại vị trí đại khái tại đuôi cá, là 36 Động Thiên giam giữ việc ác người xứ sở. Hắn trong hư không đứng một lúc, tại Liệt Phong bên trong hướng nghiêng phía trên bay đi. Chỉ chốc lát sau có một người khác từ khác một bên cũng bay tới, hai người ở trong ánh trắng tụ họp đến một chỗ.

Người tới là đồng dạng trang phục Đạo Sĩ, niên kỷ cũng giống như.

Hỏi han mèo mun nói sĩ cùng hắn sống vai mà đi, trầm mặc một hồi, nói: "Minh ngoan bắt linh. Theo ý ta, chém giết tốt nhất."

Kẻ đến sau lắc đầu, thanh âm trong gió đứt quãng, lại rất rõ ràng: "Côn Ngô Tử tông tòa nói qua, không thể giết, không thể gia hình tra tấn. Chúng nó có lẽ còn có hắn tác dụng."

"Một cái là Hư Cảnh Yêu Ma, một cái là Ý Cảnh Yêu Ma. Nếu là cái này Vân Sơn thượng Tu Hành Nhân, đều không cho xuất động Thiên." Đạo Sĩ khinh thường nói, "Có thể có chỗ lợi gì. Chẳng lẽ còn có thể về sau dùng làm..."

"Cũng là người muốn như thế." Kẻ đến sau gật đầu, "Tông tòa lúc trước nói là, lưu cái này Nhị Yêu. Vạn nhất này Lý Vân Tâm tại hạ giới không chế trụ nổi, cái này Nhị Yêu hoặc có thể dùng để cưỡng ép hắn."

Đạo Sĩ nghe lời này khó có thể tin tưởng to mắt: "Không chế trụ nổi? Một cái Đan Thanh Đạo Sĩ hóa thân mà thành Yêu Ma, vừa mới là Chân Cảnh —— như thế nào hội không chế trụ nổi?"

"Tông tòa luôn có hắn đạo lý. Chúng ta theo lời hành sự đi." Kẻ đến sau trong ngôn ngữ cũng có chút bất đắc dĩ.

Hai người ở trong ánh trắng thẳng đi lên.

So sánh cả tòa Vân Sơn, bọn họ giống như là một đầu Cự Kinh bên người hai hạt bụi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 223: Lang bạt kỳ hồ :

So sánh cả tòa vị thành, Ô Tô Hòa Ly Ly cũng giống là hai hạt bụi.

Lúc trước vị thành tại giờ Tý (chú 1) đằng sau liền mất đi ánh sáng cùng thanh âm. Hàng đêm sinh ca các đạt quan quý nhân tại thời điểm này cũng nên an giấc. Mấy chục vạn nhân đại thành ân núp tại Vị Thủy bên trên bình nguyên, ngực ngậm vô số hô hấp cùng sinh cơ.

Nhưng từ khi các đạo sĩ đến đằng sau, hết thảy đều biến.

Vị thành không hề hắc ám. Tại ban ngày thời điểm mọi người chỉ nhìn thấy thái dương. Nhưng ở trời chiều xuống núi, màn đêm dần dần phủ xuống thời giờ đợi, vị trên thành không một đoàn ký tự liền chậm rãi sáng lên. Không người có thể nhìn hiểu này một đoàn ký tự, cho dù là trong thành bác học nhất Phu Tử. Bởi vì đó là đạo thống tu sĩ chỗ viết tên thật phù văn, đại biểu thể gian này "Ánh sáng" bản nguyên nhất ý nghĩa.

Cho nên chữ này phù trở thành buổi chiều thái dương —— nó lơ lửng tại không biết rõ cao bao nhiêu chỗ, thả ra sáng sửa hoa quang.

Cái này ánh sáng khiến hắc ám biến mất, khiến cho Trộm cướp không chỗ che thân, cũng khiến vị trong thành mỗi người thật sự rõ ràng thể nghiệm đến những tiên nhân kia lực lượng... Bọn họ có thể khiến Thiên Thời thần phục.

\$ không \$ sai \$ (vạn vạn vạn). (qule) D. (co m)

Vu gia trước tại bất luận kẻ nào sớm hơn thể nghiệm đến loại lực lượng này.

Các đạo sĩ đến thời điểm, xuất hiện trước ở chỗ nhà trong đình viện. Vu gia Gia Chủ tại cuồng quát qua nghênh. Ô Tô Hòa Ly Ly còn nhớ đến lúc ấy bọn họ vị lão gia kia thần thái, cùng kể một ít lời nói. Hẳn khi biết tin tức này thời điểm trước kinh ngạc, lập tức lộ ra thâm trầm nội liễm vui sướng. Tại Lão Gia hiểu được dưới mắt vị trong thành có quyền thế nhất là Vu gia, nhân mạch nhiều nhất là Vu gia, tin tức lớn nhất thông suốt cũng là Vu gia.

Cho nên càng hiểu được đạo thống nên là cần bọn họ làm một số cao cao tại thượng các Tiên Nhân cũng không thích hợp đi làm việc tình. Ý vị này hẳn cuối cùng sẽ thành vị thành thực tế Chương Không Giả... Không, là thực tế cùng trên danh nghĩa Chương Không Giả.

Đến từ đạo thống tán thành, chính thống tính thậm chí cao hơn tại Thế Tục Hoàng Quyền.

Ô Tô Hòa Ly Ly cũng nhớ kỹ tại đi ra cửa qua thời điểm là chạng vạng tối. Trời chiều còn chưa xuống núi, chân trời có xán lạn ngời ngời ráng chiều. Ý vị này ngày thứ hai có thể là một cái to lớn Tình Thiên.

Làm làm bối cảnh trên bầu trời có người tại viết cái kia ngày sau chiếu sáng cả tòa vị Thành Tục phù —— người kia là sắc màu ám trên bầu trời một cái nhỏ chấm đen nhỏ, mà bầu trời giống như là một mặt rộng lớn vách tường.

Tại trình trọng nhanh chân đi ra qua —— nội tâm của hắn là như thế vội vàng, đến mức quên gọi tại được cùng hắn cộng đồng đãi khách. Mà cái này một sơ sẩy cứu tại được mệnh.

Hắn ở chính giữa đình bên ngoài Giả Sơn liền nhìn thấy này 36 cái Đạo Sĩ. Lúc đó bọn họ đứng tại một chỗ lẫn nhau nói chuyện với nhau, giống như đứng tại nhà mình trong hoa viên. Tại đi đến cách các đạo sĩ vài chục bước chỗ dừng lại, an tĩnh các loại đợi một hồi. Nhưng mà trọn vẹn một khắc đồng hồ, cũng không có người cùng hắn hàn huyên —— phảng phất hắn cũng không tồn tại.

Vu gia Gia Chủ cho rằng đây là các Tiên Nhân đối khảo nghiệm. Hẳn hiểu được những này từ trên trời giáng xuống người nên không phải từ trước vị thành trú trong sở những cái kia "Tiên Nhân" nhưng so sánh —— bọn họ thậm chí trên bầu trời viết chữ.

Mà trước đó tuyệt đại đa số thời điểm, xuất hiện ở thể tục bên trong các đạo sĩ đều tận lực tránh cho kinh hãi thể tục.

Cho nên hắn kiểm chế trong lòng tâm tình rất phức tạp, tiếp tục an tĩnh chờ đợi mặt khác một khắc đồng hồ.

Vẫn chưa nhân lý không hồi hắn.

Mà Vu gia người dần dần tụ lại, giữa khu rừng, ngoài tường, chỗ khe cửa nhìn thấy dạng này xấu hổ tràng cảnh.

Tại rốt cục nhìn không được khục một tiếng, nói câu nào chứ vị Tiên Trưởng. Chính là tại hạ tại. Chư vị Tiên Trưởng đi vào bí trạch..."

Đạo Sĩ ở trong có một người quay đầu nhìn hắn, mà người khác còn tại nói chuyện với nhau —— bọn họ giống như là tại liên một vấn đề tiến hành thảo luận, không giải quyết được.

Tại đang suy nghĩ có lẽ là cùng có quan hệ. Thí dụ như nói gọi Vu gia tại sau này đóng vai một cái như thế nào nhân vật? Đạt được nhiều quyền lực lớn?

Dạng này suy nghĩ còn tại trong đầu đảo quanh, hắn chỉ nghe thấy Đạo Sĩ lạnh nhạt nói a, là ngươi."

Đạo Sĩ nói câu nói này, ngừng cũng không ngừng, thẳng vào chủ đề.

"Lúc trước Yêu Ma Lý Văn Tâm tại trong thành quấy phá, nhà ngươi cùng hắn cùng một giuộc, cộng đồng giết hại dân chúng trong thành. Tội ác tày trời, Dĩ Nhập Ma Đạo. Hôm nay ta đến Trừ Ma."

Trong lòng hoảng hốt —— sự tình cùng hắn suy nghĩ vậy mà hoàn toàn là hai loại tình thế! Trong lòng của hắn hiện lên nhiều loại suy nghĩ, muốn nên ứng đối ra sao giải thích mới đã lộ ra chân thành, cũng sẽ không gọi đối phương đem xem nhẹ. Nghĩ tới đây, đạo sĩ kia giờ ngón tay lên lấy hắn ——

Tại cảm nhận được đối phương đối khinh thị. Hối tội hoặc là nghiêm khắc ngôn từ, đều dù sao chỉ là ngôn từ, có khoan nhượng. Mà như thế như vậy giống như là phổ phùng lỗ mạng hạng người dùng tay chỉ cái mũi, tính toán?

Cho nên hắn nhú mày lại, đạo vị này —— "

Nhưng hắn hiểu lầm Đạo Sĩ ý tứ. Đạo Sĩ cũng không phải là muốn chỉ hắn cái mũi trách cứ hắn. Một đạo trong suốt Khí Mạng từ Đạo Sĩ đầu ngón tay đi ra, chính giữa tại cái trán. Trong nháy mắt này cả người hắn bỗng nhiên trở nên trong suốt, sau đó bỏ lỡ sắc thái. Thân thể của hắn biến thành màu xám đen —— biến thành một đoàn duy trì lúc còn sống hình dáng hình thể bụi.

Vẫn còn có chút người không nhìn được, kêu ra tiếng. Có ít người thét chói tai vang lên đào tẩu, một số người khác đứng tại chỗ ngây ra như phỗng.

Nhưng Đạo Sĩ không để ý đến bọn họ, mà chính là quay đầu tiếp tục tham gia thảo luận, phảng phất vừa rồi giết chết không phải vị trong thành có quyền thế nhất người, mà chính là một cái không có ý nghĩa dân đen.

Ô Tô cùng cách cách mắt thấy đây hết thấy.

Các nàng lập tức quay người, hướng tại được ở Hậu Trạch đi. Từ đó đình đi đến Hậu Trạch phải dùng hai phút đồng hồ. Hai cái nữ hài từ dùng đoạn này lưu một số vừa kinh vừa sợ nước mắt, nói chút lẫn nhau trấn an lời nói, muốn mấy cái đối sách, cuối cùng để hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Tại trạch cực lớn. Đi vào Hậu Trạch tháng môn thời điểm, Tiền Viện Trung Đình ồn ào âm thanh đã toàn không thấy. Sắc trời đêm đen đến, ánh trăng treo lên tới. Lộ ra Đồng Thoại màn đêm, còn có một cái Đạo Sĩ tiếp tục tại thiên không viết cái kia đạo ký tự. Hậu viện hoa mộc bụi bên trong vang lên trầm thấp côn trùng kêu vang, trong phòng không có cầm đèn.

Từ phụ thân "Thần Nhân" biến mất đằng sau, tại được liền yêu thích giấc ngủ. Hắn lại ở buổi trưa an tĩnh nhất thời điểm bắt đầu một cái dài dằng dặc ngủ trưa, thẳng đến ánh trăng treo lên đến mới tỉnh lại, uống chút mát cháo, ngồi phát ngày ngốc một hồi, tiếp lấy khôi phục sức sống.

Ô Tô cùng cách cách vào cửa. Ô Tô ním môi, hướng đi phòng nhỏ tiểu táo đài. Cách cách thì đi thẳng tới tại được phòng ngủ. Nàng rón rén đẩy cửa ra, xuyên thấu qua khe cửa, nhờ ánh trăng nhìn một chút —— tại được vẫn còn ngủ say, phát ra trầm thấp tiếng ngáy. Nhưng thanh âm đứt quãng, dựa vào kinh nghiệm dĩ vãng nàng hiểu được đây là muốn tỉnh lại.

Thế là nàng đóng cửa lại, nhẹ nhàng Địa Thối ra khỏi phòng.

Cách cách cầm hai cái bao phục đi vào phòng nhỏ thời điểm, Ô Tô đã tại bếp lò ra đời bốc cháy, đồng thời đem hai cái nữ hài từ giữa trưa lúc đầu muốn ăn chè hạt sen rót vào trong nồi. Nàng thêm nước bắt đầu nấu cháo.

Các nàng không có. Ô Tô tiếp nhận cách cách đưa bao khóa, cời xuống ăn mặc mát lạnh Quần lót, thay đổi trong bao dây đặc lại cứng cỏi Âm Sắc áo đuôi ngắn. Đồng thời lấy xuống trên búi tóc sở hữu Vật phẩm trang sức bỏ vào bao khóa, đảm một cái đuôi ngựa.

Sau đó nàng xách một thanh Tiểu Kiếm đi ra ngoài, xoay người nhảy lên Thượng Viện tường bên cạnh một cái cây, đem thân hình giấu ở rậm rạp tán cây bên trong, từ trên cao nhìn xuống nhìn phụ cận hết thấy.

Cách cách tiếp nhận nàng đem cháo chịu mờ, thịnh đi ra. Tại cháo hơi lạnh đằng sau, nàng từ trong ngực lấy ra một cái bọc giấy, đem bên trong bột màu trắng đều đổ vào. Ngâm lại, lại thêm một bao. Sau đó dùng bạc đĩa khuấy đều, điểm một điểm từng một thanh, im lặng nhũ mỳ.

Được Phân danh xưng vô sắc vô vị, nhưng thả nhiều tổng có mùi lạ, mà lại kết một điểm khối. Nàng thờ dãi, đem chén cháo ngâm ở từ trong giếng đánh tới nước lạnh bên trong, cầm Phiến Tử quạt gió.

Như thế lại qua một khắc đồng hồ, nghe thấy phòng truyền đến xoay người thanh âm, trên cây vang lên ba tiếng ngân ngui Điều Minh.

Cách cách bung lấy ướt át chén cháo đi vào Nội Thất.

Tại được tỉnh lại, trọn tròn mắt nhìn chằm chằm nóc giường ngăn người. Nghe thấy cách cách mở cửa đi vào, dùng lười biếng lại thanh âm trầm thấp nói chớ đốt đèn, chối mắt."

Cách cách liền không có cầm đèn. Bưng bát đi đến tại được bên người ngồi tại ghế đầu bên trên, dùng Thìa múc một thanh thổi một chút khí, nói khê ăn chút cháo, tỉnh thần. Một hồi nên dùng cơm."

Tại được thấp giọng lẩm bẩm vài câu, nói Com tối cũng không muốn ăn. Sau đó co người đem đầu chuyển đến bên giường gối lên cách cách trên đùi, hé miệng.

Cách cách cười cho hắn ăn một thanh.

Tại được ăn chép miệng một cái khổ."

Cách cách vẫn là cười hừ một tiếng người thời tiết nóng lớn, miệng bên trong khổ, cũng không phải cháo khổ. Ta cùng Ô Tô trong sân hun khói lửa cháy vì người chịu một, người ngược lại nói khổ, chúng ta một mảnh hảo tâm hết hiệu lực. Đã khổ, này sẽ không ăn thôi —— ngược lại vậy, dạng đều tốt."

Nói làm bộ muốn đi. Tại được vội vàng dùng tay nắm ở nàng eo xin tha tốt cách cách không khí, kia chính là ta thời tiết nóng lớn, miệng bên trong khổ —— người lại uy, ta đều ăn!"

Cách cách con giận còn sót lại chưa tiêu. Chỉ đem nhỏ chén cháo hướng trong tay hắn bịt lại, đứng người lên chống nạnh ăn qua. Người cũng ăn, ta còn muốn có tức hay không."

Tại được bận bịu ngồi thẳng, cũng không. Hơi ngửa đầu đem trong chén cháo đều rót vào cổ họng, cái này mới nhìn cách cách cười người nhìn, ta..."

Chỉ nói ba chữ, bịch một tiếng ngã xuống giường.

Ngoài cửa sổ lại truyền tới ba tiếng gấp rút Điều Minh.

Cách cách vọt ra phòng, đến phòng nhỏ cũng thay đổi trong bao quần áo ăn mặc gọn gàng. Sau đó từ sau phòng tìm một cổ độc vòng xe đẩy đi ra.

Một khắc đồng hồ đằng sau, tại được bị mang lên xe cút kít, đồng thời đắp lên một trương Chiếu.

Lúc này khoảng cách tại bị đạo thống Đạo Sĩ nhất chỉ đánh giết, đã hơn nửa canh giờ. Về sau bọn họ tại cái này hơn nửa canh giờ bên trong, trong thành rất nhiều đại nhân vật đều đi vào tại trạch. Một số là bị các đạo sĩ thông tri đến, một cái khác chút là bởi vì ngày thường cùng Vu gia có cừu oán, nghe như thế cái thiên đại tin tức tốt, tới nhìn một cái có hay không tiện nghi chiếm.

Vu gia là quái vật khổng lồ. Nhưng mà một khi tại bị đạo thống Đạo Sĩ giết chết... Cái này quái vật khổng lồ liền biến thành một khối mỡ huyết nhục.

—— đối địch với đạo thống, không có bất kỳ người nào có thể cứu đến bọn hắn.

Cho nên vô số mãnh thú lần theo mùi máu tươi đến đây, bắt đầu cắn xé, thôn phệ dạng này một cái quái vật khổng lồ.

Ô Tô trên tầng cây nhìn thấy người rót cục đến thẳng trước cửa.

Người đến không giống như là Vu gia người, giống như là phụ cận trên đường phố hồ đồ cùng Du Hiệp Nhi. Trong tay bọn họ nắm giữ Côn Bồng, thậm chí còn có hai thanh đoản đao, khí thế hung hăng muốn xông tới, cho rằng Vu gia trong trạch viện phải có đại lượng Trần Bảo.

Bên trong một người một chân vừa bước vào tháng môn, bên cạnh trong bóng tối liền đâm ra một đạo thiểm điện. Điện quang chính giữa người kia vì trí hiểm yếu, người này không rên một tiếng, bụng bít lấy cổ họng trừng trừng mắt liền ngã xuống.

Bất chợt tới biến cố khiến phía sau hắn mười mấy người trợn mắt hốc mồm, lập tức nhìn thấy một cái nữ hài tử ăn mặc gọn gàng, cầm Đoán Kiếm, từ sau cửa lách mình đi tới. Nàng lạnh lùng nhìn lấy bọn hắn, nói chúng ta tới trước. Chư vị tổng phải để ý cái tới trước tới sau. Muốn phát tài, qua nơi khác. Càng muốn xông, cô nãi nãi đưa các người gặp Diêm Quân."

Người đến nguyên bản là giờ phút này tại trong nhà đông đảo nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của đám người ô hợp một trong, có ít người lúc trước cũng không quen biết. Bây giờ vừa thấy mặt liền hao tổn một người, hiểu được tiểu nương tử này thủ đoạn cao siêu, lại hạ đến ngoan thủ —— bọn họ mười mấy người này bên trong, đều không nhân thủ bên trên có nhân mạng đây.

Tóm lại là vì tài mà đến, gặp xương cứng liền bắt đầu sinh thoái ý. Quảng xuống vài câu thường nói ngoan thoại, liền dự định đi.

Kết quả vừa dứt lời, sau lưng lại truyền tới kêu đau một tiếng —— bọn họ giống như là chân kinh Thổ Tử tranh thủ thời gian quay đầu nhìn...

Sau lưng không thời điểm lại đứng một cái cách ăn mặc giống như đúc tiểu cô nương, trong tay Tiểu Kiếm trên lưới kiếm còn chảy xuống máu.

Mặt đất cũng nằm bọn họ người.

"Cô nãi nãi đối chủ ý." Vị cô nương này, kì thực là cách cách, nhìn bọn hắn chằm chằm nói, "Đến cũng không cần đi. Trong viện tử này Tài Bảo nhiều, cô nãi nãi mang không hết. Mấy người các người đến giúp lấy chuyển. Đưa chúng ta xuất phát từ trạch, các người nhốt ở trên người bảo bối tất cả thuộc về các người, các người mệnh cũng về các người. Tuy nhiên bước đi thời điểm ai móng vuốt không sạch sẽ, lập tức liền phong người hầu. Hiện tại cho ta vào cửa qua!"

Một khắc đồng hồ đằng sau, cái này mười cái hồ đồ Du Hiệp Nhi phục phục từng kẻ sát đất hộ tống hai cái thủ đoạn độc ác Tiểu Cô Nãi Nãi đi xuyên qua to như vậy tại trạch, ra Cửa sau.

Mà khi đó, trong nhà đã toàn lộn xộn. Tam Giáo Cửu Lưu người đều chạy vào, lại không quan phủ quản. Ngày bình thường Vu gia có Hộ Viện tư binh, thế nhưng là... Là đạo thống giết người nha.

Liền giống với kinh hoa Hoàng Đế truyền xuống chém đầu cả nhà ý chỉ. Phàm là có nhà có miệng, ai dám ở cái này máu chó bên trên làm trung bộc. Bọn họ gặp được mấy đợt người, có chút đã giết Hồng Nhân. Nhưng hộ tống nhỏ xe cút kít, dẫn theo bao lớn nhỏ khóa cái này một đợt cũng có mười mấy người, lại nhìn lấy tướng mạo xác thực thật là tại phố phường ở giữa trà trộn, bởi vậy lẫn nhau hung tợn nhìn vài lần, cũng đừng qua.

Một mực đi ra ngoài rất xa.

Sắc trời bỗng nhiên sáng rõ.

Tuy nói là cái Đêm Trăng Tròn, nhưng mặt trăng quang hoa dù sao cũng có hạn. Ô Tô cùng cách cách là dự định trong đêm ra khỏi thành.

Có thể ngay trong nháy mắt này, phảng phất vị trên thành không thêm ra một khóa ban đêm thái dương —— sở hữu bóng mờ hắc ám đều bị đuổi tận ra, nhu hòa mà sáng ngời ánh sáng chiếu sáng mỗi người đều không chỗ che thân. Mọi người vô ý thức hướng trên bầu trời nhìn, nhìn thấy cũng không phải ban ngày thời điểm này khiến người không thể nhìn thẳng mặt trời rực rỡ.

Mà chính là một cái bắn ra nhu hòa quang tuyến huyền diệu kỳ tự.

Trên bầu trời Đạo Sĩ đem cái chữ kia viết xong.

Hồ đồ cùng Du Hiệp Nhi chưa bao giờ thấy qua loại tình cảnh này. Lại là gan đều cũng không phải là rất lớn. Thừa dịp Ô Tô cùng cách cách cũng thoáng qua từng sở một khắc, những người kia mang theo bao lớn nhỏ khóa giải tán lập tức, chạy trốn tứ phía.

Nhưng hai tiểu cô nương chú ý cũng không phải là bọn họ những cái kia bao khóa.

Mà chính là xe cút kít thượng tại được.

Hai cái cô nương liền đẩy xe cút kít, lại tại bổ sung đầy bồi rồi đám người trên đường đi một hồi, xa xa trông thấy thành môn ——

Cửa có đạo sĩ bộ dáng người thủ vệ, không biết được là những cái kia "Tiên Nhân", vẫn là trong thế tục Đạo Sĩ, có thể cũng không dám mạo hiểm. Thế là trở về trở về.

Ở cái này sáng ngời trong bóng tối giầy vò hai canh giờ, cuối cùng mới tại một chỗ phế trong vườn ngủ lại.

Được dụng quá nhiều, suy đoán không ra đến tột cùng khi nào tỉnh.

Tại phế vườn một chỗ trong phòng, dùng bao phục da trái giường chiếu, vào khoảng được mang lên đi gọi hán tiếp tục ngủ. Sau đó Ô Tô Hòa Ly Ly mượn ngoài cửa sổ này làm cho người kinh hãi bạch quang điểm điểm mang ra Ngân Tệ Châu Báu có bao nhiêu. Nào có thể trực tiếp dùng, nào muốn giảo sát, qua tại phủ ấn giám mới có thể sử dụng, nào Châu Báu có thể biến hiện, nào thì là dễ dàng bị nhận ra tới.

Như thế như vậy lại qua nửa canh giờ, nghe thấy giường chiếu C-K-Í-T..T...T kệt kệt một trận vang, tại được phát ra một tiếng rên thống khổ. Hán hơi hơi mở to mắt.

Ô Tô cùng cách cách nhìn nhau, thả ra trong tay, chậm rãi quỳ đến được phía trước cửa sổ.

Tại được còn ngơ ngác ngác, có thể trong phòng quang tuyến sung túc, thấy rõ hai cái nữ hài tử bộ dáng.

Hán hơi kinh ngạc, sau đó nghe được Ô Tô nói ra thống người tới nhà, giết Lão Gia. Là chân chân chính chính đạo thống người, không phải trú trong sở người. Ta ly hôn cách sợ thiếu gia muốn đi báo thù, dùng thuốc đem thiếu gia mê choáng, sau đó mang ra. Dưới mắt Vu gia đã không, trong nhà người cũng đều tán."

"Chúng ta hãm thiếu gia tại Bất Nhân Bất Nghĩa, là nên chết. Thiếu gia nếu như muốn qua báo thù, mời trước giết chết hai chúng ta, lại đi."

Tại được kinh ngạc nhìn nghe các nàng nói xong, trừng trừng mắt trầm mặc một hồi lâu.

Mới nói.

"A?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Mai phục :

Tại che tại này một tiếng vô ý thức "A" đằng sau, duy trì cùng một cái tư thế, lâm vào lâu dài ngốc trẻ. ☆☆ download ☆☆

Một khắc đồng hồ đằng sau hán dùng rất khó nghe đạt được tâm tình ngữ điệu hỏi ta kiếm mang ra sao?" Lười không nhảy chữ.

Cách cách từ xe cút kít Chiếu hạ lục xem ra hán kiếm. Vô kiếm cùng trên chuỗi kiếm chỗ khảm nam hoa lệ Bảo Thạch tại Phù Tự quang mang hạ sáng rực tỏa sáng, lập lòe rung động lòng người quang. Nàng đi vào phòng đem trường kiếm phụng đề cho được, một lần nữa quỳ xuống tới.

Tại được ôm hán kiếm lại trầm mặc một hồi lâu, nói không trách các người. Các người để cho ta yên lặng một chút đi."

Ô Tô Hòa Ly Ly nhìn nhau, an tĩnh lui ra ngoài. Nhưng ở đóng cửa lại trước đó Ô Tô lại thò vào đầu, rũ xuống con mắt nói thiếu gia, Đạo Sĩ giết chết Lão Gia trước đó, nói hán giúp cái kia Lý Vân Tâm làm việc, là Yêu Ma đồng lõa. Chúng ta là bởi vì hán gặp kiếp nạn."

Tại được dùng âm đạm ánh sáng ánh mắt nhìn Ô Tô liếc một chút, thấp giọng nói cũng không dễ trách hán."

Thế là Ô Tô lui ra ngoài.

Các nàng lẫn nhau nhẹ nhàng ((vạn . Thờ dài. Sau đó dẫn theo còn dính có vết máu Tiểu Kiếm, tại cái này hoang vu trong vườn đi một lần.

Cái vườn này đã nhớ không rõ đến tột cùng là thuộc về nhà ai. Ở vào vị thành chỗ hẻo lánh, sát bên một đoạn thành tường. Hoang phế cực kỳ lâu, sinh đầy Thanh Thông cỏ dại cùng cây cối. Hai cái nữ hài tử tại tối nay lo lắng hãi hùng giày vò thật lâu, lúc này lại cũng không cảm thấy buồn ngủ, chỉ là trong ý nghĩ ma ma mọc mọc, suy nghĩ chuyện đều chỉ có thắng thắn.

Các nàng tại giống như ánh sáng mặt trời quang mang bên trong dò xét cái này phế vườn, đề phòng khả năng chạy trốn tiến đến hồ đồ cùng Du Hiệp Nhi.

Bên người là cây cỏ bởi vì Phong lay động tiếng xào xạc, cực xa tại chỗ rất xa tựa hồ có mọi người tiếng gọi âm ỉ âm. Ô Tô Hòa Ly Ly vòng quanh vườn chạy một vòng trở lại tại được ở gian phòng kia, thiếu gia vẫn chưa ra khỏi đến, các nàng cảm thấy giống như là hai mảnh lá rụng.

Dạng này một buổi tối tại liên tiếp gả gáy âm thanh bên trong.

Đến buổi sáng thời điểm vẫn không có người đuổi theo.

Ô Tô đổi một bộ quần áo, từ phế vườn ẩn nấp đi cửa sau đến trên đường dò xét tình huống —— trên đường đã chẳng phải loạn.

Có người tại tuần nhai. Tuần nhai người không phải quan sai, thậm chí có một cái gương mặt nàng còn quen thuộc.

Thế là nàng ý thức được, là trong thành hấn thế gia liên hợp lại duy trì trật tự. Nhà hấn Lão Gia trước đó phỏng đoán hội sẽ không trở thành vị thành Danh chính Ngôn thuận Chương Không Giã, dưới mắt xem ra đáp án là phủ định. Chương không vị thành là những Chó Săn đó cùng cá mập.

Nàng đi rất lâu, tìm tới một nhà bánh bột Cửa Hàng. Mua một số sớm một chút, lại nhủ chặt mảy lên. Không biết được thiếu gia nhà mình có ăn hay không đến hạ loại này.

Nhưng cũng không vội lấy, mà chính là nghe ngóng một số tin tức.

Biết được đêm qua chết đi cũng không phải là chỉ có tại, bị hủy diệt cũng không phải chỉ có Vu gia. Trước đó vài ngày giúp đỡ qua Thần Long Giáo, giúp Thần Long Giáo làm qua sự tình, cơ hồ đều bị giết chết. Các đạo sĩ cũng không thêm để ý những người kia có như thế nào nổi khổ tâm —— thí dụ như tại cho rằng có lẽ Thần Long Giáo hậu trường chính là đạo thống, hấn thế gia Gia Chủ có lẽ bị Vu gia bức hiếp —— các đạo sĩ cũng không thêm để ý.

Bọn họ giết chết trợ giúp qua Thần Long Giáo người, "Chỉ trừ đầu đảng tội ác". Nhưng như là Vu gia, các đạo sĩ giết chết một cái người, Chó Săn cùng cá mập nhóm thì hội giết chết rất nhiều người. Ô Tô không biết được các đạo sĩ phải chăng minh bạch điểm này.

Các đạo sĩ đối nàng nhà thiếu gia không có hứng thú. Nhưng hội thật nhiều người khác cảm thấy hứng thú. Mười mấy năm qua lần thứ nhất, Ô Tô cảm thấy tòa thành thị này biến đến đáng sợ mà lạ lẫm, giống như là một cái dữ tợn Cự Thú. Mà nàng giống như hạt bụi.

Hướng mặt trời mọc đến, đêm này treo cao vị thành phía trên phù văn chỗ phát ra ánh sáng bao phủ. Cái này khiến Ô Tô cảm thấy tâm lý an ổn một số. Nàng trên đường trở nên náo nhiệt trước đó rồi đi, trở lại phế vườn.

Trông thấy cách cách ôm Tiểu Kiếm ngồi tại ngoài phòng một cái thấp đôn thượng trưng trưng mắt hướng phía trước nhìn —— là bởi vì quá buồn ngủ mà mọc mọc ngơ ngác bộ dáng.

Một con nhện tại nàng đuôi ngựa cùng vách tường ở giữa dệt một trương nho nhỏ lưới, tơ nhện thượng treo nhỏ bé giọt sương.

Ô Tô đi, phui nhẹ trên đầu nàng mạng nhện, hướng trong tay nhét hai khối ẩm ẩm đường bánh ngọt, hỏi thiếu gia đâu?"

"Ngồi bất động." Cách cách nói. Nàng nhìn chằm chằm đường bánh ngọt nhìn một hồi mới ý thức tới đó là, liền đưa đến trong mồm cắn một cái. Nhưng hiển nhiên từng không ra tư vị, chỉ coi làm "Thực vật" nuốt xuống.

Ô Tô đưa tay tại gương mặt bên trên nhẹ nhàng sờ sờ, đẩy cửa ra đi vào.

Tại được gương mặt nhìn nàng một cái, lại rừ xuống ánh mắt.

Vu gia Thiếu Chủ Nhân đem này một thanh hoa lệ trường kiếm ôm vào trong ngực, giống như là ôm một cây quai trọng hoặc là một gốc có thể dựa Thụ. Ánh mắt hấn rất lớn, giờ phút này trừng đến lớn hơn. Giống như là tại cùng nhìn không thấy Sinh khí (tức giận), lại như là tại tu hành cô quai công pháp. Hấn nhìn chằm chằm tay nhìn, phảng phất nơi đó ẩn tàng thiên đại bí mật.

Ô Tô gọi hấn một tiếng, hấn không đáp. Nữ hài tử liền đem dùng giấy dầu bao lấy điểm tâm nhẹ nhàng đặt tại hấn bên giường thiếu chân trên bàn gỗ, đi đến bên cạnh hấn chậm chậm ngồi xuống tới.

Tại được cũng không biểu hiện phản đối, cũng không có động tác.

Hai người dạng này trầm mặc ngồi một hồi, Ô Tô đem đầu chậm rãi tựa ở tại được trên bờ vai, nheo mắt lại, nói thiếu gia, chúng ta đều tốt buồn ngủ."

Tại được còn không có ứng nàng.

Ô Tô dựa cái không —— nàng sát bên tại được, tại được liền ngửa đầu ngã xuống, con mắt vẫn là mở to.

Nữ hài tử hoảng sợ đến cơ hồ muốn kêu ra tiếng, lập tức đưa tay qua dò xét hấn hơi thở —— lại hấn hô hấp đều đều bình ổn.

Nàng kinh ngạc nhìn sững sờ một hồi lâu... Nhớ tới một sự kiện.

Nhà nàng thiếu gia tại được, sư tòng Ích Thủy Kiếm Lỗ Công sùng. Ô Tô Hòa Ly Ly cũng tập võ, nhưng không có thiếu gia nhà mình cao minh. Mà thiếu gia nhà mình có bao nhiêu cao minh đâu? Các nàng thực cũng không rõ ràng. Ngược lại là có liên quan thiếu gia sư phụ Lỗ Công sùng truyền thuyết.

Nghe nói hần Ích Thủy Kiếm tu tập đến cực kỳ cao thâm chỗ, liền có thể tu đến Nhân Kiếm Hợp Nhất cấp độ. Có truyền đi huyền diệu khó giải thích thuyết pháp nói, này Lỗ Công sùng ngày thường ôm kiếm ngủ, Thân Hồn liền sẽ gửi thân tại trong kiếm. Thân nhân tại hần lúc ngủ đợi đến, kiếm kia liền không làm phản ứng. Nếu như là lòng mang ý đồ xấu kẻ xấu đến, gửi thân thể trong kiếm Thân Hồn nhất thời liền có cảm ứng, bay lên liền muốn giết người.

Lúc trước đều chỉ cho là nghe đồn —— Lỗ Công sùng lớn như vậy hiệp, ai dám thật đi dò xét hần đây.

Nhưng bây giờ Ô Tô nhìn thấy thiếu gia nhà mình...

Nàng ngẩn người, vô ý thức che miệng lại, nửa ngày không.

Thẳng đến nghe thấy tiếng mở cửa âm —— cách cách dò xét nửa cái đầu tiến đến, sắc mặt bởi vì buồn ngủ lo lắng mà phát xanh. Nàng mở to hai mắt hướng về Ô Tô dùng tay ra hiệu, Ô Tô liền tranh thủ thời gian rút kiếm đi ra ngoài, đóng cửa.

"Nhìn." Cách cách lập tức chỉ hướng căn này cửa phòng miệng xa mấy chục bước vị trí.

Ô Tô nhìn, sắc mặt thay đổi.

Thông hướng cửa trên đường nguyên bản phủ lên Thanh Thạch Bản, nhưng bây giờ bản đá trong khe cũng đất hoang cỏ. Nhưng tốt xấu không bằng hai bên tươi tốt, có thể nhìn tới mặt đất. Đã nhìn thấy bản đá thượng nằm một cái bao quần áo nhỏ. Lam Bạch hoa bao phục da, đã bị giải khai.

"Ta vừa rồi dựa vào không híp mắt một hồi." Cách cách nói, "Nhoáng một cái thần, mở mắt ra, nó ngay tại này. Ta mở ra nhìn, bên trong có mười lăm lượng bạc, hai bình Kim Sang Dược, tám thiếp thuốc cao, còn có cái này ——"

Nàng mở ra tay, lòng bàn tay nhí một trương nhỏ trang giấy, nửa cái lớn cỡ bàn tay.

Trang giấy thượng xiêu xiêu vẹo vẹo viết chút chữ —— nhà nàng thiếu gia năm tuổi vừa biết chữ thời điểm đều so cái này viết tốt tại Long Thủ gặp Đại Nam, coi là bảo, đưa chút Ngân Tệ bồi thuốc, biểu thị tâm ý."

Ô Tô thấy nhú mày, cho rằng bên trong chỉ ít có một chữ, cũng có thể là là hai cái hoặc là ba cái. Nhưng ý tứ thấy rõ ràng —— người nào đó nói tại được tại Long Thủ gặp nạn, cho nên đưa tới Ngân Tệ cùng thuốc trị thương biểu thị tâm ý.

Nhưng cái này cũng mang ý nghĩa...

Ô Tô Hòa Ly Ly bất an liếc nhau.

Mang ý nghĩa có người bọn họ chỗ ẩn thân.

Tại được lúc trước là cái không quân sự Tiêu Cục nghiệp đoàn Long Thủ. Muốn nói Vu gia Lão Gia tại cừ nhân nhiều, Vu gia thiếu gia tại được cừ nhân thật là không nhiều. Chẳng những không nhiều, nhân duyên còn rất tốt —— ai sẽ chán ghét một cái động một chút lại cười hi hi vùng tiền Công Tử Bọt đây.

Có lẽ cái nào người một nhà tại nguy nan lúc từng từng chiếm được tại được lơ đãng trợ giúp, cho nên bây giờ muốn biểu thị chút. Nhưng tựa hồ lại là cái tiểu nhân vật, chỉ dám làm đến loại trình độ này, cũng không dám rước họa vào thân.

Nhưng vấn đề ở chỗ người kia có thể bọn họ ở chỗ này...

Hần ở đâu? !

Có lẽ người kia ném bao phục đến, cũng có đề điểm bọn họ này mà không thể ở lâu ý tứ đi!

Chính là vào lúc này, vù vù hai đạo tiếng xé gió truyền đến, thẳng đến cái này hai nữ hài nhi.

Ô Tô Hòa Ly Ly lúc trước liền có phòng bị, giờ phút này lập tức hướng về phía trước nhảy lên, tránh đi này ám khí. Có thể thanh âm lại không ngừng, theo sát mà tới. Hai cái nữ hài tử tả đột hữu thêm, mấy hơi công phu liền đã bị liên tiếp hơn mười đạo ám khí khiến cho rời đi gian phòng kia ngoài hai trọng.

Đối phương tựa hồ cố ý muốn đem hai người bọn họ xua đuổi mở, lại không biết được mai phục bao nhiêu người.

Ô Tô thừa dịp một cái trục bánh xe biến tốc, tán Nguyên Khí mở miệng gọi thiếu gia! Có người đến!"

Nhưng trong phòng tại được không có phản ứng, nàng thả người nhảy vọt xê dịch lúc này một hơi lại tán. Lập tức tránh không kịp, chỉ có thể dùng trong tay một thanh Tiểu Kiếm đâm chạm mặt tới một mũi ám khí rồi ra.

Nhưng ám khí đụng vào thân kiếm, vậy mà không phải tiếng kim loại va chạm

Phốc một thanh âm vang lên, một cổ bạch vụ nổ tung qua, đem Ô Tô lồng khắp cả mặt mũi.

Người được mùi vị đó thời điểm sẽ không hay, bận bịu quát khẽ nhắm mắt!"

Nàng và cách cách cùng một chỗ nhắm mắt nín hơi nghiêng nhảy lên ra hai bước lần đến cô hoang từ giữa, rốt cục tạm thời rời đi ám khí tầm bắn.

Thế nhưng rời xa tại được chỗ này một gian phòng ốc.

"Voi." Cách cách nghiêng răng nghiêng lợi, cảm giác đối phương bị ỏi cực.

Kẻ đánh lên hiện thân.

Hết thấy tám người từ đằng xa trong bụi cỏ đứng lên, xem bộ dáng là từ cửa sau chuyển tiến đến —— Ô Tô không biết được có phải hay không lúc ra cửa bại lộ hành tung. Có lẽ vào ngày thường bên trong nàng mười hai phần cẩn thận, nhưng hôm nay... Thứ nhất là buồn ngủ, thứ hai là lo lắng tâm thần bất định. Rất nhiều chuyện không phải dựa vào một bầu nhiệt huyết, chơi liều thì liền có thể làm tốt. Nàng buồn ngủ, nàng ánh mắt cùng Thỉnh Lực liền cũng không bằng lúc trước tốt, đây là người thế tục không có cách nào khác cải biến sự tình.

Đối diện có tám người, mà nàng và lại buồn ngủ vừa mệt. Nhưng cho dù vào ngày thường bên trong, hai người bọn họ có lẽ có thể từ tám người này trong tay nhẹ nhàng thoát, chưa hẳn có thể từ tám người này trong tay họ đến tốt nhà nàng thiếu gia —— các nàng không phải Đạo Sĩ hoặc là Kiếm Sĩ. Các nàng đủ khả năng cậy vào chỉ có trong tay Tiểu Kiếm cùng võ nghệ cùng dùng khí. Nhưng ở tám người trước mặt, những này cũng không có thể làm các nàng lấy một địch mười. Liền ngay cả địch bốn đều khó có khả năng.

Tám người kia, như thế nào nhìn cũng không phải đêm qua những có thể đó lấy bị tùy tiện hù sợ hồ đồ, Du Hiệp Nhi.

Ô Tô Hòa Ly Ly không biết được nhà nàng thiếu gia sẽ như thế nào —— đối lại các nàng kinh lịch loại sự tình này, cũng không biết được sẽ như thế nào.

Lúc này tám người kia một người trong đó trắng hán một bên chậm rãi hướng phòng đi, một bên.

Hắn ngừng khí chậm chạp mà rõ ràng, trong thanh âm lại lộ ra ác ý cùng ngạo khí đều nói Vu gia tại Long Thủ võ nghệ siêu quần. Kết quả là lại phải dựa vào hai cái Nữ Oa Oa đến che chở. Nếu có Chân Bản lĩnh, ngược lại thật sự là muốn lĩnh giáo một chút đến tột cùng là cái lợi hại biện pháp."

Cách cách hiểu đối phương là tại kích các nàng, dễ tìm đúng chỗ đưa. Nhưng lại sinh nuốt không trôi cái này một hơi. Liền bóp cuống họng dẫn theo khí, gọi tiếng âm phiêu phiêu miêu miêu phân biệt không ra là ở đâu phát ra tới lĩnh giáo? Người cái này xuân vật, chỉ sợ bản thiếu gia nhà ta tay. Muốn nói Chân Bản lĩnh, hừ. Được chứng kiến thiếu gia nhà ta Chân Bản lĩnh, bây giờ đều tại cùng Diêm Quân uống trà, người cũng không chán sống!"

Trắng hán nghe nàng lời này hơi sững sờ. Nhưng rất nhanh trấn định lại, cười ha ha nhà người này thiếu gia đến nay không lộ diện không ra... Dù là thật có bản lĩnh lại như thế nào? Có phải hay không bị thương có nặng muốn chết? Nhưng có Nhân Hoa tiền mua mạng hắn, chết có thể không trả tiền! Ta xem các người cũng là đang hư trương thanh thế —— nhóm, không để ý tới này hai cái Tiểu Nương Bì, xông đi vào bắt tại được!"

Phía sau hắn mấy người cái này lúc sau đã chậm rãi vây quanh gian phòng kia. Nghe hắn nói lời này cùng nhau ứng một tiếng, làm bộ liền muốn hướng trong phòng xông.

Ô Tô Hòa Ly Ly tâm liền chen cổ họng.

Hai cái nữ hài tử không có chút nào lo lắng thiếu gia nhà mình đánh không lại tám người này. Nhưng mà... Dưới mắt lại không thiếu gia nhà mình để không vui qua đánh tám người này.

Hắn mặt mỗi bộ dáng, Ô Tô Hòa Ly Ly nhìn đều cảm thấy hắn đã lòng như tro nguội, không muốn sống thêm xuống dưới —— ngược lại thật không biết đêm qua đem hắn mê choáng vận đi ra, là đối là!

Ngay tại các nàng nhin không được, muốn xông ra đi làm miệng, lại lại nghe thấy một cái thanh âm khác từ các nàng phía sau trên nóc nhà truyền.

Ô Tô Hòa Ly Ly hoảng sợ kêu to một tiếng —— muốn dạng công phu, hai người bọn họ mới phát giác không? !

Quay đầu nhìn lại. Liền thấy trên nóc nhà đứng thẳng một người nam nhân. Nam nhân Hắc Y, mang theo hắc sắc mũ rộng vành, trong ngực ôm một thanh hắc sắc đao. Hắn có một phương rộng lớn hữu lực cái cằm, cấp trên mọc lên gốc râu cằm. Giống là bởi vì mấy ngày liền màn trời chiếu đất, không lo được quản lý Nghi Dung.

"Người này ta bảo vệ." Người áo đen dùng trầm thấp hữu lực thanh âm nói.

Nói câu nói này, dùng chuỗi đao đỉnh đỉnh mũ rộng vành vành nón, thế là lộ ra một đôi tinh quang bắn ra bốn phía con người thức thời, đi xa chút."

Ô Tô Hòa Ly Ly có chút sững sờ, không biết được người này là thần thánh phương nào, khẩu khí lại dạng này lớn.

Tám người kia tự nhiên càng sững sờ —— đã không đối phương khi nào xuất hiện, cũng không thân phận đối phương. Nhưng người áo đen trầm ổn khí thế chấn nhiếp bọn họ. Lúc trước tráng hán kia giờ tay lên bên trong Đoản Dao hướng hán xa xa nhất chỉ các hạ khẩu khí thật là lớn, cũng không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi. Chúng ta Vị Thủy Bát Hồ muốn bắt người —— các hạ bằng bảo đảm?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Muốn thử 1 thử :

Ứng kiên quyết nhú nhú mày, nhún nhún vai. Không biết là tán đồng hán thuyết pháp vẫn là xem thường. Bất quá thậm chí gặp qua Lý Vân Tâm như thế dị nhân, lại

Sẽ đối với tại được cảm thấy quá phận kinh ngạc đâu?

"Như vậy ta gặp hán thời điểm." Ứng kiên quyết trầm tư một hồi, nói, "Đêm hôm đó ta muốn đi làm chuyện lớn, nhưng bị hán gặp được. Giúp ta giải vây, giáo huấn mấy người. Sau đó nói với ta nên đem ta trấn bên trong người dời đi vị thành. Tại Long Thủ Xuất Vân núi a?"

Tại được thoáng qua tướng tượng Lương Châu có đầu tiêu đường từ nơi đó qua. Nghe nói trên núi có Trộm cướp, nhưng cũng không phải xem như Trộm cướp. Còn nói đến, không có làm thương Thiên hại Lý sự tình."

"Xuất Vân núi tại vị thành ba trăm dặm bên ngoài. Tại Long Thủ nghe được trên núi Trộm cướp, cũng là Black trại bảo. Tại hạ là Bảo Chủ. Tuy nhiên ít có người chuyện này."

Tại được một lần nữa nhìn xem ứng kiên quyết a, đúng. Đây chính là ta hỏi, ngươi là người."

"Ta không phải sơn tặc. Trấn bên trong chỉ là một đám không có cơm ăn người, tại hạ đem bọn hán gom lại cùng một chỗ. (không [sai (vạn vạn. ul D" ứng kiên quyết trầm giọng nói, " Lương Châu rất nghèo. Nhưng Lương Châu tiêu đường tuy nhiên không tính lớn nhất thái bình, cũng không tính nguy hiểm nhất. Đây là bởi vì tại hạ trấn bên trong người ăn không phải đồ ăn thức uống của dân chúng, mà chính là ăn những chánh thức đó phí trại."

"Cái kia Lý Vân Tâm đã tâm rất lớn. Nói với ta ta này trấn muốn duy trì, liền muốn cùng bảo bên trong người nói điểm khác sự tình. Đầu ta nào choáng váng, nghe cảm thấy rất có đạo lý... Liền dẫn người đến vị thành." Ứng kiên quyết nói đến đây, nheo mắt lại hướng bốn phía nhìn xem

Tại được cũng đi theo hán nhìn.

Hai người không có giao thủ qua, khó mà nói đến tốt cùng ai công phu còn mạnh hơn. Nhưng chung quy đều là cái này trên giang hồ Nhị Lưu thậm chí Nhị Lưu phía trên cao thủ, tại thỉnh mắt tinh là đề bên trong phải có chỉ ý. Cho nên cũng nhìn thấy bóng người —— tiềm tàng tại phế vườn bốn phía trong cỏ hoang. Tho tho nhìn, lại có mười mấy người.

Nhìn hán vừa rồi thật nghĩ giết Vị Thủy Bát Hồ, là không cần tốn nhiều sức.

"Ta liền mang theo đầu này phê mấy chục người đến vị thành. Từng cái đều là hảo thủ, không phải Bát Hồ loại kia mặt hàng có thể so sánh." Ứng kiên quyết nói, " ta nghe Lý Vân Tâm trước đó, phảng phất cái này vị thành đã là hán vật trong bàn tay —— gọi chúng ta trấn bên trong người, giúp hán tiếp nhận cái thành phố này. Nhưng lần này dẫn người đến, nhìn thấy lại là cục diện dưới mắt. Không những tìm không thấy hán, trong thành còn đang khắp nơi tìm lúc trước cùng hán có liên quan người."

"Bây giờ thành đã phong, chúng ta không tốt tùy tiện hành sự. Chỉ có thể nhìn một chút có thể hay không tra ra trắng." Ứng kiên quyết nhìn lấy tại được, "Nếu như là hán xong đời người chết, chúng ta liền về Xuất Vân núi. Nếu như tại Long Thủ hán ở đâu, tại làm, có dự định, chúng ta liền có thể chờ đợi xem."

Tại được nhú mày dưới mắt cái dạng này, ngươi còn phải đợi hán? Đạo thống... Người đã tiếp nhận vị thành. Đại khái hán không có cơ hội đi. Ngươi bởi vì tin hán?"

Vấn đề này vốn nên khó trả lời. Có thể ứng kiên quyết lại không do dự. Hán lặc đầu không tính là tin hán.

Mà chính là nói —— tại hạ về trấn trên đường, muốn hấn đêm hôm đó nói chuyện. Chưa từng ảnh hưởng người hấn nói như vậy. Ta nói là không chỉ có không ai đối tại hạ nói, tại hạ cũng không có nghe được có người nói với người khác. Sơ nghe thời điểm cảm thấy là hồ ngôn loạn ngữ. Nhưng đằng sau tình thế tường tượng, vậy mà có khác một phen đạo lý."

"Sau đó về trấn bên trong, so sánh lúc ấy, lúc trước tình hình đêm hấn nói những lời kia lại suy nghĩ một hồi..." Ứng kiên quyết thở dài, "Ta ý thức được, hoặc là ta không quan tâm cái này trấn, để nó chậm rãi liền đồ. Hoặc là , ta muốn mang những người này hảo hảo làm chút sự tình —— ta liền muốn lại từ chỗ của hấn nghe nhiều nhiều học. Không, tại Long Thủ, người cái biểu tình này ta người muốn nói. Tại hạ không đơn thuần là Vô Nhân. Tổ tiên từng làm qua nghiệp hướng Học Sĩ, thời niên thiếu trong nhà giàu có, cũng sách. Đến bây giờ cũng sách."

"Tự nhận là học vẫn tuy nhiên không kịp mọi người, thế nhưng không tính cô lậu quả văn —— thiên hạ hôm nay sách người nói không nên lời hấn những lời kia."

"Cho nên cũng không phải tin hấn. Chỉ là muốn tìm tới hấn, xem hấn tình huống. Có thể giúp thì giúp. Không giúp được, nghe hấn nói một chút một số đạo lý. Đạo lý cũng nghe không được, ta lại về Xuất Vân núi qua. Như vậy... Tại Long Thủ như thế nào tìm tới hấn a?"

Tại được cười nhạt một tiếng —— đây là từ ứng kiên quyết nhìn thấy hấn đến nay, hấn lần thứ nhất cười. Trong lúc cười ý vị nói không rõ, không biết được đang cười.

"Giúp hấn? Đạo thống người muốn đuổi bắt hấn. Người chỉ là một cái trong thế tục người giang hồ, giúp. Người nhưng ta nhà lúc trước vì ai làm việc? Jung gia. Cái kia Lại Bộ Thiên Quan, danh xưng chương Khánh Quốc đại quyền Jung gia... Kết quả đêm qua phụ thân ta liền bị giết chết."

Tại được trầm mặc một hồi nhưng người thật muốn tìm hấn, ta có thể thử nhìn một chút. Người trước mang ta ra khỏi thành."

"Người quả thật?"

"Chỉ là thử một lần." Tại được khẽ vuốt bao khóa cá mập da, khám nam Bảo Thạch Kiếm chuỗi, "Lúc trước Thần Long Giáo phải vào thành, ta hiếu kỳ, qua Nam Sơn nhìn xem. Nghe nói bọn họ lúc đầu ở nơi đó khởi sự. Sau đó nghe được một số có quan hệ Lý Vân Tâm nghe đồn... Giống như hấn đã tại Cò trắng trấn thật lâu. Nay phụ cận hấn là có dấu vết để lại. Nhưng là ứng Đại Hiệp —— "

Tại được nghiêm túc nhìn lấy hấn hấn không phải người. Đạo thống nói hấn là Yêu Ma, ta không hấn đến cùng có phải hay không. Bởi vì cũng có người nói hấn là Vị Thủy Long Vương là rồng vẫn là... Cũng mặc kệ là, đều là dị loại. Hấn tại cùng đạo thống tranh chấp, không phải người ta thật có thể làm Ứng Đại Hiệp muốn vì người trấn mưu đường ra là chuyện tốt. Nhưng hơi bất lưu thần để người trấn bị đạo thống ép roi, cũng không phải là chuyện tốt."

"Cho nên ta chỉ nhìn một chút." Ứng kiên quyết nói, "Tại Long Thủ dự định thời điểm ra khỏi thành. Ta tốt chuẩn bị một chút."

"Đợi các nàng tỉnh đi."

Bọn họ tại ban đêm thời điểm ra khỏi thành.

Gặp mặt thời điểm là buổi sáng. Đến ban đêm thời điểm, tại được cũng đã ngủ một hồi. Hấn một lần nữa biến thành lúc trước cái kia tại được, trên thân nhìn không ra bất kỳ cùng "Bi thương" có quan hệ tâm tình —— trừ ôm chuỗi kiếm này.

Ô Tô Hòa Ly Ly đối với cái này cảm thấy lo lắng.

Nhưng bây giờ vị thành ban đêm đã không phải là hắc ám, cùng ban ngày cơ hồ không có khác nhau.

Duy nhất khác nhau là người tổng buồn ngủ. Tuy nhiên rất nhiều người bởi vì quang mang này cùng một ngày chỗ chuyện phát sinh vô pháp an nghỉ, nhưng trên đường người tổng thiếu chút. Vị thành phồn hoa, Phòng Xá đều xây đến dưới tường thành. Quan phủ mệnh lệnh rõ ràng tường năm trượng bên trong không cho phép có bất kỳ kiến trúc, nhưng mà mệnh lệnh rõ ràng sớm bị hối bạc giải quyết.

Dù sao vị thành tại nội địa. Thật có một ngày đại quân Bình Lâm Thành Hạ, thành này cũng không cần thủ. Ai cũng không vui giống như mấy trăm năm trước, tới một lần Đồ Thành.

Cho nên phòng ốc có thể che lấp hành tung.

Bọn họ muốn ứng đối cũng không phải nghiêm chỉnh huấn luyện binh lính, mà chính là ý đồ hướng Vu gia trả thù một ít người. Ứng kiên quyết tại buổi sáng thời điểm giáo huấn Vị Thủy Bát Hồ, phát ngôn bữa bãi tại được bây giờ đang bảo hộ phía dưới. Đến tối đi đến trên đường chuẩn bị ra khỏi thành lúc, lời này liền gặp được hiệu quả.

Hắc Dao ngênh ngang cười Hắc Mã, đi theo phía sau mười mấy cái hấn từ Black trại bảo mang đến hảo thủ, mà tại được cùng Ô Tô, cách cách bị hộ ở giữa.

Dạng này một đám người đi trên đường muốn không làm người khác chú ý cũng khó khăn, nhưng mà cũng là một loại thăm dò.

Nếu như đạo thống Đạo Sĩ muốn tại được, lúc này bọn họ liền đi ra không được. Nếu như các đạo sĩ thật đối với được không có hứng thú, bọn họ có thể bình an đi đến vị thành dưới tường thành.

Kết quả đi nửa canh giờ, cũng không có người đến ngăn cản. Trên đường gặp được vài nhóm người. Hoặc là tại đầu hẻm nhỏ mặt không thay đổi nhìn

bọn hắn chăm chăm, không cũng không thấy bất kỳ động tác gì. Hoặc là nhìn lấy ứng kiên quyết, hướng hắn gật gật đầu —— lẫn nhau quen biết, nói cho hắn biết "Không quấy nhiễu người lần này việc phải làm".

Mặt khác có ít người nhìn lấy rục rịch, nhưng Hắc Dao sau lưng trùng trùng điệp điệp đi theo mấy chục người đằng sau lại co lại —— ứng kiên quyết phân phó người nhớ kỹ bọn họ.

Nhìn hắn danh tiếng còn có tác dụng, cho Bát Hổ giáo huấn cũng đủ hung ác. Như thế tiếp cận thành tường, một đoàn người liền quẹo vào trong ngõ nhỏ, từng nhóm trấn giữ cửa vào. Cuối cùng quán mấy vòng, dùng bọn họ lúc đi vào lưu tại thành tường Lỗ châu mai thượng thang dây ra khỏi thành, hữu kinh vô hiểm.

Các đạo sĩ tùy tiện đạt được tòa thành thị này, lại tựa hồ như cũng không thể hoàn toàn chứng không tòa thành thị này. Bọn họ không quan tâm con kiến hôi, nhưng con kiến hôi cũng tự có con kiến hôi tác dụng.

Nhưng mà...

Ra khỏi thành thời điểm hữu kinh vô hiểm, ra khỏi thành đằng sau liền giật nảy cả mình.

Ứng kiên quyết cùng người khác tại một ngày trước đó vào thành —— tại các đạo sĩ giết chết tại trước đó trong đêm ấy. Cho tới bây giờ, cũng bất quá không đến hai ngày thời gian.

Trước khi vào thành, vị ngoài thành là ruộng đất.

Nhưng hôm nay leo tường ra vị thành...

Ruộng đất đã không có. Chỉ một ngày, cũng không thấy bất luận cái gì tiếng vang, ruộng biến thành mảng lớn mảng lớn vuông vức đất đá. này đất đá bóng loáng đến đáng sợ —— Vu gia Trung Đình ở trong mặt đất cũng là đất đá, dùng là khối lớn khối lớn Đá Cẩm Thạch khảm nạm, sáng đến có thể soi gương. Từng bị người tắm tặc lấy làm kỳ lạ. Nhưng cũng vô pháp cùng loại này đất đá so.

Mấy chục mẫu diện tích cũng chỉ là nguyên một khối, giống giống như tấm gương đem trên nóc Phù Tự, Vân Đóa, thanh thanh sở sở chiếu rọi đi ra.

Dạng này "Tấm gương" nhiều đến mấy trăm, xem bộ dáng là đem tròn cái vị thành đều vây quanh. Mà số lớn không biết từ nơi nào chạy đến Đạo Sĩ tại "Thạch Kính" bên trên viết chút... Ứng kiên quyết cùng tại được không rõ ràng. Nhưng nếu như Lý Vân Tâm tại lời nói liền sẽ rõ ràng, bọn họ tại bố trận.

Hắn có thể bố trí vẽ trận, các đạo sĩ thì có thể bố trí sách trận. Tuy nhiên khí độ cùng quy mô đều không thể cùng hắn trận pháp đem so, nhưng mà thắng ở số lượng nhiều. Vị trong thành 36 cái Đạo Sĩ là cao đẳng Đạo Sĩ, đại lượng Ý Cảnh, Hư Cảnh Đạo Sĩ thì tại vị ngoài thành tham gia loại này "Lao động chân tay".

Nhưng tựa hồ cũng không có người chú ý tới mấy người bọn hắn —— trên thực tế bọn họ ra khỏi thành địa điểm liền tiếp một mặt Thạch Kính. Người đầu tiên lúc rơi xuống đất đợi, một cái tại trên mặt kính viết ký tự tuổi trẻ Đạo Sĩ chính quay sang, cùng người kia mặt đối mặt —— cách xa nhau vài chục bước mà thôi.

Nhưng Đạo Sĩ liền phảng phất nhìn thấy từ trong bụi cỏ chui ra một con thỏ hoang, hoặc là trên bầu trời rơi xuống một Con Phi Điều. Nhân nhạ nhìn liếc một chút, liền xoay người cúi đầu xuống, tiếp tục làm việc khác.

Nơi xa còn có mấy người chú ý tới bọn họ, nhưng mà phản ứng không có sai biệt.

Ứng kiên quyết không biết được hắn là vì thế mà may mắn, hay là bởi vì nhận như thế khinh thị mà phần nộ.

Một khắc đồng hồ đằng sau, bọn họ từ những Thạch Kính đó ở trong cẩn thận ghé qua đi ra, cảm thấy y phục đã hoàn toàn bị mồ hôi tương thẩm thấu.

Ứng kiên quyết một trương gương mặt quen.

Chương 226: Muốn thử một chút

Chương 226: Muốn thử một chút là từ không * sai nhỏ - nói - lưới , càng nhiều chương tiết mời đến địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Muốn thử 1 thử :

Ứng viên quyết nhú nhú mày, nhún nhún vai. Không biết là tán đồng hẳn thuyết pháp vẫn là xem thường. Bất quá thậm chí gặp qua Lý Vân Tâm như thế dị nhân, lại

Sẽ đối với tại được cảm thấy quá phận kinh ngạc đâu?

"Như vậy ta gặp hẳn thời điểm." Ứng viên quyết trầm tư một hồi, nói, "Đêm hôm đó ta muốn đi làm chuyện lớn, nhưng bị hẳn gặp được. Giúp ta giải vây, giáo huấn mấy người. Sau đó nói với ta nên đem ta trấn bên trong người đời đi vị thành. Tại Long Thủ Xuất Vân núi a?"

Tại được thoáng qua tường tượng Lương Châu có đầu tiêu đường từ nơi đó qua. Nghe nói trên núi có Trộm cướp, nhưng cũng không phải xem như Trộm cướp. Còn nói đến, không có làm thương Thiên hại Lý sự tình."

"Xuất Vân núi tại vị thành ba trăm dặm bên ngoài. Tại Long Thủ nghe được trên núi Trộm cướp, cũng là Black trại bảo. Tại hạ là Bảo Chủ. Tuy nhiên ít có người chuyện này."

Tại được một lần nữa nhìn xem ứng viên quyết a, đứng. Đây chính là ta hỏi, ngươi là người."

"Ta không phải son tặc. Trấn bên trong chỉ là một đám không có cơm ăn người, tại hạ đem bọn hẳn gom lại cùng một chỗ. (không [sai (vạn vạn. ul D" ứng viên quyết trầm giọng nói, " Lương Châu rất nghèo. Nhưng Lương Châu tiêu đường tuy nhiên không tính lớn nhất thái bình, cũng không tính nguy hiểm nhất. Đây là bởi vì tại hạ trấn bên trong người ăn không phải đồ ăn thức uống của dân chúng, mà chính là ăn những cảnh thức đó phi trại."

"Cái kia Lý Vân Tâm đã tâm rất lớn. Nói với ta ta này trấn muốn duy trì, liền muốn cùng bảo bên trong người nói điểm khác sự tình. Đầu ta nào choáng váng, nghe cảm thấy rất có đạo lý... Liền dẫn người đến vị thành." Ứng viên quyết nói đến đây, nheo mắt lại hướng bốn phía nhìn xem

Tại được cũng đi theo hẳn nhìn.

Hai người không có giao thủ qua, khó mà nói đến tốt cùng ai công phu còn mạnh hơn. Nhưng chung quy đều là cái này trên giang hồ Nhị Lưu thậm chí Nhị Lưu phía trên cao thủ, tại thính mắt tinh là đề bên trong phải có chỉ ý. Cho nên cũng nhìn thấy bóng người —— tiềm tàng tại phế vườn bốn phía trong cỏ hoang. Tho tho nhìn, lại có mười mấy người.

Nhìn hẳn vừa rồi thật nghĩ giết Vị Thủy Bát Hồ, là không cần tốn nhiều sức.

"Ta liền mang theo đầu này phê mấy chục người đến vị thành. Từng cái đều là hảo thủ, không phải Bát Hồ loại kia mặt hàng có thể so sánh." Ứng viên quyết nói nói, " ta nghe Lý Vân Tâm trước đó, phảng phất cái này vị thành đã là hẳn vật trong bàn tay —— gọi chúng ta trấn bên trong người, giúp hẳn tiếp nhận cái thành phố này. Nhưng lần này dẫn người đến, nhìn thấy lại là cục diện dưới mắt. Không những tìm không thấy hẳn, trong thành còn đang khắp nơi tìm lúc trước cùng hẳn có liên quan người."

"Bây giờ thành đã phong, chúng ta không tốt tùy tiện hành sự. Chỉ có thể nhìn một chút có thể hay không tra ra trắng." Ứng viên quyết nhìn lấy tại được, "Nếu như là hẳn xong đời người chết, chúng ta liền về Xuất Vân núi. Nếu như tại Long Thủ hẳn ở đâu, tại làm, có dự định, chúng ta liền có thể chờ đợi xem"

Tại được nhú mày dưới mắt cái dạng này, ngươi còn phải đợi hẳn? Đạo thống... Người đã tiếp nhận vị thành. Đại khái hẳn không có cơ hội đi. Ngươi bởi vì tin hẳn?"

Vấn đề này vốn nên khó trả lời. Có thể ứng viên quyết lại không do dự. Hẳn lúc đầu không tính là tin hẳn.

Mà chính là nói —— tại hạ về trấn trên đường, muốn hẳn đêm hôm đó nói chuyện. Chưa từng ảnh hình người hẳn nói như vậy. Ta nói là không chỉ có không ai đối tại hạ nói, tại hạ cũng không có nghe được có người nói với người khác. Sơ nghe thời điểm cảm thấy là hồ ngôn loạn ngữ. Nhưng đằng sau tình tế tường tượng, vậy mà có khác một phen đạo lý."

"Sau đó về trấn bên trong, so sánh lúc ấy, lúc trước tình hình đem hẳn nói những lời kia lại suy nghĩ một hồi..." Ứng viên quyết thờ dài, "Ta ý thức được, hoặc là ta không quan tâm cái này trấn, đề nó chậm rãi liền đổ. Hoặc là , ta muốn mang những người này hảo hảo làm chút sự tình —— ta liền muốn lại từ chỗ của hẳn nghe nhiều nhiều học. Không, tại Long Thủ, ngươi cái biểu tình này ta ngươi muốn nói. Tại hạ không đơn thuần là Vô Nhân. Tổ tiên từng làm qua nghiệp hướng Học Sĩ, thời niên thiếu trong nhà giàu có, cũng sách. Đến bây giờ cũng sách."

"Tự nhận là học vẫn tuy nhiên không kịp mọi người, thế nhưng không tính cô lậu quả văn —— thiên hạ hôm nay sách người nói không nên lời hẳn những lời kia."

"Cho nên cũng không phải tin hẳn. Chỉ là muốn tìm tới hẳn, xem hẳn tình huống. Có thể giúp thì giúp. Không giúp được, nghe hẳn nói một chút một số đạo lý. Đạo lý cũng nghe không được, ta lại về Xuất Vân núi qua. Như vậy... Tại Long Thủ như thế nào tìm tới hẳn a?"

Tại được cười nhạt một tiếng —— đây là từ ứng viên quyết nhìn thấy hẳn đến nay, hẳn lần thứ nhất cười. Trong lúc cười ý vị nói không rõ, không biết được đang cười.

"Giúp hẳn? Đạo thống người muốn đuổi bắt hẳn. Ngươi chỉ là một cái trong thế tục người giang hồ, giúp. Ngươi nhưng ta nhà lúc trước vì ai làm việc? Jung gia. Cái kia Lại Bộ Thiên Quan, danh xưng chương Khánh Quốc đại quyền Jung gia... Kết quả đem qua phụ thân ta liền bị giết chết."

Tại được trầm mặc một hồi nhưng người thật muốn tìm hấn, ta có thể thử nhìn một chút. Người trước mang ta ra khỏi thành."

"Người quả thật?"

"Chỉ là thử một lần." Tại được khẽ vuốt bao khóa cá mập da, khám nạm Bảo Thạch Kiếm chuỗi, "Lúc trước Thần Long Giáo phải vào thành, ta hiểu kỳ, qua Nam Sơn nhìn xem. Nghe nói bọn họ lúc đầu ở nơi đó khởi sự. Sau đó nghe được một số có quan hệ Lý Vân Tâm nghe đồn... Giống như hấn đã tại Cò trắng trấn thật lâu. Nay phụ cận hấn là có dấu vết để lại. Nhưng là ứng Đại Hiệp ——"

Tại được nghiêm túc nhìn lấy hấn hấn không phải người. Đạo thống nói hấn là Yêu Ma, ta không hấn đến cùng có phải hay không. Bởi vì cũng có người nói hấn là Vị Thủy Long Vương là rồng vẫn là... Cũng mặc kệ là, đều là dị loại. Hấn tại cùng đạo thống tranh chấp, không phải người ta thật có thể làm. Ứng Đại Hiệp muốn vì người trấn mưu đường ra là chuyện tốt. Nhưng hơi bất lưu thần để người trấn bị đạo thống ép roi, cũng không phải là chuyện tốt."

"Cho nên ta chỉ nhìn một chút." Ứng kiên quyết nói, "Tại Long Thủ dự định thời điểm ra khỏi thành. Ta tốt chuẩn bị một chút."

"Đợi các nàng tỉnh đi."

Bọn họ tại ban đêm thời điểm ra khỏi thành.

Gặp mặt thời điểm là buổi sáng. Đến ban đêm thời điểm, tại được cũng đã ngủ một hồi. Hấn một lần nữa biến thành lúc trước cái kia tại được, trên thân nhìn không ra bất kỳ cùng "Bi thương" có quan hệ tâm tình —— trừ ôm chuỗi kiếm này.

Ô Tô Hòa Ly Ly đối với cái này cảm thấy lo lắng.

Nhưng bây giờ vị thành ban đêm đã không phải là hắc ám, cùng ban ngày cơ hồ không có khác nhau.

Duy nhất khác nhau là người tổng buồn ngủ. Tuy nhiên rất nhiều người bởi vì quang mang này cùng một ngày chỗ chuyển phát sinh vô pháp an nghỉ, nhưng trên đường người tổng thiếu chút. Vị thành phồn hoa, Phòng Xá đều xây đến dưới tường thành. Quan phủ mệnh lệnh rõ ràng tường năm trượng bên trong không cho phép có bất kỳ kiến trúc, nhưng mà mệnh lệnh rõ ràng sớm bị hối bạc giải quyết.

Dù sao vị thành tại nội địa. Thật có một ngày đại quân Bình Lâm Thành Hạ, thành này cũng không cần thủ. Ai cũng không vui giống như mấy trăm năm trước, tới một lần Đồ Thành.

Cho nên phòng ốc có thể che lấp hành tung.

Bọn họ muốn ứng đối cũng không phải nghiêm chỉnh huấn luyện binh lính, mà chính là ý đồ hướng Vu gia trả thù một ít người. Ứng kiên quyết tại buổi sáng thời điểm giáo huấn Vị Thủy Bát Hồ, phát ngôn bữa bãi tại được bây giờ đang bảo hộ phía dưới. Đến tối đi đến trên đường chuẩn bị ra khỏi thành lúc, lời này liền gặp được hiệu quả.

Hắc Dao ngênh ngang cười Hắc Mã, đi theo phía sau mười mấy cái hấn từ Black trại bảo mang đến hảo thủ, mà tại được cùng Ô Tô, cách cách bị hộ ở giữa.

Dạng này một đám người đi trên đường muốn không làm người khác chú ý cũng khó khăn, nhưng mà cũng là một loại thăm dò.

Nếu như đạo thống Đạo Sĩ muốn tại được, lúc này bọn họ liền đi ra không được. Nếu như các đạo sĩ thật đối với được không có hứng thú, bọn họ có thể bình an đi đến vị thành dưới tường thành.

Kết quả đi nửa canh giờ, cũng không có người đến ngăn cản. Trên đường gặp được vài nhóm người. Hoặc là tại đầu hẻm nhỏ mặt không thay đổi nhìn bọn hấn chằm chằm, không cũng không thấy bất kỳ động tác gì. Hoặc là nhìn lấy ứng kiên quyết, hướng hấn gật gật đầu —— lẫn nhau quen biết, nói cho hấn biết "Không quấy nhiễu người lần này việc phải làm".

Mặt khác có ít người nhìn lấy rục rịch, nhưng Hắc Dao sau lưng trùng trùng điệp điệp đi theo mấy chục người đằng sau lại co lại —— ứng kiên quyết phân phó người nhớ kỹ bọn họ.

Nhìn hấn danh tiếng còn có tác dụng, cho Bát Hồ giáo huấn cũng đủ hung ác. Như thế tiếp cận thành tường, một đoàn người liền quẹo vào trong ngõ nhỏ, từng nhóm trấn giữ cửa vào. Cuối cùng quán mấy vòng, dùng bọn họ lúc đi vào lưu tại thành tường Lỗ châu mai thượng thang dây ra khỏi thành, hữu kinh vô hiểm.

Các đạo sĩ tùy tiện đặt được tòa thành thị này, lại tựa hồ như cũng không thể hoàn toàn chừng khống tòa thành thị này. Bọn họ không quan tâm con kiến hôi, nhưng con kiến hôi cũng tự có con kiến hôi tác dụng.

Nhưng mà...

Ra khỏi thành thời điểm hữu kinh vô hiểm, ra khỏi thành đằng sau liền giật nảy cả mình.

Ứng kiên quyết cùng người khác tại một ngày trước đó vào thành —— tại các đạo sĩ giết chết tại trước đó trong đêm ấy. Cho tới bây giờ, cũng bất quá không đến hai ngày thời gian.

Trước khi vào thành, vị ngoài thành là ruộng đất.

Nhưng hôm nay leo tường ra vị thành...

Ruộng đất đã không có. Chỉ một ngày, cũng không thấy bất luận cái gì tiếng vang, ruộng biến thành mảng lớn mảng lớn vuông vức đất đá. này đất đá bóng loáng đến đáng sợ —— Vu gia Trung Đình ở trong mặt đất cũng là đất đá, dùng là khối lớn khối lớn Đá Cẩm Thạch khảm nạm, sáng đến có thể soi gương. Từng bị người tầm tắc lấy làm kỳ lạ. Nhưng cũng vô pháp cùng loại này đất đá so.

Mấy chục mẫu diện tích cũng chỉ là nguyên một khối, giống giống như tấm gương đem trên nóc Phù Tụ, Vân Đóa, thanh thanh sở sở chiếu rọi đi ra.

Dạng này "Tấm gương" nhiều đến mấy trăm, xem bộ dáng là đem trọn cái vị thành đều vây quanh. Mà số lớn không biết từ nơi nào chạy đến Đạo Sĩ tại "Thạch Kính" bên trên viết chút... Ứng kiên quyết cùng tại được không rõ ràng. Nhưng nếu như Lý Vân Tâm tại lời nói liền sẽ rõ ràng, bọn họ tại bỏ trận.

Hắn có thể bố trí vẽ trận, các đạo sĩ thì có thể bố trí sách trận. Tuy nhiên khí độ cùng quy mô đều không thể cùng hắn trận pháp đem so, nhưng mà thắng ở số lượng nhiều. Vị trong thành 36 cái Đạo Sĩ là cao đẳng Đạo Sĩ, đại lượng Ý Cảnh, Hư Cảnh Đạo Sĩ thì tại vị ngoài thành tham gia loại này "Lao động chân tay".

Nhưng tựa hồ cũng không có người chú ý tới mấy người bọn hắn —— trên thực tế bọn họ ra khỏi thành địa điểm liền tiếp một mặt Thạch Kính. Người đầu tiên lúc rơi xuống đất dội, một cái tại trên mặt kính viết ký tự tuổi trẻ Đạo Sĩ chính quay sang, cùng người kia mặt đối mặt —— cách xa nhau vài chục bước mà thôi.

Nhưng Đạo Sĩ liền phảng phất nhìn thấy từ trong bụi cỏ chui ra một con thỏ hoang, hoặc là trên bầu trời rơi xuống một Con Phi Điều. Nhân nhạ nhìn liếc một chút, liền xoay người cúi đầu xuống, tiếp tục làm việc khác.

Nơi xa còn có mấy người chú ý tới bọn họ, nhưng mà phản ứng không có sai biệt.

Ứng kiên quyết không biết được hắn là vì thế mà may mắn, hay là bởi vì nhận như thế khinh thị mà phần nộ.

Một khắc đồng hồ đằng sau, bọn họ từ những Thạch Kính đó ở trong cẩn thận ghé qua đi ra, cảm thấy y phục đã hoàn toàn bị mồ hôi tương thẩm thấu.

Ứng kiên quyết một trương gương mặt quen.

Chương 226: Muốn thử một chút

Chương 226: Muốn thử một chút là từ không * sai nhỏ - nói - lưới , càng nhiều chương tiết mời đến địa chỉ Internet:

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Nghĩ cách cứu viện

Lúc trước một khắc đồng hồ thời gian bên trong, bốn cái sinh hoạt tại Thế Tục Thế Giới ở trong người nhìn thấy cuộc đời quỷ dị nhất cảnh tượng.

Lúc trước xa xa, thô thô xem, chỉ thấy các đạo sĩ tại bỏ trận. Nhưng cẩn thận từng li từng tí từ giữa chạy dội, liền chú ý tới càng nhiều đồ, vật.

Mỗi mặt Thạch Kính bên trên có một cái "Người". Đương nhiên là nói, thoát nhìn như là người.

Ứng Quyết Nhiên nhìn thấy thân người, đuôi cá. Nhìn thấy đầu chó, thân người. Còn có cả thân thể đều là người, nhưng hoặc là đầu lưỡi phân nhánh, hoặc là mọc lên lân phiến. Một cái duy nhất nhìn không ra dị thường, thân thể lại giống như là làm bằng nước. Hơi bất lưu thần liền hóa thành một bãi chất lỏng ý đồ di chuyển. Nhưng mà trông coi nó nói si im lặng không lên tiếng trên mặt đất hung hăng giậm chân một cái, này trong chất lỏng giống như bị quăng vào một cục đá, nổi lên một trận gợn sóng. Sau đó nhanh chóng lại biến thành người, trên mặt lộ ra cực độ thống khổ thần sắc.

Bốn người tại tốt đình kinh ngạc ở trong ý thức được, vậy đại khái là Yêu Ma.

Làm bọn hắn chấn kinh cũng không giới hạn nơi này. Những yêu ma này tựa hồ là làm thành trận "Nguyên liệu".

Có chút Thạch Kính bên trên pháp trận tiến độ mau mau, yêu ma kia liền đã bị tách rời. Ứng Quyết Nhiên hành tẩu giang hồ rất nhiều năm, gặp qua rất nhiều tàn nhẫn huyết tinh cảnh tượng. Hắn thấy tận mắt có người từ trên người địch nhân, dùng đao nhỏ cắt thịt để nướng lấy ăn, mà địch nhân kia thì là

còn sống, tại hấp hối kêu thảm.

Nhưng loại kinh nghiệm này cũng vên vên một lần —— lại cắt thịt người là thân ở cường địch vây quanh bên trong, làm như vậy chỉ là vì chấn động khiến người sợ hãi. Tại hân chỗ trải qua tất cả mọi chuyện bên trong, mọi người thương tổn, giết chết đồng loại, cơ hồ đều là vì hân mục đích.

Nhưng mà bọn họ bây giờ nhìn gặp những đạo sĩ kia đối đãi Yêu Ma, giống như là đối đãi một kiện căn bản không có sinh mệnh công cụ. Đem một cái Yêu Ma tách rời, dùng thân thể một ít bộ vị về Pháp Trận. Hoặc là cần chút Yêu Ma Chi Huyết, liền từ cho trấn định dùng Khí Cụ theo bọn nó trong thân thể quát ra huyết dịch tới. Thái độ bình thân nghiêm túc, căn bản không thêm đề ý Yêu Ma kêu thảm, giãy dụa.

Tại được cùng hai cái cô nương có lẽ chỉ cảm thấy "Tàn nhẫn". Nhưng ở Ứng Quyết Nhiên loại này thấy so với bọn hân nhiều người hơn trong mắt, loại này tàn nhẫn mới càng thêm kinh hãi.

Có thể Yêu Ma dù sao cũng là Yêu Ma, bọn họ đều hiểu được cũng không phải là đồng loại. Bởi vậy một đường cẩn thận đi qua, cũng không có xảy ra chuyện gì. Bốn người này đối với các đạo sĩ cũng không thêm đề ý bọn họ chuyện này cảm thấy nghi hoặc. Bởi vì bọn hân cũng không rõ ràng, bọn họ tại những đạo sĩ này trong mắt, thực cùng những Yêu Ma đó, bầu trời phi điều, mặt đất Tảo Thủ. . . Khác nhau cũng không phải là rất lớn.

Đã là như thế, Ứng Quyết Nhiên tại một mặt Thạch Kính bên cạnh nhìn thấy Kiều Gia Hân.

Này một mặt Thạch Kính liền tiếp một rừng cây. Trên thực tế là một góc xâm nhập rừng cây —— nguyên bản có mấy cây Thụ sinh ở Thạch Kính biên giới. Bây giờ còn có thể gặp được bên trong một gốc ---- -- -- nửa còn rất tốt sinh trưởng.

Một nửa khác thì tron nhẵn biến mất, lộ ra thân cây mặt cắt tới.

Các đạo sĩ cũng không đề ý tới này nửa cái cây, phảng phất từ viết trận pháp chuyện này, đối hết thảy đều không có hứng thú.

Cái này một mặt Thạch Kính tiến độ tựa hồ tương đối chậm. Bọn họ đi ở đây lại vào rừng cây, liền có thể hoàn toàn rời đi các đạo sĩ chỗ khu vực. Bởi vậy cước bộ hơi chậm lại một chút, nhìn thấy một cái nữ hài tử đứng Jae Suk kính biên giới, hai cái Đạo Sĩ tại cách nàng xa mấy chục bước chỗ thấp giọng nói chuyện với nhau.

Ứng Quyết Nhiên nhìn thấy nữ hài tử kia, liền thoáng qua sững sờ, kém một chút dừng bước. Tại được cùng Ô Tô cách cách nhìn hân, hân liền khẽ nhủ này, đi thẳng tiến trong rừng cây.

Lại đi vài chục bước, cây cối che kín bọn họ thân ảnh, bốn người lúc này mới chạy chậm đến, thẳng vào rừng cây chỗ sâu.

Khi rậm rạp tán cây đem bầu trời ánh sáng mặt trời đều che đầy đằng sau bọn họ mới dừng lại, nghỉ một hơi.

"Ở chỗ này chờ bọn họ." Ứng Quyết Nhiên nói. Hân lúc nói chuyện nhủ này, giống như có tâm sự.

Hân chỉ "Bọn họ" nói là cái kia mười mấy cái tùy tùng. Bọn họ trong thành liền phân lượt đi, để tránh ra khỏi thành làm người khác chú ý. Dưới mắt nhìn cái này quyết định là đối.

Tại được nhìn ra tâm hân sự tình, nhưng cũng không nói chuyện. Nhặt một cây hoành nằm trên mặt đất, mặt ngoài sinh cây nắm rêu thô to thân cây ngồi, từ bên hông cúi xuống túi nước. Hân đưa cho Ô Tô Hòa Ly Ly, Tiểu Tử Muội chỉ gọi thiếu gia uống trước. Các nàng thì đứng ở chỗ được trước sau cảnh giới. Tại được liền chậm rãi rót một thanh.

Như thế nghe một hồi Điều Minh, thổi một hồi rừng rậm ở giữa Phong, mới có người từ từ đi tới nơi đây. Tiếp qua hai phút đồng hồ, Ứng Quyết Nhiên bọn thủ hạ cơ hồ đến đông đủ. Thực chọn người số, thiếu ba người. Nói là tại bọn họ hậu thời điểm bị không nhìn được muốn thăm dò một đạo khác người đánh lén. Một cái tại chỗ chết, một cái trọng thương. Một người khác bởi trọng thương lưu trong thành, đến cách mấy ngày lại đi.

Tại được nhìn lấy Ứng Quyết Nhiên cùng bọn hân những cái kia thủ hạ nói con trai của một hồi lời nói, lại trông thấy hân tách ra mọi người đi đến bọn họ chủ tử ba người trước mặt.

"Ba người các người đi trước." Ứng Quyết Nhiên biểu lộ giống như là làm ra một cái gian nan quyết định, "Cần muốn nhân thủ lời nói, ta chỗ này có thể cho các người đều đặn ba cái. Lại nhiều không thành. Ta cần muốn nhân thủ làm việc."

Ô Tô Hòa Ly Ly liếc nhau. Tại được lại cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

"Loại thời điểm này chúng ta không có khả năng đi trước." Tại được nói, "Ứng Đại Hiệp sự tình nói một chút. Chúng ta có thể giúp một tay."

Ứng Quyết Nhiên gật đầu: "Được. Tại rỗng cao thượng —— ta phải cứu một người."

"Vừa rồi đi qua này bàn đá bên cạnh thời điểm tại rỗng có thể thấy một cô gái?"

"Nói là có hai cái Đạo Sĩ trông coi?"

"Vâng." Ứng Quyết Nhiên nói nói, "cái đứa bé kia ta nhận ra. Họ Kiều, tên Gia Hân. Phụ thân hân tên là Kiều Đoạn Hồng ——"

"A. . . Kiều Thị hồng phúc Tiểu Cục." Tại được nói, "Ta nhớ được. Lúc trước ta đưa Lý Vân Tâm Hồi Thành, cũng có Kiều Đoạn Hồng, bây giờ nghĩ

tương tượng, cũng là có cô bé kia. Ứng Đại Hiệp quen biết?"

Ứng Quyết Nhiên hơi thờ dãi: "Ta biết Kiều Đoạn Hồng người kia. Tại vị thành phụ cận xem như đem hảo thủ. Kiều gia Tiêu Cục bị Hà Trung Lục Quý cướp. . . Đây Hà Trung Lục Quý cũng là bị ta từ vị thành phụ cận khu trục. Bọn họ lúc trước gặp phải chuyện này, cùng ta cũng thoát không can hệ. Lại có, Kiều gia phủ thượng Lão Bộc Mạnh ác mộng bây giờ là ta Trại Tử bên trong hai đầu đao. Hắn nói qua nếu là gặp hắn nhà tiểu thư, hi vọng ta có thể làm Viện Thủ."

"Lại. . . Lý Vân Tâm tựa hồ cùng Kiều gia liên quan rất sâu. Những chuyện này vây quanh một chỗ, ta dù sao cũng phải thử một lần."

Tại được trầm mặc một hồi, mới nói: "Ứng Đại Hiệp có thể nghĩ tốt. Đây Kiều Gia Hân, lúc này xuất hiện ở chỗ này —— phải biết chúng ta trước đó nhìn những cái kia. . ."

"Nàng cũng có thể là là Yêu Ma." Ứng Quyết Nhiên cắt ngang hắn lời nói, "Tuy nhiên Lý Vân Tâm cũng là Yêu Ma. Mà lại tại hạ tu hành cái này vô đạo, coi trọng nhất thẳng tiến không lùi, trong lòng bằng phẳng. Hôm nay gặp nàng lại không cứu, suy nghĩ khó tránh khỏi không thông suốt. Ngày sau tu hành đến chỗ khẩn yếu, khó mà nói liền muốn xảy ra sự cố. Đó là cái tai hoạ ngầm, ta không muốn."

". . . Đây. . . Nếu là hôm nay cứu không ra đâu? Ứng Đại Hiệp còn muốn liều mình a?"

Ứng Quyết Nhiên mỉm cười: "Như chuyện không thể làm —— thì đi nhầm đường, giống nhau là thẳng tiến không lùi, trong lòng bằng phẳng."

Tại được ngẩng lại: "Ứng Đại Hiệp nói là. . . Không cứu được, liền mặc kệ?"

"Khục. . . Cũng có thể nói như vậy."

Tại che tại nay ngày thứ hai lần buồn buồn cười rộ lên: "Ứng Đại Hiệp cái này vô đạo, thật sự là huyền diệu."

. . .

. . .

Ứng Quyết Nhiên lúc trước nghe được hai cái Đạo Sĩ nói chuyện với nhau.

Tuy nhiên chỉ có đôi câu vài lời, tuy nhiên bọn họ nói rất nhiều từ ngữ hắn đều không biết được là có ý gì, nhưng có thể đại khái hiểu biết chân tướng —— tựa hồ muốn chờ liên tiếp thành tướng bên ngoài Pháp Trận bố trí tốt, mới có thể làm bên này sự tình. Mà những này Pháp Trận, lại tựa hồ là vì trong Động Đình hồ một cái Đại Yêu Ma chuẩn bị.

Tại bên trong vùng rừng rậm này tất cả mọi người bên trong, duy chỉ có Ứng Quyết Nhiên có cùng Tu Hành Giả tranh đấu kinh lịch. Nhưng này tựa hồ cũng không thể nói là tranh đấu, mà chính là đơn phương nghiền ép. Nhưng mà hắn dù sao cũng là kiến thức rộng rãi Giang Hồ Võ Nhân, hiểu được một khi giết, quyết thắng nhân tố có thể có rất nhiều.

Trước đó hắn không biết được hai cái thân phận đạo sĩ, bởi vậy khinh địch. Mà dưới mắt hắn mang mười mấy cái hảo thủ, lại có thể sớm chuẩn bị, lại chỉ là vì cứu người, ngược lại xác thực có thể thử một lần.

Bọn họ không dám kéo quá lâu, bởi vì sợ đạo sĩ kia đem Kiều Gia Hân cũng cho tách rời. Có thể cũng không dám quá vội vàng —— Ứng Quyết Nhiên lĩnh giáo qua Đạo Sĩ thủ đoạn, mà lại theo lúc ấy Lý Vân Tâm biểu hiện, này vẫn chỉ là hai cái cấp thấp Đạo Sĩ, tương đương với người giang hồ bên trong Vị Thủy Bát Hồ như thế mặt hàng.

Cho nên dùng một canh giờ thời gian, định ra hai ba loại kế hoạch.

Ứng Quyết Nhiên lại một lần nữa đi ra khỏi rừng cây.

Này Thạch Kính thượng hai cái Đạo Sĩ còn tại nói chuyện với nhau. Có thể tựa hồ ý kiến có khác nhau, ngữ khí tương đối kịch liệt. Ứng Quyết Nhiên chậm rãi đi đến Thạch Kính một bên, thẳng vào hướng bọn họ nhìn. Bên trong một cái có năm sợi râu dài Đạo Sĩ liếc nhìn hắn một cái, nhưng căn bản không thêm để ý.

Ứng Quyết Nhiên nhìn thấy Kiều Gia Hân.

Nữ hài tử tựa hồ là bị một đầu Thiết Tác trói lại, lập tại nguyên chỗ không thể động đậy. Nàng mặc cả người trắng sắc Áo trong, đầu rối tung. Mím môi không nói lời nào, một đôi mắt to trái xem phải xem, tựa hồ kinh hoàng vừa nghi nghi ngờ.

Ứng Quyết Nhiên đi đến khoảng cách nàng hai, ba bước xa vị trí, thấp giọng nói: "Kiều cô nương. Ta cùng phụ thân ngươi là bạn cũ. Cùng Lý Vân Tâm cũng là bằng hữu. Nhận ủy thác của ngươi, tới cứu ngươi. Ta ở trong rừng bố trí mai phục, chỉ cần có thể xông đi vào liền có bảy thành nắm chắc thoát khốn. Ngươi như có thể nói chuyện, sẽ dạy cho ta như thế nào giải khai trên người ngươi cái này Thiết Tác."

Nhưng mà Kiều Gia Hân cũng không nói lời nào. Ánh mắt ở trên người hắn đối tới đối lui xem, phảng phất như là một đứa bé.

Nhưng nơi xa Đạo Sĩ chú ý tới hắn. Trước đó không thêm để ý, tựa hồ là bởi vì trong mắt bọn hắn những phạm nhân này cũng không thể can thiệp bọn họ may. Chỉ cần không che ở chính mình trên giấy, trên đường, liền cũng sẽ không phản thần đứng dậy đem phui đi. Nhưng bây giờ cái này phạm

nhân tại cùng bọn hán "Tài liệu" nói chuyện với nhau, sự tình liền khác biệt.

Năm sợi râu dài Đạo Sĩ khẽ nhú mảy, chính há miệng muốn nói chuyện.

Ứng Quyết Nhiên đã một phát bắt được Kiều Gia Hân trên thân Thiết Tác, hung hăng kéo một phát.

Này Thiết Tác nguyên bản cũng chỉ là ở trên người nàng lỏng lẻo quấn một vòng. Nếu như là tại tầm thường trên thân người, đại khái động một chút liền sẽ tự mình đến rơi xuống. Có thể lại cứ tại Kiều Gia Hân trên thân lại hư hư nôi, giống như một đạo huyền ảnh.

Mà bởi vì kiên quyết cũng chỉ là muốn —— kéo như thế lập tức.

Nếu như Thiết Tác không nhúc nhích tí nào, hán quay đầu liền chạy, tuyên cáo nghĩ cách cứu viện hành động thất bại. Hán biết mình đối mặt là đáng sợ địch thủ, cũng không cho rằng làm như vậy buồn cười buồn cười —— tựa như lại dừng cảm hải tử, cũng sẽ không thử qua cùng một con mãnh hổ độ sức.

Nhưng mà ra ngoài ý định là, hán kéo động này Thiết Tác. Trên thực tế là tay hán đụng một cái đến nó, món đồ kia liền chính mình rầm rầm rơi xuống mặt đất, phảng phất người thế tục này ngón tay đánh vỡ một loại nào đó thắng bằng. Cái này biến cố liền ngay cả Ứng Quyết Nhiên chính mình cũng không nghĩ tới, hán thậm chí ngốc trệ một hơi thời gian.

Liền ở nơi này trệ đằng sau hán quả quyết bắt lấy Kiều Gia Hân tay, quay đầu, Lực Cường chạy!

Nhưng vấn đề là hán không bắt được gì. Hoặc là nói, bắt được một điểm Phong.

—— tại đại phong Thiên đưa bàn tay dựng thẳng lên đến, đối Phong, hội cảm nhận được Phong "Xúc cảm" . . . Cũng là như thế cảm giác. Ứng Quyết Nhiên làm tốt Kiều Gia Hân không phải người chuẩn bị tâm lý. Có thể trong nháy mắt này, ánh mắt xéo qua lại nhìn thấy mặt khác một ít gì đó ——

Kiều Gia Hân trên mặt lúc đầu có ngũ quan. Nhưng mà bị hán như vậy kéo một phát, thật giống như nguyên bản ngũ quan là dùng khói bụi chồng chất đứng lên, trong nháy mắt toàn lắc tán.

Chỉ lộ ra một trương trắng toan toát, trần truồng mặt.

Một cái người không mặt!

Cái này Ứng Quyết Nhiên tâm là thật, phảng phất bị một cái Đại Chùy hung hăng nện lập tức. Trong lòng một thanh táo bạo khí dâng lên, hán suýt nữa vận xóa nội lực, dưới chân cũng hoãn một chút.

Cách đó không xa Đạo Sĩ rốt cục quát ra âm thanh: "Nghiệt Súc chạy đi đâu!"

Cùng thanh âm đồng thời đến là trong bàn tay hán một tấm bùa —— nhanh hơn thiểm điện, chớp mắt liền đến Ứng Quyết Nhiên hậu tâm.

Liền tại cái này Thiên Quân vừa hết sức, Vô Diện Kiều Gia Hân vừa người bỏ nhào vào Ứng Quyết Nhiên phía sau. Hắc Đạo cảm giác phảng phất một trận cuồng phong đem chính mình bỗng nhiên đẩy, biết được là này Kiều Gia Hân tại trợ hán. Liền liền mạng nội lực đi lối rẽ, ngạnh sinh sinh đề khí nhảy lên, thẳng chui lên bên cạnh một khóa cổ khoảng cái chén ăn cơm Du Thụ ngọn cây.

Mũi chân vừa điểm tại trên cành cây, nghe được sau lưng một tiếng điếc tai như óc giòn vang —— hán vừa rồi đứng thẳng địa phương, thêm ra cái một người bao sâu hỏ!

Hán lại không dám do dự. Dem vọt tới cổ họng một thanh ngai ngái hung hăng nuốt trở về, dựa vào trước đó khám nghiệm tốt lộ tuyến trái bắt chợt tới phải lui. Chỉ nghe tiếng gió vun vút ở bên tai rít gào vang, nhánh cây cùng lá cây giống sắc bén đao nhỏ đồng dạng tại trên hai gò má lưu lại mảnh vết thương nhỏ.

Hán không rảnh qua nghe phía sau là có phải có người đuổi theo —— đó là mai phục người sự tình. Hán chỉ mượn sau lưng một cổ không ngừng nghi trợ lực, giống một thót Bôn Mã đồng dạng tại trong rừng ghé qua, thẳng đến ——

Sau lưng lực lượng biến mất.

Đâm nghiêng bên trong tại được lao ra đỡ lấy hán, lúc này Ứng Quyết Nhiên mới ý thức tới chính mình vừa rồi vậy mà tại thời gian ba cái hô hấp bên trong, xông ra một dặm địa!

"Nhưng có người theo tới?"

Hai người gần như đồng thời hỏi.

Nhưng trong rừng rất yên tĩnh —— trừ phong thanh, Điều Minh, lá cây tiếng xào xạc.

Không có người truy kích tới.

Đối Ứng Quyết Nhiên ra một tấm bùa Đạo Sĩ thậm chí không có tiến vào rừng cây.

Dưới mắt hần đứng Jae Suk kính biên giới, đưa tay trên mặt đất phát một cái, lúc trước buộc Kiều Gia Hân cái kia đạo Thiết Tác liền biến thành một đầu phở phở thông thông dây gai.

Mà cùng hần "Tranh chấp" đến đạo sĩ thì kính cẩn đứng sau lưng hần, thấp giọng nói: "Tông tòa, loại sự tình này, ngài làm gì thân vì. Một cái người thể tục a."

"Đây chính là các ngươi nên biết được sự tình." Đạo thống Lang Gia động thiên tông tòa hướng trong rừng cây nhìn một hồi, mới thấp giọng nói, "Cùng này Lý Vân Tâm có quan hệ sự tình, cũng đừng phớt lờ. Ta hy vọng là các ngươi đem hần mang về Vân Sơn, mà không phải hần đem bọn ngươi lưu tại nơi này."

Đạo Sĩ tựa hồ cũng không phục. Có thể cũng không dám chống đối vị này tông tòa.

Thế là quay đầu hướng về vị thành phía tây nam nhìn xem —— rất muốn nhanh một chút nhìn thấy này Động Đình cấm chế bị mở ra.

Hần tốt độ mất Tâm Kiếp. 8

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228: Kiều Gia Hân

"Lưu Lăng sư muội còn tại trong cấm chế." Vị này Đạo Sĩ trong lời nói mang theo rõ ràng cảm giác màu, "Ta chỉ sợ nàng Thần Hồn tại Trần Hồn âm linh bên trong đợi đến lâu, thương tâm trí. Chuyện này, tông tòa Song Thánh đến tột cùng nghĩ như thế nào?"

Vị này Chân Cảnh Đạo Sĩ muốn hỏi là, đã lúc trước ý đồ đánh giết Cửu Công Tử là vì bốc lên chiến sự. Như vậy vì sao muốn Lưu Lăng đi làm sự kiện kia đổi thành bất kỳ một cái nào Chân Cảnh Đạo Sĩ đều có thể dễ dàng mà hoàn thành nhiệm vụ, mà Vị Thủy phụ cận cục thế cũng sẽ không biến thành bây giờ bộ dạng này.

Những ngày này vị trong thành tiếng khóc chấn thiên ngày đó trong thành chết mất mấy vạn người, đằng sau cùng phế trong cung nghiệp để tranh đấu lại chết mất rất nhiều người cơ hồ trong thành mỗi một nhà đều bị liên lụy, đều có thân thuộc từ trên đời biến mất.

Các đạo sĩ không phải rất để ý một cái hai cái, thậm chí một trăm lượng trăm một ngàn lượng ngàn phạm người sinh tử, nhưng ai đều không thích đợi ở một tòa bị bi thiết trong thành.

Chớ đừng nói chi là, Lăng Không Tử, Nguyệt Quân Tử, đều đã hao tổn.

"Vẫn là không muốn xách a." Côn Ngô Tử vô ý nói Song Thánh thị phi, "Thánh Nhân tự có lo xa, không phải ngươi ta có thể ước đoán. Có lẽ một năm hai năm, mười năm trăm năm nhìn không thấu, nhưng đằng sau luôn có người sẽ thấy. Thiên Hạ là bàn cờ, không biết được đến tột cùng ai là quân cờ."

"Chi là chuyện này, ngươi dụng tâm đi làm này võ sĩ cứu đi Kiều gia cô nương. Võ sĩ lai lịch nhưng có biết?"

"Chi là một cái Giang Hồ võ giả. Chi tiết không rõ ràng lắm, nhưng tựa hồ cùng Lý Vân Tâm yêu ma kia có liên quan. Chúng ta làm mấy loại mưu đồ, muốn mấy loại tình cảnh, chính là vì để này Kiều Gia Hân bị Lý Vân Tâm người cứu đi. Kết quả là hần lại chính mình tiến dụng vào đến" Đạo Sĩ nói, "Đây càng là chuyện tốt. Không để lại dấu vết, ai cũng nhìn không thấu."

"Như vậy ngươi đi làm tốt chuyện này." Côn Ngô Tử nói, "Ngươi muốn độ mất Tâm Kiếp, liền đi lừa gạt mở này Động Đình cấm chế. Chúng ta thời gian cũng không nhiều Chân Long đã không thấy hành tung, có lẽ tại hướng Động Đình chạy tới. Ngươi cơ hội chỉ có một lần. Nếu như không phải thành sự, liền phải vận dụng những này Pháp Trận."

Này sẽ là một trận Đại Tai Họa, ta cũng bắt nắn."

"Đúng."

Tại được đã từng đưa Lý Vân Tâm cùng Kiều Gia Hân về vị thành, nhưng lúc đó nữ hài tử là hôn mê hoặc là nói sớm đã chết đi.

Ứng Quyết Nhiên cùng Kiều Gia Hân có chút liên lụy, nhưng mà cũng chỉ tính toán là gặp qua "Một vị bằng hữu nữ nhi", cũng không có thâm giao.

Bởi vì hai người này đều không biết được giờ phút này "Kiều Gia Hân", có phải hay không lúc trước Kiều Gia Hân.

Kiều Gia Hân thân ở trong rừng rậm.

Nàng vẫn là cái Vô Diện Quỷ Hồn, nhưng mà hình thể đã không phải là Lý Vân Tâm lần thứ nhất gặp nàng lúc loại kia phiêu phiêu miểu miểu bộ dáng. Thân thể nàng có "Trọng lượng" Ứng Quyết Nhiên kéo nàng, tựa như là giữ chặt một trận gió. Nói là Vô Diện, thực ngẫu nhiên cũng sẽ có hình dáng tại nàng đứng bình tĩnh đứng thẳng bất động thời điểm.

Thí như lúc này. Cái này thân mang mây khói Bạch Bào Kiều Gia Hân đứng tại mấy khóa mấy người ôm hết Tham Thiên Cự Thụ phía dưới bất động, chỉ thẳng vào hướng cành lá trong khe hở nhìn.

Lúc đi lại đội mặt nàng giống như một trương bạch bản. Nhưng đứng được lâu, liền chậm rãi có sắc thái cùng bóng mờ từ tấm kia "Bạch bản" thượng chảy ra. Từng chút từng chút, một tia một tia, phác họa ra nữ hài tử nguyên bản hình dáng. Như thể nhìn, mặt nàng lại thật giống là hương hỏa hội tụ mà thành. Chỉ cần lay một cái, sương khói kia liền tán.

Trên thực tế sự thật xác thực như thế. Lý Vân Tâm để cái này Kiều Gia Hân cùng hắn tọa hạ 5 yêu cùng nhau hưởng được mọi người hương hỏa triều bái, nàng hình thể đã bắt đầu dần dần ngưng tụ. Diện mạo cũng phải từ từ tìm trở về.

Chỉ là nàng khi chết vẫn còn con nít, tâm trí không hề giống Thành Nhân như vậy kiên định. Lại này bốn yêu, Tam Hoa, đều vốn có Yêu Ma linh trí căn cơ, tiến triển còn nhanh hơn nàng thượng rất nhiều.

Lúc này Kiều Gia Hân cứ như vậy đứng tại trong rừng rậm, nhìn chăm chăm cành lá kinh ngạc nhìn nhìn. Ngũ quan dùng hai phút đồng hồ mới từ trên mặt nàng ngưng đi ra, Ô Tô Hòa Ly Ly cũng mới rốt cục dám tinh tế dò xét cái tuổi này cùng các nàng phảng phất cô nương.

Vốn là không nên khắp nơi này tri hoãn. Trước đó cũng xác thực đang đuổi đường.

Kiều Gia Hân Quỷ Hồn không nói lời nào, nhưng có thần trí. Trước đây trợ Ứng Quyết Nhiên sau khi thoát hiểm, thậm chí còn hưởng hắn khẽ gạt đầu lấy đó lòng biết ơn.

Vô luận Ứng Quyết Nhiên, tại được, Ô Tô cách cách vẫn là mười mấy cái Giang Hồ Võ Nhân đều đối nàng tồn tại cảm thấy kinh ngạc đây là thật sự Quỷ Hồn. Bọn họ không phải Lý Vân Tâm. Quỷ Hồn, Yêu Ma những vật này đối vào thể tục người mà nói thuộc về "Đại khái xác thực tồn tại" phạm trù. Thường có người lời thề son sắt nói gặp Yêu Ma Quỷ Quái, nhưng người bình thường khả năng cả một đời đều không thể mắt thấy.

Bây giờ lại thấy tận mắt. Cứ việc đi qua vị trong thành liên tiếp Thần Dị sự kiện tẩy lễ, cái này kinh ngạc cảm giác vẫn rất mãnh liệt.

Thừa lúc Kiều Gia Hân đột nhiên ngừng ở chỗ này thời điểm, mọi người liền không biết được nên xử lý như thế nào.

Lại không kéo được.

Trước đó Ứng Quyết Nhiên có thể lôi kéo nàng đi, là bởi vì nàng vui lòng cùng đi theo. Nếu không tay hội từ trong cơ thể nàng xuyên qua, đồng thời cảm nhận được thấu xương ý lạnh.

Trên đường đi đã nói với nàng chút sự tình, nói mang nàng đi tìm Lý Vân Tâm. Cũng nói Ứng Quyết Nhiên cùng phụ thân nàng giao tình. Quỷ này hồn không nói lời nào, mọi người chỉ coi là hiểu biết. Lại không ngờ tới vào lúc này, ra dạng này ngoài ý muốn.

Mọi người xì xào bàn tán, chỉ sợ Quỷ Quái hung tính đại phát muốn hại người.

Ứng Quyết Nhiên cũng không sợ chỉ ít nhìn không sợ đi đến bên người nàng nhẫn nại tính tình hỏi đến tột cùng như thế nào.

Không có người biết nàng là nhớ tới một số việc.

Thần Hồn Ly Thể thành Quỷ Hồn thần trí đều sẽ bị hao tổn. Mà giống nàng bộ dạng này sau khi chết lập tức bị đoạt xá, bị hao tổn đến càng lợi hại hơn chút. Làm một cái Quỷ Hồn, nàng chỉ có thể bằng vào bản năng nhớ kỹ một ít chuyện. Thí dụ như đối Kiều gia tòa nhà quyền uy không đi, thí dụ như cảm thấy Lý Vân Tâm rất thân cận.

Sau đó tiếp nhận Hương Khói Nguyên Lực pháp lực chậm rãi mạnh lên, thần trí cũng liền càng rõ ràng.

Lại đến hôm nay, đi ở đây

Rốt cục nhớ tới đêm ấy.

Như thế một buổi tối, kinh lịch khủng bố tuyệt vọng. Tuyệt vọng đằng sau là kinh hãi, sợ hãi, sau đó bị giết chết trước khi chết thậm chí không kịp hoảng sợ. Kia buổi tối cũng là giữa khu rừng, cũng có dạng này che trời Thụ. Cũng là cho đến lúc này, thẳng đến nàng sau khi chết ba tháng, mới ý thức tới

Nàng lúc trước những người thân kia đều đã không thấy, chết mất. Chỉ có nàng bây giờ thành cô hồn dã quỷ sinh ở trên đời này.

Kiều Gia Hân như thế đứng thẳng hai phút đồng hồ thời gian, trên mặt rốt cục có chút càng thêm sinh động thần sắc.

Sau một lát, nàng nhẹ nhàng xả giận.

Cái này một hơi, rất nhẹ rất nhẹ.

Nhưng trước mặt nàng là một nhánh nghiêng nghiêng thăm dò qua đến Lục Diệp lá cây, bị nàng cái này một hơi gọi lên.

Khoảng cách nàng gần nhất, chỉ có Ứng Quyết Nhiên. Ngay tại nàng ra một hơi đằng sau, Hắc Dao đột nhiên cảm giác được quỹ này hồn thân thể phát sinh một loại nào đó biến hóa. Nhưng hắn cũng nói không rõ đến là nơi nào biến hóa, chẳng qua là cảm thấy

Tựa hồ càng "Gần".

Trước đó nhìn cái này Kiều Gia Hân, liền phảng phất nhìn một trận sương mù một trận mưa một trận gió. Ngăn cách bởi thế giới bên ngoài, cho dù đứng trước người, cũng cảm thấy cách thật xa thật xa đó là Quỷ Hồn.

Mà bây giờ nhìn nàng

Cảm thấy nàng trở lại cái thế giới này. Chưa xong còn tiếp.

...

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 229: Trong rừng nước :

Trên thực tế ngay một khắc này, Kiều Gia Hân bởi vì cảm niệm kiếp trước đủ loại, lại qua được Hương Khói Nguyên Lực, rốt cục người bị Hình Ý, linh trí toàn bộ triển khai, một lần nữa ngưng tụ hình thể, thành tựu Quỷ Tu.

Tại lúc này cái này mấy tháng trước vẫn chỉ là một cái hồn nhiên ngây thơ thiếu nữ. Mà bây giờ lại thành Ý Cảnh Quỷ Tu. Chỉ nói thủ đoạn thần thông lời nói, cái này Kiều Gia Hân ngược lại là thành đám người này ở trong nhất có bản lĩnh.

Nhưng mà nàng thành hình, lại không biết được đang suy nghĩ chút —— chỉ nhìn chăm chăm rừng rậm thẳng vào nhìn. Tại Ứng Quyết Nhiên rốt cục nhìn không được muốn thử lấy va vào nàng thời điểm, cái này Kiều Gia Hân bỗng nhiên mở miệng.

"Bên này đi."

Mọi người lần đầu tiên nghe được nàng, cũng thật là nàng lần thứ nhất có thể mở miệng.

Nàng nói lời này đằng sau cũng không đợi người, mở rộng bước chân liền thẳng vào trong rừng. Mà lúc này mọi người vừa lại kinh ngạc, trên mặt nàng ngưng tụ mà thành ngũ quan lại không có bị lắc tán, mà chỉ là thoáng qua mơ hồ một số.

Mọi người tại phải chẳng theo sau vấn đề này hơi do dự. Nhưng cuối cùng ý thức được luận như thế nào, khổn kiếp . . . Bọn họ tổng không tốt cứ như vậy vừa đi chi, vút xuống trước đó bốc lên nguy hiểm tính mạng cứu đến "Người" mặc kệ không hỏi. Lại này Kiều Gia Hân hành sự tuy nhiên quý dị, lại tựa hồ như cũng ý muốn hại người. Những người này lá gan cũng không nhỏ. Bằng không cũng sẽ không xảy ra thành, càng sẽ không làm thời khởi ý, phải từ "Đạo Sĩ" trong tay cứu cũng không rất thuộc biết Kiều Gia Hân.

Bởi vậy bọn họ theo sau.

Nhưng vào rừng chỉ đi vài chục bước, liền lạc đường.

Nơi này đã là rừng rậm chỗ sâu, cây cối cao vút trong mây. Mặc dù là, mặt trời chói chang, nhưng ánh sáng mặt trời bị um tùm cành lá che đầy, ngược lại là u ám vắng vẻ, phảng phất lúc chạng vạng tối. Mấy chục người trong rừng đi, theo lý thuyết vốn nên lộ ra rất náo nhiệt. Tăng thêm mọi người lại tìm Kiều Gia Hân, lẫn nhau ở giữa sẽ còn ngẫu nhiên thấp giọng la lên, để phòng cùng đồng bạn tẩu tán, bởi như vậy, trong rừng này ngược lại là đột nhiên thêm ra rất nhiều Sinh khí (tức giận).

Nhưng mà quái thì trách tại vài chục bước hậu nhân nhóm chậm rãi ý thức được, trong tai còn có thể nghe được đồng bạn thanh âm, muốn đi tìm người, lại đều tìm không thấy.

Phảng phất người ngay tại khác một cái cây sau. Nhưng người quán, phía sau cây cũng người. Lúc trước có thể ở trong rừng nhìn thấy bóng người, đến lúc này, cho nên ngay cả bóng người cũng không nhìn thấy.

Lại đi vài chục bước, liền âm thanh cũng không có.

Ứng Quyết Nhiên mang đến người đều không phải là hạng người lương thiện, đều là vào Nam ra Bắc, trên tay cơ hồ đều có nhân mạng, cũng có kiến thức.

Cho nên ý thức được, đây là gặp được "Quý Đà Tường".

Có người trải qua, có người nghe nói qua. Nhưng hết thấy loại sự tình này tới hậu đều có thể thoát khỏi, chỉ là cần hao phí, bởi vậy cũng không rất hoảng.

Ứng Quyết Nhiên cũng không hoảng hốt. Hắn là tại vào rừng sáu bước đằng sau liền ý thức được sự tình dị thường —— vốn là cùng với được cùng một chỗ đi. Nhưng tại được chuyển qua một cái cây về sau, lập tức liền không thấy tăm hơi. Thoạt đầu có thể nghe thấy hai cô gái kia từ hơi có vẻ kinh hoảng nói nhỏ âm thanh. Nhưng rất nhanh thanh âm kia cũng nghe không được.

Hắn loại thời điểm này trước muốn tĩnh tâm. Sau đó lại tìm đúng phương vị tĩnh tế nhìn, chậm rãi đi, luôn có giải quyết biện pháp.

Hắn lại đi một khúc đồng hồ, rốt cục chuyển ra cái này một mảnh đặc biệt rừng cây rậm rạp.

Phía trước rộng mở trong sáng.

Nơi nào là một mảnh vuông vức bãi cỏ, cỏ hoang vừa mới không có qua mắt cá chân. Trên đồng cỏ hoành một đầu cạn suối, là loại kia trong rừng rậm phổ biến, xen lẫn cành khô lá vụn lại càng thanh tịnh dòng nước. Dòng nước bên trong không có cá, ngược lại là có gần như con cá chạch giấu ở Thủy Thạch trong khe không nhúc nhích, cũng không biết được có thể hay không đạt được thức ăn.

Mà này cạn suối quanh co chỗ thì đứng thẳng một tấm bia đá. Thạch Bi ở chỗ này đã không biết bao nhiêu năm tuổi, cấp trên phủ kín thật dày rêu xanh. Ứng Quyết Nhiên cảm thấy cái này bất chợt tới cảnh tượng có chút quỷ dị. Liền vô ý thức nắm chặt chuôi đao.

Quán quanh ở trên chuôi đao đây da thoáng có chút cần tay, nhưng mang cho hắn cảm giác an toàn.

Hắn cẩn thận lại đi về phía trước mấy bước, có thể thấy rõ trên tấm bia đá chữ.

Nhìn lấy, mờ mờ là "Viên châu nước" ba chữ.

Ứng Quyết Nhiên cũng không phải là không thông viết văn người, bởi vậy cảm thấy cái này bia cùng tên đều lộ ra từng tia từng tia tà khí. Nguyên một phiến ánh nắng tươi sáng bãi cỏ bỗng nhiên xuất hiện tại trong rừng rậm, lại có mặt vuông vức, nhìn lấy giống là có người giữ gìn qua. Bên dòng suối lại có như thế lờ lờ lơ lửng một khối bia, khắc lấy "Viên châu nước" ... Hắn có thể chưa từng nghe nói như thế cái địa phương.

Vị thành phụ cận đã phồn hoa mấy ngàn năm, tồn tại một cái "Chôn vùi trong lịch sử lại không muốn người biết Tiểu Quốc" khả năng, thực sự quá nhỏ.

Hắn ngẫm lại, quyết định chậm rãi lui ra ngoài.

Nhưng vào lúc này nhìn thấy một người.

Nói xác thực, là nhìn thấy một đám người. Người bỗng nhiên từ Thạch Bi đằng sau trong rừng cây đi tới —— đại khái mười lăm mười sáu cái chân dài phong yêu thanh xuân nữ tử, chen chúc một người trong đó sợi râu hoa bạch lão già. Lão già sắc mặt hồng nhuận phon phớt, mặc một thân Phúc Lộc Cẩm Bào, cầm trong tay một cây ba Bức báo tin vui tường vân mộc ngoạn.

Đám người này vừa xuất hiện, trên đồng cỏ liền nhất thời tràn ngập náo nhiệt tiếng cười cùng nụ cười. Lại nụ cười này không phải cho người khác, mà chính là cho Ứng Quyết Nhiên.

Lão già mỉm cười nhìn hắn, bông bông mà tới. Sau lưng một đám thiếu nữ cũng đều hoặc e lệ, hoặc ngại thẹn, hoặc tò mò nhìn hắn, thỉnh thoảng cúi đầu nói nhỏ vài câu sau đó cười trộm, cũng không biết được tại trên chọc chút.

Bất chợt tới tình huống khiến Ứng Quyết Nhiên hơi sửng sốt. Cũng liền tại cái này ngại người một lúc công phu, lão nhân đã đi tới trước mặt hắn.

Trước hướng hắn thi cái lễ, Đạo Ngã chính là nơi đây địa phương. Không biết ứng đến đây, không có từ xa tiếp đón. Ứng luôn luôn được chứ?"

Ứng Quyết Nhiên khẽ nhún mày, nắm chặt đao.

Lão già lại cười ứng chỉ có thể yên tâm. Ứng lúc này đã đến viên châu Biên Giới bên trong. Nữ Vương gọi ta đến mời ứng tiền đến dự tiệc. Nếu là còn đang lo lắng người này đồng bạn, ngược lại rất không cần phải. Bọn họ giờ phút này đã ở Vương Cung, yết kiến viên châu nước Nữ Vương."

Ứng Quyết Nhiên lui thêm bước nữa, lạnh giọng hỏi người đến tốt cùng là người?"

Lão già lại không ngôn ngữ. Chỉ phát phát tay.

Phía sau hẳn một đám thanh xuân thiếu nữ nhất thời xúm lại lên, ba chân bốn cẳng qua nuôi dưỡng này Hắc Dao. Trong lúc nhất thời son phấn khí khắp cả mặt mũi đắp lên đến, đầy rẫy đều là trắng như tuyết bộ ngực, kiều diễm môi đỏ, ngân linh nhi tiếng cười.

Cái này không biết nơi nào đến thiếu nữ lại là nhiệt liệt không bị cản trở. Lại có một cái chuyển qua Ứng Quyết Nhiên sau lưng, dùng hai mảnh môi anh đào tại hẳn trên cổ nhàn nhạt mở lập tức. Cái này một mở, này Hắc Dao nhất thời cảm thấy trước mắt xuân quang diễm sắc một bên, có khác một phẩm kiều diễm phong tình. Lúc trước đề phòng cảnh giác một đều không biết được ném đi nơi nào. Buông tay, mặc cho những thiếu nữ đó đem hẳn Hắc Dao cho đoạt đi. Cả người Đẳng Vân Giá Vụ từ những thiếu nữ đó mang lấy, liền cùng lão già kia sóng vai mà đi, thẳng vượt qua có khắc "Viên châu nước" Tam Tự Thạch Bi.

Lại nói thoáng qua một cái tấm bia đá này, trước mắt lại lập tức đổi thiên địa.

Nguyên lai là một mảnh đỉnh thiên lập địa rừng rậm, giờ phút này này che trời cây cối lại cũng không thấy. Trước mắt hiện ra một tòa huy hoàng nhưng Đại Thành, trong thành đường xá chỉ chít, lộ diện đều là lấy Hán Bạch Ngọc lát thành, tinh diệu tuyệt luân. Lại nhìn này trong thành kiến trúc, cũng đều lấy bạch ngân làm ngói, bạch ngọc làm gạch. Có chứa lấy ngũ sắc ban lan Thái Y Nam Nam Nữ Nữ tại trong thành trên đường tương mang mà qua, trên mặt đều là hiền lành cười.

Hắc Dao Ứng Quyết Nhiên lại nhìn chăm chú hướng tại chỗ rất xa nhìn, chỉ gặp Thành Thị này bốn phương thông suốt đường trung tâm đứng thẳng một tòa Lục Tầng bạch ngọc Lâu Các. Trên lầu hình như có Ti Trúc thanh âm, ở chỗ này cũng mơ hồ có thể nghe.

Hắn bị cái này Kỳ Cảnh chấn nhiếp tâm thần, chỉ nói là trên trời Thiên Nhân chỗ ở mới có thể có cảnh tượng.

Trong lòng hơi động, lại đi sau lưng nhìn lại. Cũng đã không trên đất thượng —— thành này đúng là treo lơ lửng giữa trời trời nổi ở trên bầu trời. Số thô to đến khó nói lên lời cây cối đem cái này bạch ngọc thành nâng lên, nhưng không có ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh thể lãnh cảm giác, ngược lại chỉ còn một đoàn Viên Viên hoà thuận vui vẻ hòa khí vui sướng!

Lão già gặp hẳn nhìn nhập thần, liền phát tay phân phát những thiếu nữ đó, đạo Nữ Vương đã ở trong lầu chờ. Ứng hãy theo ta đến —— hôm nay lại là phải có Đại Hỷ Sự đây."

Hắc Dao giờ phút này đã là ngơ ngơ ngác ngác, vậy mà nghĩ không ra tình cảnh này là lạ ở chỗ nào. Chỉ cảm thấy trong ý nghĩ bị nhét vào một cây Mộc Thung, chỉ có thể thẳng lấy được, lại không thể biến báo suy nghĩ. Liền cũng cười, mặc cho lão già kia kéo hẳn tay, dọc theo bốn phương thông suốt đường hướng trong thành Bạch Ngọc Lâu qua.

Hai người không bao lâu liền đến Bạch Ngọc Lâu trước. Nhìn thấy một loạt thân mang màu giáp võ sĩ lập ở trước cửa, tự có một phen Uy Nghi. Lại có một cái Bạch Bào Lễ Quan từ trong lầu nhỏ chạy đến, gặp Ứng Quyết Nhiên liền cất giọng gọi ứng đến, ứng đến!"

Ứng Quyết Nhiên cũng không biết được như thế nào bị nghênh vào cửa bên trong, thẳng lên lầu hai.

Vào cửa liền gặp được lầu hai chính giữa, đang ngồi một cái Nữ Vương.

Nữ vương này cao cử bạch ngọc vương tọa phía trên, mặc một thân Kim Ngân tia Loan Điều Triều Phượng văn tú phục, áo khoác thúy văn gấm đoạn lông chim Đầu Bồng. Chợt nhìn, toàn thân bảo bối lóng lánh, tựa như Thiên Tiên. Trên đầu ngược lại đơn giản, chỉ cắm một cây thiên biện cúc kim trâm cài tóc, lủng lên đầu đầy Thanh Ti. Chỉ là diện mục thượng lại mang một trương bạc lập lòe sa mỏng, gọi người thấy không rõ nàng mặt mày.

Nữ Vương trước mặt có một trương gần như. Gần như thượng bày bàn ngon, thịnh trang các loại mỹ thực. Nữ Vương dưới tay, hai bên trái phải đều ngồi người. Ứng Quyết Nhiên xem xét, lại đều là gương mặt quen —— tại được cùng này Ô Tô, cách cách hai đang ngồi. Dưới tay hẳn mấy chục người cũng đang ngồi. Nhiều người như vậy ngồi tại lầu hai này lại cũng không lộ ra chen chúc, ngược lại là đứng tại Thính Đường bên tường những Nô Bộc đó, không ngừng nghiêng cổ hướng những người kia trên thân nhìn.

Ứng Quyết Nhiên mới đầu là cảm thấy những Nô Bộc đó trong bụng cơ nổi, trông mà thèm trước mặt bọn hắn trên bàn trà thức ăn. Nhưng lại nhìn kỹ một cái, lại bọn họ nhìn không phải những người kia trước mặt thức ăn... Mà cũng chỉ là những người kia.

Nhưng ý niệm này Phù Quang Lược Ảnh từ trong óc hắn xẹt qua, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ gặp này Nữ Vương hướng hẳn vẫy tay, đạo cho ứng dọn chỗ."

Ứng Quyết Nhiên không biết được nữ vương này như thế nào tên hắn. Nhưng nhìn tại được, Ô Tô cách cách, cùng hẳn cả đám người, trên mặt đều là hạnh phúc say mê thần sắc, tựa như thân thể hâm ôn nhu hương mà không nghĩ thực. Hắn liền cũng thoải mái tinh thần, chỉ đi đến Nữ Vương phụ cận ngồi xuống.

Chợt Khai Yến.

Trước có Ca Cơ Hiến Vũ, lại có thị thiếp thượng rượu nóng món ăn nóng.

Chờ qua ba lần rượu, Ca Vũ Kỳ đều triệt hạ, này Thượng Tọa Nữ Vương mới ném đĩa không ăn, thăm thăm thờ dài một tiếng.

Một tiếng này thán đúng là thán tiến Ứng Quyết Nhiên trong lòng, trực khiến hắn cảm thấy vừa yêu vừa thương, chỉ muốn vì giai nhân phân ưu. Liền chấp tay một cái, đứng dậy hỏi Bệ Hạ vì sao thờ dài?"

Nữ Vương lại không đáp hần. Ngược lại là bồi ngồi một bên, tự xưng địa phương lão giả trước gọi Ứng Quyết Nhiên ngồi, sau đó đứng người lên, hướng đang ngồi mọi người chấp tay một cái, mở miệng nói mời chư vị Hiệp Sĩ đến ta viên châu nước, là vì một việc khó."

"Ta viên châu Quốc Tử dân mấy vạn, an cư lạc nghiệp, cùng thể tranh. Tại cái này phúc tròn trong thành khôi phục nguyên khí mấy trăm năm, mặc dù ngẫu nhiên cùng Lâm Thành có chiến loạn phân tranh, lại cũng chưa từng rơi qua hạ phong."

"Chỉ là trước đây ít năm, kẻ bên này lại tới Nhất Quốc người, gọi là đồ Phong Quốc. Nguyên lai chúng ta cùng này đồ Phong Quốc cũng tưởng an sự tình. Nào biết về sau ngược lại là ra thật to tai họa."

Lão giả ánh mắt tại người trên người chúng theo thứ tự lướt qua, háng giọng, tiếp tục nói này đồ Phong Quốc người, từng cái lười biếng thành tính, lại cứ lại tàn bạo đáng sợ. Đến hàng năm Xuân Hạ, bọn họ liền muốn sinh dưỡng. Bọn họ sinh dưỡng, lại chạy tới chúng ta viên châu nước. Chỉ chọn lựa những cái kia cường tráng mỹ mạo nam nữ bắt đi, mê choáng. Sau đó đem thân thể xé ra, đem này đồ Phong Quốc phụ nhân hoài thai mười tháng sinh ra tới em bé vui vào qua."

"Em bé liền từ nước ta trong thân thể bắt đầu ăn. Thằng đem người ăn thành một cái không xác, mới phá thể mà ra, vô cùng thể thâm."

"Ta hướng Bệ Hạ mấy lần phát binh chinh phạt. Làm sao này đồ Phong Quốc người thiện bay, cũng không thể thương tổn mấy may, chỉ có thể hủy bọn họ sào huyết. Nhưng mấy ngày sau, bọn họ liền lại nặng xây. Như thế trải qua xuống tới, trong nước dân chúng lâm than, tiếng oán than dậy đất, cái này chinh phạt cũng không dễ chinh phạt."

"Cuối cùng liền cùng này đồ Phong Quốc Nữ Vương ký một cái minh ước. Nói hàng năm Xuân Hạ, ta viên châu nước chọn lựa thân thể cường kiện con dân mấy chục tặng cho hần nhóm, bọn họ liền không đáng nước ta thổ. Cho tới bây giờ, chính là muốn đưa người thời tiết. Nhưng ta nước Bệ Hạ yêu dân như con, chỗ nào nhẫn tâm tặng người qua đâu? Cho nên, mới làm này thử dài."

Ứng Quyết Nhiên nghe lời này, nhất thời giận không kềm được, vỗ bàn trà, đạo sẽ có dạng này thương Thiên hại Lý sự tình? Bệ Hạ mời chúng ta đến, thế nhưng là muốn gọi chúng ta tướng giúp đỡ bọn người, cùng đi tấn công đồ Phong Quốc? Bệ Hạ không cần phải lo lắng —— chúng ta Giang Hồ Vô Nhân nặng nhất đạo nghĩa. Đã gặp gỡ việc này, tự nhiên nghĩa bất dung từ!"

Lão giả kia nghe hần lời nói, cười ha ha. Xoay người xích lại gần Ứng Quyết Nhiên, mặt mày đều uốn lượn thành Nguyệt Nha, đạo ứng cao thượng."

"Nhưng mời chư vị đến đây, lại không phải vì chinh phạt đồ Phong Quốc. Này đồ Phong Quốc người cao cư trên trời, chúng ta có thể kể khả thi. Mà chính là nói, đã nhà ta Bệ Hạ không nở ta viên châu Quốc Tử dân —— gọi là chư vị thay ta Quốc Nhân qua, chẳng phải song toàn đẹp a!"

Ứng Quyết Nhiên nghe lời này, đầu tiên là sững sờ, trong lòng tuôn ra vài tia không rõ dự cảm. sau đó hần lại nhìn đối diện tại được, Ô Tô, cách cách.

Lúc trước hần ngồi xuống, chỉ nhìn chăm chăm Nữ Vương nhìn, cũng không cùng người khác nói chuyện với nhau. Cho tới bây giờ hơi kinh hãi nhớ tới cùng cùng đi những người này lúc, rốt cục ý thức được từ tiền cái này Đại Đường cho tới bây giờ, trên mặt bọn họ nụ cười lại từ chưa từng thay đổi, trước mặt thịt rệu cũng không động tới.

Cái này Hắc Dao Hồn Hồn Độn Độn trong ý nghĩ có một cái ý niệm trong đầu miêu tả sinh động, nhưng thủy chung không được tránh thoát. Liền nghe được Thượng Tọa này Nữ Vương nói ra ứng đã dị nghị, vậy chuyện này cứ như vậy chắc chắn xuống đây đi. Ta viên châu Quốc Tử dân ngày sau tất không quên mất ứng đại ân đức. Người tới cái nào —— "

Nhưng nữ vương này nói còn chưa dứt lời, ngoài cửa chợt chạy vào một cái Thái Y lộng lẫy thị vệ. Trong miệng không ngừng nghi Địa Đại gọi Bệ Hạ, Bệ Hạ, việc lớn không tốt á!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 230: Không biết tung tích :

Thị vệ như thế vừa gọi, mọi người đều kinh hãi.

Ngược lại là tự xưng địa phương lão giả nhủu mày lại, khép lại hai ngón hướng thị vệ kia một điểm, quát Bệ Hạ ở đây, hoảng! Người lại tỉnh tể nói đến, như thế nào?"

Thị vệ tựa hồ sợ hần quá nhiều sợ này Nữ Vương. Toàn thân run một cái, tranh thủ thời gian quỳ xuống dập đầu, gập ghềnh nói báo, báo Bệ Hạ. Trước

đó vài ngày Ngần Giáp Đại Tướng Quân phụng Vương Mệnh mở rộng đất đai biên giới, lại không xâm nhập một đám sương mù bên trong. Đại Tướng Quân dẫn người tại sương mù bên trong hành tẩu ba bốn ngày... Không ngờ gặp được hai tên sát tinh. Vừa đối mặt liền đem Đại Tướng Quân chém giết, lại lần theo tàn binh hành tung một đường đuổi theo ngoài thành —— dưới mắt đang... Đang... Ngoài thành chửi rủa..."

Hắn nói đến đây, ập ứng. Không nhìn tới nhà hắn Bệ Hạ, không nhìn tới lão giả kia, ngược lại đi xem Ứng Quyết Nhiên cùng chỗ ngồi người khác.

Nghe ở đây viên kia châu nước Nữ Vương cùng lão giả nhìn nhau, cùng nhau sắc mặt thay đổi. Một bên đuổi báo tin xuống dưới, một bên gọi hầu hạ đem khách mời mang đi, duy chỉ có chỉ lưu Ứng Quyết Nhiên một người.

Ứng Quyết Nhiên ~~~ .. cảm thấy trong ý nghĩ một cái ý niệm trong đầu càng mãnh liệt, miêu tả sinh động. Nhưng hắn lại muốn tỉnh tể nghĩ, lại trông thấy này Châu Quang Bảo Khí điểm lệ Nữ Vương từ trên bảo tọa đi xuống, chậm rãi đi vào trước mặt hắn, kéo tay hắn.

Ứng Quyết Nhiên tuy nói là Giang Hồ Nhi Nữ, cũng hưởng qua hồng trần tư vị. Nhưng chưa bao giờ thân cận qua cao quý như vậy mỹ lệ nữ tử, một liên có chút si, liền đem trong đầu này suy nghĩ ném đi sau đầu.

Chỉ gặp này Nữ Vương đưa tay lấy xuống mạng che mặt, diện mục càng thêm rõ ràng. Mắt ngọc mảy mai, môi anh đào Tuyết Cơ, quả nhiên là cái xinh đẹp vu vật. Chỉ là trong mắt chứa ba phần xuân thủy, lông mày nhỏ nhắn cau lại, nhìn lấy hắn, buồn bã nói tốt gọi ứng biết được, ta viên châu nước có lẽ có đại kiếp. Nó gia bắt đầu thấy ứng liền cảm mến, chỉ muốn bảo người làm Nữ Vương Phò Mã, Nhất Quốc Quân Vương. Lại không nghĩ giờ phút này đến hai tên sát tinh đảo loạn ta việc vui. Ứng nếu là đối ta cũng có tình nghĩa, ngày khác gặp Nó gia gặp rủi ro, cần phải giúp ta một trợ, có được hay không?"

Ứng Quyết Nhiên bị nàng Bảo Khí chói mắt,

Đầu não đã hoàn toàn chuyển không ra. Trong miệng chỉ nói a... Không phải muốn đem chúng ta đưa cho này đồ Phong Quốc người a?"

Nữ Vương càng kể hắn, chấp nhất tay hắn, thở khí như lan đưa cũng là đưa những cái kia xuân vật, sao tốt đưa người cái này vĩ?"

Ứng Quyết Nhiên bị nàng cái này không biết ngược lại nói mê đi đầu não, một thậm chí ngay cả lời nói đều Thuyết Bất Đắc, chỉ khúm núm, cũng không biết được đến tốt cùng đáp ứng chuyện gì.

Chờ đến hắn thanh tỉnh thời điểm, lại người đã ở ngoài thành —— phía sau là này đường xá chỉ chút viên châu nước, trước mặt thì là một mảnh khe rãnh nhấp nhô, cao thấp nhấp nhô sân bãi.

Lại vắng hai bên nhìn, là ngàn vạn thân mang lộng lẫy Thái Y Giáp Sĩ. Mà viên kia châu nước Nữ Vương cũng đổi quân phục, ngồi tại từ mười sáu người nhắc trên bảo tọa, chính vung vẩy đoàn kiếm trong tay, chỉ điểm tướng sĩ bố trận.

Hắn ngay tại Nữ Vương bên người Thân Quân hộ vệ bên trong, bên người thì là này tự xưng địa phương lão giả.

Lão giả hít mắt, hướng nơi xa nhìn một hồi, thu hồi ánh mắt.

"Cái này viên châu Quốc Nhân người bị đồ Phong Quốc người xâm lược nỗi khổ, lại không đi nghĩ như thế nào khu trục những người kia, ngược lại là nhận mệnh. Bây giờ lại bị người đánh đến tận cửa, mới nghĩ đến phần khởi phản kháng —— đáng tiếc cũng là rồi tính rồi mù. Ai địch ai bạn cũng không dễ phân rõ, liền đành phải cho Thụ lên một cái cái bia đánh dấu. Quả nhiên là buồn cười vừa đáng thương."

Ra này trong thành Bạch Ngọc Lâu, cách Nữ Vương xa một chút, Ứng Quyết Nhiên đã cảm thấy đầu não dần dần thư thái.

Giờ phút này bỗng nhiên nghe lão giả này nói những này không đầu không đuôi, không biết mùi vị lời nói, một cũng nghĩ không thông. Liền chỉ nhủ này người không phải giúp này Nữ Vương làm việc a? Bây giờ còn nói lời nói này?"

Lão giả lại không ngôn ngữ. Chỉ lắc đầu, mỉm cười, ngậm miệng không đáp.

Ứng Quyết Nhiên lại muốn truy vấn, lại phía trước bầu trời hơi hơi tối sầm lại —— hắn đuổi vội ngẩng đầu đi xem, ánh mắt đã bị hai cái quái vật khổng lồ che đầy!

Cả hai đều rất giống như một tòa núi nhỏ lớn nhỏ, có vài chục cái viên châu Quốc Nhân xếp đứng lên cao như vậy.

Một cái mọc lên một đối với hỏa diễm giống như đỏ mắt đỏ, người khoác Bạch Bào, trên đầu một đôi trắng cánh Triều Thiên quan.

Một cái khác thì lấy bụi giáp. Con mắt không có chỗ thần kỳ, sau lưng lại kéo một cây trăm đoạn thép tôi roi.

Cả hai giống như là đôi núi nặng nề ép, từ trên cao nhìn xuống nhìn xuống cái này viên châu trận. Dù là dưới mắt Ứng Quyết Nhiên ngờ ngợ ngạc ngạc cũng không rõ ràng, dù hắn nhìn quen sinh tử đã từng vào Nam ra Bắc —— Chân Chân nhìn thấy như vậy dọa người cảnh tượng, cũng là cảm thấy hai chân như nhũn ra, miệng bên trong phát khô. Nhưng tốt xấu còn có Giang Hồ Vô Nhân khí phách, chỉ cắn răng —— suy nghĩ một hồi nếu là viên châu nước không địch lại, nên đi hướng nào.

Hắn bên này đánh lấy tính toán nhỏ nhặt, bên kia viên châu nước Nữ Vương cũng đã cảm kiếm quát chói tai hai vị là đường đi, vì sao phạm ta viên châu nước?"

Này Bạch Bào quái vật liền. Thanh âm giống như Lôi Minh, nhưng lại hết lần này tới lần khác có chút bén nhọn, nghe cổ quái cực.

"Người cái này không biết tốt xấu xuẩn vật, dám phạm đến trên đầu chúng ta, có thể nơi đây trăm năm trước cũng đã là chúng ta Đạo Trùng a? !" Bạch Bào quái vật nói lời này, không do dự nữa. Thả người vọt tới liền dốc sức tướng, giẫm mạnh đạp mạnh, nhất thời sát thương mấy chục tánh mạng.

Nữ Vương cũng không cần phải nhiều lời nữa. Trong miệng phát ra liên tiếp hô quát, những viên châu đỏ nước Giáp Sĩ liền từ trong tay ném ra ngoài dây thừng, muốn bao lấy quái vật kia, đem chế phục.

Giáp Sĩ trong tay dây thừng cũng không biết được là dùng chế thành. Nhìn lấy tinh tế một đầu, lại kinh người cứng cỏi. Bạch Bào quái vật xông vào quân trận bên trong mới đầu trái bắt chợt tới phải lui, sát thương tính toán. Nhưng rất nhanh bị những giây thừng kia bao lấy, tránh thoát năm sáu cây, liền lại tới mười lăm mười sáu căn. Cho nên thời gian dần qua hành động càng ngày càng không tiện, đến tới hậu toàn thân đều treo đầy dây thừng, Giáp Sĩ.

Lúc này lại nhìn hấn, thật giống như tại hấn Bạch Bào bên ngoài lại khoác một cái áo bào trắng, bị ép nằm trên mặt đất, trần trọc xê dịch đều có hết sức.

Viên châu Quốc Quân trong trận liền truyền đến tiếng hoan hô. Giáp Sĩ nhao nhao theo dây thừng leo lên, dùng không biết được là đao vẫn là kiếm vũ khí qua đâm hấn.

Đang chờ buông lỏng một hơi thời điểm, khác một cái quái vật lại giết tới.

Cái này hai quái trước đây tựa hồ là cố ý như vậy hành sự —— trước gọi Bạch Bào quái vật trước đến xô xét hư thực, chương pháp. Đãi hấn vô chân bền vững, này bụi giáp quái vật mới lên sân khấu.

Hấn một xông tới, sau lưng kéo lấy này trăm đoạn thép tới roi cũng là bỗng nhiên hất lên.

Quái vật há miệng liền có thể nuốt vào mấy trăm người, mà cái kia Thiết Tiên tuy nhiên nhìn lấy mãnh, thả nằm nhưng cũng cao bằng một người —— như thế thể đại lực trăm quét ngang, nhất thời đem một mảng lớn quân sĩ đều đánh bay. Bạch Bào quái vật trên thân dây thừng lưới bởi vậy buông ra một góc, này quái nhìn đúng thời cơ lại kêu một tiếng, bỗng nhiên đứng người lên, thoát khỏi.

Cái này nhị quái tụ họp đến một chỗ, nhất thời lớn hiển uy phong, chỉ đem viên châu Quốc Quân trận đảo cái thất linh bát lạc, thương vong số.

Viên châu nước Nữ Vương thấy tình thế không ổn, lập tức hạ lệnh triệt thoái phía sau. Nhưng những Giáp Sĩ đó đều đã sợ mất mật, triệt thoái phía sau cũng rút lui cái thất linh bát lạc, lại bị nhị quái nắm lấy thời cơ giết thống khoái.

Ứng Quyết Nhiên bị quân mang biển người bên trong, cũng cùng đi theo.

Cứ như vậy một bên truy một bên chạy đến thành, này nhị quái lại vẫn không bỏ qua, cũng đuổi vào theo.

Dân chúng trong thành cũng xao động, nhao nhao đi ra đầu phố muốn Bảo Vệ Gia Viên. Bách tính nhiều người, lại không chương pháp binh giới, cũng chỉ hợp lấy Huyết Dũng cảm thân thể lập. Có thể bởi như vậy, ngược lại thật sự là chậm lại nhị quái thể tới, gọi Nữ Vương cùng Ứng Quyết Nhiên người liền can chạy đến Bạch Ngọc Lâu bên trong.

Này Nữ Vương cũng không, lôi kéo Ứng Quyết Nhiên tiến lâu, liền lui tả hữu, đối với hấn buồn bã nói ứng, lần này đại kiếp đại khải là tránh không khỏi. Hi vọng ứng nhớ kỹ trước đây đáp ứng Nô gia lời nói. Nếu như rơi vào quái vật kia đằng sau, còn mời ứng che chở một hai."

Ứng Quyết Nhiên còn ở trong lòng buồn bực —— vì sao càng muốn đi cầu hấn?

Liền bỗng nhiên cảm thấy một trận thanh thế to lớn —— nhị quái rốt cục giết tới trong thành, đem Bạch Ngọc Lâu đạp đổ.

Theo lý thuyết, Lâu Vũ sụp đổ thời điểm, nên là đá vụn nát ngói bay loạn, Na Lâu bên trong người cũng không thiếu được muốn đã thương tánh mạng.

Nhưng mà Ứng Quyết Nhiên nhìn thấy, lại không phải thảm liệt như vậy cảnh tượng.

Rất kỳ quái —— phảng phất Lâu Vũ sụp đổ một khắc này, thế giới này Thiên Mạc bị một cái nhìn không thấy đại thủ vò nhẵn. Tàn mát toái phiến trong nháy mắt trở nên vụn vụn, giống như trước đó hấn bản thân nhìn thấy hết thảy —— những Giáp Sĩ đó, Thành Thị, y phục, Bôi Trán, thậm chí Nữ Vương đều là về ở một khối cự đại màn sân khấu thượng tranh. Bây giờ đại thủ một tay lấy màn sân khấu kéo đi, chúng nó liền hết thảy bỏ lỡ bình thường bộ dáng.

Những cái kia tình cảnh bị rút đi, trở nên vụn vụn, Ứng Quyết Nhiên trong ý nghĩ một cái một tầng màn tơ liền cũng theo đó bị rút đi.

Trí nhớ cùng thanh tịnh lý trí bỗng nhiên trở lại đầu óc hấn, Ứng Quyết Nhiên bỗng nhiên trừng to mắt, ý thức được ——

Hấn một lần nữa trở lại hiện thực thế giới.

Mở to mắt trước thấy là bầu trời. Hấn tại đất hoang bên trong có phân biệt ngày thói quen. Trước đó nhìn thấy cái này một mảnh bãi cỏ thời điểm, hấn vô ý thức ngẩng đầu hướng lên bầu trời nhìn xem. Khi đó ngày còn tại phía đông, là.

Bây giờ nhìn bầu trời, ngày còn tại phía đông. Thậm chí lúc trước hấn nhìn thấy một mảnh giống như Nguyên Bảo Vân, cũng vùn vùn kéo dài thành một đầu thuyền nhỏ mà thôi.

Cũng không bao lâu.

Ánh sáng mặt trời chường mắt, hắt lập tức đứng dậy. Nơi tay một bên sờ đến Hắc Dao, tay chống đất ngồi xuống, lại cảm thấy trên thân một trận bần rần.

Chờ con mắt thích ứng trong rừng hơi âm đậm ánh sáng, mới nhìn đến ngọn ngang trên đất nằm vật xuống một đám người lớn. Tại che tại bên trong, Ô Tô Hòa Ly Ly cũng ở chính giữa, hắt những cái kia thủ hạ người đều ở chính giữa.

Nhiều hai người.

Một người mặc áo xám, sinh được tặc mi thử nhãn, giống như là cái phổ phùng ở giữa móng vuốt. Một người khác là cái Bạch Bào thiếu niên. Thiếu niên sinh được cũng không hồng, mi thanh mục tú. Chỉ bất quá... Một, liền lộ ra hai cái răng cửa lớn tới.

Hắt là tại đối Ứng Quyết Nhiên, hơn nữa là cười nói các ngươi những người này ngược lại mạng lớn. Chậm thêm đến chút thời gian, coi như hóa thành nước mũi."

Ứng Quyết Nhiên nhìn hai người này hiền hòa, lại nhất thời không nhớ nổi ở nơi nào gặp qua. Cũng chỉ nhú chặt lông mày, nắm Dao Các dưới... Người nào. Vừa rồi xảy ra chuyện?"

Thiếu niên bật cười. Nụ cười này, trên mặt thậm chí còn cười ra đờ ỉng tới.

"Tại hạ Vị Thủy Long Vương Lý Vân Tâm tọa hạ, Bạch Long Sứ người thỏ Tư Cơ Đạo Nhân." Sau đó hơi hơi hướng (về) sau nhường lối, "Vị này là Vị Thủy Long Vương Lý Vân Tâm tọa hạ, Thanh Long sứ người Thư Khắc Đạo Nhân —— là tại hạ sư huynh. Ngươi a, chúng ta trước đây gặp qua. Ngươi còn nhớ rõ này hai cái Đạo Sĩ a? Tại vị thành trong ngõ nhỏ? Bên cạnh ngươi còn có cái lão đầu tử."

Ứng Quyết Nhiên tuy nói khôi phục thư thái, nhưng chẳng biết tại sao đầu não còn hơi choáng. Nghe thiếu niên này lời nói, muốn một hồi lâu nhưng cũng muốn không rõ ràng. Thiếu niên cũng liền chỉ cười, nhìn hắt chăm chăm.

Ngược lại là này tặc mi thử nhãn nam nhân đi lên trước tiểu sư đệ, chớ trêu chọc hắt."

Sau đó nói với Ứng Quyết Nhiên vừa rồi phát sinh, ngươi đến xem"

Hắt nói xong nghiêng người nhường qua một bên. Ứng Quyết Nhiên cái này mới nhìn đến phía sau bọn họ.

Sau lưng có một tảng đá lớn. Thạch đầu cao bằng một người, bộ dáng quen thuộc. Ứng Quyết Nhiên rất vui sướng biết, tảng đá kia hình dáng cùng hắt trước đây thấy, viết "Viên châu nước" Thạch Bì giống như đúc.

Chỉ bất quá tảng đá kia thượng không có khắc chữ, ngược lại là bởi vì lâu năm, phơi gió phơi nắng, biến thành trống rỗng.

Cái này trống rỗng Đại Thạch bên trong còn sinh một cái cây. Thụ bị thạch đầu cuộn tròn lấy, thân cây sinh được quanh co khúc khuỷu. Mà tại cây này Mộc Nhất căn hoành thô trên cành cây, Ứng Quyết Nhiên nhìn thấy một trương lớn mạng nhện. Này trắng như tuyết mạng nhện nguyên bản dẹt đến cực mặt, thượng bốn phương thông suốt. Hình dạng và cấu tạo như cùng hắt trước đó bản thân nhìn thấy, viên kia châu nước bạch ngọc thành.

Chỉ bất quá dưới mắt mạng nhện tàn phá một nửa, dường như bị người xé. Mà trên lưới nhện —— lít nha lít nhít, Ngũ Thái Ban Lan Tiểu Tri Chu chính kinh hoàng chạy tứ phía. Mạng nhện chính giữa lại có một cái bao lấy tầng tầng to nhện túi chứa trứng. Trung Chính nằm lấy một cái nửa cái lớn chừng bàn tay Đại Tri Chu. Con nhện này sắc thái càng diễm lệ, lúc này không biết bị thương tổn, nằm ở túi thượng run lấy bầy, lại thỉnh thoảng dùng hai cái trước ngao hướng Ứng Quyết Nhiên phương hướng chỉ, phảng phất muốn nói với hắt chút.

Ứng Quyết Nhiên nhất thời rút lui hai bước, nhớ tới này trắng nõn đường đi, Thái Y Nữ Vương, Thái Y Giáp Sĩ tới. Trong lòng một thanh chán ghét phiền muộn chi khí, suýt nữa nôn mửa ra.

Chuột tinh Thư Khắc cười cười, đạo cái này Thái Chu có độc. Thành tinh chính nghĩa, độc tính càng mạnh. Lúc trước các ngươi đều bị Thái Chu tại trên cổ cắn một cái, thân thể đã không thể động. Thân trí ngược lại bị này Nữ Yêu Tinh bắt đi."

"Ngươi lại trên Internet nhìn. Hướng bên kia nhìn."

Ứng Quyết Nhiên quay đầu nhìn hắt chỉ phương hướng.

Đã thấy cỏ này biên giới có một cái cây. Trên cây cối có con muỗi ong ong phi vũ, thấy không rõ là.

Chuột tinh nhân tiện nói đó là Hắc Sí thổ phong. Không làm tổ, không hút mật, lại là qua ký sinh nghề nghiệp. Đến Xuân Hạ thời điểm tìm này dài rộng thổ phong, ngủ đông hôn mê, tại chúng nó trong thân thể đẻ trứng. Các loại Ấu Trùng áp trứng đi ra, trước từ Thái Chu trong thân thể ăn. Ăn không, lại bay ra ngoài. Nhắc tới cũng là vô quỷ dày có móng tay nhọn."

"Những này Thái Chu đem bọn ngươi mê choáng.. Đại khái là muốn tặng cho này thổ phong đẻ trứng." Thư Khắc chỉ chỉ mạng nhện chính giữa Đại Tri Chu, "Nhưng kỳ quái. Người khác là nhanh muốn cho hạ độc chết, ngươi ngược lại là lưu tình. Này nữ yêu tinh có thể nói với ngươi?"

Đến lúc này, Ứng Quyết Nhiên đã hiểu được người áo xám này, Bạch Y Nhân không phải người bình thường. Lại hòa hoãn một hồi, cũng nhớ lại đêm hôm đó tại ngõ hẻm trong cùng này 5 Yêu Tướng gặp tình hình. Trong lòng của hắn hơi chắc chắn —— muốn đi tìm Lý Vân Tâm, ở chỗ này lại gặp được hắn tọa hạ hai vị sử giả, đại khái bản thân hắn cũng tại phụ cận đi. Nay Lý Vân Tâm tuy nhiên lời nói cử chỉ ở trong trần đầy đều là làm cho người kinh hãi và khí, có thể tựa hồ đối với không có ác ý, ngược lại có chút coi trọng.

Ứng Quyết Nhiên không biết được như thế nhân vật vì sao coi trọng một phạm nhân, nhưng ít ra dưới mắt, nên là không có nguy hiểm.

Liên nhớ lại này Nữ Vương nói với hắn hai lời nói tới.

Muốn hắn tại "Thành phá" đằng sau, chiếu cố nàng.

Muốn việc này cảm thấy ở ngực một trận phiền muộn, nhện không được đem ánh mắt dịch chuyển khỏi qua, không nhìn này thờ dài Đại Tri Chu. Mà chính là lại nhìn chung quanh một chút, đối Thư Khắc đạo còn có cái lão đầu tử."

Sau đó đem lão giả kia tướng mạo tình tế miêu tả một phen, hỏi như vậy là cái? Hắn tự xưng là nơi này địa phương."

Ngược lại là Thư Khắc cùng Tư Cơ liếc nhau, lại nhìn Ứng Quyết Nhiên chưa bao giờ thấy qua a?"

"Chúng ta tại vị trong thành gặp được Tam Hoa Nương Nương trước đó liền ở chỗ này ở lại sinh hoạt. Cái này Thái Chu lúc trước là hiểu được, thổ phong cũng là hiểu được. Nhưng xưa nay không biết rõ nơi đây có địa phương. Là người trúng độc, nhớ xóa?"

Ứng Quyết Nhiên sững sờ, liền không lại.

Nhưng hắn cảm thấy không có nhớ —— vừa rồi hết thấy, lúc này đều có thể từng cái đối ứng. Chỉ có lão giả kia không thấy.

Hắn còn nhớ rõ lão giả tại trong chiến trận đối nói chuyện. Nghe không đầu không đuôi không khỏi diệu, ấn tượng lại so khác sâu.

Gặp hắn không, Thư Khắc Đạo Nhân cũng chỉ coi hắn là thật nhớ. Liền chỉ chỉ này lớn Thái Chu tại lúc trước việc này chúng ta là mặc kệ. Nào biết nàng hôm nay hết lần này tới lần khác bắt chúng ta Gia Hân Sư Muội, liền không thể khinh xuất tha thứ. Gia Hân Sư Muội nói là các người cứu nàng. Dưới mắt biết được —— "

Nói tới chỗ này, lại trông thấy Ứng Quyết Nhiên bỗng nhiên lên tính tình. Vung lên trong lòng bàn tay Hắc Dao bỗng nhiên một bổ, liền đem trong lúc này không Đại Thạch bổ xuống vỡ nát. Miệng quát phi! Khá lắm yêu tinh!"

Đá vụn văng khắp nơi, cây kia mọc cũng bị hắn chém thành hai đoạn, mạng nhện hoàn toàn xé rách, Đại Tri Chu cũng không biết tung tích, không biết được là bị đánh chết, vẫn là đào thoát.

Chuột tinh ngăn cản không kịp, cười khổ một tiếng người bộ dáng này, có thể trăm giết không để cho. Cũng không phải phổ thông đồ chơi. Cũng được, trốn liền trốn đi, tóm lại Gia Hân sư tình."

"Người đem những này người đều kêu lên —— ta mạng các người đi gặp chương khiển Trương Lão, Tam Hoa Nương Nương."

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 224: Nói nhăng nói cuội :

Ứng Quyết Nhiên cũng không biết được "Chương khiển Trương Lão", "Tam Hoa Nương Nương" là người, nhưng giờ phút này trước mắt hai cái này Yêu Ma, là so ngoài thành đám kia Đạo Sĩ có thể tin, an toàn.

Hắn là một cái trong thế tục võ giả, khi còn bé cũng qua phổ phổ thông thông người thế tục sinh hoạt. Cũng từng nghe nói Yêu Ma đáng sợ đến cỡ nào hiểm ác. Nhưng cho tới bây giờ, dưới mắt, hắn đều không biết được là từ thời điểm bắt đầu... Vậy mà liền cùng Yêu Ma đi đến một chỗ!

Hắn mang dạng này suy nghĩ vào khoảng được người liên can tình lại, đem vừa rồi tình huống thoáng qua phân trần một phen —— tạm thời không đề cập tới. Chỉ nói đám người bọn họ mang tâm sự riêng đi theo này chuột tinh, Thỏ Tinh đi gặp "Chương khiển Trương Lão", "Tam Hoa Nương Nương" thời điểm, Ứng Quyết Nhiên nhưng thủy chung tâm thần bất an.

Này Thỏ Tinh thoát nhìn là người thiếu niên, tính tình vậy mà cũng giống thiếu niên. Lúc trước trên mặt còn phiếm hồng choáng, nhưng rất nhanh quen

thuộc, liền biến thành một người nói nhiều. Lại trước hết nhất cùng Ứng Quyết Nhiên tiếp xúc, bởi vậy cảm thấy hấn phá lệ thân cận. Ngoại nhân nhìn Ứng Quyết Nhiên chỉ cảm thấy hấn toàn thân áo đen Hắc Đạo, lại tổng mặt lạnh lầy, là một nhân vật nguy hiểm.

-- . . có thể đến một lần cái này Thỏ Tinh cũng không rất thông thế sự, thứ hai, hấn một cái Yêu Ma sợ trong thế tục võ giả?

Bởi vậy liền quán lấy Ứng Quyết Nhiên, cùng hấn.

Ứng Quyết Nhiên có tâm sự, cũng không muốn đề ý tới hấn. Nhưng này Thỏ Tinh nói liên miên lời nhai nói rất nhiều —— thí dụ như nói cái kia Kiều Gia Hân tiểu sư muội liền là bởi vì thành hình đằng sau cảm ứng được trong rừng có đồng môn vị đạo, bởi vậy mới xông. Lại nói thí dụ như hấn cùng cái kia Đại Sư Huỳnh là như thế nào tại các đạo sĩ đi vào vị thành đằng sau kinh lịch trăm cay nghìn đắng mới đào thoát ở đây, lại gặp nhà mình chương khiến Trưởng Lão, Tam Hoa Nương Nương.

Hấn nói như vậy, Ứng Quyết Nhiên cũng liền đều nghe.

Hiếu kỳ mới mẻ cảm giác nhất định có —— ai thật gặp Yêu Ma, Quỷ Quái hội không hiếu kỳ đây. Mà tại trong rừng này hành tẩu cũng là buồn tẻ trò chuyện, hấn liền chậm rãi cũng cùng cái này Thỏ Tinh. Hấn cùng Thỏ Tinh nói chuyện với nhau, phía trước đi chuột tinh cũng không ngăn cản. Chỉ quay đầu nhìn một chút liền tiếp tục đi đường.

Tựa hồ cũng đang nghe. Ứng Quyết Nhiên hiểu được có lẽ vị đại sư kia huynh cũng đang nhìn mình.

Liền muốn chút việc khác đến hỏi.

Hỏi trước Kiều Gia Hân đi đâu. Được cho biết nói là bị thương tổn, thu vào Đại Sư Huỳnh trong tay áo.

Lại hỏi đám người này đi về nơi đâu, Thỏ Tinh lại ấp úng, nói chung bọn họ chỗ ẩn thân muốn giữ bí mật.

Hỏi lại Lý Vân Tâm có đó không. Thỏ Tinh liền mặt sầu khổ, chỉ nói nhà hấn Đại Vương hôm đó cùng chuyện gì Đạo Sĩ giết cái hôn thiên ám địa, đằng sau liền không biết tung tích.

Cũng nói sĩ nhóm đến vị thành đằng sau, từng lớn kẻ bên này Yêu Ma. Một khi gặp, cũng không hỏi người là hành hung làm ác hạng người vẫn là Hành Thiện Tích Đức hạng người, hết thấy bắt đi, giết chết. Ứng Quyết Nhiên liền nhớ tới tại vị ngoài thành nhìn thấy những cái kia bị dùng để về trận pháp Yêu Ma, đại khái cũng là Thỏ Tinh trong miệng nói tới này một số.

Thỏ Tinh còn nói bởi như vậy, vị thành phụ cận khá hơn chút địa phương, Sơn Thần, Thủy Thần... Các loại loạn thất bát tao Tiểu Thần linh "Thần Vị" liền đều trống chỗ. Ứng Quyết Nhiên nghe ở đây cũng ở trong lòng tấm tắc lấy làm kỳ lạ, mới nói nguyên lai những thần linh kia, lại đều là Yêu Ma quấy phá. Đây lúc trước nghe nói Yêu Ma ăn người hại người, lại nghe nói Sơn Thần Thủy Thần Hành Thiện Tích Đức, chẳng phải cũng là một mặt chi từ?

Thỏ Tinh nói đến chỗ này cũng có chút cảm giận chi ý. Nói những hương hỏa đó Quả Vị để trống, ngu dân lại không biết được, như cũ triều bái. Có thể triều bái là? Chỉ là từng tôn không có linh khí Nê Thai tượng nặn a. Liền nói bọn họ nên đi chiếm những Thần Vị đó Hiền Thánh —— dưới mắt Thần Long Giáo không tại, giáo chúng đều chết sạch. Các đạo sĩ lại tại trong thành tuyên bố Thần Long Giáo chính là Tà Giáo, liền là có người nói "Tiên Phúc Vĩnh Hưởng, Thọ Dữ Thiên Tê" loại hình lời nói đều muốn bị người nâng cáo. Bọn họ không chiếm được Hương Khói Nguyên Lực, phải nên qua bên kia thụ những ngu dân đó hương hỏa mới là.

Tiến lên chuột tinh nghe đến đó liền quay đầu trừng hấn người sư đệ kia liếc một chút, đạo người lúc này đi làm những sự tình kia, có thể không phải liền là tìm chết? Lại Đại Vương lại không tại, người lung tung làm việc, vạn nhất loạn Đại Vương mưu đồ, nhưng phải cho người biết mặt!"

Thỏ Tinh tựa hồ rất sợ hấn đại sư này huynh, co lại rút cổ không.

Ứng Quyết Nhiên liền nhin không được hỏi —— nhà các người Đại Vương hỏi lâu không có tin tức, liền không sợ hấn đã thân từ a? !

Nghe xong hấn lời này, chuột tinh cùng Thỏ Tinh đồng thời trật xoay cổ nhìn hấn.

Lúc này Ứng Quyết Nhiên mới ý thức tới... Là tại cùng Yêu Ma. Mà hấn câu nói kia tựa hồ là đường đột. Bởi Nhị Yêu một cái là ở phía trước dẫn đường, một cái là ở bên người hấn bạn hành. Nghe hấn lời này đằng sau, phía trước chuột tinh đầu lâu trực tiếp thay đổi một trăm tám mươi độ, người còn tại như thường đi, mặt lại chạy đến phía sau qua —— nhìn chăm chăm hấn.

Này Thỏ Tinh gương mặt cũng chuyển cái chín mươi độ, thân thể lại là nửa điểm đều không có nghiêng —— cũng theo dõi hấn.

Ứng Quyết Nhiên chỉ nói cái này một đôi Yêu Ma nổi giận hơn, trong lòng vừa kinh vừa sợ. Mà dù sao là Giang Hồ võ giả, trên mặt lại nửa điểm cũng không có biểu hiện ra ngoài, chỉ đem chuôi đao nắm chặt ——

Sau đó lại nghe thấy này Nhị Yêu đồng thời từ trên mặt lộ ra Quỷ Bí nụ cười. Liền phảng phất hấn một cái thân kinh bách chiến Lão Giang Hồ nghe một cái hậu bối võ giả nói không biết sâu cạn lời nói, cười nói y, người trẻ tuổi, người nha, cái kiến thức này, vẫn là muốn lại học tập lập tức."

Ứng Quyết Nhiên không biết được lời này là ý tứ. Nhưng nghe quái khang quái điều, lại Nhị Yêu cơ hồ trăm miệng một lời... Có lẽ là đi theo người học được thường nói đi. Có lẽ cũng là cái kia Lý Vân Tâm.

Thỏ Tinh nói tiếp nhà ta Đại Vương, là nhân vật bậc nào? Người nhưng hấn mới tới vị thành lúc như thế nào, hai tháng đằng sau cũng lại như thế nào?

Hắn hiện tại không thấy tung tích, như vậy chỉ cần là hơi biết thường thức người đều hiểu được —— "

Chuột tinh tỉnh trọng sự tình tiếp lời, thanh âm trầm ổn mà không thể nghi ngờ Đại Vương lại tại tiếp theo bàn rất lớn cò. Chúng ta, chỉ cần nghe hắn điều khiển chính là."

Bọn họ nói xong lời này lại xoay người sang chỗ khác tiếp tục tiến lên. Phảng phất trước đó nói tới đủ loại đều có thể tính toán nói chuyện phiếm, chỉ có cái này một cục, không dung bất kỳ kẻ ngu ngốc nào.

Ứng Quyết Nhiên ở trong lòng hơi hơi xả giận, bên mặt đi xem sau lưng tại được, Ô Tô Hòa Ly Ly. Bọn họ chủ tớ ba người cùng người khác trúng độc sâu hơn. Giờ phút này tinh thần mệt mỏi, chỉ có thể miễn cưỡng đi theo đại đội đi, lại là ngay cả đều không tỉnh thần. Hai cái nữ hài tử nguyên bản đều là muốn dẫn theo Tiểu Kiếm, nhìn chăm chăm, sợ người đến hại nhà hắn thiếu gia. Nhưng giờ phút này ngay cả kiếm đều chẳng muốn xách —— cơ hồ là rũ xuống trên tay kéo lấy. Thân kiếm từ cây cỏ chạc cây phía trên về, đỉnh đỉnh đang dang mà vang lên.

Ứng Quyết Nhiên cũng không biết được cùng Nhị Yêu mới vừa nói những bọn họ đó có nghe hay không tiến tâm lý qua. Nhưng cuối cùng nói lâu như vậy, đã xem như lẫn vào quên, hắn liền hỏi ra cái kia muốn hỏi nhất vấn đề.

Một mực giấu ở trong lòng vấn đề.

"Vừa rồi sự tình suy nghĩ một chút... Vốn nên là các người vị kia Kiều Gia Hân Sư Muội muốn tìm bọn các người qua. Kết quả dọc theo đường đi xông lăm tiến này Thái Chu sào huyết, bị bắt cầm." Ứng Quyết Nhiên liền giả bộ như ý nói —— nghe liền phảng phất giống như là vì hòa hoãn vừa rồi không khí lúng túng, "Sau đó chúng ta theo sau truy nã, kết quả cũng bị Thái Chu mê choáng, đứng hay không?"

"Đúng vậy a." Thỏ Tinh nói, "Vốn là tại này một vùng, tu vi cũng không cao. Chúng ta tu thế nhưng là Đại Vương truyền xuống Thiên Tâm Chính Pháp, này yêu tinh như thế nào so với chúng ta. Gia Hân Sư Muội cũng là mới được nói. Nếu như đợi một thời gian củng cố cảnh giới lại đi, coi như có thể đem này yêu tinh sào huyết vén cái hương lên trời."

Ứng Quyết Nhiên ở trong lòng nhẹ nhàng xả giận, tiếp tục hỏi như vậy đã là đánh bậy đánh bạ, theo lý thuyết những Yêu Ma đó không nên biết được tên của ta. Người có biết có thủ đoạn, có thể cho ta nói nổi danh tự a?"

Thỏ Tinh nháy mắt mấy cái gọi người nói thật biện pháp ngược lại là nhiều. Treo ngược lên đánh cho một trận cũng nói thật. Muốn thuyết pháp thuật a, ta không thông hiểu, đại sư huynh của ta lại là hiểu được một loại. Còn này yêu tinh, hắc, lại không Tu Đạo Pháp, chỗ nào hiểu được bản lĩnh. Nàng trời sinh có chút Dị Năng, cũng chỉ là dùng này dị có thể đưa người nhóm mê. Các người thấy đều là thăm nghĩ muốn gặp —— nàng lại từ này tiến hành biến hóa. Muốn nói có thể bảo người nói... Người chưa hề nói, đó chính là chưa hề nói."

Ứng Quyết Nhiên cho hắn phen này lý do thoái thác, cũng có chút trầm mặc.

Nhưng hắn tinh tường nhớ kỹ, là nhìn thấy bia đá kia đằng sau chỉ chốc lát sau, liền có tự xưng địa phương lão giả từ trong rừng cây đi tới, đem hắn nghênh đón. Hắn thoát đầu còn hiểu được sự tình không giống bình thường, nắm chặt chuôi đao.

Nhưng về sau có một nữ tử tại hắn phần gáy mổ lập tức, hắn liền bị mê lật —— bị đưa vào viên kia châu nước.

Như vậy... Là tại hắn hoàn toàn thanh tỉnh thời điểm, lão giả gọi hắn "Ứng".

Lão nhân kia như thế nào hiểu được hắn họ tên?

Người bình thường cực ít gặp được "Bị yêu quái" mê choáng loại sự tình này. Cho dù giống hắn hôm nay gặp phải —— muốn những yêu quái đó đều là thân có thường nhân Pháp Lý hiểu biết thần thông. Rất nhiều sự tình nói không rõ, cũng làm như làm thần thông bỏ qua —— đều có thể không duyên cớ nhìn thấy một cái Thần Dị quốc độ, còn dây dưa "Không hợp với lẽ thường" chi tiết?

Nhưng Ứng Quyết Nhiên chỉ như vậy, thì là bởi vì lão giả kia lưu cho hắn ấn tượng quả thực quá sâu.

Thỏ Tinh nói có lẽ là bởi vì hắn bên trong nhận độc sinh ra ảo giác, bởi vậy mới hư cấu một cái cũng không tồn tại lão nhân. Nhưng ở hắn cái kia viên châu Quốc Trung, lão nhân kia cơ hồ là xuyên qua cả kiện sự tình thủy chung nhân vật trọng yếu, là hư cấu được đến?

Hắn đến bây giờ còn nhớ kỹ lão giả tại quân trận bên trong này đoạn lời nói ——

"Cái này viên châu Quốc Nhân người bị đồ Phong Quốc người xâm lược nổi khổ, lại không đi nghĩ như thế nào khu trục những người kia, ngược lại là nhận mệnh. Bây giờ lại bị người đánh đến tận cửa, mới nghĩ đến phản khởi phản kháng —— đáng tiếc cũng là rồi tình rồi mệnh. Ai địch ai bạn cũng không dễ phân rõ, liền đành phải cho Thụ lên một cái cái bia đánh dấu. Quả nhiên là buồn cười vừa đáng thương."

Một đoạn này lời nói nghe nói là cái này viên châu nước. Nhưng lại không hết nói là viên châu nước. Hình như có chỉ, nhưng mà muốn không rõ.

Phảng phất một sợi bóng mờ, một mực dây dưa tại Ứng Quyết Nhiên trong tư tưởng. Gọi hắn luận làm việc đều không cách nào từ hết sức chuyên chú, luận nghĩ đến, luôn có thể liên tưởng đến đoạn văn này... Phảng phất giời trong xương.

Hắn bắt đầu minh bạch chuyện này không giống bình thường. Người khác chưa tại một giấc mộng bên trong nhìn thấy lão giả kia, chỉ có hắn. Người khác cũng không có bị kêu lên họ tên, chỉ là bước vào bãi cỏ liền bị mê lật, đằng sau tình cảnh trước mắt Phù Quang Lược Ảnh qua, chỉ có hắn nhớ rõ, lại bị này Thái Chu Nữ Vương chung tình.

Ứng Quyết Nhiên liền không, chỉ yên lặng đi đường.

Thỏ Tinh lại tự quyết định một hồi, cũng cảm thấy thú. Nhưng hắn chỉ là thành hình người mấy tháng Yêu Ma. Tuy nhiên đã coi là ăn uống lành lợi, nhưng dù sao không có người như vậy nhiều nhảy bên cạnh giác. Chỉ cho rằng là Ứng Quyết Nhiên người này một mối, cũng liền không lại phản ứng đến hắn. Chuyển qua phía trước quần cái kia Đại Sư Huỳnh, hai người không biết được nói nhỏ nói chút.

Rất nhanh, đến mục đích.

Giờ phút này buổi trưa đã qua, ánh sáng mặt trời cũng không rất mạnh liệt. Lại đến trong rừng này liền càng thêm âm đạm. Ứng Quyết Nhiên xa xa nhìn thấy phía trước trong rừng xuất hiện nguyên một phiến mê vụ, lượn lờ tại mỗi một cây cảnh lá ở giữa.

Chuột tinh cùng Thỏ Tinh liền dừng lại, quay người trịnh trọng nói chúng ta đã đến."

Một đoàn người dừng lại, yên lặng nghe hắn. Thỏ Tinh lại cũng không gấp. Tại người trên người chúng nhìn một cái, đạo các người cứu ta Gia Hân Sư Muội, tất nhiên chộc giận trong thành những đạo sĩ kia. Những đạo sĩ kia có thể đều không phải là Người tốt, Pháp Lực Cao Cường lại con mắt. Giờ phút này tất nhiên bám đuôi bắt các người. Các người cũng đều là người thế tục, không có năng lực tự vệ. Như vậy tại mảnh này trong rừng a..."

Hắn nhìn xem Ứng Quyết Nhiên cũng chỉ có nơi đây mới có thể chứa đến hạ các người. Lúc trước cũng có Xú Đạo Sĩ tới qua mấy lần, nhưng lại xuẩn vừa nát, tiến cái này vẫn vụ tìm không gặp người, đường, đành phải nguyên dạng nhì lui. Bây giờ các người tiến cái này trong sương mù liền có thể thấy đến ta giáo chương khiến Trương Lão, Tam Hoa Nương Nương. Chỉ nói là... Đi vào tuy nói an toàn. Nhưng cũng cần nghĩ kĩ ---- một lát rất khó được đi ra. Chính là này chương khiến Trương Lão cùng Tam Hoa Nương Nương muốn đi ra đến, cũng muốn vẫn khó khăn."

Những người này duy nhất còn được cho thần chí thư thái Ứng Quyết Nhiên ngắm lại, sắc mặt biến hóa các hạ là ý nói, các người này chương khiến Trương Lão, Tam Hoa Nương Nương, kì thực là bị người vây ở cái này trong sương mù? Cũng ra không được?"

Thỏ Tinh nháy mắt mấy cái, nhìn xem Đại Sư Huỳnh.

Chuột tinh liền mỉm cười cũng có thể nói như vậy. Tuy nhiên các người nếu như không muốn qua, liền muốn ở trong rừng ngủ ngoài trời. Các người lại không phải chúng ta những này Âm Thần Yêu Tu, luôn có bệnh buồn ngủ. Nếu như có người bị cái này ác mộng, các người nhưng có có thể chữa trị người a?"

Ứng Quyết Nhiên đã hạ quyết tâm không tiến cái này trong sương mù.

Hắn đến là Giang Hồ võ giả, lại có phần có danh tiếng. Tuy nhiên lo lắng an nguy, nhưng ở trong rừng tuy nói nguy hiểm, luôn có đánh cược một lần cơ hội. Bây giờ bất thành, còn có thể thử đào thoát. Có thể tiến cái này trong sương mù, phảng phất cũng là đem vậy khốn mặc người chém giết, vậy nhưng lớn không ổn.

Hắn liền chấp tay nghiêm mặt nói đa tạ hảo ý."

Lại hướng sau lưng chỉ chỉ hành tẩu giang hồ tổng muốn cân nhắc những sự tình này. Bởi vậy ta những người này liền có tinh thông y thuật, mà theo thân thể mạng Dược Tề. Thật có ốm đau, không dám nói thuốc đến bệnh trừ, nhưng nhất định so tâm thường Lang Trung có quan hệ tốt chút."

Nhưng hắn nói xong lời này, liền bỗng nhiên ý tứ đến tựa hồ làm một chuyện —— bởi vì này chuột tinh cùng Thỏ Tinh liếc nhau, ánh mắt bỗng nhiên biến.

Ứng Quyết Nhiên nhượng mày, cảm thấy không ổn. Đang muốn bứt ra triệt thoái phía sau, lại nghe được trong sương mù truyền tới một yêu bên trong Yêu Khí thanh âm ——

"A? Lang Trung! A nha, hi hi ha ha, Diệu Diệu diệu! Ném vào đến, ném vào đến! Cho Lão Đầu Nhi tình nhân cũ tiều đến, tiều đến!"

Ứng Quyết Nhiên chỉ cảm thấy thanh âm này hơi quen tai. Nhưng không đợi hắn nghĩ lại, chuột tinh cũng đã cười hắc hắc, đạo vậy liền không còn gì tốt hơn!"

Nói xong vung lên tay áo, một trận Yêu Phong nổi lên bốn phía ——

Ứng Quyết Nhiên một chuyến này hơn mười người, liền đều bị cuốn tiến này trong sương mù, biến mất!

,

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 231: Bình thịch :

Lại tỉnh lại thời điểm, chỉ có thể gặp một cái tử phương Thiên.

Phát Hoàng Thiên không bị mái hiên khung ở, trên mái hiên có tàn phá mái ngói cùng cỏ hoang. Cỏ sinh được điên, rễ phụ tử trên đỉnh sót xuống đến, giống như từng đầu thác nước nhỏ.

Nhìn ngày này lúc đã là hoàng hôn. Ứng Quyết Nhiên nhíu mày, lấy tay chống đất, nỗ lực đứng dậy.

Hắn nằm tại trong sân vườn. Từ phía ba chuyển phòng có hai bên đều rách nát đến cửa sổ mục nát, chỉ có chính đối diện một gian nhìn lấy còn có thể ở người —— cũng xác thực ở người.

Hắn nhìn thấy trong phòng nhóm lửa. Đây trong phòng nguyên bản có bếp lò, nhưng sụp đổ một nửa. Cho nên lửa này cũng không phải tại bếp lò bên trong sinh, mà là tại mặt đất sinh. Trên đồng lửa có một cái giá gỗ, trên giá gỗ treo một thanh phát xuống Black , biên giới lỗ hồng bình ngói nhỏ.

Bình bên trong tựa hồ chứa nước, đã mở. Ứng ực ừng ực mà vang lên.

Nhưng Ứng Quyết Nhiên lại chờ một lúc mới ý thức tới chính mình nghe thấy từ bình bên trong truyền đến hương khí. Mùi vị đó vốn là gọi người thêm nhỏ dãi, hương chỉ hẩn dưới mắt còn bụng đói kêu vang. Hắn hoa một hồi thời gian mới đem ánh mắt từ bình thượng dời, trông thấy ngói tại đồng lửa về sau, trong bóng tối hai người.

Một người là cái Lão Đạo. Hồi lâu không có quản lý tóc, ria mép, xoắn xuýt thành đoàn. Mặc một bộ đạo bào màu xanh, cầm trong tay một thanh dùng phiến gỗ chế thành Trường Chước, chính hướng bình bên trong nhìn. Giống như là lo lắng.

Một cái khác...

Không biết là bởi vì quang tuyến, hay là bởi vì hẩn duyên cớ, màu da phát bụi. Nhưng cái này bụi ngược lại không gọi người chán ghét, càng giống là bởi vì cực Bạch Cực trắng, dưới da lộ ra đến máu thanh sắc. Mặc một thân hồng sắc Quần lót, giống một cái vừa mới gỡ giáp chiến sĩ. Bên người cũng thật có khôi giáp —— chính vừa vận đỉnh tạo hình cổ quái hồng đầu nón trụ, dùng khối cái gì vải vóc cẩn thận xoa.

Ứng Quyết Nhiên nhìn một hồi, nhận ra nữ nhân kia.

Có thể không phải liền là đêm đó hẩn cùng Mạnh ác mộng trong ngõ hẻm nhìn thấy,

"Tam Hoa Nương Nương" a!

Lúc này nghe thấy Lão Đạo xoay mặt đối này Tam Hoa Nương Nương nói: "Ngươi cũng không cần khí. Ngươi nha, tuy nói đạo hạnh cao, nhưng dù sao cũng là cái Yêu Ma. Muốn nói làm mấy cái này đồ, vật —— "

Hắn sở trường Lý Trường mười nhệ nhàng đập một đập cái hũ bên bờ. Lại không cần thận lại đập xuống tới một khối, rơi vào bình bên trong. Hắn liền vội vàng tiến tới dùng Trường Chước cẩn thận đem mảnh vỡ kia vớt lên, thuận tiện Thường Thường mười thượng mang đến nước canh. Sau đó một lần nữa ngồi xuống, tiếp tục nói với Tam Hoa Nương Nương: "Mấy cái này đồ, vật, các ngươi những yêu ma này cũng không thành. Tâm Ca Nhi trước đó là thể nào nói với ta? Chậm rãi lửa, thiếu lấy thủy, hòa đội đủ lúc nó tự đẹp. Thứ này, ngươi đến chậm rãi nướng, mới xốp giòn, nát, tươi..."

Tam Hoa liền không kiên nhẫn. Dứt khoát bỏ mặc bên trong vài the the giọng kêu lên: "Y, lão đầu tử tốt ồ ào! Tốt nhất thịt, hả? A nha, run rẩy, sáng lóng lánh... A nha... Nhai lấy chính là một bao dòng máu nhi! Hừ, không, đều nấu không!"

Nàng vừa nói vừa hướng trong cái hũ nhìn, giống như đau lòng cực.

Lão Đạo hừ một tiếng: "Đến lúc đó ngươi tự nhiên biết."

Nói lời này không hề qua để ý tới Tam Hoa, Tam Hoa cũng không để ý tới hắn.

Sau đó hắn đưa ánh mắt về phía đã đứng tại trong đình viện Ứng Quyết Nhiên: "Ứng Đại Hiệp không cần nhìn. Vu gia thiếu gia cùng hai cái cô nương nhện độc chưa trừ, đã được đưa đi phía sau nghỉ ngơi. Ngươi những người kia cùng ở phía sau —— bọn họ tu vi không cao, không giống các ngươi bốn người có cao cường nội kinh hộ thể, có thể hay không chống cự qua được cái này nhện Độc Hậu kinh còn khó nói."

"A... Cũng không cần thiết vội vã đi xem, lại an tâm." Lưu lão đạo hướng hắn khoát khoát tay, về một chút sợi râu, cười nói, "Nơi đây thiếu y thiếu thuốc, vốn trông cậy vào ngươi mang đến Lang Trung tiêu, kết quả ngươi này Lang Trung cũng bị bệnh —— cho nên an tâm ở chỗ này bồi lão già ta trò chuyện đi. Nhìn cùng không nhìn, ngươi những nhân đại đó khái đều sống không quá đêm nay."

"Ứng Đại Hiệp hắn phải biết tại hạ. Tại hạ chính là Lưu Công tán —— bây giờ chúng ta lần thứ nhất gặp. Ta này... Bạn cũ, Sát Nhân Quỷ Mạnh ác mộng, nên tại ứng Đại Hiệp trấn bên trong"

Hắn cái này an ủi chẳng không nói. Ứng Quyết Nhiên nghe trong lòng gấp hơn. Dù sao đều là trấn đi ra người. Ở chung lâu ngày, cũng đều là thân tín. Bây giờ nếu như đều hao tổn, thật sự là tổn thất thật là lớn mất. Nhưng Ứng Quyết Nhiên cũng là cũng sẽ nhìn mặt mà nói chuyện người. Hắn phát hiện Lưu lão đạo sắc mặt, ngữ khí, đều có chút quái.

Có chút phòng bị cùng cảnh giác.

Hắn liền ổn định tâm thần, liếc liếc một chút bên người nằm trên mặt đất Hắc Đạo chấp tay nói: "Quý Toàn tử Lưu Công tán. Nghe đại danh đã lâu. Như vậy đây là có sự tình muốn hỏi tại hạ."

Lưu lão đạo tại Lý Vân Tâm trước mặt như cái hiền lành trưởng bối, trung tâm Lão Bộc. Bây giờ Lý Vân Tâm không tại hắn đơn độc nói chuyện với Ứng Quyết Nhiên, trên thân ẩn tàng hồi lâu giang hồ khí hơi thở vậy mà lại trở về. Hắn tại đồng lửa đằng sau ngời, hóa quang phản chiếu hắn mặt —— nhìn vậy mà quả thực tìm về năm đó Quý Toàn Tử Phong hải, lộ ra cao thâm mặt trắc, Chính Tà khó phân biệt.

Chỉ gặp hắn cười hắc hắc, từ trước mặt trong đồng lửa quát ra một cây củi, tốt gọi này lửa lại nhỏ chút nữa. Sau đó giương mắt hỏi: "Nhà ta Long Vương gọi ứng Đại Hiệp dẫn người đến vị thành, việc này ta là biết. Ứng Đại Hiệp lần này quả nhiên đến, có thể thấy được là hứa hẹn người, Long Vương tất nhiên mừng rỡ. Chỉ là có một việc không phải rất rõ ràng."

"Lưu tiên sinh thỉnh giảng."

"Các người ở ngoài thành gặp Gia Hân cái đứa bé kia, đưa nàng cứu lên. Ta ở bên ngoài hai vị bằng hữu trước đó đã nói chuyện đã xảy ra. Ta nghe, bội phục ứng Đại Hiệp Hiệp Can Nghĩa Đảm. Nhưng —— ứng Đại Hiệp từ đạo thống Đạo Sĩ thủ hạ cướp người, lại lông tóc không thương. Chẳng những người lông tóc không thương, liền ngay cả thủ hạ người những người kia đều lông tóc không thương. Điểm này, Lão Đạo không phải rất rõ ràng." Lưu Công tán ánh mắt lấp lánh nhìn lấy hắn, "Ứng Đại Hiệp nói thế nào?"

Ứng Quyết Nhiên trầm mặc một hồi, cười lạnh: "Không có gì để nói nhiều. Lông tóc không thương lý do có rất nhiều —— Đạo Sĩ trên tay Yêu Ma bóa lớn, cũng không thèm để ý. Đạo Sĩ sợ truy chậm trễ bố trí Pháp Trận thời gian, cũng không có đuổi đi lên. Tùy tiện nói một loại tại hạ đều cảm thấy hợp lý, dù sao cũng là Tiên Nhân, không phải người thế tục. Nhưng Lưu tiên sinh nếu có lòng nghi ngờ, dù là đạo sĩ kia dưới mắt đứng ở đây nói ngọn nguồn, người vẫn là có lòng nghi ngờ."

Lưu Công tán vẻ râu mỉm cười: "Ứng Đại Hiệp nói rất có lý. Nhưng Long Vương nói qua, hắn từ không tin trùng hợp cùng không hề tầm thường sự tình. Gặp hắn làm việc làm được lâu, Lão Đạo cũng cứ như vậy nghĩ. Cho nên món này, ta là nghĩ như vậy."

Hắn nói tới chỗ này thu liễm thần sắc, hướng Ứng Quyết Nhiên vẫy tay một cái: "Ứng Đại Hiệp tiến đến ngời. Sắc trời muộn, nhìn lấy muốn mưa rồi."

Ứng Quyết Nhiên một chút do dự, nhặt lên mặt đất Hắc Đạo đi vào phòng bên trong.

Nhắc tới cũng xảo. Hắn mới vừa vào phòng, bên ngoài liền gió bắt đầu thổi. Ngói nóc nhà bị cào đến hơi hơi rung động, cỏ hoang đều dề thấp đầu. Hai hơi công phu liền có to như hạt đậu giọt mưa nện xuống đến, tiếp qua một hơi, cuồng phong đã ô ô mang theo màn mưa xông tới, cuốn thẳng đến mặt đất đều bụi đất tung bay.

Nhưng Lưu Công tán từ khi trong tay áo lấy ra một đạo phù, trong miệng niệm niệm có từ tế ra, trong nội đường Phong liền lập tức yếu bớt, biến thành gọi người thể xác tinh thần thư thái gió nhẹ.

Ứng Quyết Nhiên hơi sững sờ. Hắn chỉ biết là lúc trước Lưu Công tán Giang Hồ thân phận, lại không nghĩ tới hắn vậy mà tinh thông Đạo Pháp —— đến tình trạng như thế!

Nhưng cái này sững sờ đằng sau, hắn lại cảm thấy càng không thể thua khí thế. Nhặt một khối không có bị chém thành củi lửa Mộc Thung ngời, nói: "Đây cũng là trùng hợp. Lưu tiên sinh thấy thế nào?"

Hắn nhìn xem bên ngoài màn mưa —— cuồng phong tại trong sân vườn biến thành nho nhỏ Long Quyền Phong. Mưa kia nhỏ liền bị Long Quyền Phong từng mảnh từng mảnh Địa Quyền lấy, biến thành một đạo sáng vòng xoáy màu trắng, đổ ập xuống tưới trên mặt đất, phòng đầu. Mái ngói đình đình đang đang hướng xuống rơi, liền phăng phát cái này ba gian phòng ốc liền muốn sụp đổ.

Lưu Công tán lại cười: "Đây cũng không phải là trùng hợp. Người lúc đến hắn là hiểu được, tiến đến dễ dàng ra ngoài khó. Trên thực tế, chúng ta là bị cao nhân buồn ngủ ở chỗ này. Không biết cao nhân lưu giữ là tâm tư gì, nhưng muốn đến không có ác ý. Bởi vì mà ở trong đó khí hậu khác thường, dạng này Đại Phong Vũ cũng không hiếm thấy. Lúc nào trên trời nện lớn nhỏ cỡ nắm tay mưa đá, cây mận, cá, thịt, vậy cũng tính toán tầm thường."

"Những này tạm thời không đề cập tới, chỉ nói ứng Đại Hiệp sự tình." Lưu Công tán không thêm quan tâm Ứng Quyết Nhiên nhìn đến cỡ nào kinh ngạc, "Lão Đạo đang suy nghĩ là, ứng Đại Hiệp một đoàn người vừa lúc liền gặp được về công tử. Vừa lúc liền ở ngoài thành gặp được Gia Hân. Vừa lúc những đạo sĩ kia lại có việc không có đuổi theo... Mấy cái này vừa lúc, không khỏi hơi nhiều."

"Nếu như muốn ta nói, ta hội đề phòng Đạo Sĩ đem bọn người xem như mồi. Nhà ta Long Vương —— ngoại nhân nói hắn tàn bạo, kì thực trong lòng là ấm. Hắn trên miệng lời nói chưa chắc là thâm nghĩ lời nói, điểm này ta hiểu được. Nếu như người, tại gia công tử, mang theo Gia Hân tìm nơi nương tựa chỗ của hắn qua, hắn có thể rất khó đem bọn người cự tuyệt ở ngoài cửa. Trước đó vài ngày ta đã nhận được tin tức, nói Long Vương là thân ở cái gì cấm chế bên trong, đạo thống người muốn xông vào qua, lại cảm Long Vương không thể làm gì. Bởi vì việc này lại tương tượng... Ta cảm thấy lấy, những đạo sĩ kia đánh chính là cái này bản tính."

Lưu lão đạo hơi hơi thở dài, dùng trong tay Trường Chước tại trong cái hũ quấy quấy, dao động ra một trận hương khí.

Cách đó không xa này Tam Hoa nghe mùi vị kia nhất thời tròng lớn mắt. Có thể tựa hồ còn nhớ Lão Đạo trước đó cùng nàng tranh cãi, liền lại lưu luyến không rời nhìn một chút, quay đầu đi chỗ khác.

"Cho nên đem bọn người cũng làm tiến đến." Lưu lão đạo nhìn lấy Ứng Quyết Nhiên, "Nơi đây cũng là cấm chế. Chỉ có một vùng trời nhỏ. Có viện này rồi, viện lạc tại trên vách núi. Lại đi ra ngoài cũng là vụ khí. Đi vào sẽ còn lại đi về tới. Các người ở bên ngoài, hoặc là cũng là qua tìm ta nhà Long Vương, khiến cho hẩn lưỡng nan. Hoặc là liền không tìm được, có lẽ bị Đạo Sĩ giết. Tiến đến tuy nói không biết năm nào tháng nào trở ra qua, nhưng cuối cùng ngoại nhân không dám tùy tiện tới. Đây coi như là chúng ta vì Long Vương làm một kiện đủ khả năng sự tình —— không ở cái này mấu chốt bên trên cho hẩn thêm phiền phức."

Ứng Quyết Nhiên hít sâu một hơi, nhìn Lưu lão nói: "Trước đó ở bên ngoài ta nói này Lý Vân Tâm khả năng như thế nào, bên ngoài hai vị kia chỉ cùng ta nói, hẩn có cái đại mưu vẽ, không cần phải lo lắng. Bây giờ lại nghe người nói nói lời nói này, cảm thấy tựa hồ Lưu tiên sinh đối nhà người Long Vương tình cảnh không phải rất lạc quan. Nếu như hẩn sau này thật không lạc quan... Chúng ta chẳng phải là muốn bị vây chết nơi đây?"

"Thế gian, nơi nào có sách lược vẹn toàn." Lưu lão đạo cười cười, "Lúc này cùng người đem sự tình đều nói rõ ràng, liền là để cho người biết lại an tâm. Người là không biết đạo pháp Vô Nhân, tuyệt đối ra không được. Không muốn làm vô vị sự tình. Mặt khác cũng là chờ lấy —— nhìn là có người hay không sẽ đến. Một khi người tới, đã nói lên ta suy nghĩ chuyện là thật, các người thật là mừng. Nếu như đạo thống đem bọn người những người thế tục này cũng làm thành mừng, vậy chúng ta liền càng không cần phải lo lắng Long Vương tình cảnh —— vậy nói rõ đạo thống đối chờ cái kia Tầng Cấm Chế hoàn toàn vô kế khả thi, đều muốn ra hạ sách này."

"Tới. Nói lâu như vậy, đến ăn một chút gì. Người bên trong ôm việc gì, chỉ có những này có thể cùng nàng bỏ một chút."

Lưu lão đạo nói xong đứng dậy, từ phía sau lấy ba cái đại mộc bát.

Bên ngoài cuồng phong bạo vũ, trời đã Black. Trong phòng chỉ có một đồng lửa tỏa sáng, nhưng quang mang chỉ bằng năm bước chỗ, còn lại thì là đen kịt một màu. Lưu lão đạo đứng dậy thời điểm tiện tay hướng trong lửa ném Đạo Phù Lục, này đồng lửa liền càng sáng lên hơn đến, đem trọn gian phòng ồ ồ đều chiếu sáng.

Ứng Quyết Nhiên lúc này mới có thể nhìn thấy cái này Phòng Xá toàn cảnh —— chỉ hướng phía đông nơi hẻo lánh quét mắt một vòng, liền lập tức hoảng sợ nhảy dựng lên, trên lưng chảy ra một mảnh tinh mịn mồ hôi lạnh.

Phía đông nơi hẻo lánh, vậy mà nằm nửa người. Hẩn nhìn không phải cũng đừng rõ ràng, chỉ có thể nhìn thấy tại tối tăm tia sáng bên trong, một cái hình người hình dáng đặt trên mặt đất. Nhưng thân thể đã bị ăn không nửa bên, da thịt là trắng bệch, phảng phất người không có mặc y phục.

Hẩn suy nghĩ đến ý niệm đầu tiên chính là Yêu Ma ăn thịt người. Cái thứ hai suy nghĩ là hẩn những Cấp dưới đó an nguy. Nhưng mà không chờ hẩn cái thứ ba suy nghĩ sinh ra, Lưu lão đạo đã cười. Hẩn cười lớn từ đồng lửa trại bên trong quát ra một cây củi ném qua qua, tốt gọi Ứng Quyết Nhiên nhìn càng thêm thanh: "Không phải người."

Lưu lão đạo tùy ý nói, "Giống như là người a. Vị đạo rất đẹp, càng tươi non."

Ứng Quyết Nhiên cái này mới nhìn rõ, nhìn tựa hồ là cái Thủy Sinh đồ, vật. Dưới da thịt là non phấn sắc, phảng phất con cừu non thịt. Lúc trước nên là có tay có chân, nhưng đã bị ăn một nửa, giờ phút này lại nhìn rõ, "Giống người" cảm giác cũng liền thật to giảm bớt.

Nhưng hẩn như cũ khó có thể tin nhìn xem Lưu lão nói, lại nhìn xem Tam Hoa Nương Nương: "Các người đây là đang ăn —— "

"Yêu Ma." Lưu lão đạo cười cười, "Ứng Đại Hiệp cảm thấy ăn Yêu Ma, cùng ăn người khác nhau ở chỗ nào?"

Ứng Quyết Nhiên đáp không ra lời này. Ngược lại là hướng bình bên trong nhìn xem.

Cũng không biết được Lưu lão đạo thêm cái gì gia vị đun nấu. Bình bên trong canh thịt đã muốn gấp thu nước, ừng ực ừng ực bốc lên bọt. Hoàng sắc nước canh sền sệt, che đầy bốn năm khối ngăn nắp Ngũ Hoa Nhục. Vàng rực mỡ cùng xốp giòn nát thịt nạc tầng tầng trùng điệp, bởi vì bốc lên bọt khí mà tại trong canh run rẩy, mỗi một lần đều tán mát ra nồng đậm hương khí tới. Bình bên trong còn có chút củ khoai loại hình đồ, vật, giờ phút này cũng hút no bụng nước canh, dầu trơn —— tại bụng đói kêu vang Ứng Quyết Nhiên trong mắt...

Cái này xác thực thật là mỹ vị.

Nhìn lấy thứ này, còn muốn Lưu lão đạo vấn đề, hẩn liền không biết đến nên nói như thế nào. chỉ có thể lại quay đầu hướng nơi khác nhìn.

Kết quả cái này xem xét, đúng là lại hoảng sợ kêu to một tiếng!

Phòng phía đông có nửa cái Yêu Ma thân thể tàn phế nằm. Phòng phía tây, lại còn có một cái!

Chỉ là thứ này nhưng so sánh Yêu Ma tàn khu nhìn lấy dọa người —— chính là một bức Cốt Giá. Lại không phải khung xương trắng. Cốt Giá thượng liên tiếp đỏ, trắng Cơ Nhục, liền phảng phất một người bị lột da, lại bị cắn xé rơi rất nhiều huyết nhục. Hết lần này tới lần khác thượng còn có mạch máu leo lên lấy... Thậm chí có huyết dịch đang lưu động!

Ứng Quyết Nhiên không biết được cái này là người phương nào chịu đựng dạng này cực hình. Nhưng đang muốn hỏi, Lưu lão đạo liền đã lại cười cười.

"Cái này, lại không phải Yêu Ma, mà chính là người. Người không nhận ra, nhưng xem như rất nổi danh."

"Đạo thống Lang Gia động thiên ngày đó tự xuất chúng nhất Nữ Tu, Lăng Không Tử, chính là nàng." Hắn vừa nói vừa hướng cái kia đáng sợ hình người nhìn xem, "Còn tại dài. Qua ít ngày, liền không có như thế sợ người a!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Thập giả :

Lăng Không Tử đại danh tại Thiên Hạ Tu Sĩ bên trong ở trong như sấm bên tai. Nhưng ở Ứng Quyết Nhiên nơi này, lại xác thực thật là một cái lạ lẫm tên.

Bởi vậy hắn không hỏi cái này vì Lăng Không Tử người vì gì xuất hiện ở chỗ này, lại vì sao là dạng này tình huống.

Hắn chỉ là bị trước mắt liên tiếp mà đến tình cảnh rung động, nghĩ đến —— lúc trước Mạnh ác mộng cùng mình đề cử quý này tính toán từ Lưu Công tán thời điểm, hắn còn đang suy nghĩ người kia đã lui ra Giang Hồ rất nhiều năm, chưa chắc có bây giờ đời này người trẻ tuổi ngoan lệ. Đi giang hồ muốn võ nghệ, đòi người mạch, nhưng cũng phải hung ác.

Nhưng hôm nay hắn ý thức được... Người giang hồ "Hung ác", đã không có cách nào hình dung, cần nhắc trước mắt cái này Quý Toán từ Lưu Công tán. Hắn thậm chí đã không hề thuộc tại Thế Tục Thế Giới, mà thân ở một cái khác càng thêm nguy hiểm, Thần Di, mỹ lệ thế giới ở trong. Trong cái thế giới kia... "Người" giới hạn bắt đầu trở nên mơ hồ.

Bọn họ đang ăn yêu ma kia —— có tính không ăn "Người" ?

Chỉ ít rất nhiều Giang Hồ võ giả tại đối mặt dạng này sự tình lúc, không có cách nào giống cái này Lưu Công tán giờ phút này bộ dáng thông dong trấn định.

Ứng Quyết Nhiên liền không nói thêm gì nữa cũng không nhiều hỏi. Chỉ thấy Lưu lão đạo hướng chén gỗ bên trong thịnh thịt, lại tưới chút canh ở phía trên. Ba bát thịnh tốt, đưa cho Ứng Quyết Nhiên một bát.

Hắc Dao nhìn xem phía tây góc tường này nửa người, lại nhìn xem Lưu lão nói, hít sâu một hơi nhận lấy, nhưng chỉ nâng trên tay.

Lưu lão đạo cũng không nhất định phải hắn ăn. Hắn nâng... lên một cái khác chén gỗ đi vào một gian khác phòng, rách nát trong hành lang cũng chỉ còn lại có Ứng Quyết Nhiên cùng Tam Hoa Nương Nương.

Lúc này yêu ma kia mới tranh thủ thời gian tiến đến bên cạnh đồng lửa ngửi một chút này thịt, đem bát bung lên tới. Ăn trước một ngụm nhỏ, nhìn xem Ứng Quyết Nhiên, lại khối lớn khối lớn ăn —— ngay cả nước canh đều không thừa.

Sau đó nàng đi xem cái hũ, nhìn vài lần lại quay đầu nhìn chằm chằm Ứng Quyết Nhiên tay.

Hắc Dao biết được nàng chính là Yêu Ma. Nàng gương mặt lại bị hỏa quang chiếu rọi đến âm tình bất định, lại còn nhìn lấy nàng vừa rồi ăn "Đồng loại". Bởi vì mà giờ khắc này trông thấy cái này Tam Hoa Nương Nương nhô ra một điểm đỏ tươi đầu lưỡi liếm một cái bờ môi, liền cảm giác một trận xộp giòn xộp giòn ý lạnh thân trên. Bận bịu cầm trong tay bát một đưa, cười nói: "Ta cũng không rất muốn..."

Tam Hoa đưa tay liền nhận lấy qua.

Đầu ngón tay chạm đến Ứng Quyết Nhiên mu bàn tay. Hắn cảm nhận được kinh người nhiệt lượng —— nàng xem thấy thân thể giống như là mát Băng Băng, trên thực tế lại dạng này nóng hổi a!

Tam Hoa Nương Nương đem Ứng Quyết Nhiên trong chén cuộn cuộn nước nước cũng ăn không còn một mảnh, lại đem bát nhét vào trong tay hắn.

Sau đó nàng đánh cái Cánh nhĩ, đứng người lên, vòng quanh Ứng Quyết Nhiên chạy một vòng —— Hắc Dao có thể cảm giác được đối phương ánh mắt giống cái dùi đinh lấy chính mình sống lưng, giống như là muốn đem tự mình nhìn mặc.

Sau đó cái này Yêu Ma ở bên cạnh hắn dừng lại, giống một cái động vật như thể tứ chi chạm đất, nhìn hắn. Nhìn hai hơi công phu, tại hắn nhìn không

được muốn hỏi đến tột cùng có chuyện gì thời điểm, lại bỗng nhiên xích lại gần hẳn bên tai, đồ tươi đầu lưỡi cơ hồ đốt lỗ tai hẳn!

Ứng Quyết Nhiên hoàn toàn không kịp phản ứng, chỉ sinh sinh gượng gượng lấy —— cảm giác được cái này Yêu Ma từ lỗ tai hẳn bắt đầu, ở trên người hẳn từ trên xuống dưới thật sâu ngửi một lần, mới quay trở lại hẳn bên tai.

Sau đó nghe được nàng nói: "Ha ha. Ngươi cái này xuẩn vật, xông tới."

"A..., nghe ngươi ngược lại là cá nhân... Ân... Vốn Nương Nương nói cho ngươi một sự kiện. Cũng không uống công, nha, đem thịt cho vốn Nương Nương ăn."

Ứng Quyết Nhiên trước đó nghe chuột tinh nói chuyện với Thỏ Tinh —— mặc dù rất giống không có gì tâm cơ, nhưng mà nói chuyện trôi chảy rõ ràng. Logic rõ ràng. Tùy tiện người nào đều sẽ cảm giác đến này là nhân loại, mà không phải dị loại. Có thể lại nghe cái này "Tam Hoa Nương Nương" nói chuyện, chỉ cảm thấy kỳ dị bừa bãi, giống như là bị bô tập nói tiểu hài từ hoặc là nào từ ôm việc gì. Bởi vậy nghe nàng nói như vậy, chỉ coi là muốn nói cái gì đầu óc mê muội mê sáng. Yêu quái này có lẽ nào từ không rõ ràng, tìm chính mình trên chọc tới.

Thế nhưng muốn càng chú ý. Để tránh nàng bỗng nhiên phát bị điên, đem chính mình xé sống.

Hắn liền cười lớn cười. Dem muốn nói chuyện, yêu ma kia lời nói cũng đã đuổi tại trước mặt hẳn nói.

Chỉ một câu, liền tựa như một tiếng sấm nổ tại trong đầu hẳn vang lên, đánh hẳn toàn thân lông mao dựng đứng ——

"Lão đạo sĩ kia, cũng không phải người nha."

Rừng núi hoang vắng cô thôn phá miếu, lúc đầu sợ sẽ nhất là gặp phải quỷ. Cái này Ứng Quyết Nhiên mấy ngày nay tuy nhiên cùng Yêu Ma ở chung, nhưng trong mắt Yêu Ma đều thấy được, sờ được, cũng không có quá mức dữ tợn khủng bố. Mà hẳn đến lại chỉ là sơ gặp bọn họ, bởi vậy trong đầu cũng không có tiếp nhận, thích ứng quá nhiều.

Đến lúc này Tam Hoa Nương Nương tại âm tình bất định trong ngọn lửa nói câu nói này, lại hẳn thân ở bộ dạng này hoàn cảnh, nhất thời liền nhớ lại đủ loại Oan Quỷ hại người truyền thuyết.

Có thể cứ như vậy giật mình đằng sau mới lại nghĩ rõ ràng. Bận bịu thật dài xả giận, trấn định lại gượng cười nói: "Nương Nương nói giỡn. Các ngươi vốn là... Ân, có cái gì thần thông. Hẳn là cái Yêu Ma, là cái Tu Hành Nhân, lại có cái gì lạ thường."

Này Tam Hoa phụ ghé vào lỗ tai hẳn, tiếp tục nói: "Lưu lão đạo có thể thật là cá nhân nha. Ngươi mắt thấy cái này, nha... A nha... Hẳn cũng không phải người nha!"

Nàng nói đến đây đuổi ra một ngón tay xuyt lập tức: "Xuyt! Hẳn đều không biết được ta biết!"

Bị đè xuống hẳn ý lại một lần nữa từ tâm nổi lên tới. Ứng Quyết Nhiên cho là mình minh bạch cái này Yêu Ma ý tứ.

Hắn tại ngõ hẻm trong gặp qua cái này Yêu Ma xuất thủ —— giết chết này hai cái gọi mình vô kế khả thi Đạo Sĩ như là đồ heo làm thịt chó. Nhưng bây giờ nghe giọng nói của nàng, nàng đối đãi cái này "Lưu lão nói". Thái độ đúng là biết rõ không thích hợp, lại còn không dám nói nha!

Mồ hôi cuối cùng từ hẳn phía sau lưng chảy xuôi xuống tới.

Ngoài phòng gió lớn, người nói chuyện muốn thanh âm lớn chút mới nghe được thanh. Cho nên Ứng Quyết Nhiên chuyển chuyển vị trí gọi mình mặt hướng vừa rồi Lưu lão đạo đi vào phương hướng, hạ giọng hỏi Tam Hoa: "Nương Nương nói là... Ta lúc này trông thấy cái này Lưu Công tán, không phải nguyên bản cái kia Lưu Công tán? Nương Nương có thể hay không nói ti mi?"

Này Tam Hoa liền đứng ghé vào lỗ tai hẳn, nháy mắt mấy cái: "A.... Chúng ta vốn là tẩu tán nha... Về sau, ân... Vốn Nương Nương thấy lão nhân này... A nha, đông dài. Phi phi!"

Tam Hoa nói như thế mấy câu, tựa hồ cảm thấy muốn nói ti mi ngày đó tường tình tốt tổn sức, dứt khoát không nhin được, làm bộ liền muốn tránh đi một bên. Nhưng việc này du quan Ứng Quyết Nhiên tánh mạng, hẳn sao dám giống mèo này yêu "Thoải mái"? Nói hết lời mới một chút xiu đồ dành nàng đem ngày đó sự tình giảng rõ ràng. Sau đó hít sâu một hơi, rất lâu mà nhìn chăm chăm "Lưu Công tán" vừa rồi đi vào gian phòng, một hồi lâu không dám chớp mắt.

Dựa vào cái này Tam Hoa Nương Nương thuyết pháp, tại Lý Vân Tâm chém giết Nguyệt Quân Tử, đạo thống tu sĩ chạy tới vị thành phụ cận đằng sau, nàng và Lưu lão đạo liền tẩu tán.

Các đạo sĩ bắt đầu ở vị thành phụ cận bắt giết Yêu Ma, bọn họ liền cũng không dám ở lâu. Cùng đạo thống "Xử Đạo Sĩ" đánh vài khung, càng trốn càng xa, cuối cùng trốn vào mảnh này dã nguyên trong rừng.

Tiếp lấy gặp được Lưu lão nói.

Bắt đầu thấy hẳn thời điểm hẳn không yêu lắm nói chuyện, Tam Hoa ngược lại là nói liên miên lai nhai nói. Nói đến lâu cái này Lưu lão đạo cũng liền bắt đầu nói chuyện với nhau, nhưng tổng hỏi nàng chút cổ quái vấn đề. Tại Ứng Quyết Nhiên nghe, này giống như là lời nói khách sáo —— muốn từ nơi này Tam Hoa Nương Nương trong miệng đạt được bọn họ lúc trước đủ loại tin tức. Sau đó lời nói liền càng ngày càng nhiều, hỏi được cũng liền càng ngày

càng xảo diệu.

Thăng đến một ngày cái này Tam Hoa rốt cục cảm thấy sự tình có dị dạng, lại gặp lại này chuột tinh Thử Khắc, Thỏ Tinh Tư Cơ.

Màn đêm buông xuống bên trong thừa dịp cái này Lưu lão đạo không ở tại chỗ, cái này Tam Hoa Nương Nương đem sự tình gấp ghềnh nói cho Nhị Yêu nghe.

Tam Yêu lúc nói chuyện vốn là mặt hướng này Lưu lão đạo muốn trở về phương hướng. Lại ba người đều là tu nhà hán Long Vương truyền xuống Thiên Tâm Chính Pháp, là thật Hư Cảnh. Muốn nói động thủ trên đầu thần thông, đối mặt đạo thống Đạo Sĩ cũng ăn không bao lớn thua thiệt.

Nhưng hết lần này tới lần khác liền không biết được... Này Lưu lão đạo lúc nào chuyển qua phía sau bọn họ.

Tam Yêu nói thầm một phen đang muốn ai đi đường nấy tìm cách, vừa quay đầu lại nhìn thấy này Lưu Công tán đứng ở phía sau. Ánh mắt sáng ngời, tại hắc ám trong rừng phảng phất hai cái lồng đèn lớn, sáng đến chướng mắt, sáng đến đáng sợ.

Thấy tình cảnh này, này Tam Yêu liền dứt khoát xé rách da mặt, trước đem tróc nã hán lại nói.

Há biết rõ cái này Lưu lão đạo chỉ phát phát tay, Tam Yêu nhất thời đứng tại chỗ, miệng không thể nói, không thể động đậy!

Cái này Tam Hoa cũng là thấy qua việc đời. Lúc trước Lý Văn Tâm tại vị thành thời điểm, thường xuyên sẽ đi Long Vương Miếu Tiền Viện kiêu trạch vì bọn họ cách nói Truyền Đạo. Đại khái là bởi vì đọc lấy cái này Tam Hoa Nương Nương đã từng đã cứu tính mạng mình, này Lý Văn Tâm đối nàng thì là hết sức ưu ái. Dem hứa nhiều hơn mình hiểu được sự tình đều cùng nàng nói, cũng mặc kệ nàng có nghe hay không hiểu.

Mà cái này Tam Hoa ngược lại là thật ghi ở trong lòng. Nàng nói chuyện bừa bãi, nhưng tâm tư chưa hẳn cũng là như thế. Cho nên thấy một lần cái này "Lưu lão nói". Thủ đoạn, liền biết đại sự không ổn.

Bởi vì này Lý Văn Tâm nói với nàng rất nhiều "Lý luận". Vô luận về phái, đạo thống, Kiếm Tông, căn cơ đều kém không nhiều lắm. Căn cơ kém không nhiều lắm, thần thông biến hóa cũng đều có dấu vết mà lần theo. Thí dụ như một tân thủ xông vào nhà bếp, nghe người ta nói thức ăn này làm như vậy, này đồ ăn làm như vậy, liền chỉ cảm thấy Lâm Lâm đủ loại thức ăn cách làm đều không hoàn toàn giống nhau. Muốn hẳn từng bước từng bước tinh tế ghi chép lại, quả thực là như là Thiên Thư.

Nhưng nếu như hẳn hiểu được xào nấu thức ăn đơn giản chính là muốn dùng các loại thủ đoạn làm ra các loại mọi người ưa thích cảm giác, liền sẽ ý thức được rất nhiều biện pháp nguyên lý đều tương thông, cái gọi là trăm sông đổ về một biển. Làm như vậy khỏi sự đến liền nhìn thấu qua, biết thịt này trước nấu lại nỏ có thể bên ngoài xốp giòn trong mềm, thịt này khỏa phần tử nỏ chế cũng có thể bên ngoài xốp giòn trong mềm—— cũng chỉ là bởi vì lấy "Khóa lại trình độ" như thế một cái đạo lý.

Mà Tam Hoa nghe Lý Văn Tâm giảng có quan hệ tu hành rất nhiều đạo lý, cũng đã biết rất nhiều thủ đoạn thần thông nàng mặc dù không biết được sẽ không dùng, nhưng gặp người làm, luôn có thể minh bạch đại khái là cái chuyện gì xảy ra.

Có thể khi đó "Lưu lão nói". Cái kia một tay —— đã không có Tế Phù cũng không có tác pháp. Chỉ tùy tiện lập tức...

Nàng liền xem không hiểu.

Ý vị này cái này "Lưu Công tán" thủ đoạn cao đến làm cho người kinh hãi, thật sự là đã đến "Cao thâm mật trác" cấp độ!

Sau đó cái này "Lưu Công tán" cũng không có nói nhiều, càng không hề tức giận. Mà chính là duỗi ra một ngón tay, theo thứ tự tại Tam Yêu trên trán điểm điểm.

Tam Hoa chỉ cảm thấy một cổ linh lực rót vào Linh Đài, đi một vòng, tựa hồ tìm không thấy cái gì xuất khẩu, liền sôi trào tiêu tán. Nàng cũng không cảm thấy có gì dị dạng.

Sau một khắc Lưu lão đạo lại vùng tay lên, Tam Yêu liền có thể động.

Tam Hoa lúc này mới phát hiện này chuột tinh cùng Thỏ Tinh phảng phất đem vừa rồi sự tình quên sạch sẽ, cười đùa cùng bọn hán "Chương khiến Trương Lão" nói mấy câu, liền đi các làm các sự tình.

Cái này Tam Hoa Nương Nương, lúc trước cũng là có nhanh trí, hù sợ truy sát Lý Văn Tâm Kiếm Khách, đã cứu nhà nàng Long Vương. Lúc này gặp được loại sự tình này trong lòng cũng có mấy phân so đo. Liền không ngôn ngữ, chỉ chứa làm chính mình cũng đem sự tình quên.

Đội qua đi tìm cái cơ hội tốt sẽ cùng này Thỏ Tinh, chuột tinh nhắc lên trước đó sự tình, càng quái dị hơn tình huống liền phát sinh ——

Chỉ cần, phàm là, nàng nói lên cùng "Lưu Công tán là cái giả trang" lời này có quan hệ sự tình, này Nhị Yêu liền phảng phất không có nghe thấy, ngoảnh mặt làm ngơ!

Nàng không biết được nên làm như thế nào. Nhưng tổng không tốt vứt bỏ Nhị Yêu chính mình đào thoát —— này Nhị Yêu lúc trước nghe nàng cách nói, cùng hẳn cơ hồ liền có truyền pháp thụ pháp tình thấy rõ. Lý Văn Tâm tuy nói vì bọn họ đặt tên, nhưng chưa bao giờ tự xưng sư tôn, kì thực là nàng tại đời Lý Văn Tâm truyền pháp, này Lý Văn Tâm ngược lại càng giống là cái Tổ Sư.

Càng bởi vì cái này Tam Hoa hiểu được đã này "Lư Công tán" có thể sử xuất loại này Thần Dị thủ đoạn, đại khái chính mình cũng khó thoát hẳn "Ma trảo" . Lại sợ chính mình trốn không biết được cái này Mạo Bại Đạo Nhân mưu đồ thứ gì, phải chăng muốn đổi nhà nàng Đại Vương bắt lợi...

Một phen dây dưa suy nghĩ xuống tới, đến không có đào tẩu, mà chính là cũng chứa cái gì đều không nhớ ra được bộ dáng, lư ở bên cạnh hắn.

Lại sau này... Liền bị một vãn vụ buồn ngủ ở đây.

Sau đó nhìn thấy Lý Vân Tâm từ trong mây mù đi tới, cùng bọn hắn nói mấy câu, lại biến mất không thấy gì nữa.

Mà đợi Lý Vân Tâm sau khi đi, cái này Đại Đường phía đông này một bộ bộ dáng đáng sợ thân thể liền xuất hiện. Trước chỉ có một cái Cốt Giá, sau đó chậm rãi dài. Cũng không biết được là dùng cái gì dài.

Ứng Quyết Nhiên nghe những này trong lòng kinh ngạc không khỏi. Lần thứ nhất khắc sâu thể nghiệm đến cái gì gọi là "Mới ra Long Đàm, lại nhập Hồ Huyệt" .

Hắn thở dài ra một hơi, chậm rãi quay đầu hướng sau lưng nhìn xem —— chỉ sợ Lư lão đạo cũng ra hiện ra tại đó, trừng mắt một đôi đèn lồng con mắt nhìn hắn chăm chăm!

Nhưng phía sau là màn đêm, mưa to.

Hắn lại nghĩ tới Lư lão đạo nói hắn những người kia tại "Hậu viện" —— có thể hay không cũng ngộ hại? !

Ngay vào lúc này, Lư Công tán từ này trong phòng chuyển đi ra. Ứng Quyết Nhiên lập tức nhẹ nhàng hát ra một hơi, tốt gọi mình Nhịp tim đập đến không lợi hại như vậy.

Này Lư lão đạo trong tay bưng một cái không chén gỗ, xem trước một chút Tam Hoa, cười nói: "Lúc trước kêu la không thích. Bây giờ ngược lại ăn sạch sẽ."

Sẽ chậm chậm đi đến cạnh đồng lửa ngồi xuống, nhìn xem nhất Nhân nhất Yêu: "Các ngươi hai cái lúc trước ngược lại là gặp qua. Bây giờ nói đến cũng thân thiện. chỉ là ứng Đại Hiệp nha —— "

Hắn hơi nghiêng thân thể hướng về phía trước, nhìn Ứng Quyết Nhiên sắc mặt: "Làm sao sắc mặt nhìn lấy trắng?"

Ứng Quyết Nhiên hơi trầm mặc một hồi, khẽ cắn môi đáp hắn: "Có lẽ là nhện độc chưa trừ chỉ toàn, thân thể hư."

Lư lão đạo lại hỏi: "Làm sao Nhịp tim đập đến nhanh như vậy?"

Ứng Quyết Nhiên lại đáp: "Kinh Lôi nổ vang, tâm lý hoảng."

"Làm sao trên đầu xuất mồ hôi?"

Ứng Quyết Nhiên nhìn lấy Lư lão nói: "Cái này bên cạnh đồng lửa thực sự nóng, nướng đến hoảng."

Lư lão đạo liền không hỏi. Nhìn chăm chăm Ứng Quyết Nhiên, chậm rãi đem thân thể ngửa trở về, trong miệng phát ra một tiếng thật dài, ý vị không rõ "A" .

"Còn tưởng rằng ứng Đại Hiệp nghe được thứ gì không nên nghe lời. Vậy liền phiền phức." Cái này Lư Công tán một bên cười , vừa từ từ nói, "Nhân ngôn Khả Ủy nha."

Một cái Kinh Lôi nổ vang, hắn mặt trắng bệch trắng bệch, giống người chết.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Lục dục kiếp thân

Tam Hoa sau lưng Ứng Quyết Nhiên lặng yên không một tiếng động lui trở về trong bóng tối qua, cũng không nói lời nào.

Ứng Quyết Nhiên ép buộc mình tại trên mặt lộ ra một cái cười, ngừng thờ khó khăn nói: "Cũng chưa từng nghe tới cái gì không nên nghe lời. Lưu tiên sinh nghĩ đến nhiều. . . Giờ phút này mưa gió dạng này lớn, tại hạ lo lắng ta những huynh đệ kia. Nghĩ đến hậu viện qua nhìn một chút. . ."

"Cũng là Nhân chi thường tình." Lưu lão đạo nói, "Vậy liền qua a."

Ứng Quyết Nhiên ngược lại hơi sững sờ. Hắn không nghĩ tới người này dễ dàng như vậy liền để hắn rời đi —— lại không lo lắng hắn chạy đi a?

Nhưng đảo mắt tưởng tượng lại thoải mái. Đây Tam Hoa Nương Nương cùng chính mình so sánh cũng là Thần Dị phi thường. Nhưng ở cái này trước mặt lão nhân lại là ngoan ngoãn, đi cũng không dám đi, chính mình lại như thế nào có thể chạy thoát?

Hắn liền hít sâu một hơi, xách đao đứng người lên. Muốn về phía sau nhìn một cái những người kia là không mạnh khỏe, cũng muốn nhìn một cái phụ cận địa hình.

Tuy nhiên Tam Hoa Nương Nương nói nơi này đi không thoát, nhưng rất nhiều chuyện không có chính mình thử qua luôn luôn không an lòng.

Nhưng mà hắn vừa đi mở hai, ba bước, này Lưu lão đạo lại như là chợt nhớ tới cái gì, tùy ý nói: "Còn có chuyện, bản đạo thuận miệng hỏi một chút từ. Ứng Đại Hiệp trước đây nói từng tại viên châu nước huyện cảnh bên trong nhìn thấy một cái lão nhân gia. Lão gia kia còn đối ứng Đại Hiệp nói chút lời nói —— đều là lời gì?"

Đổi lại người bình thường sự tình, tất nhiên là nhớ không rõ. Nhưng có quan hệ lão già kia sự tình lại phảng phất bị thứ gì thật sâu chạm trở tiến trong đầu, hắn muốn quên đều không thể quên được. Cho nên tại hơi chút do dự đằng sau hắn thấp giọng nói: "Lưu tiên sinh hỏi cái này làm cái gì?"

Sự kiện kia rất cổ quái. Lưu Công tán rất cổ quái. Một cái cổ quái người hỏi một kiện cổ quái sự tình, cái này càng cổ quái.

Lưu lão đạo chỉ cười cười: "Hiếu kỳ a. Ứng Đại Hiệp không muốn nói liền không cần phải nói."

"

Ứng Quyết Nhiên thực sự không muốn nói. Nhưng loại sự tình này hắn không nói, chính mình lại lý không rõ đầu mối. Mặc dù chỉ là một ngày ngắn ngủi, nhưng lão nhân kia lưu cho hắn lời nói lại giống như là tại trong đầu đặt vài chục năm, sắp gọi hắn phiền não đến muốn đập đầu vào tường!

Bởi vì lấy dạng này tâm tư, hắn rốt cục nhìn không được đem lời kia từ đầu chí cuối, một chữ không kém nói ra miệng —— cũng rất muốn nhìn một chút cái này Lưu lão chỉ nghe lời kia là phản ứng gì.

"Cái này viên châu Quốc Nhân người bị đồ Phong Quốc người xâm lược nỗi khổ, lại không đi nghĩ như thế nào khu trục những người kia, ngược lại là nhận mệnh. Bây giờ lại bị người đánh đến tận cửa, mới nghĩ đến phản khởi phản kháng —— đáng tiếc cũng là rồi tình rồi mệnh. Ai địch ai bạn cũng không dễ phân rõ, liền đành phải cho mình Thụ lên một cái cái bia đánh dấu. Quả nhiên là buồn cười vừa đáng thương."

Ứng Quyết Nhiên thuật lại xong, lược đón đến, nhẹ ra một hơi: "Người kia chính là như vậy nói."

Hắn có chút chờ mong Lưu lão đạo hội làm phản ứng gì.

Nhưng kết quả làm hắn thất vọng.

Lưu lão đạo tựa hồ liền thật chỉ là "Thuận miệng hỏi một chút". Ứng Quyết Nhiên nói đầu mấy chữ thời điểm hắn còn cần tâm nghe một chút, nói đến phần sau hắn liền không lắng ý. Mà chính là cảm lấy trong cái hũ cán dài muối, tại bình kiểm chút. Mò được thịt bầm khối thịt liền đưa vào miệng bên trong chép miệng một chép miệng, nhìn hưởng thụ cực.

Chờ Ứng Quyết Nhiên nói xong xuất khí, hắn mới ngẩng đầu: "Người cũng đã biết đây là cái gì thịt."

Ứng Quyết Nhiên không rõ ràng cho lắm lắc đầu.

"Lớn 𩚑. Là Nhất Vĩ thành hình người lớn 𩚑 thịt. Cũng không cần thả cái gì gia vị liền tươi non vị đẹp, thật sự là trong thiên hạ đệ nhất đến vị." Lưu lão đạo cười híp mắt nói, "Người lại không ăn, ngược lại tiện nghi miệng kia thêm Tam Hoa."

Lời này dường như sấm sét tại Ứng Quyết Nhiên bên tai nổ vang.

Hắn lại không có cách nào khác diễn tiếp —— loại chuyện này loại tình huống này lại muốn lừa mình dối người, cũng chỉ là cho cường giả làm đồ chơi a!

Hắn dứt khoát quét ngang đao, lui tới cửa. Ngoài cửa mưa gió trong nháy mắt đem hắn phía sau lưng ướt nhẹp, thổi đến hắn phần gáy lạnh lẽo, liền phảng phất tùy thời muốn bị chặt đầu.

Ứng Quyết Nhiên vận đủ nội lực, đoạn quát một tiếng: "Người đến là ai?!"

Lưu lão đạo nhìn xem Ứng Quyết Nhiên, lại nhìn xem Tam Hoa, cười hắc hắc đứng lên.

"Người vật nhỏ này ngược lại là ngoài dự liệu, không cần thận mảnh tưởng tượng ngược lại cũng hợp tình hợp lý. Đã người nhớ kỹ không có quên, liền sớm nên nói ---- -- cái Yêu Ma, đùa bốn cái gì tâm cơ." Hắn tiếng cười kia lộ ra phong thanh tiếng mưa rơi, lộ ra đáng sợ cực. Nhưng dạng này cười

qua một phen đằng sau lại thờ dài, "Ai. Nói đến ta cũng không quá mức ác ý. Các người những này Oa Oa đối này Lý Vân Tâm ngược lại là trung thành tuyệt đối, lão đạo này cũng là trung thành tuyệt đối. Hào tâm như vậy đã hồi lâu không có trải nghiệm qua, cho nên mới lưu luyến không rời. Nhưng cũng có cái đứa bé kia sự tình —— "

"Lưu lão nói ". Chỉ chỉ phòng phía đông "Lăng Không Từ" thân thể: "Cái này Lưu lão đạo đối Lý Vân Tâm, là đã có liếm độc chi tình, lại có trung thần nghĩa sĩ chi tâm."

"Đối với hán này nhân tình Thi Quỷ Từ, thì là trong nhân thể nam nữ chi ái."

"Các người còn lại những người này, bị nhốt ở loại địa phương này. . . Trong lòng tình cảm đều muốn so ngày bình thường mãnh liệt một số. Mấy cái này hoặc buồn hoặc vui tình cảm a, vừa vận dùng để tạo nên năng này Lục Dục cướp thân thể."

Ứng Quyết Nhiên nghe được không hiểu ra sao. Liền đi nhìn Tam Hoa. Kết quả cùng hán muốn, này Tam Hoa nháy mắt núp ở góc tường, nhìn lại giống như là sợ cực.

Hán vô kế khả thi, chỉ được một con sương mù Địa Thánh Lưu lão đạo tiếp tục nói tiếp.

"Người có biết người thân thể này là cái gì." Lưu lão đạo chỉ chỉ Ứng Quyết Nhiên. Nhưng tịnh không để ý hán có trở về hay không chính mình, chỉ nói tiếp, "Người thân thể này, thân thể cùng Thần Hồn. Thần Hồn lại là cái gì. Nói trắng ra, Thất Tinh Lục Dục mà thôi. Người thế tục sợ chết, bởi vì thân thể hủy đi Thần Hồn liền hủy đi, biến thành cô hồn dã quỷ."

"Nhưng Tu Hành Nhân —— Đạo Pháp bên trong tạo nên thân thể biện pháp mặc dù không nhiều, thế nhưng không ít. Phụ thân chi thuật, đoạt xá chi thuật, Khôi Lỗi Chi Thuật —— Tu Hành Nhân tu hành, chính là vì thói luyện thân thể Thần Hồn tốt cùng Nhật Nguyệt đồng thọ, há có thể không hao hao nghiên cứu như thế nào tạo nên thân thể. Nhưng ở Tu Hành Nhân nơi này, tạo nên thân thể biện pháp ngược lại tốt xử lý, nhưng mà Thần Hồn như thế nào lại trở lại này thịt trên người?"

"Cần biết rõ Thần Hồn cùng thân thể vốn là có một phần là trùng điệp. Thân thể tạo tốt, Thần Hồn liền phụ không tổn sức. Thân thể tạo không tốt, Thần Hồn liền phụ không lên. Người nói một chút, làm sao bây giờ?"

"Lưu lão nói ". Những này nói nôm na dễ hiểu, liền ngay cả Ứng Quyết Nhiên đều chậm rãi nghe được mình.

Dưới mắt người này lại hỏi một chút hán, hán cũng không biết làm sao, Ma xui Quỷ khiến tựa như đáp đi ra: "Biện pháp cũng là đơn giản —— liền như là này dệt vải nữ công, đen trắng dây cùng một chỗ dệt, há không liền thành?"

Lưu lão Đạo Đại cười. Hán tiếng cười trong sảnh đường quanh quẩn, từ trong miệng phun ra khí lưu thậm chí thổi đến to như vậy một đồng lửa lúc sáng lúc tối: "Đừng nha. Một bên tạo thân thể, vừa đem Thần Hồn dệt đi vào chẳng phải được sao? Chỉ là còn có một chút —— Tu Hành Giả từ tu hành mới bắt đầu liền muốn lịch các loại kiếp, trăm các loại tình. Này Thần Hồn bản thân lại là Thất Tinh Lục Dục tập hợp —— Tu Hành Nhân Thần Hồn kì thực cũng là không hoàn chỉnh."

"Các người những người thế tục này Thần Hồn là Ngũ Thái Ban Lan. Nhưng Tu Hành Giả còn sống lúc sau đã đem tình cảm chậm rãi bỏ đi trấn áp —— người lại xem bọn hán Thần Hồn, cũng là cõi nhan sắc, lưu lại tốt nhiều đứng không. Đứng không dùng cái gì bổ sung lấy? Tìm tới đạo tâm, dùng đạo tâm bổ sung lấy. Không tìm được, trước dùng linh lực bổ sung lấy."

"Cho nên người muốn đem bọn hán Thần Hồn một lần nữa bện tiến trong thân thể, lại ngay cả cái gì đầu sợi tìm không thấy, như thế nào bện? Liền muốn tìm này Thất Tinh Lục Dục, lần nữa tới biên. Nhưng cái này cuộn cuộn trục thể, vô luận người vẫn là Phi Cầm Tảo Thủ, đều có vị trí của mình." Lão Đạo hướng Ứng Quyết Nhiên điểm điểm, "Thí dụ như người đứa nhỏ này sinh ở trên đời này, về sau chết nát hóa thành một đồng bụi đất —— người có thể còn ở trên đời này? Đương nhiên là tại. Chỉ nói là người còn sống thời điểm chiếm trên đời này một cái không, sau khi chết cái này không cũng liền tán loạn, biến thành càng nhiều nhỏ bé không. Sau đó người những này nhỏ bé không cùng người khác những cái kia nhỏ bé không lại tiến đến một chỗ biến thành một cái mới không —— tân nhân cũng liền đi tới nơi này trên đời."

Lưu lão đạo nói đến đây phảng phất đối ý nghĩ của mình đắc ý cực. Hán đứng người lên, vuốt vuốt sợi râu, bước đi thông thả mấy bước. Mang theo đến Phong trong sảnh đường ô rung động, phảng phất hán là một cái cự đại Phong Tương, không ngừng nghi hướng bốn phương tám hướng phun ra khí lưu.

"Cho nên thế giới này, trên bản chất cũng là không. Từ vô sở không chỗ tạo thành không. Người, ta, cỏ này mộc, gạch đá, thậm chí ngọn lửa này, tìm căn nguyên cứu đều là cùng một loại đồ, vật. Trên đời những này đứng không không nhiều cũng không ít. Bên này thêm ra tới một cái, bên kia nhất định liền muốn thiếu một cái. Bây giờ ta lại muốn dùng Thất Tinh Lục Dục đem Thần Hồn bện tiến trong thân thể, chính là phải dùng những Tiểu Không đó biến một cái lớn để trống, cho người ta ở. Chỉ nói là trên đời này khắp nơi đều là to to nhỏ nhỏ đứng không, ta biến năng thời điểm những cái kia đứng không liền như là tro bụi muốn bay vào đến, này làm sao có thể thành? Người hãy nói một chút, ta nên làm cái gì?"

Về sau những lời này Ứng Quyết Nhiên liền nghe không hiểu. Nhưng vẫn là nghe được cái gì "Hạt bụi" loại hình lời nói.

Trong lòng của hán bức bối, không biết được lão đầu từ này nói xong lời nói này muốn làm gì, nơi nào còn có tâm tư cho hán tính tế nghĩ. Chi lung tung ứng câu: ". . . Tìm không có gì tro bụi địa phương không là tốt rồi!"

Lưu lão Đạo Nhất vung tay áo, mặt mày hớn hớn: "Vâng! Tìm một cái không có gì đất trống phương, lại dùng trên đời này Thất Tinh Lục Dục đem Thần Hồn bện trở về nhà!"

"Chỉ là, đi nơi nào tìm một cái có thể cho phép tiếp theo người không?" Lưu lão đạo cười hắc hắc đứng lên, "Người không thành. Người không quá nhỏ. Muốn phải thật lớn không, chỉ có qua tìm những cái này lớn —— lớn sức vật. Chạy vào lớn sức vật không bên trong. Trong này sạch sẽ. Trừ người trên người chúng những cái này, đúng là cái gì tạp chất cũng không có."

Hắn một bên nói một bên cất bước tứ phương, cuối cùng đi đến Lăng Không Từ cổ kia đâm máu thân thể bên cạnh: "Ta liền dùng các ngươi vì nàng bên cái này Lục Dục cướp thân thể. Dưới mắt chính sinh trường."

"Nói đến trước đó vài ngày liền cảm giác quái —— nguyên bản sinh được thật tốt, làm sao cái này Tâm Khiếu liền sinh được nhanh. Ngươi nhìn huyết mạch này ——" hắn đưa tay tại cổ kia thân thể mặt ngoài mạch máu thượng đánh đánh, "Huyết mạch này Tâm Khiếu đều đã thành hình. Bây giờ lại là biết. Nguyên lai là bởi vì ngươi vật nhỏ này."

Hắn quay đầu nhìn Tam Hoa Nương Nương: "Trong lòng ngươi hiểu được rất nhiều chuyện, lại không nói. Ở trong lòng động tâm cơ đoán nghĩ, kết quả nàng Tâm Khiếu liền sinh được nhanh. Nếu như không phải ta hôm nay biết được, thân thể này khó mà nói liền thất bại trong gang tấc, ngươi lấy cái gì bồi ta tới."

Tam Hoa cũng không nói chuyện, chỉ lẫn mất càng xa một chút hơn.

Gặp nàng bộ dạng này, "Lưu lão nói ". Mới thở dài: "Thôi được. Vốn là một chuyện tốt, ngược lại đem bọn ngươi hù dọa. Bây giờ các ngươi đều đã biết ngọn nguồn, tâm lý đều đều có suy nghĩ. Cái này cũng liền đều không tinh khiết. Như vậy việc này tự nhiên là không thành. Nhắc tới cũng là các ngươi phúc duyên chi —— ngươi đứa nhỏ này."

Hắn vừa nói vừa chỉ Ứng Quyết Nhiên: "Có biết ta trong cái hủ nấu là cái gì?"

Không đợi hắn trả lời nhân tiện nói: "Này lớn 巽 vốn là trời sinh Linh Vật, lại được đạo hạnh thành hình người. Ăn nó một miếng thịt, Tu Hành Giả có thể ôn dưỡng củng cố cảnh giới, người thể tục thì có thể Duyên Thọ trăm năm. Ngươi lại không ăn, phân cho cái này Yêu Ma. Đã như vậy, thôi, thôi, a. Ta liền đi, đem cái này Lăng Không Từ lưu ở nơi đây."

"Ngươi lại đối này Lý Vân Tâm nói, đứa nhỏ này vốn là không có cái gì sai lầm. Nàng phạm hắn, cũng là bị người hãm hại. Đã những ngày này đã nhận hết tra tấn, liền xem như còn kiếp trước ác quả. Bây giờ đầu thai làm người, nếu như có cơ duyên sinh ra, gọi hắn không thể hại nàng, từ nàng làm trong thể tục Ân Sĩ, này cả đời a."

Sự tình phát triển vượt qua Ứng Quyết Nhiên đoán trước —— hắn vốn cho rằng phải có một trận sinh tử ác đấu, đem tánh mạng lưu ở chỗ này. Lại không nghĩ đột nhiên có dạng này chuyển hướng —— hắn liền không biết là thật là giả.

Trong lòng linh quang nhất niệm, muốn hỏi "Tôn tính đại danh", lại trông thấy này Lưu lão Đạo Thân thượng đột nhiên nổi lên một trận kim quang. Kim quang kia như là thiên ti vạn lữ kim sắc vụ khí, lượn lờ bùng bùng hội tụ đến một chỗ biến thành cái hình người. Hình người cũng nhìn không rõ, mờ mờ là cái lão nhân. Lão nhân tại Lưu lão đạo đỉnh đầu ngừng một lát, bỗng nhiên trực tiếp xuyên phá nóc nhà, hướng về phía đông bầu trời tạt bắn đi, trong nháy mắt liền không thấy hành tích.

Chỉ còn lại Ứng Quyết Nhiên cùng Tam Hoa Nương Nương nhất Nhân nhất Yêu đứng trong sảnh đường.

Sau đó. . . Ứng Quyết Nhiên nhìn thấy một hình bóng.

Chính hắn đứng tại cửa ra vào, cái bóng kia hai chân là liên tiếp hắn hai chân —— là chính hắn bóng dáng.

Nhưng vấn đề là trước đó lúc nói chuyện mới vừa vặn vào đêm, mưa gió mãnh liệt. . . Làm sao giờ phút này liền thấy bóng dáng?

Hắn vội vàng xoay người nhìn ra ngoài cửa —— thấy là một phương sáng sủa bầu trời, cùng trên bầu trời mây trắng. Thiên chẳng biết lúc nào sáng, trong thính đường đồng lửa cũng đã sớm dập tắt. Phòng phía tây bị ăn thừa nửa cái thân thể Yêu Ma không thấy tăm hơi, phía đông này đâm máu thân thể ngược lại vẫn còn ở đó.

Nhưng Tam Hoa Nương Nương không thấy.

Lúc này nghe được ngoài phòng một thanh âm: "Ứng Đại Hiệp lĩnh hội đến thế nào?"

Ứng Quyết Nhiên tập trung nhìn vào, là này tại được đứng tại ngoài phòng trong sân vườn nhìn hắn. Ứng Quyết Nhiên trước đó kinh lịch viên châu nước huyền cảnh, giờ phút này liền không dám coi là thật. Chỉ nhủ mảy "Ừ" một tiếng.

Này tại được nhân tiện nói: "Mười mấy ngày trước đó chúng ta bị đưa sau khi đi vào, bên này Yoo Đạo Sĩ liền nói ngươi bên trong nhận độc, ngươi nhắc lên nội kinh hộ Tâm Mạch thời điểm lại đứng lúc lĩnh hội công pháp cảnh giới, cho nên ở chỗ này bế quan mười mấy ngày. Hôm nay gặp ngươi xuất quan —— lĩnh hội đến như thế nào?"

Ứng Quyết Nhiên nháy mắt mấy cái, kinh ngạc nhìn lại hướng ngoài phòng nhìn xem. Liền thấy vốn nên là trong phòng Lưu lão nói. Hắn mỉm cười hướng Ứng Quyết Nhiên được cái đạo lễ: "Muốn đến là có đột phá. Lão Đạo chúc mừng."

Hắc Đạo Ứng Quyết Nhiên khó có thể tin hít sâu một hơi, nhớ tới một cái nào đó truyền thuyết. Người đồn cưỡi lên núi gặp được Tiên Nhân đánh cờ. Hắn nhìn tổng thể, lại đi nhìn chính mình Phù Từ, lại là đã ngay cả chuỗi đều mục nát —— đã qua mấy trăm năm!

Mà lúc này một câu nói khác nhảy vào đầu óc hắn ——

Này phụ thân Yoo Lão Đạo Nhân từng nói, ". . . Chạy vào lớn súc vật không bên trong. Trong này sạch sẽ."

. . . "Cái này" bên trong! !

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 234: Chết như thế nào :

Lão già kia nói lời mặc dù cuồng vọng Thần Di, nhưng trật tự cũng còn rõ ràng. Như vậy hắn đã nâng lên cái này "Cái này" chữ ——

Ứng Quyết Nhiên liền không nghĩ ngợi nhiều được, trước chỉ hỏi một sự kiện —— những ngày này bên ngoài là không từng có người đến qua.

Lời này hỏi, Lưu lão đạo cùng tại được nhìn lấy đều kinh ngạc. Sau đó mới chi tiết cáo hắn, thật có người đến qua.

Bọn họ tới nơi đây đằng sau ngày thứ hai liền có đạo sĩ đến đây. Lại là bay lên đến —— ít nhất là một cái Hóa Cảnh. Nhưng Hóa Cảnh Đạo Sĩ tuy nhiên bay được, nhưng cũng cố hết sức. Nói như thế đạo sĩ kia cảnh giới hẳn là còn phải lại cao mình chút. Bọn họ tại trong sương mù tự nhiên không nhìn thấy, tại Vụ Ngoại chuột tinh cùng Thổ Tinh lại nhìn thấy. Đạo sĩ kia lại giống như là cái Người mù, mắt thấy trong rừng như thế một mảng lớn mê vụ lại không nhìn, đầu óc mê muội ở trong rừng đi loạn. Đi loạn Nhất Khí đằng sau lại rồi đi, giống như là tìm mà không được.

Ứng Quyết Nhiên liền nhớ lại lão già tại trong đêm nói chuyện cùng hắn —— nói chỉ sợ bọn họ những người này là đạo thống phóng xuất mồi, dẫn dụ này Lý Vân Tâm mở ra cấm chế. Bấy giờ đem bọn hắn nhốt nơi đây có thể để tránh cho cho Lý Vân Tâm thêm vào rất nhiều phiền phức.

Lúc này biết được phen này sự tình, liền biết này phụ thân Lưu lão đạo dị nhân nói là tình hình thực tế.

Này dị nhân nói mình không có ác ý gì, dựa theo này nhìn đại khái là thật. Vô luận hữu tâm vô tâm, hắn tổng giúp Lý Vân Tâm một số.

Ứng Quyết Nhiên liền lại đi trong phòng nhìn xem. Phía tây thân thể tàn phế không, phía đông "Lăng Không Tử" vẫn còn ở đó. Hắn liền chỉ này Lăng Không Tử thân thể hỏi đám người có thể hiểu được đó là ai.

Đến tận đây, mặc kệ ai nảy đều thấy được hắn rất không thích hợp. Nhưng vẫn đáp hắn lời nói —— nói không biết được khi nào sinh ở trong phòng này, mọi người cũng không biết đó là ai. Chỉ là tuy nhiên nhìn lấy dữ tợn đáng sợ, nhưng chung quy lại không sợ người. Lại nơi đây thường có thân dị chi chuyện phát sinh, cũng liền tùy theo qua.

Ứng Quyết Nhiên nghe xong những này thở dài ra một hơi, ngẩng đầu nhìn một chút Thiên.

Thiên Lam đến khóa mắt,

Này ánh sáng mặt trời cũng có mấy phần cổ quái. Trên trời sáng sủa, nhưng không thấy ngày. Không có ngày, ánh sáng phảng phất từ từ mặt khắp nơi đến, đem cái này một vùng trời nhỏ lấp đầy.

Hắn chậm rãi ngồi vào phòng trước khô ráo trên bậc thang, chống hẳn đao. Nghĩ một lát nhi mới nói: "Các người nghe ta nói một sự kiện. Ta cũng không biết được là thật là giả... Nếu như cảm thấy là giả, coi như ta nhện độc chưa trừ sạch, phán đoán đi."

Sau đó hắn phối hợp, chậm rãi đem "Đêm qua" phát sinh sự tình đều nói một lần.

Hắn nói chuyện suy nghĩ thời điểm có cái thói quen, liền là ưa thích lấy tay qua sờ chính mình cái cằm. Ứng Quyết Nhiên có một phương rộng lớn cái cằm, chính hắn càng thích vui mừng. Cho rằng điều này làm hắn nhìn càng tăng mạnh hơn mà hữu lực, bởi vậy hắn thói quen cạo râu.

Tại niên đại này nam tử lấy râu dài vì đẹp. Vô luận giống Lý Vân Tâm vẫn là hắn dạng này cạo râu đều là số ít, nhưng cũng cũng không tính hiếm thấy.

Thế là hắn lúc nói chuyện ý thức được Lưu lão đạo cùng tại được hắn nhóm cũng không có hống chính mình. Hắn một lần cuối cùng cạo râu là tại tiền vị thành đằng sau. Tại hắn "Thời gian" bên trong, cho tới bây giờ cũng bất quá hai ngày, có lẽ cái cằm sẽ có gốc râu cắm, nhưng không hội trưởng.

Nhưng mà bây giờ vừa sờ mới ý thức tới, không ngờ trải qua rồi bởi một mảnh.

Cuối cùng vẫn đem hấn kiến thức từ đầu chí cuối nói một lần. Sau đó mở ra tay: "Ta cũng không có bề quan. Tại ta chỗ này chỉ bắt quá qua một ngày mà thôi —— ta hiện tại cũng không biết được các ngươi những người này là thật vẫn còn huyền ảo. Nhưng người kia nói là trong này sạch sẽ —— ta liền suy nghĩ, chúng ta bây giờ đến là ở nơi nào mặt?"

Mới đầu mọi người còn cảm thấy hấn đang nói mê sảng —— có lẽ thật sự là nhện độc chưa chỉ toàn, hoặc là luyện công xảy ra sự cố. Có thể nói càng về sau Lư lão đạo sắc mặt ngược lại thời gian dần qua biến.

Bởi vì Ứng Quyết Nhiên nói có mấy lời, lại là biên không ra.

Ứng Quyết Nhiên nói, lúc ấy hấn cùng này phụ thân Lư lão đạo Quái Nhân nói nơi đây khí trời cổ quái. Quái nhân kia lại nói mưa gió cũng không tính cổ quái —— Thiên Hạ hạ cả mưa, thịt mưa, hạ xanh cây mận cũng coi như tầm thường. Ứng Quyết Nhiên chỉ coi đó là thuận miệng nói một chút, nhưng Lư lão đạo lại biết là thật.

Những ngày này, trên trời có mưa gió thật là tầm thường. Càng không giống bình thường coi như nhiều —— không nói đến thỉnh thoảng, hội từ trên bầu trời truyền đến ừ ừ âm thanh. Thanh âm kia giống sấm rền, nhưng thật giống như cách thật xa thật xa. Một vang lên có quan hệ tốt chút thời gian mới có thể ngừng, có thể hết lần này tới lần khác bầu trời ngàn dặm không mây, một điểm mưa cũng không.

Lại nói cái gì cá mưa, thịt mưa, này xác thực thật là thật —— không phải vậy những ngày này này Lư lão đạo bằng vào cái gì sống qua?

Thường thường liền có những cái này đồ, vật từ trên trời hạ. Lại đều là xào nấu tốt cá, thịt ---- -- -- phần một phần phô thiên cái địa rơi, có lúc rơi xuống đất dội liền quăng thành thịt vụn, có lần xuống tại trong đất bùn ăn không được. Ngẫu nhiên có chút treo ở cây cối cành lá bên trên, Lư lão đạo liền chờ nó ngừng đi lấy ăn.

Hắn lúc trước cũng là ăn ngon, cho nên cảm giác đến mùi vị kia quen thuộc. Ăn mấy lần một chặc lưỡi, ý thức được chính là trong thành Mộc Nam cư thức ăn nha. Hắn lúc trước cùng Lý Vân Tâm ở tại Long Vương Miếu thời điểm hương hỏa tràn đầy, trong tay Ngân Tệ cũng sung túc. Liền ngẫu nhiên gọi Mộc Nam cư bên ngoài đưa bàn tiệc đến ăn, mùi vị đó có thể phải nhớ rõ.

Lư lão đạo bởi vì lấy Ứng Quyết Nhiên lời nói câu lên cái này ức. Sau đó lại nghĩ tới một cái khác cái cọc ——

Cá cùng thịt cũng không phải mỗi ngày dưới, ngẫu nhiên cũng sẽ rơi trái cây.

Này trái cây lại không phải dứa, mà chính là chua xót chua xót xanh cây mận. Hắn đã từng liên tiếp hai ngày ăn vật kia, bây giờ vừa nghĩ tới chỉ cảm thấy dưới lưỡi nước bọt tràn lan, há miệng liền có thể phun ra Thủy Châu nhĩ tới. Xanh cây mận... Chính là Tâm Ca Nhi lúc trước thích ăn.

Hắn lúc trước lúc rảnh rồi ngẫu nhiên cầm một khóa xanh cây mận chậm rãi gặm. Lư lão đạo thấy miệng bên trong chua liền hỏi hấn ăn vật kia làm gì. Lý Vân Tâm liền cười cười nói thứ này cũng không phải muốn ăn thì ăn đạt được —— hấn trên đường đi loạn gặp được một người bán cái đồ chơi này. Đã chua lại chất chất không người hỏi thăm, hấn liền đem nguyên một giỏ đều mua.

Cảm thấy trong miệng bên trong không có tư không có vị liền lấy một khóa chậm rãi nhai, luôn có thể phản chấn phản chấn tinh thần, tinh táo tinh táo chính mình.

Cũng hạ thứ này.

Lư lão đạo Lư Công tán tỉnh tế muốn Ứng Quyết Nhiên lời nói, con mắt càng ngày càng sáng, một cái ý niệm trong đầu ở trong lòng dỗi tới dỗi lui miêu tả sinh động. Hắn cũng không lo được người bên ngoài tại. Hiện lộ bản lĩnh tung người một cái liền nhảy lên trên đỉnh, nhìn chăm chăm này Lam Thiên không chỗ ở nhìn. Nhìn Nhất Khí cúi đầu lớn tiếng hỏi Ứng Quyết Nhiên: "Ngươi trong mộng quái nhân kia còn nói cái gì không có? !",

Ứng Quyết Nhiên ngẫm lại, cảm thấy quan trọng hấn đều đã nói. Không có gì quan trọng, cũng chỉ là quái nhân kia lúc gần đi dội nói những lời kia. Giống chuyện gì "Phúc duyên chi", "Như có cơ duyên" loại hình huyền diệu khó giải thích đồ, vật.

Lư lão đạo lại nghe hấn nói những này, liền hơi trầm mặc một hồi, đứng tại nóc nhà nhìn chăm chăm Thiên nhìn. Nhìn nửa ngày bỗng nhiên cười một tiếng: "Ứng Đại Hiệp, ngươi chỗ kinh lịch là mộng là ảo tưởng, là thật là giả, đại khái rất nhanh liền có thể thấy rõ ràng đi!"

Hai đoá hoa nở, các biểu một nhánh.

Lại nói này Ứng Quyết Nhiên chỉ cảm thấy qua một đêm, lại qua hơn mười ngày.

Thân ở Động Đình Lý Vân Tâm cũng có đồng cảm —— mặc cho ai nhàm chán thời điểm đều sẽ cảm giác qua được đến chậm. Một ngày thời gian, giống như đã hơn mười ngày, dài đến đáng sợ.

Nhàm chán cũng là bởi vì nhàm chán. Tuy nói có mỹ lệ nữ tử, có thú vị Quái Nhân, còn có chút xảo manh Yêu Ma. Có thể mỹ nhân cũng phải là chính mình cảm mến, thú người cũng phải là biết được thân phận mình, xác định sẽ không làm xảy ra chuyện gì.

Về phần trong hồ những cái này Yêu Ma ——

Này đã từng Long Tử cao hơn chứng minh đến không biết nơi nào qua, hấn đều cùng Long Tử chuyện trò vui vẻ —— những này binh tằm tướng của lại

có ý gì?

Những ngày này hán liền đang chờ. Các loại nhảm chán nóng lòng, nhưng lại không có biện pháp gì.

Thật sự là đánh giá cao những Yêu Ma đó năng lực.

Nguyên bản hán xông vào trong nước phá huỷ trắng thiên Lý Thiện động phủ, lại gọi hán mang theo chính mình một nhà một nhà quét ngang qua. Nhưng rất nhanh ý thức được làm như vậy tốn thời gian lại phí sức, chẳng gọi chính bọn hán gom lại một chỗ đưa tới cửa.

Lúc trước hiểu được này Ngao Vương phân công nhà mình Tiểu Yêu hướng các nơi mời người "Đồng mưu đại sự". Đáng tiếc một đám Yêu Ma đó không nổi tường, căn bản lờ đi hán.

Lý Vân Tâm ngấm lại, liền đi cầu này ở tại Quân Sơn Tô ông. Hán vốn là muốn từ lão giả trong miệng bộ chút lời nói, cho nên thường xuyên cùng hán chuyện phiếm. Hôm đó nói những nói cuối thời điểm liền nói mình ưu phiền sự tình —— những Yêu Ma đó bắt tranh khí, tổng tụ không đến một chỗ qua.

Tô ông nhìn lấy là cái mê não. Liền nói việc này dễ làm. Lúc này đi đến bên hồ râu tóc đều rụng vừa quất, trong hồ đầu kia Ác Giao liền ngoan ngoãn hiện thân. Cái này Tô ông lấy nó qua đem Yêu Ma động phủ đảo —— Ác Giao lại không nói hai lời liền đi!

Bởi vậy mới có trong hồ bàn Tiên Cốc bị Ác Giao phá huỷ, bàn Tiên Cốc người Xích Xà vương qua tìm này Ngao Vương "Đồng mưu đại kế" sự tình.

Lý Vân Tâm liền đang chờ.

Như thế các loại mười mấy ngày, mới đại khái tụ lại hồ này bên trong ba bốn phần mười Yêu Ma. Theo tìm hiểu tin tức Lý Thiện nói, lấy này Ngao Vương cầm đầu năm vị Chủ đã tụ tập một đám Yêu Ma khí thế hùng dũng tìm tây tìm, chỉ nói muốn đem Lý Thiện bắt tới, lại đem phía sau hán người kia bắt tới, thuận tiện ngay cả Ác Giao cũng cùng nhau món ăn.

Nhưng bọn hán làm những sự tình này ở trong mắt Lý Vân Tâm giống như con nít ranh.

Hán chỉ muốn các loại bọn gia hỏa này bắt đầu động thủ, hán liền đi đồng loạt món ăn. Mà hán dưới mắt chủ yếu tại làm hai chuyện. Thứ nhất, là đùa này Tô ông vui vẻ. Thứ hai, là thử tìm.. Cái này Động Đình bên trong "Long Hồn" ở nơi nào.

Bởi vì này cùng nhau Tô ông nói chút lời nói.

Lý Vân Tâm người này, cũng không rất ưa thích trần trụi vũ lực. Có thể đứng trong bóng đêm nhìn lấy địch nhân chết mất, tuyệt sẽ không muốn chính mình mò hôi đầm đìa đem địch nhân từng đao cắt chết.

Đương nhiên tại địch nhân đem trước khi chết, hán là tất nhiên muốn từ trong bóng tối đi tới nói chút lời nói... Bằng không giết người lại có ý gì đâu?

Hán đã từ Lý Thiện nơi đó biết được chút Tô ông qua lại, liền không thể giấu ở trong lòng.

Cái này Tô ông tựa hồ cực thờ phụng "Toàn thân đều là sơ hở cũng không có sơ hở" câu nói này. Từ Lý Vân Tâm sơ lần gặp gỡ liền đem hết thấy đều nói —— hán cũng không giấu diếm thân phận của mình, cũng không giấu diếm chính mình thân thông. "Chỉ nói một bộ phận sự thật" thủ đoạn này bị hán phát dương quang đại, lại cứ lại xác thực thân thông quảng đại cao thân khó lường..

Thực sự gọi Lý Vân Tâm không biết được "Đánh hán cái nào một sơ hở tốt".

Đã như vậy, hán liền cũng không làm thiếp người tư thái. Hán có chuyện trong lòng, liền hỏi ra.

Hôm đó từ Lý Thiện chỗ đến tin tức đằng sau, hán liền mang theo Lý Thiện về Quân Sơn. Trước đem cái này "Thập công tử" ném tại Tô ông trước mặt, gọi hán đem lời nói đều nói, sau đó đem hán đuổi ra ngoài, đóng cửa.

Thế là trong phòng cũng chỉ còn lại có hán cùng lão giả.

Khi đó trời đã tối, bọn họ tại Quân Sơn Tử Vi Cung bên trong điện.

Bên trong điện xây ở giữa sườn núi, một bên là vách núi. Giờ phút này từ cửa sổ ở trong nhìn ra, có thể nhìn thấy trăng sáng treo cao rộng lớn Động Đình phía trên, ngàn dặm mặt hồ khói trên sông mờ mịt, là như là Tiên Cảnh một cảnh đẹp vậy.

Lý Vân Tâm liền gấp cửa sổ, nhìn trong phòng dùng bữa uống rượu Tô ông cười cười: "Cũng không phải hữu tâm dò xét ngài. Chỉ là trên đường gặp như thế một đám Yêu Ma, tùy ý đánh giết, kết quả lại cùng ngài Tô gia có liên lụy."

"Ta đem hán lời nói mảnh cân nhắc tỉ mỉ một hồi, cảm thấy ngài thân thể thật kỳ quái. Ngài nhìn —— ngài không phải người bình thường. Thủ đoạn cao minh cho ta cũng nhìn không ra lịch. Nhưng cũng không giống là Yêu Ma."

"Theo lý thuyết ngài làm việc như thế phong cách, ta cảm thấy cùng Cộng Tế Hội rất giống. Nhưng là ngài lại lệch cùng bọn hán đối nghịch. Đây... Người không phải là đạo thống người? Thế nhưng là đạo thống người a —— "

Lý Vân Tâm thoáng qua kéo dài thanh âm. Tại mát lạnh gió hồ thổi vào trong cửa sổ thời điểm, từ từ tế tế mà nhìn chăm chăm vào lão giả diện mục nhìn:

"Đám kia ngu xuẩn sao có thể giống người thú vị như vậy đâu? Cho nên cảm thấy người cũng không phải đạo thống người. Ta nói lão nhân gia —— "

"Giờ phút này ta cũng coi như cái này Động Đình nửa người chủ nhân. Ta ăn ngon uống sướng cung cấp người, mỗi ngày bồi người nói một chút. Người nói người còn có mười mấy hai mươi ngày mệnh, ta đây cũng là đang cấp người Đường Lão tổng chung —— cho nên nói ngài có thể hay không nói một chút ngài lai lịch? A —— ta hiểu được, cao nhân đều ưa thích cao thâm mịt mịt, tốt một số chuyện gọi vẫn bồi chính mình qua ngộ. Loại chuyện này ta cũng nghe rất nhiều, thật thần kỳ."

"Nhưng là lão nhân gia người phải biết đó là Người sống sót sai lầm a. Lĩnh ngộ người cổ sự bị lưu truyền tới nay, tất cả mọi người cảm thấy, oa, thật tuyệt. Càng nhiều càng nhiều nghe không hiểu, kết quả hai người đều thất vọng tình hình khẳng định không ai ghi chép lại. Cho nên nói..."

Lý Văn Tâm đi đến Tô ông trước mặt tọa hạ, vì hân rót đầy một chén rượu, thành khẩn nhìn qua hân: "Để cho chúng ta nhiều một ít chân thành, ít một chút phương pháp, thẳng thắn, có được hay không?"

"Ta hiện tại rất gấp. Ta lo lắng bên ngoài ta người, cũng sợ mạng nhỏ mình khó giữ được. Nếu như ngài cần ta làm những gì, có thể hào hào mà nói ra. Ta cảm thấy có thể, cả hai cùng có lợi, ta phải cố gắng đi làm. Ta cảm thấy không đáng tin cậy không thích không đồng ý... Dù là ngài cái gì cũng không nói, lách buộc ta, đến tối hậu làm không tốt cũng là cá chết rách lưới kết quả."

Lý Văn Tâm thở dài, hiền lành nói: "Ngài phải biết, con người của ta, thực rất hung tàn."

Lão nhân lúc trước chỉ lắng lắng nghe. Nghe Lý Văn Tâm nói sau một câu mới cười rộ lên. bung lên trên bàn tửu uống một hơi cạn sạch, buông xuống, chép miệng một cái.

"Người đưa nhò này ngược lại là nóng vội." Hân khẽ ngẫm nghĩ một hồi, mọc ra miệng tửu khí, "Tốt tốt tốt. Người đã nói như vậy, dựa vào người tính khí, hắc hắc —— ta như sẽ không lại cho người nói cái gì, người không thiếu được liền muốn một mặt cười cùng ta nói chuyện, một mặt vụng trộm tính kế ta. Người nói người hung tàn, a, cái lão nhân này ta cũng hiểu được."

"Có thể cũng cũng là bởi vì chuyện này." Tô ông nụ cười trên mặt chậm rãi biến mất. Nhưng cũng không phải là lạnh xuống đến, mà chính là trịnh trọng sự tình, "Cũng cũng là bởi vì người hành sự quá hung tàn, lệ khí quá nặng. Cho nên dù là có biện pháp từ bảo người ra cái này Động Đình, dưới mắt cũng không thể. Người cũng không cần gấp. Lão đầu tử nói ta còn có không lâu mệnh, ta liền sẽ không sống được lâu. Chờ ta qua, người tự nhiên cũng có thể xuất động đình."

Lý Văn Tâm cười cười, đang muốn nói chuyện.

Tô ông lại cắt ngang hân: "Người chó cười. Ta hiểu được người làm qua những sự tình kia. Cũng hiểu được rất nhiều chuyện người là bất đắc dĩ, nhưng.. Có một kiện, ta hỏi người —— này Duẫn gia cô nương, đến tột cùng là thế nào chết?"

Lý Văn Tâm chậm rãi thẳng tắp thân thể.

Hân hơi hơi nheo lại mắt, ở trên mặt nổi lên nhu hòa ý cười: "Ngài đang nói cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Thiên Đạo :

Duẫn gia cô nương, Duẫn Tuyệt nhu.

Lý Văn Tâm mới tới vị thành lúc từng vì Lưu lão đạo Long Vương Miếu làm một bức Tượng Thần. Nay Tượng Thần vừa ra, phụ cận cư dân đều coi là linh nghiệm, bởi vậy thường tới triều bái.

Thế là Duẫn Tuyệt nhu cũng liền tới.

Duẫn Tuyệt nhu thúc thúc, là Duẫn Bình Chí Yoon Bộ Đầu.

Cô nương kia lúc trước hướng Long Vương Miếu đến, kì thực cũng không thật tin thần. Chỉ là trong mỗi ngày bỏ rất nhiều Ngân Tệ, chỉ vì nói chuyện với Lý Văn Tâm.

Tô ông giờ phút này nhắc lên nàng tới.

Lý Văn Tâm trên mặt nổi lên nhu hòa cười. Nhưng Lưu lão đạo ở đây lời nói hội hiểu được đây chính là hấn nguy hiểm nhất thời điểm. Lý Văn Tâm có thể cuồng tiếu cười khê cười nhạo cười lạnh, nhưng loại nụ cười này, thì là Độc Xà tấn công trước đó ngấn ngừ ngửa ra sau.

Này Tô ông không hiểu hấn tính khí, tựa hồ cũng cũng không thèm để ý hấn tính khí. Mà chính là nghiêm túc nhìn lấy hấn, đưa tay trên bàn điểm điểm, đạo ——

"Ngươi là thông minh hài tử. Tâm cơ cùng mưu trí tại thường nhân phía trên. Ngươi như thế nào chiếm lấy thân thể này ta không rõ ràng, nhưng trước đó biện pháp ngược lại là biết một chút."

"Lão đầu tử đến nói một chút, ngươi nhìn một cái nói có đúng hay không. Tại ngươi khi đó một phen bố trí mưu đồ bên trong, có hai người cho là trọng yếu nhất nhân vật. Một cái là ngươi tại Nagato đường phố gặp được Khất Nhi, một cái khác, chính là này Yoon Bộ Đầu."

"Ngươi đem bảo vật đưa cho tên ăn mày kia, kết quả khất cái tại ngõ hẻm trong bị giết, bảo vật bị đoạt. Giết chết người khác, chính là này Yoon Bộ Đầu. Cái này Yoon Bộ Đầu cướp đoạt ngươi đồ, vật, lại muốn trèo lên chức cao, bởi vậy đưa ngươi này Họa Tác hiển cho vị thành Tri Phủ —— ngươi Họa Tác tiến vào tri phủ nha môn nhưng lại không làm cho Lưu Lăng cái đứa bé kia lòng nghi ngờ, đây mới là ngươi mục đích đi. Ngươi tại Nagato đường phố lẩn lư rất nhiều ngày, làm ra kỳ dị sự tình, cũng chỉ là che giấu tai mắt người, làm cửa hàng."

"Việc này khó liên khó tại,

Như thế nào gọi này Yoon Bộ Đầu ngươi xấu sự tình. Trước đây này Yoon Bộ Đầu đã bị ngươi thuần phục, có ý cùng ngươi kết giao. Lại là bởi vì cái gì bỗng nhiên cùng ngươi bất hoà, càng như thế phát rõ đâu?"

Lão già nói đến đây thời điểm đón đến.

Lý Văn Tâm thì nhẹ ra một hơi, cười cười. Hấn nhìn chăm chăm Tô ông con mắt, hỏi: "Ngươi đến tốt cùng là ai. Muốn ta đoán, ta cảm thấy ngươi là Họa Thánh. Đúng hay không?"

Tô ông chỉ từ trên mặt gạt ra một chút xú ý cười, nhưng thoáng qua tức thì: "Ngươi cũng là cảm tưởng hài tử. Nhưng đoán sai. Ngươi lại không cần quản lão đầu tử là ai, chích hiểu được trốn không thoát lòng bàn tay ta liền tốt. Ta ngược lại cũng không phải là yếu hại ngươi, mà chính là muốn giúp ngươi."

"Ngươi —— muốn hướng Tà Lộ thượng đi. Những ngày này, ta phải dạy dỗ ngươi làm người Chính Đạo."

Từ Chuyển Thế Trọng Sinh đến nay, chưa từng có người nói với Lý Văn Tâm qua lời như vậy. Hấn vốn cũng không là cái ôn nhu tính khí, ngày bình thường hận nhất quyền uy. Nghe ở đây liền cười lạnh một tiếng: "Làm người? Lão nhân gia ngươi làm rõ ràng, ta hiện tại là Yêu Ma, cũng không phải người."

Tô ông lắc đầu: "Người. Cũng không phải đơn chỉ phụ mẫu sở sinh người. Làm người Chính Đạo, Yêu Ma cũng có thể hiểu được. Nhưng không nói trước những này —— ngươi tốt sinh mà ngồi xuống."

Lý Văn Tâm vốn đã muốn đứng dậy, này Tô ông lại khoát tay chặn lại.

Nói đến thật kỳ quái, nhất thời liền có một loại nhu hòa lực đạo ép ở trên người hấn. Phảng phất cái này trên thân thể lại thêm một cái Lý Văn Tâm, hấn muốn động, người kia lại không muốn động, mọi chuyện cùng hấn đối nghịch.

Hấn bị nhốt ngồi tại cái này trên ghế. Lại không phải cái gì bạo lực, chỉ là "Không gọi hấn lên" .

Tô ông liền nói tiếp: "Ngươi lại ngồi, nghe ta nói. Liền nói này Dẫn Bình Chí Yoon Bộ Đầu như thế nào bỗng nhiên như thế hận ngươi? Bởi vì một chiếc gương a."

"Đêm đó ngươi đi Dẫn gia mượn gương soi —— lại là leo tường mà qua, chạy đến Dẫn Tuyết nhu trong khuê phòng mượn. Ngươi mượn tới tấm gương làm cái gì đây? Muốn sống tốt nhìn xem chính ngươi. Ngươi có lẽ muốn đem chính mình tướng mạo tính khí đều về ra đến, cho nên càng cẩn thận càng tốt. Ngươi cũng không cần nhủ này. Về phái a. Lúc trước cũng là Hưng Thịnh Lưu Phái. Lão đầu tử không phải Họa Thánh, có thể cũng không phải không biết những vật này."

"Chỉ nói là ngươi có dạng này vậy cái kia dạng thần thông, như thế nào càng muốn dùng tấm gương? Ngươi muốn mượn gương soi cũng được, như thế nào càng muốn qua Dẫn gia cô nương nơi đó mượn? Ngươi rõ ràng hiểu được khi đó Cửu Công Tử ngay tại vị thành trên trời đối tới đối lui khả năng nhìn thấy ngươi... Ngươi lại nhất định phải qua."

Lão nhân khê lắc đầu, nhìn Lý Văn Tâm: "Ngươi kì thực là đem này Cửu Công Tử dẫn qua Dẫn gia, gọi hấn đem Dẫn Tuyết nhu ăn tươi đi. Này Dẫn gia Yoon Bộ Đầu cực yêu hấn chất nữ, đem việc này tính tới trên đầu ngươi, bởi vậy mới cùng ngươi bất hoà, giết khất cái, đem bộ kia trọng yếu Họa Tác đưa vào tri phủ nha môn bên trong. Lý Văn Tâm, ngươi nói có đúng hay không?"

Lý Văn Tâm không nói lời nào, chỉ khê mỉm cười nhìn lão nhân —— cái này tựa hồ cũng thật là hấn cho đến trước mắt có thể làm duy nhất một sự kiện.

Tô ông gặp hấn không ngôn ngữ, liền thờ dài một hơi.

"Ngươi cho ta là muốn chỉ trích ngươi cái này —— lại là sai. Ta hôm nay muốn hỏi ngươi, chính là ngươi tâm ma."

"Lý Vân Tâm, người ngày đó tại Động Đình Hồ một bên cùng Bạch Diêm Quân nói người làm những sự tình kia không thẹn với lương tâm, giết đều là người đáng chết, người là Nhân Ma mà không phải Yêu Ma —— người đối cái này Duẩn Tuyết nhu quả nhiên là không thẹn với lương tâm a?"

"Người cái này kể bên trong Duẩn Bình Chí là cái không tốt biến hóa nhân vật, bởi vậy phải gọi hắn đến bắt hoà. Người như quả nhiên là cá nhân ma, hung tàn tính tình, chỉ đi Duẩn gia giết Duẩn Tuyết nhu chính là, cần gì phải giả tá chín tay công tử?"

Hắn còn nói những này, Lý Vân Tâm rốt cục nhủ mảy mủn một cái: "Người không phải Họa Thánh, quản ta nhiều như vậy thí sự làm gì. Cái kia đạo thống tu sĩ giết lên bình dân đến cùng Yêu Ma có bao nhiêu khác nhau? Thật cần giết, càng không nháy mắt —— làm sao ngược lại không qua giáo huấn bọn họ? Người cho ta là cái mặt mỏng tai mềm a? !"

Lão nhân thẳng vào nhìn lấy hắn: "Người có biết người cùng bọn hắn kém chớ ở đó bên trong a?"

Hắn nhặt lên một chiếc đĩa nhẹ nhàng Gõ chén rượu bên bờ: "Đạo thống các tu sĩ giết người từ trước tới giờ không nhân từ nương tay, là bởi vì không có nhân từ nương tay tất yếu. Bọn họ Độ Kiếp, thỏa thích, ở trong lòng liền cũng không thêm để ý những người thế tục kia chết sống. Bọn họ muốn giết Duẩn Tuyết nhu, thẳng liền đi. Dù là không muốn bị bên cạnh người biết được, cũng tự có khác nhau biện pháp thủ đoạn."

"Ngược lại là người —— người còn có thể nhớ kỹ lên lúc ấy đến tột cùng là như thế nào tình cảnh?" Tô ông lại tại chén xuôi theo nặng nề mà gõ lập tức. Ly kia là cái Ngọc Bội, này đĩa là căn bạc đĩa. Hai tướng giao kích, nhất thời phát ra rổ rổ Kim Ngọc thanh âm, thật giống như đem trọn phiến Động Đình phía trên mê vụ đều xua tan.

Thanh âm này cùng hắn tra hỏi, vậy mà lập tức gọi Lý Vân Tâm sững sờ tại nguyên chỗ, trừng to mắt, nói không ra lời!

Nhìn lấy hắn dạng này ngồi yên một lát, Tô ông mới khẽ thở dài một cái: "Người là không nhớ nổi a. Người hiểu được có ngày đó chuyện này, nhưng không nhớ nổi chi tiết. Đó là bởi vì người dùng một loại Thần Di biện pháp đem này Đoạn Ký ức giấu đi. Người gọi chính người đừng đi muốn chuyện này, gọi chính người lược qua chuyện này —— tốt không đến mức sinh ra tâm ma đến!"

Hắn vừa mới nói xong, Lý Vân Tâm đột nhiên nổi giận. Hắn tuy nhiên đứng không dậy nổi chỉ có thể ngồi, lại cũng không ảnh hưởng làm chút khác cử động.

Chỉ gặp cái này Vị Thủy Long Vương bỗng nhiên vỗ bàn một cái, bàn kia mặt nhất thời vỡ vụn thành bột mịn, cũng là liền lên bát đĩa Bội Trản cũng đều cùng nhau biến thành nhỏ mảnh vụn mảnh! Quát to một tiếng từ trong miệng hắn phun phun ra: "Lấy ở đâu Lão Lưu Manh —— vì sao hồng đạo hạnh của ta? !"

Hắn hét ra một câu nói kia, sau một khắc liền cổ họng giòn ngọt, một thanh ánh vàng rực rỡ Long Huyết phun phun ra, trên không trung tỏ khắp làm một phiến kim quang.

Nhưng hắn một kích kia lại không bị thương Tô ông may mắn. Lão nhân bắt động thanh sắc cũng hừ hừ còn nhất chương, phiêu tán trên không trung những cái kia mảnh vụn lập tức tụ lại trở về, một lần nữa biến thành một bàn thịt rượu!

"Người có biết người là tại tự chui đầu vào rọ? !" Lão nhân trầm giọng uống hắn, "Người đưa người tâm ma cưỡng chế đến, sau đó làm Yêu Ma. Coi là làm Yêu Ma liền không cần độ cái gì cướp a? Hừ. Người nếu muốn đừng bước tại Huyền Cảnh, tự nhiên có thể tùy tâm sở dục. Nhưng người nếu muốn Văn Tinh Thái Thượng —— sớm tối yếu đạo tâm, Độ Kiếp! Người dạng này tính tình, có bao giờ nghĩ tới một khi đến Huyền Cảnh mà cảnh giới ngừng bước không tiến, sau lại chôn tâm ma lui mà không được —— lại là cái kết cục gì a? !"

Lý Vân Tâm đột nhiên đứng dậy —— trên thân cảm chế không biết được khi nào biến mất.

Hắn đứng lên, xắn tay áo, nhìn lấy đúng là phải giống như phổ phùng ở giữa Mãng Hán cùng Tô ông độ sức. Nhưng ngẫm lại tựa hồ lại tự biết hoàn toàn không phải lão nhân kia đối thủ, dứt khoát một chân đá vào trước mặt trên ghế, đem này ghế bị đá trong phòng chuyển gần như bị sau đó xông phá giấy dán cửa sổ, bay đến ngoài phòng qua.

Ngoài phòng Lý Thiện nghe được thanh âm, bận bịu chạy tới hỏi "Đại Vương có thể có chuyện gì" . Lý Vân Tâm húc đầu liền mắng: "Cút ngay cho ta xa một chút!"

Lý Thiện nhất thời không nói lời nào, chạy xa.

Sau đó hắn trong phòng một cổ khí lung tung Thích Đả, náo một khắc đồng hồ mới dừng lại, bỗng nhiên quay đầu giương mắt nhìn Tô ông, đưa tay chỉ hắn: "Lão Vương Bát Đàn người là Bạch Diêm Quân vẫn là Black Diêm Quân? ! Không phải vậy làm sao biết những sự tình này! ?"

Tô ông vẫn là không giận. Hắn ôn hòa tại trước bàn chỉ nhìn Lý Vân Tâm nổi điên. Cùng hắn đối mặt một hồi nói: "Người cũng đoán sai."

"Người đến tột cùng muốn thế nào?" Lý Vân Tâm tức giận nhìn lấy hắn, "Cùng ta giảng đạo lý? Đạo lý ta hiểu nhiều lắm, không cần đến người tới nói."

Lão nhân mỉm cười: "Ta biết dưới mắt là xấu người đạo hạnh. Người làm sự kiện kia thẹn trong lòng, lại chỉ là trấn áp. Bây giờ ta giúp người lược xem đi ra, người tâm tư xao động suy nghĩ không tĩnh, Cảnh Giới Tu Vi cũng đều bất ổn. Nhưng người phải hiểu giờ phút này trong thiên hạ này, không có so Động Đình an toàn hơn trắng sở. Người không ở chỗ này khắc trừ người tâm ma, về sau còn sẽ có tốt như vậy cơ hội a?"

"Người đối này Duẩn Tuyết nhu hồ thẹn, liền nói trong lòng người còn có tình. Có thể người lại tự xưng là vô tình —— thực là không hiểu tình. Những cái

kia tình người không hiểu, cũng chỉ cho là không tồn tại. Thật gặp được Dẫn Tuyết nhu như thế sự tình, người lại cứ hung ác không xuống tâm."

"Người xem thường đạo thống người, như vậy dưới mắt nên hiểu được —— Đạo Thống Truyền Thừa ngàn vạn năm Tu Hành Pháp Môn là tự có chỗ huyền diệu. Người cũng nên hiểu được là người nào tu không muốn làm Âm Thần —— người chính là tuyệt hảo ví dụ. Người Thành Âm thần vẫn còn có nhân tâm. Đạo thống vô tình cùng Yêu Ma vô tình người cũng không học được, trong thiên hạ nhưng còn có so người lúng túng hơn a!"

Lý Văn Tâm lồng ngực kịch liệt đập trùng. Hắn giống như là một đầu nổi giận Hùng Sư hung dữ nhìn chăm chăm Tô ông, tại hắn sau khi nói xong một hồi lâu mới hít sâu một hơi, gọi mình bình tĩnh trở lại: "Tốt, tốt, tốt. Coi như người nói đều có lý. Coi như người là tốt với ta —— ta cũng không hỏi người là ai —— người muốn bảo ta làm sao xử lý? Giống đạo thống những người kia Độ Kiếp?"

Hắn mãnh liệt mà đưa tay hướng tây một bên nhất chỉ: "Động Đình cấm chế bên ngoài một đám vương bát đần trông coi lão tử, lệch cảm thấy lão tử có thể chơi được cấm chế này nhưng chính là không thả bọn họ tiến đến. Ngay tại lúc này ta qua Độ Kiếp a?"

"Sau đó ta độ kiếp này độ này cướp —— độ đến cùng đám kia vương bát đần một cái bộ dáng." Lý Văn Tâm buông tay, "Cùng chết khác nhau ở chỗ nào?"

Tô ông nghe hắn lời này liền cười: "Đúng nha. Không quá mức khác nhau. Cho nên người không muốn Độ Kiếp, ta cũng không muốn người Độ Kiếp. Ta hôm nay chỉ dạy người đạo lý làm người."

"Người lúc trước là người, bây giờ là Yêu Ma. Nhưng tại ta chỗ này người vật này, không nhìn thân thể, cũng không nhìn xuất thân. Có Thất Tình Lục Dục mới là người, thiếu nhiều, đều không tính là gì người."

"Đạo thống tu sĩ tại ta chỗ này cũng không tính là người —— ta nói làm người cũng không phải bọn họ nói làm người."

"Người có tâm cơ, chịu đựng não, có thể ra tay, là chuyện tốt. Nhưng lão đầu tử càng hy vọng người về sau làm việc suy nghĩ một chút tương lai. Hiện trên đời này người, nhiều không thích Chính Đạo. Trong miệng nói là đạo đức nhân nghĩa, làm việc lại là mặt khác quang cảnh. Thả ở thế tục bên trong ta cũng hiểu được —— người hành sự chính trực bảo thủ, tự nhiên có đầu cơ trục lợi chi người đem người đạp xuống qua. Người muốn nói Thiên Đạo rõ ràng cuối cùng cũng có báo? Tại bây giờ thế đạo này, chính là nói nhảm."

"Thế nhân tín ngưỡng động Thiên Lưu Phái thần tiên, tín ngưỡng Thiên Đình Thiên Nhân —— có thể ai biết đều là cái gì, làm cái gì hoạt động."

"Có thể rơi vào tu hành chỗ, liền khác nhiều. Thiên Đạo, ở thế tục bên trong không, tại Tu Hành Nhân nơi này lại là có." Tô ông nói đến đây chút lời nói liền đứng người lên. Đạo bước đến cửa sổ đem phía sau lưng tặng cho Lý Văn Tâm, tựa hồ không có chút nào lo lắng hắn đột nhiên gây khó khăn.

"Thí dụ như người chuyện này. Người như đồng đạo thống tu sĩ, Yêu Ma, giết chết một cái Dẫn Tuyết nhu không then với lương tâm cũng liền a. Nhưng người hết lần này tới lần khác hồ then. Người hồ then, này thiên đạo chính là tại trong lòng người. Cho nên Thiên Đạo liền không tha cho người —— người liền có lòng ma."

"Người tính tình này thẳng nếu thật muốn tu hành, Yêu Ma hành sự người học không được, tu sĩ hành sự người cũng học không được —— người phải có chính mình hành sự biện pháp. Người then trong lòng, khó chịu, việc này cũng không cần đi làm. Hành vi phóng túng phóng túng thiên tính đều có thể, nhưng nhất định phải người cảm thấy bằng phẳng ánh sáng, mới đi làm. Như thế mới Thiên Đạo rõ ràng, như thế, người mới có thể Ván Tĩnh Thái Thượng nha."

Lý Văn Tâm nghe hắn nói cái này rất nhiều, trên mặt càng thêm trấn định lại. Hắn đứng chấp tay đứng dưới ánh trăng bên trong nhìn chăm chăm Tô ông đầu vai nhìn, đồng thời hơi hơi cười lạnh một tiếng: "Các hạ nói tới Thiên Đạo, ta nghe cũng cùng trong thế tục tình huống không có gì khác biệt. Thiên Đạo nếu như trong lòng ta như thế nào? Thí dụ như ta cùng tu sĩ cùng giết một người. Ta không đành lòng, liền tha cho hắn. Tu sĩ kia không có nửa điểm Từ Bi, thẳng giết, lấy một kiện Thiên Tài Địa Bảo. lại luyện hóa trở thành pháp bảo đem ta chém giết —— trong nội tâm của ta Thiên Đạo để làm gì? Tuy nhiên gọi ta sắp chết a."

"Còn không bằng ta chôn lấy tâm ma đi lên phía trước, có lẽ Văn mở trắng sáng, tự có một mảnh thông suốt thiên địa."

Lão nhân xoay người. Hắn diện mục liền giấu ở trong bóng tối, chỉ bị sau lưng ánh trăng dát lên một tầng lãnh quang.

Lý Văn Tâm nghe được hắn càng thêm thanh âm trầm thấp: "Lúc trước người tại Động Đình một bên Quân Sơn bên ngoài, cùng này Bạch Diêm Quân nói một phen thế gian nhân quả báo ứng đạo lý. Người liền cho rằng trên đời này Chân Vô Thiên Đạo a? Thiên Đạo có thể bị người nhìn thấy, còn tính là gì Thiên Đạo đâu?"

"Thiên Đạo là vô hình. Nói nó là cái thứ gì, lý niệm, Học Thuyết, thậm chí huyền diệu khó giải thích Duyên Quả, đều là nhỏ hẹp a. Nếu như người có thể nói tới ra, phân biệt đến mình, vậy thì không phải là nói. Ta hôm nay cùng người nói những này, chỉ là bảo người đằng sau hành sự không then với lương tâm. Vô luận người là Chân Vô then hay là giả không then —— ngày sau Thiên Đạo Tuân Hoàn báo ứng lúc đến đời, người liền biết rõ ta hôm nay quả thực là muốn độ người."

Lý Văn Tâm bỗng nhiên nhú mày lại, bén nhạy cảm thấy được lão giả lời nói ở trong có thâm ý khác.

Hắn thậm chí không lo được nổi giận, chỉ tiến lên trước một bước nghiêng thân thể truy vấn: "Người là chỉ cái gì? Báo ứng là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Hội cùng tháng hạ gặp :

Nhưng lão nhân trong bóng đêm lắc đầu cười cười: "Trước đây vốn nói sau một tháng đi đi, bây giờ lại ra chút biến cố. Nay lão đầu từ lúc này đi a. Chỉ là ngươi phải hiểu —— báo ứng sẽ có, Thiên Đạo cũng có. Ngươi lập thân giữa thiên địa không cầu hung hoài Thiên Hạ, nhưng cũng phải sống được bằng phẳng."

"Có một việc ngươi cũng phải hiểu." Lão nhân ánh mắt sáng rực mà nhìn xem Lý Vân Tâm, "Có ít người, có lẽ có dạng này ảo giác —— thế gian này đủ loại sự tình, hết lần này tới lần khác đều như ý hẩn. Gặp hung tất hóa cát, bởi vì họa nhất định được phúc, phảng phất thế gian này khí vận đều ở hẩn nơi đó. Thế là cảnh giới cao chút, nhân giới cao chút..."

"Liên cảm thấy mình là thượng thiên, vận mệnh tuyển định người."

"Có thể nhiều khi sự tình không có đơn giản như vậy. Ngươi đạt được vận thế chưa chắc là vận thế. Ngươi cũng là ưa thích làm cục người, nên hiểu biết tại ngươi trong cục người ý nghĩ. Vận thế thứ này có lẽ là người khác cho. Đã có thể cho, cũng liền có thể lấy đi. Phụ cận liền có cái ví dụ —— này Lăng Không Tử, chẳng lẽ không phải Thiên Chi Kiêu Tử a? Nàng lúc trước kiêu ngạo, không thể so với ngươi lúc này thiếu."

"Ngươi nói là có người đang giúp ta." Lý Vân Tâm lập tức nói, "Điểm này ta biết. Nhưng vì cái gì. Đạo thống Yêu Ma Cộng Tề Hội, muốn ta làm cái gì?"

Hẩn lời nói được gấp rút, một câu tiếp một câu đuổi lấy.

Bởi vì nhìn thấy lão nhân kia thân thể dần dần khom người xuống tới, giống như là tại lấy mất trần có thể thấy tốc độ suy yếu.

Nhưng lão nhân đã về không hẩn lời nói —— hẩn giống như là một gốc khô héo Thụ.

Tại Lý Vân Tâm nói ra một câu nói khác trước đó lão nhân kia mềm mại ngã xuống, không còn trước đó thần thông, khí thế.

Lý Vân Tâm kịp thời tiến lên một bước đem hai tay cắm vào hẩn dưới xương sườn, nâng. Chỉ hỏi: "Ngươi là chết thật, vẫn là hóa thân?"

Lão nhân cố gắng trừng to mắt nhìn lấy hẩn.

Hẩn tóc trắng mất đi quang trạch, biến thành khô cạn màu tro tàn. Hẩn da thịt cũng bắt đầu khô quắt, phảng phất bị phơi khô qua cá.

Lý Vân Tâm hiểu trong mắt của hẩn một điểm hàm nghĩa —— hẩn yêu cầu hai cái giả thiết đều là không đang chọn trong cổ. Lão nhân kia không phải là chết thật, Diệt Phi hóa thân.

Hẩn nghĩ không ra còn có cái gì hẩn tuyển hạng.

Hai hơi đằng sau hẩn nâng không được Tô ông. Lão thân thể người khô ráo lại khô ráo, biến thành một đồng tro bụi, bay là tả biến mất tại cái này trong bóng đêm.

Không biết phải chăng là sinh ra ảo giác —— Lý Vân Tâm nhìn thấy có một vệt kim quang từ khi bụi mù ở giữa bắn thẳng đến bầu trời. Nhưng giờ phút này ánh trắng trong sáng, lại trong lòng của hẩn kinh ngạc, chính là nhìn xóa cũng chưa biết chừng.

Tiếp qua một khắc đồng hồ, bụi mù tán đi.

Trong phòng này chỉ còn lại hẩn một người, đứng tại đây đất ánh trắng bên trong.

Tô ông tại lúc Lý Vân Tâm lộ ra bất lực mà táo bạo —— hẩn bị lão giả kia vây khốn, đành phải ngoan ngoãn Địa Thỉnh dạy bảo.

Dưới mắt Tô ông không tại, Lý Vân Tâm trên mặt vẫn là vừa rồi này sợ hãi vừa nghi lo biểu lộ. Hẩn vận thần thông điều tra phải chăng khả năng tồn tại thứ gì cao minh bố trí, trận pháp. Lại vận đủ Thỉnh Lực nghe trên núi dưới núi thanh âm. Tại làm xong đây hết thấy, vững tin thần bí Tô ông là xác thực xác thực biến mất không thấy gì nữa đằng sau, hẩn thở dài ra một hơi.

Nguyên bản sợ hãi lo nghĩ thần sắc từ trên mặt biến mất. Hẩn trở nên bình tĩnh. Thậm chí tại bên môi câu lên vẻ mỉm cười.

Có thể nhìn hiểu hẩn cái này mỉm cười người giờ phút này không ở bên người. Thế là hẩn cái này cười cũng chỉ cho ánh trắng nhìn.

Khoảng khắc, hần quay người ngồi vào bên cạnh bàn, nhặt lên bạc đĩa ăn vài thứ.

Cái này Từ Vi Cung xây ở Động Đình Quân Sơn phía trên. Tuy nhiên mỹ lệ vắng vẻ, nhưng rời xa Thế Tục. Mà ý vị này hoặc là có một cái to lớn hậu cần đoàn đội cung ứng nơi này cần thiết hết thảy, hoặc là liền tại trồng trái mà rộng lớn xinh đẹp trong cung điện sinh sinh chống cự lấy.

Dưới mắt hiển nhiên thuộc về loại sau tình huống. Lý Vân Tâm không biết được những ngày này Hồng Nương Tử như thế nào giải quyết ăn uống chi dục —— Động Đình quân chạy đợi tựa hồ mang đi hần sở hữu Bình Tướng, liền ngay cả trước đây hần nhìn thấy những cái kia không công mềm mại thị nữ cũng không thấy. Cho nên Đầu Bếp tất nhiên cũng không có.

Tô ông những ngày này ẩm thực liền là chính hần lo liệu.

Cũng không phải nói hần muốn vén tay áo lên xuống bếp cùng Du Muối làm bạn. Hần là có "Long Cung". Hần lúc trước cùng Lư lão đạo đều ngon, có đôi khi cũng tới trên đường qua tản bộ. Lý Vân Tâm ở cái thế giới này đối Ngân Tệ không có gì đặc biệt khái niệm —— lúc trước tại phụ mẫu bên người lúc nhất định là không thiếu. Về sau qua Long Vương Miếu có hương hỏa tiền thu, hai người lại không cần mua sơn phấn, cũng không dễ mặc quần áo vậy. Càng không cần tích lũy đưa ruộng mua đất, bởi vậy đều ăn vào trong mồm.

Ăn ở đâu cảm thấy mỹ vị, liền phân phó ngoài đình mức khác chuẩn bị một tịch —— hần thu hết tiến hần quạt giấy bên trong.

Này trong quạt không gian tồn trữ thực vật sẽ không hư, bỏ vào là dạng gì, lấy ra còn là dạng gì.

Về sau hần qua phệ trước cửa cung gặp quý tướng kia Đệ Ngũ Bá Ngự lúc ăn xanh cây mận, cũng là từ quạt giấy ở trong lấy ra.

Những ngày này ngay tại ăn hàng tồn. Mộc Nam cư bàn tiệc tại vị trong thành không tính đình phong, nhưng là được hoan nghênh nhất. Tô ông ăn cũng ưa thích —— mà dưới mắt cái này tịch là hần trong quạt một điểm cuối cùng. Hần lược đem chính mình Đồ Tử lấp đầy, cảm thấy tiếp tục như vậy không phải biện pháp.

Không biết được còn muốn buồn ngủ bao lâu. Thế nhưng cũng không thể xan phong ẩm lộ. Trên lý luận có thể thực hiện, nhưng mà nhiều khi người muốn ăn cái gì cũng không phải là cảm thấy đói. Hần đã thân ở một cái không mừng lớn xem trong hoàn cảnh, nếu như lại không có hần niềm vui thú, vậy thì thật là hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

—— đây cũng là, Lý Vân Tâm tại Tô ông "Chết đi" đằng sau trầm mặc ngồi tại bên cạnh bàn thời điểm..

Lo lắng sự tình.

Hần dùng trọn vẹn một khắc đồng hồ thời gian muốn những việc này, liền phảng phát trước đây Tô ông nói với hần những lời kia đều là thoải qua như mây khói.

Mà hậu môn ngoại truyền đến tiếng bước chân. Lý Vân Tâm giương mắt nhìn, là Hồng Nương Tử một cái tay khoác lên cạnh cửa dùng ánh mắt tìm kiếm hần. Hần liền tùy ý hỏi: "Đã ăn chưa?"

Hồng Nương Tử liền chậm rãi đi tới, ánh mắt trong phòng quét Nhất Khí: "Vừa rồi tốt đại động tĩnh. Ta nghe một ít lời... Các người ngược lại là nói đến huyền diệu. Tô ông đây là, đi?"

Nàng cũng không có ăn chút ý gì. Lý Vân Tâm liền không mời nàng ngồi xuống. Ngẫm lại, nói: "Không biết được chết thật già chết. Nhưng đi tốt. Hần ở chỗ này ta tâm bất an."

Sau khi nói xong lại Ăn uống một phen, Hồng Nương Tử liền thủy chung đứng ở một bên lẳng lẳng xem hần.

Trong phòng không có lửa nhen, chỉ có Lý Vân Tâm dùng bữa uống rượu thanh âm. Cái này Hồng Nương Tử như vậy đợi một hồi lâu Lý Vân Tâm cũng không có ngừng ý tứ, liền rốt cục nhìn không được lại mở miệng: "Ta nghe các người nói... Yoon cô nương. Lược nghe chút, đại khái làm rõ mạch lạc. Nói là Lý Lang người đưa nàng hại, dẫn Cửu ca xuất thủ... Coi là thật như thế a?"

Lý Vân Tâm lúc này mới ngẩng đầu nhìn nàng. Ngẫm lại, ngừng đĩa không ăn: "Người cũng sẽ quan tâm loại sự tình này a?"

Hồng Nương Tử dùng hai tay xoắn lấy vạt áo, lại hiển lộ ra tiểu nữ nhi thái độ đến, ngoan cường nói: "Ta chính là muốn biết."

Lý Vân Tâm liền lẳng lẳng mà ngồi một hồi, cười nói: "Là giả. Chỉ là ta cố ý lưu cái sơ hở, tốt gọi tự cho là thông minh người có quyết tâm cho rằng đó là ta tâm ma. Người nhìn, cũng lừa gạt đến hần —— mang ý nghĩa sẽ còn lừa gạt đến người khác."

Nghe hần cái này lý do thoái thác, Hồng Nương Tử sững sờ nửa ngày.

Một hồi lâu mới nói: "Này... Này... Thẳng nếu là người cố ý lưu sơ hở, sao cái này nói với ta?"

Lý Vân Tâm mỉm cười không nói lời nào.

Cái này Hồng Nương Tử nhìn lấy hần, giống như muốn dựa vào nét mặt của hần ở trong phân biệt ra được thật giả. Nhưng ai có thể có từ Lý Vân Tâm trên mặt nhìn vào tâm lý bản lĩnh đâu?

Nàng cuối cùng coi như thôi, chỉ buồn bã nói: "Ngươi nói như vậy nhẹ nhàng linh hoạt, ta không biết ngươi nói chuyện là thật là giả. Ngươi cái này thái độ —— làm người khác trông thấy chỉ sợ cũng sẽ có ý nghĩ. Nhưng nếu là thay cái suy nghĩ đến nghĩ... Có lẽ ngươi chính là cảm thấy nói như vậy đi ra người khác là sẽ không tin, mới nói như vậy."

Lý Vân Tâm đứng người lên đi đến bên cửa sổ, nhẹ ra một hơi: "Tin hay không lại như thế nào. Chung quy là ta việc của mình. Không thẹn lương tâm loại sự tình này... A, ai đều sẽ nói. Chỉ nhìn như thế nào làm."

Hắn nói thanh âm liền dần dần trầm thấp, giống như là mình lời nói câu lên trong lòng mình trầm tư, lại dần phát cảm xúc.

Nhưng rất nhanh một lần nữa ngẩng đầu: "Ngày mai ta muốn làm hai chuyện. Một là trong cung này rất quanh quẩn, không ai phục thị. Đúng lúc trong hồ có ít người sống được chán ngấy, ta liền đi bắt đến, nhìn có thể hay không tìm tới tốt Đầu Bếp —— ngươi thích gì khẩu vị đồ ăn?"

Hồng Nương Tử không biết được hắn đây là trò đùa lời nói vẫn là nghiêm túc lời nói, cho nên không tốt đáp lại.

Lý Vân Tâm liền lại nói: "Tuy nhiên cũng khó nói. Những vật kia ưa thích Huyết Thực. Nước lại không tốt nhóm lửa, ai biết lại là cái gì quái khẩu vị. Cái kia còn có một chuyện khác —— cái này Tô ông trước đó nói với ta có biện pháp từ mở ra cấm chế, nhưng người lại không. Ta nghĩ hẳn loại người này cũng không lớn ưa thích khoắc lác. Có lẽ hai ngày này có Đại Biến Cố. Nếu như lúc nào tình huống không ổn giết cho máu chảy thành sông, hi vọng người chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Hồng Nương Tử muốn nói lại thôi, Lý Vân Tâm lập tức phát phát tay, cắt ngang nàng: "Không muốn xách ngươi sự tình. Giết ngươi ra hồ quá phiền phức."

Cũng không biết được hắn câu nào xúc động cái này Hồng Nương Tử tiếng lòng —— mỹ nhân một đôi mắt sáng bên trong bỗng nhiên bịt kín vụn khí, buồn bã buồn bã nhất thiết lại tiếng kêu "Lý Lang".

Lý Vân Tâm nhìn nàng bộ dạng này, cuối cùng thở dài: "Ta cũng không rõ ràng ngươi một cái Yêu Ma, như thế nào là như thế cái bản tính. Hiện tại tùy tiện tới một người nhìn thấy tình cảnh này, a, vậy nhất định muốn mắng ta —— Kẻ đồi bại. Nói ngươi dạng này thâm tình ta lại không để ý tới, thực sự hồng thấu."

"Nhưng là hôm nay ta tương đối kích động, vậy chúng ta nói một chút chuyện này —— ngươi ngồi xuống."

Lý Vân Tâm chỉ chỉ bên cạnh bàn ghế đầu. Hồng Nương Tử nháy mắt mấy cái, ngồi xuống.

Lý Vân Tâm liền thở dài: "Lúc trước ta và ngươi cha là địch nhân. Cho nên ta đối với địch nhân cùng địch nhân trợ thủ thi triển một số mưu kế, tốt thu hoạch ta lợi ích. Kết quả không cần thận trọng đến ngươi —— mà không phải ngươi tại ven đường háo hão mà đi tới, ta nhảy ra lừa Tài gạt Sắc lừa gạt cảm tình. Tuy nhiên cuối cùng không nhiều lỗi lạc, nhưng mà là hai chuyện khác nhau."

"Những ngày này ngươi lại muốn làm rõ ràng —— ta có thích hay không ngươi, tâm lý có hay không ngươi." Lý Vân Tâm cười cười, "Cô nương, dưới mắt cảnh xuân tươi đẹp vạn thể thái bình, có lẽ ta còn thật thích loại này bị Nhân Quan lòng đang ý cảm giác nhưng vẫn đề là —— bên ngoài có một đám người muốn cạo chết ta nha."

"Cho nên tại loại này trước mắt —— ta mỗi ngày nghĩ đến làm sao bảo mệnh, ngươi mỗi ngày nghĩ đến thăm dò ta yêu hay không yêu ngươi. Nói như vậy... Dù là nguyên bản yêu ngươi, dưới mắt cũng không cách nào nhi yêu ngươi. Ta nếu thật muốn yêu một người —— ta trước đây nói qua —— phải là một cái đề cho ta cũng cảm thấy thú vị kinh ngạc người. Người này cùng ta đồng bộ lại bổ sung. Nàng là ta bạn hữu, đồng đội, mà không phải đến gọi ta phân tâm"

Hắn một hơi nói những này, Hồng Nương Tử liền không khóc.

Lý Vân Tâm lại ngẫm lại, bắt đầu dĩ buông tay: "Còn có một tầng, ngươi có thể cẩn thận suy nghĩ một chút."

"Ngươi khi đó cảm thấy ta còn tính là người tốt. Sau đó chạy tới nói cho ta biết, giết ngươi liền có thể ra hồ. Dứt bỏ ngươi chủ công xem tình cảm suy nghĩ một chút chuyện này tính chất —— cái này không đơn thuần là một cái khác trật tiêu cô nương chạy tới nắm tra tấn người, mà chính là... Muốn ta lại có một cái tâm ma."

"Tu hành là một kiện đại sự, tiểu cô nương." Lý Vân Tâm hơi hơi cúi người nhìn nàng, "Người khác dám dạng này làm ta, Phần Đầu Thảo đã sớm cao ba thước."

Hắn nói xong lời này liền Đẳng Vân Giá Vụ từ cửa sổ bay ra ngoài —— lưu này Hồng Nương Tử một thân một mình kinh ngạc nhìn ngồi trong phòng.

Lại nói cái này Lý Vân Tâm dán mặt hồ phi nhanh một hồi, liền nhìn thấy dưới thân trong nước có một đầu màu trắng sóng dây tới gần tới. Hắn hiểu được đó là Lý Thiện. Lý Thiện là cái Thủy Tộc Hóa Cảnh Yêu Ma, nhưng không được đạo pháp, không giống Tu Hành Nhân có Phi Thiên Độn Địa thần thông. Chỉ là vào nước tốc độ cực nhanh, so với hắn Đẳng Vân Giá Vụ mà đi cũng không thua kém bao nhiêu.

Lý Vân Tâm trong lòng có khác chút so đo, liền muốn sớm kết trong hồ Thủy Tộc sự tình.

Gặp Lý Thiện từ góc đầu lên mặt nước liền khê quơ một cái dẫn hắn Thượng Vân đầu, hỏi: "Làm sao không thấy ngươi. Chạy đến nơi đâu."

Trắng thiện tình vội mở miệng —— thần sắc có chút bối rối, tựa hồ muốn nói cái gì "Đại sự không ổn" loại hình lời nói. Nhưng nhìn xem Lý Vân Tâm

mang tương lời kia nuốt trở về, chỉ cố gắng trấn định, nói: "Lớn, Đại Vương a... Hồ ngoại lai cái khó lường nhân vật nha!"

Lý Vân Tâm trước là hơi sững sờ, sau đó thần sắc như thường hỏi: "Long Tử?"

Hiển nhiên không phải —— Lý Thiện đầu óc mê muội không có nghe rõ ràng Lý Vân Tâm nói cái gì, chỉ tiếp tục nói: "Chính là này Kim Sí Đại Bàng Vương Nghĩa nữ, gọi là Bạch Vân Tâm Đại Yêu Ma nha!"

Hắn coi là nói những lời này nhà mình Long Vương trên mặt dù sao cũng phải có chút buồn lòng. Lại không biết nhà hắn Long Vương Hư Cảnh lúc liền cùng cái kia đáng sợ Bạch Vân Tâm giao thủ qua —— đã là "Lão bằng hữu".

Cho nên Lý Vân Tâm ngược lại là lười biếng cười cười: "Há, nàng nha. Nàng lại là tới làm cái gì?"

Lý Thiện vừa tìm được cái này Tân Chủ Tử, cảm thấy mình so Động Đình quân tại thời điểm càng thụ trọng dụng. Bởi vậy rất nghĩ kỹ tốt "Làm ra một sự nghiệp lẫy lừng" —— lại thật chỉ lo lắng vị này Long Vương làm không biết chuyện, đem chính mình tiền đồ chôn vùi. Liền vội nói: "Đại Vương có chỗ không biết —— này Bạch Vân Tâm bên người có một cái thị nữ, là cực thụ nàng sủng ái. Nghe nói nói cái gì lời nói đến, này Bạch Vân Tâm đều nghe vào tâm lý qua. Cái này có thể thật sự là không được... Nói là thị nữ, nhưng so tỷ muội lại ở đâu? Có thể Đại Vương có biết thị nữ kia là ai?"

"—— chính là trong hồ đúc đỉnh cốc cái kia Lão Vương Bát tinh nữ nhi nha!" Lý Thiện nói tới chỗ này, lại sợ vừa hận thờ dài, "Bây giờ này Bạch Vân Tâm đến Động Đình, vì chính là trong hồ Đại Trùng trùng thật một chuyện —— nàng vì nàng này Nghĩa Phụ tới lấy thịt mà! Lúc trước chúng ta chỉ nói nữ tử kia vào không được, liền do lấy những tên kia giầy vò, nghĩ bọn hắn tụ tập đến một chỗ ngược lại càng dùng ít sức chút. Nhưng hôm nay a... Đại Vương nha..."

Lý Thiện nói đến đây thanh âm đều hơi có chút phát run: "Này Bạch Vân Tâm nhập trong hồ đến nha!"

Thốt ra lời này xong. Nguyên bản còn không có chút rung động nào Lý Vân Tâm một thanh liền nắm chặt hán, đem hán kéo đến trước mặt mình quát hỏi: "Tiến đến?!"

"Nàng làm sao tiến đến?!"

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 237: Hảo bằng hữu :

Lý Thiện đã cảm thấy nhà mình Đại Vương giờ phút này phản ứng xem như có cái nghiêm túc bộ dáng. Vội nói: "Tiểu cũng không rõ ràng nha —— nhưng muốn đến là những cảnh giới kia cao thâm Yêu Ma tử có cái biện pháp gì, đại khái cấm chế này là ngăn không được đi!"

Nói đến đây lại nhìn xem Lý Vân Tâm —— nhưng hắn tự nhiên là không nhìn thấy, chỉ có thể làm bộ dáng: "Đại Vương ngài... Là như thế nào cảnh giới nha?"

Lý Vân Tâm không tâm tư cùng hắn nói những này, cũng không tâm tư đáp lại hắn suy đoán.

"Thập công tử" Lý Thiện gần như không xuất động đình, cho nên cũng chỉ là nghe nói qua Vị Thủy rồng Vương Cửu Công tử danh tiếng. Lý Vân Tâm cũng nói mình là Vị Thủy Long Vương, lại xác thực thật là cái Chân Long tộc, tự nhiên liền đem hắn xem như Cửu Công Tử đến xem ——

Nghe nói này Cửu Công Tử chính là Hóa Cảnh đỉnh phong. Thu thập bọn họ những này trong hồ Thủy Tộc là đầy đủ, nhưng mà Lý Thiện không biết được đối đầu Bạch Vân Tâm như thế nào... Hắn là không có gì phản kháng đi.

Cho nên hắn mới như thế lo lắng sợ hãi, chỉ muốn tìm được một cái biện pháp né qua trước mắt đại kiếp. Hắn lại không có cách nào từ phản chiến —— này năm vị Cốc Chủ đã sớm hạn chết hắn, bây giờ rốt cuộc tìm được dạng này cơ hội, há có thể từ bỏ ý đồ.

Cho nên vì hắn nhà Đại Vương suy nghĩ liên tục mới khuyên can: "... Đại Vương đã là không chịu nói, ân, nghĩ đến cũng là không nguyện ý cùng này Bạch Vân Tâm cứng đối cứng... A, đây là tự nhiên. Bình pháp có nói..."

Hắn liền bắt đầu dài dòng văn tự nói một đồng lời nói. Chung quy là muốn cho hắn nhà Đại Vương một cái hạ bậc thang, tốt gọi Lý Vân Tâm tạm thời dẫn hắn tránh né. Có lẽ các loại này Bạch Vân Tâm đạt được trùng thật, liền đi xa thôi —— khi đó lại đồ đại sự.

Hắn nói như vậy, Lý Vân Tâm liền tại dạng này nghe.

Trên thực tế hoàn toàn không để trong lòng. Hắn một bên cười gió mà đi một bên nhìn dưới thân hồ nước, trong lòng đang suy nghĩ một cái ý niệm trong đầu ——

Bạch Vân Tâm giờ phút này đến có phải trùng hợp hay không.

Tối nay này Tô ông "Chết mất". Chết mất trước đó nói với chính mình tự có xuất động đình biện pháp. Sau đó Bạch Vân Tâm liền xông tới.

Lý Thiện nói cái gì "Cảnh giới cao từ có biện pháp", hoàn toàn là nói nhảm. Bạch Vân Tâm là Chân Cảnh, hắn cũng là Chân Cảnh. Thậm chí hắn hiểu về phái Đạo Pháp —— chỉ nói kỹ xảo không nói thực lực, không biết được so cái kia đáng sợ tiểu nữ cao đi nơi nào. Hắn trầm tư suy nghĩ sớm không ra tuy tiện đào thoát biện pháp, liền mang ý nghĩa tất nhiên là cái gì hắn chưa từng hiểu biết Quan Khiếu, cùng cảnh giới, thực lực quan hệ không lớn.

Huống hồ là có tiền lệ —— Động Đình quân lúc trước mở ra cấm chế, Huyền Diệu Cảnh Giới Côn Ngô Tử đều vào không được.

Mà sau đó Động Đình quân lại đi ra ngoài ——

Ý vị này Động Đình quân cùng Bạch Vân Tâm đều có biện pháp từ.

Tô ông nói với hắn thoát khỏi biện pháp, có lẽ liền ứng tại mây trắng này cơ thể và đầu óc bên trên.

Hắn nghĩ đến đây, này Lý Thiện cũng chính nói đến chỗ mấu chốt: "... Ngẫu nhiên phát hiện. Chính là cái mười phần ẩn nấp trắng sờ. Chúng ta tạm qua tránh một chút danh tiếng. Các loại danh tiếng qua, này Bạch Vân Tâm cũng tất nhiên sẽ không ở lâu —— "

Liền nghe được Lý Vân Tâm cười cười: "Đúng vậy a. Đại khái sẽ không ở lâu. Ta cùng hắn còn có chút sự tình dây dưa không rõ —— nhưng phải sớm làm rõ tốt."

Lý Thiện nói đến khởi kinh, chỉ đáp: "Đại Vương anh minh, Đại Vương anh minh... A?"

Hắn thuận miệng ứng, không nghĩ tới này Lý Vân Tâm lại không phải muốn tránh né, mà là muốn đi tìm Bạch Vân Tâm, nhất thời mất trọn tròn.

Lý Vân Tâm gặp hắn bộ dạng này cũng không thêm để ý, tiện tay đem hắn bỏ xuống đám mây: "Người đã sợ, liền rất trốn tránh a."

Dứt lời lái vân vụ, thẳng hướng Lý Thiện nói tới hồ yêu tụ tập chỗ mà đi.

Hắn ở trong màn đêm phi hành nửa canh giờ, rốt cục trông thấy tại chỗ rất xa có đèn đuốc. Đây đèn đuốc là tại một cái đảo nhỏ nhỏ tự bên trên, tại cái này Động Đình Hồ nội địa chỗ sâu. Ngày bình thường tự nhiên là không có bóng người, giờ phút này lại náo nhiệt.

Nói đến trong hồ Thủy Tộc cũng không vui khói lửa, hóa thành hình người cũng yêu ở trong nước ở lại. Lần này đại khái là vì này Bạch Vân Tâm mới lên bờ, lại làm ra dạng này chiến trận.

Lý Vân Tâm cách này hòn đảo một dặm thời điểm liền nhìn thấy trong nước có lít nha lít nhít Thủy Tộc —— cũng không hóa hình người, lại là sinh được dài rộng. Muốn đến là những cái kia hồ yêu môn chưa khai hóa Thân Tộc, đại khái đều có trên dưới trăm năm thọ mệnh.

Lại hướng phía trước, liền thấy đầu sóng dưới có Tiểu Yêu thò đầu ra nhìn nhìn hắn. Nhìn một hồi bận bịu lặn xuống dưới, đại khái là báo tin.

Nhưng hắn từ bầu trời mà đến lại Đàng Vân Giá Vụ, ai sẽ không nhìn thấy đâu?

Chờ gần này hòn đảo bên bờ thời điểm, chung quanh hắn đã bị ở trên đảo hỏa quang phản chiếu vàng tươi, phảng phất bọc lấy một đoàn Hoàng Ngọc.

Lúc này mới nhìn rõ ràng những cái kia hồ yêu đến tốt cùng là như thế nào châm lửa, mới gọi hỏa quang chiếu ra một, hai dặm địa.

—— đúng là đem trọn cái trên hòn đảo Lâm Mộc đều cho điểm. Đây ánh lửa ngút trời, lại bị người tại bên bờ cách một đạo Thủy Tường đi ra. Thủy Tường đem hỏa điểm cùng nhiệt lượng che đầy bên ngoài, vòng ra một mảng lớn Bạch Sa Than làm "Quảng trường".

Quảng trường dùng loạn thất bát tao Kim Ngân Châu Báu lát thành một cái mặt bàn, trên mặt bàn lại dùng San Hồ, đá ngầm làm ra một cái Bảo Tọa tới.

Một cái Bạch Y Nữ Tử liền ngồi ở kia trên bảo tọa, một tay chống hai gò má nghiêng người dựa vào lấy, miễn cưỡng không biết được suy nghĩ gì.

Dưới bảo tọa chính là Quần Ma Loạn Vũ —— phạm có thể đồ bộ Yêu Ma, cũng không câu nệ sinh được nhiều a lý kỳ cổ quái, đều tiến đến một chỗ qua. Không dám gần nữ tử kia thân thể, chỉ xa xa nhìn qua. Hoặc là trong miệng ca tụng không ngừng, hoặc là đang cầu khẩn thứ gì, hoặc là tại châu đầu ghé tai xì xào bàn tán, hoặc là bởi vì thứ gì việc nhỏ ra tay đánh nhau. Thô thô khê đếm đủ có mấy trăm cái, Chân Chân giống như là một nồi sôi trào Trọc Thủy.

Chờ Lý Vân Tâm Giá Vân gần, những Yêu Ma đó liền cùng nhau ngừng đầu. Tuyệt đại bộ phận là không nhận ra Lý Vân Tâm người nào, nhưng hắn là nghe nói việc khác —— "Trong hồ tới một cái Đại Yêu Ma". Lại bởi vì lấy có này Bạch Vân Tâm chỗ dựa, liền trong hồ Cốc Chủ, khe người cô động hạ hướng hắn ồn ào thị uy —— hoặc là như là đã thú nhe răng nhếch miệng, hoặc là nói chút không sạch sẽ lời nói. Nhưng đều không hiểu nhiều lắm nhân ngôn, cũng nói đến Rầm chó không kêu.

Lý Vân Tâm không tâm tư để ý tới bọn họ có phải hay không muốn chọc giận chính mình, tốt gọi mình tìm Bạch Vân Tâm xúi quẩy —— hẳn lần trước dùng loại này mặc mà Nguyên Thủy âm mưu là khi nào đều đã nhớ không rõ. Chỉ giả vờ đầu roi đến Bảo Tọa trước đài bên trên, nhìn chăm chăm nữ tử cực kỳ nhìn xem, thờ dài ra một hơi.

Quả nhiên là Bạch Vân Tâm.

Bởi vì roi xuống mới nhìn đến này Bảo Tọa đằng sau còn có một đầu Hắc Lư. Lý Vân Tâm lần đầu gặp nàng lúc nàng liền kỵ cái này con lừa —— cũng không biết được đúng là Thần Vật, thật đúng là chỉ là một đầu phổ phổ thông thông con lừa.

Bạch Vân Tâm bên người còn có tiểu nha hoàn. Lý Vân Tâm nhớ kỹ nha hoàn này tại Tam Hoa Nương Nương ngoài miếu ăn một miếng roi Kiếm Tông tu sĩ đầu lâu tình cảnh.

Lý Thiện nói nha hoàn này là trong hồ cấp vương chi nữ. Nhưng bây giờ nhìn nàng bởi vì đi theo Bạch Vân Tâm bên người, tu vi tựa hồ so với nàng lão từ cao hơn —— miêu sát một vị toàn bộ tinh thần đề phòng Kiếm Tông tu sĩ, cũng không phải tùy tiện cái gì Yêu Ma đều làm được.

Hắn cứ yên tâm —— chỉ sợ là Lý Thiện nghe lầm tin tức.

Thế là cười một cái, tiến lên trước mấy bước, đi đến khoảng cách Bạch Vân Tâm năm bước chỗ dừng lại.

Giờ phút này hồ yêu môn đều đã xúm lại đến —— này năm vị Cốc Chủ phía trước, hơn mười vị khe người ở phía sau. Càng sau này là những Thành Nhân đó hình Tiểu Yêu, đánh trống reo hò không nghỉ, nhảy lên cao, muốn nhìn một chút trò vui.

Ngao Vương liền chỉ Lý Vân Tâm, cùng Bạch Vân Tâm nói: "Đại Vương nhưng nhìn gặp, chính là hắn! Đến ta trong hồ liền quấy cái long trời lở đất, chỉ nói muốn thu lũng cái này Động Đình. Tiểu tiện phản công người đi hỏi hắn, nói cái này Động Đình ra sao nha? Chính là này Kim Sí Đại Bàng vương Ngư Trùng nha! Hắn có tài đức gì, thu cái này Động Đình?!"

"Há biết rõ cái này cuồng vọng chi đồ lại nói... Nói... Nói..."

Trước mặt hắn một phen nói đến lưu loát cực, quả nhiên là thao thao bất tuyệt, năng ngôn thiện biện. Nhưng đến đoạn thứ hai liền cả lăm. Một đôi mắt quay tròn chuyển, nhưng chính là nhớ không nổi nên nói cái gì. Một bên này Xích Xà vương gấp đến độ thẳng khục, có thể cũng không thấy hiệu. Dứt khoát đem Ngao Vương kéo đi một bên thay hắn nói: "Hắn lại nói, Bạch Vân Tâm lại thứ gì? Cho dù là nàng đến, cũng bảo nàng có đến mà không có về, rút gân lột da, nhổ vũ mao làm Phiến Tử, cầm mảnh chân làm trống chày nhi ——"

Ngao Vương bận bịu kéo nàng, chỉ sợ nhầm trúng Bạch Vân Tâm giận chó đánh mèo. Cái này Xích Xà vương lại nói lên được nghiệm, lần lượt đến hỏi hắn Tam Động người "Có phải hay không".

Lão già chết tiệt kia gặp nữ nhi của hắn cũng tại, chỉ cảm thấy có chỗ dựa. Như không phải là bởi vì miệng lưỡi không tiện lợi, những lời này liền đều là hắn nói. Bận bịu gật đầu không ngừng, lại thêm mắm thêm muối vài câu.

Chỉ có dài gầy cốc cấp vương ngược lại là cơ linh chút. Chỉ ừ a a ứng, cũng không phát biểu cái gì ngôn luận, giả bộ như hệ chính mình đại bảo thượng Đai lưng. Xà Tinh ngày thường cũng không thích hắn, liền không ngừng truy vấn lấy không thả. Này cấp vương lại vẫn không nói, chỉ đem Đai lưng càng hệ càng cao —— nhanh hệ đến ở ngực qua.

Xà Tinh liền hung hăng nhìn hắn liếc một chút, ở trong lòng xì một thanh, lại quay đầu thêm mắm thêm muối nói.

Này Ngao Vương không có nói mấy câu, Xà Tinh nói chuyện thì rất nhanh —— giây vò phen này, tổng cộng cũng không có đi qua quá nhiều thời gian.

Liền nhìn thấy Lý Vân Tâm roi xuống đất, được đi mấy bước, hướng Bạch Vân Tâm làm cái vái chào: "Trước phải cảm tạ người."

Chúng Yêu ồn ào, cũng nghe không rõ hắn nói cái gì, nhưng chỉ nhìn thấy hắn động tác. Cho nên càng hiểu được cái này Yêu Ma là e ngại Bạch Vân Tâm, huyền não càng vui mừng.

Bạch Vân Tâm lúc trước miễn cưỡng, giờ phút này đợi đến muốn gặp người, cuối cùng tinh thần chút. Thế là tại "Bảo Tọa" ngồi chính, lạnh lùng nhìn chăm chăm Lý Vân Tâm nhìn một hồi, nói: "Người không cần cảm ơn ta. Ta cũng không phải là giúp người, chỉ là trợ Quý Đế. Ta lúc trước thiếu hắn hứa một lời, bây giờ trả hết nợ. Như vậy hiện tại ——"

"Hiện tại nên nói hai ta sự tình." Lý Vân Tâm thả tay xuống, ngồi dậy, "Thật có lỗi, ta đem người Cửu Công Tử cạo chết. Nhưng việc này thật khó khăn —— ta không cạo chết hắn, hắn sớm tối muốn cạo chết ta. Bây giờ hắn chết ta biến thành hắn —— người ưa thích thân thể cùng linh hồn đều còn tại. Nếu như là ta chết, người liền muốn đau mất một yêu."

Bạch Vân Tâm vốn có đầy ngập lời nói muốn chất vấn hắn, bây giờ hắn lại nói như vậy, "Chẳng biết xấu hổ" Địa Toàn ngăn chặn. Nàng lần đầu nhìn thấy loại người này, trong lúc nhất thời trừng to mắt, hơi hơi sững sờ một lát.

Bên người nàng này Tiểu Nha Hoàn ngược lại là thoải một tiếng bật cười, tiến đến Bạch Vân Tâm bên tai lặng lẽ nói vài lời —— nhìn ngược lại như là một đôi nhân gian chủ tớ.

Có thể lúc trước Lý, trắng hai người đối đáp, Chúng Yêu mặc dù nghe không rõ, lại chỉ cảm thấy cũng không phải là đang nói cái gì tốt lời nói. Cho nên trong lòng càng đặc ý. Cho tới bây giờ gặp nha hoàn cử động này, trong lúc nhất thời liền sững sờ —— thanh âm thừa thốt yên tĩnh một hồi, rốt cục nghe

được Lý Vân Tâm đang nói cái gì.

Đã thấy hần tùy ý chậm rãi đi đến Bạch Vân Tâm bên người, nhặt lên nằng trên bảo tọa mấy cái đồ chơi nhỏ nhìn xem, lại tiện tay ném. Một bên ném, một bên giống tản bộ tựa như vòng quanh nằng nói: "Cho tới bây giờ sự tình liền càng dễ làm hơn. Ngươi nhìn, ta là cảm thấy như vậy —— ngươi ở thể tục bên trong đi tới đi lui, còn muốn bắt chước người thể tục diễn xuất. Có thể thấy được ngươi trống rỗng tịch tịch, cũng rất lạnh. Ta coi ngươi cũng là thú vị người, nhất định cũng cảm thấy Thiên Hạ không có mấy cái xứng với cùng ngươi làm bằng hữu. Thí dụ như nói những này ngu xuẩn —— "

Lý Vân Tâm đưa tay chỉ chỉ này một đám càn phát ra yên tĩnh Yêu Ma: "Bọn họ đều cảm thấy mình thông minh cực, nhưng lại không biết tại ngươi trong mắt ta ngu xuẩn cực độ. Ngươi vì tới tìm ta từ lấy bọn hần gom lại này, lại chịu đựng bọn họ ồn ào lâu như vậy, ta nhìn đều đau lòng."

Hần nói những lời này đi đến Bạch Vân Tâm bên người, thờ dài, ôn nhu nói: "Làm gì như thế gây xéo chính mình. Nghe một chút xà tinh kia đều nói cái gì hỗn trưởng lời nói —— lệch chính mình còn dương dương đắc ý. Cũng không nói những này đi, còn nói hai ta sự tình —— bây giờ ta là Chân Cảnh."

Các yêu ma nghe hần nói, lại trông thấy Bạch Vân Tâm cũng không phản nộ, cũng không có động tác gì, đã chậm rãi cảm thấy sự tình có cái gì không đúng. Đến thời khắc này lại nghe Lý Vân Tâm nói chính hần là "Chân Cảnh" —— hiểu được điều này có ý vị gì, đúng là đều ngây người!

Đến thời khắc này lại xuân Yêu Ma cũng minh bạch cái này Lý Vân Tâm tựa hồ cùng này Bạch Vân Tâm lúc trước từng có kết giao —— nhưng loại này sự tình ai có thể hiểu được? !

"Ta là Chân Cảnh, ngươi cũng là Chân Cảnh. Lúc này ta không rất sợ ngươi, đã cảm thấy cùng ngươi làm bằng hữu cũng không tệ." Lý Vân Tâm nhìn lấy nằng —— có thể này Bạch Vân Tâm trên mặt một mực. Không biết được là lười nhác làm biểu lộ, vẫn là biết nên làm cái gì biểu lộ tốt —— Lý Vân Tâm cảm thấy là cái sau, "Lúc trước Cửu Công Tử muốn cùng ta làm bằng hữu, nhưng thực chỉ cần đem ta khi đồ chơi. Chính hần không có có ý thức đến, cái này rất thật đáng buồn —— cái này gọi giai cấp Cục Hạn Tính."

"Cho tới bây giờ ta không còn là đồ chơi, rốt cục có thể dạng này cùng ngươi nói chuyện..." Lý Vân Tâm nói đến chỗ này, lại hơi hơi đón đến.

Có mấy câu hần lúc đầu muốn thốt ra —— tựa như hần lúc trước nói với Lăng Không Tử, nói với Hồng Nương Tử như thế.

Nhưng mà nhưng trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cỗ rầu rĩ Trọc Khí, sinh sinh đem lời kia đặt ở trong cổ họng.

Liền đến cái này không, nha hoàn gặp tiểu thư nhà mình không nói lời nào, bậm bực thay nói —— dùng Yêu Ma đặc hữu loại kia đáng sợ ngây thơ, đơn thuần biểu lộ nhìn Lý Vân Tâm, cười hi hi nói: "Nói như vậy ngươi tân tân khổ khổ làm những việc này, cũng chỉ là vì có thể xứng với tiểu thư nhà ta, cùng nằng làm bằng hữu?"

Tại lúc trước thời điểm Lý Vân Tâm đại khái cũng sẽ rất bình tĩnh tiếp lời, sau đó nói ra rất nhiều lừa gạt ngọt ngào lời nói nhĩ tới. Hần thậm chí có thể thử dùng nơi này hoàn cảnh làm chút "Chuyện tốt" —— Thủy Tường đằng sau hòa quang minh minh ám ám, lớn nhất thích hợp nhất dùng ngôn ngữ mê hoặc tâm thần.

Nhưng mà hần tiếp tục sững sờ hai hơi thời gian, mới cười thờ dài: "Cũng không phải. Tình thế bức bách mà thôi. Ta lúc trước thể nhưng là người, nào dám ba Ba Địa qua cùng Yêu Ma kết giao bằng hữu?"

Nha hoàn nghe hần lời này, mẫn mê miệng.

Lý Vân Tâm lại cảm thấy trong lòng ngực này một ngưng trọc khí thuận xuống dưới —— dễ chịu rất nhiều.

"Hiện tại ta vẫn là Yêu Ma." Bạch Vân Tâm từ trên bảo tọa đứng người lên đi ra hai bước, xoay người nhìn Lý Vân Tâm.

"Ta cũng thế." Lý Vân Tâm cười buông tay, "Yêu Ma thân thể người nào tử —— ngươi tìm không thấy so ta càng hảo bằng hữu. Huống hồ hôm nay thiên hạ sẽ đại loạn, nhiều người bằng hữu nhiều con đường."

Bạch Vân Tâm không nói lời nào, giống con chim lệch ra cái đầu xem kỹ hần, giống như là tại làm quyết định.

Lý Vân Tâm vì nằng làm ra quyết định. Hần cung chiều cười cười: "Không có gì tốt then thùng. Lần đầu tiên ngươi liền thích ta, về sau biết được ta giết Cửu Công Tử, nhưng lại giúp ta —— ngươi là còn nặc, nhưng giúp hần chưa hần không thể giết rọi ta. Ngươi đã sớm không giận ta. Mà bây giờ tình huống này cũng lớn nhất hợp ngươi ý, ngươi chỉ là tâm lý nháo chút khó chịu, ngược lại thật sự là rất giống cái khuê các bên trong tiểu thư. Ta coi lấy cũng có hứng thú."

"Huống hồ ngươi giúp ta đem những yêu ma này tụ lại đến cùng một chỗ ---- -- -- thì có thể nói hù dọa một chút ta, thứ hai cũng là tại làm lấy tính tình nóng nảy đối ta lấy lòng... Các ngươi những này tiểu cô nương tiểu tâm tư. Thật sự là gọi người ưa thích cực."

Hần một bên nói lời này, một bên lại đi về phía trước hai bước, tiện tay vung lên.

Chân Cảnh đại yêu phát ra, hùng hồn vô cùng Yêu Lực ông một tiếng liền đâm vào đám người —— đi đầu là này Xích Xà vương, chớp mắt liền biến thành một chùm huyết vụ. Sau đó là phía sau nằng một đám Tiểu Yêu, càn là không biết được đều phát sinh cái gì... Liền rầm rầm phủ kín điạ.

Một câu công phu, Yêu Ma ở trong liền bị Lý Vân Tâm nhất kích cây mở một đạo huyết lộ... Mà cái kia một bên ngay cả nhìn cũng không nhìn, cũng chỉ đối Bạch Vân Tâm cười ôn hòa lắc đầu: "Nằng mới vừa nói ngươi tốt nhiều nói xấu. Ta không thích."

Bạch Vân Tâm ngoẹo đầu nhìn xem đám kia dọa sợ Yêu Ma, nhìn xem này huyết lộ, lại nhìn xem Lý Vân Tâm.

Trầm mặc một hồi, rốt cục từ trên mặt lộ ra nhàn nhạt, lại đẹp đến mức tựa như ảo mộng mỉm cười: "Ta cũng không thích."

"Vậy ta liền đều giết."

"Ngươi lại mau mau. Ta còn có lời muốn nói với ngươi."

Lý Vân Tâm nhẹ răng cười một tiếng: "Ngoan. Rất nhanh."

Sau đó hắn ổng tay áo Cuồng Vũ, phô thiên cái địa hướng Quần Yêu ma bỏ nhào qua!

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 238: Mây trắng chi tâm :

Quần Yêu lúc trước chính hiểu được cái này Lý Vân Tâm tu vi cao chút, lại không có gì thiết thực khái niệm. Bây giờ hiểu được là Chân Cảnh, lại thấy hắn đưa tay liền chém giết Xích Xà vương, mới ý thức tới thật là đáng sợ đến cỡ nào —— đó là vượt qua bọn họ nhận biết cường đại.

Cho nên tại thoáng sững sốt đằng sau lúc này tan tác như chim muông, chỉ có này dài gãy cốc Cốc Chủ, Xích Diễm Chu Cáp vương đứng tại chỗ không nhúc nhích, phảng phất tại sống chết mặc bay.

Cử động này bảo vệ hắn chính mình mệnh. Quần Yêu chạy tứ tán, lại chạy không khỏi Chân Cảnh Đại Yêu Ma chương khống. Này Lý Vân Tâm ở giữa không trung vung lên ổng tay áo, liền có vài chục đạo Yêu Lực thẳng đến mấy cái có danh tiếng Đại Yêu Ma qua. Tại dạng này chênh lệch cảnh giới phía dưới cũng vô luận cái gì kỹ xảo, tâm cơ. Cái kia Yêu Lực tiếp xúc lấy tức tức sát bên tức vong, chỉ hai hơi công phu, những cái này chuyện gì Cốc Chủ, khe người liền hết thấy bị hắn đánh giết cái không còn một mảnh, những Tiểu Yêu đó ma cũng đều hạ Sui cáo vào nước, bay nhảy một phen đằng sau biến mất không thấy gì nữa.

Một khắc đồng hồ trước đó đảo này thượng còn xán lạn ngời ngời, phi thường náo nhiệt. Cho tới bây giờ cũng là rục rờ. Nhưng hai chữ đạt được mở nói —— hòa quang sáng sủa, một chỗ thật nhão. Bạch Sa Than đã bị nhuộm thành Xích Sa bãi, hồ nước cũng đều biến sắc. Vẫn đứng vững chỉ có năm người —— Bạch Vân Tâm chủ tớ, Lý Vân Tâm, cùng cấp vương, Bạch Vân Tâm nha hoàn kia cha đẻ, ngàn năm ba ba tinh.

Hồ này Trung Nhị vị Cốc Chủ ngày bình thường cũng không phải hạ người lương thiện gì, thủ hạ yêu mệnh, nhân mạng vô số. Nhưng cũng từng gặp như thế cái Sát Pháp đây? Lý Vân Tâm bản lĩnh cao cường, cũng không phải Yêu Thân Yêu Tâm, giết chết Yêu Ma đến từ là thủ đoạn độc ác, nửa chút chần chờ cũng không.

Buông tha cấp vương là bởi vì hắn trước đây thái độ không giống bình thường, buông tha ba ba tinh thì là bởi vì Bạch Vân Tâm thị nữ kia.

Lý Vân Tâm rơi xuống từ trên không, đem dưới chân huyết nhục dẫm đến "Phốc chút chút phốc chút chút" rung động, một đường đi đến cấp vương phụ cận cúi đầu nhìn hắn.

Cái này cấp vương giờ phút này mặc dù không thể nói mặt không đổi sắc, nhưng nhìn lấy cũng không phải mười phần bối rối. Ngược lại nâng khẽ đầu cùng Lý Vân Tâm đối mặt, nói: "Bọn họ tự rước chết, ta không thể không từ. Nhưng chỉ là phát cò hò reo thôi, tính không được Từ Tội."

"Cho nên nhìn lấy ngươi tựa như người thông minh." Lý Vân Tâm đưa tay vỗ vỗ bả vai hắn, nghiêng người đi xem Bạch Vân Tâm Tiểu Nha Hoàn, "Tiểu cô nương, ba ba của ngươi làm sao bây giờ?"

Nha hoàn kia cũng không nói chuyện, hừ một tiếng quay đầu không nhìn hắn.

Lý Vân Tâm gặp tình cảnh này, liền ở trong lòng khẽ thở dài một tiếng. Vào ngày thường bên trong hắn đại khái sẽ không dùng dạng này huyết tính tàn bạo thủ đoạn, đem cái này bãi cát huyết tẩy. Nhưng vào ngày thường bên trong hắn cũng sẽ không đem hắn Yêu Vương toàn giết, chỉ lưu hai cái này.

Là bởi vì trước đây Tô ông tại Từ Vi Cung bên trong cùng hắn nói những lời kia —— tuy nhiên tình huống thật, chân thực tâm tư có lẽ cùng Tô ông biết được có xuất nhập, nhưng vẫn đối Lý Vân Tâm có chút xúc động.

Giết Chúng Yêu là bởi vì trong lòng kích động chấp trùng, độc lưu hai người này cũng là bởi vì kích động chấp trùng. Nhưng bây giờ đến xem... Yêu Ma tựa hồ là Chân Vô tình.

Nhưng bọn hán vô tình chỉ là khách quan người thế tục "Tình" mà nói —— đạo thống các tu sĩ đại khái không ở trong đám này đi.

Hắn ra vì loại nào đó tâm tư lưu cái này ba ba tinh nhất mệnh, nhưng lại không biết dạng này cơ hội đối với tại cái này ba ba tinh tới nói ý vị như thế nào.

Nha hoàn không để ý tới này Lão vật, ba ba tinh cũng không giống người tức giận như vậy. Ngược lại một mặt như trút được gánh nặng thần sắc, lấy ánh mắt tại Lý Vân Tâm trên thân phiêu lai phiêu khứ. Ánh mắt này bên trong tràn đầy nịnh nọt lại lo lắng ý vị, lại cứ xuất hiện tại một trương khe rãnh mắt mô trên mặt —— Lý Vân Tâm nhìn hán bộ dạng này không khỏi vì đó trong lòng một trận phiền muộn, liền quát: "Đi ra a!"

Vừa mới nói xong, Huyết Hải giống như trong hồ nước đột nhiên chui ra một cái Yêu Ma tới. Chính là trước đây bị Lý Vân Tâm bỏ xuống đám mây Lý Thiện.

Cái này Yêu Ma lúc ấy rơi xuống nước cũng chưa đi, một mực cùng sau lưng Lý Vân Tâm hướng lần này trước chưa lộ diện —— nhưng lại không có đào mệnh. Đây đối với một cái Yêu Ma tới nói tựa hồ đã được cho lớn lao trung thành cùng dũng khí.

Lý Vân Tâm cũng mặc kệ cái này Yêu Ma nhìn lấy như thế nào, tâm tư như thế nào. Chỉ nói: "Ba người các ngươi đã lúc trước là bạn bè cũ, liền từ lấy người tốt nhất điều dạy hai người bọn họ —— hồ này bên trong còn có thứ gì việc nhỏ đều cùng nhau xử lý. Ta chỉ cần một cái phục tùng Động Đình —— chỗ nào sai lầm, liền suy nghĩ một chút hôm nay biển máu này."

Lý Thiện gặp nhà mình Đại Vương không trách tội hắn, trong lòng hoan hi từ không cần phải nói, vâng vâng liền thanh. Sau đó dựng thẳng lên một đôi nhìn không thấy con mắt, hung ác hồ hết Nhị Yêu hướng trong hồ qua.

Hồng sắc trên bờ cát liền chỉ còn lại có ba người —— ba cái Yêu Ma.

Trước đây Bạch Vân Tâm một mực ngồi ở kia trên bảo tọa nhìn Lý Vân Tâm làm việc, nói chuyện. Đến lúc này mới mở miệng.

Nhưng nàng thanh âm cùng lúc trước khác biệt. Trở nên càng có "Nhân vị nhi". Trước đây Bạch Vân Tâm giống như là một tòa lúc nào cũng có thể sẽ phun trào Hỏa Sơn. Ngươi nghe nàng nói chuyện, nhìn nàng làm việc cùng thường nhân không khác, nhưng khó mà nói sau một khắc có phải hay không liền sẽ nhẹ răng rặng nanh Lợi Xỉ, đưa tay đưa ngươi mặt sát.

Nhưng bây giờ nàng thanh âm nghe càng thêm bình tĩnh nhu hòa, phảng phất tâm lý gọn sóng cùng sóng dữ bị vuốt lên rất nhiều, lại như là đối rất nhiều chuyện đều mất đi hứng thú, chỉ miễn cưỡng nhìn thế gian này.

"Hai người bọn họ cũng không đơn giản. Ngươi nên cùng bọn hắn hảo hảo trò chuyện." Bạch Vân Tâm nhìn lấy Lý Vân Tâm, trong đôi mắt có kỳ dị nào đó thần thái, "Lúc trước biết ngươi cũng không đơn giản, nhưng không nghĩ tới dạng này không đơn giản. Chỉ là... Cũng không thú vị."

Lý Vân Tâm ngắn gọn suy đoán nhớ nàng lời nói: "Ngươi nói là hai người bọn họ khả năng cùng hồ này bên trong Long Hồn có liên lụy?"

Trừ cái đó ra hắn nghĩ không ra còn có thể là bởi vì cái gì sự tình —— để Bạch Vân Tâm dạng này một cái Chân Cảnh Yêu Ma cảm thấy "Không đơn giản".

"Vâng. Nhưng ngươi ngược lại không cần để ý, ngươi rất nhanh cũng không cần lo lắng chuyện này." Nàng nói đến chỗ này, lại dừng lại ngoẹo đầu nhìn Lý Vân Tâm.

Lý Vân Tâm ý thức được cái này hi vọng vô thường Chân Cảnh Yêu Ma trong lòng tựa hồ cất giấu chút việc khác tình, liền lẳng lặng chờ đợi lấy —— đại khái là cùng câu kia "Ngươi cũng không thú vị" có quan hệ đi.

Tiểu Nha Hoàn đứng hầu tại Bạch Vân Tâm bên người, sắc lấy ánh lửa không nói lời nào.

Tiểu Hắc con lừa tại Bảo Tọa đằng sau đứng một lúc cảm thấy không thú vị, liền cúi đầu co rúm cái mũi tại trên bờ cát ngửi. Nhưng lại không có cỏ —— ngửi được chút tung tóe đến nó nơi đó huyết nhục hồ hồ, dùng đầu lưỡi liếm liếm, chậm rãi ăn.

Sau đó Bạch Vân Tâm than nhẹ một tiếng: "Tại sao phải làm Yêu Ma đây. Còn sống không tốt sao?"

Lý Vân Tâm ngắn gọn suy đoán nghĩ: "Xảy ra chuyện gì?"

Bạch Vân Tâm đứng người lên. Nàng chân thân có lẽ là hạc —— vốn dĩ tính tế ưu nhã nổi danh. Bởi vậy người nàng hình vóc người cũng dài chút. Nàng mặc quần trắng tại tràn đầy vết máu trên bờ cát chậm rãi dạo bước, hai tay câu tại sau lưng cúi đầu... Nhìn rất giống một cái tại trong gió đêm tản bộ phở thông nữ hài tử.

Nàng như thế đi mấy bước, quay đầu nhìn Lý Vân Tâm: "Ta là Bằng Vương Nghĩa Nữ. Ngươi cũng đã biết."

Lý Vân Tâm chậm rãi đi qua, cùng nàng tại trên bờ cát sóng vai mà đi: "Ta biết."

"Đạo thống cùng Yêu Ma muốn khai chiến." Bạch Vân Tâm hơi hơi bên mặt nhìn Lý Vân Tâm. Mang theo mùi máu tanh gió nhẹ lướt qua nàng hai gò má, một sợi tình tế lược qua bên môi. Cái này khiến nàng xem ra có chút đôi phé cùng mê ly đẹp —— nhưng đôi mắt là sáng rực tỏa sáng.

"Đạo thống người tại vị ngoài thành bố trí rất nhiều Pháp Trận. Đại khái phải dùng vị trong thành mấy chục vạn người Dương Khí, dựa vào Pháp Trận,

hủy đi cái này Động Đình cấm chế."

"Mấy chục vạn người Dương Khí cùng Pháp Trận..." Lý Vân Tâm theo nàng lời nói ngẫm lại, "Trương đương với phổ biến sinh Huyền Diệu Cảnh Giới tu sĩ dốc sức nhất kích? Loại này cường độ muốn hủy đi Động Đình cấm chế, vẫn còn có chút độ khó khăn đi."

Bạch Vân Tâm vẫn không chính diện về hắn, mà chính là lại nói: "Nghĩa phụ ta gọi ta tới lấy một vật. Vào tay liền là khắc đi —— bởi vì cấm chế này không có người nghĩ đến mạnh như vậy. Phía ngoài nói sĩ bố trí tốt... Nơi này là thủ không được."

Lý Vân Tâm hơi sững sờ: "Người tới lấy Long Hồn?"

"Vâng. Nghĩa phụ ta là Bàng Vương. Thiên Hạ chúng Vũ Chi người." Bạch Vân Tâm nhẹ giọng nói, "Thiên Hạ Yêu Ma lấy thật Long Vi Tôn. Nhưng nghĩa phụ ta lại không phải Chân Long Liêu Chúc, mà chính là mình hữu. Yêu Ma cùng đạo thống khai chiến, Chân Long cần ta Nghĩa Phụ trợ lực. Nhưng nghĩa phụ ta không muốn tham dự tiến trong chuyện này. Cho nên ——"

Lý Vân Tâm ngẫm lại: "Hắn dự định làm chút việc khác, nỗ lực chút khác đại giới, đổi lấy chính mình rút ra bên ngoài địa vị siêu phẩm"

Bạch Vân Tâm mỉm cười: "Nói chuyện cùng người cũng không phí miệng lưỡi."

Lý Vân Tâm lần thứ nhất gặp nàng dạng này cười —— không có ác ý gì, chỉ vì phóng thích thiện ý hoặc là tâm tình cười. Điều này làm hắn cảm thấy càng thêm khác thường —— mây trắng này tâm tâm bên trong tất có việc khác.

"Như vậy người tới lấy Long Hồn, tốt cam đoan nó không rơi vào đạo thống trong tay người. Xem như giúp Chân Long một chuyện —— nhưng Chân Long làm sao không đích thân đến được? Long Tử vì cái gì không đích thân đến được? A... Muốn đến người cũng không dễ đáp." Lý Vân Tâm nhún mày, "Chỉ có chuyện như vậy a?"

"Còn có. Đại Yêu Ma cũng không nhiều —— người bây giờ liền coi như là Đại Yêu Ma. Chân Long cần càng nhiều Đại Yêu Ma. Nhưng cùng với cảnh giới Yêu Ma cùng Yêu Ma ở giữa cũng khác biệt —— lấy Long Tộc là mạnh nhất." Bạch Vân Tâm nhẹ ra một hơi, "Chân Long cần càng nhiều Long Tộc."

Lý Vân Tâm dừng bước. Lướt trầm mặc một hồi mới nói: "Người đừng nói cho ta... Yêu Ma bên trong cũng có Hòa Thân, Quan hệ thông gia loại sự tình này?"

Bạch Vân Tâm xoay người nhìn hắn: "Vì cái gì không có đây."

"Người cùng Chân Long?"

"Cùng Long Tử."

Lý Vân Tâm lướt trầm mặc một hồi, nói: "Ai?"

"Không phải người." Bạch Vân Tâm cười rộ lên, "Người trước đây nói coi ta là bạn tốt, ta biết người nói là Quỷ Thoại. Ta cũng không phải này Hồng Nương Tử hàng ngũ, dễ dàng như vậy liền bị lừa gạt. Lần thứ nhất người sợ ta giết người, lần thứ hai là người phải dùng ta. Bây giờ đại khái người muốn hỏi ta như thế nào mới có thể ra nhập Động Đình —— những sự tình này nghĩa phụ ta cùng ta tính tế nói, ta nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy rất có đạo lý."

"Bây giờ ta đến chỉ là để cho người biết như thế nào xuất động đình. Trước đây cảm thấy người thú vị, bây giờ tuy nhiên không thú vị, nhưng chung quy là vì ta hiểu biết qua buồn bức."

Bạch Vân Tâm nói xong lời này, đột nhiên xích lại gần hắn, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ vài câu —— cái này khiến Lý Vân Tâm nhớ tới hắn lần thứ nhất ở trong rừng nhìn thấy Bạch Vân Tâm bộ dáng.

Thì thầm đằng sau mềm mại khí tức vẫn còn. Mây trắng này tâm liền một câu cũng không nhiều nói, vung tay áo quyền Yêu Phong, mang theo nàng này Mao Lư thẳng hướng bầu trời.

Này mấy câu, là nói cho hắn biết như thế nào xuất động đình. Biện pháp đơn giản, chỉ là hắn sợ là yêu ma không người bảo hắn biết.

Lý Vân Tâm đứng tại chỗ ngẩng người một hồi, này Tiểu Nha Hoàn lại còn chưa đi. Xem ra có mấy lời muốn nói lại thôi, tựa hồ đứng tại chỗ muốn nói lại không biết được có nên hay không nói —— bỗng nhiên nhìn xem Lý Vân Tâm, bỗng nhiên nhìn nàng một cái nhà tiểu thư bỏ chạy phương hướng. Như vậy lặp lại mấy lần mưu lược thờ dài khí, đậm chân, làm bộ cũng phải bỏ chạy.

Lý Vân Tâm nhân tiện nói: "Xin đừng bước."

Hắn lời này tựa như cây cò cứu mạng, nha hoàn kia như trút được gánh nặng nhẹ ra một hơi, đứng xuống.

Lý Vân Tâm đạp trên trên bờ cát vũng máu đến gần nàng chấp tay hành lễ: "Trước đây cô nương người cũng là đã cứu ta. Còn không có cảm ơn —— cô nương phương danh là?"

Nha hoàn ngược lại không tâm tư khách khí với hắn. Trước nhìn sang Bạch Vân Tâm bỏ chạy phương hướng, lại xích lại gần Lý Vân Tâm một số, trừng to mắt nhìn hắn: "Người biết tiểu thư nhà ta vì cái gì hỏi người nói người không thú vị, vì cái gì hỏi người còn sống không tốt sao?"

Lý Vân Tâm lại chấp tay: "Đang muốn hỏi chuyện này."

Nha hoàn thờ dài: "Ai. Ta nghe nói người người này gần nhất tại vị thành rất nổi danh, làm sao lúc này nhìn dạng này vụng về. Ta hỏi người, người cũng coi như được chứng kiến không ít Yêu Ma, chính mình cũng thành Yêu Ma —— người có thể từng nghe nói qua cái nào một đôi Đại Yêu Ma phu phụ?"

Lý Vân Tâm lược sững sờ, mới ý thức tới nha hoàn này nói ý tứ. Dạng này trải qua thời gian dài, hẳn xác thực chưa nghe nói qua "Yêu Ma phu phụ" —— hai cái Yêu Ma thành thân, sinh hoạt tại một chỗ.

Hồng Nương Tử cùng này đồ sinh tính toán phu phụ, nhưng Hồng Nương Tử nói Âm Hôn thành liền không có đụng hấn —— đồ sinh kì thực cũng không tính là chánh thức Yêu Ma đi.

Hắn nhướn mày, hỏi: "Chưa nghe nói qua. Cái này là bởi vì cái gì?"

Nha hoàn thẳng vào nhìn lấy hắn, giống như là muốn thấy rõ hắn nghe đến phía dưới những lời kia đằng sau phản ứng: "Người biết Yêu Ma không phải người. Người với người hôn phối, có thai hoài thai liền sinh ra. Yêu Ma hôn phối —— đồng loại Yêu Ma vậy dĩ nhiên cũng có dụng hoài thai, phụ mẫu sinh dưỡng. Nhưng trong thiên hạ Yêu Ma ít như vậy, Cảnh Giới Tu Vi lại không giống nhau, nơi nào đến nhiều như vậy đồng loại, chính nghĩa Yêu Ma?"

"Tựa như hắn là con thanh ngư chính nghĩa, nàng là chỉ Mẫu Sư chính nghĩa. Cả hai hôn phối, hóa hình người —— Thanh Ngư Yêu Lực tính khí đến này Mẫu Sư thể nội, cùng Mẫu Sư Yêu Lực Nguyên Âm kết làm châu thai... Có thể này Thai Nhi không phải là Thanh Ngư, cũng không là cái sư, chích hiểu được là cái Yêu Thai, ai biết là cái gì đến?"

"Vật như vậy tất cùng Mẫu Sư Yêu Lực tương xung chạm vào nhau —— Yêu Thai đáng đáp càng lớn, mẫu thân nó liền càng phát ra suy yếu. Chờ nó xuất sinh rơi xuống đất ngày đó, liền là mẫu thân thân tử ngày đó nha!"

"... Người đến tốt cùng, có hay không đang nghe nha? !"

Nha hoàn nói đến đây, rốt cục nhịn không được gấp đứng lên.

Bởi vì nàng một bên nói một bên nhìn Lý Vân Tâm —— lại phát hiện hắn biểu hiện trên mặt bình tĩnh, chính mình vậy mà nhìn không ra bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

Lược chờ một lúc, mới nhìn rõ Lý Vân Tâm hơi hơi hướng lui về phía sau một bước, nói khẽ: "A. Nguyên lai là cái dạng này. Loại sự tình này... Trách không được tiểu thư nhà người xấu hổ mở miệng."

Nha hoàn gặp hắn bộ dạng này tâm lý trước đã thất vọng ba phần. Nghe hắn nói lời này ba phần lại thêm ba phần, đến hiển lộ ra Yêu Ma bản tính, tức giận lên. Nàng bỗng nhiên lông mày nhỏ nhắn đứng đây: "Tốt người cái Lý Vân Tâm!"

Dạng này kêu một tiếng không biết được lại nói cái gì, ghen tốt hồi lâu mới nói: "Người coi là nhà ta lại không nói, càng muốn ta tới nói? ! Phi! Nàng mới không muốn nói —— là ta vốn định người lúc trước là người, coi như cái có lương tâm, mới nói cho người!"

Lý Vân Tâm cười rộ lên: "Lương tâm? Yêu Ma nơi nào đến lương tâm?"

Câu nói này ra miệng, nha hoàn rốt cục hoàn toàn thất vọng. Nàng tựa hồ muốn dựa vào tính tình đánh giết Lý Vân Tâm, nhưng lại biết mình không phải là đối thủ. Muốn chửi ầm lên, nhưng lại cảm thấy đối loại người này tức giận vừa lúc bị người chế giễu. Trong lòng tâm tình xen lẫn, vậy mà khóc lên. Hai khóa to như hạt đậu nước mắt nhỏ trong vũng máu, giậm chân một cái cũng đi theo nàng nhà tiểu thư qua.

Chỉ lưu Lý Vân Tâm tại nguyên chỗ, lộ ra đầy trời hòa quang... Dần dần nhú mày tới. u

< B R >

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Gặp nhau :

Hắn như thế tĩnh tư một lát, cũng không nói lời gì. Một mình hình lại lên, Thừa Phong thẳng hướng Quân Sơn qua.

Hắn tại giữa sườn núi bên trong điện quảng trường rơi xuống, thẳng hướng phía tây đi. Quảng trường phía đông là vách núi, phía tây là một mảnh xanh ngắt Lâm Mộc. Ở giữa hòn non bộ Đình Đài, ít ai lui tới.

Đi đến trong rừng cây, cũng không vội mà làm chính sự. Mà chính là từ quạt giấy bên trong lấy ra chút trang giấy cùng pháp bút.

Đạo thống cùng vẽ phái đều cần hai thứ đồ này, lại không phải rời đi chúng nó liền vô pháp thi triển bản lĩnh. Ngày bình thường có chút Tiểu Thuật chỉ cần thủ quyết, khẩu quyết liền có thể. Tranh đấu thời điểm cũng nhiều là thiêu đốt viết xong, vẽ xong Phù Lục. Thật muốn dùng giấy bút thời điểm là chiến chuẩn bị trước lúc, bố trí Pháp Trận lúc.

Lý Vân Tâm là Yêu Ma Long Thân, mạnh mẽ vô cùng. Ngày thường chỉ cần dựa vào cậy mạnh liền có thể giải quyết có nhiều vấn đề, cho nên những ngày này chính hắn đều không biết được —— vẽ phái kỹ xảo lại chậm rãi muốn phế thi.

Bây giờ một lần nữa lấy ra mấy cái này đồ, vật, đem trang giấy trải ở giữa không trung, chấp pháp bút vẽ tranh, mới ý thức tới hạ bút du tả ở giữa khí tức có chút cản trở, suy nghĩ vận chuyển cũng không bằng lúc trước hòa hợp. Lại tính tế tường tượng, những ngày này cơ hồ đều không có nghỉ ngơi thật tốt qua cha mẹ của hắn truyền đến công pháp —— hắn bây giờ nói là Chân Cảnh, nhưng nếu bàn về kỹ xảo, đại khái chỉ cùng hắn đến vị thành lúc tương đương —— xa xa qua những Hóa Cảnh đó cùng cảnh giới Đan Thanh Đạo Sĩ, có thể khoảng cách Chân Cảnh còn có chút khoảng cách.

Lưu giữ dạng này tinh táo chính mình tâm tư, hắn làm ra gần như cái phù lục. Sau đó thu hồi giấy bút giữa khu rừng dạo bước mà đi, dựa vào thủ quyết khẩu quyết, đem Phù Lục đều tế ra.

Trong rừng cũng không có gì thay đổi. Tán cây như cũ che đầy trên nóc, không nhìn thấy Tinh Nguyệt, trong rừng cũng không còn trùng kêu vang. Nhưng tự có sinh sôi không ngừng linh lực tại ngọn cây đầu cành lưu chuyển, ngẫu nhiên tán hạ điểm điểm bay phát phơ giống như quang mang —— đó là một loại vô luận Lý Vân Tâm vẫn là bọn hắn phụ mẫu đều không có cẩn thận nghiên cứu qua phổ biến hiện tượng.

Hiện tại, hắn đem chính mình quạt giấy lấy ra, lấy linh khí lơ lửng trước người.

Bạch Vân Tâm đem như thế nào xuất động đình biện pháp nói cho hắn biết.

Có chút đạo hạnh Yêu Ma cơ hồ đều sẽ có "Hành Cung". Theo Lý Vân Tâm thứ này cùng loại "Túi Trữ Vật", "Túi Không Gian". Khi Yêu Ma Yêu Lực cường đại tới trình độ nhất định, lại kiêm hữu chút Hương Khói Nguyên Lực, liền có thể ngưng tụ mà ra như thế một vật —— không có gì định hình, tùy theo trong lòng người tăng sâu nhất nhu cầu mà đến. Khả năng có người là một cái thùng gỗ, có người là một khối Ngoan Thạch, có người là một thanh kiếm.

Hành Cung nhỏ. Pháp lực cao cường hơn nữa chút liền sẽ biến lớn, biến thành "Long Cung".

"Hành Cung" xưng hô này còn có thể lý giải, nhưng "Long Cung" xưng hô này liền làm Lý Vân Tâm hơi nghi hoặc một chút —— đã Thiên Hạ Yêu Ma cũng có thể có cái đồ chơi này, vì sao quan cái trước rồng chữ.

Đại khái cùng Chân Long có cái gì sâu xa đi.

Lại nói cái này Long Cung đã thành, liền có thể tiến người. Động Đình quân hoa hồng thành là như thế này, Lý Vân Tâm chuôi này quạt giấy cũng như thế.

Chỉ là bên trong vẫn còn có một cái "Quan Khiếu".

Long Cung như cùng một cái Trạch Viện.

Chủ nhân tiến Long Cung, là đi "Cửa trước".

Trạch Viện có hậu môn —— Long Cung cũng có "Cửa sau".

Chỉ là cái này Cửa sau lại được bản thân mở, mà "Thương lượng cửa sau" biện pháp, tại Lý Vân Tâm nghe càng thêm không hề tầm thường. Hắn lần thứ nhất được cho biết những vật này thời điểm liền đã cảm thấy giống như là bị người nào làm ra đến cổ quái "Hệ thống". Cho tới bây giờ cảm giác này liền càng thêm mãnh liệt.

—— người đến tiến chính mình Long Cung, sau đó tuyển một cái địa điểm, đem Cửa sau cho mở.

Từ đó về sau vô luận người ở chỗ nào, chỉ cần tiến Long Cung từ bên trong "Cửa sau" đi ra ngoài, liền sẽ trở lại trước đó lựa chọn địa điểm kia.

Nhưng mà biện pháp này lại cũng không có thể thường dùng. Theo Bạch Vân Tâm nói này dù sao cũng là Long Cung linh lực tiết ra ngoài chỗ, nếu như tập nập dùng, bảo đảm không cho phép liền có cái Long Cung đồ sụp hạ tràng, được chà bằng mất.

Chuyện này từ trên quy tắc đến thấy rõ ràng rất rõ ràng. Nhưng vấn đề là... Làm các yêu ma pháp môn, nó quá không huyền diệu. Cái này khiến Lý Vân Tâm nhớ tới cái gì hạ cấp mà thô ráp thiết lập —— không có bất kỳ cái gì nguyên do và giải thích, "Cũng là như thế", lại tăng thêm một ít hạn định điều kiện.

Chuyện này lại thêm trước đó một ít chi tiết nhỏ, khiến cho hắn thường thường đánh sinh lòng ra một loại nào đó không biết hoảng sợ. Cái này thế giới xa lạ ở trong có lẽ ẩn tàng có bí mật nào đó. Nhưng liền hắn dưới mắt biết được mà nói, những bí mật kia đại khái không phải ám và mỹ hảo. Hắn không sợ

đôi mắt nguy hiểm, nhưng rất sợ không biết được khả năng tồn tại nguy hiểm ở nơi nào, này làm hấn bất an.

Thế là hấn thử đem trong lòng một chút bất an áp chế xuống —— sau một khắc, liền từ trong rừng biến mất.

Hấn xuất hiện tại chính mình "Long Cung" ở trong.

Cùng hấn lần trước tới nơi đây, nơi này đều là một mờ vụ khí. Lúc trước bên trong còn có chút vụn vặt, thức ăn. Nhưng trước đó vài ngày ứng phó Tô ông đều dùng đến không sai biệt lắm. Lý Văn Tâm cũng không thích cảm giác này. Vụ khí ở trong có thể ẩn tàng rất nhiều thứ, điều này làm hấn cảm thấy mình bị vây quanh. Tình huống không tại chính mình chừng không ở trong không phải cái gì tốt hiện tượng, cho nên hấn lúc trước một mực đang hết sức tránh cho.

Hấn lần trước lúc đến đội, cái này trong long cung vẫn là trắng xóa vụ khí. Không phân rõ Thượng Hạ Tả Hữu, cũng không có cái gì giới hạn.

Nhưng lần này tiến đến... Hấn ngược lại là bị kinh ngạc.

Có cái gì.

Trong sương mù xuất hiện nho nhỏ một phương thiên địa —— dường như một mảnh rừng rậm, này trong rừng cây cối che trời, xanh tươi xanh um. Trong rừng điểm xuyết lấy các loại Hoa Thảo, có Thái Diệp phi vũ. Mà cái này Long Cung ở trong Cực Tĩnh... Còn có thể nghe được uyển chuyển Điều Minh.

Lý Văn Tâm tại lấy một loại quái dị thị giác nhìn này phương thiên địa —— hấn giống như là một cái Tạo Vật Giả, Tông Thiên đỉnh phía trên nhìn xuống.

Thế là còn có thể nhìn thấy trong rừng có rãnh, trên đất trống có một tòa hai tiến viện lạc. Viện tử thô nhìn rất rách nát, Đình Viện cùng ngôi khe hở ở giữa mọc lên cỏ hoang.

... Có chút quen mắt.

Lý Văn Tâm rất nhanh ý thức được hấn xác thực gặp qua viện kia, từng tới viện kia bên trong —— đó không phải là, lúc ấy Tô ông cho hấn nhìn, nhốt Lưu lão nói, Thi Quỷ Tử, Tam Hoa này viện lạc a!

Lại... Hấn trong long cung? !

Dạng này kinh ngạc làm hấn vô ý thức hướng viện kia "Được" qua —— ý niệm này nhất động, cảnh vật liền bay rút ngắn. Sau một khắc, hấn đã đứng tại này ngoài viện.

Mà lúc này hấn lại ngẩng đầu hướng bầu trời nhìn, hội hiện cái này trên bầu trời không có thái dương, nhưng ánh sáng mặt trời lại long lanh. Đưa mắt nhìn bốn phía đều là vụ khí —— đại khái là hấn trong long cung loại kia sương mù. Hấn lại đưa tay chạm đến trước mắt cánh cửa, lập tức cảm giác được gỗ mục Cảm nhận cùng trên cửa bào mòn, lột trần Sơn phá xoa cảm giác.

Lý Văn Tâm hít sâu một hơi, đẩy cửa ra.

Một tiếng cọt kẹt vang, hấn nhìn thấy đất hoang cỏ sân vườn, cùng đứng tại trong sân vườn hai người ——

Hắc Dao Ứng Quyết Nhiên trừng mắt, tựa như gặp quỷ nhìn hấn.

Lưu lão đạo chú ý tới Hắc Dao ánh mắt, chậm rãi quay mặt lại nhìn hấn, đang muốn mở đầu miệng nói chuyện.

Mà đối với trong nội viện này người mà nói...

Lưu lão đạo vừa mới ý thức được nơi đây có lẽ có gì không ổn.

Hắc Dao mới vừa từ một trận dài đến hơn mười ngày ảo giác ở trong tỉnh lại. Hấn lại một lần nữa nhớ tới này Mạo Bài "Lưu lão nói ". Chỗ nói chuyện qua. 8

Bạn đang đọc truyện *Tâm Ma Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.